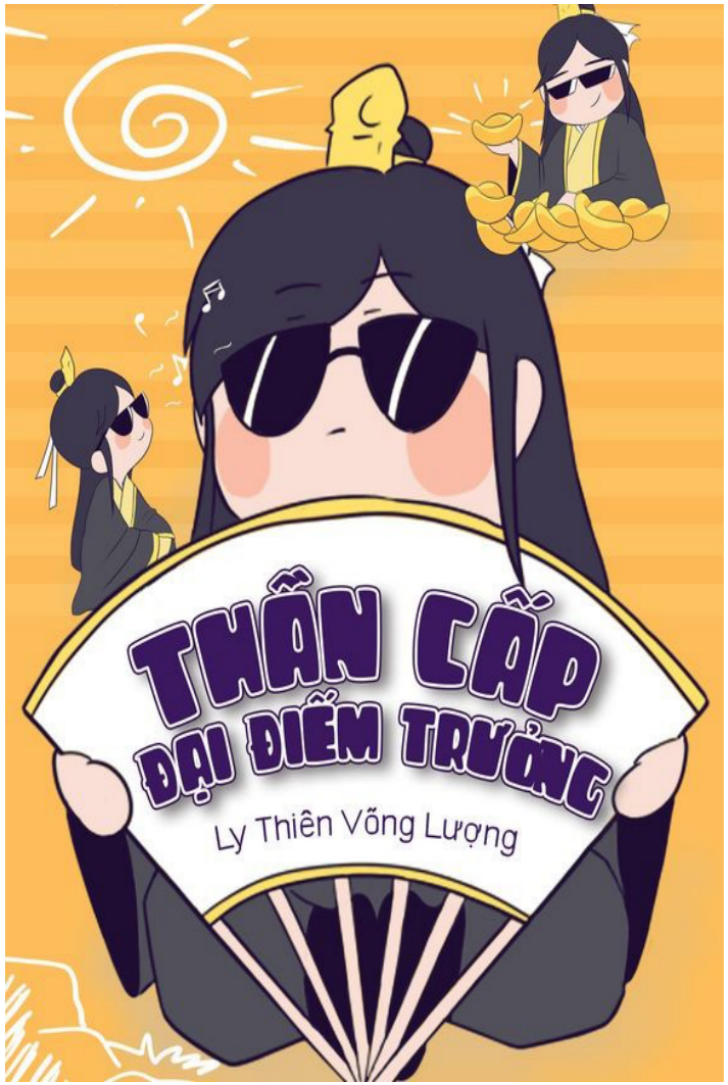
THẦN CẤP
ĐẠI ĐIỂM TRƯỞNG
Ly Thiên Vũng Lượng

THẦN CẤP ĐẠI ĐIẾM TRƯỞNG

Tác giả: Ly Thiên Võng Lượng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Thể loại: Huyền Huyễn, Dị Giới, Hệ Thống, Hài Hước

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Cocacola trong tiệm có thể khiến người ta lập tức đầy máu;

Que cay trong tiệm có thể khiến người ta vượt cấp chiến đấu;

Trò chơi trong tiệm có thể khiến người ta tăng cao tu vi;

Tiểu thuyết trong tiệm có thể khiến người ta lĩnh hội công pháp...

Trong tiệm có vô số hàng hoá, bao gồm nghỉ dưỡng, giải trí, ăn uống, tu luyện...

A, đúng rồi, nhớ kỹ một việc, tuyệt đối không nên gây sự trong tiệm, bởi vì ông chủ tiệm rất mạnh rất mạnh..

Table of Contents

Chương 1: Chúc mừng ký chủ rút trúng Coca Cola
Chương 2: Vô địch buff, nhiệm vụ tân thủ
Chương 3: Vị khách đầu tiên
Chương 4: Uy lực của Coca cola
Chương 5: Quy định trong cửa hàng
Chương 6: Hàng hóa mới, thanh cay
Chương 7: Bộ Thi Ý
Chương 8: Xin ký chủ nỗ lực
Chương 9: Có muốn ăn thử thanh cay không?
Chương 10: Ăn ngon!
Chương 11: Hoan nghênh đến đập tiệm bất cứ lúc nào
Chương 12: Tử Tinh Ma Lang
Chương 13: Thứ này tên là Coca Cola
Chương 14: Cửa tiệm này của ngươi, ta mua!
Chương 15: Ta mua hết tất cả!
Chương 16: Mời rời đi êm ả
Chương 17: Quy định của cửa hàng
Chương 18: Vô địch là cảm giác gì
Chương 19: Ngân Nguyệt Lâm Thiên
Chương 20: Ai cho ngươi lòng tin
Chương 21: Chiêu này, tên là Thiên Ngại Chấn Tinh
Chương 22: Quyết sách của Ngân Nguyệt phủ
Chương 23: Bạch lão vào cửa hàng
Chương 24: Tìm hiểu quy định của cửa hàng một chút
Chương 25: Nhân tài
Chương 26: Phần thưởng của hệ thống
Chương 27: Rút thưởng đặc biệt
Chương 28: Đêm mưa

Chương 29: Yêu Tử Yên
Chương 30: Người từ trên trời rơi xuống
Chương 31: Cứu một mạng người
Chương 32: Sự bướng bỉnh của hệ thống
Chương 33: Trong cửa hàng có mặt hàng mới đến
Chương 34: Xin chào bà chủ
Chương 35: Cửa hàng hôm nay thật là vắng vẻ quá
Chương 36: Trong cửa hàng của ta thiếu một nhân viên phục vụ
Chương 37: Yêu Tử Yên hoảng sợ
Chương 38: Giang Thánh Quân
Chương 39: Ngươi là hoàng tộc yêu thú!
Chương 40: Sao các ngươi không kinh ngạc chút nào vậy
Chương 41: Hiểu! Ta đã hiểu cả rồi!
Chương 42: Hiệu quả ẩn của thanh cay
Chương 43: Mì ăn liền có khả năng tăng tốc độ tu luyện
Chương 44: Chu Hổ
Chương 45: Mua! Mua hết!
Chương 46: Ông chủ, ngươi đây là bán hàng theo gói đấy!
Chương 47: Ta chính là khách hàng đầu tiên trong cửa tiệm của ông chủ!
Chương 48: Tin tức về di tích thượng cổ
Chương 49: Phương hướng phát triển của cửa hàng trong tương lai
Chương 50: Tìm hiểu một chút về game thực tế ảo

THẦN CẤP ĐẠI ĐIẾM TRƯỞNG

☆ Mục Lục ☆

——— o O o ———

Chương 1: Chúc mừng ký chủ rút trúng Coca Cola

Chương 2: Vô địch buff, nhiệm vụ tân thủ

Chương 3: Vị khách đầu tiên

Chương 4: Uy lực của Coca cola

Chương 5: Quy định trong cửa hàng

Chương 6: Hàng hóa mới, thanh cay

Chương 7: Bộ Thi Ý

Chương 8: Xin ký chủ nỗ lực

Chương 9: Có muốn ăn thử thanh cay không?

Chương 10: Ăn ngon!

Chương 11: Hoan nghênh đến đập tiệm bất cứ lúc nào

Chương 12: Tử Tinh Ma Lang

Chương 13: Thứ này tên là Coca Cola

Chương 14: Cửa tiệm này của ngươi, ta mua!

Chương 15: Ta mua hết tất cả!

Chương 16: Mời rời đi êm ả

Chương 17: Quy định của cửa hàng

Chương 18: Vô địch là cảm giác gì

Chương 19: Ngân Nguyệt Lâm Thiên

Chương 20: Ai cho ngươi lòng tin

Chương 21: Chiêu này, tên là Thiên Ngại Chấn Tinh

Chương 22: Quyết sách của Ngân Nguyệt phủ

Chương 23: Bạch lão vào cửa hàng

Chương 24: Tìm hiểu quy định của cửa hàng một chút

Chương 25: Nhân tài

Chương 26: Phần thưởng của hệ thống

Chương 27: Rút thưởng đặc biệt

Chương 28: Đêm mưa

Chương 29: Yêu Tử Yên
Chương 30: Người từ trên trời rơi xuống
Chương 31: Cứu một mạng người
Chương 32: Sự bướng bỉnh của hệ thống
Chương 33: Trong cửa hàng có mặt hàng mới đến
Chương 34: Xin chào bà chủ
Chương 35: Cửa hàng hôm nay thật là vắng vẻ quá
Chương 36: Trong cửa hàng của ta thiếu một nhân viên phục vụ
Chương 37: Yêu Tử Yên hoảng sợ
Chương 38: Giang Thánh Quân
Chương 39: Ngươi là hoàng tộc yêu thú!
Chương 40: Sao các ngươi không kinh ngạc chút nào vậy
Chương 41: Hiểu! Ta đã hiểu cả rồi!
Chương 42: Hiệu quả ẩn của thanh cay
Chương 43: Mì ăn liền có khả năng tăng tốc độ tu luyện
Chương 44: Chu Hổ
Chương 45: Mua! Mua hết!
Chương 46: Ông chủ, ngươi đây là bán hàng theo gói đấy!
Chương 47: Ta chính là khách hàng đầu tiên trong cửa tiệm của ông chủ!
Chương 48: Tin tức về di tích thượng cổ
Chương 49: Phương hướng phát triển của cửa hàng trong tương lai
Chương 50: Tìm hiểu một chút về game thực tế ảo
Chương 51: Cách thu phí bình thường
Chương 52: Đồ vật mới trong cửa hàng
Chương 53: Ông chủ quá mạnh
Chương 54: Lăng Vân học phủ
Chương 55: Thay đổi của cửa hàng
Chương 56: Lại có trò chơi như thế này
Chương 57: Bộ Ly Ca đau khổ
Chương 58: Học viên của học viện Lăng Vân

Chương 59: Làm sao lại có cảm giác bị lừa
Chương 60: Đạo cụ vũ khí không hợp thói thường
Chương 61: Bộ Ly Ca phát điên
Chương 62: Có thể tăng tu vi trong trò chơi để tìm hiểu một chút
Chương 63: Quy định trong tiệm
Chương 64: Cửa hàng thần bí, ông chủ thần bí
Chương 65: Cửa hàng làm cho người ta kinh ngạc
Chương 66: Tai họa ngầm trong công pháp của Ứng Vô Cực
Chương 67: Ông chủ nỗ lực chơi trò chơi
Chương 68: Ra ngoài ăn cơm đi
Chương 69: Kẻ có tiền cực kì độc ác
Chương 70: Cảnh tượng giống như đã từng quen biết
Chương 71: Người của nhị hoàng tử bị người ta đánh rồi
Chương 72: Ông chủ lại đang gây chuyện nữa rồi
Chương 73: Lửa giận của Cơ Vô Hối
Chương 74: Bạch lão ra mặt
Chương 75: Cái gì gọi là một lòng muốn chết
Chương 76: Cơ Vô Hối đến
Chương 77: Biện pháp của Cơ Vô Hối
Chương 78: Trong chốn giang hồ đã có truyền thuyết về ông chủ
Chương 79: Ông chủ đang trở nên mạnh mẽ
Chương 80: Tầng thứ hai của Tháp Thí Luyện
Chương 81: Lời trào phúng đến từ Bộ Ly Ca
Chương 82: Bồi thường đã đến
Chương 83: Làm quen một chút
Chương 84: Hiện tại nhân viên cửa hàng đều mạnh như vậy sao
Chương 85: Hóa ra ông chủ là cao thủ ẩn giấu sâu nhất
Chương 86: Bạch lão khiếp sợ
Chương 87: Chế độ Sàn đấu
Chương 88: Hệ thống kế thừa nơi nào

Chương 89: Bạch lão phục mệnh
Chương 90: Quyết định của Bạch lão
Chương 91: Không hổ danh là Quỳnh Tương Ngọc Lộ!
Chương 92: Lôi kiếp hiện thế
Chương 93: Thiên kiếp mà thôi, có gì xem đâu
Chương 94: Bạch lão độ kiếp
Chương 95: Hành động khiến người ta không thể hiểu nổi
Chương 96: Đa tạ ơn tạo hóa của tiền bối
Chương 97: Quyết định của Ứng Vô Cực
Chương 98: Cơ Vô Hối vào cửa hàng
Chương 99: Thật thơm!
Chương 100: Bệ hạ buổi sáng tốt lành
Chương 101: Chế độ Sàn đấu đã mở ra
Chương 102: Bệ hạ, xin chỉ giáo
Chương 103: Thắng bại đã phân
Chương 104: Thỉnh cầu của Bộ Thi Ý
Chương 105: Chỗ chênh lệch
Chương 106: Ông chủ chán chường đã lên mạng
Chương 107: Chúng ta luận bàn đi.
Chương 108: Bệ hạ không có ở đây
Chương 109: Cơ Vô Hối cảm khái
Chương 110: Ngươi mua không nổi
Chương 111: Ứng Vô Cực tới đây thăm hỏi
Chương 112: Trà ngon!
Chương 113: Suy đoán của hai người
Chương 114: Ông chủ đây đã sớm nhìn thấu tất cả!
Chương 115: Sự rung chuyển bắt đầu manh nha
Chương 116: Nhiệm vụ mới
Chương 117: Chạm mặt trong xấu hổ
Chương 118: Tác chiến thất bại

Chương 119: Bất cứ chuyện gì cũng không thể cản trở việc ăn điểm tâm của ta
Chương 120: Phương thức xuất hiện cực kì tươi mát thoát tục của ông chủ
Chương 121: Phương pháp mở ra nhiều chế độ
Chương 122: Tầng thứ ba của Tháp Thí Luyện
Chương 123: Thường ngày của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 124: Ngươi học nấu cơm đi
Chương 125: Một làn sóng học viên lớn đột kích
Chương 126: Cửa hàng thần kỳ
Chương 127: Hệ thống keo kiệt
Chương 128: Vĩnh viễn không được coi thường bất cứ kẻ nào
Chương 129: Vất vả phát triển toàn diện đức trí thể mỹ
Chương 130: Các bước làm ra canh Cửu Linh Long Cốt
Chương 131: Tâm tính của Cố Vân Hi thay đổi
Chương 132: Bàn về tu dưỡng của một chủ tiệm
Chương 133: Chuẩn bị năng lực làm đầu bếp
Chương 134: Khoe khoang buôn bán
Chương 135: Tấm lòng yêu tài của Mộ Dung Hải Đường
Chương 136: Lạc Xuyên tò mò
Chương 137: Tả Vạn Kim lo lắng không yên
Chương 138: Cửa hàng này thật thú vị!
Chương 139: Người quen của Ứng Vô Cực
Chương 140: Thật sự khiến người khác thất vọng!
Chương 141: Sự khiếp sợ của Hạ Nguyên
Chương 142: Các ngươi đang nói gì vậy
Chương 143: Hạ Nguyên tò mò
Chương 144: Khiêu chiến Bản Sao đã mở
Chương 145: Đánh một trận sảng khoái
Chương 146: Ứng Vô Cực đột phá
Chương 147: Không thể trêu vào, không thể trêu vào

Chương 148: Người quen của Tiêu Thành
Chương 149: Luyện dược sư, không thiếu tiền
Chương 150: Sự tức giận vô cớ của Liễu Như Ngọc
Chương 151: Tại sao nghe không hiểu
Chương 152: Ba người khiếp sợ
Chương 153: Lời của ông chủ thật có lý
Chương 154: Một sự khiếp sợ mới công bằng nha
Chương 155: Chúng ta muốn đăng kí tài khoản!
Chương 156: Tầng thứ tư, Quỷ Diện Đằng
Chương 157: Trải nghiệm trò chơi của Liễu Như Ngọc
Chương 158: Lần phản công cuối cùng của Quỷ Diện Đằng
Chương 159: Mỗi người mỗi ngày ba tiếng
Chương 160: Tâm tư của mỗi người
Chương 161: Quyết sách của Vệ Diệc
Chương 162: Dược Cốc
Chương 163: Suy đoán táo bạo của Cơ Vô Hối
Chương 164: Nhắc nhở của Lạc Xuyên
Chương 165: Hoàng đế không dễ làm
Chương 166: Lựa chọn khó khăn
Chương 167: Kiếp sống học tập nấu ăn của Bạch lão
Chương 168: Thật xin lỗi, ta đã cản trở mọi người!
Chương 169: Nhiệm vụ phụ hoàn thành vượt mức
Chương 170: Phần thưởng của nhiệm vụ phụ
Chương 171: Bữa sáng giản dị tự nhiên
Chương 172: Ngươi nảy sinh ý đồ xấu với bữa sáng của ta!
Chương 173: Chế độ mới của Tháp Thí Luyện
Chương 174: Bản đồ không giống thế giới chân thực!
Chương 175: Ôn lại con đường tu hành
Chương 176: Nơi này và hiện thực không có gì chênh lệch cả!
Chương 177: Khi khoa học hiện đại đi tới thế giới khác

Chương 178: Mầm móng khai sáng đã được chôn xuống
Chương 179: Ngọn lửa của nền văn minh đã được đốt lên thành công!
Chương 180: Phân đội nhỏ báo thù đã đến
Chương 181: Thiên Tinh Đại Đế đau đầu
Chương 182: Cấm vệ quân không dễ làm
Chương 183: Ai cũng là diễn viên xuất sắc
Chương 184: Ông chủ, có cần chúng ta ra tay không?
Chương 185: Cảnh tượng dường như khá quen mắt
Chương 186: Hành động của khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 187: Khái Niệm Thanh Trừ
Chương 188: Ta chưa bao giờ gặp được đối thủ
Chương 189: Xúc động trong nội tâm của Lạc Xuyên
Chương 190: Bầy sói trong rừng rậm
Chương 191: Nhược điểm của sói xám
Chương 192: Ngàn vạn lần đừng để chúng nó chạy thoát!
Chương 193: Quá bắt nạt sói!
Chương 194: Oa, màu vàng truyền thuyết!
Chương 195: Kỹ năng cấp bậc truyền thuyết!
Chương 196: Thăm dò chế độ giải trí
Chương 197: Tổ ba người bùng nổ vận may
Chương 198: Trò chơi có thể ảnh hưởng đến hiện thực!
Chương 199: Chế độ giải trí là một kho báu
Chương 200: Ngươi không hỏi, ta không nói
Chương 201: Kích hoạt nhiệm vụ, tiêu diệt Xà Yêu
Chương 202: BUFF miễn dịch độc rắn
Chương 203: Cảm giác suy yếu
Chương 204: Một góc núi băng của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 205: Cơ duyên bị bỏ qua
Chương 206: Quy định thu phí của chế độ giải trí
Chương 207: Ngả bài, ta chính là Thần May Mắn

Chương 208: Chuẩn bị cho tốt, ta phải luyện đan!
Chương 209: Luyện chế đan dược thành công
Chương 210: Chính là ông chủ làm
Chương 211: Thiếu niên nghiện net Vệ Diệc
Chương 212: Về quy tắc của chế độ giải trí
Chương 213: Mục tiêu nhỏ của Bộ Ly Ca
Chương 214: Trời mưa rồi
Chương 215: Thích khách Ảnh Sát bảng
Chương 216: Ra tay, bị diệt
Chương 217: Người của Dược Cốc đã đến
Chương 218: Tam trưởng lão khiếp sợ
Chương 219: Quyết định của Tam trưởng lão
Chương 220: Cường giả tranh chấp
Chương 221: Khách hàng đủ tư cách
Chương 222: Tò mò và kiêng kị
Chương 223: Bữa sáng không bình thường
Chương 224: Phá của, phá của quá
Chương 225: Biện pháp giải quyết vấn đề
Chương 226: Tìm hiểu một chút về quy tắc tính điểm
Chương 227: Từ không thành có
Chương 228: Nguyên liệu của Coca Cola, Hỗn Nguyên linh tuyền
Chương 229: Ông chủ, ngươi chắc chắn là không tăng giá ư
Chương 230: Bùng nổ sức mạnh rung trời!
Chương 231: Cuộc đua kịch liệt
Chương 232: Sự thán phục đến từ Giang Thánh Quân
Chương 233: Quần chúng hóng hớt đang xem cuộc chiến
Chương 234: Cuộc chiến kết thúc
Chương 235: Mùa xuân của Ứng Vô Cực
Chương 236: Cái giá của việc nói chuyện phiếm
Chương 237: Gió thổi mưa giông trước cơn bão

Chương 238: Không thể nhìn trộm nhân quả
Chương 239: Lạc Xuyên hài lòng
Chương 240: Ông chủ muốn dẫn dắt trào lưu văn hóa
Chương 241: Nhiệm vụ phúc lợi của hệ thống
Chương 242: Núi Tu Di, yêu tăng Vô Tướng
Chương 243: Bản tiệm không bố thí cơm
Chương 244: Sau đó, không có sau đó nữa
Chương 245: Thần công búng tay lại xuất hiện trên giang hồ
Chương 246: Kết thúc
Chương 247: Nước khoáng không bình thường
Chương 248: Tiên thiên linh thể
Chương 249: Núi Tu Di
Chương 250: Phật giả, Phật giả!
Chương 251: Tiến triển có vẻ hơi khủng
Chương 252: Vua may mắn quả vẫn là vua may mắn
Chương 253: Lôi kiếp giáng xuống
Chương 254: Cuộc sống hàng ngày của cư dân trong thành Cửu Diệu
Chương 255: Yên tâm, có ta đây rồi
Chương 256: Ta cho phép ngươi xuống chưa
Chương 257: Còn sống, thật tốt quá
Chương 258: Sản phẩm mới là cái gì
Chương 259: Đặc biệt tới học hỏi
Chương 260: Quyền pháp của ngươi tên là gì?
Chương 261: Thứ này, gọi là Coca Cola
Chương 262: Một ngày mới
Chương 263: Nguyên nhân sinh ra lôi kiếp
Chương 264: Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên
Chương 265: Về nhà lấy linh tinh
Chương 266: Suy đoán của Cơ Vô Hối
Chương 267: Xem vận may thế nào

Chương 268: Ta chỉ để ý quá trình mà thôi
Chương 269: Tăng cao tư chất
Chương 270: Cơ duyên của Cơ Vô Hối
Chương 271: Những lời này hơi quen tai
Chương 272: Lời nói ra không làm người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không nguôi
Chương 273: May mà không đến trễ
Chương 274: Bí ẩn lớn trong thành
Chương 275: Dần trở nên nghèo túng
Chương 276: Thời gian thăm dò cửa hàng của Trương Vũ
Chương 277: Chúng ta chỉ đang nghĩ đến những chuyện vui vẻ
Chương 278: Cánh cửa thế giới mới mở ra
Chương 279: Một ngày trôi qua
Chương 280: Nhân viên muốn xin nghỉ phép
Chương 281: Đã quên mất một chuyện quan trọng
Chương 282: Hệ thống bán vũ khí
Chương 283: Phương thức bán vũ khí
Chương 284: Thái Hàn linh thể
Chương 285: Di tích thượng cổ mở ra
Chương 286: Nhiệm vụ tăng sao đặc biệt của chủ tiệm
Chương 287: Tám phương vận sức
Chương 288: Thú triều điên cuồng
Chương 289: Thật là xui xẻo
Chương 290: Con người thật khủng khiếp
Chương 291: Ta chỉ thèm thân thể của nó
Chương 292: Các ngươi từng nghe nói đến Coca Cola chưa
Chương 293: Mát lạnh xuyên tim, vui sướng đến thăng thiên
Chương 294: Hân hạnh nhận được sự quan tâm của quý khách, mười linh tinh
Chương 295: Sư muội, ngươi thấy thế nào?

Chương 296: Nhân quả vô hình
Chương 297: Hệ thống nhà ta thật là lợi hại
Chương 298: Thân thể mới là thành thật nhất
Chương 299: Thành Cửu Diệu hôm nay thật là quạnh quẽ
Chương 300: Ông chủ xin nghỉ rồi
Chương 301: Là một con yêu thú rất thích hợp làm vật cưỡi
Chương 302: Bản tôn còn thiếu một vật cưỡi
Chương 303: Yêu thú vĩnh viễn không làm nô lệ
Chương 304: Thế giới quan bị kiến tạo lại
Chương 305: Thế nào là hoàng tộc yêu thú
Chương 306: Tôn nghiêm của yêu thú đâu rồi
Chương 307: Muốn đi dạo một vòng
Chương 308: Khởi Nguyên Thương Thành khai trương
Chương 309: Rốt cuộc làm thế nào vậy
Chương 310: Nghe có vẻ lợi hại ghê
Chương 311: Huyết mạch của ta mới là loại mạnh nhất
Chương 312: Hiện tượng cải lão hoàn đồng
Chương 313: Chớp mắt đã bán sạch
Chương 314: Quy định mà, mong hiểu cho
Chương 315: Mục đích của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 316: Thời gian kinh doanh hôm nay kết thúc
Chương 317: Tăng giá thu mua
Chương 318: Yêu Tử Yên gặp nguy hiểm
Chương 319: Nơi tế tự
Chương 320: Phù Đồ Tôn Giả
Chương 321: Hôm nay bần tăng thay trời hành đạo
Chương 322: Xá lợi của Thánh Nhân
Chương 323: Kết thúc rồi sao
Chương 324: Sao lại là hòa thượng
Chương 325: Đã bị ta giết

Chương 326: Núi Tu Di, chưa nghe nói bao giờ
Chương 327: Phù Đồ Tôn Giả, đã chết
Chương 328: Vô Thiên Phật Tổ
Chương 329: Lấy tên là Khởi Nguyên
Chương 330: Quá mức trùng hợp
Chương 331: Chúng ta đều thức tỉnh huyết mạch rồi
Chương 332: Nội tình! Tuyệt đối có nội tình
Chương 333: Giấc mộng của Lạc Xuyên
Chương 334: Di tích thượng cổ buông xuống
Chương 335: Phong cách quen thuộc
Chương 336: Không ngờ ông chủ cũng đến đây
Chương 337: Nhóm khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 338: Di tích thượng cổ, mở ra!
Chương 339: Di tích thượng cổ quái dị
Chương 340: Ngươi có nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không
Chương 341: Con đường phát tài
Chương 342: Cây Thế Giới
Chương 343: Thế giới bị ăn mòn
Chương 344: Hư không, Thâm Uyên, trật tự
Chương 345: Như những ngôi sao rực rỡ
Chương 346: Tìm đường chết
Chương 347: Bạo động của cây Thế Giới
Chương 348: Ông chủ muốn có một bồn hoa
Chương 349: Thực hiện kế hoạch B
Chương 350: Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn
Chương 351: Nhiệm vụ hoàn thành, trở về
Chương 352: Quyết định của nhóm hoàng tộc yêu thú
Chương 353: Hóa ra ta là người có thiên mệnh
Chương 354: Tràng diện nhỏ mà thôi

Chương 355: Cây Thế Giới hôn mê
Chương 356: Phần thưởng của nhiệm vụ thăng sao
Chương 357: Cuộc sống tiêu dao của Tả Vạn Kim
Chương 358: Ông chủ chuẩn bị ra mắt hàng hóa mới
Chương 359: Không gian bán vũ khí
Chương 360: Vì giữ gìn hòa bình của thế giới
Chương 361: Cuộc sống thật thoải mái
Chương 362: Ông chủ, cuối cùng ngươi cũng mở cửa rồi
Chương 363: Vũ khí trong mộng của Bộ Ly Ca
Chương 364: Ngươi có nghe nói đến trả góp định kỳ chưa
Chương 365: Hợp đồng định kỳ
Chương 366: Chậu cây không bình thường
Chương 367: Một thanh Xích Tiêu tốt
Chương 368: Thiếu gia lại phát bệnh
Chương 369: Bộ Ly Ca thuần thục
Chương 370: Lời của nữ nhân xinh đẹp cũng không thể tin
Chương 371: Ta xem ngươi như huynh đệ, thế mà ngươi
Chương 372: Suy nghĩ sâu xa của ông chủ
Chương 373: Vũ khí chủng loại đa dạng
Chương 374: Đã nói là tất cả vũ khí mà
Chương 375: Sức mạnh khoa học kỹ thuật
Chương 376: Ta đã lừa các ngươi khi nào chưa
Chương 377: Đây là không gian bán vũ khí
Chương 378: Tuyệt đối không thể vi phạm hợp đồng
Chương 379: Cuộc sống thường ngày
Chương 380: Tầng thứ năm, Cửu Diệp Kiếm Thảo
Chương 381: Hệ thống, ngươi sẽ không xuất hiện BUG chứ
Chương 382: Phương hướng phát triển phân nhánh, giải trí
Chương 383: Quay về Lăng Vân học viện
Chương 384: Còn chờ bàn bạc

Chương 385: Thử nghiệm một lần
Chương 386: Cứ rót hết là được
Chương 387: Quyết định của Phạm Thừa Thiên
Chương 388: Thiên Cơ các, Văn Thiên Cơ
Chương 389: Ông chủ, buổi sáng tốt lành
Chương 390: Thử nghiệm một chút về sức mạnh của vũ khí
Chương 391: Thú thanh nhàn của ông chủ
Chương 392: Không làm đế vương
Chương 393: Phát hiện có hàng mới không
Chương 394: Vì sao phải có một cái hố to thế kia
Chương 395: Hệ thống, ngươi hư hỏng mất rồi
Chương 396: Lạc Xuyên, lòng tin bành trướng
Chương 397: Không gì không thể phá, duy chỉ có "nhanh" là bất bại
Chương 398: Không phân biệt cao thấp
Chương 399: Điện thoại di động Ma Huyễn lên kệ (1/40)
Chương 400: Hệ thống, không hổ là ngươi (2/40)
Chương 401: Ông Chủ Bình Thường, Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường (3/40)
Chương 402: Theo dõi lẫn nhau (4/40)
Chương 403: Điện thoại di động Ma Huyễn thật là thứ không thể tin nổi (5/40)
Chương 404: Vị hoàng đế có cá tính (6/40)
Chương 405: Phúc lợi ẩn giấu (7/40)
Chương 406: Không cần thể diện nữa à (8/40)
Chương 407: Quả nhiên ngài vẫn là người mặt dày hạng nhất (9/40)
Chương 408: Quyết định của Dược Hồi Trần (10/40)
Chương 409: Ngài có lệ quá đi (11/40)
Chương 410: Thật là kích thích (12/40)
Chương 411: Có muốn theo dõi ông chủ không (13/40)
Chương 412: Hướng dẫn sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn (14/40)

Chương 413: Đăng bài cái nào (15/40)
Chương 414: Ấn thích và bình luận (16/40)
Chương 415: Lại quy định nữa à (17/40)
Chương 416: Nam tử áo đen thần bí (18/40)
Chương 417: Người của núi Tu Di (19/40)
Chương 418: Một ngày không yên bình của thành Cửu Diệu (20/40)
Chương 419: Những ngày la cà ở Khởi Nguyên Thương Thành của Vô Thiên (21/40)
Chương 420: Xin hỏi ông chủ, thế nào là Phật (22/40)
Chương 421: Ta và ngươi có duyên
Chương 422: Ký chủ, ngươi tưởng tượng hơi nhiều (24/40)
Chương 423: Tôn Giả cửu phẩm, ngươi nói xem có lợi hại không (25/40)
Chương 424: Vô Thiên và giáo trình dạy nấu ăn (26/40)
Chương 425: Bài đăng của Bộ Ly Ca (27/40)
Chương 426: Nội dung bài đăng (28/40)
Chương 427: Vô Thiên Phật Tổ thích bài đăng của ngươi (29/40)
Chương 428: Bái Nguyệt Giáo (30/40)
Chương 429: Khoa học trong thế giới huyền huyễn (31/40)
Chương 430: Ông chủ nhất định là chân mệnh thiên tử trong số mệnh của ta rồi (32/40)
Chương 431: Cảm giác nguy hiểm (33/40)
Chương 432: Ta nghĩ tới chuyện vui (34/40)
Chương 433: Tâm sự của Bộ Ly Ca (35/40)
Chương 434: Người của Lăng Vân học viện tới (36/40)
Chương 435: Thành Cửu Diệu - chốn ngọa hổ tàng long (37/40)
Chương 436: Ông chủ, đã lâu không gặp (38/40)
Chương 437: Ngươi như vậy sẽ không kiếm được vợ đâu (39/40)
Chương 438: Phong cách quen thuộc của ông chủ (40/40)
Chương 439: Cảm thấy có vẻ rất nguy hiểm (41/40)
Chương 440: Sao đều là vấn đề này? (42/40)

Chương 441: Hướng thay đổi hơi lớn quá (43/40)
Chương 442: Không được phép hành động đơn độc (44/40)
Chương 443: Cửa hàng mở rộng thêm rồi (45/40)
Chương 444: Khởi Nguyên Thương Thành được mở rộng
Chương 445: Nhiều khách quá ta
Chương 446: Tốc độ thay đổi thật nhanh
Chương 447: Sự tò mò của các học viên
Chương 448: Ta cũng không biết ta lợi hại vậy đó
Chương 449: Chức năng camera của điện thoại di động Ma Huyễn
Chương 450: Bài đăng mới của Lạc Xuyên
Chương 451: Nhiệm vụ tử tinh
Chương 452: Không cần quan tâm đến những chi tiết này
Chương 453: Dung Nham Hỏa Mãng
Chương 454: Sơ cấp khống chế Hỏa nguyên tố
Chương 455: Trận pháp phong ấn trong chế độ giải trí
Chương 456: Ta cảm giác nơi này rất tốt
Chương 457: Ông chủ cảm thấy quy định không hợp lý
Chương 458: Không ngờ là hắn ta
Chương 459: Phản ứng của mọi người trong Lăng Vân học viện
Chương 460: Xích Kim Huyền Tước tăng tư chất lên
Chương 461: Ông chủ lại đăng trạng thái
Chương 462: Thắng lợi của tu tiên đảng
Chương 463: Lời nhắn lại của bức tranh kỳ quái
Chương 464: Ngươi không tin ta
Chương 465: Sẽ không trùng hợp như vậy chứ
Chương 466: Lạc Xuyên vui mừng
Chương 467: Răng lợi tốt như vậy hay sao
Chương 468: Tuổi trẻ thật tốt
Chương 469: Chuẩn bị xây dựng trận pháp truyền tống
Chương 470: Hoan nghênh gia nhập Lăng Vân học viện

Chương 471: Giản dị tự nhiên mà lại buồn tẻ
Chương 472: Ta đẹp trai không đâu sánh bằng
Chương 473: Phản ứng của các ngươi rất không bình thường
Chương 474: Sự xuất hiện của mọi người Dược Cốc
Chương 475: Bạn cũ gặp lại
Chương 476: Khách hàng gặp chuyện phiền lòng
Chương 477: Ông chủ quyết định ra khỏi cửa
Chương 478: Hiện tại không phải thời gian buôn bán hay sao
Chương 479: Có người uy hiếp ông chủ
Chương 480: Bắt đầu quá trình thanh trừng
Chương 481: Thiên Tinh Đại Đế buồn bực
Chương 482: Toàn bộ cấm vệ quân được điều động
Chương 483: Cuộc sống hiện tại thật sự rất tốt
Chương 484: Món quà của Lạc Xuyên
Chương 485: Chúng ta tiếp tục đi dạo phố
Chương 486: Thiết huyết cấm vệ quân
Chương 487: Quét sạch thành Cửu Diệu
Chương 488: Coca Cola được lực lượng pháp tắc gia trì
Chương 489: Đó là ông chủ dạy dỗ người xấu đi
Chương 490: Thật sự không liên quan đến ta
Chương 491: Được rồi, có liên quan đến ta
Chương 492: Nhất túy giải thiên sầu
Chương 493: Thương thảo chuyện xây dựng trận pháp truyền tống
Chương 494: Ông chủ vẫn là ông chủ ban đầu
Chương 495: Một lát nữa đến phòng ta
Chương 496: Trước tiên ngồi xuống đã
Chương 497: Ông chủ cảm giác rút thưởng có mờ ám
Chương 498: Ngày mai bán hàng mới
Chương 499: Nhóm khách hàng kích động
Chương 500: Tổ chức thành đoàn thể thức đêm

Chương 501: Mặt hàng mới, Sprite
Chương 502: Tào phớ mặn mới có linh hồn
Chương 503: Bộ Ly Ca có tư duy khác người
Chương 504: Sprite có một khuyết điểm
Chương 505: Người của Dược Cốc đã đến
Chương 506: Ông chủ chuẩn bị kế hoạch
Chương 507: Khởi Nguyên Thương Thành náo nhiệt
Chương 508: Đây chính là cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân
Chương 509: Thâm Uyên đã bị ông chủ nặn thành quả cầu
Chương 510: Ước mơ của ông chủ giản dị chất phác
Chương 511: Cái hố to kia là thứ gì
Chương 512: Hợp đồng định kỳ của Tứ trưởng lão
Chương 513: Vấn đề quen thuộc
Chương 514: Số tiền phân chia không đúng
Chương 515: Ý tưởng ghim bài viết
Chương 516: Buổi đêm yên tĩnh
Chương 517: Ông chủ khởi động kế hoạch
Chương 518: Ông chủ bắt đầu gõ chữ
Chương 519: Ông chủ đang gõ chữ
Chương 520: Ông chủ viết sáu ngàn chữ
Chương 521: Hôm nay ăn bánh ú
Chương 522: Ngày kỷ niệm đáng nhớ
Chương 523: Chuẩn bị nguyên liệu làm bánh ú
Chương 524: Cùng nhau gói bánh ú
Chương 525: Bánh ú ngọt và bánh ú mặn
Chương 526: Bắt đầu nấu bánh ú
Chương 527: Món ăn phát sáng
Chương 528: Bánh ú có chứa hiệu quả khác nhau
Chương 529: Bánh ú vị thanh cay
Chương 530: Lại tới nữa

Chương 531: Ta chỉ là tiện tay cho vào
Chương 532: Thời gian nhàn hạ của Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 533: Chế độ xếp hạng sàn đấu
Chương 534: Buổi liên hoan vui vẻ cho các khách hàng
Chương 535: Tổ ba người Thiên Cơ Các
Chương 536: Thành Cửu Diệu không giống như vậy
Chương 537: Ta hoài nghi ngươi đang chơi ta
Chương 538: Chế độ khiêu chiến tầng thứ sáu
Chương 539: Chế độ xếp hạng trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện
Chương 540: Văn Thiên Cơ khiếp sợ
Chương 541: Một ít nguyên liệu nấu ăn đơn giản mà thôi
Chương 542: Vô Thiên và chế độ bản sao
Chương 543: Phần thưởng của chế độ xếp hạng
Chương 544: Thời gian chơi trò chơi của Văn Thiên Cơ
Chương 545: Hóa ra ông chủ còn có thể nấu cơm
Chương 546: Phần thưởng thần bí là cái gì
Chương 547: Đây là cảm giác đau lòng hay sao
Chương 548: Vài điều về chế độ sàn đấu
Chương 549: Thời gian trò chơi của nhóm khách hàng
Chương 550: Quy tắc đạt được điểm
Chương 551: Đã cung cấp giáo trình khai phá trò chơi
Chương 552: Nhiệm vụ mới do hệ thống tuyên bố
Chương 553: Ý tưởng khai phá trò chơi
Chương 554: Trò chơi, Vinh Quang
Chương 555: Cơ Vô Hối chiếm trước tiên cơ
Chương 556: Hai đại học viện
Chương 557: Ông chủ, ta có một vấn đề
Chương 558: Bắt đầu sáng tạo từ số không
Chương 559: Bài đăng thu thập ý tưởng của khách hàng
Chương 560: Nói chuyện trong đêm ở Hoàng thành

Chương 561: Về vấn đề Vinh Quang
Chương 562: Cuộc hội tụ của các khách hàng đứng đầu
Chương 563: Chủ nhân của Quỳnh Tương Lộ
Chương 564: Người thắng, Vô Thiên
Chương 565: Đằng nào cũng đã tới rồi
Chương 566: Lâm Phàm
Chương 567: Có phải ngươi có thành kiến gì với ông chủ không?
Chương 568: Cửa hàng hết chỗ rồi
Chương 569: Đợi lát nữa nhất định phải trấn tĩnh
Chương 570: Người của Sở gia tham quan cửa hàng
Chương 571: Mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành lần thứ hai
Chương 572: Đột phá lên cấp 20
Chương 573: Ta gọi nó là ma lực
Chương 574: Thành Cửu Diệu rung chuyển
Chương 575: Câu chuyện của thế giới khác
Chương 576: Thế là hết rồi ư
Chương 577: Những điều về rồng
Chương 578: Quyết định của Tả Vạn Kim
Chương 579: Kéo tới học tập kĩ thuật nấu nướng
Chương 580: Sự cuồng nhiệt của các vị trù sư
Chương 581: Khoa Lạc, Băng Hoại
Chương 582: Không chỉ là trò chơi
Chương 583: Yêu Tử Yên tò mò
Chương 584: Thâm Uyên, Băng Hoại
Chương 585: Thay đổi không thể nói rõ
Chương 586: Nghề nghiệp pháp sư
Chương 587: Hỏa Cầu Thuật
Chương 588: Đại hiền giả An Đông Ni
Chương 589: Ám Viêm Ma Chủ
Chương 590: Tà Vương Chân Nhãn

Chương 591: Vô Thiên từ biệt, pháp sư chiến đấu
Chương 592: Nhân sinh như vở kịch, toàn bộ dựa vào diễn xuất
Chương 593: Vài điều về Tu Di Sơn
Chương 594: Dựng trận pháp truyền tống
Chương 595: Tử linh thuật sĩ
Chương 596: Xâm nhiễm thể tiên phong
Chương 597: Lần đầu đoàn chiến
Chương 598: Thắng lợi và ngộ thương
Chương 599: Băng Hoại kết tinh
Chương 600: Ba người hiểu biết
Chương 601: Thế giới quan sai lệch
Chương 602: Cuộc chiến không tiếng động
Chương 603: Phong cách của ngươi không bình thường nha
Chương 604: Tri âm
Chương 605: Góc nhìn của Lạc Xuyên
Chương 606: Nguyệt Linh tham quan Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 607: Ám Dạ sứ giả
Chương 608: Nghề thứ hai
Chương 609: Hải yêu
Chương 610: Thanh m Tiên Tử
Chương 611: Đánh giá của Văn Thiên Cơ
Chương 612: Thực nghiệm là tiêu chí kiểm nghiệm chân lý
Chương 613: Đáp án của vấn đề
Chương 614: Thanh m tới Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 615: Truyền thuyết về rồng
Chương 616: Ngũ giai
Chương 617: Về phần thưởng
Chương 618: Phần thưởng cho những người đứng đầu
Chương 619: Chuyện xưa
Chương 620: Lười

Chương 621: Cũng không tệ lắm
Chương 622: Vòng lặp năng lượng
Chương 623: Về phỏng chế
Chương 624: Chuẩn bị thử nghiệm Vinh Quang
Chương 625: Các khách hàng xao động
Chương 626: Hàng hóa mới là một trò chơi
Chương 627: Đầu bếp có giấc mộng
Chương 628: Yêu Đế
Chương 629: Tên là Vinh Quang
Chương 630: Nhân vật của trò chơi
Chương 631: Trò chơi bắt đầu
Chương 632: Một số thiết lập của Vinh Quang
Chương 633: Chiến thuật của Lạc Xuyên
Chương 634: Đánh bất ngờ
Chương 635: Trò chơi của năm người
Chương 636: Chiến thuật của Hạ Nguyên
Chương 637: Lockmarton
Chương 638: Không cần để ý những chi tiết này
Chương 639: Thử nghiệm chấm dứt
Chương 640: Trấn Nam Hầu trở về
Chương 641: Biệt danh Huyết Y Hầu
Chương 642: Tìm hiểu về Vinh Quang
Chương 643: Lại một ngày yên bình
Chương 644: Lòng cảm kích của Bộ Thương Vân
Chương 645: Một sự kiện lớn ở Phượng Tiên Lâu
Chương 646: Tài năng kinh doanh
Chương 647: Sản phẩm nhái theo
Chương 648: Một số chi tiết nhỏ
Chương 649: Bệ hạ, thời đại thay đổi rồi
Chương 650: Ý chí của đại vũ trụ

Chương 651: Thế giới hình cầu
Chương 652: Trong tình huống bình thường
Chương 653: Tấn công sách lậu
Chương 654: Người quen của Trần Nghênh Phong
Chương 655: Tin tức nhiễu loạn
Chương 656: Đỉnh cao của kiếm pháp
Chương 657: Trứng cá vảy bạc nướng than
Chương 658: Mặt hàng mới, kem
Chương 659: Kem nhiều vị
Chương 660: Chiến lược phát triển bền vững
Chương 661: Thêm bạn tốt
Chương 662: Đạt thành tựu năm tấm bảng trắng
Chương 663: Bộ Ly Ca nghiện net thời kỳ cuối
Chương 664: Về một nhóm
Chương 665: Bản gốc mãi mãi là bản gốc
Chương 666: Sao ngươi lại thuần thục như vậy
Chương 667: Gọi ta là Bách Lý viện trưởng
Chương 668: Thuận theo tự nhiên
Chương 669: Chuẩn bị thí nghiệm
Chương 670: Đều là bệnh trung nhị
Chương 671: Kết quả thí nghiệm
Chương 672: Quy tắc của thế giới
Chương 673: Nhạc cụ nào đó
Chương 674: Tiếng nhạc kỳ diệu
Chương 675: Chỗ đặc biệt
Chương 676: Hai vị quốc vương
Chương 677: Ý định của Cơ Vô Hối
Chương 678: Thành Cửu Diệu văn minh
Chương 679: Lần sau còn dám
Chương 680: Tất cả như cũ

Chương 681: Nhân loại không giống bình thường
Chương 682: Hoàng tộc yêu thú cuối cùng cũng tới
Chương 683: Mùi vị quen thuộc
Chương 684: Họa phúc liền nhau
Chương 685: Mong đợi của hoàng tộc yêu thú
Chương 686: Nhóm trò chuyện nhộn nhịp vui vẻ
Chương 687: Trò chơi được chờ mong đã lâu
Chương 688: Dự định xây dựng mở rộng thêm
Chương 689: Đã hết thời gian mở cửa
Chương 690: Quyết định của Hổ Cuồng
Chương 691: Ngươi lại có ý định ăn chực á
Chương 692: Ngươi lại còn muốn ở nhờ
Chương 693: Tầng thứ bảy, Chu Tước
Chương 694: Hệ thống, cho xin cái nhiệm vụ đi
Chương 695: Kế hoạch của Yêu Tử Nguyệt
Chương 696: Nhiệm vụ phát sóng trực tiếp
Chương 697: Yêu Tử Nguyệt hành động
Chương 698: Yêu Tử Nguyệt đành chọn cách bỏ cuộc
Chương 699: Tổ chức phát thưởng lần thứ hai cho những người chơi đầu bảng
Chương 700: Ông chủ chuẩn bị làm hoạch định
Chương 701: Nguy cơ của núi Tu Di
Chương 702: Vô Thiên, Yêu Đế
Chương 703: Chuyện phát sóng trực tiếp
Chương 704: Có hứng thú muốn tạo ra một làn sóng hay không
Chương 705: Lỡ rồi thì thôi
Chương 706: Đặt bừa tên chương
Chương 707: Đề nghị của Yêu Tử Yên
Chương 708: Người phát sóng trực tiếp, Vô Thiên
Chương 709: nói đến nói dài

Chương 710: Chuẩn bị phát sóng trực tiếp
Chương 711: Bắt đầu phát sóng trực tiếp
Chương 712: Yêu Tử Nguyệt nội tâm đen tối
Chương 713: Phụ đề bình luận
Chương 714: Nhanh đi bẩm báo Phật Chủ!
Chương 715: Một gậy đánh nổ
Chương 716: Phật Chủ vs Yêu Đế
Chương 717: Vô Thiên hiện thân
Chương 718: Giao chiến
Chương 719: Chiêu thức quen thuộc
Chương 720: Long Sĩ Đầu!
Chương 721: Nếu muốn học, ta sẽ dạy cho ngươi
Chương 722: Canh bạc
Chương 723: Đề nghị của hệ thống
Chương 724: Phân thân của Lạc Xuyên
Chương 725: Quyết đoán chịu thua
Chương 726: Lý niệm của Phật Chủ
Chương 727: Người thầy của cuộc sống, Lạc Xuyên
Chương 728: Phật Chủ nhường vị
Chương 729: Vô Thiên từ chối
Chương 730: Người chứng kiến lịch sử
Chương 731: Phần thưởng cho khách hàng may mắn
Chương 732: Tư cách thử nghiệm
Chương 733: Căn phòng có phong cách kỳ lạ
Chương 734: Thử nghiệm bắt đầu
Chương 735: Ván bài của Hổ Cuồng
Chương 736: Người ngồi chồm hổm và bị ngồi chồm hổm
Chương 737: Người phát hiện món ăn ngon Lạc Xuyên
Chương 738: Hoàn thành mở rộng
Chương 739: Hành động của núi Tu Di

Chương 740: Cơ Vô Hối nói là làm
Chương 741: Cường giả đều có sở thích
Chương 742: Giác ngộ của hệ thống
Chương 743: Trích lời ông chủ
Chương 744: Phật Chủ vào thành
Chương 745: Hiện trạng trong truyền thuyết
Chương 746: Cảm giác quen thuộc
Chương 747: Hóa ra là Phật Chủ
Chương 748: Các cách sử dụng Thái Hàn linh thể
Chương 749: Đề cử vũ khí
Chương 750: Thăng cấp hệ thống bán vũ khí
Chương 751: Thời gian chơi của Phật Chủ
Chương 752: Nhắc nhở của ông chủ
Chương 753: Hai mặt trăng
Chương 754: Cải tạo Khởi Nguyên Thương Thành
Chương 755: Cứ quyết định là ngươi đi
Chương 756: Sáng lấp lánh
Chương 757: Ứng dụng mới ra mắt
Chương 758: Chức năng của ứng dụng mới
Chương 759: Chế tác trang bìa
Chương 760: Cấu tứ giới thiệu vắn tắt
Chương 761: Hắc long
Chương 762: Long tộc
Chương 763: Thế giới thật sự tồn tại
Chương 764: Các học viên xúc động
Chương 765: Nhân vật chính kém cỏi
Chương 766: Đạt được thành công lớn
Chương 767: Thống nhất thông tin
Chương 768: Bên dưới hư không
Chương 769: Năng lượng hư không

Chương 770: Thành Cửu Diệu náo nhiệt
Chương 771: Kế hoạch của Vô Thiên
Chương 772: Sau này rồi tính
Chương 773: Đất nước của cự long
Chương 774: Hai mặt trời
Chương 775: Yêu Đế đến
Chương 776: Quyết định của Yêu Đế
Chương 777: Hoàng tộc yêu thú biết được tin tức
Chương 778: Yêu Đế vào cửa hàng
Chương 779: Sửa chữa
Chương 780: Thấu hiểu cuộc đời
Chương 781: Kế hoạch tái khởi động
Chương 782: Người từ ngoài đến
Chương 783: Osiya
Chương 784: Mục đích và hạn chế
Chương 785: Suy đoán
Chương 786: Bắt đầu cá cược
Chương 787: Nhờ ngươi một chuyện
Chương 788: Vụ nổ mạnh bất ngờ xảy ra
Chương 789: Đi qua xem
Chương 790: Phát minh mới của Nguyệt Linh
Chương 791: Vật cách điện
Chương 792: Kết luận của thí nghiệm
Chương 793: Kế hoạch bị huỷ bỏ
Chương 794: Aland trên chót lưỡi
Chương 795: Sự khác thường của Khoa Lạc
Chương 796: Bản nhạc đã hoàn thành
Chương 797: Đội ngũ núi Tu Di tới
Chương 798: Cô gái ở thành Tinh Huy
Chương 799: Đoàn đội của Lâm Phàm

Chương 800: Đối chiến xếp hạng
Chương 801: Các học viên chuẩn bị
Chương 802: Mỗi ngày đều nhàm chán
Chương 803: Vũ khí của Cố Vân Hi
Chương 804: Cố Vân Hi vs Hứa Ấu Vi
Chương 805: Tạch tạch tạch
Chương 806: Quyết định của đám người Phạm Thừa Thiên
Chương 807: Sửa đổi quy tắc, tỷ thí một lần nữa
Chương 808: Tiêu Thành vs Lâm Phong
Chương 809: Thánh con mẹ nó quang
Chương 810: Ăn của ta một quả cầu lửa lớn này
Chương 811: Còn có thể đánh như vậy hay sao
Chương 812: An Vi Nhã đã đến
Chương 813: Thận phận của khách hàng, rồng
Chương 814: Thời gian mua sắm của An Vi Nhã
Chương 815: Cự long không giống như vậy
Chương 816: An Vi Nhã kinh ngạc
Chương 817: Cô gái Long tộc lễ phép
Chương 818: Thế giới ở ngoài
Chương 819: Đều là của ta
Chương 820: Thân phận Long tộc
Chương 821: An Vi Nhã nếm thử
Chương 822: Vì tiền thưởng
Chương 823: Là một người tốt
Chương 824: Nhiệm vụ tăng sao đã lâu không gặp
Chương 825: Buổi chiều xuất phát
Chương 826: Có bán kệ hàng không
Chương 827: Cấm sao chép
Chương 828: Giác ngộ của Lạc Xuyên
Chương 829: Khởi Nguyên Thương Thành tiếp tục buôn bán

Chương 830: Cảm giác quen thuộc khó hiểu
Chương 831: Hải yêu thần bí
Chương 832: Quyết sách của nghị trưởng
Chương 833: Xuất phát
Chương 834: Đại uy thiên long!
Chương 835: Có chút hối hận
Chương 836: Phát hiện đảo nhỏ
Chương 837: Bắt đầu trực tiếp
Chương 838: Lạc Xuyên Grills
Chương 839: Ác mộng của quái vật bạch tuộc
Chương 840: Tin tức đến từ quái vật bạch tuộc
Chương 841: Không phải kẻ ác
Chương 842: Tức giận, run sợ, lạnh lẽo
Chương 843: Phương thức luyện khí đặc biệt
Chương 844: Người sành ăn Lạc Xuyên
Chương 845: Ghi chép nhiệm vụ
Chương 846: Hoàn thành nhiệm vụ
Chương 847: Ít nhất hiện tại thì không
Chương 848: Đặt tên sau
Chương 849: Bão táp ập đến
Chương 850: Cơn bão đã đến
Chương 851: Vấn đề về mặt linh hồn
Chương 852: Bom không gian
Chương 853: Công cụ hình người quái vật bạch tuộc
Chương 854: Hải yêu hôn mê
Chương 855: Bóng dáng trong bóng tối
Chương 856: Hải yêu, Yila
Chương 857: Bóng Tối Tâm Trí
Chương 858: Một số thông tin về nguy cơ
Chương 859: Thú cưng, Tiểu Hắc Cầu

Chương 860: Hải yêu thần kỳ

——— o O o ———

Chương 1: Chúc mừng ký chủ rút trúng Coca Cola

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thiên Lan đại lục, Thiên Tinh đế quốc, thành Cửu Diệu.

Là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, thành Cửu Diệu chiếm diện tích không biết bao nhiêu, nguyên nhân là vì nó nối liền với dãy núi Cửu Diệu nổi tiếng.

Bên trong dãy núi Cửu Diệu có các loại yêu thú, cũng có vô số linh dược khiến người khác chạy theo như vịt, hấp dẫn vô số người tu luyện tụ tập lại đây.

Nghe người ta đồn rằng, trong dãy núi này thậm chí còn có rất nhiều di tích thượng cổ thần bí.

Thông qua bức tường thành cao hơn vài chục trượng, có thể nhìn thấy bên trong thành cửa hàng mọc lên san sát, người đi lại trên đường phố như mây.

Khung cảnh náo nhiệt thịnh vượng như thế này, cho dù là ở toàn bộ Thiên Tinh đế quốc cũng khó gặp!

Tuy nhiên điều có phần không phù hợp với khung cảnh rầm rộ trong thành này chính là, ở trong một hẻm nhỏ phía đông thành, có một cửa hàng khá vắng vẻ.

Tuy rằng thành Cửu Diệu rất phồn hoa, nhưng cửa hàng này lại có vị trí hẻo lánh tới nông nỗi này, vắng vẻ chẳng có mấy ai tới cũng có thể nghĩ.

Hiện tại ông chủ của cửa hàng này đang ngồi chống cằm ở phía sau quầy hàng, tuy đang nhìn về phía đường phố phồn hoa ở bên ngoài, nhưng ánh mắt lại không có tiêu cự, hiển nhiên là đang mải mê suy nghĩ.

Ông chủ tên là Lạc Xuyên, vốn là một sinh viên đại học bình thường trên Trái Đất.

Bởi vì thức đêm nên chết đột ngột, ngoài ý muốn đi tới thế giới này.

Lại nói tiếp, Lạc Xuyên xuyên qua đến thế giới này cũng đã được gần

một tháng thời gian, nhưng thứ mà hắn có được, chẳng qua chỉ là một gian cửa hàng gần như không có bao nhiêu khách mà thôi.

"Hệ thống Tối Cường Điếm Chủ trói buộc thành công! Hệ thống bảo vệ cửa hàng đã thiết lập xong! Hiện tại có mở ra lần đầu tiên rút thương phẩm hay không?"

Bỗng nhiên, một giọng nói không phân biệt được là nam hay nữ lạnh nhạt vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Trong nháy mắt, cảnh vật trong tiệm trực tiếp rực rỡ hẳn lên, tất cả những đồ vật linh tinh thượng vàng hạ cám ban đầu đều biến mất không thấy đâu nữa.

Tất cả quầy hàng, vách tường linh tinh cũng đều đổi thành pha lê trong suốt cùng với kim loại màu trắng bạc, nhìn qua có cảm giác như là khoa học viễn tưởng hiện đại.

Lạc Xuyên đầu tiên là sửng sốt, rồi sau đó là lệ nóng doanh tròng.

Trọn vẹn một tháng, ta rốt cuộc cũng đợi được ngón tay vàng phù hợp với thân phận người xuyên việt rồi!

Chẳng qua nói lại một chút, tối cường điếm chủ là có ý gì?

Tuy rằng trong lòng vẫn còn có nghi hoặc, nhưng sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn không thay đổi, gật gật đầu nói: "Mở ra!"

m thanh vang lên, Lạc Xuyên chỉ cảm thấy tinh thần của bản thân mình hơi hoảng hốt một chút, cảnh tượng chung quanh mình trong nháy mắt đã xảy ra biến hóa.

Lạc Xuyên hướng bốn phía đánh giá, phát hiện bản thân hắn đang ở trong một không gian kỳ lạ, bốn phía đều là bóng tối vô biên vô hạn.

Ở trước người hắn, có một cái vòng quay rút thăm trúng thưởng đang trôi nổi, nó cực kỳ to lớn, liếc mắt không nhìn thấy giới hạn.

"Mời ký chủ chuyển động vòng quay." Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên, sau đó lại nói thêm: "Ký chủ có thể dùng ý niệm tiến hành điều khiển."

Trong lòng Lạc Xuyên hiểu rõ, sau đó tập trung sự chú ý của mình lên

trên vòng quay.

Cùng với ý niệm "Chuyển động" xuất hiện trong lòng hắn, vòng quay khổng lồ này không ngờ thật sự bắt đầu chậm rãi chuyển động, tốc độ nhanh đến mức mọi đồ vật hiển thị bên trên đều mơ hồ.

"Dừng!" Sau mấy hơi thở, trong đầu Lạc Xuyên lại phát ra như vậy một mệnh lệnh như vậy, chuyển động của vòng quay chậm rãi giảm tốc độ.

Không biết sẽ ngẫu nhiên rút được cái gì.

Trong ánh mắt mong đợi của Lạc Xuyên, vòng quay rốt cuộc chậm rãi ngừng lại, kim ở mặt trên dừng lại ở một khu vực màu vàng kim.

"Chúc mừng ký chủ rút trúng Coca Cola, con đường nhập hàng Coca Cola đã mở ra."

Coca Cola? Hệ thống ngươi xác định không trêu đùa ta đấy chứ?

Trong lúc khuôn mặt Lạc Xuyên lộ vẻ ngây ngốc, hắn chỉ cảm thấy trước mắt có ánh sáng chợt lóe lên, sau đó hắn quay trở lại cửa hàng nhỏ.

Tuy nhiên khác với lúc trước, bên trong một quầy hàng thủy tinh, xuất hiện một loạt chai Coca Cola được sắp xếp gọn gàng chỉnh tề.

Chương 2: Vô địch buff, nhiệm vụ tân thủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở phía dưới Coca Cola, có đánh dấu giá bán: mười linh tinh.

Sau khi nhìn thấy cái giá niêm yết này, lông mày của Lạc Xuyên không khỏi nhíu lại.

Phải biết rằng ở Thiên Tinh đế quốc, bách tính tầm thường bình thường sử dụng phần lớn là đồng tệ, ngân tệ và kim tệ, tỉ lệ hối đoái giữa chúng là lấy mười đổi một.

Linh tinh chính là loại tiền mà người tu luyện thường xuyên sử dụng, trong đó ẩn chứa một lượng lớn năng lượng, một linh tinh có thể đổi được mười kim tệ.

Mà một kim tệ thì đủ để cho một gia đình bình thường sinh hoạt sung túc trong vòng một tháng, từ đó giá trị của linh tinh là có thể tưởng tượng được.

"Hệ thống, ngươi xác định không ghi sai giá hay sao?" Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, nghiêm túc hỏi.

"Các sản phẩm của bản hệ thống đều đúng giá trị, tuyệt đối không tồn tại tình huống niêm yết loạn giá. Xét thấy đây là lần đầu tiên ký chủ nghi ngờ bản hệ thống, cho nên chỉ tiến hành cảnh cáo." Hệ thống đáp.

Lạc Xuyên: …

Sau khi âm thanh của hệ thống vừa kết thúc, một loạt thông tin về những chai Coca Cola này trực tiếp xuất hiện ở trong đầu Lạc Xuyên.

"Coca Cola vị nguyên bản, nguyên liệu chủ yếu là nước Hỗn Nguyên linh tuyền. Sau khi dùng để uống, có thể nháy mắt phục hồi hoàn toàn vết thương không phải trí mạng."

Nhìn giới thiệu của hệ thống, Lạc Xuyên nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Trong nháy mắt phục hồi hoàn toàn vết thương không phải trí mạng,

đây hoàn toàn chính là nhiều thêm một mạng đấy!

Giống như là đang chiến đấu với người khác, thời điểm hai bên đều như đèn đã cạn dầu, ngươi lại lấy ra một chai Coca Cola vị nguyên bản, kết quả đương nhiên có thể đoán trước được.

Hơn nữa tuy rằng Lạc Xuyên không biết nước Hỗn Nguyên linh tuyền này là cái gì, chẳng qua nghe có vẻ rất không đơn giản!

Hay là, ta nếm thử trước?

Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên lập tức lấy ra một chai Coca Cola từ phía sau quầy hàng.

Vặn nắp chai ra, kèm theo một tiếng "Xích" vang lên, vô số bọt khí trào ra.

"Hình như cũng không có chỗ nào đặc biệt cả!" Lạc Xuyên nhíu mày lẩm bẩm: "Vẫn nên nếm thử trước rồi nói sau."

"Vị Coca Cola, khá ngọt."

Sau khi uống một ngụm, chẹp chẹp lưỡi, Lạc Xuyên đánh giá như vậy.

"Làm sao không có hiệu quả?" Đợi một lúc sau, trong thân thể không truyền đến một chút thay đổi nào, Lạc Xuyên hơi nghi hoặc nhíu mày.

"Ký chủ thân là người thường, hơn nữa trên người không bị thương, làm sao có thể nhận thấy được sự thay đổi của thân thể." Hệ thống đáp, cẩn thận nghe kỹ, dường như trong đó còn mang theo một chút ý tứ bất đắc dĩ.

Lạc Xuyên:…

"Ký chủ thân là chủ cửa hàng, có thể sử dụng miễn phí sản phẩm trong cửa hàng." m thanh của hệ thống tiếp tục vang lên.

Trong lòng Lạc Xuyên hiểu rõ, có lẽ những thứ này là phúc lợi do hệ thống cung cấp.

"Tuyên bố nhiệm vụ tân thủ, bán ra sản phẩm đầu tiên. Thời gian còn lại hiện tại: 6 ngày 23 giờ 59 phút. Phần thưởng: Một lần cơ hội rút thăm trúng thưởng."

Sau đó, một giao diện màu lam nhạt lập tức xuất hiện ở trước mặt Lạc Xuyên.

“Hệ thống Tối Cường Điếm Chủ.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Điếm chủ một sao.

Tu vi: Không.

Tỉ lệ phân chia trước mắt: 10%.

Nhiệm vụ tân thủ đang tiến hành…

Đánh giá: Con gà yếu ớt trong số những con gà yếu, ký chủ còn không nhanh chóng tăng thực lực lên?”

Nhìn những thông tin trước mặt, Lạc Xuyên là một kẻ đã đọc qua rất nhiều tiểu thuyết hệ thống nên đương nhiên không cảm thấy xa lạ gì.

Tuy nhiên cũng phải nói lại, dòng đánh giá cuối cùng kia rốt cuộc là có ý gì?

Hệ thống ngươi đây là đang gây sự!

Lạc Xuyên nhìn thông tin trên giao diện trước mặt, hỏi: “Hệ thống, hiện tại ta chỉ là một người bình thường, như thế nào cũng phải cho ta ít thủ đoạn tự bảo vệ mình đi chứ! Chẳng may có người làm náo loạn ở trong tiệm thì làm sao bây giờ?”

Hệ thống giải thích nói: “Bản hệ thống đã cài đặt hệ thống bảo vệ cho cửa hàng, ký chủ cửa hàng ở trong vòng bán kính mười cây số tính từ cửa hàng thì sẽ ở trạng thái vô địch tuyệt đối.”

Vô địch? Buff này có vẻ lợi hại đấy! Lạc Xuyên tỏ vẻ rất hài lòng.

Chương 3: Vị khách đầu tiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian lặng lẽ trôi qua, chỉ chớp mắt năm ngày đã trôi qua.

Trước cửa hàng, Lạc Xuyên nằm ở trên ghế xích đu, trông có vẻthoải mái, nhưng khi hắn nhìn thấy đám người như nước chảy trên đường phố phía ngoài hẻm, lại nhịn không được thở dài ở trong lòng.

Năm ngày! Trọn vẹn năm ngày, thế mà hắn không bán được bất kỳ một chai Coca Cola nào!

Tuy nhiên đây cũng là chuyện không có biện pháp, cửa hàng này mở ở nơi vắng vẻ trong hẻm nhỏ, không có khách hàng nào cũng chẳng có gì là lạ.

Lúc này đã là chạng vạng tối, nhìn ánh tà dương ở phía chân trời nơi xa xa, trong mắt của Lạc Xuyên lóe lên thần sắc bất đắc dĩ.

Xem ra hôm nay lại không có khách.

Nhưng đúng lúc hắn đứng dậy chuẩn bị đóng cửa, một tiếng kêu kinh ngạc từ đầu hẻm truyền đến.

"Chậc chậc chậc, lại mở cửa hàng trong cái hẻm nhỏ như vậy, ông chủ ngươi cũng thật sự thú vị đấy!"

Một thiếu niên mặc cẩm phục màu đen đi đến trước cửa hàng, bình luận một câu như thế.

Nhìn thấy thiếu niên, trong lòng Lạc Xuyên ngay lập tức trở nên vui vẻ, xem ra sinh ý rốt cuộc cũng tới.

"Bởi vì cái gọi là hương rượu không sợ ngõ nhỏ sâu, chỉ cần là đồ vật đủ tốt, làm ăn đương nhiên sẽ không kém." Lạc Xuyên nhìn thoáng qua thiếu niên, mặt không đổi sắc, nhàn nhạt trả lời.

Thiếu niên nghe vậy không khỏi sững sờ, tinh tế thưởng thức những lời Lạc Xuyên thuận miệng nói.

"Hương rượu không sợ ngõ nhỏ sâu... Tốt! Tốt! Không nghĩ rằng ông chủ ngươi không ngờ lại là một người có tính tình như vậy! Người bằng

hữu như ngươi, Bộ Ly Ca ta nhận rồi!"

Ánh mắt của Bộ Ly Ca dần dần sáng lên, tinh tế thưởng thức lời nói của Lạc Xuyên, cười ha ha nói.

Nếu là người thường sau khi nghe thấy cái tên này tất nhiên sẽ vô cùng kinh hãi, bởi vì Bộ chính là họ của Trấn Nam hầu của Thiên Tinh đế quốc, ngoại trừ người đó ra bên trong toàn bộ thành Cửu Diệu không có người nào họ Bộ.

Bởi vì như thế, thân phận của thiếu niên tên là Bộ Ly Ca này đương nhiên không cần giới thiệu cũng rõ, thiếu gia duy nhất của Trấn Nam Hầu phủ!

Đương nhiên, đối với Lạc Xuyên mới xuyên qua đến cái thế giới này vẻn vẹn được hơn một tháng mà nói, những thứ này hắn tất nhiên là hoàn toàn không biết.

"Đã như vậy, không ngại vào cửa hàng nhìn xem?" Lạc Xuyên thuận miệng nói.

"Đây là hiển nhiên." Bộ Ly Ca gật gật đầu, cười ha hả nói: "Ông chủ ngươi rất thú vị, hắn là đồ vật ngươi bán chắc cũng sẽ không kém!"

Trong lúc nói chuyện, Bộ Ly Ca đã vào trong cửa hàng.

Nhìn thấy trang trí trong cửa hàng, trong mắt của Bộ Ly Ca đột nhiên xuất hiện vẻ kinh ngạc tột cùng.

Thân là con trai của Trấn Nam Hầu, Bộ Ly Ca đương nhiên là người có kiến thức rộng rãi, nhưng đây là lần đầu tiên hắn ta nhìn thấy cách trang trí giống như cường hào của cửa hàng này.

Lưu ly tinh khiết như thế, đều có thể đem đi bán đấu giá, thế mà không ngờ ở trong cửa hàng này chỉ để làm quầy hàng và kệ hàng, rốt cuộc là cái thế giới này quá điên cuồng hay là ta vẫn chưa tỉnh ngủ?

Phải biết rằng lấy sức sản xuất của Thiên Tinh đế quốc mà nói, lưu ly cũng là đồ vật khá quý giá, chỉ có những vị vương quyền quý tộc kia, thậm chí là người tu luyện mới dùng được những hàng xa xỉ như thế.

"Rốt cuộc lai lịch của ông chủ này là gì?" Ánh mắt của Bộ Ly Ca rơi lên

trên người Lạc Xuyên ở bên cạnh, trong lòng dâng lên nghi hoặc nồng đậm.

"Đồ vật trong cửa hàng đều ở bên trên kệ hàng ở bên kia, tự mình đi xem đi." Lạc Xuyên chỉ chỉ kệ hàng thủy tinh ở bên cạnh, nói.

Lúc này Bộ Ly Ca mới hoàn hồn, đi đến trước kệ hàng bày những chai Coca Cola mà Lạc Xuyên chỉ.

"Một, hai, ba..."

Lạc Xuyên thầm đếm ở trong lòng.

Vài giây sau, tiếng kêu sợ hãi của Bộ Ly Ca vang lên đúng như Lạc Xuyên đã dự đoán.

"Cái, cái gì?!"

Sau khi nhìn thấy giới thiệu của Coca Cola trên kệ hàng, Bộ Ly Ca đột nhiên trừng lớn hai mắt, vẻ mặt như gặp phải quỷ.

"Trực tiếp khôi phục vết thương không phải trí mạng, ông chủ ngươi đang nói đùa hay sao?" Bộ Ly Ca nhịn không được thất thanh kêu lên.

Chương 4: Uy lực của Coca cola

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi thấy ta giống người biết nói đùa ư?" Lạc Xuyên nói nghiêm túc.

Bộ Ly Ca cẩn thận nhìn chằm chằm Lạc Xuyên một chút, sau đó quả quyết lắc đầu.

"Chẳng qua hiệu quả này cũng thật sự là quá kinh khủng, khiến người ta rất khó tin tưởng được!" Bộ Ly Ca vẫn không nhịn được, nói ra.

"Vật đáng giá trị, già trẻ không gạt."

Vì hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, Lạc Xuyên cũng không nguyện ý buông tha một khách hàng tiềm năng như thế.

Thân là thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ, Bộ Ly Ca tất nhiên là không thiếu tiền, nên hắn ta nhanh chóng đưa ra quyết định.

Bộ Ly Ca lấy một chai Coca Cola từ phía trên quầy hàng, sau đó sảng khoái lấy ra mười linh tinh đặt ở trên quầy.

Lạc Xuyên gật gật đầu, sau đó bàn tay vung lên, linh tinh lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Chiêu này tức thì khiến cho ấn tượng của Bộ Ly Ca đối với Lạc Xuyên lại tăng lên mấy phần, tăng từ ông chủ thú vị lên tới cấp độ ẩn sĩ cao nhân.

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tân thủ, đạt được một lần cơ hội rút thưởng." Tiếng nhắc nhở của hệ thống lại vang lên trong đầu của Lạc Xuyên.

"Đúng rồi, nhắc nhở ngươi một câu, chai Coca Cola này là một loại đồ uống."

Bởi vì đã hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, tâm tình của Lạc Xuyên trở nên rất tốt, mở miệng nhắc nhở.

"Đồ uống?" Bộ Ly Ca hơi kinh ngạc.

Đồ vật có hiệu quả như thế này, thế mà ngươi lại nói cho ta biết thật ra nó chỉ là đồ uống?

Ở cái thế giới này, có đan dược, linh dược, cũng có các loại dược tề để luyện kim, nhưng cho tới bây giờ Bộ Ly Ca chưa từng nghe nói có loại đồ uống kèm theo hiệu quả kinh khủng như thế này.

Trong giây lát, Bộ Ly Ca chỉ cảm giác tam quan của mình bị sụp đổ một cách nghiêm trọng.

"Đương nhiên." Lạc Xuyên gật gật đầu: "Vặn nắp chai ra là có thể uống."

Lạc Xuyên nói xong, cũng cầm một chai Coca Cola làm mẫu cho Bộ Ly Ca nhìn một chút.

Kèm theo một tiếng khí vang "Xoẹt", Lạc Xuyên mở nắp chai Coca Cola ra, uống một ngụm hết hơn phân nửa chai.

Trong nháy mắt, từng cơn lạnh sảng khoái từ miệng trôi xuống dạ dày rồi lan ra khắp toàn thân.

Đúng vậy, Coca Cola này đã được ướp lạnh!

"Là như vậy sao?"

Học theo Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca cũng vặn nắp chai Coca Cola ra, hơi do dự, chỉ là uống một ngụm nhỏ.

Dù sao thứ gọi là Coca Cola này nhìn qua giống như là dược thủy đen sì, trong tiềm thức của Bộ Ly Ca cho rằng mùi vị chắc chắn không ra sao.

"Ồ!"

Chẳng qua khi Coca Cola vừa vào miệng, Bộ Ly Ca lập tức trợn tròn hai mắt.

Nương theo bọt khí nổ tung ở trong miệng, cảm giác mát lạnh trong nháy mắt từ cổ họng lan ra khắp toàn thân, khiến cho cả người của Bộ Ly Ca đang không ngừng run rẩy.

"Chai Coca Cola này, vì sao, vì sao lại ngon như vậy? Bộ Ly Ca ta còn chưa bao giờ uống qua loại đồ uống như thế này!"

Khuôn mặt của Bộ Ly Ca toát lên vẻ không dám tin tưởng, trong mắt có một tia thất thần.

Thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ thì như thế nào, nếu không phải nhàm

chán đi vào trong ngõ hẻm này, chỉ sợ đời này hắn ta cũng không gặp được loại đồ uống như Coca Cola, thứ có thể xưng là thức uống cực hạn ở nhân gian?

Lạc Xuyên cười thầm ở trong lòng, những người ở dị giới như các ngươi sao có thể ngăn cản được uy lực của Coca Cola?

"Thân thể của ta? Còn có thương thế của ta?"

Bộ Ly Ca bỗng nhiên nhận ra sự biến hóa của thân thể, sắc mặt lập tức thay đổi.

Thân là nhi tử của Trấn Nam Hầu, mấy tháng trước Bộ Ly Ca đã từng gặp phải ám sát, tuy giữ được tính mạng, nhưng đã lưu lại nội thương rất khó chữa trị!

Lúc ấy Trấn Nam Hầu giận dữ, sau khi trở lại thành Cửu Diệu đã đại náo cả một tuần lễ, chẳng qua cuối cùng cũng không thể tìm thấy hung thủ.

Tuy nhiên sau khi uống Coca Cola, những nội thương rất khó khỏi hẳn kia lại trong nháy mắt lập tức biến mất không thấy gì nữa, điều này khiến cho Bộ Ly Ca có chút hoài nghi liệu có phải cảm giác của mình có phải xảy ra vấn đề gì hay không.

"Coca Cola, sau khi uống khôi phục tất cả các vết thương không phải trí mạng." Lạc Xuyên thuận miệng nói ra công hiệu của Coca Cola.

"Không nghĩ tới, thứ này lại có thể là thật..." Bộ Ly Ca thở dài một hơi, không che giấu được vẻ khiếp sợ của mình.

Lúc đầu hắn ta thấy, phần giới thiệu của Coca Cola mà hắn ta đọc được lúc trước có vẻ hơi phóng đại.

Trong nháy mắt khôi phục tất cả vết thương không phải trí mạng, với hiệu quả kinh khủng bậc này, chỉ sợ tuyệt đại đa số đan dược và dược tề cao cấp căn bản không thể sánh bằng, làm sao có thể mua được với giá chỉ có mười linh tinh?

Chương 5: Quy định trong cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, ta muốn mua mười chai Coca Cola!"

Bộ Ly Ca uống một hơi cạn sạch chỗ Coca Cola còn lại, sau khi ợ một cái, hắn ta có chút hưng phấn kêu lên với Lạc Xuyên.

Mười linh tinh là có thể mua được loại đồ uống có hiệu quả như thế này, hoàn toàn vớ được món hời rồi!

Lạc Xuyên lại lắc đầu, nói: "Thật xin lỗi, hàng hóa bên trong cửa hàng, mỗi người mỗi ngày mỗi loại chỉ có thể mua một món."

Đây là quy định trong cửa hàng mà hệ thống vừa mới nói ở trong đầu Lạc Xuyên.

"Tại sao?" Bộ Ly Ca có phần không hiểu hỏi.

"Quy định trong cửa hàng là như thế." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

"Được rồi!"

Nhìn thấy vẻ mặt của Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca cũng biết chuyện này căn bản không có chỗ thương lượng, đành phải bất đắc dĩ thở dài.

Sau khi có phần lưu luyến nhìn thoáng qua Coca Cola trên kệ hàng thủy tinh, Bộ Ly Ca lập tức tạm biệt Lạc Xuyên, rời khỏi tiểu điếm.

Nhìn bóng lưng của Bộ Ly Ca rời đi, trong lòng Lạc Xuyên nhẹ nhàng thở ra, nhiệm vụ tân thủ rốt cuộc đã hoàn thành.

"Chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ tân thủ, đã cấp phần thưởng tương ứng. Hiện tại có muốn bắt đầu rút thưởng hay không?" m thanh của hệ thống vang lên.

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó bỗng nhiên thấy hoa mắt, lại đi tới không gian thần kỳ kia.

"Tiên thú, vũ khí mười sao, võ kỹ thần cấp..."

Nhìn lên vòng quay rút thưởng khổng lồ đang chuyển động ở trước người, trong lòng Lạc Xuyên thầm cầu khẩn.

Không lâu sau, vòng quay ngừng chuyển động, kim phía trên rơi vào một khu vực màu đỏ.

"Chúc mừng ký chủ rút trúng thanh cay, con đường nhập hàng của thanh cay đã mở ra." m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Một lần nữa trở lại trong cửa hàng, Lạc Xuyên nhìn thấy phía trên quầy hàng mới xuất hiện một loạt thanh cay, không khỏi lâm vào trầm tư.

"Có phải hệ thống này xảy ra vấn đề gì hay không? Vì sao ta lại rút được toàn là những đồ vật kỳ quái này?" Lạc Xuyên không kìm được oán thầm.

"Xin ký chủ không được nói xấu bản hệ thống, nếu không bản hệ thống có quyền lực khấu trừ phần thưởng của ký chủ." m thanh của hệ thống lập tức vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Bí mật trong lòng bị phát hiện, sắc mặt của Lạc Xuyên không khỏi hơi đỏ bừng, không kiềm được ho khan hai tiếng.

"Hệ thống, sao ta lại là loại người sẽ nói xấu ở sau lưng người khác được!" Lạc Xuyên phản bác một cách hiên ngang.

Hệ thống không trả lời.

"Không nói lời nào coi như xong." Lạc Xuyên lẩm bẩm, sau đó mở ra bảng thông tin hệ thống.

"Hệ Thống Tối Cường Điếm Chủ.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Điếm chủ một sao.

Tu vi: Nhất giai.

Tỉ lệ phân chia trước mắt: 10%.

Đánh giá: Miễn cưỡng nhập môn, con đường phía trước còn dài đằng đẵng, thiếu niên còn cần phải nỗ lực!"

"Thực lực đã là cấp một rồi? Hệ thống, đây là có chuyện gì?" Nhìn thấy thay đổi phía trên bảng thông tin, lại cảm nhận được trong thân thể xuất hiện một luồng năng lượng không thể giải thích được, Lạc Xuyên hơi nghi ngờ hỏi.

Ở Thiên Lan đại lục, người tu luyện có thể nói là một cái cách gọi không rõ ràng, trong đó ngoại trừ những nghề nghiệp tương đối phổ biến bên ngoài của người tu đạo ra, còn có rất nhiều hệ thống tu luyện ít được chú ý.

Nhưng trong việc phân chia đẳng cấp lực lượng, phần lớn đều nhất trí.

Những đẳng cấp này theo như Lạc Xuyên được biết, phân biệt là Đoán Thể, Cảm Linh, Tạo Hóa, Thần Hồn, Quy Nguyên, Vấn Đạo, Tôn giả, Thánh Nhân, mà mỗi đại đẳng cấp lại bị chia thành cửu phẩm.

Điều mà Lạc Xuyên thực sự nghi ngờ, là mình làm sao có được năng lượng?

Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân hoàn thành nhiệm vụ tân thủ? Thế nhưng bên trong phần thưởng của hệ thống cũng không nhắc đến năng lượng.

"Sau khi ký chủ bán hàng hoá, tu vi đương nhiên sẽ đạt được tăng trưởng tương ứng, tỉ lệ này có liên quan tới cấp sao của chủ cửa hàng." m thanh của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Chương 6: Hàng hóa mới, thanh cay

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thực lực của ký chủ có liên quan với số lượng linh tinh mà ký chủ kiếm được, sau khi ký chủ hoàn thành giao dịch lấy được linh tinh, hệ thống sẽ dựa theo đó, tự động chuyển hóa thành tu vi linh lực của ký chủ." Giọng nói nghiêm túc của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên: "Trước mắt ký chủ là điếm chủ một sao, tỉ lệ phân chia là mười phần trăm. Cấp sao tăng lên, sẽ mở khóa càng nhiều quyền hạn hơn, tỉ lệ phân chia cũng sẽ tăng theo."

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy hơi kinh ngạc, không ngờ linh tinh lại còn có tác dụng này!

Chẳng qua sau khi hắn nghĩ lại thì cũng hiểu rõ, ngoài việc làm tiền tệ ra, linh tinh vốn là vật phẩm cần thiết cho việc tu luyện của người tu luyện.

Cách làm này của hệ thống, chỉ là trợ giúp Lạc Xuyên giảm bớt đi trình tự tu luyện.

"Như thế cũng không tồi. Nói như vậy, chẳng phải là ta bán càng nhiều hàng hoá, thực lực của ta sẽ càng mạnh hay sao?" Khóe miệng của Lạc Xuyên chậm rãi nhếch lên, đôi mắt cũng khẽ cong cong.

"Thăng cấp đến cấp hai cần một trăm linh tinh, cấp ba cần một vạn linh tinh, cấp bốn cần mười vạn linh tinh." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên: ...

Xem ra con đường mạnh lên này còn gánh nặng đường xa.

Kế tiếp, dựa vào giải thích của hệ thống, Lạc Xuyên biết cấp một của mình không sai biệt lắm tương đương với một đại đẳng cấp của thế giới này.

"Vậy cấp sao kia là thế nào?"

"Ký chủ có thể hoàn thành nhiệm vụ thăng sao đặc thù do bản hệ thống ban bố để thăng cấp sao." Hệ thống trả lời: "Nhiệm vụ thăng sao đặc thù do

hệ thống cấp sau khi đánh giá hạn ngạch buôn bán của ký chủ có đạt tới tiêu chuẩn hay không."

Thở dài, Lạc Xuyên biểu thị rất là chờ mong đối với cuộc sống trong tương lai.

Tiện tay cầm một gói thanh cay ở bên cạnh, thông tin giới thiệu của nó lập tức xuất hiện ở trong đầu Lạc Xuyên.

"Thanh cay, sau khi ăn xong, trong thời gian ngắn có thể tăng năng lượng trong cơ thể lên một đẳng cấp nhỏ, có thể dùng cộng dồn nhiều nhất năm lần, không thể vượt qua đẳng cấp lớn. Thời gian duy trì: một phút đồng hồ. Giá bán: một trăm linh tinh."

Khuôn mặt Lạc Xuyên không hề thay đổi, trong lòng không có chút rung động nào, hắn đã có miễn dịch đối với những đồ vật kỳ quái do hệ thống lấy ra.

Lạc Xuyên cảm thấy, chính mình cần phải thử một chút xem thanh cay rốt cuộc có công hiệu như thế nào.

Xé gói thanh cay ra, một mùi thơm chua cay quen thuộc đập vào mặt.

Cho thanh cay vào miệng, Lạc Xuyên chỉ cảm thấy bên trong khoang miệng của mình phảng phất như xuất hiện một ngọn lửa.

Hô!

Hắn thở nhẹ ra một hơi, trong mắt xuất hiện một tia kinh ngạc.

Bên trong cảm giác của Lạc Xuyên, sau khi ăn hết thanh cay, nguồn năng lượng ít ỏi trong cơ thể hắn, không ngờ lại mạnh lên rất nhiều!

"Thật là thơm!"

Lạc Xuyên gật đầu bình luận, sau đó đưa tất cả thanh cay còn lại vào trong miệng.

Tinh tế cảm nhận một chút, Lạc Xuyên phát hiện, năng lượng trong cơ thể mình quả nhiên là sau một phút đồng hồ lại khôi phục bình thường.

Sau đó... Sau đó cũng không có sau đó nữa.

"Hệ thống, không có tác dụng phụ gì hay sao?" Lạc Xuyên hơi tò mò hỏi.

Trong ký ức của hắn, trong những tiểu thuyết kia, những phương pháp có thể tăng cường thực lực trong thời gian ngắn, đều sẽ có tác dụng phụ nguy hại đến thân thể.

"Hàng hóa của bản hệ thống không có tác dụng phụ như vậy, mặt khác xin ký chủ không nên so sánh hàng hóa của bản hệ thống hàng hoá với những thứ rác rưởi kia." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên gật đầu.

Không có tác dụng phụ, điều này khá kinh khủng.

"Tuyên bố nhiệm vụ, bán ra một trăm chai Coca Cola, một trăm gói thanh cay.

Phần thưởng: Một lần cơ hội rút thưởng.

Tiến độ trước mắt: Coca Cola: 0/100, thanh cay 0/100."

Ngay lập tức, giọng nói nhắc nhở của hệ thống lại vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lúc này, sắc trời đã tối, người qua đường dần dần thưa thớt, từng ngọn đèn sáng xuất hiện bên trong thành Cửu Diệu, giống như những ngôi sao trên bầu trời.

Ngáp một cái, cảm nhận được cơn buồn ngủ đang dần dần ập tới, Lạc Xuyên đóng cửa lại, đi lên lầu hai của cửa hàng, sau khi rửa mặt đơn giản liền lên giường đi ngủ.

Sau khi Bộ Ly Ca rời khỏi cửa hàng của Lạc Xuyên, trực tiếp trở lại Trấn Nam Hầu phủ.

Chẳng qua lúc này Bộ Ly Ca còn đang không ngừng hồi tưởng lại mỹ vị của Coca Cola, cộng thêm nội thương trên người đã lành hẳn, trên mặt thỉnh thoảng xuất hiện một nụ cười.

Trong phủ đương nhiên là có rất nhiều hạ nhân và thị nữ, chẳng qua sau khi bọn họ gặp phải Bộ Ly Ca đều theo bản năng lùi về sau mấy bước.

Cũng may Bộ Ly Ca còn đang đắm chìm trong dư vị, trái lại không chú ý tới điểm này.

Sau khi không thấy bóng dáng của Bộ Ly Ca đâu nữa, những hạ nhân

này lập tức tụ lại với nhau, thấp giọng bắt đầu trò chuyện.

"Thiếu gia hôm nay làm sao vậy? Cảm giác thật là lạ!"

"Đúng vậy đúng vậy! Nhất là biểu lộ trên mặt, thật sự quá bỉ ổi!"

"Ai, hình tượng anh tuấn phóng khoáng của thiếu gia ở trong lòng ta đã hoàn toàn sụp đổ..."

Chương 7: Bộ Thi Ý

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi trở lại phòng của mình, Bộ Ly Ca vẫn không hề phát giác những ánh mắt khác thường lúc hắn ta đi trên đường, hiện tại hắn ta vẫn còn đang đắm chìm trong sự vui sướng của chính mình.

Bộ Ly Ca thân là thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ, thực lực của hắn ta đương nhiên cũng không tầm thường, là Cảm Linh bát phẩm, khoảng cách đến cửu phẩm cũng chỉ còn một bước xa!

Nhưng bởi vì nội thương trên người mãi chưa lành, cho nên hiển nhiên không thể nào nói đến việc đột phá.

Tuy nhiên sau khi uống Coca Cola mua trong cửa hàng của Lạc Xuyên, không những nội thương khỏi hẳn, mà linh lực toàn thân cũng khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, việc đột phá chẳng qua chỉ còn cách một chút xíu mà thôi!

"Hiện tại là có thể lập tức đột phá đến Cảm Linh cửu phẩm!"

Ánh mắt của Bộ Ly Ca ngưng tụ, nhanh chóng đưa ra quyết định.

Chỉ thấy hắn ta nhắm mắt ngồi xếp bằng ở phía trên Hàn Ngọc, từng luồng khí tức mãnh liệt tràn ra từ trên người hắn ta.

Không bao lâu sau, giống là có một âm thanh vỡ tan vang lên, thân thể của Bộ Ly Ca đột nhiên rung lên, sau đó hắn ta chậm rãi mở hai mắt ra, giống như là có một ánh sao lóe lên một cái rồi biến mất.

Đồng thời khí tức của hắn ta cũng liên tục tăng lên, xòe bàn tay ra, một luồng linh khí tràn đầy năng lượng xoay quanh trên đó.

Cảm nhận được linh lực trong thân thể nhiều hơn gấp mấy lần, Bộ Ly Ca đầu tiên là sững sờ, sau đó chậm rãi mở khóe miệng ra, cười ha hả.

"Oa ha ha, không ngờ bản thiếu gia lại trực tiếp đột phá đến cảnh giới Tạo Hóa!"

Bởi vì trạng thái vô cùng tốt, không ngờ lần này Bộ Ly Ca trực tiếp

vượt qua Cảm Linh cửu phẩm, trực tiếp tiến vào cảnh giới Tạo Hóa!

"Bộ Ly Ca, ngươi ở đây gào cái quỷ gì đấy!"

Tuy nhiên, Bộ Ly Ca còn cao hứng chưa được bao lâu, cửa phòng đang đóng chặt bỗng nhiên bị đẩy ra, một giọng nói thanh thúy giống như chim hoàng oanh vang lên, một nữ tử có vóc người quyến rũ đi vào trong phòng.

Toàn thân nữ tử mặc một bộ y phục màu trắng, mắt ngọc mày ngài.

Mái tóc dài đen nhánh xõa xuống, ánh lên sa y màu lam, tuyệt mỹ vô song.

"Tỷ tỷ, ngươi đã đến rồi!"

Sau khi nhìn thấy người đến, Bộ Ly Ca cười ha hả nói.

Nhìn thấy đệ đệ tiện nghi của mình, trong mắt Bộ Thi Ý ánh lên chút bất đắc dĩ.

"Hôm nay ngươi lại đi dạo trong thành Cửu Diệu, có tìm thấy biện pháp chữa trị thương thế hay không?" Bộ Thi Ý thuận miệng hỏi.

Không có việc gì thì đi dạo bên trong thành Cửu Diệu tìm kiếm biện pháp chữa thương thế đã là thói quen bình thường của Bộ Ly Ca.

Không giống như mọi khi, Bộ Ly Ca khẽ gật đầu: "Tìm được rồi."

"Tìm được rồi à. Ly Ca ngươi cũng đừng lo lắng, nội thương sớm muộn sẽ khỏi hẳn..."

Bộ Thi Ý theo bản năng chuẩn bị an ủi một phen, tuy nhiên lập tức lấy lại tinh thần, không thể tin được nhìn chằm chằm Bộ Ly Ca.

"Cái gì? Ngươi tìm được rồi?"

"Đương nhiên!"

Bộ Ly Ca nở nụ cười, hội tụ linh lực của mình ở trên tay, một chùm sáng linh lực có thể nhìn thấy bằng mắt thường lóe ra quang mang nhàn nhạt.

Linh khí có thể ly thể, chính là đặc điểm đặc hữu của cảnh giới Tạo Hóa!

"Linh khí ly thể? Ngươi lại có thể đột phá đến cảnh giới Tạo Hóa?"

Trên gương mặt xinh đẹp của Bộ Thi Ý đột nhiên xuất hiện vẻ cực kỳ

kinh ngạc

Mấy tháng trước bởi vì nội thương do bị ám sát, tu vi của Bộ Ly Ca không tiến thêm một chút nào.

Vì thế, Trấn Nam Hầu đã tìm không biết bao nhiêu linh dược nhưng đều không thể chữa khỏi nội thương cho Bộ Ly Ca, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn từ bỏ.

Chính bởi vì như thế nên Bộ Thi Ý mới kinh ngạc như vậy.

"Ly Ca, ngươi sẽ không bởi vì tu vi không hề tiến bộ, nên đã làm chuyện gì tự hủy căn cơ đấy chứ?" Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt của Bộ Thi Ý trở nên lạnh lẽo, trầm giọng nói.

"Tỷ tỷ, ta là người không đáng tin cậy như thế hay sao?" Bộ Ly Ca có chút bất đắc dĩ giang tay nói, đồng thời tán đi chùm sáng linh lực.

Bộ Thi Ý khẽ gật đầu.

Bộ Ly Ca: ...

"Tỷ, ngươi thật đúng là tỷ tỷ ruột của ta!" Bộ Ly Ca đã có phần phát điên.

Chương 8: Xin ký chủ nỗ lực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đừng có lảm nhảm nữa, nhanh nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì."

Nhìn thấy dáng vẻ này của Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý cũng không nhịn được hơi mỉm cười, khẽ cười nói.

Bởi vì đệ đệ của mình đã khỏi hẳn nội thương, cho nên tâm tình của Bộ Thi Ý rất tốt.

Sau đó Bộ Ly Ca kể lại sự tình mua Coca Cola trong cửa hàng của Lạc Xuyên cho Bộ Thi Ý nghe.

"Ngươi nói là, nội thương của ngươi có thể khỏi hẳn đồng thời trực tiếp đột phá đến cảnh giới Tạo Hóa, nguyên nhân lớn nhất là bởi vì một chai đồ uống tên là Coca Cola?"

Bộ Thi Ý hơi chớp chớp đôi mắt đẹp, giống như cười mà không phải cười nói.

Tuy nhiên Bộ Ly Ca lại không phát giác ra được sự thay đổi của bầu không khí, khẽ gật đầu, trong mắt cóchút hưng phấn: "Mười linh tinh! Một chai Coca Cola chỉ bán có mười linh tinh! Ta cũng hoài nghi chủ tiệm kia rốt cuộc có phải lỗ vốn nên đại hạ giá hay không!"

"Ồ? Nói như vậy, vì sao ngươi không mua thêm mấy chai?"

"Nếu không phải là bởi vì quy định trong cửa hàng kia mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một chai, ta đã mua toàn bộ đồ trong cửa hàng đấy từ lâu rồi!" Bộ Ly Ca thuận miệng nói.

"Hóa ra là như thế..." Trong lúc nói chuyện, ngón tay mảnh khảnh thon dài của Bộ Thi Ý lập tức nắm chặt lỗ tai của Bộ Ly Ca, sau đó hơi hơi vặn một cái, cười lạnh nói: "Trưởng thành rồi đúng không, không ngờ cũng dám lừa dối tỷ tỷ ta. Mười linh tinh một chai Coca Cola có thể có hiệu quả như vậy, chẳng lẽ có hiệu quả hơn cả những linh dược trong phủ rồi?"

Cảm nhận được từng cơn đau nhức truyền đến từ lỗ tai, Bộ Ly Ca có thể nói là khóc không ra nước mắt.

Tại sao ta rõ ràng nói sự thật, vì sao ngươi lại không tin ta cơ chứ?

"Tỷ tỷ, ta lừa gạt ngươi làm gì, những gì ta nói đều là sự thật mà!"

Mắt thấy lực trên tay Bộ Thi Ý càng lúc càng lớn, Bộ Ly Ca gần như muốn khóc lên.

"Không lừa gạt ta?"

"Chắc chắn trăm phần trăm! Trời đất chứng giám!"

Bộ Ly Ca còn thiếu mỗi việc chỉ lên trời thề.

"Nếu nói như vậy, thì ta tạm thời tin tưởng ngươi." Buông lỏng lỗ tai của Bộ Ly Ca ra, Bộ Thi Ý thuận miệng nói.

Bộ Ly Ca thì xoa cái lỗ tai đang đỏ bừng của chính mình, trong lòng cảm thấy phiền muộn.

"Ngày mai dẫn ta đến cửa hàng mà ngươi nói, ta quả thực cảm thấy rất hứng thú với vị chủ tiệm thần bí kia." Bộ Thi Ý hơi nheo mắt nói...

Ngày hôm sau, lúc sáng sớm.

Lạc Xuyên đã mở cửa hàng từ sớm, nằm ở trên ghế xích đu hưởng thụ ánh sáng mặt trời ấm áp, thuận tiện còn tán gẫu với hệ thống trong đầu.

"Ta nói hệ thống này, có phải nhiệm vụ ngươi ban bố này có phần không thực tế hay không? Trong một tháng bán ra một trăm chai Coca Cola cùng với một trăm gói thanh cay, ngươi cảm thấy với lượng khách hàng của cửa hàng có thể hoàn thành hay sao?"

"Xin ký chủ nỗ lực."

"Hệ thống ngươi không thể thư thả thời gian thêm một chút hay sao? Hoặc là quảng cáo cái gì đó cho cửa hàng của chúng ta chẳng hạn?"

"Xin ký chủ nỗ lực."

"Hệ thống ngươi còn có thể nói cái gì khác được không?"

Hệ thống im lặng.

Lạc Xuyên: ...

"Ông chủ, ta lại tới rồi!"

Lạc Xuyên khẽ mở mắt ra, thấy khuôn mặt của Bộ Ly Ca lập tức xuất hiện trong tầm mắt.

Bên cạnh hắn còn có một vị nữ tử, mắt ngọc mày ngài, mái tóc đen suôn dài như thác nước, giống như Thiên Tiên hạ phàm.

Bộ Thi Ý nhíu mày, quan sát cửa hàng sau lưng Lạc Xuyên một chút.

Mở cửa hàng trong một con hẻm nhỏ hẻo lánh như vậy, trên biển hiệu là bốn chữ bá khí vô biên "Khởi Nguyên Thương Thành", hơn nữa còn có ông chủ thấy thế nào cũng đều lộ ra một loại cảm giác không đáng tin cậy...

Bộ Thi Ý liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một chút, đã hơi hoài nghi không biết rốt cuộc Bộ Ly Ca có nói thật hay không.

"Ngươi chính là chủ của cửa tiệm này?" Bộ Thi Ý mở miệng, giọng nói thanh thúy, giống như chuông bạc.

Lạc Xuyên bình tĩnh khẽ gật đầu: "Ừm."

Chương 9: Có muốn ăn thử thanh cay không?

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Thi Ý không nói thêm gì nữa, chậm rãi đi vào trong cửa hàng, Bộ Ly Ca cũng vội vàng đi theo.

Không ngoài dự đoán của Lạc Xuyên, sau khi nhìn thấy cách trang trí trong cửa hàng, phản ứng của Bộ Thi Ý giống hệt như Bộ Ly Ca lúc trước, trong đôi mắt trong trẻo như nước mùa thu lóe lên vẻ kinh ngạc nồng đậm.

"Thủy tinh tinh khiết như thế này lại chỉ để làm kệ hàng, cửa hàng nhỏ này quả nhiên là không đơn giản như bề ngoài."

"Đồ vật đều ở phía trên kệ hàng, tự mình lấy đi." Lạc Xuyên nằm ở trên ghế, ngáp một cái, chỉ chỉ vào trong cửa hàng nói.

Sau đó hắn lại nghĩ tới điều gì, nói bổ sung: "Đúng rồi, cửa hàng có hàng mới là thanh cay, hai vị có thể nhìn xem."

"Thanh cay?"

Bộ Ly Ca hơi kinh hãi, ánh mắt đảo qua bên trong cửa hàng, ngay sau đó thấy được ở phía trên một quầy hàng có rất nhiều gói hàng màu đỏ.

"Tỷ tỷ, đi, đi xem một chút!" Trong đôi mắt của Bộ Ly Ca không giấu được vẻ hưng phấn, lôi kéo Bộ Thi Ý lập tức đi tới.

Coca Cola có công hiệu kinh khủng như thế, như vậy cái gọi là thanh cay này thì như thế nào?

Trong lòng có chút bất đắc dĩ, tuy nhiên Bộ Thi Ý vẫn duy trì dáng vẻ lạnh nhạt, đi theo Bộ Ly Ca đến bên cạnh quầy hàng có thanh cay.

"Thanh cay, sau khi ăn có thể trong thời gian ngắn tăng năng lượng bên trong cơ thể lên một đẳng cấp nhỏ, sử dụng nhiều nhất năm lần, không thể vượt qua đẳng cấp lớn. Thời gian duy trì: một phút đồng hồ. Giá bán: Một trăm linh tinh."

Đôi môi đỏ của Bộ Thi Ý khẽ mở, đọc to thông tin giới thiệu liên quan tới thanh cay.

Hai người liếc nhau, hơi trầm mặc, tuy nhiên đều nhìn thấy vẻ khiếp sợ từ trong mắt của đối phương.

Thế nhưng Bộ Thi Ý thì lại nhanh chóng lấy lại tinh thần, cầm lấy một gói thanh cay, hỏi Lạc Xuyên: "Ông chủ, không biết thanh cay này thật sự có hiệu quả như là lời giới thiệu phía trên hay không, mà liệu có tác dụng phụ gì không?"

Dựa theo suy đoán của Bộ Thi Ý, thanh cay có thể tăng lên đẳng cấp năng lượng trong thời gian ngắn, tất nhiên phải có tác dụng phụ cực lớn.

Nhưng ngoài dự đoán của Bộ Thi Ý, Lạc Xuyên lắc đầu, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Hiệu quả giống như lời giới thiệu, nếu như có gì khác biệt, hoan nghênh đến đập tiệm. Còn tác dụng phụ... Không có."

Không có?

Phải biết như bình thường mà nói, loại thủ đoạn giống như kích phát tiềm năng của bản thân, mặc kệ là dùng đan dược hay là công pháp, đều sẽ có tác dụng phụ hoặc nhiều hoặc ít.

Có điều hiện tại ông chủ của cửa hàng nhỏ này lại nói thanh cay này không có bất cứ tác dụng phụ nào cả, trong giây lát Bộ Thi Ý lập tức cảm thấy hào hứng.

"Ly Ca, ngươi mang theo bao nhiêu linh tinh?" Bộ Thi Ý quay đầu, hỏi Bộ Ly Ca.

Bộ Ly Ca sững sờ, sau đó trả lời: "Vừa vặn một trăm mười linh tinh."

"Rất tốt." Bộ Thi Ý gật gật đầu, trên gương mặt xinh đẹp xuất hiện một nụ cười.

Sau đó bàn tay vung lên, một chiếc nhẫn bạc màu trắng lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay của nàng.

Bộ Ly Ca ở đối diện đột nhiên sững sờ, vội vàng nhìn về phía bàn tay của mình, cảm thấy khóc không ra nước mắt: "Tỷ tỷ, đây chính là không gian giới chỉ của ta mà..."

Không gian giới chỉ xem như là một loại đạo cụ hiếm có ở Thiên Lan đại lục, bên trong có không gian có thể cất giữ đồ vật, không gian càng lớn

thì càng hiếm gặp.

Đương nhiên, chắc hẳn giá cả cũng không thấp.

Theo như Lạc Xuyên biết, một chiếc không gian giới chỉ có diện tích trên dưới một mét vuông có giá trị ít nhất cũng phải mấy ngàn linh tinh, sau khi xuất hiện còn thường thường gặp phải tình trạng có tiền mà không mua được.

Như vậy xem ra, thân phận của Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý tất nhiên không đơn giản.

Tuy nhiên Lạc Xuyên chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi, hoàn toàn không để ý tới thân phận của hai người.

"Một trăm mười linh tinh, mua một gói thanh cay và một chai Coca Cola."

Sau khi Bộ Thi Ý lấy ra một gói thanh cay và một chai Coca Cola từ trên kệ hàng, chậm rãi đi đến trước người Lạc Xuyên nói, đồng thời còn lấy ra một đống nhỏ linh tinh từ trong không gian giới chỉ.

Lạc Xuyên gật gật đầu, sau đó cất tinh linh mà Bộ Thi Ý đưa cho.

"Tỷ tỷ, ngươi không nếm thử xem mùi vị như thế nào hay sao?"

Chương 10: Ăn ngon!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn thấy thanh cay và Coca Cola trong tay Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca âm thầm nuốt ngụm nước bọt.

Hắn ta vẫn nhớ rõ mỹ vị của Coca Cola, kể từ sau khi uống một chai hôm qua thì không thể nào quên được loại cảm giác mát lạnh và bọt khí nổ tung trong miệng kia!

Bộ Thi Ý khẽ gật đầu: "Dùng hơn một trăm linh tinh mua một đồ vật gì đó, quả thật là muốn nhìn xem rốt cuộc nó có đáng giá hay không."

Sau đó trong ánh mắt mong chờ của Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý chậm rãi xé mở gói thanh cay.

Trong nháy mắt, một mùi thơm cay nồng đập vào mặt, kích thích cảm quan của hai người.

Bên trong gói chỉ có một cái thanh cay, phần dầu mỡ màu đỏ phía trên phản xạ ra ánh sáng làm cho người ta mê say.

Đúng vậy, bên trong một gói thanh cay chỉ có một cái!

Lúc vừa mới nhìn thấy, Lạc Xuyên thậm chí có chút hoài nghi hệ thống rốt cuộc có phải cố ý cắt xén số lượng thanh cay hay không.

Bộ Thi Ý duỗi hai ngón tay thon dài cầm thanh cay ra, hơi do dự, rồi đưa vào trong môi đỏ trong ánh mắt thèm nhỏ dãi của Bộ Ly Ca ở bên cạnh.

Nàng nhẹ nhàng nhấm nuốt, ngay lập tức hơi thở chua cay xộc thẳng vào trong khoang miệng.

Sau đó giống như là có một ngọn lửa xuất hiện ở trong bụng, trực tiếp bao phủ toàn thân, linh lực trong cơ thể cũng nhanh chóng vận chuyển theo luồng nhiệt lưu này.

"Ừm... Ngon đấy!"

Bộ Thi Ý hơi híp mắt lại, đưa ra một đánh giá như vậy.

"Tỷ tỷ, mùi vị rốt cuộc như thế nào?"

Bộ Ly Ca ở bên cạnh nhìn thấy dáng vẻ này của Bộ Thi Ý, hung hăng nuốt ngụm nước bọt.

Hiện tại Bộ Ly Ca đã cảm thấy hơi hối hận, vì sao bản thân mình không mang thêm nhiều linh tinh ở trên người.

"Mỹ vị vô cùng!" Bộ Thi Ý thuận miệng trả lời.

"Tuy nhiên hiệu quả này quả thật như là ông chủ nói, hiện tại thực lực của ta quả thật đã là Thần Hồn lục phẩm!" Cảm nhận được cường độ của linh lực trong cơ thể, Bộ Thi Ý không khỏi suy nghĩ ở trong lòng.

Bộ Thi Ý thân là con gái của Trấn Nam Hầu, dung mạo tuyệt mỹ, bên trong toàn bộ thành Cửu Diệu thì nàng cũng là nhân vật đứng số một số hai, khiến cho rất nhiều người trẻ tuổi đều coi nàng là nữ thần trong lòng.

Hơn nữa, tuy rằng là một nữ tử, nhưng thực lực của nàng cũng rất không tầm thường, đã đạt tới cảnh giới Thần Hồn ngũ phẩm!

Với tuổi tác như vậy mà đã có tu vi bực này, cho dù là trong toàn bộ Thiên Tinh đế quốc cũng là cao thủ hiếm có!

"Nghe nói thanh cay và Coca Cola cho người béo, khụ khụ, Coca Cola rất hợp nhau!" Lạc Xuyên ở bên cạnh lên tiếng đúng lúc.

Bộ Thi Ý gật gật đầu, sau đó vặn chai Coca Cola ra, uống một ngụm nhỏ.

Bộ Thi Ý mở to hai mắt nhìn, lại uống một ngụm, sau đó lại uống một ngụm...

Một lát sau, nguyên một chai Coca Cola tất cả đều bị Bộ Thi Ý uống cạn sạch.

"Ợ…"

Một tiếng nấc vang lên, trong nháy mắt trên khuôn mặt của Bộ Thi Ý xuất hiện một vệt đỏ ửng.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc, ở trước mặt mỹ nữ bảo trì bình tĩnh là tố chất cần thiết của một nam thần.

"Ly Ca, chúng ta đi thôi." Khẽ gật đầu với Lạc Xuyên, Bộ Thi Ý lập tức lôi kéo Bộ Ly Ca đang thất hồn lạc phách ở bên cạnh rời khỏi cửa hàng

nhỏ.

"Đa tạ hân hạnh chiếu cố, hoan nghênh lần sau trở lại." Lạc Xuyên cũng gật gật đầu, thản nhiên nói.

"Tỷ tỷ, ăn thế nào vậy?" Vừa đi ra khỏi cửa hàng, Bộ Ly Ca lộ vẻ mặt đau buồn như thể không thiết sống hỏi.

Bộ Thi Ý quay đầu nhìn về phía cửa hàng nhỏ, trong đôi mắt như nước mùa thu có tồn tại ý nghĩ không thể giải thích được: "Thật sự không nghĩ tới, hai loại đồ vật kia lại có hiệu quả giống như lời giới thiệu."

"Hiện tại biết ta không lừa tỷ tỷ rồi chứ?" Bộ Ly Ca có chút tự hào nói.

Bộ Thi Ý khẽ gật đầu: "Ừm. Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, ông chủ này rốt cuộc là ai, mục đích của hắn khi đến thành Cửu Diệu mở cửa hàng lại là cái gì?"

Bộ Ly Ca ở bên cạnh trái lại cảm thấy không quan trọng, khoát tay áo nói: "Tỷ quản nhiều như vậy làm gì, chỉ cần chúng ta có thể mua đồ ở trong cửa hàng là được. Thân phận và thực lực của ông chủ như thế nào, có liên quan gì đến chúng ta?"

Nghe thấy câu trả lời khá lưu manh này của Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý đầu tiên là sững sờ, sau đó bật cười: "Nói không sai, chỉ cần chúng ta có thể mua đồ ở cửa hàng này là được, quan tâm những việc khác làm gì."

Chương 11: Hoan nghênh đến đập tiệm bất cứ lúc nào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi hai người Bộ Thi Ý rời đi, Lạc Xuyên tiếp tục nằm trên ghế dựa phơi nắng.

Chẳng qua có vẻ như vận may đang đến, không bao lâu sau, có một giọng nói dễ nghe vang lên bên tai Lạc Xuyên.

"Ngươi là ông chủ của cửa hàng này à?"

Lạc Xuyên mở mắt, người xuất hiện trước mặt là một nữ tử mặc trang phục màu đen, dáng người yểu điệu.

Mái tóc dài đen nhánh được buộc thành đuôi ngựa, trông có vẻ anh khí phấn chấn.

"Chậc chậc chậc, Khởi Nguyên Thương Thành, to mồm đấy!" Nhìn bảng hiệu của của cửa hàng, nữ tử đánh giá như thế.

Vẻ mặt Lạc Xuyên không thay đổi, cũng không đáp lại.

Có lẽ là cảm thấy hơi nhàm chán, nữ tử nhíu mày: "Ta hỏi ngươi rốt cuộc có phải là ông chủ hay không, nói gì đi chứ?"

Cuối cùng Lạc Xuyên cũng mở miệng, thản nhiên nói: "Đúng vậy, không biết ngươi muốn mua cái gì?"

"Mấy thứ kiểu như đan dược chữa thương, cửa hàng của ngươi nếu đã tên là Khởi Nguyên Thương Thành, không thể nào ngay cả mấy thứ này cũng không có đúng chứ?" Nữ tử suy nghĩ rồi nói.

Bên cạnh thành Cửu Diệu có dãy núi Cửu Diệu, trên dãy núi Cửu Diệu phần lớn là yêu thú và linh dược, đương nhiên sẽ có nhiều người tu luyện dựa vào chúng để kiếm sống, Ngụy Khinh Trúc chính là một người như vậy.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừ, không có."

Ngụy Khinh Trúc: …

Ngay lúc Ngụy Khinh Trúc chuẩn bị rời đi, lời của Lạc Xuyên lại khiến

nàng dừng bước lại: "Không có đan dược, có điều đồ ta bán còn tốt hơn nhiều so với những đan dược kia."

"Giọng điệu của ông chủ cũng không vừa đâu!" Sau khi Ngụy Khinh Trúc nghe thấy lời của Lạc Xuyên thì không khỏi vui vẻ, sau đó cười dài, nói: "Có điều bản thân ta thật sự cảm thấy hứng thú với đồ ngươi bán trong cửa hàng."

Nàng ta vừa nói chuyện vừa đi vào cửa hàng.

Không vượt ngoài dự đoán của Lạc Xuyên, vài giây sau, tiếng kêu kinh ngạc của Ngụy Khinh Trúc lập tức vang lên.

"Cái quái gì! Không ngờ trong cửa hàng này toàn là lưu ly! Ông chủ ngươi giàu có đến cỡ nào vậy!"

Lạc Xuyên thầm bĩu môi, không trả lời.

Cũng chỉ có ở dị giới này lưu ly mới có thể trở thành bảo bối nhỉ?

Ngụy Khinh Trúc hít sâu một hơi, áp chế oán niệm trong lòng với kẻ có tiền, bắt đầu quan sát hàng hóa trong cửa hàng.

Không nhìn thì không biết, vừa nhìn đã giật mình.

"Coca Cola này cần những mười linh tinh! Còn có cái thanh cay này lại cần một trăm linh tinh! Ông chủ ngươi đây là cướp tiền à!"

Ngụy Khinh Trúc thở phì phò nói, nhìn chằm chằm vào Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên vẫn ung dung, thản nhiên nói: "Hàng hóa được bán trong cửa hàng này đều là vật có giá trị hơn số tiền, tuyệt đối không có chuyện đề giá lung tung."

Sau khi nghe lời giải thích của Lạc Xuyên, Ngụy Khinh Trúc nhất thời có chút tức giận nói: "Vô lý, đây đúng là lần đầu tiên ta gặp được ông chủ chặt chém khách như ngươi ở thành Cửu Diệu này!"

Lạc Xuyên lắc đầu, nói: "Ngươi xem dòng giới thiệu bên dưới hàng hóa đi."

"Giới thiệu?"

Ngụy Khinh Trúc có chút nghi ngờ, cau mày lại. Thật ra lúc nãy nàng chỉ chú ý đến giá tiền của hàng hóa, không nhìn đến dòng giới thiệu mà Lạc

Xuyên nói.

Ngụy Khinh Trúc nghĩ tới nghĩ lui, sau đó đi đến trước kệ hàng, bắt đầu xem xét cẩn thận dòng giới thiệu về thanh cay và Coca Cola.

Sau khi xem xong, Ngụy Khinh Trúc không khỏi hít một hơi lạnh.

Nếu dòng giới thiệu này là thật, giá tiền này thậm chí có thể nói là bán phá giá!

"Ông chủ, dòng giới thiệu này đều là thật sao?" Ngụy Khinh Trúc có hơi không dám tin tưởng.

Lạc Xuyên: "Không dối già gạt trẻ."

"Được, mua!" Ngụy Khinh Trúc cắn răng, nhanh chóng đưa ra quyết định.

"Cảm ơn đã quan tâm, tổng cộng là một trăm mười linh tinh." Rốt cuộc trên mặt Lạc Xuyên cũng xuất hiện một nụ cười không dễ phát hiện ra.

Ngụy Khinh Trúc cầm một lon Coca Cola và một túi thanh cay, sau đó lấy ra một trăm mười linh tinh bỏ lên quầy.

Lạc Xuyên vừa muốn nhận lấy thì Ngụy Khinh Trúc bỗng đặt tay lên trên đống linh tinh.

Lạc Xuyên hơi khó hiểu nhìn Ngụy Khinh Trúc.

"Ông chủ, nếu thứ này không giống như trên lời giới thiệu…"

Dù sao không phải ai cũng có tiền như Bộ Ly Ca, đối với Ngụy Khinh Trúc mà nói một trăm mười linh tinh cũng là một số tiền không nhỏ.

Lạc Xuyên bình tĩnh nói: "Hoan nghênh đến đập tiệm bất cứ lúc nào."

Chương 12: Tử Tinh Ma Lang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Ngụy Khinh Trúc rời đi, Lạc Xuyên mở giao diện hệ thống ra.

"Tiến độ nhiệm vụ: Coca Cola 2/100, thanh cay 2/100."

Nhìn số liệu bên trên, Lạc Xuyên không khỏi thở dài.

Dựa vào tiến độ trước mắt, muốn hoàn thành nhiệm vụ chỉ sợ là cần không ít thời gian…

Sau khi Ngụy Khinh Trúc rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, nàng ta lập tức đi đến cửa thành phía đông.

Không bao lâu sau đã có hai nữ tử khác đi đến, dung nhan không hề thua kém Ngụy Khinh Trúc.

Hai nàng lần lượt tên là Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương, cũng xem như bạn bè cùng nhau lang bạt ở dãy núi Cửu Diệu.

"Các ngươi đều chuẩn bị xong chưa?" Tống Thu Ảnh mỉm cười: "Ta có tin tức mới đấy, lần này con mồi của chúng ta là một con Tử Tinh Ma Lang cảnh giới Thần Hồn."

Sắc mặt của hai người Ngụy Khinh Trúc và Lâm Uyển Sương không khỏi thay đổi.

Tử Tinh Ma Lang, nổi tiếng với Tử Tinh trên người, sức phòng ngự vô cùng mạnh mẽ, sau khi thành niên thì lập tức có được thực lực của cảnh giới Thần Hồn.

Mà thực lực của ba người bọn họ lại không vượt quá Tạo Hóa, Ngụy Khinh Trúc có thực lực mạnh nhất cũng chỉ là Tạo Hóa bát phẩm mà thôi.

"Thu Ảnh, ba người chúng ta có thể nuốt trôi Tử Tinh Ma Lang không?" Ngụy Khinh Trúc cau mày hỏi.

Tống Thu Ảnh lại lắc đầu, cười nói: "Khinh Trúc tỷ, đương nhiên là ta biết chúng ta như thế nào mà."

Nói đến đây, Tống Thu Ảnh còn nhìn xung quanh, sau đó nhỏ giọng nói

với hai người: "Có điều hình như con Tử Tinh Ma Lang kia vì bị thương, nên cảnh giới đã rơi từ Thần Hồn xuống còn khoảng Tạo Hóa bát phẩm thôi."

Lâm Uyển Sương hơi híp mắt, gật đầu nói: "Tạo Hóa bát phẩm sao? Ta cảm thấy chúng ta có thể thử xem! Khinh Trúc tỷ, ngươi quyết định đi!"

Nhìn hai người, Ngụy Khinh Trúc suy nghĩ một lát rồi gật đầu: "Một khi đã như vậy, chúng ta đánh cược một lần!"

…

Sâu trong rừng rậm ở dãy núi Cửu Diệu, bỗng dưng có từng đợt những tiếng "sột soạt" vang lên.

Tới gần hơn, có thể nhìn thấy ba bóng người đang cẩn thận đi tới.

"Chẳng biết tại sao mà ta cảm giác yêu thú gặp được trên đường lại nhiều hơn hẳn. Bây giờ chúng ta cách Tử Tinh Ma Lang còn xa lắm không?" Ngụy Khinh Trúc hạ giọng hỏi.

"Không xa, ở gần đây thôi." Tống Thu Ảnh nhỏ giọng trả lời.

Hít sâu một hơi, ánh mắt Lâm Uyển Sương bỗng nhiên sáng ngời: "Trong không khí có mùi máu!"

Quả nhiên, giữa một khoảng rừng rậm ở trước mặt bọn họ, xuất hiện một yêu thú đang nằm rạp trên đất.

Hình thể của con yêu thú này ước chừng dài khoảng vài trượng, trên lưng phủ đầy thạch anh tản ra ánh sáng màu tím.

Khiến người ta chú ý nhất là miệng vết thương rất bắt mắt trên bụng nó, thậm chí còn đủ để thấy được nội tạng đang co bóp mấp máy bên trong!

"Xem ra con Tử Tinh Ma Lang này bị thương không nhẹ." Ngụy Khinh Trúc hạ giọng nói: "Một lát nữa chiến đấu vẫn giống như trước đây, ta và Thu Ảnh tấn công chính, Uyển Sương ngươi tìm cơ hội áp sát."

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương gật đầu.

"Lên!"

Theo một tiếng ra lệnh của Ngụy Khinh Trúc, ba người rốt cuộc không che giấu hơi thở của mình nữa, lao về phía Tử Tinh Ma Lang như một

thanh kiếm sắc bén.

Gào!

Tử Tinh Ma Lang đã nhận ra nguy cơ, vốn đang nằm trên mặt đất bỗng mở mắt ra, phát ra một tiếng rít gào đinh tai nhức óc.

"Nhận lấy cái chết đi!" Ngụy Khinh Trúc quát.

Vũ khí của nàng là một thanh trường kiếm màu xanh sẫm, bên trên có ánh sáng lóa mắt quấn quanh!

Có lẽ là vì bị thương, tốc độ của Tử Tinh Ma Lang cũng bị hạn chế, bị công kích của Ngụy Khinh Trúc đánh trúng!

Choang!

Một tiếng giòn giã vang lên, trường kiếm đánh trúng Tử Tinh trên lưng nó lại bị văng ra ngoài!

"Phòng ngự thật mạnh!" Ngụy Khinh Trúc có hơi khiếp sợ, lui về phía sau trốn khỏi nhát cắn của Tử Tinh Ma Lang.

"Nghiệt súc, xem đây!" Lúc này, bên cạnh vang lên một tiếng hét phẫn nộ.

Bàn tay của Tống Thu Ảnh có luồng sáng màu vàng bao quanh, sau đó đấm một quyền lên miệng vết thương trên bụng Tử Tinh Ma Lang.

Chương 13: Thứ này tên là Coca Cola

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Gào!

Trong nháy mắt, Tử Tinh Ma Lang cuồng loạn gào thét ra tiếng, Tử Tinh trên lưng bắt đầu lóe lên dữ dội.

"Thu Ảnh! Cẩn thận!" Thấy vậy, hai người Ngụy Khinh Trúc hoảng hốt hô lên.

Vũ khí của Lâm Uyển Sương là một chiếc roi dài, ngay thời khắc mấu chốt đã trói chặt Tử Tinh Ma Lang lại.

Tống Thu Ảnh nhẹ nhàng thở phào, định lui ra sau, bỗng nhiên một tiếng xé gió vang lên ở đằng sau nàng!

Phập!

Tiếng máu thịt bị đâm thủng vang lên, một cái đuôi đầy Tử Tinh xuyên thủng qua bả vai của Tống Thu Ảnh, nàng phát ra một tiếng kêu đau đớn!

Trong phút chốc, máu đã nhuộm đỏ quần áo của nàng!

"Thu Ảnh!"

Ngụy Khinh Trúc và Lâm Uyển Sương nhất thời đỏ cả mắt.

Roi dài trong tay Lâm Uyển Sương vung lên, tạm thời khống chế được Tử Tinh Ma Lang, nhân cơ hội này cứu được Tống Thu Ảnh ra ngoài.

Ngụy Khinh Trúc hít sâu một hơi, lấy gói thanh cay kia ra, xé mở bao bì rồi trực tiếp nhét vào trong miệng.

"Thanh cay đúng không! Chủ tiệm, nếu ngươi nói dối, ta sẽ không tha cho ngươi!"

Ngay sau đó, sắc mặt Ngụy Khinh Trúc bỗng trở nên đỏ bừng, một luồng năng lượng cuồng bạo quanh quẩn khắp cơ thể nàng, đã đạt đến trình độ Tạo Hóa cửu phẩm!

"Vậy mà lại là thật!" Ngụy Khinh Trúc cảm nhận được linh lực mạnh mẽ trong cơ thể, trong lòng đầy kinh ngạc.

"Chết đi cho ta!"

Cơ thể nàng ta dường như đã biến thành dư ảnh, giây tiếp theo, Ngụy Khinh Trúc đã xuất hiện bên cạnh Tử Tinh Ma Lang, sau đó một kiếm chém xuống.

Trong nháy mắt, thân thể Tử Tinh Ma Lang cứng đờ ngay tại chỗ, trong mắt còn đầy vẻ khó tin.

Nó không hiểu rõ, tại sao thực lực của người này thoáng cái đã tăng lên nhiều như vậy.

Một đường máu xuất hiện trên cổ của Tử Tinh Ma Lang, cái đầu cực lớn lập tức rơi xuống, thân thể của nó cũng theo đó mà ngã xuống mặt đất.

"Thu Ảnh, uống cái này đi!" Ngụy Khinh Trúc luống cuống đưa Coca Cola đến bên miệng Tống Thu Ảnh…

Sau một chốc, nhìn thấy miệng vết thương nơi bả vai của Tống Thu Ảnh đã sắp khỏi hẳn, trong mắt ba nữ tử đều mang theo sự khiếp sợ.

Vết thương cỡ này, cho dù có linh dược giúp sức, muốn khôi phục cũng phải tốn mấy tháng.

Bây giờ trong chốc lát đã hồi phục lại như lúc ban đầu ngay trước mắt cả ba người, thứ nước thuốc màu đen kia rốt cuộc là cái gì vậy?

"Khinh Trúc tỷ, ngươi cho ta uống cái gì vậy?" Tống Thu Ảnh có chút không dám tin, nói: "Còn có thứ vừa nãy ngươi ăn vào, linh lực lập tức tăng vọt một quãng lớn đó!"

Ngụy Khinh Trúc khôi phục lại tinh thần, bắt đầu giải thích mọi chuyện trong cửa hàng nhỏ của Lạc Xuyên: "Thứ này tên là Coca Cola…"

…

Ba ngày sau.

Vẫn như trước kia, Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng trên chiếc ghế ở cửa lớn.

"A, ông chủ, đang phơi nắng à!"

Một giọng nói quen thuộc vang lên, không cần đoán cũng biết là tên Bộ Ly Ca kia lại đến nữa.

Mấy ngày nay, mỗi ngày Bộ Ly Ca đều đến cửa hàng của Lạc Xuyên, mua một chai Coca Cola và một gói thanh cay.

Đối với người không thiếu tiền như này, Lạc Xuyên đương nhiên là vui vẻ chào đón.

Có điều, chuyện duy nhất làm cho hắn có chút bất mãn, tên Bộ Ly Ca đến đây nhiều lần như vậy, lại không hề dẫn đến cho hắn một khách hàng nào.

Hơn nữa Bộ Thi Ý, tỷ tỷ của Bộ Ly Ca, mấy ngày nay không đến lấy một lần. Lạc Xuyên thề, không phải là mình muốn gặp mỹ nữ, mà là chỉ muốn bán thêm chút Coca Cola và thanh cay thôi!

Nhưng trong mắt Bộ Ly Ca, cửa hàng này Lạc Xuyên đương nhiên là càng ít người biết càng tốt, nếu có nhiều người, hàng hóa đều bị bán sạch thì làm sao bây giờ? Hắn sẽ không được ăn thanh cay và Coca Cola!

"Đồ đều ở trên kệ hàng, tự mình lấy đi, nhớ đặt linh tinh lên trên quầy." Lạc Xuyên đến mắt cũng không mở, nói.

"Biết rồi!"

Bộ Ly Ca lên tiếng, ngựa quen đường cũ cầm lấy một gói thanh cay và một lon Coca Cola, sau đó đặt linh tinh lên quầy.

"Quả nhiên, mỗi ngày một chai phì trạch khoái hoạt thủy*, vui sướng như thần tiên!"

(* Cụm từ thường dùng để chỉ Coca Cola, còn cụm phì trạch có thể hiểu là fat otaku)

Uống từng ngụm đến hết một chai Coca Cola lớn, Bộ Ly Ca không nhịn được mà cảm thán.

Cái tên phì trạch khoái hoạt thủy này là do Lạc Xuyên lúc trước thuận miệng nói ra, sau khi Bộ Ly Ca nghe được thì ghi tạc trong lòng.

Chương 14: Cửa tiệm này của ngươi, ta mua!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta nói này ông chủ, nếu tên cửa hàng đã là Thương Thành, ngươi không cảm thấy là chỉ có hai mặt hàng thì hơi ít sao?"

Sau khi ăn thanh cay và uống Coca Cola xong, Bộ Ly Ca không nhịn được nói.

Thanh cay và Coca Cola tuy rằng ngon miệng, hơn nữa còn có hiệu quả cực lớn, nhưng Bộ Ly Ca cảm thấy nhược điểm trí mạng duy nhất thì có một, đó chính là phân lượng quá ít!

Vấn đề thiếu hàng hóa, chủ cửa hàng ta đây cũng không biết phải làm sao, chẳng lẽ ta không muốn có mặt hàng mới sao?

Lạc Xuyên nghe thấy lời của Bộ Ly Ca, không nhịn được trợn mắt xem thường.

Tuy trong lòng nghĩ như vậy, nhưng lời nói ra lại thay đổi: "Hàng hóa mới về sau sẽ có."

"Ài, ông chủ ngươi đã nói đến lần thứ ba rồi đấy." Bộ Ly Ca bĩu môi, đáp lại.

Lạc Xuyên không trả lời.

Sau khi nói chuyện phiếm với Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca rời khỏi cửa hàng…

Lúc này, một chiếc xe ngựa trang trí xa hoa chậm rãi chạy từ cửa thành phía đông vào trong thành Cửu Diệu.

Xe ngựa dùng Thanh Lân Mã để kéo, khí tức khủng bố tản ra khắp nơi.

Theo truyền thuyết thì Thanh Lân Mã có huyết mạch của rồng, vừa trưởng thành thực lực đã đạt đến cảnh giới Tạo Hóa!

Người tu luyện và dân chúng ven đường đều né tránh, vẻ mặt tôn kính và sợ hãi.

Ở ngay trước xe ngựa còn có một dấu ấn khá bắt mắt, đó là hình mặt

trăng màu bạc.

Mọi người ở thành Cửu Diệu đều không xa lạ gì với dấu hiệu này, bởi vì đây là dấu hiệu của Ngân Nguyệt phủ!

Ngân Nguyệt phủ, một trong những đại tông phái xung quanh Thiên Tinh đế quốc, thực lực cũng không kém hơn Thiên Tinh đế quốc!

"Chậc chậc chậc, thật sự là không ngờ được bản thiếu gia lại đến thành Cửu Diệu này."

"Thiếu phủ chủ, phủ chủ có nói, chúng ta chỉ đi trước để tìm chỗ dừng chân thôi, nhưng thực lực của Thiên Tinh Đại Đế cũng không tầm thường, mong rằng thiếu gia cố gắng làm việc thật khiêm tốn."

"Biết rồi biết rồi…"

Trên xe ngựa có tiếng trò chuyện vang lên.

Thấy xe ngựa vào thành, một quan quân thủ vệ cửa thành sắc mặt nặng nề hạ lệnh: "Mau bẩm báo cho bệ hạ, người của Ngân Nguyệt phủ tiến vào thành Cửu Diệu!"

"Vâng!"

…

Thanh niên bên trong xe nhìn đám người rộn ràng nhốn nháo bên ngoài thông qua cửa sổ của xe ngựa, trong mắt không hề che dấu vẻ chán ghét.

Xe ngựa tiến lên, khi đi ngang một ngõ nhỏ, sau đó thanh niên nhìn thấy khung cảnh trong ngõ, ánh mắt lập tức sáng ngời.

"Ngừng!"

Xe ngựa dừng ngay việc tiến tới.

"Thiếu phủ chủ, sao vậy?" Lão giả điều khiển xe ngựa có hơi khó hiểu, vén rèm lên.

"Chậc chậc chậc, mở cửa hàng ở nơi như thế này, thật là thú vị. Phúc bá, đi, theo ta đi xem."

Thanh niên xuống xe ngựa, đi vào ngõ nhỏ, Phúc bá vội vàng đi theo.

Rất nhanh, thanh niên đã đến trước cửa hàng.

"Khởi Nguyên Thương Thành!"

Sau khi nhìn thấy cái tên trên bảng hiệu, thanh niên sửng sốt, tiếp theo lại cười nói với vẻ khinh thường: "À, giọng điệu thật là lớn!"

Sau đó ánh mắt của hắn dừng lại trên người Lạc Xuyên đang nằm trên ghế ở cửa, thử cảm nhận, không nhận thấy được dao động của linh lực, nhất thời có chút thất vọng lắc đầu: "Người bình thường mà thôi."

Có điều người bình thường này lại sống một cuộc đời bình thường như vậy, cũng xem như là một lựa chọn thông minh.

Nhưng khi ánh mắt của thanh niên di chuyển vào trong cửa hàng, con ngươi trong chợt co rút lại.

"Lưu ly! Tất cả đều là lưu ly loại tốt nhất!"

Sắc mặt của thanh niên không khỏi vui vẻ.

Chỉ là nổi hứng rồi tùy ý đi dạo đến đây, không ngờ tới lại có vận may cỡ này!

Tuy nói lưu ly chỉ là vật tầm thường, nhưng vẻ ngoài tinh xảo, là vật yêu thích của phần lớn phú thương và người tu luyện.

Nếu lưu ly đủ tinh khiết, chỉ một miếng nhỏ cỡ lòng bàn tay cũng có giá mấy trăm linh tinh!

Nếu như có thể lấy hết tất cả lưu ly trong cửa hàng này, như vậy sau này tiền tiêu vặt của mình sẽ không phải lo nữa!

"Ê dậy đi, cửa hàng này của ngươi, ta mua!" Thanh niên kêu lớn với Lạc Xuyên.

Chương 15: Ta mua hết tất cả!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe thấy có giọng nói truyền đến bên tai, Lạc Xuyên chậm rãi mở mắt ra, quan sát thanh niên kia.

Hắn ta mặc một bộ cẩm phục màu đen, thêm một cái quạt xếp đầy cợt nhả.

Thực lực của lão già bên cạnh cũng không phải tầm thường, là Vấn Đạo ngũ phẩm.

Là công tử ca trong thế lực lớn nào sao?

Lạc Xuyên thầm đoán trong lòng.

"Không bán." Lạc Xuyên lắc đầu, thản nhiên nói.

"Một trăm linh tinh!"

Trong suy nghĩ của thanh niên, một trăm linh tinh đối với tên người thường trước mắt này mà nói, đã là một khoản lớn mà cả đời cũng khó có được.

Lạc Xuyên im lặng, chẳng qua từ hàng mày hơi chau lại của hắn kia, hiển nhiên là hắn đã có chút mất kiên nhẫn.

"Một ngàn linh tinh!"

Thanh niên lại nói lần nữa, đẩy giá lên gấp mười lần.

Lạc Xuyên dứt khoát không để ý đến cái tên không biết từ đâu đến này, tiếp tục nhắm mắt nằm trên ghế phơi nắng.

Thanh niên thấy vậy, dường như nghĩ đến điều gì đó, trên mặt xuất hiện một nụ cười khẩy.

"Ông chủ, đây không phải là cửa hàng à, sao lại không thấy có hàng hóa gì thế?" Thanh niên nhìn vào trong cửa hàng, nói.

"Đồ đều ở bên trong, tự nhìn đi." Lạc Xuyên nằm trên ghế, đến mắt cũng không mở, nói: "À đúng rồi, lấy hàng hóa rồi đặt linh tinh lên quầy, mỗi người chỉ có thể mua mỗi loại một món."

Bởi vì thái độ của Lạc Xuyên, trong lòng thanh niên đã có một chút tức giận.

Hắn ta lạnh lùng liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, giống như đang nhìn một người chết.

"Phúc bá, vào cửa hàng xem thử!"

Thanh niên vẫy tay với lão giả đứng phía sau rồi đi vào trong cửa hàng.

Phúc bá đánh giá xung quanh, không thấy được có chỗ nào bất thường ở trong cửa hàng.

"Coca Cola? Thanh cay? Đây là đồ bán trong cửa hàng?"

Thấy trên kệ thủy tinh có đặt vài thứ, thanh niên tò mò đi qua đó.

Sau khi nhìn thấy dòng giới thiệu bên dưới, lập tức nở nụ cười khinh thường.

"Ông chủ, công hiệu này ngươi bịa ra hả? Trực tiếp khôi phục tất cả vết thương, tăng lên một cảnh giới, lại còn có thể cộng dồn năm lần. Ha ha, theo ta được biết, cho dù là đan dược cao cấp cũng không làm được!"

"Là thật hay giả, thử một lần là biết." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên.

Thanh niên híp mắt lại, lấy một gói thanh cay trên kệ hàng đưa cho lão giả phía sau.

"Phúc bá, xem thử có phải thật vậy hay không."

Lão già tên Phúc bá này đã sớm đạt đến cảnh giới Vấn Đạo ngũ phẩm, hoàn toàn không sợ cái gọi là độc dược trong thế tục.

Phúc bá gật đầu, nhận lấy thanh cay.

Xé mở đóng gói, một mùi cay nồng xộc lên, nhanh chóng lan tỏa trong không khí.

"Mùi vị này?"

Không riêng gì thanh niên, mà ngay cả Phúc bá cũng không nhịn được mà trợn tròn mắt.

Bởi vì mùi hương này thật sự rất mê hoặc.

Phúc bá lấy thanh cay ra, không do dự nhiều, lập tức bỏ vào miệng.

Thanh cay vào miệng, tựa như có một ngọn lửa tràn ngập trong khoang miệng, khiến cho Phúc bá không nhịn được mà muốn hưởng thụ nhiều hơn một chút.

Nhưng lão bỗng nhớ tới lời của thanh niên, sau đó ăn hết tất cả thanh cay.

"A?"

Vài giây sau, một cơn dao động linh lực đáng sợ thổi bùng lên quanh thân của lão!

Phúc bá thoáng chốc mở to hai mắt, trong đó toàn là vẻ khiếp sợ khó có thể che dấu.

Mà ông chủ trẻ tuổi vốn đang nằm trên ghế không biết từ khí nào đã đi vào bên trong cửa hàng, nhìn thẳng vào lão.

"Sao nào?"

Thanh niên hít sâu một hơi, hỏi Phúc bá.

Phúc bá gật đầu.

Trong lòng thanh niên không khỏi khiếp sợ.

Vậy mà thật sự có hiệu quả như thế.

Nếu đem được hết nhiều thanh cay như vậy về Ngân Nguyệt phủ, như vậy sức chiến đấu của toàn bộ tông môn sẽ tăng lên gấp mấy lần!

"Ông chủ, ta mua hết tất cả thanh cay trong cửa hàng của ngươi! Còn có Coca Cola này nữa, ta cũng muốn tất!"

Thanh niên đè nén nỗi kích động trong lòng, hô lớn với Lạc Xuyên.

Tuy rằng chưa thử nghiệm công hiệu của Coca Cola, nhưng thanh niên cảm thấy lời giới thiệu tám chín phần mười là thật rồi.

Chương 16: Mời rời đi êm ả

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không ngờ thần vật như thế chỉ bán vẻn vẹn một trăm linh tinh, thật sự là quá rẻ!

Vượt ngoài dự kiến của thanh niên, Lạc Xuyên lắc đầu, thản nhiên nói: "Quy định của bản cửa hàng, mỗi loại hàng hoá mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một lần."

Thanh niên nhíu mày: "Ta trả gấp đôi giá tiền thì như thế nào?"

Hai trăm linh tinh một gói thanh cay, ở trong suy nghĩ của thanh niên xem ra cũng cực kỳ có lời.

Lạc Xuyên lắc đầu, ngẩng đầu bốn mươi lăm độ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nói ra một câu danh ngôn đủ để lưu truyền hậu thế: "Thực ra ta không có hứng thú với linh tinh."

Thanh niên nghe vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức giận quá hóa cười.

"Ha ha, tốt! Rất tốt!" Trong mắt của thanh niên xuất hiện một tia sát khí: "Hiện tại bản công tử nói cho ngươi, không chỉ thanh cay và Coca Cola, còn cả cửa hàng này, ta muốn có hết!"

"Nhớ kỹ! Là muốn! Không phải mua!"

"Nếu không phải đang ở trong thành Cửu Diệu, cái mạng nhỏ của ngươi đã không thuộc về chính ngươi từ lâu!"

"Hiện tại nhân lúc tâm tình của bản công tử coi như không tệ, mau chóng cút đi!"

Thanh niên lạnh lùng nhìn Lạc Xuyên, mang trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười dữ tợn.

Theo hắn ta thấy, có lẽ Lạc Xuyên tìm được những vật này ở trong động phủ do một người tu luyện nào đó để lại.

Ở Thiên Lan đại lục, loại chuyện này cũng không hiếm thấy.

Chẳng qua hiển nhiên ông chủ này là một tên ngốc không biết hàng, còn bán với giá rẻ như thế.

Còn Phúc bá thì vẫn lẳng lặng đứng ở sau lưng thanh niên như trước, không có bất kỳ động tác nào.

Tuy nhiên có thể nhìn ra được, nếu như Lạc Xuyên có bất cứ động tác nhỏ nhất nào, Phúc bá tất nhiên sẽ ngay lập tức ra tay trước!

"Cửa ở phía sau, mời rời đi êm ả." Lạc Xuyên chỉ cửa tiệm, nói với khuôn mặt không chút thay đổi.

Rời đi... Êm ả?

Sau khi thanh niên nghe Lạc Xuyên nói, không khỏi cảm thấy sững sờ, hiển nhiên là không hiểu rõ ý tứ trong đó.

Nhưng sau mấy nhịp thở, rốt cuộc thanh niên cũng đã hiểu ra.

Ông chủ này, lại đang bảo hắn ta cút!

Thanh niên hít sâu một hơi, lạnh lùng nói: "Hôm nay, cho dù Thiên Tinh Đại Đế đến chỗ này, cũng không bảo vệ được tính mạng của ngươi! Muốn trách chỉ có thể trách ngươi chọc phải người không nên dây vào! Chết đi cho ta!"

Lời nói kết thúc, ánh sáng màu bạc bao phủ nắm đấm của thanh niên, đánh thẳng về phía đầu của Lạc Xuyên.

Từng luồng linh lực dao động tràn ra, thực lực của thanh niên ít nhất cũng đã đạt đến Tạo Hóa viên mãn!

Hơn nữa nhìn dáng vẻ của thanh niên, rõ ràng là hạ tử thủ.

Lạc Xuyên nhíu nhíu mày.

Tên này lại dám ra tay với bản thân mình?

Vừa vặn có hệ thống tăng sức mạnh, bản thân hắn còn chưa từng thử nghiệm xem thực lực của mình rốt cuộc như thế nào, hiện tại tên thanh niên thật ra là một đối tượng thử nghiệm tuyệt vời.

Nhìn thấy Lạc Xuyên không có bất cứ một động tác nào, chẳng biết tại sao trong lòng thanh niên xuất hiện cảm giác không ổn.

Đang!

Thời điểm nắm đấm của thanh niên sắp đánh trúng Lạc Xuyên, lại phát ra một tiếng vang trầm.

Người thanh niên chỉ cảm giác giống như mình đánh trúng một bức tường vô hình, căn bản không thể nào tiến thêm.

Loáng thoáng như còn có một tiếng vang lanh lảnh truyền đến từ chỗ cánh tay của thanh niên.

Ông chủ ở trước mắt, thậm chí không hề động đậy một chút nào!

"Ngươi biết cái giá phải trả khi gây rối ở cửa hàng không?" Lạc Xuyên nhìn thanh niên, thản nhiên hỏi.

Mà thanh niên chỉ cảm thấy thân thể của mình như bị một thứ sức mạnh vô hình trói buộc, không thể động đậy được chút nào.

Trên trán của thanh niên túa ra mồ hôi lạnh, một nửa là do đau, một nửa là bị dọa sợ.

"Phúc bá!"

Thanh niên không hề do dự, trực tiếp cầu cứu lão già phía sau.

Có thể trực tiếp trói buộc chặt hắn ta, như vậy của ông chủ cửa hàng ở trước mắt này chí ít cũng có cảnh giới Vấn Đạo, căn bản không phải là người mà hắn ta có thể phản kháng!

Chương 17: Quy định của cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"To gan! Đừng làm thiếu chủ bị thương!"

Ngay khi thanh niên vừa lên tiếng, linh lực kinh khủng tràn ra từ trên người Phúc bá, thân hình lão trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện một lần nữa, đã là ở bên cạnh thanh niên.

Không thể không nói, thân là hộ vệ của thanh niên, Phúc bá rất tỉnh táo, đã đưa ra lựa chọn từ trước.

Đối với lão già này mà nói, đương nhiên là đặt tính mạng của thanh niên lên đầu!

Phúc bá đưa tay ra nắm lấy bả vai của thanh niên!

Tay Phúc bá dùng lực chuẩn bị chuyển thanh niên ra ngoài!

Nhưng Phúc bá đột nhiên biến sắc, bởi vì ông ta phát hiện một vấn đề rất quan trọng!

Đó chính là, không ngờ ông ta không thể di chuyển thanh niên được một chút nào!

Bản thân ông ta cũng có thực lực là Vấn Đạo ngũ phẩm, vì sao không thể lay động được ông chủ trẻ tuổi này một chút nào!

Chẳng lẽ nói, thực lực của hắn vượt xa chính mình?

Trong giây lát, một cảm giác không ổn hiếm có xuất hiện ở trong lòng Phúc bá, nhưng ngay lập tức bị ông ta ném ra sau đầu.

Nhiệm vụ của ông ta là bảo vệ thanh niên thật tốt, nếu thanh niên có gì sơ suất, ông ta tất nhiên cũng sẽ không có kết quả gì tốt!

"Ngân Quang Chưởng!"

Phúc bá quyết định chuyển mục tiêu thật nhanh, vỗ một chưởng về phía Lạc Xuyên.

Thanh thế này so với của thanh niên lúc trước, không biết kinh khủng hơn biết bao nhiêu lần.

Ngân quang lấp lóe ở rìa bàn tay, thậm chí xuất hiện một ít vết nứt nhỏ xíu đen nhánh!

"Quá chậm."

Nhưng ngoài dự đoán của Phúc bá, giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên vang lên bên cạnh ông ta.

Thân thể của Phúc bá chợt cứng đờ.

"Lạc Xuyên" ở phía trước chậm rãi tiêu tán, cái này rõ ràng là một vệt tàn ảnh!

Mà bàn tay của Lạc Xuyên thì nhẹ nhàng đặt lên trên bờ vai của Phúc bá, linh lực kinh khủng tức thì bùng phát!

Một tiếng động nhỏ không thể nhận thấy vang lên, biểu cảm trên khuôn mặt của Phúc bá ngay lập tức cứng ngắc lại.

Ngay sau đó, một cơn gió nhẹ từ bên ngoài thổi qua.

Thân thể của Phúc bá dường như bị xói mòn qua vô số năm tháng, trực tiếp hóa thành bụi mù tiêu tán.

"Ngươi! Ngươi lại dám giết Phúc bá!"

Thanh niên trơ mắt nhìn tình cảnh này, khuôn mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Chỉ vỗ nhẹ một cái, Phúc bá với cảnh giới Vấn Đạo mà cũng trực tiếp mất mạng, ông chủ này có thực lực mạnh đến cỡ nào?

Vấn Đạo viên mãn? Tôn giả? Hoặc là... Thánh Nhân trong truyền thuyết?

Thanh niên đã không dám nghĩ nữa, hắn ta hối hận tại sao mình lại nhàn rỗi không có việc gì đi vào trong hẻm nhỏ này.

Chẳng qua khi con người nhận thấy được sinh mệnh của mình gặp phải nguy hiểm thường thường sẽ làm ra một số việc ngoài dự đoán, người thanh niên ở trước mắt cũng là như thế.

Khi thấy ánh mắt của Lạc Xuyên đặt lên trên người mình, người thanh niên hít sâu một hơi, cố gắng duy trì bình tĩnh.

"Tiền bối, lúc trước là vãn bối không đúng, ta có thể bồi thường cho ngài..." Thanh niên mở miệng nói.

Lạc Xuyên lại không hề bị lay động, giọng nói hờ hững vang lên: "Con người cũng nên trả giá đắt cho những gì bản thân mình làm. Quy định của cửa hàng, kẻ gây rối trong tiệm, chết."

Một câu, đã định sẵn kết cục của người thanh niên.

Nghe vậy, thanh niên cũng không cách nào giữ được bình tĩnh nữa, trên mặt lộ rõ thần sắc kinh hoàng.

"Không! Ngươi không thể giết ta! Ngươi có biết ta là ai không? Ta là thiếu phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ!"

"Nếu ngươi muốn giết ta, phụ thân ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Không! Van xin ngươi, tha cho ta một mạng đi..."

Lạc Xuyên căn bản không rảnh để ý, nhẹ nhàng vung một chưởng rơi lên trên người thanh niên.

"Ừm?"

Lông mày của Lạc Xuyên hơi nhíu lại.

Khác với lúc đầu, một chiếc ngọc bội bên hông người thanh niên đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ngăn cản bàn tay của Lạc Xuyên lại.

Đồng thời, một cỗ khí tức kinh khủng cũng đang tỏa ra.

"Ha ha ha!"

Nhìn thấy toàn thân mình được ánh sáng bảo hộ, thanh niên đột nhiên cười lên ha hả, nhìn về phía Lạc Xuyên, bên trong ánh mắt tràn đầy thù hận.

"Bên trong ngọc bội này có một đạo thần niệm của phụ thân ta, ngươi không giết được ta."

"Phụ thân ta chính là cường giả Vấn Đạo viên mãn, ngoan ngoãn chịu chết đi!"

Cùng lúc đó, ngọc bội tỏa ra ánh sáng rực rỡ mang theo thanh niên đi ra ngoài cửa hàng.

Trong ngọc bội có một đạo thần niệm, đủ để nhìn ra mức độ coi trọng của Ngân Nguyệt phủ chủ đối với thanh niên.

Mà lúc này người thanh niên cũng quên đi sự đáng sợ của Lạc Xuyên,

trong lòng tràn đầy khoái ý.

Xuất phát từ lòng tin đối với thực lực của phụ thân mình, thanh niên làm gì còn cảm thấy sợ hãi đối với Lạc Xuyên như lúc trước.

Đây điển hình của việc lành sẹo là quên đi đau đớn lúc trước.

Chương 18: Vô địch là cảm giác gì

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Có chút thú vị."

Nhìn thấy cảnh tượng này, trong mắt của Lạc Xuyên xuất hiện một chút hứng thú.

Hắn có thể nhận ra được, ngọc bội kia cũng không phải là muốn mang theo người thanh niên chạy trốn, mà chỉ là đưa hắn ta đến địa phương an toàn.

Cùng lúc đó, một cỗ thần niệm một mực tập trung vào Lạc Xuyên.

"Kẻ nào dám đả thương con ta!"

Một tiếng hét phẫn nộ vang lên, một chùm ánh sáng màu trắng bạc từ trong ngọc bội bên hông thanh niên phóng thẳng về phía chân trời, hóa thành một bóng người cao ngàn trượng!

Thiên địa biến sắc!

Uy áp nồng đậm gần như trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thành Cửu Diệu, vô số người bình thường và người tu luyện nhìn về phía bóng người nơi chân trời, sắc mặt thay đổi.

"Khí tức kinh khủng như thế này, chẳng lẽ là một vị tiền bối nào đó đến thành Cửu Diệu?"

"Ta là cảnh giới Thần Hồn, thế mà dưới khí tức này lại không thể nổi lên một chút lòng phản kháng nào! Rốt cuộc là người phương nào khiến cho tồn tại có cấp bậc như thế này phải hiện thân!"

"Các vị không cần phải lo lắng, thành Cửu Diệu là đế đô, còn có trận pháp hộ thành, cho dù là cao thủ Vấn Đạo cũng không có cách nào phá hỏng..."

Cùng lúc đó.

Thành Cửu Diệu, hoàng cung.

Một nam tử mắt sáng mày kiếm, đế hoàng chi khí bao quanh toàn thân,

mặc long bào màu vàng, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Người này, chính là đế vương của Thiên Tinh đế quốc, Thiên Tinh Đại Đế, Cơ Vô Hối!

Một thân tu vi đã là Vấn Đạo cửu phẩm!

Cơ Vô Hối từ xa nhìn về phía cái bóng mờ ở nơi chân trời, trên khuôn mặt không khỏi xuất hiện vẻ nghiêm túc.

"Sở Dương Bình? Vì sao hình chiếu thần hồn của tên kia lại buông xuống nơi đây?"

"Bẩm bệ hạ, lúc trước thành vệ quân đã từng đến báo, thiếu phủ chủ Sở Vân Phi của Ngân Nguyệt phủ đã vào trong thành."

Phía sau Cơ Vô Hối, có một lão già mặc áo bào trắng, tóc hoa râm trả lời.

Lão già nhìn qua có vẻ rất bình thường, không hề khác gì những người bình thường cả.

Tuy nhiên nếu nhìn kỹ lại, hai mắt của ông ta giống như lỗ đen, có thể trực tiếp nuốt lấy tâm thần của người ta!

"Sở Vân Phi? Ha ha, như vậy xem ra, tên Sở Dương Bình kia cũng thèm muốn đồ vật bên trong dãy núi Cửu Diệu à." Trên khuôn mặt của Cơ Vô Hối xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt.

"Thôi, chắc là Sở Vân Phi chọc phải vị cường giả nào đó bị đồ vật bên trong dãy núi Cửu Diệu hấp dẫn tới, nếu để cho hắn bị giết như thế, ta cũng không dễ xử lý."

"Bạch lão, làm phiền ngươi đi một chuyến."

Bạch lão khẽ gật đầu, thân hình trực tiếp biến mất ngay tại chỗ!

"Nguyên một đám, đều muốn đến húp một chén canh, chẳng qua trước lúc này, các ngươi cũng phải cân nhắc thực lực của mình đã..."

Trong hoàng thành, giọng nói sâu xa của Cơ Vô Hối vang lên...

"Đây chính là hình chiếu thần hồn à? Nói thật thì, quả thực rất dọa người."

Lạc Xuyên nhìn lên bóng người cao ngàn trượng trên không, không khỏi

cảm thán một câu.

Phải biết hiện tại khoảng cách từ chỗ Lạc Xuyên đến chỗ hình chiếu thần hồn là gần nhất, phải gánh chịu áp lực mà người thường căn bản khó có thể tưởng tượng được.

Nhưng hiện tại vẻ mặt của Lạc Xuyên vẫn rất lạnh nhạt, không hề có dáng vẻ phải chịu áp lực một chút nào.

Điều này không thể không nói một chút đến buff vô địch của hệ thống.

Lạc Xuyên tin tưởng, chỉ cần ở bên trong phạm vi mười cây số chung quanh cửa hàng, cho dù là Thánh Nhân trong truyền thuyết, căn bản cũng không tiếp nổi một quyền của hắn.

Vô địch, có đôi khi chính là tịch mịch như thế...

"Phụ thân, hắn không chỉ giết Phúc bá, còn muốn đẩy ta vào chỗ chết!"

Sở Vân Phi ở cách đó không xa chỉ vào Lạc Xuyên kêu gào nói, không hề đề cập đến việc là do hắn ta thấy hơi tiền nổi máu tham nên rước lấy phiền phức.

Hình chiếu thần hồn to lớn của Sở Dương Bình nhìn xuống dưới, nhìn Lạc Xuyên trong cửa hàng giống như là nhìn một con kiến hôi.

"Chết!"

Một giọng nói lạnh nhạt vang lên, tuyên bố vận mệnh của Lạc Xuyên.

Bầu trời chẳng biết từ khi nào bỗng nhiên tối tăm xuống, sau đó một vầng trăng trong sáng xuất hiện.

Trăng sáng và mặt trời ở phía xa kêu gọi lẫn nhau, một luồng khí tức giống như hủy thiên diệt địa tràn ra!

Chương 19: Ngân Nguyệt Lâm Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bách!

Ngân nguyệt lóe lên, một chùm sáng như thực chất trực tiếp đánh về phía Lạc Xuyên!

Chùm sáng đi qua những nơi nào, không gian ở đó rung chuyển, linh khí nổ tung.

"Ngân Nguyệt Lâm Thiên? Tên Sở Dương Bình này sao lại nổi điên rồi?"

Bạch lão từ trong hoàng cung chạy tới, sau khi nhìn thấy cảnh này lập tức cảm thấy hoảng sợ, vội vàng lấy ra một chiếc ngọc tỉ từ trong ngực.

Ngọc tỉ chính là chìa khóa để mở ra đại trận hộ thành của thành Cửu Diệu!

Sau khi Bạch lão rót linh lực mênh mông vào trong đó, toàn bộ thành Cửu Diệu lập tức có biến hóa.

Trên tường thành bốn phía lấp lóe hào quang màu vàng óng nhàn nhạt, trong hoàng thành như có tiếng rồng ngâm vang lên.

Một cái lồng ánh sáng màu vàng óng ngưng tụ, bao phủ toàn bộ thành Cửu Diệu vào trong.

Tuy nhiên tốc độ ngưng tụ của lồng ánh sáng hiển nhiên hơi chậm một chút, chưa kịp hoàn toàn bao trùm vị trí của Lạc Xuyên.

Lúc này, chùm sáng đã đi tới trước người Lạc Xuyên!

Trong mắt của Sở Vân Phi ở cách đó không xa xuất hiện một vẻ mặt vui sướng, muốn cười to.

Chỉ dựa vào một ông chủ nho nhỏ như ngươi còn muốn giết ta? Thật sự là mơ mộng hão huyền!

Cuối cùng không phải là vứt tính mạng của mình vào hay sao!

Tuy nhiên sau khi nhìn thấy cảnh tượng kế tiếp, biểu cảm trên khuôn

mặt của Sở Vân Phi tức thì cứng ngắc, tiếng cười cũng kẹt lại ở trong cổ họng.

Nhìn theo ánh mắt của hắn ta, Lạc Xuyên chỉ duỗi một ngón tay ra trước người.

Cột ánh sáng trong nháy mắt ngừng lại ở giữa không trung, dường như phía trước có một lạch trời vô hình, căn bản không có cách nào tiến vào bên trong dù chỉ một chút!

Phải biết Sở Dương Bình có được thực lực Vấn Đạo viên mãn, thi triển tuyệt học tối cao của Ngân Nguyệt phủ là Ngân Nguyệt Lâm Thiên, cho dù là những người tu luyện cùng cảnh giới khác thì đều không dám đón đỡ!

Cho dù hiện tại chỉ là một đạo hình chiếu thần hồn, nhưng Ngân Nguyệt Lâm Thiên mà nó thi triển cũng có mấy thành uy lực của thời kì toàn thịnh!

Nhưng bây giờ thì sao?

Không ngờ vị ông chủ trẻ tuổi này lại có thể cản nó lại không tốn chút sức lực nào!

Trong giây lát, trong lòng Sở Vân Phi bỗng nhiên xuất hiện một cảm giác không ổn.

Đinh!

Lạc Xuyên cong ngón tay, búng một cái, một âm thanh vang lên vang vọng tới tận chân trời.

Tiếp theo đó, chính là một loạt tiếng vỡ vụn thanh thúy.

Chùm sáng lập tức xuất hiện chi chít vết nứt, sau đó trực tiếp sụp đổ thành các điểm sáng đầy trời, vô cùng ảo mộng.

Giữa không trung, Sở Dương Bình nhìn Lạc Xuyên ở phía dưới hời hợt phá giải thế công, hơi nhíu mày.

Trong nháy mắt khi Lạc Xuyên ra tay, Sở Dương Bình căn bản không nhận thấy được bất cứ linh lực nào, điều này khiến cho ông ta rất nghi hoặc.

Ngay lập tức, Sở Dương Bình đặt ánh mắt lên trên vị trí cửa hàng ở phía sau Lạc Xuyên, hơi híp mắt lại.

Chẳng lẽ bên trong cửa hàng nho nhỏ này còn có trận pháp gia trì hay sao?

Mà lại có thể gia trì đến mức một người có thể dễ dàng đón đỡ công kích của ông ta như vậy, xem ra cấp bậc của trận pháp này cũng không thấp.

Hiếm khi trong mắt Sở Dương Bình xuất hiện vẻ tham lam.

"Diệt!"

Một tiếng quát lạnh lùng vang lên, ánh sáng màu bạc của vầng trăng phía chân trời ngay lập tức bắn ra bốn phía!

Mấy trăm chùm sáng ngưng tụ, mang theo uy áp giống như hủy thiên diệt địa đánh về phía thành Cửu Diệu bên dưới!

"Sở phủ chủ, xin hãy nương tay!"

Bạch lão thấy vậy, lập tức cảm thấy hoảng sợ.

Lúc này trận pháp hộ thành còn chưa hoàn toàn mở ra, nếu bị đòn tấn công như thế này rơi vào trong thành, chỉ sợ quá nửa thành Cửu Diệu đều trực tiếp hóa thành tro bụi!

Nhìn thấy dị tượng trên bầu trời, tâm thần của cư dân bên trong thành Cửu Diệu cũng đều rung động.

"Trời ạ! Loại công kích này làm sao có thể ngăn cản được! Trời vong chúng ta rồi!"

"Ta không cam tâm! Vì cái gì lại liên lụy đến những người bình thường tay trói gà không chặt như chúng ta!"

"Ha ha! Đây chính là pháp tắc bên trong đám người tu luyện hay sao? Tính mạng của kẻ yếu như là cỏ rác, chẳng qua cũng chỉ như vậy..."

Tuy nhiên Sở Dương Bình cũng không để ý tới Bạch lão, trong ánh mắt của hình chiếu thần hồn tràn đầy lạnh nhạt.

Ông ta thấy, tính mạng của những người bên trong toàn bộ thành Cửu Diệu này không có gì khác biệt với những con kiến hôi cả.

Chương 20: Ai cho ngươi lòng tin

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngân Nguyệt phủ à? Uy thế cũng lớn đấy!"

Trên khuôn mặt từ trước đến nay không hề bận tâm của Lạc Xuyên rốt cuộc xuất hiện một chút dao động, trong mắt của hắn xuất hiện một tia lạnh lùng.

Làm sao hắn nhìn không ra, Sở Dương Bình hoàn toàn muốn đẩy hắn vào chỗ chết, không hề lo lắng cho an nguy của thành Cửu Diệu một chút nào.

"Dựa theo quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, kẻ ra tay với cửa hàng, chết!"

Giọng nói không lớn, lại vang vọng khắp toàn bộ thành Cửu Diệu.

Vô số người đều nghe thấy giọng nói này, trên khuôn mặt bọn họ, kẻ thì ù ù cạc cạc chẳng hiểu gì cả, người thì lại rất tò mò.

Bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, dưới uy áp của hình chiếu thần hồn trên bầu trời, còn có người dám nói như vậy

Chẳng qua nếu nghĩ theo một hướng khác, không khó để đoán được, người vừa mới lên tiếng chính là kẻ địch của hình chiếu kia!

Trấn Nam Hầu phủ.

Dưới hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình, toàn bộ thành Cửu Diệu đều bị uy áp bao phủ, nơi đây đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Sắc mặt của tất cả mọi người trong Trấn Nam Hầu phủ đều nặng nề nhìn hình chiếu thần hồn ở phía chân trời, không dám có chút dị động nào.

"Giọng nói này? Là ông chủ?"

Chẳng qua khi giọng nói này vang lên, trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca không khỏi xuất hiện biểu tình khiếp sợ.

"Đúng như vậy." Bộ Thi Ý khẽ gật đầu, trong đôi mắt lóe lên vẻ kinh ngạc nồng đậm.

Cho dù như thế nào nàng cũng không thể tưởng tượng nổi, ông chủ thần bí kia lại có thể chọc phải loại cao thủ khủng bố có cảnh giới Vấn Đạo này.

Dựa trên khí tức hình chiếu này tản ra mà xem, chỉ sợ ngay cả Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối cũng có chỗ không bằng.

"Hi vọng ông chủ không bị làm sao, nếu không ta biết mua thanh cay và Coca Cola ở chỗ nào!" Bộ Ly Ca cầu khẩn.

Bộ Thi Ý: ...

Bên trong khách sạn ở Đông thành.

Sau khi trở về từ bên trong dãy núi Cửu Diệu, ba người Ngụy Khinh Trúc về chỗ này tu dưỡng.

Nguyên liệu trên người Tử Tinh Ma Lang có giá cả xa xỉ, giúp cho các nàng đổi được một số lượng lớn linh tinh.

"Giọng nói này, nghe có vẻ giống như là của ông chủ cửa hàng?"

Đương nhiên đám người Ngụy Khinh Trúc cũng bị uy thế ảnh hưởng, sau khi nghe thấy lời Ngụy Khinh Trúc nói, sắc mặt bọn họ không khỏi biến đổi.

"Ông chủ cửa hàng? Là nơi mà Khinh Trúc tỷ mua thanh cay và Coca Cola đúng không?" Tống Thu Ảnh có chút tò mò hỏi.

Sau khi uống hết Coca Cola, thương thế của nàng đã khỏi hẳn chỉ trong mấy nhịp thở ngắn ngủi, cho nên nàng cảm thấy rất hứng thú với người bán Coca Cola là Lạc Xuyên.

Ngụy Khinh Trúc khẽ gật đầu.

"Ông chủ có thể bán loại đồ vật này, tất nhiên không phải người bình thường, chẳng lẽ là cao thủ ẩn thế?" Lâm Uyển Sương trầm tư nói: "Nếu có thời gian rảnh rỗi, Khinh Trúc tỷ mang bọn ta đi đến cửa hàng mà ngươi nói kia để xem một chút đi."

"Không có vấn đề." Ngụy Khinh Trúc không suy nghĩ nhiều, lập tức đồng ý.

Từ sự tín nhiệm đối với trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu, các nàng trái lại cũng không có quá nhiều lo lắng.

Trong truyền thuyết, mấy trăm năm trước từng có yêu thú cấp bậc nửa bước Tôn Giả hiện thân từ bên trong dãy núi Cửu Diệu, thành Cửu Diệu tự nhiên đứng mũi chịu sào.

Tuy nhiên đối mặt với trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu, yêu thú cấp độ nửa bước Tôn Giả kia lại chẳng cách nào công phá.

Hiện tại tuy rằng uy thế của hình chiếu thần hồn này khá khủng bố, nhưng vẫn không thể so với nửa bước Tôn Giả.

Ở một bên khác, nghe những lời Lạc Xuyên nói, Sở Dương Bình lại cười lạnh một tiếng: "Nói khoác mà không biết ngượng!"

Ở dưới đợt tấn công này, ông ta tin tưởng, cho dù là cường giả Vấn Đạo thất hay bát phẩm cũng nhất định hóa thành tro bụi!

Mà tuổi tác của ông chủ ở trước mắt này nhìn qua mới chỉ hai mươi, thực lực có thể mạnh mẽ đến mức nào.

"Thật sự không biết là ai cho ngươi lòng tin?"

Một tiếng thở dài sâu kín vang lên.

Chẳng biết tại sao, trong long Sở Dương Bình bỗng nhiên sinh ra một cảm giác không ổn.

Chẳng qua khúc nhạc dạo ngắn ngủi ấy lập tức bị ông ta ném ra sau đầu.

Từ sự tín nhiệm đối với chiêu thức của bản thân mình, ông ta cũng không cho rằng chủ tiệm nho nhỏ này có thể có phương pháp xoay người gì cả.

Lúc này, mấy trăm chùm sáng đã đi tới bầu trời phía trên cửa hàng.

Chương 21: Chiêu này, tên là Thiên Ngại Chấn Tinh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngưng!"

Giọng nói nhàn nhạt vang lên, dường như có chứa ma lực vô hạn, thời không đều bị trực tiếp giam cầm!

Lạc Xuyên nâng tay lên, điểm vào giữa hư không.

Đinh đinh đinh...

Từng tiếng giòn tan vang lên, hệt như là bản nhạc tuyệt vời nhất, vang lên trong lòng của mỗi người.

Tuy nhiên mỗi một tiếng âm nhạc vang lên, đều sẽ có một chùm ánh sáng nổ tung thành điểm sáng khắp bầu trời.

"Điều này! Sao có thể xảy ra điều này?"

Ở cách đó không xa, khuôn mặt của Sở Vân Phi tràn đầy vẻ kinh hãi.

Hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình ở nơi chân trời cũng truyền tới từng trận dao động, hiển nhiên là không ngờ rằng thế công của mình sẽ bị tan rã dễ dàng như thế.

"Có qua có lại mới toại lòng nhau."

Chỉ sau mấy nhịp thở, toàn bộ chùm sáng sụp đổ, Lạc Xuyên đưa ánh mắt lên trên hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình ở nơi chân trời.

Trong lòng của Sở Dương Bình không khỏi run lên.

Lạc Xuyên tiện tay vung một trảo, vầng trăng bạc trên bầu trời vốn chỉ là một bóng mờ đột nhiên chấn động.

Sắc mặt của Sở Dương Bình ngay lập tức thay đổi, bởi vì ông ta phát hiện mình đã mất đi khống chế đối với trăng bạc mà ông ta gọi ra!

Ngân Nguyệt Lâm Thiên là tuyệt học tối cao của Ngân Nguyệt phủ, chính là dựa vào hình chiếu của trăng bạc hiện ra, để kích phát ra công kích kinh khủng.

Bây giờ mất đi trăng bạc, thủ đoạn công kích lớn nhất của Sở Dương

Bình đã mất đi hiệu lực!

Mà không chỉ như vậy, bên trong ánh mắt kinh hãi của ông ta, hư ảnh trăng bạc không ngờ lại chậm rãi ngưng thực!

"Chiêu này, tên là Thiên Ngại Chấn Tinh!"

Giọng nói nhàn nhạt đồng thời vang lên.

Lạc Xuyên trực tiếp lấy trộm tên chiêu thức của một nhân vật thành danh nào đó ở kiếp trước.

Trăng bạc trên bầu trời đã ngưng tụ thành thực thể từ lâu, ở trong tầm mắt của mọi người dần dần trở nên to lớn hơn.

Nói đúng ra, là bởi vì trăng bạc đang dần dần tới gần!

Áp lực kinh khủng nghiền áp về phía thành Cửu Diệu, hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình ở giữa không trung lại càng đứng mũi chịu sào!

Có thể rõ ràng nhìn thấy, hình chiếu thần hồn giống như là màn hình TV có tín hiệu không tốt, lúc sáng lúc tối lúc lấp lóe.

Lúc này, trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu đã hoàn toàn mở ra, một lồng ánh nửa trong suốt đã hoàn toàn bao phủ cả tòa thành.

Vừa đúng lúc, hình chiếu thần hồn vẫn chưa vào bên trong trận pháp bảo hộ.

Chẳng qua tuy nói có trận pháp hộ thành tồn tại, một đám cư dân bên trong thành Cửu Diệu nhìn thấy vầng trăng bạc rơi xuống cũng không nhịn được tâm thần đều rung động!

Sức mạnh trời đất vĩ đại như thế này, sao nhân loại có đủ khả năng để ngăn cản?!

"Chiêu thức khủng bố như thế? Chẳng lẽ bên trong thành Cửu Diệu có một vị cường giả ẩn thế cấp bậc Tôn Giả nào đó sao?"

"Công kích này chỉ sợ trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu căn bản cũng không ngăn cản được? Xong rồi xong rồi! Lúc này chết chắc rồi!"

"Đây chính là thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn..."

Vô số người lộ vẻ mặt chua sót.

Hoàng thành.

Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối bỗng nhiên đứng dậy, nhìn chằm chằm vầng trăng bạc ở chân trời xa xăm, trên khuôn mặt uy nghiêm không còn giữ được bình tĩnh nữa.

"Khí tức này... Chỉ sợ đã vượt qua cảnh giới Vấn Đạo, không ngờ trong thành Cửu Diệu ta lại cũng có cường giả như vậy, có lẽ cũng bị món đồ trong dãy núi Cửu Diệu hấp dẫn mà đến.

Chỉ hy vọng vị tiền bối này có thể khống chế một chút uy lực của chiêu thức, dù sao thành Cửu Diệu này của ta không thể chịu được bao nhiêu giày vò..."

Lúc nói đến cuối cùng, đã có một chút ý tứ chua xót ẩn chứa trong đó.

Tuy nói Thiên Tinh đế quốc ở trong mắt người thường đã là quái vật khổng lồ không gì địch nổi, nhưng trong lòng Cơ Vô Hối cũng rõ ràng, ở trên Thiên Lan đại lục mênh mông, Thiên Tinh đế quốc giống như một ngôi sao không đáng chú ý trên bầu trời đầy sao...

Sở Dương Bình nhìn lên bầu trời thấy vầng trăng bạc đang nhanh chóng lao xuống, trong lòng vang lên báo động mãnh liệt!

Nguy hiểm!

Cực kỳ nguy hiểm!

Từ trên vầng trăng bạc, ông ta cảm nhận được nguy cơ tử vong!

Chương 22: Quyết sách của Ngân Nguyệt phủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy nhiên Sở Dương Bình lại căn bản không có cách thoát đi, bởi vì ông ta đã bị khí tức của vầng trăng bạc hoàn toàn khóa chặt!

Tốc độ của vầng trăng bạc cực nhanh, chỉ ngắn ngủi trong chớp mắt, đã kéo theo đuôi lửa dài trăm mét bay đến phía trên Sở Dương Bình!

Uy áp kinh khủng trút xuống, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu đã xuất hiện vết lõm!

Thân là phủ chủ Ngân Nguyệt phủ, cường giả cảnh giới Vấn Đạo viên mãn, tuy rằng không có cách nào thoát đi, nhưng Sở Dương Bình cũng sẽ không khoanh tay chịu chết như vậy!

Hình chiếu thần hồn lớn ngàn trượng của Sở Dương Bình rốt cuộc có động tác.

Hai tay to lớn giơ lên, nhìn dáng vẻ của ông ta rõ ràng là muốn nâng lên vầng trăng bạc đang rơi xuống!

Kích thước của vầng trăng bạc khoảng chừng vạn trượng, so sánh với nó, hình chiếu thần hồn nhỏ bé giống như là kiến càng lay cây!

Ầm ầm...

Một tiếng nổ nặng nề vang lên, vô số người bên trong thành Cửu Diệu đều cảm thấy hai lỗ tai của mình như bị điếc trong nháy mắt.

Ánh sáng màu bạc chói mắt từ vầng trăng bạc bắn ra, làn sóng hủy diệt tràn ra khắp bốn phía.

Gần như trong nháy mắt, hai tay của hình chiếu thần hồn bị nổ nát vụn, thậm chí dưới tầng tầng áp lực cực hạn đan xen, không gian chỗ vị trí của ông ta trực tiếp bị chôn vùi!

Đúng vậy, chính là bị chôn vùi!

Không gian trực tiếp vỡ vụn, hóa thành hư vô!

Chỗ vầng trăng bạc và hai tay va chạm, đã xuất hiện một khu vực hoàn

toàn không có ánh sáng!

Đương nhiên, đây cũng không phải là kết thúc, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Xu thế của vàng trăng bạc không giảm, tiếp tục rơi xuống phía dưới.

Mà hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình căn bản là không có cách nào ngăn cản, trên khuôn mặt vẫn còn đọng lại vẻ khiếp sợ, đã ầm vang vỡ vụn!

Đương nhiên, khúc nhạc dạo ngắn ngủi ấy căn bản không được cư dân trong thành Cửu Diệu để vào trong mắt.

Bởi vì hiện tại, toàn bộ sự chú ý của bọn họ đều đặt ở trên ánh trăng đang không ngừng tới gần kia!

"Tản đi đi."

Một giọng nói nhàn nhạt bỗng nhiên vang lên.

Giọng nói không lớn, nhưng lại vang vọng khắp toàn bộ thành Cửu Diệu.

Trong lời nói phảng phất như mang theo ma lực, vầng trăng bạc trực tiếp ngừng lại giữa không trung.

Chỉ mấy nhịp thở ngắn ngủi, vầng trăng này lập tức hóa thành năng lượng cơ bản nhất rồi tiêu tán, biến mất không thấy gì nữa.

* * *

Ngân Nguyệt phủ, đại điện nghị sự.

Hôm nay toàn bộ trưởng lão và một đám thành viên hạch tâm của Ngân Nguyệt phủ đều tụ tập ở nơi này, khuôn mặt của người cầm đầu có chút quen thuộc, chính là Sở Dương Bình có hình chiếu thần hồn ở thành Cửu Diệu.

Đám người tụ tập ở chỗ này, chính là vì chuyện của dãy núi Cửu Diệu.

Trong lúc trò chuyện, sắc mặt của Sở Dương Bình bỗng nhiên biến đổi, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, khí tức trên thân cũng trở nên uể oải.

"Phủ chủ!"

"Phủ chủ!"

"Chuyện gì đã xảy ra?"

...

Trong giây lát, bên trong đám người chung quanh truyền đến một loạt tiếng kinh hô.

Khuôn mặt của Sở Dương Bình lộ vẻ lạnh lùng: "Thần niệm bên trong ngọc bội hộ thân mà ta cho Vân Phi đã bị người khác phá hủy."

Ông ta vừa nói xong, sắc mặt của mọi người đều thay đổi.

Có thể xóa đi thần niệm của Sở Dương Bình có thực lực Vấn Đạo viên mãn, như vậy thực ra tất nhiên không tầm thường!

Lúc này, một người phụ nữ bỗng nhiên xông vào đại điện nghị sự, khuôn mặt tràn đầy hoảng sợ.

"Không xong, đèn bản mệnh của Vân Phi đã tắt rồi!"

Người phụ nữ này chính là phu nhân của Sở Dương Bình, trong ánh mắt nhìn về phía ông ta tràn đầy bất lực.

"Cái gì!"

Sở Dương Bình nghe vậy lập tức cảm thấy kinh hãi, tầm mắt tối sầm xuống, suýt nữa ngã quỵ trên mặt đất.

Tuy Sở Vân Phi có tính tình vô cùng ngang bướng, nhưng dù nói thế nào cũng là huyết mạch của ông ta, cho nên ngày thường rất nuông chiều hắn ta.

Thời điểm thần niệm bị diệt, Sở Dương Bình đã đoán được Sở Vân Phi sợ là gặp phải địch nhân nào đó có thực lực rất mạnh.

Thế nhưng dù như thế nào ông ta cũng không nghĩ tới, trong thời gian thật ngắn ngủi này, huyết mạch duy nhất của ông ta lại chết bên trong thành Cửu Diệu!

Sắc mặt của Sở Dương Bình trở nên lạnh như băng, sát khí quanh quẩn khắp toàn thân, mọi người ở bốn phía cũng không dám phát ra âm thanh, sợ chạm phải nỗi đau của ông ta.

Tuy rằng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng Sở Dương Bình lại có thể cảm giác được địa điểm thần niệm bị diệt chính là ở bên

trong thành Cửu Diệu.

"Truyền mệnh lệnh của ta, trưởng lão trong phủ lập tức theo ta tiến về thành Cửu Diệu! Ta thật muốn xem Cơ Vô Hối ăn nói với ta thế nào!"

Sở Dương Bình trực tiếp ra lệnh.

"Phủ chủ, chuyện của dãy núi Cửu Diệu rất quan trọng, chúng ta trực tiếp tiến quân đến thành Cửu Diệu, sợ là có chút..."

Một lão già cắn răng, rốt cuộc vẫn nói ra khỏi miệng.

"Không sao, tất cả hậu quả do ta gánh chịu!"

Lúc này Sở Dương Bình đã bị cơn phẫn nộ làm choáng váng đầu óc từ lâu, làm sao có thể quan tâm nhiều như vậy.

Mà Ngân Nguyệt phủ bọn họ chẳng qua chỉ là đánh tiên phong mà thôi, đồ vật bên trong dãy núi Cửu Diệu tất nhiên sẽ khiến gần phân nửa Thiên Lan đại lục chấn động...

Chương 23: Bạch lão vào cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đa tạ tiền bối nương tay!"

Nhìn vầng trăng bạc biến mất, ở giữa không trung, Bạch lão xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, trịnh trọng chắp tay với Lạc Xuyên, nói lời cảm tạ.

Lạc Xuyên thản nhiên khẽ gật đầu với ông ta.

Tuy rằng một phen chiến đấu lúc trước hắn không hề ra khỏi cửa hàng, nhưng hắn vẫn cảm giác được đại trận hộ thành chính là do lão già này mở ra.

Từ góc độ này mà xem, thân phận của lão già này ở bên trong thành Cửu Diệu tất nhiên không thấp, có khả năng rất lớn có thể có quan hệ với hoàng thất.

Mà cửa hàng của mình mở ở bên trong thành Cửu Diệu, nên ôn hòa với người trong hoàng thất một chút.

Sau đó Lạc Xuyên không tiếp tục để ý đến Bạch lão nữa, tự mình lại nằm ở trên ghế nằm chỗ cửa ra vào.

À đúng rồi, vừa nãy trước khi trăng bạc hạ xuống, Sở Vân Phi đã lập tức hóa thành bụi phấn, dù sao loại dao động năng lượng khủng bố kia căn bản không phải thứ mà một tên có cảnh giới Thần Hồn nho nhỏ như hắn ta có thể ngăn cản được.

Thái độ của Lạc Xuyên lại làm cho Bạch lão cảm thấy xoắn xuýt.

Nghĩ đi nghĩ lại, Bạch lão vẫn cắn răng, đi tới trước cửa hàng của Lạc Xuyên.

Nhìn thấy cường giả bực này lại mở một cửa hàng ở trong một con hẻm nhỏ ít người qua lại trong thành Cửu Diệu, trong lòng Bạch lão ngoài thụ sủng nhược kinh ra thì còn có ý nghĩ tràn đầy sợ hãi.

Có loại tồn tại này làm ông chủ, nếu bị những tên công tử bột của các quan viên ở trong thành đi tới nơi này gây chuyện...

Ôi, ông ta không dám nghĩ tới nữa!

Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, vị cường giả này mở cửa hàng ở bên trong thành Cửu Diệu, hoàng thất lại không nhận được một chút tin tức nào, thật sự là có chút kỳ quái.

"Khởi Nguyên Thương Thành... Khởi nguyên... Thật sự là khí phách thật lớn!"

Nhìn thấy bảng hiệu của cửa tiệm, Bạch lão nhìn về phía Lạc Xuyên, bên trong ánh mắt tràn đầy kính ngưỡng.

Đây cũng là do thực lực mang tới chỗ tốt.

Nếu là một người bình thường mở một cửa hàng có tên gọi như thế này, vậy cũng chỉ có thể là to mồm!

"Tiền bối."

Bạch lão cung kính nói với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đang nằm trên ghế xích đu chỉ khoát tay áo, thản nhiên nói: "Ta cũng không phải là tiền bối gì cả, ta tên là Lạc Xuyên, trực tiếp gọi ta là ông chủ là được rồi."

"Vâng vâng vâng!" Bạch lão vội vàng đáp.

Ông ta cũng biết, phần lớn những cường giả ẩn thế như thế này đều có tính tình cổ quái, giống như Lạc Xuyên muốn làm ông chủ, chỉ là không thấy nhiều mà thôi.

"Ta là cung phụng của hoàng thất, tên là Bạch Hồng. Không biết ông chủ có cái gì cần kẻ hèn này làm?"

Bạch lão cân nhắc một chút, thận trọng nói.

Cung phụng?

Lạc Xuyên hơi hiếu kỳ liếc mắt đánh giá Bạch lão một chút.

Ừm, cảnh giới Vấn Đạo bát phẩm, thực lực cũng coi là nhìn được...

Ở trong mắt Lạc Xuyên, cao thủ cảnh giới Vấn Đạo chỉ có thể coi là nhìn được, không biết nếu bị Bạch lão biết được sẽ cảm thấy như thế nào.

"Không có." Lạc Xuyên khoát tay áo, thuận miệng nói.

Nói xong, Lạc Xuyên cũng không tiếp tục để ý người này, lại tiến hành

giao tranh với hệ thống ở trong đầu.

Lạc Xuyên: "Hệ thống, nếu ta để cho người này quảng cáo trong thành Cửu Diệu này giúp ta có được hay không?"

Hệ thống: "Không được! Ký chủ ngươi phải tin tưởng bản thân mình, dựa vào sức của bản thân nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ!"

Lạc Xuyên: ...

Bạch lão thấy Lạc Xuyên không để ý tới mình nữa, lập tức dưa mắt nhìn vào trong cửa hàng.

Đối với việc cường giả bực này lại mở cửa hàng, Bạch lão cảm thấy rất tò mò.

Sau khi nhìn thấy trong tiệm toàn bộ đều là lưu ly, trong đôi mắt của Bạch lão ngay lập tức xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Chẳng qua sau khi nghĩ đến thực lực của Lạc Xuyên, ông ta cũng lập tức bình thường trở lại.

Đối với nhân vật ở đẳng cấp này, một ít lưu ly mà thôi, căn bản không coi là cái gì.

Nghĩ nghĩ một chút, Bạch lão thận trọng dò hỏi Lạc Xuyên: "Ông chủ, ta có thể vào cửa hàng xem hay không?"

Lạc Xuyên đang đối thoại với hệ thống ở trong đầu, lúc này mới lấy lại tinh thần, khẽ gật đầu: "Người tới là khách."

Mà lúc này Lạc Xuyên cũng hiểu rõ.

Mặc dù mình không thể chủ động để Bạch lão quảng cáo cho cửa hàng của mình, có điều sau khi ông ta biết hiệu quả của hàng hóa trong cửa hàng, ắt sẽ tuyên truyền cho hắn!

Chương 24: Tìm hiểu quy định của cửa hàng một chút

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiến vào trong tiệm, nhìn thấy giới thiệu của Coca Cola và thanh cay trên quầy thủy tinh, Bạch lão không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đồ vật có loại hiệu quả thế này mà lại lấy ra bán, mà giá cả vẻn vẹn không quá một trăm linh tinh, điều này có gì khác với với tặng không cơ chứ?

Sau khi liếc nhìn Lạc Xuyên ở cửa một chút, Bạch lão lập tức đè ép nghi ngờ ở trong lòng xuống.

Tồn tại bực này đều có phần lập dị, có thể làm ra những chuyện như vậy căn bản cũng chẳng có gì lạ!

Đến mức hiệu quả của thanh cay và Coca Cola là thật hay giả...

Bạch lão trái lại cho tới bây giờ chưa từng hoài nghi!

Cường giả đều có ngạo khí của chính mình, Bạch lão cũng không tin Lạc Xuyên sẽ nhàm chán đến mức lừa ông ta.

"Ông chủ, ta có thể ăn một gói thanh cay này hay không?" Bạch lão cầm một gói thanh cay ở trên kệ hàng thủy tinh, hỏi Lạc Xuyên.

"Được." Giọng nói của Lạc Xuyên truyền đến.

Sau khi Bạch lão cầm một gói thanh cay, lấy ra mười linh tinh từ trong không gian giới chỉ đặt ở trên quầy.

Ông ta chậm rãi xé mở gói thanh cay, mùi chua cay đập vào mặt.

Trong mắt của Bạch lão xuất hiện vẻ kinh ngạc, ông ta cũng đã từng thấy rất nhiều linh dược có thể trong thời gian ngắn tăng thực lực lên, tuy nhiên loại giống như thanh cay chỉ cần ngửi thấy mùi cũng làm người ta muốn ăn thì thật sự là chưa từng nghe thấy.

Bạch lão nuốt ngụm nước bọt, sau đó lấy ra từ trong gói một thanh cay có bề ngoài phủ đầy tương ớt, không chút do dự lập tức bỏ vào trong miệng.

"Mùi vị kia..."

Thanh cay vừa vào miệng, Bạch lão trong nháy mắt trừng lớn hai mắt.

Phảng phất như có một ngọn lửa ở trong miệng, linh lực toàn thân nhanh chóng vận chuyển.

Cảnh giới cũng tăng lên với tốc độ mà lấy mắt thường cũng có thể nhìn thấy được, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy nhịp thở mà đã đạt đến Thần Hồn cửu phẩm!

Nhắm mắt lại cẩn thận cảm giác biến hóa của linh lực trong thân thể, đợi sau khi hạ xuống, Bạch lão mở to mắt, thở ra một hơi dài.

Một phút đồng hồ!

Cường độ linh lực của Thần Hồn cửu phẩm kéo dài đến một phút đồng hồ!

Mà sau khi hiệu quả của thanh cay kết thúc, Bạch lão cũng không phát giác được thân thể xuất hiện bất cứ dị dạng nào.

Thân là cung phụng của Thiên Tinh đế quốc, lúc này Bạch lão lập tức nghĩ đến quân đội.

Nếu đem những thanh cay này cho quân đội dùng...

Mỗi gói thanh cay có giá mười linh tinh đối với Bạch lão mà nói cũng không tính là gì, nhưng nếu là toàn bộ quân đội dùng, vậy thì hơi kinh khủng.

Tuy nhiên nếu là chỉ dùng trên người tướng lĩnh có thực lực mạnh mẽ trong quân đội mà nói, như vậy thực lực tổng thể của quân đội tất nhiên sẽ tăng lên không chỉ mấy thành.

Dù sao ở Thiên Lan đại lục, thực lực được coi trọng nhất.

Người có tu vi cường hãn có thể lấy một địch trăm, bên trong vạn quân lấy đầu của tướng địch cũng không phải không có.

Tuy rằng chưa thử nghiệm Coca Cola, tuy nhiên Bạch lão tin tưởng thông tin giới thiệu phía trên không phải là giả.

"Ông chủ, thanh cay và Coca Cola ở trong cửa hàng, có thể cung cấp số lượng lớn cho Thiên Tinh đế quốc hay không?"

Trong lòng Bạch lão cảm thấy rất kích động, từ khi đi vào cảnh giới Vấn Đạo, có rất ít chuyện có thể khiến cho ông ta thất thố như vậy.

Tuy nhiên những gì Lạc Xuyên nói sau đó lại làm cho Bạch lão thất vọng.

"Quy định của cửa hàng, mỗi người mỗi ngày mỗi loại hàng hoá chỉ có thể mua một lần."

Đây đã là lần thứ hai trong ngày hôm nay Lạc Xuyên nói câu này.

"Thật thế sao! Đúng là có chút đáng tiếc."

Bạch lão cảm thấy bất đắc dĩ thở dài, trong lòng tràn đầy tiếc nuối.

Chẳng qua suy nghĩ một chút cũng bình thường trở lại, dù sao những thứ này Lạc Xuyên cũng sẽ không có nhiều.

Nếu tất cả đều cung cấp cho Thiên Tinh đế quốc, vậy thì cửa hàng này còn có thể tiếp tục mở được nữa hay không?

Đáp án rõ ràng ra đó.

Trong mắt của Bạch lão, trong cửa hàng của Lạc Xuyên có một số quy định kỳ quặc thật ra lại cực kỳ bình thường.

Mà ông chủ này lại mở cửa hàng bên trong thành Cửu Diệu, hiển nhiên là không cần nói cũng biết chỗ tốt đối với Thiên Tinh đế quốc là thế nào.

Chương 25: Nhân tài

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy nhiên khi Lạc Xuyên đang nói ra những lời này, lại xuất hiện cảm giác đau lòng.

Tuy rằng sắc mặt vẫn thản nhiên như thường, chẳng qua nhìn kỹ lại, trong mắt của Lạc Xuyên dường như có một tia khó chịu như vậy.

Nếu hợp tác với Thiên Tinh đế quốc, mỗi ngày có thể tiêu thụ được bao nhiêu hàng hóa cơ chứ?

Chỉ sợ chí ít cũng phải mấy vạn linh tinh trở lên!

Dựa theo điếm chủ một sao có tỉ lệ phân chia là mười phần trăm, nếu như thế thì mỗi ngày hắn được chia mấy ngàn tinh linh!

Đau lòng!

Khó chịu!

"Với tư cách đã được định trước trở thành nam nhân của Tối Cường Điếm Chủ trên thế giới này, ký chủ ngươi phải giữ vững nguyên tắc của mình, không nên bị tiền tài dao động!"

Ngay lập tức, hệ thống hiện thân cho Lạc Xuyên một bát canh gà.

Lạc Xuyên: Ha ha.

Tiếp theo, bởi vì đã ăn một gói thanh cay, Bạch lão lại mua một chai Coca Cola.

Chẳng qua lúc thanh toán linh tinh, Bạch lão nhạy bén nhận ra tâm tình của Lạc Xuyên dường như không được tốt lắm, cho nên thức thời mau chóng rời khỏi nơi đây.

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn thấy Bạch lão trở về, trên khuôn mặt lộ vẻ tò mò.

Không nói khoa trương một chút nào, chỉ trong thời gian ngắn ngủi lúc trước, thành Cửu Diệu đã trải qua mấy lần nguy cấp tồn vong.

"Bạch lão, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Nói cho trẫm nghe một chút."

Bạch lão cười khổ một cái, sau đó kể lại một loạt sự tình phát sinh lúc trước cho Cơ Vô Hối nghe.

Sau khi nghe thấy đế đô của bản thân mình lại có một vị cường giả ẩn thế mở một cửa hàng trong một hẻm nhỏ như vậy, Cơ Vô Hối cũng không nhịn được có chút dở khóc dở cười.

"Vị tiền bối này, thật sự là..." Nghĩ nghĩ, Cơ Vô Hối khẽ gật đầu, nói tiếp: "Ừm, cá tính."

"Bệ hạ nói không sai. Trên người vị tiền bối kia không hề có dáng vẻ kiêu ngạo của cường giả một chút nào. Tuy nhiên theo ta suy đoán, hắn tám chín phần mười đã vượt qua cánh cửa Vấn Đạo, đạt tới cảnh giới Tôn Giả trong truyền thuyết!" Bạch lão trả lời.

"Tôn giả à..."

Cơ Vô Hối thở dài sâu kín, biểu tình trên khuôn mặt có chút bất đắc dĩ.

Tuy rằng Thiên Tinh đế quốc cùng to lớn, bề ngoài thì người mạnh nhất chính là Thiên Tinh Đại Đế hắn có tu vi Vấn Đạo cửu phẩm.

Đương nhiên, Thiên Tinh đế quốc đã tồn tại thời gian hàng vạn năm, nội tình tạm thời không nói.

"Chẳng qua vị tiền bối kia đã mở cửa hàng ở trong một con hẻm nhỏ ít ai lui tới, mà trong tiệm lại còn có quy định phức tạp như thế, chỉ sợ cũng là không muốn để cho nhiều người đến quấy rầy."

Cơ Vô Hối nhíu mày suy đoán.

"Bạch lão, tin tức liên quan tới việc vị tiền bối kia mở cửa hàng bên trong thành Cửu Diệu, nhất định phải phong tỏa chặt chẽ!"

Bạch lão gật gật đầu, đồng ý.

Nếu như bị Lạc Xuyên biết được quyết định của hai người bọn họ, chỉ sợ sẽ trực tiếp hộc máu mất.

Chính mình khổ tâm hao phí lớn như vậy, chính là vì để người bên trong thành Cửu Diệu biết sự tồn tại của cửa hàng.

Các ngươi thì làm ngược lại, hai ba câu nói lập tức quyết định phong tỏa tin tức liên quan tới cửa hàng!

Thật đúng là hai người mới...

"Đúng rồi." Bạch lão bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lấy ra một chai nước đen sì từ trong không gian giới chỉ.

"Đây là cái gì?" Cơ Vô Hối có chút tò mò hỏi.

"Đồ vật bán trong cửa hàng của tiền bối, tên là Coca Cola." Bạch lão giải thích nói: "Theo như giới thiệu, sau khi uống, có thể trong nháy mắt phục hồi như cũ tất cả vết thương không phải trí mạng!"

"Đúng rồi, giá bán của Coca Cola trái lại rất là rẻ, chỉ có mười linh tinh."

"Cái gì?" Trong mắt của Cơ Vô Hối ngay lập tức xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Thiên Tinh đế quốc có quốc lực cường đại, mà thành Cửu Diệu lại tiếp giáp với dãy núi Cửu Diệu, linh dược tự nhiên là nhiều không kể xiết.

Nhưng có hiệu quả giống như thanh cay hay là Coca Cola, có thể rất hoàn mỹ thỏa mãn một hiệu quả trị liệu nào đó có thể nói là ít càng thêm ít.

"Vài ngày trước không phải con trai của Trấn Nam Hầu gặp phải ám sát à, nghe nói nội thương của hắn còn chưa hỏi hẳn, ngươi đưa chai Coca Cola này tới cho hắn."

Cơ Vô Hối rất nhanh đã nghĩ ra được cách tốt nhất để dùng chai Coca Cola này.

Chương 26: Phần thưởng của hệ thống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chẳng qua chỉ hao phí mười linh tinh mà thôi, nhưng lại có thể lập tức lôi kéo mượn sức được Trấn Nam Hầu, không thể không nói thuật đế vương của Cơ Vô Hối quả thực rất lợi hại.

Nhưng hắn ta đâu có ngờ vị khách đầu tiên tới cửa hàng của Lạc Xuyên chính là Bộ Ly Ca!

Bạch lão khẽ gật đầu đồng ý.

Nhưng ánh mắt ông ta nhìn về phía Cơ Vô Hối lại hơi do dự, có phần muốn nói lại thôi.

"Bạch lão, chẳng lẽ còn có chuyện gì hay sao?" Cơ Vô Hối cười hỏi.

Bạch lão liếc nhìn Cơ Vô Hối một chút, nói: "Ta nói ra, mong bệ hạ đừng tức giận."

"Ha ha ha..."

Cơ Vô Hối lập tức cười to đến mức phải đứng dậy: "Bạch lão cứ nói đừng ngại, thân là bậc đế vương, sự khoan dung nên có trẫm vẫn phải có."

Bạch lão: "Vị tiền bối kia đã giết chết thiếu phủ chủ Sở Vân Phi của Ngân Nguyệt phủ ngay trong thành Cửu Diệu."

Cơ Vô Hối: ...

"Hít..."

Cơ Vô Hối lấy lại tinh thần, không khỏi hít vào một hơi khí lạnh, cảm thấy đau đầu.

Hiện tại hắn ta đã hiểu vì sao Bạch lão nói ra thì hắn ta sẽ tức giận, như vậy còn không rõ ràng hay sao?

Thiếu phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ chết ở thành Cửu Diệu, cho dù không phải người Thiên Tinh đế quốc bọn họ ra tay, nhưng cũng thoát không khỏi liên quan.

Tuy nhiên người ra tay lại là vị tiền bối có thực lực kinh khủng kia, Cơ

Vô Hối cũng không thể tìm hắn tính sổ được.

Càng nghĩ, Cơ Vô Hối càng cảm giác xem ra bản thân mình phải gánh chịu tội lỗi này rồi...

"Bỏ đi." Cơ Vô Hối thở dài: "Thiếu phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ chết ở thành Cửu Diệu, lão già Sở Dương Bình kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Tuy nhiên Thiên Tinh đế quốc ta cũng không phải là nơi để mặc bọn họ tùy ý làm ẩu! Nếu bọn họ dám ra tay ở chỗ này, ta không ngại lại mở ra đại trận hộ thành một lần nữa!"

"Bệ hạ thánh minh..."

Chiến đấu kết thúc, đại trận hộ thành tiêu tán, bầu trời khôi phục sáng sủa một lần nữa.

Cư dân của thành Cửu Diệu đều thở phào nhẹ nhõm, xem ra nguy cơ đã trôi qua.

Tuy rằng gần như tất cả mọi người đều nhìn thấy tràng diện chiến đấu có thanh thế to lớn, tuy nhiên bọn họ cũng không hề hay biết, Lạc Xuyên thân là một trong những nhân vật chính lại ở ngay trong hẻm nhỏ ở phía đông thành.

"Thật là khó chịu, sớm biết như vậy ta cũng dùng một cái hình chiếu thần hồn, như thế có vẻ khí phách hơn!"

Ngồi trên ghế xích đu, hồi tưởng lại cảnh tượng hành hạ người vừa rồi, khụ khụ, cảnh tượng chiến đấu, trong lòng Lạc Xuyên hơi hối hận.

Lạc Xuyên khẳng định, bản thân mình làm vậy không phải là để quảng cáo cho cửa hàng!

"Hệ thống." Rảnh rỗi đến nỗi có chút nhàm chán, Lạc Xuyên ở trong lòng kêu gọi.

"Có mặt, ký chủ có chuyện gì." Tiếng hệ thống đáp lại vang lên.

"Ta đã đánh lui kẻ địch của cửa hàng, hệ thống ngươi không cho ta rút thưởng hay gì đó để thưởng một chút hay sao?" Lạc Xuyên nghiêm túc hỏi.

Hệ thống hơi trầm mặc, sau đó trả lời: "Phần thưởng đã cấp cho ký chủ, xin ký chủ chú ý kiểm tra và nhận."

Vốn Lạc Xuyên đã chuẩn bị sẵn sàng bị hệ thống từ chối vô tình, nghe thấy câu trả lời này thiếu chút nữa không có kịp phản ứng.

"Quả nhiên, hệ thống ngươi vẫn rất hiểu ta!" Lạc Xuyên nhịn không được cảm thán một câu.

Hệ thống không trả lời, một lần nữa lặn xuống nước.

Tuy nhiên Lạc Xuyên cũng không để ý.

Con người ấy mà, quan trọng nhất vẫn là thỏa mãn.

"Ơ! Ông chủ vẫn còn ở chỗ này phơi nắng sao?"

Giọng nói quen thuộc.

Câu cửa miệng quen thuộc.

Lạc Xuyên không cần mở mắt ra cũng biết là ai đến đây.

Mở mắt ra, bóng dáng của Bộ Ly Ca lập tức xuất hiện ở trong mắt của Lạc Xuyên.

Liếc mắt nhìn Bộ Ly Ca một cách thản nhiên, Lạc Xuyên cũng không để ý tới ý tứ của hắn ta.

Tuy nhiên Bộ Ly Ca cũng không thèm để ý, do dự một chút hỏi: "Ông chủ, động tĩnh lúc trước, có phải là do ngươi làm hay không?"

"Một kẻ có mắt không tròng, lại muốn cướp cửa hàng của ta, tiện tay diệt mà thôi." Giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên vang lên.

Chương 27: Rút thưởng đặc biệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiện tay còn tiêu diệt được!

Bộ Ly Ca chỉ cảm thấy không còn gì để nói, bất lực cười nhạo.

Chỉ xét riêng cường độ của hình chiếu thần hồn kia, đối phương ít nhất là một cường giả Vấn Đạo viên mãn.

Nhưng kết quả như thế nào?

Đối mặt với ông chủ, đối phương lại trực tiếp bị bóp chết như là bóp một con kiến hôi.

Bộ Ly Ca nhìn chăm chú Lạc Xuyên đang ngồi trên ghế xích đu giống như môt con cá ướp muối không lý tưởng, hiểu được đạo lý rằng bất cứ chuyện gì tuyệt đối không thể bị vẻ bề ngoài lừa dối.

Ông chủ rõ ràng nhìn thì có vẻ rất tốt bụng, nhưng khi ra tay lại không hề nể mặt một chút nào!

Dạo quanh cửa hàng một vòng, lúc đi ra, trong tay Bộ Ly Ca đã có một gói thanh cay cùng với một chai Coca Cola.

Đương nhiên, linh tinh trong không gian giới chỉ cũng vơi đi hơn một trăm.

Nếu là người tu luyện bình thường, tiêu xài tinh linh giống như Bộ Ly Ca chỉ sợ đã phá sản từ lâu.

Nhưng ai bảo Bộ Ly Ca lại là con trai của Trấn Nam Hầu cơ chứ.

Người ấy à, có đôi khi lúc sinh ra đã quyết định con đường tương lai rốt cuộc là vất vả chông gai, hay là thuận buồm xuôi gió.

"Ta nói ông chủ này, khi nào trong cửa hàng có hàng hoá mới. Vẫn luôn là hai loại đồ vật này, ta ăn đến mức phát ngán rồi."

Tuy nói như thế, chẳng qua nhìn vẻ mặt hưởng thụ trên khuôn mặt của hắn ta, Lạc Xuyên cảm giác không còn gì để nói.

Không phải ngươi chán ăn rồi hay sao? Làm sao vẫn ăn ngon lành như

vậy?

Nghĩ đến cơ hội rút thưởng mà hệ thống nói trước đó, Lạc Xuyên mở miệng nói: "Một thời gian ngắn nữa sẽ có hàng hóa mới."

"Thật ư?"

Bộ Ly Ca đột nhiên mở to hai mắt nhìn, trên khuôn mặt lộ vẻ ngạc nhiên mừng rỡ.

Bản thân mình chẳng qua thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới ông chủ lại thực sự chuẩn bị bán hàng hoá mới.

Không biết hàng mới sẽ là cái gì? Mùi vị như thế nào?

Ngoài việc nói thêm một câu, thời điểm đi ra ngoài bước chân có vẻ nhẹ nhàng bay bổng.

Trong nháy mắt, thời gian đã là ban đêm.

Tiến vào trong cửa hàng, Lạc Xuyên hít sâu một hơi, mở ra giao diện của hệ thống.

Một màn sáng màu lam nhạt xuất hiện ở trước mặt hắn.

Khác với lúc trước, phía dưới màn sáng hiện một thông tin mới: "Một lần cơ hội rút thưởng đặc biệt."

Rút thưởng đặc biệt? Chẳng lẽ có điểm gì khác với hai lần rút thưởng trước?

Trong lòng hắn có chút hiếu kỳ, rút thưởng bình thường là ở bên trong một không gian đặc thù quay vòng xoay, rút thưởng đặc biệt thì sẽ như thế nào?

Lạc Xuyên mở miệng nói: "Hệ thống, bắt đầu rút thưởng đặc biệt."

Ầm!

Một tiếng động bỗng nhiên vang lên ở bên cạnh, làm Lạc Xuyên bị giật nảy mình.

Đợi đến khi hắn nhìn thấy đồ vật phát ra âm thanh, trên khuôn mặt không khỏi xuất hiện vẻ dở khóc dở cười.

Một cái lồng thủy tinh trong suốt, bên trong có những quả cầu tròn, hơn nữa còn có một cái nút màu đỏ ở trước mặt.

Rút thưởng đặc biệt này không phải là một cái lồng cầu quay hay sao?

"Hệ thống, chẳng lẽ cái đồ chơi này cùng dùng giống như lồng cầu quay?" Lạc Xuyên hỏi với vẻ mặt không thay đổi.

Ừm, thật sự là bất lực chế nhạo.

Hệ thống: "Ký chủ nói đúng."

Lạc Xuyên: ...

Sau khi âm thầm khinh bỉ thẩm mỹ của hệ thống một phen, Lạc Xuyên nhấn nút.

Ngay lập tức, lồng cầu quaybắt đầu hoạt động, vang lên những tiếng "Đinh linh cạch keng".

Sau mấy nhịp thở, cùng với một tiếng "Xoạch", một quả bóng màu xanh nước biển rơi ra từ lối ra.

"Chúc mừng ký chủ rút trúng hàng hoá đặc biệt: Quỳnh Tương Lộ."

"Quỳnh Tương Lộ: Được sản xuất từ nước của Suối Nguồn Sinh Mệnh. Tác dụng: Khôi phục sinh cơ. Chắc hẳn phải chết nhưng không chết, Minh Thổ truy hồn! Giá bán: 100.000 linh tinh một bình."

"Chú thích: Quỳnh Tương Lộ mỗi bảy ngày lại đổi mới một bình."

Sau khi rút xong phần thưởng, lồng cầu quay lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Lạc Xuyên nhìn bình hàn ngọc tinh xảo trong tay, không nhịn được chậc chậc miệng một chút.

Bình hàn ngọc này chạm vào có cảm giác vô cùng ôn nhuận, hơn nữa còn có linh khí nồng đậm, nhìn là biết không phải là đồ vật bình thường.

Mà Quỳnh Tương Lộ trong bình sẽ như thế nào?

Không giống như Coca Cola có khả năng khôi phục thương thế, Quỳnh Tương Lộ này lại có thể khôi phục sinh cơ!

Sinh cơ, tên như ý nghĩa, chính là nguồn cội để sinh linh có thể tồn tại.

Chương 28: Đêm mưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tại sao nhân loại lại có sinh lão bệnh tử, cũng là bởi vì sinh cơ trong thân thể đang không ngừng tan biến.

Nếu có thể bổ sung đầy đủ sinh cơ, có lẽ trường sinh cũng không chỉ là một câu nói suông!

Mà phía sau "Tất có chết hay không, Minh Thổ truy hồn" tại Lạc Xuyên xem ra, hẳn là cũng không phải một câu nói suông.

Xem ra, Quỳnh Tương Lộ này xưng là cứu người chết sống lại cũng không có không đủ!

Chỉ là giá bán này...

Ừm, nghĩ đến thôi cũng đủ khiến cho chín mươi chín phần trăm người tu luyện chùn bước.

Mười vạn linh tinh, đủ để có thể vượt qua toàn bộ tài sản của hầu hết người ở cảnh giới Quy Nguyên rồi!

"Ủ mà thành? Chẳng lẽ Quỳnh Tương Lộ này là rượu?"

Nhìn giới thiệu của hệ thống, Lạc Xuyên có chút tò mò.

Hắn chỉ hơi do dự trong lòng, rồi lập tức đưa ra quyết định.

Đồ tốt mà, bản điếm chủ đương nhiên phải là người đầu tiên nếm thử một chút.

Huống hồ còn có những phúc lợi của chủ cửa hàng mà hệ thống cho, bản thân mình sử dụng lại không mất tiền, ăn chùa ngu sao mà không ăn.

Hít sâu một hơi, Lạc Xuyên từ từ mở bình hàn ngọc ra.

Chẳng biết từ lúc nào, một mùi thơm thanh lãnh đã tràn ngập ở giữa cửa hàng nhỏ.

Ngửi mùi vị thấm vào ruột gan, trong giây lát Lạc Xuyên như đang ở trong rừng cây mênh mông.

Sau mùi thơm ngát chính là mùi trái cây ngào ngạt.

Mùi của mấy trăm loại trái cây trộn lẫn với nhau cùng một chỗ mà không có cảm giác hỗn loạn một chút nào, trái lại đều rất rõ ràng.

Cuối cùng, là mùi rượu nồng đậm thuần túy phả vào mặt, chỉ cần ngửi thôi mà Lạc Xuyên lập tức cảm giác cả người có chút mơ màng.

Rượu trong bình trong suốt, dưới ánh đèn chiếu rọi phản xạ ra ánh sáng như mộng ảo.

Tuy rằng Lạc Xuyên cũng không phải người am hiểu rượu, có điều hắn cũng hiểu rõ chỗ tuyệt diệu của Quỳnh Tương Lộ này.

Hắn rót rượu trong bình vào bên trong chén rượu hàn ngọc đã chuẩn bị từ trước, mùi rượu càng nồng đậm hơn phả vào mặt.

Lạc Xuyên không kịp chờ đợi giơ ly rượu lên, khẽ nhấp một ngụm.

Rượu vào trong miệng, đầu tiên là một mùi trái cây đậm đà bao phủ toàn thân, tiếp theo là từng đợt cảm giác mát mẻ...

Trong giây lát, Lạc Xuyên chỉ cảm thấy lỗ chân lông toàn thân đều mở ra, toàn thân vô cùng nhẹ nhàng.

"Rượu ngon!"

Một ly Quỳnh Tương Lộ vào trong bụng, Lạc Xuyên nhịn không được cảm thán một tiếng.

Tuy nhiên nó lại làm khổ cư dân bên trong thành Cửu Diệu.

Bên trong toàn bộ thành Cửu Diệu, gần như mỗi người đều ngửi thấy mùi rượu từ trong không khí truyền đến, nhưng lại không tìm thấy nơi phát ra.

"Rốt cuộc là rượu gì mà thơm như vậy?"

"Nếu có thể uống một ngụm, đời này không hối hận!"

Trong lòng hầu hết những người thích rượu đều xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Nhưng rõ ràng, kiếp này của bọn họ đã định sẵn không có cơ hội này.

Mười vạn linh tinh, chỉ sợ cũng chỉ có một ít người tu luyện giàu có mới có thể lấy ra được.

Răng rắc!

Một tiếng sấm rền bỗng nhiên vang lên.

Sau đó, chính là một loạt tiếng mưa rơi ào ào ào.

Trời mưa.

Sau khi cất Quỳnh Tương Lộ đi, Lạc Xuyên dứt khoát chuyển một cái ghế đẩu nhỏ, ngồi ở trước cửa cửa hàng ngắm nhìn cảnh mưa rơi bên ngoài.

Nước mưa rơi xuống như trút nước, mang đến từng cơn lạnh lẽo.

Nhìn màn mưa ngoài cửa sổ, nước mưa ào ào rơi xuống, từng đợt bọt nước tóe lên, trong giây lát, hắn lại dâng lên một chút cảm giác không chân thật.

Phảng phất giống như cách một thế hệ.

Có người đã từng nói, trời mưa có thể khơi dậy nỗi nhớ trong nội tâm của người ta.

Với sự khoáng đạt của Lạc Xuyên, lúc này trong lòng hắn cũng không khỏi dâng lên một cảm giác phiền muộn.

Mình đã đi vào thế giới này hơn một tháng, không biết hiện tại Lam Tinh như thế nào rồi?

Liệu bạn bè có bởi vì chính mình bỗng nhiên rời đi mà bi thương hay không?

Bản thân hắn chỉ là một cô nhi, liệu có được dựng bia mộ hay không?

Người chết như đèn tắt, có lẽ không bao lâu nữa, dấu vết mình để lại ở Lam Tinh sẽ biến mất không còn chút xíu nào...

Chương 29: Yêu Tử Yên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chân trời.

Mây đen giăng kín, lôi xà giao thoa.

Dưới cái uy của trời đất, vô số yêu thú bên trong dãy núi Cửu Diệu gần như toàn bộ đều trốn ở trong hang ổ, không dám nhúc nhích chút nào.

Trong mây đen trên bầu trời, lại có một bóng dáng màu đen lóe lên một cái rồi biến mất.

Những nơi bóng dáng đó đi qua, không gian thậm chí còn phát ra một loạt tiếng vỡ vụn!

Cùng lúc đó, ở phía sau, có mấy bóng dáng khác theo sát như hình với bóng.

"Yêu Tử Yên, nếu cả năm cảnh giới Vấn Đạo vây công mà còn có thể để ngươi chạy thoát, vậy lão phu sống gần trăm năm này xem như vô dụng rồi!"

"Yêu Tử Yên, bây giờ Yêu tộc ốc còn không mang nổi mình ốc, chẳng lẽ ngươi còn trông cậy bọn họ đến đây trợ giúp ngươi hay sao?"

"Yêu Tử Yên, bó tay chịu trói đi, chúng ta còn có thể cho ngươi chết toàn thây!"

...

Một loạt tiếng kêu gào từ phía sau truyền đến.

Cái tên Yêu Tử Yên này, có thể nói là có uy danh rất lớn ở Thiên Tinh đế quốc và khu vực xung quanh.

Kẻ đứng đầu của Ảnh Sát bảng, kẻ chỉ nghe danh nhưng chẳng nhìn thấy bao giờ trong truyền thuyết, thậm chí có danh hiệu vua sát thủ.

Thế nhưng nàng còn có một thân phận khác!

Người của hoàng tộc yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu!

Yêu thú bước vào tu hành, phần lớn trong cơ thể đều sẽ có nội đan.

Đối với nhân loại mà nói, nội đan của yêu thú có rất nhiều tác dụng.

Linh lực cuồng bạo trong nội đan căn bản không phải là thứ mà nhân loại có thể luyện hóa, trực tiếp sử dụng chỉ có kết quả bạo thể mà chết.

Do đó, nhân loại lấy được nội đan của yêu thú, phần lớn dùng để tôi thể, chế tạo linh khí.

Mà yêu thú có đẳng cấp càng cao, tác dụng của yêu đan trong cơ thể lại càng lớn.

Yêu Tử Yên cắn chặt môi đỏ, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy lạnh lùng.

Trong một nhiệm vụ ám sát cách đây mấy tháng, nàng vô tình để lộ thân phận Yêu tộc, lập tức thu hút sự thăm dò của cao thủ nhân loại.

Yêu thú cảnh giới Vấn Đạo đã có thể biến hóa, yêu đan bên trong là một bảo vật tuyệt thế chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Vài ngày trước, Yêu Tử Yên rốt cục đã đột phá cánh cửa Vấn Đạo viên mãn, nghênh đón lôi kiếp để đi lên cảnh giới Tôn Giả!

Phải biết, yêu thú độ kiếp còn nguy hiểm lớn hơn gấp mấy lần so với nhân loại!

Mà trong lúc Yêu Tử Yên hoàn thành độ kiếp, chính là thời điểm suy yếu, những cao thủ cảnh giới Vấn Đạo này lại liên thủ đánh lén làm nàng bị trọng thương!

Đối với việc lựa chọn nơi độ kiếp, Yêu Tử Yên chưa bao giờ báo cho nhân loại biết.

Nói cách khác, bên trong Yêu tộc có phản đồ!

Vừa nghĩ đến đây, bên trong tròng mắt màu tím của Yêu Tử Yên tràn đầy lửa giận!

Vèo!

Bỗng nhiên, bên cạnh có một đạo ánh sáng màu vàng lóe lên một cái rồi biến mất.

Yêu Tử Yên né tránh không kịp, trực tiếp bị đánh trúng.

Thân thể của nàng như trúng phải một đòn nghiêm trọng, một dòng máu

màu tím trực tiếp phun ra.

Ánh sáng màu vàng đi rồi quay lại, nhìn kỹ lại, hóa ra là một cái bát vàng!

"A di đà phật."

Một tên hòa thượng có tướng mạo yêu dị lướt trên không trung đến, cất Kim Bát vào trong ngực, áo cà sa màu đỏ sậm trên người đón gió bay múa, giống như là máu tươi đọng lại!

"Thật sự là không nghĩ tới, không ngờ yêu tăng Vô Tướng tiếng tăm lừng lẫy cũng ra tay."

Yêu Tử Yên lau đi một vệt máu tươi trên khóe miệng, trên khuôn mặt tuyệt mỹ xuất hiện một nụ cười giễu cợt.

"Yêu đan cảnh giới Tôn Giả, chính là thứ hiếm thấy."

Trên khuôn mặt của Vô Tướng xuất hiện một nụ cười tà tính, liếm liếm bờ môi đỏ tươi của mình.

Yêu tăng Vô Tướng, cũng có danh tiếng không nhỏ ở Thiên Lan đại lục, thực lực đã là Tôn Giả nhị phẩm!

Đối mặt với sự bao vây của một tên Tôn Giả và năm tên cảnh giới Vấn Đạo, Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên thần sắc quyết tuyệt.

"Không tốt! Mau lui lại!"

Cảm nhận được năng lượng dao động tản ra từ trên người của Yêu Tử Yên, sắc mặt của Vô Tướng chợt biến sắc!

Chỉ có loại người có cảnh giới Tôn Giả như gã mới hiểu, khi sinh mệnh của hoàng tộc yêu thú bị đe dọa, lấy phần lớn sinh cơ của bản thân làm giá phải trả, đủ để bộc phát ra đòn tấn công vượt xa cảnh giới trước mắt!

Một viên yêu đan giống như một viên ngọc màu tím xuất hiện từ trong miệng Yêu Tử Yên, toát ra sắc thái ảo mộng của sự hủy diệt.

Bùm!

Không gian vỡ nát, hư không rung chuyển.

Trong nháy mắt, năm kẻ truy kích có cảnh giới Vấn Đạo tức thì thân tử đạo tiêu, thân thể trực tiếp bị linh lực khủng bố đồng hóa!

Áo cà sa của Vô Tướng bị nát vụn, vội vàng trốn vào trong Kim Bát, núp vào trong hư không loạn lưu!

Lúc này, yêu đan đã hoàn toàn tối dần xuống.

Sau khi Yêu Tử Yên nuốt yêu đan trong người, trong nháy mắt khuôn mặt trở nên trắng bệch, khí tức trên thân bỗng nhiên biến mất, sau đó người nàng rơi thẳng xuống.

Mái tóc dài của Yêu Tử Yên bay múa trên không trung, trong lòng tràn đầy đau thương: Tất cả, đều kết thúc rồi sao...

Chương 30: Người từ trên trời rơi xuống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên ở cửa hàng nhìn lên mây đen trên bầu trời, trong mắt hiện lên vẻ khó hiểu.

Lúc trước trong nháy mắt, không ngờ hắn thấy được trong mây đen xuất hiện một tia sáng màu tím rất sáng, rất đẹp.

Đối với chuyện xảy ra lúc trước trên bầu trời, Lạc Xuyên không hề hay biết.

Bởi vì thực lực của hắn chỉ có phạm vi mười cây số xung quanh cửa hàng nhỏ này mà thôi.

"A? Đó là cái gì?"

Lạc Xuyên khẽ ồ lên một tiếng.

Bởi vì hắn phát hiện, có một chấm đen nhỏ từ trên không trung đang nhanh chóng rơi xuống.

Điểm rơi dường như chính là chỗ của hắn.

Khi điểm đen đến gần, Lạc Xuyên hơi kinh ngạc khi phát hiện ra.

Đây dường như là một cô gái...

Cô gái này mặc áo choàng màu đen, hai mắt nhắm nghiền, khắp người chi chít vết thương.

Đương nhiên, thứ bắt mắt nhất vẫn là mái tóc dài màu tím.

Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại, vì sao nữ tử này lại từ trên trời rơi xuống?

Ánh sáng màu tím trong mây đen lúc trước có liên quan gì với nàng?

Mặc dù trong lòng có rất nhiều nghi vấn, nhưng Lạc Xuyên đương nhiên sẽ không thấy chết không cứu.

Lạc Xuyên bước ra một bước, thân hình nháy mắt biến mất trước cửa cửa hàng.

Khi hắn xuất hiện lần nữa, đã là ở giữa không trung.

Mưa bốn phía rơi như trút nước, thế nhưng xung quanh người Lạc Xuyên lại không có giọt mưa nào!

Lúc này, nữ tử vừa vặn rơi xuống trước người Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đưa tay, trực tiếp ôm lấy.

Ngay sau đó, sắc mặt của Lạc Xuyên lập tức thay đổi.

Từ trên tay của hắn, lại truyền đến một tiếng "Răng rắc" nhỏ xíu.

Mặc dù không bị thương, tuy nhiên khóe miệng của Lạc Xuyên không khỏi giật giật.

Quả nhiên, cho dù có buff vô địch do hệ thống cung cấp, bất cứ lúc nào cũng không thể sơ sẩy được.

Vừa nãy hắn chẳng qua là tùy ý duỗi hai tay ra, vận dụng thực lực ở cảnh giới Thần Hồn,hưng lại đánh giá quá thấp lực trùng kích khi nữ tử này rơi xuống, hai tay suýt nữa bị trật khớp.

Nữ tử có khí tức uể oải, sắc mặt tái nhợt vô cùng, không suy nghĩ nhiều, Lạc Xuyên lập tức đưa nàng vào trong cửa hàng.

Thận trọng đặt nữ tử lên trên giường, Lạc Xuyên bắt đầu kiểm tra thân thể của nữ tử.

Không nhìn không biết, vừa nhìn một cái đã bị dọa giật mình.

Mức độ tệ hại của tình hình bên trong thân thể nữ tử lại hoàn toàn vượt ra khỏi dự đoán của Lạc Xuyên.

Ngũ tạng bị lệch, nội thương trí mạng.

Kinh mạch tắc nghẽn, linh lực bạo động.

Mất máu quá nhiều, xương cốt toàn thân chí ít cũng phải có mười mấy chỗ nứt vỡ.

Coi như là người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo bị thương như thế này, chỉ sợ cơ thể cũng đã cứng ngắc từ lâu.

Thế nhưng trong thân thể của nữ tử lại có một loại năng lượng màu tím đang không ngừng chữa trị, áp chế những thương thế này.

Đương nhiên, những thương thế này cũng không phải là trọng yếu nhất.

Lạc Xuyên kinh ngạc phát hiện, nguyên nhân căn bản nhất khiến nữ tử

hôn mê bất tỉnh, chính là bởi vì thiếu thốn sinh cơ trong cơ thể!

Nữ tử chỉ mặc một bộ quần áo đen thông thường, bởi vì quần áo bị hư hại, lộ ra da thịt trắng nõn ở phía dưới.

Nhỏ yếu, tuyệt mỹ.

Nàng nằm ở trên giường, trông thật đáng thương.

Cho dù ở Trung Quốc và Hàn Quốc trên Lam Tinh của kiếp trước, nơi cực kỳ phát triển loại thuật trang điểm và thuật phẫu thuật thẩm mỹ, dung mạo tuyệt mỹ như thế này cũng thuộc dạng hiếm có trên thế gian!

Không! Căn bản không có khả năng xuất hiện ở Lam Tinh!

Giống như tiên nữ giáng trần, rơi vào trong trần thế!

"Tuổi tác của tiểu nha đầu này nhìn qua dường như còn nhỏ hơn cả ta!" Lạc Xuyên đánh giá: "Dáng dấp của tiểu nha đầu cũng không tệ, làm ta thấy mà yêu... Đáng tiếc lại hôn mê..."

Hãy khoan.

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên nhận ra có điều gì đó không đúng.

Trong mây đen xuất hiện dị tượng, thiếu nữ này lập tức từ trên trời rơi xuống.

Chẳng lẽ, động tĩnh lúc trước là do nàng làm ra đấy chứ?

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên có một suy đoán táo bạo.

Chẳng lẽ, thiếu nữ xinh đẹp trông có vẻ yếu ớt này, nhưng trên thực tế lại là một cao thủ tuyệt thế thâm tàng bất lộ?

Lạc Xuyên càng nghĩ càng thấy có khả năng này.

Sau khi suy nghĩ lung tung một lúc, Lạc Xuyên không khỏi có chút buồn cười.

Thực lực của thiếu nữ như thế nào, chẳng lẽ ở bên trong cửa hàng này mà nàng ta còn có thể mạnh hơn bản thân hắn hay sao?

Chương 31: Cứu một mạng người

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đối với những người khác, e rằng sẽ bất lực với vết thương của thiếu nữ.

Nhưng mà thân là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, đối với Lạc Xuyên, đương nhiên là hắn có thể thoải mái giải quyết việc này.

Lạc Xuyên cầm lấy một chai Coca Cola từ kệ hàng thủy tinh dưới lầu, đưa thiếu nữ uống.

Không thể không nói, hiệu quả của Coca Cola mà hệ thống cung cấp không thể chê được.

Mắt thường cũng có thể nhìn thấy miệng vết thương be bét máu trên người thiếu nữ khôi phục lại trạng thái ban đầu chỉ trong thời gian ngắn ngủi, thậm chí còn không để lại một vết sẹo.

Đoạn xương gãy tự động phục hồi dưới sự co kéo của cơ thịt, thậm chí còn phát ra âm thanh giòn vang.

Hàng lông mày nhíu chặt của thiếu nữ đã giãn ra, có lẽ là vì đau đớn trên cơ thể đã biến mất.

Song thiếu nữ vẫn chưa tỉnh lại, đây là vì cơ thể của nàng thiếu sinh cơ.

Nếu là vài ngày trước, chỉ e rằng Lạc Xuyên sẽ lập tức luống cuống với tình huống thế này.

Nhưng ngay trước đó, Lạc Xuyên lại nhận được Quỳnh Tương Lộ.

Hiệu quả của Quỳnh Tương Lộ là gì?

Không phải là bổ sung sinh cơ sao?

Bây giờ Lạc Xuyên cũng không nhịn được mà hơi nghi ngờ, có phải hệ thống đã sớm đoán trước được đêm nay mình sẽ cứu giúp một thiếu nữ thiếu hụt sinh cơ như vậy, cho nên mới để mình nhận được Quỳnh Tương Lộ.

Một chén Quỳnh Tương Lộ xuống bụng, trên người thiếu nữ nháy mắt

xuất hiện một lốc xoáy sinh cơ.

Khuôn mặt nàng cũng trở nên đỏ bừng, trông vô cùng xinh đẹp.

Ngay khi Lạc Xuyên chuẩn bị để thiếu nữ uống hết chén Quỳnh Tương Lộ thứ hai thì lông mi của nàng khẽ run lên, sau đó hai mắt chậm rãi mở ra.

Một đôi mắt màu tím xuất hiện trước mắt Lạc Xuyên.

Tóc tím mắt tím, thấy thế nào cũng có chút không bình thường.

Nhưng Lạc Xuyên là người phương nào?

Kiếp trước hắn đúng thật là một người Lam Tinh!

Lạc Xuyên từng là một sinh viên, cũng có chút hiểu biết về hội chợ truyện tranh và anime.

Trong mắt hắn, thiếu nữ trước mắt chẳng qua là có chút đặc biệt mà thôi.

Lạc Xuyên đối diện với thiếu nữ.

Trong phút chốc chỉ nhìn nhau chứ không nói gì.

Trong lòng Lạc Xuyên hơi bối rối, mình nên nói gì thì tốt nhỉ?

Thật ra ta là một ông chủ, lúc nhàm chán nhìn trời mưa thì phát hiện ngươi rơi xuống từ trên trời, tiện tay cứu ngươi?

Thấy thế nào thì cũng để lộ một loại cảm giác không ổn đúng không?

Không biết rằng trong lòng Yêu Tử Yên đã nổi lên từng trận sóng to gió lớn.

Lúc trước nàng dùng yêu đan phát ra công kích, đã có suy nghĩ muốn ngọc nát đá vỡ, sinh cơ khắp người hầu như đã bị tiêu hao gần hết!

Nhưng bây giờ thì sao?

Không chỉ vết thương trên người đã lành lại, mà ngay cả sinh cơ đã mất đi vậy mà đã được bổ sung lại?

Ánh mắt của Yêu Tử Yên dừng lại trên Quỳnh Tương Lộ trong tay Lạc Xuyên, trong mắt là vẻ khiếp sợ khó có thể che dấu.

Lượng sinh cơ nồng đậm như thế, chi e ngay cả nước suối Sinh Linh trong hoàng tộc yêu thú của bọn họ cũng kém xa?

Rất rõ ràng, bản thân nàng đã được nam tử thần bí trước mắt này chữa

lành.

So với nhân loại, yêu thú phần lớn đều là kiểu người có tính tình thẳng thắn, nói là ân oán rõ ràng cũng không phải nói quá.

"Đa tạ ơn cứu mạng của các hạ."

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, trịnh trọng nói.

Sau khi nói xong, Yêu Tử Yên cũng cảm thấy hoang mang.

Đương nhiên là nàng muốn báo đáp ân tình của Lạc Xuyên, bây giờ tuy rằng là thương tích đã khỏi hẳn, sinh cơ khôi phục, nhưng tu vi của nàng vẫn còn ở trong trạng thái bị hao tổn, muốn phục hồi đến cảnh giới Tôn Giả như cũ thì không biết phải tốn bao nhiêu thời gian, mặt khác cũng không biết tên yêu tăng Vô Tướng kia rốt cuộc có còn đuổi theo nữa hay không.

Hơn nữa hiện tại Yêu tộc bởi vì chuyện di tích xuất thế mà thân mình còn lo chưa xong, giờ đây nàng cũng có thể xem như là không nơi nương tựa.

Chẳng qua Lạc Xuyên lại không để ý đến những chuyện này.

Hắn gật đầu: "Không sao. Thật ra là ngươi từ trên trời vừa vặn rơi xuống nơi này, ta đành cứu ngươi thôi."

Nghĩ rồi lại nghĩ, Lạc Xuyên nói tiếp: "Tự giới thiệu một chút, ta là ông chủ của cửa hàng này, Lạc Xuyên. Ngươi cứ gọi thẳng ông chủ Lạc là được rồi."

Yêu Tử Yên hơi do dự một chút rồi nói: "Tên của ta là Yêu Tử Yên."

Xem ra cả hai đều không phải loại người giỏi nói chuyện, nhất thời không khí lại lâm vào trạng thái xấu hổ.

Chương 32: Sự bướng bỉnh của hệ thống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rất nhanh, sự yên lặng này đã bị phá vỡ.

Rột rột…

Một tiếng động lạ vang lên, khuôn mặt đang mỉm cười của Yêu Tử Yên nháy mắt trở nên đỏ bừng.

Bây giờ nàng mới nhớ ra, từ sau khi độ kiếp bị đánh lén phải trốn chạy đến giờ đã qua mấy ngày rồi.

Mà trong quãng thời gian này, nàng ngay cả một ngụm nước cũng chưa uống.

Tuy nói người tu luyện có thể dựa vào linh lực trong trời đất để duy trì sinh mạng, nhưng nói đến cùng vẫn không phải là kế lâu dài.

Hơn nữa tuy rằng bây giờ vết thương của Yêu Tử Yên đã khỏi hẳn, nhưng sự mệt mỏi trên tinh thần cũng chẳng dễ dàng hồi phục.

"Ngươi đói bụng?"

Lạc Xuyên nhìn thiếu nữ thẹn thùng trước mặt, mở miệng nói thẳng.

Yêu Tử Yên chỉ có thể đỏ bừng mặt và gật đầu, lúc này nếu còn nói là không đói bụng gì đó nữa, vậy chỉ thể hiện mình đang làm kiêu.

Lạc Xuyên thở dài, trong lòng đã có quyết định.

"Chờ chút, ta đi làm chút đồ ăn cho ngươi."

dứt lời, Lạc Xuyên đi đến phòng bếp bên cạnh cửa hàng.

Mọi khi, chuyện ăn uống của Lạc Xuyên thường là đều dựa vào hàng quán gần nhà để giải quyết.

Dù sao bây giờ đã có Bộ Ly Ca mỗi ngày đến cống hiến doanh số, đương nhiên Lạc Xuyên cũng không phải người thiếu tiền.

Chủ cửa hàng có mười phần trăm doanh thu, Lạc Xuyên để hệ thống lấy ra một phần mười trong số đó, để hắn tiết kiệm.

Nhìn phòng bếp mang hơi hướm hiện đại, Lạc Xuyên nhất thời có chút

bất đắc dĩ.

Ngày thường, hắn chưa từng tự ra tay nấu cơm, đều giải quyết trong quán ăn ven đường.

Thật sự là không ngờ được, vậy mà bây giờ hắn lại phải nấu nướng!

Thậm chí Lạc Xuyên còn có chút hoài nghi rằng hệ thống có phải đã sớm đoán được sẽ có một ngày như thế hay không, còn tri kỷ lắp đặt trang bị trong phòng bếp.

"Quên đi, xào trứng gà cà chua, rồi nấu thêm một bát mì vậy."

Lạc Xuyên thở dài, đưa ra quyết định.

Chỉ có điều ở Thiên Lan đại lục không có loại thực vật như cà chua.

"Hệ thống, biến ra hai quả cà chua, với cả hai quả trứng gà." Lạc Xuyên thầm kêu trong đầu của mình.

"Mong ký chủ chú ý, bổn hệ thống là hệ thống Tối Cường Điếm Chủ, không phải hệ thống tiêu thụ rau dưa!" Giọng nói nghiêm túc của hệ thống vang lên.

"Biết rồi biết rồi." Lạc Xuyên cũng nghiêm túc gật đầu: "Mau biến ra cà chua và trứng gà đi."

Hệ thống: …

Cuối cùng, hệ thống vẫn đưa cà chua và trứng gà ra cho Lạc Xuyên.

Đương nhiên, còn không quên đưa đến một phần mì sợi.

Một lát sau, mùi thơm ngào ngạt xuất hiện trong phòng bếp.

"Ăn đi." Lạc Xuyên đặt mì sợi và trứng xào cà chua đến trước mặt Yêu Tử Yên.

Thức ăn Lạc Xuyên làm ra so ra kém xa đầu bếp, nhưng đối với Yêu Tử Yên lại không thua gì mỹ thực hàng đầu.

Nếu một người đã đói bụng đến cực điểm, cho dù chỉ là một cái bánh bao cũng có hương vị ngọt ngào, đây là đạo lý mãi mãi không thay đổi.

"Cảm ơn." Yêu Tử Yên nhỏ giọng nói.

Tâm trạng nàng xưa nay không hề dao động, lại vì vậy mà nổi lên từng gợn sóng.

Vươn tay cứu giúp vào thời điểm một người đang bất lực nhất rất dễ đi vào trong nội tâm của nàng, tình huống trước mắt chính là như vậy.

Nhưng rất rõ ràng, Lạc Xuyên độc thân cả hai đời không ý thức được điều này.

Vốn Yêu Tử Yên vẫn còn chút ngại ngùng, nhưng đồ ăn vừa vào miệng thì không chú ý được nhiều như vậy, nhanh chóng ăn sạch mì sợi và trứng gà xào cà chua.

Thấy Yêu Tử Yên ăn xong thức ăn, Lạc Xuyên đứng dậy dọn dẹp sạch sẽ.

"Phòng tắm ở bên cạnh, đêm nay cứ nghỉ ngơi ở đây. Ta đi trước."

Dứt lời, hắn lập tức rời khỏi phòng.

Dù sao Lạc Xuyên cứu Yêu Tử Yên cũng chỉ là hành động cảm tính, không phải vì cái gì khác.

Nhìn bóng lưng Lạc Xuyên rời đi, môi Yêu Tử Yên mấp máy một hồi, nhưng vẫn không nói gì.

Cách làm của Lạc Xuyên khiến cho nội tâm vốn tràn đầy oán hận với con người của Yêu Tử Yên thay đổi rất nhiều.

Trong suy nghĩ của Yêu Tử Yên, thân phận của Lạc Xuyên chính là một tuyệt thế cao thủ ẩn giấu trong thành thị.

Bây giờ nàng đã sáng tỏ, đương nhiên là có loại người tu luyện nhân loại mất trí, nhưng cũng có con người thân thiện với yêu thú.

Đúng vậy.

Trong mắt của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên chắc hẳn đã sớm biết được thân phận yêu thú của nàng.

Dù sao tóc tím mắt tím khá đặc biệt, đúng là đặc điểm nhận dạng tốt.

Cũng chính vì như vậy, lúc Yêu Tử Yên làm sát thủ đều dùng áo bào đen bọc kín toàn thân.

Chương 33: Trong cửa hàng có mặt hàng mới đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đêm tối mịt mù.

Tiếng mưa hỗn loạn không ngừng vang lên, nhưng trong cửa hàng lại không có một chút âm thanh nào.

Không thể không nói rằng sau khi hệ thống cải tạo cửa hàng, hiệu quả cách âm thật đáng khen.

Sau khi Lạc Xuyên trở về gian phòng của mình, nằm lên trên giường, đắp chăn lại, không lâu sau đã tiến vào mộng đẹp.

Mà Yêu Tử Yên nằm trên giường, trong đầu lại liên tục suy nghĩ miên man.

Qua hồi lâu, rốt cuộc cũng nặng nề ngủ thiếp đi…

Ngày hôm sau.

Lạc Xuyên đứng dậy từ trên giường, ngáp lớn một cái.

Hắn mở cửa sổ ra, không khí trong lành sau cơn mưa phả vào mặt, lập tức sảng khoái tinh thần.

Lại là một ngày tốt đẹp.

Sau khi rửa mặt qua loa, Lạc Xuyên xuống lầu mở cửa cửa hàng.

Khác với ngày thường, sau khi nhìn thấy cảnh tượng ngoài cửa, Lạc Xuyên không khỏi lặng người đi.

Bởi vì bên ngoài cửa cửa hàng lại có ba nữ tử lẳng lặng chờ đợi.

Lạc Xuyên có chút ấn tượng về một người trong số đó, đúng là Ngụy Khinh Trúc đã mua hàng trong cửa hàng của hắn cách đây không lâu.

"Ông chủ buổi sáng tốt lành!" Ngụy Khinh Trúc cười nói: "Đây là bạn bè của ta, Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương."

Hai người Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương chào Lạc Xuyên một tiếng, đồng thời cũng âm thầm đánh giá hắn.

Theo suy đoán của các nàng, ông chủ thần bí này rất có thể là cường giả

bí ẩn đã tạo thành hiện tượng kì lạ đáng sợ ở thành Cửu Diệu ngày hôm qua.

Nhưng bây giờ thì sao?

Sau khi nhìn thấy Lạc Xuyên, hai người đều phải nghi ngờ ánh mắt của chính mình.

Nếu thực lực mạnh mẽ như thế, tại sao thoạt trông lại trẻ như này? Thấy thế nào cũng còn nhỏ hơn chúng ta không ít tuổi?

Có điều nghi ngờ thì nghi ngờ, những lời này chắc chắn sẽ không nói ra.

"Cảm ơn Coca Cola mà ông chủ bán." Tống Thu Ảnh trịnh trọng nói lời cảm ơn: "Nếu không có Coca Cola, chỉ sợ bây giờ vết thương của ta vẫn chưa thể hồi phục."

Lạc Xuyên lại lắc đầu, thản nhiên nói: "Không cần cảm ơn ta, ta chẳng qua chỉ là một ông chủ bình thường thôi."

Ông chủ… bình thường…

Ông chủ, ngươi nói lời này, bản thân có tin không?

Trong phút chốc, ba người Ngụy Khinh Trúc liếc nhìn nhau, đều thấy được vẻ dở khóc dở cười trên mặt đối phương.

"Ông chủ, lần trước khi ta đến, trong cửa hàng chỉ có hai loại hàng hóa, bây giờ có cái gì mới không?" Ngụy Khinh Trúc tò mò hỏi.

Nếu đã lấy tên là Thương Thành mà lại chỉ có bán hai loại hàng, thấy thế nào cũng hơi khó nói đúng không?

Lạc Xuyên gật đầu, nghiêng người qua một bên: "Đương nhiên, cửa hàng đã nhập hàng hóa mới, vào đi."

Ba người tiến vào cửa hàng nhỏ.

Quả nhiên, sau khi Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương nhìn thấy hoàn cảnh trong cửa hàng đều không tránh khỏi kinh ngạc một phen.

Dùng lưu ly làm kệ hàng, đây là hành động xa xỉ nhường nào!

Song khi nghĩ đến ông chủ của cửa hàng này, tất cả những thứ này dường như cũng trở thành chuyện đương nhiên.

Cường giả bậc này mở cửa hàng, nếu không có gì đặc biệt, vậy mới gọi

là kỳ lạ chứ?

"Đến đây, đây chính là thanh cay và Coca Cola mà ta mua lúc trước."

Ngụy Khinh Trúc lôi kéo hai người đi tới trước một kệ hàng trong cửa hàng, chỉ vào và nói.

"Thanh cay, Coca Cola, hiệu quả trên lời lời giới thiệu nếu không phải đã từng tận mắt thấy qua, có lẽ ta sẽ không tin tưởng." Lâm Uyển Sương không khỏi cảm thán một câu.

"Nếu mang theo thanh cay và Coca Cola bên người, nói là có thêm một cái mạng cũng không quá." Tống Thu Ảnh gật đầu.

Nàng thật sự đã tự mình thể nghiệm hiệu quả trị liệu đáng sợ của Coca Cola đối với vết thương, thấu hiểu rất rõ.

"Đây là mặt hàng mới mà ông chủ nói sao?"

Lúc này, ánh mắt của Ngụy Khinh Trúc bị hấp dẫn bởi một bình hàn ngọc màu trắng duy nhất trên kệ hàng bên cạnh.

Khác với thanh cay và Coca Cola, bình hàn ngọc màu trắng này chỉ có một cái duy nhất, nhìn thoáng qua thì rất đặc biệt.

Ba nữ tử đương nhiên là đi đến trước bình hàn ngọc, bắt đầu xem phần lời giới thiệu bên dưới.

Chương 34: Xin chào bà chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không nhìn thì không sao, vừa nhìn đã giật mình.

"Mười… mười vạn linh tinh?"

Khóe miệng Ngụy Khinh Trúc run rẩy.

Mức giá này chỉ sợ rằng có bán nàng đi cũng không mua nổi mất?

Bây giờ nàng chỉ muốn nói một câu: Làm phiền rồi!

"Ha ha, ông chủ, ngươi cảm thấy chúng ta giống như người có thể mua nổi sao?"

Tống Thu Ảnh nhìn Lạc Xuyên đứng cách đó không xa, không nhịn được trợn trắng mắt.

"Quỳnh Tương Lộ? Suối Nguồn Sinh Mệnh? Hai cái tên thật xa lạ." Lâm Uyển Sương lại như đang suy nghĩ gì đó: "Còn bổ sung sinh cơ gì đó, đúng thật mới nghe thấy lần đầu…"

Lúc này, hình như Lâm Uyển Sương chợt nhớ đến điều gì đó, bỗng nhiên mở to mắt ra, hít một hơi lạnh.

"Uyển Sương, sao vậy?" Hai người Ngụy Khinh Trúc nhìn thấy dáng vẻ của Ngụy Khinh Trúc, khó hiểu hỏi.

Lâm Uyển Sương lại không nhịn được mà cười khổ một tiếng, nàng đã hiểu rõ rồi, bản thân đã tự mở rộng tầm mắt.

"Các ngươi ngẫm lại xem, cao thủ cảnh giới Quy Nguyên, Vấn Đạo sau khi lớn tuổi, nếu mãi không thể đột phá thì sẽ như thế nào?" Lâm Uyển Sương hỏi.

"Còn có thể thế nào nữa? Đương nhiên là sinh cơ khô kiệt, tuổi thọ giảm dần!" Ngụy Khinh Trúc trợn mắt xem thường, thuận miệng nói.

Tống Thu Ảnh gật đầu đồng ý.

Vấn đề này ngay cả một người tu luyện cũng biết được không?

Đợi đã…

Sinh cơ khô kiệt?

Bổ sung sinh cơ?

Nói như vậy, Quỳnh Tương Lộ này chẳng phải là có công hiệu kéo dài tuổi thọ hay sao?

Suy nghĩ đến đây, ánh mắt mấy người Ngụy Khinh Trúc nhìn về phía Quỳnh Tương Lộ đều thay đổi.

Cái này nào phải Quỳnh Tương Lộ chứ, rõ ràng là linh tinh chói mù mắt mà!

Nếu cao thủ lánh đời bị suy giảm thọ nguyên nghe thấy cửa hàng nhỏ này có bán món đồ bổ sung sinh cơ, chẳng phải là dù chen vỡ đầu cũng phải đến đây ư?

Cái giá mười vạn linh tinh rất đắt ư?

Chính xác là rất đắt!

Nhưng đối với những người đó mà nói, cho dù có đắt hơn nữa, bọn họ cũng sẽ móc linh tinh ra!

Linh tinh dù có nhiều hơn nữa thì có thể quan trọng hơn tính mạng của bọn họ sao?

Trong phút chốc, dường như các nàng đã thấy được tương lai hỗn loạn của thành Cửu Diệu.

"Ông chủ, món hàng này của ngươi thật sự là quá lớn rồi!"

Ngụy Khinh Trúc cười gượng nói.

Vẻ mặt Lạc Xuyên vẫn không hề thay đổi.

Này mà tính là lớn?

Lạc Xuyên tin rằng tương lai hắn còn có thể nhận được thứ tốt hơn so với Quỳnh Tương Lộ nhiều!

Nhưng không biết được đến khi đó, Thiên Lan đại lục sẽ trở thành dáng vẻ gì.

Chậc chậc chậc, chỉ nghĩ thôi đã thấy kích thích rồi!

Cộp cộp cộp…

Một tràng tiếng bước chân vang lên.

Mấy người Ngụy Khinh Trúc nhìn về hướng phát ra âm thanh, không khỏi ngây người.

Chỉ thấy ở cầu thang, có một nữ tử đang đi xuống.

Tuổi của nữ tử không tính là lớn, mặc một bộ đồ đen, lại không che được dáng người xinh đẹp mỏng manh kia.

Khuôn mặt vô cùng đẹp đẽ, giống như thiên tiên vậy.

Đương nhiên, khiến người ta chú ý nhất vẫn là mái tóc và đôi mắt màu tím của nữ tử.

Mấy người Ngụy Khinh Trúc thường xuyên săn bắt yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu, rất quen thuộc với đặc trưng này.

Hơn nữa cả ba còn biết được một vài bí mật mà người tu luyện không biết đến.

Tóc tím mắt tím, đây không phải là đặc điểm của hoàng tộc trong yêu thú sao?

Ý thức chiến đấu được rèn luyện trong thời gian dài suýt chút nữa đã làm cho ba người chọn ra tay.

Nhưng nghĩ đến ông chủ cửa hàng này là một cường giả thần bí, trong cửa hàng có một hoàng tộc yêu thú như vậy, hình như cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Nhưng nữ tử này đi xuống từ lầu hai, mà lầu hai hình như là nơi ông chủ nghỉ ngơi…

Xem ra, thân phận của nữ tử này còn cần phải nghĩ nữa sao?

"Xin chào bà chủ!"

Ba người Ngụy Khinh Trúc liếc nhìn nhau, sau đó ba miệng một lời.

Bà… bà chủ?

Yêu Tử Yên vốn đang đi xuống cầu thang, vừa nghe nói thế thì lảo đảo một cái, suýt nữa ngã quỵ.

Còn Lạc Xuyên vẫn bình tĩnh ung dung, trong lòng dường như còn có chút… vui vẻ nho nhỏ?

Ba người này, thật sự là… làm rất tốt!

Nhưng Yêu Tử Yên lại không giống như vậy, dù sao cũng là nữ tử.

Một rặng mây đỏ nháy mắt xuất hiện trên mặt của nàng, ngay sau đó thì vành tai cũng trở nên đỏ bừng.

Lời editor: Chân thành cảm ơn đại thần thứ ba của truyện lmhkkk đã đẩy KP ủng hộ bọn muội nhaaaaaa!!! Vì mới vào năm học, beta nhà giáo của bọn muội hơi bị bận rộn với lịch giảng dày đặc nên chỉ có thể ra 5c/ ngày (đương nhiên hôm nay sẽ bạo thêm 3c là 8c nè... hị hị), đợi sau khi việc giảng dạy ổn thỏa hơn bọn muội sẽ ra chương nhiều hơn nha!!!! Một lần nữa muội xin chân thành cảm ơn các đại thần lmhkkk, HolySkyfire, TầmThường đã ủng hộ bọn muội từ những chương truyện đầu tiên!!!!!

Chương 35: Cửa hàng hôm nay thật là vắng vẻ quá

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhưng Yêu Tử Yên dù sao cũng đã du lịch ở Thiên Lan đại lục một thời gian dài như vậy, nhanh chóng khôi phục lại tâm trạng.

"Các ngươi hiểu lầm rồi, ta chỉ là một người bạn của ông chủ, ở nhờ trong này một đêm mà thôi." Yêu Tử Yên cười nói.

"Ha ha, hiểu mà hiểu mà, chúng ta đều hiểu cả!"

Ba người Ngụy Khinh Trúc cười ha hả, đồng thời vẫn không quên nháy mắt ra hiệu với Lạc Xuyên.

Yêu Tử Yên: …

"Tối hôm qua nghỉ ngơi thế nào?" Lạc Xuyên biết, đến lượt hắn ra sân rồi.

Nghĩ lại cảnh tượng tối hôm qua, trong đôi mắt Yêu Tử Yên xuất hiện một chút gợn sóng không dễ dàng phát hiện.

"Rất tốt, cảm tạ ơn thu nhận của ông chủ." Yêu Tử Yên trịnh trọng nói lời cảm ơn.

Lạc Xuyên thản nhiên gật đầu.

"Trong cửa hàng hơi vắng vẻ." Sau đó Lạc Xuyên lầm bầm nói.

Lạc Xuyên cảm thấy, nếu bản thân cứ tiếp tục lười biếng như vậy, đừng nói là một tháng, cho dù là ba tháng hắn cũng không hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống!

Nói đi cũng phải nói lại, hôm qua người tên Bạch lão kia quay về hoàng cung, hắn là cũng nói lại lời của mình với Thiên Tinh Đại Đế hành tung thần bí kia chứ?

Đã qua một ngày rồi, sao vẫn không thấy có người của hoàng thất đến đây?

Ngụy Khinh Trúc: ?

Tống Thu Ảnh: ?

Lâm Uyển Sương: ?

Ngay cả Yêu Tử Yên cũng mang vẻ mặt đầy nghi ngờ nhìn Lạc Xuyên, không rõ vì sao hắn lại đột nhiên nói ra lời này.

"Ông chủ, ngươi nói cái gì?" Yêu Tử Yên khó hiểu, mở miệng hỏi.

"Trong cửa hàng hơi vắng vẻ." Vẻ mặt Lạc Xuyên vẫn không thay đổi, còn nói lại một lần.

Lúc này, cuối cùng Ngụy Khinh Trúc mới chợt hiểu ra.

Bây giờ nàng mới nghĩ đến, nếu không phải ngày hôm đó mình nhàm chán đi dạo, chỉ sợ sẽ không thể phát hiện ra cửa hàng núp trong ngõ nhỏ này.

Hơn nữa đã qua mấy ngày nay, lượng khách của Khởi Nguyên Thương Thành xem ra vẫn giống như mọi ngày, chính là không chẳng có mấy khách.

"Ông chủ yên tâm đi! Sau khi chúng ta rời khỏi đây chắc chắn sẽ quảng cáo cho ngươi!" Ngụy Khinh Trúc vỗ ngực nói.

"Đúng vậy đúng vậy, ông chủ, chúng ta nhất định sẽ kéo thêm nhiều người đến đây cho ngươi!" Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương đứng bên cạnh cũng cười nói.

Lạc Xuyên vẫn gật đầu với vẻ mặt không thay đổi.

Hệ thống, ta đâu có nói các nàng giúp ta quảng cáo, đây đều là họ tự nói.

Cũng may hệ thống không nói gì, dường như ngầm đồng ý cách làm của Lạc Xuyên.

"Ông chủ." Ngụy Khinh Trúc bỗng nhiên nhướng mày nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên: ?

Ta biết ta rất đẹp trai, nhưng ngươi cũng đâu cần phải vậy chứ.

Thấy Lạc Xuyên vẫn không đáp lời, Ngụy Khinh Trúc nhất thời có chút nóng nảy.

"Khụ khụ." Ngụy Khinh Trúc ho nhẹ một tiếng: "Ông chủ, ngươi xem, chúng ta đã chuẩn bị quảng cáo cho ngươi rồi, linh tinh này, có thể nào giảm bớt một chút được không?"

Lạc Xuyên mặt không biểu cảm nhìn Ngụy Khinh Trúc, trong mắt toàn

là ý tứ "Ngươi nghĩ cái rắm ấy".

Cuối cùng, ba người Ngụy Khinh Trúc vẫn không thể nào bảo Lạc Xuyên giảm giá.

Lúc cả ba rời đi, mỗi người đều mua một chai Coca Cola và một gói thanh cay, cống hiến cho Lạc Xuyên tổng cộng ba trăm ba mươi linh tinh doanh thu.

Về phần Quỳnh Tương Lộ, các nàng cũng chỉ có thể nhìn thôi.

Còn Yêu Tử Yên bắt đầu từ lúc nãy đã lẳng lặng đứng một bên, không nói lời nào.

Tối hôm qua, sau khi tỉnh lại từ trong cơn hôn mê, Yêu Tử Yên vẫn luôn suy đoán thân phận của Lạc Xuyên.

Tuyệt thế cường giả lánh đời ở thành Cửu Diệu?

Hay là cao thủ thần bí bị di tích hấp dẫn đến đây?

Hơn nữa, Yêu Tử Yên hoàn toàn không nhận ra được một chút khí tức linh lực nào từ trên người Lạc Xuyên, đây là điều mà nàng không cách nào nghĩ ra.

Phải biết rằng Yêu Tử Yên đã là cảnh giới Tôn Giả nhất phẩm, có thể làm cho nàng hoàn toàn không thể cảm nhận được, vậy chẳng phải là nói thực lực của Lạc Xuyên ít nhất cũng trên Tôn Giả ư?

Lẽ nào đã đạt tới cảnh giới Thánh Nhân trong truyền thuyết?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên đã thay đổi.

Lời editor: Huhu, chỉ mới một tiếng trôi qua mà muội đã được chào đón những hai đại thần!!! Vỡ òa trong hạnh phúc!!! Chân thành cảm ơn đại thần dlhhld23 đã đẩy 100KP ủng hộ bọn muội nha!!! Không nói nhiều nữa, hôm nay bạo thêm 5c, tổng cộng là 13c trong ngày nha các huynh ơi!!!

Chương 36: Trong cửa hàng của ta thiếu một nhân viên phục vụ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi có dự định gì không?" Nhìn Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên mở lời hỏi.

Dự định ư?

Nghe thấy câu hỏi của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên không khỏi rơi vào trầm tư.

Nay thân phận đã bại lộ, chắc chắn sẽ không thể đến chỗ Ảnh Sát bảng kia rồi.

Mà trong Yêu tộc lại có người phản bội, cũng không phải là một nơi tốt để đi.

Hơn nữa bây giờ di tích sắp mở ra, sự yên bình ở dãy núi Cửu Diệu sẽ không duy trì được bao lâu.

Trong phút chốc, Yêu Tử Yên lại không nghĩ ra nơi nào có thể thu nhận mình.

Thấy dáng vẻ của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên đại khái đã đoán ra suy nghĩ trong lòng nàng.

"Tuyên bố nhiệm vụ: Nam nhân muốn trở thành chủ cửa hàng mạnh nhất, sao có thể là một kẻ cô đơn? Mong ký chủ hãy tuyển một nhân viên phục vụ cho Khởi Nguyên Thương Thành. Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng."

Đúng lúc này, hệ thống đã lặn hồi lâu cuối cùng đã ngoi lên.

Tuyển nhân viên phục vụ?

Nhìn Yêu Tử Yên đứng bên cạnh, trong lòng Lạc Xuyên chợt sáng tỏ.

Xem ra hệ thống ngươi đã sớm chọn ra một người sáng giá rồi!

Lúc này Yêu Tử Yên mới lấy lại tinh thần, lắc đầu, nhẹ giọng thở dài: "Ta không biết."

Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, sau đó nói: "Trong cửa hàng của ta thiếu một nhân viên phục vụ, ngươi có muốn đảm nhận không?"

"Tích, kiểm tra đo lường hoàn tất!"

Tên: Yêu Tử Yên.

Thân phận: Người trong hoàng tộc yêu thú, đứng đầu Ảnh Sát bảng.

Tu vi: Tôn Giả nhất phẩm."

Khi tầm mắt của Lạc Xuyên rơi trên người của Yêu Tử Yên, một bảng thông tin chỉ có hắn mới thấy được xuất hiện bên cạnh Yêu Tử Yên.

Nhìn qua thì có chút tương tự với bảng giới thiệu thông tin nhân vật của mấy game online trong nước.

Người trong hoàng tộc yêu thú…

Lạc Xuyên dường như đã hiểu rõ chuyện gì đó.

Này chẳng phải là nói, Yêu Tử Yên thực ra là yêu thú hóa hình?

Song Lạc Xuyên chỉ có chút kinh ngạc thôi, kiếp trước thân là một thanh niên tốt của Hoa Hạ, có sóng to gió lớn gì mà chưa gặp qua đâu.

Còn có rất nhiều tiền bối trong lịch sử làm tấm gương, như Hứa Tiên này, Ninh Thải Thần này…

Khụ khụ, nghĩ sai rồi.

Quay trở lại, tuy rằng không biết Ảnh Sát bảng là tổ chức gì, nhưng nghe qua đã biết là không đơn giản.

Hơn nữa tu vi của nha đầu kia cũng khá mạnh đấy, không ngờ lại có thực lực Tôn Giả.

Ánh mắt Lạc Xuyên có chút ngạc nhiên, liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên một cái.

"Hệ thống nhắc nhở: Thân phận người này phù hợp với yêu cầu tuyển dụng, đề nghị ký chủ nhận làm bà chủ của hàng."

Lạc Xuyên:…

Hệ thống, ngươi thay đổi rồi!

Ngươi đã không còn là hệ thống thuần khiết trước kia nữa!

Hệ thống: Ha ha.

Lạc Xuyên không để ý đến hệ thống nữa, bàn tay vừa lật lại, một tờ giấy trắng đã xuất hiện.

Như có một cây bút vô hình đang viết, trên tờ giấy trắng xuất hiện một hàng chữ màu đen.

Đồng tử của Yêu Tử Yên chợt co rút lại, trong lòng nảy sinh một chút sợ hãi.

Chỉ là một tờ giấy trắng mà thôi, nhưng nàng cảm nhận được sức mạnh của quy tắc từ nó!

Lạc Xuyên đưa tờ giấy trắng cho Yêu Tử Yên, nói: "Đây là một vài yêu cầu khi trở thành nhân viên phục vụ, nếu đồng ý thì nhỏ một giọt máu của ngươi lên đó là được."

Yêu Tử Yên vốn không có ý muốn từ chối, sau khi nhận lấy tờ giấy thì cẩn thận xem xét.

Tuy rằng Yêu Tử Yên không biết chữ bên trên tờ giấy, nhưng liếc mắt qua một cái đã hiểu rõ ý nghĩa của nó, điều này khiến cho nàng có cảm giác rất kinh ngạc và vui mừng.

Nội dung cũng không phức tạp, chỉ là quyền lợi và yêu cầu của nhân viên phục vụ ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên hơi do dự, sau đó cắt nhẹ trên đầu ngón tay giữa.

Từ đầu ngón tay chảy ra là máu màu tím.

Nếu nhìn kỹ, bên trong thậm chí còn có vài điểm sáng lấp lóe!

Loại máu kì lạ thế này, chỉ có tộc nhân huyết thống tinh khiết nhất trong Hoàng tộc yêu thú mới có được!

Lạc Xuyên lẳng lặng nhìn cảnh này, vẻ mặt lạnh nhạt.

Chương 37: Yêu Tử Yên hoảng sợ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Máu rơi trên mặt giấy trắng, để lại một vệt màu tím.

Sau đó tờ giấy trắng bắt đầu rung lên, mặt trên có ánh sáng vấn vít.

Giây tiếp theo, nó hóa thành một tia sáng nhập vào thân thể của Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên hơi sửng sốt.

Nàng không nhận ra cơ thể có gì bất thường.

Điểm khác biệt duy nhất chính là cảm giác với cửa hàng này.

Đây là một cảm thụ khá kỳ diệu, ở trong này, dường như Yêu Tử Yên lại có một loại cảm giác an tâm.

Thật giống như khi còn nhỏ được đi theo bên cạnh trưởng bối vậy.

"Ký kết hợp đồng thành công! Chúc mừng ký chủ thành công nhận được nhân viên phục vụ đầu tiên của cửa hàng, phần thưởng đã được gửi, xin hãy chú ý kiểm tra!"

"Kiểm tra đo lường nhân vật hiện tại không tương xứng với đề cử."

"Tên: Yêu Tử Yên. Chức vị hiện tại: Nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành. Chức vị đề cử: Bà chủ cửa hàng."

"Có tiến hành sửa đổi hay không?"

Tiếng nhắc nhở của hệ thống liên tục vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Hệ thống, ngươi ngứa da hả?

"Không." Lạc Xuyên trả lời trong đầu.

"Chức vị hiện tại không phù hợp với chức vị đề cử, xin ký chủ xác nhận lại."

"Xác nhận."

Lạc Xuyên muốn trợn trắng mắt xem thường trong lòng.

"Xác nhận thành công. Nhắc nhở ấm áp, chức vị của Yêu Tử Yên có thể sửa đổi bất cứ lúc nào."

Lạc Xuyên: …

Thấy sắc mặt của Lạc Xuyên thay đổi không ngừng, Yêu Tử Yên có hơi dè dặt hỏi: "Ông chủ, sao vậy?"

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không có gì. Chúc mừng ngươi trở thành nhân viên chính thức của Khởi Nguyên Thương Thành."

Yêu Tử Yên cười gật đầu.

Không biết đã bao lâu nàng chưa cảm nhận được niềm vui sướng toát ra từ trong nội tâm thế này.

Có lẽ, trở thành một nhân viên trong cửa hàng này là một chuyện không tệ.

Trong đầu Yêu Tử Yên không khỏi xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

"Đúng rồi." Lạc Xuyên lúc này bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó: "Trên tay ngươi không phải có vết thương sao? Đi lấy một chai Coca Cola uống vào đi."

Coca Cola?

Yêu Tử Yên có chút nghi ngờ, bởi vì nàng không biết Coca Cola rốt cuộc là thứ gì?

"À đúng rồi, quên giới thiệu cho ngươi." Lạc Xuyên chỉ vào bên trong kệ hàng Lưu Ly, nói: "Hiện tại trong cửa hàng có ba loại hàng hóa, lần lượt là Coca Cola, thanh cay và Quỳnh Tương Lộ."

"Vừa nãy hẳn là ngươi đã thấy qua Quỳnh Tương Lộ rồi, chính là cái ngươi uống tối qua đấy."

Tối hôm qua… ta uống Quỳnh Tương Lộ?

Yêu Tử Yên chợt nhớ đến tối hôm qua khi tỉnh lại, quả thật có nhìn thấy Lạc Xuyên cho mình uống thứ gì đó trong một cái bình hàn ngọc.

Ôi, chẳng lẽ hôm qua mình đã uống vào mười vạn linh tinh?

Cho dù Yêu Tử Yên có cảnh giới Tôn Giả cũng không khỏi cảm thấy đau lòng.

"Nhưng ngươi cũng không cần lo lắng, thân là nhân viên trong cửa hàng, chúng đều là phúc lợi nên có, sẽ không bắt ngươi bỏ tiền ra." Lạc Xuyên nói

tiếp.

Trên hợp đồng ký kết trước đó đã viết, khi nhân viên của cửa hàng gặp nguy hiểm đến tính mạn thì có thể sử dụng hàng hóa trong cửa hàng vô điều kiện.

Bình thường nhân viên phục vụ được sử dụng miễn phí hàng hóa không tiêu hao trong cửa hàng.

Về phần cái gì là hàng hóa tiêu hao, Lạc Xuyên cũng không biết, dù sao bây giờ trong cửa hàng mới chỉ có tổng cộng ba loại hàng hóa thôi.

Cái này cũng không khác phúc lợi của ông chủ là mấy, chẳng qua có chút hạn chế thôi.

Lạc Xuyên lại nói tiếp: "Về phần Coca Cola và thanh cay, lúc trước ngươi cũng thấy rồi, chính là thứ mà mấy người Ngụy Khinh Trúc mua, hai loại này thật ra cũng không có hạn chế tồn kho gì. Về lời giới thiệu của chúng thì bên dưới kệ hàng đều có, lát nữa ngươi xem qua là được."

"Về phần tiền lương của ngươi." Lạc Xuyên nghĩ ngợi, nói: "Tạm thời thì mỗi ngày một gói thanh cay và một chai Coca Cola đi. Đương nhiên, ăn ngủ đều được miễn."

Yêu Tử Yên gật đầu.

Cứ như vậy, một đại yêu thú của hoàng tộc thành công trở thành một nhân viên phục vụ nho nhỏ trong cửa hàng của Lạc Xuyên.

Sau đó, Yêu Tử Yên đi đến trước kệ hàng, bắt đầu cẩn thận tìm hiểu thông tin về hàng hóa.

Một lát sau, nàng nhìn phần lời giới thiệu trước mặt, sớm đã trợn mắt há hốc mồm.

Coca Cola, giá bán mười linh tinh, lại có thể khôi phục tất cả vết thương không trí mạng trong nháy mắt.

Thanh cay, giá bán một trăm linh tinh, tăng thực lực trong một khoảng thời gian ngắn, còn thể cộng dồn hiệu quả.

Quỳnh Tương Lộ có hiệu quả khủng khiếp nhất lúc trước đã trải nghiệm qua, tạm thời không nói đến…

Yêu Tử Yên tự nhận là đã rời khỏi Thiên Lan đại lục rất nhiều năm, kiến thức rộng rãi.

Nhưng lúc này, nàng chỉ cảm thấy chính mình giống như một tên nhà quê cái gì cũng chưa từng gặp…

Chương 38: Giang Thánh Quân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn cái giá này, rồi nhìn lại hiệu quả.

Trong mắt Yêu Tử Yên, đây hoàn toàn là tặng không mà!

Có điều nghĩ đến thân phận của Lạc Xuyên thật ra là một tuyệt thế cao thủ ngay cả mình cũng không thể nhìn thấu, nàng cũng thấy bình thường trở lại.

Cao thủ mà, có chút sở thích đặc biệt cũng là chuyện hiển nhiên.

Lúc này, Yêu Tử Yên theo bản năng xem nhẹ việc nàng cũng là một cao thủ siêu cấp…

Trong cửa hàng đã có Yêu Tử Yên làm nhân viên phục vụ, Lạc Xuyên nằm phơi nắng trên chiếc ghế đặt trước cửa.

Đời người ấy mà, nên thoải mái như thế.

"Tỷ tỷ, ta đã nói với ngươi rồi, hôm qua ông chủ có nói với ta, hôm nay trong cửa hàng sẽ có hàng mới đấy!"

Trên đường, Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca sóng vai đi tới, vẻ mặt của Bộ Ly Ca đầy hưng phấn.

Bộ Thi Ý quả thật có hơi không biết nói gì với người đệ đệ này của mình.

Không phải là thật sự bị thứ gì trong cửa hàng đó mê hoặc đấy chứ?

Nhưng phải nói lại, ăn thì đúng là ngon thật.

Bây giờ nhớ lại, Bộ Thi Ý vẫn có cảm giác chảy cả nước bọt.

Đương nhiên, nàng là nữ tử, tất nhiên sẽ không giống Bộ Ly Ca rảnh rỗi thì đều ra khỏi phủ dạo chơi, cho nên mấy hôm trước vẫn chưa tới cửa hàng.

"Ly Ca, ngươi nói xem, mặt hàng mới của ông chủ sẽ là cái gì?" Bộ Thi Ý hỏi.

"Làm sao ta biết được?" Bộ Ly Ca vung tay áo, dửng dưng nói: "Cường

giả giống như ông chủ, dù có lấy thần khí ra làm hàng hóa thì ta cũng không cảm thấy kì lạ!"

Bộ Thi Ý sửng sốt.

Hình như… đúng là đạo lý này…

Bởi vì có nhan sắc xuất chúng, hai người Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca đi trên đường cũng dẫn đến nhiều người nhòm ngó.

Dù sao mỹ nữ thì mặc kệ là ở đâu cũng sẽ thu hút ánh mắt của người khác.

"A, Thi Ý, sao hôm nay ngươi lại ra phủ?"

Lúc này, một tiếng cười khẽ bỗng nhiên vang lên.

Theo tiếng nhìn sang, một nam tử mặc bạch sam, cầm quạt gấp trong tay, tươi cười đi đến.

Giang Thánh Quân, con trai của Tả tướng.

Tuy rằng thân phận hiển hách, nhưng Giang Thánh Quân lại không phải loại ăn chơi trác táng.

Không chỉ có diện mạo anh tuấn mà tu vi cũng không tầm thường, là Tạo Hóa nhị phẩm.

Đa số nữ tử mơ mộng chuyện tình yêu đều đem lòng yêu mến Giang Thánh Quân.

Đương nhiên, Bộ Thi Ý không nằm trong số đó.

Hơn nữa hầu như tất cả mọi ngươi ở thành Cửu Diệu đều biết Giang Thánh Quân vẫn luôn theo đuổi Bộ Thi Ý.

Tiếc rằng, hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình.

Thực lực chênh lệch, hơn nữa với thân phận của Bộ Thi Ý, Giang Thánh Quân hoàn toàn không thể cưỡng ép được.

Liếc mắt nhìn Giang Thánh Quân một cái, Bộ Thi Ý không để ý đến hắn ta nữa.

Đối với kẻ vẫn cứ đuổi theo bám riết mình không tha, Bộ Thi Ý thật sự rất không kiên nhẫn.

"Ta nói này Giang Thánh Quân, ngươi đừng hy vọng nữa, ngươi há lại

xứng đôi với tỷ tỷ của ta, mau về nhà rửa mặt soi gương cho rõ đi!"

Bộ Ly Ca vỗ bả vai của Giang Thánh Quân, trên mặt đầy vẻ trêu tức.

Lúc trước bởi vì bị nội thương, tu vi của Bộ Ly Ca vẫn mãi không thể đột phá.

Bây giờ đã tiến thẳng lên cảnh giới Tạo Hóa, hơn nữa hắn ta đã ngứa mắt Giang Thánh Quân từ lâu, trêu một chút thì có sao?

Hai người dần đi xa, Giang Thánh Quân mới hồi thần lại.

Hắn ta thật sự cảm thấy khó tin, Bộ Ly Ca vậy mà lại dám nói với hắn như thế.

"Chẳng lẽ thương tích của người này đã tốt lên rồi?"

Giang Thánh Quân cau mày suy nghĩ.

Càng nghĩ, Giang Thánh Quân lại càng không nghĩ ra nguyên do.

"Bình thường Bộ Thi Ý rất ít khi ra khỏi phủ, sao hôm nay lại thế này?"

Nhìn bóng lưng của hai người, Giang Thánh Quân nhanh chóng đưa ra quyết định.

Đó chính là phải đi theo sau, xem thử rốt cuộc hai người này chuẩn bị làm gì.

"Ông chủ ơi ông chủ, ngươi đã nói rồi đó, hôm nay có mặt hàng mới!"

Tiếng kêu của Bộ Ly Ca vang vọng khắp nơi bên tai, Lạc Xuyên mở hai mắt ra.

Lọt vào trong tầm mắt là bóng dáng của Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý.

Đối với cường giả thần bí Lạc Xuyên này, Bộ Thi Ý cảm thấy thái độ của mình không thể lạnh nhạt như khi đối diện với người khác.

Chỉ thấy Bộ Thi Ý mỉm cười với Lạc Xuyên, trong giây phút như bông hoa nở rộ ấy, đất trời như mất hết sắc màu.

Chương 39: Ngươi là hoàng tộc yêu thú!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này, Giang Thánh Quân bám theo hai người cũng đi vào ngõ nhỏ, đúng lúc bắt gặp cảnh tượng này.

Nhìn thấy nụ cười tươi của Bộ Thi Ý, Giang Thánh Quân trước tiên lặng đi một thoáng.

Trong lòng lập tức sinh ra cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

"Nam nhân kia là loại người nào? Từ trước đến giờ Bộ Thi Ý không lộ biểu cảm với người khác mà nay lại cười với hắn? Rốt cuộc là do ta hoa mắt hay là chưa tỉnh ngủ?"

Nghi ngờ liên tiếp xuất hiện trong lòng Giang Thánh Quân, ánh mắt hắn ta nhìn về phía Lạc Xuyên càng không tốt.

Người này là một đối thủ cực kỳ nguy hiểm!

Lạc Xuyên hơi khó hiểu, vì sao nam tử này vừa mới xuất hiện ở đây đã nhìn mình chằm chằm với vẻ mặt bất thiện.

"Giang Thánh Quân, ngươi đi theo chúng ta làm gì?"

Bộ Thi Ý nhìn Giang Thánh Quân, khẽ nhíu mày, giọng nói dễ nghe vang lên.

"Đúng vậy! Giang Thánh Quân, sao chúng ta cứ đi đâu thì ngươi đi theo đó vậy hả?" Bộ Ly Ca cũng bất mãn kêu lên.

Không thể không nói, tu dưỡng của Giang Thánh Quân cũng không tồi.

Trên gương mặt anh tuấn nháy mắt đã xuất hiện một nụ cười sáng lạn, hắn ta phe phẩy quạt gấp rồi cười nói: "Thi Ý ngươi nói gì vậy chứ, ta chẳng qua là có chút tò mò, không hiểu ngõ nhỏ này rốt cuộc có cái gì hấp dẫn được ngươi mà thôi."

"Bây giờ ngươi cũng thấy rồi đấy, có thể rời đi." Vẻ mặt Bộ Thi Ý vẫn không chút thay đổi.

Biểu cảm trên mặt Giang Thánh Quân nhất thời cứng đờ, Bộ Thi Ý đúng

là không nể mặt hắn một chút nào.

Có điều thực lực chênh lệch cũng bày ra đó, muốn đánh cũng không đánh lại.

Giang Thánh Quân hít sâu một hơi, đè nén sự tức giận trong lòng, trên mặt vẫn tươi cười như trước.

Lạc Xuyên nhìn thấy mà kinh ngạc.

Chẳng lẽ, đây chính là cái gọi là liếm... khụ khụ, người si tình ư?

Giang Thánh Quân quyết đoán dời đề tài đi: "Chậc chậc chậc, thật sự là không ngờ được, trong ngõ nhỏ hẻo lánh này lại có một cửa hàng, các hạ thật là có nhã hứng."

Lạc Xuyên không để ý đến Giang Thánh Quân.

Giang Thánh Quân chỉ cảm thấy đau răng, dù tu dưỡng rất tốt, nhưng hôm nay hắn ta chỉ cảm thấy số lần muốn nổi cáu còn nhiều hơn cả tháng trước cộng lại.

"Hàng mới đã về đến cửa hàng rồi." Lạc Xuyên nói với hai người Bộ Thi Ý.

"Quả nhiên! Ông chủ ngươi không gạt ta!" Trên mặt Bộ Ly Ca nở một nụ cười.

Vừa dứt lời, hắn ta không do dự thêm nữa, lôi kéo Bộ Thi Ý đi vào trong cửa hàng.

"Tỷ! Hôm nay ta đã mang đủ linh tinh rồi! Lát nữa ta mời khách!"

"Đây là ngươi nói đó."

"Đương nhiên! Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy…"

Giang Thánh Quân nhìn Lạc Xuyên đang nằm trên ghế bập bênh một lần, rồi lại nhìn cửa hàng cách đó không xa.

Một làn gió nhẹ thổi qua, nhất thời cảm giác có hơi xấu hổ.

Hắn ta nghĩ ngợi, rồi cũng đi tới cửa hàng.

Lạc Xuyên đương nhiên không ngăn cản, thân là ông chủ, người tới là khách.

Tất nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải tuân thủ quy định trong

cửa hàng.

Lúc này, Giang Thánh Quân còn có chút nghi hoặc.

Tiếng nói chuyện của Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca vừa nãy còn rất vang dội, sao vừa tiến vào cửa hàng đã biến mất.

Cho tới khi hắn cũng đi vào trong cửa hàng.

"Hoan nghênh ghé thăm!" Một giọng nói dễ nghe vang lên.

Giọng nói tựa như có ma lực, đi thẳng vào nội tâm.

Đập vào trong tầm mắt là một nữ tử tóc tím mắt tím.

Nếu nói Bộ Thi Ý là khuynh quốc khuynh thành, như vậy nữ tử trước mắt chính là tiên nữ lưu lạc phàm trần.

Xinh đẹp, lộng lẫy, lộ ra một vẻ không thể khinh nhờn.

"Không đúng!" Giang Thánh Quân bỗng nhiên lấy lại tinh thần, sắc mặt thay đổi: "Tóc tím mắt tím, ngươi là người trong hoàng tộc yêu thú ở dãy núi Cửu Diệu!"

Thân là con trai Tả tướng, Giang Thánh Quân đương nhiên đã đọc nhiều sách vở, hiểu biết về dãy núi Cửu Diệu nhiều hơn không biết bao nhiêu lần so với người tu luyện bình thường.

Cho nên có biết được một vài tin tức hiếm thấy.

Hơn nữa liếc mắt qua một cái cũng nhận ra Yêu Tử Yên khác biệt với người thường, cho nên Giang Thánh Quân mới đoán được thân phận của nàng.

Chương 40: Sao các ngươi không kinh ngạc chút nào vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hoàng tộc yêu thú?"

Nghe thấy lời của Giang Thánh Quân, Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca nhìn Yêu Tử Yên, trong lòng hơi kinh ngạc.

Lúc trước hai người chỉ cảm thấy vẻ ngoài của Yêu Tử Yên có chút kì lạ thôi, nhưng bây giờ được Giang Thánh Quân nhắc nhở mới kịp phản ứng lại.

Đối với thông tin về hoàng tộc yêu thú, hai người vốn chưa từng nghe qua.

Nhưng vừa nghe đến cái tên này, đương nhiên sẽ liên hệ với yêu thú.

Có lẽ là yêu thú đã có thể hóa hình.

Nhưng vừa nghĩ đến thân phận của Lạc Xuyên…

Không phải chỉ là hoàng tộc yêu thú thôi sao?

Có gì kì quái đâu?

Rất bình thường mà?

Thấy vẻ mặt lạnh nhạt của hai người bên cạnh, đến lượt Giang Thánh Quân mất bình tĩnh.

Hoàng tộc yêu thú đó!

Xuất hiện trong thành Cửu Diệu, các ngươi không kinh ngạc sao?

Nhất thời, Giang Thánh Quân đã có chút hoài nghi cuộc đời.

Phải biết rằng, đối với người tu luyện bình thường, gặp phải yêu thú cũng giống như gặp phải nguy hiểm vậy.

Cả hai bên thường chỉ có thể là ngươi chết ta sống.

Hoàng tộc yêu thú, hơn nữa đã có thể hóa hình…

Kết quả có thể đoán được.

Dù sao phần lớn người tu luyện bên trong thành Cửu Diệu đều dựa vào việc săn bắt yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu để kiếm sống.

Vì thế mối quan hệ giữa hai bên đã sớm trở thành không chết không ngừng.

Nhưng giờ đây, Giang Thánh Quân cảm thấy hiểu biết trước kia của mình hình như có hơi lệch lạc với sự thật.

Dường như yêu thú cũng không phải đều là hung thần ác sát như trong sách miêu tả…

"Ngươi là nhân viên phục vụ của cửa hàng sao?" Bộ Thi Ý tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên khẽ gật đầu, cười nói: "Đúng vậy, hôm nay là ngày đầu tiên ta làm việc."

"Cô nương, hỏi ngươi chuyện này, yêu thú các ngươi sau khi biến hóa thì đều xinh đẹp như ngươi sao?" Bộ Ly Ca thấp giọng dò hỏi.

Bộ Thi Ý: …

Bây giờ Bộ Thi Ý lại có thêm một nhận thức mới về trình độ không đáng tin của đệ đệ nhà mình.

Ngay cả Yêu Tử Yên cũng không khỏi sững sờ, nghiêm túc suy nghĩ một phen, rồi lắc đầu.

"Hàng hóa mới ở trên kệ hàng đằng kia." Sau đó Yêu Tử Yên chỉ vào bên trong nói.

Giang Thánh Quân nghe cuộc trò chuyện giữa mọi người, càng có cảm giác không được bình thường.

Lúc này, ánh mắt của hắn ta đã nhìn thấy đồ trang trí trong cửa hàng.

Oa!

Giang Thánh Quân lập tức hít một hơi lạnh.

Nhiều lưu ly tinh khiết như thế, cho dù là trong hoàng cung cũng không xa hoa vậy đâu?

Ông chủ này rốt cuộc là ai?

Chẳng lẽ là cường giả lánh đời?

Bỗng nhiên Giang Thánh Quân nghĩ đến chuyện gì đó, sắc mặt không khỏi thay đổi.

Hôm trước, thành Cửu Diệu xuất hiện hình chiếu thần hồn, hình như vị

trí tấn công cũng ở gần đây.

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Nhìn Lạc Xuyên đang phơi nắng ngoài cửa, Giang Thánh Quân âm thầm nuốt nước miếng.

Bước chân có chút cứng ngắc, Giang Thánh Quân không dám phát ra chút động tĩnh nào, cẩn thận đi tới bên cạnh Bộ Ly Ca.

Sau khi thấy dáng vẻ của Giang Thánh Quân, Bộ Ly Ca lộ vẻ mặt khó hiểu.

"Ta nói này Giang đại thiếu gia, bình thường không phải ngươi rất kiêu ngạo à? Sau bây giờ lại sợ thành bộ dạng này?" Bộ Ly Ca có chút buồn cười nói.

Nếu là bình thường, Bộ Ly Ca dám nói hắn như vậy, chỉ sợ Giang Thánh Quân đã sớm nổi giận.

Nhưng tình huống bây giờ quá đặc biệt, khác với ngày xưa.

"Bộ Ly Ca, ông chủ của cửa hàng này có phải là vị cao thủ siêu cấp thần bí lúc trước không?"

Giang Thánh Quân len lén liếc nhìn Lạc Xuyên, hạ thấp giọng, sợ bị Lạc Xuyên nghe được.

Mà không biết rằng trong cửa hàng, ngoại trừ Bộ Ly Ca thì thực lực của hắn ta là thấp nhất.

Đè thấp giọng và trực tiếp nói chuyện bên tai Lạc Xuyên ngoài cửa không có gì khác nhau.

Qua một trận đại chiến hôm trước, gần như toàn bộ thành Cửu Diệu đều lưu truyền suy đoán về cường giả thần bí kia.

Hơn nữa sau khi Bạch lão phụng lệnh hoàng thất trở về lại ngậm miệng không nói gì về chuyện này, trong Hoàng thành cũng không truyền ra chút tin tức nào.

Là người, ai cũng có lòng hiếu kỳ.

Chính vì như thế, chuyện về cao thủ thần bí mới lưu truyền rộng rãi.

"Nếu ngươi dám gây rối trong cửa hàng, vậy thì chết chắc rồi, bệ hạ

cũng không dám nói một câu." Bộ Ly Ca cười ha hả nói.

Giang Thánh Quân nghe vậy, bỗng toát mồ hôi lạnh cả người.

Chính mình vừa nãy còn nghĩ sẽ nói ra tin tức có người Yêu tộc trong cửa hàng này cho phụ thân biết, xem ra, đây hoàn toàn là tìm đường chết mà!

Cũng may chỉ là suy nghĩ mà thôi, chưa làm ra hành động thực tế nào.

Trong một chốc, Giang Thánh Quân rất hài lòng với thói quen làm việc cẩn thận của mình.

Chương 41: Hiểu! Ta đã hiểu cả rồi!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ đã từng nói rằng hắn chỉ muốn là một ông chủ bình thường. Cho nên, ngươi hiểu chứ?

Bộ Ly Ca đúng lúc nói thêm một câu.

Lạc Xuyên đang nằm chợp mắt của cửa tiệm, nghe nói thế thì cảm thấy hài lòng, xem ra tiểu tử Bộ Ly Ca này rất hiểu chuyện!

"Chỉ muốn làm một ông chủ bình thường?" Giang Thánh Quân hơi nhíu mày suy tư một chút, sau đó ánh mắt đột nhiên sáng ngời, liên tục gật đầu.

"Hiểu! Ta đã hiểu cả rồi!"

Yêu Tử Yên đứng sau quầy nghe tiếng hai người thì thầm, không khỏi lặng lẽ trợn mắt xem thường.

Thế giới của con người thật sự quá phức tạp.

"Trong cửa hàng có gì vậy?" Giang Thánh Quân hỏi.

"Đây là thanh cay, bên cạnh là Coca Cola, bên dưới đều có lời giới thiệu về chúng." Yêu Tử Yên đứng một bên nói.

Giang Thánh Quân gật đầu, sau đó bắt đầu cẩn thận đọc giới thiệu.

Hai người Bộ Ly Ca nhìn Giang Thánh Quân, trên mặt mang theo ý cười trêu ghẹo.

Không ngoài dự liệu của bọn họ, sau khi đọc xong, trên gương mặt anh tuấn của Giang Thánh Quân đầy vẻ khiếp sợ.

"Gì… Trực tiếp khôi phục tất cả vết thương không trí mạng, tăng thực lực của bản thân, chỉ sợ ngay cả đan dược cao cấp cũng không có được hiệu quả này đi?" Giang Thánh Quân khó tin nói.

"Đó là đương nhiên!" Bộ Ly Ca gật đầu: "Đừng so sánh hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ với đám đan dược rác rưởi đó, không xứng!"

Giang Thánh Quân gật đầu đồng ý.

Đúng vậy!

"Hơn nữa hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ không chỉ có hiệu quả lợi hại, mà hương vị cũng không phải nói nhiều! Cho dù là thức ăn trong lầu Phụng Tiên cũng thua kém!" Bộ Ly Ca hạ giọng nói.

"Thật thế sao?" Ánh mắt Giang Thánh Quân đều phát sáng lên.

"Thật chứ sao!"

Bộ Thi Ý không để ý đến hai người, tự đi đến trước một kệ hàng mới xuất hiện, ánh mắt bị hấp dẫn bởi bình hàn ngọc duy nhất trên đó.

"Quỳnh Tương Lộ, được sản xuất từ Suối Nguồn Sinh Mệnh. Khôi phục sinh cơ. Tất tử bất tử, Minh Thổ truy hồn!"

Trong đôi mắt của Bộ Thi Ý đầy kinh ngạc.

Tất tử bất tử, Minh Thổ truy hồn. Nếu những lời này xuất hiện trong cửa hàng khác, chắc chắn Bộ Thi Ý sẽ không tin.

Có điều đây lại là cửa hàng của ông chủ, như vậy thì tám chín phần mười là thật!

Bộ Thi Ý dời ánh mắt đi, thấy được giá bán của Quỳnh Tương Lộ.

"Khụ khụ, mười vạn linh tinh?"

Cho dù Bộ Thi Ý là con gái của Trấn Nam Hầu phủ, nhìn thấy giá này cũng không khỏi hít một hơi lạnh.

Mua không nổi, quấy rầy rồi!

"Tỷ tỷ, đây là hàng hóa mới mà ông chủ nói sao?" Bộ Ly Ca sáp lại, tò mò hỏi.

Giang Thánh Quân đi theo bên cạnh hắn: "Ta xem thử…"

Sau khi xem xong, biểu cảm của hai người cũng không khác Bộ Thi Ý là bao.

"À này tỷ tỷ, chúng ta thương lượng một chút, hủy bỏ lời mời khách lúc trước của ta được không…"

Bộ Ly Ca cười gượng.

Một vạn linh tinh, cho dù là cao thủ cảnh giới Thần Hồn thì hẳn không có mấy ai có thể lấy ra được nhỉ?

Bộ Ly Ca nói xong còn nhìn thoáng qua Lạc Xuyên ở cửa, trong mắt có

oán giận sâu sắc.

Giang Thánh Quân ho nhẹ một tiếng, nói: "Khụ khụ, ta cảm thấy thanh cay và Coca Cola rất thích hợp, Quỳnh Tương Lộ thì không cần."

"Đúng rồi, quy định trong cửa hàng là mỗi ngày, mỗi người chỉ có thể mua một món của mỗi mặt hàng." Giọng nói dễ nghe của Yêu Tử Yên vang lên.

Vẻ mặt của Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý không có gì thay đổi, họ đã biết chuyện này từ lâu rồi.

"Quy định trong cửa hàng ư?" Đầu tiên Giang Thánh Quân hơi sửng sốt, sau đó gật đầu: "Đã biết."

Tiếp theo ba người mỗi người cầm một gói thanh cay và một chai Coca Cola, thanh toán linh tinh.

Học theo hai người Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân vặn mở chai Coca Cola, uống xuống hơn nửa chai.

Nháy mắt, một cảm giác lạnh thấu tim xông thẳng vào trong bụng.

Vô số bọt khí nổ tung trong khoang miệng, khiến cho Giang Thánh Quân không nhịn được mà trợn tròn mắt.

Chương 42: Hiệu quả ẩn của thanh cay

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Khà, thích thật!"

Sau khi Giang Thánh Quân uống xong hơn nửa chai Coca Cola, không nhịn được mà cảm thán một câu.

Về phần Bộ Thi Ý thì lại rụt rè hơn nhiều.

Sau đó ba người lại xé mở bao bì của thanh cay ra, thoải mái hưởng thụ món ngon.

Nhìn thấy vẻ mặt của bọn họ, trong lòng Yêu Tử Yên có chút tò mò.

Mấy thứ này thật sự ngon như vậy sao?

Phân lượng của Coca Cola và thanh cay không tính là nhiều, không tốn bao nhiêu thời gian là đã ăn xong.

Cảm nhận được sức mạnh tăng mạnh trong cơ thể đang chậm rãi bình phục, tâm trạng của ba người đều không giống nhau.

"Ta cảm thấy, nếu có nhiều thanh cay hơn chút nữa, có lẽ sẽ tiến thẳng đến Thần Hồn lục phẩm!" Bộ Thi Ý nhìn bàn tay của mình, ngạc nhiên nói.

Lạc Xuyên nghe nói như thế thì không khỏi nhíu mày.

"Hệ thống, thanh cay này còn có công dụng hỗ trợ đột phá à?" Lạc Xuyên hỏi trong lòng.

"Thanh cay chỉ đủ để người ta tự đột phá cảnh giới trong một thời gian ngắn. Có điều sau khi trải nghiệm sức mạnh ở cảnh giới cao hơn, thì đột phá sức mạnh sẽ tương đối dễ dàng hơn. Cảnh giới càng thấp, hiệu quả càng rõ ràng." Hệ thống đáp lại.

"Thanh cay quả thật có hỗ trợ cho việc đột phá." Giọng nói của Lạc Xuyên vang lên bên tai ba người: "Xem như là một hiệu quả ẩn."

"Ta quyết định rồi! Sau này mỗi ngày đều đến mua!" Giang Thánh Quân ánh mắt kiên định nói.

Bộ Ly Ca lại bĩu môi: "Ha ha, ta đã như vậy từ lâu rồi."

"Đúng rồi, ông chủ, sáng nay bệ hạ lại đưa tới cho ta một chai Coca Cola, có phải mua ở chỗ này của ngươi không?" Bộ Ly Ca chợt nhớ ra chuyện này, hỏi thăm.

Mua Coca Cola ở chỗ ta?

Lạc Xuyên hơi suy tư, lập tức nghĩ đến Bạch lão hôm trước.

Không phải ông ta đã nói mình cung phụng cho hoàng thất sao?

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy, là một người tên Bạch Hồng mua."

Hắn cũng cảm thấy hơi buồn cười.

Vị hoàng đế chưa từng gặp mặt của Thiên Tinh đế quốc chơi chiêu mượn hoa hiến Phật này thật không tệ.

Nhìn thấy Bộ Ly Ca còn muốn hỏi gì đó, Lạc Xuyên thản nhiên nói: "Quy định trong cửa hàng của ta, cho dù là ai cũng không thể phá vỡ."

Thân phận của ba người còn bày ra đấy, đương nhiên là vô cùng thông minh.

Từ một câu nói kia của Lạc Xuyên đã đoán ra, hắn là hoàng thất có ý muốn mượn sức của hắn, nhưng lại bị từ chối một cách vô tình.

Nếu là người tu luyện bình thường được hoàng thất mượn sức, chỉ e đã sớm vui vẻ chấp nhận, nhưng người như ông chủ có lẽ hoàn toàn không để vào mắt.

Đây chính là dáng điệu của đại lão ư?

Nhất thời, trong lòng mấy người Bộ Ly Ca dâng lên khát vọng mãnh liệt với thực lực.

Sau khi chào hỏi với Lạc Xuyên xong, ba người rời khỏi cửa hàng nhỏ.

Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên, có dáng vẻ muốn nói lại thôi.

Lạc Xuyên đã sớm đoán ra suy nghĩ của Yêu Tử Yên: "Tiền lương mỗi ngày của ngươi bây giờ là một gói thanh cay và một chai Coca Cola."

Vẻ mặt Yêu Tử Yên đầy vui vẻ: "Ông chủ, ta biết rồi!"

Vừa dứt lời nàng đã lấy đồ trên kệ hàng.

Lúc ba người vừa nãy nói chuyện, Yêu Tử Yên đã thấy tò mò, rốt cuộc mấy thứ này có hương vị thế nào mà lại khiến bọn họ say mê như thế.

Nhưng Yêu Tử Yên lại không biết rằng tối hôm qua Lạc Xuyên cũng đã cho nàng uống một chai Coca Cola.

Vặn mở nắp chai, một luồng khí lạnh lẽo phả vào mặt.

Yêu Tử Yên không do dự nhiều, lập tức uống một hớp Coca Cola lớn.

"Ưm…"

Kích thích cảm quan chưa bao giờ trải nghiệm khiến cho nàng không nhịn được mà trợn to hai mắt.

Bây giờ Yêu Tử Yên đã hiểu được vì sao lúc nãy ba người lại bày ra biểu cảm kia.

Chính xác là vì Coca Cola này uống quá ngon!

Uống xong Coca Cola, ánh mắt của Yêu Tử Yên chuyển sang nhìn thanh cay trong tay.

Thân là yêu thú, tuy rằng đã hóa hình, nhưng bình thường Yêu Tử Yên lại không thích vị cay.

Có điều đây là hàng hóa trong cửa hàng, đương nhiên phải đối xử đặc biệt.

Nàng xé gói, một mùi cay nồng phả vào mặt, nước bọt trong khoang miệng bắt đầu tiết ra.

Yêu Tử Yên nuốt nước bọt, cắn một miếng thanh cay nhỏ.

Ánh mắt hơi sáng lên, sau đó lại cắn một miếng, rồi cắn miếng nữa…

"A? Hết rồi ư?"

Nhìn cái gói trong tay trống trơn, Yêu Tử Yên có chút không dám tin.

Ta vừa mới nếm được hương vị, sao đã không còn rồi?

Số lượng này cũng quá ít rồi?

"Thế nào?"

Nhìn dáng vẻ ngơ ngác của Yêu Tử Yên, trên mặt Lạc Xuyên xuất hiện một nụ cười, nếu không nhìn kỹ thì rất khó nhận ra.

"Ăn rất ngon! Hiệu quả cũng lợi hại!"

Chương 43: Mì ăn liền có khả năng tăng tốc độ tu luyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian quả thật trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã qua một ngày.

Sau khi ba người Bộ Ly Ca rời đi, cũng không còn vị khách nào đi vào cửa hàng.

Về chuyện ăn cơm…

Bởi vì bề ngoài của Yêu Tử Yên, hơn nữa nàng cũng không có hứng thú gì với thế giới con người, cho nên thức ăn đều do Lạc Xuyên mua từ quán ăn bên ngoài mang về.

Đêm đã về khuya, hai người đều tự về phòng.

"Hệ thống, có phải là ta còn một lần rút thưởng chưa dùng đến không?" Lạc Xuyên gọi hệ thống ở trong đầu.

"Ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tuyển dụng nhân viên phục vụ, nhận được một cơ hội rút thưởng." Hệ thống trả lời: "Có bắt đầu rút thưởng không?"

"Bắt đầu!"

Trước mắt chợt lóe lên, Lạc Xuyên lại lần nữa xuất hiện trong một không gian kì dị.

Hắn nhìn bàn quay rút thưởng không thấy được giới hạn trước mắt, hạ lệnh "Chuyển động" trong lòng.

Bàn quay rút thưởng càng xoay càng nhanh, bên trên đều biến thành hình ảnh mơ hồ.

"Ngừng!"

Sau vài nhịp thở, giọng nói của Lạc Xuyên vang lên.

"Không biết sẽ lấy được thứ tốt, không phải lại giống như thanh cay Coca Cola đấy chứ?"

Mắt thấy tốc độ chuyển động của bàn quay càn lúc càng chậm, trong lòng Lạc Xuyên không khỏi nảy sinh một suy nghĩ như vậy.

Tuy nói hiệu quả của Coca Cola và thanh cay mà hệ thống làm ra đều không thể chê được, nhưng Lạc Xuyên vẫn cảm thấy có chút là lạ.

Cuối cùng, bàn quay rút thưởng cũng ngừng lại, cây kim rơi vào một khu vực màu vàng.

"Chúc mừng ký chủ rút được mì ăn liền, con đường nhập hàng mì ăn liền đã mở!"

Trước mắt chợt lóe, Lạc Xuyên về lại trong phòng.

"Ta hỏi này hệ thống, có phải là ngươi muốn làm chuyện gì không?" Lạc Xuyên nghiêm túc hỏi.

Hệ thống: "Sao ký chủ lại nói thế?"

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, mặt không chút thay đổi nói: "Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền, sao ta lại cảm thấy có cảm giác hơi giống với quầy bán quà vặt ở Hoa Hạ trước kia vậy? Ngươi nói có phải hay không, hệ thống?"

Hệ thống hơi trầm mặc, sau đó trả lời: "Bàn quay rút thưởng là do ký chủ tự chuyển động và ngừng lại, không có thuyết âm mưu gì cả."

Lạc Xuyên còn muốn nói gì đó, trong đầu bỗng nhiên có thêm một đống tin tức.

"Đây là xác suất rút thưởng các loại hàng hóa trong hệ thống, xin ký chủ kiểm tra."

Kiểm tra cái khỉ ấy!

Bây giờ Lạc Xuyên đang đen mặt.

Chỉ cần nhìn thoáng qua một chút, Lạc Xuyên đã hiểu được bên trong đống tin tức này bao gồm hàng tỉ loại mặt hàng.

Mà xác suất rút được mỗi loại hàng hóa đã là số lẻ sau không biết bao nhiêu cái số 0.

Về phần tại sao lại rút được ba loại này…

Chẳng lẽ... thật sự là do mình xui?

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, ổn định lại tâm trạng của mình.

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Là người nam nhân cuối cùng trở thành chủ cửa hàng mạnh nhất, không phải chỉ là bán chút Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền thôi sao?

Chuyện này có gì khó khăn?

Hình như nhận thấy sự thay đổi tâm trạng của Lạc Xuyên, hệ thống lại đúng lúc gửi đến một đoạn thông tin cho Lạc Xuyên.

"Mì ăn liền, sau khi dùng, tăng tốc độ tu luyện gấp mười lần. Thời gian duy trì: 1 tiếng. Giá bán: 10 linh tinh."

"Bởi vì mì ăn liền là thực phẩm có hình thức tự phục vụ, lập tức tiến hành cải tạo cửa hàng…"

"Hoàn thành cải tạo, cửa hàng có thêm một máy đun nước nóng, bên trong có nước suối sinh cơ. Phí sử dụng một lần: 100 linh tinh."

"Chú ý: Mì ăn liền chỉ có tác dụng sau khi pha mì với nước trong máy đun nước nóng."

Lạc Xuyên:…

"Hệ thống, ngươi nghĩ thật chu đáo."

"Cảm ơn ký chủ đã khen ngợi."

Cuối cùng, Lạc Xuyên chế nhạo hệ thống cũng không giải quyết được gì.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Đồng hồ sinh học đánh thức Lạc Xuyên đúng giờ, sau khi hắn rửa mặt xong thì đụng phải Yêu Tử Yên vừa ra khỏi cửa phòng.

"Chào buổi sáng ông chủ." Yêu Tử Yên chào hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Chào."

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên cảm thấy mình nên nhắc nhở một chút, để tiểu cô nương chuẩn bị tâm lý.

"Trong cửa hàng có mặt hàng mới là mì ăn liền, còn có một vài thay đổi trong cửa hàng, phí mỗi lần dùng máy là một trăm linh tinh."

Chương 44: Chu Hổ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dứt lời, Lạc Xuyên đi ra ngoài mua đồ ăn sáng.

Yêu Tử Yên lại mang vẻ mặt ngờ vực.

Trong cửa hàng có thay đổi? Còn có hàng hóa mới?

Không phải là cả đêm ông chủ đều nghỉ ngơi trong phòng sao, việc này hoàn thành lúc nào?

Yêu Tử Yên nghĩ mãi mà vẫn không rõ đầu đuôi mọi chuyện, thế là nàng dứt khoát không nghĩ nữa.

Nàng đi xuống dưới lầu, quả nhiên nhìn thấy cảnh tượng như lời Lạc Xuyên nói.

Trong một góc cửa hàng có thêm một cái vật kim loại gì đó màu trắng bạc, tạo hình quái dị.

Bên trên cỗ máy kim loại còn có khắc tên của nó: Máy đun nước.

Máy đun nước?

Yêu Tử Yên có chút tò mò, chẳng lẽ là loại máy có thể tự động đun sôi nước?

Ông chủ quả nhiên lợi hại, vậy mà lại kiếm được thứ kì lạ hiếm thấy này.

Đương nhiên, Yêu Tử Yên cũng không quên mì ăn liền mà Lạc Xuyên nói.

"Chính là thứ này?"

Yêu Tử Yên nhìn thấy trên kệ hàng bày một loạt vật hình cái tô, có chút tò mò.

"Giá mười linh tinh à? Cũng không mắc… Quên đi, chờ ông chủ về rồi tính sau."

Không bao lâu sau, Lạc Xuyên đã mua đồ ăn sáng trở về, bắt đầu ăn cùng Yêu Tử Yên.

Đương nhiên, hai người rất ăn ý, mỗi người lấy một gói thanh cay để ăn kèm.

Sau khi ăn uống no đủ, Lạc Xuyên lại bắt đầu cuộc sống thoải mái của hắn.

Nhưng lại có chút ngoài dự đoán của hắn, sự yên bình hôm nay không duy trì được lâu.

"Chính là nơi này sao? Cũng không thấy quanh đây có cửa hàng nào mà?"

"Chắc là đúng rồi, Ngụy Khinh Trúc nói cửa hàng đó ở trong một ngõ nhỏ ở đây, hẳn là ở gần đây."

"Tìm được rồi tìm được rồi! Các ngươi mau đến xem, ở cửa có một ông chủ đang làm cá muối phơi nắng, chính là nơi này…"

Thấy năm người tu luyện mặc nhuyễn giáp khác nhau nhốn nháo hối hả đi về phía mình, Lạc Xuyên lại đen mặt.

Ông chủ cá muối? Đây là biệt danh Ngụy Khinh Trúc đặt cho ta sao?

Đúng là thật không ngờ, cô nương xinh đẹp như thế lại có thú vui này.

Có điều xem ra Ngụy Khinh Trúc lại không lừa hắn, những người này hẳn là đều do nàng kéo đến.

Không thể không nói một câu, giá trị nhan sắc của ba người Ngụy Khinh Trúc, Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương rất cao, cho nên tiểu đội được tạo thành bởi ba người các nàng đã có tên tuổi không nhỏ trong số người tu luyện ở dãy núi Cửu Diệu.

Đương nhiên, những người tu luyện này còn có một xưng hô khác trong miệng cư dân ở thành Cửu Diệu, lính đánh thuê.

Ngoại trừ săn bắt yêu thú và tìm kiếm linh dược, bọn họ có thể hoàn thành nhiệm vụ do các thế lực tuyên bố.

"Ta là ông chủ của cửa hàng này." Lạc Xuyên đứng dậy khỏi ghế dựa, thản nhiên nói.

Khác với loại công tử ca như Bộ Ly Ca, trên thân năm người này đều có hơi thở hung ác, hiển nhiên đã trải qua không ít cuộc chiến sinh tử.

Hơn nữa, theo quan sát trong chốc lát của Lạc Xuyên trước đó, người dẫn đầu hẳn là nam tử đầu trọc trước mắt này.

Nam tử đầu trọc tên là Chu Hổ, tu vi đã đến Tạo Hóa cửu phẩm, cũng xem là cao thủ trong mấy người lính đánh thuê này.

Chu Hổ nhìn Lạc Xuyên, không vì Lạc Xuyên trông có vẻ trẻ tuổi mà xem thường hắn.

Nguyên nhân chính là vì một câu nói của Ngụy Khinh Trúc.

"Tuyệt đối đừng có ý đồ gì với đồ vật trong cửa hàng, bằng không cho dù là Thiên Tinh đại đế cũng không bảo vệ ngươi được đâu!"

Không ít lính đánh thuê sau khi nghe thấy đều chẳng thèm để ý, Thiên Tinh Đại đế là người thế nào?

Đây chính là một cường giả siêu cấp Vấn Đạo cửu phẩm, một ông chủ cửa hàng nho nhỏ có thể so sánh được đại đế sao?

Nhưng Chu Hổ lại ghi tạc trong lòng, hắn ta biết rõ, làm việc cẩn thận mới có thể sống sót đến cuối cùng.

Chu Hổ hỏi: "Ông chủ, không biết trong cửa hàng có thanh cay và Coca Cola theo lời Ngụy Khinh Trúc không?"

Lạc Xuyên trả lời: "Có."

Dứt lời hắn lại nhắm mắt, bắt đầu thỏa thích phơi nắng.

Chương 45: Mua! Mua hết!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chu Hổ gật đầu, sau đó dẫn theo bốn người đằng sau đi vào cửa hàng.

"Ta không nhìn lầm chứ, bề mặt trong cửa hàng này đều là lưu ly?"

"Bây giờ ta có chút tin tưởng lời của mấy người Ngụy Khinh Trúc rồi, một lượng lớn lưu ly tinh khiết như vậy, cho dù là trong hoàng cung cũng không có nổi…"

Tiến vào cửa hàng, bọn họ đều suýt bị đồ vật trong cửa hàng chói mù mắt.

"Các vị, không biết các ngươi muốn mua gì?"

Một giọng nói dễ nghe vang lên.

Bọn Chu Hổ nhìn qua theo hướng giọng nói truyền đến, không khỏi sửng sốt.

Một nữ tử tóc tím mắt tím đứng sau quầy, đang tươi cười nhìn bọn họ.

Nữ tử thoạt trông không lớn tuổi lắm, hẳn là tuổi tác xấp xỉ với ông chủ.

Chẳng lẽ là… bà chủ?

Trong đám người này, thực lực cao nhất cũng chỉ là Chu Hổ với Tạo Hóa cửu phẩm mà thôi.

Hơn nữa bởi vì tầm mắt hạn chế, đương nhiên hoàn toàn không thể nhìn ra thân phận của Yêu Tử Yên.

"Ngươi là bà chủ của cửa hàng sao?" Chu Hổ tò mò hỏi.

Biểu cảm trên mặt Yêu Tử Yên hơi cứng đờ.

Tuy rằng đã là lần thứ hai nàng bị người khác gọi là bà chủ, nhưng Yêu Tử Yên cũng không thất lễ quá mức.

Nàng lắc đầu, cười nói: "Ta chỉ là nhân viên phục vụ mà thôi."

Nghe nói như thế, năm người đều không hẹn mà cùng hướng ánh mắt về phía Lạc Xuyên ở ngoài cửa.

Nữ tử diện mạo xinh đẹp như thế lại làm nhân viên phục vụ, thật không biết ông chủ kia nghĩ gì.

Vẫn là Chu Hổ phản ứng nhanh, ho nhẹ một tiếng, dời đề tài đi: "Chúng ta tới đây mua thanh cay và Coca Cola Cola."

Hai cái tên thanh cay và Coca Cola Cola đều là thứ mà bọn họ nghe được từ chỗ mấy người Ngụy Khinh Trúc.

Yêu Tử Yên gật đầu, chỉ vào bên trong, nói: "Đồ các ngươi muốn đều ở đó. À đúng rồi, trong cửa hàng có mặt hàng mới là mì ăn liền, các ngươi có thể xem thử."

Mì ăn liền?

Bọn Chu Hổ lại nghe thấy một từ ngữ xa lạ, càng không hiểu ra sao.

Vốn đã không biết Coca Cola Cola và thanh cay là thứ gì, bây giờ lại thêm một cái nữa.

Chẳng lẽ là tên của loại đan dược đặc biệt gì chăng?

Mang theo nỗi nghi ngờ, năm người đi đến trước cửa hàng, cẩn thận xem xét lời giới thiệu bên dưới món hàng.

Sau khi xem hết, năm người đồng loạt hít một hơi lạnh, biểu cảm khiếp sợ trên mặt còn rõ ràng hơn cả lúc mới vào cửa hàng và nhìn thấy lưu ly!

"Bây giờ ta đã biết tại sao Ngụy Khinh Trúc họ có thể đánh chết con Tử Tinh Ma Lang kia rồi…" Chu Hổ hơi thất thần, lẩm bẩm nói.

"Đội trưởng, chúng ta mua chứ?"

"Thanh cay một trăm linh tinh, Coca Cola mười linh tinh, mì ăn liền cũng là mười linh tinh, giá hơi mắc đấy!"

"Thối lắm! Với hiệu quả này, cái giá này còn bảo mắc? Tặng không cho ngươi hả?"

"Đừng nóng giận, đừng nóng giận, là ta chỉ nói thế thôi…"

Bốn người cười nói, cuối cùng không hẹn mà cùng hướng ánh mắt về phía Chu Hổ.

Bởi vì người đưa ra quyết định cuối cùng vẫn là Chu Hổ.

Chu Hổ nhìn bốn người, cười ha hả nói: "Các huynh đệ, này còn phải

hỏi sao? Mua!"

"Lão đại uy phong!"

"Ha ha, vẫn là đội trưởng hào phóng…"

Nghe từng tiếng hoan hô, trên mặt Chu Hổ không khỏi xuất hiện một nụ cười.

Đúng là bởi vì không chút keo kiệt nào đối với anh em của mình, cho nên tiểu đội này của bọn họ mới có thể đoàn kết như thế.

"Mỗi người năm chai Coca Cola, năm bát mì ăn liền, một gói thanh cay."

Sau khi năm người nhỏ giọng bàn bạc với nhau, Chu Hổ đưa ra quyết định.

Về phần Quỳnh Tương Lộ lại bị bọn họ theo bản năng mà bỏ qua.

Ha ha, giá mười vạn linh tinh, cho dù có bán hết bọn họ cũng không mua nổi đâu!

"Xin lỗi, cửa hàng có quy định, mỗi ngày mỗi người mỗi loại hàng hóa chỉ có thể mua một món."

Giọng nói dễ nghe của Yêu Tử Yên đúng lúc vang lên.

"Hả? Còn có loại quy định này sao?" Chu Hổ nghe thấy Yêu Tử Yên nói vậy thì không khỏi sửng sốt.

Biểu cảm của bốn người còn lại cũng không khác là bao.

Sao lại cửa hàng như vậy, tiền đưa đến tận cửa cũng không cần.

Lời editor: Hiện tại truyện đang được 221 like, cứ tăng mỗi 250like muội sẽ bạo ngay 1c nha các huynh ơi!!! Hãy chung tay cùng giúp bọn muội bạo chương đi nào!!!!

Chương 46: Ông chủ, ngươi đây là bán hàng theo gói đấy!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên gật đầu: "Quy định chính là như thế."

"Được rồi." Chu Hổ đành phải nhún vai: "Vậy mỗi người một món đi, vừa vặn giảm được không ít linh tinh."

Sau đó năm người cầm lấy Coca Cola, thanh cay và mì ăn liền, mỗi thứ một món, đi đến trước mặt Yêu Tử Yên trả linh tinh.

"Ơ? Đây là cái gì vậy?"

Lúc này Chu Hổ bỗng nhiên chú ý đến một cái máy màu trắng bạc được đặt trong góc, tò mò hỏi.

"Thứ này tên là máy đun nước." Yêu Tử Yên giải thích.

Dứt lời, Yêu Tử Yên đưa ánh mắt xin giúp đỡ về phía Lạc Xuyên.

Nàng chỉ biết cái tên, còn lại thì Lạc Xuyên chưa có nói.

"Máy đun nước, ý nghĩa như tên, chính là nơi có thể chứa nước nóng."

Bên ngoài cửa tiệm, giọng nói nhàn nhạt của Lạc Xuyên vang lên.

"Nước nóng phải đi đôi với mì ăn liền mới có thể phát huy hiệu quả tăng tốc độ tu luyện."

Trên gương mặt của năm người cửa hàng xuất hiện vẻ khó hiểu.

Đi đôi? Đi đôi thế nào cơ?

Lạc Xuyên thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Ài, thế giới khác chỉ có điểm đó là không tốt, người nơi đây đến cả loại kiến thức thông thường này mà cũng không biết.

Cầm lấy một ly mì ăn liền trên kệ hàng, Lạc Xuyên thuần thục xé mở bao bì, rắc gia vị lên, lấy cái dĩa ăn duy nhất ra.

Sau đó hắn đặt ly mì ăn liền bên dưới máy đun nước nóng, rót hơn nửa ly nước sôi đang bốc hơi nóng cuồn cuộn.

"Xong rồi, cứ thế chờ năm phút là được." Lạc Xuyên dùng dĩa ăn che kín lại nắp ly mì ăn liền, nói.

Lúc này, hắn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

"Các ngươi làm sao vậy? Tại sao đều là biểu cảm này?"

Không chỉ có năm người Chu Hổ, mà ngay cả Yêu Tử Yên cũng có vẻ mặt không thể tin nổi.

"Ông chủ, vừa nãy cái nước chảy ra từ bên trong máy đun nước kia…"

Nuốt một ngụm nước miếng, giọng của Yêu Tử Yên có chút run rẩy.

"À, cái đấy à, chính là nước suối sinh cơ bình thường." Lạc Xuyên thản nhiên trả lời.

"Nước suối sinh cơ… bình thường?"

Yêu Tử Yên cảm thấy mình sắp hộc máu.

Nước suối sinh cơ chính là tên gọi của chí bảo nước suối sinh linh của Hoàng tộc yêu thú trước khi tiến hóa, nhưng linh khí nồng đậm ẩn chứa trong đó còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với phần lớn linh dược.

Rất hiếm khi xuất hiện ở giữa những người tu luyện, mỗi lần xuất hiện đều là trong các phòng đấu giá lớn.

Thông thường một ngụm có thể bán ra mấy trăm linh tinh.

"Các ngươi muốn nước nóng không?" Lạc Xuyên đặt tầm mắt lên mấy người Chu Hổ.

"Muốn muốn muốn!"

Năm người như là đáp lại không chút do dự.

Ánh mắt Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên đã có chút than thở vô lực, có điều biết làm sao được.

Không còn cách nào, ai bảo người ta là ông chủ, mình là nhân viên phục vụ chứ.

"Dùng máy đun nước nấu mì, mỗi lần thu phí một trăm linh tinh." Giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên lại tiếp tục vang lên.

"Ông chủ, ngươi đây là bán hàng theo gói à!"

Chu Hổ nhìn vẻ mặt đầy nghiêm túc của Lạc Xuyên, cảm giác có chút dở khóc dở cười.

Có điều xem ra, nước suối sinh cơ mà mì ăn liền này sử dụng còn nhiều

hơn một ngụm không biết bao nhiêu lần.

Mấy phút đồng hồ sau, năm người xếp hàng ngồi xổm ở cửa tiệm, mỗi người bưng một ly mì ăn liền.

Lạc Xuyên nhìn một màn này, không biết vì sao vẫn cảm thấy mình đã thấy cảnh này trước đây…

Năm người Chu Hổ vừa mở nắp mì ăn liền ra, nhất thời từng đợt hơi nước phả vào mặt.

Không chỉ có linh khí nồng đậm ẩn chứa trong đó, mà hương thơm đặc biệt cũng khiến bọn họ chảy cả nước miếng.

Năm người liếc nhìn nhau, bắt đầu hưởng thụ món ngon đến từ thế giới khác.

Thoáng chốc, trong ngõ nhỏ, từng tiếng hút mì vang lên không dứt bên tai…

Về phần Yêu Tử Yên, mì ăn liền mà Lạc Xuyên làm xong đã đặt ngay trước mặt nàng, được miệng nhỏ nhấm nháp từng miếng nhỏ.

Lạc Xuyên kiếp trước không biết đã dựa vào mì ăn liền để giải quyết bao nhiêu bữa cơm, cho nên tạm thời không muốn gợi lại hồi ức…

Chương 47: Ta chính là khách hàng đầu tiên trong cửa tiệm của ông chủ!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đây là hương vị gì thế?"

Bộ Ly Ca hít hít cái mũi, vẻ mặt có chút tò mò.

Ở bên cạnh hắn ta còn có Giang Thánh Quân đi theo.

Rõ ràng lúc trước vẫn còn là dáng vẻ không hợp nhau, hôm nay hai người này lại giống như là bạn bè thân thiết, cùng nhau đi tới chỗ Lạc Xuyên.

"Chẳng lẽ là ông chủ lại có mặt hàng mới?"

Ánh mắt Giang Thánh Quân sáng lên, phấn khích suy đoán.

"Chắc chắn là vậy!" Bộ Ly Ca gật đầu xác định.

Hai người có chút hưng phấn đi đến cửa hàng, đập vào tầm mắt là năm tên đại hán đang ngồi xổm ở ngoài cửa.

Đương nhiên, còn có Lạc Xuyên đang nằm trên ghế dựa bên cạnh.

"Bộ huynh, ngươi nhìn thứ đồ trong tay bọn họ kìa." Giang Thánh Quân chỉ vào ly mì ăn liền trong tay đám người Chu Hổ, nuốt nước bọt nói.

Lúc này, trong không khí tràn ngập một mùi hương đặc biệt, vô cùng mê người.

"Ông chủ thật là, có hàng mới mà lại không nói cho chúng ta biết." Bộ Ly Ca bĩu môi, oán thầm.

"Ông chủ, đây chẳng lẽ là mặt hàng mới sao?"

Hai người đi đến trước mặt Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca tò mò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

"Tử Yên tỷ, chúng ta mỗi người mua một ly mì ăn liền, cũng muốn cả Coca Cola và thanh cay!"

Sau khi hai người đi vào cửa hàng, nhìn thấy Yêu Tử Yên đang ngồi sau quầy ăn mì, đồng thanh nói.

"Tự mình đi lấy đi, nhớ đưa linh tinh cho ta." Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn hai người một cái rồi nói.

Sau đó, hai người lập tức đi đến trước kệ hàng mì ăn liền.

"Chà! Tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, liên tục trong một giờ! Hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ chưa từng khiến ta thất vọng."

Sau khi đọc giới thiệu về mì ăn liền, Bộ Ly Ca không khỏi hít một hơi lạnh.

Nếu mỗi ngày đều có mì ăn liền này hỗ trợ tu luyện, chỉ cần thiên phú không có vấn đề gì là có thể thoải mái tiến vào cảnh giới Thần Hồn.

"Bộ huynh, vừa nãy ta thấy bọn họ ăn mì, hình như còn phải dùng nước nóng." Giang Thánh Quân nghĩ đến cảnh lúc trước nhìn thấy, cau mày nói.

"Nước nóng?" Bộ Ly Ca cũng có chút nghi ngờ.

Nghe thấy hai người nói chuyện với nhau, Yêu Tử Yên chỉ vào máy đun nước trong góc: "Nước nóng ở kia, phí mỗi lần sử dụng là một trăm linh tinh."

Bộ Ly Ca: …

Giang Thánh Quân: …

Thật xấu xa!

Đây là suy nghĩ chân thật trong lòng hai người.

Mấy phút đồng hồ sau, Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca cũng bưng mì ăn liền ngồi xổm trước cửa hàng.

Bây giờ oán giận về nước nóng trong lòng bọn họ đã sớm biến mất hoàn toàn.

Đùa à, dùng nước suối sinh cơ làm nước nóng, chỉ bán ra một trăm linh tinh, thế này với tặng không có gì khác nhau?

"Các ngươi cũng là nghe Ngụy Khinh Trúc mà tìm đến cửa hàng này à?" Chu Hổ nhìn hai người, tò mò hỏi.

Đương nhiên, đây chỉ là thuận miệng hỏi thăm mà thôi.

Khí chất phú quý của hai người trẻ tuổi này không phải là lính đánh thuê bọn họ có thể so sánh được, hơn nữa phục sức trên người nhìn qua đều rất

sang trọng.

Ngụy Khinh Trúc? Có lẽ là khách hàng trong cửa hàng của ông chủ. Bộ Ly Ca đoán trong lòng.

"Không phải. Ta tự mình tìm được cửa hàng này." Bộ Ly Ca lắc đầu nói: "Nói đúng hơn, ta chính là khách hàng đầu tiên của cửa hàng này!"

Nói đến đây, trong lòng Bộ Ly Ca còn có một niềm tự hào.

"Thì ra là thế." Chu Hổ có chút sáng tỏ, gật đầu.

"Bộ huynh, sao ngươi tìm đến cửa hàng này được vậy?" Giang Thánh Quân hiếu kỳ.

"Đó là một buổi chiều tà nắng đỏ như máu…"

Ánh mắt Bộ Ly Ca nhìn về phía trước, thêm mắm dặm muối kể lại chuyện đã xảy ra ngày hôm đó.

Mọi người cẩn thận nghe Bộ Ly Ca giải thích, bởi vì bọn họ đều rất tò mò về Khởi Nguyên Thương Thành.

Lời editor: Muội đã bạo xong 14c hôm nay nha!!! Một lần nữa xin chân thành cảm ơn các đại thần HolySkyfire, TầmThường, lmhkkk, Maseno1 và đặc biệt là đại thần dlhhld23 đã đẩy KP ủng hộ bọn muội!!! Yeah Yeah... Bọn muội sẽ cố gắng nhiều hơn nữa để không phụ lòng các đại thần đã ủng hộ. Yêu mọi người thật nhiều!!!

Chương 48: Tin tức về di tích thượng cổ

Mấy phút sau, không hiểu sao đề tài lại chuyển đến trên dãy núi Cửu Diệu và thành Cửu Diệu.

"Hầy, bây giờ lính đánh thuê càng ngày càng khó sống." Chu Hổ thở dài một tiếng: "Không biết vì sao mà yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu nóng nảy hơn nhiều so với ngày xưa, trước kia ở sâu núi mới xuất hiện yêu thú, bây giờ thậm chí còn gặp phải chúng ở ngay ngoài rìa dãy núi."

"Tại sao?" Bộ Ly Ca nhíu mày hỏi.

"Sao ta biết được." Chu Hổ cười khổ, bất đắc dĩ nói.

Giang Thánh Quân ở bên cạnh ngược lại nghĩ đến chuyện gì đó: "Không biết các ngươi có phát hiện hay không, gần đây người tu luyện lạ mặt ở trong thành Cửu Diệu đúng là càng lúc càng nhiều, hơn nữa hôm trước còn có cao thủ thần bí chiến đấu…"

Giang Thánh Quân chợt nhớ ra, cao thủ thần bí mà hắn ta nhắc đến còn đang ở ngay bên cạnh.

Giang Thánh Quân cẩn thận liếc mắt nhìn Lạc Xuyên, thấy người kia không có biểu hiện gì khác thường mới thở phào nhẹ nhõm.

"Chẳng lẽ là bên trong dãy núi Cửu Diệu có chí bảo nào đó xuất thế hay sao?" Có người nói không chắc chắn.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều lâm vào trầm tư.

Một chốc sau, Chu Hổ phá vỡ cục diện yên lặng.

"Ha ha, có chí bảo xuất thể thì liên quan gì đến chúng ta sao? Trời sập còn có người giỏi chống đỡ, đừng nghĩ nhiều như vậy!"

Nghe thấy lời của tên Chu Hổ thần kinh thô này, mọi người đều cười gượng.

Có điều không thể không nói, lời này thật sự rất có lý.

Trò chuyện thêm một lát, năm người Chu Hổ, Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca chào Lạc Xuyên một tiếng rồi rời đi.

Mì ăn liền có một giờ tăng tốc độ tu luyện gấp mười lần, cũng không

thể cứ lãng phí như vậy.

Lúc này, cửa hàng lại khôi phục sự yên tĩnh.

"Tử Yên, ngươi có biết trong dãy núi Cửu Diệu xảy ra chuyện gì không?" Một lát sau, Lạc Xuyên nhìn về phía Yêu Tử Yên đang nhắm mắt tu luyện sau quầy, hỏi.

Yêu Tử Yên chậm rãi mở mắt ra, một tia sáng màu tím chợt lóe lên rồi biến mất.

Nàng gật đầu: "Một di tích thượng cổ xuất thế."

Di tích thượng cổ?

Nghe thấy một từ ngữ xa lạ, Lạc Xuyên có chút khó hiểu nhìn Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên giải thích: "Dãy núi Cửu Diệu rộng lớn khôn cùng, gần như là ngang với toàn bộ Thiên Lan đại lục. Thành Cửu Diệu chẳng qua chỉ là một thành trì cách dãy núi Cửu Diệu khá gần thôi."

"Trong dãy núi Cửu Diệu có vô số yêu thú, đồng thời cũng có vô cùng vô tận những cơ duyên và mối nguy, di tích thượng cổ chính là như thế."

"Nghe đồn, di tích thượng cổ này có thể là di tích hoặc là thử thách do một tông môn không biết thực lực bao nhiêu để lại."

Lạc Xuyên gật đầu, trong lòng đã sáng tỏ.

"Đúng rồi, ngươi không phải là hoàng tộc yêu thú sao, di tích thượng cổ mở ra, hẳn là rất quan trọng với ngươi nhỉ?" Lạc Xuyên hỏi.

Nghe vậy, trên gương mặt tươi cười của Yêu Tử Yên lập tức xuất hiện một chút tức giận.

Có điều sau khi nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên, tức giận lại tan biến, hóa thành bình tĩnh.

Yêu Tử Yên lắc đầu, thở dài sâu kín: "Đứng trước lợi ích, yêu thú và con người đều giống nhau, nếu không phải vì di tích thượng cổ mở ra, bị mấy tên kia bán đứng, ta cũng không đến mức bị bại lộ thân phận."

Lạc Xuyên hơi trầm ngâm, hắn biết dường như mình đã hỏi đến chuyện mà trong lòng Yêu Tử Yên không muốn nhớ lại nhất.

"Có cần sự trợ giúp của ta hay không?" Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, nghiêm túc hỏi.

Đây là nhân viên phục vụ của mình, nếu gặp phải khó khăn, thân là ông chủ, đương nhiên phải giúp đỡ.

Ừ, đúng vậy, chính là như vậy!

Lạc Xuyên nghĩ thầm trong lòng.

Yêu Tử Yên nghe thấy lời của Lạc Xuyên, nhìn gương mặt nghiêm túc của người kia.

Đầu tiên nàng hơi sửng sốt, sau đó nhoẻn miệng cười, hoa xinh nở rộ trong phút chốc, Lạc Xuyên cũng không nhịn được mà ngơ ngác một chốc.

"Ta cảm thấy cuộc sống bây giờ rất tốt, chuyện này cứ để cho nó trôi qua đi…"

Chương 49: Phương hướng phát triển của cửa hàng trong tương lai

Nhìn Yêu Tử Yên mặt đầy ý cười, Lạc Xuyên cảm thấy dường như mình đã vô tình giúp nàng tháo bỏ khúc mắc.

Dù sao cũng đang rảnh rỗi, Lạc Xuyên suy nghĩ rồi đưa ra quyết định.

Chỉ thấy hắn quay lên lầu, lúc xuống dưới, trong tay cầm theo một cái bảng nhỏ.

"Ông chủ, ngươi muốn làm gì?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

"Viết quy định trong cửa hàng lên, cũng không thể mỗi lần có khách hàng mới đến lại phải nhắc thêm một lần." Lạc Xuyên trả lời.

"Có lý." Yêu Tử Yên gật đầu, sau đó cầm lấy bảng trắng trong tay Lạc Xuyên: "Ông chủ, ta làm cho!"

Lạc Xuyên cũng không khách sáo, dứt khoát giao cho Yêu Tử Yên.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lạc Xuyên nói: "Bên trên cứ viết ba quy định đi."

"Hàng hóa trong cửa hàng, mỗi người mỗi ngày mỗi loại chỉ được mua một món."

"Không được gây sự trong cửa hàng, người gây sự tự gánh lấy hậu quả."

"Không được phá hỏng hàng hóa trong cửa hàng."

"Ông chủ, viết xong rồi!"

Yêu Tử Yên lúc này cũng dừng bút, bên trên mặt bảng màu trắng bỗng chốc có thêm ba hàng chữ màu đen khéo léo chỉnh tề.

"Treo lên đi." Lạc Xuyên gật đầu.

Thời gian trôi qua từng ngày, cuộc sống cũng không vì thay đổi trong thành Cửu Diệu mà có thêm nhiều gợn sóng.

Nháy mắt đã qua một tuần. ngoại trừ hai vị khách cố định là Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý, còn có Chu Hổ và hai tiểu đội lính đánh thuê của Ngụy Khinh Trúc thường ghé thăm cửa hàng nhỏ của Lạc Xuyên.

Đúng vậy, Bộ Thi Ý cũng thành khách quen của cửa hàng, mà tất cả

nguyên nhân đều là vì công dụng của mì ăn liền.

Có tốc độ tu luyện gấp mười lần của mì ăn liền, tuy rằng chỉ duy trì một giờ, nhưng thành quả có thể so được với một ngày bình thường cố gắng tu hành!

Mà ngay hôm nay, Lạc Xuyên cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ mà hệ thống tuyên bố!

"Hệ thống Tối Cường Điếm Chủ.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Điếm chủ một sao.

Tu vi: Nhị giai.

Tỷ lệ phân chia trước mắt: 10%.

Tiến độ hoàn thành nhiệm vụ: Coca Cola 100/100, thanh cay 100/100.

Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng."

Nhị giai, chỉ trong thời gian ngắn ngủi một tuần, thực lực của Lạc Xuyên đã tăng từ nhất giai lên nhị giai.

Nếu bị người tu luyện trên Thiên Lan đại lục biết được, không biết sẽ gây chấn động cỡ nào.

Chưa đầy hai tuần lễ đã từ người thường tiến giai đến cảnh giới nhị giai, có thể nói là chưa từng có ai!

Có điều Lạc Xuyên cũng không để ý đến chuyện này, không phải chỉ là nhị giai thôi sao?

Cơ bản thôi, chả lợi hại gì.

"Hệ thống, bắt đầu rút thưởng đi." Lạc Xuyên nói trong đầu.

Trước mắt chợt lóe lên, Lạc Xuyên lại đi đến không gian rút thưởng.

Nhưng khác với trước kia, lần này hệ thống vậy mà lại lên tiếng.

"Vì trước mắt ký chủ đã rút thưởng được bốn lần, xin hãy lựa chọn phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Phương hướng phát triển?" Lạc Xuyên có chút tò mò: "Hệ thống giải thích một chút đi."

Hệ thống: "Nếu đã tên là Thương Thành thì đương nhiên việc chính là

bán hàng hóa, trong đó có thể chia nhỏ thành vô số thể loại, như tu luyện, nghỉ ngơi, ăn uống, giải trí… Lựa chọn của ký chủ sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến phương hướng phát triển tiếp theo của Khởi Nguyên Thương Thành."

Lạc Xuyên gật đầu, trong lòng ngoại trừ sáng tỏ còn có chút kinh ngạc.

Xem ra bản thân cái gọi là chủ cửa hàng này vẫn có chất lượng rất cao.

Theo lời của hệ thống, tương lai chính mình phải phát triển Khởi Nguyên Thương Thành thành trung tâm cỡ lớn bao gồm vô số thể loại."

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên quyết định lựa chọn.

"Hệ thống, ta chọn phương hướng tu luyện."

Ở Thiên Lan đại lục, tất cả đều tôn trọng người tu luyện, lựa chọn hướng tu luyện đương nhiên là không thể chê được.

"Lựa chọn thành công! Xin ký chủ bắt đầu rút thưởng."

Tiếng của hệ thống biến mất, Lạc Xuyên phát hiện bàn quay rút thưởng đã nhỏ hơn một cỡ, phần thưởng bên trên đã ít đi không biết bao nhiêu.

Chương 50: Tìm hiểu một chút về game thực tế ảo

Lạc Xuyên nhìn bàn quay rút thưởng, hạ lệnh chuyển động.

Bàn quay bắt đầu nhanh chóng chuyển động.

Một lát sau, Lạc Xuyên lại ra lệnh dừng lại.

Bàn quay rút thưởng chậm rãi dừng lại, cây kim rơi vào trong một khu vực màu xanh lam.

"Chúc mừng ký chủ rút được game thực tế ảo Tháp Thí Luyện."

"Đang cải tạo cửa hàng, thời gian dự tính: 6 giờ."

Trò chơi?

Nghe thấy âm thanh nhắc nhở của hệ thống, trong phút chốc Lạc Xuyên suýt nữa đã hoài nghi rằng mình nghe nhầm.

Chơi trò chơi = tu luyện?

Hệ thống, ta học ít, ngươi đừng lừa ta.

Cũng may có vài lần rút thưởng trước đó, Lạc Xuyên đã chuẩn bị sẵn tâm lý, cho nên thật ra cũng không kinh ngạc quá mức.

Dường như là đoán được suy nghĩ trong đầu Lạc Xuyên, hệ thống lên tiếng đúng lúc: "Khi người chơi ở trong trò chơi Tháp Thí Luyện, điểm kinh nghiệm nhận được có thể chuyển đến cơ thể."

Lạc Xuyên:…

Hệ thống trâu bò!

Chơi trò chơi cũng có thể mạnh hơn, thậm chí Lạc Xuyên còn muốn nói một câu: Hệ thống thật là lợi hại.

Hơn nữa Lạc Xuyên bây giờ đã vô cùng tò mò đối với trò chơi tên Tháp Thí Luyện này.

Nhưng giờ đêm đã về khuya, thời gian cải tạo còn sáu tiếng, cho nên Lạc Xuyên cũng chỉ có thể chờ đến ngày mai mới xem được.

Quãng thời gian ban đêm nhanh chóng lướt qua.

Nháy mắt đã tới sáng sớm ngày hôm sau.

Sau khi rửa mặt đơn giản, Lạc Xuyên có chút hưng phấn đi xuống lầu.

Lúc này, Yêu Tử Yên vừa mới từ trong phòng đi ra.

Nàng nhìn bóng lưng Lạc Xuyên đi xuống lầu, trên gương mặt tươi cười xuất hiện vẻ nghi hoặc.

"Cứ cảm thấy ông chủ hôm nay hình như đặc biệt hăng hái…"

Phải biết rằng thường ngày, hình tượng của Lạc Xuyên lại là nam thần lạnh lùng không nói cười tùy tiện.

Hôm nay lại có chút khác biệt với lúc trước.

Nghĩ mãi mà không có kết quả, Yêu Tử Yên cũng không nghĩ nhiều nữa, tiến vào nhà vệ sinh bên cạnh bắt đầu rửa mặt.

Bên kia, sau khi Lạc Xuyên đi xuống lầu một cửa cửa hàng cũng bị cảnh tượng trước mắt thoáng làm cho kinh ngạc một chút.

Trong cửa hàng vốn có rất nhiều kệ hàng trống trơn, giờ đã biến mất.

Trên vách tường đối diện với cửa chính của cửa hàng có thêm một màn hình tinh thể lỏng.

Phía bên phải cửa hàng đã xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất, nói chính xác hơn là nhiều ra mười cái ghế ngồi.

Bên trên ghế ngồi còn có một cái mũ giáp màu trắng bạc.

Phía trước ghế ngồi là một màn hình tinh thể lỏng, có lẽ là để thể hiện hình ảnh trong trò chơi.

Thấy thế nào thì một cửa hàng nho nhỏ cũng không thể trang bị nhiều thứ như vậy.

Nhưng Khởi Nguyên Thương Thành chính là như thế, có thêm hơn mười cái ghế ngồi, trông lại không có vẻ chật chội.

Nếu bị tông môn truyền thừa lâu đời nhìn thấy, chắc chắn sẽ giật nảy người.

Bởi vì hiện tượng này chính là khống chế sức mạnh không gian!

Có lẽ gọi là trận pháp không gian thì thích hợp hơn.

"Ông chủ, những thứ này là cái gì vậy?"

Yêu Tử Yên lúc này đang từ lầu hai đi xuống, liếc mắt một cái đã thấy được sự thay đổi của cửa hàng, tò mò hỏi.

"Game thực tế ảo." Lạc Xuyên trả lời.

Yêu Tử Yên sửng sốt.

Nàng nghe không hiểu.

"Ta biểu diễn cho ngươi xem một chút."

Lạc Xuyên dứt lời thì ngồi xuống trên ghế, đội mũ giáp lên đầu.

Trong nháy mắt mũ giáp vừa đội lên, Lạc Xuyên chỉ cảm thấy ý thức của mình như thoát khỏi sự trói buộc của thân thể, đi tới một không gian xa lạ tối đen.

Đồng thời, thân thể của Lạc Xuyên cũng ngưng tụ thành thực thể.

Điểm khác biệt là trong cơ thể hoàn toàn không có chút linh lực nào, đúng là cơ thể của con người bình thường.

"Kiểm tra được người chơi đăng nhập lần đầu tiên, có tạo tài khoản hay không?"

Một giọng nói máy móc vang lên, nghe vào có tám phần tương tự với giọng của hệ thống.

Cùng lúc đó, trong không gian tối mịt tức thời hiện ra một hộp thoại với dòng chữ phát sáng.

Bên dưới có hai sự lựa chọn.

"Có" và "Không".

Lời editor: Chương sau truyện vào vip rồi, không biết sẽ có bao nhiêu đại thần mua vip đây!!! Huhu, hóng hóng quá!!!

Chương 51: Cách thu phí bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở trong mắt của Yêu Tử Yên, nàng nhìn thấy bóng dáng của Lạc Xuyên xuất hiện ở trên màn hình hiển thị ở trước mặt.

"Chẳng lẽ đây là linh khí đặc biệt gì đó? Tuy nhiên vì sao nó lại không có bất cứ dao động linh khí nào?"

Yêu Tử Yên hơi nhíu mày, trầm ngâm suy nghĩ.

Rất hiển nhiên, cho dù Yêu Tử Yên có suy nghĩ như thế nào cũng không đoán được rốt cuộc đồ vật đến từ thế giới khác rốt cuộc là gì.

Trong không gian tối đen như mực, Lạc Xuyên lựa chọn "Có".

Ánh sáng rực rỡ trước mắt lóe lên, cả người Lạc Xuyên đã ở trên một thảo nguyên rộng mênh mông.

Một cơn gió nhẹ quất vào mặt, trong không khí tràn ngập mùi thơm mát của bùn đất và cỏ tươi.

"Tháp Thí Luyện đã mở ra, số tầng hiện tại: 1."

"Chế độ: Đơn giản."

"Tu vi: Không."

Cùng lúc đó, ở góc trên bên phải tầm mắt của Lạc Xuyên còn xuất hiện một bảng thông tin nho nhỏ nửa trong suốt.

Nhìn qua có tám mươi phần trăm giống với bảng thông tin của hệ thống.

Trên đó còn có tên nhân vật, đẳng cấp, cùng với một thanh điểm kinh nghiệm nho nhỏ.

Ở góc của bảng thông tin còn có một biểu tượng thương thành nho nhỏ.

"Có bắt đầu khiêu chiến hay không?"

"Có."

Ngao ô!

Một tiếng sói tru bỗng nhiên vang lên, khiến cho cơ bắp toàn thân của Lạc Xuyên không kìm được xiết chặt lại.

Ở trong tầm mắt của hắn, một con sói màu xám khổng lồ với kích thước cơ thể hơn ba mét đang từ xa lao đến.

Sau đó nó từ trong bụi cỏ nhảy ra, nhào về phía Lạc Xuyên.

Mà ngay khi Lạc Xuyên nhìn thấy con sói khổng lồ này, hắn lập tức bắt đầu bỏ chạy.

Buồn cười, hiện tại hắn chỉ có thân thể của người bình thường, có thể đánh nhau với con sói này mới là lạ!

Tuy nhiên có câu nói thế này, hai cái đùi không chạy nổi bốn cái chân.

Sau mấy nhịp thở, con sói khổng lồ bổ nhào lên người Lạc Xuyên, thậm chí hắn có thể ngửi thấy được hơi thở tanh hôi phả ra từ trong miệng của con sói!

Lạc Xuyên, đã chết.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, toàn bộ thế giới được thiết lập lại, sói khổng lồ biến mất, thi thể biến mất.

Lạc Xuyên xuất hiện ngay tại chỗ một lần nữa.

"Rất chân thực."

Lạc Xuyên sờ cằm, đưa ra một đánh giá như vậy.

Vừa rồi, hắn thực sự cảm nhận được khí tức tử vong.

Ở chỗ này lấy thân phận của người bình thường để tôi luyện thân pháp của mình, hơn nữa còn không cần lo lắng gặp phải nguy cơ sinh tử.

Chà...

Nghĩ lại thôi cũng khiến hắn cảm thấy có phần kinh khủng.

Dù sao đối với người tu luyện mà nói, cái gì là quan trọng nhất?

Đương nhiên là tính mạng của mình!

Có thể ở trong hoàn cảnh tuyệt đối an toàn tôi luyện thân pháp và ý chí của mình, ở nơi nào mới có địa phương tốt như thế này?

Đương nhiên là Khởi Nguyên Thương Thành rồi!

Chế độ khiêu chiến vừa rồi của hắn chỉ là đơn giản, như vậy xem ra vẫn còn có các chế độ khác hay sao?

"Hệ thống, chẳng lẽ còn có chế độ khác?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống: "Đúng vậy. Chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện tổng cộng chia làm bảy loại, theo thứ tự là đơn giản, bình thường, khó khăn, ác mộng, địa ngục, luyện ngục."

Lạc Xuyên: ...

Bản thân mình vừa chơi thử chế độ đơn giản, vừa chào sân đã giết chết trong nháy mắt rồi, vậy thì chế độ phía sau chắc còn kinh khủng hơn?

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, rồi quyết định không suy nghĩ đến vấn đề làm cho người ta đau lòng này nữa.

Ánh mắt của Lạc Xuyên nhìn xuống biểu tượng thương thành ở góc của bảng thông tin, sau đó bấm vào.

Ngay lập tức, một bảng thông tin to lớn hơn xuất hiện trước mắt hắn.

Nhìn nội dung phía trên bảng thông tin, khóe miệng của Lạc Xuyên không khỏi hơi giật giật.

Phía trên bảng thông tin, lại chia làm hai cái bảng.

Theo thứ tự phân biệt là vũ khí và tu vi.

Quan trọng nhất chính là, đây đều cần nạp tiền mới có thể mở khóa!

"Thật sự là phong cách của hệ thống ngươi!"

Lạc Xuyên vô thức buột miệng thốt ra ý nghĩ trong lòngNgoài dự đoán của Lạc Xuyên, không ngờ hệ thống lại mở miệng giải thích.

"Sau khi người chơi tiến vào Tháp Thí Luyện, có thể sử dụng rất nhiều vũ khí, thậm chí còn có thể thử nghiệm sức mạnh của cảnh giới cao hơn, thu linh tinh cũng không coi có gì quá đáng."

"Bảng tu vi, chỉ khi người chơi tăng thực lực vượt qua thực lực hiện tại của bản thân, mới thu linh tinh."

Lạc Xuyên gật gật đầu, sau khi nghe hệ thống nói xong, hắn không những không cảm giác được có chỗ nào không đúng, trái lại trong lòng có chút tán thành.

Đúng là như thế, thiên hạ nào có bữa cơm miễn phí, thu linh tinh đâu phải là xấu xa?

Vốn rất bình thường!

Chương 52: Đồ vật mới trong cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở phía bên kia, Yêu Tử Yên nhìn thấy Lạc Xuyên bị con sói khổng lồ đánh giết bên trong màn hình còn cảm thấy hơi lo lắng.

Tuy nhiên khi nhìn thấy Lạc Xuyên ngay lập tức sống lại lần nữa, trong lòng nàng nhẹ nhàng thở ra.

"Chẳng lẽ là, thứ này có thể giúp cho người ta trải nghiệm tình cảnh giao chiến với yêu thú?" Yêu Tử Yên không nhịn được suy đoán.

Có thể nói, Yêu Tử Yên đã đoán trúng tám chín mươi phần trăm.

Bên trong Tháp Thí Luyện, Lạc Xuyên lựa chọn thoát ra.

Một cảm giác mất trọng lượng truyền đến, một lần nữa hắn lại cảm nhận được thân thể của mình.

"Phù."

Lấy mũ xuống, Lạc Xuyên thở ra một hơi dài.

Trong mắt của hắn vẫn còn có chút ít mê mang.

Lúc trước thân thể của hắn vẫn còn ở trên một thảo nguyên mênh mông, trong nháy mắt tiếp theo đã ở trong cửa hàng, trong lòng Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện một ít cảm giác không chân thật.

"Ông chủ, lúc trước hình ảnh xuất hiện bên trong vật này, chính là những gì ngươi nhìn thấy khi đội đồ vật màu trắng bạc này lên hay sao?"

Yêu Tử Yên chỉ màn hình và mũ chơi game, có chút tò mò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu, giải thích nói: "Đây là mũ chơi game thế giới thực tế ảo, cái kia là màn LCD."

Yêu Tử Yên hơi hiểu rõ, gật gật đầu: "Đây chính là hàng hóa mới trong cửa hàng của chúng ta?"

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên trả lời: "Có thể nói như vậy. Sau khi đội mũ lên, thân thể sẽ ở trong một trò chơi tên là Tháp Thí Luyện, có thể chiến đấu ở trong đó, kinh nghiệm lấy được có thể đưa trở lại lên trên thân thể ở

hiện thực."

Yêu Tử Yên đầu tiên là sững sờ, sau đó trên gương mặt xinh đẹp lộ vẻ không dám tin tưởng.

Mặc dù không hoàn toàn hiểu hết những lời Lạc Xuyên nói, nhưng Yêu Tử Yên cực kì thông minh, tự nhiên là từ trong đó rút ra được tin tức quan trọng nhất.

Chơi game, là có thể mạnh lên.

Yêu Tử Yên cảm giác có chút hoang đường, từ khi nào thì việc tu luyện có khả năng trở nên nhẹ nhàng như vậy rồi?

"Ngươi có thể thử một lần." Lạc Xuyên hơi dừng lại rồi nói: "Miễn phí."

"Miễn phí?" Yêu Tử Yên hơi kinh ngạc.

Những ngày này làm nhân viên phục vụ của cửa hàng, Yêu Tử Yên đã hiểu rất sâu sắc một điều rằng Lạc Xuyên rất coi trọng những quy định trong cửa hàng, chưa bao giờ phá lệ.

Nếu như là bởi vì bản thân mình mà khiến cho Lạc Xuyên phá vỡ quy định, bản thân Yêu Tử Yên cũng sẽ cảm thấy băn khoăn.

"Đương nhiên." Lạc Xuyên gật đầu: "Lúc trước khi ký kết hợp đồng nhân viên, phía trên có viết, nhân viên của cửa hàng trong ngày thường có thể sử dụng miễn phí hàng hóa có tính chất không tiêu hao trong cửa hàng."

Yêu Tử Yên nhất thời hiểu ra, nàng rốt cuộc cũng nghĩ ra.

"Cái này, ừm, mũ chơi game thế giới thực tế ảo này sử dụng như thế nào?"

Yêu Tử Yên vốn đã cảm thấy rất hứng thú khi nhìn Lạc Xuyên chơi game lúc vừa rồi, hiện tại lại càng hưng phấn ngồi xuống bên trên một cái ghế ở bên cạnh, ôm một cái mũ game hỏi.

Dáng vẻ này, trái lại có phần giống một cô bé vừa nhận được một món đồ chơi.

"Đội mũ lên trên đầu, buông lỏng tâm thần của mình..."

Dựa theo hướng dẫn của Lạc Xuyên ở bên cạnh, Yêu Tử Yên đội mũ

chơi game lên, làm cho mình bình tĩnh lại.

Sau mấy hơi thở, Yêu Tử Yên cảm giác tâm thần của mình trở nên hoảng hốt.

Yêu Tử Yên hơi kinh ngạc, nàng phát hiện hiện tại bản thân mình đã ở trong một không gian hoàn toàn tối đen.

"Hiện tại ngươi đã đến không gian khởi đầu, cần đăng ký tài khoản của chính mình trước đã..."

Giọng nói của Lạc Xuyên bỗng nhiên vang lên, khiến cho Yêu Tử Yên âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Mũ chơi game thực tế ảo do hệ thống cung cấp, không chỉ có khả năng để cho một người đi vào thế giới trò chơi như thân lạc vào cảnh giới kỳ lạ, mà còn có thể cảm nhận được những chuyện xảy ra ở bên ngoài hiện thực.

Đương nhiên, nếu không muốn cảm giác, cũng có thể chủ động che đậy.

Kế tiếp, dưới sự hướng dẫn của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên thành công đi đến phía trên đại thảo nguyên ở tầng thứ nhất của Tháp Thí Luyện.

Chương 53: Ông chủ quá mạnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đây chính là game thực tế ảo sao? Không ngờ lại chẳng khác hiện thực là bao!"

Yêu Tử Yên nhìn thảo nguyên nơi mình đang đứng, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy thần sắc kinh ngạc.

"Cẩn thận một chút, công kích lập tức tới ngay."

Giọng nói nhắc nhở của Lạc Xuyên vang lên rất đúng lúc, khiến cho Yêu Tử Yên lấy lại tinh thần.

Hiện tại, Yêu Tử Yên đương nhiên cũng không có tu vi, chỉ là một người bình thường.

Chẳng qua không giống như Lạc Xuyên lúc trước, Yêu Tử Yên cầm trong tay một con dao găm toàn thân màu bạc trắng.

Là thứ nàng lấy ra từ trong cửa hàng.

Lưỡi dao cong cong dưới ánh sáng mặt trời chiếu rọi xuống, phản xạ ra ánh sáng chói mắt.

Lạc Xuyên chăm chú nhìn chằm chằm hình ảnh bên trên màn hình, Yêu Tử Yên cầm dao găm đứng trên thảo nguyên, dường như hòa thành một thể với nơi đây, vẽ nên một bức tranh cuộn tròn tuyệt đẹp.

"Tới."

Đôi môi đỏ thắm của Yêu Tử Yên khẽ mở, phát ra một tiếng nỉ non.

Cùng lúc đó, một tiếng sói tru vang lên.

Một con sói khổng lồ có hình thể dài hơn ba mét xuất hiện, nhảy lên một cái.

Yêu Tử Yên mặt không đổi sắc, thân hình lại như hóa thành một đạo huyễn ảnh.

Vòng eo nàng uốn cong một góc độ mà căn bản con người không thể nào làm được, tránh thoát công kích của con sói khổng lồ.

Đồng thời, thân hình trên mặt đất nhanh chóng di chuyển.

Dao găm trong tay chém qua, thậm chí xuất hiện một tiếng xé gió!

Yêu Tử Yên ngồi dậy, sắc mặt lạnh nhạt, mái tóc dài màu tím bay múa trong gió.

Bịch!

Tiếng một vật nặng rơi xuống đất vang lên.

Lúc này, thân thể của con sói khổng lồ mới rơi xuống đất, thi thể tách rời!

Trong nháy mắt ngắn ngủi trước đó, không ngờ Yêu Tử Yên không chỉ tránh thoát công kích, thậm chí còn trả lại cho con sói khổng lồ một chiêu trí mạng!

Lúc này, bốn phía lại xuất hiện ba con sói khổng lồ khác!

Yêu Tử Yên mặt không đổi sắc, nắm chặt dao găm trong tay.

Lúc công kích và tránh né nàng đều không mất đi sự ưu nhã, giống như một bữa tiệc nghệ thuật.

Nói thật, thời điểm nhìn thấy Yêu Tử Yên giết chết con sói khổng lồ đầu tiên, khóe mắt của Lạc Xuyên dường như khẽ giật giật một cái.

Con sói khổng lồ có thể giết mình trong nháy mắt, thế mà lại bị Yêu Tử Yên giết bằng một chiêu.

Chênh lệch giữa người và người lớn như vậy sao?

Trong giây lát, trong lòng Lạc Xuyên sinh ra cảm giác thất bại nồng đậm.

Thật khó chịu, không ngờ ta bị chính nhân viên cửa hàng của mình đánh bại.

"Ông chủ, thật sự quá thần kỳ! Trong này chẳng lẽ là một thế giới chân thật hay sao?"

Yêu Tử Yên lúc này đã cởi mũ chơi game ra, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy thần sắc hưng phấn.

"Hệ thống, chẳng lẽ Tháp Thí Luyện này được cho là một thế giới đặc thù hay sao?"

Lúc này, Lạc Xuyên cũng có chút hoài nghi, hỏi trong đầu.

Hình ảnh trong trò chơi thật sự là quá chân thực.

Thậm chí khiến cho người ta có chút hoài nghi, rốt cuộc vẻn vẹn chỉ là một trò chơi hay sao?

"Lấy phương diện thế giới hiện tại của kí chủ mà xem, có thể cho rằng như vậy." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên: ...

Xem ra hiện tại hệ thống đi theo đường lối lạnh lùng cao quý.

Lạc Xuyên nhìn về phía Yêu Tử Yên ở bên cạnh, gật gật đầu: "Đúng vậy, có thể cho là như vậy."

Sau khi nghe được câu trả lời của Lạc Xuyên, ánh mắt của Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên càng thêm ngưỡng mộ như núi cao.

Không ngờ lại có thể sáng tạo ra một thế giới khác, rốt cuộc thực lực của ông chủ mạnh đến cỡ nào?

"Ta đi mua điểm tâm, ngươi trông cửa hàng đi."

Sau khi Lạc Xuyên nói một câu, lập tức rời khỏi cửa hàng.

Yêu Tử Yên nghĩ nghĩ, lại vào trong Tháp Thí Luyện.

Lúc trước nàng vượt qua, chẳng qua là chế độ đơn giản của tầng thứ nhất.

Nàng muốn nhìn một chút, chế độ bình thường có hình dạng như thế nào.

Chế độ đơn giản chẳng qua là sói khổng lồ phổ thông, chế độ bình thường thì sẽ có cái gì...

Bởi vì tin tức về di tích bên trong dãy núi Cửu Diệu sắp bắt đầu bị truyền ra, cho nên thời gian gần đây, bên trong thành Cửu Diệu có thêm rất nhiều người tu luyện xa lạ.

Đông đảo người tu luyện tập trung ở bên trong thành Cửu Diệu như thế, mà phần lớn những người tu luyện này đều là hạng người tâm cao khí ngạo, không thể tránh được sẽ xảy ra xung đột.

Chương 54: Lăng Vân học phủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đối với chuyện này, Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối cũng vô cùng đau đầu, tuy nhiên cũng không có cách nào.

Dù sao cũng không thể lấy pháp luật thế tục để ước thúc những người tu luyện này đúng không?

Nếu thật sự làm như vậy, chỉ sợ hắn ta không thể tiếp tục làm Thiên Tinh Đại Đế được nữa.

Cũng may những tông môn hùng mạnh mới tới kia ra tay ước thúc, mới không khiến cho tình hình chuyển biến xấu thêm bước nào nữa.

Cửa thành phía đông.

Thời gian gần đây, người tu luyện tiến vào trong thành quả thực càng ngày càng nhiều.

Tuy nhiên hôm nay lại khác biệt với mọi ngày.

"Gần đây số lượng người tu luyện đi vào trong thành Cửu Diệu càng ngày càng nhiều, ngưu quỷ xà thần này nọ đều tụ tập hết lại một chỗ."

"Không phải sao? Đây chính là di tích thượng cổ đấy! Chúng ta chỉ cần nhặt được mấy thứ cặn còn sót lại mà những thế lực lớn kia không muốn, chưa biết chừng có thể một bước lên trời!"

"A? Các ngươi nhìn lên bầu trời, có phải có đồ vật gì đến đây hay không?"

"Làm gì có cái gì? Ngươi hoa mắt hay sao?"

"Thật! Ngươi nhìn mà xem, càng ngày càng gần!"

...

Có lẽ là phát hiện được cái gì đó, những người tu luyện ở cửa thành đều nhìn về phía chân trời, một loạt tiếng hô đầy kinh ngạc vang lên từ trong miệng của bọn họ.

Theo ánh mắt của những người tu luyện này, có thể thấy ở chân trời

phía xa xuất hiện một chấm đen nho nhỏ.

Chỉ trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, chấm đen nhanh chóng lớn dần lên, trong không khí cũng truyền tới một loạt tiếng xé gió.

Lúc này hình dạng của chấm đen cũng xuất hiện trước mặt đám người tu luyện.

Đó rõ ràng là một con yêu cầm màu xích kim có kích thước trọn vẹn mấy trăm trượng.

Ngọn lửa màu đỏ kinh khủng bao quanh toàn thân ns, không gian xung quanh bị biến dạng dưới nhiệt độ kinh khủng này.

"Đây là Xích Kim Huyền Tước, một loại yêu thú cực kì thưa thớt, thực lực khi trưởng thành có thể đạt tới cảnh giới Vấn Đạo, nghe đồn trong cơ thể của nó có huyết mạch của Phượng Hoàng!"

"Vậy con Xích Kim Huyền Tước này có hình thể lớn như vậy, không biết đã trưởng thành hay chưa?"

"Đương nhiên là chưa. Tuy nhiên xem ra, dường như có lẽ không lâu nữa là trưởng thành rồi..."

"Xích Kim Huyền Tước là một loại yêu thú cực kỳ hiếm có, toàn bộ Thiên Lan đại lục cũng chưa từng xuất hiện được mấy lần. Điều duy nhất mà ta biết được, mấy chục năm trước chỉ có Lăng Vân học phủ lấy được một quả trứng của Xích Kim Huyền Tước ở bên trong một di tích thượng cổ..."

Có người nào đó dường như nhận ra yêu cầm, trên khuôn mặt khó nén vẻ khiếp sợ.

"Chẳng lẽ đây chính là Xích Kim Huyền Tước?"

"Chờ một chút! Các ngươi nhìn trên lưng yêu thú kia, dường như có người đang đứng trên đó!"

"Ngươi đang nói đùa đấy à? Làm sao có thể có người... Mẹ nó? Thật sự có người!"

. . .

Lúc này Xích Kim Huyền Tước đã bay đến rất gần thành Cửu Diệu,

từng cơn gió thổi lên trên những người này, giống như dùng dao cứa qua.

Bọn họ thậm chí có thể rõ ràng cảm giác được người ở trên Xích Kim Huyền Tước tỏa ra uy áp khổng lồ, khiến trong lòng người ta sinh ra cảm giác sợ hãi.

Thủ vệ ở cổng thành đều nắm chặt vũ khí trong tay, nhìn chằm chằm vào Xích Kim Huyền Tước đang tiến đến gần, chẳng qua bọn họ không dám có bất cứ dị động nào, sợ chọc giận nó.

Tuy nhiên sự tình thu hút sự chú ý của người ta nhất, chính là mười mấy bóng người đang ở trên lưng Xích Kim Huyền Tước.

Phần lớn những người này là thiếu niên thiếu nữ, đều ăn mặc lộng lẫy, trên người đều tản ra khí tức không tầm thường.

Người yếu nhất cũng có thực lực Tạo Hóa đỉnh phong!

Nếu dùng một từ ngữ để hình dung bọn họ mà nói, như vậy chỉ có một.

Vênh váo hung hăng!

Đám người trẻ tuổi này dường như do hai người đứng trước cầm đầu.

Một người trong đó, là một nam tử có khuôn mặt vô cùng lãnh lùng, toàn thân mặc trang phục màu đen.

Một người khác, là một nữ tử trẻ tuổi có khuôn mặt dịu dàng, mặc một chiếc váy dài màu tím.

Mà chỗ ngực phải trên y phục của bọn họ đều có một biểu tượng giống nhau.

Một đám mây màu trắng tinh!

Đây chính là biểu tượng của Lăng Vân học phủ!

Lăng Vân học phủ, tên như ý nghĩa, là một học phủ đào tạo những người tu luyện trẻ tuổi.

Học phủ khác với tông phái.

Gia nhập vào tông phái, như vậy ngày sau hành sự đều sẽ bị tông phái hạn chế khắp nơi.

Nhưng nếu là học phủ, sau khi ngươi tốt nghiệp, hai bên cũng không có bất cứ quan hệ có tính cưỡng chế nào cả.

Tuy nói như vậy, con người cũng không phải là sinh vật không có tình cảm.

Dưới tình huống nhớ tới tình cũ, lúc học phủ gặp phải khó khăn, gần như mỗi học viên đã từng tốt nghiệp đều sẽ hỗ trợ học phủ trong khả năng cho phép.

Khi học phủ đã đứng sừng sững hàng trăm năm, hàng ngàn năm, loại này có nội tình có thể nói là kinh khủng...

Giống như Lăng Vân học phủ, trên toàn bộ Thiên Lan đại lục cũng có danh tiếng không kém.

Chương 55: Thay đổi của cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vì để cho học viên trong học phủ không làm chim hoàng yến trong lồng, hàng năm, trong học phủ đều sẽ có lão sư dẫn theo các học viên tiến về các địa phương tiến hành lịch luyện.

Lần này di tích Thượng Cổ bên trong dãy núi Cửu Diệu mở ra, chính là một cơ hội tuyệt vời để thí luyện!

Chuyến đi này do hai lão sư dẫn đội, nam tử tên là Ứng Vô Cực, nữ tử tên là Mộ Dung Hải Đường.

Thực lực của hai người đều cực kỳ không tầm thường, đã đạt đến cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm!

Lăng Vân học phủ ngoại trừ coi chuyến đi này là cuộc thí luyện cho học rèn luyện ra, đương nhiên cũng sẽ không buông tha di tích thượng cổ một cách uổng phí!

Một đoàn người nhảy từ trên lưng Xích Kim Huyền Tước xuống, tiến vào bên trong thành Cửu Diệu dưới ánh mắt kính sợ của một đám người tu luyện.

Những thủ vệ ở cổng thành kia căn bản không dám ngăn cản, trực tiếp cho qua.

Đây chính là thực lực mang tới quyền lực!

Xích Kim Huyền Tước phát ra một tiếng kêu thanh thúy kêu, giương cánh nhảy lên một cái, bay về phía dãy núi Cửu Diệu.

Đối với nó mà nói, dãy núi Cửu Diệu mới là chỗ tốt nhất.

"Thật sự không nghĩ tới, Lăng Vân học phủ cũng sẽ đến!"

"Di tích thượng cổ lần này tất nhiên sẽ có một trận gió tanh mưa máu!"

"Đừng ở đây cảm thán nữa! Xếp hàng xếp hàng! Ta còn muốn vào thành sớm một chút đây..."

Sau khi tiến vào trong thành Cửu Diệu, đoàn người của Lăng Vân học

phủ lập tức đi đến khách sạn lớn nhất ở trong thành, Túy Nguyệt Hiên.

Những học viên này đương nhiên sẽ không một mực ở trong khách sạn, sau khi nghe Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường nói một phen, lập tức chia thành tốp năm tốp ba rời khỏi Túy Nguyệt Hiên.

...

Thời điểm Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đi vào trong hẻm nhỏ, hình ảnh quen thuộc cũng không xuất hiện.

"Kỳ quái, ông chủ đi đâu rồi? Tại sao hôm nay lại không phơi nắng vậy?" Bộ Ly Ca gãi gãi đầu, hơi nghi hoặc.

Ông chủ không phơi nắng ở trước cửa hàng, thật sự là quá kỳ quái!

"Có lẽ trong cửa hàng có hàng hoá mới?" Bộ Thi Ý suy đoán.

Bộ Ly Ca gật gật đầu, thần sắc lộ vẻ nhất định là như thế nói: "Nhất định là như thế! Tỷ tỷ, đi nhanh lên, chúng ta đi vào xem một chút!"

Hai người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, điều đầu tiên họ nhìn thấy chính là những thay đổi rất lớn trong cửa hàng.

Thứ đập vào mắt trước tiên chính là một màn hình màu đen đối diện với cửa lớn.

Toàn bộ kệ hàng phía bên phải của cửa hàng đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một hàng ghế dựa.

Bên cạnh ghế dựa có một cái mũ đội màu bạc trắng, phía trước có một cái màn hình nhỏ hơn màu đen.

Còn ông chủ và Yêu Tử Yên, hiện tại mỗi người ngồi trên một cái ghế, đội mũ.

Phía trên màn hình trước mặt bọn họ, có bóng hình của hai người.

Yêu Tử Yên đang liên tục tiêu diệt các loại yêu thú.

Ông chủ đang bị các loại Yêu thú giết chết...

Ai? Không đúng!

Không phải ông chủ là cao thủ lợi hại nhất hay sao?

Vì sao hai người lại có chênh lệch lớn như vậy?

Nhất định là yêu thú mà ông chủ đánh rất lợi hại!

Trong lòng Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đều nghĩ như vậy.

"Chẳng lẽ đây chính là hàng hóa mới trong cửa hàng?" Khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ hiếu kỳ.

Đồ vật mới đấy! Ngay cả hắn ta là con trai của Trấn Nam Hầu cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy qua đồ vật kỳ lạ như vậy.

Chẳng lẽ là linh khí gì rất đặc biệt hay sao?

Ông chủ quả nhiên thần thông quảng đại!

Bộ Thi Ý không giống như Bộ Ly Ca, nàng nhìn thấy nhiều thứ hơn.

Bộ Thi Ý hơi nhíu mày, đánh giá cửa hàng: "Tại sao ta có cảm giác không gian bên trong cửa hàng dường như đã lớn hơn nhiều?"

Bộ Ly Ca nghe vậy, nhìn bốn phía, gật gật đầu: "Hình như đúng là như thế."

Nói xong, Bộ Ly Ca vội vàng đi ra ngoài cửa hàng.

Trong lúc Bộ Thi Ý không biết Bộ Ly Ca chuẩn bị làm cái gì, hắn ta lại đi vào trong cửa hàng.

"Bộ Ly Ca, ngươi đang làm gì đó?" Bộ Thi Ý có chút buồn cười hỏi.

"Đương nhiên là nghiệm chứng một chút lời tỷ tỷ vừa nói!" Gương mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ đương nhiên.

Chương 56: Lại có trò chơi như thế này

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tỷ tỷ, sau những gì ta vừa mới quan sát được, không gian bên trong cửa hàng này chắc chắn lớn hơn nhiều so với những gì tỷ thấy bên ngoài!" Bộ Ly Ca khẳng định nói.

"Xem ra quả thực là như vậy." Sắc mặt của Bộ Thi Ý trở nên nghiêm túc, gật đầu.

Lúc trước trong nội tâm nàng có một suy đoán táo bạo, bây giờ xem ra tám chín mươi phần trăm là đúng.

"Cái gì?" Bộ Ly Ca nghi ngờ hỏi.

"Cửa hàng của ông chủ, nhất định có trận pháp không gian!" Bộ Thi Ý nói một cách chắc chắn.

"Có thì có thôi, ông chủ có bản lĩnh lớn như vậy, chút chuyện này đáng giá kinh ngạc hay sao?" Bộ Ly Ca nhếch miệng, khuôn mặt lộ vẻ khinh thường.

Bộ Thi Ý không khỏi sửng sốt.

Dường như, quả thật là đạo lý này...

Ở trên Thiên Lan đại lúc, trận pháp không gian rất hiếm thấy.

Chỉ có những tông môn có nội tình thâm hậu kia, chưa biết chừng mới có trận pháp không gian được lưu truyền từ thời thượng cổ.

Nhưng nếu là ông chủ cửa hàng có trận pháp không gian thì quả thực cũng chẳng có gì lạ.

"Các ngươi đã tới rồi à?"

Thời điểm hai người vừa mới tới, Lạc Xuyên cũng đã phát giác ra được bọn họ đến.

Hắn lập tức bỏ mũ chơi game xuống, hình ảnh trên màn hình cũng biến mất theo.

"Ông chủ, đây là đồ vật mới trong cửa hàng hay sao?" Bộ Thi Ý hỏi.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Đúng vậy, đây là một trò chơi thế giới thực tế ảo tên là Tháp Thí Luyện."

Hai chị em liếc nhìn nhau, đều nhìn ra sự nghi hoặc trong mắt đối phương.

Trò chơi?

Trên thế giới còn có trò chơi như vậy?

Lúc này, Yêu Tử Yên ở bên cạnh cũng cởi mũ chơi game ra, mái tóc dài màu tím rối tung ở sau lưng.

"Ông chủ, trò chơi này thật sự quá chân thực! Không khác gì hiện thực cả!"

Yêu Tử Yên hơi hưng phấn nhìn Lạc Xuyên, nhịn không được nói ra.

Lạc Xuyên khẽ gật đầu, sau đó hỏi: "Hiện tại ngươi đánh tới tầng thứ mấy?"

"Vẫn còn ở tầng thứ nhất." Yêu Tử Yên hơi ngượng ngùng cười cười: "Tuy nhiên đã vượt qua được chế độ đơn giản của tầng thứ nhất, hiện tại là chế độ bình thường."

"Ông chủ, ngươi thì sao?"

Yêu Tử Yên có chút tò mò nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên bị Yêu Tử Yên nhìn chằm chằm, cảm giác hơi xấu hổ.

Không được! Nhất định không thể để hình tượng của mình sụp đổ!

Lạc Xuyên đưa ra quyết định ở trong lòng.

Nhẹ giọng ho khan một tiếng, Lạc Xuyên nhìn về phía hai người Bộ Thi Ý, đột ngột thay đổi đề tài: "Các ngươi có muốn thử một chút hay không?"

"Muốn!"

Hai người vội vàng gật đầu đáp, đã quên đi vấn đề của Yêu Tử Yên.

"Tử Yên, ngươi nói cho bọn họ phương pháp thao tác cụ thể, ta đi phơi nắng trước đã." Lạc Xuyên nói.

"Được rồi ông chủ."

Yêu Tử Yên gật gật đầu, hoàn toàn đã quen thuộc với cách bỏ mặc công việc cho người khác này của Lạc Xuyên.

"Đúng rồi." Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đang chuẩn bị rời đi, bước chân bỗng nhiên dừng lại.

Đối với việc này, trong lòng Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca bỗng nhiên dâng lên một cảm giác quen thuộc.

"Mới lập tài khoản cần nộp một trăm linh tinh." Giọng nói nhàn nhạt của Lạc Xuyên truyền đến: "Mỗi giờ mười linh tinh, mỗi ngày mỗi người chơi nhiều nhất ba giờ."

"Ta biết ngay..." Khóe miệng của Bộ Ly Ca giật một cái.

Gương mặt của Bộ Thi Ý cũng lộ vẻ dở khóc dở cười.

Tuy nhiên trải qua ngần ấy ngày, bọn họ đều hiểu rõ Lạc Xuyên cũng là một ông chủ thuần túy như thế.

Lạc Xuyên phơi nắng ở cửa ra vào, thể xác và tinh thần tràn đầy cảm giác thoải mái.

Cần gì phải chém chém giết giết, phơi nắng không tốt hay sao?

Không lâu sau, lập tức có tiếng hô đầy kinh ngạc của hai người Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca vang lên.

"Đây chính là game thế giới thực tế ảo hay sao? Thật sự quá thần kỳ!"

"Cảm giác thật kỳ diệu! Ta cảm giác giống như mình đi tới một thế giới hoàn toàn mới!"

"Đúng vậy! Điều khiển thân thể trong này không khác gì thân thể thật! Chẳng qua không có linh khí, có phần không thích ứng."

"Tiếp theo hãy làm theo những gì ta nói. Các ngươi có thấy lựa chọn trước mặt các ngươi hay không? Hai người các ngươi đều chơi trò chơi này lần đầu tiên, trước hết phải lập tài khoản..."

Chương 57: Bộ Ly Ca đau khổ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên ở cửa ra vào nghe thấy tiếng nói từ trong cửa hàng truyền đến, khóe miệng hơi cong lên chút xíu.

Cuộc sống càng ngày càng tốt hơn...

"Chẳng lẽ nói, ông chủ vì một cái trò chơi nên đã trực tiếp sáng tạo ra một thế giới hay sao?"

Thân thể đứng trên đại thảo nguyên mênh mông, Bộ Ly Ca nhìn cảnh vật ở bốn phía xung quanh không khác hiện thực một chút nào, trong lòng không khỏi suy nghĩ.

Bộ Thi Ý cũng có ý nghĩ giống như vậy, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Ngay lập tức, đợt công kích thứ nhất đang đến."

Giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên đúng lúc, khiến cho hai người hiểu rõ, đây chỉ là một thế giới giả tạo.

Giọng nói kết thúc, tiếng sói tru vang lên bên tai hai người.

Một con sói màu xám có hình thể to lớn xuất hiện cách đó không xa, lao tới chỗ hai người.

"Chết tiệt!"

Bộ Ly Ca đột nhiên cảm thấy kinh hãi.

Cho dù như biết đây chỉ là một trò chơi, nhưng nó cũng thật sự quá chân thực!

Bộ Ly Ca theo bản năng muốn điều động linh lực của mình, sắc mặt cũng không thể không thay đổi.

Bên trong trò chơi này, linh lực của hắn ta đã hoàn toàn biến mất.

Nói cách khác, hiện tại hắn ta chỉ là một người bình thường mà thôi.

"Mẹ nó, không phải chỉ là một trò chơi thôi hay sao? Ông đây chả lẽ lại sợ ngươi hay sao?"

Trong lòng Bộ Ly Ca xuất hiện cảm giác tức giận, không lùi mà tiến tới, lao về phía đối diện.

"A!"

Một tiếng hét thảm vang lên.

Bộ Ly Ca, đã chết.

Ở một bên khác, không lâu sau, trong miệng của Bộ Thi Ý truyền đến một tràng tiếng kinh hô.

Nàng giết chết con sói khổng lồ đầu tiên xuất hiện, về sau lại bị ba con sói xuất hiện sau đó vây quanh đánh giết.

Hai người tháo mũ chơi game xuống, sắc mặt đều có vẻ tái nhợt.

Tuy rằng lúc trước chỉ là trò chơi, nhưng cảm giác hoảng sợ khi tử vong tiến đến đúng là có thật.

"Cảm giác như thế nào?" Yêu Tử Yên cười hỏi.

"Không khác gì hiện thực cả!" Bộ Ly Ca cảm thán một câu: "Tử Yên tỷ, đây thật sự chỉ là một trò chơi thôi hay sao?"

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đương nhiên, đây chính là ông chủ nói. Huống hồ ở trong trò chơi sau khi chết còn có thể sống lại, có gì phải sợ?"

Trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca xuất hiện thần sắc bất đắc dĩ.

Có gì phải sợ?

Nói thì có vẻ nhẹ nhàng, nhưng điều cần phải khắc phục chính là cảm giác sợ hãi đối với tử vong.

Bộ Thi Ý thì khẽ nhíu mày trầm tư: "Ta dường như cảm nhận được tác dụng của trò chơi này. Không những sẽ không gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, còn giúp cho chúng ta lần lượt cảm nhận được giới hạn của bản thân, từ đó đột phá nó."

"Cho tới nay, ta đều cho rằng chỉ cần có cảnh giới cao thì thực lực càng cao. Nhưng vừa rồi khi mất đi tất cả linh lực ở trong trò chơi, ta mới phát hiện khả năng khống chế lực lượng của bản thân mình, chỉ có thể phát huy ra một, hai phần mười mà thôi."

Trên khuôn mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười, những thứ này

nàng cũng đã hiểu rõ từ lâu.

"Ly Ca, vào trong trò chơi, hôm nay ta trái lại muốn nhìn xem, rốt cuộc ta có thể xông qua tầng thứ nhất hay không!"

Trong mắt của Bộ Thi Ý xuất hiện ý chí chiến đấu dày đặc.

Bộ Thi Ý không chỉ có thiên phú đỉnh phong, tính cách cũng không thể chê, bằng không cũng không thể trở thành người nổi bật bên trong thế hệ trẻ tuổi của thành Cửu Diệu.

"Tỷ, ngươi muốn chơi thì tự mình chơi đi, đừng lôi ta theo!" Sau khi Bộ Ly Ca nghe thấy Bộ Thi Ý nói như vậy, nhịn không được kêu lên.

"Ngươi trực tiếp đột phá từ cảnh giới Cảm Linh bát phẩm lên đến Tạo Hóa, tuy rằng cảnh giới tăng lên, nhưng nội tình so sánh với những người tu luyện từng bước một đột phá đến Tạo Hóa vẫn yếu hơn rất nhiều, cần phải mài giũa thật tốt, mà lúc này chính là một cơ hội tốt." Trên khuôn mặt của Bộ Thi Ý xuất hiện một nụ cười tuyệt đẹp.

Tuy nhiên trong mắt của Bộ Ly Ca, nụ cười này không thua gì nụ cười của ma quỷ.

"Đừng mà..."

Bên trong tiếng than khóc của Bộ Ly Ca, mũ chơi game bị Bộ Thi Ý cưỡng ép đội lên...

Chương 58: Học viên của học viện Lăng Vân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trên đường phố phía đông thành Cửu Diệu, có hai thiếu nữ ăn mặc lộng lẫy đang sóng vai đi tới.

Khí chất toát ra từ trên người các nàng nhìn thoáng qua là có thể nhận ra sự khác biệt với những người tu luyện phổ thông.

Đương nhiên, hai thiếu nữ như thế này đi trên đường, hiển nhiên hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều người, tương tự cũng có người tu luyện nổi lên ý đồ xấu.

Tuy nhiên sau khi bọn họ nhìn thấy biểu tượng đám mây màu trắng trên y phục của hai người, tất cả đều thức thời lựa chọn nhường đường.

Người của học viện Lăng Vân không thể trêu vào.

"Hi Nhi, chúng ta đi ra như thế này có vẻ không tốt lắm đâu? Lão sư cũng đã nói, hiện tại thành Cửu Diệu tốt xấu lẫn lộn, khoảng thời gian trước thậm chí còn xuất hiện cao thủ thần bí dùng một chiêu giết ngay lập tức hình chiếu thần hồn Vấn Đạo viên mãn!"

"Nhã Thường ngươi sợ cái gì, lão sư đã nói qua chúng ta có thể tùy ý hoạt động trong thành Cửu Diệu, chỉ cần không gây ra chuyện gì là được rồi. Thời gian trong học viện quả thực buồn bực muốn chết, thật vất vả có cơ hội đi ra ngoài chơi, nhất định phải buông lỏng thật tốt một chút!"

Tiếng cười đùa nói chuyện của hai thiếu nữ vang lên.

Tên của hai thiếu nữ phân biệt là Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường, thân phận của các nàng đều không đơn giản.

Cố Vân Hi, tiểu công chúa của Long Thục đế quốc, thực lực của Long Thục đế quốc so sánh với Thiên Tinh đế quốc thì chỉ có hơn chứ không có kém.

Giang Nhã Thường, cô gái nhỏ nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Giang gia, bên trên có chín người ca ca, cũng là hòn ngọc quý được bọn họ nâng niu.

Giang gia đã truyền thừa khoảng chừng mấy ngàn năm, cũng có danh tiếng không kém ở trên Thiên Lan đại lục.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường vừa đi vừa cười nói, đi trên đường nhìn thấy đồ vật cảm thấy hứng thú đều mua tất cả lại để vào trong không gian giới chỉ.

Tất cả những tiểu thương kia đều mặt mày hớn hở, khách hàng ra tay hào phóng như thế quả thực không thấy nhiều.

"A? Hi Nhi, ngươi nhìn xem không ngờ nơi này lại có một cửa hàng kìa!" Giang Nhã Thường phát hiện cái gì đó, gương mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Cố Vân Hi nhìn theo ánh mắt của Giang Nhã Thường, trên khuôn mặt cũng xuất hiện một nụ cười.

"Thật sự không nghĩ tới, lại có người mở cửa hàng ở một chỗ vắng vẻ như thế này."

"Đó có phải là ông chủ của cửa hàng này hay không?" Giang Nhã Thường chỉ vào Lạc Xuyên đang ngồi trên ghế dựa ở trước cửa cửa hàng, nói.

"Có lẽ là đúng rồi." Cố Vân Hi gật gật đầu: "Đi, Nhã Thường, chúng ta đi qua xem một chút."

Nói xong, lập tức lôi kéo Giang Nhã Thường đi tới, không cho nàng ta cơ hội ý kiến.

"Ai ai ai, chậm một chút chậm một chút, Hi Nhi ngươi gấp cái gì chứ..."

Ánh sáng mặt trời ở trước người bị che khuất, Lạc Xuyên chậm rãi mở hai mắt ra.

"Ngươi là ông chủ của cửa hàng này hay sao?"

Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

Đập vào tầm mắt là hai cô gái cực kỳ xinh đẹp.

Ở trên người của các nàng tỏa ra một loại khí tức đẹp đẽ lộng lẫy một cách tự nhiên.

Tuy nhiên, hiển nhiên điều này không có một chút ảnh hưởng nào đối với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Đúng vậy, ta là ông chủ."

"Khởi Nguyên Thương Thành, chưa nghe thấy cái tên này bao giờ, khí phách của ông chủ ngươi cũng không nhỏ đâu, lại dám sử dụng hai từ khởi nguyên."

Giang Nhã Thường đánh giá bảng hiệu, nhịn không được cảm thán một câu.

"Ông chủ ngươi có lẽ đang bận việc, chúng ta sẽ tự mình tiến vào cửa hàng xem."

Cố Vân Hi lôi kéo Giang Nhã Thường đi vào trong cửa hàng.

Bận rộn? Ông chủ này rõ ràng đang phơi nắng, bận rộn chỗ nào?

Giang Nhã Thường không nhịn được, thầm chế nhạo ở trong lòng.

Lúc này, hai người đã vào trong cửa hàng.

Lạc Xuyên sửng sốt, loại con gái cởi mở như thế này cũng không thấy nhiều.

Chẳng qua nếu đã như vậy, hắn cũng vui vẻ được thanh nhàn, lại nằm ở trên ghế lười biếng phơi nắng.

Dù sao ở trong cửa hàng có Yêu Tử Yên trông coi, hơn nữa có hệ thống thêm bảo an, có thể xảy ra chuyện gì?

"Oa!"

Tiến vào trong cửa hàng, sau khi nhìn thấy đồ trang trí trong cửa hàng, Giang Nhã Thường và Cố Vân Hi đều mở to hai mắt nhìn, miệng cũng há hết cỡ.

"Hiện tại ta thu hồi quan điểm lúc trước đối với cửa hàng này." Giang Nhã Thường lấy lại tinh thần, trên gương mặt tràn đầy vẻ ngưng trọng: "Ngay cả Giang gia chúng ta, cũng sẽ không tài đại khí thô lấy rất nhiều lưu ly làm dụng cụ như thế."

Cố Vân Hi khẽ gật đầu tán thành.

Chương 59: Làm sao lại có cảm giác bị lừa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hoan nghênh quý khách." Một giọng nói dễ nghe vang lên, giống như tiếng chim oanh hót trên bầu trời.

Sau khi Cố Vân Hi, Giang Văn Thường nhìn thấy chủ nhân của giọng nói, cũng không khỏi hơi sửng sốt.

Tóc tím mắt tím, khuôn mặt tinh xảo, căn bản không hề nhìn thấy một tì vết nào, dường như là thứ hoàn mỹ nhất giữa thiên địa này.

Cho dù hai người là nữ tử, trong giây lát trong lòng cũng không khỏi sinh ra suy nghĩ muốn che chở.

Hoàng tộc của yêu thú, cũng chỉ có một số ít người tu luyện biết được sự tồn tại của bọn họ mà thôi, phần lớn đều giữ thái độ thờ ơ.

Hơn nữa, ở những địa phương giống như Lăng Vân học viện này, cũng có các thành viên của Yêu tộc...

Hiển nhiên, hai người vẫn chưa nhìn ra thân phận của Yêu Tử Yên.

"Các ngươi muốn mua cái gì?"

Yêu Tử Yên nhìn thấy dáng vẻ sửng sốt của hai nữ hài khả ái, trong giây lát nở nụ cười, lại hỏi tiếp.

"A? Khụ khụ khụ, chúng ta..."

Thấy Yêu Tử Yên nở nụ cười, không biết tại sao sắc mặt của Cố Vân Hị trở nên đỏ rực, nói chuyện cũng trở nên lắp ba lắp bắp, hồi lâu cũng không nói ra được một câu hoàn chỉnh.

Trái lại, Giang Nhã Thường ở bên cạnh rốt cuộc lấy lại tinh thần, hơi kinh ngạc hỏi: "Chẳng lẽ ngươi là nhân viên phục vụ của cửa hàng này?"

Để một nữ tử xinh đẹp như vậy làm nhân viên phục vụ, ông chủ này nghĩ như thế nào vậy?

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường không hẹn mà cùng nhìn về phía Lạc Xuyên ở cửa ra vào.

Lạc Xuyên hắt hơi một cái, trong lòng có chút nghi hoặc.

Bản thân mình cũng đã có thực lực nhị giai, chẳng lẽ còn bị cảm hay sao?

Thật sự là kỳ quái.

Yêu Tử Yên khẽ gật đầu: "Đúng vậy, ta chính là nhân viên phục vụ trong cửa hàng."

"A? Bọn họ đang làm gì vậy?" Cố Vân Hi chú ý tới hai người tỷ đệ Bộ Ly Ca, hơi tò mò hỏi.

Hiện tại Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đang ở bên trong Tháp Thí Luyện toàn lực chiến đấu với yêu thú, không chú ý đến sự việc đang xảy ra ở thế giới bên ngoài.

Đương nhiên, cũng có thể là bọn họ chủ động lựa chọn che đậy.

"Đây là trò chơi mới ra mắt trong cửa hàng, các ngươi có thể nhìn xem." Yêu Tử Yên cười giải thích.

Hai người gật gật đầu, sau đó cùng với Yêu Tử Yên đi đến sau lưng Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý.

Nhìn thấy hình ảnh bên trên màn hình, hai người hơi kinh ngạc.

"Chẳng lẽ nói, sự tình bọn họ đang trải qua, sẽ hiển thị lên trên vật này?" Giang Văn Thường chỉ màn hình hỏi.

Chẳng lẽ, đây là linh khí đặc biệt gì hay sao? Giang Văn Thường không khỏi suy đoán ở trong lòng.

"A... Nguy hiểm!"

Trong miệng Cố Vân Hi truyền đến một tiếng kinh hô.

Bên trên màn hình của Bộ Ly Ca, hắn ta đã bị yêu thú cắn một cái cắn đứt cổ họng, đã bỏ mình.

Ngay sau đó, hình ảnh lại lóe lên, thân ảnh của Bộ Ly Ca lại xuất hiện.

Nhìn thấy sắc mặt kinh ngạc của hai người, Yêu Tử Yên cười giải thích nói: "Lúc trước không phải đã nói rồi hay sao? Đây chỉ là một trò chơi. Chỉ tử vong ở trong game mà thôi, trực tiếp sống lại là được rồi."

"Hi Nhi, ngươi muốn thử một chút không?"

Giang Văn Thường ở bên cạnh lôi kéo y phục của Cố Vân Hi hỏi, vẻ mặt nóng lòng muốn thử.

Chuyện này giống như là ở quán Internet trông thấy người khác chơi game, luôn cảm giác người khác thao tác không đúng.

Nếu như là bản thân mình mà nói, có thể sẽ không mắc sai lầm như vậy!

Giống như cảnh tượng Bộ Ly Ca bị đánh chết vừa rồi, Giang Văn Thường cảm giác nếu như là bản thân mình, nhất định có thể tránh thoát công kích đồng thời tiến hành phản sát!

Cố Vân Hi cười gật gật đầu: "Đương nhiên, ta cũng cảm thấy hứng thú đối với cái gọi là trò chơi này."

"Đăng ký tài khoản trò chơi, mỗi người một trăm linh tinh, mỗi giờ mười linh tinh, mỗi người mỗi ngày được chơi tối đa ba giờ." Nhìn thấy hai người đã đưa ra quyết định, giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên.

Cố Vân Hi: ...

Giang Văn Thường: ...

Tại sao bây giờ ở trong lòng của các nàng, lại có một loại cảm giác bị người lừa...

Tuy nhiên hai người đều không phải là người thiếu tiền, trực tiếp sảng khoái giao linh tinh, sau đó dưới sự hướng dẫn của Yêu Tử Yên, đăng nhập vào trò chơi.

"Oa! Trò chơi này chân thực quá, ta cảm giác giống như đang thật sự ở trên đại thảo nguyên vậy!"

"Đúng vậy! Nhưng có phần đáng tiếc là hiện tại thân thể đã không có linh lực!"

"Cẩn thận, ta xem bọn họ chơi trò chơi, một lúc nữa sẽ có yêu thú tấn công..."

Chương 60: Đạo cụ vũ khí không hợp thói thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"A!"

Không lâu sau, có hai tiếng hô đầy kinh hãi vang lên.

Không cần nhìn, Yêu Tử Yên đã biết hai người bị yêu thú trong Tháp Thí Luyện giết chết ngay tức thì.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường lại xuất hiện trên thảo nguyên một lần nữa, trên khuôn mặt đều mang theo thần sắc sợ hãi.

Hiện tại ở trong đầu vẫn còn cảnh tượng sói xám há miệng lớn nhào tới.

Tuy nhiên hai người đều là thiên chi kiều nữ, ý nghĩ không chịu thua xuất hiện ở trong lòng của các nàng.

"Ta cũng không tin! Ta không giết được một con yêu thú nho nhỏ!"

"Đúng vậy! Lại đến nào! Hôm nay ta nhất định phải thông qua tầng thứ nhất..."

Kế tiếp, chính là thời gian bị hành hạ đến chết.

Ừm, là bị sói khổng lồ hành hạ đến chết.

"A a a a!"

Sau khi chết mấy chục lần, Giang Nhã Thường rốt cuộc không nhịn nổi.

Chỉ thấy nàng tháo mũ chơi game xuống, hơi phát điên kêu lên: "Ta không chịu nổi nữa! Năm mươi lần! Ta đã chết ròng rã năm mươi lần! Vì sao vẫn đánh không lại tầng thứ nhất!"

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên rất bình tĩnh.

Nhưng nếu nhìn kỹ, có thể nhìn thấy ý cười không thể che giấu trong mắt nàng.

Bởi vì lúc sáng Lạc Xuyên đã từng nói qua với nàng, thân là một nhân viên phục vụ chuyên nghiệp, cho dù khách hàng có buồn cười đến thế nào, đều phải nhịn xuống không thể cười.

Trừ khi nhịn không được.

Lúc này, Giang Nhã Thường bỗng nhiên chú ý tới màn hình của Cố Vân Hi ở bên cạnh, đột nhiên kinh ngạc kêu lên.

"Vì sao nàng có thể sử dụng linh lực? Hơn nữa còn có cả vũ khí?"

Trên màn hình, Cố Vân Hi tay cầm Tam Xích Thanh Phong, thân hình bay nhảy, bồng bềnh như tiên nữ.

Ở chung quanh nàng, có ba con sói khổng lồ đang vây công.

Tuy rằng nhìn qua Cố Vân Hi có vẻ đang cố hết sức, nhưng lại có thể ngăn cản công kích.

Yêu Tử Yên nhẹ giọng ho khan một tiếng, đè ép ý cười nói: "Ngươi có chú ý hay không, ở góc bảng thông tin ở góc trên bên phải màn hình trò chơi có một biểu tượng thương thành?"

"A?"

Giang Nhã Thường đột nhiên sững sờ.

Nàng có nhìn thấy bảng thông tin tức, tuy nhiên nàng lại không chú ý tới biểu tượng của thương thành mà chỉ chú ý tới việc liều mạng với sói khổng lồ.

Nhìn thấy vẻ mặt của Giang Nhã Thường, trong lòng Yêu Tử Yên đã hiểu rõ.

Nàng nói: "Nếu như ngươi có thể trực tiếp thông qua tầng thứ nhất bằng thân thể của người bình thường, cho dù là chế độ đơn giản, cũng đủ để chạm đến cảnh giới Vấn Đạo."

Giang Nhã Thường hơi xấu hổ, cười cười: "A? Ha ha ha, hóa ra là như thế..."

Nhưng nàng lại không để ý đến một việc, nếu như Yêu Tử Yên là một nhân viên phục vụ bình thường, làm sao lại biết được những thông tin như vậy.

Cảnh giới Vấn Đạo, ở trong những tông môn có nội tình thâm hậu kia cũng đủ để làm chiến lực đỉnh phong!

Đội mũ lên tiến vào trò chơi một lần nữa, Giang Nhã Thường trước tiên mở ra biểu tượng thương thành mà Yêu Tử Yên nói.

Quả nhiên, một giao diện hoàn toàn mới xuất hiện ở trước mặt nàng.

Theo thứ tự là vũ khí và tu vi.

Tu vi từ người bình thường đến Vấn Đạo, mỗi cảnh giới chia làm cửu phẩm.

Giang Nhã Thường thậm chí có chút hoài nghi, chẳng lẽ thật sự có thể có thực lực Vấn Đạo ở trong game?

Phân chia vũ khí thì thật thú vị.

Mọi người đều biết, binh khí mà người tu luyện ở trên Thiên Lan đại lục sử dụng được gọi là linh khí.

Cũng phân chia đẳng cấp giống như cảnh giới tu luyện, chia thành Thiên Địa Huyền Hoàng.

Đẳng cấp càng cao, uy lực của nó càng lớn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có thể khống chế được nó.

Phía trên bốn đẳng cấp này, còn có Thánh binh, Đế binh, cùng với Tiên khí trong truyền thuyết!

Đương nhiên, phía trên bảng thông tin ở trước mắt, đẳng cấp cao nhất chỉ là Thánh binh mà thôi.

Ngoài những thứ này ra, những thứ còn lại khiến cho Giang Nhã Thường có chút bối rối.

Súng Gatling là vật gì?

Vì sao phía trên miêu tả viết có lực công kích của linh khí Huyền cấp?

Thậm chí khi sử dụng không tiêu hao linh khí?

Còn có Tiêm Tinh Pháo, nghe cái tên này, chẳng lẽ là ngay cả ngôi sao cũng có thể bắn rơi hay sao?

Phân chia đẳng cấp cũng không hợp thói thường, thế mà lại có cùng cấp bậc với Thánh binh!

Lời editor: Vậy là muội đã bạo xong 13c hôm nay rồi nha các đại thần ơi!!!! Một lần nữa xin cảm ơn các đại thần tuanoanhanh123, mysexylove50, Maseno1, dlhhld23, lmhkkk, TầmThường và HolySkyfire huynh đã đẩy KP cho bọn muội ạ!!!!

Chương 61: Bộ Ly Ca phát điên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi suy nghĩ, Giang Nhã Thường lựa chọn một thanh trường kiếm Huyền cấp, đồng thời tăng tu vi của mình lên tới cảnh giới Đoán Thể ngũ phẩm.

Nếu để đối phó với những con sói xám còn chưa mở ra linh trí này mà phải vận dụng nhiều lực lượng hơn, Giang Nhã Thường cảm giác những năm mình trải qua ở Lăng Vân học viện đều uổng phí vô ích.

Đối phó với những con sói khổng lồ còn chưa mở ra linh trí này, chỉ cần Đoán Thể ngũ phẩm là đủ!

Mà mỗi tầng của Tháp Thí Luyện đều có giới chế, ở chế độ đơn giản của tầng thứ nhất, tu vi cao nhất có thể sử dụng là cảnh giới Đoán Thể viên mãn.

Đương nhiên, đây chỉ là một nguyên nhân.

Còn có một nguyên nhân khác, là bởi vì đồ vật trong thương thành thật sự quá đắt!

Vũ khi Hoàng cấp có giá một linh tinh, Huyền cấp mười linh tinh, Địa cấp một trăm linh tinh...

Cứ tăng lên một cấp bậc là giá cả tăng lên gấp mười lần!

Tuy rằng Giang Nhã Thường có tiền, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là nàng sẽ hành xư giống những tên nhà giàu mới nổi kia.

Tiêu xài nhiều tinh linh vì một trò chơi mà ngươi không hiểu rõ như thế, nếu thật sự làm như vậy thì có khác gì một kẻ ngu ngốc?

Về phần phân chia cảnh giới, chỉ cần thấp hơn đẳng cấp thực lực nguyên bản thì đều miễn phí.

Mà thực lực nguyên bản của Giang Nhã Thường đã là Thần Hồn tam phẩm!

Sau khi lựa chọn bắt đầu, Giang Nhã Thường nắm chặt trường kiếm

trong tay.

Ngao ô!

Tiếng sói tru quen thuộc vang lên, khiến cho thân thể của nàng trong nháy mắt trở nên căng thẳng.

"Đến rồi!"

Giang Nhã Thường hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một tia sáng.

Sau giây lát, con sói khổng lồ xuất hiện, lao thẳng tới.

Ánh mắt của Giang Nhã Thường ngưng tụ lại, thân thể tránh sang một bên.

Cánh tay trái trên mặt đất chống đỡ lấy thân thể của mình, phần eo phát lực kéo theo cánh tay phải, trường kiếm đâm lên phía trên.

Mũi kiếm xẹt qua một tia sáng lạnh lẽo, quét ngang qua bụng con sói khổng lồ.

Giang Nhã Thường thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng lực cản truyền đến từ phía trên trường kiếm.

Đó là cảm giác mũi kiếm đâm vào trong máu thịt truyền đến!

Trong miệng con sói phát ra một tiếng kêu gào thảm thiết, mới ngã quỵ trên mặt đất.

Tuy nhiên Giang Nhã Thường cũng không dám buông lỏng một chút nào, bởi vì nàng biết, đây chỉ là đợt công kích thứ nhất mà thôi!

Trong nháy mắt tiếp theo, ba con sói khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt của Giang Nhã Thường.

"Nhận lấy cái chết!"

Giang Nhã Thường đã bỏ mình trong tình huống này mấy chục lần, lúc này trong lòng đã tràn đầy lửa giận từ lâu, trực tiếp lao lên nghênh đón!

Thân hình giống như huyễn ảnh thoắt ẩn thoắt hiện trước công kích của những con sói, giống như một yêu tinh ranh mãnh.

Trường kiếm trong tay nàng nhiều lần vô tình lướt qua, để lại nhiều vết thương dữ tợn trên người của chúng nó.

Sau mười hơi thở, nương theo một tiếng vang trầm, thân thể con sói

khổng lồ cuối cùng cũng vừa ngã xuống mặt đất.

Giang Nhã Thường thở hổn hển mấy cái, bên trên gương mặt ửng đỏ xuất hiện một nụ cười.

"Đã vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ nhất Tháp Thí Luyện, có khiêu chiến chế độ bình thường không?"

Ngay lập tức, một thông báo xuất hiện trước mặt Giang Nhã Thường.

Giang Nhã Thường đương nhiên sẽ không từ chối, hiện giờ trong lòng của nàng đang tràn đầy hưng phấn.

Nàng gật gật đầu: "Khiêu chiến!"

...

"Thời gian trò chơi hôm nay đã đạt mức giới hạn! Trò chơi cưỡng chế kết thúc!"

Toàn thân Bộ Ly Ca đều là vết thương, ở phía trước của hắn ta, một con sói khổng lồ đang nhìn chằm chằm theo dõi hắn ta.

Ở bốn phía, còn có thi thể của bốn con sói khác.

Tuy nhiên tình trạng thân thể của con sói cũng không khá hơn, thân thể đầy rẫy những vết thương đẫm máu, một cái chân cũng đã bị gãy.

"A a a, chết đi cho ta!"

Bộ Ly Ca gầm lên giận dữ, xông tới, trong mắt tràn đầy thần sắc điên cuồng.

Hắn ta đã chết ở chỗ này không biết bao nhiêu lần, rốt cục chỉ còn lại một kẻ địch cuối cùng!

Bây giờ rốt cuộc có cơ hội qua cửa, nhất định phải nắm thật chặt!

Bộ Ly Ca đang ở trong trạng thái tập trung cao độ, căn bản không chú ý tới giọng nói nhắc nhở.

Ngay khi hắn ta chuẩn bị đánh chết con sói ở trước mặt, trước mắt đột nhiên lóe lên, ngay lập tức trở về không gian lúc bắt đầu.

Bộ Ly Ca sững sờ nhìn hoàn cảnh xung quanh, sắc mặt thay đổi, cuối cùng hóa thành bi phẫn nồng đậm.

Một tiếng kêu khiến người nghe thương tâm, người nghe rơi lệ từ trong

miệng của hắn ta vang lên: "A a a! Chỉ còn một con! Ta suýt nữa là đã vượt qua tầng thứ nhất rồi!"

Chương 62: Có thể tăng tu vi trong trò chơi để tìm hiểu một chút

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Ly Ca tháo mũ chơi game xuống, khuôn mặt tràn đầy giận dữ.

Hắn ta dịnh tìm ông chủ đòi một lời giải thích.

Lúc này, Bộ Ly Ca chú ý tới ánh mắt của Yêu Tử Yên ở phía sau quầy.

Hắn ta hít sâu một hơi, hiểu ra điều gì đó.

Vẻ tức giận trên khuôn mặt dần dần biến mất, khôi phục bình tĩnh.

Muốn một lời giải thích?

Hai vị đại lão trong cửa hàng này sao có thể là người phân rõ phải trái, tốt bụng như vậy?

Đánh thì đánh không lại, chỉ có thể nén giận mới có thể duy trì dáng vẻ sinh hoạt.

Bộ Ly Ca rất sáng suốt phanh lại trước vách núi trước khi lao đầu vào chỗ chết.

"Tử Yên tỷ, vì sao trò chơi của ta lại tự động đóng lại vậy?" Bộ Ly Ca nghi ngờ hỏi.

"A? Sao bản thân mình cũng bị thoát ra?"

Lúc này, Bộ Thi Ý ở bên cạnh cũng phát ra tiếng kêu nghi hoặc.

Nàng tháo mũ chơi game xuống, có chút không hiểu nhìn về phía Yêu Tử Yên.

Ừm, cái này giống như đang tổ đội chơi trò chơi, đang đánh nhau đến thời khắc mấu chốt, máy tính bỗng nhiên bị người khác tắt máy.

"Việc này có liên quan đến quy định cho khách chơi Tháp Thí Luyện." Yêu Tử Yên chỉ chỉ vào một tấm bảng trắng treo ở trên vách tường bên cạnh nói.

Ban đầu phía trên còn chỉ có ba quy định do Lạc Xuyên viết, vừa rồi Yêu Tử Yên lại viết thêm lên trên yêu cầu của trò chơi Tháp Thí Luyện mà

Lạc Xuyên nói.

"Đăng ký tài khoản một trăm linh tinh, mỗi giờ chơi mười linh tinh, mỗi người mỗi ngày chơi tối đa ba giờ."

"Còn có loại quy định này?" Bộ Ly Ca không khỏi cười khổ một chút.

Vừa rồi khi Lạc Xuyên nói, hắn ta cũng không nghe, hiện tại mới nhớ tới.

Yêu Tử Yên cũng có chút bất đắc dĩ thở dài.

Nàng biết, hôm nay chắc là không chơi được nữa rồi.

Quy định trong cửa hàng của ông chủ, quả thực chưa bao giờ bị phá vỡ.

"A?" Lúc này, Bộ Thi Ý dường như cảm giác được cái gì đó, trên gương mặt xinh đẹp đột nhiên xuất hiện thần sắc kinh ngạc.

"Tỷ? Sao vậy?" Bộ Ly Ca có chút không hiểu hỏi.

Bộ Thi Ý trả lời: "Ngươi cảm nhận thử linh lực trong cơ thể của mình đi."

Bộ Ly Ca gật gật đầu, nhắm mắt lại cảm nhận một chút.

Ngay sau đó, hắn ta trực tiếp trừng lớn hai mắt, tiếng hô không thể tin được vang lên: "Làm sao có thể? Không ngờ linh lực của ta lại tăng lên rất nhiều, đủ để so với một ngày tu luyện bình thường!"

Bộ Thi Ý gật gật đầu, bởi vì nàng cũng như thế.

Yêu Tử Yên nghe vậy, trên khuôn mặt không khỏi xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Chẳng lẽ nói, trò chơi trong tiệm của ông chủ còn có thể tăng cường tu vi hay sao?

Ba người đưa ánh mắt nhìn về phía Lạc Xuyên ở chỗ cửa cửa hàng.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của ba người, giọng nói của Lạc Xuyên nhàn nhạt vang lên: "Tháp Thí Luyện, không chỉ là một trò chơi..."

Một câu ngắn ngủi, lại khiến cho ba người rơi vào trầm tư.

Không chỉ là một trò chơi...

Như vậy nói cách khác, kinh nghiệm và tu vi đạt được ở trong trò chơi, cũng có thể mang ra hiện thực!

Vừa nghĩ đến đây, trong mắt của bọn họ đều xuất hiện ánh sáng rực rỡ.

"Ông chủ, nói như vậy, kinh nghiệm đạt được ở trong trò chơi, cũng có thể đưa lại cho bản thân?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Đúng vậy."

Nghe thấy câu trả lời khẳng định của Lạc Xuyên, hô hấp của bọn họ đều trở nên dồn dập.

Trò chơi có thể tăng cao tu vi, chỉ sợ trên toàn bộ Thiên Lan đại lục cũng chỉ có duy nhất trò chơi này thôi.

"Đúng rồi, hiệu quả gia tăng tốc độ tu luyện của mì tôm cũng có thể áp dụng đối với Tháp Thí Luyện." Giọng nói của Lạc Xuyên tiếp tục vang lên.

"Chờ chút..." Bộ Ly Ca cẩn thận tính toán: "Mì tôm gia tăng tốc độ tu luyện gấp mười lần trong vòng một giờ, chơi Tháp Thí Luyện ba giờ tương đương với một ngày tu luyện."

"Nói cách khác, tốc độ tu luyện bên trong Tháp Thí Luyện gấp tám lần trong hiện thực."

"Gấp tám lần nhân mười, tương đương với tám mươi lần..."

Ba!

Ngay lập tức, đầu của Bộ Ly Ca ăn một cái tát của Bộ Thi Ý.

Lời editor: Hôm nay chị beta nhắn muội, bảo may là bữa nay không có ai đẩy KP chứ không chết chị! Trời ơi, không ai đẩy KP mà may... @@ Quá phẫn nộ, các huynh có thể chung tay cùng muội hành chị ấy thêm được khôngggggggggg!!!

Chương 63: Quy định trong tiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tỷ, sao ngươi lại đánh ta?" Bộ Ly Ca ôm đầu, có chút bất mãn kêu lên.

Bộ Thi Ý nâng trán thở dài, nàng cảm giác đệ đệ của mình giống như hết thuốc chữa rồi.

"Gấp tám lần nhân mười lần? Ngươi nghĩ thế nào thành tốt như vậy? Đó là cộng thêm, không phải là nhân!" Bộ Thi Ý trợn mắt nhìn Bộ Ly Ca một chút, tức giận nói.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh đã không nhịn được nữa che miệng khẽ nở nụ cười.

Nàng phát hiện, hai tỷ đệ này thật sự quá thú vị.

"Tuy rằng chỉ có một giờ, tuy nhiên tốc độ tu luyện tăng gấp mười tám lần cũng là rất kinh khủng rồi." Bộ Thi Ý hít sâu một hơi, nói tiếp.

Yêu Tử Yên và Bộ Ly Ca đang ôm đầu cũng tán thành, khẽ gật đầu.

"Lại mua thêm hai ly mì ăn liền!"

Ngay lập tức, Bộ Thi Ý đưa ra quyết định.

"Đồ vật trong cửa hàng của ông chủ thật là đắt!"

Sau khi thanh toán linh tinh, Bộ Ly Ca nhìn không gian giới chỉ của mình, bỗng nhiên cảm thấy đau đầu.

Chỉ riêng ngày hôm nay, hắn ta đã bỏ ra tổng cộng bốn trăm sáu mươi linh tinh.

Cho dù hắn ta là nhi tử của Trấn Nam Hầu, giàu nứt đố đổ vách, có linh tinh nhiều đến mấy cũng không chịu nổi tốc độ tiêu tiền như thế này.

Ừm, hôm nay không mua Coca Cola và thanh cay nữa.

Mấy phút sau, mì ăn liền thành công ra lò.

Bộ Ly Ca ăn mì ăn liền, những suy nghĩ trong đầu lúc trước đã ném lên tận chín tầng mây.

Gì mà đắt với lại chả không, cứ thực dụng, và ngon nghẻ mới là đạo lí

quyết định!

Mì ăn liền này ngon thật!

Ăn mì xong, sau khi hai tỷ đệ lên tiếng chào Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, lập tức rời khỏi cửa hàng nhỏ.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường đang đắm chìm trong trò chơi không hề chú ý tới những việc đã xảy ra trong cửa hàng.

Tuy nhiên, rất rõ ràng, trạng trái chơi trò chơi thế giới thực tế ảo này của hai người cũng không duy trì được lâu nữa.

Không lâu sau, hai tiếng hét bao hàm tức giận vang lên.

"A a a! Thiếu một chút! Còn thiếu một chút nữa là ta có thể vượt qua chế độ bình thường của tầng thứ nhất!"

"Chuyện gì xảy ra! Vì sao ta bỗng nhiên bị thoát ra khỏi trò chơi?"

Những gì Yêu Tử Yên nhìn thấy là hai khuôn mặt đang nổi giận đùng đùng.

"Quy định của cửa hàng, mỗi người chỉ có thể chơi ba giờ mỗi ngày."

Lạc Xuyên cảm giác nếu mình cứ tiếp tục nằm thì thân thể sẽ rỉ sét mất, vừa mới đứng dậy đã nghe được tiếng kêu la trong cửa hàng.

Cho nên hắn đi vào trong cửa hàng, giải thích với hai người.

"Còn có loại quy định này?" Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường sững sờ.

Lạc Xuyên gật gật đầu.

"Ông chủ, không phải chỉ là một giờ mười linh tinh thôi hay sao, ta trả gấp đôi... Không! Trả gấp mười lần giá tiền! Cho ta chơi thêm một lúc nữa!" Cố Vân Hi giả bộ đáng thương nói.

"Đúng đấy ông chủ, quy định là chết, người là sống, cho chúng ta chơi thêm một lúc đi!" Giang Nhã Thường gật gật đầu phụ họa.

Yêu Tử Yên đã đoán được kết quả, bởi vì quy định của ông chủ sẽ không bị phá vỡ.

Không có ngoại lệ.

Lạc Xuyên nhận thấy, dáng vẻ của hai người này hoàn toàn là hai thiếu nữ nghiện chơi game trên internet.

Vì để cứu vãn thiếu nữ bị lạc lối, Lạc Xuyên đương nhiên không thể phá vỡ quy định.

Hắn lắc đầu, lời nói ra khiến cho gương mặt của hai thiếu nữ xuất hiện bất mãn nồng đậm: "Không được!"

Hắn chỉ về phía tầm bảng trắng nhỏ treo trên tường phía sau lưng các nàng nói: "Vẫn còn có các quy định khác."

Hai người nhìn theo phương hướng Lạc Xuyên chỉ, thấy được một tấm bảng trắng nhỏ đầy chữ viết.

Đây đều là những quy định trong cửa hàng.

"Ông chủ, quy định trong cửa hàng của ngươi đúng là rất nhiều đấy..."

Sau một hồi trầm mặc, Cố Vân Hi có chút dở khóc dở cười nói.

"Dù sao cũng phải ở trong thành Cửu Diệu một thời gian ngắn, ngày mai lại đến cũng như nhau!"

Giang Nhã Thường nhìn thấy Lạc Xuyên không có ý định nhượng bộ một chút nào, chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp.

"Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại, giá cả trong cửa hàng của ông chủ ngươi cũng thật sự là quá đắt!"

Cố Vân Hi nghĩ tới điều gì, nhịn không được cảm thán một câu.

Chỉ trong thời gian mấy tiếng, nàng đã tiêu tốn hơn một trăm linh tinh.

Mà đây chỉ là bởi vì chơi một trò chơi thôi.

Chương 64: Cửa hàng thần bí, ông chủ thần bí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên lắc đầu, mặt không đổi sắc: "Đồ vật của cửa hàng, tất cả đều đáng giá. Ngươi cảm nhận tu vi của mình một chút đi."

Tu vi?

Chẳng lẽ chơi một trò chơi còn có thể tăng tu vi lên hay sao?

Đùa giỡn cũng không nên như vậy chứ!

Đây là ý nghĩ xuất hiện đầu tiên trong lòng của Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường.

Tuy nhiên, nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Lạc Xuyên, dường như không có vẻ gì là đang đùa giỡn, cho nên cả hai bèn thử cảm giác tu vi của mình.

Ngay sau đó, lập tức có hai tiếng kinh hô vang lên.

"Làm sao có thể!"

"Đây là giả hay sao?"

Trong cảm giác của các nàng, tu vi thật sự tăng lên nhiều, đủ để so với thành quả của một ngày tu luyện bình thường của các nàng!

"Ông chủ, trò chơi trong cửa hàng của ngươi lại có thể gia tăng tu vi, thật sự là không thể tin được!" Ánh mắt của Cố Vân Hi đã xuất hiện những ngôi sao nhỏ lấp lánh.

Giang Nhã Thường ở bên cạnh cũng vô cùng kinh ngạc, khuôn mặt lộ vẻ không thể tin nhìn Lạc Xuyên.

Cửa hàng thần bí, nhân viên cửa hàng thần bí, còn có cả một ông chủ thần bí hơn nữa.

"Trong cửa hàng còn có những hàng hoá khác, các ngươi có muốn nhìn một chút hay không?" Yêu Tử Yên ở bên cạnh đúng lúc mở miệng.

"Đương nhiên!" Hai người đáp.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, đi sang một bên, tiến vào Tháp Thí Luyện.

Hắn không tin bản thân mình ngay cả chế độ đơn giản của tầng thứ nhất cũng không vượt qua được.

Phải biết ở kiếp trước, Lạc Xuyên là cao thủ cấp bậc Vương giả trong trò chơi!

Một trò chơi thực tế ảo nho nhỏ, chẳng lẽ còn có thể làm khó hắn hay sao?

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường theo Yêu Tử Yên đi đến trước kệ hàng hoá.

"Chính là những hàng hoá này, phần giới thiệu liên quan tới bọn chúng đều ở phía dưới, các ngươi xem trước một chút." Yêu Tử Yên cười nói.

Hai người gật đầu, sau đó cẩn thận nhìn.

Các nàng cảm thấy rằng, cửa hàng này đã có trò chơi thần kỳ như thế, như vậy hàng hóa họ bán ra tất nhiên sẽ không phải là hàng hóa thông thường gì đó!

"Chai nước màu đen, một đồ vật không biết tên đựng trong gói đồ trong suốt, còn có hộp giấy giống như một cái bát... Những thứ này là đồ vật gì vậy? Quả thực chưa từng nghe thấy!"

"Ừm, đúng rồi, bên kia còn có một cái bình hàn ngọc, rốt cuộc có một món đồ bình thường." Giang Nhã Thường thấp giọng lẩm bẩm.

Cố Vân Hi khoát tay áo, hô: "Nhã Thường Nhã Thường, mau tới đây, hóa ra vật này gọi là mì ăn liền!"

"Mì ăn liền? Chẳng lẽ là loại mì sợi đặc biệt nào đó?" Giang Nhã Thường hứng thú, vội vàng đi đến bên cạnh Cố Vân Hi.

Hai người cẩn thận nhìn lên giới thiệu.

"Sau khi ăn xong, tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần, kéo dài trong vòng một giờ?"

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường liếc nhau, đều thấy được thần sắc nghi ngờ trong mắt đối phương.

Người tu luyện cũng là con người, không có khả năng một ngày hai mươi tư giờ đều dành cho việc tu luyện, mà bọn họ cũng ăn cơm, có ngủ,

có thời gian nghỉ ngơi.

Điều này chẳng phải là nói, sau khi ăn mì ăn liền, mình tu luyện trong vòng một giờ không khác gì người khác tu hành trong một ngày?

Nói thật, các nàng không tin.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh đương nhiên nhận ra được ý nghĩ trong lòng hai người, cười nói: "Nếu các ngươi không tin, có thể thử một lần."

"Thử một chút thì thử một chút!" Cố Vân Hi nói.

Dù sao giá bán của mì ăn liền chỉ là mười linh tinh mà thôi, đối với các nàng mà nói căn bản không là cái gì.

Đợi sau khi hai người mỗi người cầm một thùng mì ăn liền, Yêu Tử Yên chỉ chỗ máy nước nóng ở trong góc nói: "Mì ăn liền nhất định phải dùng nước nóng ở chỗ đó pha mới có hiệu quả."

"Còn có loại yêu cầu này?" Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường hơi sửng sốt.

Tuy nhiên dùng nước nóng ở nơi này thì dùng thôi, dù sao cũng không phải chuyện phiền toái gì, trái lại còn bớt không ít chuyện.

"Giá mỗi lần sử dụng máy nước nóng là một trăm linh tinh."

Ngay khi hai người muốn nghiên cứu một chút xem cái gọi là máy nước nóng này là đồ vật gì, giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên, khiến cho động tác trên tay các nàng ngừng lại.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường quay đầu lại, tình cờ nhìn thấy nụ cười xinh đẹp của Yêu Tử Yên.

Tuy nhiên trong mắt của hai người thì nụ cười đó lại không khác gì nụ cười của ma quỷ...

Chương 65: Cửa hàng làm cho người ta kinh ngạc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta nói này, cửa hàng nay của các ngươi cũng quá đen tối đi? Một cốc nước nóng mà bán một trăm linh tinh?" Cố Vân Hi vừa bực mình vừa buồn cười nói.

Nàng cảm giác, cửa hàng này là coi các nàng như những kẻ tiêu tiền như rác.

Yêu Tử Yên đã quên thuộc đối với loại hiện tượng này, căn bản không có ý nghĩa một chút nào.

Nàng khẽ cười nói: "Sau khi các ngươi sử dụng hết nước nóng sẽ biết một trăm linh tinh này có đáng giá hay không. Nếu khi đó còn cảm giác không đáng giá mà nói, cửa hàng không lấy một xu."

Yêu Tử Yên đã nói đến thế này, hai người cũng không tiện cự tuyệt nữa.

Giang Nhã Thường gật gật đầu: "Vậy còn tạm được."

Sau đó, hai người được Yêu Tử Yên hướng dẫn cách sử dụng máy nước nóng.

Nhìn nước nóng róc rách từ bên trong chảy ra, trong không khí cũng xuất hiện hơi nước lượn lờ.

Tuy nhiên hai thiếu nữ cũng không để mắt đến điều này, các nàng đang nhìn chằm chằm vào dòng nước nóng đang chảy ra.

"Nước Suối Sinh Cơ? Không ngờ thứ này lại là Nước Suối Sinh Cơ!"

Rốt cuộc, hai người kêu lên thất thanh.

"Đương nhiên." Yêu Tử Yên đương nhiên gật đầu, "Lúc trước đã nói qua rồi mà, đáng giá."

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường liếc nhau, đều nhìn thấy khóe mắt của đối phương đang giật giật.

Cái này gọi là đáng giá? Rõ ràng cũng là vật viễn siêu giá trị!

Mà còn là loại hơn xa không biết bao nhiêu lần!

Nước Suối Sinh Cơ là vật khá hiếm, mỗi lần xuất hiện bên trong đấu giá hội đều có giá cả xa xỉ.

Với thân phận của hai người cũng không có khả năng sử dụng nước Suối Sinh Cơ một cách xa xỉ như vậy.

"Hiện tại các ngươi cảm giác như thế nào?" Yêu Tử Yên cười hỏi: "Giá một trăm linh tinh có hợp lý không?"

Hai người liên tục gật đầu.

Sao lại chỉ là hợp lý, hiện tại xem ra, một trăm linh tinh có thể có nhiều nước Suối Sinh Cơ như vậy, hoàn toàn là tặng không!

"Hiện tại đã rót nước nóng vào rồi, chờ năm phút đồng hồ là được." Yêu Tử Yên nói.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường đặt mì ăn liền xuống, đi tới trước kệ hàng.

Mì ăn liền của cửa hàng này có hiệu quả kinh khủng như thế, hàng hoá còn lại chắc cũng không kém là bao chứ nhỉ?

Hai người cẩn thận đọc giới thiệu của hàng hoá.

Rất nhanh, lập tức có âm thanh hít một hơi khí lạnh vang lên.

"Trong nháy mắt khôi phục thương thế, tăng lên cảnh giới, không ngờ còn có cả đồ vật bổ sung sinh cơ?"

Trên khuôn mặt của Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường lộ vẻ khiếp sợ.

Những đồ vật này, tùy ý lấy ra một thứ, cũng có thể mang đi bán đấu giá.

Nhưng ở chỗ này, rẻ nhất cũng chỉ bán có mười linh tinh mà thôi.

Đến mức đồ vật có thể khôi phục sinh cơ, hai người lại càng chưa từng nghe thấy.

Các nàng phát hiện, cửa hàng này mang đến kinh ngạc cho các nàng càng ngày càng nhiều.

"Hầy, đáng tiếc, trong cửa hàng có quy định, mỗi ngày mỗi loại chỉ có thể mua một lần."

Nghĩ tới điều này, trên gương mặt của Giang Nhã Thường xuất hiện vẻ tiếc hận.

Thân là tiểu thư của Giang gia, có thể nói Giang Nhã Thường cũng là một tiểu phú hào, trên người mang theo ít nhất mấy vạn linh tinh.

Nếu không có quy định trong cửa hàng, nàng thậm chí muốn đổi toàn bộ thành hàng hoá trong cửa hàng.

Nhưng đáng tiếc là, ông chủ trong cửa hàng là một người cứng nhắc.

Cố Vân Hi ở bên cạnh, trong lòng cũng có suy nghĩ giống như vậy.

Hai người không hẹn mà cùng đưa ánh mắt về phía Lạc Xuyên đang đắm chìm bên trong Tháp Thí Luyện, trong mắt tràn đầy oán niệm.

Bên trong Tháp Thí Luyện, Lạc Xuyên đã che đậy với thế giới bên ngoài, không tự chủ được rùng mình một cái, khiến cho hắn rất nghi hoặc.

Tuy nhiên hắn ngay lập tức ném ra sau đầu, một lần nữa đặt sự chú ý lên trên con yêu thú ở phía trước...

"Ta muốn mua một gói thanh cay và một chai Coca Cola!" Cố Vân Hi nói.

"Ta cũng vậy!" Giang Nhã Thường nói tiếp.

Đồng thời, hai người còn lưu luyến không rời nhìn về phía vị trí của Quỳnh Tương Lộ.

Giá bán mười vạn linh tinh quả thức rất đắt, với tài lực hiện tại của các nàng quả thực không mua nổi.

Tuy nhiên linh tinh không đủ thì có thể mượn, trên người những học viên kia khẳng định mang theo rất nhiều linh tinh!

Yêu Tử Yên gật đầu, sau đó hai người sảng khoái thanh toán linh tinh.

Chương 66: Tai họa ngầm trong công pháp của Ứng Vô Cực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy nhiên sau khi mua được thanh cay và Coca Cola, Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường lại không ăn ngay.

Một là bởi vì hai người cũng không biết mùi vị của Coca Cola và thanh cay như thế nào.

Hai là các nàng nhận thấy, những đồ vật này có thể là thứ bảo toàn tính mạng trong những thời khắc mấu chốt, sao có thể dễ dàng ăn luôn như vậy?

Mấy phút đồng hồ trôi qua, kế tiếp, chính là thời gian ăn mì ăn liền.

Hai người mở nắp ra, đột nhiên, một mùi thơm của lúa mạch xen lẫn linh khí nồng đậm đập vào mặt.

Chỉ cần ngửi mùi thôi đã khiến người ta thèm nhỏ dãi.

Hơn nữa hai người còn chưa bao giờ ăn loại thức ăn chỉ cần ngâm nước nóng để nở ra thế này, trong lòng tràn đầy cảm giác mới lạ.

Cầm cái dĩa dùng một lần trên tay, trong giây lát hai người còn chưa kịp thích ứng với loại đồ ăn kỳ lạ này.

Nhưng không lâu sau, theo ngụm mì ăn liền đầu tiên vào trong miệng, mọi thứ đều bị ném ra sau đầu.

Trong giây lát, chỉ có từng tiếng húp nước vang lên.

Rất nhanh, Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường đã tiêu diệt toàn bộ số mì ăn liền, thậm chí ngay cả nước mì cũng không buông tha.

Nước Suối Sinh Cơ là nguyên liệu của nước mì, nào có đạo lý lãng phí một cách vô ích?

Lúc này, các nàng chỉ cảm thấy thân thể vô cùng thông thấu, khả năng cảm giác thiên địa linh khí so sánh với thường ngày chí ít cũng mẫn cảm hơn gấp mấy lần.

Đây cũng chính là chỗ mấu chốt có thể tăng tốc độ tu luyện lên!

Sau khi lên tiếng chào, hai người lập tức vội vàng rời khỏi nơi này.

Tốc độ tu luyện tăng gấp mười lần trong vòng một giờ, cũng không thể lãng phí một cách vô ích!

...

"Vân Hi, Nhã Thường, các ngươi vội vội vàng vàng trở về như thế là có chuyện gì xảy ra hay sao?"

Bên trong Túy Nguyệt Hiên, Mộ Dung Hải Đường nhìn thấy vẻ mặt vội vàng của Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường, hơi nghi ngờ hỏi.

"Lão sư, chúng ta không có việc gì, chúng ta về phòng tu luyện trước!"

"Lão sư ngươi cứ làm việc của mình, không cần phải để ý đến chúng ta!"

Hai giọng nói không phân biệt được tuần tự vang lên, để lại cho Mộ Dung Hải Đường hai bóng lưng phóng khoáng.

Mộ Dung Hải Đường: ? ?

Trong lòng Mộ Dung Hải Đường tràn đầy nghi hoặc, đối với những học viên này của mình, nàng đúng là hiểu rất rõ.

Sau khi nghe tin muốn đến thành Cửu Diệu, cả đám đều vô cùng kích động.

Bọn họ đã không còn hứng thú với sinh hoạt khô khan bên trong học phủ từ lâu.

Nhưng hiện tại xem ra, dường như hiện thực có chút khác biệt.

Tuy rằng Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường có thân phận cao quý, những vẫn cố gắng như vậy.

"Thật sự không ngờ rằng, Vân Hi và Nhã Thường lại ưa thích tu luyện như thế, lát nữa nhất định phải kể chuyện này với đám tiểu tử còn lại kia mới được." Mộ Dung Hải Đường lắc đầu cười nói.

Ứng Vô Cực ở bên cạnh, gật gật đầu với vẻ mặt không thay đổi.

Đối với thái độ của Ứng Vô Cực, Mộ Dung Hải Đường trái lại không có dáng vẻ tức giận một chút nào, hiển nhiên đã quen rồi.

Ở Lăng Vân học viện, có thể nói là mọi người đều biết tính cách lãnh

đạm của Ứng Vô Cực.

Tuy nhiên trái lại là rất ít người biết được nguyên nhân tạo thành tính cách như thế của hắn ta.

Tất cả nguyên nhân, chính là một môn công pháp mà Ứng Vô Cực tự mình tu hành.

Môn công pháp này, cần tiêu hao sinh cơ trong cơ thể!

Thời điểm Ứng Vô Cực phát hiện ra vấn đề của công pháp thì hắn ta đã không kịp từ bỏ công pháp.

Bởi vì nếu như từ bỏ công pháp mà nói, như vậy tương đương với việc phế bỏ tu vi của bản thân.

Cái giá quá lớn như vậy, đương nhiên Ứng Vô Cực không thể tiếp nhận.

Cho nên, hắn ta chỉ có thể tiếp tục tu hành công pháp.

Tu vi tăng lên, sinh cơ ẩn chứa trong thân thể cũng sẽ tăng lên tương ứng với tu vi.

Cho nên, Ứng Vô Cực gần như hóa thành võ si, toàn bộ thể xác tinh thần đều tập trung vào việc tu luyện.

Lãnh đạm đối đãi với thế giới bên ngoài, ngược lại cũng không có gì đáng trách.

"Yên tâm đi, theo tin tức của học viện, lần này di tích thượng cổ mở ra, chưa biết chừng có thể có đồ vật bổ sung sinh cơ." Hơi do dự một chút, Mộ Dung Hải Đường mới lên tiếng.

Vẻ mặt của Ứng Vô Cực không thay đổi, không nhìn thấy vẻ kích động hoặc là lo lắng không yên nào cả.

Trong lòng của hắn ta rõ ràng, đồ vật có thể bổ sung sinh cơ hiếm thấy ra sao, mỗi lần xuất hiện đều sẽ nhấc lên một trận gió tanh mưa máu.

Lần này di tích thượng cổ mở ra, không biết sẽ thu hút bao nhiêu lão quái vật đến...

Lời editor: Huhu, phần thông báo của YY lại bị lỗi nữa, làm chậm trễ thời gian cảm ơn đại thần của muội!!! Vô cùng cảm ơn đại thần dlhhld23 lại đẩy thêm 100KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng nha!!! Yeah yeah,

muội mới vừa đi tiêm phòng về xong, giờ muội sẽ lập tức bạo chương ngay đây ạ!!!! 10c trong ngày nha các đại thần ơi!!!

Chương 67: Ông chủ nỗ lực chơi trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ mạnh như vậy, vẫn còn đang ở bên trong Tháp Thí Luyện nỗ lực vượt tầng, ta cũng phải cố gắng lên!"

Nhìn bóng dáng của Lạc Xuyên, trong lòng Yêu Tử Yên âm thầm đưa ra quyết định.

Nàng còn nhớ rõ lúc trước Lạc Xuyên có nói một câu: Trên con đường tu hành, Tôn Giả vẻn vẹn chỉ là khởi đầu. Thiên Lan đại lục, chẳng qua chỉ là một ngôi sao nhỏ bên trong vũ trụ mênh mông mà thôi.

Bây giờ nghĩ lại, quả thật là như thế.

Vũ trụ mênh mông đến mức nào, làm sao lại chỉ có duy nhất Thiên Lan đại lục ở trên thế giới có sinh linh tồn tại?

Đi đến cái ghế bên cạnh, Yêu Tử Yên tiến vào Tháp Thí Luyện.

Hộc hộc...

Lạc Xuyên thở hổn hển, trên người đầy những vết thương dữ tợn.

Chẳng qua trong mắt hắn lại xuất hiện vẻ hưng phấn hiếm thấy.

Ở trước mặt của hắn, có hai chữ lớn rất bắt mắt.

Vượt qua!

Đương nhiên, thực lực hiện tại của là Lạc Xuyên là Đoán Thể viên mãn, tạm thời không nói việc tay hắn đang cầm trường thương Huyền cấp.

Dù sao, chỉ hơn một tháng trước, Lạc Xuyên chỉ là một sinh viên bình thường sinh hoạt ở thời đại hòa bình mà thôi.

Cơm phải ăn từng miếng một, đường phải đi từng bước một, Lạc Xuyên đương nhiên tự hiểu lấy mình.

Tuy rằng bên trong phạm vi một cây số xung quanh Khởi Nguyên Thương Thành có buff vô địch do hệ thống cung cấp, Lạc Xuyên căn bản không cần sợ hãi cái gì.

Thế nhưng nói đi cũng phải nói lại, dù sao hắn cũng không thể cả đời ở

một nơi nhỏ bé có phạm vi một cây số này được.

Lạc Xuyên cũng muốn ra ngoài ngắm nhìn trời đất mênh mông rộng lớn...

Tuy rằng Lạc Xuyên đã miễn cưỡng vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ nhất Tháp Thí Luyện.

Nhưng hắn biết, bản thân qua được là dựa vào tu vi và vũ khí nghiền ép.

Lạc Xuyên cảm giác hắn còn có thể làm tốt hơn!

"Một lần nữa!"

Trong mắt Lạc Xuyên xuất hiện một tia chiến ý hiếm thấy, đưa ra quyết định.

Hắn hạ tu vi của mình xuống một cấp, Đoán Thể cửu phẩm, vũ khí trong tay không thay đổi.

Hình ảnh trước mắt lóe lên, thế giới thiết lập lại, thân thể của Lạc Xuyên lại một lần nữa khôi phục lại trạng thái đỉnh phong như trước.

Yêu thú lại xuất hiện một lần nữa, tay Lạc Xuyên cầm vũ khí, lao tới.

Cách phòng thủ tốt nhất, chính là tấn công!

...

Trong khoảng thời gian tiếp theo, tiểu đội lính đánh thuê của Chu Hổ cũng vừa đi đến cửa hàng.

Theo như bọn họ nói, mấy người đang chuẩn bị đi vào bên trong dãy núi Cửu Diệu chấp hành nhiệm vụ, cho nên mới đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, chuẩn bị mua một ít thanh cay và Coca Cola để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Bọn họ rất ngạc nhiên với trò chơi mới xuất hiện trong cửa hàng, đều thử một phen.

Đúng như dự đoán, khi bọn họ biết Tháp Thí Luyện có thể tăng tu vi lên, đều rất khiếp sợ.

"Thật sự không nghĩ tới, không ngờ một trò chơi còn có thể tăng được tu vi!" Khuôn mặt Chu Hổ lộ vẻ không thể tin được.

Có người gật gật đầu: "Ông chủ quả thật là thần thông quảng đại!"

Những người còn lại đều phụ họa theo, ánh mắt kính sợ nhìn về phía Lạc Xuyên đang chém giết ở trong trò chơi.

Lạc Xuyên không hề dao động.

Ừm, chính xác mà nói, là không hề hay biết.

Mọi người lại bàn tán một hồi, sau đó chào tạm biệt Yêu Tử Yên.

Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt, một ngay đã trôi qua.

Lúc Lạc Xuyên rời khỏi Tháp Thí Luyện, bên ngoài đã là lúc mặt trời chiều ngả về phía tây.

"Đã muộn như vậy?"

Lạc Xuyên nhìn sắc trời, hơi kinh ngạc.

Ở bên trong Tháp Thí Luyện, cả thể xác và tinh thần của hắn đều tập trung chiến đấu, không nhận thấy được thời gian trôi qua một chút nào.

Tương tự, có lẽ là vì thiên phú, trong khoảng thời gian ngắn ngủi chưa đến một ngày này, kinh nghiệm chiến đấu của Lạc Xuyên đã từ một chú gà mờ cái gì cũng không biết trở thành một cao thủ thân kinh bách chiến.

Dù sao ở bên trong Tháp Thí Luyện, hắn cũng đã chết ít nhất mấy trăm lần.

Nói là thân kinh bách chiến cũng không có vấn đề gì.

Chương 68: Ra ngoài ăn cơm đi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên thân là chủ cửa hàng, đương nhiên là không bị giới hạn mỗi ngày chỉ có thể chơi ba giờ.

Đương nhiên, Yêu Tử Yên thân là nhân viên của cửa hàng cũng như thế.

Thời điểm không có khách, nàng cũng chiến đấu ở bên trong Tháp Thí Luyện.

Chẳng qua không hề che đậy cảm giác với thế giới bên ngoài giống như Lạc Xuyên mà thôi.

"Được rồi, hôm nay ra ngoài ăn đi!" Lạc Xuyên thở dài, đưa ra quyết định.

"Ông chủ, ta có thể đi cùng ngươi hay không?" Yêu Tử Yên hỏi.

Ở trong tiệm một thời gian lâu như vậy, nói thật, Yêu Tử Yên cảm giác có chút khó chịu.

Lạc Xuyên không suy nghĩ nhiều, gật gật đầu: "Được, đi thôi."

Sau đó, hai người sóng vai rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, đi ra khỏi con hẻm nhỏ.

Lúc chạng vạng tối chính là thời điểm náo nhiệt của thành Cửu Diệu.

Cho nên hai người vừa ra khỏi con hẻm nhỏ, lập tức có một loạt âm thanh ồn ào đập vào mặt.

Lạc Xuyên dẫn theo Yêu Tử Yên, ngựa quen đường cũ đi về phía cửa hàng nơi bản thân mình thường xuyên ăn cơm.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc, Yêu Tử Yên căn bản cũng không thèm để ý đến ánh mắt của người qua đường ở xung quanh.

Cho nên hai người cũng không biết, rốt cuộc bọn họ đã đưa tới chấn động lớn đến mức nào.

Dù sao vẻ ngoài của Yêu Tử Yên, có thể nói là cực hạn mà nhân loại có khả năng tưởng tượng được.

"Chính là chỗ này."

Rất nhanh, Lạc Xuyên đã dừng bước.

Ở phía trước hai người, có một kiến trúc chiếm diện tích trọn vẹn gần trăm mét.

Kiến trúc này chia làm ba tầng, toát lên một bầu không khí trang nghiêm và hoa lệ.

Ở chỗ cửa tiệm, có thể nhìn thấy rất nhiều người ăn mặc đẹp đẽ quý giá.

Phía trên, có ba từ lớn "Phượng Tiên lâu" như rồng bay phượng múa.

Đây chính là quán cơm xếp hạng thứ nhất trong thành Cửu Diệu mà Giang Thánh Quân đã từng nhắc đến lúc trước!

Người có thể ăn cơm ở chỗ này, không giàu có thì cũng cao quý.

Mà cửa hàng của Lạc Xuyên, chỉ cách nơi này vẻn vẹn có vài trăm mét theo đường thẳng.

"Cô gái kia thật xinh đẹp, giống như là thiên tiên hạ phàm!"

"Sư muội sư muội, ngươi nhìn cô gái kia, thật xinh đẹp!"

"Ha ha, sư huynh, ta với nàng thì ai đẹp hơn?"

"Ừm... Sư muội, có thể đổi vấn đề khác hay không!"

"Hu hu! Quả nhiên sư huynh ngươi không thích ta..."

Khi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đi vào trong Phượng Tiên lâu, một loạt tiếng xì xầm vang lên.

Đương nhiên, gần như tất cả đều liên quan đến Yêu Tử Yên.

Đến mức Lạc Xuyên...

Giống như ngôi sao trên bầu trời đêm có ánh trăng sáng, trực tiếp ánh trăng bị che giấu.

May mà Lạc Xuyên cũng không thèm để ý những thứ này, Yêu Tử Yên thân là hoàng tộc yêu thú có cảnh giới Tôn Giả cũng sẽ không để ý đến lời nói của những người tu luyện này.

Hai người ngồi xuống, tiếng ăn cơm bên trong toàn bộ Phượng Tiên lâu cũng bị hạ thấp xuống một mức.

Có thể thấy rằng, hầu như tất cả thực khách đều đưa ánh mắt nhìn về phía Yêu Tử Yên.

Thuận tiện, ánh mắt nhìn về phía Lạc Xuyên ở bên cạnh cũng mang theo thần sắc ghen tỵ.

Dựa vào cái gì mà nữ nhân bên cạnh tên này lại xinh đẹp như vậy?

Không phải chỉ là có dáng dấp khá đẹp trai hay sao?

Dáng dấp đẹp trai thì giỏi lắm hay sao?

Nếu Lạc Xuyên biết được, chắc chắn hắn sẽ dửng dưng trả lời lại một câu: Đúng vậy, dáng dấp đẹp trai đúng là rất ghê gớm.

"Khách quan, không biết ngài cần gì?"

Sau khi hai người ngồi xuống, trong chốc lát đã có một tiểu nhị chạy tới.

"Trong quán có những món đặc sắc nào?" Lạc Xuyên hỏi.

Lần đầu tiên đi ra ngoài ăn cơm với nhân viên của mình, nhất định phải ăn ngon một chút.

Đây là ý nghĩ trong lòng của Lạc Xuyên.

Mà trong khoảng thời gian này, doanh thu của Khởi Nguyên Thương Thành không hề nhỏ.

Một tuần trước, Lạc Xuyên đã lấy toàn bộ phần lợi nhuận chia cho chủ cửa hàng đưa cho hệ thống cất giữ.

Dù sao đã đạt tới nhị giai, tăng lên tam giai lại cần linh tinh nhiều đến mức không hợp thói thường, còn không bằng giữ lại.

Đến thời điểm cần dùng trực tiếp dùng là được.

Hiện tại, tài sản của hắn đã đạt đến khoảng năm nghìn linh tinh.

"Món ăn chiêu bài của Phượng Tiên lâu chúng ta tên là Phượng Vũ Cửu Thiên, nguyên liệu chủ yếu chính là yêu thú Lôi Ưng có cảnh giới Quy Nguyên, sinh ra từ dãy núi Cửu Diệu."

Trong lúc tiểu nhị giới thiệu, trên khuôn mặt lộ vẻ tràn đầy tự hào.

Lạc Xuyên gật gật đầu, thậm chí không thèm hỏi giá tiền: "Được, vậy món này đi. Ngoài ra ngươi mang thêm mấy món đặc sắc khác trong quán của các ngươi."

Chương 69: Kẻ có tiền cực kì độc ác

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiểu nhị liên tục gật đầu, khuôn mặt mang theo nụ cười nịnh nọt: "Được được được, ta lập tức bảo đầu bếp làm cho ngài."

Hắn ta biết, bản thân mình đã gặp được một nhân vật lớn.

Cho nên hắn ta không dám lơ là, vội vội vàng vàng chạy tới phòng bếp phía sau.

"Thực ra không cần gọi nhiều món ăn như vậy." Yêu Tử Yên thấp giọng nói ra.

Lạc Xuyên thì lắc đầu, nói một cách nghiêm túc: "Đây chính là lần đầu tiên ta mời ngươi ăn cơm, sao có thể tùy tiện ứng phó được?"

Những thực khách ở xung quanh đương nhiên nghe thấy Lạc Xuyên gọi món ăn, trong ánh mắt nhìn về phía hắn, ngoại trừ ghen tị ra, còn có những cảm xúc khác.

Đó là ác ý nồng đậm!

Kẻ có tiền thật độc ác!

Phượng Vũ Cửu Thiên, vẻn vẹn giá bán đã là ba nghìn linh tinh!

Lại thêm mấy món ăn chiêu bài kia...

Nói cách khác, bữa cơm này, đã tiêu tốn hết gần năm nghìn linh tinh!

Dĩ nhiên, hiệu quả của nó cũng giá trị nhiều như vậy.

Dù sao cũng là lấy yêu thú cảnh giới Quy Nguyên làm nguyên liệu thức ăn, sau khi ăn thì cảm giác đối với thiên địa linh khí sẽ tăng lên rất nhiều trong thời gian ngắn.

Nói một cách đơn giản, nó là phiên bản cấp thấp của mì ăn liền trong Khởi Nguyên Thương Thành...

Phải biết toàn bộ tài sản của một cao thủ Thần Hồn bình thường cũng chỉ có nhiều như vậy mà thôi.

Một bữa cơm ăn hết toàn bộ tài sản của một cao thủ Thần Hồn, chỉ nghĩ

thôi cũng đã cảm thấy kinh khủng rồi.

Đương nhiên, Lạc Xuyên không biết những thứ này...

"Không biết phụ hoàng suy nghĩ như thế nào, không phải chỉ là một số người tu luyện trong giang hồ thôi à, cần phải cẩn thận đối đãi đến mức như vậy hay sao? Còn giữ ta ở trong hoàng cung một thời gian dài như vậy!"

Xa xa, có giọng nói bất mãn vang lên.

"Điện hạ, không thể khinh thường sức mạnh của người tu luyện trong giang hồ , bọn họ đều đến đây vì di tích thượng cổ bên trong dãy núi Cửu Diệu, thời điểm này có thể bớt đi một ít chuyện thì nên bớt đi một chút."

Giọng nói lúc trước khinh thường hừ một tiếng, hiển nhiên không nghe lọt tai.

Giọng nói truyền đến từ xa đến gần, ngay sau đó có hai người trẻ tuổi ăn mặc lộng lẫy đi vào Phượng Tiên lâu.

Ở trên người của bọn họ, tản ra một loại khí tức sang trọng vốn có ở người có địa vị cao.

"Tiểu nhị, nhanh lấy cho bản công tử một phòng thượng hạng!" Một người trong hai người trẻ tuổi kêu lên.

"Vâng vâng vâng! Lý công tử và điện hạ mời tới bên này!" Ngay sau đó, lập tức có một tiểu nhị khom người đi tới.

Có thể nhìn ra được, đây không phải lần đầu tiên hai người đi vào Phượng Tiên lâu, tiểu nhị ở nơi này đều đã quen thuộc.

Trong số những thực khách ở xung quanh, cũng có rất nhiều người tu luyện mới tới thành Cửu Diệu, đều hơi tò mò nhìn hai người bọn họ.

"Hai người này là ai? Xem ra có thân phận không đơn giản."

"Ngươi mới đến thành Cửu Diệu à, điều này cũng không biết? Người đi trước là Nhị hoàng tử, người ở phía sau là con trai của hữu tướng, Lý Mục."

"Chậc chậc chậc, không thể không nói, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, hai tên này ỷ vào thân phận của mình làm không biết bao nhiêu chuyện lừa gạt

ức hiếp người khác trong thành Cửu Diệu, khiến người người oán trách."

"Cái gì? Chẳng lẽ không ai quản sao?"

"Xồi, ai dám quản? Một người là con trai của hoàng đế, một người là con trai của hữu tướng, nếu ra mặt sợ là không muốn sống nữa."

"Chờ một chút! Xem ra một lát nữa sẽ có trò hay để nhìn..."

Lúc hai người tiến vào, Lạc Xuyên chỉ là hơi tò mò nhìn thoáng qua.

Ừm, hai tên bị tửu sắc móc sạch sức lực mà thôi.

Chẳng có gì lạ.

Về phần Yêu Tử Yên, thì yên lặng ngồi bên người Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên khiêm tốn, không có nghĩa là người khác sẽ không chú ý hai người, trái lại bởi vì Yêu Tử Yên mà thu hút sự chú ý của vô số người.

Cơ Thiên Hạo nhìn những thực khách ở xung quanh, ở trong lòng khinh thường hừ lạnh một tiếng.

từ trước đến nay y vẫn luôn xem thường những tán tu trong giang hồ này.

Đơn giản chỉ là một số nhân vật phố phường mà thôi, sao có thể so sánh với Thiên Tinh đế quốc.

Ánh mắt liếc nhìn một chút, gã bỗng nhiên phát hiện được cái gì, bước chân không tự chủ được ngừng lại.

Lý Mục ở bên cạnh cũng không khác gì, ánh mắt nhìn chằm chằm.

Cơ Thiên Hạo thề, cả đời này của gã từ trước tới nay chưa từng gặp nữ nhân nào xinh đẹp như vậy.

Chỉ nhìn thôi, dường như sẽ làm cho người ta như người mất hồn.

Chương 70: Cảnh tượng giống như đã từng quen biết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bên trong tròng mắt màu tím phảng phất như có ánh sao lấp lánh, mái tóc dài màu tím lại làm tăng thêm vẻ mị hoặc khác biệt.

Đây là một nữ tử không nên xuất hiện ở phàm trần!

Nữ nhân này, ta nhất định phải đạt được!

Lúc này trong đầu của Cơ Thiên Hạo chỉ có suy nghĩ này.

Lý Mục ở bên cạnh y cũng không khá hơn bao nhiêu, chỉ biết ngây người nhìn.

Cơ Thiên Hạo sửa sang lại cách ăn mặc một chút, đi về phía hai người Lạc Xuyên.

Lúc này Lý Mục cũng lấy lại tinh thần, vội vàng đi theo.

Tuy rằng gã cũng là một tên quần là áo lượt, nhưng mà tự mình biết mình.

Gã hiểu được, nữ nhân này, căn bản không phải là người mà gã có thể nhớ mong.

Nhìn thấy hai người Cơ Thiên Hạo đi tới, Yêu Tử Yên không khỏi khẽ cau mày lại.

Tuy rằng hiện giờ nàng đang làm nhân viên phục vụ ở trong cửa hàng của Lạc Xuyên, nhưng trên thực tế nàng vẫn là đệ nhất cao thủ Tôn Giả trên Ảnh Sát bảng.

Nếu như chỉ bởi vì bề ngoài mà coi Yêu Tử Yên như một bình hoa không biết làm cái gì cả, chỉ sợ đến lúc đó chết cũng không biết chết như thế nào.

Nhưng hiển nhiên, Cơ Thiên Hạo cũng không hiểu được đạo lý này.

Cơ Thiên Hạo nhìn Yêu Tử Yên, trên khuôn mặt nặn ra một nụ cười mà y tự nhận rất là phong lưu phóng khoáng, rồi hỏi: "Vị tiểu thư xinh đẹp này, ta có thể mời nàng lên lầu uống rượu một phen hay không?"

Về phần Lạc Xuyên ở bên cạnh, bị y xem nhẹ theo bản năng.

Lạc Xuyên chính là một khách hàng lớn của Phượng Tiên, mà Cơ Thiên Hạo xem ra là đến gây chuyện.

Nếu như thật sự phát sinh mâu thuẫn mà nói, đến cuối cùng, vẫn là Phượng Tiên lâu sẽ phải chịu thiệt.

"Điện hạ, ngài có muốn đi lên nhã gian trên lầu phòng ngồi trước hay không?"

Tiểu nhị nuốt ngụm nước bọt, hơi nói lắp bắp.

Lạc Xuyên chính là nhà giàu vung tiền như rác, tiểu nhị cảm giác rằng chính mình đều không thể trêu vào hai bên.

"Cút sang một bên!"

Cơ Thiên Hạo quát lên có phần thiếu kiên nhẫn, dùng một chân đá tiểu nhị ra ngoài.

Lý Mục biết, lúc này bản thân mình nên ra sân.

Sắc mặt của Yêu Tử Yên lộ vẻ lạnh lùng, không nói câu nào.

Lý Mục hắng giọng một cái, chỉ Cơ Thiên Hạo ở bên cạnh, mở miệng nói: "Vị này, là Nhị hoàng tử điện hạ Cơ Thiên Hạo của Thiên Tinh đế quốc, nếu như ngươi đi theo hắn, có thể nói là một bước lên trời. Nếu như cự tuyệt, chỉ sợ ngươi sẽ không muốn biết kết cục."

"Về phần ngươi..." Lý Mục nhìn về phía Lạc Xuyên: "Hôm nay tâm tình của Thiên điện hạ tốt, tha cho ngươi một mạng, có thể cút được rồi!"

Lý Mục đóng vai một nhân vật chó săn rất tốt, nói chuyện một phen vừa có chỗ tốt cũng có uy hiếp.

Có thể nhìn ra được, đây cũng không phải là lần đầu tiên hai người làm loại chuyện này.

Nếu là một nữ tử không có bối cảnh và thực lực gì, có thể tưởng tượng được nàng sẽ phải nhận lấy kết cục gì.

Thế nhưng rất đáng tiếc, hai người gặp phải Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

Điều này đã định trước bi kịch của bọn họ...

Thực khách ở xung quanh cũng đều không tự chủ ngừng ăn cơm, tò mò nhìn cảnh tượng này, muốn biết kế tiếp sẽ xảy ra sự tình gì.

Một phe là mấy tên ăn chơi nổi danh thành Cửu Diệu, một phe là đại lão nhà giàu thần bí.

Song phương gặp gỡ, sẽ bắn ra tia lửa dạng gì...

Tâm tình của Lạc Xuyên có phần không tốt.

Hiện giờ cách làm của Cơ Thiên Hạo, rốt cuộc đã cho Lạc Xuyên thấy được, bất kể ở nơi nào thì đều sẽ có một đám não như vậy.

Đồng thời, còn có chút cảm giác giống như đã từng quen biết...

Dường như vài ngày trước Sở Vân Phi đi vào trong cửa hàng của hắn cũng ỷ vào thân phận của mình, muốn làm gì thì làm.

Đương nhiên, kết cục cũng không hề tốt đẹp gì, ngay cả tro cốt cũng không còn...

"Biết cái gì gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết hay không?"

Lạc Xuyên mở miệng, giọng nói vô cùng lạnh nhạt, giống như trời đông giá rét.

Bất tri bất giác, Cơ Thiên Hạo và Lý Mục rùng mình một cái.

Nhưng Cơ Thiên Hạo căn bản không hề để tâm đến điều đó, chỉ coi như là một cơn gió thổi qua làm nhiệt độ giảm xuống mà thôi.

"Kỳ quái, sao xung quanh bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo như vậy?" Thực khách ở xung quanh đều lộ vẻ nghi hoặc.

"Tìm đường chết?" Cơ Thiên Hạo cười ha ha một tiếng: "Phụ hoàng ta là Thiên Tinh Đại Đế, ở bên trong thành Cửu Diệu này, người nào có thể giết ta?"

Yêu Tử Yên nhìn thấy Lạc Xuyên nói chuyện thay nàng, lửa giận tràn ngập biến mất không thấy gì nữa, trái lại nhiều hơn một chút cảm giác không nói rõ được cũng không tả rõ được.

"Hóa ra được ai đó bảo vệ, là như vậy à..."

Chương 71: Người của nhị hoàng tử bị người ta đánh rồi

Nghe Cơ Thiên Hạo nói thế, Lạc Xuyên chợt cảm thấy buồn cười.

Thường nghe nói có thứ con chuyên hố cha, nhưng chưa từng thấy ai hố cha đến cỡ đó.

Lạc Xuyên tin rằng, với tính cách của Cơ Thiên Hạo, cộng với hoàn cảnh lộn xộn hỗn tạp của thành Cửu Diệu lúc này, dù không chọc phải mình thì sớm muộn gì cũng sẽ chọc tới người tu luyện khác.

"Quỳ xuống! Tự chặt một tay, bản hoàng tử tha chết cho ngươi!"

Cơ Thiên Hạo nhìn Lạc Xuyên bằng ánh mắt kẻ bề trên nhìn xuống, như thể đang nắm giữ quyền sinh quyền sát trong tay.

Yêu Tử Yên không chút lo lắng, thậm chí sắc mặt còn thoáng lộ vẻ thích thú muốn xem trò vui.

Loại người này, ông chủ có thể dễ dàng bóp chết như giết một con kiến.

Lạc Xuyên không hề đổi sắc mặt, chỉ lặng lẽ thở dài một tiếng: "Ta mở cửa tiệm ở thành Cửu Diệu này, ban đầu vốn không có ý định nhúng tay vào việc của hoàng gia các ngươi, nhưng nếu đã không có mắt chọc tới ta, ta đây cũng không ngại cho ngươi một bài học..."

"Lý Mục, cho hắn mở mang tầm nhìn coi!"

Cơ Thiên Hạo sa sầm mặt lại, lạnh giọng ra lệnh.

"Vâng, thưa điện hạ."

Lý Mục cười gằn, bước về phía Lạc Xuyên, đồng thời còn siết nắm tay răng rắc răng rắc như đe dọa.

Gã thấy, trước đó chẳng qua chỉ là màn tạo thanh thế của Lạc Xuyên mà thôi.

Tại thành Cửu Diệu này, ai dám ra tay với hai người bọn họ chứ?

Nếu quả thật dám tấn công bọn họ thì chẳng khác nào tự biến thành kẻ địch của toàn bộ thành Cửu Diệu này, thậm chí, là kẻ địch của cả Thiên Tinh đế quốc!

Chính vì vậy, Lý Mục và Cơ Thiên Hạo mới có thể hoành hành không

hề cố kỵ chút nào như thế.

Bốp!

Một tiếng động giòn giã vang lên.

Sau đó, liền có một bóng người bay ra ngoài nhanh như chớp, giây tiếp theo, một tiếng "huỵch" thật trầm vọng vào, bóng người kia đập vào vách tường.

Nhìn kĩ kẻ vừa bay ra, đám khách ở đây đều không nhịn được, phải hít sâu một hơi.

Đó chính là Lý Mục, con trai của hữu tướng!

Lúc này trông Lý Mục có vẻ khá thảm hại, trên gương mặt trắng trẻo treo một dấu tay cực kì bắt mắt.

Hơn nữa, dấu tay này còn đang nhanh chóng sưng tấy lên.

"Khụ khụ!"

Lý Mục vô thức ho khan mấy tiếng, hộc ra mấy thứ trắng trắng.

Nếu không nhìn lầm thì hẳn đó là những mảnh răng vỡ.

Đám thực khách đứng quanh đó vừa thấy vậy thì đều há hốc miệng, bất chợt cảm thấy răng mình cũng đau ê ẩm.

Ra tay ác thật chứ!

Nếu không có linh dược tốt để trị liệu thì có lẽ tay Lý Mục này coi như móm rồi.

Cũng may, giờ này gã đã hoàn toàn hôn mê, thế là đỡ phải cảm nhận nỗi đau đớn thể xác.

"Nói xem, các ngươi thấy người kia ra tay thế nào không?"

"Không chú ý, ngươi để ý cái đó làm gì?"

"Ta ta đây có thực lực Thần Hồn tam phẩm nhưng cũng không nhận rất bất cứ dấu vết ra tay nào!"

"Chòi! Chẳng lẽ ý ngươi là, thực lực của người này ít nhất cũng phải cỡ cảnh giới Quy Nguyên?"

...

Đám thực khách quanh đó đổ dồn nhìn về phía Lạc Xuyên, ánh mắt tràn

đầy kinh hãi.

Đoán Thể và Cảm Linh là hai cảnh giới lớn, tuyệt đại đa số người tu luyện đều thuộc hai cảnh giới này.

Còn cảnh giới Quy Nguyên đã là cấp bậc cực cao, không có mấy cao thủ đạt tới.

Cảnh giới Vấn Đạo đã đủ để khai tông lập phái, cũng có thể trở thành người được thế lực lớn nào đó cung phụng.

Thấy bộ dạng thảm hại của Lý Mục, Cơ Thiên Hạo đã bắt đầu luống cuống.

Y thật sự không ngờ Lạc Xuyên lại dám ra tay!

"Ngươi, ngươi đừng có tới đây! Phụ hoàng ta chính là Thiên Tinh Đại Đế đấy!"

Cơ Thiên Hạo thấy Lạc Xuyên đưa mắt nhìn về phía mình, lập tức hoảng sợ lùi lại mấy bước, đáy mắt tràn đầy sợ sệt, hoàn toàn không còn dáng vẻ vênh váo kênh kiệu như lúc trước.

Hiện tại, y đã không còn tâm trí nào mà tơ tưởng tới Yêu Tử Yên nữa.

Mỹ nhân dù đẹp đến đâu cũng không quan trọng bằng cái mạng nhỏ của mình!

Chương 72: Ông chủ lại đang gây chuyện nữa rồi

"Giang Thánh Quân, hôm nay sao ngươi không tới cửa hàng của ông chủ?" Đang đi trên đường, Bộ Ly Ca hơi tò mò hỏi.

Giang Thánh Quân đang đi bên cạnh hắn ta.

"Chẳng phải tại cha ta đó sao, cứ bảo hiện giờ thành Cửu Diệu đang rất hỗn loạn, xô bồ nhiều loại người, cho nên nhốt ta ở nhà luôn. Ta xin mãi mới chịu thả ta ra." Giang Thánh Quân nói, vẻ rất không cam lòng.

Mục tiêu hai người đi tới rõ ràng chính là Phượng Tiên lâu.

Nơi này rất gần Khởi Nguyên Thương Thành của Lạc Xuyên, có điều hai người đều không có ý định qua đó.

Bởi vì thời gian đóng cửa mỗi ngày của Lạc Xuyên luôn cố định, mặt trời vừa lặn là đóng liền, tuyệt không lùi lại một khắc.

Có lẽ vì thường xuyên gặp nhau trong tiệm của Lạc Xuyên nên bầu không khí giữa hai người cũng dần dần chuyển từ thù địch sang bình thản với nhau.

"Vậy thì thật là đáng tiếc." Bộ Ly Ca chép miệng lắc đầu, sắc mặt hết sức đáng khinh: "Ngươi còn chưa nhìn thấy đồ mới về trong tiệm của ông chủ nhỉ!"

"Đồ mới về?" Giang Thánh Quân sửng sốt, bình tĩnh lại thì bắt đầu hiếu kỳ, "Ông chủ đã chịu phát triển sản phẩm mới hả? Là cái gì?"

"Một trò chơi." Bộ Ly Ca thần bí trả lời.

Giang Thánh Quân: ???

Nói xong, Bộ Ly Ca lại không thèm để ý tới Giang Thánh Quân đang ngẩn tò te ra ở đó, đi thẳng về phía Phượng Tiên lâu.

Giang Thánh Quân khôi phục tinh thần, vội vã đuổi theo.

"Trò chơi? Ngươi không đùa ta đó chứ?" Giang Thánh Quân tăng tốc chạy tới bên cạnh Bộ Ly Ca, hồ nghi hỏi.

"Ta lừa ngươi làm gì?" Bộ Ly Ca nhún vai, "Đồ trong tiệm của ông chủ có thể là thứ bình thường được sao?"

Giang Thánh Quân gật gù.

Ừ, cái này thì chuẩn.

Bộ Ly Ca tiếp tục nói: "Trò chơi trong tiệm của ông chủ không phải trò chơi thông thường, chơi trò chơi ấy có thể tăng tu vi."

Giang Thánh Quân kinh ngạc, mắt trừng to gấp rưỡi.

Lại còn thế được cơ á?

Chơi trò chơi có thể trở nên mạnh mẽ?

Từ bao giờ cái chuyện trở nên mạnh hơn nó lại dễ dàng như vậy rồi?

"Trò chơi này giống như một thế giới chân thật, chúng ta có thể vào trong đó giết địch, tăng cao kinh nghiệm của bản thân..."

"Mà thôi, để ta nói cho ngươi cũng không nói rõ được, ngày mai tự ngươi tới xem là biết liền..."

Giang Thánh Quân đã bị lòng hiếu kỳ nhấn chìm, lúc này chỉ muốn ngày mai nhanh tới để còn được chơi thử trò chơi thần kì kia.

"Ủa? Hình như trong Phượng Tiên lâu xảy ra chuyện gì, chúng ta qua đó xem thử đi!"

Bộ Ly Ca thấy phía trước cửa Phượng Tiên lâu ồn ào náo nhiệt khác hẳn, lập tức lộ vẻ tò mò.

Phượng Tiên lâu là tiệm cơm nổi tiếng và lớn nhất của thành Cửu Diệu này, dĩ nhiên phải có chỗ chống lưng cực kì hùng hậu.

Ai vào trong đó kiếm chuyện, không phải kẻ ngu thì phải là người có lòng tự tin tuyệt đối với thực lực của mình.

Khi Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca vừa đi vào bên trong Phượng Tiên lâu liền thấy có một bóng người bị đánh bay ra ngoài.

"Cái tên kia có phải là Lý Mục không?" Giang Thánh Quân nhìn đăm đăm vào bọc thịt bay kia, hỏi.

Bộ Ly Ca cũng đã nghệt mặt ra, gật gật đầu, nhìn về phía người đi cùng Lý Mục.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đó chính là nhị hoàng tử Cơ Thiên Hạo.

"Dám động thủ với người của nhị hoàng tử, người này có phải không

muốn sống nữa không?"

Đây là ý tưởng xuất hiện trong đầu Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca.

Song, khi nhìn rõ người vừa ra tay, hai người liếc nhau, lặng lẽ thu hồi nhận định trước đó.

Dám khiến cho ông chủ phải ra tay, gã nhị hoàng tử này chán sống rồi chắc?

Hai người không hề cố kỵ trước thân phận của nhị hoàng tử.

Muốn lôi thân phận ra hù nhau?

Khà khà, trước mặt kẻ có thực lực áp đảo tuyệt đối như ông chủ, dù là thân phận cỡ Thiên Tinh Đại Đế cũng chẳng có chút tác dụng nào!

Chương 73: Lửa giận của Cơ Vô Hối

Nhưng hiển nhiên, không phải tất cả mọi người đều chỉ thích hóng hớt.

Có người thấy Lạc Xuyên ra tay bèn len lén chạy ra ngoài, tính làm gì chắc không cần đoán nữa, chính là muốn truyền tin tức ở nơi này đi mà thôi.

Dẫu sao, đối với đại đa số người tu luyện mà nói, Thiên Tinh đế quốc này chính là một quái vật lớn không gì lay chuyển nổi.

Có thể nhân cơ hội này giành được ấn tượng tốt với Thiên Tinh đế quốc, chẳng khác nào đã đu bám chiếc thuyền lớn này thành công!

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Giang Thánh Quân hạ giọng hỏi.

"Còn làm gì được? Xem đi đã!" Bộ Ly Ca âm thầm lườm một cái, thấp giọng đáp.

Thân phận của hai người bọn họ tuy cũng rất cao nhưng vẫn chưa đủ dùng.

Hiện tại, hành vi chính xác nhất là đừng có dính vào chuyện này.

"Có điều cũng phải nói, một khi đã động thủ với Cơ Thiên Hạo thì chuyện này thực sự không thể cứu vãn được nữa."

"Ha ha, nếu ai dám tơ tưởng đến nữ nhân của ta thì dù thế nào ta cũng sẽ không bỏ qua cho kẻ đó!"

"Chậc chậc, một tên cặn bã mới tới cảnh giới Tạo Hóa như ngươi, chỉ sợ vừa thấy Cơ Thiên Hạo liền nhũn chân quỳ liền ấy chứ!"

"Mẹ kiếp, ngươi không tin phải không? Đi, ra rừng cây ngoài thành Cửu Diệu chúng ta quyết một trận sống mái!"

"Đi thì đi! Ai sợ ai..."

Đám quần chúng hóng chuyện quanh đó chứng kiến cảnh tượng vừa rồi liền bắt đầu xôn xao bàn tán với nhau.

Vô số người nhìn chằm chằm vào Lạc Xuyên, muốn xem xem liệu hắn có thể ra tay với Cơ Thiên Hạo luôn không.

Còn Cơ Thiên Hạo, thấy Lạc Xuyên nghe mình đe dọa xong vẫn lạnh nhạt như cũ, không hề sợ sệt, đến lượt bản thân y bắt đầu luống cuống.

"Ngươi, nếu ngươi dám động thủ với ta, thì chính là muốn trở thành kẻ địch của Thiên Tinh đế quốc này!"

Cho đến lúc này, Cơ Thiên Hạo vẫn không quên dọa dẫm Lạc Xuyên.

"Có phải ngươi vẫn chưa thấy rõ tình hình hiện tại không?"

Lạc Xuyên vẫn treo vẻ mặt bình thản xa cách vạn năm không đổi, làm cho người ta hoàn toàn không đoán ra được lòng hắn nghĩ gì.

Cơ Thiên Hạo nghiến chặt răng, đáy mắt lóe lên một tia oán độc, tay nhanh nhẹn giật một miếng ngọc bội giắt bên hông, ném mạnh xuống đất.

Lạc Xuyên vẫn thản nhiên nhìn, không hề có ý định ngăn y lại.

Trước mặt kẻ có thực lực áp đảo tuyệt đối, bất luận chiêu trò hoa hòe hoa sói gì đều chỉ là vô dụng!

Ngọc bội rơi xuống đất, vỡ vụn thành nghìn mảnh, nháy mắt, một luồng dao động vô hình tản ra bốn phía.

Lập tức, toàn bộ tòa thành Cửu Diệu phát tán ra một khí tức khủng bố.

Trận pháp hộ thành đã bị mở ra!

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối đang phê duyệt tấu chương, tay bỗng run lên, vẽ ra một vết mực dài.

Nhưng hắn ta không quá để ý, mắt vẫn nhìn chăm chăm về phía Phượng Tiên lâu, khí tức của cao thủ Vấn Đạo tản ra như không thể khống chế.

"Bệ hạ, có chuyện gì xảy ra ư?"

Sau lưng Cơ Vô Hối, Bạch lão bỗng xuất hiện.

Ông ta không hiểu, vì sao một Cơ Vô Hối ngày thường lạnh lùng, chẳng mấy khi lộ vẻ buồn vui qua nét mặt, nay lại đột nhiên hốt hoảng như vậy.

Thậm chí bệ hạ còn không thể khống chế được khí tức của bản thân nữa.

"Trận pháp của thành Cửu Diệu đã bị khởi động!"

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, cố gắng đè nỗi chấn động trong lòng xuống, nói.

Hắn ta vừa nói tới đó, phía trên thành Cửu Diệu bất thình lình xuất hiện

một hiện tượng kì lạ.

Một quầng sáng nhàn nhạt màu vàng kim từ trên bao phủ xuống toàn bộ thành Cửu Diệu.

Đó chính là điềm báo trước khi trận pháp hộ thành bị khởi động!

Bạch lão cũng đã thấy được, sắc mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Cần biết rằng, phải có ngọc tỷ truyền quốc thì mới có thể khởi động trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu, nhưng ngọc tỷ truyền quốc hiện đang ở sát bên cạnh tay Cơ Vô Hối.

Từ từ đã...

Bạch lão bỗng nghĩ tới một khả năng.

Cơ Vô Hối cực kì coi trọng con cháu mình, hắn ta cho mỗi người một miếng ngọc bội dùng để bảo mệnh.

Mà nay, nhị hoàng tử mới rời khỏi hoàng thành.

Lẽ nào, trận pháp hộ thành bị mở ra, là vì nhị hoàng tử gặp nguy hiểm nên đánh vỡ ngọc bội?

Chương 74: Bạch lão ra mặt

"Bạch lão, làm phiền ngài tới đó một chuyến vậy." Cơ Vô Hối đã bình tĩnh trở lại, thản nhiên nói.

Thực lực của Bạch lão đã tới Vấn Đạo bát phẩm, cũng đã có thể coi là hạng nhân vật hàng đầu so với vô số người tu luyện ở thành Cửu Diệu.

"Bệ hạ yên tâm, ta nhất định sẽ đưa nhị điện hạ về đây an toàn!"

Bạch lão còn chưa nói hết câu, người đã biến mất khỏi điện.

"Bất kể ngươi là ai, dám xuống ta với con ta, ta nhất định sẽ bắt ngươi phải trả một cái giá đắt!"

Cơ Vô Hối nhìn về phía thành Cửu Diệu nơi xa xăm, lạnh lẽo nói.

Thân là đế vương, tay hắn ta đã sớm đẫm máu tự bao giờ...

Tốc độ của cảnh giới Vấn Đạo quả thực cực cao.

Chỉ sau mười mấy hơi thở, Bạch lão đã tới Phượng Tiên lâu.

Cảm thụ được khí tức của Cơ Thiên Hạo, Bạch lão âm thầm thở phào trong lòng.

Chỉ cần còn sống thì mọi chuyện đều có thể giải quyết ổn thỏa.

Gương mặt già nua của Bạch lão thoáng hiện một tia lạnh lẽo, thân mình lướt thẳng vào trong Phượng Tiên lâu.

Ông ta muốn xem xem, rốt cuộc là kẻ nào dám to gan lớn mật động thủ với người của hoàng thất ở ngay trong thành Cửu Diệu này!

Người trên đường chỉ cảm thấy có một ảo ảnh lóe lên rồi biến mất, hoàn toàn không hay chuyện gì vừa xảy ra...

Lúc này, bên trong Phượng Tiên lâu, toàn thân Cơ Thiên Hạo đã bị bao trùm trong một quầng sáng màu vàng nhạt, thoạt nhìn như thể thần tiên hạ phàm.

Có trận pháp hộ thành bảo vệ, Cơ Thiên Hạo cũng yên tâm hẳn.

Dù hiện giờ có cường giả cấp bậc Vấn Đạo viên mãn ra tay với y thì trận pháp này cũng có thể chịu đựng được chừng hơn chục nhịp thở!

Nhưng y không biết rằng, nếu Lạc Xuyên muốn giết y thì lực phòng

ngự của trận pháp này có đề cao thêm mấy chục lần cũng chẳng có tác dụng gì.

Lạc Xuyên không phải người thích giết chóc, nhưng cũng không phải hạng thánh mẫu.

Nếu có kẻ không mọc mắt chọc vào hắn...

Lúc này, Bạch lão đã tiến vào Phượng Tiên lâu.

Đám thực khách thấy thế thì lập tức biến sắc, châu đầu ghé tai thì thào bàn tán với nhau.

"Bạch lão chính là người hộ vệ bên cạnh Thiên Tinh Đại Đế từ mấy chục năm trước đấy, thực lực đã sớm đi vào cảnh giới Vấn Đạo từ lâu! Nay Bạch lão đích thân tới đây, chứng tỏ bệ hạ đã tức giận lắm rồi!"

"Bạch lão đã ra tay thì kết cục của người kia khỏi cần tưởng tượng nhiều!"

"Ài, thật là đáng tiếc..."

Các thực khách nhìn về phía Lạc Xuyên, ánh mắt tràn đầy tiếc nuối.

Bạch lão chính là cao thủ cảnh giới Vấn Đạo, mà Lạc Xuyên thoạt nhìn mới chỉ tầm hai mươi tuổi, thực lực có thể mạnh đến đâu được?

Cho nên, theo bọn họ, kết quả trận này đã quá rõ.

"Bạch lão cứu ta!"

Cơ Thiên Hạo vừa thấy Bạch lão xuất hiện, sắc mặt lập tức vui mừng tột độ.

Đối với Lạc Xuyên, hiện Cơ Thiên Hạo đã sợ hãi chết khiếp.

Một cái tát đã vả cho Lý Mục lâm vào tình trạng sống chết không rõ, nếu bàn tay kia rơi xuống người mình...

Shhh!

Nghĩ thôi đã tê cả da đầu!

Mặc dù có trận pháp hộ thành bảo vệ nhưng Cơ Thiên Hạo vẫn không cảm thấy an toàn hơn nhiều lắm.

Bởi vì y vừa phát hiện, Lạc Xuyên trông vẫn rất ung dung bình thản.

Bình thản đến mức khiến Cơ Thiên Hạo rợn tóc gáy!

Cơ Thiên Hạo xưa nay luôn sống trong nhung lụa, chẳng mấy để tâm đến chuyện tu hành, cho nên thực ra chính y cũng không quá hiểu được uy lực của trận pháp hộ thành này.

Song y vẫn biết, thực lực của Bạch lão rất mạnh, một mình có thể địch được vạn quân!

Cho nên, khi vừa thấy Bạch lão tới, Cơ Thiên Hạo mừng rỡ như thể người sắp chết đuối vớ được cọng rơm cứu mạng.

Nhưng mà, thực tế có vẻ hơi vượt ra ngoài dự liệu của Cơ Thiên Hạo.

Hơn nữa, y còn phát hiện, sắc mặt của Bạch lão có vẻ không ổn lắm.

Tuy đã nhận ra sự bất thường nhưng Cơ Thiên Hạo không quá để tâm, bởi vì y vô cùng tin tưởng thực lực của Bạch lão.

"Bạch lão, người này lại muốn ra tay tấn công ta, ta muốn lấy cái mạng chó của hắn!"

Cơ Thiên Hạo chỉ thẳng vào Lạc Xuyên, dữ dằn nói, như thể chỉ muốn lập tức giết chết tên khốn dám đe dọa y kia.

Chương 75: Cái gì gọi là một lòng muốn chết

"À đúng rồi, Bạch lão, vị mỹ nhân bên kia thì tuyệt đối đừng có làm nàng ấy bị thương tổn gì nhé!"

Cơ Thiên Hạo bỗng chợt nhớ ra, đưa mắt về phía Yêu Tử Yên nãy giờ vẫn tĩnh tọa một góc, đáy mắt lóe lên một tia dâm tà.

Bạch lão vừa nhìn rõ y nói đến ai thì thân mình lập tức cứng đờ, âm thầm hô to trong lòng, xong đời rồi.

Cái tên ngốc nhị hoàng tử này sao lại chọc phải vị đại thần ấy?

Cơ Thiên Hạo là loại người gì, dĩ nhiên Bạch lão biết rõ vô cùng.

Ngày thường y vẫn luôn làm xằng làm bậy ở thành Cửu Diệu này đến quen tay rồi, tiếng xấu lan truyền khắp nơi.

Vì nể thân phận của y, Bạch lão không tiện có ý kiến gì.

Nhưng người xưa có một câu rất hay, đi đêm lắm có ngày gặp ma.

Tình huống hiện tại chẳng phải chính là như vậy đó sao?

Cơ Thiên Hạo thường ngày thích ỷ vào thân phận của mình để hoành hành ngang ngược khắp thành Cửu Diệu, hiện tại rốt cuộc đã chọc phải một vị đại thần không nên chọc.

Giữa lúc Bạch lão đang suy tính xem nên làm thế nào để Lạc Xuyên có thể tha cho mình một mạng, Cơ Thiên Hạo lại phụt ra một câu như thế.

Khóe mắt Bạch lão cũng phải co giật vì y luôn.

Cái gì gọi là một lòng muốn chết, hôm nay rốt cuộc ông ta cũng được chứng kiến rồi.

Dám tơ tưởng đến nữ nhân bên cạnh vị này, sợ là không biết chữ "Chết' viết thế nào đúng không!

Bốp!

Một tiếng vả mặt thanh thúy vang lên.

Đám quần chúng hóng chuyện không nhịn được phải trợn to hai mắt.

Thời điểm Bạch lão xuất hiện, bọn họ không mất nhiều thời gian đã đưa ra kết luận cho kết cục trận này rồi.

Nhưng thoạt nhìn, kết quả hình như rẽ ngang hơi đột ngột.

Bọn họ vừa thấy gì thế này?

Bạch lão ấy thế mà lại quay sang cho Cơ Thiên Hạo một bạt tai!

Chẳng phải Bạch lão là người của hoàng thất sao?

Ông ta tới đây chẳng phải là để giúp đỡ nhị hoàng tử sao?

Vì sao mà kết quả lại là nhị hoàng tử bị ăn một tát?

Giờ phút này, trong lòng mọi người đều đang tràn ngập những nghi hoặc và hiếu kì.

Đương nhiên, chỉ trừ những người đã biết thân phận của Lạc Xuyên.

Không thể không nói, một cái tát này của Bạch lão thật sự không nhẹ đâu.

Mặc dù không khủng khiếp như tình cảnh lúc Lạc Xuyên vả mặt Lý Mục nhưng mặt của Cơ Thiên Hạo cũng đang sưng vù lên với tốc độ cực nhanh.

Đồng thời, còn có mấy cái răng từ trong miệng y bắn ra.

Cơ Thiên Hạo dường như không kịp phản ứng lại, còn ngây người sờ sờ mặt mình.

Sau đó, một tiếng thét thảm thiết như đứt gan đứt ruột vang lên.

Lúc này Bạch lão chỉ muốn nện cho Cơ Thiên Hạo một trận nhừ tử.

Đến giờ này rồi mà vẫn chưa nhận rõ tình thế, sống được đến ngày nay quả là kì tích, tất cả đều dựa vào thân phận của ngươi!

Toàn bộ Phượng Tiên lâu không có lấy một tiếng động, ngoại trừ tiếng kêu thảm thiết của nhị hoàng tử ong ong khắp chốn.

Vang dội không thôi...

Lạc Xuyên vẫn bình thản lẳng lặng chứng kiến màn hài kịch này.

Bạch lão đã vã mồ hôi lạnh đầy trán.

Lần trước, khi ông ta thấy Lạc Xuyên ra tay, phải nói là nhanh nhẹn dứt khoát tuyệt luân.

Nay xem ra, hẳn là vị đại thần này còn chưa hài lòng với cách xử lí của mình.

"Quỳ xuống!"

Bạch lão trầm giọng quát lớn.

Vừa tới Phượng Tiên lâu chưa được bao lâu, Bạch lão đã đoán được nguyên do chuyện ngày hôm nay, nhất định là do Cơ Thiên Hạo lại phát bệnh háo sắc đây mà.

Nhưng vị Lạc Xuyên này là ai? Là người y có thể chọc vào được chắc?

Cho nên Bạch lão nhanh nhẹn đưa ra quyết định, cho Cơ Thiên Hạo nhận phạt để bảo toàn tính mạng trước đã.

Nhưng hiển nhiên, Cơ Thiên Hạo hoàn toàn không nhìn rõ tình thế trước mắt.

"Ngươi! Ngươi dám đánh ta, lại còn dám bảo ta quỳ xuống trước mặt người này?"

Cơ Thiên Hạo trợn mắt, nhìn chằm chặp vào Bạch lão như không thể tin nổi.

Chẳng phải Bạch lão tới giúp y sao?

Sao lúc này lại vì một tên ất ơ chẳng biết từ đâu ra mà bắt nhị hoàng tử của Thiên Tinh đế quốc như y quỳ xuống?

"Bạch Hồng! Lão già thối chân ngoài dài hơn chân trong kia! Nhà họ Cơ ta nuôi ngươi mấy chục năm, ngươi lại dám đối đãi với chủ nhân như thế à?" Cơ Thiên Hạo quát lớn.

Bạch lão trừng mắt nhìn Cơ Thiên Hạo như không thể tin nổi, ông ta thật sự không ngờ Cơ Thiên Hạo dám nói ra những lời như vậy.

Chương 76: Cơ Vô Hối đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Toàn bộ thực khách đều hưng phấn căng mắt chờ xem.

Nhị hoàng tử lại dám cãi tay đôi với Bạch lão luôn, cảnh tượng thật là hấp dẫn!

Bạch lão đã tức giận đến nỗi môi cũng run lên, không nói nổi một lời.

Ông ta thân là cao thủ siêu cấp có thực lực Vấn Đạo bát phẩm, bất kể ở trong thế lực nào cũng có thể được coi là thượng khách rồi.

Lựa chọn ở lại bên Thiên Tinh Đại Đế chủ yếu là để đền ơn cũ.

Mấy chục năm trước, Thiên Tinh Đại Đế từng vô tình cứu được Bạch lão đang bị trọng thương.

Thọ mệnh của người tu luyện dài hơn rất nhiều so với người thường, cho nên món nợ này, ông ta đã hoàn trả suốt mấy chục năm nay.

Nhưng thực lực của Thiên Tinh Đại Đế và Bạch lão chênh nhau không nhiều, hơn nữa, Bạch lão lại không phải con dân của Thiên Tinh đế quốc, vậy nên, quan hệ giữa hai người tương đối bình đẳng, không phải là loại chủ tớ của nhau.

Những lời vừa rồi của Cơ Thiên Hạo hệt như một cái tát vang dội đánh vào mặt Bạch lão.

Bạch lão ở lại Cơ gia, tự coi đó là đền ơn.

Nhưng đối với đám người trẻ tuổi nhà họ Cơ như Cơ Thiên Hạo này, thì ông ta chẳng khác gì một người hầu cả.

Bạch lão hít sâu một hơi, đè nén lửa giận trong lòng xuống, cuối cùng, lí trí vẫn chiếm thế mạnh.

"Tiền bối, tính tình nhị hoàng tử không được tốt, nếu ngài có yêu cầu bồi thường thế nào, Thiên Tinh đế quốc nhất định sẽ dốc toàn lực để thực hiện! Chỉ cầu xin ngài tha cho y một mạng."

Cho tới giờ, Bạch lão vẫn còn nhớ tới chuyện Cơ Vô Hối đã giao cho

mình, ông ta cầu xin Lạc Xuyên, đồng thời đá một cước vào đầu gối Cơ Thiên Hạo.

Rầm một tiếng, Cơ Thiên Hạo quỳ phịch xuống đất.

Xem ra Bạch lão cũng đang bực bội ghê lắm, cho nên Cơ Thiên Hạo lập tức lại gào thảm một tiếng.

Không cần nhìn làm gì, chắc chắn đầu gối đi đời rồi.

Lạc Xuyên vẫn bình thản như cũ, không nói một lời.

Yêu Tử Yên cũng lẳng lặng ngồi bên cạnh hắn.

Các vị thực khách quanh đó không ai dám phát ra một tiếng động nào, nhưng trong mắt họ đều toát lên vẻ kinh hãi, ánh mắt nhìn về phía Lạc Xuyên tràn đầy ngỡ ngàng, không dám tin.

Bọn họ vừa nghe thấy gì đó?

Tiền bối?

Bạch lão gọi thanh niên này là tiền bối?

Vậy chẳng phải là, thực lực của người này đã vượt qua cảnh giới Vấn Đạo rồi sao?

Hơn nữa, Bạch lão còn phải khiêm tốn đến mức khúm núm thế kia, vậy thì thực lực của người trẻ tuổi này phải đáng sợ cỡ nào?

Đám thực khách không dám phát ra một tiếng động nào, cố gắng triệt tiêu cảm giác tồn tại của mình, để tránh Lạc Xuyên để ý tới bọn họ.

Cơ Thiên Hạo không phải kẻ ngu, cơn đau kịch liệt từ đầu gối truyền đến não bộ, kịp thời kích thích thần kinh y, khiến y phát giác tình thế có vẻ không được bình thường.

Hình như, sự việc không hề thay đổi gì dù y đã tung ra thân phận hoàng tử của mình.

Y ngậm miệng, nuốt nước bọt đánh ực, bất chợt cảm thấy, có vẻ mình đã chọc phải chuyện lớn rồi.

Lạc Xuyên không nói lời nào, Bạch lão cũng không dám có động tác khác.

Mọi người có mặt ở đây đều run rẩy mà trầm mặc.

Thơi gian thong thả trôi đi, cuối cùng, Lạc Xuyên cũng chịu lên tiếng, giọng lạnh nhạt bảo: "Gọi Cơ Vô Hối đến đây."

"Vâng!"

Bạch lão vội đáp ngay, sau đó bóp nát một miếng ngọc phù.

Ngay lập tức, một tia thần niệm lao vút về phía hoàng thành.

Chỉ một câu đã khiến cao thủ Vấn Đạo cúi đầu thưa dạ, cường giả tuyệt thế cũng chỉ đến thế mà thôi!

Hoàng thành, khi Cơ Vô Hối cảm nhận được tin tức mà tia thần niệm kia đưa tới, sắc mặt hắn ta lập tức biến đổi.

Trong thần niệm, Bạch lão đã thông báo nguyên do mọi chuyện.

Cơ Vô Hối đã biết, hắn ta không còn lựa chọn nào khác.

Hắn ta hít sâu một hơi, bay vút đi.

Cơ Vô Hối tuyệt đối không muốn làm mất lòng vị cao thủ thần bí mới tới thành Cửu Diệu mở cửa tiệm kia.

Sở Dương Bình của Ngân Nguyệt phủ trước đó chính là tấm gương tày liếp*!

*Tấm gương tày liếp: gương lớn về thất bại, sai lầm, nêu ra để thấy mà tránh.

Hơn chục hơi thở sau, môt bóng người lăng không bay tới, rơi xuống trước Phượng Tiên lâu.

Người vừa tới mặc long bào, dáng dấp quá quen thuộc, khiến người ta dễ dàng nhận ra ngay.

“Xin ra mắt bệ hạ!"

Đám quần chúng quanh đó đều khom lưng hành lễ, hô vang.

Ở Thiên Tinh đế quốc, không có lễ quỳ lạy vua, chỉ có quỳ lạy đất trời, thần linh, cha mẹ.

Chương 77: Biện pháp của Cơ Vô Hối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, đi vào Phượng Tiên lâu.

Thực tế, kẻ đứng sau lưng Phượng Tiên lâu vẫn luôn là một bí ẩn của thành Cửu Diệu này.

Mọi người chỉ biết kẻ chống lưng cho Phượng Tiên lâu có thân phận cực lớn, bằng không thì sao có thể mở được một tửu lâu lớn nhất thành Cửu Diệu như vậy.

Không ai hay rằng, hoàng thất mới chính là ông chủ đứng sau lưng Phượng Tiên lâu.

"Sao bệ hạ lại tự mình tới Phượng Tiên lâu nhỉ?"

"Lúc trước Bạch lão tới tận đây, chẳng bao lâu sau lại đến bệ hạ tới, lẽ nào chuyện này ngay cả Bạch lão cũng không giải quyết được?"

"Tò mò ghê, không biết rốt cuộc trong kia đã có chuyện gì xảy ra nữa?"

"Vậy ngươi vào mà xem."

"Ha ha, ngươi không sợ chết thì ngươi đi thử coi..."

Lúc này, Phượng Tiên lâu như thể đã trở thành một vùng cấm địa.

Người bên trong không dám đi ra, người bên ngoài không dám bước vào.

Bên trong Phượng Tiên lâu, bầu không khí vô cùng trầm tĩnh.

Mọi người đều không dám thở mạnh, chỉ nhìn chằm chằm vào chàng thanh niên ngồi trên ghế kia.

Lạc Xuyên bình thản ngồi đó, sắc mặt thờ ơ khiến không ai có thể đoán được lúc này hắn đang suy tư điều gì.

Yêu Tử Yên cũng chỉ lẳng lặng ngồi bên cạnh, ánh mắt trước sau vẫn dán chặt lên người hắn, chẳng biết đang nghĩ gì.

Cộp cộp cộp...

Một loạt tiếng bước chân vang lên.

Người vừa tới mặc long bào, không nổi giận mà tự thân đã tản ra uy nghiêm, trên người còn mang theo một khí thế của đế vương.

Mặc dù chưa từng gặp mặt nhưng mọi người chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra thân phận người này.

Thiên Tinh Đại Đế, Cơ Vô Hối!

Có điều, đám người ở đây thấy đế vương tới vẫn không ai dám lên tiếng.

Bởi vì nhân vật trung tâm của nơi này, là Lạc Xuyên!

Cơ Vô Hối vừa đi vào Phượng Tiên lâu liền thấy Lạc Xuyên ngồi đó.

Tuy đã nghe Bạch lão nói vị cường giả thần bí kia còn rất trẻ nhưng hiện giờ tận mắt thấy, hắn ta vẫn cực kì nghi hoặc.

Thoạt nhìn người này chỉ vừa mới thành niên mà thôi.

Ngẫm đi ngẫm lại, Cơ Vô Hối bèn xếp Lạc Xuyên vào hàng lão quái vật phản lão hoàn đồng.

Lạc Xuyên không lên tiếng, nhưng Cơ Vô Hối biết, như vậy có nghĩa là Lạc Xuyên đang cho phép hắn ta tự lựa chọn.

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, hiển nhiên đã hạ quyết tâm.

Hắn ta đi tới trước mặt Cơ Thiên Hạo, vung tay vỗ một chưởng lên mặt y.

"Nghịch tử!"

Cơ Thiên Hạo nghệt mặt ra, lại không dám nói một lời.

Y biết, mình đã thực sự chọc phải đại họa rồi.

Lần gần đây nhất Cơ Vô Hối tức giận đến thế này là từ mấy năm trước, khi Vân Tiêu đế quốc xâm phạm Thiên Tinh.

Lạc Xuyên vẫn không nói gì.

Cơ Vô Hối cắn chặt răng, đáy mắt lóe lên một tia quả quyết: "Bạch lão, lột bỏ thân phận hoàng tử của Cơ Thiên Hạo, phế bỏ tu vi, sung quân đi Nam Cương, trọn đời không được trở lại thành Cửu Diệu!"

"Vâng, thưa bệ hạ!" Bạch lão trầm giọng đáp.

Sắc mặt Cơ Thiên Hạo xám ngoét cả đi.

Nam Cương, đó chính là khu vực hoang sơ nhất của Thiên Tinh đế quốc.

Nơi đó chẳng khác nào một vùng đất hoang dã.

Một kẻ không có tu vi, tới đó gần như không có khả năng tồn tại được bao lâu.

Một mệnh lệnh này của Cơ Vô Hối có thể nói là đã cắt đứt hoàn toàn tương lai của Cơ Thiên Hạo.

"Tiền bối, chẳng hay cách xử lí thế này có làm ngài hài lòng không ạ?" Cơ Vô Hối thận trọng dè dặt nhìn về phía Lạc Xuyên, hỏi.

Tuy Lạc Xuyên không biết Nam Cương là nơi thế nào nhưng từ sắc mặt của đám thực khách quanh đây cũng có thể đoán được, chắc chắn nơi đó chẳng phải nơi tốt lành gì.

Lạc Xuyên gật đầu, thản nhiên nói: "Tạm được."

Kết cục này đối với Cơ Thiên Hạo mà nói, còn chẳng bằng cho y một phát lên đường nhanh gọn lẹ.

Nhưng dù sao Lạc Xuyên cũng là một người không thích giết chóc, cảm thấy tha cho Cơ Thiên Hạo một mạng, để y dùng thân phận của một người bình thường tới Nam Cương từ từ "hưởng thụ" cuộc sống cũng coi như một chuyện tốt...

Cơ Vô Hối nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Huyết mạch dù sao vẫn kém xa an nguy của Thiên Tinh đế quốc!

Nay Lạc Xuyên đã lên tiếng, cũng có nghĩa là hắn tán thành cách xử lí này.

Song Cơ Vô Hối cũng không cứ thế gạt bỏ chuyện này qua một bên, hắn ta nói thêm: "Sau khi trở về, ta sẽ nhờ Bạch lão mang tới năm vạn linh tinh để bồi thường, mặt khác, toàn bộ tiêu phí sau này của ngài tại Phượng Tiên lâu này sẽ được miễn phí."

Lời editor: Nhìn tên nhân vật Cơ Vô Hối, có ai nhớ tới nhân vật Quân Vô Hối trong Dị Thế Tà Quân không???

Chương 78: Trong chốn giang hồ đã có truyền thuyết về ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe Cơ Vô Hối nói thế, đám thực khách quanh đó đều không nhịn được phải trợn to mắt lên.

Thành thật mà nói, khi vừa thấy Cơ Vô Hối tới đây, bọn họ còn tưởng hai bên sẽ có xung đột dữ dội.

Nói sao thì Cơ Vô Hối cũng là Thiên Tinh Đại Đế, nhất định phải có tôn nghiêm của đế vương.

Nhưng hiện thực lại khác xa dự liệu của bọn họ.

Đường đường Thiên Tinh Đại Đế vừa ra mặt liền đã ngoan ngoãn cúi đầu, mà lại còn cúi đầu thấp như vậy!

Chính vì điều này, bọn họ càng thêm tò mò về Lạc Xuyên.

Người này rốt cuộc là người phương nào?

Bấy giờ, đã có người nhớ tới trận chiến trước thành Cửu Diệu mấy hôm trước.

Chẳng lẽ người thanh niên này chính là vị cường giả thần bí kia?

Bọn họ nhìn sang Lạc Xuyên, ánh mắt đã thay đổi hẳn.

Đó là ánh mắt kính nể dành cho cường giả.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân thấy được kết quả này, đều âm thầm thở ra nhẹ nhõm.

Bọn họ là những người đã biết thực lực của Lạc Xuyên thế nào, cho nên không muốn hai bên nảy sinh xung đột gì.

Nếu hai bên thực ra đánh nhau, kẻ xui xẻo sau cùng chính là những người trong thành Cửu Diệu như bọn họ.

Đây chính là thực trạng kẻ mạnh đánh nhau, kẻ yếu ăn đòn.

Cơ Vô Hối và Bạch lão mang Cơ Thiên Hạo đi, đám thực khách một lần nữa yên lặng nhấm nháp chỗ đồ ăn đã lạnh ngắt trước mặt.

Ăn xong rồi, cả đám vẫn ngồi trơ ra đó.

Lạc Xuyên không đi, bọn họ cũng không dám đi, song mỗi khi lén nhìn về phía hai người ngồi trong góc kia, ai nấy đều lộ vẻ kính sợ tuyệt đối.

Đó là lòng kính sợ dành cho kẻ mạnh!

Thời gian cứ thong thả trôi qua trong bầu không khí vắng vẻ lặng ngắt.

Về phần gã Lý Mục đang nằm một góc, hắn đã bị mọi người quên mất...

Chẳng bao lâu sau, từng đĩa đồ ăn nóng hổi được tiểu nhị bưng lên, trông mặt gã đến là khẩn trương.

Không thể không nói, hương vị đồ ăn của Phượng Tiên lâu quả là miễn chê, không hổ danh tửu lâu lớn nhất của thành Cửu Diệu.

Bữa cơm này, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đều ăn đến vô cùng hài lòng.

Đương nhiên, đám thực khách còn lại có được hài lòng như vậy hay không thì không biết...

Sau khi ăn xong, hai người xé rách không gian, trở lại cửa tiệm trong hẻm nhỏ.

Đúng thế, xé rách không gian mà đi!

Bởi Lạc Xuyên biết, nếu rời khỏi đây bằng biện pháp thông thường thì sẽ phải đối mặt với vô số người tu luyện ở bên ngoài đang chực chờ ngó nghiêng.

Xé rách không gian đối với Lạc Xuyên chỉ là một chiêu thức đơn giản như uống nước.

Hắn không hề hay biết, một cơn lốc có liên quan tới hắn đã bắt đầu nổi lên ở thành Cửu Diệu này.

Chỉ chưa đầy một ngày ngắn ngủi, chuyện xảy ra trong Phượng Tiên lâu đêm nay nhanh chóng truyền khắp thành Cửu Diệu.

Vụ việc này khác xa so với những trận chiến trên không của cao thủ thần bí ngày trước, vì lần này có đến mấy trăm người tu luyện tận mắt chứng kiến.

"Ngươi biết không? Tối hôm qua, ở Phượng Tiên lâu đã xảy ra chuyện

động trời!"

"Chuyện động trời gì? Nói nghe thử coi!"

"..."

"Oa mẹ ơi, ngươi đang nói đùa đấy chứ? Cao thủ thần bí xuất hiện ở Phượng Tiên lâu, ngay cả Thiên Tinh Đại Đế tới, chưa đánh một đòn đã chịu thua?"

"Ta nghi ngươi đang bịp ta, nhưng ta không có chứng cứ!"

"Sao lại không có chứng cứ, ta đây tận mắt nhìn thấy, không tin ngươi đi hỏi người này coi, lúc đó hắn đứng ngay cạnh ta!"

"Đúng thế, chính xác luôn! Ta có thể làm chứng!"

"Có điều, đáng tiếc là vị tiền bối kia đã xé rách không gian rời đi, không ai biết hắn đi đâu..."

Nói chung, hiện tại chuyện mà đám người tu luyện đang bàn tán với nhau đều là như thế này.

Nói đến đây lại phải nhắc tới một chuyện khác.

Cần biết rằng, khi Lạc Xuyên chưa ra tay, trông hắn hoàn toàn chẳng khác nào một thanh niên vô hại.

Hơn nữa, bên cạnh còn có một nữ tử xinh đẹp thái quá như Yêu Tử Yên, cho nên Cơ Thiên Hạo mới dám ra tay với hắn.

Chính vì vậy, con cái của các hộ gia đình giàu có và các quan viên trong thành Cửu Diệu đều bị cưỡng chế nhốt trong nhà không cho ra ngoài.

Tình hình hiện nay không được như xưa, thành Cửu Diệu này loại người gì cũng có, hỗn loạn vô cùng, ra ngoài chẳng biết sẽ chọc đến người không nên chọc nào thì mệt.

Nhị hoàng tử, à nhầm, Cơ Thiên Hạo, đó chính là tấm gương tày liếp.

Nhờ chuyện này, tình hình trị an trong thành Cửu Diệu bỗng trở nên khá hơn nhiều.

Bởi vì chẳng ai biết được, cái kẻ tầm thường vừa đi ngang qua mình liệu có phải là một vị đại lão ẩn giấu tu vi hay không.

Chương 79: Ông chủ đang trở nên mạnh mẽ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hôm sau.

Lạc Xuyên ngủ dậy, rửa mặt, ăn sáng như ngày thường.

Nhưng hắn không ra ngoài phơi nắng như mọi hôm mà tiến vào Tháp Thí Luyện.

Yêu Tử Yên cũng vậy.

Tu hành, chính là đơn giản thế thôi.

Chuyện tối hôm qua, hai người hoàn toàn không để tâm đến.

Lạc Xuyên không để ý đến mấy việc này.

Còn Yêu Tử Yên là Tôn Giả của hoàng tộc yêu thú, chưa bao giờ để tâm đến mấy lời đồn đãi trong nhân loại.

Mục tiêu của Lạc Xuyên hôm nay là thông qua được chế độ bình thường ở tầng thứ nhất của Tháp Thí Luyện.

Chế độ bình thường có điểm khác với chế độ đơn giản ở chỗ, không thể tự lựa chọn cảnh giới.

Ở chỗ này, mỗi người khiêu chiến đều có thực lực Đoán Thể viên mãn.

Có nghĩa là, chỉ có thể dựa vào thực lực chân chính để vượt qua, hoàn toàn không có khả năng lấy cảnh giới cao để thông quan.

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, điều chỉnh tốt trạng thái của mình.

Tuy rằng tại Tháp Thí Luyện, tử vong có thể sống lại vô số lần, nhưng nỗi sợ hãi khi đối mặt với tử vong luôn vô cùng chân thật.

Không gian thoáng dao động, một loạt hư ảnh chập chờn trong không khí.

Chỉ sau mấy hơi thở, hai con cự lang quái dị đột nhiên xuất hiện.

Trên người cự lang còn tua tủa những mũi thạch anh ánh tím.

Dáng dấp này rõ ràng là Tử Linh Ma Lang của dãy núi Cửu Diệu.

Trên người Tử Linh Ma Lang còn truyền đến dao động linh khí, linh khí

này không hề thua kém Lạc Xuyên.

Đây là hai con Tử Linh Ma Lang có cảnh giới Đoán Thể viên mãn!

Cảnh giới Đoán Thể viên mãn, cái tên nói lên tất cả, nó có nghĩa là dẫn linh khí của đất trời vào cơ thể, cường hóa thân thể.

Tại giai đoạn này, thực lực của hầu hết người tu luyện đều không có chênh lệch quá lớn.

Đương nhiên, đây là đang xét trong trường hợp không tính đến kinh nghiệm chiến đấu.

Kinh nghiệm chiến đấu thường có thể quyết định thắng bại của một trận chiến!

Giống như một sát thủ không có tu vi mà giao chiến với một người tu luyện có cảnh giới Đoán Thể lại không có kinh nghiệm chiến đấu, cuối cùng, thắng lợi nhất định sẽ thuộc về sát thủ!

Yêu thú lại luôn có ưu thế về độ mạnh của thân thể hơn là con người.

Chế độ bình thường đã trắc trở thế này, vậy thì bốn chế độ sau đó sẽ khó khăn cỡ nào?

Cuộc chiến đã bắt đầu rồi!

Sau khi trải qua mấy trăm lượt tử vong trong Tháp Thí Luyện, trình độ nắm giữ thực lực của Lạc Xuyên đã thay đổi cực lớn.

Có điều, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Đối đầu với hai con Tử Linh Ma Lang có cảnh giới tương đương mình, kết quả căn bản khỏi cần nghĩ làm gì.

Chỉ sau mấy hơi thở, cổ họng Lạc Xuyên đã bị xé rách, thảm thiết bỏ mình!

Sống lại, tử vong, sống lại, tử vong...

Lạc Xuyên cứ liên tục "hưởng thụ" quá trình này.

Đối với hắn, thứ không thiếu nhất chính là thời gian.

Là chủ tiệm, hắn không thiếu thời gian để tự tôi luyện bản thân.

Nếu tỉ mỉ quan sát sẽ thấy, mỗi trận chiến mới, thời gian trụ được của Lạc Xuyên lại tăng lên so với lượt chiến cũ.

Thiên phú cỡ này thật đúng là đáng sợ!

Thời gian trôi qua, thực lực của Lạc Xuyên cũng không ngừng tăng trưởng.

…

"Đám người ngoài kia đang thảo luận gì thế?" Dùng xong điểm tâm sáng, quay về Túy Nguyệt Hiên, Cố Vân Hi tò mò hỏi.

Hôm qua, sau khi trở lại Túy Nguyệt Hiên, nàng vẫn luôn chìm đắm trong tu luyện, chỉ có lúc ăn cơm mới ra khỏi phòng.

"Ngươi không biết gì sao?" Giang Vãn Thường kinh ngạc trợn tròn mắt, mặt lộ vẻ không thể tin nổi, "Chuyện này đã sắp truyền khắp thành Cửu Diệu rồi biết không hả?"

"Đừng thừa nước đục thả câu nữa, nói hay không?"

Cố Vân Hi hết sức bất mãn với câu trả lời của Giang Vãn Thường, bèn cười xấu xa, vươn hai tay ra.

"Ha ha ha, ha ha ha, đừng, đừng quậy nữa, ta nói là được chứ gì..."

Vất vả lắm mới thoát khỏi ma trảo của Cố Vân Hi, Giang Vãn Thường lườm nàng một cái rồi mới thong thả thuật lại chuyện kia cho nàng nghe.

Chương 80: Tầng thứ hai của Tháp Thí Luyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Trong thành Cửu Diệu còn có nhóm cường giả như vậy?"

Nghe Giang Văn Thường thuật lại, Cố Vân Hi lộ vẻ kinh ngạc cực kì.

Có thể khiến cho Thiên Tinh Đại Đế, một cường giả Vấn Đạo viên mãn phải đối đãi thận trọng như thế, chẳng phải tương đương với khẳng định thực lực của vị cường giả thần bí kia ít nhất cũng là cảnh giới Tôn Giả sao?

"Có điều, hơi đáng tiếc một chút là, người đó đã xé rách không gian rồi đi, không biết đi hướng nào."

Giang Văn Thường thở dài, mặt tràn đầy vẻ tiếc nuối.

"Sao thế, chẳng lẽ mùa xuân của Giang đại tiểu thư nhà chúng ta tới rồi?" Cố Vân Hi bỡn cợt cười nói, "Trước đây chính ngươi đã nói, vị cường giả kia thoạt nhìn không nhiều tuổi hơn chúng ta bao nhiêu đâu!"

"Cô nàng hư hỏng này, thèm đòn rồi đúng không..."

Có lẽ bị nói trúng tâm tư, Giang Văn Thường lập tức đỏ mặt, sau đó "tập kích" Cố Vân Hi để che bớt nỗi xấu hổ.

Cố Vân Hi cũng không chịu yếu thế, bèn lập tức phản kích.

Đùa giỡn nhau một hồi, hai người cùng rời khỏi Túy Nguyệt Hiên.

Các nàng còn không quên tới cửa hàng của ông chủ đâu.

Thương phẩm thần bí, trò chơi có thể giúp tăng cao tu vi, không một thứ gì mà không có sức hấp dẫn cực lớn.

Chẳng bao lâu sau, hai người đã tới con hẻm nhỏ quen thuộc.

Hôm nay có vẻ không giống mọi khi, vì không thấy bóng dáng ông chủ trước cửa tiệm.

Các nàng cũng không nghĩ nhiều, đi vào hẻm nhỏ, tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Không ngoài dự kiến, ông chủ và nhân viên trong tiệm, mỗi người đều

đội một chiếc mũ, hẳn đều đang thử sức trong Tháp Thí Luyện.

Cố Vân Hi đang định gọi Yêu Tử Yên thì Giang Văn Thường đã ngăn nàng lại.

"Cứ chờ thêm chút nữa đã, chúng ta xem xem ông chủ với Tử Yên tỷ đánh đến đâu rồi."

Trước đó, Giang Văn Thường vô tình nghe thấy bọn Bộ Ly Ca gọi Yêu Tử Yên như thế, cho nên nàng bèn bắt chước theo.

Cố Vân Hi sáng rực cả mắt, vội vã gật đầu.

Đối với vị ông chủ thần bí và cô nàng Yêu Tử Yên xinh đẹp quá mức này, Cố Vân Hi cùng Giang Văn Thường đều cực kì tò mò.

Nhìn kiểu gì cũng không phải hạng người đơn giản!

"Đây chẳng lẽ là tầng thứ hai của Tháp Thí Luyện? Đối thủ là Kim Quan Xà trong dãy núi Cửu Diệu à?"

Thấy những hình ảnh chiếu trên màn hình trước mặt Yêu Tử Yên, hai người lập tức kinh ngạc thốt lên.

Kim Quan Xà là một loại yêu thú loài rắn, hình thể thành niên có thể đạt tới vài mét, thực lực ngang ngửa cường giả cảnh giới Quy Nguyên!

Hơn nữa, điều đáng sợ nhất là, Kim Quan Xà là yêu thú quần cư, mỗi lần xuất hiện tối thiểu cũng phải mười mấy con!

Đặc điểm nổi bật là trên trán có kim quan!

Mà đây, cũng là nhược điểm duy nhất!

Yêu Tử Yên trên màn ảnh đã lâm vào vòng vây của hơn chục con Kim Quan Xà.

"Kiểu này không có khả năng thắng được đâu nhỉ... Cái, cái gì?"

Trong Tháp Thí Luyện, tuy thực lực của Kim Quan Xà sẽ bị áp chế nhưng vẫn thuộc dạng không phải yêu thú tầm thường có thể so sánh được.

Hơn nữa, hai người lại không biết thân phận chân thật và thực lực của Yêu Tử Yên nên mới nghĩ nàng sẽ không thể vượt qua được tầng này.

Nhưng hình ảnh tiếp theo đã khiến thế giới quan của hai người bị thay đổi hẳn!

Kiếm, dường như là thứ binh khí Yêu Tử Yên thích sử dụng nhất.

Trong tay nàng đang nắm một thanh lợi kiếm trắng toát, quanh thân còn lượn lờ hàn khí.

Bị Kim Quan Xà bao vây, sắc mặt Yêu Tử Yên lại hoàn toàn không hề lộ vẻ kinh hoảng.

Nhìn thì dễ dàng đoán được, nàng đang định áp dụng phương pháp tiêu diệt từng bộ phận.

Có điều, đám Kim Quan Xà kia dường như cũng có linh trí khá cao, còn biết cách hợp tác đoàn thể để vây công.

Vài con phụ trách tấn công, vài con phụ trách đánh lạc hướng, còn vài con phụ trách phòng ngự!

Phân công rất rõ ràng, đánh một cái liền lui, tuyệt đối không tham công.

Xem ra, dường như bọn chúng chuẩn bị chơi xa luân chiến...

Yêu Tử Yên nhận ra, nếu còn tiếp tục như thế, cuối cùng, kẻ bại nhất định là nàng!

Du thực lực chân thật của nàng đã đạt tới Tôn Giả cũng sẽ không thay đổi được kết quả đó!

Vậy nên, Yêu Tử Yên nhanh chóng quyết định, chọn cách chủ động xuất kích!

Chương 81: Lời trào phúng đến từ Bộ Ly Ca

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở giữa sự bao vây của Kim Quan Xà, thân hình của Yêu Tử Yên giống như tinh linh đang nhảy nhót.

Kim Quan Xà không có gì ngoài cường độ thân thể giống như thần binh lợi khí, nọc độc trong miệng cũng có uy lực khủng bố.

Nói thấy máu là tử vong cũng không ngoa!

Nhưng vẻ mặt của Yêu Tử Yên vẫn rất bình tĩnh, mỗi lần tránh né đều vừa đúng.

Căn bản không có bất cứ động tác dư thừa nào!

Có thể nói là cực hạn của thân pháp!

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường đã ngây người nhìn.

Ở trong mắt các nàng, khi căn bản không có không gian để tránh né, Yêu Tử Yên hoàn toàn có thể tìm thấy lối thoát duy nhất.

Biến không thể thành có thể!

Còn có loại thao tác như thế này?

Đây là ý nghĩ duy nhất ở trong lòng hai người.

Trong ánh mắt nhìn về phía Yêu Tử Yên, cũng lộ vẻ kính nể nồng đậm.

Không nghĩ rằng nhân viên phục vụ trong cửa hàng của ông chủ lại là cao thủ thâm tàng bất lộ!

"Chỉ sợ đạo sư của chúng ta, cũng không làm được loại chuyện này!" Cố Vân Hi cảm thán nói một câu.

Giang Nhã Thường khẽ gật đầu tán thành.

Lúc này cảnh giới của Yêu Tử Yên là Cảm Linh nhất phẩm, mấy chục con Kim Quan Xà kia cũng như thế.

Có thể đạt đến tình trạng này của Yêu Tử Yên, có thể nói thân pháp ít nhất đã đạt đến cảnh giới Tông Sư!

"Ta nhìn thôi cũng có cảm giác nhiệt huyết sôi trào!" Trong ánh mắt của

Giang Nhã Thường xuất hiện ý chí chiến đấu nồng đậm.

"Các ngươi đã đến rồi à." Một giọng nói bình thản vang lên.

Hai người phát hiện, Lạc Xuyên chẳng biết từ lúc nào đã rời khỏi Tháp Thí Luyện.

"Ông chủ, chúng ta muốn chơi Tháp Thí Luyện!" Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường trăm miệng một lời nói.

Lạc Xuyên gật gật đầu, sau khi thu linh tinh, hai người lập tức đăng nhập vào trò chơi.

Đương nhiên, trước khi vào, còn không quên mỗi người mua một ly mì ăn liền.

Hiệu quả gia tăng tốc độ tu luyện gấp mười lần, cũng có hiệu lực ở bên trong Tháp Thí Luyện!

Lạc Xuyên đứng ở phía sau quầy, xem ra nhớ đến chức trách là chủ cửa hàng của bản thân mình.

Đương nhiên, đây chỉ một nguyên nhân trong đó.

Còn một nguyên nhân khác...

Lạc Xuyên vẫn còn nhớ rõ, tối hôm qua, Thiên Tinh Đại Đế muốn bồi thường cho mình năm vạn linh tinh.

Lạc Xuyên biểu thị hắn không cảm thấy hứng thú với linh tinh.

Chỉ là vì tránh cho Cơ Vô Hối suy nghĩ nhiều, mới nhận linh tinh.

Nếu hắn không nhận, Cơ Vô Hối làm sao có thể an tâm.

Lòng dạ đế vương, vốn là đa nghi!

Hiện giờ nhìn lại, thời gian cũng không còn sớm nữa, không biết khi nào thì mang linh tinh tới...

Lạc Xuyên nhìn ra ngoài cửa hàng, nghĩ ở trong lòng.

Không lâu sau, có tiếng bước chân vang lên.

Sau khi nhìn thấy bóng dáng của người đến, Lạc Xuyên mặt không biểu tình, một tia vui sướng ở trong lòng biến mất không thấy gì nữa.

Người tiến vào cửa hàng, chính là tỷ đệ Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân.

"Quả nhiên!"

Giang Thánh Quân tiến vào trong cửa hàng, lập tức phát hiện ra sự thay đổi của cửa hàng.

Hắn ta đánh giá mười cái ghế dựa mới, trong mắt lộ vẻ hiếu kỳ nồng đậm.

"Đây chính là linh khí có thể tăng tu vi lên hay sao? Quả nhiên là mới lạ!"

"Ông chủ, cho hai ly mì ăn liền, ta muốn chơi Tháp Thí Luyện!" Bộ Ly Ca kêu lên.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Tự mình đi lấy đi, linh tinh đưa cho ta."

Giang Thánh Quân lại có chút hiếu kỳ: "Mì ăn liền chẳng lẽ có quan hệ gì với trò chơi này hay sao?"

Bộ Ly Ca thần bí nói: "Ngươi chắc phải biết, mì ăn liền có thể tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần trong vòng một giờ, một giờ bên trong Tháp Thí Luyện cũng tương đương với tám giờ tu luyện. Cứ thế cộng dồn..."

"Vậy một giờ ở bên trong Tháp Thí Luyện tương đương với tám mươi giờ tu luyện!" Khuôn mặt của Giang Thánh Quân tràn đầy kinh ngạc.

Lạc Xuyên và Bộ Thi Ý không còn gì để nói.

Xem ra Giang Thánh Quân đi cùng Bộ Ly Ca đã lâu, có vẻ đã bị đồng hóa rồi.

"Đây là phép cộng, không phải phép nhân!" Gương mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ khinh thường nói: "Tốc độ tu luyện tăng gấp tám mươi lần, ngươi đang nghĩ cái rắm à."

Hắn ta hoàn toàn quên mất, ngày hôm qua bản thân hắn ta là nhân vật chính của cảnh tượng này.

Giang Thánh Quân ho khan hai tiếng, dùng để che dấu sự bối rối của mình.

Hắn ta đường đường là đại tài tử trong thành Cửu Diệu, không ngờ lại bị Bộ Ly Ca trào phúng.

Thật sự là tạo hóa trêu người a...

Chương 82: Bồi thường đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đang chơi trong Tháp Thí Luyện đã thu hút sự chú ý của ba người.

"Hai người này, chẳng lẽ là học viên của Lăng Vân học phủ?"

Nhìn thấy đám mây trên y phục của hai người Cố Vân Hi và Giang Văn Thường, Giang Thánh Quân hơi kinh ngạc hỏi.

"Chắc là vậy." Bộ Ly Ca có phần không chắc chắn.

Mặc dù ngày hôm qua song phương đã gặp mặt nhau trong cửa hàng, tuy nhiên cũng chưa kịp nói gì.

Bởi vì lúc ấy sự chú ý đều bị Tháp Thí Luyện hấp dẫn.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, dường như không có người tu luyện dám cả gan giả mạo người của Lăng Vân học viện?

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Các nàng đúng là người của Lăng Vân học phủ."

"Cả Lăng Vân học phủ cũng đến, xem ra sự yên bình của thành Cửu Diệu sợ là sẽ không được duy trì được lâu nữa." Bộ Thi Ý không khỏi cảm thán một tiếng.

Kế tiếp chính là thời gian ăn mì ăn liền.

Ăn hết mì ăn mì liền, cảm nhận được linh lực trong cơ thể đang phát triển, ba người không dẫn nổi tiến vào bên trong Tháp Thí Luyện, bắt đầu chiến đấu một vòng mới...

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Lạc Xuyên ngồi ở phía sau quầy suy nghĩ viễn vông.

Tu luyện coi trọng việc thư giãn, chơi game cũng như thế.

Hôm qua chơi trò chơi cả ngày, sáng sớm hôm nay lại chơi một hồi, tinh thần của Lạc Xuyên quả thực hơi mỏi mệt.

Mặc dù nhìn như hắn đang ngẩn người, nhưng thực tế lại đang tiêu hóa

kinh nghiệm thu được ở trong chiến đấu.

Nếu như không nắm vững nó mà nói, cho dù tiếp tục đánh tiếp cũng không có bất cứ tác dụng nào.

Thời gian trôi qua.

Không lâu sau, Lạc Xuyên dường như đã nhận ra cái gì, đưa ánh mắt về phía ngoài cửa hàng.

Một ông lão râu tóc bạc trắng xuất hiện trong hẻm nhỏ.

Chính là Bạch lão.

Bạch lão đương nhiên liếc mắt một cái là thấy được Lạc Xuyên ở sau quầy hàng, vội vàng đi vào cửa hàng, rất cung kính nói: "Xin ra mắt tiền bối."

"Ta đã nói, gọi ta là ông chủ là được rồi." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

"Đúng đúng." Bạch lão luôn miệng nói.

Sau đó đi lên trước, đặt một cái không gian giới chỉ ở trước mặt Lạc Xuyên.

"Đây là năm vạn linh tinh mà bệ hạ bảo ta chuyển giao cho ngài."

Lạc Xuyên tiếp nhận, thu vào.

Về phần không gian giới chỉ, Lạc Xuyên không có ý định trả lại, Bạch lão cũng im lặng.

"Ngoài ra, tối hôm qua Cơ Thiên Hạo đã bị phế bỏ tu vi, bị đưa đến Nam Cương." Bạch lão lại nói tiếp.

Lạc Xuyên khẽ gật đầu, ý là hắn đã biết rồi.

Nhiệm vụ của Bạch lão khi tới đây chính là như vậy.

Bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành, sự chú ý của ông ta cũng đổ dồn vào trong cửa hàng.

Nhìn thấy Khởi Nguyên thương thành gần như thay đổi hoàn toàn, trong mắt của Bạch lão xuất hiện thần sắc kinh ngạc.

So sánh với lúc trước, có rất nhiều đồ vật mới lạ chưa từng thấy qua.

Thoạt nhìn có vẻ như là linh khí đặc thù gì đó.

Tuy nhiên vì sao không cảm giác thấy linh khí dao động một chút nào?

"A?"

Lúc này, Bạch lão bỗng nhiên nhận ra một số chỗ không thích hợp.

Ông ta phát hiện, không gian trong cửa hàng dường như có chút quái dị.

So sánh với tình huống bình thường, có vẻ lớn hơn nhiều!

"Chẳng lẽ trong cửa hàng còn có trận pháp không gian hay sao?"

Trong lòng Bạch lão tràn đầy kinh ngạc.

Ông ta thực sự không tưởng tượng nổi, không ngờ ông chủ thần bí lại sử dụng trận pháp không gian vô cùng quý giá trong một cửa hàng nhỏ như vậy.

Ông ta cảm giác hơi đau lòng...

Đương nhiên, Bạch lão hiển nhiên liếc mắt một cái là nhìn thấy bọn người Bộ Ly Ca đang ở bên trong Tháp Thí Luyện vượt tầng, trong lòng xuất hiện nghi hoặc nồng đậm.

Trên đầu của bọn họ đều đội một đồ vật màu trắng bạc, trước người có một màn hình hiện thị hình ảnh.

Trong mỗi hình ảnh đều có thân hình của bọn họ, hơn nữa còn đang chiến đấu với yêu thú.

Chẳng lẽ, bọn họ đang trải nghiệm những chuyện trong hình ảnh?

Bạch lão suy đoán ở trong lòng.

Lúc này, ông ta bỗng nhiên nhìn thấy ba thân ảnh quen thuộc.

Trấn Nam Hầu phủ Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý, con trai Tả tướng Giang Thánh Quân.

"Ông chủ, bọn họ đang làm cái gì vậy?" Bạch lão có chút tò mò hỏi.

"Chơi trò chơi." Lạc Xuyên thuận miệng trả lời.

Chơi trò chơi?

Còn có trò chơi như thế này?

Bạch lão ngẩn người, chưa kịp phản ứng.

Chương 83: Làm quen một chút

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Những gì màn hình hiển thị chính là trò chơi bọn họ đang chơi." Lạc Xuyên nói.

Bạch lão trừng lớn hai mắt, vẻ mặt có phần không thể tin được.

Nghe ông chủ nói như vậy, chẳng phải là nói, thật sự có thể chiến đấu với yêu thú ở trong trò chơi?

Hơn nữa nhìn hình ảnh, căn bản không khác gì thế giới hiện thực cả!

"Ông chủ, ta có thể xem trước một chút hay không?" Bạch lão hỏi.

Lạc Xuyên gật gật đầu.

Được sự cho phép của Lạc Xuyên, Bạch lão lập tức đi tới phía sau đám người Bộ Ly Ca đang chơi trờ chơi, quan sát một cách nghiêm túc.

Cửa hàng nhỏ lại một lần nữa khôi phục sự yên tĩnh.

Tuy nhiên trong lòng Bạch lão lại nhấc lên sóng to gió lớn.

Trong lúc đứng ngoài quan sát, Bạch lão càng xem càng kinh hãi.

Ông ta hiểu được, trò chơi mà Lạc Xuyên nói rốt cuộc là có ý gì.

Trong lúc quan sát, khi bọn người Bộ Ly Ca mắc sai lầm, sau đó bị yêu thú đánh giết.

Thế nhưng trong chớp mắt tiếp theo, họ trực tiếp sống lại, lông tóc không bị tổn thương, lại lần nữa quay trở lại chiến đấu.

"Nếu có thể áp dụng những vật này vào trong quân đội, vậy thì sức chiến đấu của binh lính ít nhất phải tăng lên gấp mấy lần!"

"Người tu luyện ở bên trong trò chơi này có thể nhờ vào đó ma luyện kinh nghiệm chiến đấu của mình, căn bản không cần lo lắng thân thể bị thương tích gì đó!"

"Không ngờ trên thế gian lại có thần khí như thế này!"

Trong lòng Bạch lão không tự chủ được xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Bởi vì trong chiến đấu không ngừng, có thể thu hoạch được kinh

nghiệm chiến đấu quý giá, đồng thời còn không phải lo lắng an nguy của bản thân!

Chuyện tốt thế này, nếu như có người nói cho Bạch lão, ông ta căn bản sẽ không tin tưởng.

Muốn tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, ngoài việc chiến đấu thực tế ở bên ngoài ra, làm sao có thể có cách khác để tăng lên?

Nhưng hiện tại, ý nghĩ này đã thay đổi hoàn toàn!

"Ba giờ trôi qua nhanh như vậy sao!"

Một giọng nói cảm thán bỗng nhiên vang lên, đánh thức Bạch lão đang trầm tư suy nghĩ.

Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường gần như đồng thời tháo mũ chơi game xuống, thở ra một hơi dài.

Hai người lắc lắc đầu, ném đi một ít hoảng hốt ở trong đầu.

Trò chơi bên trong Tháp Thí Luyện, thật sự quá chân thực!

Căn bản không phân biệt được có cái gì chênh lệch so với thế giới hiện thực!

"Ngươi là ai?"

Hai người phát hiện ra Bạch lão ở phía sau lưng, Cố Vân Hi mở miệng hỏi.

"Bạch Hồng." Bạch lão trả lời.

Ông ta đương nhiên nhìn thấy biểu tượng hình đám mây kia, biết được thân phận của hai người — học viên của Lăng Vân học viện.

"Bạch Hồng? Ngươi chính là cao thủ Vấn Đạo bên cạnh Thiên Tinh Đại Đế, Bạch lão?" Giang Nhã Thường hơi kinh ngạc.

"Bạch lão?" Trên khuôn mặt của Cố Vân Hi cũng tràn đầy thần sắc kinh ngạc.

Hiển nhiên, nàng đã từng nghe nói đến Bạch lão.

Sau đó, hai người đều giới thiệu đơn giản về thân phận của mình.

"Hai người các ngươi không phải là học viên của Lăng Vân học viện hay sao? Vì sao lại đi tới nơi này?" Bạch lão có chút tò mò hỏi.

"Ta và Nhã Thường nhìn thấy trong hẻm nhỏ vắng vẻ như thế này mà còn có người mở cửa hàng, bởi vì tò mò nên đi vào!" Cố Vân Hi khẽ cười nói: "Mà đồ vật trong cửa hàng của ông chủ đều không phải là vật bình thường! Chuyến đi đến thành Cửu Diệu này, thu hoạch lớn nhất của ta là đi đến Khởi Nguyên Thương Thành!"

Giang Nhã Thường gật đầu tán thành.

Nàng cũng nghĩ như vậy.

Hai người cùng hướng ánh mắt về phía Lạc Xuyên.

Sắc mặt của Lạc Xuyên lộ vẻ lạnh nhạt, không hề bị lay động.

Các nàng gần như đã hiểu rõ tính cách của Lạc Xuyên, đối với phản ứng của hắn cũng nằm trong dự liệu.

Lúc này, Bộ Thi Ý đã nhận ra động tĩnh trong cửa hàng, rời khỏi trò chơi, tháo mũ chơi game xuống.

"Bái kiến Bạch lão." Sau khi Bộ Thi Ý nhìn thấy Bạch lão, mở miệng nói.

Bạch lão khẽ gật đầu, cười ha hả nói: "Tiểu nha đầu Bộ gia, lần trước lúc ta gặp ngươi, ngươi vẫn là một đứa nhóc con. Nhiều năm trôi qua, đã xinh đẹp như thế này rồi."

Chương 84: Hiện tại nhân viên cửa hàng đều mạnh như vậy sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Thi Ý hơi ngượng ngùng cười cười.

Đồng thời, nàng gọi Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân ở bên cạnh.

Vốn dĩ hai người đều đang chiến đấu đến thời khắc mấu chốt, bị Bộ Thi Ý gọi thìtrong lòng đương nhiên có mấy phần tức giận.

Tuy nhiên sau khi nhìn thấy Bạch lão, tất cả đều ngừng tức giận.

Hai người đều biết Bạch lão.

"Gặp qua Bạch lão." Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân rất cung kính nói.

Đồng thời, trong lòng còn có chút hiếu kỳ, tại sao Bạch lão lại đến cửa hàng của ông chủ?

Bộ Ly Ca bỗng nhiên nghĩ đến, dường như lúc trước Bạch lão đã từng đến cửa hàng của ông chủ.

Coca Cola mà Thiên Tinh Đại Đế ban thưởng, cũng là do Bạch lão mua.

Bạch lão khẽ gật đầu.

Sau đó, ba người Bộ Thi Ý và hai người Cố Vân Hi hai người đều giới thiệu sơ qua thân phận của mình với nhau.

Đều là khách hàng trong cửa hàng của ông chủ, làm quen một chút cũng là chuyện bình thường.

Lúc này Yêu Tử Yên cũng rời khỏi trò chơi.

Sau khi nàng nhìn thấy Bạch lão, ánh mắt hơi híp lại một chút.

Nhân loại có cảnh giới Vấn Đạo bát phẩm, thực lực cũng tạm được.

Thân thể của Bạch lão đột nhiên cứng đờ.

Thời điểm bị Yêu Tử Yên dò xét, ông ta chỉ cảm thấy dường như mình bị tồn tại kinh khủng nào đó theo dõi vậy, bắp thịt toàn thân nhịn không được trở nên căng cứng.

Dù thế nào ông ta cũng không nghĩ tới, không ngờ cô gái đi theo bên

cạnh Lạc Xuyên lại có thực lực mạnh mẽ như thế!

Mạnh đến mức ông ta căn bản không có một chút tâm tư chống cự nào!

Tuy nhiên hiện giờ, Yêu Tử Yên đã hoàn toàn đặt bản thân mình vào vai nhân viên của cửa hàng.

Nàng gật gật đầu, trên khuôn mặt tuyệt đẹp xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt: "Ta là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên."

Bạch lão không dám thất lễ, luôn miệng đáp: "Ra mắt tiền bối! Ngài trực tiếp gọi ta là Bạch Hồng là được rồi!"

Trong giây lát trước, ông ta đã biết được thực lực của Yêu Tử Yên vượt xa ông ta!

Nói thẳng ra, nếu linh lực của ông ta là dòng sông đang dâng trào, thì của Yêu Tử Yên là đại dương mênh mông cuồn cuộn!

Giữa hai người, căn bản không thể cái gì để có thể so sánh!

Chênh lệch giữa cảnh giới Vấn Đạo và cảnh giới Tôn Giả giống như một cái hào sâu!

Đồng thời, trong lòng của Bạch lão cũng hết sức kinh hãi!

Một nhân viên của cửa hàng cũng có thực lực như thế, thực lực của ông chủ sẽ như thế nào?

Không dám nghĩ tới!

Mặt khác, trong lòng của Bạch lão còn có chút ít tò mò.

Với thực lực của Yêu Tử Yên, thế mà ông chủ lại chỉ coi như một nhân viên phục vụ, thật sự là phung phí của trời.

Chẳng lẽ đây chính là thói quen của nhân vật lớn...

Lại nói, hôm qua tên Cơ Thiên Hạo kia không ngờ không có mắt nảy sinh ý đồ xấu xa với các vị cường giả này...

Thật sự là khả năng tìm đường chết đã đến trình độ nhất định!

Ở phía bên kia, sau khi Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường nghe thấy những gì Bạch lão nói, sắc mặt trở nên có chút quái dị.

Lúc trước hai người đã nghe thấy cái gì?

Bạch lão lại gọi Yêu Tử Yên là tiền bối?

Có phải xuất hiện ảo giác hay không?

Yêu Tử Yên chẳng qua chỉ là một nhân viên phục vụ mà thôi, chẳng lẽ thực lực còn mạnh hơn Bạch lão có cảnh giới Vấn Đạo hay sao?

Ba người Bộ Ly Ca biết rõ thân phận hoàng tộc yêu thú của Yêu Tử Yên, nhưng cũng không nghĩ tới thực lực của nàng sẽ mạnh mẽ như thế.

Bạch lão thậm chí phải kính trọng gọi nàng một tiếng tiền bối.

Trong giây lát, ba người cũng trở nên câu nệ.

"Hiện tại ta chỉ là một nhân viên phục vụ trong cửa hàng của ông chủ." Yêu Tử Yên cười nhạt nói.

Nói xong, còn liếc nhìn Lạc Xuyên ở phía sau quầy một chút.

Ừm, người sau vẫn không hề bị lay động như thường lệ.

Ngay sau đó, sự chú ý của mấy người rời khỏi người Yêu Tử Yên.

"Bạch lão, ngài tới nơi này, là bởi vì chuyện gì hay sao?" Bộ Thi Ý có chút tò mò hỏi.

Bạch lão gật gật đầu: "Bệ hạ đáp ứng bồi thường, ta cần phải chuyển cho ông chủ."

Bồi thường?

Cố Vân Hi, Giang Nhã Thường hơi nghi hoặc.

Bạch lão không phải là người bên cạnh Thiên Tinh Đại Đế hay sao?

Tại sao phải bồi thường cho ông chủ?

Những người còn lại trái lại lộ vẻ mặt thì ra là như vậy.

Đêm qua, bọn họ đều là người chứng kiến chuyện xảy ra ở Phượng Tiên lâu.

Bộ Thi Ý thì nghe kể lại sau khi Bộ Ly Ca trở về Trấn Nam Hầu phủ.

Lúc ấy Cơ Vô Hối đã từng nói muốn bồi thường cho ông chủ năm vạn linh tinh, không ngờ rằng hôm nay đã đưa tới.

Chương 85: Hóa ra ông chủ là cao thủ ẩn giấu sâu nhất

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chờ chút!

Lúc này, Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường rốt cuộc đã nghĩ tới điều gì đó.

Tin tức đã truyền khắp thành Cửu Diệu trong thời gian ngắn ngủi chưa đến một ngày!

Chẳng lẽ, ông chủ chính là nhân vật chính trong tin đồn?

Đúng rồi, nhất định là như vậy!

Đầu tiên là có Bạch lão đưa đến bồi thường của Thiên Tinh Đại Đế, còn có thực lực của Yêu Tử Yên, cộng thêm cửa hàng thần bí...

Hóa ra ông chủ mới là vị cao thủ thần bí ẩn giấu sâu nhất kia!

Còn có Tử Yên tỷ, rõ ràng cũng là một siêu cấp cường giả, lại không lộ ra một chút nào!

Ánh mắt của các nàng nhìn Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cũng thay đổi.

Trong ánh mắt tràn ngập khiếp sợ, xen lẫn có phần không thể tin được.

Nếu nhìn kỹ hơn, còn có một tia sùng bái đối với cường giả.

Chính vì cái gọi là tin đồn không có biên giới, ngay cả trong một thế giới khác cũng như thế!

"Hôm qua lúc đến nơi này, ta đã biết ông chủ nhất định không đơn giản!" Cố Vân Hi nói với vẻ mặt khẳng định.

"Đúng vậy đúng vậy!" Giang Nhã Thường liên tục gật đầu, "Nói thật, vừa rồi ta lại không nhìn ra Tử Yên tỷ và ông chủ lại là siêu cấp cao thủ thâm tàng bất lộ!"

Quả thực, nếu chỉ nhìn vẻ bề ngoài, căn bản không có cách nào nhìn ra tu vi của hai người.

Một là bởi vì tuổi tác của hai người nhìn qua thật sự là quá trẻ tuổi.

Hai là đối với hai người mà nói, thu liễm khí tức của mình căn bản

không có gì khó.

Nghe những lời nói sùng bái này, tuy rằng sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn lạnh nhạt, những trong lòng vẫn có cảm giác thoải mái.

Yêu Tử Yên mặt không đổi sắc, thậm chí còn muốn ngáp một chút...

"Đúng rồi, lúc trước các ngươi chơi trò chơi gì vậy?"

Giọng nói của Bạch lão vang lên rất đúng lúc, làm phân tán sự chú ý của mọi người.

"Tháp Thí Luyện!" Giang Thánh Quân nói bổ sung.

"Hóa ra gọi là Tháp Thí Luyện." Bạch lão hỏi tiếp: "Trò chơi này, có thật sự như trên màn hình hiển thị hay không?"

"Đương nhiên rồi!" Khuôn mặt Cố Vân Hi tràn đầy hưng phấn nói: "Tháp Thí Luyện, giống như là một thế giới hoàn toàn mới. Ở bên trong, căn bản không phát hiện ra một chút khác biệt nào so với thế giới hiện thực!"

Mấy người còn lại cũng khẽ gật đầu tán thành.

Nghe bọn họ nói như vậy, cũng khơi dậy lòng hiếu kỳ của Bạch lão.

Ông ta nhìn về phía Lạc Xuyên, hỏi: "Ông chủ, không biết ta cũng có thể thử một chút hay không?"

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Đương nhiên là có thể."

"Quy định trong cửa hàng của ông chủ đều viết ở trên đó, Bạch lão ngươi có thể xem trước, để chuẩn bị tâm lý."

Bộ Ly Ca chỉ một tấm bảng trắng nhỏ treo trên vách tường, tốt bụng nhắc nhở.

Sau khi Bạch lão nhìn tấm bảng trắng nhỏ, cảm giác có chút dở khóc dở cười.

Không nghĩ rằng trong một cửa hàng nhỏ như thế này, lại còn có nhiều quy định như vậy.

Tuy nhiên nếu là cửa hàng của ông chủ, cứ tuân thủ quy định là được.

"Bạch lão, trước khi chơi Tháp Thí Luyện, tốt nhất nên ăn một ly mì ăn liền." Giang Thánh Quân nói.

"Mì ăn liền? Đó là vật gì?" Bạch lão hơi nghi hoặc.

Tên khá xa lạ, xem ra lại là hàng hóa mới của ông chủ, cũng không biết có tác dụng gì.

Trong lúc suy nghĩ, Bạch lão đi tới trước kệ hàng, bắt đầu xem phần giới thiệu.

"Hít! Tốc độ tu luyện tăng gấp mười lần! Kéo dài suốt một giờ! Giá bán vẻn vẹn chỉ có mười linh tinh?" Bạch lão có chút không dám tin tưởng, mở to hai mắt nhìn.

Đồ vật có thể gia tăng tốc độ tu luyện, ở trên Thiên Lan đại lục cũng có rất nhiều.

Trong đó đại đa số tương tự với linh dược, phúc địa, trận pháp, hoặc là lấy cao giai Yêu thú làm nguyên liệu thức ăn để nấu đồ ăn.

Những vật này, ngoại trừ phúc địa chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, trận pháp cần hao phí rất nhiều tài nguyên để dựng, chỉ có những tổ chức có tài lực khổng lồ, bối cảnh thâm hậu mới có thể nắm giữ.

Tương tự như Lăng Vân học viện.

Linh dược hoặc nguyên liệu nấu ăn mặc dù khá phổ biến, nhưng giá cả cũng không phải một người tu luyện bình thường có thể gồng gánh nổi.

Ít nhất cũng cần mấy trăm linh tinh để bắt đầu.

Giống như mì ăn liền trong cửa hàng của ông chủ, giá bán chỉ vẻn vẹn mười linh tinh, ở trong mắt Bạch lão không khác gì tặng không cả!

Chương 86: Bạch lão khiếp sợ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mì ăn liền chỉ có hiệu quả khi sử dụng nước nóng trong cửa hàng." Yêu Tử Yên ngay lập tức nhắc nhở.

Một lát sau, đúng như dự đoán, lại vang lên tiếng kinh hô của Bạch lão.

"Nước Suối Sinh Cơ, không ngờ đây lại là nước Suối Sinh Cơ!"

"Khụ khụ, Bạch lão, vẫn còn nhiều chỗ trong cửa hàng của ông chủ khiến người ta kinh ngạc, ngài phải chuẩn bị tâm lý một chút!"

Bộ Ly Ca phát hiện Bạch lão dường như cũng không phải là người cứng nhắc, cười ha hả nhắc nhở.

"Nói đùa! Lão phu đã du lịch Thiên Lan đại lục gần trăm năm, làm gì có đồ vật ly kỳ cổ quái gì đó chưa từng gặp qua!"

Bạch lão hơi trừng mắt lên, có phần bất mãn.

"Vẻ mặt kinh ngạc vừa rồi của ngài, cũng không ít một chút nào." Bộ Thi Ý nhỏ giọng nói thầm.

Bạch lão không nhịn được, mặt mo đỏ ửng, nhẹ giọng ho khan một tiếng để che dấu sự bối rối của mình.

"Đồ vật trong cửa hàng của ông chủ làm cho người khác phải kinh ngạc cũng là chuyện bình thường!"

"Vậy Bạch lão ngài cứ ăn trước, chúng ta đi chơi trò chơi trước." Bộ Ly Ca nói.

Lúc trước hắn ta đang đánh đến thời khắc mấu chốt của cuộc chiến, cũng may Tháp Thí Luyện còn có chức năng chủ động tạm dừng.

Bằng không muốn khóc cũng không có chỗ để mà khóc!

"Được rồi, các ngươi đi chơi trò chơi đi, ta ăn hết mì ăn liền rồi qua." Bạch lão khẽ gật đầu.

Về phần hai người Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường, thời gian chơi trò chơi trong hôm nay của các nàng đã đạt đến ba giờ, cho nên sau khi chào

mọi người, lập tức rời khỏi cửa hàng nhỏ.

Đối với mùi vị của mì ăn liền, Bạch lão cũng rất kinh ngạc.

Chỉ là món ăn dùng nước nóng pha mì vô cùng đơn giản, không ngờ lại có mỹ vị như vậy, thật sự là làm cho người khó có thể tin được!

Tuy rằng nước nóng kia là nước Suối Sinh Cơ...

Linh lực trong cơ thể phát triển hơn bình thường xấp xỉ mười lần, tốc độ tu luyện đương nhiên cũng tăng lên gấp mười lần.

Bạch lão hít sâu một hơi, đè xuống kích động trong lòng, chuẩn bị chơi thử Tháp Thí Luyện một lúc.

Lúc này, ông ta bỗng nhiên nhìn thoáng qua một bình hàn ngọc duy nhất phía trên một kệ hàng cách đó không xa.

Khác với những hàng hóa như mì ăn liền, bình hàn ngọc này chỉ có một bình.

Điều này cũng làm nổi bật chỗ đặc biệt của nó.

"Yêu... Yêu cô nương, chẳng lẽ đây cũng là hàng hóa trong cửa hàng?" Bạch lão do dự một chút, mở miệng hỏi.

Vốn ông ta muốn gọi là Yêu tiền bối, tuy nhiên suy nghĩ một chút vẫn đổi thành Yêu cô nương.

Yêu Tử Yên có thể làm một nhân viên phục vụ tại cửa hàng này, nói rõ rằng nàng cũng không muốn ỷ lại quá nhiều vào thực lực của mình.

Yêu Tử Yên gật gật đầu: "Đúng vậy, đây là Quỳnh Tương Lộ, cứ mỗi bảy ngày cửa hàng bán một bình."

Lại là một đồ vật chưa từng nghe qua.

Mang theo lòng hiếu kỳ, Bạch lão đi đến trước Quỳnh Tương Lộ, bắt đầu xem phần giới thiệu liên quan tới nó.

Thời gian dần trôi qua, hơi thở của Bạch lão trở nên dồn dập hơn.

"Sinh cơ! Vật này lại có thể bổ sung sinh cơ!"

Tuy rằng Bạch lão là cường giả Vấn Đạo, có tuổi thọ nhiều hơn rất nhiều so với người tu luyện bình thường.

Chỉ có điều hiện giờ, Bạch lão gần như đã bắt đầu xuống dốc.

Nói cách khác, nếu như ông ta không thể đột phá, cuối cùng cũng không tránh được kết quả hao hết sinh cơ, thọ nguyên cạn kiệt!

Bây giờ nhìn thấy đồ vật có thể bổ sung sinh cơ, không khác gì trong người đi lạc trong sa mạc gặp được một ốc đảo!

Mặc dù bên trong tên của nước suối sinh cơ có hai chữ sinh cơ, nhưng lại không có khả năng bổ sung sinh cơ.

Nhiều lắm là, cũng chỉ có hiệu quả phát triển các chức năng của cơ thể.

Nhưng trong giới thiệu của Quỳnh Tương Lộ, thật sự viết là có thể bổ sung sinh cơ!

Đồ vật có thể bổ sung sinh cơ, nói là vật nghịch thiên cũng không quá một chút nào!

Mỗi lần nó xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, đều sẽ nhấc lên một trận gió tanh mưa máu!

Nhất định phải mua!

Hai mắt của Bạch lão sáng ngời, trong lòng đã đưa ra quyết định.

Chương 87: Chế độ Sàn đấu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mười vạn linh tinh?"

Sau khi nhìn thấy giá bán của Quỳnh Tương Lộ, trong giây lát Bạch lão cảm thấy có phần không thể tin được.

Không phải bởi vì rất quý, mà là quá rẻ!

Đối với một cường giả Vấn Đạo như ông ta mà nói, tuy rằng một lần lấy ra mười vạn linh tinh có chút đau lòng, nhưng hoàn toàn có thể chi trả được!

“Yêu cô nương, ông chủ, ta muốn mua Quỳnh Tương Lộ này!"

Bạch lão hít sâu một hơi, quyết định thật nhanh.

Vừa dứt lời, Bạch lão đặt một chiếc không gian giới chỉ ở trước mặt Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật gật đầu, cầm lấy không gian giới chỉ.

Trong cảm giác ý niệm của hắn, tinh linh cất giữ ở bên trong xếp thành những ngọn núi nhỏ.

Nháy mắt sau, linh tinh trực tiếp biến mất.

“Trả lại cho ngươi." Lạc xuyên trả không gian giới chỉ lại cho Bạch lão.

Khác với khoản bồi thường của Thiên Tinh Đại Đế lúc trước, không gian giới chỉ này là tài sản tư nhân của Bạch lão.

Thân là chủ cửa hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên không làm chuyện gì xâm chiếm tài sản của khách hàng.

Bạch lão hơi luống cuống tay chân nhận lấy không gian giới chỉ, đồng thời trong lòng còn có chút dở khóc dở cười.

Chiếc không gian giới chỉ này, không gian bên trong rộng khoảng chừng mươi mét vuông, giá trị mấy vạn linh tinh.

Bạch lão đương nhiên có suy nghĩ cẩn thận của bản thân mình.

Ông ta muốn dựa vào không gian giới chỉ này, để chiếm được thiện

duyên của Lạc Xuyên.

Có thể đạt được thiện duyên của loại tuyệt thế cao thủ như ông chủ, chi phí mấy vạn linh tinh thật sự là nhỏ bé không đáng kể.

Nhưng rất hiển nhiên, Lạc Xuyên cũng không phải loại người có thể thu mua được.

Tuy nhiên như vậy cũng tốt, chứng tỏ ông chủ cũng sẽ không bị người khác thu mua.

Bạch lão thu Quỳnh Tương Lộ lại thật cẩn thận rồi đứng lên, cũng không hề muốn uống ngay bây giờ.

Nhất định phải điều chỉnh trạng thái của bản thân mình đến tốt nhất, hơn nữa còn muốn tìm một địa phương an toàn nhất, sau đó sẽ uống Quỳnh Tương Lộ!

Đây là ý nghĩ trong lòng Bạch lão!

Sau đó, Bạch lão ngồi xuống ghế, đồng thời đội mũ chơi game lên.

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của Yêu Tử Yên, ông ta bắt đầu lập tài khoản mới, lần đầu tiên trò chơi...

Cảnh tượng trong Tháp Thí Luyện không giống như hiện thực, có đủ loại vũ khí mới lạ, còn có thể nghiệm chiến đấu một cách chân thực, đều mang đến cho Bạch lão nỗi khiếp sợ lớn lao.

Chẳng mấy chốc, ông ta đã đắm chìm ở trong đó.

Lạc Xuyên nhìn thấy kho báu nhỏ của mình, tâm tình rất vui vẻ.

Chỉ riêng một ngày hôm nay, tính cả năm vạn tinh linh do Cơ Vô Hối bồi thường, hắn lời hơn hơn sáu vạn tinh linh!

Đương nhiên, đây là trước khi phân chia.

Tuy nhiên nếu chỉ xét riêng về tốc độ kiếm tiền mà nói, đủ để chín mươi chín phần trăm thương nhân trên Thiên Lan đại lục lâm vào xấu hổ!

"Hệ thống, đây là linh tinh do ta dựa vào bản lĩnh của mình kiếm được, có thể trực tiếp chuyển đổi thành tu vi hay không?"

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện quan trọng.

Đó là hệ thống đã từng nói qua, sau khi hoàn thành giao dịch, linh tinh

được phân chia có thể chuyển đổi thành tu vi, cũng không đến linh tinh kiếm được bằng con đường khác!

"Không thể." Hệ thống đáp lại một cách rõ ràng lưu loát.

“Ta biết rồi." Trong lòng cảm thấy hơi mất mát, Lạc Xuyên cũng đã đoán được kết quả này.

Nếu thật sự tất cả linh tinh đều có thể trực tiếp chuyển đổi thành tu vi mà nói, thì có nhiều phương pháp kiếm được linh tinh hơn là mở cửa hàng mà.

"Chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn giấu, có hơn mười người chơi Tháp Thí Luyện!"

Tiếng nhắc nhở của hệ thống bỗng nhiên vang lên ở trong đầu, khiến cho Lạc Xuyên sửng sốt.

Nhiệm vụ ẩn giấu?

Còn có loại hoạt động này?

Cảm giác mất mát ở trong lòng biến mất không thấy đâu nữa, thậm chí còn xuất hiện vẻ mặt vui mừng.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không thay đổi, hỏi ở trong đầu: "Vậy có phần thưởng gì hay không?"

Hoàn thành nhiệm vụ gì đó đều chỉ là nói suông, thứ mà Lạc Xuyên muốn là phần thưởng thật sự!

Hệ thống: "Chế độ Sàn đấu của Tháp Thí Luyện sẽ mở ra vào ngày mai."

Một loạt thông tin về chế độ Sàn đấu xuất hiện ở trong đầu Lạc Xuyên.

Chương 88: Hệ thống kế thừa nơi nào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chế độ Sàn đấu, giống hệt với tên nó, chính là nơi để các người chơi có thể chiến đấu với nhau.

Đương nhiên, tiến hành đối chiến cũng cần phải nộp linh tinh.

Cảnh giới khác nhau, số lượng linh tinh yêu cầu cũng không giống nhau...

Ở trong này, hai bên đối chiến có thể tự lựa chọn vũ khí của mình.

Hơn nữa không chỉ có chế độ chiến đấu một chọi một, còn có nhiều chế độ như cận chiến, hỗn chiến, vân vân.

Ngoài ra còn có hệ thống xếp hạng điểm chiến thắng, có thể nhận được phần thưởng tương ứng dựa vào xếp hạng, phần thưởng trước mắt chỉ có thời gian sử dụng Tháp Thí Luyện mà thôi.

Tuy nhiên dường như bởi vì người chơi quá ít, cho nên không thể mở ra hệ thống xếp hạng điểm chiến thắng.

Lạc xuyên hơi trầm mặc.

Hắn phát hiện, phương pháp kiếm linh tinh của hệ thống hình như là có phần quen thuộc.

Chẳng lẽ, lại kế thừa một thầy giáo Mã, thầy giáo G nào đó hay sao...

"Ai, thời gian quả thực trôi nhanh quá!"

Bộ Ly Ca tháo mũ chơi game xuống, không nhịn được cảm thán một câu.

Bộ Thi Y và Giang Thánh Quân cũng tháo mũ chơi game xuống gần như cùng lúc.

Thời gian ba người bọn họ ở trong Tháp Thí Luyện ngày hôm nay đã đạt đến ba giờ.

Nhìn thấy khung cảnh quen thuộc trong cửa hàng, bọn họ cảm giác hơi hoảng hốt.

"Đi, uống một chai Coca Cola nào! Ta mời!" Bộ Ly Ca vung bàn tay to lên.

Tính tình của kẻ có tiền, chính là hào sảng như vậy!

Không lâu sau, lập tức có tiếng mở chai Coca Cola vang lên.

"À... Sảng khoái!"

Coca Cola vào trong bụng mát lạnh, ngay lập tức cảm thấy tinh thần sảng khoái, Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca cùng cảm thán nói.

Bộ Thi Ý có vẻ rụt rè hơn bọn họ rất nhiều, ít nhất cũng không nói ra những điều như vậy.

“Bạch lão cũng đang đánh trong Tháp Thí Luyện đấy!" Bộ Ly Ca hơi kinh ngạc nói.

"Đi, nhìn xem Bạch lão đánh tới tiến độ nào rồi." Trên khuôn mặt của Giang Thánh Quân xuất hiện vẻ tò mò.

Ba người đi đến phía sau Bạch lão, xem hình ảnh hiện lên hiện lên trên màn hình.

Bạch lão đang cầm một thanh trường thương, chiến đấu với hơn mười con Kim Quan Xà ở xung quanh.

Kim Quan Xà, là yêu thú của tầng thứ hai trong Tháp Thí Luyện.

“Lúc này mới được bao lâu mà Bạch lão cũng đã đánh tới tầng thứ hai?" Giang Thánh Quân hơi kinh ngạc nói.

Hôm nay cũng là lần đầu tiên hắn ta chơi Tháp Thí Luyện, trải qua ba giờ chiến đấu hăng hái, cũng chỉ mới vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ nhất mà thôi.

Sau khi vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ nhất, mới có thể mở ra chế độ bình thường.

Sau khi vượt qua, mới có thể tiến vào chế độ bình thường của tầng thứ hai trong Tháp Thí Luyện.

Đương nhiên, lúc này chế độ đơn giản của tầng thứ hai cũng sẽ mở ra.

"Không được, ta đã bị đả kích nghiêm trọng!"

Giang Thánh Quân ôm ngực, khuôn mặt lộ vẻ cuộc sống không có gì

phải luyến tiếc.

Hai tỷ đệ Bộ Thi Ý nhìn màn biểu diễn của Giang Thánh Quân, có phần cạn lời.

Hai người phát hiện, dường như Giang Thánh Quân càng ngày càng tiến xa hơn trên con đường tấu hài chọc cười người khác...

Ba người lần lượt rời khỏi cửa hàng, ba giờ chơi trò chơi của Bạch lão cũng nhanh chóng chấm dứt.

Bất tri bất giác, đã đến giữa trưa.

"Đã đạt tới điểm này chưa?"

Sau khi Bạch lão rời khỏi trò chơi, nhìn thấy mặt trời đang treo cao ở phía trên, có chút kinh ngạc.

Ông ta cảm thấy thời gian mới trôi qua một lúc mà thôi.

"Trầm mê ở trong Tháp Thí Luyện, có thể khiến cho người ta xem nhẹ thời gian trôi qua." Lạc xuyên nói.

Bạch lão gật gật đầu tán thành, sau đó chào tạm biệt với Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

Ông ta còn muốn quay về phục mệnh với Cơ Vô Hối.

"Hôm nay vẫn đi Phượng Tiên lâu ăn cơm đi." Lạc xuyên đưa ra quyết định.

Dù sao Cơ Vô Hối đã nói rồi, hai người ăn cơm ở trong Phượng Tiên lâu được miễn phí vĩnh viễn, ngu sao mà không đi!

Đi vào trong Phượng Tiên lâu, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên nhận được sự nghênh đón vô cùng nhiệt liệt.

Thậm chí ngay cả lâu chủ của Phượng Tiên lâu, một người mập mạp trông nặng khoảng chừng một hai trăm cân ra nghênh đón hai người.

Thời điểm mập mạp đến gần, Lạc Xuyên thậm chí cảm giác được mặt đất cũng đang rung nhè nhẹ.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh cũng trừng lớn đôi mắt, trên khuôn mặt xuất hiện biểu cảm kinh ngạc hiếm thấy.

Lần này, Lạc Xuyên muốn một phòng riêng.

Ăn một bữa cơm còn bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy, hắn cảm giác hơi là lạ.

Chương 89: Bạch lão phục mệnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Người nọ là ai vậy, lại có thể khiến cho lâu chủ Tả Vạn Kim của Phượng Tiên lâu tự mình đi ra nghênh đón?"

"Tuy nhiên cô nương bên cạnh hắn thật xinh đẹp, quả thực chính là thiên tiên hạ phàm!"

Đây là thực khách mới tới.

Rất nhiều người đều nghe nói về những việc Lạc Xuyên đã làm ngày hôm qua.

Nhưng quan trọng nhất là, bọn họ cũng không biết diện mạo của hai nhân vật chính trong câu chuyện đó là Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

"Ha hả, không ngờ dám có ý đồ với cô nương kia, sợ là ngươi không muốn sống nữa rồi!" Có người cười nhạo nói.

"Sao các hạ lại nói lời ấy?"

"Hôm qua, bởi vì như thế nên Nhị hoàng tử nên rơi vào kết cục sung quân Nam Cương, ngươi cảm thấy thân phận của bản thân mình còn tôn quý hơn hắn hay sao?"

Lời vừa nói ra, cả phòng trở nên yên tĩnh, đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi!

Lúc này, bọn họ bỗng nhiên nghĩ tới hôm nay có một tin đồn trong khoảng thời gian ngắn đã truyền khắp thành Cửu Diệu!

"Cô nương mắt tím tóc tím, vị cường giả thần bí khiến cho Thiên Tinh Đại Đế cũng phải cúi đầu, chẳng lẽ chính là bọn họ? !"

"Xem ra là đúng như vậy, thật không ngờ, vị tiền bối này đến nơi đây..."

Vô số người nhìn về phía căn phòng mà Lạc Xuyên tiến vào, ánh mắt lóe lên.

Có một số người tu luyện tính toán ở trong lòng, có muốn tiến vào mượn sức một phen hay không.

Một lát sau, những người này không nhìn thấy Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đi ra, cảm thấy rất khó hiểu.

Có người đánh bạo đẩy cửa phòng ra, hai người đã biến mất không thấy tung tích đâu nữa từ lâu...

Sau khi cơm nước ở Phượng Tiên lâu xong xuôi, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên trực tiếp xé rách không gian quay trở về Khởi Nguyên Thương Thành.

Hiện giờ dựa vào việc xé rách không gian thay thế cho việc đi đường, Lạc Xuyên càng ngày càng thuần thục…

Đương nhiên, việc dựa vào thân thể của bản thân mình tự xuyên qua trong không gian, không phải người tu luyện nào cũng có thể làm được.

Cảnh giới Vấn Đạo mới có thể miễn cưỡng ngăn cản các loại nhiễu loạn không gian và khe nứt không gian ở trong không gian.

Đồng thời còn tránh việc không cẩn thận bị lạc ở trong khe nứt không gian vô cùng vô tận.

Chỉ có cảnh giới Tôn Giả, mới có thể tự do hành động ở trong đường hầm không gian.

Tuy nhiên không có vị Tôn Giả nào không có việc gì nhàn rỗi đến mức dựa vào xé rách không gian để thay thế cho việc đi đường…

Trở lại trong cửa hàng, dù sao cũng không có khách hàng nào cả, hai người đều tiến vào Tháp Thí Luyện.

Không có nhiệm vụ của hệ thống, Lạc Xuyên cũng biếng nhác hẳn đi.

Quảng cáo cái gì, mỗi ngày ở trong cửa hàng thanh thản ổn định chơi trò chơi không được sao?

Đồng thời ở trong lòng của Lạc Xuyên, còn rất chờ mong đối với cái gọi là chế độ Sàn đấu.

Đủ loại người tu luyện quyết chiến công bằng ở trong đó, nhưng lại không cần lo lắng về việc bị thương, chỉ tưởng tượng thôi cũng khiến người khác cảm thấy hưng phấn…

Sau khi Bạch lão trở lại hoàng thành, trước tiên lập tức đi tới chỗ Cơ Vô Hối.

Ban đầu, tâm tình của Cơ Vô Hối có chút buồn bực.

Bạch lão ước chừng đã đi cả buổi sáng mà vẫn chưa quay trở lại, khiến cho Cơ Vô Hối lo lắng vị tiền bối thần bí kia có chỗ nào không hài lòng với cách làm của hắn ta hay không?

Chẳng lẽ nói, ta phải đích thân tới nhà thăm hỏi hay sao? Cơ Vô Hối không nhịn được suy nghĩ ở trong lòng.

Chuyện này vốn dĩ là lỗi lầm của Cơ Thiên Hạo, hiện tại nghĩ lại, Cơ Vô Hối cảm thấy có phải Cơ Thiên Hạo do ông trời chuyên môn phái lại đây để hãm hại cha hay không.

Đế vương không tình thân!

Trải qua chuyện tình tối hôm qua, trong lòng Cơ Vô Hối đã sớm không còn một chút cảm tình nào với Cơ Thiên Hạo!

Hiện giờ nhìn thấy Bạch lão bình an trở về, trong lòng hắn ta bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm một hơi.

"Bạch lão, như thế nào?" Cơ Vô Hối vẫn mở miệng hỏi.

Trên khuôn mặt của Bạch lão xuất hiện một nụ cười: "Không làm nhục mệnh."

Cơ Vô Hối thở ra một hơi dài: "Vậy là tốt rồi... "

Bạch lão đi theo bên cạnh Cơ Vô Hối đã hơn mười năm, người sau liếc mắt một cái là đã nhìn ra tâm tình của ông ta thay đổi.

"Bạch lão, thần sắc của ngươi xem ra rất vui vẻ?" Cơ Vô Hối cười hỏi: "Chẳng lẽ là gặp được chuyện gì tốt hay sao? Có thể nói cho trẫm nghe một chút hay không?"

"Ta mua được một đồ vật có thể bổ sung sinh cơ ở trong cửa hàng của ông chủ, ."

Dứt lời, Bạch lão lấy Quỳnh Tương Lộ ra, cầm trong tay rất cẩn thận.

"Bổ sung sinh cơ? Vị cường giả thần bí kia lại còn có vật như vậy?"

Nhìn chằm chằm Quỳnh Tương Lộ, Cơ Vô Hối cũng không giữ được bình tĩnh.

Loại này đồ vật này, hoàn toàn chính là thần vật chỉ có thể ngộ mà

không thể cầu!

"Ta đây trước hết chúc mừng Bạch lão, xem ra việc đột phá Vấn Đạo cửu phẩm có hi vọng." Sau khi bình phục tâm tình, Cơ Vô Hối cười nói.

Hắn ta trái lại không có ý định chiếm làm của riêng.

Bởi vì thọ nguyên của hắn ta sung túc, không cần lo lắng vấn đề thiếu hụt sinh cơ.

Bạch lão nói: "Tạ cát ngôn của bệ hạ."

"Đúng rồi." Cơ Vô Hối bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, hỏi: "Bạch lão, để đạt được Quỳnh Tương Lộ này, sợ là phải trả giá rất lớn phải không?"

Bạch lão nghe vậy, sắc mặt trở nên có phần quái dị.

Cơ Vô Hối hơi nghi hoặc: "Làm sao vậy? Bạch lão cứ nói đừng ngại."

"Bệ hạ sợ là đã đoán sai." Bạch lão lắc lắc đầu: "Quỳnh Tương Lộ giống như các hàng hóa khác mà ông chủ bán, đều có giá cả rõ ràng."

Trong ánh mắt tò mò của Cơ Vô Hối, Bạch lão nói ra một cái giá cả khiến cho hắn ta căn bản không kịp phản ứng.

"Mười vạn linh tinh."

Chương 90: Quyết định của Bạch lão

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mười vạn linh tinh? Bạch lão, ngươi đang nói đùa hay sao?"

Vẻ mặt lạnh nhạt của Cơ Vô Hối không giữ được vẻ lạnh nhạt, không nhịn được kinh hô ra tiếng.

Mười vạn linh tinh có thể mua được kỳ vật bổ sung sinh cơ, cái này có gì khác với việc tặng không đâu?

"Đương nhiên không nói đùa." Bạch lão còn nghiêm túc nói: "Ta cũng không tin một vị cường giả như ông chủ lại nhàm chán đến mức làm ra chuyện như vậy."

Cơ Vô Hối lâm vào trầm tư.

Hắn ta bắt đầu suy nghĩ cẩn thận về những gì Lạc Xuyên đã làm ở thành Cửu Diệu trong thời gian này.

Nghĩ kỹ lại, trong lòng Cơ Vô Hối bỗng nhiên xuất hiện cảm giác dở khóc dở cười.

Từ ngày phủ chủ Sở Dương Bình của Ngân Nguyệt phủ ra tay, đến chuyện đã xảy ra ngày hôm qua.

Cơ Vô Hối phát hiện, vị cường giả kia dường như vẫn luôn an phận làm ông chủ của một cửa hàng.

Chẳng lẽ thực sự đặt bản thân mình vào vai diễn một ông chủ hay sao? Cơ Vô Hối không khỏi suy nghĩ ở trong lòng.

"Bệ hạ, ta chuẩn bị đêm nay sẽ uống Quỳnh Tương Lộ. Cảnh giới Vấn Đạo bát phẩm đã trói buộc ta rất lâu rồi!" Bạch lão nói.

Từ khi được Cơ Vô Hối cứu hơn mười năm trước, thực lực của Bạch lão không thể tiến thêm.

Nếu không có linh dược mà Cơ Vô Hối cung cấp, chỉ sợ cảnh giới của Bạch lão thậm chí sẽ rớt xuống.

Nguyên nhân của tất cả những điều này, đều là bởi vì cơ thể thiếu sinh

cơ!

Hiện giờ đã có Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ, Bạch lão không thể chịu đựng thêm nữa.

Nội tâm của ông ta đã yên lặng rất lâu, lại một lần nữa xuất hiện ngọn lửa hừng hực đang thiêu đốt!

Đó là khát vọng có được sức mạnh càng lớn hơn!

"Được!" Cơ Vô Hối không do dự, trực tiếp đáp ứng: "Đêm nay mở ra Hoàng lăng, ta sẽ hộ pháp cho ngươi."

Hoàng lăng, là nơi an nghỉ của các đời Hoàng đế Thiên Tinh Đế Quốc, có vô số trận pháp mạnh mẽ bảo hộ.

Có thể nói, hoàng lăng là địa phương an toàn nhất trong toàn bộ Thiên Tinh Đế Quốc.

Cơ Vô Hối có thể mở ra Hoàng lăng cho Bạch lão, đủ để thấy được sự coi trọng của hắn ta dành cho Bạch lão là như thế nào.

"Đa tạ bệ hạ!" Bạch lão trầm giọng nói.

Là một người bạn lâu năm đã gắn bó với nhau hơn mười năm, tất cả mọi thứ không thể nói thành lời.

"Đúng rồi, bệ hạ, trong cửa hàng của ông chủ lại có thêm hàng hóa mới." Bạch lão nghĩ tới cái gì, nói tiếp.

"À? Nói nghe thử một chút." Cơ Vô Hối cũng cảm thấy hứng thú.

Lúc trước Coca Cola và thanh cay trong cửa hàng, đã khiến cho Cơ Vô Hối rất kinh ngạc .

Chẳng qua chỉ là không thể đạt thành hợp tác với ông chủ quả thật có điều đáng tiếc, quy định trong cửa hàng cũng có quá nhiều quy định.

Hiện giờ nghe thấy có hàng hóa mới, Cơ Vô Hối cảm thấy rằng, chắc chắn cũng không phải thứ đơn giản.

Sau đó, Bạch lão nói chuyện mì ăn liền và Tháp Thí Luyện cho Cơ Vô Hối biết.

Đối với việc mì ăn liền gia tăng tốc độ tu luyện, thật ra Cơ Vô Hối thật ra cũng không đặc biệt để ý.

Đồ vật có thể gia tăng tốc độ tu luyện gì đó, trong quốc khố cũng có rất nhiều.

Điều thực sự khiến cho hắn ta cảm thấy hứng thú, chính là trò chơi có tên là Tháp Thí Luyện!

Cơ Vô Hối lẩm bẩm nói: "Có lẽ Trẫm có lẽ cũng phải tìm chút thời gian, đi viếng thăm một chút cửa hàng của vị cường giả kia một lần..."

Một ngày lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt, trời đã về đêm.

Bạch lão và Cơ Vô Hối, đã đi đến vị trí của Hoàng lăng từ lâu.

Hoàng lăng, nằm trong một ngọn núi ở chỗ giao nhau giữa thành Cửu Diệu và dãy núi Cửu Diệu.

Nơi đây thực sự là cấm địa đối với vô số người tu luyện, ngày thường căn bản không thể tới gần.

Chỉ có ngày tế tổ hàng năm, Hoàng lăng mới có thể mở ra.

Từ xa nhìn lại, một cái lồng ánh sáng bao phủ phạm vi khoảng chừng trên dưới nghìn trượng.

Cơ Vô Hối lấy ngọc tỷ ra, truyền linh lực của bản thân mình vào trong.

Ngay lập tức, trên ngọc tỷ tỏa ra ánh sáng mênh mông, cùng hô ứng với Hoàng lăng ở phía trước.

Hắn ta chọc đầu ngón tay một cái, một giọt máu màu đỏ sẫm bắn ra, dừng ở bên trên trận pháp ở phía trước.

Một cánh cửa trên trận pháp chậm rãi mở ra.

Hai người đi vào bên trong, xuyên qua một cổng đá cao hơn mười thước.

Trong chốc lát, cảnh tượng ở trước mắt trở nên rõ ràng trong sáng sủa.

Trước mắt xuất hiện một đại điện cực kỳ rộng lớn, nhìn qua dường như là đã khoét rỗng cả ngọn núi!

Xung quanh đại điện, có rất nhiều pho bức tượng đá đứng sừng sững.

Bọn họ, chính là lịch đại các đời Hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc.

Trong không gian xung quanh, tràn ngập linh khí vô cùng nồng đậm,

thậm chí còn có sương trắng nhè nhẹ.

Đây chính là một loại biểu hiện của việc linh lực nồng đậm đến mức tận cùng!

Đồng thời, ở trong đại điện, còn có một loại ý vị không thể giải thích quanh quẩn bên trong, lộ ra một loại chính khí đường hoàng!

Nếu không ngoài dự đoán, đó là lực lượng sức mạnh vận mệnh quốc gia của Thiên Tinh đế quốc!

Vận mệnh quốc gia, cũng là một loại số mệnh.

Hai chữ số mệnh, hư vô mờ mịt.

Nhưng lớn thì là sự phồn thịnh hưng suy của một quốc gia, nhỏ thì là vận mệnh của một người, đều cùng một nhịp thở với số mệnh.

Cũng chính vì nguyên nhân này, mới có thể thấy được tầm quan trọng của Hoàng lăng của Thiên tinh đế quốc!

Chương 91: Không hổ danh là Quỳnh Tương Ngọc Lộ!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Phiền bệ hạ hộ pháp cho ta."

Bạch lão nói xong, trịnh trọng lấy Quỳnh Tương Lộ ra.

Cơ Vô Hối đứng cách đó không xa, tò mò nhìn sang.

Đây là lần đầu tiên hắn ta nhìn thấy vật có thể bổ sung sinh cơ.

Đồng thời, thần thức của Cơ Vô Hối đã tản ra khắp bốn phía.

Một chút gió thổi cỏ lay xung quanh đều không thoát khỏi cảm giác của hắn ta.

Tuy nói ở trong hoàng lăng này, khả năng gặp nguy hiểm gần như là bằng không.

Nhưng Cơ Vô Hối vẫn không dám có chút lơ là nào, bởi vì chuyện này liên quan đến sự an nguy của Bạch lão!

Bạch lão hít sâu một hơi, đè nén rung động trong lòng, từ từ mở nắp Quỳnh Tương Lộ ra.

Một hương thơm lành lạnh phả vào mặt, quanh quẩn trong cả đại điện.

Vậy mà lại là hương rượu!

Trong hương rượu lại hòa lẫn đủ loại hương hoa quả, khiến người ta say mê!

Bạch lão và Cơ Vô Hối có chút say mê ngửi mùi hương, giống như đặt mình vào trong một mảnh rừng bát ngát…

Chỉ cần ngửi hương rượu đã có thể làm say lòng người!

"Hương rượu thật hấp dẫn!"

Bạch lão và Cơ Vô Hối đồng thời cảm thán.

"Quỳnh Tương Lộ! Thật không hổ danh là Quỳnh Tương Ngọc Lộ! Rượu ngon cỡ này, e rằng cũng chỉ có tiên nhân trên trời mới có thể hưởng thụ nhỉ?" Cơ Vô Hối không thể không kinh ngạc: "Bạch lão, nếu không phải thứ này rất quan trọng đối với ngươi, trẫm suýt chút nữa đã không

được mà muốn nhấm nháp một chút!"

Thân phận của Cơ Vô Hối tôn quý cỡ nào? Là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc đấy!

Đồng thời, hắn ta cũng là người yêu rượu!

Thân phận như thế, từ lâu đã thưởng thức đủ mọi loại rượu ngon.

Nhưng so sánh với hương rượu mà Quỳnh Tương Lộ tỏa ra, thứ trước kia uống có thể gọi là rượu sao?

Gọi là bã rượu cũng không sai!

Sau khi ngửi được hương rượu này, Cơ Vô Hối cảm thấy mình sẽ không uống nổi những loại rượu khác.

Nhất định phải tìm cơ hội nhấm nháp thử vị của Quỳnh Tương Lộ mà cường giả thần bí kia bán!

Ánh mắt Cơ Vô Hối sáng rực, trong lòng đã đưa ra quyết định.

"Quỳnh Tương Lộ trong cửa hàng của ông chủ, mỗi bảy ngày bán một bình." Bạch lão nói.

Bảy ngày một bình?

Trong lòng Cơ Vô Hối tràn đầy khiếp sợ.

Nghe lời của Bạch lão, chẳng lẽ loại Quỳnh Tương Lộ này có rất nhiều hay sao?

Từ khi nào thì thần vật có thể bổ sung sinh cơ như thế này lại trở nên bình thường vậy?

Lúc này Bạch lão cũng đã chuẩn bị xong.

Ông ta hít sâu một hơi, sau đó uống một hơi cạn sạch Quỳnh Tương Lộ!

"Rượu ngon!"

Bạch lão mở to hai mắt, không khỏi cảm thán một câu.

Quỳnh Tương Lộ vào trong cổ họng, cảm giác mát lạnh đi thẳng vào đáy lòng, vô cùng thoải mái.

Một mùi hương hoa quả nồng đậm quét qua, khiến cho lỗ chân lông trên cả người Bạch lão đều như mở ra.

Bạch lão còn chưa kịp tỉ mỉ cảm nhận dư vị, một cỗ sinh cơ khổng lồ

bỗng nhiên tuôn ra.

Ánh mắt Bạch lão nghiêm túc, bắt đầu hấp thu.

Đồng thời, thân thể của ông ta cũng thay đổi với một loại tốc độ mà mắt thường có thể thấy được…

Một lát sau, Bạch lão chậm rãi mở mắt ra, một tia sáng chợt lóe rồi biến mất.

So sánh với lúc trước, Bạch lão trông trẻ ra ít nhất mười mấy tuổi!

Nếu nói lúc trước là người tầm bảy mươi tuổi, vậy thì hiện tại chỉ còn bốn mươi tuổi.

Tóc của Bạch lão giờ đây cũng biến thành màu đen sì.

"Sức mạnh này…"

Bạch lão nhìn bàn tay của mình, hết sức bùi ngùi.

Đã bao lâu?

Đã bao lâu chưa được cảm nhận được cơ thể đầy sức sống như thế này?

Bây giờ, Bạch lão chỉ thầm muốn ngửa mặt lên trời kêu một tiếng dài.

"Chúc mừng Bạch lão." Cơ Vô Hối ở bên cạnh cười nói.

Trước đó hắn ta vẫn luôn yên lặng chờ đợi, bây giờ nhìn thấy Bạch lão thay đổi, không khỏi thầm cảm thấy kinh hãi.

Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ, quả thật là có hiệu quả cải lão hoàn đồng!

Nếu bị mấy lão quái vật tuổi thọ suy giảm biết được, chỉ sợ coi như đánh nhau toác đầu cũng muốn có được?

Khi đó, thành Cửu Diệu sẽ như thế nào?

Là dựa vào đó để trở thành một thành trì lớn hơn, hay là trở thành một nơi cực kỳ hỗn loạn?

Trong nháy mắt, Cơ Vô Hối đã liên tưởng đến rất nhiều chuyện.

"Bạch lão, về chuyện Quỳnh Tương Lộ…" Cơ Vô Hối hơi cau mày, nói.

Bạch lão lại lắc đầu, hiển nhiên là ông ta đã đoán ra suy nghĩ trong đầu Cơ Vô Hối.

Ông ta nói: "Bệ hạ, cửa hàng của ông chủ không chỉ có một khách là ta. Trước khi ta đi còn thấy học viên của Lăng Vân học phủ."

Lời editor: Chị giáo beta nhà muội hỏi hôm nay chị í thêm được một chương, các đại thần có thể bạo ít KP cho chị í có thêm động lực không ạ??? :longlanh

Chương 92: Lôi kiếp hiện thế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vậy à…"

Cơ Vô Hối thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Xem ra, muốn phong tỏa mọi tin tức liên quan đến Quỳnh Tương Lộ có thể sẽ vô cùng khó khăn.

Ngay lúc này, tầm mắt của hắn ta bỗng nhiên rơi trên mấy bức tượng xung quanh.

Cơ Vô Hối như nghĩ đến điều gì, nhất thời đứng sững ở đó.

Dần dần, một vẻ ngạo nghễ xuất hiện trong mắt Cơ Vô Hối.

"Cho dù là cường giả đều đến thành Cửu Diệu thì sao? Ở đây, tất cả đều phải tuân thủ luật pháp mà ta lập ra!"

"Ta, không thua kém gì những vị hoàng đế đời trước của Thiên Tinh đế quốc!"

"Ta, là Thiên Tinh Đại Đế!"

Như là đang chứng minh cái gì đó, Cơ Vô Hối gằn từng chữ một.

Vì sao phải phong tỏa tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành?

Thiên Tinh đế quốc ở trong sự hỗn loạn mới có được thời cơ vùng dậy!

Bạch lão nhìn một màn này, trên mặt xuất hiện một nụ cười.

Đã bao lâu rồi, cảm giác nhiệt huyết này mới lại xuất hiện trên người Cơ Vô Hối.

Từ mấy chục trước đi theo cơ Vô Hối, Bạch lão đã chứng kiến sự thay đổi của hắn ta, từ ngông cuồng ngang ngạnh đến thận trọng.

Cơ Vô Hối bây giờ mới chân chính đối diện với mong muốn ban đầu của hắn ta.

"Đến rồi ư?"

Bạch lão dường như đã cảm ứng được cái gì đó, nhìn lên bên trên.

Tầm mắt của ông ta như xuyên thấu qua nóc đại điện, lên tận bầu trời.

"Lôi kiếp, đến đây rồi…"

Cơ Vô Hối đương nhiên cũng cảm nhận được sự dao động, chậm rãi nói.

Lôi kiếp, là một kiếp nạn mà người tu luyện phải trải qua khi muốn đột phá!

Đương nhiên, cũng không phải tất cả những lần đột phá của người tu luyện đều phải trải qua lôi kiếp.

Ít nhất cũng phải trên cảnh giới Vấn Đạo!

Uy lực của lôi kiếp cũng khác nhau.

Nói chung, cảnh giới càng cao, uy lực của lôi kiếp cũng càng mạnh.

Yêu thú độ kiếp còn nguy hiểm không thua gì so với người tu luyện.

Cùng lúc đó, bên ngoài.

Tuy rằng đã là chạng vạng, nhưng phía chân trời đằng xa vẫn có một vầng mặt trời chiều.

Ánh nắng màu vàng cam buông xuống, phủ một lớp lụa mỏng mông lung lên vạn vật.

Một hiện tượng lạ đột nhiên xảy ra.

Mây đen dày đặc không biết từ lúc nào đã trải rộng trên bầu trời, giống như một tấm màn đen sì không một kẽ hở.

Từng tiếng đùng đoàng nặng nề theo đó vang lên, qua vài tia sáng xuất hiện ngẫu nhiên, có thể nhìn thấy lôi xà uốn lượn trong mây!

Tất cả yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu đều run rẩy dưới thiên uy huy hoàng, không dám nhúc nhích chút nào.

Hiện tượng lạ xuất hiện ở phía chân trời, trong thành Cửu Diệu, rất nhiều người tu luyện phát hiện ra hiện tượng kỳ lạ trên bầu trời.

Đối với người bình thường, lôi kiếp không có một chút ảnh hưởng nào.

Nhưng đối với người tu luyện, áp lực mà lôi kiếp sinh ra lại thật sự tồn tại.

Thực lực càng mạnh, ảnh hưởng phải chịu cũng càng lớn.

"Hả? Sao bỗng dưng trời tối sầm vậy? Mây đen này từ đâu đến?"

"Đây là… lôi kiếp! Chẳng lẽ có cao thủ siêu cấp nào đó gần đây tiến giai hay sao?"

"Lôi kiếp kinh khủng như thế, chỉ sợ đã là cảnh giới Vấn Đạo hậu kỳ, khoảng cách đến Tôn Giả đã không còn xa…"

Vô số người nhìn mây đen lập lòe sấm chớp trên bầu trời, đủ loại suy nghĩ.

Trong Túy Nguyệt Hiên, học viên trong Lăng Vân học phủ đều mang vẻ mặt nghiêm trọng.

Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường đều kinh ngạc nhìn về bầu trời phía xa.

"Lôi kiếp của Vấn Đạo cửu phẩm, nếu thành công vượt qua, thế gian lại có thêm một cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm viên mãn!" Mộ Dung Hải Đường thán phục.

"Nhìn phương hướng của lôi kiếp, hẳn là khoảng cách đến thành Cửu Diệu không tính là xa. Ta định đến đấy xem." Ứng Vô Cực mặt không biểu cảm nói.

Mộ Dung Hải Đường gật đầu: "Ta cũng đi, xem thử rốt cuộc là cường giả nào đang độ kiếp!"

Sau đó, Mộ Dung Hải Đường nhìn về phía đám học viên, nghiêm túc nói: "Về phần các ngươi, đều thành thật ngoan ngoãn ở yên trong Túy Nguyệt Hiên cho ta! Nếu lúc bọn ta trở về, phát hiện có ai ra ngoài một mình…"

Mộ Dung Hải Đường nhìn lướt qua đám học viên, hơi híp mắt, trên người tản ra một loại khí tức nguy hiểm, ý tứ không cần nói cũng biết.

Thấy vậy, đám học viên nhất thời đồng loạt rùng mình một cái.

"Yên tâm đi Hải Đường lão sư, chúng ta nhất định sẽ không đi ra ngoài!"

Thời điểm mấu chốt, vẫn là Giang Nhã Thường đứng dậy, nói với vẻ mặt nghiêm túc.

Mộ Dung Hải Đường hài lòng gật đầu, sau đó cùng Ứng Vô Cực rời

khỏi Túy Nguyệt Hiên.

Các học viên lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Giữa hai lão sư, tuy rằng Ứng Vô Cực tính tình lạnh nhạt, Mộ Dung Hải Đường dịu dàng đáng mến.

Có điều các học viên này vẫn sợ Mộ Dung Hải Đường nhất.

Cách nàng ta trừng phạt người khác, chỉ cần trải qua một lần là khiến người ta cả đời khó quên…

"Phù, Nhã Thường, nhờ có ngươi, bằng không Hải Đường lão sư không biết còn muốn nói gì nữa." Cố Vân Hi cười hì hì, nói.

Các đệ tử còn lại cũng liên tục gật đầu…

Chương 93: Thiên kiếp mà thôi, có gì xem đâu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cũng nhìn thấy hiện tượng lạ trên bầu trời.

"Mây đen tụ lại, sấm sét giáng xuống, chẳng lẽ là có người đang độ kiếp hay sao?" Yêu Tử Yên có chút kinh ngạc nói.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hẳn là vậy. Theo cường độ lôi kiếp, là lôi kiếp của Vấn Đạo cửu phẩm, Bạch lão chuẩn bị độ kiếp rồi."

Lúc buổi sáng, Bạch lão đã mua Quỳnh Tương Lộ.

Lạc Xuyên biết chắc là ông ta muốn nhờ thứ này bổ sung sinh cơ, từ đó đột phá.

Có điều Lạc Xuyên không nghĩ tới, Bạch lão thế mà lại nóng vội như vậy.

"Ông chủ, nhanh chân đến xem không?" Vẻ mặt của Yêu Tử Yên đầy hưng phấn.

Đối với thiên kiếp của cường giả nhân loại, quả thật nàng cũng có chút tò mò.

Lạc Xuyên suy nghĩ rồi lắc đầu: "Một thiên kiếp nho nhỏ thôi, có gì hay mà xem."

Thực lực của Lạc Xuyên chỉ trong phạm vi mười cây số xung quanh cửa hàng, chỗ Bạch lão độ kiếp dù sao cũng xa hơn mười cây.

Vì an toàn tính mạng của mình, Lạc Xuyên quyết định kiềm chế sự tò mò của bản thân.

Nhưng lời này rơi vào tai Yêu Tử Yên, nàng lại tự tưởng tượng.

Đúng rồi, đối với một cường giả như ông chủ mà nói, một cái lôi kiếp cảnh giới Vấn Đạo quả thật không có gì đáng xem.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Vậy không đi. Ông chủ, chúng ta tiếp tục khiêu chiến Tháp Thí Luyện đi."

Người tu luyện tập hợp trong thành Cửu Diệu nhiều không đếm xuể, phản ứng của bọn họ đối với lôi kiếp đều giống nhau.

Cường giả đủ tự tin với thực lực của mình đều bay vọt đến chỗ lôi kiếp xuất hiện…

Những người tu luyện này sau khi đến chỗ lôi kiếp, trong lòng có chút kinh ngạc.

Nơi này không phải là hoàng lăng của Thiên Tinh đế quốc sao?

Chẳng lẽ là Thiên Tinh đế quốc lại có thêm một cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm?

Nghĩ đến đây, gần như tất cả mọi người có chút khó tin.

Thiên Tinh đại đế Cơ Vô Hối đã là cao thủ tuyệt thế Vấn Đạo cửu phẩm, nếu có thêm một cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm, lực uy hiếp của Thiên Tinh đế quốc có thể tăng lên gấp mấy lần…

Lúc này, Bạch lão đã thoát khỏi phạm vi bảo vệ của trận pháp ở hoàng lăng.

Dưới lôi kiếp, trận pháp cũng không thể ngăn cản được chút nào!

Y sam của Bạch lão tung bay trong gió lốc, ông ta liều mạng nhìn chằm chằm vào mây đen bên trên, trong mắt đã tràn ngập ý chí chiến đấu!

Sau khi những người tu luyện này nhìn thấy, nhất thời vang lên tiếng rì rầm.

"Chẳng lẽ người nọ là Bạch lão?"

"Sao thế được? Tuổi thọ của Bạch lão không phải đã sắp bị tiêu hao hết rồi sao, dáng vẻ của người này rõ ràng là chỉ mới hơn năm mươi tuổi thôi!"

"Oa! Có lẽ là Bạch lão chiếm được thứ thần kì nào đó có thể bổ sung sinh cơ chăng…"

"Nhưng nói đi phải nói lại, các ngươi có cảm thấy trong không khí có hương rượu nhàn nhạt hay không, có chút giống với mùi hương xuất hiện ở thành Cửu Diệu vào buổi tối trước đây."

"Hả, hình như là có một hương thơm nhè nhẹ như vậy…"

Với thực lực của Bạch lão,ông ta đã có danh tiếng không kém trong

những thế lực lớn xung quanh Thiên Tinh đế quốc.

Nhưng bây giờ thì sao?

Nếu so với Bạch lão trong ấn tượng của bọn họ, người đang độ kiếp phải trẻ hơn ít nhất mười mấy tuổi!

Nhưng khí tức tản ra cũng không thể giả được, bọn họ biết, người này chính là Bạch lão!

Có lẽ nào Bạch lão đã chiếm được vật thần kì nào đó có thể bổ sung đủ sinh cơ?

Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người đều sáng rực!

Nhưng không có ai dám mù quáng tiến lên.

Bây giờ đúng là lúc Bạch lão độ kiếp, nếu có người tu luyện tiến vào phạm vi lôi kiếp, vậy cũng sẽ bị lôi kiếp tấn công không khác gì nhau!

Thực lực càng mạnh, uy lực tấn công phải chịu cũng càng lớn!

Không một người tu luyện nào lại không công chấp nhận một lễ rửa tội của lôi kiếp, hơn nữa, quan trọng nhất là thực lực của bản thân lại không tăng lên chút nào.

Những chuyện giống như mượn sấm sét của lôi kiếp để rèn luyện thân thể chỉ xuất hiện trong lời đồn, hoặc là truyền thuyết thượng cổ.

Cũng chỉ trong thời thượng cổ mới có loại người mạnh mẽ, có thể mượn các loại sức mạnh của trời đất để rèn luyện cơ thể!

Đối mặt với sức mạnh thiên nhiên đầy sức phá hoại như sấm sét, người tu luyện bình thường tránh còn không kịp, làm sao có thể chủ động chui vào được.

Chương 94: Bạch lão độ kiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mây đen càng lúc càng dày, trông giống như một tấm màn đen thùi che kín chân trời!

Tựa như có thể chạm vào vậy!

Sấm sét chớp lóe trong đám mây mù mịt, lôi xà bay múa!

"Đến đây!"

Một tiếng thì thầm vang lên, giống như mở màn cho lôi kiếp!

Xoẹt!

Một cột sét ước chừng to như cánh tay xuất hiện giữa đám mây đen, đánh vào đầu Bạch lão!

Cột sét lóe lên màu bạc, tỏa ra khí tức hủy diệt!

Chỉ cần một cột sấm sét này đã bằng với một lần tấn công hết sức của cao thủ Vấn Đạo bình thường!

Bạch lão không dám sơ suất.

Ông ta hít sâu một hơi, điều động linh lực trong cơ thể.

Không biết từ khi nào, Bạch lão đã nắm trong tay một cây thương dài.

Trên cán thương, từng lớp vảy màu đen lộ ra!

"Hắc Long thương!"

"Uy thế cỡ này, không hổ danh là Bạch Y Thương Thần!"

Có người kinh ngạc thốt lên.

Hắc Long thương chính là binh khí nổi tiếng của Bạch lão.

Thời ông ta còn trẻ, đã giành được nó từ di tích thượng cổ.

Nghe đồn trong Hắc Long thương có phong ấn một mảnh linh hồn còn sót lại của Hắc Long!

Mấy chục năm trước, Bạch lão chỉ bằng một cây Hắc Long thương mà giết ra được uy danh lẫy lừng!

Bạch Y Thương Thần, đó là danh hiệu được công nhận!

Có điều sau khi đi theo Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối, Hắc Long thương đã bị phủ bụi.

Bây giờ Hắc Long thương lại xuất hiện trên thế gian, mọi người dường như lại nhớ đến mấy chục năm trước, bóng dáng một người một thương chém giết khiến các thế lực phải khiếp sợ!

"Phá cho ta!"

Bạch lão gào lên một tiếng, mắt như muốn nứt ra.

Cánh tay nổi gân xanh cuồn cuộn, đâm một nhát thương về phía cộtlôi đình giáng xuống!

Trong nháy mắt, dường như có một tiếng rồng ngâm vang lên.

Một ảo ảnh hình con rồng xuất hiện trên Hắc Long Thương, rồi sau đó va chạm với sấm chớp!

Ầm!

Tiếng nổ vang lên, cơ thể Bạch lão không thể kìm được, bay ngược ra hơn mười trượng!

Ảo ảnh hình rồng vỡ vụn, một cột sấm sét kia cũng biến mất tăm.

"Còn tám đợt." Bạch lão hít sâu một hơi, nhỏ giọng lẩm bẩm.

Lôi kiếp của cảnh giới Vấn Đạo, thông thường, mỗi khi tăng lên một phẩm sẽ gặp thêm một cộtđợt sét đánh.

Đương nhiên, ngoại trừ những cường giả như yêu nghiệt ra.

Đối với bọn họ, lôi kiếp hoàn toàn là sinh ra để hủy diệt.

Một lần lôi kiếp, trải qua lễ rửa tội của mười đợt sấm sét đều là chuyện bình thường.

Nghe nói ở thời thượng cổ, khi người tu luyện tài năng đến mức đáng kinh ngạc trải qua độ kiếp, thậm chí sấm sét còn hóa thành hình người để giao đấu!

Không đợi Bạch lão thở dốc, mây đen trên bầu trời lại bắt đầu cuồn cuộn đầy dữ dội.

Dưới uy áp bạo loạn này, một vài người tu luyện có tu vi hơi yếu chỉ cảm thấy lồng ngực khó chịu, suýt nữa đã hộc máu!

"Ha ha ha, đến đây!"

Bạch lão cười to nói, quần áo bay phấp phới.

Hắc Long thương trong tay vung lên, ảo ảnh hình rồng quấn quanh cơ thể ông ta!

Đối diện với lôi kiếp, trong lòng Bạch lão không có một chút sợ hãi nào.

Chỉ có ý chí chiến đấu mãnh liệt!

Ý chí đó ngủ đông mấy chục năm, chỉ chờ ngày hôm nay!

"Đối với Bạch lão mà nói, lôi kiếp không đáng kể chút nào."

"Mấy chục năm lắng đọng, Bạch lão đột phá đến Vấn Đạo cửu phẩm đã là chuyện đương nhiên…"

Thấy cảnh tượng này, không ít người đã có suy nghĩ như vậy trong đầu.

Một người, một thương, phá nát từng cột sấm sét!

Những tiếng gào thét không ngừng vang lên, cột điện chói mắt liên tục chớp nháy!

"Đã tám đợt, chỉ còn thiếu một đợt cuối cùng…"

Sau khi đỡ tám đợt sấm sét, Bạch lão đã bắt đầu thở hồng hộc.

Trên người ông ta cũng có không ít vết thương.

Lúc này, vô số mây đen liên tục di động, tụ lại.

Cuối cùng, một cơn lốc xoáy rộng với phạm vi ước chừng gần trăm trượng dần dần hình thành!

Ông ta nhìn cảnh tượng này, hơi híp mắt lại.

Trong lốc xoáy, ông ta cảm nhận được một khí tức nguy hiểm!

Xoẹt!

Một giây sau đó, một cột sấm sét to khoảng mấy trượng ngưng tụ trong lốc xoáy, đánh về phía Bạch lão.

Linh lực xao động, nơi sấm sét đi qua, không gian thậm chí còn xuất hiện một vết rách màu đen rất nhỏ!

Lời editor: Hiện tại truyện đang được 221 like, cứ tăng mỗi 250like muội sẽ bạo ngay 1c nha các huynh ơi!!! Hãy chung tay cùng giúp bọn muội bạo chương đi nào!!!!

Chương 95: Hành động khiến người ta không thể hiểu nổi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chỉ thấy bàn tay của Bạch lão vuốt qua nhẫn không gian, một gói thanh cay và một chai Coca Cola bỗng nhiên xuất hiện, ông ta lập tức ăn uống ngấu nghiến.

Để có thể vượt qua lôi kiếp an toàn, Bạch lão đương nhiên đã mua thanh cay và Coca Cola trong Khởi Nguyên Thương Thành, chuẩn bị cho bất kỳ tình huống nào!

Lúc này, các người tu luyện xung quanh thấy cảnh tượng như vậy đều há hốc mồm.

Người tu luyện bình thường độ kiếp đều đã chuẩn bị một ít linh dược hoặc là đan dược, dùng để khôi phục vết thương và linh khí ở thời khắc mấu chốt.

Chẳng qua vật mà Bạch lão lấy ra, sao nhìn thế nào cũng có chút không đúng nhỉ?

Vì sao thoạt nhìn lại giống như đồ uống với đồ ăn vậy?

Trong không khí truyền đến mùi cay nồng, khiến cho những người tu luyện này ngoại trừ dở khóc dở cười, còn không kiềm chế được mà nuốt nước miếng.

Bởi vị hương vị này thật sự rất hấp dẫn!

"Khoan đã, các ngươi nhìn lão kìa!"

Lúc nãy, bỗng nhiên có người chú ý đến sự thay đổi trên người Bạch lão, nhịn không được kinh ngạc thốt lên.

Chỉ thấy vết thương trên người Bạch lão đã khôi phục trong thời gian chớp mắt ngắn ngủi, thậm chí khí tức trên người còn tăng lên với một tốc độ khủng khiếp.

Nháy mắt đã vượt qua lúc trước, tiến thẳng đến Vấn Đạo viên mãn!

Một đám người tu luyện đều lộ vẻ mặt khiếp sợ.

Bọn họ thật sự không thể tưởng tượng được, thứ Bạch lão ăn trước đó là gì, tại sao lại có hiệu quả như thế?

Bạch lão hít sâu một hơi, cảm nhận được trạng thái hoàn hảo trước giờ chưa từng có của cơ thể, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Linh lực toàn thân được điều động hoàn toàn, hội tụ trên Hắc Long thương.

Một tiếng rồng ngâm chân thật vang lên, khí tức mênh mông cuồn cuộn quanh quẩn trên người Bạch lão, uy thế có một không hai!

Long tộc, đoạt tạo hóa của trời đất, từ thời thượng cổ đã có uy danh hiển hách!

Mặc dù trong Hắc Long thương chỉ có một mảnh tàn hồn còn sót lại của Hắc Long, nhưng cũng có sự kiêu ngạo của riêng nó!

Bạch lão cầm Hắc Long thương trong tay, không lùi mà tiến, trực tiếp lao lên phía trước!

Giây tiếp theo, hai bên va chạm vào nhau!

Trong phút chốc, cả một khoảng trời đất đều bị ánh sáng cực hạn bao phủ.

Dưới âm thanh cực lớn, vô số người giống như đã điếc cả hai tai, không nghe được một chút gì!

Sau mấy nhịp thở, ánh sáng dần giảm bớt, từng tiếng gào thét nặng nề mới vang lên liên tiếp.

Có điều những người tu luyện này đều không quan tâm đến, vầng sáng mặc dù vẫn chói mắt như trước, bọn họ vẫn cố chấp nhìn chằm chằm vào vị trí ban đầu của Bạch lão, muốn nhìn thử kết quả cuối cùng như thế nào!

Trọ bụi dần tiêu tan, một bóng người chậm rãi xuất hiện.

Đúng là Bạch lão!

Lúc này dáng vẻ của Bạch lão có chút thê thảm, râu tóc cháy đen, quần áo rách nát, còn có tia điện chói mắt lóe lên từ trên người ông ta.

Khí tức cũng rất uể oải, hiển nhiên vừa nãy đánh với lôi kiếp đã bị

thương không nhẹ.

Nhưng dù vậy, khí tức tỏa ra từ trên người Bạch lão không thể khinh thường được, thậm chí vẫn đang không ngừng tăng lên!

Đã thành công bước vào cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm!

Việc hiện tại Bạch lão cần làm chính là hấp thu linh khí của trời đất, củng cố cảnh giới hoàn toàn!

Không ít người tu luyện thấy cảnh này, ánh mắt lập lòe.

Lúc này đúng là thời điểm Bạch lão suy yếu nhất.

Nói cách khác, bây giờ chính là cơ hội tốt nhất để giết Bạch lão!

Bớt đi một cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm, đủ để đem tới cho Thiên Tinh đế quốc một tổn thất nghiêm trọng!

"Hừ!"

Một tiếng hừ lạnh lùng vang lên, bóng dáng của Cơ Vô Hối từ trong hoàng lăng bay vút ra.

Uy áp chỉ thuộc về cao thủ Vấn Đạo viên mãn mở rộng ra khắp bốn phía, khiến đám đông người tu luyện phải khiếp sợ!

Lúc này mọi người mới phát hiện, thì ra Cơ Vô Hối vẫn yên lặng ở gần đây để hộ pháp cho Bạch lão!

Nếu những người này có hành động nào khác thường, hắn ta nhất định sẽ nhanh chóng ra tay trước!

"Chúc mừng Bạch lão lên cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm, Thiên Tinh đế quốc lại có thêm một cao thủ siêu cấp!"

Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Đối với nàng, thực lực của Thiên Tinh đế quốc có mạnh hay không đều không có liên quan gì quá lớn.

Bởi vì sau lưng nàng có thế lực siêu cấp của Lăng Vân học phủ sừng sững ở đại lục Thiên Lan!

Cho dù Cơ Vô Hối là Thiên Tinh đại đế cũng không dám lạnh nhạt: "Cảm ơn lời chúc mừng của các hạ."

Ứng Vô Cực cũng khẽ gật đầu với Cơ Vô Hối.

Các người tu luyện còn lại thấy vậy thì đều biết, chuyện ra tay với Bạch lão chỉ sợ là không thể.

Đồng thời, bọn họ cũng không biết, rốt cuộc Bạch lão có còn mấy thứ mà có thể khôi phục vết thương và tăng cường sức mạnh trong nháy mắt như lúc trước hay không.

Không bằng cứ chúc mừng một lần, còn có thể tạo được mối quan hệ tốt.

Hơn nữa, trong lòng bọn họ đều có một thắc mắc.

Trước đó, thực lực của Bạch lão bỗng nhiên tăng vọt, có lẽ là vì đã ăn mấy thứ có hiệu quả gia tăng cảnh giới trong một khoảng thời gian ngắn kia.

Nhưng bây giờ độ kiếp đã chấm dứt, vì sao trên người Bạch lão lại không nhìn thấy một chút tác dụng phụ nào?

Chẳng khoa học gì cả!

Lời editor: Hiện tại truyện đang được 221 like, cứ tăng mỗi 250like muội sẽ bạo ngay 1c nha các huynh ơi!!! Hãy chung tay cùng giúp bọn muội bạo chương đi nào!!!!

Chương 96: Đa tạ ơn tạo hóa của tiền bối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiếng chúc mừng vang lên không ngớt, Cơ Vô Hối đều đáp lại từng lời một.

Có điều những cường giả này đều không rời đi.

Bởi vì tiếp theo mới là cơ duyên chân chính.

Lốc xoáy mà lôi kiếp ngưng tụ thành vẫn chưa tản đi, ngược lại còn ngưng tụ thêm.

Linh lực vô cùng vô tận hội tụ về phía trung tâm lốc xoáy, hình thành một cơn lốc linh lực!

Chính giữa cơn lốc linh lực ấy đúng là Bạch lão!

Cơ thể của Bạch lão như một cái hố đen, không ngừng cắn nuốt cơn lốc linh lực lớn gần ngàn trượng!

Đồng thời, khí tức của ông ta cũng liên tục tăng lên!

Vết thương trên người khi vượt qua một đợt lôi kiếp cuối cùng cũng khôi phục với một tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường!

Linh khí trời đất xung quanh gần như đạt đến đỉnh.

Người tu luyện xung quanh đều nắm chắc cơ hội này, nhanh chóng hấp thu.

Đây là cơ duyên!

Sau khi người tu luyện vượt qua lôi kiếp, sẽ được linh khí của trời đất bồi dưỡng lại.

Khu vực xung quanh cũng sẽ chịu ảnh hưởng, tràn trề linh lực tinh khiết của trời đất.

Những linh lực trời đất này hoàn toàn không cần luyện hóa đã có thể hấp thu trực tiếp!

Các người tu luyện của thế lực lớn khi vượt qua lôi kiếp đều cho vãn bối đứng bên cạnh quan sát, đồng thời nắm bắt cơ duyên không dễ có được

này…

Một lát sau, cơn lốc linh lực như kết nối trời và đất này cũng dần tiêu tan.

Mây đen trên bầu trời cũng từ từ rút đi, lộ ra sao trời lấp lánh.

Lúc này, đêm đã về khuya.

Bạch lão mở hai mắt ra, một tia sáng chợt lóe rồi biến mất.

Trong nháy mắt, một khí tức khủng khiếp mạnh mẽ xuất hiện trên người ông ta, sau đó chậm rãi biến mất.

Bạch lão hít sâu một hơi, đứng dậy.

Ông ta hướng về chỗ Lạc Xuyên, sắc mặt trịnh trọng, cúi đầu từ xa.

Một giọng nói vang vọng trong trời đất: "Đa tạ ơn tạo hóa của tiền bối!"

Nếu không có Quỳnh Tương Lộ của Lạc Xuyên, chỉ sợ ông ta ngay cả sinh cơ cũng không thể bổ sung, càng miễn bàn tới tiến lên cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm.

Nghe thấy lời của Bạch lão, người tu luyện xung quanh ngoài tò mò, còn có nỗi khiếp sợ tràn đầy.

Chẳng lẽ Bạch lão có thể đột phá đến Vấn Đạo cửu phẩm là tạo hóa mà một vị cường giả ban cho?

Có thể ban tạo hóa cho cao thủ Vấn Đạo bát phẩm, vị cường giả thần biết kia sẽ có sức mạnh thế nào?

Tôn Giả? Hay là Thánh Nhân trong truyền thuyết?

Khoan đã, phương hướng mà Bạch lão vái lạy khi nãy hình như là thành Cửu Diệu!

Trong thành Cửu Diệu, thế mà lại ẩn giấu một cao thủ tầm này!

Hơn nữa nghe nói, mấy ngày trước, trong thành Cửu Diệu có cường giả thần bí dùng một chiêu đánh vỡ hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình, vốn là Vấn Đạo viên mãn.

Hôm qua, nhị hoàng tử chọc đến cao thủ thần bí, Bạch lão và bệ hạ đích thân ra mặt, nhị hoàng tử lập tức bị đầy đến Nam Cương.

Hơn nữa lời vừa nãy của Bạch lão…

Không ngờ vũng nước thành Cửu Diệu này lại sâu như thế!

Xem ra, sau khi trở lại thành Cửu Diệu phải kiềm chế mấy tên cấp dưới của mình một chút.

Cũng không biết cường giả thần bí này rốt cuộc có phải là bị di tích thượng cổ hấp dẫn mà đến hay không.

Nếu thật sự là như thế, chỉ e rằng di tích thượng cổ lần này của dãy núi Cửu Diệu sẽ thật sự trở thành một hồi gió tanh mưa máu.

Chẳng qua, nếu những người này biết được mấy chuyện này đều do một mình Lạc Xuyên gây ra, không biết sẽ nghĩ như thế nào?

"Chúc mừng Bạch lão thành công tiến giai lên Vấn Đạo cửu phẩm." Cơ Vô Hối cười, nói lời chúc mừng.

"Lúc nãy đã phiền bệ hạ hộ pháp." Bạch lão trả lời.

Bởi vì đã đột phá, Bạch lão trông đã trẻ lại không ít.

Mái tóc vốn có chút hoa râm, lúc này đã hoàn toàn biến thành màu đen.

"Ha ha ha! Bạch lão nói gì vậy!" Cơ Vô Hối vỗ bả vai của Bạch lão, ánh mắt đầy nóng bỏng: "Nay ta và ngươi đều là Vấn Đạo cửu phẩm, ta cảm thấy lần này di tích thượng cổ mở ra, chúng ta không thể vờ như không thấy được!"

Bạch lão gật đầu, trên mặt mang vẻ hoài niệm: "Mấy chục năm chưa từng ra tay, không biết còn bao nhiêu người nhớ được cái tên Bạch Y Thương Thần…"

Sau khi mọi người quay lại thành Cửu Diệu, cho dù đã là đêm khuya, nhưng vẫn có rất nhiều người tu luyện vội vàng rời khỏi thành Cửu Diệu.

Bọn họ phải truyền những chuyện đã xảy ra ở thành Cửu Diệu gần đây và suy đoán liên quan ra bên ngoài!

Đương nhiên, Lạc Xuyên, kẻ là "bàn tay gây tội ác phía sau màn" của tất cả mọi chuyện, lúc này lại đang tiến vào giấc mơ đẹp…

Chương 97: Quyết định của Ứng Vô Cực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vô Cực huynh, ngươi không sao chứ?"

Sau khi trở lại Túy Nguyệt Hiên, thấy Ứng Vô Cực ở bên cạnh im lặng không nói một lời, Mộ Dung Hải Đường có chút lo lắng.

Tâm tư của nữ tử luôn tinh tế.

Tuy rằng bình thường Ứng Vô Cực cũng trầm ngâm như vậy, nhưng Mộ Dung Hải Đường lại nhạy cảm phát hiện ra, hẳn là hắn ta có tâm sự.

Ứng Vô Cực lắc đầu, ý bảo chính mình không sao.

"Thời gian của ta đã không còn nhiều nữa."

Hắn ta vươn bàn tay của mình ra, thấp giọng nói.

Nhìn kỹ, từng dòng tử khí nho nhỏ đang quấn quanh trên tay.

Mộ Dung Hải Đường thấy vậy thì thở dài.

Công pháp của Ứng Vô Cực sẽ tiêu hao sinh cơ trong cơ thể, nhưng hắn ta lại không thể phế bỏ, chỉ có thể chấp nhận hậu quả này.

"Thấy dáng vẻ của Bạch lão, hẳn là đã lấy được vật thần kỳ bổ sung sinh cơ." Ứng Vô Cực hơi híp mắt, nói.

"Chẳng lẽ ngươi muốn…" Mộ Dung Hải Đường hơi mở to hai mắt, đoán được điều gì đó.

Ứng Vô Cực khẽ gật đầu: "Ta chuẩn bị ngày mau tiến vào hoàng thành, hỏi Bạch lão xem ông ta đã lấy được vật phẩm bổ sung sinh cơ ấy từ đây. Ta sẵn lòng trả một cái lớn vì nó!"

Trong mắt Ứng Vô Cực hiếm thấy mà xuất hiện một vẻ tha thiết.

Mộ Dung Hải Đường nhìn thấy biểu cảm của Ứng Vô Cực, không khỏi thở dài trong lòng.

Tuy rằng nàng cũng hi vọng Ứng Vô Cực có thể hỏi được cách làm thế nào để bổ sung sinh cơ từ chỗ Bạch lão, nhưng Mộ Dung Hải Đường biết, khả năng này thật sự rất nhỏ!

Chưa nói đến việc vật thần kỳ bổ sung sinh cơ cực kỳ hiếm thấy, cho dù Bạch lão vẫn còn thứ kia hoặc là biết được cách lấy nó, cũng không cần phải nói cho Ứng Vô Cực.

Bởi vì nó có thể bổ sung sinh cơ nên hoàn toàn liên quan đến việc kéo dài tuổi thọ!

Hơn nữa, sẽ không có ai sẽ chia sẻ bí mật của chính mình với người liên quan gì.

Nhưng Mộ Dung Hải Đường cũng không còn cách nào để khuyên bảo, tính cách của Ứng Vô Cực thì toàn bộ Lăng Vân học phủ đều biết.

Chỉ cần đã đưa ra quyết định thì tuyệt đối sẽ không đổi ý.

Cũng giống như công pháp mà hắn ta tu hành.

"Vậy chúc ngươi may mắn." Mộ Dung Hải Đường chúc phúc cho hắn ta.

…

Ngày hôm sau.

Cũng giống như mọi ngày, sau khi Lạc Xuyên rời giường và rửa mặt xong thì chuẩn bị ra cửa đi mua đồ ăn sáng.

Có điều sau khi hắn mở cửa và nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài, không khỏi lặng người một lát.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đã đứng trước cửa tiệm.

Tuy rằng Bạch lão bây giờ đã thay đổi to lớn như thế, nhưng Lạc Xuyên vẫn liếc mắt một cái đã nhận ra ông ta.

Nhìn thấy Lạc Xuyên cuối cùng cũng mở cửa, Bạch lão cười ha hả hỏi: "Chào buổi sáng ông chủ."

Cơ Vô Hối cũng cười chào hỏi.

"Các ngươi đã ở đây bao lâu rồi?" Lạc Xuyên hơi im lặng, sau đó hỏi.

"Không bao lâu, mới vừa nãy thôi." Cơ Vô Hối cười nói.

Đối diện với cường giả thần bí như Lạc Xuyên, Cơ Vô Hối không dám nói bọn họ đã chờ ở chỗ này khoảng một giờ!

"Thì ra là thế." Lạc Xuyên gật đầu.

Ngay khi hai người chuẩn bị tiến vào cửa hàng, câu tiếp theo của Lạc Xuyên lại khiến bọn họ có chút dở khóc dở cười.

"Nếu đã như vậy thì đợi thêm một lát nữa đi. Ta còn chưa ăn sáng."

Dứt lời, Lạc Xuyên không quan tâm đến hai người nữa, đi ra khỏi ngõ nhỏ.

Cơ Vô Hối hơi mở to mắt, vẻ mặt có chút bất ngờ.

Hắn ta không nghĩ tới một cường giả như ông chủ sẽ nói ra lời như vậy.

Hơn nữa thân phận của hắn ta là gì?

Thiên Tinh Đại Đế, hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc!

Người tu luyện bình thường gặp phải, cho dù thực lực như thế nào, thái độ cũng phải cung kính chứ?

Nhưng đến chỗ của Lạc Xuyên, thân phận của hắn ta hình như không có tác dụng gì cả!

Có điều cường giả cỡ này, tính cách có chút quái dị cũng là chuyện bình thường.

Đừng tức giận! Đừng tức giận…

Trong lòng Cơ Vô Hối không ngừng khuyên nhủ bản thân.

Chương 98: Cơ Vô Hối vào cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì Bạch lão đã đến Khởi Nguyên Thương Thành hai lần, cho nên cũng có chút hiểu biết về tính cách của Lạc Xuyên.

Ông ta nhìn Cơ Vô Hối đứng bên cạnh không ngừng thay đổi sắc mặt, không khỏi có chút dở khóc dở cười.

Bạch lão nhẹ giọng ho khan một tiếng: "Bệ hạ, tính cách của ông chủ chính là như vậy, ngươi đừng để trong lòng."

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, trên mặt xuất hiện một chút tươi cười: "Bạch lão yên tâm đi, trẫm cũng không phải là một người bụng dạ hẹp hòi!"

Sau đó, hai người cứ lẳng lặng chờ đợi của cửa tiệm như vậy.

Có thể khiến cho Bạch lão và Thiên Tinh Đại Đế phải đứng chờ ngoài cửa như vậy, chỉ sợ có mỗi Lạc Xuyên.

Vài chục phút sau, bóng dáng của Lạc Xuyên rốt cuộc cũng xuất hiện trước mặt hai người.

Nhưng cách mà Lạc Xuyên đi đến lại làm cho khóe mắt của Bạch lão và Cơ Vô Hối đều hơi run lên.

Bọn họ nhìn thấy cái gì?

Một đường hầm không gian xuất hiện trên không trung giữa ngõ nhỏ, sau đó Lạc Xuyên chậm rãi khoan thai đi ra từ bên trong.

Xé rách không gian để đi, cũng chỉ có cao thủ như ông chủ mới có thể làm ra được…

Trong lòng hai người không hẹn mà cùng xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Bọn họ còn phát hiện, trong tay Lạc Xuyên còn có thêm một phần bữa sáng.

Ông chủ đã đi một thời gian dài như vậy, chẳng lẽ còn chưa ăn sáng xong?

Cơ Vô Hối có chút nghi ngờ, suy đoán trong lòng.

Lạc Xuyên không biết Cơ Vô Hối đang suy nghĩ gì, hắn mở cửa tiệm ra.

Cơ Vô Hối và Bạch lão nhất thời nhẹ nhàng thở phào, đi theo Lạc Xuyên vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đứng bên ngoài ước chừng hơn hai tiếng, cũng may bọn họ đều là cao thủ Vấn Đạo, nếu không hoàn toàn không thể kiên trì nổi.

"Cửa hàng thật đặc biệt!"

Cơ Vô Hối tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, nhìn trang trí xung quanh, không khỏi cảm thán một câu.

Tuy rằng lúc trước Bạch lão đã giới thiệu đơn giản về cửa hàng của Lạc Xuyên một lượt, nhưng tận mắt nhìn thấy và nghe nói, suy cho cùng vẫn có chênh lệch rất lớn.

Cửa hàng của Lạc Xuyên giống như là sự kết hợp giữa phong cách khoa học viễn tưởng hiện đại và phong cách huyền bí phương Tây.

Trên Thiên Lan đại lục phổ biến phong cách thời kì phong kiến của Hoa Hạ, thật sự rất đặc biệt.

Hơn nữa phần lớn đồ vật trong cửa hàng đều được tạo ra từ lưu ly, khiến cho Cơ Vô Hối có chút đau lòng.

Ở đây quá xa xỉ rồi!

Tẩm cung của bản hoàng còn chưa hào phóng như vậy!

"Trong cửa hàng này quả nhiên có trận pháp không gian!"

Xem xét kỹ càng kích cỡ không gian trong cửa hàng một lượt xong, Cơ Vô Hối có chút kinh ngạc.

Nhưng ngay lập tức, kinh ngạc lại biến thành thoải mái.

Cũng như sự xa xỉ này, hình như có một trận pháp không gian cũng không phải chuyện gì ghê gớm lắm…

Lúc này, tiếng bước chân "cộp cộp cộp" vang lên.

Yêu Tử Yên rửa mặt xong thì đi xuống cầu thang.

"Hoàng tộc yêu thú!"

Sau khi nhìn thấy Yêu Tử Yên, cho dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng cơ thể

của Cơ Vô Hối vẫn căng cứng một chút theo bản năng.

Thành Cửu Diệu tiếp giáp với dãy núi Cửu Diệu, rất nhiều người tu luyện đều dựa vào việc săn bắt yêu thú trong dãy núi để kiếm sống.

Chính vì như thế, yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu rất căm thù người tu luyện ở ctd.

Một trăm năm trước, từng có hoàng tộc yêu thú cảnh giới nửa bước Tôn Giả xuất hiện trong dãy núi Cửu Diệu, dẫn đầu sóng yêu thú tấn công thành Cửu Diệu!

Trong lời đồn đãi của những người tu luyện bình thường, hoàng tộc yêu thú bởi vì không làm được gì trận pháp bảo vệ của thành Cửu Diệu, cuối cùng đành rút lui.

Nhưng chỉ có Cơ Vô Hối biết được, vì ngăn chặn hoàng tộc yêu thú, hoàng thất đã hao phí bao nhiêu sức mạnh!

Một đời hoàng đế Thiên Tinh đế quốc kia chính là vì chuyện này mà tổn hại căn cơ, chỉ sống qua bốn mươi đã sớm ngã xuống.

Ở Thiên Lan đại lục, người tu luyện bình thường có ít nhất trăm năm tuổi thọ, tầm tuổi đó đã ngã xuống, thật sự khiến người ta phải thương tiếc.

Chương 99: Thật thơm!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên sau khi nhìn thấy Cơ Vô Hối và Bạch lão thì thản nhiên gật đầu, xem như đã chào hỏi.

Sau đó ánh mắt dừng trên người Lạc Xuyên, nhìn thấy thứ trong tay hắn thì đôi mắt nàng lập tức sáng ngời!

"Bữa sáng của ngươi." Lạc Xuyên mặt không biểu cảm nói.

"Cảm ơn ông chủ!"

Yêu Tử Yên vội vàng đi xuống cầu thang, đến trước mặt Lạc Xuyên nhận bữa sáng, rồi nhoẻn miệng cười đến rung động lòng người.

Lạc Xuyên vẫn không nhúc nhích.

Có lẽ là bởi vì nhìn lâu, cho nên sinh ra sức miễn dịch…

Sau khi làm nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên cảm thấy cuộc sống của mình thật sự rất thoải mái.

Hoàn toàn không cần lo lắng âm mưu quỷ kế này nọ có người tu luyện loài người, mỗi ngày đều có thể ngủ thẳng đến khi tự tỉnh, thậm chí còn có ông chủ mang bữa sáng về cho nàng!

Ăn bữa sáng ấm áp ngon lành, còn có thanh cay ăn kèm, đôi mắt của Yêu Tử Yên đều híp lại thành hình trăng non.

A! Thật là một cuộc sống dễ chịu…

Thấy Yêu Tử Yên không để ý đến suy nghĩ của hắn ta, Cơ Vô Hối không khỏi nhẹ nhàng thở phào.

Tuy rằng hôm qua đã gặp mặt, nhưng lúc ấy Cơ Vô Hối vẫn chưa nhận ra thân phận thật sự của Yêu Tử Yên.

Khi đó, sự chú ý của hắn ta đều dồn hết vào việc làm thế nào để ông chủ bớt giận.

Yêu Tử Yên thân là Tôn Giả, đương nhiên không phải Cơ Vô Hối với cảnh giới Vấn Đạo viên mãn có thể nhìn thấu được.

Hơn nữa khi Bạch lão mua được Quỳnh Tương Lộ ở Khởi Nguyên Thương Thành rồi trở về phục mệnh, cũng chỉ nhắc qua rằng trong cửa hàng của Lạc Xuyên có một nữ nhân viên phục vụ mà thôi.

Trong mắt của Bạch lão, thực lực và thân phận của Yêu Tử Yên nếu so sánh với ông chủ, thật sự là không đáng nhắc đến…

Vì thế đã tạo thành hoàn cảnh này.

Đương nhiên, Cơ Vô Hối vẫn có chút tò mò khi Yêu Tử Yên ở trong cửa hàng này.

Đường đường là hoàng tộc yêu thú lại đi làm một nhân viên phục vụ, cho dù cửa hàng không đơn giản thế nào đi chăng nữa, cũng lộ ra một cảm giác không hài hòa mạnh mẽ.

Tôn nghiêm của hoàng tộc yêu thú đâu?

Cơ Vô Hối suy nghĩ, cảm thấy mình không nên nghĩ tiếp nữa.

Hắn ta đi theo Bạch lão đến trước kệ hàng.

Bạch lão giới thiệu: "Bệ hạ, mấy thứ này chính là đồ bán trong cửa hàng của ông chủ, Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền, còn có Quỳnh Tương Lộ…"

Tầm mắt của Bạch lão di chuyển, sau đó nhìn vào vị trí vốn để bày Quỳnh Tương Lộ.

Quả nhiên, nơi đó lúc này đang đặt một tấm bảng trắng nho nhỏ.

Trên bảng trắng viết một hàng chữ đen rõ ràng: Đã bán hết, đang nhập hàng.

Bạch lão dừng lại một chút, nói tiếp: "Đó là quy định trong cửa hàng, bệ hạ ngươi nên nhìn kĩ đi."

Nhìn theo hướng Bạch lão chỉ, Cơ Vô Hối thấy được một bảng trắng nhỏ treo trên tường.

Bên trên viết rõ từng quy định.

"Còn nhiều quy định nữa." Trong lòng Cơ Vô Hối không kiềm được mà xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Sau đó, hai người mỗi người cầm một ly mì ăn liền.

"Yêu cô nương, ta và bệ hạ, mỗi người một ly mì ăn liền, sau đó mỗi

người đánh ba tiếng trong Tháp Thí Luyện." Hai người đi đến trước mặt Yêu Tử Yên, Bạch lão cười nói.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Tổng cộng ba trăm tám mươi linh tinh."

Bởi vì Cơ Vô Hối là lần đầu tiên chơi Tháp Thí Luyện, cho nên tốn một trăm linh tinh để đăng ký tài khoản.

Nghe được giá này, trong lòng Cơ Vô Hối có chút kinh ngạc.

Đồ trong cửa hàng này đều không phải chăng chút nào!

Nếu là người tu luyện bình thường, chỉ sợ chưa chắc đã gánh vác nổi!

Mấy phút sau, Bạch lão và Cơ Vô Hối mỗi người bưng một ly mì ăn liền ngồi bên bờ tường.

Ăn đến mức mặt mày ửng đỏ.

Thật thơm!

Lúc này trong Cơ Vô Hối làm gì còn chút ý nghĩa không vui nào nữa.

Thức ăn ngon cỡ này, cho dù là mấy trăm, mấy ngàn linh tinh cũng đáng giá!

Chuyện này giống như một người đã ăn ngấy sơn hào hải vị, bỗng nhiên nếm được món ăn vặt đặc sắc của dân gian, tất nhiên sẽ cảm thấy vô cùng ngon miệng!

Mức giá này, đáng!

Chương 100: Bệ hạ buổi sáng tốt lành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bạch lão và Cơ Vô Hối ăn hết sạch mì ăn liền, cảm nhận được linh lực sôi sục trong cơ thể, thỏa mãn ợ một tiếng.

"Thế nào?" Lạc Xuyên lên tiếng đúng lúc.

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, nghiêm túc nói: "Hàng trong tiệm của ông chủ quả thật không tầm thường! Hiệu quả cũng giống như giới thiệu, cảm nhận của ta với linh khí trong trời đất đã tăng lên khoảng chừng mười lần!"

"Hàng trong cửa tiệm, tất cả đều đáng giá." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Đâu chỉ là đáng giá, hoàn toàn chính là vật hơn cả giá trị!

Nghe thấy lời của Lạc Xuyên, Cơ Vô Hối và Bạch lão không nén nổi mà sửa lời trong lòng.

"Cảm tạ ơn tạo hóa của ông chủ!" Bạch lão bỗng nhiên trịnh trọng nói.

Lạc Xuyên hiểu được lời của Bạch lão là có ý gì.

Chính là nhờ Quỳnh Tương Lộ bán trong cửa hàng, Bạch lão mới có cơ hội bổ sung sinh cơ.

Từ hậu tích bạc phát, mới đột phá lên Vấn Đạo cửu phẩm!

Lạc Xuyên lại lắc đầu: "Đây chính là cơ duyên của ngươi, không liên quan đến ta."

Bạch lão cười khổ, tính cách của ông chủ quả nhiên vẫn trước sau như một.

"Hả? Bệ hạ?"

Lúc này, giọng nói kinh ngạc vang lên.

Nhìn theo hướng phát ra âm thanh, hai tỷ đệ Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân đang đứng ở cửa.

Ba người nhìn Cơ Vô Hối ở trong cửa hàng, ngoại trừ kinh ngạc còn có sự khó tin.

Vậy mà ngay cả bệ hạ cũng tự mình đến đây, ông chủ trâu bò quá!

Đương nhiên, những lời này họ cũng chỉ dám nghĩ trong lòng mà thôi.

"Bệ hạ buổi sáng tốt lành."

Ba người liếc nhìn nhau, sau đó đồng thanh nói.

Cơ Vô Hối nhìn cả ba người, cũng không khỏi sững sờ một lát.

Hắn ta cũng không ngờ lại đụng mặt bọn họ ở chỗ này.

Có điều Cơ Vô Hối là người thế nào, Thiên Tinh Đại Đế của Thiên Tinh đế quốc, đối với việc khống chế cảm xúc của mình đã đến trình độ xuất thần nhập hóa.

Hắn ta gật đầu, cười nhạt nói: "Tiểu tử nhà Tả tướng, con trai và con gái của Trấn Nam hầu, sao sớm như vậy đã đến cửa hàng của ông chủ?"

"À…"

Ba người lại nhìn nhau, sau đó Bộ Ly Ca nói: "Chơi trong Tháp Thí Luyện ba tiếng là có thể tương đương với tu luyện một ngày, bệ hạ hẳn là biết rồi chứ?"

Cơ Vô Hối gật đầu, Bạch lão đã nói chuyện này với hắn ta rồi.

"Chính vì như thế, hơn nữa trong cửa hàng chỉ có mười bộ máy móc, nếu tới trễ, bị người ra chiếm hết thì làm sao bây giờ?" Bộ Ly Ca nói tiếp.

Hình như cũng có lý. Cơ Vô Hối gật đầu đồng ý.

"Một khi đã như vậy, trước tiên trẫm sẽ thử xem rốt cuộc Tháp Thí Luyện này có thần kì như Bạch lão và ngươi nói hay không, thế mà lại có thể gia tăng tu vi!" Cơ Vô Hối cười nói.

"Bạch lão?" Nghe thấy xưng hô của Cơ Vô Hối, ba người đều có chút nghi ngờ nhìn Bạch lão.

Về phần Bạch lão, ba người thật sự không nhận ra.

Dù sau bây giờ Bạch lão đã thay đổi quá nhiều!

Ngày hôm qua vẫn là một ông lão râu tóc bạc trắng, bây giờ nhìn lại đã trẻ hơn mười tuổi, tóc cũng trở nên đen nhánh!

"Ngày hôm qua còn gặp mặt, hôm nay chẳng lẽ đã không nhận ra ta?" Bạch lão cười ha hả nói.

Giọng điệu này, còn có khuôn mặt quen thuộc, đúng là Bạch lão không

sai.

"Bạch lão, sao ngài lại trẻ ra nhiều như vậy?" Giang Thánh Quân không nhịn được mà hỏi.

"Hôm qua may mắn tiến giai đến Vấn Đạo cửu phẩm." Bạch lão cười nói.

"Vấn Đạo cửu phẩm? Chẳng lẽ hôm qua là Bạch lão ngài đột phá ư?" Ba người không kiềm được mà thốt lên đầy kinh ngạc.

Lúc này bọn học đã hiểu rõ nguyên nhân sinh ra hiện tượng lạ ngày hôm qua, không ngờ lại là do Bạch lão tiến giai!

Về phần tin tức Bạch lão tiến giai đến Vấn Đạo cửu phẩm, chỉ có vài thế lực lớn đã đến trước mới biết được, không lưu truyền trong thành Cửu Diệu.

Bạch lão gật đầu: "Nhờ có Quỳnh Tương Lộ trong cửa hàng của ông chủ bổ sung sinh cơ, ta mới có thể đột phá!"

Ba người nhìn Lạc Xuyên, người nọ vẫn mang vẻ mặt lạnh nhạt.

Ông chủ trâu bò ghê!

"Chúc mừng Bạch lão!" Ba người nghiêm túc nói.

Sau đó, Cơ Vô Hối và Bạch lão đội mũ giáp, tiến vào Tháp Thí Luyện.

Họ nhìn thấy bản thân bỗng nhiên xuất hiện trong một không gian hoàn toàn tối mịt, hơn nữa linh lực trong thân thể cũng biến mất rất khó hiểu.

Nói thật, Cơ Vô Hối đã hơi luống cuống trong phút chốc.

Sau khi phát hiện có thể cảm nhận được cơ thể chân chính của mình và hoàn cảnh bên ngoài, hắn ta mới nhẹ nhàng thở ra.

"Nơi này chính là không gian bắt đầu sao?"

Xung quanh là một vùng tối đen giống như hư vô, vẻ mặt Cơ Vô Hối đầy tò mò.

Đồng thời trước mặt hắn ta cũng xuất hiện câu hỏi lựa chọn đăng ký tài khoản.

Cơ Vô Hối không chút do dự, lập tức chọn đăng ký.

Sau đó, trong không gian bắt đầu, có hai kiến trúc loại nhỏ khác nhau

hiện ra.

Một cái là tháp nhỏ, cái khác là một cái bệ hình tròn.

Thấy cảnh tượng này, Cơ Vô Hối cũng ngây ngẩn cả người.

Đây là tình huống gì?

Bạch lão cũng không nói cho hắn ta biết là sẽ xuất hiện hai thứ này!

Nào ngờ lúc này Bạch lão cũng mang vẻ mặt ngơ ngác.

Sao không gian bắt đầu này lại không giống với trước kia?

Cái bệ mới xuất hiện này thứ đồ chơi gì vậy?

Chương 101: Chế độ Sàn đấu đã mở ra

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đám người Bộ Ly Ca đương nhiên là dồn sự chú ý lên người Bạch lão và Cơ Vô Hối.

Bọn họ đều rất tò mò, hai người thân là cường giả Vấn Đạo, sẽ chiến đấu như thế nào ở trong Tháp Thí Luyện.

Mà sau khi bọn họ nhìn thấy hình ảnh biểu hiện trên màn hình, cũng có chút kinh ngạc.

"Không gian bắt đầu hình như không giống với ngày hôm qua." Bộ Thi Ý khẽ nhíu mày.

Bộ Ly Ca gật gật đầu: "Đúng vậy, có thêm một tòa tháp nhỏ và một sân đấu. Ta có thể đoán được cái tháp nhỏ kia, chắc là nơi chơi trò Tháp Thí Luyện, còn sân đấu kia là thứ gì?"

Lúc này Yêu Tử Yên cũng đã ăn sáng xong.

Nàng ở phía sau nghe được tiếng nói chuyện, bước nhanh đến bên cạnh bọn họ.

Nhìn thấy hình ảnh biểu hiện trên màn hình, không nhịn được nói: "Quả thật là không giống, ông chủ, đây là có chuyện gì?"

Ánh mắt của mấy người nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên bình thản nói: "Như các ngươi đã chứng kiến, chế độ mới của Tháp Thí Luyện, Sàn đấu. Chế độ các ngươi chơi lúc đầu tên là chế độ khiêu chiến."

"Chế độ khiêu chiến?"

"Chế độ chơi mới?"

"Sàn đấu?"

"Ông chủ giải thích một chút đi!"

Mấy người nhìn chằm chằm Lạc Xuyên với vẻ khẩn thiết.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không thay đổi, nói: "Sàn đấu, chính như tên

của nó, là nơi để người chơi luận bàn. Đồng thời còn có các loại chế độ đối chiến, đơn đấu, song đấu, đấu đội…"

Mấy người gật gật đầu, có chút hiểu rõ, trong mắt xuất hiện một tia cuồng nhiệt.

Có thể đối chiến tuyệt đối công bằng với những người tu luyện còn lại, thật sự khiến người ta cảm thấy hưng phấn không thể tưởng tượng nổi!

Sau đó Lạc Xuyên lại tiếp tục bổ sung nói: "Mỗi một trận chiến đấu trong chế độ Sàn đấu, đều cần phải nộp linh tinh tương ứng.

Cảnh giới Đoán Thể, Cảm Linh, Tạo Hóa đối chiến cần nộp mười linh tinh. Cảnh giới Thần Hồn, Quy Nguyên, Vấn Đạo đối chiến cần nộp một trăm linh tinh, giá cả dựa theo người có thực lực mạnh nhất của song phương làm chuẩn.

Nếu song phương đối chiến có cảnh giới tương đồng, lấy thực lực của người có tu vi thấp hơn làm chuẩn. Đương nhiên, song phương cũng có khả năng tự lựa chọn cảnh giới."

Mọi người: "…"

Được đấy, điều này rất có phong cách của ông chủ!

Lạc Xuyên còn chưa nói hết: "Mặt khác, chế độ Sàn đấu còn có hệ thống xếp hạng điểm chiến thắng. Những người có xếp hạng cao, có thể đổi thành thời gian chơi Tháp Thí Luyện làm phần thưởng."

Thời gian chơi trò chơi làm phần thưởng?

Nghe nói như thế, hô hấp của mấy người đột nhiên trở nên dồn dập.

Nói thật, bọn họ cảm thấy, thời gian chơi Tháp Thí Luyện có ba giờ mỗi ngày thật sự là không đủ.

Thật sự là quá ngắn! Thường thường đều là còn chưa kịp chiến đấu như thế nào thì thời gian đã hết rồi!

Nhưng quy định trong cửa hàng của ông chủ bày ra ở đấy, bọn họ cũng không có biện pháp.

Hiện giờ có thêm một con đường có thể giành được thêm thời gian chơi trò chơi, làm sao có thể không kích động?

Tuy nhiên câu kế tiếp của Lạc Xuyên lại làm cho bọn họ có chút dở khóc dở cười.

"Đương nhiên, bởi vì hiện tại số người chơi quá ít, cho nên hệ thống xếp hạng điểm chiến thắng tạm thời đóng lại." Lạc Xuyên mặt không chút thay đổi nói.

"A a a! Ông chủ ngươi khi nói lời này lương tâm không đau hay sao? !" Bộ Ly Ca gần như muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

Khuôn mặt của mấy người còn lại cũng đều lộ vẻ cười khổ.

Lạc Xuyên không hề nhúc nhích.

Ngay sau đó, sự chú ý của mấy người lập tức dời đi.

“Giang Thánh Quân, có gan lên chiến đấu một lúc hay không?" Nhìn thấy Giang Thánh Quân ở bên cạnh, khuôn mặt Bộ Ly Ca lộ vẻ nóng lòng muốn tỉ thí.

“Ha! Ai sợ ai, một lúc nữa ta sẽ đánh cho ngươi không phân biệt được đông tây nam bắc!" Giang Thánh Quân cười lạnh.

Bộ Thi Ý nhìn thấy hai người đang kêu gào, trong lòng thở dài không biết làm sao.

Nàng thật ra không nghĩ đến việc chiến đấu với bọn họ.

Bởi vì với thực lực của nàng, cho dù là cảnh giới giống nhau, kết quả cũng sẽ không có gì hồi hộp cả.

Tuy nhiên nếu có thể chiến đấu cùng với cường giả Vấn Đạo mà nói, trái lại là một cơ hội không tồi!

Trong lòng suy nghĩ, Bộ Thi Ý không khỏi dừng ánh mắt ở trên người Bạch lão và Cơ Vô Hối.

Không biết Bạch lão và Cơ Vô Hối biết được hai người họ bị Bộ Thi Ý coi như là đối thủ, sẽ có cảm tưởng thế nào?

...

Trong Tháp Thí Luyện, Bạch lão và Cơ Vô Hối không hẹn mà gặp cùng lựa chọn chế độ Sàn đấu.

Mọi người đều tò mò, bọn họ đều muốn xem cái sân đấu mới xuất hiện

này là cái gì.

Ngay lập tức, một bảng thông tin về chế độ Sàn đấu xuất hiện.

Nội dung phía trên về cơ bản giống như những gì Lạc Xuyên nói.

Bạch lão cùng Cơ Vô Hối đọc một cách cẩn thận.

Chương 102: Bệ hạ, xin chỉ giáo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi đọc phần giới thiệu về Sàn đấu, Cơ Vô Hối và Bạch lão đều có chút hiểu rõ.

Đồng thời, trong lòng bọn họ cũng đều tràn đầy khiếp sợ.

Có thể giao chiến một cách tuyệt đối công bằng, hơn nữa còn không phải lo lắng bản thân mình đã bị thương thế gì hoặc là ảnh hưởng đến khu vực quanh mình, chỉ sợ những chuyện như thế này cũng chỉ có ở trong cửa hàng của ông chủ mới có thể xuất hiện đi.

"Bạch lão, có muốn đánh một trận hay không?" Cơ Vô Hối cười nói.

"Đương nhiên không thành vấn đề!" Bạch lão cười ha hả nói: "Ngày hôm qua tiến giai đến Vấn Đạo cửu phẩm, ta cũng muốn hoạt động một ít gân cốt từ lâu!"

Nghe thấy cuộc trò chuyện giữa Bạch lão và Cơ Vô Hối, ba người Bộ Ly Ca ngay lập tức trở nên hào hứng.

Không ngờ Bạch lão và bệ hạ lại muốn giao chiến, là trận chiến mà nhân sinh khó gặp!

Không biết siêu cấp cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm đối chiến, sẽ là cảnh tượng kinh thiên động địa như thế nào?

"Người chơi Bạch Hồng mời Cơ Vô Hối giao chiến, có đồng ý hay không?"

Một tin tức xuất hiện ở trước mặt Cơ Vô Hối.

Cơ Vô Hối đương nhiên là lựa chọn đồng ý.

Lập tức, hai người chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt vụt lóe.

Khi xuất hiện một lần nữa, bản thân bọn họ đã ở trên đỉnh một núi tuyết cao sừng sững!

"Khi đối chiến trong chế độ Sàn đấu của Tháp Thí Luyện, nếu như không chủ động lựa chọn, bản đồ đối chiến sẽ xuất hiện ngẫu nhiên." Lạc

Xuyên đúng lúc tiếng giải thích.

Mấy người hiểu rõ gật đầu.

Ngay cả Yêu Tử Yên cũng có chút tò mò đi lại gần đây.

Biểu hiện trên màn hình là cảnh tượng một mảnh trời mênh mông.

Bốn phía là dãy núi mênh mông vô bờ bị tuyết trắng bao phủ, trên không trung có vô số bông tuyết bay bay!

Bạch lão và Cơ Vô Hối nhìn thấy cảnh vật xung quanh bản thân mình, đều lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Bọn họ có thể cảm giác được rõ ràng hơi thở rét lạnh trong không khí, còn có cảm giác bông tuyết bị gió thổi hỗn loạn đập lên trên người!

"Bệ hạ, chọn binh khí đi!" Bạch lão nhìn thấy Cơ Vô Hối ở phía xa, cao giọng nói.

Cơ Vô Hối gật gật đầu.

"Không ngờ nơi này cũng có Hắc Long thương?"

Bạch lão mở thương thành ra, vốn ôm tâm tình thử tìm tòi một chút, không ngờ thật sự tìm được Hắc Long thương!

Ông ta ngay lập tức không do dự, trực tiếp lựa chọn!

Trong nháy mắt, một thanh trường thương giống Hắc Long thương của Bạch lão như đúc xuất hiện ở trong tay ông ta.

Bạch lão thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng Long Hồn bên trong Hắc Long thương!

Ở trong chế độ Sàn đấu, mỗi người đều có thể tự lựa chọn binh khí của chính mình.

Đương nhiên, đây là miễn phí.

Cũng không thể đã thu phí vào cửa, vẫn còn thu linh tinh của vũ khí, vậy thì quá đen tối.

Ở trong tay Cơ Vô Hối, xuất hiện một thanh kiếm màu xanh dài ba thước tản ra hơi thở đế hoàng cuồn cuộn.

Bạch lão nhận ra thanh kiếm kia!

Thánh binh, Thiên Tử kiếm!

Không ngờ rằng trong thương thành không gì không có, ngoại trừ hắc long thương ra, còn có binh khí của Cơ Vô Hối!

Lúc này, thực lực của hai bên đã hoàn toàn giống nhau.

Đều là mới bước vào cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đều nhìn thấy đối phương, một đạo linh khí gió lốc chậm rãi ngưng tụ ở vị trí trung tâm.

Bông tuyết bay múa, gió lạnh giống như đao!

"Bệ hạ, xin chỉ giáo!"

Giọng nói của Bạch lão vang lên, bóng dáng dĩ nhiên biến mất tại chỗ.

"Ha ha, Bạch lão cũng không nên nương tay!"

Gần như cùng lúc đó, Cơ Vô Hối cười điên cuồng, Thiên Tử kiếm chém xuống sườn đối phương.

Trong nháy mắt, ở một chỗ rõ ràng trống không xuất hiện một thanh trường thương màu đen, mũi thương thậm chí còn xé rách không gian!

Bóng dáng của Bạch lão cũng đồng thời xuất hiện.

Đinh!

Kèm theo một tiếng vang giòn giã, Thiên Tử kiếm và Hắc Long thương va chạm vào nhau!

Những nơi chúng va chạm, những khe nứt không gian màu đen kịt xuất hiện.

Nhuệ khí vô tận tản ra bốn phía xung quanh, mặt đất dưới chân hai người thậm chí đều xuất hiện vết nứt sâu không thấy đáy!

Một kích không trúng, trong nháy mắt, thân hình của Cơ Vô Hối lui ra xa mấy ngàn trượng.

Bạch lão không chịu buông tha, tiến lên.

Đồng thời, còn có một tràng cười ha hả vang lên.

"Bạch Y Thương Thần, không chỉ như vậy!"

Chương 103: Thắng bại đã phân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân hình của Bạch lão nhanh như điện, trường thương như rồng, hàng trăm ngàn mũi thương hình rồng xuất hiện!

Với thế bài sơn đảo hải, nghiền áp về phía Cơ Vô Hối!

Không gian thậm chí không thể chịu nổi, giống như một tấm gương bình thường, xuất hiện các vết nứt màu tối đen!

Nếu hai người luận bàn ở trong hiện thực, Bạch lão đương nhiên không dùng đem hết toàn bộ sức lực.

Danh tiếng Bạch Y Thương Thần, cũng không phải là nói suông mà thôi.

Cho dù Cơ Vô Hối là Vấn Đạo viên mãn, nếu Bạch lão toàn lực ra tay mà nói hắn ta nhất định sẽ không thu được lợi ích gì cả!

Nhưng bây giờ thì khác, đây chính là bên trong Tháp Thí Luyện, cho dù chết rồi cũng có thể trong nháy mắt sống lại, căn bản không cần kiêng kị cái gì.

Cho nên Bạch lão vừa ra tay là sử dụng toàn lực!

Chiêu này, chính là chiêu pháp thành danh của Bạch lão danh - Long Chiến Bát Hoang!

Cơ Vô Hối không dám chậm trễ.

Sắc mặt của hắn ta trở nên nghiêm túc, hít một hơi thật sâu.

Một luồng khí đế vương khí quanh quẩn ở quanh thân hắn ta!

Trong phút chốc, sắc trời vốn đang mờ mịt bỗng nhiên lóe lên một chút.

Dị tượng xuất hiện.

Một hư ảnh hình người có kích thước khoảng chừng trăm ngàn trượng, thân mặc long bào chậm rãi đứng dậy ở phía sau Cơ Vô Hối.

Hư ảnh cũng cầm trong tay một thanh kiếm, có chín phần giống với Cơ Vô Hối.

Thánh Hoàng Pháp Thân, công pháp của bậc đế vương của Thiên Tinh

đế quốc!

Cơ Vô Hối nâng cánh tay lên, chém một kiếm về phía biển mũi thương đang lao tới!

Hư ảnh ở phía sau hắn ta cũng như thế!

Một mũi nhọn lạnh lẽo tỏa ánh sáng ra vạn trượng!

Ngọn lửa vàng chói mắt lóe lên trên mũi kiếm có kích thước mấy trăm trượng, không khí đều bị trực tiếp thiêu đốt!

Một kiếm này, giống như ngay cả thiên địa cũng đều có thể bổ ra!

Kiếm chưa hạ xuống, núi non phía dưới đã không chịu nổi, đã xuất hiện một vực sâu có kích thước ước chừng nghìn trượng!

Hai đạo công kích chạm vào nhau, trong phút chốc thiên địa trở nên yên tĩnh!

Một luồng ánh sáng cực kì chói lọi xuất hiện ở chỗ và chạm, cả thế giới này đều bị nó bao trùm!

…

"Đã xảy ra chuyền gì vậy?"

Mấy người đang nhìn chằm chằm vào màn hình thấy hình ảnh một vùng sáng chói, ngay lập tức có phần nóng nảy.

Rõ ràng đã tới thời khắc mấu chốt, vì sao không nhìn thấy gì cả?

"Thắng bại đã phân."

Giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên vang lên.

Mọi người lúc này mới phát hiện, hóa ra không biết từ khi nào, không ngờ ông chủ đã đến bên cạnh mấy người.

"Ông chủ, làm sao ngươi biết được? Thắng bại rõ ràng còn chưa xác định đâu!" Bộ Ly Ca hơi khó hiểu nói.

Lạc Xuyên: "Cảm giác."

Mọi người: ...

"Thực ra ta cũng có cảm giác thắng bại có thể đã phân ra rồi." Yêu Tử Yên cười cười, nói.

"Vậy Tử Yên tỷ, cuối cùng là ai thắng?" Bộ Thi Ý tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên lắc lắc đầu, bán tín bán nghi nói: "Trước tiên xem đi, kết quả sẽ lập tức được công bố."

Lúc này, ánh sáng trên màn hình hiển thị đã dần dần mờ đi.

Mọi người mơ hồ có thể nhìn thấy mặt đất đã vỡ nát, không gian bị vỡ vụn đang không ngừng tự động khôi phục.

Đương nhiên, còn có hai bóng dáng đang đứng trên không trung, giằng co phía xa xa.

Sau mấy hơi thở, hình ảnh rốt cuộc trở nên rõ ràng hơn.

Sau khi nhìn thấy dáng vẻ của hai người, đám người Bộ Ly Ca đột nhiên truyền đến âm thanh hít một hơi khí lạnh.

Bạch lão thở phì phò, sắc mặt trắng bệch.

Một vết thương bắt mắt ngang qua ngực và bụng, thậm chí có thể nhìn thấy được nội tạng đang nhúc nhích ở trong đó!

Máu đỏ tươi trào ra từ miệng vết thương giống như thể không có vấn đề gì.

Nếu không phải cảnh giới Vấn Đạo có sinh mệnh lực hùng mạnh, chỉ sợ đã ngã xuống từ lâu.

Bên kia, Cơ Vô Hối nhìn qua gần như không có gì khác với lúc chưa chiến đấu.

Song phương đối lập, cao thấp đã phân!

"Hóa ra người thắng lợi là bệ hạ!" Giang Thánh Quân hơi giật mình nói.

Tỷ đệ Bộ Thi Ý gật gật đầu tán thành.

Điều hiển nhiên mà thôi!

Bạch lão đã bị thương nặng như vậy, nếu ở trong hiện thực thì đã mất đi sức chiến đấu.

Mà Cơ Vô Hối nhìn qua có vẻ bình tĩnh, dáng vẻ căn bản không chịu một kỳ vết thương nào.

Cao thấp đã phân!

Chương 104: Thỉnh cầu của Bộ Thi Ý

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cơ Vô Hối nhìn về phía Bạch lão, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười bất đắc dĩ.

Một tiếng thở dài khe khẽ vang lên: "Không ngờ nhiều năm trôi qua như vậy, sức chiến đấu của Bạch lão không giảm chút nào so với năm đó! Trận chiến này, là ta thất bại."

Giọng nói kết thúc, một vết máu tinh tế xuất hiện ở chỗ yết hầu của Cơ Vô Hối.

Thân thể hóa thành những điểm ánh sáng rồi tiêu tán.

"Bệ hạ, đa tạ."

Bạch lão cười ha hả nói, thân thể ông ta cũng hóa thành ánh sáng.

Sau đó, hai người đều tự xuất hiện ở trong không gian lúc bắt đầu.

Ba người thấy cảnh tượng như vậy, gần như sợ ngây người.

"Không ngờ người thắng lại chính là Bạch lão? !" Bộ Thi Ý lẩm bẩm nói, có chút không thể tin được.

"Thực lực của bệ hạ chắc là mạnh hơn Bạch lão, vì sao lại có kết quả như vậy?" Khuôn mặt của Giang Thánh Quân cũng lộ vẻ không thể hiểu nổi.

Mấy người còn lại cũng như thế.

Yêu Tử Yên hơi nheo ánh mắt lại, suy đoán: "Thương thuật của Bạch lão, chú trọng sát phạt, chiêu thức của Cơ Vô Hối, xem chừng là có liên quan với sức mạnh của số mệnh.

Ở trong Sàn đấu này không có sức mạnh của số mệnh, cho nên Cơ Vô Hối cũng không phát huy được toàn bộ sức mạnh."

Hai từ số mệnh, tuy rằng hư vô mờ mịt, nhưng hiểu rõ quả thực là nó thực sự tồn tại.

Vận mệnh quốc gia, cũng là một loại số mệnh!

Cơ Vô Hối thân là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, đương nhiên có thể nắm sức mạnh của số mệnh trong tay.

Thánh Hoàng Pháp Thân mà hắn tu hành, chỉ có dựa vào sức mạnh của số mệnh, mới có thể phát huy sức mạnh lớn nhất.

Lúc này Cơ Vô Hối đã rời khỏi Tháp Thí Luyện, sau khi nghe thấy những gì Yêu Tử Yên nói, hắn ta gật gật đầu, cười nói: "Yêu cô nương nói không sai, Thánh Hoàng Pháp Thân mà ta tu luyện, quả thực có quan hệ rất lớn với sức mạnh của số mệnh.

Tuy nhiên nếu thật sự có thể sử dụng lực lượng số mệnh mà nói, ta cùng với Bạch lão đối chiến thì thắng bại vẫn còn là ẩn số. Danh tiếng Bạch Y Thương Thần của Bạch lão, chính là dùng vô số cường giả để lát lên!"

"Bệ hạ khen nhầm rồi." Bạch lão cũng rời khỏi Tháp Thí Luyện, khoát tay áo cười ha hả: "Nếu là ở trong hiện thực chân chính giao chiến mà nói, ta nhất định không phải đối thủ của bệ hạ."

Lúc này, Bộ Thi Ý nhìn thấy Bạch lão, há miệng thở dốc, như là muốn nói cái gì đó.

"Tiểu nha đầu Bộ gia, ngươi muốn nói gì?" Bạch lão nhìn thấy thần sắc rối rắm của Bộ Thi Ý, hỏi.

Bộ Thi Ý cắn chặt răng: "Bạch lão, ta muốn đánh với ngài một trận, xem chênh lệch giữa ta và cảnh giới Vấn Đạo rốt cuộc lớn đến mức nào!"

Lời vừa nói ra, Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân đều trừng lớn hai mắt.

Đối chiến với Bạch lão, không phải tự tìm hành hạ hay sao!

"Tỷ, ngươi đang nói đùa hay sao?" Khóe miệng của Bộ Ly Ca giật giật, có phần không nói nên lời.

Trái lại, Cơ Vô Hối sau khi nghe được lời nói của Bộ Thi Ý, đột nhiên cười ha ha đứng lên: "Tốt! Không hổ là huyết mạch của Trấn Nam Hầu, có quyết đoán! Bạch lão, ngươi đánh với nàng một hồi, như thế nào?"

Bạch lão lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, nói: "Nếu bệ hạ đã nói như vậy, lão phu sẽ đánh với ngươi một hồi, chỉ có điều đừng nói ta ỷ lớn bắt

nạt bé là được."

"Ở trong chế độ Sàn đấu, thực lực hai bên đối chiến dưới tình huống ngầm thừa nhận sẽ lấy thực lực của người có tu vi thấp hơn làm chuẩn, tuyệt đối công bình công chính." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên đúng lúc vang lên.

Bạch lão và Bộ Thi Ý đang tiến vào Tháp Thí Luyện.

Lúc này, bản thân hai bên đang cùng nhau ở trong một khu rừng rậm.

"Cảnh giới Thần hồn ngũ phẩm! Tiểu nha đầu Bộ gia, thiên phú của ngươi, cho dù đặt ở trên toàn bộ Thiên Lan đại lục cũng là thượng đẳng!"

Bạch lão cảm nhận thực lực của bản thân mình, hơi kinh ngạc.

Bộ Thi Ý mỉm cười: "Bạch lão, đắc tội!"

Linh khí mờ mịt ở quanh thân nàng tỏa ra, cả người giống như một thanh lợi kiếm rút ra khỏi vỏ!

"Người trẻ tuổi, nên có nhuệ khí như vậy!"

Trong mắt của Bạch lão xuất hiện vẻ tán dương.

Đồng thời, thân hình hơi hướng về phía bên cạnh người, di chuyển từng bước một.

Xích!

Tiếng xé gió vang lên, một kiếm của Bộ Thi Ý thất bại.

Một kích chưa trúng, Bộ Thi Ý biến đâm thành chém, trường kiếm trong tay quét ngang một cái.

Ngón tay của Bạch lão khẽ búng ra, vừa vặn trúng mục tiêu trên thân kiếm cách chuôi kiếm vài tấc.

Sắc mặt của Bộ Thi Ý hơi đổi.

Một ngón tay của Bạch lão, trực tiếp đánh trúng chỗ có lực lượng yếu nhất trên trường kiếm, đánh tan tất cả lực lượng ở bên trên!

Chương 105: Chỗ chênh lệch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong mắt của Bộ Thi Ý xuất hiện thần sắc nghiêm túc.

Thân là đối thủ của Bạch lão, nàng cảm nhận được áp lực nặng nề!

Bộ Thi Ý tiếp tục công kích, Bạch lão chỉ một mực phòng thủ.

Nhưng sắc mặt của Bộ Thi Ý lại càng ngày càng khó coi.

Bởi vì nàng phát hiện, Bạch lão mà mình đang đối mặt giống như là một cục bông không chịu dùng sức.

Cho dù công kích mãnh liệt như thế nào, kết quả đều là đá chìm đáy biển, không có chút tác dụng nào.

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, Bộ Thi Ý còn kinh ngạc phát hiện, chiêu thức của bản thân mình đã bị Bạch lão chế trụ một cách chặt chẽ!

Nói cách khác, nàng căn bản không thể dừng công kích lại.

Thời điểm công kích dừng lại, đó là lúc bị thua!

"Vì sao Bạch lão không tấn công? Cứ một mực phòng thủ vậy?" Nhìn thấy hình ảnh hiển thị trên màn hình, Bộ Ly Ca có chút khó hiểu hỏi.

Gương mặt của Giang Thánh Quân cũng lộ vẻ nghi hoặc.

Theo như hai người thấy, Bạch lão giống như là bị công kích của Bộ Thi Ý áp chế.

Tuy nhiên hai người cũng biết, đây là chuyện không có khả năng.

Bạch lão chính là cường giả Vấn Đạo cửu phẩm, mà Bộ Thi Ý chẳng qua có cảnh giới Thần Hồn mà thôi.

Cho dù hiện tại ở giữa Sàn đấu, tu vi của bọn họ giống nhau, nhưng tầm nhìn và kinh nghiệm của bọn họ căn bản không thể nào so sánh được!

Cho nên nói, hai người cảm giác có phần xem không hiểu tình huống hiện tại.

Cơ Vô Hối lắc lắc đầu, cười nói: "Cảnh giới của các ngươi không đủ, xem không hiểu cũng là chuyện bình thường. Ngay từ đầu, hướng đi của

cuộc chiến đấu đã bị Bạch lão nắm trong tay. Công kích của Yêu Tử Yên, hoàn toàn chính là đâm lao thì phải theo lao. Hiện tại, chắc cũng sắp kết thúc rồi."

Thời điểm Cơ Vô Hối nói ra những lời này, Bạch lão rốt cuộc có động tác.

Một cành cây khô không biết từ khi nào đã xuất hiện ở trong tay của Bạch lão, đâm về phía trước vô cùng đơn giản.

Đại đạo tối giản!

Một chiêu, Bộ Thi Ý cảm giác bản thân mình giống như đối mặt với một mảnh thiên địa đang ép xuống.

Tuy rằng cảnh giới giống nhau, nhưng đối với việc sử dụng linh lực thì căn bản không thể nào sánh bằng!

Nháy mắt tiếp theo, trường kiếm trong tay Bộ Thi Ý vỡ vụn ra thành từng mảnh, thân thể cũng hóa thành những điểm ánh sáng.

"Một chiêu! Từ đầu tới đuôi chỉ điểm một chiêu!" Bộ Ly Ca có chút không thể tin được nói ra.

"Ta thất bại." Bộ Thi Ý cởi mũ chơi game xuống, nhẹ giọng nói.

"Bộ nha đầu, hiện tại đã biết nhược điểm của bản thân mình ở chỗ nào rồi chứ?" Bạch lão cười nói.

Bộ Thi Ý gật gật đầu.

Trong trận chiến vừa rồi, nàng đã hiểu được điểm yếu của mình ở chỗ nào.

Không chỉ có khuyết thiếu kinh nghiệm chiến đấu, việc sử dụng chiêu thức cũng khá cứng nhắc.

Mà Bạch lão thì giống như một khối ngọc thô trọn vẹn, mỗi một lần ra tay giống như là bản năng vậy, không hề có một động tác dư thừa nào cả!

Loại ý thức chiến đấu có thể nói là cực hạn này, đã dung nhập hoàn toàn vào thân thể của Bạch lão!

Không có thân kinh bách chiến thì đúng là không có khả năng đạt được!

Tuy nhiên ở Khởi Nguyên Thương Thành, cách nói này có lẽ cũng không

được áp dụng.

Bởi vì chiến đấu ở trong Tháp Thí Luyện, không khác gì ngoài hiện thực cả.

Ở trong trò chơi, vẫn có thể tăng ý thức chiến đấu lên như cũ!

Thời gian kế tiếp, chính là thời gian chơi Tháp Thí Luyện.

Chính cái gọi là chiến đấu mới là phương pháp tốt nhất để tăng thực lực lên, cho nên Bộ Thi Ý trực tiếp tiến vào chế độ khiêu chiến.

Về phần vì sao không lựa chọn chế độ Sàn đấu...

Nguyên nhân chính là không có đối thủ thích hợp.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân rất yếu, cường giả có thân phận như Bạch lão và Cơ Vô Hối, chung quy không thể làm đối thủ bồi luyện của nàng được?

Về phần ông chủ và Yêu Tử Yên....

Ừm, việc này không cần nghĩ đến.

Bạch lão và Cơ Vô Hối cũng lựa chọn chế độ khiêu chiến.

Cơ Vô Hối lần đầu tiên nhìn thấy yêu thú chân thật như thế, còn đang thực sự hưng phấn một phen.

Nhưng cảnh giới của bản thân bỗng nhiên biến thành Đoán Thể, cũng khiến cho hắn ta thích ứng một đoạn thời gian.

Về phần Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân, trực tiếp tiến vào chế độ Sàn đấu.

Vừa vặn thực lực của hai người chênh lệch không nhiều, đều là cảnh giới Tạo Hóa, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu cũng không tệ.

Đương nhiên, trước khi tiến vào Tháp Thí Luyện, ba người Bộ Ly Ca cũng đều không quên mỗi người mua một ly mì ăn liền.

Tốc độ tu luyện tăng mười tám lần trong một giờ, cũng không thể uổng phí một cách vô ích.

Chương 106: Ông chủ chán chường đã lên mạng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cả năm người đều tiến vào Tháp Thí Luyện, Khởi Nguyên Thương Thành khôi phục bình tĩnh như trước kia.

Nhưng sự bình tĩnh này vẫn bị ngắt quãng.

Bởi vì thường thường có tiếng kêu gào của Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca vang lên.

"Chết tiệt, không ngờ cái tên khốn Giang Thánh Quân nhà ngươi lại ngầm giở trò!"

"Như thế nào, thua chính là thua, ngươi không phục?"

"Ông đây không phục, có bản lĩnh thì đánh lại một lần nữa!"

"Đánh thì đánh, ai sợ ai..."

Ừm, đại khái chính là như vậy.

Tuy rằng có thể nói chuyện hò hét trong trò chơi mà người thật bên ngoài thì không tạo ra tiếng, chẳng qua hai người cảm thấy như thế này càng có khí thế hơn...

Nó giống như là đơn đấu với những người khác trong trò chơi, thua nhưng không phục muốn tìm về mặt mũi.

Bạch lão và Cơ Vô Hối bởi vì cảm thấy phiền lòng khí nghe những tiếng gào thét đấy, chủ động đóng kín cảm giác với thế giới bên ngoài.

Bộ Thi Ý trái lại không làm vậy, nàng cảm giác trong khi chiến đấu nghe tiếng kêu gào của hai người, có lẽ có thể rèn luyện năng lực kháng quấy nhiễu của nàng...

Yêu Tử Yên ngồi ở phía sau quầy nhìn cửa hàng.

Lạc Xuyên di chuyển một chiếc ghế dựa đặt ở cửa cửa hàng, nằm ở trên đó phơi nắng dưới ánh sáng của mặt trời đang mọc lên.

Cho dù muốn tăng thực lực lên cũng phải căng mình và thư giãn có mức độ, cũng không thể cả ngày đều ở trong Tháp Thí Luyện.

Đánh đánh giết giết nhiều cũng không tốt, vẫn là phơi nắng thoải mái hơn!

Về phần cái gì cố gắng mạnh mẽ hơn, không vội không vội.

Lạc Xuyên híp mắt, hưởng thụ ánh nắng ấm áp, trong lòng cảm thấy bình yên...

Giống như ngày hôm qua, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đi đến đầu hẻm.

Vừa mới bước vào hẻm, đập vào mắt của hai người, chính là hình ảnh Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa vẻ mặt mãn nguyện nằm phơi nắng.

"Làm sao ta có cảm giác ông chủ lại có dáng vẻ chán chường nhỉ?" Cố Vân Hi không nhịn được thấp giọng nói.

"Giống như một người không có ước mơ." Giang Văn Thường nói thêm.

Tuy rằng đã biết Lạc Xuyên có thực lực hùng mạnh, hơn nữa thường xuyên có vẻ mặt lạnh như băng, nhưng trên người không có uy thế của cường giả tuyệt thế một chút nào, Yêu Tử Yên cũng như thế.

Cho nên Cố Vân Hi và Giang Văn Thường mới có thể nói ra như vậy.

Khởi Nguyên Thương Thành, quả thực là một cửa hàng kỳ quái!

Khi nói chuyện, hai người chạy tới trước mặt Lạc Xuyên.

"Ông chủ, lại phơi nắng ngoài cửa à!" Giang Văn Thường cười chào hỏi.

Ánh mặt trời bị che khuất, Lạc Xuyên mở mắt.

Nhìn thấy hai thiếu nữ, hắn gật gật đầu, giọng nói thản nhiên vang lên: "Hôm nay Tháp Thí Luyện mở ra chế độ mới."

"Chế độ mới? Văn Thường! Đi, đi xem!" Ánh mắt của Cố Vân Hi lập tức sáng lên, lôi kéo Giang Văn Thường đi vào trong cửa hàng.

"Ai ai ai, ngươi đừng kéo ta..." Gương mặt của Giang Văn Thường lộ vẻ bất đắc dĩ, đồng thời còn không quên nói với Lạc Xuyên: "Ông chủ, chúng ta đi vào trước."

Lạc Xuyên gật gật đầu, tiếp tục nhắm hai mắt lại phơi nắng...

"Chào Tử Yên tỷ!"

Hai người tiến vào trong cửa hàng, chào hỏi với Tử Yên ở phía sau quầy.

Yêu Tử Yên cười nói: "Hôm nay còn chơi Tháp Thí Luyện chứ?"

"Đương nhiên!" Cố Vân Hi gật gật đầu: "Ông chủ vừa mới nói, Tháp Thí Luyện có chế độ mới, mau giới thiệu cho chúng ta một chút!"

Yêu Tử Yên chỉ chỉ Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân: "Chế độ Sàn đấu, chính là nơi mà người chơi có thể tự do đối chiến, là chế độ mà hai người bọn họ đang chơi."

Không biết lại xảy ra chuyện gì, tiếng hô to gọi nhỏ của Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân lại vang lên.

Cố Vân Hi: ...

Giang Văn Thường: ...

Chơi trò chơi mà thôi, có cần đến mức như vậy không?

"Ồ? Hai người kia là ai?" Giang Văn Thường chú ý tới Bạch lão và Cơ Vô Hối, có chút khó hiểu hỏi.

Tuy rằng ngày hôm qua hai người đã gặp qua Bạch lão, tuy nhiên thay đổi thật sự quá lớn, trong giây lát hai người cũng không nhận ra được.

Hơn nữa đêm qua tuy rằng Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực biết người độ kiếp chính là Bạch lão, nhưng cũng không nói cho những đệ tử này.

Chắc là không muốn bọn họ tham gia vào.

Về phần Cơ Vô Hối…

Cũng không phải là ai cũng biết dáng vẻ của Thiên Tinh Đại Đế trong như thế nào.

"Ngày hôm qua các ngươi đã gặp qua, chẳng lẽ đã quên rồi hay sao?" Yêu Tử Yên cười nói.

Gương mặt của Cố Vân Hi và Giang Văn Thường lộ vẻ nghi hoặc.

Ngày hôm qua đã gặp qua?

Vì sao chúng ta không biết?

"Ông ta chính là Bạch lão." Nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc của hai người, Yêu Tử Yên giải thích cho các nàng.

"Tử Yên tỷ, ngươi đang nói đùa hay sao? Bạch lão sao có thể trẻ như vậy?" Hai người đều lộ vẻ mặt không tin.

"Tối hôm qua chính là Bạch lão vượt qua lôi kiếp, thành công tiến giai Vấn Đạo cửu phẩm, cho nên trông trẻ hơn." Yêu Tử Yên nói.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường ngay lập tức cảm thấy kinh ngạc.

Lúc này hai người mới nhớ tới dị tượng mà họ nhìn thấy tối hôm qua.

Không ngờ rằng nguyên nhân là bởi vì Bạch lão độ kiếp!

Chương 107: Chúng ta luận bàn đi.

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vậy người bên cạnh Bạch lão kia, có phải…"

Cố Vân Hi do dự một chút, có chút không tin tưởng hỏi.

Lúc này, trong lòng hai người đã có một suy đoán táo bạo.

Yêu Tử Yên gật gật đầu: "Hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối."

Lúc này, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường cảm giác bản thân họ không ngờ lại không quá kinh ngạc.

Có thể là bởi vì kinh ngạc do Khởi Nguyên Thương Thành mang đến nhiều lắm, đã thành thói quen…

"Cửa hàng của ông chủ, quả nhiên là…" Giang Văn Thường cười khổ một tiếng, tạm dừng một chút, tìm được một câu thành ngữ có thể miêu tả: "Thật không tầm thường!"

"Ồ? Vân Hi, Văn Thường, các ngươi đến rồi à?"

Một giọng nói kinh ngạc vui mừng vang lên.

Lúc này Bộ Thi Ý đã tháo mũ chơi game xuống, nhìn thấy hai người lộ vẻ kinh hỉ.

"Chúng ta ăn xong điểm tâm rồi tới đây, không nghĩ rằng các ngươi lại tới sớm như vậy." Cố Vân Hi cười nói.

Vốn tưởng rằng đã tới sớm, không nghĩ rằng những người này không ngờ còn tới sớm hơn các nàng!

Trong cửa hàng của ông chủ, tổng cộng chỉ có mười chỗ ngồi.

Nếu về sau cửa hàng của ông chủ có nhiều khách hàng hơn, có phải sẽ không có vị trí chơi trò chơi hay không?

Nghĩ đến đây, trong lòng hai người đột nhiên dâng lên cảm giác nguy cơ nồng đậm.

Nhất định không thể nói tin tức của Khởi Nguyên Thương Thành cho

lão sư và những đệ tử kia biết!

Trong lòng Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đã âm thầm đưa ra quyết định.

Bọn họ không biết rằng đám người Bộ Ly Ca cũng như thế, ngầm coi Khởi Nguyên Thương Thành như một bí mật, căn bản không nói cho người khác biết!

"Có muốn luận bàn một chút hay không?" Bộ Thi Ý đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Cảnh giới của Cố Vân Hi là Thần Hồn ngũ phẩm, Giang Văn Thường là Thần Hồn lục phẩm.

Thực lực của ba người chênh nhau không lớn, cho nên sau khi Bộ Thi Ý nhìn thấy hai người đi vào nơi này mới kinh hỉ như vậy.

Có thêm hai đối thủ có thể luận bàn đấy!

"A? Luận bàn?" Cố vân hi và Giang Văn Thường trong giây lát không phản ứng lại.

"Đúng." Bộ Thi Ý gật gật đầu: "Chế độ Sàn đấu của Tháp Thí Luyện, có thể tự mình lựa chọn trang bị, hơn nữa thực lực của hai bên cũng đều có thể giống nhau, chiến đấu tuyệt đối công bằng!"

Hai người vừa nghe, cũng cảm thấy hứng thú.

Giang Văn Thường gật gật đầu: "Đương nhiên không thành vấn đề! Tuy nhiên chúng ta mỗi người ăn một ly mì ăn liền trước đã, tốc độ tu luyện tăng lên gấp mười lần đấy!"

"Được, ta vào chế độ khiêu chiến đánh mấy trận trước, các ngươi ăn xong rồi bảo ta."

Dứt lời, Bộ Thi Ý lại đội mũ chơi game lên tiến vào Tháp Thí Luyện.

Sau đó, Giang Văn Thường và Cố Vân Hi một người mua một ly mỳ tôm.

Đương nhiên, hai người giàu có cũng mua cả Coca Cola và thanh cay.

Coca Cola và thanh cay mà hai người mua trước đó cũng không ăn, mà là đặt ở trong không gian giới để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Hiện tại hai người có chút tò mò.

Mì ăn liền có hương vị ngon như vậy, vậy Coca Cola và thanh cay sẽ có hương vị như thế nào?

Không suy nghĩ nhiều, hai người đều nhấm nháp một phen.

Sau khi nếm thử, đột nhiên trừng lớn hai mắt.

"Loại hương vị kỳ lạ này, cho tới bây giờ ta chưa từng thưởng thức qua!"

Cố Vân Hi cầm một chai Coca Cola, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy biểu cảm say mê.

Coca Cola lãnh lẽo vào trong cổ họng, bọt khí ở trong khoang miệng nổ tung, trong nháy mắt cả người dường như được thăng hoa!

Cố Vân Hi cảm thấy, Coca Cola là một loại đồ uống ngon nhất mà nàng từng uống trong đời!

"Này thanh cay này ăn cũng rất ngon, những linh dược kia đều thua kém!"

Giang Văn Thường cầm thanh cay, vừa ăn vừa nói.

Ăn ngon đến mức không thể dừng được!

Hơn nữa linh lực trong cơ thể không những vô cùng sinh động, thậm chí còn tăng lên một mảng lớn.

Đây đúng là hiệu quả của thanh cay và mì ăn liền.

Về phần Coca Cola, hai người đều không thương tích gì, cho nên hiệu quả cũng không thể hiện được.

Vài phút sau, hai người đã tiêu diệt sạch sẽ tất cả mọi thứ.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường ăn no nấc một cái, trên khuôn mặt lộ ra thần sắc thỏa mãn.

Thích!

Đã lâu không có được ăn uống sung sướng như vậy!

Chương 108: Bệ hạ không có ở đây

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian kế tiếp, chính là thời gian chơi trò chơi Tháp Thí Luyện.

Bên kia, Ứng Vô Cực đã rời khỏi Túy Nguyệt Hiên, đi về phía hoàng thành.

Hắn ta muốn đi tìm Bạch lão, hỏi ông ta là làm như thế nào để bổ sung sinh cơ!

Xuất phát từ suy nghĩ vẹn toàn, trên người Ứng Vô Cực thậm chí còn mang theo không gian giới chỉ chứa toàn bộ tài sản của hắn ta.

Chuyến này, hắn ta ở trong tình thế bắt buộc!

Không lâu sau, Ứng Vô Cực đi tới trước cửa chính của hoàng thành.

Hoàng thành nhìn qua nguy nga khí phái, tường thành cao mấy chục thước, toàn bộ nhuộm màu đỏ son, tản ra linh khí dao động không tầm thường, xem ra có tồn tại trận pháp!

Ở bên cạnh cửa chính, có bóng dáng mười mấy người mặc giáp trụ lẳng lặng đứng sừng sững.

Bọn họ là cấm vệ quân của hoàng thành.

Khí tức từ trên người mỗi người tỏa ra đều cực kỳ mạnh mẽ, tất cả đều là cường giả cảnh giới Thần Hồn!

Người cầm đầu cực mạnh, thậm chí còn có thực lực Quy Nguyên cửu phẩm!

Người này, đúng là Thống soái của cấm vệ quân, Hạ Thiên Vũ!

"Người tới dừng lại!"

Nhìn Ứng Vô Cực đi tới, tiếng quát vang lên.

Đồng thời, mười mấy tên cấm vệ quân cầm trong tay thanh đao sắc bén, đồng thời tập trun ánh mắt lên trên người Ứng Vô Cực.

Cho dù là người tu luyện cảnh giới Quy Nguyên tầm thường khi đối mặt với trận thế như này, chỉ sợ căn bản cũng không phải là đối thủ!

Đối với những cấm vệ quân này mà nói, liên thủ phóng ra sức mạnh tuyệt đối không phải chỉ là một cộng một đơn giản như vậy!

Nhưng đối mặt Ứng Vô Cực là cường giả Vấn Đạo viên mãn, cho dù những người này liên thủ cũng không thể tạo ra chút ảnh hưởng nào.

Cũng may Ứng Vô Cực không phải đến gây chuyện.

Hắn ta mở miệng, giọng nói lạnh nhạt trực tiếp vang vọng ở bên tai mỗi người: "Đạo sư cao cấp của Lăng Vân học viện, Ứng Vô Cực tiến đến bái phỏng!"

Đồng thời, một tia khí tức thuộc về cảnh giới Vấn Đạo tỏa ra.

Cho dù những cấm vệ quân này được huấn luyện tốt, sau khi nghe thấy những lời của Ứng Vô Cực, đột nhiên đều biến sắc.

Nhất là sau khi cảm nhận được khí tức của cảnh giới Vấn Đạo kia, lại càng không dậy nổi tâm tư chống cự.

Lăng Vân học viện, chính là siêu cấp thế lực đứng sừng sững trên đỉnh ở Thiên Lan đại lục, bọn họ đương nhiên đã từng nghe thấy.

Sắc mặt của Hạ Thiên Vũ ngay lập tức thay đổi.

Tuy nói hắn ta cũng không biết Ứng Vô Cực là ai, nhưng hơi thở khủng bố này căn bản không có khả năng là giả.

Hắn ta khoát tay áo, làm cho những cấm vệ quân này thu hồi binh khí.

Hắn ta không dám lãnh đạm, trầm giọng nói: "Các hạ chờ một lát, để ta đi vào thông báo."

Không thể không nói, tâm tính của người này cũng không tồi.

Đối mặt với cường giả như Ứng Vô Cực, không ngờ có thể bình tĩnh nói ra những lời như vậy.

Cường giả Vấn Đạo, ở nơi nào mà không được người khác cung kính đối đãi.

Mà không ngờ Hạ Thiên Vũ lại bảo Ứng Vô Cực đứng ở cửa chờ đợi, thật sự là to gan lớn mật!

Tuy nhiên với tính cách của Ứng Vô Cực, thật ra cũng không nghĩ nhiều gì cả.

Hắn ta gật gật đầu, không thèm đáp lại.

Đứng ở nơi đó, lẳng lặng chờ đợi.

Hạ Thiên Vũ gần như là chạy tới chỗ đại điện nơi Cơ Vô Hối thường xuyên phê duyệt tấu chương.

Khác với trước kia, không ngờ hắn ta không tìm được Cơ Vô Hối.

"Vì sao bệ hạ không ở trong điện?" Tùy tiện kéo một cung nữ qua, Hạ Thiên Vũ hỏi.

"Hồi bẩm tướng quân, sáng sớm hôm nay, bệ hạ và Bạch lão đã rời khỏi hoàng thành." Cung nữ trả lời một cách bối rối.

Hạ Thiên Vũ nhíu nhíu mày.

Chuyện xảy ra tối hôm qua đương nhiên hắn ta cũng đã nghe nói đến.

Bệ hạ tự mình ra mặt bồi thường, Nhị hoàng tử bị phế, đày tới Nam Cương.

Có thể nói, gần đây chính là thời buổi rối loạn.

Hiện tại bệ hạ và Bạch lão rời khỏi hoàng thành, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Không nghĩ ra cái nguyên nhân, Hạ Thiên Vũ cũng không nghĩ tới nữa.

Hạ Thiên Vũ đi đến cửa chính hoàng thành, nhìn về phía Ứng Vô Cực vẫn đang đứng chờ ở nơi đó như cũ, nói: "Tiền bối, hiện tại bệ hạ không ở trong hoàng thành."

"Không sao, ta ở chỗ này chờ bệ hạ trở về." Sắc mặt của Ứng Vô Cực không thay đổi, thản nhiên nói.

Vừa dứt lời, lập tức nhắm hai mắt lại.

Hạ Thiên Vũ cảm giác hơi đau đầu.

Trực tiếp đứng ở trước cổng lớn của hoàng thành là cái chuyện gì vậy?

Người ta đường đường là cường giả Vấn Đạo, cũng không thể đuổi đi được đúng không?

Lúc này, quần chúng ăn dưa không hề biết chân tướng bắt đầu chỉ trỏ về phía này...

Chương 109: Cơ Vô Hối cảm khái

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối đã đánh đến chế độ bình thường của tầng thứ nhất của Tháp Thí Luyện bỗng nhiên nhíu mày.

"Vì sao trẫm bỗng nhiên có một chút dự cảm không tốt?"

Nhưng ngay sau đó, công kích của Tử Tinh Ma Lang đã ập đến.

Cơ Vô Hối không dám chậm trễ, ném suy nghĩ trong đầu ra phía sau.

Hiện tại cảnh giới của hắn ta chỉ là Đoán Thể viên mãn, đối mặt với hai con Tử Tinh Ma Lang cũng có cảnh giới Đoán Thể viên mãn, căn bản không thể phân tâm một chút nào!

Ba người Bộ Thi Ý, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đã đánh vài trận trong chế độ Sàn đấu.

Chiến đấu cũng là có thua có thắng.

Nói thật, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều hơi kinh hãi.

Phải biết rằng thời gian hai người các nàng học tập ở Lăng Vân học viện đã được hai, ba năm, mà Bộ Thi Ý thì không.

Nhưng kết quả chiến đấu giữa hai bên là mỗi bên đều có thắng có thua.

Hơn nữa tuổi của Bộ Thi Ý dường như không kém các nàng bao nhiêu.

Nguyên nhân chính là như vậy, cho nên mới đủ để thấy được thiên phú khủng bố của Bộ Thi Ý!

Về phần hai người Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca…

Hai người đánh xong mấy trận trong Sàn đấu, rồi lại tiến vào chế độ khiêu chiến.

Cho dù hắn ta đã chơi được vài ngày, những vẫn không thể vượt qua chế độ bình thường của tầng thứ nhất như cũ.

Quá trình thất bại, sống lại, rồi lại thất bại không ngừng lặp lại.

Đương nhiên, trong quá trình này, thực lực của bọn họ cũng tăng lên vững vàng.

Lúc này, thân thể của Giang Thánh Quân bỗng nhiên chấn động, hơi thở không ngờ tăng lên một cách vững vàng.

Không ngờ Giang Thánh Quân trực tiếp đột phá tới cảnh giới Tạo Hóa tam phẩm!

Giống như là nước chảy thành sông, căn bản không có gông cùm xiềng xích nào tồn tại cả!

Nếu tu luyện bình thường, Giang Thánh Quân muốn đột phá chỉ sợ cần thời gian ít nhất là một tháng.

Nhưng ly mì ăn liền trong cửa hàng của Lạc Xuyên tăng tốc độ tu luyện lên, còn có sự trợ giúp của Tháp Thí Luyện, tốc độ tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh!

Đương nhiên, đối với chuyện đột phá, Giang Thánh Quân đang đắm chìm ở trong Tháp Thí Luyện cũng chưa hề biết.

Hai người Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên vẫn chú ý tới dao động đột phá từ trên người Giang Thánh Quân truyền đến, nhưng cũng không để ý chút nào.

Đột phá Tạo Hóa tam phẩm mà thôi, có đáng phải kinh ngạc đến thế không?

…

"Thời gian trò chơi trong ngày đã đạt hạn mức cao nhất! Trò chơi cưỡng chế kết thúc!"

Ở trong Tháp Thí Luyện, căn bản không phát hiện ra thời gian trôi qua.

Khi trước mắt Cơ Vô Hối xuất hiện một dòng nhắc nhở như vậy, khuôn mặt của hắn ta vẫn còn lộ vẻ sững sờ, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng nháy mắt tiếp theo, hình ảnh trước mắt chợt lóe, hắn ta lập tức nhìn thấy bản thân mình đi tới không gian lúc bắt đầu quen thuộc.

Cơ Vô Hối tháo mũ chơi game xuống, trên khuôn mặt lộ vẻ phát điên.

Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa là vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ hai rồi!

Lúc này, Bạch lão ở bên cạnh cũng tháo mũ chơi game xuống.

"A, ba giờ thật nhanh quá, nháy mắt đã trôi qua rồi." Bạch lão không nhịn được cảm thán một câu.

Nghe thấy lời nói của Bạch lão, Cơ Vô Hối bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, trong mắt xuất hiện một tia giật mình.

Lúc này hắn ta mới nghĩ đến, Tháp Thí Luyện còn có giới hạn thời gian chơi của người chơi.

"Cảm giác như thế nào?" Lạc Xuyên đi vào trong cửa hàng, mở miệng nói.

Cơ Vô Hối biết, ông chủ đang hỏi hắn ta.

Dù sao ở nơi này chỉ có hắn ta lần đầu tiên đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Cơ Vô Hối gật gật đầu, trên khuôn mặt có một chút giật mình.

Thân là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, Cơ Vô Hối không biết đã bao lâu rồi bản thân mình không kinh ngạc như vậy.

Trò chơi Tháp Thí Luyện này, giống như là cho hắn ta mở ra cánh cửa của một thế giới mới.

Tu luyện, không ngờ còn có thể tiến hành như vậy!

"Trẫm cảm giác bản thân mình như đi đến một thế giới hoàn toàn mới, hơn nữa ở trong trò chơi, tu vi của bản thân hạ xuống cảnh giới Đoán Thể, thời điểm chiến đấu, cũng giúp cho ta hiểu được rất nhiều điều." Cơ Vô Hối trầm giọng nói.

Người có cảnh giới càng cao, lần đầu tiên chơi Tháp Thí Luyện cũng sẽ nhận được nhiều thứ hơn.

Chương 110: Ngươi mua không nổi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời điểm người tu luyện ở cảnh giới cao đến trình độ nhất định, quá mức dựa vào linh khí, thường thường sẽ xem nhẹ bỏ qua một ít thứ bản chất nhất gì đó.

Giống như tiềm năng của thân thể bản thân mình.

Chỉ có thời điểm linh lực không quá quan trọng, mới có thể chú ý tới sự tồn tại của chúng nó.

"Ông chủ, ta muốn hỏi một vấn đề." Nghĩ nghĩ, Cơ Vô Hối vẫn không nhịn được mở miệng nói.

Lạc Xuyên: "Nói đi."

"Ông chủ, ta muốn mua thứ có thể chơi Tháp Thí Luyện." Cơ Vô Hối cắn chặt răng, vẫn nói ra ý nghĩ trong lòng.

Theo hắn ta thấy, Tháp Thí Luyện có chút thần kỳ.

Nhưng thân là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, cũng không thể mỗi ngày chạy đến cửa hàng này chơi Tháp Thí Luyện được?

Cho nên trong lòng lập tức bắt đầu sinh ra ý nghĩ như vậy.

"Hệ thống, có người muốn mua thiết bị thế giới thực tế ảo." Lạc Xuyên nói ở trong lòng.

"Hắn mua không nổi." Hệ thống lời ít mà ý nhiều.

Lạc Xuyên:…

Hệ thống, ngươi cũng rất thẳng thắn đấy!

Lạc Xuyên lắc lắc đầu, thản nhiên nói: "Ngươi mua không nổi."

Cơ Vô Hối thở dài, trong lòng có vài phần thất vọng.

Tuy nhiên câu trả lời của ông chủ cũng nằm trong dự đoán của hắn ta.

Đúng vậy, giá trí của loại thần vật này sao có thể sử dụng linh tinh để đánh giá?

Đó là một sự xúc phạm đối với nó!

Sau khi nói lời từ biệt với Lạc Xuyên, Cơ Vô Hối và Bạch lão rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Thời điểm trước khi đi, còn không quên mua tất cả các loại hàng hóa trong cửa hàng.

Hai người, mỗi người một thanh cay, một chai Coca Cola.

Người của Hoàng gia, không thiếu tiền!

Không lâu sau, thời gian của ba người Bộ Ly Ca cũng đã kết thúc.

"Tu vi của ta lại tăng lên rất nhiêu, xem ra không lâu nữa là có thể tiến giai."

Cảm nhận được cường độ linh lực trong thân thể, Bộ Ly Ca vui tươi hớn hở.

Hắn ta vừa mới tiến giai lên Tạo Hóa không lâu, hiện giờ đã sắp tiến giai lên Tạo Hóa nhị phẩm.

Tốc độ như thế này, quả thực kinh người!

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu vẫn là ông chủ trong cửa hàng gì đó rất trâu bò!

Bộ Thi Ý cũng gật gật đầu, tu vi của nàng cũng gia tăng rất nhiều.

Tuy rằng muốn đột phá còn có một khoảng cách, nhưng cũng không xa.

"Không ngờ ta lại đột phá!"

Giang Thánh Quân bỗng nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi, trên khuôn mặt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Hắn ta cảm giác rõ ràng, cảnh giới của bản thân mình đã đạt đến Tạo Hóa tam phẩm!

"Ngươi đang đùa đấy à?" Bộ Ly Ca có chút không tin nói.

Người tu luyện tầm thường đột phá, cảnh giới càng cao khiến cho động tĩnh gây ra cũng càng lớn.

Đột phá một cách vô thanh vô tức như vậy, thậm chí đương sự cũng không biết chuyện, hắn ta chưa từng nghe nói bao giờ.

Bộ Ly Ca không biết là, Khởi Nguyên Thương Thành đã được hệ thống trang bị thêm hệ thống an ninh từ lâu.

Đừng nói là đột phá cảnh giới Tạo Hóa, cho dù là cảnh giới Vấn Đạo ở trong này đột phá, cũng không thể gây ra bất kỳ sóng gió nào!

Nếu muốn xuất hiện dị tượng giống như Bạch lão đột phá đêm hôm đó, chỉ có đi ra khỏi cửa cửa hàng mới được…

"Đương nhiên không nói đùa!" Giang Thánh Quân nghiêm túc nói.

Cảnh giới của bản thân hắn còn có thể không biết hay sao?

"Lúc trước các ngươi trong Tháp Thí Luyện, cho nên căn bản không chú ý tới chuyện Giang Thánh Quân đột phá." Yêu Tử Yên đúng lúc mở miệng.

Ba người có chút giật mình.

Sau đó bọn họ chào hỏi Lạc Xuyên, rồi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Không lâu sau, thời gian chơi của Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường cũng đã kết thúc.

Sau khi hai người nói lời từ biệt, vội vàng trở về Túy Nguyệt Hiên.

"Vân Hi, Vãn Thường, tại sao mỗi ngày hai ngươi đều đi ra ngoài lâu như vậy?"

Nhìn thấy hai nàng trở về, Mộ Dung Hải Đường có chút khó hiểu hỏi.

Không thể trách nàng quản nhiều việc, thật sự là hiện tại trong thành Cửu Diệu ngư long hỗn tạp, mà thân phận của những đệ tử này đều vô cùng tôn quý.

Nếu xảy ra chuyện gì mà nói, nàng ta căn bản không gánh nổi trách nhiệm!

Chương 111: Ứng Vô Cực tới đây thăm hỏi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường nghe Mộ Dung Hải Đường nói thế, bèn đồng thời dừng bước.

Hai người liếc nhìn nhau, nhìn thấu suy tính trong mắt đối phương.

"Hải Đường lão sư, chúng ta chỉ ra ngoài chơi một chút mà thôi!" Cố Vân Hi nở một nụ cười hết sức chân thành.

"Đúng đúng đúng, chúng ta quá tò mò về thành Cửu Diệu này nên muốn ra ngoài dạo quanh một vòng thôi!" Giang Văn Thường bổ sung.

Hai người đều ăn ý không nhắc tới chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành.

Dĩ nhiên rồi, cửa hàng của ông chủ chỉ có mỗi mười máy thôi, nhiều người đổ xô đến, mình không tới lượt thì phải làm sao?

Mộ Dung Hải Đường gật đầu, không nghĩ quá nhiều.

Nàng nói: "Đi dạo thì không có vấn đề gì nhưng phải chú ý an toàn bản thân. thành Cửu Diệu hiện nay không được như xưa đâu."

Giọng nàng tràn đầy cảm khái.

Mộ Dung Hải Đường cảm thấy, trong thành Cửu Diệu này, một cường giả Vấn Đạo viên mãn như nàng cũng không được sống thoải mái tùy ý lắm.

Nhưng cũng đành chịu thôi, ai bảo thời gian này đã có quá nhiều chuyện lớn chuyện bé tranh nhau xảy ra.

Ai biết rốt cuộc còn có bao nhiêu cường giả tuyệt thế chưa từng xuất hiện đang ẩn trong đám đông nhốn nháo.

Nghe Mộ Dung Hải Đường nói thế, cộng thêm vẻ mặt đầy cảm khái của nàng, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường tự dưng cảm thấy buồn cười thế nào ấy.

Hai người đã được biết, những chuyện phát sinh lúc trước ở thành Cửu

Diệu này đều do một tay ông chủ gây nên.

Thành thật mà nói, loại cảm giác chỉ mình mình biết mà tất cả mọi người xung quanh vẫn chẳng hay biết gì, quả thật khá thú vị.

"Khụ khụ, ta biết rồi, thưa Hải Đường lão sư." Cố Vân Hi ngoan ngoãn đáp.

"À đúng rồi, Ứng Vô Cực lão sư đâu nhỉ?" Giang Văn Thường đột nhiên phát hiện ra điểm bất thường ở đây, bèn tò mò hỏi.

Ai cũng biết bình thường Ứng Vô Cực luôn ở lì trong Túy Nguyệt Hiên, mà tính cách hắn ta như thế, hẳn sẽ không có chuyện đi ra ngoài dạo chơi lãng phí thời gian đâu.

Trong ấn tượng của đám học viên ở đây, Ứng Vô Cực cực kì xứng với danh xưng cuồng ma tu luyện!

Mộ Dung Hải Đường nói: "Hắn có chút việc riêng nên đi vắng rồi!"

"Ồ!" Hai người gật đầu, sau đó về phòng mình, bắt đầu tiêu hóa đám kinh nghiệm chiến đấu có được từ trong Tháp Thí Luyện.

Những kinh nghiệm này chỉ khi chân chính nắm vững mới có thể có tác dụng thực chất trong việc tăng cao thực lực.

"Ài, không biết cái tay Ứng Vô Cực này rốt cuộc thế nào, đã lâu như vậy rồi mà!"

Sau khi hai người đi khuất, Mộ Dung Hải Đường mới thở dài, bất đắc dĩ lẩm bẩm một câu.

Đối với Ứng Vô Cực, Mộ Dung Hải Đường chủ yếu lo lắng cho hắn ta như lo cho một vị đồng liêu.

...

Khi Cơ Vô Hối cùng Bạch lão trở về hoàng thành, nhìn sơ một cái đã thấy Ứng Vô Cực đứng lù lù trước cổng chính.

Khí tức đặc biệt thuộc về cường giả Vấn Đạo viên mãn của Ứng Vô Cực thật quá sức chói mắt, không người nào có thể bỏ qua, nhất là đối với đám cường giả cỡ như Cơ Vô Hối và Bạch lão.

"Đây là... Ứng Vô Cực của Lăng Vân học viện?" Cơ Vô Hối nhíu mày,

thoáng nghi hoặc hỏi.

Tối qua, khi Bạch lão độ kiếp, Ứng Vô Cực cũng từng đi vào, nhưng không hề ra tay.

Bạch lão và Cơ Vô Hối cũng có ấn tượng tương đối rõ ràng về người này.

Cường giả Vấn Đạo viên mãn, đạo sư của Lăng Vân học viện, hai thân phận này làm người ta không thể quên được!

"Hắn tới đây làm gì nhỉ?" Bạch lão cũng thắc mắc.

"Tham kiến bệ hạ!"

Hạ Thiên Vũ thấy hai người tới, bèn dẫn theo đám cấm vệ quân khom lưng chắp tay chào.

Khi Bạch lão và Cơ Vô Hối nhìn thấy Ứng Vô Cực, hắn ta cũng đã nhận ra hai người.

"Thiên Tinh Đại Đế, Bạch Y Thương Thần, hôm nay Ứng Vô Cực tới hỏi thăm." Ứng Vô Cực trầm giọng nói.

Cơ Vô Hối khoát tay, cười ha hả mà rằng: "Có thời gian thì vào trong nói chuyện đi, đạo đãi khách của Thiên Tinh đế quốc ta không phải như thế này!"

Ứng Vô Cực gật đầu, không từ chối lời mời, đi theo hai người vào trong Hoàng thành.

Chương 112: Trà ngon!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dọc đường đi, Cơ Vô Hối không thể khống chế lòng hiếu kì, bèn hỏi: "Ứng huynh, ngươi đứng đợi ở đó đã bao lâu?"

"Không lâu lắm, chỉ chừng hơn một canh giờ." Ứng Vô Cực thản nhiên đáp.

Cơ Vô Hối: ...

Bạch lão: ...

Cơ Vô Hối vờ ho khan một tiếng để che giấu sự bối rối, đồng thời trong lòng âm thầm mắng chết Hạ Thiên Vũ.

Hạ Thiên Vũ này đúng là một nhân tài hiếm có khó tìm, dám để mặc một cường giả Vấn Đạo viên mãn đứng ở ngoài cổng hơn canh giờ liền!

Nếu Hạ Thiên Vũ biết Cơ Vô Hối đang nghĩ gì, nhất định sẽ hô to: Oan uổng quá!

Đấy là tại Ứng Vô Cực nhất quyết đòi đứng đó đợi mà.

Hắn ta cũng đã mời Ứng Vô Cực vào trong hoàng thành mà đợi, nhưng người ta hoàn toàn không thèm đếm xỉa đến lời hắn!

"Ứng huynh, chúng ta tiếp đón chưa được chu toàn, đã đắc tội rồi, xin lượng thứ cho." Cơ Vô Hối nói.

"Không sao." Ứng Vô Cực lắc đầu.

Con người hắn ta là thế, sẽ không quá để tâm đến mấy chuyện như thế này.

Sau đó, ba người đi vào trong đại điện Cơ Vô Hối vẫn dùng để xử lí quốc sự.

Thị nữ dâng trà lên.

"Ứng huynh, đây là trà Thất Thải Nguyệt Lạc ở dãy núi Cửu Diệu, được pha bằng nước suối sinh cơ, mời nếm thử xem sao." Cơ Vô Hối cười nói.

Linh dược trên Thiên Lan đại lục được chia thành nhiều đẳng cấp.

Đẳng cấp của linh dược được phân chia giống như đẳng cấp của linh khí vậy, chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng, Thánh phẩm, Đế phẩm, Tiên phẩm!

Trà Thất Thải Nguyệt Lạc là lá trà Thiên phẩm, đặc sản của dãy núi Cửu Diệu, có công hiệu cực lớn đối với lực tinh thần!

Ứng Vô Cực gật đầu, uống một hơi cạn sạch, sau đó, bình thản nói: "Trà ngon!"

Ngươi còn có thể qua loa có lệ thêm tí nữa không?

Cơ Vô Hối bắt đầu cảm thấy cạn lời, khóe miệng thoáng co giật.

Uống trà như trâu uống nước thế này, thật đúng là phí của giời.

Loại lá trà này, chính hắn ta cũng không dám uống kiểu chống khát như vậy đâu.

Hoàn toàn không có chút dáng vẻ phẩm trà gì cả.

Cũng may, đã từng chứng kiến cảnh tượng ông chủ cửa hàng lấy nước suối sinh cơ nấu mỳ, hiện tại Cơ Vô Hối đã không còn quá coi trọng giá trị của nước suối sinh cơ nữa.

Cơ Vô Hối lại khách sáo một trận nữa, khiến cho Ứng Vô Cực rốt cuộc cũng không nhịn nổi.

Đành chịu thôi, tính cách hắn ta chính là như vậy.

"Thực ra lần này ta đến đây là có chuyện muốn nhờ Bạch lão." Ứng Vô Cực thành thật nói.

Bạch lão thoáng ngạc nhiên, không ngờ Ứng Vô Cực tới đây là để tìm mình.

"Ứng huynh không ngại thì nói ra nghe thử, chẳng biết lão hủ có thể giúp gì được cho ngươi đây." Bạch lão cười ha hả, nói.

Ứng Vô Cực gật đầu, sau đó đi thẳng vào vấn đề: "Ta muốn tìm hiểu cách Bạch lão bổ sung sinh cơ như thế nào."

Hắn ta vừa thốt ra những lời này, bầu không khí trong đại điện lập tức rơi vào tĩnh lặng.

Nhìn hai người kia trầm mặc, Ứng Vô Cực thoáng ngập ngừng rồi lại

nói tiếp: "Thực không dám giấu, thân thể ta đây đã hao tổn khá nhiều sinh cơ, nguyên do là ở bản thân công pháp tu luyện của ta. Biện pháp bổ sung sinh cơ với ta vô cùng quan trọng, ta nguyện ý lấy cái giá thật cao để đổi lại."

Ngoài dự liệu của Ứng Vô Cực, Bạch lão chỉ khẽ hắng giọng một tiếng, cười cười nói: "Về việc này, thực ra cũng không có gì để giấu giếm cả, ta cứ nói thẳng cho ngươi cũng được."

Lần trước ở trong cửa hàng của ông chủ, ông ta có thể nhận ra, ông chủ không có ý định hạn chế số lượng khách hàng tới đó.

Điều này hoàn toàn khác hẳn so với những suy đoán trước đây của bọn họ.

Hơn nữa, chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành, sớm muộn gì cũng sẽ truyền khắp toàn bộ thành Cửu Diệu, thậm chí là khắp Thiên Lan đại lục.

Nay ông ta nói tin tức về cửa hàng cho Ứng Vô Cực còn có thể đổi lấy một cái ơn với cường giả Vấn Đạo viên mãn, đây hoàn toàn là chuyện không vốn vạn lợi!

Ứng Vô Cực gần như không thể tin nổi Bạch lão lại có thể dễ dàng đưa ra quyết định như vậy.

Hắn ta hơi nhíu mày, sự việc hình như vượt ngoài dự kiến của hắn ta rồi.

Ứng Vô Cực suy tư một chút, nhấn mạnh lại lần nữa: "Tin tức quan trọng như vậy, lại dễ dàng nói cho ta biết, thực sự không thành vấn đề chứ?"

Hắn ta biết, ở đời lấy đâu ra chuyện gì miễn phí.

Bạch lão dễ dàng tiết lộ cho hắn ta một tin quan trọng như vậy, thật sự cứ khiến hắn ta cảm thấy có gì đó không ổn lắm.

Bạch lão lắc đầu, cười nói: "Chỉ là một tin tức mà thôi, nếu ngươi thật lòng muốn cảm tạ thì cứ coi như đã nợ ta một món là được."

Chương 113: Suy đoán của hai người

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ứng Vô Cực gật đầu đồng ý.

Nợ ân tình là thứ khó trả nhất!

Càng đừng nói là món nợ ân tình của cường giả Vấn Đạo.

Có điều, so với biện pháp bổ sung sinh cơ, chớ nói một món nợ, dù là chục món nợ ân tình, Ứng Vô Cực cũng sẽ đồng ý.

Sau đó, Bạch lão nói lại chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành cho Ứng Vô Cực.

Thành thật mà nói, sau khi nghe Bạch lão kể xong, phản ứng đầu tiên của Ứng Vô Cực là không tin được.

Người tu luyện tầm thường may mắn lấy được một thứ thần kì có công hiệu bổ sung sinh cơ thì ai mà chẳng giấu tiệt đi, hoặc tự mình sử dụng thôi.

Người này lại yết giá bán ra, hơn nữa, giá mới chỉ có một trăm ngàn linh tinh, đây là hành vi phá sản điên cuồng cỡ nào?

Nhưng, có chuyện lạ lúc trước từng phát sinh trên người Bạch lão làm chứng, tin tức này tám, chín phần mười là thật rồi.

Ứng Vô Cực không tin Bạch lão rảnh đến mức bịa chuyện lừa hắn ta cho vui.

"À đúng rồi." Bạch lão bỗng nhớ tới điều gì, bèn nói tiếp: "Quỳnh Tương Lộ trong cửa hàng của ông chủ cứ bảy ngày mới bán một bình, hôm nay là ngày thứ ba sau khi ta mua hàng."

Ứng Vô Cực gật đầu.

Ba người lại trò chuyện thêm một lát rồi Ứng Vô Cực mới nói lời từ biệt, rời khỏi Hoàng thành.

"Bạch lão, truyền tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành ra cho người ngoài, thực sự không vấn đề gì chứ?"

Thấy Ứng Vô Cực đi rồi, Cơ Vô Hối mới lầm bầm lầu bầu nói, như là đang hỏi Bạch lão.

"Bệ hạ, tin tức về cửa hàng của ông chủ sớm muộn gì cũng sẽ truyền ra ngoài thôi." Bạch lão cười nói, "Bây giờ chúng ta có thể lấy tin nảy đổi một món nợ ân tình của một cường giả Vấn Đạo viên mãn, là hành vi chỉ lời không lỗ."

...

"Xem ra vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành này hẳn không phải hạng tầm thường!"

Trên đường về, Ứng Vô Cực còn đang miên man suy nghĩ về tin tức Bạch lão vừa nói cho hắn ta hay.

Ứng Vô Cực không ngốc, Bạch lão nói cho hắn ta biết về Khởi Nguyên Thương Thành, lại không nói thẳng thân phận của Lạc Xuyên.

Nhưng kết hợp với những chuyện mới xảy ra gần đây ở thành Cửu Diệu, Ứng Vô Cực đã liên kết chúng nó lại với nhau, đoán được gần như toàn bộ sự thật.

Vị ông chủ thần bí của của hàng kia gần như chắc chắn là vị cường giả đứng sau những chuyện đó.

Trong khi tự hỏi, Ứng Vô Cực đã đi về tới Túy Nguyệt Hiên.

"Về rồi à, kết quả thế nào?" Mộ Dung Hải Đường thấy Ứng Vô Cực về bèn nhanh chóng hỏi thăm.

Cái tên Ứng Vô Cực này là thể loại mặt liệt, vạn năm không thay đổi, muốn từ sắc mặt hắn ta soi ra kết quả gì là hoàn toàn bất khả thi, cho nên đành phải hỏi.

Ứng Vô Cực gật đầu: "Bạch lão đã nói cho ta biết làm thế nào để bổ sung sinh cơ."

Mộ Dung Hải Đường lập tức thở hắt ra một hơi.

Nói vậy thì việc bổ sung sinh cơ cho Ứng Vô Cực có hi vọng rồi.

Mộ Dung Hải Đường cũng hơi hiếu kì, sau một hồi do dự, nàng không nhịn được nữa, bèn hỏi: "Nếu tiện thì có thể nói cho ta nghe thử chút

không?"

Ứng Vô Cực nói ngay: "Bạch lão nói, ở thành Cửu Diệu có một cửa hàng bán Quỳnh Tương Lộ, một thứ nước có thể bổ sung sinh cơ."

Sau đó, hắn ngẫm một chút rồi lại bổ sung: "Một trăm ngàn linh tinh một bình."

Mộ Dung Hải Đường: ???

Nghe Ứng Vô Cực nói thế, Mộ Dung Hải Đường chợt cảm thấy, chẳng lẽ gã mặt liệt này đã biết nói đùa?

Nhưng ngay sau đó, nàng đã gạt phắt suy nghĩ này đi, bởi vì con người Ứng Vô Cực tuyệt đối không có khả năng hiểu chữ "đùa" viết thế nào.

Có điều, Mộ Dung Hải Đường vẫn băn khoăn hỏi lại: "Ngươi thật sự không nói giỡn với ta đấy chứ?"

Ứng Vô Cực gật đầu: "Đây là những tin tức mà Bạch lão và bệ hạ nói cho ta biết, bọn họ không nói dối ta đâu."

"Vậy ngươi định lúc nào tới cửa hàng kia xem?" Mộ Dung Hải Đường hỏi tiếp.

"Sáng mai đi." Ứng Vô Cực suy nghĩ một chút, lại nói, "Ta vẫn còn có chỗ hoài nghi, rằng liệu ông chủ cửa hàng đó có phải người đứng sau lưng những việc đã phát sinh ở thành Cửu Diệu gần đây hay không, cho nên muốn tới đó xem trước thế nào đã."

Sau đó, Ứng Vô Cực nói cho Mộ Dung Hải Đường biết những suy đoán của mình.

Mộ Dung Hải Đường nghe Ứng Vô Cực nói xong, bất giác rơi vào trầm tư.

Nếu quả là như vậy, thì vị cường giả thần bí kia nhất định đang có mưu đồ gì đó.

Mưu đồ điều gì, còn phải hỏi sao?

Tất nhiên là di tích thượng cổ mới mở ra gần đây rồi!

Nhưng, một người dám đem cả thứ thần kì có khả năng bổ sung sinh cơ ra bán thì trong di tích thượng cổ thật sự có thứ gì khiến người đó để ý sao?

Hay là, hết thảy những chuyện hắn làm, chỉ để quấy rối một đám thế lực bị thu hút tới đây?

Chương 114: Ông chủ đây đã sớm nhìn thấu tất cả!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuối cùng, Mộ Dung Hải Đường cũng không nghĩ ra được nguyên do.

"Mai ta cùng đi với ngươi nhé?" Mộ Dung Hải Đường chớp chớp mắt nhìn Ứng Vô Cực.

Thành thật mà nói, nàng đang hết sức tò mò về gã cường giả mở cửa hàng kì lạ kia.

Nếu là cửa hàng, hẳn không chỉ bán mỗi Quỳnh Tương Lộ đâu nhỉ?

Chẳng biết các loại hàng hóa còn lại có quý báu ngang cỡ Quỳnh Tương Lộ không?

"Được." Ứng Vô Cực đồng ý.

Buổi chiều vèo vèo phóng tới.

Ba người Ngụy Khinh Trúc đang đi dạo trên phố, cả ba đều là mỹ nữ, cho nên có vô số ánh mắt ngoái lại nhìn.

"Thật không ngờ, hiện giờ ngay cả khu vực lân cận dãy núi Cửu Diệu cũng nguy hiểm như vậy. Lần này nếu không nhờ thanh cay và Coca Cola trong cửa hàng của ông chủ thì chúng ta suýt thì một đi không trở lại rồi."

Tống Thu Ảnh nhịn không được bèn thốt lên, đáy mắt vẫn còn một tia sợ sệt.

Mấy ngày này, ba người chưa tới Khởi Nguyên Thương Thành chính là vì còn bận vào núi Cửu Diệu săn yêu thú.

Đồ trong cửa hàng của ông chủ không rẻ, nếu không nỗ lực kiếm linh tinh, chỉ sợ đến cả Coca Cola cũng không mua nổi.

Ngụy Khinh Trúc cười cười: "Có thể bình an trở về là tốt lắm rồi. Nhưng mà, cũng đã lâu chúng ta chưa tới, không biết trong cửa hàng của ông chủ có thêm thứ gì mới không nhỉ?"

Tống Thu Ảnh cũng cười nói: "Nghe ngươi nói vậy, nước bọt của ta sắp chảy ra ngoài rồi nè. Thật nhớ món Coca Cola và thanh cay nhà ông chủ

quá..."

Trong lúc trò chuyện, ba người đã đi vào hẻm nhỏ nơi mở Khởi Nguyên Thương Thành của Lạc Xuyên.

Đập vào mắt ba vị mỹ nữ là một cảnh tượng quen thuộc.

Ông chủ nằm dài trên ghế ngoài cửa hàng, thoải mái phơi nắng.

Thấy vậy, tâm tình của ba người như thư thái hẳn đi.

Dường như, ở nơi này của ông chủ, mọi thứ đều trở nên bình thản.

"Chào buổi chiều, ông chủ."

Ba người lên tiếng chào hỏi.

"Lâu rồi chưa thấy tới nha."

Lạc Xuyên mở mắt, giọng điệu vẫn bình lặng như xưa.

"Đâu còn cách nào," Ngụy Khinh Trúc nhún vai nói, "Đồ trong cửa hàng của ông chủ đắt quá, không chịu khó đi kiếm linh tinh thì thật sự mua không nổi."

"Đúng đúng đúng! Ông chủ, ngươi xem chúng ta đã đáng thương thế này, hôm nay mua đồ có thể giảm giá chút không?" Tống Thu Ảnh làm bộ đáng thương nói.

Đáng tiếc, chiêu này không có tác dụng với Lạc Xuyên.

"Không thể."

Lạc Xuyên lập tức phủ quyết ngay, không hề do dự.

Nói chuyện với ta quả nhiên là vì đồ trong cửa hàng nhà ta, chỉ tiếc ông chủ ta đây đã sớm nhìn thấu tất cả!

Tống Thu Ảnh thở dài vẻ bất đắc dĩ.

Tuy đã sớm biết kết quả sẽ là thế này nhưng thái độ từ chối không hề do dự của ông chủ vẫn khiến Tống Thu Ảnh nảy sinh hoài nghi với bản thân.

Chẳng lẽ, ta đây không đủ lực hấp dẫn sao?

Chào hỏi Lạc Xuyên xong, ba người đi vào cửa hàng.

"Chào mừng ghé thăm cửa hàng chúng ta." Yêu Tử Yên đứng sau quầy cười nói, "Đã lâu không gặp nhỉ."

Ba người Ngụy Khinh Trúc vừa bước vào cửa hàng đã bị sự thay đổi bên trong cửa hàng thu hút toàn bộ sự chú ý.

"Tử Yên tỷ, những thứ này là thứ gì đó?" Ngụy Khinh Trúc khôi phục tinh thần, tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên bèn giới thiệu sơ lược cho ba người họ.

Quả nhiên, sau khi nghe xong, sắc mặt cả ba đều lộ vẻ khiếp sợ tột cùng.

"Mỳ có thể tăng tốc độ tu luyện, trò chơi có thể tăng tu vi... Quả nhiên đúng là phong cách của ông chủ rồi." Lâm Uyển Sương buột miệng cảm thán.

Ngụy Khinh Trúc và Tống Thu Ảnh gật đầu tán đồng.

"Ngụy Khinh Trúc, các ngươi cũng tới đây à?"

Một tiếng cười hào sảng vang lên, năm người bọn Chu Hổ đi vào trong cửa hàng,

"Ủa, Chu Hổ?" Ngụy Khinh Trúc ngạc nhiên, "Các ngươi cũng tới đây?"

Chu Hổ cười nói: "Đương nhiên, nếu không nhờ ngươi đề cập tới nơi nay, quả thực ta còn không biết trong thành Cửu Diệu có một nơi như cửa hàng của ông chủ. Đám ngu xuẩn không chịu tin lời ngươi kia, thật đúng là không có phúc hưởng những đồ tuyệt vời trong của hàng này."

Chương 115: Sự rung chuyển bắt đầu manh nha

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Giữa những tiểu đội lính đánh thuê này luôn tồn tại một mối quan hệ cạnh tranh cực mạnh.

Một địa phương thần kì như Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ có hai tiểu đội đánh thuê của bọn họ biết được, điều đó có nghĩa là bọn họ có thể tranh thủ chiếm lợi trước khi tin này bị truyền rộng ra ngoài.

Ngụy Khinh Trúc cười cười.

Trước kia, đưa tin về Khởi Nguyên Thương Thành ra ngoài hoàn toàn chính là ý của ông chủ.

Nhưng cũng chỉ có năm người bọn Chu Hổ mới tin nàng, nàng cũng không còn cách nào khác.

"Lúc trước ta thấy, hình như các ngươi vừa trở lại thành Cửu Diệu nhỉ?" Chu Hổ cười hỏi.

Ngụy Khinh Trúc gật đầu: "Tìm được một con Ảnh Báo, thực lực cũng chỉ tàm tạm, có điều, bản lĩnh chạy trốn rất cao, làm chúng ta hao phí mấy ngày mới đánh chết được nó."

Ảnh Báo là một loại yêu thú đặc biệt chỉ có ở dãy núi Cửu Diệu, thực lực của Ảnh Báo thành niên ở tầm Tạo Hóa ngũ phẩm, song một con Ảnh Báo thành niên có giá trị tương đương một số yêu thú hơi yếu thuộc Quy Nguyên Cảnh.

Bởi vì năng lực thiên phú đặc thù của Ảnh Báo thành niên đó là có thể hóa thân thành bóng tối, rất khó tìm được tung tích của nó.

Da lông trên người nó có thể mang đại bộ phận năng lực này.

Người tu luyện tầm thường mặc đồ được chế luyện từ da và lông của Ảnh Báo có thể che lấp khí tức của bản thân một cách gần như tuyệt đối.

"Ảnh Báo à, các ngươi may mắn thật đấy." Chu Hổ cảm thán.

Một con Ảnh Báo ít nhất cũng phải mấy ngàn linh tinh.

"Chu đội trưởng cứ đùa." Ngụy Khinh Trúc cười cười, "Nghe nói các ngươi có nhận một nhiệm vụ, thế nào rồi?"

"Ài, thôi miễn bàn." Chu Hổ khoát tay, sắc mặt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ, "Dạo này không biết đám yêu thú bên trong núi Cửu Diệu đang phát điên cái gì nữa, tất cả đều đổ xô ra khu ngoài.

Tiểu đội chúng ta hộ tống một thương đội vừa tiến vào khu vực núi Cửu Diệu liền bị một đám Tử Tinh Ma Lang tập kích. Nếu không nhờ vận số còn đỏ, mang theo Coca Cola với thanh cay trong cửa hàng ông chủ thì chỉ sợ không còn đường về rồi."

Bốn người kia đều lộ vẻ nghĩ thôi cũng đã run chân.

Nghe Chu Hổ nói thế, ba người Ngụy Khinh Trúc đều nhíu mày.

Chẳng lẽ, bên trong dãy núi Cửu Diệu đã thực sự có chuyện gì đó xảy ra rồi?

Về chuyện di tích thượng cổ mở cửa, chỉ có những thế lực lớn và những người tu luyện có thực lực cực mạnh mới biết.

Đám tán tu như Chu Hổ và Ngụy Khinh Trúc đây căn bản không có cơ hội nghe ngóng chuyện này.

Bọn họ chỉ có thể đoán được bên trong hẳn đã có chuyện khác lạ xảy ra dựa vào việc phân tích những biến hóa trong thành Cửu Diệu cùng với những hiện tượng lạ ở dãy núi Cửu Diệu.

"Thời gian này đừng đến núi Cửu Diệu nữa." Yêu Tử Yên bỗng nhiên lên tiếng.

Nghe nàng nói thế, đám người kia lập tức sáng cả mắt lên.

Thực lực của Yêu Tử Yên so với bọn họ đã thuộc dạng cao nhất rồi.

Vì thế, hẳn nàng có cách để tìm hiểu nguyên nhân những chuyện này.

"Tử Yên tỷ, rốt cuộc là có chuyện gì rồi?" Ngụy Khinh Trúc tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên lắc đầu: "Với thực lực của các ngươi, có nói cho các ngươi biết chuyện này cũng chẳng tác dụng gì, đây không phải việc các ngươi có thể nhúng tay đâu."

Hai tiểu đội đánh thuê này, người có thực lực mạnh nhất chính là Chu

Hổ, nhưng cũng mới tới Tạo Hóa viên mãn mà thôi.

Khi di tích thượng cổ mở ra, dù là người tu luyện thuộc cảnh giới Quy Nguyên Cảnh thì cũng chỉ là con tốt thí.

"Vậy à..."

Mấy người bừng tỉnh, gật gù.

Nếu Yêu Tử Yên đã nói vậy, xem ra đó nhất định là một chuyện cực kì lớn rồi.

Vì sự an toàn tính mạng của bản thân, thời gian này vẫn nên yên ổn núp trong thành Cửu Diệu thôi.

Vào cửa hàng của ông chủ chơi trò chơi còn tiện thể tăng tu vi, như vậy không sướng hơn à?

Sau đó, cả đám gọi mỗi người một ly mỳ, leo lên Tháp Thí Luyện.

Bởi vì đây là lần đầu tiên đám Ngụy Khinh Trúc chơi trò này cho nên cần đăng kí tài khoản trước đã.

Chương 116: Nhiệm vụ mới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đồ trong cửa hàng ông chủ vẫn cứ mắc như vậy nhỉ." Nhìn túi tiền đã còi đi kha khá của mình, Ngụy Khinh Trúc không khỏi cảm thán một câu.

Mới vào đây chưa được bao lâu mà ba người các nàng đã tiêu gần bảy trăm linh tinh rồi!

"Đồ trong cửa hàng của ông chủ tuy đắt nhưng đều có giá trị vượt xa giá tiền của nó." Chu Hổ cười nói.

"Đúng là như vậy." Những người khác gật gù tán đồng.

Ăn mì xong, cảm thụ lượng linh khí nhảy nhót trong cơ thể đã tăng gần chục lần, mọi người bèn đội mũ chơi game lên, tiến vào Tháp Thí Luyện.

Nếu không biết từ trước đó, các nàng còn tưởng nơi này là một thế giới chân thật!

"Ủa, không gian mở đầu hình như không giống như cũ nữa!"

Bọn Chu Hổ kêu lên kinh ngạc.

"Đúng, có thêm một chế độ đấu trực tiếp, người chơi có thể tiến hành đối chiến trong sàn đấu." Yêu Tử Yên giải thích, "Cụ thể thế nào, các ngươi có thể kiểm tra tin tức tương ứng ở không gian mở đầu."

Không bao lâu sau, chợt một loạt âm thanh giật cục vang lên, còn lẫn cả những giọng nói nghe dở khóc dở cười.

"Hai chế độ chơi đều có chỗ thu linh tinh!"

"Quả đúng là phong cách của ông chủ..."

Nhóm bên Chu Hổ có người chọn chế độ khiêu chiến, cũng có người chọn chế độ đấu trực tiếp.

Trong hiện thực, thực lực của Chu Hổ luôn ở cấp bậc đè bẹp đám đội viên.

Nhưng trên sàn đấu, tình huống mặc định là cảnh giới hai bên bị cưỡng chế lấy thực lực lực của người thấp hơn làm chuẩn.

Vì thế, bốn người đều muốn thử khiêu chiến đội trưởng Chu Hổ của bọn họ.

Đương nhiên, mỗi lần chỉ có một người lên sàn đấu.

Hai người khác đều tiến vào chế độ khiêu chiến.

Ba người bên Ngụy Khinh Trúc cũng tiến vào chế độ khiêu chiến.

"Tuyên bố nhiệm vụ, kim ngạch kinh doanh đạt một triệu linh tinh, thời gian còn lại: 50 ngày. Phần thưởng: Một cơ hội rút thăm trúng thưởng."

Lạc Xuyên đang nằm ngoài cửa, trong đầu bỗng vang lên một giọng nói.

"Nhiệm vụ? Hệ thống, ngươi lặn không sủi tăm bao lâu nay, ta còn tưởng ngươi quên mất chuyện tuyên bố nhiệm vụ rồi đấy." Lạc Xuyên dè bỉu hệ thống trong đầu.

Hệ thống im lặng.

Lần đăng nhập này, hệ thống đã chuyển sang chế độ lạnh lùng cao quý.

"Mới năm chục ngày mà muốn đạt được kim ngạch kinh doanh một triệu linh tinh, độ khó lần này không nhỏ nhỉ!"

Hiện nay, Khởi Nguyên Thương Thành đã có một ít khách quen, kim ngạch kinh doanh mỗi ngày đều loanh quanh chừng một ngàn linh tinh.

Nhưng hiển nhiên, nếu tính theo tiến độ này thì muốn hoàn thành nhiệm vụ trong năm mươi ngày là chuyện không thể.

Ngay cả món Quỳnh Tương Lộ bảy ngày một bình cũng vừa lên kệ là bán ra liền thì cũng chỉ mới được bảy trăm ngàn linh tinh, còn thiếu hai trăm ngàn linh tinh nữa.

Lạc Xuyên bắt đầu có cảm giác nguy cơ đang đến gần, quả là hiếm thấy.

Xem ra, nhiệm vụ làm cho Khởi Nguyên Thương Thành trở nên nổi tiếng đang trở thành nhiệm vụ cấp bách!

Tuy lòng thì nghĩ vậy nhưng không biết vì sao, Lạc Xuyên vẫn có cảm giác thân thể của mình như là bị cái ghế nằm này phong ấn tại đây luôn rồi.

Cứ lười nhác như thế, một buổi chiều lại lặng lẽ trôi mất...

Chớp mắt đã qua một ngày.

Sáng sớm hôm sau.

Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường giống như mấy ngày trước, ăn xong bữa sáng liền tay nắm tay rời khỏi Túy Nguyệt Hiên, đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Hai người không biết rằng, bọn họ vừa rời khỏi Túy Nguyệt Hiên chưa được bao lâu, Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực cũng rời khỏi đó.

Đích đến của hai người không cần nhắc cũng biết, đó chính là Khởi Nguyên Thương Thành.

Khi Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường vừa mới đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, Mộ Dung Hải Đường cùng Ứng Vô Cực cũng đã tới bên ngoài hẻm nhỏ.

"Là chỗ này à? Thoạt nhìn không giống như có cửa hàng gì nhỉ." Mộ Dung Hải Đường nhìn quanh quất, nghi hoặc nói.

Một nơi vắng vẻ thế này, liệu có ai dở hơi mà mở cửa hàng?

Chương 117: Chạm mặt trong xấu hổ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ở trong hẻm."

Ứng Vô Cực đi vào trong hẻm nhỏ.

Mộ Dung Hải Đường vội vàng bước theo.

Quả nhiên, vào trong hẻm, bọn họ nhìn thấy một cửa hàng.

"Vị tiền bối này thật đúng là rất... cá tính! Hắn thật sự mở cửa hàng ở một nơi hẻo lánh như thế này." Mộ Dung Hải Đường buột miệng tính nói móc.

"Khởi Nguyên Thương Thành, đúng là có tư cách lấy cái tên này!" Ứng Vô Cực lại nhìn bảng hiệu trên cửa hàng, thấp giọng.

Sau đó, hai người sóng vai đi vào.

Trong cửa hàng, Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường đang chuẩn bị hãm mì ăn liền thì thấy có hai bóng dáng quen thuộc đi vào.

Hai bên đều sửng sốt khi nhận ra nhau.

Bốn người cứ thế nhìn nhau không nói gì, bầu không khí trở nên xấu hổ cực kì.

Mấy giây sau, Giang Vãn Thường và Cố Vân Hi lên tiếng phá vỡ tĩnh lặng trước.

"Hải Đường lão sư, Ứng lão sư, chào buổi sáng." Hai người đồng thanh nói.

"Nói đi, chuyện gì thế này, vì sao hai người lại ở đây?" Mộ Dung Hải Đường nheo mắt nhìn, nụ cười nửa miệng trên môi khiến hai học viên kinh hồn táng đảm, "Mấy ngày nay hai ngươi đều đến đây đúng không?"

Nhớ tới hành vi gần đây của hai người, Mộ Dung Hải Đường nhanh chóng đoán ra nguyên nhân.

"Nói ra sợ lão sư không tin nhưng thực ra chúng ta chỉ vô tình phát hiện ra cửa hàng của ông chủ thôi." Giang Vãn Thường ra sức giải thích.

"Đúng đúng đúng." Cố Vân Hi gật đầu lia lịa.

"Chào mừng ghé thăm cửa hàng chúng ta."

Một giọng nói nhàn nhạt vang lên, Lạc Xuyên thong thả bước ra từ sau quầy.

"Ông chủ." Cố Vân Hi và Giang Văn Thường cùng chào hỏi.

Người thanh niên này là ông chủ cửa hàng ư?

Vừa thấy Lạc Xuyên, phản ứng đầu tiên của Mộ Dung Hải Đường là không tin nổi.

Thoạt trông còn trẻ như vậy, hoàn toàn không có điểm nào giống với hình tượng cao thủ trong lòng nàng.

Nhưng Ứng Vô Cực đứng bên lại không nghĩ nhiều lắm, hỏi thẳng: "Ta nghe Bạch lão nói, cửa hàng của ông chủ có bán vật phẩm có thể bổ sung sinh cơ."

Lạc Xuyên hơi sững lại, thì ra là khách hàng do Bạch lão giới thiệu tới.

Hắn gật đầu, chỉ vào một giá hàng, nói: "Đúng thế, cửa hàng ta có bán Quỳnh Tương Lộ. Nhưng hiện tại không sẵn hàng, còn cần chờ vài ngày."

"Không thành vấn đề, ta chờ cũng được." Ứng Vô Cực nói.

Đã qua bao nhiêu năm rồi, còn ngại chờ thêm vài ngày sao?

"Cửa hàng còn có những hàng hóa khác, các ngươi có thể xem qua." Yêu Tử Yên bổ sung.

"Đúng đúng đúng." Cố Vân Hi gật đầu liên tục, "Lão sư, các ngươi lần đầu tới đây, để ta giới thiệu cho các ngươi một lượt."

"Từ từ đã, ngươi là hoàng tộc yêu thú?" Lúc này, Mộ Dung Hải Đường mới chú ý tới Yêu Tử Yên, nàng thoáng kinh ngạc, hỏi.

Tóc tím mắt tím, quả rất dễ khiến người ta chú ý.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng vậy."

Mộ Dung Hải Đường cảm thấy nghẹn lời.

Nàng hoàn toàn không cảm nhận được chút dao động nào của linh lực trên người Yêu Tử Yên.

Vậy có nghĩa là, thực lực của Yêu Tử Yên chắc chắn đã vượt xa nàng,

chí ít cũng phải có cảnh giới Tôn Giả.

Đường đường một Tôn Giả lại chịu làm một nhân viên bán hàng ở cửa hàng nhỏ này.

Mộ Dung Hải Đường thực sự không biết nên nói gì.

Có điều, chính điểm này đã gián tiếp cho thấy vị ông chủ trẻ kia có điểm thần bí và mạnh hơn người.

"Hoàng tộc yêu thú? Tử Yên tỷ ngươi không phải nhân loại sao?" Cố Vân Hi và Giang Văn Thường ngạc nhiên hỏi.

Nếu không nhờ Mộ Dung Hải Đường nói ra, hai người hoàn toàn không phát giác điều này!

Yêu Tử Yên lắc đầu, cười nói: "Dĩ nhiên không phải."

Hai người cũng không băn khoăn quá nhiều ở vấn đề chủng tộc này, Yêu Tử Yên là nhân loại hay là hoàng tộc yêu thú đều được, dù sao nàng ấy vẫn là nhân viên trong cửa hàng của ông chủ.

Lúc này Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực cũng đã chú ý tới cách trang hoàng trong cửa hàng này, ấn tượng về Lạc Xuyên lại cao lên một ít.

Một cửa hàng xa hoa như vậy, sợ là chỉ có cường giả cỡ này mới có thể làm ra nổi mà thôi.

Tiếp theo đó, hai cô gái dẫn Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực đi tham quan cửa hàng.

Biết hiệu quả của hàng hóa trong này, thật lòng thì ngay cả cao thủ cảnh giới Vấn Đạo như Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực cũng phải kinh ngạc không thôi.

Mì ăn liền nâng cao tốc độ tu luyện, Coca Cola chữa thương, thanh cay có thể tạm thời tăng cường thực lực trong khoảng thời gian ngắn, ...

Mấy thứ này mà đem ra bán, chắc chắn sẽ khiến đám người tu luyện tranh nhau sứt đầu mẻ trán.

Nhưng ở nơi này, giá đắt nhất cũng chỉ một trăm linh tinh mà thôi.

Giờ đây, bọn họ bắt đầu hoài nghi, Lạc Xuyên mở cửa hàng này để làm gì?

Nơi này hoàn toàn không giống như bọn họ đoán trước, nó nằm ở địa thế hẻo lánh đến độ không chú ý thì chỉ sợ không tìm ra nổi.

Chẳng lẽ là vì hắn nhiều tiền quá không có chỗ đốt, cho nên muốn làm từ thiện?

Chương 118: Tác chiến thất bại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiếp sau nữa, Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực lại thấy được điều kì diệu ở Tháp Thí Luyện.

Một trò chơi có thể tăng cao tu vi, quả thật thứ này đã làm tam quan hai người thay đổi hẳn.

Người có thực lực càng mạnh thì càng cảm thụ rõ điểm bất phàm của Tháp Thí Luyện này.

"Thật không ngờ nổi, thế gian lại có thứ trò chơi thế này, ông chủ này rốt cuộc là cao thủ bậc nào mới có thể sáng lập ra một thế giới khác trong Tháp Thí Luyện như thế?"

Đang ở chế độ khiêu chiến, nhìn con sói lớn chân thực một cách thần kì đang nhào tới, Mộ Dung Hải Đường khiếp sợ tột cùng, thầm nghĩ.

Ứng Vô Cực cũng có cảm giác không khác Mộ Dung Hải Đường là bao.

Hiện tại hắn ta mới chính thức hiểu được cái gì gọi là không có giỏi nhất, chỉ có giỏi hơn.

Chẳng bao lâu sau, hai tỷ đệ Bộ Thi Ý cũng tới cửa hàng, nhìn thấy hai người lạ mặt trong này thì đều lộ vẻ ngạc nhiên.

Sau khi nghe Yêu Tử Yên giải thích, biết được thân phận chân thật của Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực, cả hai đều chấn kinh mất một lát.

Nhưng cũng chỉ có thế.

Vào Khởi Nguyên Thương Thành này, khiếp sợ nhiều thành ra cũng quen rồi.

Chào hỏi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên xong, hai người ăn mì ăn liền rồi tiến vào Tháp Thí Luyện.

Bộ Ly Ca đang lấy kinh nghiệm trong chế độ khiêu chiến, còn Bộ Thi Ý thì gọi Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường rồi cùng tiến vào sàn đấu.

Giang Thánh Quân cũng tới cửa hàng, bắt đầu đánh bản đồ.

Hắn ta đã đánh chừng vài ngày ở tầng thứ hai của chế độ khiêu chiến, lần này đã hạ quyết tâm rất lớn.

Hôm nay, nhất định phải qua cửa này!

Thời gian mải miết trôi đi.

"Ba giờ nhoáng cái đã hết..."

Cố Vân Hi gỡ mũ chơi game xuống, cảm thán.

Giang Văn Thường và bọn Mộ Dung Hải Đường, Ứng Vô Cực cũng gật đầu tán đồng.

Bốn người bọn họ cùng nhau tiến vào Tháp Thí Luyện nên cũng kết thúc cùng lúc.

"Ông chủ..."

Cố Vân Hi chớp chớp mắt, tỏ vẻ yểu điệu đáng yêu nhìn về phía Lạc Xuyên.

Bị Cố Vân Hi nhìn như vậy, Lạc Xuyên thoáng rùng mình một cái.

"Gì?" Lạc Xuyên đề phòng hỏi.

"Ba giờ quá ngắn, có thể tăng thời gian chơi trong Tháp Thí Luyện lên không hả ông chủ!" Cố Vân Hi điều chỉnh giọng nói về chế độ nũng nịu hỏi.

"Đúng vậy đó ông chủ, ta cảm thấy tăng lên tới sáu giờ nghe cũng ổn đó." Giang Văn Thường nói thêm.

Không thể không nói, cảnh tượng hai thiếu nữ xinh đẹp nhìn một cách nũng nịu đáng yêu thế này, thật sự có lực sát thương rất lớn.

Chỉ tiếc lại vấp phải loại người như Lạc Xuyên.

Mỗi ngày đều nhìn thấy một tiên nữ không dính khói lửa nhân gian như Yêu Tử Yên, lực miễn dịch của Lạc Xuyên đã cực mạnh.

Hắn lắc đầu, từ chối bằng giọng điệu hết sức nghiêm túc: "Không thể được!"

"Ông chủ, chúng ta có thể thêm tiền mà."

"Đúng thế, ông chủ, chúng ta thêm gấp mười lần."

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều là những tiểu phú bà, không thiếu

linh tinh.

Lạc Xuyên vẫn không hề dao động.

Hắn là loại người vì linh tinh mà sửa quy định sao?

Thấy vậy, Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường liếc nhau, cả hai đều thấy được sự bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

Mưu đồ mê hoặc ông chủ, chính thức thất bại.

Mộ Dung Hải Đường đứng cạnh đó hơi suy tư một lát rồi hỏi: "Ông chủ, ta có một thỉnh cầu."

Lạc Xuyên bảo: "Nói đi."

"Liệu có thể để cho đám học viên bên ta cũng tới đây chơi trò chơi không?" Mộ Dung Hải Đường thấp thỏm hỏi.

Sau khi chơi trò chơi trong Tháp Thí Luyện ba giờ, Mộ Dung Hải Đường thực sự cảm nhận được tu vi của mình đã gia tăng không ít.

Loại chuyện tốt cỡ này, người khác sẽ bảo mật chặt chẽ cho riêng mình, nhưng Mộ Dung Hải Đường lại nghĩ ngay tới chuyện chia sẻ với đám học viên của mình.

Không thể không nói, Mộ Dung Hải Đường quả là một đạo sư rất có tư cách.

Lạc Xuyên lập tức tung hoa trong lòng.

Hắn còn đang rầu thúi ruột vì số lượng khách hàng ở đây còn ít quá, không hoàn thành được nhiệm vụ của hệ thống đây.

Đúng lúc này, Mộ Dung Hải Đường lại dâng nguồn khách đến tận miệng hắn.

Chương 119: Bất cứ chuyện gì cũng không thể cản trở việc ăn điểm tâm của ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên gật đầu: "Ở Khởi Nguyên Thương Thành, người tới chính là khách của ta."

Ý rất rõ ràng.

Mộ Dung Hải Đường vui vẻ ra mặt: "Cám ơn ông chủ."

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường nghe nói thế, thoáng thở dài trong lòng.

Xem ra, những ngày bình yên ở Khởi Nguyên Thương Thành chỉ e đã một đi không trở lại.

Nhưng các nàng cũng biết, đây là chuyện không thể tránh khỏi, chẳng qua vẫn sẽ không tránh khỏi có đôi chút tiếc nuối và khó chịu trong lòng mà thôi.

Nói lời từ biệt với Lạc Xuyên, bốn người cùng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Chẳng bao lâu sau, tỷ đệ Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân cũng hết thời gian, rời khỏi trò chơi.

Xế chiều, hai đội lính đánh thuê của Chu Hổ và Ngụy Khinh Trúc cũng tới cửa hàng, bắt đầu vào Tháp Thí Luyện kiếm kinh nghiệm như mọi ngày.

Nháy mắt, một ngày lại lặng yên biến mất.

Sáng sớm hôm sau, Lạc Xuyên rời giường, rửa mặt, theo thói quen đi xuống dưới nhà, mở cửa, chuẩn bị đi mua bữa sáng.

Ánh nắng ban mai rạng rỡ ấm áp, khiến hắn hơi nheo mắt thích ý.

Đợi mắt thích ứng với ánh sáng, Lạc Xuyên thấy cảnh tượng ngoài cửa, không khỏi sửng sốt.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đã chờ ở đây.

"Chào buổi sáng, ông chủ." Hai nàng cười nói với Lạc Xuyên.

"Sao tới sớm thế?" Lạc Xuyên nghi hoặc hỏi.

Bình thường, hai người này phải tầm tám, chín giờ mới tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Mà bây giờ mới tầm bảy giờ thôi.

Cố Vân Hi thở dài: "Không đến sớm chút sợ không lấy được chỗ, Hải Đường lão sư chuẩn bị dẫn đám học viên kia tới, mười mấy người lận, chúng ta tới sớm chút đến nhận chỗ."

Giang Văn Thường suy nghĩ một chút, mắt chợt sáng lên: "Ông chủ, vị trí trong Tháp Thí Luyện có thể tăng thêm vài người không? Ngươi không cảm thấy mười người thì quá ít sao?"

Lạc Xuyên nghe vậy, lập tức lộ vẻ suy tư.

"Tuyên bố nhiệm vụ phụ: Kim ngạch kinh doanh của Tháp Thí Luyện đạt tới mười ngàn linh tinh. Phần thưởng: Số lượng vị trí trong Tháp Thí Luyện từ mười tăng lên hai mươi."

"Tuyên bố nhiệm vụ phụ: Tổng số người chơi trong Tháp Thí Luyện đạt tới ba mươi. Phần thưởng: Chế độ mới của Tháp Thí Luyện."

m thanh của hệ thống chợt vang lên trong đầu Lạc Xuyên rất hợp thời.

Xem ra nhiệm vụ tổng kim ngạch kinh doanh đạt tới một triệu linh tinh mà lần trước hệ thống tuyên bố mới chỉ là nhiệm vụ chính mà thôi.

"Sau này sẽ tăng số ghế chơi lên." Lạc Xuyên bèn đáp.

"Thật à, vậy thì tốt quá."

Giang Văn Thường và Cố Vân Hi lộ vẻ vui mừng.

"Nhưng bây giờ còn chưa tới giờ mở cửa làm ăn, đợi lát nữa đi, giờ ta muốn đi ăn điểm tâm đã."

Lạc Xuyên nói xong bèn nhấc chân ra khỏi hẻm nhỏ.

Không có chuyện gì quan trọng bằng ăn điểm tâm sáng cả!

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường may mắn được một lần hưởng thụ đãi ngộ ngang cấp bậc Thiên Tinh Đại Đế.

Chỉ có điều, trong lòng hai người lúc này có vẻ không được ổn lắm.

"Ông chủ, hắn cứ thế đi rồi..."

Nhìn theo bóng dáng thảnh thơi của Lạc Xuyên, Cố Vân Hi không thể tin nổi, bèn lầm bầm một câu.

"Đi rồi, hắn nói muốn đi ăn điểm tâm..."

Giang Văn Thường cũng lộ vẻ không sao tin nổi.

Ông chủ cứ thế mà bỏ đi, vì một đĩa điểm tâm mà bỏ lại hai vị cô nương xinh đẹp như bọn họ, nói ra ai tin không?

"Ta cảm thấy, chúng ta tới sớm thế này là một sai lầm!"

Cố Vân Hi hít sâu một hơi, oán niệm trên người cực kì nồng đậm.

Để tới Khởi Nguyên Thương Thành này sớm như vậy, các nàng còn chưa có ăn điểm tâm đâu.

Ọc ọc ọc...

Một chuỗi thanh âm lạ chợt vang lên từ trong bụng các nàng.

"Hay là, chúng ta cũng đi ăn chút điểm tâm đã?" Giang Văn Thường nghĩ nghĩ, hỏi.

"Hay là thôi đừng." Cố Vân Hi lắc đầu bất đắc dĩ, "Nếu như lúc chúng ta đi ăn điểm tâm, lão sư dẫn bọn người kia tới gặp đúng lúc ông chủ về thì sao? Đến khi đó chúng ta lại không lấy được vị trí."

Giang Văn Thường gật đầu.

Nói rất đúng.

Vì chưa ăn điểm tâm nên Cố Vân Hi và Giang Văn Thường không quá muốn nói chuyện tiếp.

Hai người cứ lẳng lặng đứng trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành, hưởng thụ gió sớm mai phất qua mát rượi...

Chương 120: Phương thức xuất hiện cực kì tươi mát thoát tục của ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lão sư, cửa hàng đó thật sự thần kỳ như người nói sao?"

"Trò chơi có thể tăng tu vi, nghe rất đặc biệt nhỉ."

"Nghe nói hàng hóa trong cửa hàng đó cũng đều rất thần kỳ, chẳng biết có phải thật không..."

Mộ Dung Hải Đường đang đi trên đường, bốn tên học viên của Lăng Vân học viện đang đi bên cạnh nàng, hai trai hai gái, trẻ trung thanh xuân, tràn ngập sức sống, tên lần lượt là Hàn Dương, Tiêu Thành, Mộ Vũ Nhu, Tô Thiên Tuyền.

Thân phận bốn người này cũng không kém Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường là bao.

Sắc mặt bọn họ tràn đầy hưng phấn.

Ở Túy Nguyệt Hiên, Mộ Dung Hải Đường đã nói sẽ dẫn bọn họ đến một cửa hàng thần kỳ.

Nàng chỉ giới thiệu sơ qua về Khởi Nguyên Thương Thành, không nói kĩ càng nhiều.

Nói sao thì vị ông chủ trẻ tuổi kia cũng quá thần bí, những học viên này biết quá nhiều chưa chắc đã tốt cho bọn họ.

Học viên của Lăng Vân học viện hầu như đều có thân phận cao quý, không có quá nhiều hứng thú với cửa hàng thần bí mà Mộ Dung Hải Đường nói, thậm chí có kẻ còn cười nhạt bỏ qua.

Một thành Cửu Diệu nho nhỏ mà thôi, liệu có thể có cửa hàng thần kỳ cỡ nào.

Có thời gian rảnh, chẳng bằng tiêu khiển một chút.

Cuối cùng, chỉ có bốn người này chịu đi theo Mộ Dung Hải Đường tới đây.

Đối với những học viên còn lại, Mộ Dung Hải Đường cũng không có ý định ép buộc bọn họ.

Cơ duyên nàng đều đã cung cấp, có nắm bắt được hay không là chuyện của bọn họ.

Hôm nay Ứng Vô Cực không đi cùng đoàn người.

Hắn ta không quá để ý đến Tháp Thí Luyện, chỉ có Quỳnh Tương Lộ mới khiến hắn ta chú ý.

Trong lúc trò chuyện, mấy người đã đi tới con hẻm ngoài Khởi Nguyên Thương Thành.

"Vân Hi, Văn Thường, sao các ngươi không vào cửa hàng?"

Thấy hai người đang đứng chờ ngoài cửa, Mộ Dung Hải Đường thoáng nghi hoặc hỏi.

Bốn người kia cũng nhìn các nàng vẻ khó hiểu.

Nhìn thấy Mộ Dung Hải Đường dẫn các học viên tới, trong lòng Cố Vân Hi và Giang Văn Thường nổi lên từng đợt oán khí nồng nặc.

Tất cả đều tại ông chủ hết!

"Ông chủ nói vẫn chưa tới giờ mở cửa, cho nên chúng ta chờ ở ngoài này." Cố Vân Hi bình tĩnh đáp.

"Vậy ông chủ kia đâu?" Mộ Vũ Nhu hỏi.

Mộ Vũ Nhu, người giống như tên, thoạt nhìn hơi nhu nhược yếu đuối, còn có một phong thái rất dịu dàng.

"Đi ăn điểm tâm." Giang Văn Thường cũng banh mặt đáp.

Mọi người: ...

"Sau đấy, các ngươi cứ đứng đây chờ?" Mộ Dung Hải Đường cảm thấy không biết phải nói gì.

Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành quả thật làm việc gì cũng không giống người thường!

Bản thân đi ăn điểm tâm, quăng hai cô nương xinh đẹp đứng hong gió chờ ngoài cửa.

Quả thật, rất có phong cách của ông chủ.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường gật đầu hết sức máy móc.

"Vậy chúng ta cũng chờ một lát đi, hẳn chút nữa ông chủ sẽ về." Mộ Dung Hải Đường cũng không biết phải an ủi hai người thế nào, đành phải nói như vậy.

Nàng vừa dứt lời, trong con hẻm chợt nổi lên một luồng dao động của nguồn năng lượng khủng khiếp.

Mộ Dung Hải Đường lập tức biến sắc: "Cẩn thận, tránh ra mau."

Tất cả đều kinh hãi, lùi nhanh về phía sau.

Dù thực lực của họ cùng lắm cũng chỉ mới tới cảnh giới Thần Hồn nhưng vẫn có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ khủng bố của luồng năng lượng đó.

Đây không phải thứ bọn họ có thể ngăn cản!

Dưới ánh mắt khiếp sợ của bao người, không gian chợt xuất hiện một vết nứt như mặt gương, sau đó vỡ vụn.

Cuối cùng, nó tạo thành một lối đi tối om.

Sau đó, từ trong lối đi, có một người thong thả bước ra.

Lạc Xuyên ra khỏi lối đi không gian, thấy đám bảy người đang cảnh giác như gặp đại địch.

"Các ngươi đang làm gì thế?"

Lạc Xuyên khẽ nhíu mày, lộ vẻ không hiểu.

"Thì ra là ông chủ à..." Mộ Dung Hải Đường thấy rõ người tới là Lạc Xuyên bèn thở phào một hơi nhẹ nhõm.

"Hắn chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành ư?"

"Trẻ thật đó, nhìn có vẻ chẳng lớn hơn chúng ta là mấy nhỉ!"

"Nhưng nếu đã có thể xé rách không gian thì thực lực tối thiểu cũng phải tới cảnh giới Vấn Đạo rồi..."

Chương 121: Phương pháp mở ra nhiều chế độ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mấy người có thân phận cao quý, đương nhiên có kiến thức rộng rãi.

Lạc Xuyên có thể đi ra từ đường hầm không gian một cách an toàn, chứng tỏ thực lực của hắn chắc chắn không thể khinh thường.

Bọn họ nhìn thấy Lạc Xuyên, trong mắt xuất hiện vẻ kính sợ.

Cường giả, ở nơi nào cũng đều đáng giá được ngưỡng vọng.

"Ông chủ, ngươi đã trở lại." Cố Vân Hi uể oải nói.

"Ông chủ, ngươi có biết chúng ta chờ ở chỗ này bao lâu rồi hay không?" Giang Văn Thường không nhịn được trợn trừng mắt.

Lạc Xuyên: "Hai mươi ba phút ba mươi hai giây."

"…" x7

Không để ý đến bảy người không nói nên lời, Lạc Xuyên mở cửa cửa hàng ra.

Khởi Nguyên Thương Thành đã được hệ thống trang bị thêm hệ thống an ninh, nếu không có ông chủ hắn cho phép vào trong mà nói, cho dù là Thánh Nhân cũng căn bản không thể xông vào.

Sau đó, mọi người đều đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên đã ở phía sau quầy chờ từ lâu, nhìn thấy Lạc Xuyên trở về, ánh mắt lập tức sáng ngời.

Lạc Xuyên mặt không chút thay đổi, giao bữa sáng cầm trong tay cho Yêu Tử Yên, đồng thời trong lòng xuất hiện một tia nghi hoặc.

Vì sao ta cảm thấy bản thân mình mới là nhân viên phục vụ vậy?

Xem ra phải lên Chương trình để cho Yêu Tử Yên học tập nấu nướng rồi, cũng không thể mỗi ngày đều đi ra ngoài ăn được?

Phòng bếp trong cửa hàng chẳng phải là thành nơi trang trí?

Hơn nữa thời điểm mình thu nhận Yêu Tử Yên, hình như có suy nghĩ là muốn để nàng nấu cơm mà?

Lạc Xuyên nhìn Yêu Tử Yên, trong lòng đưa ra quyết định.

Không biết vì sao, bản thân Yêu Tử Yên đang hưởng thụ bữa sáng ngon lành, không khỏi cảm thấy một cơn ớn lạnh.

Nàng nhíu nhíu mày, đáng giá chung quanh một chút, không phát hiện ra chỗ nào có dị thường.

Sau đó lại thưởng thức bữa sáng.

Đồng thời nàng còn không quên chào hỏi với khách hàng: "Kính chào quý khách. (Chọp chẹp) Ta là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành Yêu Tử Yên, (sùn sụt) có vấn đề gì đó đều có thể tới tìm ta."

Bốn người mới tới không dám lãnh đạm thờ ơ.

, Bởi vì Mộ Dung Hải Đường thật ra đã nói cho bọn họ về thân phận của Yêu Tử Yên rồi.

Hoàng tộc yêu thú, tuy rằng hiện tại nhìn qua có vẻ bình thường, nhưng nếu bị vẻ bề ngoài mê hoặc mà nói, chỉ sợ cuối cùng chết cũng không biết chết như thế nào.

"Kính chào Tử Yên tỷ." Bốn câu hỏi thăm sức khỏe cùng nhau vang lên.

Yêu Tử Yên cười gật đầu.

Đứa nhỏ có lễ phép như vậy có thể lưu lại cho người ta một ấn tượng tốt.

"Nào, ta giới thiệu cho các ngươi sơ qua về Khởi Nguyên Thương Thành." Cố Vân Hi cười nói.

Sau khi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, nàng rốt cuộc khôi phục lại sự hoạt bát ngày xưa, thế là trực tiếp ôm đồm công việc vốn thuộc về Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên cũng không để ý, thậm chí còn vui mừng vì được thanh nhàn.

"Đúng đúng đúng." Giang Văn Thường ở bên cạnh liên tục gật đầu: "Các ngươi không biết hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ thần kỳ đến mức nào đâu!"

Sau đó, hai người không khỏi lôi kéo bốn người đi tới trước kệ hàng.

Nhìn thấy bóng dáng líu ríu của mấy người, Mộ Dung Hải Đường cười, lắc lắc đầu.

Nàng nói với Lạc Xuyên: "Ông chủ, ngươi không ngại chứ?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Trong cửa hàng náo nhiệt một chút cũng không tệ."

Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên tùy tiện chọn một vị trí ngồi xuống, tiến vào chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Tuy rằng mấy ngày này hắn ba ngày đánh cá hai ngày phơi nắng, nhưng hiện tại cũng đã đánh tới chế độ bình thường của tầng thứ ba ở trong Tháp Thí Luyện!

Tiến độ này, có thể nói là người nổi bật trong Khởi Nguyên Thương Thành!

Cho dù là Yêu Tử Yên, cũng mới đến tầng thứ ba mà thôi!

Chỉ riêng điểm này, có thể nhìn ra thiên phú của Lạc Xuyên khủng bố đến mức nào!

Thời điểm ở địa cầu, những trò chơi trên mạng kia, Lạc Xuyên tùy tiện chơi là có thể thoải mái tiến vào cấp độ cao nhất.

Tháp Thí Luyện bị Lạc Xuyên coi như là một trò chơi có chút đặc biệt mà thôi…

Đối với việc làm như thế nào để mở ra bốn loại chế độ tiếp theo, Lạc Xuyên cũng từng hỏi hệ thống.

Căn cứ vào câu trả lời của hệ thống, chỉ có vượt qua chế độ bình thường ở cảnh giới hiện tại, mới có thể mở ra chế độ khó khăn.

Mỗi một tầng tương đương với một đại cảnh giới, cho nên nói, quy tắc này có phần không quá thân thiện đối với người chơi có thực lực cao.

Ba loại chế độ tiếp theo cứ thế mà suy ra.

Hiện tại trong Tháp Thí Luyện, tầng cao nhất mà người chơi mới vượt qua, cũng chỉ là tầng thứ ba mà thôi…

Chương 122: Tầng thứ ba của Tháp Thí Luyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện, bản đồ và đối thủ của mỗi một tầng là không giống nhau.

Bản đồ tầng thứ nhất là thảo nguyên, đối thủ là Tử Tinh Ma Lang có cảnh giới Đoán Thể viên mãn.

Bản đồ tầng thứ hai là rừng rậm, đối thủ là Kim Quan Xà có cảnh giới Cảm Linh viên mãn.

Bản đồ tầng thứ ba là một khe núi có nhiều tảng đá kì lạ nằm san sát, đối thủ là Ảnh Báo cực kỳ am hiểu ẩn nấp hành tung!

Thực lực cũng thuận theo mà tăng lên, đạt tới cảnh giới Tạo Hóa viên mãn.

Thực lực hiện tại của Lạc Xuyên cũng là Tạo Hóa viên mãn.

Tuy rằng đã vượt qua thực lực nguyên bản của hắn, nhưng Lạc Xuyên nắm giữ hoàn hảo không bị trúc trắc một chút nào, hoàn toàn thuận buồm xuôi gió!

Lạc Xuyên đứng ở nơi đó, nhìn qua có vẻ rất thoải mái, trên thực tế toàn bộ cảm giác đã tản ra xung quanh rồi!

Xích!

Một âm thanh không khí bị xé rách vang lên.

Bên cạnh Lạc Xuyên, nơi vốn tưởng chừng là trống rỗng không có vật gì, không ngờ lại xảy ra vặn vẹo, một con báo có hình thể mảnh mai đánh úp về phía hắn!

Da lông trên người con báo nhìn qua thực quỷ dị, giống như có thể phản xạ ánh sáng.

Đây đúng là năng lực đặc biệt của Ảnh Báo, dùng để che giấu thân hình của bản thân nó!

Đối mặt với công kích, Lạc Xuyên lại giống như là đã biết từ trước, đột

nhiên lui về phía sau từng bước một.

Vừa vặn tránh thoát công kích.

Đồng thời, con dao găm trong tay xẹt qua một luồng sáng lạnh lẽo, đánh về phía Ảnh Báo.

Thân hình của Ảnh Báo khá mạnh mẽ, thân thể lấy một góc độ gần như bất khả thi uốn éo giữa không trung, khiến cho đòn tấn công của Lạc Xuyên rơi vào khoảng không.

Mà trong nháy mắt lúc Lạc Xuyên ra tay, vị trí không khí phía sau hắn trở nên vặn vẹo, một con Ảnh Báo khác đã trốn ở nơi đó từ trước phát động tấn công về phía hắn!

Ánh mắt của Lạc Xuyên hơi nhíu lại, không ngờ hắn chống lại đợt công kích này mà không tránh không né.

Đồng thời con dao găm chém xuống một cái, trực tiếp cắt qua khuôn mặt của con Ảnh Báo thứ hai, kéo theo một đóa huyết hoa tuyệt đẹp!

Một tiếng gào thê lương vang lên.

Trên khuôn mặt của Vân Báo có một vết thương vắt ngang qua, vừa vặn phế bỏ hai mắt!

Lạc Xuyên cũng không khỏi nhe răng nhếch miệng một hồi.

Trên cánh tay phải của hắn là ba vết thương dữ tợn, máu đỏ tươi giống như một dòng suối nhỏ trào ra.

Tuy là trước khi Lạc Xuyên ở tình trạng chỉ mành treo chuông đã cố gắng hết sức để tránh né, nhưng vẫn bị phế đi một cái cánh tay như cũ.

Không trực tiếp bị giết trong nháy mắt, coi như là một tin tức tốt đi!

Một con Ảnh Báo bị phế thị giác, sức chiến đấu đã không còn bằng một nửa so với ban đầu.

Nhưng còn có một con Ảnh Báo trong trạng thái hoàn hảo.

Mà một cánh tay của Lạc Xuyên đã không thể dùng được nữa, sức chiến đấu tổng thể cũng giảm xuống vài phần.

Sau khi quần nhau vài lần với hai con Ảnh Báo, kết quả không ngoài dự đoán.

Lạc Xuyên bỏ mình, Ảnh Báo bị hắn liều chết đánh chết một con.

"Hôm nay trạng thái có phần không tốt, không đánh nữa."

Lạc Xuyên tháo mũ chơi game xuống, tự nói với chính mình.

Đương nhiên khi nhìn thấy một vòng người vây xung quanh mình, hắn không khỏi sửng sốt.

“Các ngươi vây quanh ta làm cái gì?" Lạc Xuyên hơi nhíu mày, giọng nói bình thản.

"Ông chủ, vì sao ngươi gặp yêu thú mà ta chưa từng thấy qua?" Cố Vân Hi có chút tò mò hỏi.

"Đúng vậy, ông chủ, ngươi ở tầng thứ mấy?" Giang Văn Thường hỏi tiếp.

Lạc Xuyên: "Tầng thứ ba."

"Oa!" Ánh mắt của hai người lập tức sáng ngời.

Các nàng hiện tại vừa mới đánh tới Kim Quan Xà ở tầng thứ hai.

"Ừm, các ngươi đang nói chuyện gì vậy?" Mộ Vũ Nhu nhỏ giọng hỏi.

"Trò chơi Tháp Thí Luyện, bên trong chế độ khiêu chiến có nhiều tầng khác nhau, càng cao lại càng khó khăn." Mộ Dung Hải Đường giải thích.

"Hải Đường lão sư, vậy ngươi đánh tới tầng thứ mấy?" Tô Thiên Tuyền hỏi.

Khuôn mặt của Hàn Dương và Tiêu Thành cũng lộ vẻ hiếu kì.

Mộ Dung Hải Đường cười cười: "Ngày hôm qua ta vừa mới đến đây, cho nên đang là tầng thứ nhất."

Chương 123: Thường ngày của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Với thực lực của lão sư, không ngờ một ngày không vượt qua được tầng thứ nhất hay sao?" Mấy người có chút kinh ngạc.

Phải biết rằng Mộ Dung Hải Đường trên thực tế chính là cường giả Vấn Đạo.

"Tháp Thí Luyện cũng không đơn giản như vậy." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

"Được rồi được rồi, chúng ta đi ăn mì ăn liền đi, sau đó có thể tiến vào trò chơi!" Cố Vân Hi đề nghị.

"Đồng ý!"

"Tán thành!"

Sau đó, mấy người đều cầm một ly mì ăn liền, xếp hàng ở trước máy nước nóng để lấy nước nóng.

Không thể không nói, sau khi nhìn thấy nước trong máy nước nóng không ngờ lại là nước suối sinh cơ, bốn người Mộ Vũ Nhu đều vô cùng kinh ngạc.

Đương nhiên, sau khi tiến vào Tháp Thí Luyện, lại càng kinh ngạc hơn.

Đội mũ chơi game, tiến vào thế giới của Tháp Thí Luyện, mấy người thiếu chút nữa đều nghĩ đến đây là một thế giới chân chính.

Tuy nhiên năng lực thích ứng của người trẻ tuổi luôn rất mạnh, rất nhanh chóng, mấy người lập tức đắm chìm trong khoái cảm chiến đấu vượt tầng.

Phải biết rằng ở Lăng Vân học viện, cũng không có nhiều cơ hội chân chính gặp phải chiến đấu sinh tử như vậy.

Càng miễn bàn đến việc đối chiến với yêu thú hung tàn.

Không lâu sau, hai tỷ đệ Bộ Thi Ý cũng đi đến Khởi Nguyên Thương

Thành.

"Hôm nay có nhiều người như vậy?" Bộ Thi Ý hơi kinh ngạc.

Lăng Vân học viện tổng cộng có bảy người, Khởi Nguyên Thương Thành tổng cộng chỉ có mười chỗ ngồi.

Trực tiếp bị chiếm cứ hơn phân nửa.

Yêu Tử Yên vì tránh việc không có vị trí khi khách hàng đến, bản thân nàng cũng không tiến vào Tháp Thí Luyện.

"Bọn họ đều là người của Lăng Vân học viện." Yêu Tử Yên giải thích.

Hai người gật gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Nghĩ tới cái gì đó, Bộ Ly Ca thở dài: "Ai, khách hàng trong cửa hàng của ông chủ càng ngày càng nhiều. Về sau nếu tới muộn, nói không chừng sẽ không có vị trí."

"Quả thực như thế." Bộ Thi Ý gật gật đầu tán thành, cười nói: "Ta hiện tại cảm giác quy định mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chơi ba giờ, dường như cũng không tồi, ít nhất có thể cho phép nhiều người có thể chơi trò chơi hơn."

Lạc Xuyên nghe thấy lời nói của hai người, mở miệng đúng lúc: "Yên tâm đi, qua khoảng thời gian nữa trong cửa hàng sẽ tăng thêm máy móc."

"Thật sự?"

"Vậy thì thật tốt quá!"

Trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đều lộ nụ cười tươi.

Sau đó hai người ăn xong mì ăn liền, tiến vào Tháp Thí Luyện, bắt đầu hành trình khiêu chiến hàng ngày.

Thành thật mà nói, chiến đấu trong Tháp Thí Luyện dễ dàng làm cho người ta mê mẩn.

Loại chiến đấu mà cảm giác sảng khoái căn bản không cần băn khoăn một chút nào như thế này, hiếm khi có thể trải nghiệm được trong hiện thực.

Dù sao không có người tu luyện nào, sẽ vì gia tăng kinh nghiệm chiến đấu, lại không đặt sự an nguy của tính mạng bản thân mình lên vị trí đầu

tiên cả.

Người tu luyện vì sao lại tu luyện?

Không phải là để sinh tồn tốt hơn hay sao!

"Chào buổi sáng ông chủ! Chào buổi sáng Tử Yên tỷ!"

Rất nhanh chóng, Giang Thánh Quân cũng đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ồ? Có nhiều khách hàng mới tới như vậy?" Giang Thánh Quân hơi kinh ngạc.

Yêu Tử Yên giải thích cho hắn ta một chút.

Giang Thánh Quân gật đầu, trên khuôn mặt anh tuấn lộ ra một nụ cười tươi: "Xem ra vận khí của ta cũng không tệ lắm, vừa vặn vẫn còn lại một vị trí."

Sau đó Giang Thánh Quân ngồi vào chỗ một cái máy còn sót lại, tiến vào Tháp Thí Luyện.

Hắn ta đã xác định mục tiêu từ trước, hôm nay, nhất định phải vượt qua tầng thứ nhất.

Đây là cuộc tỷ thí giữa hai người hắn ta và Bộ Ly Ca!

Tất cả khách hàng đều đang chiến đấu trong Tháp Thí Luyện, Khởi Nguyên Thương Thành lại khôi phục bình tĩnh.

Lạc Xuyên đặt ghế dựa ở cửa tiệm, nằm lên như mọi khí.

Trong cửa hàng, Yêu Tử Yên ngồi ở phía sau quầy, chống cằm, ánh mắt không có một chút tiêu cự nào, dường như là đã đi vào cõi thần tiên xa xôi.

Lạc Xuyên thu hồi ánh mắt, hơi nheo mắt lại.

Một ngày mới lại bắt đầu rồi.

Chương 124: Ngươi học nấu cơm đi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian ba giờ kết thúc, sau khi Mộ Dung Hải Đường nói lời từ biệt, lập tức mang theo học viên quay trở về Túy Nguyệt Hiên.

"Như thế nào? Cửa hàng kia có thực sự thần kỳ như Hải Đường lão sư nói hay không?" Có học viên cười hỏi.

Bốn người Mộ Vũ Nhu liên tục gật đầu: "Đương nhiên, Hải Đường lão sư sao có thể lừa gạt chúng ta!"

Sau đó bốn người này bắt đầu thêm mắm thêm muối líu ríu nói với những đồng học này về Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho dù những học viên này có thân phận không tầm thường, cũng đều sửng sốt khi nghe thấy những điều này.

Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền, Quỳnh Tương Lộ, tất cả đều là đồ vật mới mà họ chưa từng nghe qua.

Hơn nữa hiệu quả không ngờ đều có thể so sánh với những đan dược cao cấp kia!

Thần kỳ nhất vẫn là trò chơi có thể làm cho người khác giống như lạc vào cảnh giới kỳ lạ, chơi trò chơi thậm chí còn có thể tăng tu vi lên!

Lúc này, đã có rất nhiều người hơi hối hận.

Vì sao lúc sáng bản thân không đi cùng Mộ Dung Hải Đường đến cửa hàng có tên là Khởi Nguyên Thương Thành kia.

Sau khi nói xong với những học viên này, bốn người lập tức quay trở về phòng của chính mình.

Bọn họ phải tiêu hóa một chút kinh nghiệm có được trong lúc chiến đấu ở Tháp Thí Luyện.

Tâm tình của hai người Cố Vân Hi và Giang Văn Thường có phần không được tốt lắm, giống như là bí mật trong lòng bị chia xẻ.

Hai người sau khi trở về trực tiếp trở về phòng.

"Ngày mai, ngày mai nhất định phải đi theo Mộ Dung Hải Đường lão sư đi đến chỗ cửa hàng có tên là Khởi Nguyên Thương Thành để nhìn xem!"

Ánh mắt của rất nhiều học viên lóe lên, trong lòng đưa ra quyết định.

Về phần vì sao buổi chiều bọn họ không đi đến Khởi Nguyên Thương Thành…

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì bọn họ không biết chỗ nào...

Vào buổi chiều, hai đội lính đánh thuê của Ngụy Khinh Trúc và Chu Hổ trước sau đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với chuyện của Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ đều lựa chọn ngậm miệng không nói một cách ăn ý.

Dù sao tin tức đã truyền ra từ trước, nếu không có ai đến thì quên nó đi.

Hiện tại tâm tính của bọn họ, hoàn toàn chính là im lặng mà kiếm tiền.

Thời gian buôn bán một ngày yên lặng chấm dứt.

Buổi tối sau khi ở Phượng Tiên lâu ăn cơm chiều xong, thông qua đường hầm không gian trở lại Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên gọi lại Yêu Tử Yên đang chuẩn bị đi chơi trò chơi.

"Lão bản, có chuyện gì vậy?" Yêu Tử Yên có chút nghi hoặc.

Lạc Xuyên có dáng vẻ nghiêm túc như vậy, đây vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy.

Nói thật, trong lòng Yêu Tử Yên có một chút khẩn trương.

Lạc Xuyên nhìn vào đôi mắt màu tím của Yêu Tử Yên, nghiêm túc nói: "Tử Yên, ngươi học nấu nướng đi!"

Yêu Tử Yên: "Hả?"

Lạc Xuyên giải thích: "Luôn ăn cơm ở bên ngoài có cảm giác không thoải mái, hơn nữa trong cửa hàng cũng có phòng bếp, để đó không dùng cũng không được tốt lắm."

Một nguyên nhân khác, là bởi vì Lạc Xuyên hoài niệm món ăn ở địa cầu.

Mì ăn liền thì không tính.

Sắc mặt của Yêu Tử Yên có chút rối rắm, tuy nhiên vẫn đáp lại: "Thân là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, giải quyết phiền

nào của ông chủ cũng là chuyện hợp tình hợp lý. Sau này mỗi bữa cơm đều giao cho ta đi!"

Đồng thời, trong lòng Yêu Tử Yên vang lên một tiếng thở dài.

Tạm biệt cuộc sống thoải mái.

Lạc Xuyên: "Ngươi biết nấu cơm không?"

Yêu Tử Yên sửng sốt, sau đó có chút ngượng ngùng cười cười: "Biết một chút, tuy nhiên so với Phượng Tiên lâu thì còn kém nhiều lắm."

Lạc Xuyên gật đầu.

Không biết thì có thể học thôi!

"Hệ thống, lấy ra giáo trình dạy nấu ăn." Lạc Xuyên kêu gọi ở trong đầu.

"Xin ký chủ chú ý, bản hệ thống là hệ thống điếm chủ, không phải hệ thống mỹ thực gia!" Giọng nói chính trực của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Có chút quen thuộc, dường như vào buổi tối giải cứu Yêu Tử Yên, hệ thống cũng nói qua như vậy.

"Ừ, ta đã biết." Lạc Xuyên đáp lại qua quít: "Tuy nhiên ta tin tưởng chuyện đơn giản như vậy, hệ thống ngươi khẳng định có thể làm được đúng không?"

Chương 125: Một làn sóng học viên lớn đột kích

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trải qua thời gian ở chung với nhau, Lạc Xuyên phát hiện, hệ thống thực ra là có tính cách ngoài lạnh trong nóng.

Đồng thời còn muốn ăn mềm không ăn cứng.

"Bản hệ thống có vô tận hàng hóa, tự nhiên có giáo trình dạy nấu ăn." Giọng nói của hệ thống vang lên.

Cẩn thận nghe kỹ, dường như có vẻ hơi đắc ý.

"Giáo trình dạy nấu ăn đã chuyển đến thiết bị thực tế ảo, xin chú ý kiểm tra và nhận."

Sau khi nói xong, hệ thống lại tiến vào trạng thái lặn xuống nước.

"Giáo trình sơ cấp có thể học được trong thiết bị thực tế ảo." Lạc Xuyên chỉ chỉ vào một loạt thiết bị thực tế ảo.

Yêu Tử Yên hơi kinh ngạc, vốn nàng còn tưởng rằng những thứ kia chỉ có thể chơi Tháp Thí Luyện, không nghĩ tới còn có chức năng khác.

Sau đó, Yêu Tử Yên tò mò đội một cái mũ chơi game lên.

Trên màn hình bên ngoài, xuất hiện hai cái biểu tượng khác nhau.

Yêu Tử Yên phát hiện bản thân mình đi tới một căn phòng trắng tinh, ở phía trước nàng có hai quả cầu ánh sáng.

Một quả cầu ánh sáng có hình dáng một cái tháp nhỏ, đây là Tháp Thí Luyện.

Cái còn lại có dáng vẻ của một người làm bếp, có lẽ chính là giáo trình dạy nấu ăn.

Yêu Tử Yên ấn vào quả cầu ánh sáng thứ hai, cảm giác giống như chơi Tháp Thí Luyện truyền đến, lúc phục hồi tinh thần thì đã ở trong một phòng bếp được hiện đại hoá…

Nhìn thấy Yêu Tử Yên trên màn hình đã tiến nhập trạng thái thành công, Lạc Xuyên vui mừng gật gật đầu.

Sau đó Lạc Xuyên cũng tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, tiến vào chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Ban đêm lặng lẽ trôi qua.

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Lạc Xuyên vừa mới rời giường, lập tức ngửi thấy một mùi thơm.

"Ông chủ buổi sáng tốt lành." Yêu Tử Yên từ phòng bếp ở bên cạnh thò người ra, chào hỏi Lạc Xuyên.

"Buổi sáng tốt lành." Lạc Xuyên gật gật đầu, rửa mặt xong, rồi đi xuống dưới lầu.

Đồng thời hắn còn có chút tò mò, không biết Yêu Tử Yên sẽ làm món gì.

Tối hôm qua sau khi lừa gạt hệ thống lấy ra một giáo trình dạy nấu ăn, Lạc Xuyên còn để cho hệ thống làm ra một ít rau dưa ở Lam Tinh.

Đương nhiên, những rau dưa này cũng không bình thường, ẩn chứa linh khí nồng đậm.

Nói là linh dược cũng không quá chút nào.

Dù sao đồ đạc của hệ thống khẳng định đều là tinh phẩm.

Lạc Xuyên mở cửa cửa hàng ra, nhìn cảnh tượng bên ngoài, không khỏi sửng sốt.

So với buổi sáng ngày hôm qua, sau khi hắn từ Phượng Tiên lâu trở về nhìn thấy còn nhiều người hơn, hiện tại đang ở trước cửa cửa hàng, có khoảng chừng mười mấy thiếu niên thiếu nữ.

Mộ Dung Hải Đường đứng đầu.

Sau khi nàng nhìn thấy Lạc Xuyên mở cửa hàng, lộ ra nụ cười dịu dàng: "Ông chủ buổi sáng tốt lành."

Lạc Xuyên gật đầu, mở cửa hết cỡ.

"Ông chủ, hôm nay ngươi không đi ra ngoài ăn điểm tâm hay sao?" Cố Vân Hi không nhịn được hỏi.

Hôm nay khi tới đây, để đề phòng cảnh tượng ngày hôm qua xuất hiện, nàng đã cố ý dậy thật sớm ăn điểm tâm.

Lạc Xuyên trả lời: "Hôm nay Tử Yên nấu cơm, không ra ngoài."

Không biết vì sao, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường liếc nhau, đều thấy được oán niệm thật sâu trong mắt đối phương…

Sau đó, mười mấy người lập tức ùa vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bởi vì trong cửa hàng có trận pháp không gian do hệ thống bày ra, nên cũng không có vẻ gì là chật chội cả.

Những học viên lần đầu tiên đi vào Khởi Nguyên Thương Thành sau khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong Khởi Nguyên Thương Thành, lập tức vang lên một loạt tiếng kinh hô.

"Oa, không ngờ tất cả đều là lưu ly tốt nhất, chỉ sợ tùy tiện một khối cũng phải có giá mấy ngàn linh tinh đấy."

"Nhìn dáng vẻ chưa hiểu việc đời của ngươi kìa, các ngươi không phát hiện ra không gian bên trong cửa hàng lớn hơn nhiều so với bên ngoài hay sao, trong cửa hàng tất nhiên là có trận pháp không gian!"

"Thật sự không ngờ rằng, sẽ có một cửa hàng thần kỳ như thế này!"

"Hải Đường lão sư quả nhiên không lừa chúng ta..."

Đồng thời, ánh mắt của những học viên này còn thi thoảng đặt lên trên người Lạc Xuyên.

Đối với ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ cũng không biết nhiều lắm.

Nhưng những học viên này đều có kiến thức rộng rãi, đương nhiên có thể đoán ra được, thân phận của Lạc Xuyên chắc chắn không đơn giản!

Chương 126: Cửa hàng thần kỳ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Được rồi được rồi, đừng ầm ĩ nữa."

Mộ Dung Hải Đường khoát tay, ý bảo những học viên này yên tĩnh lại.

Nàng cười nói: "Về chuyện của Khởi Nguyên Thương Thành, ngày hôm qua có lẽ các ngươi đã biết từ trong miệng của đồng học rồi chứ."

Đám học viên gật đầu.

Mộ Dung Hải Đường nói tiếp: "Ta biết, phần lớn học viên đều là lần đầu tiên tới nơi này, chỉ sợ trong lòng vẫn có chút không tin, vừa lúc hôm qua mấy người Vân Hi đã tới nơi này, để bọn họ mang các ngươi đi xem đi."

"Được rồi." Cố Vân Hi gật gật đầu, nói với các đồng học: "Hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ đều bày trên kệ hàng này, phía dưới đều có giới thiệu liên quan."

Các học viên gật đầu hiểu rõ, sau đó tốp năm tốp ba tiêu sái tiến lên phía trước, đứng lên nhìn một cách cẩn thận.

"Thực ra tất cả hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ, không chỉ hiệu quả có thể so với linh dược, mà ngay cả hương vị cũng không thể chê." Hàn Dương cười nói.

"Tuy nhiên có điểm đáng tiếc là, mỗi loại hàng hóa mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một lần." Tô Thiên Tuyền ở bên cạnh xen mồm nói.

"Hả? Còn có quy định này?" Các học viên còn lại đều lộ vẻ khó hiểu.

Nào có cửa hàng như vậy, khách hàng mua đồ vật này nọ mà còn có hạn chế.

"Các ngươi nhìn nơi đó sẽ biết." Tiêu Thành chỉ vào vách tường phía sau mọi người nói.

Mọi người nhìn theo phương hướng Tiêu Thành chỉ, ở trên vách tường thấy được một tấm bảng nhỏ màu trắng đầy chữ.

"Thật nhiều quy định..." Khóe miệng của một thiếu nữ hơi giật giật, không nhịn được nói.

"Nếu không có những quy định này, e rằng những thứ trong cửa hàng của ông chủ chỉ một lúc là bán hết, những khách hàng đến sau sẽ mua cái gì?" Cũng có học viên có ý kiến khác.

Có người gật đầu đồng ý.

Quả thực như thế.

"Ông chủ, ta muốn mua Coca Cola và thanh cay!"

"Ông chủ, hàng hóa trong cửa hàng, mỗi loại ta đều phải mua!"

"Ông chủ..."

Những tiếng kêu không ngừng vang lên, một đám học viên cầm hàng hóa từ trên kệ xuống đi đến chỗ Lạc Xuyên trả linh tinh.

Lạc Xuyên thu linh tinh đâu vào đấy, tâm tình cũng không tệ lắm.

Theo tiến độ trước mắt, hoàn thành nhiệm vụ chính trong vòng năm mươi ngày dường như cũng không khó.

Sau khi trả tiền, có người lập tức mở chai Coca Cola một cách vội vã.

Xích!

Tiếng khí ga thình lình vang lên dọa cho không ít người phải nhảy dựng.

"Không ngờ thứ này còn có thể tỏa ra khí!"

"Thần kỳ quá!"

Tiếng hô kinh ngạc vang lên.

"Chậc chậc, phiền phức quá." Nhìn thấy mọi người kinh ngạc, Hàn Dương tỏ vẻ khinh thường.

Không biết rằng ngày hôm qua hắn ta cũng như thế.

"Hương vị của thanh cay này cũng ngon quá!"

"Đúng vậy đúng vậy! Không chỉ ăn ngon, thậm chí linh lực của ta cũng tăng lên khoảng chừng nhất phẩm!"

Có người xé gói thanh cay ra, sau khi ăn một miếng lập tức cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

"Thanh cay không chỉ ăn ngon, mà còn tăng cường thực lực trong

khoảng thời gian ngắn, như lời ông chủ từng nói, thậm chí còn trợ giúp đột phá!"

Giang Vãn Thường xé gói thanh cay ra, nhét vào miệng, thanh âm có chút mơ hồ không rõ.

Nghe vậy, những học viên này hướng ánh mắt về phía Lạc Xuyên để chứng thực.

Hiệu quả này của thanh cay cũng không được đề cập trong phần giới thiệu.

Lạc Xuyên khẽ gật đầu.

Hắn đúng là đã nói qua việc này.

"Ai, thanh cay này cũng quá ít đi? Mấy miếng là ăn xong rồi!"

"Vẫn chưa hết à! Khà khà, huynh đệ, sao ngươi vẫn chưa ăn vậy, không bằng bán cho ta thì như thế nào?"

"Không bán không bán, ta cất giữ để trở lại Túy Nguyệt hiên rồi ăn!"

"Ta ra năm trăm linh tinh, bán cho ta đi…"

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghe được đối thoại như vậy, trong lòng khẽ động.

Trong cửa hàng bán đồ vật giá cả cũng không cao, nếu có người mua rồi lúc sau lại lấy giá rất cao đầu cơ trục lợi bán ra ngoài thì làm sao bây giờ?

Chương 127: Hệ thống keo kiệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hệ thống, ta cảm giác ta phát hiện ra BUG của cửa hàng." Lạc Xuyên thầm kêu gọi hệ thống ở trong đầu.

Ngay khi Lạc Xuyên nghĩ rằng hệ thống không sẵn sàng trả lời, giọng nói của hệ thống vang lên: "Tăng thêm quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, cấm đầu cơ trục lợi hàng hóa, người vi phạm sẽ bị thêm vào sổ đen vĩnh viễn."

Lạc Xuyên: "Hệ thống."

Hệ thống: "Ở đây, ký chủ có chuyện gì?"

"Ta tìm được lỗ hổng lớn như vậy, chẳng lẽ không có phần thưởng gì hay sao?"

Thật tốt, lại lừa gạt được hệ thống một lần nữa.

Hệ thống tiếp tục trầm mặc một chút: "Tối hôm qua đã phát phần thưởng trước rồi."

Lạc Xuyên: …

Không ngờ giáo trình dạy nấu ăn ngày hôm qua là phần thưởng được phát trước?

"Hệ thống lừa gạt!" Trong lòng Lạc Xuyên thầm mắng một câu.

"Cảnh cáo, nếu sau này ký chủ nói xấu hệ thống, bản hệ thống có quyền lợi khấu trừ phần thưởng của ký chủ." Giọng nói cơ giới hóa của hệ thống lại vang lên.

Lạc Xuyên âm thầm bĩu môi.

Thật nhỏ mọn!

"Khụ khụ khụ, Khởi Nguyên Thương Thành có quy định mới."

Lạc Xuyên nhẹ giọng ho khan một tiếng, giọng nói thản nhiên vang vọng ở bên tai mỗi người.

Mọi người nghe được âm thanh, không khỏi sửng sốt.

Lạc Xuyên bình thản nói: "Cấm đầu cơ trục lợi hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành, người vi phạm sẽ bị xếp vào sổ đen, không thể mua tất cả hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành."

Dứt lời, Lạc Xuyên lấy tấm bảng trắng nhỏ xuống dưới.

Viết lên quy định ở góc dưới cùng.

"Ta hoài nghi ông chủ nhằm vào ta, tuy nhiên ta không dám nói."

Tên học viên lúc trước nói muốn mua thanh cay của đối phương với giá cao không nhịn được thấp giọng oán thầm một câu.

Nhưng không ai để ý tới hắn ta.

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của đám người Cố Vân Hi, những người này mỗi người ôm một ly mì ăn liền đứng ăn.

Nước suối sinh cơ trong máy nước nóng cũng thành công khiến cho từng tiếng kinh hô vang lên lần nữa.

Về phần cái kệ ban đầu bày bán Quỳnh Tương Lộ bị trống rỗng thì không ai chú ý tới.

"Ông chủ, cơm đã nấu xong!"

Giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên, nàng từ cầu thang đi xuống dưới.

Ở trong tay nàng, có hai bát cơm rang trứng ánh vàng rực rỡ.

Từng hạt cơm trong bát cơm rang trứng đều cực kỳ đầy đặn, bao phủ đều trong lòng đỏ trứng.

Đứng xa xa nhìn, giống như tỏa ra ánh sáng vàng.

Trong nháy mắt, một mùi thơm mê người bao phủ cả Khởi Nguyên Thương Thành.

Những học viên này nhìn mì ăn liền trên tay, trong nháy mắt cảm giác không thấy thơm nữa.

Sau đó, sau khi nhìn thấy diện mạo của Yêu Tử Yên, tất cả học viên lần đầu tiên tới cửa hàng đều không nhịn được cảm thấy hơi sửng sốt.

Về nhân viên của cửa hàng Yêu Yử Yên, bọn Cố Vân Hi chỉ nói sơ qua một chút.

Hiện tại sau khi nhìn thấy, gần như tất cả mọi người đều cảm thấy kinh

sợ!

Lạc Xuyên đứng dậy, nhận cơm rang trứng từ trong tay của Yêu Tử Yên.

"Lần đầu tiên làm, ông chủ nếm thử xem hương vị như thế nào?" Yêu Tử Yên cười nói.

Lạc Xuyên gật gật đầu, ăn một miếng.

Hương vị rất ngon, có linh khí nồng đậm ẩn chứa trong đó.

Đã ngon hơn đồ ăn của Phượng Tiên lâu rồi.

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên, không nghĩ rằng trên phương diện nấu ăn nàng cũng có thiên phú khủng bố như vậy.

Nuốt thức ăn trong miệng, Lạc Xuyên lộ vẻ mặt tán dương: "Hương vị rất ngon."

"Thật chứ?" Được Lạc Xuyên khích lệ, trên khuôn mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười tươi.

"Nhìn cái gì vậy, ăn mì ăn liền của các ngươi đi!" Nhìn thấy tất cả học viên của mình đều nhìn Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, Mộ Dung Hải Đường trừng mắt.

Mọi người chuyển sự chú ý sang mì ăn liền.

Hải Đường lão sư, không thể trêu vào không thể trêu vào.

"Buổi sáng hôm nay có phải ngươi đi ra ngoài một chuyến hay không?" Đang ăn cơm rang trứng, Lạc Xuyên thuận miệng hỏi.

Tuy rằng Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng Lạc Xuyên cũng sẽ không tùy tiện hạn chế tự do thân thể của nàng.

Huống hồ nàng còn là cao thủ cảnh giới Tôn Giả, tình hình chung là sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào.

"Vâng." Yêu Tử Yên gật đầu: "Ta thấy nguyên liệu nấu ăn trong phòng bếp không tốt lắm, cho nên đi dãy núi Cửu Diệu một chuyến."

Có thể nói hệ thống cung cấp đồ không tốt, Yêu Tử Yên xem như là người đầu tiên.

Lạc Xuyên hiểu rõ: "Vậy ngươi tìm được nguyên liệu nấu ăn gì?"

Yêu Tử Yên mỉm cười, chỉ vào cơm rang trứng trong bát của Lạc Xuyên: "Đương nhiên là cái này! Ta ở bên ngoài dãy núi Cửu Diệu phát hiện một con chim nhỏ có huyết mạch phượng hoàng, nên lấy trứng của nó đem về đây!"

Yêu Tử Yên cũng không nói ra, con chim nhỏ kia vốn không hề đẻ trứng.

Dưới sự uy hiếp của Hoàng tộc Yêu thú cấp bậc Tôn Giả, vì bảo toàn tính mạng mới đẻ một quả trứng.

Chương 128: Vĩnh viễn không được coi thường bất cứ kẻ nào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vốn Mộ Dung Hải Đường đang ăn mì ăn liền, nghe nói như thế đột nhiên cảm giác có chút không quá thích hợp.

Chim nhỏ có huyết mạch phượng hoàng?

Dãy núi Cửu Diệu?

Khoan đã, Xích Kim Huyền Tước mà bọn họ mang theo có phải là đang ở dãy núi Cửu Diệu hay không?

"Cái kia, Yêu cô nương, ngươi nói con chim nhỏ kia, thực lực của nó thế nào?"

Nghĩ nghĩ, Mộ Dung Hải Đường vẫn quyết định hỏi một chút.

Chẳng may thật sự là Xích Kim Huyền Tước thì sao?

Yêu Tử Yên hơi nghi hoặc, không biết vì sao nàng ta lại hỏi vấn đề như thế.

Tuy nhiên nàng vẫn trả lời: "Thực lực miễn cưỡng cũng được, đại khái là trên dưới Vấn Đạo tam phẩm."

Trên dưới Vấn Đạo tam phẩm…

Gương mặt Mộ Dung Hải Đường lộ vẻ cười khổ.

Xem ra chính là Xích Kim Huyền Tước mà bọn họ mang đến.

Nhưng trong lòng nàng ta còn hơi khó hiểu.

Tuy rằng nàng ta biết được con Xích Kim Huyền Tước kia là giống cái, chẳng qua dường như còn chưa đến thời điểm đẻ trứng thì phải?

Đương nhiên, vấn đề này cũng chỉ là nghĩ lại ở trong lòng mà thôi…

"Thực lực Vấn Đạo tam phẩm, không ngờ lại nói là miễn cưỡng cũng được? Muốn mạnh miệng cũng không cần nói như vậy chứ!"

"Một nhân viên phục vụ mà thôi, lại còn nói ra những lời như vậy…"

Sau khi nghe thấy lời nói của Yêu Tử Yên, có học viên tới đây lần đầu

tiên đột nhiên nhíu mày, khe khẽ thì thầm.

Ánh mắt nhìn về phía Yêu Tử Yên cũng thay đổi.

Dáng vẻ tuy rằng xinh đẹp, tính cách cũng như vậy.

Ai, không nghĩ rằng không ngờ lại là người như vậy!

Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường biết thực lực của Yêu Tử Yên rốt cuộc mạnh như thế nào, chẳng qua hai người cũng không lên tiếng.

Hai người muốn xem một chút chuyện cười của những đồng học này.

Mộ Dung Hải Đường cũng không nói chuyện.

Theo nàng ta thấy, có lẽ đây là một cơ hội tốt nhất làm cho những học viên mắt cao hơn trán này chân chính hiểu biết tu luyện giới.

Yêu Tử Yên cũng không tức giận, nàng nhìn học viên với khuôn mặt còn có chút ngây ngô này, khẽ cười nói: "Không biết cha mẹ các ngươi đã dạy các ngươi một đạo lý hay không."

"Đạo lý gì?"

"Vĩnh viễn không được coi thường bất cứ kẻ nào."

Yêu Tử Yên vươn ngón tay mảnh khảnh ra, nhẹ nhàng búng một ngón tay.

Vị trí đầu ngón tay, không gian sụp đổ.

Giống như xuất hiện một cái lỗ đen.

Lạc Xuyên liếc nhìn Yêu Tử Yên một cách bất đắc dĩ.

Quên đi, nhân viên phục vụ của chính mình, nới lỏng quy định trong cửa hàng cho nàng một chút đi.

Phải nói lại, cơm rang trứng này ăn ngon thật, chỉ là hơi khô.

Lạc Xuyên cầm lấy chai Coca Cola ở bên cạnh.

Ực ực ực…

Hà.

Mát cả ruột, thích!

"Tê!"

Tên học viên đó trừng lớn hai mắt, khiếp sợ nhìn chằm chằm đầu ngón tay của Yêu Tử Yên.

Bọn họ đã nhìn thấy gì?

Một cái búng ngón tay không ngờ trực tiếp xé rách không gian?

Cho dù là cường giả Vấn Đạo bình thường cũng không làm được đâu?

Trong giây lát, địa vị của Yêu Tử Yên ở trong lòng những học viên kia bay lên thẳng tắp, đã vượt qua cả Mộ Dung Hải Đường.

"Bây giờ còn cho rằng ta đang nói mạnh miệng hay không?"

Hủy diệt không gian lỗ đen, Yêu Tử Yên mỉm cười nhìn mọi người.

Nếu là nàng trước đây, khẳng định sẽ không làm ra chuyện như vậy.

Có người nghi ngờ? Giết là được.

Nhưng ở Khởi Nguyên Thương Thành một thời gian dài như vậy, Yêu Tử Yên có thể cảm giác được, nội tâm của chính mình đã xảy ra thay đổi rất lớn.

Mọi người liên tục lắc đầu, trong mắt không còn ý khinh thường nữa.

Đồng thời, trong lòng gắn cho Khởi Nguyên Thương Thành một cái nhãn dán không thể trêu chọc.

Buồn cười, thực lực của nhân viên phục vụ đã cường đại như vậy rồi, chủ tiệm sẽ như thế nào?

"Từ từ, các ngươi nghĩ lại xem, Xích Kim Huyền Tước mang chúng ta tới đây có phải cũng là Vấn Đạo tam phẩm hay không?"

"Nói cách khác, con chim nhỏ mà nàng nói kia, thực ra chính là..."

Có học viên bỗng nhiên nghĩ tới chỗ không thích hợp.

Ánh mắt nhìn về phía Yêu Tử Yên tràn đầy hoảng sợ.

Xích Kim Huyền Tước cảnh giới Vấn Đạo, trực tiếp bị nói thành con chim nhỏ.

Đại lão, không thể trêu vào không thể trêu vào…

Bước nhạc đệm ngắn ngủi này trôi qua rất nhanh, những học viên này lại hưởng thụ mỹ vị của mì ăn liền.

Đồng thời, không chú ý đến Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đang ăn cơm rang trứng theo bản năng.

Ăn xong mì ăn liền, mười mấy học viên hai mặt nhìn nhau, không khí

giống như có vẻ có phần không thích hợp.

"Ta nói, tổng cộng chỉ có mười vị trí, phân chia như thế nào?"

Cố Vân Hi nhìn đồng môn của chính mình, nhíu nhíu mày.

Lúc trước nàng đã lo lắng vấn đề này, hiện tại rốt cuộc tình trạng này tới rồi thì không thể không đối mặt.

Chương 129: Vất vả phát triển toàn diện đức trí thể mỹ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mười mấy học viên đối diện với nhau, trong giây lát không ai đưa ra được biện pháp.

Mộ Dung Hải Đường nhìn mọi người, muốn xem bọn họ giải quyết vấn đề này như thế nào.

"Dù sao mỗi người chỉ có thể chơi ba giờ, ai chơi trước hay sau không phải cũng giống nhau hay sao?" Lạc Xuyên khó hiểu.

"Ông chủ, đây không phải vấn đề thứ tự đến trước hay sau!"

Giang Văn Thường quay lại liếc mắt xem thường, phản bác bằng nghĩa lời lẽ hùng hồn.

Lạc Xuyên không thèm nói lại.

Tư tưởng của người trẻ tuổi thật phức tạp.

Cuối cùng, sau khi thương lượng vài phút, mọi người quyết định dùng búa bao kéo để quyết định nhóm đầu tiên chơi Tháp Thí Luyện.

Trong chốc lát, Khởi Nguyên Thương Thành vang lên một loạt âm thanh "Búa bao kéo".

Không lâu sau, mười vị trí đã có sở hữu.

Rất may mắn, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều đạt được thắng lợi.

Nếu lần đầu tiên chơi Tháp Thí Luyện, cần trả một trăm linh tinh để tạo tài khoản.

Đội mũ chơi game, tiến vào thế giới hư cấu.

Không giống như trước đây, hình ảnh xuất hiện lại có thay đổi.

Hiện tại vừa mới đội mũ chơi game, sẽ tiến vào một căn phòng toàn là màu trắng.

Trong phòng có hai biểu tượng.

Hình ảnh trên biểu tượng cũng khác nhau.

Cái thứ nhất là một tòa tháp nhỏ, có thể nhìn thấy rõ ràng đây là Tháp Thí Luyện.

Cái thứ hai so sánh có vẻ ý vị sâu xa hơn, hình ảnh phía trên thấy thế nào cũng có vẻ giống dụng cụ làm bếp.

Lúc này, ở bên cạnh đã truyền đến một loạt tiếng kinh hô.

Xem chừng lần đầu tiên tiến vào thế giới ảo, mang đến cho bọn họ sự khiếp sợ không nhỏ.

"Ông chủ, đây là trò chơi mới ra hay sao?"

Cố Vân Hi quay đầu nhìn về phía Lạc Xuyên, ánh mắt mang theo sự nghi vấn.

Trong lòng Lạc Xuyên hơi kinh ngạc.

Ngày hôm qua sau khi lừa gạt hệ thống một giáo trình dạy nấu ăn, không nghĩ rằng không ngờ hệ thống cũng trang bị cho mỗi một thiết bị.

Nhìn thấy ánh mắt của Cố Vân Hi, Lạc Xuyên lắc đầu: "Không phải trò chơi, tự ngươi xem đi. Trước mắt mà nói, mọi thứ bên trong đấy đều miễn phí."

"Miễn phí? Trong cửa hàng của ông chủ không ngờ còn có thứ miễn phí?" Giang Văn Thường ở bên cạnh sau khi nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên, không nhịn được xen mồm nói.

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Giang Văn Thường một cách bình thản.

Giang Văn Thường thè lưỡi cười khẽ, ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Cố Vân Hi hơi tò mò, ấn vào.

Khi nàng lại xuất hiện, đã ở trong một phòng bếp được hiện đại hoá.

Cố Vân Hi: ? ? ?

Không chỉ có nàng, cũng có người khác tò mò ấn vào.

Sau khi nhìn thấy cảnh vật xung quanh chỗ mình đang ở, khuôn mặt đột nhiên xuất hiện vẻ không thể giải thích được.

Rốt cuộc biểu tượng này dùng là để làm gì?

Tại sao nơi này có vẻ giống như một phòng bếp?

"Ông chủ, biểu tượng mới xuất hiện này rốt cuộc là để làm gì? Nó

không giống Tháp Thí Luyện!" Giang Vãn Thường nhìn về phía Lạc Xuyên bằng một ánh mắt dò hỏi.

Mấy người còn lại cũng nhìn về phía Lạc Xuyên, chờ hắn giải quyết nghi hoặc.

Lạc Xuyên nhìn mọi người, mở miệng bằng một giọng nói bình thản: "Như các ngươi thấy, hiện tại các ngươi đang ở trong một phòng bếp."

Không biết tại sao, trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một loại khoái cảm muốn đùa dai.

Nấu nướng?

Hình ảnh hình như có phần không đúng!

"Từ từ, ông chủ, ngươi nói đây là phòng bếp?"

Mộ Dung Hải Đường đang ở bên cạnh nghe nói như thế rốt cuộc không thể giữ bình tĩnh, không nhịn được hơi trừng lớn đôi mắt xinh đẹp.

Lạc Xuyên gật đầu: "Là phòng bếp."

Mọi người: …

"Ông chủ, vì sao phải thêm cái này vào thiết bị…"

Cố Vân Hi có chút không hiểu rõ, tuy nhiên không biết gọi những thứ này là gì.

"Giáo trình dạy nấu ăn."

"Đúng, giáo trình dậy nấu ăn!" Cố Vân Hi liên tục gật đầu: "Cái này hình như không có ích lợi gì cả?"

Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên nghiêm túc nói: "Theo ý ta, người tu luyện thế hệ tuổi trẻ không thể chỉ chú trọng tu luyện, còn phải vất vả phát triển toàn diện đức trí thể mỹ, nấu ăn chính là một phương hướng đúng đắn."

Chương 130: Các bước làm ra canh Cửu Linh Long Cốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cũng không thể nói là bản thân mình lừa gạt hệ thống mới nhận được một giáo trình dạy nấu ăn được?

Hơn nữa nguyên nhân căn bản nhất vẫn là bởi vì muốn ăn đồ ăn của quê nhà?

Như vậy hình tượng cao nhân lạnh lùng mà hắn thật vất vả tạo dựng chỉ sợ trực tiếp đứng trước nguy cơ sụp đổ!

Lạc Xuyên không thể liều lĩnh mạo hiểm như vậy.

Nghe được câu trả lời của Lạc Xuyên, tất cả mọi người đều không nói nên lời.

Phát triển toàn diện đức trí thể mĩ cái quái gì vậy!

Ông chủ, ngươi muốn lấy lý do có thể tìm một lý do bình thường có được hay không?

Trong lúc bọn họ nói chuyện, có học viên bắt đầu tiến vào chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Chỉ trong chốc lát, lại là một loạt tiếng hô không thể tin được vang lên.

Có lẽ là biết được cảnh tượng trong trò chơi không chênh lệch với ngoài hiện thực một chút nào.

Hoặc là bởi vì sơ suất, bị yêu thú đánh chết.

Sau khi Cố Vân Hi nghe thấy câu trả lời của Lạc Xuyên, nghĩ nghĩ, vẫn quyết định xem trước giáo trình dạy nấu ăn rốt cuộc như thế nào.

Có rất ít người biết, thực ra Cố Vân Hi là một người rất thích ăn uống.

Nàng thường xuyên vụng trộm dùng linh dược hoặc yêu thú làm như nguyên liệu nấu ăn, làm một ít món ăn.

Có lẽ dùng từ các món ăn bóng tối để hình dung thì chuẩn xác hơn một ít…

Người bạn thân Giang Vãn Thường, là người thực nghiệm những món

ăn bóng tối này.

Tiện tay ấn vào biểu tượng tùy chọn ở cuối màn hình, một bảng thông tin bán trong suốt đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Cố Vân Hi.

Nhìn thông tin ở phía trên bảng, hai mắt của Cố Vân Hi chậm rãi trừng lớn, một biểu cảm tên là kinh ngạc, không thể tin được xuất hiện ở trên gương mặt của nàng.

Phía trên bảng thông tin, có tên các loại món ăn, còn có một ít giới thiệu ngắn gọn.

Tuy nhiên món ăn không phải là món ăn bình thường, nguyên liệu nấu ăn cũng không phải nguyên liệu nấu ăn đơn giản.

Cái gì mà cơm rang trứng phượng hoàng, canh Cửu Linh Long Cốt, canh Hỗn Độn Thanh Liên…

Cố Vân Hi cảm giác như mình đã mở ra cánh cửa của một thế giới mới.

Tuy rằng tên của hầu hết món ăn đều hơi khó hiểu, tuy nhiên thoạt nhìn cũng có vẻ rất lợi hại.

Long tộc, phượng hoàng, đây chính là bộ tộc thần thú trong truyền thuyết của Thiên Lan đại lục, là tồn tại có thực lực mạnh nhất.

Làm sao đến nơi đây, lập tức biến thành nguyên liệu nấu ăn?

"Ông chủ, ngươi xác định giáo trình dạy nấu ăn này không có gì vấn đề sao?"

Nghĩ nghĩ, Cố Vân Hi cảm giác chính mình hay là hỏi một chút thì tốt hơn.

"Có thể có vấn đề gì?"

Trong lòng Lạc Xuyên hơi nghi hoặc, giọng nói vẫn bình thản như trước.

Về giáo trình dạy nấu ăn, hắn cũng không xem qua.

Hơn nữa chỉ là một giáo trình dạy nấu ăn mà thôi, có thể có đặc biệt ở chỗ nào?

Nhìn thấy vẻ mặt bình thản của Lạc Xuyên, đánh giá về hắn trong lòng Cố Vân Hi tăng lên mấy lần!

Ngay cả thần thú tộc đàn như long tộc và phượng hoàng này đều chướng mắt, thực lực của ông chủ mạnh đến mức nào?

Áp chế cảm xúc ở trong lòng, chọn một cái nguyên liệu nấu ăn, Cố Vân Hi đột nhiên cảm giác bản thân mình giống như trở thành một người khác.

Loại cảm giác này thực kỳ diệu, khác với Tháp Thí Luyện.

Tuy rằng không thể điều khiển thân thể, tuy nhiên lại có thể nhìn thấy rõ ràng hoàn cảnh xung quanh, còn có thể cảm giác được trạng thái của thân thể.

Giống như là bị ma nhập.

Hiện tại nàng đang đứng trên bầu trời của một vùng đại dương.

Ở phía trước, một con hắc long có kích thước khoảng chừng nghìn trượng đang bay lượn.

Hơi thở từ trên người của hắc long tỏa ra, cho dù là cường giả Vấn Đạo viên mãn cũng không thể bằng được!

Đồng thời, Cố Vân Hi rõ ràng nghe được giọng nói giải thích.

"Đầu tiên, bước đầu tiên và cũng là bước mấu chốt nhất để chế biến Canh Cửu Linh Long Cốt, cần giết một con rồng thuần khiết…"

Trong nháy mắt tiếp theo, nàng cảm giác trong tay của mình bỗng nhiên xuất hiện một con dao làm bếp.

Cánh tay phải nâng lên, lăng không chém một đao xuống con hắc long.

Một đao này giống như xé rách thời không!

Các không gian đan xen nhau lần lượt thay đổi, vô cùng quỷ dị!

Trong mắt của hắc long xuất hiện một tia tuyệt vọng, một vết máu xuất hiện ở cổ!

Đầu rồng rơi xuống, bắn tung tóe gây ra ngàn vạn cơn sóng lớn!

"Long tộc thuần huyết đã giết xong, tiếp theo chính là bước thứ hai chế biến Canh Cửu Linh Long Cốt…"

Giọng nói bên tai vẫn như trước, Cố Vân Hi hơi ngây ngốc nhìn thấy "Chính mình" xử lý thân thể của hắc long một cách thuần thục.

Đến khi nàng hoàn hồn lại, trong lòng cảm thấy quá đỗi vui mừng!

Chương 131: Tâm tính của Cố Vân Hi thay đổi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Loại hình ảnh từ góc nhìn thứ nhất này là một trải nghiệm hoàn toàn khác với việc chiến đấu không cần quan tâm đến mọi thứ trong Tháp Thí Luyện.

Giống như là có thể tự mình trải qua cảnh tượng chiến đấu của một cường giả xa lạ vậy!

Đây là kinh nghiệm tu luyện vô cùng quý hiếm!

"Không nghĩ rằng giáo trình dậy nấu ăn này khủng bố như thế, thiếu chút nữa đã bỏ lỡ!"

Cố Vân Hi cảm giác chính mình thật may mắn, không ngờ có thể trở thành người đầu tiên biết tác dụng của giáo trình dạy nấu ăn.

Ừm, ông chủ và Tử Yên tỷ không tính.

Dù sao nói ngắn gọn là ông chủ quá trâu bò!

"Ồ? Các ngươi mau đến xem, hình ảnh trên màn hình của Cố Vân Hi sao lại không giống với người khác?"

Lúc này, tự nhiên có người chú ý tới Cố Vân Hi, tiếng kinh hô vang lên.

Hình ảnh trên màn hình của người khác đều là chính bản thân mình, của Cố Vân Hi thì lại là một nam nhân mặc áo đen xa lạ.

Những đệ tử không có vị trí chơi trò chơi đều không rời đi, mà lựa chọn đứng ở trong cửa hàng.

Ba giờ cũng nhanh thôi, chờ một lát là trôi qua.

Nghe được tiếng kinh hô, những người không có vị trí lập tức tụ tập ở phía sau Cố Vân Hi.

"Hít! Đây là không phải long tộc hay sao?"

"Chắc là đúng rồi! Loại khí thế này, chỉ sợ cũng không phải là Vấn Đạo viên mãn đâu? Ít nhất cũng phải là cấp bậc Tôn Giả!"

"Không ngờ Cố Vân Hi có thể đối mặt với loại kẻ địch như thế này? Ta

không tin!"

"Cố Vân Hi xuất đao, ha ha, không ngờ nàng lại cầm một con dao làm bếp, chẳng lẽ muốn chặt con rồng này ra hay sao?"

"Ha ha, ặc…?"

Đang cười cười, những người này lập tức không cười nổi nữa.

Khuôn mặt lộ biểu cảm cứng đờ, nhìn qua vô cùng buồn cười.

Tất cả mọi người đều trừng lớn hai mắt, nhìn chằm chằm màn hình, vẻ mặt không thể tin được.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Không ngờ một đao của Cố Vân Hi có thể chém được con hắc long kia!

"Không phải phải ta bị hoa mắt đấy chứ?"

Trong lòng mọi người đều xuất hiện ý nghĩ như vậy trong đầu.

Mộ Dung Hải Đường cũng đang nhìn màn hình ở trước mặt Cố Vân Hi.

Trên khuôn mặt của nàng ta không có gì ngoài khiếp sợ, còn có tràn đầy vẻ nghiêm túc.

Tu vi càng cao, càng có thể hiểu rõ sự gian nan của con đường tu luyện cùng với rất chỗ khủng bố của cảnh giới cao!

Mộ Dung Hải Đường thân là cường giả cảnh giới Vấn Đạo viên mãn, nàng ta có thể khẳng định một nghìn phần trăm, thực lực của con hắc long kia đã muốn vượt qua cảnh giới Vấn Đạo.

Hơn nữa là vượt qua rất xa!

Đừng nói là Tôn Giả, có thể là Thánh Nhân!

Nhưng không ngờ Cố Vân Hi có thể dùng một chiêu giết chết hắc long, nói thật, Mộ Dung Hải Đường có bị đánh chết cũng không tin tưởng!

Chênh lệch giữa các cảnh giới, căn bản không phải cường độ linh lực đơn thuần có thể bù lại.

Giống như là giao một thanh kiếm sắc cho một đứa trẻ.

Mặc dù nó có thể cầm được lợi kiếm, nhưng cũng không thể dễ dàng sử dụng, căn bản không thể hoàn toàn nắm trong tay, có thể sát thương người khác nhưng đồng thời cũng có có thể bất cẩn tự làm chính mình bị thương.

Nhưng nếu giao lợi kiếm cho một sát thủ được huấn luyện tốt, thực lực của sát thủ kia có thể tăng lên ước chừng mấy lần, giết chết người thường có thể nói không tốn sức một chút nào!

Đó là chênh lệch do cảnh giới mang đến!

Cố Vân Hi lại không biết rằng những người khác đang chú ý tới nàng, vẫn đang đắm chìm ở trong giáo trình chế biến canh Cửu Linh Long Cốt không thể tự kềm chế.

Một lát sau, trải nghiệm góc nhìn thứ nhất của Cố Vân Hi rốt cuộc chấm dứt.

Nàng thở phào nhẹ nhõm, ngoài trừ trong lòng cảm thấy tràn đầy rung động, còn có một cảm giác không thể giải thích được.

Vốn những chủng tộc thần thú có thực lực cường hãn này ở trong mắt Cố Vân Hi căn bản là tồn tại cao không thể với tới.

Nhưng hiện tại, nàng bỗng nhiên cảm giác cũng không có gì tài ba cả.

Chủng tộc thần thú thì như thế nào?

Đối với những người tu luyện có thực lực đạt đến đỉnh cao mà nói, chẳng qua chỉ là một nguyên liệu nấu ăn vô cùng đơn giản mà thôi.

Muốn đặt chân lên đỉnh cao của tu luyện giới, điều đầu tiên cần làm, chính là tín niệm đối với bản thân!

Đối với Cố Vân Hi mà nói, bước này có thể nói là hoàn thành trong hồ đồ.

Chương 132: Bàn về tu dưỡng của một chủ tiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hả? Tại sao các ngươi đều nhìn ta?"

Cố Vân Hi rốt cuộc chú ý tới mọi người đang vây quanh bên cạnh mình, vẻ mặt tràn đầy khó hiểu.

"Vân Hi, vừa rồi ngươi chơi Tháp Thí Luyện hay sao? Vì sao ta không thấy hình ảnh này?"

"Thật sự không nghĩ tới, thực lực của Cố Vân Hi ngươi không ngờ lại mạnh mẽ như vậy!"

"Ngươi tìm được trò chơi này ở đâu vậy?"

…

Đột nhiên, một loạt âm thanh líu ríu nói chuyện vang lên giữa các đệ tử.

Cố Vân Hi nghe vậy, cảm thấy đầu to ra, rốt cuộc thì không nhịn được lớn tiếng nói: "Dừng dừng dừng! Các ngươi yên lặng trước đã!"

Giọng nói không nhỏ, tất cả mọi người trong Khởi Nguyên Thương Thành đều nghe được, kể cả những đệ tử đang chơi trong Tháp Thí Luyện.

Bọn họ nhìn về phía Cố Vân Hi với chút nghi hoặc, không biết vì sao nàng bỗng nhiên kêu to lên như thế.

Ban nãy toàn bộ sự chú ý của bọn họ đã bị Tháp Thí Luyện hấp dẫn, hoàn toàn không chú ý tới xung quanh rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cho nên trong giây lát bọn họ đều nhìn về phía Cố Vân Hi với vẻ mặt không hiểu chuyện gì.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cũng nghe thấy tiếng kêu của Cố Vân Hi, ánh mắt nhìn về phía nàng lộ vẻ khó hiểu.

Bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy, gương mặt của Cố Vân Hi dần dần trở nên đỏ bừng.

Hiện tại nàng mới hồi phục tinh thần, hiểu được bản thân mình rốt cuộc đã làm ra chuyện tình thất lễ cỡ nào.

Phải biết rằng trong lòng những đệ tử ở đây, hình tượng của nàng vẫn luôn là dịu dàng ít nói và đáng yêu!

Cố Vân Hi nhẹ giọng ho khan một tiếng, hơi bình tĩnh lại.

Nàng cười gượng: "Vừa rồi, trong giây lát ta hơi kích động, mọi người không cần để ý đâu!"

Không có người nào trả lời.

Cố Vân Hi lần này thật sự cảm thấy cảnh tượng tĩnh lặng đó là chuyện tình xấu hổ đến cỡ nào.

Lập tức, nàng đưa ánh mắt xin giúp đỡ về phía bạn thân của mình Giang Vãn Thường.

Giang Vãn Thường băng tuyết thông minh, đương nhiên hiểu được ý tứ của Cố Vân Hi.

Nàng cười nói: "Vân Hi, dáng vẻ vừa rồi cũng không phải là phong cách của ngươi, rốt cuộc ngươi bị làm sao vậy?"

Cố Vân Hi giải thích nói: "Thực ra, ta tiến vào phòng bếp trong giáo trình dạy nấu ăn, tùy tiện chọn một món ăn ở bên trong, sau đó không hiểu chuyện gì đã trải qua cảnh tượng đánh giết rồng vừa rồi."

"Giáo trình dạy nấu ăn? Ngươi đang nói đùa hay sao?"

"Đó không phải là dạy nấu ăn gì đó hay sao? Làm sao có thể có cảnh chiến đấu…"

Một đám đệ tử cảm thấy nghi hoặc.

Lúc trước bọn họ cũng thấy cái biểu tượng kia, khi ấn vào cũng nhìn thấy phòng bếp mà họ đang ở trong đó.

Tuy nhiên sau khi biết là giáo trình dạy nấu ăn, cũng không có hứng thú nữa.

Một ngày chỉ có ba giờ, thời gian quý giá như vậy, ai sẽ nhàn rỗi không có việc gì lãng phí thời gian vào việc nấu nướng?

Cố Vân Hi chỉ có thể nói: "Thời điểm ta đang trải qua cảnh tượng vừa rồi, còn nghe thấy giọng nói giải thích, nói đó là thu thập nguyên liệu nấu ăn."

Mọi người:...

Mẹ nó, thu thập nguyên liệu nấu ăn!

Chẳng lẽ có món ăn chỉ dùng long tộc làm nguyên liệu nấu ăn?

"Đây là sự thật!" Cố Vân Hi nhún vai, hơi bất đắc dĩ nói.

Lúc này, nàng bỗng nhiên nhìn thấy Lạc Xuyên, ánh mắt đột nhiên trở nên sáng ngời.

"Ông chủ khẳng định biết chi tiết, để hắn giải thích cho các ngươi đi!"

Bất chợt, Lạc Xuyên nhìn thấy hơn mười ánh mắt dừng ở trên người mình.

"Hệ thống, có chuyện gì hay sao?"

Tuy rằng sắc mặt không thay đổi, nhưng trong lòng Lạc Xuyên lại kêu gọi hệ thống.

Nói thật trong lòng hắn cũng có nghi hoặc.

Ngày hôm qua sau khi lừa gạt hệ thống một giáo trình dạy nấu ăn, cho tới bây giờ chỉ có Yêu Tử Yên và Cố Vân Hi thực sự sử dụng.

Lạc Xuyên hoàn toàn không biết gì về nó cả.

Tuy nhiên thân là chủ tiệm, phải thể hiện uy nghiêm của một chủ tiệm!

Lạc Xuyên sao có thể nói ra những câu đại loại như "Ta cũng không biết"!

Giữ bình tĩnh, là tu dưỡng cơ bản nhất của một chủ tiệm!

Chương 133: Chuẩn bị năng lực làm đầu bếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hệ thống đáp lời: "Giáo trình dạy nấu ăn do bản hệ thống cung cấp, bao gồm vô tận nguyên liệu nấu ăn. Đồng thời, vì có thể giúp cho người sử dụng thuần thục hơn từng món ăn, làm ra món ăn hoàn mỹ, giáo trình dạy nấu ăn sẽ cung cấp góc nhìn thứ nhất trong toàn bộ quá trình dạy học."

Cái quái gì thế?

Lạc Xuyên cảm giác giống như bản thân mình nghe được một tin tức khủng khiếp nào đó.

"Chờ đã, đợi lát nữa." Lạc Xuyên không nhịn được ngắt lời hệ thống: "Toàn bộ quá trình? Chính là các bước thu thập nguyên liệu nấu ăn?"

Hệ thống: "Nấu ăn hoàn mỹ, phải có nguyên liệu nấu ăn hoàn mỹ để phối hợp. Chỉ có nguyên liệu nấu ăn mà đầu bếp tự mình thu thập, mới là trạng thái hoàn mỹ nhất."

Lạc Xuyên:…

Tuy nhiên câu trả lời của hệ thống, xem như đã giải quyết nghi hoặc của hắn.

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu được vì sao Cố Vân Hi và những người quan sát đó lại chấn kinh như vậy rồi.

Tám chín phần mười là thời điểm Cố Vân Hi đang học nấu ăn, cảnh tượng thu thập nguyên liệu nấu ăn đã bị những người còn lại thấy được.

Lạc Xuyên: "Hệ thống thật trâu bò!"

Hệ thống: "Đa tạ ký chủ khích lệ."

Bỗng nhiên, trong lòng Lạc Xuyên đã nhận ra có chỗ nào đó không thích hợp.

Từ từ, giáo trình dạy nấu ăn dù có lợi hại, nhưng hình như cũng không có tác dụng gì cả.

Bởi vì về bản chất, đây là thứ miễn phí!

Cho dù có bao nhiêu người xem đi nữa, Lạc Xuyên cũng không được lợi một chút nào!

Nghĩ đến đây, trong lòng Lạc Xuyên đột nhiên cảm thấy mất cân bằng.

"Hệ thống, ta cảm giác giáo trình dạy nấu ăn lợi hại như vậy, để cho những người chơi này sử dụng miễn phí thật sự là rất mệt." Lạc Xuyên dùng lời lẽ hùng hồn nói.

Hệ thống hơi hơi trầm mặc, sau đó trả lời: "Ký chủ nói có lý."

"Chúng ta có đúng là cần phải thu linh tinh hay không?" Lạc Xuyên hướng dẫn từng bước nói.

Hệ thống: "Đương nhiên là cần."

"Tuy nhiên giá cả định ra như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống: "Mời ký chủ tự mình quyết định."

Lạc Xuyên gật đầu: "Giáo trình dựa theo chế độ đấu trường để tiến hành phân cấp, linh tinh thì tính mỗi loại giáo trình một trăm linh tinh đi, như thế nào?"

Hệ thống: "Phân cấp hoàn thành, giá cả đã ghi nhận, có bắt đầu thu phí hay không?"

Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên nói: "Hôm nay thì miễn phí một ngày đi, ngày mai bắt đầu thu phí, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chọn một loại."

Hệ thống chuyển sang trạng thái yên lặng.

Lạc Xuyên nhìn Cố Vân Hi và mọi người, giọng nói bình thản nói: "Nếu muốn trở thành đầu bếp, ngoại trừ phải có kỹ năng nấu nướng tốt, đồng thời cũng cần phải có năng lực tự mình thu thập nguyên liệu nấu ăn."

Mọi người:…

Tuy rằng cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp, tuy nhiên nếu là đồ vật ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, đã thành thói quen rồi.

Nói tóm lại, ông chủ trâu bò!

"Giáo trình dạy nấu ăn hôm nay miễn phí, từ ngày mai bắt đầu thu phí." Lạc Xuyên nói tiếp: "Mỗi loại giáo trình giá một trăm linh tinh, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chọn một loại."

Một trăm linh tinh có thể thật sự trải nghiệm quá trình thu thập nguyên liệu nấu ăn của cường giả đỉnh cấp, giá cả này có thể nói là vô cùng rẻ!

Sau khi biết được chỗ cường đại của giáo trình dạy nấu ăn, thời gian kế tiếp, mười người đều đi vào trải nghiệm một phen.

Đương nhiên, trong đó có vô số giáo trình, trải nghiệm của mỗi người cũng không giống nhau.

“Tử Yên, ngày hôm qua khi sử dụng giáo trình dạy nấu ăn, có phát hiện chỗ nào khác biệt hay không?" Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên dò hỏi Yêu Tử Yên.

Trên gương mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện biểu cảm nghi hoặc: "A? Đấy không phải là ông chủ ngươi cố ý làm ra hay sao?"

Lạc Xuyên:…

Áp chế cảm giác không biết nói gì ở trong lòng xuống, Lạc Xuyên gật đầu: "Quả thực như thế, ta chỉ muốn hỏi quan điểm của ngươi một chút."

"Quan điểm của ta sao?" Yêu Tử Yên nghĩ nghĩ, nghiêm túc nói: "Thời điểm có thể học tập nấu ăn, còn có thể được cường giả chỉ đạo giống như kèm cặp dạy dỗ, có thể nói là một công đôi việc."

Sau khi có được câu trả lời thuyết phục của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên cũng đi cầm một ly mì ăn liền.

Một chén cơm rang trứng, nói thật, ăn chưa đủ no.

Chương 134: Khoe khoang buôn bán

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

“Ha ha, ông chủ, chúng ta đến rồi!"

Vừa mới lấy nước nóng, một tiếng cười lập tức truyền đến bên tai Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên không cần nhìn cũng biết là ai.

Ba người Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ờ, tại sao trong cửa hàng lại có nhiều người như vậy?" Nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, Giang Thánh Quân hơi kinh ngạc.

"Không còn chỗ, sớm biết như vậy thì đã đến sớm một chút!" Bộ Ly Ca thở dài một hơi, tâm tình trong phút chốc hoàn toàn thay đổi.

"Còn không phải bởi vì ngươi dậy muộn như vậy!" Bộ Thi Ý trừng mắt hung hăng nhìn Bộ Ly Ca một cái.

Bộ Ly Ca tự biết đuối lý, cười ngượng ngùng.

Lúc này, cần phải nói lảng sang chuyện khác!

Bộ Ly Ca rất bình tĩnh đưa mắt nhìn về phía những người trong cửa hàng, vẻ mặt hơi kinh ngạc: "Những người này hình như đều là người của Lăng Vân học viện!"

Hắn ta thấy biểu tượng trên quần áo của mọi người.

"Hình như là vậy!" Giang Thánh Quân cũng nhìn thấy.

"Nhưng cũng phải nói, các ngươi xem, hình ảnh hiển thị trên màn hình của bọn họ hình như cũng không giống nhau!"

Bộ Thi Ý bỗng nhiên phát hiện cái gì đó, trong đôi mắt tràn đầy thần sắc hứng thú.

Chẳng lẽ là, trong cửa hàng của ông chủ lại có đồ vật gì mới hay sao?

"Ông chủ, trong cửa hàng lại có đồ vật mới à?" Bộ Ly Ca hỏi Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Mới ra một giáo trình dạy nấu ăn, bọn họ đang chơi."

"Giáo trình dạy nấu ăn?" Bộ Ly Ca hơi ngây ra, hoài nghi có phải mình nghe lầm hay không.

"Ông chủ ngươi xác định không nói đùa đấy chứ?" Bộ Thi Ý cũng không nhịn được nói.

"Ngươi xem ta có vẻ là đang nói đùa hay sao?" Giọng nói của Lạc Xuyên vẫn bình thản.

Hơn nữa vẻ mặt giống như giọng nói bình thản của hắn, thật sự là làm cho người ta khó có thể sinh ra hoài nghi.

"Không giống."

Ba người không hẹn mà cùng lắc đầu.

"Nhưng giáo trình dạy nấu ăn không phải là dạy nấu cơm gì đó hay sao, tại sao những người này đều như vậy?" Giang Thánh Quân hơi khó hiểu.

"Các ngươi nhìn là hiểu được ngay." Yêu Tử Yên lên tiếng đúng lúc.

Sau đó, ba người cũng gia nhập vào đội ngũ những người đứng xem.

Sau khi những đệ tử không có chỗ ngồi này nhìn thấy có ba người xa lạ đến bên cạnh mình, vốn chẳng thèm ngó tới.

Thân là đệ tử của Lăng Vân học viện, tự nhiên là có ngạo khí của chính mình.

Tuy nhiên nếu có giá trị nhan sắc cao, ở nơi nào cũng sẽ có đặc quyền tương ứng.

Ba người Bộ Ly Ca chính là như thế.

Nam đẹp trai, nữ xinh đẹp, khiến cho những người này không nổi lên được tâm tư xa cách.

Hơn nữa quan trọng nhất, từ trước đến nay Bộ Ly Ca là một người dễ bắt chuyện.

"Huynh đệ, người của Lăng Vân học viện à?" Bộ Ly Ca nói chuyện với người bên cạnh như đã quen thuộc.

Người này đúng là Tiêu Thành đã đến một lần vào ngày hôm qua.

Thật trùng hợp, hắn ta cũng là một người có tính cách hào sảng.

Chẳng qua vận may của hắn ta không tốt lắm, không giành được thắng lợi trong trò chơi vừa rồi.

"Đúng vậy." Tiêu Thành cười nói: "Nhìn dáng vẻ của huynh đệ, hình như không phải lần đầu tiên tới đây?"

"Đương nhiên." Bộ Ly Ca gật gật đầu một cách tự hào: "Ta chính là vị khách đầu tiên trong cửa hàng của ông chủ!"

Ừm, những lời này đã thành câu cửa miệng của Bộ Ly Ca.

Nghe vậy, ánh mắt của Tiêu Thành nhìn về phía Bộ Ly Ca lập tức thay đổi rất nhiều.

"Thật sự không nghĩ tới, không ngờ huynh đệ lại có sự tích như vậy!" Tiêu Thành kính nể nói.

"Ha ha ha! Quá khen quá khen!" Bộ Ly Ca cười ha ha, nói: "Vừa rồi lúc tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, ta chỉ biết thân phận của huynh đệ đương nhiên bất phàm, không ngờ rằng lại là đệ tử của Lăng Vân học viện! Nơi đó cũng không phải là nơi mà người bình thường có thể đi vào!"

"Quá khen quá khen!"

Khoe khoang buôn bán, cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

Chương 135: Tấm lòng yêu tài của Mộ Dung Hải Đường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi tang bốc nhau một phen, Bộ Ly Ca dần dần dẫn đề tài về phía Khởi Nguyên Thương Thành.

"Vừa rồi ta nghe ông chủ nói, những người này đều đang học tập giáo trình dạy nấu ăn, vì sao không chơi Tháp Thí Luyện?" Bộ Ly Ca đưa ra vấn đề của chính mình.

"Ngươi không biết việc này đúng không?" Tiêu Thành cười nói: "Hôm nay ông chủ mới đưa ra giáo trình dạy nấu ăn gì đó, vừa mới bắt đầu trực tiếp bị mọi người xem nhẹ."

Bộ Ly Ca gật đầu: "Đúng vậy, chỉ riêng cái tên này đã khiến cho người ta không có một chút hứng thú nào rồi! Thời gian chỉ có ba giờ, ai không có việc gì lại lãng phí vào việc nấu nướng này?"

Hai người vừa vặn đứng ở phía sau Cố Vân Hi.

Tuy rằng hiện tại đang trải nghiệm góc nhìn thứ nhất, tuy nhiên cũng không ngăn cản Cố Vân Hi nghe thấy âm thanh bên cạnh.

Trong giây lát, trong lòng nàng tràn đầy oán niệm.

"Kỳ lạ, ngươi có cảm giác thấy xung quanh bỗng nhiên lạnh hơn hay không?" Bộ Ly Ca không nhịn được rùng mình một cái.

"Không thấy." Tiêu Thành hơi nghi hoặc nói, không biết vì sao hắn ta lại hỏi vấn đề như vậy.

"Có thể là ảo giác của ta thôi..." Bộ Ly Ca khẽ lẩm bẩm.

Kế tiếp, Tiêu Thành lại nói cho Bộ Ly Ca trong giáo trình sơ cấp có thể trải nghiệm ở góc nhìn thứ nhất quá trình thu hoạch nguyên liệu nấu ăn.

Bộ Ly Ca kinh ngạc.

"Chết tiệt, như vậy cũng được?" Khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ khiếp sợ.

Trải nghiệm góc nhìn thứ nhất hình ảnh chiến đấu của siêu cấp cao thủ,

loại kinh nghiệm quý giá này ở trong thế giới hiện thực căn bản không có khả năng thực hiện!

Nhưng ở trong thế giới giả thuyết sẽ không giống như vậy, thậm chí hoàn toàn có thể khôi phục trăm phần trăm!

"Thực ra nói thật, thời điểm vừa mới nghe ông chủ giải thích, ta cũng cảm thấy không hợp thói thường." Tiêu Thành nhún vai, nói.

Bộ Ly Ca gật gật đầu tán thành.

Sau khi hàn huyên với hắn ta vài câu, Bộ Ly Ca đi tới bên cạnh Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân.

"Ta biết bọn họ đang chơi cái gì!" Bộ Ly Ca hưng phấn nói.

"Thật là trùng hợp, chúng ta cũng biết." Giang Thánh Quân cười nói.

Bộ Thi Ý cũng nhìn hắn ta cười dài.

Ở bên cạnh hai người, có Mộ Dung Hải Đường đang đứng đó.

Bộ Ly Ca:…

"Hải Đường tiền bối, trước mắt ta không có ý định tiến vào Lăng Vân học viện." Bộ Thi Ý nói với Mộ Dung Hải Đường ở bên cạnh.

Hôm qua tuy rằng đã gặp mặt, những cũng không nói chuyện gì với nhau.

Hôm nay lại gặp mặt ở Khởi Nguyên Thương Thành, Mộ Dung Hải Đường rốt cuộc phát hiện ra thiên phú khủng bố của Bộ Thi Ý.

Không cần gia nhập học viện, không ngờ tự mình tu luyện tới cảnh giới Thần Hồn ngũ phẩm, thậm chí hiện tại sắp đột phá!

So sánh với những người có thiên phú hàng đầu như bọn Cố Vân Hi, Giang Văn Thường, cũng không hề kém cạnh một chút nào!

Trong giây lát, Mộ Dung Hải Đường tỏ ý luyến tiếc người tài.

"Như vậy à..." Mộ Dung Hải Đường thở dài bất đắc dĩ.

Có thể nhìn ra được, Bộ Thi Ý hiển nhiên không phải loại người dễ dàng sửa đổi quyết định của chính mình.

Suy nghĩ một chút, Mộ Dung Hải Đường lấy ra một cái lệnh bài từ trong không gian giới chỉ.

Lệnh bài làm từ kim loại màu trắng bạc, mặt trên có khắc hai chữ Lăng Vân.

Ở chỗ góc, còn có bốn chữ Mộ Dung Hải Đường.

Đưa lệnh bài cho Bộ Thi Ý, Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Ngươi cứ nhận lấy lệnh bài này, nếu ngươi đổi ý, có thể trực tiếp tiến đến Lăng Vân học viện tìm ta."

Lăng Vân học viện cũng không phải là nơi mà người nào cũng có thể đi vào, từ trong lời nói của Mộ Dung Hải Đường đủ để thấy được tầm quan trọng của lệnh bài này!

Bộ Thi Ý vừa định từ chối, giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên từ một bên truyền đến: "Nhận lấy đi, với thiên phú của ngươi, bị gò bó trong thành Cửu Diệu nho nhỏ thật sự là có tài mà không phát huy được."

Ông chủ đã mở miệng, nếu tiếp tục từ chối thì lại có vẻ làm kiêu.

Bộ Thi Ý nhận lấy lệnh bài.

Chương 136: Lạc Xuyên tò mò

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Kế tiếp, chính là thời gian đứng ngoài quan sát.

Tất cả đều đến đây rồi, rời đi là không có khả năng.

Chỉ có thể nhìn người khác chơi trò chơi để giết thời gian .

Mười vị trí, hình ảnh trên từng màn hình cũng không giống nhau.

Nói thật, đám người Bộ Ly Ca thậm chí còn tò mò xem cái gọi là giáo trình dạy nấu ăn rốt cuộc có bao nhiêu món ăn.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Ba giờ trôi qua nhanh chóng, thời gian chơi của nhóm đầu tiên của Lăng Vân học viện đã kết thúc.

Rất nhiều người đều có chút lưu luyến tháo mũ chơi game xuống, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong ba giờ ngắn ngủi ở đây, bọn họ nhận được tuyệt đối phải nhiều hơn so với những gì học tập ở trong Lăng Vân học viện.

Hiện tại việc cần làm nhất, chính là tiêu hóa những thứ mình nhìn thấy, học được, chuyển biến thành thực lực của chính mình!

Sau khi mười người Cố Vân Hi và Mộ Dung Hải Đường nói lời từ biệt với Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành một cách vội vàng, quay trở về Túy Nguyệt Hiên.

"A, rốt cuộc đến lượt chúng ta! Ta không chờ được nữa rồi!"

Trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ ra một nụ cười tươi, hơi sốt ruột chọn một chỗ ngồi.

Tổng cộng có mười chỗ ngồi, sau khi những người này đều ngồi vào vẫn còn lại một chỗ.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, cũng ngồi vào.

Nói thật, đối với giáo trình dạy nấu ăn, hắn vẫn có chút hiếu kỳ.

Đội mũ chơi game lên, tiến vào không gian bắt đầu thuần một màu

trắng, Lạc Xuyên lựa chọn biểu tượng giáo trình dạy nấu ăn.

Lập tức, hoàn cảnh xung quanh hắn thay đổi, hắn xuất hiện ở trong một phòng bếp hiện đại hóa.

Tám người còn lại cũng như thế.

Mở ra màn hình lựa chọn phía dưới, ngay lập tức, một bảng thông tin bán trong suốt che khuất tầm mắt của Lạc Xuyên.

Phía trên bảng thông tin, là danh sách một loạt các món ăn hoa cả mắt.

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc.

"Hệ thống, món ăn nào là cao cấp nhất trong này?" Lạc Xuyên dò hỏi.

"Trong giáo trình dạy nấu ăn, món ăn cấp bậc cao có quá nhiều, hệ thống không thể trả lời."

Lạc Xuyên:…

"Quên đi, tùy tiện đề cử cho ta một món có cấp bậc cao nhất đi." Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên có chút bất đắc dĩ nói.

Hệ thống: "Giới thú nướng than."

Giới thú?

Chẳng lẽ là tên của sinh vật nào đó?

Trong lòng hơi nghi hoặc, Lạc Xuyên vẫn gật đầu: "Được, chọn cái này đi."

Giọng nói vừa dứt, Lạc Xuyên cảm giác hình ảnh trước mắt chợt lóe, hắn dường như biến thành một người khác, một người mặc áo choàng màu đen.

Lấy góc nhìn thứ nhất nhìn hoàn cảnh xung quanh.

Nói thật, hoàn cảnh nơi hắn đang đứng khiến cho Lạc Xuyên cảm giác có chút quái dị.

Xung quanh, là hư không vô tận.

Vô số ngôi sao lấp lánh.

"Đây là vũ trụ hay sao?" Lạc Xuyên không khỏi suy đoán ở trong lòng.

Lúc này, một sinh vật quái dị toàn thân tối đen, căn bản không thể diễn tả bằng lời xé rách hư không, thân hình hiện ra.

Hình thể của nó thật khủng bố, đủ để sánh ngang với hằng tinh!

Lạc Xuyên đã phần nào rõ ràng.

Sinh vật này chắc là Giới thú.

"Đầu tiên, bước đầu tiên để chế biến Giới thú nướng than cũng là bước quan trọng nhất, cần giết một con Giới thú..."

Lạc Xuyên, không, là người mặc áo choàng đen cử động!

Một thanh chiến đao màu máu bất chợt xuất hiện, rồi sau đó chém một đao xuống.

Một đao này, giống như xé rách thời không.

Hư không rung chuyển, một ít tinh cầu khá gần thậm chí giống như bong bóng bị vỡ ra!

Giới thú cảm nhận thấy nguy cơ, trên người xuất hiện ánh sáng màu đen.

Quy luật quỷ dị buông xuống, thân thể không ngờ dần dần trở nên hư ảo!

Nó muốn chạy trốn!

Giới thú lấy hủy diệt mà sống gặp phải một đao của người mặc áo choàng đen, không ngờ không dám chống cự!

Ánh đao hiện lên, thân thể Giới thú lại ngưng thật.

Tuy nhiên đã mất đi hơi thở của sinh mệnh.

Lạc Xuyên dùng góc nhìn thứ nhất nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng cũng vô cùng kích động.

Tương lai, chính mình cũng sẽ có thực lực như vậy!

Chương 137: Tả Vạn Kim lo lắng không yên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tiếp theo bắt đầu bước thứ hai chế biến Giới thú nướng than…"

Giọng nói tiếp tục vang lên, hình ảnh lại chuyển động…

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Lạc Xuyên cảm giác bản thân mình như là đã trải qua một cuộc sống mới.

"Thật sự thật không ngờ, giáo trình dạy nấu ăn lại có thể kích thích như vậy." Lạc Xuyên không nhịn được cảm thán một câu.

Tuy nhiên điều này cũng khơi dậy suy nghĩ của Lạc Xuyên.

Suy nghĩ một chút, hắn quyết định cấp cho giáo trình dạy nấu ăn thêm một số chức năng.

"Hệ thống." Lạc Xuyên kêu gọi.

Hệ thống: "Ký chủ có chuyện gì?"

"Ta cảm thấy rằng việc có thể làm cho người chơi thực sự cảm nhận được quá trình cường giả thu hoạch nguyên liệu nấu ăn là một chuyện tốt, tuy nhiên cũng có chỗ chưa ổn." Lạc Xuyên nói: "Còn cần thêm một số hạn chế."

Hệ thống: "Hạn chế gì?"

Lạc Xuyên: "Lấy thực lực cao nhất trên thế giới này làm cấp bậc cao nhất, che đậy các cấp bậc cao hơn."

Hệ thống: "Hạn chế đã được thiết lập."

Sở dĩ Lạc Xuyên làm như vậy, cũng là có suy nghĩ của chính mình.

Khởi Nguyên Thương Thành đã đủ gây chấn động thế giới, bây giờ lại để cho người tu luyện biết sự rộng lớn của thế giới này mà nói, không biết sẽ gặp phải tình trạng hỗn loạn như thế nào.

Vì sự bình an của Thiên Lan đại lục, vì hòa bình của thế giới, Lạc Xuyên cảm giác mình cần làm như vậy.

Tuy nhiên Lạc Xuyên không biết rằng, thế giới mà hắn đang ở này, có lẽ

hoàn toàn khác với những gì hắn tưởng tượng!

Thậm chí có thể căn bản không có khái niệm vũ trụ!

…

Tháo mũ chơi game xuống, Lạc Xuyên thở ra một hơi dài.

Nhìn thấy hoàn cảnh quen thuộc trong cửa hàng, nói thật, hắn có một loại cảm giác không thực tế.

Vừa rồi vào trong vũ trụ tự thể nghiệm một phen, ngươi có dám tin không?

Tuy rằng trải nghiệm toàn bộ thông tin trong thế giới thực tế ảo, tuy nhiên nó cũng không khác gì thế giới hiện thực cả.

Lạc Xuyên cảm giác, bản thân mình cần một chai Coca Cola để an ủi.

Sau khi uống Coca Cola xong, Lạc Xuyên lại đội mũ chơi game.

Lần này hắn tiến vào chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Hôm nay hắn tự đặt ra cho bản thân mình một mục tiêu nhỏ, là phải vượt qua tầng thứ ba ở chế độ bình thường.

Thời gian trôi qua thật sự rất nhanh, trong nháy mắt đã tới giữa trưa.

"Phù, rốt cuộc đã vượt qua."

Lạc Xuyên với vết thương chồng chất trên người thở phào nhẹ nhõm, trên khuôn mặt nở một nụ cười nhàn nhạt.

Ở trước người hắn, có thi thể của hai con Ảnh Báo.

Nói thật, đánh chết này hai con Ảnh Báo này, quả thực cũng khiến Lạc Xuyên phải mất một lúc.

Thường thường khi hắn ra tay đối phó với một con Ảnh Báo, một con khác sẽ ẩn núp ở chỗ tối, tùy thời chuẩn bị đánh lén.

Chính vì điều này mà Lạc Xuyên đã chết khoảng chừng mấy mươi lần!

Nhưng cũng may, cuối cùng Lạc Xuyên rốt cuộc đã vượt qua.

Hơn nữa với thiên phú khủng bố kia của hắn, trong quá trình này cũng thu hoạch được rất nhiều.

Chuyện khác không nói, chỉ riêng sức mạnh bùng nổ của bản thân hắn đã tăng lên mấy thành!

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên ngửi thấy một mùi thơm.

Sau khi thoát khỏi trò chơi, Lạc Xuyên tháo mũ chơi game xuống, phát hiện trong cửa hàng đã không còn khách hàng.

Xem ra chắc là đã đến giờ nghỉ, tất cả đều đã rời khỏi.

"Ông chủ, cơm trưa đã làm xong rồi." Giọng nói của Yêu Tử Yên trên lầu truyền xuống.

Trong ánh mắt bình tĩnh của Lạc Xuyên xuất hiện một chút gợn sóng.

Xem ra bản thân mình để cho Yêu Tử Yên học tập nấu ăn là đúng, ít nhất không cần phải mỗi ngày chạy tới Phượng Tiên Lâu.

Hắn không biết lúc này chủ nhân của Phượng Tiên Lâu, Tả Vạn Kim, đang lo lắng không yên đứng ở trước cửa Phượng Tiên Lâu ngóng chờ.

Với hình thể của Tả Vạn Kim mà đứng ở nơi đó, nếu không thu hút sự chú ý của mọi người là không có khả năng.

Phải biết rằng thời gian trước kia, Lạc Xuyên đến Phượng Tiên Lâu ăn cơm, Tả Vạn Kim cũng không cảm thấy gì cả.

Chỉ cần lấy ra tất cả các món ngon của Phượng Tiên Lâu, chiêu đãi thật tốt thì sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng hôm nay thì khác, Lạc Xuyên không những không đến vào buổi sáng, mà giữa trưa cũng không tới.

Điều này làm cho trong lòng Tả Vạn Kim trong lòng hoang mang không thôi, không biết có phải bởi vì Phượng Tiên Lâu làm cái gì không tốt hay không!

Lời nói của Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối lúc trước quanh quẩn bên tai ông ta.

Nếu chiêu đãi Lạc Xuyên không tốt mà nói, lâu chủ này cũng không cần ở đây nữa!

Chẳng qua việc này, Lạc Xuyên đương nhiên là không thể nào biết được…

Chương 138: Cửa hàng này thật thú vị!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trở lại trên lầu.

Yêu Tử Yên đã bày sẵn bữa cơm đã nấu xong lên trên bàn.

Tổng cộng có hai món, phân biệt là thịt lợn băm xào cá và thịt kho tàu.

Còn có hai bát cơm.

Món ăn cũng không nhiều, lại tỏa ra mùi thơm nồng đậm, khiến hứng thú của người ta tăng lên.

Đương nhiên, còn có linh khí nồng đậm ẩn chứa trong đó, có lẽ nguyên liệu nấu ăn được sử dụng cũng không phải là thứ bình thường gì đó.

Sau khi ngồi xuống, Lạc Xuyên hơi ngạc nhiên hỏi: "Ngươi cũng học được mấy món này từ trong giáo trình dạy nấu ăn?"

Yêu Tử Yên gật đầu, cười nói: "Đúng vậy. Ta thấy cách nấu hai món ăn đều rất mới lạ, cho nên có học qua."

"Vậy nguyên liệu nấu ăn này…"

"Đều ở trong phòng bếp."

Lạc Xuyên gật đầu, trong lòng xuất hiện cảm giác sung sướng.

Không nghĩ tới hệ thống cũng có thời điểm làm người khác vui lòng!

Tuy rằng là lần đầu tiên nấu cơm, tuy nhiên hai món ăn đều rất ngon.

Lạc Xuyên ăn rất nhiều.

Bữa cơm này, hắn ăn rất ngon miệng.

Bởi vì, có một loại cảm giác như ở nhà.

Buổi chiều, sau khi cơm no rượu say, Lạc Xuyên đi phơi nắng ở cửa cửa hàng như thường lệ.

Ba người Ngụy Khinh Trúc cùng nhau đi tới Khởi Nguyên Thương Thành như thường lệ.

Không lâu sau, đoàn người Chu Hổ cũng đi vào trong cửa hàng.

Rất nhanh, bọn họ đều phát hiện ra những thay đổi trong thiết bị.

Yêu Tử Yên giải thích sơ qua cho bọn họ một chút.

"Thật sự không ngờ rằng, trong cửa hàng của ông chủ còn có thứ gì đó miễn phí!" Ngụy Khinh Trúc cười khẽ nói.

Đồng thời, hai mắt đều nhìn về phía Lạc Xuyên ở trước cửa cửa hàng.

Lạc Xuyên nhắm mắt chợp mắt, không hề cử động.

Yêu Tử Yên mở miệng đúng lúc, giải thích cho mấy người một phen.

Biết được có thể tự trải nghiệm việc cường giả săn bắt con mồi, trên khuôn mặt của bọn họ đều lộ vẻ khiếp sợ.

"Chẳng qua thời gian hơi ngắn, chỉ có một ngày." Chu Hổ thở dài, có chút bất đắc dĩ nói.

"Chu Hổ, ngươi đừng được có được lợi mà còn khoe mẽ." Tống Thu Ảnh trợn mắt liếc Chu Hổ một cái rồi nói: "Đồ trong cửa hàng của ông chủ có thể miễn phí một ngày là tốt lắm rồi, ngươi còn muốn thế nào?"

Chu Hổ cười cười ngượng ngùng, không phản bác.

Gần như tất cả bọn họ đều lựa chọn giáo trình dạy nấu ăn mới xuất hiện.

Không lâu sau, một loạt tiếng kinh hô vang lên.

Tuy rằng gọi là giáo trình dạy nấu ăn, tuy nhiên cơ bản không có ý định học tập nấu ăn.

"Đồ trong cửa hàng của ông chủ, quả nhiên mỗi một cái đều không đơn giản!"

Trong lòng của mọi người đều xuất hiện ý nghĩ như vậy trong đầu.

…

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt, đã mấy ngày trôi qua.

Hôm nay có chút khác biệt, bởi vì kì hạn bảy ngày Quỳnh Tương Lộ đổi mới một lần rốt cuộc đã đến!

Sáng sớm, mở cửa cửa hàng ra, bên ngoài lạnh lẽo lạnh tanh, không có một bóng người.

Khách hàng quen của Khởi Nguyên Thương Thành đều biết, thời gian

ông chủ mở cửa hàng mỗi ngày đều là cố định.

Hơn nữa sau khi mở cửa, chuyện thứ nhất hắn làm chính là ăn sáng.

Cái này không thể không nói thêm một câu, Yêu Tử Yên ở trong việc nấu nướng có thiên phú cực kỳ khủng bố.

Trong thời gian vài ngày ngắn ngủi, tài nấu nướng của nàng đã vượt xa Phượng Tiên Lâu.

Làm ra món ăn vô cùng ngon miệng!

Vì tránh phải nhìn ông chủ ăn những món ngon, khách hàng quen đều ăn ý quay lại sau khi cửa hàng mở được một khoảng thời gian…

Ăn xong bữa sáng, khi Lạc Xuyên đang chuẩn bị tiến vào trong Tháp Thí Luyện thả lỏng gân cốt một chút, thì một tiếng bước chân vang lên.

Một nam nhân mặc đồ đen đang đi tới.

Nam nhân nhìn khoảng trên dưới ba mươi tuổi, diện mạo bình thường, chính là loại người bị ném vào đám đông thì tìm khắp nơi cũng không thấy được.

Trên người cũng không có linh khí tỏa ra một chút nào, giống như là một người bình thường, thực ra nguyên nhân là bởi vì linh lực của bản thân đã hoàn toàn thu liễm.

Lạc Xuyên hơi nheo ánh mắt lại đánh giá một chút.

Ừm, không ngờ cũng là Vấn Đạo, thực lực miễn cưỡng cũng được.

Phải nói lại, gần đây thành Cửu Diệu quả thực xuất hiện rất nhiều cao thủ Vấn Đạo…

"Khởi Nguyên Thương Thành, Khởi Nguyên… Không ngờ dám lấy khởi nguyên để đặt tên, cửa hàng này thật thú vị!"

Nam nhân nhìn thấy bảng hiệu của Khởi Nguyên Thương Thành, trên khuôn mặt xuất hiện biểu cảm hứng thú.

Chương 139: Người quen của Ứng Vô Cực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Theo quan điểm của nam nhân này, dám lấy cái tên này, ông chủ của cửa hàng nếu không phải là người tu luyện lánh đời không ra gì đó, thì chính là một tên không biết trời cao đất rộng.

Đương nhiên, cửa hàng mở ở trong con hẻm vô cùng hẻo lánh như thế này, khả năng thứ hai có thể nói là gần trăm phần trăm.

Khóe miệng của nam tử xuất hiện một nụ cười thản nhiên.

Hắn ta chuẩn bị nhìn xem cái gọi là Khởi Nguyên Thương Thành này rốt cuộc có xứng với cái tên này hay không!

Đi vào cửa hàng, đập vào mắt hắn ta, là những chiếc kệ được làm bằng lưu ly trong suốt sáng long lanh, cùng với lối trang trí mang cảm giác khoa học viễn tưởng.

Nam tử không nhịn được hít một hơi khí lạnh: "Ồ! Thật sự quá hoành tráng!"

Chỉ riêng những ngọc lưu ly này, giá cả đã vô cùng khủng bố.

Cũng không biết rốt cuộc những hàng hóa nào đươc bán trong cửa hàng.

Ánh mắt của nam tử chuyển động, dừng ở trên người Lạc Xuyên trong cửa hàng.

"Ngươi chính là ông chủ của cửa hàng này?" Lông mày của nam tử hơi nhíu không thể nhận ra.

Có thể nhìn ra được, khuôn mặt của Lạc Xuyên dường như nằm ngoài dự đoán của hắn ta.

Theo suy đoán của nam tử, cửa hàng hoành tráng như thế này, ông chủ tất nhiên cũng sẽ không phải là người thường!

Nhưng người trẻ tuổi nhìn qua như là ông chủ ở trước mắt này, tuổi nhiều nhất cũng không quá hai mươi, thực lực có thể mạnh đến mức nào.

"Đúng vậy, ta là ông chủ." Lạc Xuyên gật đầu, giọng nói bình thản.

Nam tử há miệng thở dốc, muốn nói cái gì đó.

Một giọng nói kinh ngạc bỗng nhiên từ chỗ cửa cửa hàng truyền đến, khiến cho hắn ta dời sự chú ý qua.

"Hạ Nguyên? Sao ngươi lại ở trong cửa hàng của ông chủ?"

Trên khuôn mặt xưa nay không hề bận tâm chuyện khác của Ứng Vô Cực xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Ở phía sau Ứng Vô Cực, có bảy đệ tử Lăng Vân học viện đi theo.

Những người đệ tử này đều nhìn thấy nam tử, trên khuôn mặt lộ thần sắc tò mò.

Xem ra Ứng lão sư hình như quen biết nam tử này!

Đệ tử của Lăng Vân học viện, chuyến này đi tới thành Cửu Diệu có tổng cộng mười lăm người.

Bởi vì chỗ ngồi chơi thực tế ảo trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có mười chỗ, hơn nữa tránh cho việc chiếm cứ toàn bộ vị trí, cho nên Mộ Dung Hải Đường chia mọi người thành hai nhóm.

Một nhóm đến vào buổi sáng, một nhóm đến vào buổi chiều, phân biệt do hai người dẫn đội.

Lúc này trong lòng Ứng Vô Cực hơi kinh ngạc, hắn ta không nghĩ tới không ngờ sẽ gặp được Hạ Nguyên ở Khởi Nguyên Thương Thành.

"Vừa đi vào thành Cửu Diệu, tùy tiện đi mua sắm, vừa mới phát hiện ra một nơi như vậy." Hạ Nguyên thuận miệng nói.

"Chẳng lẽ lần này, lão sư dẫn đội của Huyền Nguyệt học viện là ngươi?" Ứng Vô Cực hơi nhíu mày.

Huyền Nguyệt học viện, cũng là học viện đứng sừng sững trên đỉnh của Thiên Lan đại lục, cũng không thua kém Lăng Vân học viện.

Thân phận của nam tử tên là Hạ Nguyên này đã rõ ràng, lão sư của Huyền Nguyệt học viện!

Hạ Nguyên gật đầu.

Đệ tử Huyền Nguyệt học viện khác với phương thức gióng trống khua chiêng của Lăng Vân học viện, chính là tiến vào thành Cửu Diệu một cách

bình thường.

Hơn nữa thời gian cũng không lâu, mới đến đây được khoảng hai ba ngày.

Hạ Nguyên nhìn thấy bảy đệ tử phía sau Ứng Vô Cực, trên khuôn mặt lộ ra thần sắc cảm thấy hứng thú: "Ứng Vô Cực, ngươi mang theo đệ tử của chính mình đi vào cửa hàng này làm gì?"

Nếu Hạ Nguyên đã biết về Khởi Nguyên Thương Thành, như vậy căn bản không che dấu được.

Cho nên Ứng Vô Cực trả lời bằng giọng nói lạnh nhạt: "Chơi trò chơi."

Vừa dứt lời, đẩy Hạ Nguyên đang chắn ở cửa ra, mang theo bảy đệ tử phía sau đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường cũng ở trong bảy người này.

Không riêng gì hai người, ánh mắt của năm người còn lại nhìn Ứng Vô Cực cũng đều tràn đầy kính ngưỡng.

Quả nhiên là Ứng lão sư của chúng ta!

Khí phách!

Lúc này, Hạ Nguyên bị đẩy ra còn chưa kịp có phản ứng lại, đang nhíu mày tự hỏi vừa rồi có phải chính mình nghe lầm hay không.

Ứng Vô Cực vừa rồi nói cái gì?

Hắn ta mang theo đệ tử của mình đi vào cửa hàng hẻo lánh này chơi trò chơi?

Lừa quỷ à!

Trong giây lát, trong lòng Hạ Nguyên cảm thấy vô cùng tức giận vì bị trêu chọc.

Tốt xấu cũng là người quen, trêu chọc hắn ta như vậy có vui không!

Chương 140: Thật sự khiến người khác thất vọng!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này Ứng Vô Cực không để ý đến tâm tư của Hạ Nguyên.

Hắn ta trực tiếp đi đến trước mặt Lạc Xuyên, trong lòng không ngờ xuất hiện một chút cảm giác không yên.

"Lão bản, không biết hôm nay có Quỳnh Tương Lộ hay không?" Giọng nói của Ứng Vô Cực có phần không yên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có, hôm nay hàng vừa mới về."

Ứng Vô Cực lập tức thở phào nhẹ nhõm một hơi, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ kích động.

Quỳnh Tương Lộ đã có, hắn ta cũng mang theo đủ linh tinh, việc bổ sung sinh cơ đã có hi vọng!

"Quỳnh Tương Lộ, đó là cái gì vậy?"

Không biết từ khi nào, Hạ Nguyên bỗng nhiên tiến lại gần, vẻ mặt nghi hoặc.

Lúc này Hạ Nguyên mới phát giác, cửa hàng này gây ra quá nhiều nghi hoặc cho hắn ta.

Một ông chủ nhìn qua có vẻ bình thường không ngờ lại khiến cho Ứng Vô Cực phải đối đãi một cách cung kính như thế, thật sự rất khác thường!

Với sự hiểu biết của Hạ Nguyên về Ứng Vô Cực, người này bình thường luôn giữ thái độ lạnh như băng với mọi người.

Còn có những đệ tử này, vừa mới vào trong cửa hàng, lập tức tự mình đi đến kệ hàng bên kia mỗi người cầm một cái ly gì đó.

Trong tay của mấy người còn có một chai nước thuốc đen tuyền, còn có túi nhỏ đóng gói trong suốt.

Hắn ta đều chưa từng thấy qua những thứ này, vô cùng kỳ quái!

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?" Khuôn mặt của Ứng Vô Cực lộ vẻ đề phòng.

Hiện tại ở trong lòng hắn ta, Hạ Nguyên đã trở thành đối thủ cạnh tranh Quỳnh Tương Lộ!

"Ta chỉ hỏi một chút thôi không được hay sao?" Hạ Nguyên cảm thấy dở khóc dở cười.

Hỏi một vấn đề còn không được hay sao?

Lúc này, Yêu Tử Yên đi từ trên lầu xuống dưới.

Sau khi nhìn thấy Hạ Nguyên, cười nói: "Trong cửa hàng có khách hàng mới à?"

Hạ Nguyên nhìn thấy Yêu Tử Yên, đầu tiên là kinh diễm, nhưng ngay sau đó hai mắt trừng lớn, trên khuôn mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

"Hoàng tộc yêu thú!"

Hạ Nguyên không nhịn được kinh hô ra tiếng.

Mọi người hướng ánh mắt bình thản nhìn về phía Hạ Nguyên.

Đường đường cường giả Vấn Đạo, lại ngạc nhiên như thế, thật sự là mất phong phạm của cường giả.

Hạ Nguyên cảm giác hơi xấu hổ.

Xem ra những người này đã biết thân phận Hoàng tộc yêu thú của nữ tử này từ lâu, cho nên mới không sợ hãi.

"Chào Tử Yên tỷ." Một nhóm đệ tử chào hỏi.

Yêu Tử Yên cười gật gật đầu.

Hạ Nguyên khiếp sợ.

Không nghĩ tới một cửa hàng nhỏ trong thành Cửu Diệu, không ngờ lại ngọa hổ tàng long!

Chẳng lẽ cũng bị di tích thượng cổ sắp mở ra hấp dẫn mà đến hay sao?

Xem ra việc này sợ là sẽ không quá thuận lợi!

Hơn nữa trong lòng Hạ Nguyên còn có một suy đoán, có lẽ nữ tử ở trước mắt này mới chân chính là người phía sau màn của cửa hàng này.

Người thanh niên này chỉ là ông chủ ngoài mặt mà thôi.

"Ứng Vô Cực, cửa hàng này rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?" Hạ Nguyên thấp giọng hỏi.

"Cái gì mà chuyện gì xảy ra?" Ứng Vô Cực hơi khó hiểu.

Hạ Nguyên trầm mặc một hồi, hạ giọng nói: "Hoàng tộc yêu thú đấy! Không ngờ lại ở trong một cửa hàng! Ngươi chắc là rất quen thuộc với nơi này phải không, giải thích cho ta một chút rốt cuộc là tình huống gì!"

"Ừm." Ứng Vô Cực gật đầu: "Một lát nữa rồi nói sau, ta mua Quỳnh Tương Lộ trước đã."

Hạ Nguyên: …

Vừa dứt lời, Ứng Vô Cực lập tức đi đến một cái kệ.

Hạ Nguyên suy nghĩ một chút, cũng đi theo.

Hắn muốn nhìn cái gọi là Quỳnh Tương Lộ kia rốt cuộc là cái đồ vật gì, lại khiến cho Ứng Vô Cực si mê như thế!

Hai người đi đến chỗ kệ hàng bày Quỳnh Tương Lộ.

Tấm biển cho biết hàng đã bán hết đã được dỡ bỏ, một bình hàn ngọc nho nhỏ đặt ở nơi đó.

Khuôn mặt của Ứng Vô Cực lộ vẻ kích động, thật cẩn thận lấy bình hàn ngọc xuống, cầm trong tay.

"Chính là thứ này?" Khuôn mặt của Hạ Nguyên lộ vẻ quái dị.

Quỳnh Tương Lộ, cái tên kêu như thế, hắn ta còn tưởng rằng là thiên tài địa bảo nào đó.

Không ngờ rằng kết quả lại là một bình hàn ngọc bình thường mà thôi.

Thật sự khiến người khác thất vọng!

Chương 141: Sự khiếp sợ của Hạ Nguyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nhưng mà ta đã chờ tận bốn ngày! Cuối cùng cũng mua được!" Giọng nói của Ứng Vô Cực mang theo sự xúc động mạnh mẽ.

"Quỳnh Tương Lộ này có lợi ích gì?" Hạ Nguyên khó hiểu.

Quả thật phản ứng của Ứng Vô Cực đã khiến cho Hạ Nguyên vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng với hiểu biết của Hạ Nguyên về Ứng Vô Cực, hắn ta chính là một người có tính cách cách cực kỳ lạnh nhạt, nói là mặt liệt cũng không nói quá chút nào!

"Nơi đó có lời giới thiệu về Quỳnh Tương Lộ." Sự xúc động trên mặt Ứng Vô Cực đã biến mất, khôi phục lại vẻ bình thản, chỉ vào một tấm bảng trên kệ hàng và nói: "Ngươi có thể tự đi xem, ta đi tìm ông chủ tính tiền trước."

Sau đó Ứng Vô Cực lập tức đi thẳng đi chỗ Lạc Xuyên.

"Giới thiệu?"

Hạ Nguyên hơi cau mày, cẩn thận đọc nội dung giới thiệu.

"Quỳnh Tương Lộ: Được ủ từ Suối Nguồn Sinh Mệnh…"

"Ừm? Cái Suối Nguồn Sinh Mệnh này là thứ gì? Chưa bao giờ nghe nói trên Thiên Lan đại lục có thứ này cả!"

Kiềm chế sự nghi ngờ trong lòng, Hạ Nguyên tiếp tục đọc.

"Tác dụng: Khôi phục sinh cơ. Tất tử bất tử, Minh Thổ truy hồn."

Hạ Nguyên: ?

Lời này nói hơi quá rồi đấy?

Đợi đã, trên này hình như có nói rằng nó có thể bổ sung sinh cơ?

Hạ Nguyên nhìn lại lần nữa.

Lúc này, sự bình tĩnh trên mặt hắn ta không còn nữa, biến thành khiếp sợ sâu sắc.

"Trò đùa phải không? Nó lại có thể bổ sung sinh cơ ư?

Rồi hắn ta nhìn xuống giá bán bên dưới.

"Mười, mười vạn linh tinh?"

Đôi mắt của Hạ Nguyên đều sắp rớt ra ngoài!

Vật thần kỳ có thể bổ sung sinh cơ như này, thế mà lại bán với giá mười vạn linh tinh?

Như thế thì có khác gì tặng không đâu cơ chứ?

Nói thật, ngay từ đầu trong lòng Hạ Nguyên đã quả quyết không tin tưởng.

Có điều biểu cảm xúc động vừa nãy của Ứng Vô Cực khiến cho Hạ Nguyên không thể không suy nghĩ, rằng lời giới thiệu tám chín phần mười là thật!

Bên kia, Ứng Vô Cực cầm Quỳnh Tương Lộ đi đến trước quầy, đưa một không gian giới chỉ cho nàng.

"Yêu cô nương, bên trong là mười vạn linh tinh."

Yêu Tử Yên nhận lấy không gian giới chỉ, sau khi lấy linh tinh ra thì trả lại cho Ứng Vô Cực.

Dù thế nào cũng không thể che dấu được vẻ kích động trên mặt Ứng Vô Cực.

Cuối cùng đã lấy được Quỳnh Tương Lộ, có hy vọng bổ sung sinh cơ!

Hạ Nguyên vượt qua nỗi khiếp sợ, bắt đầu vội vàng đọc dòng giới thiệu của các mặt hàng khác.

Nếu bán Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ, có lẽ những mặt hàng còn lại ắt hẳn cũng sẽ không đơn giản!

"Khụ khụ, Coca Cola khôi phục vết thương trong nháy mắt, thanh cay có tác dụng tăng cường sức mạnh trong thời gian ngắn, mì ăn liền tăng tốc độ tu luyện lên gấp mười lần…"

"Đây rốt cuộc là cái loại cửa hàng gì vậy…"

Hạ Nguyên có chút ngơ ngác, đi đến bên cạnh Ứng Vô Cực, nhỏ giọng hỏi: "Vô Cực huynh, ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành này rốt

cuộc là ai?"

Theo suy đoán của Hạ Nguyên, cho dù là hoàng tộc yêu thú cũng không có khả năng bạo tay như vậy!

"Không phải ngươi đã thấy rồi sao?"

Ứng Vô Cực cảm thấy không hiểu ra sao cả, chỉ tay vào Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng ở cửa tiệm.

Biểu cảm trên mặt Hạ Nguyên lại thay đổi.

Trong mắt của hắn ta, Lạc Xuyên chẳng qua chỉ là một nhân vật như bù nhìn thôi.

Bây giờ xem ra, Lạc Xuyên trông như bình thường mới là khó lường nhất!

"Nhận nước nóng chậm dữ vậy, nhanh chút đi…"

Lúc đó, chỗ học viên cách đó không xa có giọng nói không hài lòng vang lên.

Hạ Nguyên theo bản năng nhìn về hướng kia, trên mặt lại xuất hiện biểu cảm khiếp sợ.

"Nước suối Sinh Linh?"

Hạ Nguyên nhịn không được, ngạc nhiên thốt lên.

Đúng là hắn ta biết nước suối Sinh Linh rất quý hiếm, không ngờ nhận nước nóng mà đám học viên này nói thế mà lại là nhận nước suối Sinh Linh.

Nhất thời, trong lòng Hạ Nguyên bỗng nhiên nảy ra cảm giác đau lòng.

Phí của trời quá!

Nước suối Sinh Linh ẩn chứa năng lượng tinh khiết, có công hiệu rất lớn khi người tu luyện đột phá và tu luyện.

Nhưng không có người tu luyện nào lắm tiền nhiều của như vậy để sử dụng nước suối Sinh Linh!

Chương 142: Các ngươi đang nói gì vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi cũng có thể nhận." Ứng Vô Cực mặt không biểu cảm nói: "Mỗi lần chỉ cần một trăm linh tinh."

"Cái gì? Ngươi nói bao nhiêu?" Hạ Nguyên hơi trợn to hai mắt, có chút không dám tin.

"Một trăm linh tinh." Ứng Vô Cực nói.

Hạ Nguyên: …

Bây giờ hắn ta cảm thấy số lần mình hoảng hốt trong hôm nay còn nhiều hơn cả mấy năm cộng lại!

Suy nghĩ một lát, Hạ Nguyên đi đến trước kệ hàng bày mì ăn liền, chuẩn bị lấy vài ly.

Nhưng ngay lúc hắn ta đang chuẩn bị lấy ly thứ hai, một giọng nói lại cắt ngang.

Yêu Tử Yên chỉ tấm bảng trắng nhỏ trên vách tường rồi nói: "Xin lỗi, quy định trong cửa hàng, mỗi mặt hàng mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một món."

Hạ Nguyên nhìn theo hướng Yêu Tử Yên chỉ, quả nhiên thấy một tấm bảng trắng chi chít chữ.

Hạ Nguyên: …

Có điều nghĩ lại cũng bình thường.

Cửa hàng thần bí và khủng khiếp như vậy, có vài quy định cũng bình thường thôi, nếu không có chỗ đặc biệt nào mới gọi là kì lạ ấy!

Sau đó, Hạ Nguyên đi đến xếp hàng phía sau đám học viên.

Nếu trong tình huống bình thường, Hạ Nguyên là cường giả Vấn Đạo viên mãn, chắc chắn sẽ không làm chuyện như vậy.

Cường giả Vấn Đạo, danh dự không cho phép bị xúc phạm!

Nhưng ở trong này, cái gì mà danh dự cường giả đều vứt qua một bên

đi.

Trên tấm bảng trắng đó quả thật đã viết rõ ràng, người gây sự tự gánh lấy hậu quả.

Tuy rằng Hạ Nguyên tự tin tuyệt đối với thực lực của mình, nhưng hắn ta cũng không muốn vì thế mà khiêu chiến với cửa hàng này.

Huống hồ Ứng Vô Cực đã xếp hàng phía sau hắn ta rồi kìa…

Trong ánh mắt thèm chảy nước miếng của Hạ Nguyên, hắn ta nhận một ly mì ăn liền đầy nước suối Sinh Linh.

Lúc này, đã có học viên nấu xong mì ăn liền và bắt đầu ăn.

Trong không khí truyền đến mùi thơm kì lạ, khiến cho Hạ Nguyên không tự chủ được mà nuốt nước miếng.

"Chờ một chút, không vội, không vội…"

Hạ Nguyên lẩm bẩm trong lòng.

Thế nhưng trước đó hắn ta đã thấy được, mấy học viên kia sau khi rót nước nóng vào mì ăn liền thì còn phải chờ thêm vài phút đồng hồ.

Thời gian yên lặng trôi qua, nhưng Hạ Nguyên lại cảm thấy mấy phút ngắn ngủi này như dài đằng đẵng.

Cuối cùng, hắn ta cảm thấy đã sắp xong, từ từ mở nắp ra.

Nhất thời, mùi lúa mì sực nức pha lẫn với linh khí tinh khiết phả vào mặt.

Ánh mắt Hạ Nguyên sáng lên, chỉ cần ngửi mùi hương kia đã khiến người ta thèm ăn.

Hạ Nguyên không hề do dự, bắt đầu tiêu diệt mì ăn liền.

Đối với loại phản ứng này của Hạ Nguyên, mọi người đã thấy nhưng không thể trách.

Lần đầu tiên lúc bọn họ đến Khởi Nguyên Thương Thành, biểu hiện cũng không kém gì Hạ Nguyên.

"Vân Hi, hôm nay vẫn giống như hôm qua à?" Giang Nhã Thường cười hỏi.

Cố Vân Hi gật đầu, nghiêm túc nói: "Trước đó đọc một bộ giáo trình

nấu ăn, sau đó chúng ta đánh vài trận ở khu thi đấu, thời gian còn lại thì đến chế độ khiêu chiến."

"Đúng rồi, khu thi đấu ngươi đã đánh tới tầng thứ mấy?" Giang Nhã Thường hỏi.

Cố Vân Hi nói: "Tầng thứ ba, ngươi thì sao?"

Giang Nhã Thường nhún vai: "Cũng là tầng thứ ba. Chế độ khiêu chiến này tầng trên khó hơn tầng dưới, ta đã kẹt ở đây mấy ngày rồi."

"Ta cũng vậy." Trên khuôn mặt nhỏ hắn của Cố Vân Hi tràn đầy ý chí chiến đấu: "Hôm nay, ta nhất định phải vượt qua tầng thứ ba!"

"Cố lên!"

Mấy học viên còn lại cũng đang bàn tán chuyện này.

Tuy rằng Hạ Nguyên đang hưởng thụ mì ăn liền, nhưng vẫn đặt một phần chú ý lên người đám học viên này.

Nghe đề tài mà họ bàn tán, Hạ Nguyên thực sự không hiểu ra sao.

Giáo trình nấu ăn?

Khu thi đấu?

Chế độ khiêu chiến?

Họ đang nói về thứ gì vậy?

Vì sao ta nghe không hiểu gì cả?

Vốn Hạ Nguyên còn muốn hỏi Ứng Vô Cực bên cạnh một chút, có điều nhìn thấy người kia lộ ra vẻ mặt người sống chớ gần thì biết điều ngậm miệng lại.

Chương 143: Hạ Nguyên tò mò

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tử Yên tỷ, cho chúng ta mở hai máy!"

"Đúng, ta cũng muốn mở máy!"

"Còn ta nữa…"

Mấy học viên đó đi đến trước quầy, nói với Yêu Tử Yên.

Sau khi Yêu Tử Yên nhận linh tinh xong, một đám học viên vội vàng ngồi lên ghế, đội mũ chơi game vào.

Ứng Vô Cực lúc này cũng yên lặng ăn hết mì ăn liền, trả linh tinh xong thì tự đi chọn một vị trí trong góc.

Nghĩ một lát, Hạ Nguyên quyết định xem thử bọn họ chuẩn bị làm gì trước.

Thấy mọi người đội mũ chơi game, Hạ Nguyên nhíu mày suy tư.

Chẳng lẽ mấy thứ thoạt trông kì lạ quái đản này thật ra lại là loại linh khí đặc biệt nào hay sao?

Có điều, sao lại không có chút linh khí nào?

Yêu Tử Yên thấy hắn ta như vậy, không nói gì thêm.

Con người mà, đều có lòng hiếu kỳ.

Huống hồ trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có quy định không cho phép đứng bên cạnh quan sát.

Kiềm chế nghi ngờ trong lòng, Hạ Nguyên tiếp tục quan sát.

Thiết bị hiển thị trước mặt mỗi người đều xuất hiện hình ảnh, bên trong có bóng dáng của họ.

Hạ Nguyên kinh ngạc.

Có lẽ nào, bây giờ bọn họ đang trải nghiệm những chuyện trong hình ảnh không?

Hạ Nguyên hướng ánh mắt về phía Yêu Tử Yên, miệng mấp máy, muốn nói cái gì đó.

Yêu Tử Yên cười nói: "Ta là nhân viên phục vụ của cửa hàng này, Yêu Tử Yên, ngươi muốn hỏi chuyện về thiết bị giả tưởng à?"

Thiết bị giả tưởng?

Đây là tên của thứ linh khí kì lạ đó sao?

Hạ Nguyên gật đầu: "Đúng vậy, Yêu cô nương, không biết có thể giới thiệu một chút cho ta không?"

Yêu Tử Yên cười nói: "Thật ra rất đơn giản, thiết bị thực tế ảo đó sẽ đưa người sử dụng tiến vào trong không gian giả tưởng. Đương nhiên, ngươi cũng có thể xem nơi đó như một thế giới hoàn toàn mới, người sử dụng có thể chém giết yêu thú ở bên trong, học hỏi lẫn nhau…"

Hạ Nguyên khiếp sợ trong lòng.

Một cái thiết bị thực tế ảo nho nhỏ, thế mà lại có thể đưa người ta tiến vào một thế giới hoàn toàn mới?

Thấy thế nào cũng rất khó tin!

"Ta có thể sử dụng thiết bị thực tế ảo một chút không?" Hạ Nguyên suy nghĩ rồi hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đương nhiên có thể, có điều người là lần đầu tiên sử dụng, cho nên cần một trăm linh tinh để đăng ký tài khoản."

Đăng ký tài khoản?

Lại là một cụm từ xa lạ.

Song hiện tại Hạ Nguyên đã không còn hoảng sợ khi thấy chuyện kì lạ nữa rồi.

Hơn nữa, chỉ một trăm linh tinh mà thôi, đối với Hạ Nguyên là cao thủ Vấn Đạo viên mãn mà nói, chỉ sợ ngay cả vẩy nước cũng không tính.

"Còn về việc sử dụng thiết bị thực tế ảo, mỗi ngày mỗi người ba giờ, mỗi giờ mười linh tinh. Về phần thu phí trong trò chơi thì đều có chú thích liên quan, ngươi có thể tự xem xét." Yêu Tử Yên giải thích.

Dứt khoát trả linh tinh, Hạ Nguyên được thỏa niềm mong muốn, ngồi xuống một vị trí và đội mũ chơi game lên.

Lập tức, Hạ Nguyên cảm giác trong nháy mắt mình đã xuất hiện ở một

không gian trắng trơn.

Cơ thể cũng xảy ra biến đổi, trở thành thân thể của người thường.

Hạ Nguyên nhất thời hoảng sợ trong lòng.

Cẩn thận cảm nhận một chút, Hạ Nguyên phát hiện cơ thể bên ngoài và tu vi của mình vẫn còn, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

"Kiểm tra được người mới sử dụng, có đăng kí tài khoản không?" m thanh máy móc vang lên.

"Đăng kí." Nhớ đến lời Yêu Tử Yên đã nói lúc trước, Hạ Nguyên đáp.

"Đăng kí tài khoản thành công, chúc ngài chơi vui vẻ."

Lúc này, Hạ Nguyên mới có thời gian đánh giá hoàn cảnh nơi đây.

Một không gian thuần sắc trắng, ngoài màu trắng ra thì hoàn toàn không có một màu sắc nào khác.

Phía trước có hai biểu tượng khác nhau đang trôi nổi.

Một cái trông như dụng cụ làm bếp, cái khác lại giống một tòa tháp nhỏ.

"Đây là không gian giả tưởng sao? Không ngờ thật sự không khác gì với hiện thực!"

Nhìn bàn tay của mình, Hạ Nguyên nhịn không được mà cảm thán.

Bây giờ cơ thể này của hắn ta giống như vừa sinh ra đã có được, thao tác hoàn toàn không có chút trì trệ nào.

Hơn nữa nếu tập trung sự chú ý, vậy mà có thể phớt lờ cơ thể chân chính trong hiện thực.

Chương 144: Khiêu chiến Bản Sao đã mở

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hạ Nguyên không chạm vào biểu tượng như những người chơi khác.

Hắn ta lại đi thẳng theo một phương hướng.

Hạ Nguyên muốn nhìn thử xem biên giới của chỗ này rốt cuộc là ở đâu!

Sau khi đi mấy chục thước, Hạ Nguyên cảm giác mặc dù hắn ta vẫn đi về phía trước như cũ, nhưng vị trí hình như không có chút thay đổi nào.

Khoảng cách với hai biểu tượng phía sau hoàn toàn không biến đổi.

Đương nhiên, cũng có thể là hai cái biểu tượng di chuyển theo hắn ta!

Hạ Nguyên bất đắc dĩ thở dài trong lòng, đã bỏ qua suy nghĩ muốn tìm hiểu về không gian này.

Đi đến trước hai biểu tượng một lần nữa. hắn ta suy nghĩ, chạm vào biểu tượng có hình tòa tháp nhỏ.

Trước mắt lại hoa lên, cảnh tượng trước mắt hắn ta đã thay đổi.

Lần này là một không gian màu đen.

Phía trước có hai kiến trúc nhỏ, một lôi đài nhỏ và một tòa tháp nhỏ.

Nghĩ đi nghĩ lại, Hạ Nguyên lựa chọn lôi đài nhỏ.

"Ngài đã lựa chọn chế độ thi đấu, bởi vì không lựa chọn đối thủ, có mở khóa khiêu chiến Bản Sao không?"

Khiêu chiến Bản Sao?

Lại một cái tên xa lạ.

Hạ Nguyên thở dài bất đắc dĩ, vẻ mặt không chút thay đổi nói: "Mở ra đi."

"Chế độ thi đấu mỗi lần thu phí một trăm linh tinh, có tiếp tục không?"

Hạ Nguyên cảm thấy có chút dở khóc dở cười, không ngờ lại còn muốn thu phí?

Có điều một trăm linh tinh đối với hắn ta không tính là gì, hắn ta gật đầu: "Tiếp tục."

"Mở khóa thành công, tải thêm bản đồ thành công, khởi tạo bản sao thành công, tiến hành truyền tống…"

Cảnh tượng trước mắt chợt lóe lên, Hạ Nguyên phát hiện bản thân đã ở trong một khu vực núi lửa.

Tu vi của hắn ta đã thay đổi giống như hiện thực.

Xung quanh hắn ta là nham thạch nóng chảy liên tục chảy xuôi ở khắp nơi, ngọn lửa không ngừng thiêu đốt trên mặt đất!

Nếu không phải đã biết đây là đang ở trong không gian giả tưởng, Hạ Nguyên hoàn toàn không thể giữ bình tĩnh được.

"Hả? Đây là cái gì?"

Hạ Nguyên bỗng chú ý tới vị trí góc trên bên phải của giao diện trò chơi, có một biểu tượng hình cửa hàng.

Hắn ta tò mò chạm một cái.

Nhất thời, trước mắt xuất hiện một quầng sáng bán trong suốt.

Trên quầng sáng là vô số thông tin của vũ khí, còn có thông tin về cảnh giới liên quan.

Đương nhiên, những thứ này đều là miễn phí.

Nghĩ ngợi một hồi, Hạ Nguyên lựa chọn một thanh đại đao Thiên cấp.

Áng chừng trong tay cũng coi như thuận tay.

"Có bắt đầu khiêu chiến Bản Sao không?"

Trước mắt xuất hiện một đoạn thông tin như vậy.

"Có." Hạ Nguyên trả lời.

Khi giọng nói của hắn ta dừng lại, không gian trước mắt bỗng nhiên xuất hiện sự thay đổi.

Từng tia sáng hội tụ với nhau, không ngừng phác thảo.

Trong thời gian vài nhịp thở ngắn ngủi, một "Hạ Nguyên" khác cầm đại đao cấp Thiên trong tay xuất hiện từ không trung.

"Hạ Nguyên" này không chỉ có cảnh giới cũng là Vấn Đạo viên mãn, thậm chí khí tức tỏa ra trên người cũng giống như đúc Hạ Nguyên bản gốc!

Nhìn thấy "Hạ Nguyên" mới xuất hiện, Hạ Nguyên kinh ngạc, sau đó lại

là hưng phấn tột độ: "Ha ha ha, thì ra đây là chế độ bản sao ư? Thật là thú vị!"

"Không biết cái gọi là bản sao này có giống hệt như thực lực của ta thật hay không đây!"

Còn chưa dứt lời, Hạ Nguyên đã đạp một chân trên mặt đất, lao đi như một luồng ảo ảnh!

Mặt đất nứt ra từng chút một, dung nham nóng cháy màu đỏ tươi từ bên dưới cuồn cuộn chảy ra!

"Chết đi!"

Thân hình của Hạ Nguyên xuất hiện trước mặt bản sao, chém một đao xuống!

Sắc mặt của bản sao vô cùng lạnh nhạt, nhưng lại phản ứng trong phút chốc.

Cầm đao, chắn ngang!

Keng!

Tiếng va chạm chói tai vang lên, linh lực dao động cuồn cuộn tản ra khắp bốn phía!

Ầm ầm!

Dưới sự tấn công khủng khiếp, vô số núi lửa xung quanh đều bùng nổ, nham thạch nóng chảy đỏ tươi tựa như phông nền!

Chương 145: Đánh một trận sảng khoái

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cơ thể của Hạ Nguyên và bản sao không tự chủ được, bật ngược ra ngoài.

Vị trí ban đầu đã xuất hiện một cái hố sâu lớn khoảng chừng mấy trăm trượng!

Dung nham nóng chảy không ngừng tuôn ra từ khắp nơi, bổ sung vào chỗ lõm xuống.

Ầm! Ầm…

Từng đợt tiếng nổ bỗng nhiên vang lên giữa không trung.

Không biết từ khi nào, hai người đã giao đấu mấy chục chiêu trên không trung!

Để lại vô số dư ảnh!

Không gian chấn động, từng vết rách tối đen không ngừng xuất hiện!

Giống như một cảnh tượng trong thời tận thế!

Răng rắc!

Một âm thanh giòn giã vang lên.

Hạ Nguyên nhíu mày, không biết từ khi nào, vũ khí trong tay hắn lại xuất hiện một vài vết nứt.

Sau đó lập tức vỡ vụn!

Đại đao trong tay bản sao cũng thế!

Linh khí cấp Thiên vốn không chịu nổi sức chiến đấu của cường giả Vấn Đạo viên mãn!

"Vậy không cần vũ khí!" Tiện tay vứt bỏ chuôi đao, trong mắt Hạ Nguyên lóe ra ánh sáng rực rỡ: "Không thể không thừa nhận, ngươi đã thành công đốt cháy ham muốn chiến đấu của ta!"

Hạ Nguyên liếm môi, trên mặt tràn đầy ý chí chiến đấu!

Đáng tiếc, bản sao ở phía xa không biết nói.

"Ha ha, đến đánh một trận thật thoải mái nào!"

Hạ Nguyên cười ha hả, đánh một quyền về phía bản sao!

Cuộc chiến lại bắt đầu!

…

Có lẽ cảm thấy nhàm chán, Lạc Xuyên mở mắt, đánh giá khách hàng trong cửa tiệm.

"Xem ra người này chơi rất vui vẻ."

Hắn nhìn Hạ Nguyên mới tới, tuy rằng đang ở trong trận thi đấu của Tháp Thí Luyện, thân thể lại kích động mà run nhè nhẹ.

Ừm, xem ra đã hoàn toàn say mê.

Các khách hàng còn lại cũng đang đắm chìm trong thế giới thực tế ảo.

Lúc này, Ứng Vô Cực bỗng nhiên tháo mũ giáp xuống.

"Sao vậy?" Yêu Tử Yên có chút khó hiểu hỏi.

Ứng Vô Cực lắc đầu, nghiêm túc nói: "Không uống xong Quỳnh Tương Lộ, ta hoàn toàn không thể tập trung hết sức được."

Bổ sung sinh cơ có thể nói là một chấp niệm của Ứng Vô Cực.

Nay đã chạm đến cơ hội bổ sung sinh cơ, Ứng Vô Cực có phản ứng thế này cũng chuyện bình thường.

"Có thể sử dụng trong cửa hàng." Lạc Xuyên nghe được thì suy nghĩ, rồi nói.

"Cảm ơn ông chủ!" Ứng Vô Cực trầm giọng nói.

Sau đó hắn ta lấy Quỳnh Tương Lộ ra.

Hắn ta hít sâu một hơi, trong mắt xuất hiện vẻ kích động, mở nắp bình ra.

Ngay lập tức, một hương rượu mê hoặc tràn ngập khắp Khởi Nguyên Thương Thành.

Ứng Vô Cực hít một hơi thật sâu, khắp khuôn mặt là vẻ thán phục: "Rượu ngon!"

Lúc này hắn ta mới biết được, thì ra Quỳnh Tương Lộ là một loại rượu!

"Đây là mùi hương gì?"

"Hương rượu thật nồng…"

Mọi người trong cửa hàng ngửi thấy hương thơm này đều chuyển tầm mắt đến chỗ Ứng Vô Cực.

Đương nhiên bọn họ hiểu được sự mong chờ của Ứng Vô Cực đối với Quỳnh Tương Lộ.

"Đây là Quỳnh Tương Lộ sao? (Hít một hơi) Ngửi mùi hương thôi ta đã muốn uống một ngụm rồi!"

"Hầy! Thôi đi, trên người của ngươi có nhiều linh tinh như vậy sao…"

"Quỳnh Tương Lộ? Nhất định là rượu ngon nhất trần đời!"

Hạ Nguyên ngửi được, một phần lực chú ý đã chuyển từ Tháp Thí Luyện sang người Ứng Vô Cực, trong lòng tràn đầy khiếp sợ.

Rượu ngon bậc này, nếu có thể uống được một ngụm, cuộc đời này đã không còn gì hối hận!

Nhưng đáng tiếc, tên Ứng Vô Cực này chắc chắn sẽ không chia cho hắn ta!

Ứng Vô Cực không do dự chút nào, uống một hơi cạn sạch Quỳnh Tương Lộ trong bình hàn ngọc.

Giây tiếp theo, sinh cơ vô cùng vô tận bùng nổ trong cơ thể của hắn ta!

Tất cả sinh cơ đã biến mất đều được bổ sung đầy đủ, tử khí ẩn chứa trong cơ thể đều bị tách ra hết!

Hơn nữa Ứng Vô Cực tu luyện công pháp hao tổn sinh cơ, sức mạnh cũng vô cùng khủng khiếp!

Sinh cơ được bổ sung đầy đủ, không ngờ thực lực của Ứng Vô Cực lại đột phá!

Chương 146: Ứng Vô Cực đột phá

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ứng Vô Cực đã nhận ra cơ thể của mình có thay đổi, bèn đi thẳng ra bên ngoài cửa hàng.

Linh lực vô tận từ bốn phương tám hướng hội tụ về, dũng mãnh liên tục tiến vào thân thể của Ứng Vô Cực.

Không ngờ lại hình thành một cơn bão linh lực!

"Dao động này? Chẳng lẽ lại có người đột phá sao?"

"Trong thành Cửu Diệu rốt cuộc có bao nhiêu cường giả? Sao tất cả đều xuất hiện trong khoảng thời gian này thế?"

"Hương rượu quen thuộc! A a a, rốt cuộc là tên nào uống được rượu ngon tuyệt thế vậy, để cho ta thưởng thức một chút với…"

Vô số cường giả cảm nhận được sự biến đổi linh lực trong thành Cửu Diệu, trong đầu xuất hiện đủ loại suy nghĩ.

Thời gian cơn bão linh lực kéo dài không lâu lắm, chỉ trong thời gian vài nhịp thở ngắn ngủi đã biến mất.

Điều này cũng khiến cho đám người tu luyện trong thành Cửu Diệu cắt đứt suy nghĩ tìm kiếm trong đầu.

Cảm nhận một chút sự thay đổi của linh lực trong cơ thể, khóe miệng Ứng Vô Cực xuất hiện nét cười nhẹ khó phát hiện.

Hắn ta lại đi vào Khởi Nguyên Thương Thành một lần nữa.

"Cái tên này, chẳng lẽ ngươi đột phá à?" Hạ Nguyên tháo mũ giáp xuống, có chút không dám tin mà hỏi.

Ứng Vô Cực và hắn ta đều là Vấn Đạo viên mãn, nay tận mắt thấy người kia đột phá trước, nói thật, trong lòng Hạ Nguyên có chút mất cân bằng.

Hạ Nguyên có biết chỗ thiếu hụt trong công pháp tu luyện của Ứng Vô Cực.

Người này vừa mới bổ sung sinh cơ xong, thực lực lập tức tiến bộ, trong lòng Hạ Nguyên rất khó chịu.

Sao vận khí của tên này lại tốt quá vậy?

Ứng Vô Cực lắc đầu: "Tôn Giả nào có đột phá dễ dàng như vậy, ta chẳng qua là vừa mới chạm đến ngưỡng thôi."

"Vậy cũng không tệ rồi." Trên mặt Hạ Nguyên đầy vẻ hâm mộ.

Cảnh giới Tôn Giả, có thể nói là một ngọn núi mà vô số người tu luyện Vấn Đạo không thể vượt qua.

Từ xưa đến nay đã có không biết bao nhiêu người tu luyện xuất sắc đã kẹt lại cảnh giới này.

Bây giờ Ứng Vô Cực đã chạm đến ngưỡng cửa Tôn Giả, nói cách khác, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai hắn ta tiến giai đến Tôn Giả chính là chuyện ván đã đóng thuyền.

Điều duy nhất ảnh hưởng chỉ là thời gian dài hay ngắn mà thôi.

Mấy học viên Cố Vân Hi cũng liên tục chúc mừng Ứng Vô Cực.

Ứng Vô Cực vẫn mặt không biểu cảm gật đầu, xem như đáp lại.

Tính cách của hắn ta chính là như thế, cho nên mấy học viên cũng không cảm thấy bị khinh thường.

Nghĩ một hồi, Ứng Vô Cực đi đến trước mặt Lạc Xuyên, trịnh trọng nói: "Cảm ơn ông chủ!"

Lạc Xuyên mở to mắt, liếc mắt một cái đánh giá Ứng Vô Cực.

Thế mà lại có chút đột phá, vận may không tệ!

Khua tay áo, sắc mặt Lạc Xuyên lạnh nhạt: "Ngươi có thể đột phá là cơ duyên của bản thân, không liên quan đến ta."

Ứng Vô Cực sửng sốt, không biết nên đáp lại thế nào.

Lạc Xuyên nói tiếp: "Thực lực của ngươi đã tiến bộ, có thể tiến vào chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện đánh hai trận, chiến đấu với bản sao có lẽ sẽ khiến ngươi sớm hiểu rõ thực lực của chính mình."

Vừa nãy Hạ Nguyên trong lúc vô tình đã mở ra đối chiến bản sao, Lạc Xuyên là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, đương nhiên sẽ nhận

được tin tức.

Lúc ấy trong lòng hắn còn có chút kinh ngạc nho nhỏ, không ngờ đến chế độ thi đấu còn có tính năng ẩn này.

Xem ra về sau nên khám phá mấy thứ trong cửa hàng một chút.

Khiêu chiến Bản Sao? Đó là cái gì?

"Ông chủ, khiêu chiến Bản Sao là chế độ mới ra sao?" Ứng Vô Cực thắc mắc.

Những người khác cũng thấy hứng thú, cẩn thận lắng nghe.

Trong cửa hàng lại có cái gì mới à?

Lạc Xuyên giải thích: "Không phải mới."

Trong lòng mọi người có chút thất vọng.

Lạc Xuyên nói tiếp: "Khiêu chiến Bản Sao là một loại trong chế độ thi đấu, có thể tạo ra bản sao hoàn toàn giống hệt chính mình."

Mọi người gật đầu, bọn họ gần như hiểu rõ ý trong lời của Lạc Xuyên.

Chương 147: Không thể trêu vào, không thể trêu vào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau đó, Ứng Vô Cực dựa theo lời Lạc Xuyên nói, tiến vào khiêu chiến Bản Sao trong chế độ khiêu chiến.

Lúc nhìn thấy trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một bản sao giống hệt với hắn ta, trong lòng Ứng Vô Cực nhất thời dâng lên sự hiếu chiến mãnh liệt.

Cuộc chiến, bắt đầu từ lúc ấy!

Không có gì bất ngờ, trận chiến đầu tiên, Ứng Vô Cực bị thua.

Bởi vì hắn ta chưa thể kiểm soát hoàn toàn sức mạnh mới tăng lên.

Trong mắt Ứng Vô Cực không hề có chút chán chường nào, trong nháy mắt đã bắt đầu trận chiến tiếp theo.

Người cuồng chiến đấu chính là như thế.

Thời gian luôn trôi qua rất nhanh.

Giữa sân thi đấu, đất trời nứt toác, vô số nham thạch nóng chảy rải rác trên mặt đất như nói ra trình độ khốc liệt của trận chiến.

"Ha ha ha, chết đi cho ta!"

Tiếng cười ha hả vang lên, một ngọn núi lửa cao ước chừng trăm trượng bị Hạ Nguyên nâng lên, ném về phía bản sao cách đó không xa!

Trời đất dường như cũng run rẩy dưới công kích điên cuồng.

Trên mặt Hạ Nguyên là nụ cười phóng đãng, hắn ta đã lâu rồi chưa đánh đến thoải mái như thế này!

Lúc này, núi lửa đã bay đến vùng trời trên đầu bản sao!

Trên người bản sao phủ đầy vết thương dữ tợn, đã sắp mất đi khả năng hành động!

Hạ Nguyên liều chết nhìn chằm chằm, hắn ta không muốn bỏ qua khoảnh khắc khiến người ta kích động này.

"Thời gian chơi ngày hôm nay đã đạt giới hạn cao nhất! Trò chơi cưỡng

chế kết thúc!"

Trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một thông báo như vậy.

Một giây tiếp theo, trước mắt Hạ Nguyên tối sầm, quay về không gian bắt đầu.

Hạ Nguyên không khỏi sửng sốt.

Chuyện gì vậy?

Sao bỗng nhiên lại rời khỏi rồi đến đây?

Lúc này, hắn ta chợt nhớ đến lời Yêu Tử Yên đã nói lúc trước.

"Mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chơi ba giờ."

Hạ Nguyên hít sâu một hơi, bây giờ hắn ta cảm giác cái quy định này chính là đến chọc tức hắn ta.

Chẳng lẽ hắn ta đường đường là cao thủ Vấn Đạo mà ngay cả mấy chục linh tinh cũng không lấy ra được sao?

Hạ Nguyên giận đùng đùng tháo mũ giáp xuống, chuẩn bị hỏi ông chủ một chút về ý nghĩa tồn tại của cái quy tắc này.

Thời gian của những học viên của Lăng Vân học phủ đến cùng với Hạ Nguyên cũng đã hết, bọn họ đều tháo mũ giáp xuống.

"Hạ tiền bối, ngài đây là chuẩn bị làm gì vậy?" Thấy sắc mặt đầy tức giận của Hạ Nguyên, Cố Vân Hi có chút tò mò.

Mấy người còn lại đều nhìn hắn ta.

Hạ Nguyên bỗng nhiên kịp phản ứng, chính mình vừa nãy rốt cuộc là muốn làm chuyện ngu xuẩn gì.

Ngay cả tên Ứng Vô Cực này cũng ngoan ngoan tuân thủ quy định trong cửa hàng, thực lực của mình bây giờ lại không mạnh như hắn ta.

Hơn nữa ông chủ thần bí, nhân viên phục vụ là hoàng tộc yêu thú, hình như mình không thể trêu vào được.

Sắc mặt của Hạ Nguyên nháy mắt đã thay đổi một trăm tám mươi độ, một nụ cười sáng lạn xuất hiện.

Điều khiến người ta rất khó hiểu chính là hắn ta làm sao có thể lộ ra vẻ mặt phong phú như thế trong một khoảng thời gian ngắn ngủi.

"Ta thấy thanh cay và Coca Cola trong cửa hàng cũng không tệ, chuẩn bị mua mỗi loại một thứ mang về." Hạ Nguyên cười ha hả.

Cố Vân Hi "À" một tiếng, không suy nghĩ nhiều.

"Hả? Tu vi của ta?"

Hạ Nguyên bỗng nhiên cảm nhận được điều gì, hơi nhíu mày lại.

"Chiến đấu trong thế giới giả tưởng cũng sẽ tăng tu vi của bản thân tương ứng, ba giờ không khác mấy với tiến độ tu luyện một ngày." Giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên bên cạnh.

Hạ Nguyên hít một hơi lạnh.

Lại còn có chuyện thế này nữa?

Chơi trò chơi mà còn có thể tăng cường thực lực?

Khởi Nguyên Thương Thành, chẳng lẽ thật sự có liên quan với khởi nguyên?

Trong lòng Hạ Nguyên lập tức xuất hiện một suy đoán táo bạo…

Sau khi chào tạm biệt Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, Ứng Vô Cực dẫn học viên quay trở về Túy Nguyệt Hiên.

Hạ Nguyên mua thanh cay và Coca Cola, trả linh tinh xong thì chuẩn bị rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này, hắn ta chợt nghĩ đến chuyện gì, dừng bước lại.

"Yêu cô nương, mạo muội hỏi một câu, thực lực của ngươi có phải đã vượt qua cảnh giới Vấn Đạo hay không?"

Yêu Tử Yên không nghĩ nhiều, bình thản gật đầu.

Hạ Nguyên hít một hơi lạnh.

Tuy rằng đã sớm suy đoán, nhưng bây giờ có được đáp án chính xác, hắn ta vẫn không nhịn được mà cảm thấy khiếp sợ tột cùng.

Cấp bậc Tôn Giả đúng là có tồn tại, cho dù là ở học viện Huyền Nguyệt của bọn họ cũng là nhân vật cấp bậc trưởng lão!

Nhưng bây giờ lại đành phải làm nhân viên phục vụ trong một cửa hàng nho nhỏ như vầy.

Hơn nữa, hình như nàng cũng sống ở trong đó…

Nói thật, điều này khiến Hạ Nguyên cảm thấy không biết nên nói gì.

Còn đâu danh dự của cường giả nữa?

Chương 148: Người quen của Tiêu Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đồng thời, trong lòng Ứng Vô Cực còn thấy vô cùng may mắn.

May mắn mình đã dự đoán trước, không gây chuyện trong cửa hàng.

Chỉ cần một nhân viên phục vụ thôi đã không phải là người mà hắn ta có thể trêu chọc được.

"Thực lực của ông chủ kia thì thế nào?" Hạ Nguyên len lén liếc nhìn ông chủ bên ngoài cửa hàng.

Yêu Tử Yên lắc đầu: "Ta không biết, dù sao còn mạnh hơn ta nhiều."

Ngày đó, khi ký hợp đồng nhân viên phục vụ, năng lượng của quy tắc xuất hiện đã để lại dấu vết không thể xóa nhòa trong lòng Yêu Tử Yên.

Năng lượng của quy tắc, cho dù là cảnh giới Tôn Giả cũng hoàn toàn không thể chạm đến!

Hạ Nguyên nhất thời hít một hơi khí lạnh.

Còn mạnh hơn Tôn Giả nhiều?

Chẳng lẽ là Thánh Nhân? Hay là cảnh giới cao hơn?

Hạ Nguyên không dám tưởng tượng tiếp nữa.

Sau khi lên tiếng chào hỏi với Yêu Tử Yên xong, Hạ Nguyên có chút ngơ ngẩn rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc đi ra khỏi cửa hàng còn không quên cung kính chào Lạc Xuyên một tiếng "tiền bối".

Đương nhiên, kết quả là không được đáp lại.

Từ đầu đến cuối, Hạ Nguyên đều không chú ý đến sự bất thường của không gian trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Có lẽ đây là cái gọi là dưới đèn thì đen nhỉ.

Có điều hơi đáng tiếc, thời gian ba tiếng đều dùng trên khiêu chiến Bản Sao, không nhìn thứ gì khác.

Ngày mai lại đến vậy!

Hạ Nguyên đưa ra quyết định trong lòng!

…

Tiêu Thành cũng là học viên đã đi theo Ứng Vô Cực vào Khởi Nguyên Thương Thành vào buổi sáng.

Nhưng hắn ta không theo mọi người quay lại Túy Nguyệt Hiên, ở trên đường thì rời đi một mình.

Bởi vì hôm nay, "người quen" của hắn ta đến thành Cửu Diệu.

Phụng Tiên Lâu cách Khởi Nguyên Thương Thành không xa, rất nhanh, Tiêu Thành đã đến nơi này.

Dưới sự hướng dẫn của một gã sai vặt, hắn ta đi lên gian phòng trên lầu.

Sau khi gã sai vặt đưa hắn ta đến nơi thì rời đi.

Tiêu Thành sửa sang lại quần áo một chút, đẩy cửa đi vào.

"Ha ha, Tiêu huynh, còn thiếu một mình ngươi đấy!"

Tiếng cười vang lên, một thanh niên mặc cẩm phục màu trắng cười nói.

Người trẻ tuổi có khuôn mặt anh tuấn, đôi mắt lại hẹp dài, có chút cảm giác âm u lạnh lẽo.

Trên y phục của hắn ta có một ký hiệu hình ngọn lửa bắt mắt.

Đây, chính là ký hiệu đặc biệt của Dược Cốc!

Dược Cốc, ý nghĩa như tên, chính là một tông môn chuyên về luyện chế đan dược, tất cả đệ tử trong đó đều là Luyện dược sư.

Luyện dược sư quả thật là một nghề nghiệp cực kỳ hiếm thấy, trong số người tu luyện thì bảo là một trong vạn người cũng không quá chút nào!

Cũng chính vì như vậy, Dược Cốc có một địa vị đặc biệt trên toàn bộ Thiên Lan đại lục!

Thân phận của người thanh niên này cũng như cái tên, là Luyện dược sư của Dược Cốc!

Trong phòng còn có hai người khác, một người là thiếu niên hắc y, khuôn mặt lạnh lùng.

Y chỉ ngồi ở đấy, giống như một thanh kiếm sắc bén đã ra khỏi vỏ,

khiến cho người ta không thể phớt lờ!

Người còn lại là một thiếu nữ có gương mặt quyến rũ, mặc lụa mỏng, thân hình nổi bật thấp thoáng.

Tu vi của ba người đều không tầm thường, đều trên Thần Hồn ngũ phẩm!

"Ha ha, đã khiến các ngươi chờ lâu!"

Tiêu Thành mỉm cười rồi ngồi xuống.

Đây gọi là vật họp theo loài, người phân theo nhóm.

Thân phận của Tiêu Thành hiển nhiên không thấp, là người của Tiêu gia ở Thiên Lan đại lục!

Tiêu gia là một gia tộc khổng lồ đã có truyền thừa mấy ngàn năm.

Thời kì thượng cổ, Tiêu gia thậm chí còn có Đế quân!

"Hì hì." Thiếu nữ quyến rũ che miệng cười khẽ: "Không biết Vệ Diệc huynh gọi tiểu nữ đến đây là vì chuyện gì?"

Nữ tử trên là Liễu Như Ngọc, là Thánh nữ đương thời của thánh địa Dao Trì, thân phận không tầm thường!

Vệ Diệc, cũng chính là thanh niên mặc y phục màu trắng, mỉm cười nói: "Chuyện hôm nay muốn nói, thế nhưng lại có liên quan đến Tiêu huynh đấy!"

"Hửm?" Tiêu Thành híp mắt lại: "Liên quan đến ta?"

Giọng nói của thiếu niên áo đen cũng lạnh nhạt như vẻ mặt của hắn ta: "Tiêu Thành, hầu như tất cả thế lực đều đang chú ý đến hành vi gần đây của Lăng Vân học phủ các ngươi."

Đệ Ngũ Vô Ảnh, thiên tài tuyệt thế của gia tộc Đệ Ngũ, nghe đồn đã tu luyện kiếm pháp Vô Ảnh Kiếm gia truyền của gia tộc Đệ Ngũ đến mức xuất thần nhập hóa!

Lời editor: Chân thành cảm ơn dlhhld23 huynh đã donate ủng hộ bọn muội nhaaaaaa, hehe, sẵn tiện chị beta có beta dư ba chương, hôm nay muội bạo luôn 3c này là 8c trong ngày nhaaaaaaaa!!! Yêu thương mọi người thật nhiềuuuuuu

Chương 149: Luyện dược sư, không thiếu tiền

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiêu Thành thở dài trong lòng, vẻ mặt có chút lúng túng.

Tuy nói đã biết từ lâu, gần đây hành động của Lăng Vân học phủ sẽ khiến cho các thế lực đến thành Cửu Diệu chú ý.

Nhưng đã đến lúc này, hắn ta cũng không còn cách nào.

Dù sao tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành đã sớm truyền ra ngoài, nói cho bọn họ biết cũng không sao.

Tiêu Thành chỉ suy nghĩ trong thoáng chốc, trong lòng đã có quyết định.

"Dù sao cũng không phải chuyện gì bí mật." Tiêu Thành nhún vai, vẻ mặt không mấy quan tâm: "Nói cho các ngươi biết thì đương nhiên không thành vấn đề!"

"Ha ha, phóng khoáng lắm! Chuyện đó lát nữa nói sau!" Vệ Diệc cười ha hả nói: "Tiểu nhị! Gọi món ăn!"

Còn chưa dứt lời đã có một tiểu nhị vội vàng đi đến.

Có lẽ Phụng Tiên Lâu biết mấy người này thân phận không tầm thường, đã phái một tiểu nhị đứng đây chờ từ sớm.

"Quý khách, không biết ngài muốn ăn gì?" Tiểu nhị cung kính hỏi.

"Này, này, này nữa…"

Vệ Diệc lật thực đơn, tùy tiện chọn một vài món ăn.

"Đại khái là mấy món này!"

"Rõ rồi ạ, ta lập tức báo với nhà bếp!"

Vệ Diệc nói tiếp: "Không cần mấy món đó! Còn lại đều mang lên hết!"

Tiểu nhị sửng sốt, sau đó lấy lại tinh thần: "Vâng vâng vâng, ngài chờ!"

Dứt lời, tiểu nhị vội vàng chạy ra ngoài.

Tiêu Thành cười nói: "Tính cách của Vệ huynh quả nhiên vẫn hào phóng như trước đây!"

Quả thật, Luyện dược sư mà, không thiếu tiền!

"Ta còn nghe nói, Vệ huynh đã nhận được lời khen của một vị trưởng lão Dược Cốc, được nhận làm đệ tử thân truyền?" Liễu Như Ngọc cười duyên nói.

Đệ Ngũ Vô Ảnh tiếp tục im lặng không nói gì.

Rất nhanh, đồ ăn đã được bưng lên lần lượt.

Tiêu Thành cũng bắt đầu kể một cách đơn giản về chuyện Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên chỉ nói một phần nhỏ, giới thiệu hàng hóa thần kỳ bên trong cửa hàng mà thôi.

"Ngươi nói gần đây có một cửa hàng rất đặc biệt?"

Vệ Diệc cau mày, vẻ mặt nghi ngờ.

"Hiệu quả của đồ ăn có thể so với đan dược cao cấp? Tiêu huynh ngươi chắc chắn là ngươi không nói đùa đấy chứ?"

Trên mặt Liễu Như Ngọc cũng xuất hiện một chút tò mò.

Nếu không phải nét mặt của Tiêu Thành kia không giống như đang nói đùa, Liễu Như Ngọc suýt nữa đã nghĩ là hắn ta đang nói hươu nói vượn.

Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng hơi cau mày.

"Ta biết ngay mà, ta có nói các ngươi cũng không tin." Tiêu Thành bất đắc dĩ nhún vai, xem ra hắn ta đã đoán trước được kết quả này.

"Đương nhiên, các ngươi cũng có thể tự đi xem."

Sau đó, Tiêu Thành nói vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành với ba người.

Tất nhiên, cuối cùng vẫn không quên nghiêm túc nhắc nhở: "Đúng rồi, cửa hàng đó không đơn giản đâu, tuyệt đối đừng gây chuyện ở đó."

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tiêu Thành, Liễu Như Ngọc bật cười hì một tiếng.

Tiêu Thành có chút khó hiểu: "Ngươi cười cái gì?"

"Ngươi cảm thấy, với thân phận và thực lực của chúng ta còn cần phải sợ cái gì sao?"

Khóe miệng Liễu Như Ngọc cong lên thành một nụ cười dịu dàng

nghiêng nước nghiêng thành.

Nàng ta quả thật có đủ tự tin để nói lời này.

Thực lực của nàng cao nhất trong những người này, đã đạt đến Thần Hồn viên mãn, chỉ cách Quy Nguyên có một bước ngắn!

Hơn nữa thân phận là Đại thánh nữ của thánh địa Dao Trì, trong tình huống dùng hết con át chủ bài, thậm chí có thể chống đỡ với cao thủ Vấn Đạo một thời gian ngắn!

"Có tin hay không là tùy các ngươi." Tiêu Thành nhún vai, thờ ơ nói.

Dù sao hắn ta và ba người này chỉ là quen biết thôi, bọn họ chịu thiệt thòi cũng không liên quan nhiều đến mình.

Tiếp theo chính là thời gian dùng bữa.

Tiêu Thành ăn uống ngon lành, ba người khác lại không như thế.

Bọn họ đều đang cẩn thận suy nghĩ về lời Tiêu Thành nói trước đó.

Sau khi ăn xong, Tiêu Thành rời khỏi Phụng Tiên Lâu.

Ba người còn lại hơi trầm ngâm.

Vệ Diệc phá vỡ sự im lặng: "Các ngươi nghĩ lời của Tiêu huynh thế nào?"

Đệ Ngũ Vô Ảnh mở miệng, giọng nói có chút khàn khàn: "Hắn không có lý do gì để gạt chúng ta."

Khóe miệng Liễu Như Ngọc xuất hiện một nụ cười: "Bản thân ta đúng là cảm thấy rất hứng thú với cửa hàng đó đấy."

Nói vài câu đơn giản, ba người đã đưa ra quyết định.

Chương 150: Sự tức giận vô cớ của Liễu Như Ngọc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Khi nào thì qua đó?" Vệ Diệc hỏi.

"Bây giờ cũng không tồi." Liễu Như Ngọc mỉm cười nói.

Đệ Ngũ Vô Ảnh gật đầu.

Cơm đã ăn xong, bây giờ đúng là thời gian rảnh rỗi.

Ba người vừa đến thành Cửu Diệu hôm nay, tin tức về thành Cửu Diệu đều là mới nhận được.

Về phần gọi người quen Tiêu Thành đến đây chỉ là vì muốn tìm hiểu một chút tin tức mà thôi.

Trả linh tinh xong, ba người lập tức theo lời của Tiêu Thành đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Chẳng mấy chốc, bọn họ đã đến chỗ ngõ nhỏ.

"Thế mà có một cửa hàng thật ư?"

Vệ Diệc có chút kinh ngạc nhìn vào trong ngõ, thật sự thấy được một cửa hàng bị che khuất.

"Xem ra Tiêu Thành không lừa chúng ta."

Liễu Như Ngọc vừa dứt lời thì lập tức đi vào trong ngõ.

Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng đi theo.

"Ngươi chính là ông chủ?"

Thanh niên nằm trên ghế dựa trước cửa hàng khiến ba người chú ý, Vệ Diệc hơi nhíu mày hỏi.

"Ừm." Lạc Xuyên mở mắt, thản nhiên lên tiếng.

Ba đứa nhóc cảnh giới Thần Hồn kia không biết từ đâu mà có được tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành.

"Khởi Nguyên Thương Thành, ông chủ ngươi thật đúng là to mồm đấy!"

Liễu Như Ngọc đánh giá bảng hiệu, đôi mắt đẹp dừng lại trên người

Lạc Xuyên.

Trong cảm nhận của nàng ta, Lạc Xuyên chỉ là một người bình thường, ngay cả một chút linh lực cũng không có.

Chuyện này chỉ có hai khả năng, một là ông chủ thật sự là người thường.

Hiển nhiên, đây là chuyện không thể.

Một khả năng khác chính là thực lực của ông chủ này cao hơn nàng ta, hoàn toàn không phải cảnh giới Thần Hồn có thể nhìn thấu.

Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh đương nhiên cũng đã phát hiện điểm này, cho nên không hành động thiếu suy nghĩ.

"Cửa hàng của ta có thể đảm nhận nổi cái tên này." Giọng nói của Lạc Xuyên vẫn không chút gợn sóng như trước.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy dáng vẻ này của hắn, trong lòng Liễu Như Ngọc không khỏi xuất hiện một chút tức giận vô cớ.

Là Đại thánh nữ của thánh địa Dao Trì, nàng ta ở đâu cũng có thế hấp dẫn vô số ánh nhìn của các thanh niên tài giỏi tuấn tú.

Nhưng ông chủ này lại chỉ liếc nhìn nàng ta một cái mà thôi.

Thậm chí trong mắt còn không có chút thay đổi nào!

"Đảm nhận nổi hay không, cũng không phải ngươi nói là được." Liễu Như Ngọc hơi híp mắt lại.

Vệ Diệc có chút khó hiểu, liếc mắt nhìn Liễu Như Ngọc một cái.

Trong trí nhớ, Liễu Như Ngọc hình như không phải là người có tính cách vội vàng nóng nảy như này.

Khi đến đây bọn họ đã bàn bạc rồi, trong tình huống không biết rõ về cửa hàng này thì đừng hành động thiếu suy nghĩ.

Đệ Ngũ Vô Ảnh không nói gì.

Trong lòng Lạc Xuyên có chút khó hiểu, cô nhóc này hình như có ý kiến với mình thì phải.

Có điều vẻ mặt của Lạc Xuyên vẫn lạnh nhạt như trước: "Đúng là vậy, có điều khách hàng trong tiệm của ta đều cho rằng Khởi Nguyên Thương

Thành đúng với cái tên của nó."

Liễu Như Ngọc còn muốn nói gì thêm, Vệ Diệc nhẹ giọng ho một tiếng, cắt ngang lời nàng ta: "Nếu ông chủ đã nói như vậy, chúng ta cứ vào trong tiệm xem thử."

Lạc Xuyên khẽ gật đầu: "Xin cứ tự nhiên."

Sau đó nhắm mắt lại, hưởng thụ ánh mặt trời ấm áp.

"À, đúng rồi, bên trong có nhân viên phục vụ, cần gì thì hỏi nàng là được."

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, bổ sung tiếp một câu.

Ba người: …

Cửa hàng hẻo lánh như vậy mà còn có nhân viên phục vụ, ông chủ này thật là thú vị.

Trong lúc suy nghĩ, ba người đã tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đập vào tầm mắt là rất nhiều vật dụng làm bằng lưu ly trong suốt lóng lánh cùng với một phong cách trang trí độc đáo.

Nói thật, trong lòng ba người đã nảy lên sự khiếp sợ mãnh liệt.

Nhiều lưu ly như thế, chỉ sợ cửa hàng này còn kinh khủng hơn so với tưởng tượng của bọn họ.

Chết tiệt!

Tiêu Thành thế mà không nói ra bối cảnh của cửa hàng này!

"Kính chào quý khách ghé thăm Khởi Nguyên Thương Thành." Một giọng nói tự nhiên vang lên.

Chương 151: Tại sao nghe không hiểu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên nhìn ba người đang đi đến, nở một nụ cười trên mặt.

Lại thêm ba vị khách mới, chuyện làm ăn của Khởi Nguyên Thương Thành thật là càng ngày càng tốt rồi đó!

Bây giờ trong cửa hàng chỉ có một mình Yêu Tử Yên, đoàn người Ứng Vô Cực đã đi rồi, cũng không có khách hàng nào đến đây.

Ba người Vệ Diệc nhìn theo hướng giọng nói truyền đến, lập tức nhìn thấy một nữ tử xinh đẹp tựa thiên tiên đứng sau quầy.

Đây là một nữ tử không nên tồn tại trên trần thế!

Trong nháy mắt nhìn thấy Yêu Tử Yên, Liễu Như Ngọc tự xưng là tài hoa phong nhã cũng không khỏi nảy sinh chút tự ti trong lòng.

"Ta là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, có vấn đề gì thì có thể hỏi ta."

Đối với phản ứng của ba người, Yêu Tử Yên từ lâu đã tập mãi thành quen, nàng cười nói.

Lúc này, Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc cuối cùng cũng hồi thần lại, khe khẽ ho khan hai tiếng để che dấu sự xấu hổ của mình.

Chỉ một ánh mắt mà đã thất thần trong thời gian dài như vậy, thật là bất lịch sự quá!

Về phần Đệ Ngũ Vô Ảnh, khi nhìn thấy Yêu Tử Yên thì hơi nheo mắt lại, suy tư về cái gì đó.

"Ngươi nói, ngươi là nhân viên phục vụ của cửa hàng này?" Liễu Như Ngọc có chút không dám tin hỏi.

Nữ tử xinh đẹp như vậy làm nhân viên phục vụ, ông chủ nghĩ thế nào vậy?

Yêu Tử Yên gật đầu.

Được rồi, bây giờ Liễu Như Ngọc đại khái đã hiểu rõ vì sao vừa nãy khi

ông chủ nhìn thấy nàng ta, trong mắt lại không có một chút ngạc nhiên nào.

"Các hạ hẳn không phải là Nhân tộc nhỉ?" Đệ Ngũ Vô Ảnh bỗng nhiên mở miệng.

Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc nghe thấy lời này của y, con ngươi chợt co lại.

Nói thật, lúc nãy khi nhìn thấy màu tóc tím mắt tím của Yêu Tử Yên, hai người quả thật đã kinh ngạc một lúc, dù sao không có người bình thường nào lại có diện mạo như vậy.

Nhưng hai người cũng không suy nghĩ nhiều.

Bây giờ xem ra, hình như thân phận của nàng quả thật không hề bình thường!

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng vậy, ta là thành viên Yêu tộc."

"Quả đúng như vậy." Đệ Ngũ Vô Ảnh nhỏ giọng nói.

Tuy rằng y cũng có chút bất ngờ khi Yêu Tử Yên lại thoải mái thừa nhận thân phận của nàng như thế, nhưng cũng không xoắn xuýt gì thêm với đề tài này.

Đối với Yêu tộc, phần lớn người tu luyện đều giữ thái độ thờ ơ.

"Thì ra cô nương là người trong Yêu tộc, không biết vì sao lại làm nhân viên phục vụ trong Khởi Nguyên Thương Thành này?" Vệ Diệc có chút tò mò hỏi.

Suy nghĩ một lát, Yêu Tử Yên nghiêm túc nói: "Có lẽ là bởi vì ta thích cuộc sống ở nơi này."

Vệ Diệc: ?

Đây cũng tính là câu trả lời ư?

May mà Vệ Diệc cũng hiểu phải có chừng mực, không hỏi tiếp nữa.

Yêu tộc có thể hóa hình, ít nhất cũng là cảnh giới Vấn Đạo!

Nói cách khác, nữ tử trước mắt thật ra là một cao thủ siêu cấp ít nhất là cảnh giới Vấn Đạo!

Mà thực lực của ông chủ ở cửa tiệm sẽ như thế nào?

Trong phút chốc, địa vị của Khởi Nguyên Thương Thành trong lòng ba

người bay thẳng lên mức không thể trêu chọc được!

"Yêu cô nương, không biết trong cửa hàng có những mặt hàng nào?" Liễu Như Ngọc có chút tò mò hỏi.

Lúc trước nàng ta đã chú ý đến, hàng hóa bày bán trong Khởi Nguyên Thương Thành này hình như có chút khác biệt.

Nó không giống với cửa hàng vũ khí, cũng không giống cửa hàng đan dược.

"Hiện tại, hàng hóa thật trong cửa hàng có Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền và Quỳnh Tương Lộ. Có điều bây giờ Quỳnh Tương Lộ không có hàng. Hàng hóa ảo có Tháp Thí Luyện và giáo trình nấu ăn." Yêu Tử Yên nói.

Hả?

Ba người nghe mà mặt mày ngơ ngác.

Hàng hóa thật?

Hàng hóa ảo?

Vì sao cảm thấy mấy từ ngươi nói đều rất đơn giản, nhưng mà tổ hợp lại thì nghe chẳng hiểu gì cả thế?

À, thật ra có một cái tên cũng dễ hiểu, chính là giáo trình nấu ăn.

Nhưng mà phải nói, Khởi Nguyên Thương Thành không thể nào dạy người ta nấu nướng đúng chứ?

Lời editor: Trời ơi hôm qua muội chưa đăng chương mà cứ nhớ đã đăng chương rồi, còn thiếu ba chương bạo nữaaaaaaa. Giờ muội bạo cả ba chương luôn nha!! Chân thành cảm ơn đại thần tuannguyen98 đã đẩy 200KP cho truyện, bạo thêm mười chương trong ngày nữa nha các đại thần ơi!!!

Chương 152: Ba người khiếp sợ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Khụ khụ, không biết Yêu cô nương có thể giải thích kỹ càng hơn một chút hay không?"

Dù Vệ Diệc có kiến thức rộng rãi, lúc này ở Khởi Nguyên Thương Thành cũng mang vẻ mặt luống cuống.

"Hàng hóa thật là hàng hóa có thật, chính là những thứ trên kệ hàng." Yêu Tử Yên chỉ vào kệ hàng thủy tinh ở bên cạnh.

Cách nói hàng hóa thật và hàng hóa ảo đều là Lạc Xuyên giao cho nàng.

Lúc ấy Yêu Tử Yên nghe thế cũng cảm thấy hai cái tên này thật sự rất chính xác.

E rằng chỉ có người như ông chủ mới nghĩ ra được cái tên như vậy!

"Bên dưới những hàng hóa này đều có phần giới thiệu về chúng, các ngươi có thể tự mình đọc." Yêu Tử Yên nói tiếp.

Ba người hiểu rõ.

Đan dược và linh dược được bán trong cửa hàng đan dược bình thường, ở bên cạnh cũng sẽ có phần giới thiệu liên quan.

Như vậy xem ra, chẳng lẽ Khởi Nguyên Thương Thành này giống như là một loại cửa hàng đan dược khác?

Mang theo nghi ngờ, ba người đi tới trước kệ hàng gần nhất.

Trên kệ hàng bày một loạt chai Coca Cola.

Vệ Diệc nhíu mày, hơi trầm tư: "Chất lỏng màu đen trong bình chẳng lẽ là loại dược thủy nào đó?"

Là đệ tử của Dược Cốc, Vệ Diệc rất nhạy cảm với các loại đan dược, linh dược.

"Có tính là dược thủy hay không thì ngươi đọc thử lời giới thiệu của nó đi." Liễu Như Ngọc thuận miệng nói.

"Ừ, để ta đọc thử xem."

Sau đó, hắn ta bèn cẩn thận đọc đoạn giới thiệu về Coca Cola.

Sau khi đọc hết, Vệ Diệc nhất thời hít một hơi lạnh.

Thân là Luyện dược sư, Vệ Diệc càng hiểu rõ ràng về chỗ khủng khiếp trong hiệu quả của Coca Cola.

Lập tức khôi phục tất cả vết thương không có tính trí mạng?

Hiệu quả cỡ này e rằng chỉ có đan dược cao cấp quý hiếm mới có thể làm được?

Giá của những đan dược này đương nhiên xa xỉ, mấy vạn linh tinh cũng có.

Nhưng Coca Cola này hiệu quả không khác gì đan dược lắm, không, thậm chí hiệu quả còn hơn xa, thế mà chỉ có giá mười linh tinh!

Trong phút chốc, Vệ Diệc cảm thấy thế giới quan của mình đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Đan dược quý giá là có lý do.

Bồi dưỡng một Luyện dược sư nhất định phải hao tốn một lượng tài nguyên lớn, hơn nữa người tu luyện có tư chất Luyện dược sư lại là một trong ngàn vạn.

Hơn nữa để luyện chế đan dược cao cấp cũng cần hao phí vô số linh dược quý hiếm.

Nhưng Coca Cola có hiệu quả khủng khiếp tương tự này, giá thấp hơn khoảng một ngàn lần!

Nếu lưu truyền ra ngoài, nó đủ để thành một cú đánh rất lớn đối với ngành sản xuất đan dược hiện tại!

"Mau đến xem mấy thứ này nè!"

Giọng nói của Liễu Như Ngọc vang lên từ bên cạnh.

Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh vội vàng đi tới.

Kệ hàng ở nơi đó đặt một tấm bảng "Hết hàng".

Sau đó, bọn họ nhìn thấy phần giới thiệu ở đó.

"Bổ sung sinh cơ? Có nói đùa không vậy?"

Vẻ kinh ngạc trên gương mặt Vệ Diệc đã biến thành khiếp sợ.

Cho dù là Dược Cốc bọn họ cũng không ai có thể luyện chế ra đan dược bổ sung sinh cơ!

Ánh mắt xưa nay lạnh nhạt của Đệ Ngũ Vô Ảnh cuối cùng cũng xuất hiện chút dao động.

"Có lẽ cửa hàng có bối cảnh lớn đến mức hoàn toàn không phải chúng ta có thể tưởng tượng ra được." Liễu Như Ngọc trầm giọng nói.

Trên mặt nàng đầy vẻ nghiêm trọng.

Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh gật đầu đồng ý.

"Cũng không biết một cửa hàng như vậy mở ra ở thành Cửu Diệu rốt cuộc là có ý nghĩa gì? Chẳng lẽ ông chủ cũng là vì di tích thượng cổ kia?" Vệ Diệc nhíu mày.

Liễu Như Ngọc lắc đầu: "Đây không phải là chuyện mà chúng ta có thể đoán được."

Cho dù nàng ta là Thánh nữ của thánh địa Dao Trì, ở trước một nhân vật tầm này, thân phận không có chút tác dụng nào.

Sau đó, bọn họ lại đọc giới thiệu về thanh cay và mì ăn liền.

Hai loại này tuy rằng không kinh thế hãi tục như vậy, nhưng vẫn khiến cho bọn họ kinh ngạc một phen.

Chương 153: Lời của ông chủ thật có lý

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta dự định mua hết những thứ kia!"

Vệ Diệc ánh mắt sáng rực, vẻ mặt hưng phấn.

Nếu mang được mấy thứ này về Dược Cốc, tất nhiên là lập công to!

Liễu Như Ngọc bên cạnh dùng ánh mắt không tốt nhìn chằm chằm Vệ Diệc, lạnh lùng cười nói: "Ha ha, Vệ Diệc, lòng tham của ngươi đúng là lớn thật!"

Đệ Ngũ Vô Ảnh híp mắt lại, trên người tản ra khí tức nguy hiểm.

Có thể khẳng định, nếu có gì không ổn, y chắc chắn sẽ ra tay trước tiên!

Tuy rằng ba người quen biết nhau, có điều ở trước lợi ích tuyệt đối, đồng minh ngắn ngủi nháy mắt đã sụp đổ!

"Khụ khụ."

Mắt thấy ba người sẽ đánh nhau trong cửa hàng, Yêu Tử Yên đương nhiên không thể đứng nhìn cảnh tượng này diễn ra.

Nàng nhẹ giọng ho khan một tiếng, khiến cho bọn họ chú ý.

Lúc này, ba người mới chợt nhớ ra, Khởi Nguyên Thương Thành thật ra còn có hai sự tồn tại mà bọn họ hoàn toàn không thể trêu vào!

Ba người lạnh lùng hừ một tiếng.

Tuy đã đè nén dục vọng ra tay xuống, có điều vẫn đề phòng nhìn chằm chặp vào đối phương như trước.

"Trong cửa hàng cấm đánh nhau, người vi phạm sẽ bị ghi vào sổ đen của Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên thản nhiên nói: "Mặt khác, các quy định còn lại trong cửa hàng đều ở đó, ta cảm thấy các ngươi nên biết một chút thì tốt hơn."

Yêu Tử Yên chỉ ngón tay vào một chỗ.

Quy định trong cửa hàng?

Ba người sửng sốt.

Nhìn theo hướng mà Yêu Tử Yên chỉ, bọn họ thấy được một tấm bảng trắng nhỏ viết chi chít chữ.

"Quy định này cũng hơi nhiều rồi đó…" Khóe miệng Vệ Diệc co rút, không biết nên nói gì.

Cho dù là Dược Cốc của bọn họ cũng không có nhiều quy định như vậy.

"Mỗi người mỗi ngày mỗi loại hàng hóa chỉ có thể mua một lần, điều này có chút không hợp lý nhỉ?"

Liễu Như Ngọc nhíu hàng lông mày xinh đẹp, trong giọng nói mang theo vẻ không hài lòng.

Việc này giống như thấy được một núi châu báu, lại bị bảo là chỉ có thể chọn một loại từ trong đó.

Là người thì có chịu nổi hay không?

"Quy định là ông chủ đặt ra, các ngươi có thắc mắc gì thì có thể hỏi hắn."

Yêu Tử Yên cười dài, không chút do dự đá nồi này cho Lạc Xuyên.

Ba người không tự chủ được mà hướng ánh mắt sang Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đương nhiên đã nghe được lời của Yêu Tử Yên, không khỏi âm thầm trợn trắng mắt.

Đúng là càng ngày càng nghịch ngợm.

Dù sao cũng đã nằm tới trưa, Lạc Xuyên cảm thấy mình cần phải đứng lên hoạt động một chút.

Hắn đứng dậy khỏi ghế dựa, đi vào trong tiệm.

Hắn nhìn ba người, mặt không chút thay đổi, nói: "Các ngươi có ý kiến về quy định trong cửa hàng?"

Không thể không nói, Lạc Xuyên thân là chủ cửa hàng, trên người đã có một khí chất hết sức khủng khiếp.

Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc đối mặt với Lạc Xuyên, nháy mắt đã tịt ngòi, hoàn toàn không dám mở miệng.

Nhưng tính cách của Đệ Ngũ Vô Ảnh có chút ngay thẳng, y gật đầu:

"Đúng vậy, ta cảm thấy quy định này không hợp lý một chút nào."

Lạc Xuyên: "Không hợp lý chỗ nào?"

Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc đều kinh ngạc.

Bọn không chỉ ngạc nhiên khi Đệ Ngũ Vô Ảnh thế mà thật sự dám nói ra lời trong lòng, mà còn ngạc nhiên là sau khi Lạc Xuyên nghe xong lại không có một chút tức giận nào.

Thật ra hai người không biết, chỉ cần không làm trái với quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, bình thường Lạc Xuyên vẫn là một người rất hiền lành.

Ngoài ra, xưa nay Lạc Xuyên vẫn luôn duy trì nguyên tắc người không phạm ta, ta không phạm người.

Nếu người phạm ta, nhất định sẽ trả lại gấp trăm lần!

Đệ Ngũ Vô Ảnh nói: "Mấy điều còn lại đều có thể giải thích, vì sao mỗi loại hàng hóa mỗi người mỗi ngày lại chỉ có thể mua một món?"

Lạc Xuyên thản nhiên trả lời: "Nếu không có quy định này, khách hàng trong tiệm chẳng phải đều sẽ giống như các ngươi khi nãy, lập tức muốn đóng gói toàn bộ hàng hóa trong cửa hàng mang đi. Thế thì những vị khách khác mua cái gì?"

Đệ Ngũ Vô Ảnh sửng sốt.

Hình như…

Đúng là đạo lý này…

Chương 154: Một sự khiếp sợ mới công bằng nha

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Được rồi, nếu các ngươi muốn mua thì đưa linh tinh cho Yêu Tử Yên là được. Ta đi chơi trò chơi đây."

Dứt lời, Lạc Xuyên cứ thế tìm một vị trí rồi ngồi xuống, đội mũ giáp tiến vào Tháp Thí Luyện.

Ba người cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Ông chủ trẻ tuổi thần bí này hình như rất có cá tính!

"Ơ? Các ngươi mới đến à?" Một giọng nói nghi hoặc vang lên.

Hai tỷ đệ Bộ Thi Ý bước đến.

Đương nhiên, bên cạnh còn có Giang Thánh Quân đi theo.

Hai tiểu đội ba người cùng nhìn nhau.

Đám Vệ Diệc gật đầu, xem như đáp lại.

Nếu là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, xem ra thân phận của ba người này cũng không đơn giản.

Tính cách của Giang Thánh Quân trước giờ có chút cởi mở, hắn ta cười ha hả nói: "Các ngươi lần đầu tiên đến Khởi Nguyên Thương Thành, chắc là đã biết được quy định mà ông chủ đặt ra đúng không?"

Nói xong, hắn ta còn len lén liếc mắt nhìn Lạc Xuyên đang chơi trò chơi.

Sắc mặt ba người Vệ Diệc tối sầm lại.

Tại sao người này lại biết rõ như vậy?

"Thấy biểu cảm của các ngươi là ta đã biết kết quả thế nào rồi!" Giang Thánh Quân đưa tay vỗ lên bả vai Đệ Ngũ Vô Ảnh, trên mặt nở nụ cười trên nỗi đau của người khác.

Đệ Ngũ Vô Ảnh nhìn bàn tay trên vai, khẽ nhíu mày, nhìn chằm chằm vào Giang Thánh Quân.

Đồng thời, vẻ lạnh lẽo xuất hiện trong mắt y.

Có lẽ nếu không phải bởi vì bây giờ đang bị ràng buộc bởi quy định ở

Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ sợ y đã sớm vung kiếm chém người.

Giang Thánh Quân cũng nhận ra sự thay đổi của Đệ Ngũ Vô Ảnh, tay run lên rồi rút về, cười ngại ngùng.

"Thì ra huynh đệ có tính ưa sạch sẽ, xin lỗi xin lỗi…"

Bộ Thi Ý đi thẳng đến trước kệ hàng, lấy một ly mì ăn liền.

Sau đó quay lại máy đun nước, chuẩn bị rót nước nóng.

"Huynh đệ, đây là đang làm gì thế?" Vệ Diệc có chút tò mò hỏi.

"Rót nước nóng đó!" Vẻ mặt của Bộ Ly Ca rất tự nhiên: "Các ngươi chắc là chưa biết nhỉ, mì ăn liền chỉ sau khi nấu với nước nóng trong cửa hàng mới có hiệu quả đẩy nhanh tốc độ tu luyện."

Ba người Vệ Diệc gật đầu hiểu được.

Thì ra còn có loại quy tắc ngầm này!

"Hì hì, đương nhiên, nước nóng trong tiệm ông chủ cũng cần linh tinh." Giang Thánh Quân bên cạnh nói thêm.

"Linh tinh? Bao nhiêu?" Liễu Như Ngọc cũng thấy thích thú.

Một chút nước nóng thôi, thế mà cũng thu linh tinh!

Xem ra mì ăn liền bán với giá mười linh tinh, nếu như muốn có được hiệu quả tăng tốc độ tu luyện, chắc chắn không thể chỉ nhìn giá bán bên ngoài.

"Một trăm linh tinh." Giang Thánh Quân nói.

"Một trăm mười linh tinh, một tiếng tốc độ tu luyện gấp mười lần, cái giá này cũng rất hời rồi!" Liễu Như Ngọc đánh giá như thế.

Lúc này, Vệ Diệc đứng bên cạnh bỗng nhiên trợn to mắt, giống như là nhìn thấy chuyện gì rất khó tin.

Hắn ta nuốt nước bọt, có chút thất thần lẩm bẩm: "Đừng nói với ta, cái gọi là nước nóng thật ra cũng không phải là nước nóng bình thường…"

Liễu Như Ngọc và Đệ Ngũ Vô Ảnh có chút khó hiểu, rốt cuộc là Vệ Diệc nhìn thấy cái gì mà lại ngớ người ra thế.

Chuyện này không phù hợp với thân phận đệ tử thân truyền của trưởng lão Dược Cốc tí nào!

"Ha ha, huynh đệ đúng là tinh mắt!"

Giang Thánh Quân nở nụ cười tươi, hình như nhìn thấy biểu cảm khiếp sợ của khách hàng mới khiến cho hắn ta cảm thấy rất vui vẻ.

Hắn ta nhớ rõ sự kinh ngạc khi nhìn thấy hàng hóa bán ở Khởi Nguyên Thương Thành lúc mình mới đến đây.

Không thể chỉ có mình khiếp sợ được, mọi người đều phải khiếp sợ mới công bằng!

"Nước nóng trong tiệm của ông chủ chính là nước suối Sinh Linh tinh khiết!" Giang Thánh Quân cười hì hì nói.

"Khụ khụ khụ! Ngươi nói cái gì?" Vệ Diệc không nhịn được mà ho khan.

Lời editor: Muội còn bạo 10c trong ngày nữa nhaaaaa, hehehe, có cớ để thúc chị beta rồi... Dạo này chị ấy bận khủng khiếp luôn. Chẳng hiểu sao trong vô số sv sư phạm ra trường thất nghiệp, trường chị ấy lại không ôm được gv nào, cuối cùng thiếu gv ngoại ngữ, thành thử một mình chỉ nhận giảng thay phần 2-3 gv, lịch dạy dày đặc cả tuần luôn. Hôm nay cuối tháng rồi, có đại thần nào còn định đẩy KP bạo chương xin hãy để sang đầu tháng nhaaaaa. Đẩy cuối tháng phí lắmmmmmm!!!

Chương 155: Chúng ta muốn đăng kí tài khoản!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bọn họ đã nghe thấy cái gì?

Nước suối Sinh Linh!

Nước nóng dùng để nấu thức ăn, thế mà lại xa xỉ dùng nước suối Sinh Linh!

Hơn nữa lại chỉ cần một trăm linh tinh!

Thế giới này thật sự quá điên cuồng!

Ở Dược Cốc, cho dù là lúc trưởng lão luyện chế đan dược cao cấp cũng chỉ được sử dụng một chút nước suối Sinh Linh để thúc đẩy dược tính!

Nhưng ở nơi này, nước suối Sinh Linh lại giống như là không cần tiền vậy!

Một trăm linh tinh được nhiều nước suối Sinh Linh như vậy, ừ, hoàn toàn không khác gì mấy với không cần tiền.

"Hắn nói nước nóng này là nước suối Sinh Linh." Bộ Ly Ca trợn mắt xem thường, bổ sung một câu.

Hắn ta cũng nhận ra ký hiệu trên quần áo của Vệ Diệc.

Người trong Dược Cốc, bình thường cũng ít khi gặp được!

Đệ tử chính thức của Dược Cốc đều là Luyện dược sư!

Luyện dược sư đều là mấy tên mắt cao hơn đầu!

Nhưng bây giờ thì sao, thanh niên rõ ràng là Luyện dược sư này thoạt nhìn giống như một tên nhà quê lên tỉnh vậy.

Không phải chỉ là một chút nước suối Sinh Linh thôi sao, có cần kinh ngạc bất ngờ vậy không?

Hắn ta hiển nhiên cũng giống Giang Thánh Quân, đều quên mất lúc trước mình đã kinh ngạc thế nào.

Trên gương mặt của Liễu Như Ngọc và Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng mang biểu cảm không biết nên nói gì.

Ánh mắt hai người nhìn về phía máy đun nước không hề che dấu sự ngạc nhiên.

"Đi, đừng chỉ xem thôi, cùng ăn mì gói đi!"

Dứt lời, Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca cũng đi lấy mì ăn liền.

Ba người Vệ Diệc không nghĩ nhiều, mỗi người đều lấy một ly mì ăn liền.

Nhìn nước suối Sinh Linh chảy ra từ trong máy đun nước, ba người đều có chút giật mình.

Nước suối Sinh Linh vô cùng quý giá, tại sao trong cửa hàng này lại có vẻ không đáng giá như vậy?

"Phù, ăn no quá!"

Ợ lên một tiếng, khuôn mặt Bộ Ly Ca tràn đầy vẻ thỏa mãn.

Lúc này, mức độ thúc đẩy linh lực trong cơ thể hắn ta đã tăng gấp mấy lần so với bình thường.

Những người khác cũng lục tục ăn xong mì gói.

"Tử Yên tỷ, chúng ta mỗi người mở một máy thực tế ảo."

Bộ Ly Ca nói với Yêu Tử Yên đứng sau quầy, sau đó đưa linh tinh cho nàng.

Cách nói chuyện này là học được từ chỗ ông chủ.

Yêu Tử Yên gật đầu, nhận linh tinh.

"Huynh đệ, các ngươi đây là đang làm gì vậy?"

Vệ Diệc nhìn ba người ngồi vào vị trí, có chút khó hiểu.

"Trò chơi nhập vai thực tế ảo." Bộ Ly Ca thần bí nói.

Trò chơi nhập vai thực tế ảo?

Ba người nhìn nhau, vẻ mặt khó hiểu.

Cái tên hoàn toàn xa lạ.

"Các ngươi nhìn ông chủ kìa, thứ hắn đang chơi gọi là chế độ khiêu chiến trong trò chơi Tháp Thí Luyện." Bộ Ly Ca chỉ vào Lạc Xuyên ở bên cạnh và nói.

Ba người chú ý đến hình ảnh trên màn hình trước mặt Lạc Xuyên, lập

tức bị hấp dẫn.

"Ơ? Hình như ông chủ ở trong này nè!" Liễu Như Ngọc có chút kinh ngạc nói.

"Cái gọi là trò chơi nhập vai thực tế ảo chính là một trò chơi mà thân thể và tinh thần có thể hoàn toàn đắm chìm vào bên trong, không khác gì với hiện thực cả!" Giang Thánh Quân nói.

Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng không có cách nào giữ bình tĩnh được: "Nói như vậy, chẳng lẽ cảnh tượng bên trong hình ảnh kia chính là việc ông chủ đang trải qua ư?"

"Thông minh lắm!" Giang Thánh Quân cười gật đầu, sau đó đội mũ giáp: "Các ngươi muốn chơi thì nói với Tử Yên tỷ một tiếng là được, lần đầu tiên đăng kí tài khoản cần một trăm linh tinh."

Dứt lời, hắn ta lập tức tiến vào thế giới giả tưởng.

Giang Thánh Quân đã sắp xếp xong kế hoạch ngày hôm nay, hắn ta muốn xem trước một giáo trình nấu ăn, thời gian còn lại thì tiến hành khiêu chiến kính tượng!"

Ba người Vệ Diệc liếc nhìn nhau, đã đưa ra quyết định.

"Yêu cô nương, ta muốn đăng kí tài khoản!"

"Ta cũng vậy!"

"Ta cũng đăng kí!"

Ba người đi đến trước quầy, đồng thanh nói.

Chương 156: Tầng thứ tư, Quỷ Diện Đằng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ba người đi đăng kí tài khoản, Bộ Ly Ca nhìn Lạc Xuyên cách đó không xa, trong lòng bỗng suy nghĩ.

Không biết ông chủ đang chơi cái gì nhỉ?

Vừa suy nghĩ, hắn ta vừa bước đến.

Hình ảnh xuất hiện bên trên màn hình trước mặt Lạc Xuyên suýt chút nữa đã khiến Bộ Ly Ca hoảng hốt hô lên.

Trên hình ảnh là một khu vực vách núi.

Trên vách núi mọc ra một gốc cây to ước chừng gần trăm trượng!

Thân chính của nó to vài chục trượng, giống như giác hút cắm rễ trên vách núi!

Toàn thân màu đỏ đen, bên trên phủ kín gân trồi lên như mạch máu, hình như có thứ gì chảy xuôi bên trong đó.

Nhìn kỹ, lại giống như một gương mặt cười như không cười!

Vô số dây mây màu đỏ máu vung lên bốn phía, vô cùng dữ tợn!

"Đệch! Đây không phải là Quỷ Diện Đằng trong dãy núi Cửu Diệu sao!" Bộ Ly Ca nhịn không được mà kêu lên.

Quỷ Diện Đằng, một loại thực vật đặc hữu ở dãy núi Cửu Diệu.

Nổi tiếng bởi mặt quỷ trên thân chính!

Sau khi trưởng thành, thực lực của nó hoàn toàn có thể đạt đến cảnh giới Vấn Đạo!

Cho dù là thực vật, tính tình lại vô cùng hung hãn, lấy máu thịt làm thức ăn.

Thông thường trong phạm vi mười dặm xung quanh nó sẽ không còn vật sống nào khác!

"Quỷ Diện Đằng?"

Nghe thấy giọng của Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân vừa

mới đội mũ có chút tò mò nhìn sang.

Sau đó, hai người thấy được hình ảnh trên màn hình trước mặt Lạc Xuyên.

"Không biết ông chủ đây là đánh tới tầng thứ mấy?" Trong mắt Bộ Thi Ý có chút tò mò.

Nhớ lần trước ông chủ đánh Tháp Thí Luyện là đang ở tầng thứ ba.

Bây giờ mới qua vài ngày, thế mà đã thông qua tầng thứ ba rồi?

Cũng không biết bây giờ ông chủ đang đánh tầng thứ mấy…

Trận chiến lúc này của Lạc Xuyên đã tiến tới bước như dầu sôi lửa bỏng!

Vô số dây mây đỏ máu giống như thiên la địa võng, vây kín tất cả không gian xung quanh hắn!

Không có đường lui!

Muốn lùi cũng không được!

Mặt quỷ trên thân chính của Quỷ Diện Đằng nhìn chòng chọc vào Lạc Xuyên, tiếng cười âm u lạnh lẽo không ngừng vang lên.

Nghe thấy tiếng cười, Lạc Xuyên nhất thời cảm thấy bực dọc trong lòng!

Tiếng cười quỷ dị này vậy mà lại xen lẫn tấn công tinh thần!

Lạc Xuyên thoáng lơ đễnh, lại bị dây mây màu máu đánh lén, xuyên qua yết hầu!

Giây tiếp theo, hình ảnh lặp lại, Lạc Xuyên lại xuất hiện một lần nữa.

Hắn hơi cau mày.

Lạc Xuyên có chút bất ngờ, Quỷ Diện Đằng thế mà còn có thể thể tấn công tinh thần.

Vừa thoáng lơ là một chút là ăn đau ngay.

Có điều Tháp Thí Luyện là thế giới giả tưởng, mọi thứ trong này đều có thể lặp lại!

Chính vì như thế, người chơi mới có thể không ngừng tìm ra chỗ thiếu sót của bản thân, không ngừng lớn mạnh!

"Tỷ, nếu ngươi và Quỷ Diện Đằng kia giao đấu thì ai thua ai thắng?"

Nhìn thấy Lạc Xuyên lại bắt đầu một vòng chiến đấu mới, Bộ Ly Ca chuyển ánh mắt sang Bộ Thi Ý, vẻ mặt hiếu kỳ.

Bộ Thi Ý lặng lẽ trợn mắt xem thường: "Không biết các ngươi có chú ý đến hay không, thực lực của ông chủ và Quỷ Diện Đằng đều là Thần Hồn viên mãn."

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân gật đầu.

Người sau hơi suy tư, đưa ra kết luận: "Chế độ phổ thông của Tháp Thí Luyện, tầng thứ nhất là Tử Tinh Ma Lang với cảnh giới Đoán Thể viên mãn, tầng thứ hai là Kim Quan Xà Cảm Linh viên mãn, tầng thứ ba là Ảnh Báo Tạo Hóa viên mãn…"

"Cho nên, tầng thứ tư chính là Quỷ Diện Đằng Thần Hồn viên mãn mà ông chủ đang khiêu chiến!" Bộ Ly Ca bổ sung.

Bộ Thi Ý gật đầu: "Đúng là như vậy. Xem ra các tầng của Tháp Thí Luyện hẳn là mỗi tầng tăng một cảnh giới."

"Không biết Tháp Thí Luyện có tổng cộng bao nhiêu tầng nhỉ?" Bộ Ly Ca thở dài, nói như thật.

"Với thực lực của ngươi bây giờ, có thể thông qua tầng thứ ba đã là rất giỏi rồi!" Bộ Thi Ý vừa bực mình vừa buồn cười nói.

Tên đệ đệ khờ này, thực lực chỉ là cảnh giới Tạo Hóa, lại còn suy nghĩ Tháp Thí Luyện có tổng cộng bao nhiêu tầng.

Chương 157: Trải nghiệm trò chơi của Liễu Như Ngọc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đồng thời, trong lòng Bộ Thi Ý cũng có chút tò mò.

Tổng số tầng của Tháp Thí Luyện có phải là tương ứng với tất cả cảnh giới của người tu luyện hay không?

Vấn đề này, e rằng chỉ có mỗi ông chủ mới biết được…

Lúc này, ba người Vệ Diệc đã trả đủ linh tinh.

Bọn họ đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, đương nhiên cũng chú ý tới hình ảnh trên màn hình.

"Quỷ Diện Đằng? Chẳng lẽ có thể giao đấu với nó trong Tháp Thí Luyện này sao?" Liễu Như Ngọc tò mò hỏi.

"Ừ, có thể nói như vậy." Bộ Thi Ý suy nghĩ rồi khẽ gật đầu.

Điều kiện tiên quyết là ngươi có thể đánh đến tầng thứ tư. Bộ Thi Ý bổ sung một câu trong lòng.

Vẻ mặt Liễu Như Ngọc đầy hoang mang.

Cái gì gọi là có thể nói như vậy?

Có là có, không là không, câu trả lời lập lờ nước đôi này là có ý gì?

Nhưng bây giờ, Bộ Thi Ý đã đội mũ giáp, tiến vào thế giới giả tưởng.

Trong lòng Liễu Như Ngọc nảy sinh một chút hờn giận.

Lần thứ hai!

Đã là lần thứ hai trong hôm nay nàng ta bị coi thường!

Đường đường là Thánh nữ của thánh địa Dao Trì, ở trong một cửa hàng bị xem thường đến hai lần, nói ra chỉ sợ không có ai tin!

Tuy rằng đã biết sự khủng bố của cửa hàng này, nhưng tức giận thì vẫn phải tức.

Lúc này, những người còn lại đều đã đội mũ giáp, tiến vào thế giới giả tưởng.

Thấy không ai để ý đến mình, Liễu Như Ngọc đành phải tìm một vị trí

ngồi xuống, đội mũ giáp lên.

Nàng ta muốn xem thử cái gọi là nhập vai thế giới ảo này đến tột cùng là có thần kỳ như đã nói hay không.

Trong nháy mắt đội mũ giáp vào, Liễu Như Ngọc chỉ cảm thấy tinh thần của mình dao động một chút.

Nháy mắt, nàng ta đã xuất hiện trong một không gian màu trắng.

Thân thể cũng hoàn toàn biến thành người thường.

"Đây là cái gọi là không gian mở đầu ư? Thế mà lại không có chút khác biệt nào với hiện thực cả!"

Liễu Như Ngọc tự nhiên có thể cảm nhận được thân thể của mình.

Nàng ta biết rất rõ, vị trí hiện tại là một không gian giả!

Cũng chính vì thế, nàng ta mới khiếp sợ như vậy.

Muốn cấu trúc ra một thế giới như vậy, rốt cuộc là ai mới có thể làm được?

Chỉ sợ ngay cả Tôn Giả, Thánh Nhân trong truyền thuyết cũng không có năng lực như thế chứ?

Mang theo nỗi khiếp sợ và tò mò trong lòng, Liễu Như Ngọc nương theo cảm giác của chính mình, chọn cái biểu tượng hình tòa tháp nhỏ kia.

Đúng là Tháp Thí Luyện.

Không gian xung quanh đã hoàn toàn biến thành màu đen.

"Đây là một không gian khác sao?" Liễu Như Ngọc có chút tò mò.

Trước mặt nàng ta xuất hiện hai kiến trúc ảo.

Sàn đấu? Tòa tháp nhỏ?

Lại là tòa tháp nhỏ?

Liễu Như Ngọc vẫn lựa chọn tòa tháp nhỏ.

Cũng chính là chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Cảnh tượng trước mắt đột nhiên lóe lên, Liễu Như Ngọc nháy mắt xuất hiện trên một thảo nguyên bao la bát ngát.

Gió nhẹ thổi qua, trên thảo nguyên xuất hiện từng cơn sóng xanh biếc.

Trong không khí tràn đầy hương thơm của cỏ cây và bùn đất.

"Đây cũng chân thật quá đi chứ?"

Liễu Như Ngọc lại kinh ngạc.

"Ơ? Đây là cái gì?"

Nàng ta bỗng nhiên chú ý đến góc trên bên phải tầm mắt, có một màn hình nửa trong suốt.

Bên trên có vài thông tin liên quan đến nàng ta, còn có một biểu tượng nho nhỏ hình trung tâm mua sắm.

Liễu Như Ngọc tò mò nhấn vào.

Lập tức, một màn hình nửa trong suốt xuất hiện trước mặt nàng ta, bên trên vô số thông tin.

"Những thứ này là gì?"

Liễu Như Ngọc bắt đầu nghiên cứu cẩn thận…

Mấy phút sau, khí tức của Liễu Như Ngọc đã tới cảnh giới Đoán Thể Viên mãn.

Trong tay nàng ta bỗng hiện ra một cây sáo ngọc.

Có rất ít người biết được, vũ khí của Liễu Như Ngọc là một cây sóc.

Phương thức tấn công mà nàng ta am hiểu nhất là sóng âm.

Vốn chỉ mang suy nghĩ tìm thử, không ngờ trong cái gọi là trung tâm này lại có vô số vũ khí dạng sáo.

Chương 158: Lần phản công cuối cùng của Quỷ Diện Đằng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Liễu Như Ngọc chỉ cảm thấy như đã mở ra cánh cửa thế giới mới.

Vốn nàng ta còn cho rằng, dùng sáo làm vũ khí e là rất hiếm thấy trong thế giới chứ?

Nhưng khi nhìn ngàn vạn vũ khí dạng sáo trong trung tâm kia, Liễu Như Ngọc đã hiểu rõ kiến thức của mình trước kia nông cạn cỡ nào.

Nhấn chọn bắt đầu, rất nhanh, vài con sói xám đã xuất hiện trong thảo nguyên.

Cách chiến đấu của Liễu Như Ngọc có chút không giống người thường.

Nàng ta thổi cây sáo, âm thanh tuyệt vời bay bổng.

Tiếng sáo đó lại như lời thì thầm của tử thần, bởi vì trong đó có xen lẫn tấn công tinh thần quỷ dị!

Đôi mắt của sói xám dần trở nên mê mang, tốc độ dần chậm lại…

Khi Liễu Như Ngọc tiến hành vượt cửa, Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng tự cảm nhận được cái gì gọi là nhập vai vào thế giới ảo.

Đệ Ngũ Vô Ảnh lựa chọn chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện.

Bởi vì chỉ có một mình y, cho nên bây giờ đang đánh nhau túi bụi với bản sao.

Mỗi người cầm một thanh kiếm, Vô Ảnh kiếm pháp của gia tộc Đệ Ngũ được thi triển trọn vẹn, vô số đường kiếm tung hoành trong không trung!

Vệ Diệc thân là Luyện dược sư, vô cùng tin tưởng vào trực giác của bản thân.

Hắn ta chọn giáo trình nấu ăn.

Nói thật, sau khi bỗng phát hiện ra mình đang đi tới một căn phòng giống như phòng bếp, Vệ Diệc còn ngơ ngác một lúc lâu.

Hắn ta thậm chí còn có chút nghi ngờ, có phải trực giác của mình vô

dụng trong thế giới giả tưởng này hay không.

Nghĩ đi nghĩ lại, Vệ Diệc vẫn nhấn mở một thứ giống như giao diện lựa chọn.

Sau đó, hắn ta tùy tiện tìm một tài liệu nấu ăn thoạt trông tương tự với luyện chế đan dược rồi nhấn vào.

Sau đó nữa, hình ảnh nhìn thấy lần đầu tiên đã triệt để đổi mới nhận thức của hắn ta.

…

Lạc Xuyên đã thay đổi binh khí mới.

Bây giờ thứ hắn cầm trong tay chính là Hắc Long Thương mà Bạch lão đã từng sử dụng!

Thương, vương giả trong các loại vũ khí!

Sức tấn công là tồn tại hạng nhất!

Có điều cấp bậc của Hắc Long Thương thật ra đã giảm xuống không ít!

Dù sao phiên bản đầy đủ của Hắc Long Thương phải là cảnh giới Vấn Đạo mới có thể hoàn toàn thôi động.

Thực lực của Lạc Xuyên bây giờ là Thần Hồn viên mãn, nếu sử dụng phiên bản đầy đủ của Hắc Long Thương, chỉ sợ chưa tấn công được vài lần đã bị hút khô linh khí.

Trên mặt đất xung quanh rải rác vô số dây mây đứt gãy.

Chất lỏng màu đỏ tươi nhiễm đỏ mặt đất.

Trạng thái của Lạc Xuyên cũng không tính là tốt, trên người phủ đầy miệng vết thương nhìn thấy mà giật mình.

Đây là bị dây mây tổn thương.

Hai bên đều đang thở hồng hộc, cố gắng hồi phục trạng thái của bản thân!

Mặt quỷ cười quái dị trên thân chính của Quỷ Diện Đằng phát ra một tiếng cười chói tai, giống như có thể đâm vào linh hồn con người.

Một cái rễ cây toàn thân đen thui bỗng nhiên chui từ dưới đất lên, từ mặt đất đánh lén về hướng Lạc Xuyên!

Lạc Xuyên dường như đã dự đoán được từ lâu, di chuyển cơ thể, khó khăn lắm mới tránh thoát!

Đối với chiêu này của Quỷ Diện Đằng, Lạc Xuyên đã trải nghiệm không dưới mười lần!

Nếu lại không tránh thoát nữa thì đúng là uổng phí thiên phú khủng khiếp của hắn!

Rầm!

Ngay khi đang phải né tránh rễ cây, Lạc Xuyên đột nhiên đạp lên mặt đất!

Linh lực còn sót lại bùng nổ, hắn nhảy vọt lên!

Phần eo dùng lực, kéo cánh tay phải!

Hây!

Trong miệng Lạc Xuyên truyền ra một tiếng gầm nhẹ, Hắc Long Thương lại hắn lập tức ném mạnh ra ngoài!

Soạt!

Tiếng nổ chói tai vang lên!

Quỷ Diện Đằng phát ra tiếng cười the thé, vô số dây mây bay múa như muốn ngăn lại!

Nhưng cú tấn công này của Lạc Xuyên không biết đã tích lực bao lâu, lớp phòng ngự Quỷ Diện Đằng vội vàng hình thành há lại có thể ngăn cản?

Vô số dây mây đứt gãy, tốc độ của Hắc Long Thương không giảm, đâm trúng đích vào trán của mặt quỷ!

Ầm!

Hơn nữa còn đâm vào toàn bộ, thậm chí đụng phải vách đá phía sau, phát ra tiếng nổ nặng nề!

Từng vết rách lan rộng khắp xung quanh!

Chương 159: Mỗi người mỗi ngày ba tiếng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Quỷ Diện Đằng phát ra tiếng gào thét đáng sợ, nụ cười trên mặt quỷ biến mất, hiển nhiễn đã mất đi sinh cơ!

Một thương này của Lạc Xuyên đã trực tiếp đánh nát hạt nhân của Quỷ Diện Đằng!

"Vẫn có chút miễn cưỡng, có điều hôm nay đã đi đến đây rồi!"

Lạc Xuyên thở phào một hơi, nhìn thi thể của Quỷ Diện Đằng, nhỏ giọng lầm bầm.

Chiến đấu với Quỷ Diện Đằng, hắn bị giết hai mươi chín lần.

Có lẽ so sánh với khi hắn vừa mới tiến vào Tháp Thí Luyện, con số này đã coi là khác biệt.

Phải biết rằng lúc Lạc Xuyên đánh tầng thứ nhất ở chế độ đơn giản, thế nhưng đã chết khoảng mấy trăm lần.

Đến nay mới qua bao lâu, Lạc Xuyên đã có chiến tích thế này…

Tháo mũ giáp xuống, Lạc Xuyên duỗi lưng một cái, hoạt động gân cốt một chút.

Lúc này đã gần đến giữa trưa.

"Ông chủ, ngươi không chơi Tháp Thí Luyện nữa à?" Giọng nói dễ nghe của Yêu Tử Yên vang lên đúng lúc.

"Hôm nay chơi đã rồi." Giọng của Lạc Xuyên vẫn bình thản.

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng rồi, bây giờ đã không còn sớm nữa, ta đi nấu cơm trưa."

Dứt lời, Yêu Tử Yên đi lên lầu hai.

Từ tình huống này có thể thấy, Yêu Tử Yên đã thành công xem một thân phận của mình thành nữ đầu bếp…

Sau khi Yêu Tử Yên rời đi, Lạc Xuyên đi đến vị trí ban đầu của nàng.

Cũng chính là phía sau quầy.

Tuy rằng lúc này đã là giờ cơm trưa, hầu như không có khách hàng nào bước vào.

Có điều Lạc Xuyên cảm thấy, là một cửa hàng thì phải có dáng vẻ của cái gọi là cửa hàng.

Không thể nào trong cửa hàng không có lấy một nhân viên hay quản lý, đúng chứ?

Chí ít bây giờ trong cửa hàng còn có sáu vị khách đấy, thiếu mất thứ gì thì sao?

Đầu tiên phải giải thích, Lạc Xuyên không phải là không tin tưởng hệ thống bảo vệ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hắn vẫn biết nguyên tắc sản phẩm hệ thống làm ra là tốt nhất.

Nhưng mà cho dù là hệ thống thì cũng có sự tồn tại của BUG chứ!

Hơn nữa Lạc Xuyên đã sinh sống ở Lam Tinh gần hai mươi năm, cho nên có nghĩ như vậy cũng bình thường.

Lạc Xuyên lướt mắt qua sáu người đang ở trong thế giới giả tưởng.

Chẳng biết tại sao, tuy rằng đang đắm chìm trong thế giới giả tưởng, sáu người vẫn đồng loạt run rẩy cả người.

Sao lại cảm thấy như là bị ai đó nhớ thương vậy nè?

Lạc Xuyên ngồi ở sau quầy như đi vào cõi thần tiên, thời gian trôi qua rất nhanh.

Không bao lâu sau, hương thơm ngào ngạt đã truyền ra từ lầu hai.

Lúc này, thời gian chơi của sáu người cũng lên tới ba tiếng.

Ba người Bộ Ly Ca đều có kinh nghiệm, trước khi thời gian sắp chấm dứt thì đều đã chiến đấu xong.

Nhưng ba người Vệ Diệc đâu có biết.

Bọn họ còn đang chơi đến hưng phấn, bỗng nhiên lại bị đẩy ra ngoài.

"Thời gian chơi hôm nay đã đạt mức tối đa! Trò chơi cưỡng chế kết thúc!"

Trò gì đây?

Ba người vẫn còn hơi sững sờ, không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Không phải các ngươi đã biết rồi à? Mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chơi ba tiếng."

Bộ Ly Ca cố nén cười, giải thích cho ba người đang ngơ ngác.

"Thế nhưng, ta đang ở thời khắc mấu chốt trong trận chiến mà!"

Trong đôi mắt xinh đẹp của Liễu Như Ngọc tràn đầy vẻ không vui, nàng ta không biết đã bao lâu mình chưa tức giận như vậy rồi.

Thân là Thánh nữ thánh địa Dao Trì, người khác a dua nịnh hót còn không kịp, sao có thể khiến nàng ta tức giận?

Vệ Diệc và Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng rất không vui.

Người trước là vừa mới tiến vào Tháp Thí Luyện, còn chưa chơi được bao lâu.

Người sau là đang bất phân thắng bại với bản sao, tình hình chiến đấu vô cùng căng thẳng.

Là một người cuồng tu luyện, đối với Đệ Ngũ Vô Ảnh mà nói, tìm được một đối thủ có thực lực ngang nhau là chuyện cực kỳ khó khăn.

Nay rốt cuộc cũng có cơ hội này, đừng nói chỉ ba tiếng ngắn ngủn, cho dù là có ba ngày, Đệ Ngũ Vô Ảnh cảm thấy mình cũng có thể đánh tiếp!

Chương 160: Tâm tư của mỗi người

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Quy định là ông chủ đặt ra, nếu các ngươi không hài lòng thì có thể nói với hắn ấy!"

Bộ Ly Ca chỉ Lạc Xuyên ở sau quầy.

Vẻ mặt Lạc Xuyên không chút thay đổi liếc mắt nhìn lbc một cái, người sau ngại ngùng rụt ngón tay lại.

Ba người Vệ Diệc liếc nhìn nhau.

Đưa ra đề nghị với ông chủ?

Thôi bỏ đi.

"Ơ? Sao lại thơm quá vậy?"

Bộ Thi Ý hít một hơi, chú ý đến sự khác thường trong cửa hàng.

"Tử Yên đang nấu cơm trưa." Lạc Xuyên bình thản trả lời.

"Thì ra là thế, tạm biệt ông chủ!"

Ba người Bộ Thi Ý nghe vậy, quyết đoán lựa chọn chuồn đi.

Không có gì khác, bữa cơm trong tiệm ông chủ rất thơm, nhưng lại chẳng chia phần cho bọn họ.

Còn ở lại chỗ này, chẳng lẽ muốn xem hai người ông chủ ăn cái gì sao?

Ba người Vệ Diệc cũng nói lời tạm biệt với Lạc Xuyên, mang theo tâm sự rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên đi lên lầu, Yêu Tử Yên đã nấu xong cơm.

Thức ăn có ba món, cánh gà Coca Cola, tôm kho, cá kho tàu.

Sắc hương vị đều có đủ, hơn nữa toàn là món Lạc Xuyên thích ăn.

Đúng vậy, thật ra Lạc Xuyên là một người theo đuổi chủ nghĩa ăn thịt.

Kế tiếp, chính là thời gian ăn cơm…

"Ta nói này, hai người các ngươi thấy thế nào về Khởi Nguyên Thương Thành này?" Rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, dọc đường đi, Vệ Diệc trầm giọng hỏi.

"Còn có thể thấy thế nào?" Liễu Như Ngọc duỗi lưng một cái, dáng người xinh đẹp uyển chuyển hoàn toàn hiện ra: "Cửa hàng đó không phải nơi chúng ta có thể trêu chọc."

Không ít người đi trên đường nhìn thấy cảnh tượng như vậy, hai mắt đều trợn tròn lên.

Liễu Như Ngọc lạnh lùng cười, một thanh sáo ngọc bỗng nhiên xuất hiện trong tay nàng ta.

Nàng ta đặt sáo bên môi, tiếng nhạc tuyệt vời vang lên.

Nhất thời, những người đi đường nghe được tiếng nhạc này, ánh mắt dần mê mang, đều vô thức rời khỏi nơi này.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, chỉ sợ những người này sau khi trở về chắc chắn sẽ bệnh nặng một trận!

Bởi vì trong tiếng sáo của Liễu Như Ngọc có thêm vào tấn công tinh thần.

Thánh nữ của thánh địa Dao Trì không phải là người mà ai cũng có thể dòm ngó!

"Đương nhiên." Liễu Như Ngọc liếc mắt nhìn Vệ Diệc một cái, lộ ra nụ cười quyến rũ vô ngần: "Nếu là Vệ Diệc muốn làm chút chuyện với cửa hàng đó, ta cũng sẽ không ngăn cản ngươi."

Vệ Diệc là đệ tử của Dược Cốc, bản thân chính là Luyện dược sư.

Hàng hóa mà Khởi Nguyên Thương Thành bán ra, có hiệu quả của đan dược cao cấp, giá lại thấp hơn khoảng trên trăm lần!

Vệ Diệc đương nhiên cũng hiểu nếu mấy thứ này lưu truyền ra ngoài sẽ mang đến rất nhiều thiệt hại cho Dược Cốc, thậm chí là cả ngành sản xuất đan dược trên Thiên Lan đại lục!

"Ha ha, không phiền ngươi lo lắng!" Vệ Diệc ngoài cười nhưng trong không cười, đáp lại một câu.

Đệ Ngũ Vô Ảnh vẫn im lặng như trước.

Có điều từ trong đôi mắt hơi híp lại của y, có thể nhìn thấy y đã đưa ra quyết định.

Sự tồn tại của Khởi Nguyên Thương Thành, trong tương lai chắc chắn sẽ gây ra sóng gió khủng khiếp ở Thiên Lan đại lục!

Mà gia tộc Đệ Ngũ, nếu có thể nhân lúc này mà lên thành công thì cũng đủ để tiến xa hơn một bước, trở thành thế lực hàng đầu Thiên Lan đại lục cũng không phải là không thể!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Khởi Nguyên Thương Thành phải có đủ thực lực, có thể đứng vững trong cơn sóng gió này!

Nếu không, chỉ sợ sẽ bị các thế lực khác tiêu diệt đến cặn cũng không còn!

Ba người xa cách nhau từ đấy.

Lý do bọn họ tập hợp cùng nhau không có gì ngoài quen biết, hoàn toàn bởi vì đều là lần đầu tiên đến thành Cửu Diệu mà thôi.

Bây giờ đã lấy được tin tức quan trọng nhất trong thành Cửu Diệu, đồng minh nho nhỏ đương nhiên không cần phải tồn tại tiếp nữa.

Bây giờ ba người đã chuyển từ đồng đội sang đối thủ cạnh tranh!

Dựa theo tình báo nhận được, Vệ Diệc đi đến một con đường phồn hoa nhất thành Cửu Diệu.

Hai bên con đường này chỉ có một loại cửa hàng.

Những cửa hàng này, tất cả đều để bán đan dược để kiếm sống.

Vô số người tu luyện đi trên con đường, không ngừng tới lui.

Chương 161: Quyết sách của Vệ Diệc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vệ Diệc đang đi trên đường, trên người mặc một bộ y phục bằng gấm màu trắng khá dễ thấy.

Rất nhiều người đều chú ý tới biểu tượng ngọn lửa trên y phục của hắn ta, vội vàng tránh đường.

Đồng thời, nhìn theo với ánh mắt kính sợ.

Vệ Diệc giống như đã quen với chuyện này từ lâu, cứ tiếp tục bước đi với sắc mặt không thay đổi.

Luyện dược sư, là một trong những người tu luyện hiếm thấy và tôn quý nhất trên Thiên Lan đại lục.

Đan dược do bọn họ luyện chế có vô số tác dụng.

Có thể nói, trong cuộc đời, người tu luyện nhất định sẽ tiếp xúc với vô số đan dược.

Chính là bởi vì như thế, mối quan hệ của mỗi một luyện dược sư đều cực kỳ khủng bố.

"Vị kia, chính là luyện dược sư trong truyền thuyết phải không?"

"Chắc là vậy, ta đã thấy biểu tượng kia, chỉ có nhân tài trong Dược Cốc mới có tư cách đeo!"

"A! Dược Cốc? Không ngờ bọn họ cũng đi vào thành Cửu Diệu…"

Đợi Vệ Diệc rời đi, một loạt tiếng nói nhỏ không ngừng vang lên.

Rất nhanh chóng, Vệ Diệc đã đi đến đích của chuyến đi này.

Cũng là một tòa kiến trúc xa hoa nhất trên ngã tư đường này… Vạn Dược các!

Vạn Dược các là nơi mà Dược Cốc chuyên môn bán đan dược, được phân bố ở khắp Thiên Lan đại lục!

Vệ Diệc đi vào Vạn Dược các, rất nhanh, lập tức có một nam tử trung niên vội vàng chạy tới.

Xem ra, ông ta chắc là ông chủ của Vạn Dược các này.

Khuôn mặt của ông chủ lộ vẻ kinh sợ.

Tuy rằng ông ta là ông chủ của Vạn Dược các này, nhưng nói trắng ra là, thật ra chỉ là một người làm công cho Dược Cốc.

Hiện giờ nhìn thấy đệ tử của Dược Cốc tiến đến, ông ta còn tưởng rằng chuyện bản thân mình vụng trộm nuốt đan dược bị bại lộ.

"Không biết đại nhân tới nơi này là có chuyện gì hay sao?" Ông chủ thật cẩn thận hỏi.

Trong ánh mắt còn xen lẫn một tia trốn tránh.

Vệ Diệc thì lại không phát hiện ra khác thường của ông chủ, hắn ta nói: "Ta cần truyền tin cho Dược Cốc."

Thiên Lan đại lục mênh mông khôn cùng, người tu luyện tầm thường chỉ sợ cho đến cuối đời, cũng căn bản không khám phá được một, hai phần vạn của đại lục này.

Muốn truyền tin, cũng cần dựa vào ngoại vật.

Dù sao không phải tất cả người tu luyện đều có cường độ thần hồn như cường giả Vấn Đạo, có thể dựa vào thần hồn nhận được tin tức ở xa ngoài ngàn vạn dặm.

Người tu luyện bình thường truyền tin, phần lớn dựa vào những trận pháp cỡ nhỏ lấy linh tinh làm nơi phát ra linh lực.

Trong Vạn Dược các còn có trận pháp truyền tin!

Ông chủ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hóa ra không phải tìm ông ta.

"Đại nhân, mời đi theo ta."

Ông chủ dẫn Vệ Diệc đi vào bên trong Vạn Dược các.

Rất nhanh, hai người đi đến một chỗ dường như là một căn phòng ngầm trong lòng đất.

Có thể thấy được, Vạn Dược các rất coi trọng trận pháp này.

"Đại nhân, trận pháp ở trong phòng. Ngài có thể tự do sử dụng, ta lui xuống trước." Ông chủ cung kính nói.

Vệ Diệc gật đầu, sau đó đi vào phòng.

Ở trong phòng, có một kiến trúc hình dáng như một tế đàn nho nhỏ, bên trên khắc những hoa văn huyền ảo.

Đây, chính là trận pháp.

Ngón tay của Vệ Diệc chạm lên trên không gian giới chỉ, một đống nhỏ linh tinh xuất hiện.

Hắn ta đặt linh tinh lên trên vị trí trống của trận pháp.

Không ngừng có linh tinh đặt vào trong, toàn bộ trận pháp dần dần trở nên sáng ngời, lóe ra ánh sáng làm người khác say mê.

Vệ Diệc hít sâu một hơi, đặt một cái ngọc thạch đặc thù ở trung tâm trận pháp.

Trong ngọc thạch có một đạo thần niệm của hắn ta.

Trong thần niệm bao gồm toàn bộ tin tức có quan hệ và hiểu biết của hắn ta về Khởi Nguyên Thương Thành.

Vụt!

Nháy mắt tiếp theo, trận pháp tỏa ra ánh sáng rồi đột nhiên sáng ngời.

Vệ Diệc dưới ánh sáng cực hạn, đôi mắt không khỏi hơi nheo lại.

Lập tức, có tiếng vỡ vụn vang lên, ánh sáng tắt dần.

Linh tinh vỡ vụn, ngọc thạch trong trận pháp cũng đã vỡ vụn.

Tuy nhiên Vệ Diệc lại thở phào nhẹ nhõm, rời khỏi gian mật thất này.

Thần niệm trong ngọc thạch, đã được truyền tống ra ngoài thành công.

Lời editor: Hôm qua muội bạo thiếu ba chương, giờ trả hết luôn nhé các huynh ơi. Trong ngày sẽ bạo thêm 10c nữa ạ. Các đại thần có định đẩy KP ủng hộ hay bạo chương thì ráng đợi sang đầu tháng sau nhaaaaaaa!!! Yêu mọi người thật nhiều...

Chương 162: Dược Cốc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thiên Lan đại lục có diện tích rộng lớn bao la.

Có nơi hoang vắng cằn cỗi linh khí, cũng có động tiên dồi dào linh khí!

Ở môt dãy núi có linh khí vô cùng nồng đậm, phủ kín bởi vô số động phủ dầy đặc như những ngôi sao trên bầu trời.

Trong không khí vấn vít một mùi thơm kì lạ của thuốc không có cách nào tản đi.

Mơ hồ có thể nhìn thấy người tu luyện mặc ý phục màu trắng tiến lên, lướt qua như một vị tiên.

Ngẫu nhiên có tiếng nổ vang lên, đồng thời còn có ánh lửa bùng lên.

Tuy nhiên dường như những người này đã tập mãi thành thói quen từ lâu.

Vị trí đầu tiên của dãy núi là một sơn cốc.

Phía trước của sơn cốc có một cửa đá cao trăm trượng đứng sừng sững.

Phía trên cùng của cửa đá, có hai chữ to rồng bay phượng múa!

Dược Cốc!

Vô số người tu luyện ở trước cửa đá chờ một cách cung kính. Bọn họ đều tới đây xin thuốc!

Dược Cốc cũng không phải là nơi mà người tu luyện đều có thể tùy tiện ra vào!

Ở trong một động quật, trên vách tường có vô số trận pháp khắc ghi trên mặt đất và bốn phía xung quanh.

Bỗng nhiên, trận pháp trở nên sáng ngời, dường như có đồ vật gì đó muốn hiện ra.

Có đệ tử đặt ngọc thạch lên trên mặt trận pháp một cách thuần thục.

Ánh sáng của trận pháp lóe ra, trong ngọc thạch dường như xuất hiện cái gì đó.

"Là tin tức do Vệ sư huynh truyền đến." Lấy ngọc thạch ra, đệ tử nhìn xem, hơi kinh ngạc nói.

"Giao vật ấy cho Dư trưởng lão."

"Được!"

…

"Các vị trưởng lão, tin tức bằng thần niệm do Vệ Diệc truyền đến, các ngươi nghĩ như thế nào?"

Trong đại điện Thanh Đồng, một ông lão râu tóc bạc trắng ngồi ngay ngắn, nhìn qua trông như là một ông lão bình thường.

Tuy nhiên ánh mắt của ông ta lại cực kỳ đặc biệt, trong đó dường như có ngôi sao lấp lóe.

Người này, đúng là chưởng môn đương nhiệm của Dược Cốc, Dược Hồi Trần!

Không chỉ có một thân luyện đan thuật đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa, tu vi cũng cực kỳ cường hãn, chưa đến trăm năm đã đột phá rào cản Vấn Đạo!

Thực lực hiện tại của ông ta đã đạt tới mức căn bản khó có thể thăm dò!

"Vệ Diệc hiện tại ở thành Cửu Diệu, mà di tích thượng cổ ở dãy núi Cửu Diệu sắp mở ra. Hiện giờ bỗng nhiên truyền đến tin tức như vậy, không thể không khiến người khác phải suy nghĩ sâu xa!"

"Đúng vậy! Vài thứ theo như lời hắn nói kia, tuy rằng chưa bao giờ nghe nói đến, nhưng tất cả đều có tác dụng không kém gì đan dược cao cấp, quan trọng nhất chính là, giá cả nhiều nhất cũng chỉ có một trăm linh tinh!"

"Nếu lưu truyền trên Thiên Lan đại lục, đối Dược Cốc chúng ta, đây sẽ là đả kích mang tính huỷ diệt…"

Các trưởng lão nói chuyện với nhau không ngừng, sắc mặt của bọn họ đều có chút không tốt lắm.

Không nói đến những hàng hóa thần bí này, ngay cả bối cảnh của Khởi Nguyên Thương Thành bọn họ đều không đoán được.

Ông chủ thần bí, chưa từng nghe nói qua trên Thiên Lan đại lục có

cường giả vô danh như thế này!

Còn có Quỳnh Tương Lộ tạm thời hết hàng kia có thể bổ sung sinh cơ, trong cửa hàng nghi là có trận pháp không gian, còn có toàn bộ tin tức về trò chơi thần bí có thể tăng lên tu vi…

Mấy thứ này đều làm cho bọn họ cảm giác có chút buồn bực!

Loại chuyện vượt khỏi cảm giác nắm trong tay, thực sự làm cho người ta không thoải mái.

Dược Hồi Trần hít một hơi thật sâu, nhẹ giọng ho khan một tiếng.

Tiếng đàm luận biến mất, các trưởng lão cùng đợi quyết định của ông ta.

"Ông chủ thần bí kia, không biết rốt cuộc có phải là cường giả bị di tích thượng cổ sắp mở ra tích hấp dẫn mà đến hay không? Cho dù không phải, Dược Cốc ta cũng phải phái người tiến đến thành Cửu Diệu!"

"Tam trưởng lão, lần này, để ngươi mang đội tiến đến thì như thế nào?"

Dược Hồi Trần nhìn về phía một ông lão mặc áo choàng màu đen.

Người này đúng là Tam trưởng lão của Dược Cốc!

Đồng thời, ông ta còn có một thân phận khác, chính là sư phụ của Vệ Diệc!

Sở dĩ Dược Hồi Trần để cho Tam trưởng lão tiến đến, cũng là có suy tính riêng của ông ta.

Tam trưởng lão ngoài việc có luyện đan thuật cực kỳ khủng bố, về mặt tu vi và sức chiến đấu thì ông ta cũng thuộc dạng đứng đầu trong các trưởng lão.

Tu vi của bản thân Tam trưởng lão đã chạm đến cánh cửa Tôn Giả!

Nếu lần này đạt được cơ duyên ở trong di tích, đột phá Tôn Giả cũng không thành vấn đề!

Chương 163: Suy đoán táo bạo của Cơ Vô Hối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tam trưởng lão gật đầu: "Tuân lệnh."

Rất nhanh chóng, đệ tử Dược Cốc tiếp nhận mệnh lệnh, chuẩn bị xuất phát tới thành Cửu Diệu…

Ngay khi Dược Cốc bên này đã chuẩn bị sẵn sàng bởi vì tin tức do Vệ Diệc truyền đến, gia tộc Đệ Ngũ, thánh địa Dao Trì cũng đã hành động.

Cũng giống như Vệ Diệc, Đệ Ngũ Vô Ảnh, Liễu Như Ngọc cũng gửi tin tức về thế lực của hai người.

Dựa theo khoảng cách mà xem, không bao lâu nữa, đội ngũ của ba thế lực chắc là sẽ đi vào thành Cửu Diệu.

Đến lúc đó, thành Cửu Diệu rốt cuộc sẽ biến thành hình dáng như thế nào, e rằng vẫn còn là ẩn số…

Ăn xong cơm trưa, Lạc Xuyên vẫn nằm trên ghế dựa ở trước cửa tiệm phơi nắng như thường lệ.

Hắn cảm giác đây là khoảng thời gian thoải mái nhất trong một ngày.

Ánh nắng mặt trời ấm áp chiếu lên trên người.

Thoải mái…

Không lâu sau, một loạt tiếng bước chân ở trong hẻm vang lên.

Tiếng bước chân có chút xa lạ.

Lạc Xuyên mở to mắt, thấy Bạch lão và Cơ Vô Hối đã đi tới.

"Ông chủ, đã lâu không gặp!"

"Ông chủ thật sự là thoải mái!"

Cơ Vô Hối và Bạch lão cười ha hả chào hỏi.

Bởi vì thân phận của hai người bọn họ, nên không có khả năng ngày nào cũng đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Hơn nữa hàng hóa mà Khởi Nguyên Thương Thành bán ra, đối với hoàng đế Cơ Vô Hối của Thiên Tinh đế quốc mà nói, cũng không có quá

nhiều sức hấp dẫn.

Cho nên, mấy ngày này hai người đều không đến đây.

Lạc Xuyên thản nhiên gật gật đầu, xem như đáp lại.

Cơ Vô Hối và Bạch lão cũng không để ý, bởi hai người đều hiểu rõ tính cách của ông chủ.

"Ông chủ, nhiều ngày trôi qua như vậy, trong cửa hàng có... đồ gì mới hay không?" Cơ Vô Hối tò mò hỏi.

Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên: "Ừm, có."

"Ông chủ, là đồ vật gì vậy?" Bạch lão hỏi.

Lạc Xuyên: "Giáo trình dạy nấu ăn."

Bạch lão: ? ?

Cơ Vô Hối: ? ?

Khuôn mặt của hai người lộ vẻ sững sờ.

Cái quái gì vậy?

Giáo trình dạy nấu ăn? !

Từ khi nào ông chủ học được cách nói đùa vậy, không phù hợp với tính cách của hắn gì cả!

"Khụ khụ, ông chủ, ngươi cũng đừng nói đùa nữa." Cơ Vô Hối cười khổ.

Lạc Xuyên nghi hoặc, khẽ nhíu mày: "Ta không nói đùa."

Lần này, đến phiên Bạch lão và Cơ Vô Hối thực sự cảm thấy khó hiểu.

Nghĩ đến việc hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng không bình thường, Bạch lão nghĩ nghĩ, hỏi: "Xin hỏi ông chủ, giáo trình dạy nấu ăn này có cái gì... chỗ nào đặc biệt hay không?"

"Đương nhiên là có." Lạc Xuyên gật đầu.

Bạch lão và Cơ Vô Hối nhẹ nhàng thở ra.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của ta.

Đồ vật trong cửa hàng của ông chủ, cho dù là giáo trình dạy nấu ăn đều có huyền cơ khác!

"Tương tự như Tháp Thí Luyện, học nấu nướng cũng là trải nghiệm

trong thế giới thực tế ảo. Tuy nhiên giáo trình dạy nấu ăn chỉ có thể sử dụng góc nhìn thứ nhất để quan sát, không thể điều khiển nhân vật của mình." Lạc Xuyên nói thêm.

"Góc nhìn thứ nhất? Không thể khống chế? Giống như là truyền thừa của cường giả vậy!"

Trong lòng Cơ Vô Hối đã hiểu rõ.

Ở Thiên Lan đại lục, một ít người tu luyện có tu vi mạnh mẽ khi tự biết tuổi thọ của mình sắp đến tận cùng, có một số người sẽ chế tạo ngọc giản truyền thừa.

Người sử dụng ngọc giản, có thể nhìn thấy hình ảnh của người chế tạo.

Tuy rằng không biết giáo trình dạy nấu ăn theo như lời ông chủ nói rốt cuộc có hình dáng như thế nào, nhưng Cơ Vô Hối có thể khẳng định là tốt hơn so với ngọc giản truyền thừa.

Tuy nói như thế…

Nhưng nó vẫn chỉ là giáo trình dạy nấu ăn!

Cơ Vô Hối thật sự không nghĩ ra được rốt cuộc nó có liên quan gì tới việc tu luyện!

Lúc này, Cơ Vô Hối bỗng nhiên nghĩ tới hương vị của hàng hóa bán trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng không tầm thường.

Trong lòng hắn ta bỗng nhiên có một suy đoán táo bạo.

Chẳng lẽ nói, Khởi Nguyên Thương Thành mà ông chủ mở, thực ra là muốn bồi dưỡng người tu luyện làm đầu bếp?

Ừm, việc này có khả năng rất lớn!

Lời editor: Bạo xong ba chương nha các huynh ơi. Hẹn gặp mọi người sáng mai nhaaaaaaa...<3

Chương 164: Nhắc nhở của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên đương nhiên không biết trong lòng Cơ Vô Hối đang suy nghĩ cái gì.

Nếu như hắn biết mà nói, e rằng sẽ cho hắn ta kiến thức một chút cái gì gọi là đòn hiểm của chế độ chủ nghĩa xã hội.

Lạc Xuyên đúng là nam nhân muốn trở thành chủ tiệm mạnh nhất thế giới, làm sao ở trong lòng của Cơ Vô Hối, lập tức biến thành hiệu trưởng của trường học dạy đầu bếp?

Bạch lão nhíu nhíu mày: "Đúng thế, ông chủ, cho dù giáo trình dạy nấu ăn có phương pháp sử dụng giống như Tháp Thí Luyện, nhưng rốt cuộc nó vẫn là giáo trình dạy nấu ăn mà!"

Cơ Vô Hối vui mừng liếc mắt nhìn Bạch lão một cái.

Quả nhiên là huynh đệ mấy chục năm nay, trực tiếp nói ra vấn đề trong lòng ta.

Giọng nói của Lạc Xuyên vẫn bình thản trước sau như một: "Đúng là như thế. Tuy nhiên những gì giáo trình dạy nấu ăn dạy chính là đầy đủ các bước từ thu thập nguyên liệu nấu ăn đến chế biến thành món ăn."

"Đầy đủ các bước…"

Bạch lão và Cơ Vô Hối lâm vào trầm tư.

Sau mấy hơi thở, hai người nhìn nhau, đều thấy được vẻ giật mình trong ánh mắt của đối phương.

Nguyên liệu nấu ăn có cấp độ càng cao, thường thường linh khí ẩn chứa bên trong cũng càng cao, hiệu quả cũng càng tốt hơn.

Đây là thường thức mà tất cả người tu luyện đều biết được.

Tương tự, cấp độ của nguyên liệu nấu ăn càng cao, thật ra thực lực cũng càng mạnh mẽ.

Dù sao có một số yêu thú, khi thực lực đủ mạnh mẽ, sẽ mở ra linh trí.

Không có sinh vật có trí tuệ nào khi bị coi như là nguyên liệu nấu ăn sẽ không chống cự cả, đúng không?

Nếu một số món ăn trong giáo trình dạy nấu ăn trong cửa hàng của ông chủ, cần dùng đến nguyên liệu nấu ăn có thực lực cũng đủ mạnh mẽ mà nói…

Cơ Vô Hối và Bạch lão không dám tưởng tượng tiếp nữa.

"Xin hỏi ông chủ, món ăn trong giáo trình dạy nấu ăn cũng có phân chia cấp bậc chứ?"

Trong giọng nói của Cơ Vô Hối có chút run rẩy nhè nhẹ.

Lạc Xuyên vuốt cằm.

"Không biết cấp bậc cao nhất là gì?" Bạch lão nuốt nước bọt, giọng nói giống như Cơ Vô Hối đều có chút run rẩy.

Đây là bởi vì sự kích động trong nội tâm gây ra.

"Đỉnh cao của thế giới này." Lạc Xuyên nhìn hai người liếc mắt một cái, giọng nói bình thản.

Bạch lão và Cơ Vô Hối ngây ngẩn cả người.

Đỉnh cao của thế giới này?

Đó là cảnh giới gì?

Hai người đều có cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm, hiện nay mục tiêu lớn nhất chính là đột phá Tôn Giả.

Nhưng ở chỗ của Lạc Xuyên, bọn họ bỗng nhiên phát hiện, tu vi của bản thân mình bé nhỏ không đáng kể đến cỡ nào.

"Chẳng qua ta khuyên các ngươi một câu, trước khi xem phải làm tốt tâm lý chuẩn bị, miễn cho sau khi xem xong, trong lòng tồn tại kính sợ, như vậy chỉ sợ các ngươi không có hy vọng đột phá Tôn Giả."

Lời nói bình thản của Lạc Xuyên, như là một chậu nước lạnh tạt lên trên người hai người.

Cơ Vô Hối và Bạch lão lập tức giật mình một cái, phục hồi tinh thần lại, trong lòng có chút nghĩ mà sợ.

Nếu không phải Lạc Xuyên nhắc nhở, chỉ sợ một lát nữa hai người sẽ

trực tiếp chọn lựa món ăn có cấp bậc cao nhất.

Sau khi xem qua, tám chín phần mười sẽ bị kinh sợ.

Đến lúc đó hối hận đã muộn rồi!

Hiện tại hai người đã chuẩn bị tư tưởng, vấn đề này có thể tránh được ở mức độ lớn!

Về phần vì sao khi bọn Cố Vân Hi và các đệ tử khác xem giáo trình dạy nấu ăn, Lạc Xuyên không mở miệng nhắc nhở.

Nguyên nhân căn bản nhất, chính là tâm tính!

Những đệ tử đó nhiều nhất chẳng qua chỉ hơn mười, hai mươi tuổi, đang ở giai đoạn phấn khích nhất trong cuộc đời.

Đồng thời, đối với khả năng tiếp nhận những sự vật mới, so với những người tu luyện lâu năm như Bạch lão thì mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần.

Trong lòng bọn họ, còn chưa sinh ra kính sợ đối với thực lực tuyệt đối!

Đồng thời, còn có khát khao đối với cảnh giới cao hơn!

Đây là điều mà người tu luyện lâu năm không thể so sánh được.

"Đa tạ ông chủ nhắc nhở!"

Bạch lão và Cơ Vô Hối trịnh trọng nói lời cảm tạ với Lạc Xuyên.

Đây là xuất phát từ thành tâm!

Lạc Xuyên khoát tay áo, ý bảo không có việc gì.

Sau đó nhắm hai mắt lại, tiếp tục ở trên ghế nằm hưởng thụ ánh nắng ấm áp…

Chương 165: Hoàng đế không dễ làm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau đó, Bạch lão cùng với Cơ Vô Hối vào trong cửa hàng.

Hiện tại trong cửa hàng cũng không có khách hàng khác, chỉ có Yêu Tử Yên đứng ở phía sau quầy.

Nhìn thấy có khách hàng tiến vào, Yêu Tử Yên ngay lập tức trở nên vui vẻ.

"Yêu cô nương, ta và bệ hạ mỗi người một phần hàng hóa trong cửa hàng, còn có thiết bị thực tế ảo." Bạch lão cười nói.

Yêu Tử Yên gật đầu, thu linh tinh.

Toàn bộ quá trình vô cùng thành thạo.

Sau khi lấy nước nóng, Bạch lão và Cơ Vô Hối ăn mì ăn liền.

Đồng thời còn có thanh cay làm như một loại gia vị.

Trong lúc ăn thỉnh thoảng còn uống một ngụm Coca Cola ướp lạnh.

Thế nào cũng là một chữ tuyệt vời!

Thân là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, rất nhiều chuyện Cơ Vô Hối đều không thể làm theo ý mình.

Chuyện tình hao phí thời gian nhiều nhất mỗi ngày, chính là phê duyệt tấu Chương do chúng đại thần trình lên.

Những khúc mắc gần đây, phần lớn đều là chuyện có liên quan tới việc người tu luyện tràn vào trong thành Cửu Diệu.

Đối với việc này, Cơ Vô Hối thầm nghĩ muốn ném những tấu Chương này vào mặt những quan viên viết chúng.

Nếu trẫm có biện pháp thì đã thực hiện từ lâu, còn cần ngươi ở đây lải nhải hay sao?

Ngươi cho là trẫm muốn nhìn thấy thành Cửu Diệu mà trẫm vất vả thống trị biến thành hình dạng hỗn loạn?

Gần đây Cơ Vô Hối đúng là bị những chuyện này làm cho sứt đầu mẻ

trán.

Hôm nay hắn ta và Bạch lão đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, hoàn toàn chính là tranh thủ lúc rảnh rỗi.

"Ta nói cho các ngươi biết này, Kim Quan Xà ở tầng thứ hai thật sự quá khó, ta đã bị mắc kẹt ở tầng này ba ngày rồi!"

"Ha ha, thực rác rưởi! Ta đã đánh tới tầng thứ ba rồi!"

"Chế độ khiêu chiến có cái gì mà chơi? Chế độ sàn đấu mới thú vị, ta đã thắng chín trận rồi, ngay lập tức sẽ đột phá mười trận!"

"A, ngươi thôi đi! Chỉ có chế độ khiêu chiến, mới là con đường tốt nhất để tăng thực lực lên!"

"Không đúng! Là giáo trình dạy nấu ăn…"

Một loạt âm thanh ồn ào từ xa đến gần truyền đến.

Năm đại hán có dáng người khá cường tráng đi vào trong cửa hàng.

Đúng là đoàn người Chu Hổ.

Đương nhiên, thời điểm đi ngang qua cửa gặp Lạc Xuyên, cũng không quên cung kính chào hỏi.

"Ồ? Ta chưa từng gặp qua các ngươi, khách hàng mới tới hay sao?"

Sau khi Chu Hổ nhìn thấy Bạch lão và Cơ Vô Hối, hơi mở to hai mắt nhìn, có chút tò mò và kinh ngạc.

Từ trang phục của hai người mà xem, thân phận chắc là không đơn giản.

Hơn nữa tuy rằng không cảm được bất kỳ linh khí nào, nhưng không biết vì sao, đã có một loại cảm giác áp bách.

Như vậy xem ra, thân phận của hai người cũng là người tu luyện, nhưng là loại người có tu vi không thấp!

Ánh mắt của Chu Hổ lóe lên, không khỏi suy đoán ở trong lòng.

Thật ra hắn ta cũng không nhìn ra được thân phận của Bạch lão và Cơ Vô Hối.

Dù sao cũng không phải người nào cũng biết diện mạo thật sự của Bạch lão và Thiên Tinh Đại Đế!

Giống như những lính đánh thuê như Chu Hổ này, nếu dưới tình huống bình thường, chỉ sợ cả đời cũng không có cơ hội nào được tận mắt nhìn thấy người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo.

"Chúng ta không phải người mới tới." Bạch lão lắc đầu.

Ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, chênh lệch giữa các cảnh giới tu luyện, tôn ti thân phận, đều bị phai nhạt đi rất nhiều.

Dù sao thực lực của ngươi có mạnh đến mức nào, còn có thể mạnh hơn ông chủ hay sao?

Cho nên khách hàng của Khởi Nguyên đều đã thu hồi dáng vẻ kiêu ngạo theo bản năng.

Đương nhiên, ngoại trừ những khách hàng mới, ngoại trừ những người không hiểu biết về nội tình của Khởi Nguyên Thương Thành, ngoại trừ những kẻ không có mắt…

Chu Hổ ừm một tiếng: "Thật sự đáng tiếc, ta lại chưa từng gặp qua các ngươi."

"Chế độ bản sao mà các ngươi thảo luận lúc trước là cái gì?" Cơ Vô Hối mở miệng hỏi.

"Ồ? Các ngươi không biết hay sao?" Chu Hổ hơi nghi hoặc.

Bạch lão giải thích nói: "Hai người chúng ta đã mấy ngày chưa đến Khởi Nguyên Thương Thành rồi, nghe nói nơi này có rất nhiều đồ vật mới được tung ra."

Đoàn người Chu Hổ gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Thì ra là thế.

Chương 166: Lựa chọn khó khăn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chu Hổ giải thích: "Chính như tên của nó, chế độ bản sao là nơi để ta có thể giao chiến với bản sao của bản thân mình."

"Hơn nữa bản sao sẽ phục chế hoàn mỹ tất cả năng lực của ngươi, bao gồm cả vũ khí." Có đội viên chen miệng nói.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đầu tiên là hiểu ra, sau đó ánh mắt dần dần sáng lên.

Đối với người tu luyện có cảnh giới như bọn họ, việc tăng thực lực lên so sánh với những người tu luyện có cảnh giới thấp thì mức độ khó khăn có thể nói tăng lên vô số lần.

Nếu có thể chiến đấu cùng với bản sao có thực lực ngang nhau, hoàn toàn chính là một phương pháp tuyệt vời.

Đồng thời, còn có thể thông qua việc chiến đấu với bản sao, tìm ra khuyết điểm của bản thân.

Mà chiến đấu lại còn có thể tăng tu vi lên.

Hoàn toàn chính là một công ba việc!

Loại chuyện tốt như thế này, chỉ sợ cũng chỉ có ở bên trong Khởi Nguyên Thương Thành mới có thể xuất hiện!

"Nếu như vậy, chúng ta trước tiên tìm chỗ ngồi xuống đã." Bạch lão cười nói.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đã có vẻ mất kiên nhẫn, muốn thử một phen.

"Ha ha, đi thôi đi thôi, mấy người huynh đệ chúng ta trước tiên mỗi người một ly mì ăn liền đã!" Chu Hổ cười ha ha nói.

Trước khi tiến vào thế giới giả tưởng phải ăn một ly mì ăn liền đã trở thành thói quen quen thuộc của khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đội mũ thực tế ảo lên, hình ảnh trước mắt chợt

lóe.

Khi xuất hiện một lần nữa, đã ở không gian lúc bắt đầu với thuần một màu trắng.

Hai biểu tượng khác biệt lơ lửng ở giữa không trung.

"Đây chính là giáo trình dạy nấu ăn mà ông chủ nói đến hay sao?"

Nhìn thấy biểu tượng giống như đồ dùng làm bếp kia, Bạch lão lẩm bẩm.

Sau đó, ông ta lại nhìn biểu tượng của Tháp Thí Luyện một chút.

Trong thời gian ngắn ông ta không quyết định chắc chắn được nên chơi cái nào trước.

Đây là một sự lựa chọn khó khăn.

Đến mức Cơ Vô Hối, thế mà cũng giống như Bạch lão, cũng đang xoắn xuýt!

Không thể không nói, quả nhiên là huynh đệ tốt ở chung với nhau mấy chục năm...

Mấy phút sau, trong lòng Bạch lão đã có quyết định.

Ông ta chọn giáo trình dạy nấu ăn!

Sau khi ấn vào biểu tượng, Bạch lão phát hiện ra mình bỗng nhiên xuất hiện ở trong một phòng bếp rất kỳ lạ.

Có kinh nghiệm ở Tháp Thí Luyện, cộng thêm việc đã có chuẩn bị tâm lý, Bạch lão vô cùng bình tĩnh.

Ở phía dưới tầm mắt, có một biểu tượng lựa chọn.

Bạch lão ấn một cái.

Ngay lập tức, giao diện bán trong suốt xuất hiện.

Phía trên có vô số thông tin của các món ăn.

Bạch lão hơi mở to hai mắt nhìn, hầu hết những món ăn này ông ta đều chưa từng nghe qua, mà cấp bậc cũng cao đến quá đáng.

Đơn giản mà nói, nếu tùy ý chọn một món ăn, cho dù ông ta là Vấn Đạo cửu phẩm ăn một miếng, chỉ sợ sẽ trực tiếp bị linh khí khổng lồ kia làm cho no đến mức nổ tung!

Bạch lão nhìn, ông ta đang suy nghĩ chọn món nào.

Ông ta đã biết, liên quan tới quy định của giáo trình dạy nấu ăn, cũng là mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chọn một loại.

Rất nhanh chóng, Bạch lão đưa ra quyết định.

Ông ta chọn trúng 'Giới thú nướng than' mà trước đó Lạc Xuyên cũng nhìn qua.

Giới thú, nghe có vẻ cũng rất lợi hại.

Về giới thiệu của nguyên liệu nấu ăn, Giới thú là một loại sinh vật được thai nghén ra từ ý chí của thế giới, sinh ra chính là vì hủy diệt.

Tinh cầu tầm thường, chỉ là đồ ăn của Giới thú mà thôi.

Tuy rằng không biết được tinh cầu là vật gì, tuy nhiên trong lòng Bạch lão cũng có suy đoán.

Có khả năng rất lớn là ngôi sao trên bầu trời!

Lấy ngôi sao làm thức ăn, thực lực của Giới thú này mạnh mẽ đến mức nào?

Điều làm cho người ta không thể tin được nhất chính là, sinh vật mạnh mẽ như thế lại bị coi như nguyên liệu nấu ăn.

Thật sự là chưa từng nghe thấy!

Điều này, cũng là nguyên nhân Bạch lão chọn món ăn này.

Ấn vào, Bạch lão phát hiện bản thân mình giống như biến thành một người áo đen.

Đang dùng thị giác của hắn quan sát bốn phía xung quanh.

Hơn nữa bản thân lại ở hoàn cảnh cũng chưa bao giờ thấy qua, dường như thân thể đang ở hư không tối tăm.

Khoảng cách rất xa ở bên ngoài, có không biết bao nhiêu ngôi sao đang chậm rãi chuyển động.

Ở chỗ xa hơn, vô số ngôi sao lấp lóe!

Chương 167: Kiếp sống học tập nấu ăn của Bạch lão

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong lòng Bạch lão vô cùng rung động.

Theo phán đoán đơn giản của ông ta, một ngôi sao cách ông ta gần nhất, khoảng cách căn bản không thể đo lường theo lẽ thường.

Đồng thời, nhìn qua ngôi sao có vẻ không lớn kia, trên thực tế kích thước chỉ sợ còn lớn hơn cả Thiên Lan đại lục!

Đây rốt cuộc là chỗ nào?

Chuyện kế tiếp xảy ra lại thiếu chút nữa làm cho Bạch lão kinh hô ra tiếng.

Một sinh vật khổng lồ toàn thân đen kịt, không thể dùng lời nói mà hình dung được xuất hiện.

Hình thể này, đủ để so sánh với các ngôi sao!

Hình ảnh kế tiếp mà Bạch lão nhìn thấy cũng giống như những gì Lạc Xuyên đã nhìn thấy.

"Chính mình" dùng một đao chém giới thú, thành thật mà nói làm cho Bạch lão nhìn đến mức sững sờ.

Nhất là tiếng giải thích vang lên bên tai, lại khiến cho ông ta nháy mắt có một loại cảm giác đang diễn trò…

Sau khi xem xong giáo trình một cách trọn vẹn, Bạch lão không khỏi lâm vào suy nghĩ.

Chẳng lẽ trên thế giới này thật sự có loại sinh vật như Giới thú?

Thực lực của người tu luyện, thật sự có thể mạnh đến mức thuận tay hủy diệt một ngôi sao hay sao?

Đó là cảnh giới gì…

Bên kia, Cơ Vô Hối lựa chọn chế độ bản sao trong Tháp Thí Luyện.

Khi hắn ta tiến vào Tháp Thí Luyện, nhìn thấy một người giống hắn ta như đúc xuất hiện ở trước mặt mình.

Nói thật, trong lòng hắn ta còn có chút không được tự nhiên.

Nhưng rất nhanh, cảm giác không được tự nhiên lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Chính mình tới để chiến đấu, quan tâm nhiều như vậy làm gì!

Bản đồ của hai người, là một đại dương màu xanh thẳm mênh mông vô bờ.

Mặt trời sáng ngời treo ở phía chân trời.

"Ha ha, đã lâu không hoạt động một chút gân cốt rồi!"

"Thánh Hoàng Pháp Thân!"

Cơ Vô Hối cười ha ha, trực tiếp thi triển toàn lực công pháp mà bản thân mình tu luyện.

Ở sau lưng hắn ta, một hư ảnh có kích thước nghìn trượng xuất hiện.

Hư ảnh cầm Đế Vương kiếm trong tay, che khuất bầu trời che lấp mặt trời, tản ra khí tức khủng bố!

Khuôn mặt của bản sao vẫn lạnh lùng.

Ở phía sau hắn, cũng xuất hiện một hư ảnh giống nhau như đúc!

Bản sao có thể phục chế hoàn mỹ tất cả năng lực của bản thể!

"Chiến!"

Cơ Vô Hối gầm lên một tiếng, chân đạp sóng lớn vạn trượng, lao về phía bản sao!

Bản sao cũng không yếu ớt, lao về phía trước mặt…

Năm người Chu Hổ đã ngâm mì ăn liền, đang cùng nhau đợi ngâm xong.

Bọn họ thấy Cơ Vô Hối và Bạch lão, trong lòng đột nhiên dâng lên hiếu kỳ.

Trong cuộc nói chuyện ngắn ngủi lúc trước, bọn họ đã nhìn ra thân phận của hai người không bình thường.

Loại khí tức thường có ở địa vị cao này, cũng không phải người tu luyện bình thường có thể có được.

Cho nên, bọn họ muốn nhìn xem thực lực của hai người rốt cuộc ở cảnh giới nào.

Bọn Chu Hổ trước tiên nhìn lên hình ảnh hiển thị trên màn hình trước mặt của Bạch lão.

Năm người trợn to mắt.

Người áo đen thần bí, hư không vô tận, vô số ngôi sao.

Hoàn toàn chính là một địa phương xa lạ mà lại mênh mông vô ngần!

"Đây là một món ăn trong giáo trình dạy nấu ăn đúng không?" Trong lòng Chu Hổ đã có đáp án.

Loại cảnh tượng mà hình ảnh người và vật trên màn hình khác với người chơi, chỉ khi đang xem giáo trình dạy nấu ăn mới có thể xuất hiện.

Kế tiếp, Giới thú lên sân khấu, lại khiến cho bọn họ mở to hai mắt nhìn.

Loại sinh vật toàn thân đen kịt, hình thể lớn đến mức không nhìn thấy giới hạn, chỉ sợ cả Thiên Lan đại lục cũng chưa có ai gặp qua.

Người đã gặp qua, thế giới chỉ sợ đã bị Giới thú hủy diệt…

Sau đó, người áo đen dùng một đao chém giết Giới thú…

Bọn họ nhìn đến ngây người.

Không biết lúc này Bạch lão dùng góc nhìn thứ nhất trải qua tất cả càng khiếp sợ hơn.

Đây là tình huống gì?

Giới thú trâu bò lên sân khấu như vậy, một chiêu đã bị giết…

"Đây là giáo trình của món ăn kia hả? Thế này cũng quá khủng bố rồi!" Có người sợ hãi than.

"Ta chưa thấy, chắc là những loại món ăn có cấp bậc cao nhất ở bên trong."

"Một lát nữa ta cũng phải đi nhìn xem…"

Đám người Chu Hổ đã đưa ra quyết định.

Chương 168: Thật xin lỗi, ta đã cản trở mọi người!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nhìn Bạch lão, đám người Chu Hổ đưa ánh mắt về phía Cơ Vô Hối ở bên kia.

Trong cuộc nói chuyện ngắn ngủi lúc trước, bọn họ đã nhìn ra được, tuy rằng Bạch lão và Cơ Vô Hối dường như có địa vị ngang nhau.

Tuy nhiên nếu cẩn thận quan sát có thể phát hiện, Bạch lão thực ra lấy Cơ Vô Hối làm trung tâm.

Khi bọn họ đưa ánh mắt về phía Cơ Vô Hối, phát hiện hắn ta vừa mới tiến vào chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện.

Nói thật, trong lòng vẫn còn có chút nghi hoặc.

Đã qua một thời gian dài như vậy, bây giờ ngươi mới tiến vào?

Bởi vậy có thể nhìn ra được, khó khăn trong lựa chọn của Cơ Vô Hối còn hơn cả Bạch lão!

Kế tiếp, chính là chiến đấu trong chế độ bản sao.

Nhìn thấy Cơ Vô Hối bỗng nhiên xuất hiện ở trên bầu trời một đại dương mênh mông, khuôn mặt của bọn Chu Hổ có vẻ lạnh nhạt.

Thậm chí còn có phần muốn nhìn xem mì ăn liền đã ăn được hay chưa…

Chiến đấu trong chế độ sàn đấu, nếu không chủ động lựa chọn mà nói, bản đồ xuất hiện khi chiến đấu đều là ngẫu nhiên.

Đây là điều mà tất cả người chơi đều đã biết.

Tuy nhiên khi nhìn vào, bọn họ lập tức kinh ngạc.

Năm người đều mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt hoảng sợ.

Đó là gì?

Vừa vào đã biến lớn?

Trực tiếp gọi ra một hư ảnh có kích thước nghìn trượng?

Từ khi nào chiến đấu giữa những người tu luyện lại biến thành như thế này?

Không đúng không đúng, điểm cần chú ý không phải ở chỗ này!

Hư ảnh khổng lồ như thế, khí thế làm cho người ta sợ hãi, không gian xung quanh xuất hiện những vết nứt.

Nói như vậy, người này ít nhất cũng là một siêu cấp cao thủ cảnh giới Vấn Đạo!

Đám người Chu Hổ chuyển ánh mắt từ trên màn hình lên trên người Cơ Vô Hối.

Đây là một đại lão ẩn giấu rất sâu!

Sau đó, năm người rời khỏi nơi đó trong yên lặng, về đến chỗ ban đầu đặt mì ăn liền.

Cầm ly mì ăn liền lên, đứng ăn trong yên lặng.

Chẳng qua không biết vì sao, mì ăn có vẻ không thơm giống như trước kia vậy…

Thỉnh thoảng bọn họ còn nhìn về phía Bạch lão.

Nhìn qua Bạch lão trông giống như người bình thường, có lẽ cũng sẽ không phải là người bình thường.

Dù sao bên cạnh cường giả, nhìn chung cũng sẽ không có kẻ yếu…

Hóa ra khách hàng trong cửa hàng của ông chủ, đều là người tu luyện mạnh mẽ như vậy hay sao?

Thật xin lỗi, ta đã cản trở mọi người!

Ăn xong mì ăn liền, năm người yên lặng đội mũ thực tế ảo, tiến vào thế giới giả tưởng.

Khởi Nguyên Thương Thành, lại khôi phục bình tĩnh…

Lạc Xuyên ngáp một cái.

Lúc này, mặt trời trên bầu trời đã dần dần dịch chuyển về phía tây, xem ra thời gian đã đến buổi chiều.

Ngay lúc vừa rồi, hắn đã mơ một giấc.

Trong mơ, hắn là một sinh viên bình thường trên Lam Tinh như lúc trước, sống một cuộc sống bình thường.

Bình thản, mà lại phong phú.

Lạc Xuyên quay đầu, nhìn Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong cửa hàng, Yêu Tử Yên đang chống cằm như đi vào cõi thần tiên.

Trên dung nhan tuyệt mỹ hiện lên vẻ điềm tĩnh, như là một tranh tuyệt đẹp.

Khóe miệng của Lạc Xuyên xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt.

Nói như vậy, vẫn là cuộc sống hiện tại tốt hơn…

"Chào buổi chiều ông chủ!"

"Chào buổi chiều ông chủ!"

…

Một loạt tiếng hỏi thăm ân cần, kéo suy nghĩ của Lạc Xuyên lại.

Mộ Dung Hải Đường mang theo tám đệ tử còn lại tới đây.

Lạc Xuyên gật đầu.

Mấy người kia đã quá quen với phản ứng này của Lạc Xuyên.

Sau đó, cả đám đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Xem ra có vẻ không đúng lúc, trong cửa hàng dường như không còn chỗ."

Nhìn thấy đám người Chu Hổ đội mũ thực tế ảo, Mộ Dung Hải Đường thở dài.

"Bọn họ đến lúc giữa trưa, hiện tại cũng sắp được ba giờ rồi." Yêu Tử Yên ở sau quầy nói.

"Vậy chúng ta trước tiên đợi một lát." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Thời gian đấy, vừa lúc dùng để pha mì.

Chương 169: Nhiệm vụ phụ hoàn thành vượt mức

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người lấy ly mì ăn liền từ trên kệ thủy tinh xuống, rồi lần lượt lấy nước nóng.

Việc còn lại phải làm chính là chờ đợi.

Vừa mới ăn xong mì ăn liền, thời gian của Bạch lão và Cơ Vô Hối vừa lúc chấm dứt.

Hai người nhìn thấy đám người Mộ Dung Hải Đường.

"Bệ hạ, Bạch lão."

Mộ Dung Hải Đường chào hỏi.

Bạch lão và Cơ Vô Hối cũng đáp lại một tiếng.

Song phương đều là Vấn Đạo cửu phẩm, chưa nói tới địa vị cao thấp gì đó.

Có một số đệ tử lần đầu tiên nhìn thấy hai người, đưa ánh mắt tò mò nhìn về phía hai người.

Rất nhanh chóng, thời gian trò chơi của năm người Chu Hổ cũng đã kết thúc.

Bọn họ tháo mũ thực tế ảo xuống, thấy được cảnh tượng náo nhiệt trong cửa hàng.

Chu Hổ nhìn thấy Cơ Vô Hối và Bạch lão, cười cười một cách ngượng ngùng.

Lúc trước còn xưng huynh gọi đệ với bọn họ, hiện giờ xem ra, thật sự là không biết trời cao đất rộng!

Cũng may hai vị đại lão không để ý.

Sau khi nói chuyện thoáng qua một hồi, mấy người đều rời đi.

Mộ Dung Hải Đường và các đệ tử ngồi trên chỗ ngồi, đội mũ thực tế ảo, tiến vào không gian giả tưởng.

Hôm nay, ba người Ngụy Khinh Trúc không đến.

Có lẽ đã gặp chuyện gì đó…

Thời gian vội vàng trôi qua.

Trong nháy mắt, một ngày đã trôi qua.

Sau khi ăn xong cơm chiều, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối đen.

Sau khi chào hỏi với Yêu Tử Yên, hai người đều tự về phòng của mình, chuẩn bị nghỉ ngơi.

"Hệ thống, hiện tại tiến độ của nhiệm vụ như thế nào rồi?" Ngồi ở trên giường, Lạc Xuyên kêu gọi hệ thống.

Ngay lập tức, một bảng thông tin bán trong suốt xuất hiện ở trước mặt Lạc Xuyên.

Phía trên có rất nhiều tin tức.

"Nhiệm vụ chính: Doanh thu buôn bán đạt tới một trăm vạn linh tinh. Thời gian còn lại: Bốn mươi ba ngày. Phần thưởng: một lần cơ hội rút thưởng. Tiến độ hiện tại: 78 vạn /100 vạn."

"Nhiệm vụ phụ 1: Doanh thu của Tháp Thí Luyện đạt tới một vạn linh tinh. Phần thưởng: Chỗ ngồi của Tháp Thí Luyện gia tăng từ mười lên hai mươi chỗ. Tiến độ trước mặt: 5 vạn /1 vạn. Trạng thái: Đã hoàn thành, có thể nhận phần thưởng."

"Nhiệm vụ phụ 2: Tổng số người chơi Tháp Thí Luyện đạt tới ba mươi. Phần thưởng: Chế độ mới của Tháp Thí Luyện. Tiến độ hiện tại: 34/30. Trạng thái: Đã hoàn thành, có thể nhận phần thưởng."

Bất tri bất giác, hai nhiệm vụ phụ không ngờ đều đã hoàn thành vượt mức.

Chỉ trong một tuần ngắn ngủi, đã tiêu thụ hơn hai mươi vạn linh tinh.

Nói thật, đây là điều mà Lạc Xuyên thật sự không ngờ đến.

Hóa ra sinh ý của Khởi Nguyên Thương Thành, bất tri bất giác đã trở nên tốt đẹp như vậy hay sao?

Tuy rằng mười vạn linh tinh trong số đó là do Quỳnh Tương Lộ đóng góp.

Nhưng dù nói như thế nào, thì Quỳnh Tương Lộ cũng là hàng hóa của

Khởi Nguyên Thương Thành!

Tuy nhiên số người của nhiệm vụ phụ số hai dường như có điểm không đúng.

Lạc Xuyên rõ ràng nhớ rõ từng khách hàng trong cửa hàng.

Nhưng suy nghĩ một chút, hắn lập tức hiểu ra.

Xem ra hệ thống chắc cũng không coi Sở Vân Phi đã chết là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Mặt khác, ngày đó chiến đấu một trận với hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình, tuy rằng Lạc Xuyên đạt được thắng lợi, nhưng hắn cảm giác, Sở Dương Bình chắc là sẽ không từ bỏ ý đồ.

Dù sao là Sở Vân Phi chết ở trong tay Lạc Xuyên.

Nếu như Sở Dương Bình thật sự phải chuẩn bị trả thù mà nói, tính toán thời gian, chắc cũng sắp đến thành Cửu Diệu.

Tuy nhiên trong lòng của Lạc Xuyên cũng không hoảng hốt chút nào, thậm chí còn có chờ mong nhỏ nhoi như vậy…

Nếu tiêu diệt một người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo viên mãn mà nói, chắc là sẽ tạo ra thanh danh không nhỏ cho Khởi Nguyên Thương Thành?

Nếu để cho những ông chủ các cửa hàng kia biết được ý nghĩ hiện tại của Lạc Xuyên, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Để nâng cao danh tiếng của cửa hàng thực sự tiêu diệt một người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo!

Đây mới là diễn xuất của đại lão!

Không thể trêu vào, không thể trêu vào…

Chương 170: Phần thưởng của nhiệm vụ phụ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại, doanh thu của mình đã nhiều như vậy, có phải đã có thể thăng cấp rồi hay không?

Lạc Xuyên nhớ rõ ràng rằng, số lượng tinh linh cần thiết để tiến giai lên tam giai, chỉ có một vạn mà thôi…

"Hệ thống, hiện tại ta có bao nhiêu linh tinh?" Lạc Xuyên dò hỏi.

"Tám vạn linh tinh. Trong đó năm vạn không phải là doanh thu của Khởi Nguyên Thương Thành, không thể trực tiếp chuyển hóa." Hệ thống trả lời.

Nói cách khác, hiện tại số linh tinh mà Lạc Xuyên có thể tùy ý sử dụng chỉ có ba vạn.

"Dùng một vạn linh tinh, ta muốn vào tiến giai lên tam giai." Lạc Xuyên nói.

Trong giọng nói có sự kích động nhàn nhạt.

Thực lực thực sự của bản thân mình, sau bao nhiêu ngày rốt cuộc lại mạnh lên!

Nhiều ngày như vậy, thực ra cũng không đến một tháng.

Tam giai, tương đương với người tu luyện cảnh giới Tạo Hóa trên Thiên Lan đại lục.

Không đến một tháng, từ Cảm Linh tiến giai đến Tạo Hóa, loại tốc độ này đã không thể dùng kinh thế hãi tục để hình dung.

Hoàn toàn chính là một yêu nghiệt!

Đương nhiên, cũng không có ai sẽ để ý đến thực lực thật sự của Lạc Xuyên.

Ở trong mắt người khác, hắn chính ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, cảnh giới cao đến mức căn bản không thể đoán…

Hệ thống: "Đang tiến giai, thời gian tiêu hao dự tính, sáu giờ."

Sáu giờ sao?

Ngủ một giấc là trôi qua.

Trong lòng của Lạc Xuyên rất chờ mong.

Ừm, đột phá nhẹ nhàng giống như Lạc Xuyên, trong những người tu luyện gần như không có…

"Đúng rồi, hệ thống." Lạc Xuyên nghĩ tới nhiệm vụ đã hoàn thành: "Hai nhiệm vụ phụ không phải đã hoàn thành rồi hay sao, vì sao không phát phần thưởng?"

Hệ thống: "Phần thưởng của nhiệm vụ phụ chỉ có thể để ký chủ chủ động nhận, hệ thống sẽ không tự động phát."

Lạc Xuyên:…

"Thì ra là vậy, nếu ta không hỏi, ngươi cũng không phát phần thưởng đúng không?"

Đánh giá của Lạc Xuyên đối với mức độ lòng dạ hiểm độc của hệ thống lại tăng lên một cấp bậc.

Hệ thống: "Ký chủ nói chính xác."

Lạc Xuyên không còn cách nào khác.

Hệ thống rõ ràng vô cùng cứng đầu.

"Được." Lạc Xuyên thở dài ở trong lòng: "Nhận phần thưởng."

"Phần thưởng của nhiệm vụ phụ số một đã phát, toàn bộ thiết bị thực tế ảo của Khởi Nguyên Thương Thành tăng lên thành hai mươi cái. Tiến hành cải tạo cửa hàng, thời gian tiêu hao dự tính: Sáu giờ."

"Phần thưởng của nhiệm vụ phụ số hai đã phát, chế độ mới của Tháp Thí Luyện, chế độ giải trí đã mở ra."

Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên: ? ?

Khuôn mặt của Lạc Xuyên lộ vẻ nghi hoặc.

Chế độ giải trí?

Hệ thống ngươi xác định không đùa ta đấy chứ?

Chế độ này nghe có vẻ không tốt lắm.

Ít nhất chế độ khiêu chiến và chế độ sàn đấu đều có thể thu linh tinh,

nhưng lại có thể gia tăng tu vi của người chơi.

Chế độ giải trí có khả năng gì?

"Hệ thống, chế độ giải trí này, rốt cuộc là để làm gì?"

Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên quyết định hỏi hệ thống một chút sẽ tốt hơn.

Dù sao hệ thống làm ra những thứ ngạc nhiên cổ quái gì cũng không ít.

Cái gọi là chế độ giải trí này, nếu nói là giải trí bình thường, Lạc Xuyên có bị đánh chết cũng không tin tưởng.

Hệ thống: "Thông tin liên quan đã được truyền thành công, mời ký chủ tự mình xem xét."

Trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một tin tức xa lạ, trong lòng Lạc Xuyên hiểu rõ.

Từng cơn buồn ngủ ập đến, Lạc Xuyên không nhịn được ngáp một cái.

Quên đi, ngày mai nhìn sau.

Trong lòng của Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

Áp chế sự tò mò ở trong lòng, hắn nằm trên giường, tiến vào mộng đẹp một cách nhanh chóng.

Trong giấc mơ của hắn, bản thân hắn trở thành người mạnh nhất cả thế giới không ai địch nổi, uy danh của Khởi Nguyên Thương Thành truyền bá tới vô số vị diện, vũ trụ.

Vô số cường giả ùn ùn kéo đến, chỉ vì muốn mua hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành…

Như thường lệ, đồng hồ sinh học đánh thức Lạc Xuyên đúng giờ.

Mí mắt của Lạc Xuyên hơi rung động, sau đó mở hai mắt.

Lúc này, ánh nắng sáng sớm đã xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào trong nhà.

Lạc Xuyên mở cửa sổ ra, hít một hơi thật sâu không khí trong lành rất ít khi có được lúc hắn còn ở Lam Tinh.

Lại là một ngày đẹp trời!

Chương 171: Bữa sáng giản dị tự nhiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cảm nhận được linh khí trong cơ thể đã mạnh mẽ hơn rất nhiều, khóe miệng của Lạc Xuyên hiện lên một nụ cười nhàn nhạt.

Thành công tiến giai lên tam giai!

Mặc dù ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, hắn là tồn tại tuyệt đối vô địch.

Nhưng cảm giác trở nên mạnh mẽ hơn, dù sao vẫn có thể khiến cho người ta cảm thấy vui sướng.

Thời gian tiếp theo, chính là rửa mặt, xuống lầu.

Nhìn thấy cảnh tượng ở trong cửa hàng, Lạc Xuyên hơi kinh ngạc.

Chỗ thiết bị thực tế ảo ban đầu lại vừa có thêm mười chỗ ngồi.

Nói cách khác, không gian trong cửa hàng đã bỗng nhiên tăng lên khoảng một phần ba so với lúc trước.

Cho dù một người bình thường tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ cần liếc mắt một cái cũng có thể phát hiện sự khác thường của không gian ở nơi này.

Như thường lệ, Lạc Xuyên mở cửa cửa hàng.

Lúc này Yêu Tử Yên vừa làm xong bữa sáng.

Khi Yêu Tử Yên bưng đồ ăn xuống lầu, tự nhiên chú ý tới sự thay đổi trong cửa hàng.

"Ông chủ, đây là?" Yêu Tử Yên hỏi.

Sau khi nhận đồ từ trong tay Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên giải thích: "Tối hôm qua cửa hàng tiến hành cải tạo, đây là những chỗ ngồi mới được thêm vào."

"Ồ."

Yêu Tử Yên gật gật đầu, không nghĩ nhiều lắm.

Đối với việc Khởi Nguyên Thương Thành trong một đêm phát sinh thay

đổi thật lớn, ở trên lầu ngủ lại không phát hiện được chút động tĩnh nào, Yêu Tử Yên đã tập thành thói quen…

Bữa sáng hôm nay rất đơn giản.

Bánh bao cộng thêm cháo gạo kê.

Bột mì để làm bánh bao là Tinh Nguyệt Mạch.

Một loại lúa mì nghe đồn có thể hấp thu lực lượng tinh thần của ánh trăng, thuộc loại linh dược Thiên cấp.

Nhân thịt ở bên trong, lấy từ một yêu thú cấp bậc Vấn Đạo.

Gạo kê trong cháo gạo kê, chính là dùng Gạo kê Ly Hỏa, một loại thực vật kỳ dị sinh trưởng ở miệng núi lửa.

Ừm, cũng là linh dược Thiên cấp.

Nước được sử dụng là nước suối Sinh Cơ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Món ăn thường thường đơn giản nhất, càng có thể lộ ra chỗ không tầm thường của nó…

Vừa mới chuẩn bị ăn sáng, lại có khách hàng đi đến.

Nhìn dáng vẻ quen thuộc kia, đúng là Hạ Nguyên ngày hôm qua!

Sau khi Hạ Nguyên trở về, hắn ta rất nhớ mong đối với những thứ ở Khởi Nguyên Thương Thành…!

Coca Cola và thanh cay mua về đều không nhịn được nên ăn thử.

Sau khi nếm thử, Hạ Nguyên lập tức cảm thấy kinh ngạc.

Không nghĩ rằng trên thế giới này không ngờ còn có loại thức ăn có hương vị kỳ diệu như vậy!

Cho nên sáng sớm hôm nay, Hạ Nguyên đã không thể chờ đợi được đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Tuy nhiên vừa mới tiến vào cửa hàng, Hạ Nguyên lập tức thấy được Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đang chuẩn bị ăn cơm.

Hạ Nguyên có chút xấu hổ.

Hiện tại, dường như còn chưa tới thời gian buôn bán.

Nếu đã đi vào, đương nhiên không có đạo lý đi ra ngoài.

"Ừm, chào buổi sáng ông chủ, chào buổi sáng Yêu cô nương."

Sau khi suy nghĩ, Hạ Nguyên quyết định dùng chào hỏi đến che dấu sự xấu hổ của bản thân mình.

"Buổi sáng tốt lành." Lạc Xuyên gật đầu, sắc mặt không hề thay đổi.

Yêu Tử Yên cũng cười đáp lại.

"Bây giờ còn chưa tới thời gian kinh doanh." Giọng nói của Lạc Xuyên tiếp tục vang lên.

"Không có việc gì không có việc gì! Ta có thể chờ!" Hạ Nguyên vội vàng nói.

Lạc Xuyên không nói nữa.

Ngươi đã muốn đợi, vậy cứ chờ thôi.

Không quấy rầy ta ăn sáng là được.

Cũng phải nói, bữa sáng hôm nay không tồi, hương vị cũng rất ngon.

Có cảm giác như đi nhà hàng để ăn cơm lúc sáng sớm ở Lam Tinh…

Ăn bánh bao uống cháo gạo kê, suy nghĩ của Lạc Xuyên dần dần bay bổng.

Lúc này, Hạ Nguyên bỗng nhiên chú ý tới sự thay đổi của cửa hàng.

Rất rõ ràng, có thêm mười vị trí nữa.

Nếu như có quá nhiều người mà nói, chắc là không cần phải giành lấy một vị trí nữa.

Ban đầu chỉ có mười vị trí thật sự quá ít!

Trong lòng của Hạ Nguyên xuất hiện ý nghĩ như vậy trước tiên.

Tuy nhiên cũng phải nói rằng, Khởi Nguyên Thương Thành nhìn từ bên ngoài cũng không lớn lắm!

Rốt cuộc nó làm thế nào mà có thể cất nhiều đồ đạc như vậy?

Hạ Nguyên rốt cuộc cũng chú ý tới chỗ khác thường!

Chẳng lẽ nơi này có trận pháp không gian hay sao?

Lời editor: Còn 3c bạo hôm nay nữa, ngày mai lại quay về tốc độ 5c/ ngày nha các đại thần ơi... Ai còn định đẩy KP bạo chương xin hãy đặt gạch ở phần bình luận, đừng đẩy KP vào ngày cuối tháng nhaaaaa. Đầu mỗi

tháng KTB lại reset, đẩy KP cuối tháng phí lắm nhaaaaaaaaaaa!!!!

Chương 172: Ngươi nảy sinh ý đồ xấu với bữa sáng của ta!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hạ Nguyên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên một cái.

Hắn ta khẳng định suy đoán của bản thân mình.

Đúng vậy!

Tồn tại như thế này, lấy ra một cái trận pháp không gian, còn không phải dễ dàng hay sao?

Nhưng lại dùng ở trong một cửa hàng như thế này, thật sự có chút phung phí của trời!

Hạ Nguyên cảm giác có chút đau lòng.

Hắn ta vừa định dời ánh mắt, ánh mắt bỗng nhiên nhìn thẳng về phía Lạc Xuyên!

Nói một cách chính xác, là bữa sáng trong tay của Lạc Xuyên!

Lạc Xuyên đã nhận ra ánh mắt nóng bỏng của Hạ Nguyên, khẽ cau mày.

"Bản tiệm không cung cấp bữa sáng."

Hạ Nguyên: …

Hắn ta đường đường là siêu cấp cao thủ Vấn Đạo cửu phẩm, là loại người trông mà thèm bữa sáng của người khác hay sao?

"Ông chủ, không biết nguyên liệu nấu ăn của bữa sáng này là cái gì?"

Hạ Nguyên nhìn chằm chằm vào bánh bao và cháo kê, âm thầm nuốt nước bọt.

"Chính là Tinh Nguyệt mạch bình thường, gạo kê Ly Hỏa, yêu thú Vấn Đạo, còn có nước suối Sinh Cơ trong cửa hàng." Yêu Tử Yên thuận miệng nói.

Nàng hơi khó hiểu.

Không phải là một ít nguyên liệu nấu ăn vô cùng đơn giản ư, vì sao Hạ Nguyên tỏ ra sốt ruột như thế?

Ở trong phòng bếp, loại nguyên liệu nấu ăn này có rất nhiều!

Bình thường… Tinh Nguyệt mạch, gạo kê Ly Hỏa, yêu thú Vấn Đạo, nước suối Sinh Cơ?

Hạ Nguyên cảm thấy không có sức lực than thở.

Mấy thứ này, có cái nào không phải là kì vật của thiên địa!

Luyện dược sư bình thường nhận được, đều vô cùng coi trọng, sử dụng thật cẩn thận!

Ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, lại biến thành đồ vật bình thường…

Quan trọng nhất chính là, còn bị làm thành bữa sáng!

Quả nhiên, đây là chênh lệch của cảnh giới hay sao…

Ngửi thấy mùi thơm tản ra trong không khí, Hạ Nguyên lại nuốt nước miếng.

Lạc Xuyên theo dõi hắn ta một cách đề phòng.

Ta thấy ngươi đang có ý đồ xấu với bữa sáng của ta!

"Ông chủ, ta trả năm nghìn! Không! Năm vạn linh tinh! Mua bữa sáng của ngươi thì như thế nào?" Hạ Nguyên hưng phấn hỏi.

Hạ Nguyên cảm giác, nếu bản thân mình có thể ăn được bữa sáng này mà nói, có lẽ có thể tìm được cơ hội đột phá Tôn Giả!

Rất ít người biết được, công pháp mà hắn ta tu luyện, cần hấp thu lực lượng của ngôi sao vào trong cơ thể!

Chỉ là linh dược có ẩn chứa lực lượng của ngôi sao, có thể nói là đã ít lại càng ít.

Hạ Nguyên tìm mấy năm, đều không thu hoạch được gì.

Hiện giờ ở Khởi Nguyên Thương Thành phát hiện ra Tinh Nguyệt mạch, hắn ta thậm chí cảm giác đây là ý trời!

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường.

Ta muốn linh tinh của ngươi làm gì?

Lại không thể trực tiếp chuyển hóa thành tu vi!

Hơn nữa bán cho ngươi, ta ăn cái gì?

"Không bán!" Lạc Xuyên trực tiếp từ chối.

"Năm mươi vạn linh tinh cũng được!" Hạ Nguyên đã muốn cắn răng.

"Ngươi thấy ta giống như là người thiếu linh tinh hay sao?" Lạc Xuyên thản nhiên liếc nhìn hắn ta một cái.

Trong lời nói, hơi thở của nhà giàu không cần nói cũng biết.

Hạ Nguyên sửng sốt.

Hắn ta thật ra đã quên mất chuyện này.

Đúng vậy, với thực lực của ông chủ, sẽ thiếu mấy chục vạn linh tinh của hắn ta hay sao?

Khuôn mặt của Hạ Nguyên lộ vẻ chua sót.

Cơ duyên ở ngay trước mắt, lại giống như gần trong gang tấc mà biển trời cách mặt!

Chỉ có thể nhìn, không thể đạt được!

Trơ mắt nhìn Lạc Xuyên ăn điểm tâm, trong lòng Hạ Nguyên nhói đau từng cơn.

Hắn ta cũng muốn không nhìn nữa!

Chỉ là hắn ta không thể khống chế được chính mình!

Rất nhanh chóng, Lạc Xuyên đã ăn xong bữa sáng.

Hắn liếc mắt nhìn về phía Hạ Nguyên đang lộ vẻ suy sụp, hỏi Yêu Tử Yên đang chuẩn bị mang đồ trở lại phòng bếp: "Trong phòng bếp còn thừa nguyên liệu nấu ăn hay không?"

"Còn rất nhiều." Yêu Tử Yên trả lời.

Lạc Xuyên: "Mang đến đây đi."

Yêu Tử Yên gật đầu.

Nàng mang đồ ăn lên tầng hai.

Khuôn mặt của Hạ Nguyên lộ vẻ không thể tin được, hắn ta gần như hoài nghi bản thân mình có phải nghe lầm rồi hay không.

Rất nhanh chóng, Yêu Tử Yên đi xuống dưới.

Trong tay nàng có một bó tiểu mạch lóe ra nhiều điểm tinh mang.

Đúng là Tinh Nguyệt Mạch!

Sau đó, Yêu Tử Yên đưa Tinh Nguyệt Mạch cho Hạ Nguyên.

Hạ Nguyên còn đang không thể tin được.

Hắn ta chỉ chỉ bản thân mình: "Đây thật sự là cho ta?"

Lời editor: Hôm qua chị beta đang lên lớp, đột nhiên có con ong chích chỉ... Ôi, con ong này nó chích chỉ phồng chân nhưng chỉ bảo chân vừa đau vừa ngứa, ảnh hưởng tới tốc độ biên của tay và mắt... Chời ơi!!! Có đại thần nào đập ít tlt cho chị ấy, để chị ấy đi mua thuốc về bôi, mau lành bệnh, đừng lấy việc bị ong chích ra làm cớ nữa được khôngggggggg!!!

Chương 173: Chế độ mới của Tháp Thí Luyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một bó Tinh Nguyệt Mạch lớn như vậy!

Hạ Nguyên cảm giác bản thân mình hơi hoa mắt!

Tinh Nguyệt Mạch, từ trước đến nay đều sinh trưởng từng cây một!

Mỗi một lần xuất hiện, bình thường đều là ở trong phòng đấu giá.

Hơn nữa nhiều lắm chỉ xuất hiện mấy hạt như vậy!

Nói thật, một bó lớn như vậy, Hạ Nguyên thậm chí còn không thể tin được hai mắt của mình!

"Ừm, dù sao cũng không phải là đồ vật đáng giá gì." Giọng nói của Lạc Xuyên vẫn bình thản trước sau như một.

Dù sao cũng là hệ thống cung cấp miễn phí!

Không đau lòng!

Hơn nữa nguyên liệu nấu ăn do hệ thống cung cấp, ngoài việc phẩm chất rất tốt ra, số lượng cũng rất nhiều!

Có thể thấy được phúc lợi đối với kí chủ cũng không phải tốt bình thường!

Lời nói rơi vào trong tai Hạ Nguyên, không khác gì tiếng trời!

Thổ hào!

Đại lão!

Ta phải ôm đùi!

Đương nhiên, những lời này chỉ là đang nghĩ lại ở trong lòng mà thôi.

"n đức của ông chủ, Hạ Nguyên ghi nhớ trong lòng!"

Hít sâu một hơi, Hạ Nguyên trịnh trọng nói.

Đầu ngã dĩ mộc đào, báo chi dĩ quỳnh dao*.

Hắn ta là một người trọng tình trọng nghĩa, nếu không cũng sẽ không làm bạn bè với Ứng Vô Cực.

Tuy nhiên với thực lực hiện tại của ông chủ, chỉ sợ hắn ta cũng không

có chỗ nào có thể giúp được.

Xem ra chỉ có thể tìm cơ hội trong tương lai.

Trong lòng Hạ Nguyên âm thầm đưa ra quyết định.

"Tùy ngươi." Lạc Xuyên khoát tay áo, không để ở trong lòng.

Hạ Nguyên trịnh trọng cất Tinh Nguyệt Mạch vào không gian giới chỉ.

Bữa sáng đã ăn xong, thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành xem như đã chính thức bắt đầu rồi.

Hạ Nguyên đi lấy mỗi loại hàng hóa một cái, sau đó cầm ly mì ăn liền ở trước máy nước nóng lấy đầy một ly nước nóng.

Thời gian kế tiếp, chính là chờ đợi.

Lúc này, lại có tiếng bước chân vang lên.

Ứng Vô Cực mang theo bảy tên học viên giống như hôm qua đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

"Hạ Nguyên?" Ứng Vô Cực nhìn thấy Hạ Nguyên dường như đã tới sớm, lông mày hơi nhíu.

"Vô Cực huynh, hôm nay đến có vẻ muộn hơn ngày hôm qua một chút nhỉ!" Tâm tình của Hạ Nguyên rất tốt, cười nói.

Ứng Vô Cực nói với sắc mặt không hề thay đổi: "Không phải ta tới chậm, là ngươi đến sớm."

Đồng thời, đám người Ứng Vô Cực cũng chú ý tới sự thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ồ? Có nhiều chỗ ngồi hơn kìa!" Khuôn mặt của Cố Vân Hi lộ vẻ kinh ngạc.

"Hơn nữa không gian trong cửa hàng cũng lớn hơn rất nhiều!" Giang Văn Thường nói tiếp.

"Trận pháp không gian trong cửa hàng của ông chủ thật đúng là lợi hại! Không ngờ có thể tùy ý điều chỉnh…"

Một loạt tiếng kinh hô vang lên.

"Ông chủ, trong cửa hàng có sự thay đổi lớn như vậy, với có hàng hóa mới nào không?" Cố Vân Hi có chút hưng phấn hỏi.

Hàng hóa mới?

Chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện chắc cũng xem như là hàng hóa mới đi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói: "Có."

Không ngờ thật sự có?

Vẻ mặt của những đệ tử như Cố Vân Hi rất hưng phấn.

Không ngờ Khởi Nguyên Thương Thành có hàng hóa mới!

"Ông chủ, hàng hóa mới là cái gì?" Có đệ tử tò mò hỏi.

Lạc Xuyên: "Chế độ mới của Tháp Thí Luyện."

"Hóa ra là chế độ mới…"

Có người khẽ thở dài một hơi, trong lòng có chút thất vọng.

Nếu có hàng hóa mới nhất này là thực thể được bán thì tốt rồi.

Tuy nhiên rất nhanh chóng, thất vọng này lập tức biến mất không thấy đâu nữa, hóa thành hiếu kì sâu sắc.

Không biết chế độ mới của Tháp Thí Luyện sẽ có năng lực như thế nào?

Sau đó, đám người Ứng Vô Cực bắt đầu quá trình ăn mì ăn liền quen thuộc.

Cũng không thể quên được việc gia tăng tốc độ tu luyện gấp mười lần.

"Các ngươi ăn trước đi, ta đi trước trải nghiệm chế độ mới của Tháp Thí Luyện một phen!" Khóe miệng của Hạ Nguyên lộ ra một nụ cười tươi.

Hắn ta tùy tiện tìm một vị trí, ngồi xuống, đội mũ thực tế ảo lên.

Hình ảnh trước mắt lóe lên, tiến vào không gian lúc bắt đầu quen thuộc.

Đám người Ứng Vô Cực cũng vây quanh sau lưng Hạ Nguyên.

Bọn họ cũng muốn nhìn xem, chế độ mới theo như lời ông chủ nói rốt cuộc là cái gì.

Chương 174: Bản đồ không giống thế giới chân thực!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ấn vào biểu tượng Tháp Thí Luyện, không gian xung quanh hắn ta lập tức biến thành màu đen.

"Đây là chế độ mới hay sao?"

Hạ Nguyên nhìn thấy nhiều kiến trúc hư ảo nho nhỏ, trong mắt xuất hiện vẻ tò mò.

Kiến trúc này, nhìn qua trông giống như là một chiếc ghế dựa.

Ừm, giống như là cái ghế mà ông chủ nằm ở trước cửa …

Trong lòng cảm giác có chút không thích hợp, Hạ Nguyên vẫn ấn vào.

Lập tức, cảnh vật xung quanh hắn ta thay đổi.

Hạ Nguyên phát hiện bản thân mình đang ở trong rừng rậm.

Ở phía trước hắn ta, có một hồ nước mà liếc mắt một cái không nhìn thấy điểm cuối.

Trên mặt hồ có sóng nước lăn tăn, ngẫu nhiên có những con cá nhảy ra khỏi mặt nước.

Giống như cảnh tượng của một nơi thế ngoại đào nguyên.

Hạ Nguyên khó hiểu, cảnh tượng xung quanh mình nhìn qua thực bình thường, vì sao vẫn cảm giác có chút gì đó không thích hợp!

Suy nghĩ một chút, Hạ Nguyên ấn vào biểu tượng tùy chọn ở góc của tầm mắt.

Biểu tượng tùy chọn này, luôn nằm ở trong góc của tầm mắt.

Trong đó có chứa nhiều chức năng, bao gồm cả việc giới thiệu về chế độ mới.

Hạ Nguyên xem một cách cẩn thận.

"Chế độ hiện tại: Chế độ giải trí.

Giới thiệu: Mời người chơi tự mình thăm dò.

Chúc ngài chơi vui vẻ."

Hạ Nguyên:…

Nhìn thấy tin tức ngắn gọn trên quầng sáng, khóe miệng Hạ Nguyên giật giật, không biết nên nói cái gì.

Giới thiệu ở đâu cơ chứ?

Tự mình thăm dò là cái quỷ gì!

Thế này cũng quá vô trách nhiệm rồi!

"Chế độ mới này, có vẻ hơi thú vị!"

Mọi người đang vây xem thấy hình ảnh trên màn hình hiển thị, cũng không biết nên nói cái gì, có người xấu hổ nói.

"Ông chủ, chế độ giải trí này, rốt cuộc là để làm gì?" Cố Vân Hi hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn về phía Lạc Xuyên hỏi.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Lạc Xuyên, cùng đợi câu trả lời của hắn.

Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên lên: "Như các ngươi nhìn thấy, chế độ giải trí, là để giải trí. Về này hiệu quả cụ thể của chế độ này, các ngươi không cảm thấy là tự mình thăm dò mới thú vị nhất hay sao?"

Mọi người: …

Bọn họ rất muốn nói rằng bọn họ không cảm thấy như vậy.

Tuy nhiên nghĩ đến thân phận và thực lực của ông chủ, chỉ có thể nói lời phụ họa trái với lương tâm.

"Đúng vậy đúng vậy, ông chủ nói rất đúng, rất có đạo lý!" Giang Văn Thường ngoài cười nhưng trong lòng không cười nói.

Đi vào trong cửa hàng một thời gian lâu như vậy, nàng đã thăm dò tính cách của Lạc Xuyên từ lâu.

Chỉ cần không chạm đến điểm mấu chốt của ông chủ, chơi đùa một cách thích hợp thì hắn cũng sẽ không để ý!

"Đúng vậy đúng vậy! Chúng ta cũng cảm thấy như vậy!"

"Ông chủ vạn tuế…"

Ừm…

Giống như pha lẫn cái gì đó kỳ quái.

Về phần giới thiệu cụ thể của chế độ giải trí, ngày hôm qua sau khi Lạc Xuyên nhận phần thưởng, hệ thống đã gửi tin tức vào trong đầu của hắn.

Tuy nhiên tối hôm qua bởi vì Lạc Xuyên buồn ngủ, cho nên không xem.

Ngay lúc vừa rồi, hắn vừa mới đọc xong.

Nói ngắn gọn, cái gọi là chế độ giải trí, thực ra chính là một cái thế giới giả tưởng hoàn chỉnh.

Ngoại trừ nó là giả tưởng, còn lại không có một chút khác biệt gì so với thế giới chân thật!

Đây giống như là bản đồ của một thế giới, cho phép người chơi tùy ý thăm dò.

Đúng vậy, tất cả người chơi sẽ cùng ở trong một cái bản đồ!

Ở trong này, cũng có các loại bảo tàng còn sót lại trong vùng hoang dã đang đợi người chơi tìm kiếm!

Đương nhiên, còn có các loại linh dược!

Các loại công pháp, võ kỹ và vân vân tìm thấy được, đều là thực và có thể sử dụng ở trong hiện thực!

Cho nên nói, chế độ giải trí, giống như là một thế giới không khác gì hiện thực!

Lạc Xuyên không nói thông tin này cho mọi người, một nguyên nhân khác chính là, nói ra sợ bọn họ không tin…

Không có cách nào, tin tức này thật sự là rất kinh thế hãi tục.

Sau khi bọn họ biết được, có thể tiếp nhận hay không là một vấn đề cực kỳ trọng yếu.

Chương 175: Ôn lại con đường tu hành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở trong chế độ giải trí, tất cả người chơi đều là người bình thường sau khi tiến vào.

Nói cách khác, vạch xuất phát của bọn họ đều giống nhau!

Về vấn đề này, lúc Hạ Nguyên vừa mới tiến vào chế độ giải trí đã phát hiện ra!

"Không ngờ trực tiếp không có một chút tu vi nào, chế độ này, có chút thú vị!"

Hạ Nguyên nhìn thấy bàn tay của bản thân mình, khóe miệng cong lên nở một nụ cười hưng thú.

Lúc trước hắn ta đã chú ý tới, trong chế độ này, cũng không có thương thành.

Nói cách khác, cấp bậc và vũ khí của nhân vật, đều không thể trực tiếp đạt được.

Đồng thời, ở phía dưới cùng của giao diện, có thêm một bảng thông tin thuộc tính.

Phía trên có tin tức cơ bản của các nhân vật.

Chẳng hạn như Hạ Nguyên.

Hiện tại thông tin của hắn ta như sau:

"Tên: Hạ Nguyên.

Chủng tộc: Nhân tộc.

Cấp bậc: 0.

Giá trị kinh nghiệm giá trị: 0/20.

Kỹ năng: Chưa có."

Vô cùng đơn giản, vừa xem là hiểu ngay.

Còn có thêm lựa chọn một cái ba lô, Hạ Nguyên cảm giác chắc là có thể chứa đựng được khoảng năm mét khối.

Căn cứ theo sự gia tăng của tu vi, không gian ba lô cũng sẽ gia tăng tương ứng.

Trong mắt của Hạ Nguyên xuất hiện chút nhiệt tình.

Chế độ này, hoàn toàn có thể coi như một thế giới hoàn toàn mới, một lần nữa tu hành từ lúc ban đầu!

Ục ục ục…

m thanh quái dị vang lên.

Hạ Nguyên nhìn bụng của chính mình, trên khuôn mặt lộ vẻ dở khóc dở cười.

Hắn ta cảm giác bản thân mình đói bụng.

Đúng vậy!

Chính là đói bụng!

Hắn ta như thế nào cũng không nghĩ đến, ở trong trò chơi này, không ngờ hắn ta còn có thể cảm nhận được cơn đói!

Thế này cũng quá chân thật rồi?

Suy nghĩ một chút, Hạ Nguyên quyết định trước tiên đi tìm thức ăn.

Trên mặt hồ phản xạ ánh sáng dừng ở trên gương mặt của hắn ta, khiến cho hắn ta không khỏi hơi nheo mắt lại.

Đúng vậy!

Trong hồ không phải có cá hay sao!

Ánh mắt của Hạ Nguyên sáng lên!

Hắn ta đưa ra quyết định, muốn ăn cá!

Bên hồ có rất nhiều cây cối, Hạ Nguyên tùy tiện bẻ gẫy một cành cây.

Phía trước của cành cây rất nhọn, có thể coi như trường mâu mà sử dụng.

Lúc này, từng bóng dáng bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh.

Hạ Nguyên sửng sốt.

Những người này, không phải là học viên của Lăng Vân học viện hay sao?

Vì sao bọn họ cũng xuất hiện?

Chẳng lẽ nói, chế độ giải trí này, thực ra là một bản đồ cho tất cả người chơi cùng chơi chung?

"Ồ, Vân Hi, ngươi cũng ở đây à?"

"Văn Thường, cảnh sắc nơi này đẹp quá!"

"Không ngờ mọi người chúng ta lại ở cùng một chỗ, chế độ giải trí này có phần khác biệt đấy…"

Một loạt tiếng sợ hãi thán phục vang lên trong những học viên này.

"Hạ tiền bối, ngài đang chuẩn bị làm gì vậy?"

Cố Vân Hi chú ý tới Hạ Nguyên cầm cây thương tự chế trong tay ở cách đó không xa, ánh mắt hơi sáng ngời.

Hạ Nguyên tiền bối, chẳng lẽ đã phát hiện ra cái gì thứ tốt?

Ngay lập tức, tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía hắn ta.

Hạ Nguyên nhún nhún vai: "Bắt cá."

Bắt cá?

Mọi người sửng sốt.

Đường đường cao thủ cảnh giới Vấn Đạo, không ngờ lại tự mình đi bắt cá?

Ứng Vô Cực khẽ nhíu mày: "Hạ Nguyên, ngươi không phải là nhàn rỗi không có việc gì làm đấy chứ?"

Có thể khiến cho Ứng Vô Cực nói ra câu nói như vậy, đủ để thấy được tâm tình của hắn ta như thế nào.

"Không biết các ngươi có chú ý tới bản thân mình không có tu vi không có hay không? Chế độ giải trí này không giống với những chế độ khác." Hạ Nguyên không để ý, hắn ta cười cười nói.

"Tu vi?"

Mọi người sửng sốt, vội vàng xem xét tu vi của chính mình.

Quả nhiên, hiện tại tất cả mọi người không có linh khí, đều hoàn toàn là người bình thường.

Có người mở ra màn hình hiển thị lựa chọn, trong tầm mắt, kết quả không ngoài dự đoán.

Bọn họ căn bản không nhìn thấy biểu tượng thương thành quen thuộc.

Mà là biến thành ba lô.

Cùng với thông tin cá nhân ở phía dưới màn hình.

"Đây là có chuyện gì hay sao?" Ứng Vô Cực khó hiểu.

"Theo suy đoán của ta, chế độ giải trí này, chính một thế giới nhỏ đặc thù, vạch xuất phát của mọi người ở trong đều giống nhau."

"Ở trong này, chúng ta hoàn toàn có thể ôn lại hành trình từ một người thường từng bước trở nên mạnh hơn!"

Trên khuôn mặt của Hạ Nguyên tràn đầy vẻ hưng phấn, hắn ta cảm giác bản thân mình đã muốn phát hiện bí mật lớn nhất của chế độ giải trí!

Chương 176: Nơi này và hiện thực không có gì chênh lệch cả!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đám người Ứng Vô Cực nghe thấy lời nói của Hạ Nguyên, có chút đăm chiêu.

Nghĩ lại mà xem, quả thực là đạo lý này.

"Chế độ giải trí, một thế giới hoàn toàn mới."

Nhìn thấy khách hàng trong cửa hàng đều tiến vào không gian giả tưởng, Lạc Xuyên cũng cảm thấy hứng thú.

"Tử Yên, ngươi trông coi cửa hàng một lúc, ta phải vào chơi trò chơi."

Yêu Tử Yên gật gật đầu: "Đã biết, ông chủ."

Sau đó, Lạc Xuyên tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, đội mũ thực tế ảo lên.

Hắn tiến vào Tháp Thí Luyện một cách thuần thục, sau đó lựa chọn chế độ giải trí mới xuất hiện.

Lúc này, đám người Hạ Nguyên còn đang bàn tán.

Bóng dáng của Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh, lại dọa bọn họ nhảy dựng.

"Ông chủ?"

Lạc Xuyên hỏi: "Các ngươi cảm giác như thế nào?"

"Ông chủ, chế độ giải trí này, có phải bản đồ của một thế giới đặc thù hay không?" Cố Vân Hi không nhịn được đưa ra nghi vấn của bản thân mình.

Lạc Xuyên khẽ vuốt cằm: "Có thể nói như vậy."

Hắn lại nói tiếp: "Các ngươi hoàn toàn có thể coi nơi này như một thế giới chân thực. Bởi vì bản đồ này cùng với thế giới hiện thực không có bất cứ chênh lệch nào cả."

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người hít một hơi khí lạnh.

Nghe lời nói của ông chủ, chẳng lẽ hắn đã trực tiếp sáng tạo ra một thế giới giả tưởng hoàn chỉnh hay sao?

Thân phận của ông chủ rốt cuộc là gì?

Trong giây lát, trong lòng bọn họ không có gì khác ngoài rung động, còn có hiếu kì nồng đậm.

"Đương nhiên, ở thế giới này cũng có thể tu luyện linh khí, cũng có các loại linh dược và bảo tàng ẩn dấu." Lạc Xuyên nói tiếp.

"Xin hỏi ông chủ, những thứ kia, có thể đưa ra thế giới hay không?" Hạ Nguyên không nhịn được hỏi.

Dù sao thế giới này cho dù tốt đến đâu, từ đầu đến cuối nó vẫn là thế giới giả tưởng!

Nếu không thể mang những thứ đó về thế giới hiện thực, như vậy chế độ giải trí này chỉ sợ cũng chỉ có tác dụng "giải trí" mà thôi.

"Ta đã nói qua, nơi này và thế giới hiện thực không có bất cứ chênh lệch nào." Giọng nói của Lạc Xuyên rất bình thản: "Đương nhiên, đừng suy nghĩ đến thực thể gì đó."

Hô hấp của mọi người đều trở nên dồn dập.

Bọn họ hiểu được ý tứ trong lời nói của Lạc Xuyên.

Trong không gian giả tưởng gì đó, không ngờ có thể trực tiếp đưa đồ ra thế giới hiện thực, đây là điều bọn họ không ngờ tới!

Cho dù thực thể gì đó không mang về được, còn có tu vi, võ kỹ gì đó là phi thực thể mà!

Chế độ giải trí, hoàn toàn có khả năng cho phép bọn họ tu luyện ở thế giới khác!

Cách tăng tu vi lên của chế độ này và chế độ khiêu chiến, chế độ sàn đấu là hoàn toàn khác nhau!

"Nhắc nhở các ngươi một câu, điều quan trọng nhất với các ngươi bây giờ, chính là tiếp tục sinh tồn ở trong thế giới này." Lạc Xuyên nói tiếp.

Ở chế độ giải trí, khi mới bắt đầu mọi người đều là người thường.

Hiện tại bàn bạc chuyện tu luyện, tăng thực lực lên thì vẫn còn quá sớm.

Hạ Nguyên gật đầu, trên khuôn mặt mang theo vẻ hưng phấn: "Ông chủ, ta biết! Ngay cả ta cũng không nghĩ tới, ở trong này không ngờ cũng sẽ cảm giác được cơn đói."

Lạc Xuyên nói: "Cho nên mới nói, nơi này và hiện thực không có chênh lệch."

Tiếp theo, một đám học viên tụ tập cùng nhau bàn bạc cái gì đó.

Đột nhiên biến thành người thường không hề có tu vi, hơn nữa phải tồn tại trong khu rừng rậm xa lạ này, nói thật, bọn họ đều có phần luống cuống.

Lúc này Hạ Nguyên đã cầm giáo đi đến chỗ nước cạn của hồ nước.

Hắn ta chuẩn bị bắt cá!

Liên tiếp mấy lần, đều không đâm trúng cá, Hạ Nguyên đã cảm giác có chút phát điên.

Rõ ràng nhìn thấy cá ngay phía dưới cây giáo, nhưng không thể xiên trúng!

Tức giận!

"Chuyển vị trí ngươi công kích, phóng tới phía dưới con cá."

Giọng nói của Lạc Xuyên vang lên bên cạnh.

"Vì sao phải đặt ở phía dưới?"

Cố Vân Hi nghi hoặc, nàng không thể lý giải ý tứ trong lời nói của Lạc Xuyên.

"Đúng vậy, thời điểm công kích, không phải nên nhắm vào cá hay sao?"

Các học viên còn lại đều đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Lạc Xuyên.

Các học viên nhàn rỗi đến mức nhàm chán, bọn họ ở ven hồ nhìn Hạ Nguyên bắt cá.

Chương 177: Khi khoa học hiện đại đi tới thế giới khác

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ứng Vô Cực nhíu mày suy nghĩ.

Hắn ta biết, nếu ông chủ nói như vậy, nhất định là có đạo lý tương ứng.

"Phía dưới của cá?"

Hạ Nguyên nghe được lời nói của Lạc Xuyên, hắn ta cũng cảm thấy khó hiểu, không rõ vì sao phải công kích vị trí kia.

Tuy nhiên với kiến thức của ông chủ, chắc là sẽ không sai.

Hắn ta lựa chọn tin tưởng ông chủ!

Hạ Nguyên nín thở ngưng thần, nhìn chằm chằm mặt nước.

Thật trùng hợp, một con cá đang bơi qua trước mặt hắn ta.

Cơ hội tốt!

Ánh mắt của Hạ Nguyên ngưng tụ lại, lực lượng cánh tay bùng nổ, thậm chí cây giáo còn xuất hiện tiếng xé gió!

Lần này vị trí mà hắn công kích, chính là phía dưới con cá!

Xích!

Khác với những lần trước, lần công kích này trực tiếp xuyên qua con cá!

Hạ Nguyên cầm lấy cây giáo, nhìn thấy con cá vẫn còn đang không ngừng giãy dụa ở phía trên, hơi kinh ngạc.

"Không ngờ, thật sự trúng mục tiêu…"

Hạ Nguyên đi đến bờ hồ, đặt cây giáo lên trên mặt đất.

Hắn ta nhìn về phía Lạc Xuyên, cảm thấy khó hiểu hỏi: "Ông chủ, vì sao công kích phía dưới con cá lại có thể trúng mục tiêu, ta rõ ràng nhắm chính xác vào con cá, kết quả lại công kích không trúng?"

Vấn đề này, cũng là nghi hoặc ở trong lòng của mọi người.

Rốt cuộc là vì sao?

Nhìn thấy một đôi mắt tràn ngập tò mò kia, Lạc Xuyên cảm giác, bản thân mình cần phải phổ cập cho bọn họ một chút sức hấp dẫn của vật lý!

Khoa học ở thế giới khác, sẽ từ Lạc Xuyên ta phát dương quang đại!

"Các ngươi cũng biết, vì sao chúng ta có thể nhìn thấy mọi thứ hay không?"

Lạc Xuyên hơi suy nghĩ, đưa ra một vấn đề.

"Là bởi vì chúng ta có mắt!" Cố Vân Hi trả lời một cách hưng phấn: "Có một số yêu thú không có mắt, bọn chúng dựa vào tinh thần lực để cảm giác cảnh vật xung quanh!"

Những học viên còn lại nghiến răng nghiến lợi.

Đáng giận!

Vấn đề đơn giản như vậy, không ngờ lại bị giành trước!

Trái với dự đoán của Cố Vân Hi, Lạc Xuyên lắc lắc đầu.

Rất rõ ràng, câu trả lời của nàng không đúng!

"Ông chủ, ta nói sai cái gì sao?" Cố Vân Hi có chút tức giận.

"Ta cảm giác, là bởi vì ánh sáng." Hạ Nguyên vuốt cằm, sau đó đưa ra đáp án như vậy.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

Khóe miệng của Hạ Nguyên lộ ra một nụ cười.

Đó là nụ cười của người thắng.

Cố Vân Hi khó hiểu: "Vì sao?"

Lạc Xuyên giải thích: "Ở trong một hoàn cảnh không có ánh sáng, cho dù ngươi có mắt, vẫn có thể nhìn đến đồ vật này nọ đúng không?"

Vẻ mặt của Cố Vân Hi cứng lại.

Dường như… Quả thật là đạo lý này…

"Nhưng…"

Cố Vân Hi còn muốn phản bác hai câu, bị bạn tốt Giang Văn Thường nhanh chóng kéo lại.

Giang Văn Thường thấp giọng khuyên nhủ: "Vân Hi, được rồi, ngươi cũng không phải không biết thực lực và cảnh giới của ông chủ, những chuyện hắn nói chắc là đều chính xác."

Cố Vân Hi "Ồ" một tiếng, không có phản bác nữa.

Nàng không phải loại nữ hài tử thô lỗ không biết lý lẽ.

Lúc này, giọng nói của Lạc Xuyên lại tiếp tục vang lên.

Hai người vội vàng lấy lại tinh thần, lắng nghe một cách cẩn thận.

Những điều mà Lạc Xuyên nói, bọn họ nghe đều có cảm giác khá mới lạ.

Điều này khác với việc tu luyện, tri thức hoàn toàn mới!

Lạc Xuyên: "Đúng là bởi vì có ánh sáng, cho nên chúng ta mới có thể nhìn thấy vạn vật trên thế giới này. Cũng giống như gương, ánh sáng chiếu lên trên mặt hồ, bị phản xạ ngược lại, dừng ở trong mắt của chúng ta, cho nên mới xuất hiện hình ảnh."

Mọi người gật đầu đồng ý.

Lời nói của Lạc Xuyên khá dễ hiểu, hơn nữa đều lấy những ví dụ đã trải nghiệm trong cuộc sống.

Lạc Xuyên nói tiếp: "Tương tự, sau khi ánh sáng truyền qua một số vật chất, đường đi sẽ phát sinh thay đổi tương ứng, loại hiện tượng này gọi là khúc xạ."

Nói tới đây, đã có người nghe không hiểu.

Lạc Xuyên biết, thực tiễn mới là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm chân lý.

Hắn tiện tay kiếm một nhánh cây xem như là thẳng tắp, đi đến bên hồ.

Mọi người đi theo.

"Các ngươi xem." Lạc Xuyên cắm nhánh cây vào trong nước: "Nhánh cây này nhìn qua có phải đã bị gấp khúc hay không?"

Chương 178: Mầm móng khai sáng đã được chôn xuống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn thấy nhánh cây có một nửa không chìm vào trong hồ, tất cả mọi người không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Hiện tượng ở trước mắt, quả thật là giống như Lạc Xuyên lời nói.

Trên mặt hồ và không khí chính là chỗ giao giới, nhánh cây nhìn qua đã bị gấp khúc một cách rõ ràng!

"Đây là, vì sao?" Cố Vân Hi thất thần, lẩm bẩm nói.

Đây cũng là nghi hoặc ở trong lòng mọi người.

Vì sao sẽ xuất hiện hiện tượng như vậy?

"Đơn giản mà nói, chính là bởi vì tốc độ ánh sáng truyền đi trong không khí và tốc độ truyền đi trong nước không giống nhau, cho nên mới xuất hiện hiện tượng như vậy."

Hiện tại Lạc Xuyên cảm giác bản thân mình giống một thầy giáo.

Mọi người nghe đến mức ngây người.

Ông chủ đã nói gì vậy?

Rõ ràng nghe không hiểu, nhưng cảm giác thật có vẻ rất lợi hại.

Lạc Xuyên cũng biết, đối với những người tu luyện ở thế giới khác mà nói, học tập tri thức của một hệ thống hoàn toàn mới là chuyện khó khăn đến mức nào.

Cho nên hắn cũng không nghĩ đến việc trực tiếp làm cho bọn họ hiểu được.

Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên: "Ta nói những chuyện này, nhìn như bình thường, nhưng thực ra bao hàm chí lý của thiên địa."

"Mặt trời vì sao mọc lên ở phương đông lặn ở phương tây, lá cây vì sao mùa thu lại rụng, mặt biển vì sao nhìn qua lại lồi lõm…"

"Mấy vấn đề này, các ngươi có biết đáp án hay không?"

Mọi người suy tư, đều nhíu mày.

Những chuyện mà ông chủ nói, rõ ràng chính là những chuyện thường thức.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ, lại có thể phát hiện những chỗ khác thường ở trong đó.

Đúng vậy, rốt cuộc là vì sao lại như thế?

"Đáp án của vấn đề, cần bản thân các ngươi đi tìm kiếm."

Lạc Xuyên dứt lời, lập tức rời khỏi trò chơi.

Mầm móng khoa học đã được chôn xuống, sự phát triển sau này phải dựa vào bản thân nó.

Sau khi Lạc Xuyên rời đi, những người này còn đang tự hỏi về những gì Lạc Xuyên nói.

Nhưng rõ ràng, chỉ là tự hỏi, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ căn bản không tìm thấy đáp án.

"Ông chủ thật đáng giận, nói cho chúng ta nhiều vấn đề như vậy, cũng không nói cho chúng ta biết đáp án!"

Cố Vân Hi nhe răng nanh nhỏ của bản thân mình, vẻ mặt đầy khí thế.

Những người còn lại đều gật đầu đồng ý.

"Ta luôn cho rằng, nếu tìm ra được đáp án của cho những vấn đề mà ông chủ nói, cộng thêm việc chúng ta nắm linh khí trong tay, nói không chừng có thể chạm đến đến lực lượng pháp tắc."

Vuốt cằm của mình, sắc mặt của Hạ Nguyên trở nên nghiêm túc.

Hắn ta thân là cảnh giới Vấn Đạo, hắn ta có thể hiểu được hàm nghĩa sâu xa hơn trong cuộc nói chuyện với Lạc Xuyên lúc trước.

Đó có lẽ là một cái phương pháp tu hành hoàn toàn mới!

Ứng Vô Cực khẽ gật đầu: "Có đạo lý."

Sau khi mọi người lại tự hỏi, bọn họ bắt đầu bắt cá.

Bởi vì đói bụng.

Dựa theo biện pháp Lạc Xuyên nói lúc trước, từng con cá bị bắt được.

Rất nhanh chóng, bọn họ lại gặp phải một vấn đề khó khăn.

Không có lửa.

"Không có lửa thì làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ăn sống hay sao?"

Nhìn thấy cá trước mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn của Cố Vân Hi tràn đầy vẻ ghét bỏ.

Thân là học viên của Lăng Vân học viện, tiểu công chúa của Long Thục đế quốc, từ trước đến nay nàng đều có cẩm y ngọc thực.

Tuy rằng đây là thế giới giả tưởng, nhưng nàng cũng không muốn trải nghiệm như vậy!

Các học viên còn lại cũng đều như thế.

Thế nhưng, bọn họ cũng không có biện pháp giải quyết vấn đề.

Dưới tình huống có tu vi, một võ kỹ vô cùng đơn giản, là có thể giải quyết vấn đề ngay lập tức.

Nhưng mấu chốt là, hiện tại bọn họ đều là người thường!

Ngay cả tu vi cũng không có, làm sao có thể sử dụng võ kỹ?

"Ta từ bỏ!"

Hạ Nguyên hít sâu một hơi, nói như thế.

Nguyên nhân hắn ta tiến vào chế độ giải trí, chính là bởi vì tò mò mà thôi.

Hiện giờ xem ra, trong khoảng thời gian ngắn chắc là không có cách nào khác giải quyết vấn đề ngay lập tức.

Cho nên chuẩn bị rời khỏi, chơi một chút những trò chơi khác.

Một ngày chỉ có ba giờ, Hạ Nguyên cũng không muốn tất cả thời gian đều lãng phí ở trong này.

Sau đó, Hạ Nguyên rời khỏi chế độ giải trí.

Lời editor: Cảm ơn đại thần congbi12304 đã đẩy KP cho bọn muội, hôm nay bạo thêm một chương nữa nha!!!

Chương 179: Ngọn lửa của nền văn minh đã được đốt lên thành công!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Hạ Nguyên rời đi, Ứng Vô Cực cũng rời khỏi chế độ giải trí.

Đám người Cố Vân Hi vẫn còn chưa bỏ cuộc.

Có lẽ là bởi vì tình huống hiện tại đã kích phát ý chí chiến đấu của bọn họ!

"Ta nghe nói, thông qua ma sát có thể nhóm lửa!" Có người suy nghĩ một phen rồi nói.

"Ma sát để nhóm lửa? Nghe nói này những thôn xóm ở trong vùng đất hoang vu chính là dựa vào biện pháp này để tạo ra lửa!" Ánh mắt người nào đó sáng lên.

"Một khi đã như vậy, chúng ta thử xem thế nào!"

Sau đó, bảy tên học viên phân công hợp tác.

Có người thu thập bó củi, có người chuẩn bị tự mình động thủ.

Tiêu Thành cầm gậy gỗ, dáng vẻ như không biết bắt tay làm từ đâu.

"Ta nói này Tiêu Thành, rốt cuộc ngươi có thể làm được hay không?" Nhìn hắn ta một mực do dự, Cố Vân Hi khẽ nhíu mày.

"Sao ta lại không làm được!" Tiêu Thành hơi trừng lớn hai mắt, phản bác theo bản năng.

Thân là một nam nhân, vấn đề coi trọng nhất chính là người khác hỏi hắn ta có làm được hay không!

Nói xong, Tiêu Thành cầm gậy gỗ, cố gắng châm lửa ở trên một bó củi khô.

"Ta nói, như thế này rốt cuộc có được hay không?" Nhìn thấy dáng vẻ mệt mỏi đầu đầy mồ hôi của Tiêu Thành, Giang Văn Thường không nhịn được hỏi.

"Đương nhiên là được!" Tiêu Thành đáp lại một tiếng.

Hiện tại hắn ta gần như đã ngửi thấy mùi khói.

Lúc này, các học viên còn lại đều vây quanh lại đây.

"Khói! Khói!"

"Mau! Lấy cỏ khô lại đây!"

"Cẩn thận một chút! Đừng dập tắt mồi lửa…"

Mọi người đều luống cuống tay chân.

Một lát sau, có từng đám khói bốc lên.

Nhìn thấy ánh lửa lóe lên, trong lòng Tiêu Thành có một loại cảm giác tự hào.

Đây là ngọn lửa do hắn tự mình châm lên!

Ánh mắt kính nể của những học viên còn lại, cũng khiến cho hắn ta cảm giác có chút hưởng thụ.

Kế tiếp, chính là thời gian đốt nướng.

Mọi người có chút luống cuống tay chân, nhưng lại tràn ngập cảm giác sung sướng.

Mùi cá nướng thoang thoảng trong không khí, còn có một loạt tiếng nói chuyện vang lên…

Mà Hạ Nguyên, sau khi rời khỏi chế độ giải trí, trở lại không gian lúc bắt đầu.

Lần này, hắn ta muốn xem cách sử dụng của giáo trình dạy nấu ăn!

Ấn vào, hoàn cảnh xung quanh biến thành phòng bếp.

Hạ Nguyên có chút dở khóc dở cười: "Không ngờ thật sự là phòng bếp!"

Sau đó, hắn ta mở bảng lựa chọn, ấn một cái tùy ý.

Nhìn thấy bản thân mình bỗng nhiên biến thành góc nhìn thứ nhất của một người khác, Hạ Nguyên nghi hoặc.

Nhưng rất nhanh chóng hắn ta lập tức bình tĩnh lại.

Xem ra, đây chính là chỗ đặc thù của giáo trình dạy nấu ăn.

Hạ Nguyên đánh giá hoàn cảnh xung quanh mình.

Đây là một dãy núi.

Hiện tại hắn ta đang ở trên bầu trời của dãy núi.

Ở phía dưới hắn ta, một con Hắc Ngưu có kích thước có thể so sánh với một ngọn núi đang theo dõi hắn ta một cách gắt gao!

Hạ Nguyên hơi kinh hãi.

Hắn ta biết và đã nghe nói qua loại yêu thú này.

Thiên Thanh Ly Ngưu, một loại yêu thú có thực lực mạnh mẽ.

Nghe đồn nó có huyết mạch của thần thú kỳ lân thượng cổ!

Chỉ cần nhìn khí tức tản mát ra từ trên người con Thiên Thanh Ly Ngưu này, thực lực của nó chắc hẳn đã vượt qua cảnh giới Vấn Đạo!

Trong lòng Hạ Nguyên vô cùng rung động.

Chẳng lẽ, chuyện kế tiếp phải xảy ra, chính là "bản thân mình" chiến đấu với Thanh Thiên Ly Ngưu hay sao?

"Đầu tiên, bước đầu tiên chế biến thịt trâu nướng nguyên con, là giết một con Thiên Thanh Ly Ngưu."

Một giọng nói thình lình vang lên, khiến cho Hạ Nguyên sửng sốt.

Cái quái gì vậy?

Trâu nướng nguyên con?

Hạ Nguyên bỗng nhiên nghĩ đến, bản thân mình đang xem giáo trình dạy nấu ăn!

Thu hoạch nguyên liệu nấu ăn, coi như là giáo trình dạy nấu ăn hay sao?

Hít sâu một hơi, Hạ Nguyên áp chế rung động ở trong lòng, dồn hết tất cả tâm trí vào trong.

Tiếp theo, hắn ta nhìn thấy "chính mình" chậm rãi vươn tay phải.

Trong tay hắn ta đang cầm một con dao làm bếp bằng bạc sáng bóng!

Chương 180: Phân đội nhỏ báo thù đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hạ Nguyên không nhìn lầm!

Thứ trong tay "hắn ta", chính là một con dao làm bếp!

Đối mặt với Thiên Thanh Ly Ngưu lại dùng dao làm bếp?

Hạ Nguyên đã có chút hoài nghi nhân sinh.

Thiên Thanh Ly Ngưu gầm nhẹ, "Hạ Nguyên" chém một đao xuống.

Một đao này giống như chặt đứt thời không!

Trong mắt của Thiên Thanh Ly Ngưu xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Ngăn không được, cũng không có cách nào ngăn cản!

Tuy rằng Thiên Thanh Ly Ngưu vẫn còn đứng ở nơi đó, những đã mất đi hơi thở sinh mệnh.

Nó đã muốn bị chém chết thần hồn!

Hạ Nguyên vô cùng khiếp sợ!

Trong lòng hắn ta nỉ non: "Một đao này…"

Hạ Nguyên có thể nhìn ra được, thứ mà một đao này chém cũng không phải là thân thể, mà là thần hồn!

Hắn ta giống như thấy được một cách khác để dùng đao!

Tâm thần của Hạ Nguyên có chút hoảng hốt, hắn ta tiến vào trạng thái ngộ đạo!

Ngộ đạo, là một loại cơ duyên đặc thù mà vô số người tu luyện trên Thiên Lan đại lục chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Sau khi ngộ đạo, thực lực của người tu luyện thường thường có thể tăng lên rất nhiều!

Lúc này, Lạc Xuyên đang ở trước cửa tiệm phơi nắng bỗng nhiên đã nhận ra chuyện gì đó, nhìn vào phía trong cửa hàng.

Yêu Tử Yên cũng đưa ánh mắt chuyển lên trên người Hạ Nguyên.

Ở quanh thân thể của Hạ Nguyên đích quanh thân, tản ra một loại khí

tức huyền ảo.

"Thật sự là một cơ duyên tốt!" Yêu Tử Yên không khỏi cảm thán một câu.

…

Cùng lúc đó.

Ngoài thành Cửu Diệu.

Có một đoàn người chậm rãi đến gần.

Người cầm đầu, đúng là phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ, Sở Dương Bình!

Ngày đó, Lạc Xuyên giao chiến cùng với hình chiếu thần hồn, gây ra náo động rất lớn ở thành Cửu Diệu.

Hiện giờ, Sở Dương Bình tự mình đi vào thành Cửu Diệu, chính là muốn báo thù cho đứa con Sở Vân Phi của ông ta!

Ở bên cạnh Sở Dương Bình, còn có bốn lão già.

Những người này, tất cả đều có thực lực cảnh giới Vấn Đạo!

Có thể nói, ngoại trừ một gã trưởng lão Vấn Đạo ở lại, chiến lực cao nhất của Ngân Nguyệt phủ đều ở trong này!

"Tiêu diệt thần hồn của ta, sát hại con ta, cho dù ngươi trốn ở trong thành Cửu Diệu, ta cũng muốn lấy tính mạng của ngươi!"

Sắc mặt của Sở Dương Bình lộ vẻ lạnh lùng, giọng nói nhỏ giống như từ dưới Cửu U vang lên.

"Vào thành!"

"Tuân mệnh!"

Năm người đi về phía thành Cửu Diệu, khí tức cảnh giới Vấn Đạo trực tiếp quét qua xung quanh.

Một ít người tu luyện có thực lực hơi yếu chỉ cảm thấy tức ngực, vô cùng buồn bực, muốn hộc mấy ngụm máu!

Tuy nhiên bọn họ chỉ giận mà không dám nói gì!

Bởi vì ở Thiên Lan đại lục, cường giả vi tôn là đạo lý vĩnh hằng không thay đổi!

Đồng thời, bọn họ cũng thấy được biểu tượng trên ngực của năm người — một vầng trăng bạc!

"Người của Ngân Nguyệt phủ? Tại sao bọn họ lại đến thành Cửu Diệu?"

"Khoảng thời gian trước, hình chiếu thần hồn bị giết kia chắc là của phủ chủ Ngân Nguyệt phủ? Ngân Nguyệt Lâm Thiên, chính là võ kỹ đặc biệt của Ngân Nguyệt phủ mà!"

"Ta thấy người vừa lướt qua có diện mạo khá giống với hình chiếu thần hồn!"

"Suỵt! Đừng lên tiếng! Ngươi không muốn sống nữa hay sao…"

"Ồ! Nguy rồi! Chẳng lẽ có cường giả Vấn Đạo giao thủ ở trong thành Cửu Diệu hay sao…"

Nhìn thấy bóng dáng năm người vào thành, một loạt tiếng nói nhỏ vang lên.

Rất nhanh chóng, mấy tin tức này dần dần khuếch tán trong thành Cửu Diệu.

Thành vệ quân nhìn thấy năm người vào thành, không dám ngăn trở chút nào.

Năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo có ý định không tốt tiến vào thành Cửu Diệu, tuyệt đối là chuyện lớn cấp một!

"Các ngươi ở đây nhìn cửa thành, ta đi nói chuyện này cho bệ hạ biết!" Đội trưởng trầm giọng nói.

"Vâng!"

…

"Phủ chủ, kẻ địch của chúng ta ở nơi nào?" Một gã trưởng lão hỏi.

Sở Dương Bình nheo mắt nói: "Ngày đó nơi hình chiếu thần hồn của ta biến mất chính là ở phía đông thành Cửu Diệu, nhưng vị trí cụ thể thì ta không biết."

"Chúng ta làm thế nào để tìm được hắn?"

"Đi hoàng thành." Sở Dương Bình nhìn về phía trong thành: "Cơ Vô Hối

chắc chắn biết được vị trí của người nọ. Nếu như hắn không nói lời nào, hoàng đế như hắn sợ là sẽ không an ổn!"

Thành Cửu Diệu quả thực nắm chắc để nói như vậy.

Khoảng chừng năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, tuyệt đối có thể quét ngang thế lực nhất lưu bình thường!

Tuy Thiên Tinh đế quốc cũng có vài người tu luyện ở cảnh giới Vấn Đạo.

Nhưng hiện tại mặt ngoài của thành Cửu Diệu, chỉ có hai người là Bạch lão và Cơ Vô Hối!

Chương 181: Thiên Tinh Đại Đế đau đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hoàng thành.

Với sắc mặt vội vàng, đội trưởng Thành Vệ quân vội vã chạy tới, báo cáo chuyện vừa mới xảy ra cho Cơ Vô Hối với giọng nói có phần bối rối.

Nghe báo cáo của thuộc hạ, Cơ Vô Hối xưa nay trên khuôn mặt không lộ hỉ nộ, cũng xuất hiện một chút dao động.

Ngón trỏ của Cơ Vô Hối gõ nhẹ lên lưng ghế dựa, lông mày rậm hơi nhíu lại, tâm tình hiển nhiên không bình tĩnh giống như là nhìn thoáng qua.

"Ngươi nói là, phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ tự mình đi tới thành Cửu Diệu?"

"Đúng vậy! Bệ hạ, thuộc hạ tận mắt nhìn thấy! Mặt khác còn có bốn người, cũng đều là người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo!"

Đội trưởng Thành Vệ quân trầm giọng nói, mồ hôi trên trán hắn ta đã chảy thành dòng sắp rơi vào trong mắt, vô cùng chua xót, nhưng cũng không dám có chút dị động nào.

Bởi vì uy thế mà Cơ Vô Hối phát ra theo bản năng, tuyệt đối không phải thứ mà hắn ta có khả năng chống cự được!

Cơ Vô Hối cảm giác hơi đau đầu.

Tuy rằng lúc ấy Lạc Xuyên giết chết Sở Vân Phi, thời điểm hắn tiêu diệt hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình, Cơ Vô Hối đã dự đoán được Ngân Nguyệt phủ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhưng hắn ta không nghĩ tới chính là, không ngờ sự trả thù của Ngân Nguyệt phủ lại tới nhanh như vậy.

Không ngờ tên Sở Dương Bình kia lại tự mình đến đây.

Năm tên cao thủ Vấn Đạo, chỉ sợ hiện tại cao tầng của Ngân Nguyệt phủ đã gần như không còn ai nữa rồi?

"Được rồi, ngươi đi xuống đi! Việc này ta tự có quyết định!" Cơ Vô

Hối khoát tay áo.

"Tuân mệnh!" Đội trưởng Thành Vệ quân nhẹ nhàng thở ra ở trong lòng, bệ hạ có thể nói như vậy, xem ra đã có biện pháp đối phó.

Đợi sau khi hắn ta rời đi, thân hình của Bạch Lão hiện lên ở bên cạnh Cơ Vô Hối.

"Bạch lão, chuyện này ngươi thấy thế nào?" Cơ Vô Hối hỏi.

"Theo như ta thấy, có khả năng rất lớn Sở Dương Bình sẽ trực tiếp đến hoàng thành." Bạch lão hơi híp mắt, đưa ra câu trả lời thuyết phục.

Sở Dương Bình không biết hung thủ rốt cuộc là người phương nào.

Dù sao hình chiếu thần hồn của cường giả Vấn Đạo, sau khi bị giết cũng không có năng lực truyền tin.

Sở Dương Bình chỉ có thể đại khái biết được vị trí hình chiếu thần hồn bị giết.

Thế nhưng, bởi vì nơi này là thành Cửu Diệu, mọi chuyện lập tức có vẻ rất đơn giản.

Thành Cửu Diệu thân là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, Thiên Tinh Đại Đế đương nhiên biết được chuyện này!

Đó là lý do mà Sở Dương Bình sẽ trực tiếp tìm đến Cơ Vô Hối!

Cơ Vô Hối thở dài: "Đúng vậy, đây chính là điều mà trẫm lo lắng. Năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, tuy rằng trẫm cũng không sợ bọn họ, nhưng nếu thật sự giao thủ, sợ là không giữ được thành Cửu Diệu."

Chiến đấu giữa cảnh giới Vấn Đạo mạnh tới nỗi đủ để ảnh hưởng đến phạm vi trăm dặm!

Nói là hủy thiên diệt địa để hình dung cũng không quá một chút nào!

Hơn nữa hiện tại năm người Sở Dương Bình đang ở trong thành Cửu Diệu, mở ra trận pháp hộ thành cũng không có một chút tác dụng nào cả!

Về phần nói cho bọn họ biết người tiêu diệt Sở Vân Phi thực ra là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối căn bản không dám!

Với thực lực của ông chủ, nếu biết được hắn ta bán đứng chính mình mà nói, hậu quả nặng nề hơn việc phải giao thủ với năm người tu luyện

cảnh giới Vấn Đạo nhiều lắm!

Tu luyện giới, những kẻ bị khinh thường nhất chính là những người đi mật báo kia!

"Nói chuyện này cho ông chủ, hỏi một chút thì như thế nào?" Bạch lão suy nghĩ một chút, nói ra ý nghĩ của chính mình.

Ánh mắt của Cơ Vô Hối sáng lên, trên khuôn mặt đột nhiên xuất hiện vẻ bừng tỉnh, lộ ra một nụ cười: "Như thế rất tốt!"

Đưa quyền quyết định cho ông chủ, đây quả thực là một biện pháp tốt!

Cơ Vô Hối hít một hơi thật sâu, lấy ra một khối ngọc bội từ bên hông.

Ngọc bội này có năng lực truyền tin.

Sau đó, Cơ Vô Hối rót thần niệm của bản thân mình vào trong đó, ngọc bội lập tức lóe lên một tia sáng…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng mặt trời, bỗng nhiên cảm giác được trong không gian hệ thống của bản thân mình có động tĩnh gì đó.

Hắn mở ra, sau đó lấy ra một khối ngọc bội lấp lánh ánh sáng.

"Đây là đồ vật gì vậy?" Khuôn mặt của Lạc Xuyên lộ vẻ nghi hoặc.

Hắn suy nghĩ tìm hiểu.

Ngay sau đó, Lạc Xuyên bừng tỉnh.

Hắn nhớ ra, khối ngọc bội này là khi lần đầu tiên Cơ Vô Hối đi vào Khởi Nguyên Thương Thành đã đưa cho hắn.

Vốn Lạc Xuyên cũng không muốn, nhưng mà không chịu nổi Cơ Vô Hối cứ muốn quỳ xuống cầu hắn, cho nên chỉ có thể miễn cưỡng nhận lấy.

Theo như lời nói của Cơ Vô Hối, ngọc bội này có năng lực truyền tin.

Lúc ấy Lạc Xuyên cũng không để ý, trực tiếp ném khối ngọc bội này vào trong không gian của hệ thống ăn bụi.

"Cơ Vô Hối truyền tin cho ta, chẳng lẽ là có chuyện gì?" Lạc Xuyên nghi hoặc.

Lời editor: Vừa khóc vừa cảm ơn đại thần LãngLýBạchĐiều đã đẩy 100KP cho bọn muội!!! Lần này là khóc thiệt!!!! Muội sẽ bạo thêm 5c trong

nước mắt!!!! Hôm nay 30 rồi đẩy KP có tác dụng gì đâu các đại thần ơi, trong khi 24h đêm nay KTB reset lại, tất cả KP của tháng cũ đều trở nên vô ích!!!!! Khóc 24 dòng sông. Cuối tháng quỳ xin các đại thần đừng đẩy KP các đại thần cứ đẩy, đầu tháng quỳ cầu KP thì không có một cọng KP nào!!! Vì sao vì sao vì saooooooooooooooooo???

THÔNG BÁO: MUỘI KHÔNG NHẬN ĐẨY KP BẠO CHƯƠNG TỪ NGÀY 24-30 HẰNG THÁNG.

Chương 182: Cấm vệ quân không dễ làm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phương pháp sử dụng ngọc bội rất đơn giản.

Lạc Xuyên đưa thần niệm của bản thân mình vào trong, lập tức cảm giác được tin tức do Cơ Vô Hối truyền lại.

"Người của Ngân Nguyệt phủ?"

Lạc Xuyên đầu tiên là khó hiểu, sau đó mới khẽ gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Hình chiếu thần hồn mà hắn tiêu diệt lúc trước, dường như chính là phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ.

"Cơ Vô Hối hỏi ta có muốn nói tin tức của Khởi Nguyên Thương Thành cho Sở Dương Bình biết hay không?"

Lạc Xuyên vuốt cằm suy nghĩ.

Nếu là một người tu luyện bình thường bị Sở Dương Bình để ý, chỉ sợ Cơ Vô Hối căn bản trực tiếp có thể đưa ra quyết định.

Đáng tiếc, hiện tại nhân vật chính của vấn đề là Lạc Xuyên.

Một tiền bối có cảnh giới không biết cao đến mức độ nào.

"Người này đang giao quyền quyết định cho ta hay sao?" Lạc Xuyên cảm thấy hơi buồn cười.

Suy nghĩ một chút, hắn đưa ra quyết định.

Lạc Xuyên truyền lại một đạo tin tức vào trong ngọc bội: "Tùy ngươi."

Dù sao ở trong phạm vi mười cây số xung quanh Khởi Nguyên Thương Thành, hắn tuyệt đối là tồn tại vô địch.

Cho dù là Ngân Nguyệt phủ mang đến nhiều cảnh giới Vấn Đạo hơn, cũng chỉ là tặng thêm đồ ăn mà thôi.

Sau đó, Lạc Xuyên tiện tay ném ngọc bội vào trong không gian của hệ thống.

Ngươi đã hết giá trị rồi!

…

Nhìn thấy ngọc bội lóe ra ánh sáng, sắc mặt của Cơ Vô Hối đang lo lắng chờ đợi trở nên vui vẻ.

Hắn ta vội vàng xem xét tin tức truyền đến trong ngọc bội.

Rất nhanh chóng, vẻ mặt của Cơ Vô Hối biến thành dở khóc dở cười.

"Bệ hạ, làm sao vậy?" Bạch lão ở bên cạnh cảm thấy khó hiểu.

"Tự ngươi xem đi." Cơ Vô Hối giao ngọc bội cho Bạch lão.

Bạch lão mang theo nghi hoặc, xem xét tin tức trong ngọc bội.

Sau khi ông ta cảm giác được một tin tức "Tùy ngươi" ngắn gọn như vậy, không biết nên nói cái gì.

Bạch lão lắc lắc đầu dở khóc dở cười: "Quả thực rất có phong cách của ông chủ."

Cơ Vô Hối thở dài.

Bóng cao su lại bị ông chủ đá trở lại, quyền quyết định cuối cùng vẫn ở trong tay hắn ta.

"Tính thời gian, hiện tại đám người Sở Dương Bình chắc sắp đến đây rồi." Cơ Vô Hối có chút bất đắc dĩ nói.

Bạch lão gật đầu: "Đúng vậy. Bệ hạ, ngài đã nghĩ ra phải làm như thế nào bây giờ chưa? Nếu thật sự muốn đánh mà nói, lão phu dám cam đoan, người của Ngân Nguyệt phủ bọn họ, một kẻ cũng đừng hòng rời khỏi thành Cửu Diệu!"

Khi nói chuyện, một cỗ khí thế giống như chiến thần không kìm được xuất hiện từ trên người Bạch lão.

Sau khi tiến giai Vấn Đạo cửu phẩm, một lần nữa khôi phục đến trạng thái thân thể khi trẻ tuổi, Bạch lão vẫn luôn muốn hoạt động gân cốt một chút!

"Ta đương nhiên biết." Cơ Vô Hối nói: "Chính là một Ngân Nguyệt phủ, ta còn không để vào mắt. Nhưng nếu thực sự giao thủ mà nói, chỉ sợ thành Cửu Diệu sẽ không còn nữa."

Cơ Vô Hối không chấp nhận được cái giá phải trả khổng lồ như thế.

"Vậy hãy nói tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành cho bọn họ đi."

Bạch lão cười cười, trong mắt xuất hiện nụ cười vui sướng khi người khác gặp họa: "Ta cũng rất muốn nhìn xem, sau khi bọn họ gặp được ông chủ, sẽ có cảnh tượng như thế nào."

Cơ Vô Hối gật đầu, thở dài một tiếng: "Cứ như vậy đi! Hy vọng ông chủ không để bụng…"

Cửa thành của hoàng thành.

Năm người Sở Dương Bình đã đi đến nơi này.

"Người tới dừng lại!"

Một đám cấm vệ quân đề phòng bày trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ Sở Dương Bình, có chuyện muốn hỏi Thiên Tinh Đại Đế." Giọng nói lạnh nhạt của Sở Dương Bình vang lên.

Đồng thời, trên người của năm người đều có khí tức cảnh giới Vấn Đạo phát ra.

Hạ Thiên Vũ cảm nhận được khí tức này, khuôn mặt lộ vẻ cười khổ.

Lúc này mới được bao lâu, như thế nào lại có người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo đi tới hoàng thành?

Hiện giờ, ngay cả cấm vệ quân cũng không dễ làm!

"Làm phiền chờ một lát, ta tiến vào thông báo!" Hạ Thiên Vũ không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Chương 183: Ai cũng là diễn viên xuất sắc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân đội trưởng cấm vệ quân của Thiên Tinh đế quốc, Hạ Thiên Vũ có lo lắng của riêng hắn ta!

Sở Dương Bình khẽ nhíu mày.

Ngay khi ông ta chuẩn bị nói cái gì đó, một giọng nói to rõ bỗng nhiên từ trong chỗ sâu của hoàng thành vang lên.

"Hóa ra là phủ chủ Ngân Nguyệt phủ giáng lâm thành Cửu Diệu, không kịp tiếp đón từ xa!"

"Hạ Thiên Vũ!"

"Bệ hạ! Có thần!"

"Ngươi dẫn chư vị Ngân Nguyệt phủ trực tiếp lại đây đi!"

"Tuân mệnh!" Hạ Thiên Vũ cung kính đáp.

Sở Dương Bình khẽ nhíu mày, ông ta cảm giác sự tình có chỗ nào đó không thích hợp.

Chính mình rõ ràng là tới gây chuyện, vì sao thái độ của Cơ Vô Hối lại tốt như vậy?

Hơn nữa, Cơ Vô Hối dường như cũng không phải là loại người dễ nói chuyện gì cả!

"Phủ chủ, làm sao bây giờ?"

"Phủ chủ cẩn thận có gian trá…"

Bốn vị trưởng lão thấp giọng nói.

Sở Dương Bình cười nhạo một tiếng: "Hay cho một cái không tiếp đón từ xa! Nếu không tiến vào hoàng thành mà nói, chẳng phải là có vẻ ta không có can đảm hay sao? Các vị trưởng lão, theo ta đi vào!"

Ông ta vừa dứt lời, trực tiếp đi vào hoàng thành.

Bốn vị trưởng lão thấy thế, vội vàng đi theo…

Trong điện, Cơ Vô Hối ngồi ở trên hoàng ỷ.

Năm người Sở Dương Bình đứng đối diện với hắn ta.

Không khí ở hiện trường có chút khẩn trương.

"Cơ Vô Hối, ta đi tới nơi này, chỉ có một việc." Sở Dương Bình đi thẳng vào vấn đề nói: "Khoảng thời gian trước, con ta bị ngộ hại ở trong thành Cửu Diệu, ngươi là Thiên Tinh Đại Đế, chắc là biết chứ?"

Trên người Sở Dương Bình tỏa ra có từng trận hàn ý.

Cơ Vô Hối gật đầu: "Đương nhiên là biết. Lúc ấy ta cũng muốn ra tay tương trợ, đáng tiếc chậm một bước. Sở huynh, xin hãy nén bi thương."

Ừm, diễn xuất rất tốt.

Vẻ bi thương trên khuôn mặt cơ bản không nhìn ra được là giả.

Sở Dương Bình thầm mắng một tiếng cáo già ở trong lòng.

Sắc mặt vẫn lạnh lùng như trước, Sở Dương Bình nói tiếp: "Ta trực tiếp nói thẳng. Chính cái gọi là oan có đầu nợ có chủ, nói cho ta biết rốt cuộc là ai đã giết chết con ta!"

"Thành Cửu Diệu là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, ngươi đừng bảo ta rằng tin tức này ngươi cũng không biết!"

Sở Dương Bình hơi nheo ánh mắt lại, trên người tản ra khí tức nguy hiểm.

Nghĩ đến việc nếu Cơ Vô Hối từ chối mà nói, ông ta tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ!

Nhưng ngoài dự đoán của Sở Dương Bình, Cơ Vô Hối gật đầu: "Có thể nói cho ngươi biết người đó là ai."

Sở Dương Bình sửng sốt.

Tiến triển của sự tình, dường như thuận lời một cách không ngờ!

Từ lúc nào mà Cơ Vô Hối lại trở nên dễ nói chuyện như vậy?

Bốn gã trưởng lão còn lại cũng cảm thấy khó hiểu.

Bọn họ vốn đã chuẩn bị sẵn sàng ra tay, nhưng dường như Thiên Tinh Đại Đế lại không cho bọn họ cơ hội này!

Cơ Vô Hối mỉm cười, sau đó nói ra tin tức của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên, chỉ nói một bộ phận nhỏ.

Về thân phận và thực lực thật sự của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, Cơ Vô Hối đương nhiên sẽ không nói cho họ biết!

Hắn ta không ngốc!

Có thể trực tiếp hãm hại chết Sở Dương Bình, đó là điều không thể tốt hơn!

Sau khi nhận được tin tức, đoàn người Sở Dương Bình rời khỏi hoàng thành.

"Phủ chủ, tin tức mà Cơ Vô Hối nói, thật sự có thể tin được hay sao?" Có trưởng lão hỏi.

"Hắn không cần phải... lừa ta. Huống hồ, chỉ là một người tu luyện mà thôi, Cơ Vô Hối sẽ không bởi vì tên đó mà đối địch với Ngân Nguyệt phủ chúng ta." Sở Dương Bình thản nhiên nói.

Ông ta đưa ánh mắt nhìn về phía Khởi Nguyên Thương Thành, trên người tỏa ra hàn ý lành lạnh.

Thời khắc báo thù, rốt cục cũng đã điểm!

…

Thân ở thế giới giả tưởng, thời gian luôn trôi qua rất nhanh.

Ngay khi dòng thông tin hiện lên trước mắt, Hạ Nguyên biết, thời gian của trò chơi hôm nay đã kết thúc.

Hắn ta tháo mũ thực tế ảo xuống, thở dài bất đắc dĩ.

Chơi không đã cơn thèm.

Không có cách nào, chỉ có thể quay lại vào ngày mai.

Tuy nhiên thực lực đúng là tăng lên rất nhiều!

Hạ Nguyên cảm nhận được tu vi của bản thân mình lại đi tới cảnh giới Tôn Giả, trên khuôn mặt xuất hiện ý cười nồng đậm.

Thời gian của Ứng Vô Cực và người của Lăng Vân học viện cũng kết thúc, bọn họ đều rời khỏi trò chơi.

Chương 184: Ông chủ, có cần chúng ta ra tay không?

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chế độ giải trí thực sự không khác hiện thực một chút nào! Chỉ riêng việc làm ra lửa cũng tiêu hao nhiều thời gian của chúng ta như vậy!"

"Đúng vậy! Nhưng cũng may là cuối cùng đã nướng chín cá! Khỏi phải nói, chứ hương vị đúng là rất ngon!"

"Ta quyết định! Sau khi trở về bữa trưa nay ta sẽ ăn cá…"

Mọi người đàm luận một cách hưng phấn.

Lấy thân phận của người thường bắt đầu sinh tồn ở nơi hoang dã, đối với bọn họ mà nói là một thử thách mới lạ!

Quan trọng nhất, chính là ngươi không cần lo lắng bị nguy hiểm gì đó!

Thế giới giả tưởng, cho dù chết cũng không có gì ghê gớm!

Trực tiếp sống lại là được!

"Nhưng cũng phải nói lại, hiện tại nghĩ lại lời nói của ông chủ lúc trước, cảm giác rất có thâm ý!" Cố Vân Hi liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

Giang Văn Thường gật đầu đồng ý: "Đúng vậy! Ta cảm giác nếu hiểu được vấn đề ông chủ đưa ra, con đường tu luyện chỉ sợ sẽ trở nên vô cùng thuận lợi!"

Mọi người đưa ánh mắt về phía Lạc Xuyên.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Được rồi, đối với phản ứng như thế này của Lạc Xuyên, bọn họ đã thành thói quen.

"Nếu như vậy, ông chủ, vậy chúng ta đi trước." Hạ Nguyên chuẩn bị cáo từ.

Lạc Xuyên gật đầu.

Đám người Hạ Nguyên vừa mới đi đến cửa, bỗng nhiên dừng bước chân.

Ở trong hẻm, có năm người đang chậm rãi đi tới.

Ở trên người bọn họ tỏa ra sát khí khủng bố!

Người đến không có ý tốt!

Đây là ý nghĩ đầu tiên xuất hiện ở trong lòng mọi người!

Đồng thời, khí tức của cảnh giới Vấn Đạo trên người năm người kia cũng phóng ra xung quanh mà không hề che dấu một chút nào!

Đám người Cố Vân Hi bị khí thế trùng kích, sắc mặt đột nhiên trở nên tái nhợt, không thể không lui vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Sắc mặt của Ứng Vô Cực trở nên lạnh lùng.

Hắn ta nhìn thấy năm người chậm rãi đi tới, hơi nheo mắt lại, khí tức nguy hiểm từ trên người tỏa ra.

"Từ khi nào người của Ngân Nguyệt phủ cũng dám kiêu ngạo như vậy?" Giọng nói của Ứng Vô Cực mang theo hàn ý.

Đồng thời, hơi thở Vấn Đạo viên mãn phóng ra đối chọi với năm người kia không che dấu một chút nào!

Trong con hẻm nhỏ ngay lập tức xuất hiện một cơn gió lốc linh lực!

Ứng Vô Cực nhìn thấy biểu tượng Ngân Nguyệt trên quần áo, cho nên nhận ra thân phận của đám người Sở Dương Bình.

"Vấn Đạo viên mãn?" Giọng nói có chút ngạc nhiên và nghi ngờ của Sở Dương Bình vang lên.

Sau đó, ông ta nhìn thấy Ứng Vô Cực có sắc mặt lạnh như băng và Hạ Nguyên.

Sở Dương Bình nhíu mày.

Ông ta hiển nhiên cũng nhìn thấy được biểu tượng trên quần áo của hai người.

Người của Lăng Vân học viện và Huyền Nguyệt học viện.

Cảnh giới đều là Vấn Đạo cửu phẩm, xem ra thân phận chắc là đạo sư.

Sở Dương Bình cảm giác sự tình có chút không thuận lợi.

Căn cứ tin tức Cơ Vô Hối đưa ra lúc trước, hung thủ giết chết con của ông ta chính là ông chủ của cửa hàng này.

Nhưng hiện tại hai người xuất hiện từ trong cửa hàng này, chẳng lẽ nói hung thủ và người trong hai học viện lớn có giao tình?

Chuyện này có phần khó làm!

Mặc dù vậy, Sở Dương Bình cũng sẽ không rút lui.

Bởi vì chuyến đi này ông ta đi vào thành Cửu Diệu, đã có quyết định không chém giết hung thủ thề không bỏ qua!

"Hai vị, chúng ta đều không phải là kẻ địch, xin mau chóng rời đi!" Sở Dương Bình trầm giọng nói.

Ông ta cũng không hề để cho người của hai học viện lớn xen vào giữa ân oán của Ngân Nguyệt phủ bọn họ.

Mà lúc này Ứng Vô Cực và Hạ Nguyên cũng gần như đã đoán được nguyên nhân của sự việc.

Bọn họ nhớ tới một hồi chiến đấu xuất hiện ở thành Cửu Diệu trong khoảng thời gian trước.

Đương nhiên, một bên trong đó, chính là hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình!

Một bên khác, hiển nhiên chính là ông chủ!

Tâm tư của Ứng Vô Cực và Hạ Nguyên chuyển động.

Hiện tại, đúng là cơ hội tốt để có thể giành được thiện cảm của ông chủ!

"Ông chủ, có cần chúng ta ra tay hay không?" Hạ Nguyên nhìn về phía trong cửa hàng, giọng nói cung kính.

Chương 185: Cảnh tượng dường như khá quen mắt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sở Dương Bình nhíu mày.

Thân là đạo sư của Huyền Nguyệt học viện, cường giả Vấn Đạo viên mãn, vì sao thái độ đối với ông chủ này lại cung kính như thế?

Người này, rốt cuộc là người phương nào?

Trong giây lát, trong lòng Sở Dương Bình dâng lên một chút cảm giác bất an.

Nhưng ngay sau đó, sự bất an này đã bị ông ta ném ra sau đầu.

Buồn cười!

Bên phía ông ta cũng có hai gã Vấn Đạo viên mãn, một gã Vấn Đạo bát phẩm, hai gã Vấn Đạo ngũ phẩm!

Cho dù đối mặt với Tôn Giả nhất phẩm, bọn họ cũng có thể chống lại trong thời gian ngắn!

Một cái cửa hàng nho nhỏ, sao có thể có tồn tại cấp bậc tôn giả?

Sau đó, ở trong ánh mắt của Sở Dương Bình, một người thanh niên tuổi còn trẻ đi ra từ cửa hàng ở phía sau hai người.

Trong nháy mắt nhìn thấy Lạc Xuyên, Sở Dương Bình đã có thể khẳng định, hắn chính là hung thủ giết chết đứa con của bản thân mình!

"Không cần." Lạc Xuyên lắc lắc đầu.

Trong lòng Ứng Vô Cực và Hạ Nguyên có chút thất vọng, nhưng không dám phản bác.

Tuy rằng sau khi Ứng Vô Cực và Hạ Nguyên đột phá, thực lực cũng mạnh hơn rất nhiều so với cường giả Vấn Đạo bình thường.

Tuy nhiên nếu thật sự đánh nhau mà nói, đối mặt với năm người có cảnh giới Vấn Đạo, kết quả cuối cùng tất nhiên là sẽ bị thua!

Mà chỉ e dưới ảnh hưởng của trận chiến, thành Cửu Diệu sẽ trực tiếp bị hủy diệt!

Đương nhiên Lạc Xuyên không muốn nhìn thấy kết quả như vậy.

Lạc Xuyên nhìn năm người ở phía trước, chắp hai tay sau lưng, giọng nói bình thản: "Ngươi chính là phủ chủ của Ngân Nguyệt phủ?"

Sau khi Sở Dương Bình nhìn thấy Lạc Xuyên, đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Dựa vào miêu tả lúc trước của Cơ Vô Hối, hơn nữa dựa vào cảm ứng trong bóng tối, Sở Dương Bình có thể khẳng định, người này, chính là người giao thủ với ông ta ngày hôm đó!

"Các vị trưởng lão, cùng ta ra tay, tiêu diệt người này!"

Sở Dương Bình gầm lên một tiếng, linh lực toàn thân tăng vọt!

Mặt khác bốn gã trưởng lão cũng điều động linh lực toàn thân, thanh thế to lớn!

Ở trên bầu trời của thành Cửu Diệu, vô số mây đen hội tụ, tỏa ra khí tức khủng bố.

Năm người liên thủ, trực tiếp sử dụng võ kỹ cực mạnh!

Bọn họ không muốn cho Lạc Xuyên có một chút cơ hội nào để phản kháng cả!

Lập tức, ánh sáng chói mắt xuất hiện ở phía sau những đám mây đen.

Mây đen tản đi, một vầng trăng bạc khổng lồ treo lơ lửng ở phía chân trời!

Vầng trăng bạc và mặt trời tôn nhau lên, nhìn qua vô cùng quỷ dị!

"Vẫn giống như vậy."

Lạc Xuyên chắp hai tay sau lưng, nhìn thấy dị tượng trên không trung, bình luận một câu như thế.

Ngân Nguyệt Lâm Thiên, Lạc Xuyên đã nhìn thấy chiêu thức này trong lần giao thủ lúc trước với hình chiếu thần hồn của Sở Dương Bình.

Hiện giờ năm tên có cảnh giới Vấn Đạo liên thủ thi triển, uy lực phải lớn hơn khoảng chừng mấy chục lần!

Loại công kích này đã mạnh đến mức đủ để uy hiếp đến Tôn Giả!

Mọi người trong thành Cửu Diệu đều phát hiện dị tượng trên không

trung.

Dù sao động tĩnh như thế này, muốn không chú ý cũng khó!

"Sao bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại nhỉ?"

"Hít! Không ngờ trên bầu trời lại có thêm một vầng trăng!"

"Từ từ! Các ngươi có cảm thấy hay không, cảnh tượng này dường như khá quen mắt?"

"Ta nhớ ra rồi! Khoảng thời gian trước cũng có hình chiếu thần hồn xuất hiện ở thành Cửu Diệu, dường như cũng dùng chính là một chiêu này! Tuy nhiên hiện tượng lúc đó so với hiện tại có vẻ yếu hơn nhiều!"

"Như vậy xem ra, là vị tiền bối có hình chiếu thần hồn kia tự mình đi vào thành Cửu Diệu hay sao?"

"Ai! Hy vọng vị tiền bối trong thành kia có thể đỡ được! Gần đây thành Cửu Diệu cũng đã xảy ra quá nhiều chuyện…"

Sắc mặt của vô số người tu luyện đều trở nên nghiêm túc.

Chỉ là so sánh với trước đây, thật ra cũng không quá mức bối rối.

Sau khi trải qua nhiều chuyện, cũng dần dần trở nên bình tĩnh hơn.

Dù sao trời sụp cũng có cao nhân chống lên, hoàng thất cũng chưa có phản ứng gì, những người tu luyện như bọn họ sợ cái gì?

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn thấy dị tượng trên bầu trời, không những chẳng hề căng thẳng chút nào, thậm chí còn muốn cười vài tiếng.

Chương 186: Hành động của khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì Cơ Vô Hối biết rõ ràng, công kích có mức độ như thế này, uy lực quả thực rất khủng bố.

Cho dù là hắn ta đối mặt, chỉ sợ cũng trực tiếp bị trọng thương.

Nhưng mấu chốt chính là, đối tượng của đòn tấn công lại là ông chủ!

Với ông chủ mà nói, đối mặt với loại công kích có mức độ như thế này, e rằng chỉ cần phẩy tay một cái là có thể đỡ được!

"Bệ hạ, có cần mở ra trận pháp hộ thành hay không?" Bạch lão ở bên cạnh dò hỏi.

Vẻ mặt của hai người đều vô cùng bình tĩnh.

Cơ Vô Hối lắc lắc đầu: "Không cần. Với thực lực của ông chủ, căn bản sẽ không lan đến gần thành Cửu Diệu."

Bạch lão gật đầu.

Ông ta cũng có sự sùng bái mù quáng đối với Lạc Xuyên!

"Từ nay về sau, Ngân Nguyệt phủ, sợ là sẽ bị xóa tên ở trên Thiên Lan đại lục…"

Cơ Vô Hối nhìn vầng trăng bạc trên không trung, thấp giọng lẩm bẩm…

Trấn Nam Hầu phủ, Tả Tướng phủ, Túy Nguyệt Hiên, Vạn Dược Các…

Các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, đều thấy được dị tượng trên bầu trời.

Trong nháy mắt, bọn họ đã nghĩ tới một bóng người.

"Động tĩnh này sẽ không có quan hệ với ông chủ đấy chứ?" Khóe miệng của Bộ Ly Ca hơi giật giật, có chút dở khóc dở cười.

Bộ Thi Ý nói: "Chắc là đúng rồi. Xem ra người của Ngân Nguyệt phủ đã đi tới thành Cửu Diệu."

"Chúng ta có nên đi qua xem hay không?" Bộ Ly Ca có chút hưng phấn.

Bộ Thi Ý khẽ gật đầu: "Đi xem chứ! Chẳng qua đến khi chúng ta đến Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ sợ ông chủ đã giải quyết xong mọi chuyện rồi…"

Tất cả các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, đều đưa ra quyết định.

Bọn họ đều chạy về phía Khởi Nguyên Thương Thành…

"Uy lực thật mạnh!" Sắc mặt của Hạ Nguyên trở nên nghiêm túc nhìn chằm chằm vầng trăng bạc trên bầu trời.

Khuôn mặt của Ứng Vô Cực cũng lộ vẻ đề phòng.

Lúc này, hai người cùng với đám học viên đều đã lui vào trong cửa hàng.

"Ông chủ chắc sẽ không có việc gì chứ?" Cố Vân Hi nhìn thấy Lạc Xuyên ở bên ngoài cửa hàng, trên khuôn mặt lộ vẻ lo lắng.

"Yên tâm đi." Yêu Tử Yên mỉm cười: "Công kích chỉ có cấp độ thế này, muốn khiến ông chủ bị thương cũng không thể làm được!"

Lời nói thản nhiên, ẩn chứa tín nhiệm vô điều kiện của Yêu Tử Yên đối với Lạc Xuyên.

Sau khi nghe được lời nói của Yêu Tử Yên, đám người Cố Vân Hi mới giật mình.

Đúng vậy!

Thực lực của ông chủ sâu không lường được!

Chỉ là năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, ngăn cản còn không phải là chuyện dễ dàng hay sao?

Mang theo tâm tư hưng phấn và tò mò, bọn họ vây quanh cửa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Có thể tận mắt chứng kiến cuộc đối chiến giữa các cao thủ cảnh giới Vấn Đạo chính là chuyện cực kỳ hiếm thấy!

Đối bọn họ sẽ có ích lợi vô cùng lớn lao!

Đương nhiên, ở trong giáo trình dạy nấu ăn cũng có thể nhìn thấy được…

Sở Dương Bình gắt gao nhìn chằm chằm Lạc Xuyên, khuôn mặt lộ vẻ dữ tợn.

"Ha ha, chết dưới sự liên thủ của năm người chúng ta, cũng đủ để ngươi kiêu ngạo!"

Lời nói vừa dứt, vầng trăng bạc trên bầu trời đột nhiên tỏa ánh sáng ra bốn phía.

Trong nháy mắt, chùm tia sáng có kích thước mấy vạn trượng từ trên trời giáng xuống, bao phủ cả thành Cửu Diệu!

Khi chùm tia sáng không ngừng tới gần, đường kính cũng không ngừng thu nhỏ lại!

Đến khi giáng xuống ở trên không cách Khởi Nguyên Thương Thành một khoảng không xa, đường kính đã thu nhỏ lại biến thành một đoạn hơn mười phân ngắn ngủi!

Màu sắc cũng từ màu trắng biến thành hoàn toàn trong suốt!

Xa xa nhìn lại, giống như là một thanh kiếm sắc bén nối liền bầu trời và mặt đất!

Tất cả những điều này, chỉ xảy ra trong nháy mắt ngắn ngủi!

Kiếm khí sắc bén lan ra bốn phía, tảng đá trên mặt đất ở xung quanh thậm chí đều xuất hiện dấu vết sâu không thấy đáy!

"Khí thế rất lớn, uy lực coi như đã vượt qua cảnh giới Vấn Đạo." Lạc Xuyên ngẩng đầu, nhìn thấy chùm tia sáng ở phía trên, bình luận một câu như thế.

Sở Dương Bình đầu tiên là sửng sốt, rồi sau đó giận dữ quá hóa cười: "Nói khoác mà không biết ngượng! Chết đi cho ta!"

Nhưng chuyện kế tiếp xảy ra, lại khiến cho ông ta trừng lớn hai mắt.

Chương 187: Khái Niệm Thanh Trừ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

“Điều này, điều này làm sao có thể!"

Khuôn mặt của năm người lộ vẻ kinh hãi.

Thật sự là chuyện đã xảy ra ở trước mắt đã hoàn toàn vượt qua nhận thức của bọn họ!

Mọi người ở Khởi Nguyên Thương Thành cũng nghi hoặc khó hiểu.

Bởi vì ở trên người Lạc Xuyên không sinh ra một chút dao động năng lượng nào cả.

Bọn họ nghĩ mãi cũng ra rốt cuộc Lạc Xuyên đỡ đòn tấn công này như thế nào.

Nhưng cảnh tượng kế tiếp khiến cho tất cả mọi người đều khiếp sợ nói không nên lời.

Ngay khi chùm tia sáng sắp đánh lên người Lạc Xuyên, hắn nhẹ nhàng phất tay, giống như là xua đuổi mấy con muỗi gì đó.

Dưới cái phất tay của Lạc Xuyên, trong nháy mắt chùm tia sáng biến mất không thấy đâu nữa.

Giống như là một bộ phận trong bức hoạ cuộn tròn được mở hé ra bị trực tiếp lau đi!

Trong quá trình này căn bản không có chút dao động linh khí nào!

"Rốt cuộc ngươi đã làm như thế nào!?"

Sở Dương Bình gắt gao nhìn chằm chằm Lạc Xuyên, giọng nói trở nên run rẩy.

Từng cơn ớn lạnh nảy lên trong lòng ông ta, mồ hôi lạnh không biết từ khi nào đã thấm ướt phía sau lưng.

Lúc này ông ta mới phát hiện ra, biểu hiện của Lạc Xuyên từ đầu đến cuối đều rất hờ hững, không phải bởi vì hai vị cường giả Vấn Đạo viên mãn là Ứng Vô Cực và Hạ Nguyên!

Mà là căn bản là không có đặt năm người bọn họ vào trong mắt!

Con đường báo thù vốn nắm chắc thắng lợi, bây giờ lại dẫn đến vực thẳm của cái chết!

Đứa con của mình, làm sao lại trêu chọc đến loại tồn tại này!

Lừa gạt cha rồi!

Sau khi hình chiếu thần hồn của bản thân ông ta bị giết, không ngờ ông ta còn muốn đến đây báo thù!

Sở Dương Bình hiện tại muốn hung hăng tát chình chính mình mấy cái!

Ông ta há miệng thở dốc, muốn cầu xin tha thứ.

Bốn vị trưởng lão cũng vô cùng hoảng sợ.

Lạc Xuyên cũng không muốn nghe ông ta nói nữa.

Nếu lời xin lỗi có tác dụng, thì cần pháp luật làm gì?

Huống hồ Thiên Lan đại lục này vốn là thế giới cường giả vi tôn!

Lạc Xuyên vươn tay phải ra, ngón tay tinh tế thon dài.

Hắn búng ngón tay một cái.

Pạch!

Một âm thanh giòn giã vang lên.

Vẻ mặt của năm người trong nháy mắt cứng lại.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, ngay lập tức hóa thành tro bụi.

Năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, thậm chí ngay cả chút phản kháng đều không làm được, trực tiếp bị giết chết trong nháy mắt!

Lạc Xuyên suy nghĩ một lúc, quyết định đặt tên cho cái búng tay này của bản thân mình là Khái Niệm Thanh Trừ.

Chính như tên của nó, chính là theo khái niệm trực tiếp thanh trừ sự tồn tại của đối phương.

Điều này đã đề cập tới việc nắm trong tay quy tắc của thế giới!

Có thể nói không khoa trương chút nào, trong phạm vị có hệ thống gia trì buff vô địch, Lạc Xuyên chính là tồn tại tuyệt đối vô địch!

Nói là thần linh cũng không quá một chút nào!

Chỉ là sửa chữa một chút hiện thực, chỉ cần phất tay một cái là có thể

làm được mọi chuyện!

"Năm cao thủ Vấn Đạo, cứ như vậy biến mất?"

Hạ Nguyên há miệng thở dốc, vẫn có chút không thể tin được, giọng nói của hắn ta vô cùng khô khốc.

Ứng Vô Cực gật đầu, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Từ đầu đến cuối, hắn ta đều không nhìn ra được, rốt cuộc Lạc Xuyên đã sử dụng thủ đoạn công kích nào!

Điều này đã vượt xa phạm trù mà cảnh giới Vấn Đạo có khả năng lý giải!

Những học viên như Cố Vân Hi cũng không nghĩ nhiều.

Ông chủ có thể tiêu diệt kẻ địch một cách thoải mái như vậy, chắc chắn là kết quả tốt nhất!

Lạc Xuyên nhìn vầng trăng bạc trên bầu trời, lại búng một cái ngón tay.

Trong nháy mắt, vầng trăng bạc biến mất, giống như là cho tới bây giờ nó chưa từng tồn tại.

Trong thành Cửu Diệu, vô số người đang nhìn dị tượng trên bầu trời.

Thời điểm chùm tia sáng đang giáng xuống, trái tim của bọn họ đều bị treo lên cao.

Nháy mắt tiếp theo, chùm tia sáng biến mất trong hư không.

Sau mấy hơi thở, vầng trăng bạc ở phía chân trời cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Trong không gian, thậm chí không có một chút rung chuyển nào lan đến gần thành Cửu Diệu!

Một hồi nguy cơ, cứ kết thúc một cách đầu voi đuôi chuột như vậy.

Giống như lần trước, từ đầu đến cuối, bọn họ đều không nhìn thấy được rốt cuộc là người phương nào ra tay.

Đây cũng trở thành nghi hoặc lớn nhất trong lòng vô số người.

Rốt cuộc có phải vị cường giả lánh đời kia đang ở thành Cửu Diệu hay không?

"Xem ra ông chủ đã ra tay, kết quả không ngoài dự đoán."

Nhìn thấy vầng trăng bạc biến mất, trên khuôn mặt của Cơ Vô Hối lộ ra một nụ cười.

Đồng thời, trong lòng hắn ta đã âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, thời điểm chùm tia sáng buông xuống, hắn ta còn khẩn trương một phen.

Sợ rằng dao động năng lượng sinh ra sẽ lan đến gần thành Cửu Diệu.

Nếu thật sự là như thế mà nói, thành Cửu Diệu sẽ bị đả kích mang tính hủy diệt!

Chương 188: Ta chưa bao giờ gặp được đối thủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cũng may kết quả cuối cùng không ngoài dự đoán.

Đoàn người Sở Dương Bình, sau khi làm ra một chiêu thức thoạt nhìn có uy lực rất lớn, kết quả ngay cả ném thia lia cũng chưa đánh tới một người.

"Với thực lực của ông chủ, đám người Sở Dương Bình có đến thêm nhiều người nữa, chẳng qua cũng chỉ là tặng đồ ăn mà thôi." Bạch lão cười ha hả nói.

Cơ Vô Hối gật gật đầu đồng ý.

Thực lực của ông chủ, bọn họ căn bản không nhìn thấu!

Cơ Vô Hối suy nghĩ một lúc, hỏi: "Bạch lão, chúng ta có cần đến cửa hàng của ông chủ một chuyến hay không? Cho dù nói như thế nào thì đám người Sở Dương Bình cũng biết được tin tức từ chỗ ta."

Bạch lão hơi suy nghĩ: "Tuy rằng với tính cách của ông chủ, chắc là sẽ không để chuyện này ở trong lòng. Nhưng ta cảm thấy, bệ hạ vẫn nên đến đó thì tốt hơn."

Cơ Vô Hối nói: "Ừm, Bạch lão, cùng trẫm đi một chuyến đi."

…

Lạc Xuyên xoay người, đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bóng dáng tiêu sái thản nhiên.

Mọi người nhìn theo bóng lưng Lạc Xuyên, khuôn mặt lộ vẻ kính sợ, sùng bái.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Bất cứ thời điểm nào đều phải duy trì bình tĩnh, đây là một tố chất cần thiết của một nam thần cao ngạo lạnh lùng.

"Ông chủ, chiêu vừa rồi của ngươi tên là gì?" Ánh mắt của Cố Vân Hi lập tức sáng ngời, nàng ta bèn hỏi.

Nói xong, còn vươn ngón tay trắng noãn của bản thân mình ra, học ra hình ra dáng cái búng tay của Lạc Xuyên.

Ừm, thậm chí còn chả phát ra được tiếng vang nào…

Bởi vì trong những người này, chỉ có hai người Cố Vân Hi và Giang Văn Thường biết Lạc Xuyên thời gian lâu nhất.

Cho nên việc nhân đức không nhường ai, Cố Vân Hi trở thành người đưa ra nghi vấn cho mọi người.

Nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu này của Cố Vân Hi, Lạc Xuyên không khỏi mỉm cười.

"Khái Niệm Thanh Trừ." Lạc Xuyên đáp lại một câu.

"Khái Niệm Thanh Trừ?"

"Nó có nghĩa là gì?"

"Không hiểu…"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, khuôn mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Ứng Vô Cực nhíu mày suy nghĩ: "Nếu ta không đoán sai mà nói, chiêu này của ông chủ, chắc là sử dụng quy tắc đúng không?"

"Khái Niệm Thanh Trừ, chẳng lẽ là trực tiếp tiêu diệt kẻ địch hay sao?" Hạ Nguyên không kìm được lên tiếng hỏi.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Cũng không phải như vậy. Khái Niệm Thanh Trừ, là trên phương diện quy tắc, trực tiếp hủy diệt. Cưỡng ép định nghĩa sự tồn tại của một vật nào đó về không tồn tại."

Hạ Nguyên và Ứng Vô Cực đột nhiên hít một hơi khí lạnh.

Cưỡng ép định nghĩa thành không tồn tại?

Chẳng phải là nói, chỉ cần ngươi nắm trong tay quy định, ngươi có thể hủy diệt tất cả sự vật tùy theo ý muốn?

Trái lại sắc mặt của đám người Cố Vân Hi thì không thay đổi chút nào.

Bởi vì bọn họ nghe không hiểu.

"Ông chủ, hiện tại thực lực của ngươi mạnh đến mức nào?" Yêu Tử Yên thân là nhân viên của cửa hàng cũng hứng thú.

Thực lực của mình rất mạnh?

Có BUFF vô địch do hệ thống gia trì, bản thân hắn chính là tồn tại vô địch.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, còn thật sự trả lời một cách nghiêm túc: "Bản thân ta cũng không biết nữa. Trên thế gian này, cho tới bây giờ ta còn chưa từng gặp được đối thủ."

Ừm, lời này cũng không có gì sai cả.

Lạc Xuyên tự khen bản thân mình ở trong lòng một chút.

Mọi người nghe nói như thế, đều không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Chưa bao giờ gặp được đối thủ?

Chính mình cũng không biết thực lực của chính mình là mạnh hay yếu?

Chẳng lẽ thực lực của ông chủ, đã vượt xa giới hạn của người tu luyện trên Thiên Lan đại lục từ lâu rồi hay sao?

Trong lòng mọi người khiếp sợ không thôi.

Thời điểm bọn họ rời đi, trong lòng đều có chút hốt hoảng.

Thật sự là khi nhận được mấy tin tức này, khiến người khác quá chấn kinh rồi.

Đồng thời, ở trong lòng bọn họ, Khởi Nguyên Thương Thành cũng được xếp vào những tồn tại tuyệt đối không thể trêu chọc!

Mấy người vừa mới ra khỏi cửa, lập tức nhìn thấy có rất nhiều người chạy tới ở con hẻm cách đó không xa.

Cố Vân Hi còn có chút nghi hoặc: "Từ khi nào việc buôn bán trong cửa hàng của ông chủ trở nên tốt như vậy?"

Lạc Xuyên ở trong cửa hàng sau khi nghe được lời nói của Cố Vân Hi, vẻ mặt đột nhiên sầm xuống.

Theo ý tứ của ngươi, việc buôn bán trong cửa hàng của ta nên ế ẩm đúng không?

Chương 189: Xúc động trong nội tâm của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi Lạc Xuyên nhìn thấy gương mặt của những người đang chạy đến, hắn không khỏi sửng sốt.

Những người này, không phải đều là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?

Tại sao bọn họ đều đến đây?

"Ha ha, ta biết ngay! Ông chủ ngươi khẳng định sẽ không có việc gì!" Bộ Ly Ca cười ha ha nói.

"Với thực lực của ông chủ, đây không phải là chuyện rõ ràng hay sao?" Giang Thánh Quân cười khinh thường, nói.

"Kết thúc nhanh như quá, ta còn định tới giúp đỡ ông chủ một chút đây này!" Chu Hổ gãi đầu.

"Thôi đi, với thực lực cảnh giới Thần Hồn kia của ngươi, không gây thêm phiền phức là tốt lắm rồi!" Nguỵ Khinh Trúc cười mắng.

"Phù. Không có việc gì là tốt rồi." Mộ Dung Hải Đường nhìn thấy Khởi Nguyên Thương Thành bình yên vô sự, thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù những người này đều không quen biết nhau, tuy nhiên lúc này đều nói chuyện một cách vui vẻ.

Bởi vì bọn họ đi đến nơi này, đều bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhìn thấy những người này, không biết vì sao, trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xúc động.

Tuy rằng biết rõ với thực lực của bọn họ thì chẳng giúp được gì nhiều trong trận chiến này, nhưng bọn họ đều chạy đến nơi này mà không hề do dự!

Người tu luyện ở thế giới này, cũng có một tình nghĩa trong sáng chân thật quá…

"Ha ha, nhiều người như vậy? Trẫm cũng chưa tới muộn chứ?"

Một tiếng cười sảng khoái vang lên.

Cơ Vô Hối và Bạch lão đi tới.

Đối với hai người, tất cả mọi người ở đây đều nhận biết.

Hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc Cơ Vô Hối, cùng với Bạch lão bên cạnh hắn ta.

"Bệ hạ."

"Bái kiến bệ hạ…"

Mọi người đều ân cần thăm hỏi.

"Ông chủ." Cơ Vô Hối nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên khoát tay áo, xoay người đi vào trong cửa hàng.

Cơ Vô Hối nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra ông chủ chắc là không trách hắn ta.

"Các ngươi không biết sao? Trong cửa hàng của ông chủ có hàng hoá mới!" Cố Vân Hi và Bộ Thi Ý nói.

"Hàng hoá mới? Lúc này mới có một ngày, không ngờ ông chủ lại đưa ra thứ gì mới?" Bộ Thi Ý kinh ngạc.

Những người còn lại cũng nghe thấy cuộc nói chuyện của hai người, tò mò vây quanh lại đây.

Hàng hoá của Khởi Nguyên Thương Thành, không một thứ nào là đồ vật bình thường cả.

Hàng hoá mới ra này sẽ là thứ gì đây?

"Hàng hoá mới là cái gì?" Bộ Ly Ca hỏi.

"Chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện." Tiêu Thành đáp.

Chế độ giải trí?

Mọi người khó hiểu.

Nghe cái tên này dường như không liên quan nhiều với việc tu luyện!

Ừm…

Dường như tên của hầu hết các sản phẩm trong Khởi Nguyên Thương Thành đều không liên quan nhiều với việc tu luyện…

Sau đó, đám người Cố Vân Hi giải thích cho bọn hắn một phen.

Nguỵ Khinh Trúc có chút trầm ngâm: "Một thế giới giả tưởng mà tất cả người chơi đều có chung một vạch xuất phát hay sao? Nghe có vẻ rất thú vị."

Thân là lính đánh thuê, nàng đương nhiên hiểu biết về sự sinh tồn nhiều hơn những học viên này.

Nguỵ Khinh Trúc có thể nhận thức được một cách nhạy bén, chế độ giải trí có lẽ sẽ mang lại nhiều lợi ích hơn cho người chơi so với những chế độ khác!

Chẳng qua bởi vì điểm xuất phát của mỗi người đều giống nhau, đều là người thường, không có tu vi gì.

Cho nên không thể khai quật ra lợi ích mà thôi.

"Đúng rồi, Khởi Nguyên Thương Thành cũng sửa sang lại, hiện tại đã có hai mươi ghế ngồi!" Giang Văn Thường nói tiếp.

"Hai mươi chỗ? Thật tốt quá! Thời điểm có nhiều người rốt cuộc không cần phải chờ đợi nữa!" Chu Hổ không nhịn được nở nụ cười.

Thường ngày chỉ có mười vị trí, bởi vì có học viên của Lăng Vân học viện tới đây, cho nên hầu hết thời gian đều phải chờ một lúc mới có chỗ ngồi.

Nhưng hiện tại thì sao?

Số chỗ ngồi trực tiếp biến thành hai mươi chỗ, hơn ước chừng gấp đôi!

Không thể không nói, thao tác này của ông chủ làm cho các khách hàng đều rất kinh ngạc và vui mừng!

Đám người Hạ Nguyên, Ứng Vô Cực rời đi.

Rồi sau đó những người vừa tới đều tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Mười mấy người đồng thời tiến vào trong cửa hàng mà không khiến cửa hàng trông chật chội chút nào.

Trận pháp không gian của hệ thống lại khủng bố như vậy!

"Tử Yên tỷ, mỗi loại hàng hoá trong cửa hàng ta đều lấy một phần!" Nguỵ Khinh Trúc hô.

"Hiện tại Quỳnh Tương Lộ không có hàng." Yêu Tử Yên cười trả lời.

Nguỵ Khinh Trúc hơi xấu hổ, ho khan một tiếng, khuôn mặt có chút ửng đỏ: "Ý ta là mì ăn liền, Coca Cola còn cả thanh cay nữa. Cho dù có Quỳnh Tương Lộ, ta cũng không mua nổi!"

Nghe nàng ta nói như thế, mọi người lập tức cười vang đầy thiện ý.

Lời editor: Đã bạo xong 10c hôm nay. Đầu tháng, quỳ cầu KP các đại thần ơi, huhuhuhuhuh!!!

Chương 190: Bầy sói trong rừng rậm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rất nhanh chóng, mười mấy người dường như đã bàn trước, cùng nhau tiến vào chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

"Hoàn cảnh nơi này rất tốt, đủ để xưng là động thiên phúc địa." Bạch lão cảm nhận được khí tức trong thiên địa, không nhịn được cảm thán một câu.

Tuy rằng hiện tại tất cả mọi người là thân thể của người thường, không có chút tu vi nào cả, nhưng vẫn có thể cảm nhận được linh khí tinh thuần, bàng bạc ẩn chứa trong thiên địa.

Tất cả mọi người đều chơi lần đầu tiên, cho nên muốn mở ra giao diện ở góc theo bản năng.

Quả nhiên, không tìm thấy được biểu tượng của thương thành.

Chỉ có một ba lô không gian, còn có một giao diện thông tin cá nhân.

"Ai, lấy thân phận người thường tìm cách sinh tồn trong thế giới này, khởi đầu ma quỷ quá!" Chu Hổ ngửa mặt lên trời thở dài.

"Cũng không biết, ở trong này có yêu thú hay những thứ tương tự gì không?" Nhìn thấy rừng rậm xung quanh mình, Nguỵ Khinh Trúc thấp giọng lẩm bẩm.

Thân là lính đánh thuê, cảm nhận đối với nguy hiểm của Nguỵ Khinh Trúc mạnh hơn nhiều so với những người tu luyện bình thường.

"Khinh Trúc tỷ, ngươi đang vừa nói vừa cười hay sao?" Bộ Thi Ý cười nói: "Đây chỉ là thế giới giả tưởng, có thể có nguy hiểm gì chứ?"

Lời nói còn chưa dứt, lập tức có một loạt tiếng sói tru vang lên.

Vẻ mặt của Bộ Thi Ý trong nháy mắt cứng lại.

Khoé miệng của nàng giật giật: "Sẽ không trùng hợp như vậy chứ…"

"Chư vị, mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu đi!" Bạch lão trầm giọng nói.

Mọi người gật đầu.

Ở chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện lúc trước, gần như tất cả mọi người đều thử không dùng tu vi vượt qua chế độ đơn giản của tầng thứ nhất.

Đương nhiên, có người thành công cũng có người thất bại.

Mặc dù đối thủ là năm con sói xám bình thường, nhưng muốn dùng thân thể người thường để chiến thắng cũng không phải chuyện đơn giản.

Nhưng hiện tại, mọi người đều không có tu vi, kinh nghiệm chiến đấu trước kia rốt cuộc phát huy tác dụng!

Đương nhiên, dã thú bình thường thì còn đỡ.

Nếu là yêu thú mà nói, bọn họ gần như không có cơ hội chống lại!

Tuy nhiên cũng phải nói lại, chế độ giải trí chắc là sẽ không bắt đầu với một mức độ khó khăn chứ…

Mọi người nín thở ngưng thần, gắt gao nhìn chằm chằm bụi cây ở phía trước.

Sột soạt…

Một loạt tiếng giẫm lên lá rụng vang lên.

Không biết từ khi nào, trong không khí cũng xuất hiện từng luồng khí tức tanh hôi.

"Đến đây!"

Chu Hổ thấp giọng nói một câu.

Trong bóng tối được che phủ bởi những nhánh cây rậm rạp, một đôi mắt màu xanh lam xuất hiện, một con sói xám với hình thể khổng lồ xuất hiện.

Nhìn kỹ lại có khoảng ba bốn mươi con!

Sói xám gắt gao nhìn chằm chằm mọi người, trong mắt tràn đầy vẻ hung ác chỉ có ở dã thú, trên răng nanh màu trắng dường như còn dính vết máu chưa đông lại.

"Bầy sói!"

Có người thấp giọng hô ra tiếng.

Trên khuôn mặt của những người lính đánh thuê như Nguỵ Khinh Trúc và Chu Hổ này đều xuất hiện vẻ nghiêm túc.

Tuy rằng không phải là yêu thú, nhưng sức chiến đấu của bầy sói cũng không thể nghi ngờ.

Nhất là hiện tại bọn họ không có tu vi, không có vũ khí.

Đối mặt với bầy sói, nếu thực sự đánh nhau mà nói thì kết quả vẫn là một ẩn số!

"Hoá ra là sói xám! Ha ha ha, ta đã giết không biết bao nhiêu con ở trong Tháp Thí Luyện rồi!"

Bộ Ly Ca cười ha ha đứng lên.

Giọng nói này có vẻ hơi đột ngột trong bầu không khí khẩn trương này.

Tuy nhiên nghe thấy những lời như vậy, chút căng thẳng ở trong lòng mọi người đã biến mất không thấy đâu nữa.

Đúng vậy!

Chẳng qua là một ít sói xám mà thôi, hơn nữa bây giờ còn là thế giới giả tưởng, vì sao phải sợ chúng nó?

"Các vị, mỗi người hai con, như thế nào?" Cơ Vô Hối nhìn quanh bốn phía, trên mặt không hề có vẻ khẩn trương nào cả.

"Như bệ hạ nói!"

Mọi người đáp.

Sau đó, mười mấy người ra tay trước, lao về phía bầy sói!

Trong bầy sói, một con sói xám có hình thể lớn nhất ngửa mặt lên trời hú dài!

Ngao ô!

Tiếng sói tru vang vọng.

Chương 191: Nhược điểm của sói xám

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cùng lúc với tiếng sói tru vang lên, bầy sói giống như là nhận được mệnh lệnh, cũng phát động tiến công hướng về đám người chơi!

Chúng ùa tới như là một dòng nước lũ màu xám đen!

Ngay sau đó, hai dòng nước lũ va vào nhau!

Bang bang phanh!

Những tiếng động nặng nề vang lên.

Trong lúc đó vẫn còn trộn lẫn những tiếng gầm gừ của lũ sói xám.

"Súc sinh! Ăn của ta một quyền!"

Giang Thánh Quân nổi giận gầm lên một tiếng, tung một quyền đánh lên sọ não của một con sói xám!

Rầm!

A!

Một quyền này, vững chắc đánh trúng mục tiêu.

Đồng thời, một tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng của Giang Thánh Quân truyền đến.

Hắn ta chỉ cảm thấy nắm đấm của mình như đánh lên trên một tấm thép, cả cánh tay phải gần như là mất đi tri giác!

Con sói xám bị hắn ta công kích chỉ lắc lắc đầu, rồi lập tức mở cái mồm to như chậu máu đánh về phía hắn ta!

Trong mắt của Giang Thánh Quân xuất hiện vẻ bối rối.

Hắn ta đã không kịp tránh né!

Lúc này, một tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên.

Tống Thu Ảnh đá một cước vào phần eo của sói xám, đá bay nó ra ngoài.

Dường như còn có một tiếng đứt gãy răng rắc vang lên.

Sau khi sói xám ngã thật mạnh lên trên mặt đất, nó tru lên thê lương,

nhưng không thể gượng dậy được.

Một cước này của Tống Thu Ảnh đã đá gãy xương sống của nó!

" Quá ngầu!" Giang Thánh Quân không nhịn được trầm trồ khen ngợi một tiếng.

"Cẩn thận một chút." Tống Thu Ảnh nói một tiếng, lần thứ hai vọt vào vòng chiến!

Để lại một bóng dáng tiêu sái!

"Ta nói này Giang Thánh Quân, mấy ngày này ngươi chơi chế độ khiêu chiến chẳng để làm gì đúng không?" Giọng nói bỉ ổi của Bộ Ly Ca truyền đến từ bên cạnh.

"Ngươi nói cái gì?" Giang Thánh Quân từ trên mặt đất đứng lên, hơi tức giận.

"Sói xám, đầu đồng xương sắt thắt lưng đậu phụ, không lẽ ngay cả chút kiến thức thông thường này ngươi cũng không biết sao?" Bộ Ly Ca ở bên cạnh vừa triền đấu với hai con sói xám, vừa nói.

Lúc này Giang Thánh Quân cũng đang chiến đấu với một con sói xám.

Sau khi hắn ta nghe thấy lời nói của Bộ Ly Ca, trên khuôn mặt hiện lên vẻ xấu hổ.

Hắn ta đương nhiên biết đạo lý này.

Thời điểm vừa mới khiêu chiến Tháp Thí Luyện, hắn ta đã biết được nhược điểm của sói xám chính là phần eo!

Chẳng qua vừa rồi có phần kích động, trong giây lát không nhớ ra mà thôi.

"Đương nhiên ta biết!" Giang Thánh Quân chắc chắn không thể thừa nhận bản thân mình đã quên: "Ta chỉ muốn thử xem dưới tình huống bản thân mình không có tu vi, có thể chiến đấu trực tiếp với một con sói xám hay không!"

Bộ Ly Ca bĩu môi.

Nói những lời này đi lừa quỷ à!

Nhưng lúc này thế công của hai con sói xám càng ngày càng mãnh liệt,

hắn ta cũng không còn tâm trí mà nói chuyện với Giang Thánh Quân nữa.

Chỉ có thể đặt toàn bộ lực chú ý vào trong chiến đấu!

Những trận chiến kịch liệt đang tiến hành ở ven hồ.

Số lượng của bầy sói khá nhiều, ước chừng có ba mươi mấy con.

Mà những người chơi này, chỉ có mười mấy người mà thôi.

Nói là một người đánh hai con, thực ra hầu hết mọi người đều phải đối mặt với ba con sói xám.

Cũng may có khoảng thời gian trước chiến đấu ở trong Tháp Thí Luyện, mọi người đều khống chế hoàn mỹ thực lực của bản thân mình.

Sẽ không xuất hiện loại cảnh tượng cảnh giới tu vi biến mất, sức chiến đấu lập tức nhanh chóng giảm xuống.

Nếu cẩn thận nhìn kỹ, tuy rằng mọi người đều dùng tay không, nhưng bầy sói hình như đang rơi vào thế bất lợi.

Thỉnh thoảng sẽ có tiếng tru thảm thiết của sói xám vang lên.

Về phần những người chơi này.

Dù sao cũng là thế giới giả tưởng, cũng sẽ không thực sự chết đi, cho nên mỗi người đều lấy ra toàn bộ sức lực của chính mình!

Bạch lão một mình đối mặt với bốn con sói xám!

Trong cuộc triền đấu kịch liệt, ông ta dường như lại nhớ tới thời tuổi trẻ, nhớ tới những năm tháng một người một thương nghênh chiến cường giả khắp nơi!

Răng rắc!

Bạch lão chọn đúng thời cơ, một chưởng vỗ vào chỗ yết hầu của một con sói xám đang nhào tới cắn ông ta!

Sói xám trực tiếp khí tuyệt bỏ mình!

"Đánh chết dã thú sói xám bình thường, nhận được điểm kinh nghiệm: 5."

Lời editor: Huhu, chân thành cảm ơn đại thần sinobita098 và đại thần congbi12304 đã đẩy KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng nhaaaaaaaa, lâu lắm mới nhận được KP ngày mùng 1, nay muội phá lệ, bạo thêm 6c, tổng

cộng là 11c trong ngày nha các đại thần ơi!!!!!!!!!

Chương 192: Ngàn vạn lần đừng để chúng nó chạy thoát!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bạch lão sửng sốt.

Giọng nói này, dường như có vẻ quen thuộc…

Hơn nữa hình như là trực tiếp vang vọng ở trong đầu ông ta.

Nhìn mọi người ở xung quanh vẫn đang trong chiến đấu như trước, giống như bọn họ căn bản không nghe thấy gì cả.

"Bệ hạ, ngài có nghe được giọng nói gì kỳ quái hay không?"

Kẻ địch giảm đi một phần tư, áp lực đối với Bạch lão cũng được giảm đi rất nhiều, ông ta thậm chí còn có thời gian đưa ra nghi hoặc của bản thân với Cơ Vô Hối ở cách đó không xa.

Cơ Vô Hối cũng đang chiến đấu với bốn con sói xám.

Hắn ta nghe thấy lời nói của Bạch lão, lông mày nhíu lại tỏ vẻ khó hiểu: "Giọng nói kỳ quái? Không nghe thấy gì cả!"

Chẳng lẽ là ta nghe lầm?

Trong lòng Bạch lão cảm thấy nghi hoặc.

Rất nhanh chóng, ông ta phục hồi tâm thần.

Chuyện quan trọng nhất lúc này, chính là giải quyết bầy sói ở trước mắt!

Theo tiến triển của cuộc chiến, thể lực của mọi người tiêu hao rất nhanh.

Rất nhiều người đều đã đứng thở hồng hộc.

Thân thể của bọn họ đều là của người thường, đương nhiên không thể chiến đấu kịch liệt mà vẫn duy trì trạng thái hoàn hảo nhất.

Những con sói xám này cũng tiêu hao rất nhiều thể lực, tốc độ, cường độ công kích đều chậm hơn rất nhiều!

Mà khi Bạch lão giết chết con sói xám đầu tiên, giống như là mở ra một tiền lệ.

Lại có một con sói xám bị Ngụy Khinh Trúc đánh chết!

"Đánh chết dã thú sói xám bình thường, nhận được điểm kinh nghiệm: 5."

Ngụy Khinh Trúc có chút nghi hoặc.

Giọng nói bỗng nhiên vang lên rốt cuộc có nghĩa là gì?

Bỗng nhiên, nàng thoáng liếc thấy được góc phía dưới màn hình chính là bảng thông tin của nhân vật.

Thanh kinh nghiệm đã có thay đổi, được thêm vào một phần tư.

"Điểm kinh nghiệm: 5/20."

Trong lòng Ngụy Khinh Trúc bỗng nhiên có một ý tưởng táo bạo.

Ở trong thế giới của chế độ giải trí, đánh chết yêu thú hay dã thú là có thể nhận được điểm kinh nghiệm tương ứng.

Nếu thanh điểm kinh nghiệm đầy mà nói, chắc là đủ để có thể trực tiếp lên cấp!

Lúc này, những con sói xám lần lượt bị đánh chết.

Tất cả bọn họ đều nghe được âm thanh vang lên bên tai!

Đồng thời, bọn họ cũng chú ý đến thay đổi trên thanh điểm kinh nghiệm của bản thân mình!

Ánh mắt của mọi người nhìn về phía sói xám ngay lập tức đã xảy ra thay đổi!

Đó là một loại ánh mắt như nhìn về phía bảo tàng!

Mang theo dục vọng không hề che giấu một chút nào!

Ngay lập tức, bầy sói xám cảm thấy không ổn!

Ánh mắt của những người này quả thực rất quỷ dị, làm cho sói có cảm giác sởn gai ốc!

Rốt cuộc ai mới là con mồi!

"Những con sói xám này có thể cung cấp điểm kinh nghiệm! Ngàn vạn lần đừng để chúng nó chạy thoát!" Bộ Ly Ca kêu lên một cách đầy hưng phấn.

Ngay vừa rồi, hắn ta cũng đánh chết một con sói xám!

Sau khoảng thời gian chiến đấu này, sói xám đã muốn chết hơn nửa!

Trái lại những người chơi này, chỉ có lính đánh thuê trong đội ngũ của Ngụy Khinh Trúc, Chu Hổ bị một vài vết thương nhẹ!

Những người còn lại chỉ hơi mỏi mệt mà thôi!

Con sói xám cầm đầu cảm giác không ổn.

Ngao ô!

Tiếng sói tru vang lên, nó hạ mệnh lệnh rút lui!

Những con sói xám còn lại muốn từ bỏ chém giết, rút lui về phía trong rừng rậm!

Nhưng mọi người ở đó sẽ không buông tha những kinh nghiệm tới tay này một cách vô ích, căn bản không để sói xám rời đi.

Thân phận giữa con mồi và thợ săn đã hoàn toàn thay đổi!

"Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, làm gì có chuyện tốt như vậy!"

"Một con cũng đừng để chạy thoát! Đây đều là điểm kinh nghiệm đấy!"

"Đừng chạy! Đánh thêm ba trăm hiệp nữa…"

Một loạt tiếng kêu gào vang lên.

Một đám người gào khóc lao lên.

Hình ảnh thật đẹp, có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Lúc này, những con sói xám đó đã bị đuổi theo một cách triệt để.

Nếu chúng nó muốn lui lại mà nói, thì tương đương với việc hoàn toàn bại lộ phía sau lưng!

Cho nên, chúng nó không thể không tiếp tục chiến đấu!

Tiếng kêu gào thê lương không ngừng vang lên, trong không khí tràn ngập mùi máu!

Một lát sau, còn sót con sói xám cầm đầu còn đang dựa vào nơi hiểm yếu chống chọi!

Những con sói xám còn lại đều đã bị đánh chết!

Chương 193: Quá bắt nạt sói!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trạng thái của sói xám cầm đầu cũng không tốt, hơi thở uể oải, bộ lông rối bời, đã bị ăn một trận đòn tàn nhẫn.

Nhưng nó vẫn nhe hàm răng dữ tợn về phía mọi người như trước, dáng vẻ rất hung ác.

Dùng một từ ngữ để có thể hình dung một cách chuẩn xác, ngoài cứng trong mềm.

Có thể nhìn ra được, nó rõ ràng là khác với những con sói xám bình thường.

Sức chiến đấu chắc là tương đương với người tu luyện Đoán Thể tam hoặc tứ phẩm.

Tuy nhiên cũng chỉ thế thôi.

Đối mặt với mười mấy người có thực lực thật sự ít nhất đều là người tu luyện cảnh giới Tạo Hóa, tuy rằng hiện tại không có tu vi, nhưng dưới sự liên thủ của họ, cho dù nó cao hơn người ta mười cấp cũng căn bản không phải là đối thủ!

Cho dù những người chơi này hiện tại không có tu vi, nhưng ý thức chiến đấu vẫn còn ở đó.

Cho nên, kết quả trận chiến đã định trước từ lâu!

"Các vị, con sói xám này, để ai giết đây?"

Mộ Dung Hải Đường nhìn mọi người, dò hỏi.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra được, con sói xám không giống với những con khác.

Nếu chém giết nó mà nói, chắc là sẽ không chỉ nhận được năm điểm kinh nghiệm.

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ cũng không muốn bỏ qua cơ hội này.

"Ta thấy, mọi người đồng loạt ra tay. Ai giết được thì coi như là của người đó." Bạch lão cười cười, đưa ra đề nghị.

"Ta cảm thấy không tồi." Ngụy Khinh Trúc tỏ vẻ đồng ý.

"Đồng ý." Bộ Thi Ý biểu đạt thái độ.

Mọi người đạt thành nhận thức chung.

Bọn họ nhìn về phía sói xám cầm đầu, trên khuôn mặt mang theo nụ cười quỷ dị.

Ánh mắt của con sói xám cầm đầu lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Một người trong các ngươi ta cũng không đánh lại được, không ngờ còn cả đám ra tay.

Thật sự là quá bắt nạt sói!

Kế tiếp, chính là một hồi chiến đấu hoàn toàn nghiêng về một phía!

Gọi là trêu chọc cũng không quá một chút nào!

Sau mười mấy hơi thở, sói xám cầm đầu phát ra một tiếng tru không cam lòng.

Sói xám cầm đầu, xong!

"Đánh chết dã thú sói xám cầm đầu, nhận được điểm kinh nghiệm: 100."

m thanh nhắc nhở vang lên.

Mộ Dung Hải Đường còn có chút không thể tin được.

Trên khuôn mặt nàng ta xuất hiện vẻ kinh ngạc: "Không ngờ người đánh chết lại là ta!"

"Điểm kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp 1!"

…

"Điểm kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp 4!"

Lại là vài giọng nói thông báo nữa vang lên.

Mộ Dung Hải Đường cảm giác từng dòng nước ấm từ khắp nơi trên người chảy ra, những vết thương trên người nàng ta trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa, hơi thở cũng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Mọi người chú ý tới thay đổi trên người Mộ Dung Hải Đường, đều có

chút hâm mộ.

"Hải Đường tỷ, ngươi cảm giác như thế nào?" Bộ Thi Ý có chút tò mò hỏi.

Mộ Dung Hải Đường nắm tay lại, mỉm cười: "Đạt được một trăm điểm kinh nghiệm, trực tiếp lên tới cấp 4."

"Cấp 4? Nhanh như vậy?"

"Thật may mắn!"

"Chúc mừng, chúc mừng…"

Mọi người chúc mừng.

Mộ Dung Hải Đường cũng cười đáp lại.

"Hiện tại ta cảm giác, thực lực cấp 4, có lẽ tương đương với Đoán Thể tứ phẩm."

Mộ Dung Hải Đường cảm nhận được năng lượng trong thân thể, nói ra phán đoán của nàng ta.

"Như vậy xem ra, chắc là một cấp tương ứng với một phẩm cảnh giới tu luyện." Cơ Vô Hối vuốt cằm suy đoán.

"Tốc độ thăng cấp ở nơi này, so với trong hiện thực nhanh hơn không biết bao nhiêu lần!" Bộ Ly Ca xen mồm nói: "Chỉ cần có đủ yêu thú để giết, việc thăng cấp còn không phải đơn giản như ăn cơm uống nước hay sao?"

Ngay lập tức, mọi người lâm vào trầm tư.

Trong lời nói của Bộ Ly Ca cũng có đạo lý!

"Ta cảm giác, chắc là sẽ không xuất hiện lỗ hổng lớn như vậy." Ngụy Khinh Trúc khẽ nhíu mày.

Thân là một đám khách hàng sớm nhất của Khởi Nguyên Thương Thành, nàng rõ ràng biết được mức độ chặt chẽ cẩn thận khi làm việc của Lạc Xuyên.

Giang Thánh Quân cũng đưa ra cái nhìn của bản thân mình: "Chỉ sợ cấp bậc càng cao, số điểm kinh nghiệm cần hao phí để thăng cấp cũng càng nhiều. Đến cuối cùng, nói không chừng chính là một con số trên trời!"

Chương 194: Oa, màu vàng truyền thuyết!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe thấy lời nói của Giang Thánh Quân, mọi người gật đầu tán thành.

Ừm, có lý.

Về phần những lời vô tâm của Bộ Ly Ca lúc trước, bị bọn họ trực tiếp bỏ qua…

"Ồ? Các ngươi nhìn xem, phía dưới con sói xám này, hình như có đồ vật gì đó?"

Một luồng ánh sáng phản xạ truyền đến, khiến cho Bộ Thi Ý hơi nheo mắt lại.

Khi nàng nhìn đến vị trí phát ra ánh sáng, khẽ hô ra tiếng.

Mọi người nhìn theo phương hướng nàng chỉ.

Quả nhiên, thấy được một cái gì đó lóe ra ánh sáng màu vàng.

Tuy nhiên phần lớn của nó đã bị thi thể của sói xám che lấp, chỉ có thể nhìn được một góc.

Xem ra, dường như là một quyển trục.

Chu Hổ làm đầu tàu gương mẫu, trực tiếp ném sói xám sang một bên.

Quả nhiên, đúng là một quyển trục.

Quyển trục lóe ra ánh sáng vàng rực!

Vừa nhìn là biết không phải là vật bình thường!

Chu Hổ xoay người muốn nhặt quyển trục lên, lại phát ra một âm thanh ngạc nhiên không thể giải thích được.

Bởi vì bàn tay của hắn ta, không ngờ trực tiếp xuyên qua mặt trên quyển trục!

Quyển trục giống như là một vật hư ảo, căn bản không thể chạm vào!

"Sao lại thế này? Chẳng lẽ thứ này là một ảo ảnh?" Chu Hổ cảm thấy khó hiểu.

Bởi vì quyển trục này, nhìn qua giống như một đồ vật tồn tại chân thực

gì đó!

"Ta đến thử xem!" Bộ Ly Ca cũng hứng thú đi đến.

Hắn ta đưa tay cầm lấy quyển trục.

Quả nhiên, cũng là xuyên qua.

Lại có mấy người thử một chút, cũng không thể cầm lấy quyển trục.

"Hay là, chỉ có người đánh chết con sói xám này mới có thể nhặt quyển trục lên?" Bạch lão suy nghĩ một chút, đưa ra quan điểm của bản thân mình.

Có vẻ có chút nhàm chán, Lạc Xuyên nhìn thiết bị thực tế ảo.

Ừm, còn vài chỗ trống.

Tùy tiện chọn một chỗ, Lạc Xuyên đội mũ thực tế ảo, tiến vào chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

Hắn muốn nhìn xem những người này đang làm cái gì.

Sau khi hắn vừa mới tiến vào, lập tức thấy được một cảnh tượng hỗn loạn.

Còn mọi người đang vây quanh thi thể bầy sói, đứng nói chuyện với nhau.

Lạc Xuyên cảm giác có chút quỷ dị.

Loại trường hợp này, nếu đặt ở Lam Tinh trong kiếp trước của hắn, cũng đủ để đi lên trang nhất rồi!

Tiêu đề Lạc Xuyên đã nghĩ xong.

"Khiếp sợ! Hơn mười con sói xám trong rừng rậm chết bất đắc kỳ tử! Sau lưng tất cả những chuyện này rốt cuộc là một âm mưu như thế nào?"

Nhưng ở đây là Thiên Lan đại lục, đã thấy rất nhiều, Lạc Xuyên cũng thành thói quen.

Nhất là hắn còn chơi trong Tháp Thí Luyện một thời gian lâu như vậy, chết cũng phải hơn một ngàn tám trăm lần.

Loại tràng diện nhỏ như thế này, còn chưa dọa được Lạc Xuyên.

"Ồ? Ông chủ!" Bộ Thi Ý phát hiện ra Lạc Xuyên ở phía xa, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ kinh hỉ.

"Ông chủ đến đây? Ở đâu?"

"Ông chủ cũng chơi trò chơi này hay sao? Khì khì, có thể nhìn thấy dáng vẻ ông chủ chân chính ra tay…"

Mọi người phát hiện ra Lạc Xuyên, trên gương mặt đều lộ vẻ kinh ngạc, vui mừng.

"Ông chủ, quyển trục này là đồ vật gì?" Bạch lão hỏi vấn đề mà mọi người gặp phải.

"Sau khi đánh chết yêu thú, có tỷ lệ rơi ra một số vật phẩm đặc thù." Lạc Xuyên giải thích: "Quyển trục này chính là một trong những loại vật phẩm đó. Chỉ có người chơi đánh chết yêu thú mới có thể nhặt được quyển trục."

Mọi người giật mình.

Xem ra suy đoán của Bạch lão lúc trước là chính xác.

Mộ Dung Hải Đường đi lên trước, quả nhiên, nàng cầm quyển trục ở trong tay một cách vững vàng.

"Ông chủ, quyển trục này có ích lợi gì?" Mộ Dung Hải Đường hiếu kì.

Quyển trục này khi sờ lên có cảm giác ôn nhuận như ngọc, không giống như là vải dệt bình thường.

"Sau khi mở ra quyển trục, có xác suất xuất hiện các loại công pháp, võ kỹ, hoặc là một ít kỹ năng đặc thù." Lạc Xuyên nói: "Điều đó phụ thuộc vào vận khí của ngươi."

"Hải Đường tỷ, ngươi mở ra nhìn xem bên trong sẽ có cái gì?" Ngụy Khinh Trúc không nhịn được thúc giục.

Mọi người đều lộ vẻ mặt hiếu kì.

Mộ Dung Hải Đường gật gật đầu.

Nàng nhìn quyển trục tỏa ra ánh sáng trong tay, hít một hơi thật sâu, sau đó chậm rãi mở ra.

"Oa! Màu vàng truyền thuyết!"

Một tiếng cảm thán vang lên bên tai Mộ Dung Hải Đường.

Mộ Dung Hải Đường: ? ? ?

Chương 195: Kỹ năng cấp bậc truyền thuyết!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Màu vàng truyền thuyết?

Nghe có vẻ giống như rất lợi hại.

Sau đó, một tin tức xa lạ bỗng nhiên tràn vào trong đầu Mộ Dung Hải Đường.

"Ám Dạ Nguyền Rủa (cấp truyền thuyết): Nhân danh Ám Dạ, cưỡng chế nguyền rủa đối phương, khiến cho đối phương rơi vào trạng thái suy yếu.

Thực lực hai bên chênh lệch càng lớn, hiệu quả càng mạnh. Nếu chênh lệch giữa hai bên lớn hơn hai mươi cấp, Ám Dạ Nguyền Rủa không có hiệu quả."

Nhìn vào phần giới thiệu, Ám Dạ Nguyền Rủa này, hình như có thể làm suy yếu sức chiến đấu của đối phương.

Hơn nữa ở trong cột thông tin kỹ năng của nhân vật, nhiều thêm một cái tên như vậy.

"Tỷ đạt được cái gì vậy?" Tống Thu Ảnh tò mò dò hỏi.

Mộ Dung Hải Đường nói sơ qua về năng lực của Ám Dạ Nguyền Rủa.

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Mộ Dung Hải Đường một cái: "Cấp truyền thuyết, xem ra vận may của ngươi rất tốt."

Trực tiếp rơi ra kỹ năng cấp bậc truyền thuyết, đây là vận may bùng nổ ư!

Hơn nữa nhìn vào phần giới thiệu kỹ năng, tuy rằng không có năng lực công kích, nhưng lại có thể thi triển hiệu ứng tiêu cực cực kỳ mạnh mẽ.

Phải biết rằng khi cường giả giao thủ, chênh lệch chỉ có một phần nghìn cũng sẽ bị khuếch đại ra gần như vô hạn!

"Ông chủ, kỹ năng này chẳng lẽ còn phân chia cấp bậc hay sao?" Mộ Dung Hải Đường kinh ngạc.

Nghe ông chủ nói như vậy, dường như vận may của bản thân mình cũng không tệ lắm.

Mọi người cũng đều nhìn Lạc Xuyên với vẻ tò mò, toàn bộ sự chú ý đều đặt ở trên người hắn.

Bởi vì những gì Lạc Xuyên nói có quan hệ rất lớn với thế giới giả tưởng này!

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy, kỹ năng đạt được trong chế độ giải trí cũng có phân chia cấp bậc, phân biệt là bình thường, hiếm, sử thi, truyền thuyết, xác suất có được chúng cũng giảm dần theo thứ tự."

"Giống như Thiên Địa Huyền Hoàng để phân chia cấp bậc của võ kỹ và công pháp!" Cơ Vô Hối cảm thán một câu.

Lạc Xuyên vuốt cằm: "Có thể hiểu như vậy."

Mọi người cũng nhìn Mộ Dung Hải Đường với vẻ hâm mộ.

Năng lực cấp bậc truyền thuyết, quả thực là không phải chỉ may mắn bình thường thôi đâu!

"Hải Đường tỷ, nào, thử kỹ năng của ngươi lên người ta một chút xem thế nào!" Ngụy Khinh Trúc có chút hưng phấn nói.

"Hả?" Mộ Dung Hải Đường sửng sốt, sau khi lấy lại tinh thần dở khóc dở cười, "Làm thế hình như không được tốt cho lắm?"

"Có cái gì không tốt chứ!" Ngụy Khinh Trúc tỏ vẻ không sao cả nói: "Dù sao đây là thế giới giả tưởng, hơn nữa kỹ năng này lại không có hiệu ứng công kích, Hải Đường tỷ cứ yên tâm đi!"

"Dù sao có ông chủ đã ở đây, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì đâu!"

"Đúng vậy! Cũng cho chúng ta mở mang kiến thức một chút đi…"

Một loạt tiếng ồn ào vang lên.

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt không thay đổi.

Hắn chỉ muốn làm một người qua đường hóng chuyện trong im lặng.

"Vậy được rồi." Mộ Dung Hải Đường thở dài, nói có chút bất đắc dĩ.

Trong chế độ giải trí, kỹ năng đạt được có thể trực tiếp thông hiểu, thi triển một cách hoàn mỹ!

Hoàn toàn lược bỏ các bước học tập, luyện tập!

"Ám Dạ Nguyền Rủa!"

Mộ Dung Hải Đường khẽ quát một tiếng.

Ánh sáng màu đỏ sậm lưu chuyển trong đôi mắt của nàng ta, từng luồng hắc vụ quanh quẩn quanh thân của nàng ta.

Một cỗ khí tức dày đặc xuất hiện, khiến cho nhiệt độ xung quanh đột nhiên giảm xuống rất nhiều!

Trong quá trình này, không hề có chút linh khí nào dao động.

Ừm?

Ngụy Khinh Trúc biến sắc.

Nàng cảm giác được giống như có một loại dao động quỷ dị trong nháy mắt xuất hiện ở trên thân thể của nàng, từng cơn cảm giác suy yếu truyền đến.

Từ đầu đến cuối, nàng chưa từng phát hiện ra rốt cuộc mình trúng chiêu như thế nào!

"Không có gì cả?"

"Nhìn qua cũng không có gì thay đổi quá lớn cả…"

Mọi người khó hiểu.

Lạc Xuyên thở dài.

Hắn biết, lúc này đến phiên hắn lên sân khấu.

Lạc Xuyên lăng không về phía Mộ Dung Hải Đường, một bảng thông tin bán trong suốt xuất hiện bên cạnh hắn.

Giống như là giới thiệu nhân vật trong một trò chơi trực tuyến…

Trên bảng thông tin, có thông tin nhân vật của Mộ Dung Hải Đường.

Tất cả mọi người thấy được bảng thông tin này, thông tin ở phía trên không khác nhiều so với của bọn họ.

Mộ Dung Hải Đường có chút kinh ngạc.

Đây không phải là thông tin cá nhân của bản thân mình hay sao, không ngờ ông chủ cũng có thể để cho người khác thấy?

Chương 196: Thăm dò chế độ giải trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Họ tên: Mộ Dung Hải Đường.

Chủng tộc: nhân tộc.

Cấp bậc: 4.

Điểm kinh nghiệm: 10/50.

Kỹ năng: Ám Dạ Nguyền Rủa."

Không giống như những người khác, trong cột kỹ năng ở trên bảng thông tin của Mộ Dung Hải Đường, có thêm kỹ năng "Ám Dạ Nguyền Rủa".

Hơn nữa cấp bậc cá nhân ở trên bảng thông tin cũng biến thành "4".

Mọi người đều nhìn Mộ Dung Hải Đường bằng ánh mắt hâm mộ.

Lạc Xuyên lăng không điểm một cái, một bảng thông tin khác xuất hiện ở bên cạnh Ngụy Khinh Trúc.

"Họ tên: Ngụy Khinh Trúc.

Chủng tộc: nhân tộc.

Cấp bậc: 0.

Điểm kinh nghiệm: 15/20.

Kỹ năng: Không có.

Trạng thái: Suy yếu."

Vừa rồi Ngụy Khinh Trúc tổng cộng giết được ba con sói xám, cho nên nhận được mười lăm điểm kinh nghiệm.

Về phần nhiều thêm trạng thái suy yếu, khẳng định chính là hiệu quả do Ám Dạ Nguyền Rủa gây ra.

"Hả? Ta cũng có thứ này à!"

Nhìn thấy quầng sáng bán trong suốt ở bên cạnh, gương mặt của Ngụy Khinh Trúc lộ vẻ vui mừng.

Nàng vươn tay muốn chạm vào.

Nhưng không bất ngờ một chút nào ngoài, tay nàng lại xuyên qua nó.

"Bảng thông tin của ngươi chơi, các ngươi cũng có thể tự mình xem xét, chỉ có người ấn vào mới có thể nhìn được." Lạc Xuyên giải thích: "Đương nhiên, nếu cấp bậc chênh lệch quá lớn, sẽ không nhìn thấy."

"Mặt khác, nếu các ngươi cũng không muốn bị lộ thông tin của bản thân mình, cũng có thể chủ động thiết lập không thể xem xét."

"Thì ra là thế." Mọi người giật mình.

Về phần Lạc Xuyên vì sao có thể làm cho tất cả mọi người nhìn thấy bảng thông tin.

Bởi vì hắn là ông chủ! Dù sao cũng nên có một số đặc quyền chứ!

Mọi người không ngừng xem xét thông tin của người khác, cách chơi mới lạ này làm cho bọn họ rất hiếu kì.

"Trạng thái suy yếu này của ta khi nào thì có thể chấm dứt! Thân thể cảm giác rất không thoải mái."

Ngụy Khinh Trúc có chút buồn bực, vặn vẹo thân thể, nàng cảm giác trạng thái hiện tại của bản thân mình giống như là bị mắc bệnh, lực lượng toàn thân đều bị phong ấn.

Mộ Dung Hải Đường nghĩ nghĩ: "Vài phút sau chắc là sẽ tốt hơn."

"Vậy là tốt rồi." Ngụy Khinh Trúc thở phào nhẹ nhõm.

"Hì hì, Khinh Trúc tỷ. Vừa rồi không phải ngươi cực kỳ muốn được thử uy lực của Ám Dạ Nguyền Rủa hay sao? Hiện tại rốt cục ăn đến đau khổ đi!" Khuôn mặt của Tống Thu Ảnh lộ vẻ trêu tức.

Sắc mặt của Ngụy Khinh Trúc bỗng nhiên đỏ lên: "Ta đâu biết kỹ năng này sẽ có hiệu quả như vậy!"

Mọi người lại nói chuyện một hồi, tiếp theo phân tán ra.

Vài người đi về phía xung quanh hồ nước để thăm dò.

Bởi vì lúc trước Lạc Xuyên đã nói qua, thế giới giả tưởng này không khác gì thế giới hiện thực cả.

Hơn nữa nhìn qua nơi này giống như là một khu rừng rậm không có người sinh sống, cho nên chắc là sẽ có linh dược sinh trưởng…

Dù sao linh khí trong không khí nồng đậm như vậy.

Linh khí nồng đậm, chính là điều kiện cần thiết để linh dược sinh trưởng!

Về phần Lạc Xuyên…

Hắn bày cái ghế dựa nhỏ, ngồi ở bên hồ câu cá.

Đừng hỏi ghế dựa và cần câu từ đâu ra.

Thân phận của ông chủ, người chơi bình thường có thể so sánh hay sao?

Hồ nước rất lớn, cho dù số lượng người chơi có mười mấy người, nhưng có thể thăm dò chẳng quá cũng chỉ là một khu vực rất nhỏ mà thôi.

Ba người Ngụy Khinh Trúc đi về phía một phương hướng.

Trong lúc đó, còn có những tiếng nói chuyện với nhau vang lên.

"Nói thật, ở trong này, ta nhớ lại khoảng thời gian trước đi thám hiểm ở dãy núi Cửu Diệu." Trong mắt Ngụy Khinh Trúc xuất hiện một tia hồi tưởng.

"Đúng vậy!" Lâm Uyển Sương cười cười: "Lúc ấy, chúng ta cũng như thế này, thăm dò ở khu vực ngoài rìa, không dám xâm nhập vào sâu trong dãy núi Cửu Diệu."

"Ta còn nhớ rõ, lúc ấy Khinh Trúc tỷ mang theo chúng ta tìm được một gốc linh dược Hoàng cấp, còn hưng phấn một thời gian dài!" Tống Thu Ảnh cũng cười nói.

Ba người cũng đã kết thành đồng đội từ rất lâu, tuy rằng cũng không có quan hệ huyết thống, nhưng lại thân như tỷ muội.

Bỗng nhiên, mũi của Ngụy Khinh Trúc khẽ ngửi.

Ngụy Khinh Trúc nghi hoặc: "Các ngươi có ngửi thấy mùi gì đó hay không?"

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương gật đầu.

Chương 197: Tổ ba người bùng nổ vận may

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tống Thu Ảnh khịt khịt mũi: "Mùi hương này, hình như là linh dược!"

Ba người nhìn nhau.

Linh dược?

Trong thế giới giả tưởng này, cũng tồn tại linh dược hay sao?

Nhưng đã có yêu thú, có linh dược thì cũng không có gì ngạc nhiên đúng không?

"Đi! Đi qua nhìn xem!" Ánh mắt của Ngụy Khinh Trúc lóe lên, đưa ra quyết định.

Nếu ở trong hiện thực, nàng đương nhiên sẽ không đưa ra quyết định lỗ mãng như thế.

Phải biết rằng thường thì xung quanh linh dược luôn có yêu thú ẩn núp canh gác.

Nhưng ở đây là trong thế giới giả tưởng, tử vong cũng không phải chuyện không thể nghịch chuyển.

Cho nên căn bản không cần sợ cái gì.

Ba người rón rén nhẹ nhàng di chuyển, cố gắng hết sức không phát ra âm thanh, mò mẫm đi về phương hướng có mùi hương của linh dược truyền đến.

Rốt cuộc, ở phía sau một lùm cây, các nàng phát hiện ra một gốc cây nhỏ cao không quá một thước.

Cây nhỏ nhìn qua có vẻ không tầm thường, trên lá cây dường như tản ra nhiều đốm sáng.

Trên cành, có ba trái cây màu đỏ rực to không bằng đầu ngón tay.

Mùi hương nồng đậm từ phía trên phát ra.

"Phát hiện linh dược Thiên cấp: Tinh Diệp Quả."

Tinh Diệp Quả?

Lá cây trên cây nhỏ quả thật như có tinh quang lóe ra, đúng như tên gọi của nó.

Nhưng ba người đều chưa từng nghe qua cái tên này.

Ở xung quanh cây nhỏ, cũng không có khí tức nguy hiểm gì cả.

Ba người đi tới bên cạnh cây nhỏ thật cẩn thận.

"Vừa lúc có ba quả, một người một quả." Ngụy Khinh Trúc đưa ra quyết định.

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương gật đầu.

Sau đó ba người mỗi người hái được một quả.

Lập tức, cây nhỏ kia như là bị phong hóa trong vô số năm, trực tiếp biến thành tro tàn.

Hiện tượng thần kỳ như thế này, khiến cho ba người kinh ngạc tán thán không thôi.

Không do dự nhiều, các nàng trực tiếp ăn trái cây.

Trái cây to chỉ bằng ngón tay, vị chua ngọt, mùi vị coi như không tệ.

Ngụy Khinh Trúc nhấm nháp, rất hài lòng với hương vị.

"Ăn Tinh Diệp Quả, toàn bộ điểm thuộc tính gia tăng 10%."

m thanh nhắc nhở vang lên.

Ngụy Khinh Trúc nhíu mày, vẻ mặt có chút quái dị.

Nàng nhìn về phía hai người kia: "Các ngươi có nghe được âm thanh kỳ quái gì đó hay không?"

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương gật đầu.

Tống Thu Ảnh nhíu mày nói: "Hình như là sau khi ăn trái cây kia, toàn bộ điểm thuộc tính tăng lên."

"Đúng vậy." Lâm Uyển Sương gật gật đầu: "Tất cả điểm thuộc tính tăng lên 10%."

Ngụy Khinh Trúc nắm tay lại.

Nàng có thể cảm nhận được, sức mạnh của bản thân nàng quả thật tăng thêm 10%.

Hoàn toàn chính xác như âm thanh nhắc nhở đã nói!

"Cứ mạnh lên như vậy? Thế này cũng quá đơn giản đi?" Tống Thu Ảnh cảm nhận được thay đổi của lực lượng trong cơ thể, khuôn mặt lộ vẻ sợ hãi.

Nếu trong hiện thực, thực lực cũng có thể tăng lên vô cùng đơn giản như thế này, vậy thì thật tốt quá!

Lạc Xuyên đang câu cá đã nhận ra điều gì đó, đưa ánh mắt về phía ba người Ngụy Khinh Trúc.

Hắn đã biết được chuyện các nàng ăn Tinh Diệp Quả nên thuộc tính tăng lên.

Khóe miệng của Lạc Xuyên lộ ra một nụ cười thản nhiên: "Đúng là may mắn đấy!"

Chế độ giải trí không khác gì thế giới hiện thực, nơi này đương nhiên có tồn tại linh dược.

Xung quanh linh dược phần lớn sẽ có yêu thú.

Nhưng bốn phía xung quanh hồ nước này đã được chọn làm nơi để người chơi mới bắt đầu!

Tất cả yêu thú có thực lực mạnh mẽ đều bị trực tiếp đuổi đi!

Cho nên, mới có thể giúp cho ba người Ngụy Khinh Trúc gặp may mắn!

Nếu là dưới tình huống bình thường, xung quanh linh dược thiên cấp, ít nhất cũng sẽ có yêu thú cấp bốn mươi, năm mươi bảo hộ!

Chính là tương đương với người tu luyện cảnh giới Quy Nguyên, Vấn Đạo!

Giai đoạn này, thực lực của những người chơi đều là mấy cấp, cho dù có nhiều người, cũng chỉ là tặng đồ ăn mà thôi!

Chương 198: Trò chơi có thể ảnh hưởng đến hiện thực!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian trôi qua thật sự rất nhanh.

Trong nháy mắt, đã tới giữa trưa.

"Ba giờ trôi qua nhanh quá!"

Tháo mũ thực tế ảo xuống, Cơ Vô Hối cảm thán một câu.

Lúc này, mọi người đã lần lượt rời khỏi thế giới giả tưởng.

Bọn họ gần như bắt đầu trò chơi cùng một lúc, cho nên thời gian chấm dứt cũng giống nhau.

Cơ Vô Hối ở trong rừng rậm tìm kiếm một hồi, lập tức rời khỏi chế độ giải trí.

Bởi vì theo hắn ta thấy, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không tìm thấy cái gì cả.

Thời gian ba giờ, dùng để chơi chế độ sàn đấu và chế độ khiêu chiến không tốt hơn hay sao?

Hầu hết mọi người đều có suy nghĩ giống với Cơ Vô Hối.

"Ồ? Thực lực của ta làm sao lại trở nên mạnh hơn nhiều như vậy?"

"Thực lực của ta cũng mạnh lên!"

"Ta cũng vậy!"

Ba tiếng kinh hô vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người.

Ba người Ngụy Khinh Trúc, Tống Thu Ảnh, Lâm Uyển Sương cảm nhận được tu vi của bản thân mình, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy kinh ngạc.

So sánh với lúc vừa đến Khởi Nguyên Thương Thành, cường độ linh lực của các nàng tăng lên ước chừng 10%!

"Thực lực mạnh lên? Sao lại như thế?" Mộ Dung Hải Đường khó hiểu hỏi.

Những người còn lại cũng đều lộ vẻ nghi hoặc.

Thực lực mạnh lên?

Vì sao chúng ta không được?

Mọi người hướng ánh mắt về phía Lạc Xuyên đang ở cửa cửa hàng.

Yêu Tử Yên tò mò nhìn cảnh tượng này, trên khuôn mặt không có nhiều biểu hiện kinh ngạc.

Xem ra ông chủ lại làm ra chuyện gì đó ghê gớm!

Sau khi sống ở Khởi Nguyên Thương Thành một thời gian dài như vậy, Yêu Tử Yên đã miễn nhiễm đối với hầu hết sự việc rồi.

Lạc Xuyên đứng lên, đi vào trong cửa hàng.

Hắn nhìn thấy ba người Ngụy Khinh Trúc: "Nghĩ lại xem các ngươi đã gặp sự tình gì ở trong chế độ giải trí."

Ba người đột nhiên mở to hai mắt nhìn, khuôn mặt lộ vẻ không thể tin được.

"Chẳng lẽ là bởi vì linh dược kia?" Ngụy Khinh Trúc cảm giác có chút hoảng hốt.

Đó không phải là đồ vật trong thế giới giả tưởng hay sao?

Cho dù đã ăn nó, không phải hiệu quả đã được thể hiện ở bên trong trò chơi hay sao?

Không ngờ còn có thể ảnh hưởng đến tu vi ngoài hiện thực!

"Các ngươi đang nói cái gì vậy?"

Mọi người ở xung quanh khó hiểu, bọn họ không rõ ông chủ và ba người đang nói chuyện gì.

Ngụy Khinh Trúc nói ngắn gọn cho bọn họ biết chuyện ba người gặp được Tinh Diệp Quả, sau khi ăn thì thực lực tăng lên.

Sau khi nghe xong, vẻ mặt của gần như tất cả mọi người đều dại ra, sững sờ tại chỗ, thật lâu vẫn chưa phục hồi tinh thần lại.

Sau mấy hơi thở, Bạch lão cười khổ một tiếng: "Đồ vật trong cửa hàng của ông chủ, quả thật trước sau vẫn khiến người khác khiếp sợ !"

"Đồ vật trong trò chơi, không ngờ có thể ảnh hưởng đến thế giới hiện thực, rốt cuộc ông chủ đã làm như thế nào?" Bộ Ly Ca đưa ra nghi hoặc

của bản thân mình.

Mọi người nhìn chằm chằm Lạc Xuyên, bọn họ cũng đều tò mò về vấn đề này.

"Lúc trước ta đã nói qua, chế độ giải trí không khác gì thế giới hiện thực." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên.

Nhưng trong lòng mọi người lại dấy lên sóng to gió lớn!

Trong lời nói của ông chủ, có thâm ý sâu sắc!

Hay là, là một thế giới hoàn chỉnh, bị ông chủ luyện hóa thành trò chơi Tháp Thí Luyện này?

Với thực lực của ông chủ, điều này không phải là không thể!

Ôi! Càng nghĩ càng thấy sợ hãi!

Hơn nữa có thể ở trong trò chơi tăng tu vi, thông qua phương pháp này tăng thực lực lên giống như cũng không phải chuyện gì đáng ngạc nhiên cả.

Nhìn thấy sắc mặt của mọi người không ngừng thay đổi, trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy rất hài lòng.

Hình tượng cao thủ thần bí của mình lại tăng thêm một sắc thái nồng đậm.

"Ông chủ, kỹ năng ta đạt được vừa nãy, cũng có thể sử dụng trong thế giới hiện thực?"

Mộ Dung Hải Đường bỗng nhiên nghĩ đến Ám Dạ Nguyền Rủa mà nàng ta vừa nhận được, hô hấp trở nên dồn dập.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

Mộ Dung Hải Đường cảm thấy hơi choáng váng.

Kỹ năng tương đương với võ kỹ Thiên cấp, dễ dàng đạt được như vậy?

Cho dù là tiểu thuyết truyện ký cũng không dám viết như vậy!

Chương 199: Chế độ giải trí là một kho báu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong lòng những người rời khỏi chế độ giải trí giữa chừng tràn đầy hối hận.

Hóa ra chế độ giải trí là một kho báu lớn như vậy!

Bọn họ lại tuệ nhãn không nhìn ra châu ngọc, bỏ qua một cách uổng phí!

"Xem ra là chúng ta mắt vụng về, bỏ lỡ cơ duyên lớn như vậy." Cơ Vô Hối lắc lắc đầu, cười khổ một tiếng.

Mộ Dung Hải Đường cười cười: "Cửa hàng của ông chủ mỗi ngày đều mở cửa, ngày mai cũng có thể tiến vào chế độ giải trí."

Có thể đạt được cơ duyên, thực ra cũng phụ thuộc vào vận khí.

Lạc Xuyên thấy ánh mắt tràn ngập chờ mong của mọi người, đành nuốt xuống những lời này.

Nói ra, chỉ sợ sẽ đả kích lòng nhiệt thành của những khách hàng này.

Nếu là bởi vì việc này mà ảnh hưởng đến chuyện làm ăn của Khởi Nguyên Thương Thành thì không tốt lắm.

Sau khi nói lời từ biệt với Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, mọi người đều rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Ăn cơm trưa đơn giản.

Vào buổi chiều, một nhóm học viên Lăng Vân học viện khác đúng giờ đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Bọn họ chắc là nhận được tin tức từ những người đến đây buổi sáng, sau khi ăn xong mì ăn liền, đều tiến vào chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

Mục đích của bọn họ đều rất rõ ràng, chính là tìm cơ duyên ở trong này!

Bởi vì theo Mộ Dung Hải Đường mà nói, những thứ kia chính là có thể trực tiếp ảnh hưởng đến sự thật!

Vốn còn có người có thái độ bán tín bán nghi với cách nói này.

Nhưng khi một cái học viên phát hiện một gốc linh dược Huyền cấp,

sau khi ăn lập tức tăng lên một phần trăm sức mạnh.

Ở trong hiện thực, sức mạnh của thân thể quả nhiên cũng trở nên mạnh mẽ hơn một chút!

Tuy rằng không lộ ra rõ ràng, nhưng quả thật nó có tồn tại!

Tất cả học viên đều tin!

Bọn họ bắt đầu tìm kiếm một cách điên cuồng!

Yêu Tử Yên nhìn thấy vẻ mặt của những học viên này không ngừng thay đổi, trong lòng có chút nghi hoặc.

Chế độ mới thật sự chơi vui như vậy hay sao?

Hôm nay Yêu Tử Yên không tiến vào không gian giả tưởng.

Lạc Xuyên chú ý tới vẻ mặt của Yêu Tử Yên: "Ta tự mình trông coi cửa hàng, ngươi nghỉ ngơi một lúc đi."

"Được, ông chủ." Yêu Tử Yên cười cười, đi đến phía sau quầy.

Lạc Xuyên đã làm việc này rất nhiều lần, cho nên Yêu Tử Yên cũng không từ chối.

Nàng tìm chỗ ngồi, ngồi xuống, đội mũ thực tế ảo.

Tiến vào Tháp Thí Luyện, lựa chọn chế độ giải trí.

Hình ảnh ở trước mắt lóe lên, nàng phát hiện bản thân mình xuất hiện ở một chỗ ven hồ.

Cách đó không xa, có tiếng nói chuyện với nhau vang lên.

Có lẽ là những học viên kia.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, cũng đi vào trong rừng rậm…

Lạc Xuyên đứng ở sau quầy, có vẻ như đi vào cõi thần tiên.

Lúc này, có một loạt tiếng bước chân vang lên.

Lạc Xuyên lấy lại tinh thần.

Hắn nhìn thấy thiếu niên áo đen trong tổ ba người ngày hôm qua đi đến.

"Ông chủ."

Đệ Ngũ Vô Ảnh chào một câu.

Lạc Xuyên gật gật đầu.

Tuy rằng trong lòng có chút nghi hoặc, hắn cũng không hỏi.

Đệ Ngũ Vô Ảnh bỗng nhiên chú ý tới thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành.

Dù sao không gian trong cửa hàng lớn hơn nhiều, chỗ ngồi cũng thêm mười cái.

Nhưng Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng không hỏi nhiều.

Giống như hôm qua, y yên lặng lấy mì ăn liền, thanh cay và Coca Cola.

Sau khi ngâm mì ăn liền, Đệ Ngũ Vô Ảnh chú ý đến những người đang chơi trò chơi.

Hình ảnh trên màn hình hiển thị, y chưa nhìn thấy bao giờ.

Ngày hôm qua, Đệ Ngũ Vô Ảnh chỉ chơi khiêu chiến bản sao trong chế độ sàn đấu.

"Ông chủ, bọn họ đang chơi trò gì vậy?" Đệ Ngũ Vô Ảnh hỏi.

"Chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện." Lạc Xuyên bình thản trả lời một câu.

Đệ Ngũ Vô Ảnh nhíu nhíu mày.

Y không hề quan sát những hình ảnh này.

Chế độ giải trí, vừa nghe là biết không có gì tác dụng quá lớn đối với việc tăng thực lực lên.

Đệ Ngũ Vô Ảnh chỉ cảm thấy hứng thú đối với những gì có thể tăng thực lực lên.

Chương 200: Ngươi không hỏi, ta không nói

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ăn xong mì ăn liền, Đệ Ngũ Vô Ảnh đội mũ thực tế ảo.

Giống như hôm qua, y vẫn lựa chọn khiêu chiến bản sao như cũ.

Tuy nhiên khi đến thì y đã có kế hoạch.

Hôm nay, không thể dành toàn bộ ba giờ để chơi khiêu chiến bản sao.

Phải dành ra một giờ, để thử một chút chế độ khiêu chiến.

Vì nghe tên của chế độ này, dường như có vẻ khá hay…

Không lâu sau khi Đệ Ngũ Vô Ảnh đi vào cửa hàng, Liễu Như Ngọc cũng đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Gần như chân trước chân sau, Vệ Diệc cũng đến đây.

"Chậc chậc chậc, thật sự là thật không ngờ tên Đệ Ngũ Vô Ảnh kia lại đến sớm như vậy!"

Liễu Như Ngọc thấy Đệ Ngũ Vô Ảnh, cảm giác có chút buồn cười.

Đệ Ngũ Vô Ảnh là kẻ cuồng tu luyện, cũng có danh khí không nhỏ trong thế hệ trẻ tuổi.

Trường hợp loại người này không tu luyện mà chạy tới chơi trò chơi, nói ra chỉ sợ cũng không có người nào tin tưởng.

Vệ Diệc cười cười: "Vô Ảnh huynh là người cuồng tu luyện, đến sớm cũng là bình thường."

Đôi mắt Liễu Như Ngọc lấp lánh ánh sáng, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười.

"Vệ công tử, không biết tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành, hiện tại người của Dược Cốc có phải đã biết rồi hay không?"

Vệ Diệc mỉm cười: "Có lẽ thánh địa Dao Trì cũng đã biết tin tức của Khởi Nguyên Thương Thành rồi đúng không?"

Lạc Xuyên nghe thấy đối thoại của hai người, nhìn thoáng qua.

Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc cả kinh.

Nguy rồi! Đã quên hỏi ông chủ xem rốt cuộc có thể truyền tin của Khởi Nguyên Thương Thành ra nơi khác không!

Tuy nhiên Lạc Xuyên chỉ liếc mắt nhìn bọn họ một cái, chứ không nói bất cứ điều gì.

Điều này làm cho hai người nhẹ nhàng thở ra.

"Ông chủ, tại sao trong cửa hàng lại có thêm mười chỗ ngồi?"

Liễu Như Ngọc nhìn thấy không gian trong cửa hàng lớn hơn rất nhiều, cảm thấy hết sức ngạc nhiên.

"Mười chỗ ngồi, thời điểm có nhiều khách hàng trong cửa hàng, sợ là sẽ bất tiện." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên.

"Vậy có đồ vật gì mới hay không?" Vệ Diệc tò mò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có. Chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện."

Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc liếc nhau.

Chế độ giải trí?

Đây là cái gì?

Lạc Xuyên giải thích sơ qua một chút.

Về phần vì sao không nói với Đệ Ngũ Vô Ảnh… Bởi vì y không hỏi…

Sau khi Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc nghe được lời nói của Lạc Xuyên, vô cùng kinh ngạc.

"Ở trong chế độ giải trí đạt được cái gì đó, có thể ảnh hưởng đến hiện thực?"

Liễu Như Ngọc cảm giác những lời của Lạc Xuyên như là đang nói đùa.

"Đúng." Vẻ mặt của Lạc Xuyên rất nghiêm túc.

Vệ Diệc nhìn Lạc Xuyên.

Hắn ta cảm giác thân phận của ông chủ sâu không lường được.

Tuy rằng trong lòng cũng có chút không thể tin được, nhưng trực giác nói cho hắn ta biết, những gì ông chủ nói, tám chín phần mười là thật!

"Ta thật ra muốn nhìn xem chế độ giải trí rốt cuộc có dáng vẻ như thế nào." Vệ Diệc cười nói.

Hai người mua hàng hóa trong cửa hàng, sau khi ăn xong mì ăn liền, đội mũ thực tế ảo, tiến vào trò chơi.

Ngay sau đó, ở ven hồ xuất hiện hai bóng người.

Đúng là Vệ Diệc và Liễu Như Ngọc.

"Quả nhiên là không có tu vi!"

Liễu Như Ngọc cảm nhận được trong cơ thể trống rỗng, loại cảm giác không có linh khí này làm cho nàng ta rất không thoải mái.

"Tất cả người chơi lúc đầu đều là người thường, như vậy mới công bằng!" Vệ Diệc nói.

Liễu Như Ngọc khẽ hừ nhẹ một tiếng, không trả lời.

"Ồ? Có người chơi mới đến kìa!"

Bỗng nhiên có một tiếng kêu kinh ngạc vang lên.

Sau đó Liễu Như Ngọc và Vệ Diệc lập tức thấy được mấy người từ cách đó không xa đi tới.

"Các ngươi đều là học viên của Lăng Vân học viện?" Thấy biểu tượng trên y phục của bọn họ, Vệ Diệc có chút kinh ngạc.

"Đúng vậy." Có học viên đáp: "Chúng ta cũng là lần đầu tiên đi vào nơi này, thành lập tổ đội thì sao?"

Nhóm học viên đưa ra lời mời với hai người.

Trải qua thời gian thăm dò ngắn ngủi lúc trước, nhóm học viên đã phát hiện, ở trong rừng rậm xung quanh mình, tuy rằng không có yêu thú hùng mạnh nào, nhưng lại có rất nhiều dã thú.

Đương nhiên, ở giữa cũng phát hiện vài gốc linh dược.

Chương 201: Kích hoạt nhiệm vụ, tiêu diệt Xà Yêu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì thực lực của mọi người đều là người thường, cũng chính là cấp 0, cho nên tốc độ tìm kiếm rất chậm.

Mời Vệ Diệc cùng Liễu Như Ngọc hai người, cũng là nghĩ nhiều nhân thì nhiều một phần lực lượng.

"Quên đi. Ta đã quen độc lai độc vãng rồi." Vệ Diệc lắc lắc đầu, lựa chọn cự tuyệt.

"Ta cũng vậy." Liễu Như Ngọc nói.

"Là vậy sao." Đám học viên có phần hơi mất mát, tuy nhiên cũng không quá để ý.

Bọn họ lại đi thăm dò rừng rậm theo một hướng khác.

Hồ nước rất lớn, chỉ dựa vào vài người bọn họ, căn bản không thăm dò được nhiều ở khu vực xung quanh.

"Vậy thì, cáo từ." Vệ Diệc lựa chọn một phương hướng, tiến vào trong rừng rậm.

Liễu Như Ngọc nheo mắt lại, đi về một phương hướng khác…

Yêu Tử Yên thở phào nhẹ nhõm.

Nàng nhìn về phía Liễu Như Ngọc đi vào, nơi đó đã bị rừng rậm che đậy.

"Ồ?"

Yêu Tử Yên có chút kinh ngạc nhìn về phía một chỗ trong rừng rậm.

Ở nơi đó, giống như có đồ vật gì đó bị che dấu ở phía dưới lá rụng.

Nếu không phải có phản xạ của ánh mặt trời, căn bản không phát hiện ra.

Yêu Tử Yên bước nhanh đi qua, dọn dẹp sạch sẽ lá rụng, đồ vật ở phía dưới lộ ra hình dáng.

Đó là một cái lệnh bài màu vàng nho nhỏ, mặt trên có khắc hai từ.

"Nhiệm vụ".

"Đây là cái gì?" Yêu Tử Yên tò mò nhặt lệnh bài lên.

Trong nháy mắt, lệnh bài hóa thành nhiều đốm sáng.

Đồng thời, một giọng nói nhắc nhở vang lên bên tai Yêu Tử Yên.

"Nhiệm vụ giới hạn thời gian, có nhận hay không?"

Đồng thời, ở trước mặt của nàng còn hiện ra một bảng thông tin bán trong suốt.

Yêu Tử Yên có chút tò mò, nhưng cũng không quá mức khiếp sợ.

Ông chủ làm ra những thứ kỳ quái gì đó, nàng đã thành thói quen rồi…

Không hề do dự, Yêu Tử Yên lựa chọn tiếp nhận.

"Chấp nhận nhiệm vụ.

Nhiệm vụ hiện tại: Diệt sát Xà Yêu.

Thời gian còn lại: 59 phút 59 giây.

Phần thưởng: Không xác định."

Một tin tức xuất hiện ở góc dưới bên phải tầm mắt của Yêu Tử Yên.

Đồng thời, còn có một dấu chấm than màu đỏ đang liên tục nhắc nhở nàng.

Nơi đó còn có một cái bản đồ nho nhỏ, phía trên có một điểm đỏ và một điểm trắng.

Điểm đỏ nhấp nháy, không hề nghi ngờ là vị trí của Xà Yêu.

Điểm trắng chính là Yêu Tử Yên.

Nói thật, trong lòng Yêu Tử Yên có chút không biết nên nói cái gì.

Nếu là người chơi bình thường, sau khi nhận được nhiệm vụ này chỉ sợ sẽ trực tiếp há hốc mồm.

Xà Yêu!

Cho dù như thế nào, khẳng định là đã bước vào cánh cửa tu luyện!

Hiện tại những người chơi trong Tháp Thí Luyện chỉ vừa mới tới thế giới này được mấy giờ.

Người có cấp bậc cao nhất chính là Mộ Dung Hải Đường lúc trước may mắn giết chết sói xám cầm đầu.

Tuy nhiên cũng mới chỉ là cấp bốn mà thôi.

Muốn chống lại Xà Yêu thì thật sự là quá mức miễn cưỡng!

Nhưng Yêu Tử Yên thì khác!

Thực lực chân thật của nàng chính là Tôn Giả nhất phẩm!

Hiện tại tuy rằng không có tu vi, nhưng là tầm mắt và kinh nghiệm chiến đấu vẫn còn đó!

Hơn nữa đừng quên rằng, nàng từng là đệ nhất nhân trên Ảnh Sát Bảng!

Thậm chí còn có danh xưng là vua sát thủ!

Có thể nói, chỉ cần có cơ hội thích hợp, cho dù hiện tại Yêu Tử Yên là cấp 0, không có tu vi, nhưng nếu đánh lén cũng không phải không có khả năng chém giết yêu thú cấp hai mươi ba mươi!

Đáng tiếc hiện tại không có binh khí, Yêu Tử Yên nhiều nhất chỉ có thể chống lại yêu thú cấp hai mươi cấp.

Theo chỉ dẫn của điểm đỏ trên bản đồ, Yêu Tử Yên rất nhanh đi tới chỗ một dòng suối.

Tiếng nước chảy róc rách không ngừng vang lên, trong không khí có mùi ẩm thấp nồng đậm.

Đúng là môi trường lạnh lẽo và ẩm ướt mà loại rắn thích nhất!

Yêu Tử Yên nhìn lại, quả nhiên, ở bên cạnh dòng suối, có một con rắn lớn màu xám có hình thể ước chừng ba bốn thước!

Con rắn lạnh lùng nhìn chằm chằm xung quanh, lưỡi rắn còn đang không ngừng phun ra nuốt vào.

Chung quanh có làn sương lờ mờ bốc lên, giống như ảo mộng.

Chương 202: BUFF miễn dịch độc rắn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở khu vực bị sương mù bao phủ, tất cả thực vật đều lộ cảnh tượng bị khô héo.

Hiển nhiên là có kịch độc!

"Có chút phiền toái."

Yêu Tử Yên hơi nhíu lông mày, trong lòng cẩn thận suy nghĩ biện pháp đối phó.

Trên đường đi đã hao phí rất nhiều thời gian, lúc này thời gian còn lại của nhiệm vụ chỉ còn một nửa.

Yêu Tử Yên đánh giá xung quanh, ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời.

Nhìn theo ánh mắt của nàng, chỉ thấy ở trong lùm cây xung quanh, có vô số những bông hoa nhỏ màu trắng giống như những ngôi sao.

Từng mùi thơm ngát thoang thoảng tỏa ra trong không khí, quả thực vô cùng dễ ngửi.

"Tìm được rồi!" Trên khuôn mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười tươi.

Nàng cúi người xuống, hái mấy bông hoa trắng.

Có câu nói thế này: Xung quanh vật kịch độc, trong vòng trăm bước tất có giải dược.

Những bông hoa trắng nhỏ ở trước mắt nhìn như không chớp mắt này, hiển nhiên là giải dược.

Đừng quên thân phận thật sự của Yêu Tử Yên, Hoàng tộc yêu thú.

Nàng biết được điều này căn bản cũng chẳng có gì lạ.

Thời điểm hái hoa trắng xuống, một âm thanh nhắc nhở xuất hiện ở bên tai Yêu Tử Yên.

"Hái được Bạch Lan, sau khi sử dụng, trong khoảng thời gian ngắn có hiệu quả miễn dịch đối với độc của Hắc Vân Xà."

Yêu Tử Yên đầu tiên là sửng sốt, sau đó cảm thấy vui vẻ.

m thanh nhắc nhở này, có lẽ cũng là chỗ đặc sắc của chế độ giải trí.

Ông chủ làm ra mấy thứ này, ngoại trừ cảm thấy hiếm lạ cổ quái ra, thì suy nghĩ cũng khá chu đáo!

Gương mặt nghiêm túc của Lạc Xuyên xuất hiện ở trong lòng Yêu Tử Yên, làm cho khuôn mặt nàng trở nên hơi ửng đỏ.

Thu liễm tâm thần, ăn mấy đóa Bạch Lan, Yêu Tử Yên nhìn thấy trên bảng thông tin cá nhân của mình, xuất hiện một dòng chữ "Miễn dịch độc của Hắc Vân Xà".

Trong lòng nàng hiểu rõ, bèn bẻ gẫy một cây nhánh cây, thử cường độ một chút.

Cũng không tệ lắm, miễn cưỡng có thể được coi là một món vũ khí thuận tay.

Mọi việc đã chuẩn bị xong, Yêu Tử Yên cũng không do dự nữa.

Nàng lặng lẽ tiến về phía có Hắc Vân Xà.

Bá!

Khi Yêu Tử Yên vừa mới tiến vào trong phạm vi cách Hắc Vân Xà khoảng mười trượng, nó đột nhiên ngẩng đầu lên.

Đôi mắt rắn gắt gao nhìn chằm chằm về phía chỗ Yêu Tử Yên đang đứng, xem ra nó đã phát hiện tung tích của nàng!

Yêu Tử Yên thở dài ở trong lòng.

Xem ra phương pháp đánh lén sợ là không thể dùng.

Chẳng qua như vậy cũng tốt, tiết kiệm được không ít thời gian.

Yêu Tử Yên cười lạnh một tiếng, thân hình giống như một con bướm bay lượn, từng bước tới gần!

Tuy rằng không có linh khí, nhưng lại mang theo một cảm giác áp bách không thể giải thích!

Đây là khí thế chỉ có tuyệt thế cao thủ mới có thể hình thành!

Nếu ở thế giới hiện thực, cho dù không có tu vi, Yêu Tử Yên chỉ cần phát ra một chút khí tức chỉ duy nhất hoàng tộc yêu thú có, cũng có thể làm

cho yêu thú bình thường thần phục.

Tuy nhiên ở trong chế độ giải trí này, căn bản không thể sử dụng.

Rất rõ ràng, ông chủ sẽ không để cho trò chơi xuất hiện những lỗ hổng như vậy.

Hắc Vân Xà quay đầu dò xét, nhào về phía Yêu Tử Yên.

Những chiếc răng nanh màu trắng trong miệng, dài ước chừng vài tấc, lóe ra ánh sáng sắc lạnh!

Yêu Tử Yên nghiêng người, vòng eo mảnh khảnh vặn vẹo theo một góc mà nhân loại căn bản không có khả năng đạt tới, khó khăn lắm mới tránh né được công kích.

Cơ hội tốt!

Đồng thời, trong mắt của Yêu Tử Yên xuất hiện một tia tinh mang.

Nhánh cây nhanh như thiểm điện, thậm chí bị mang theo một tiếng xé gió, trực tiếp đâm vào một con mắt của Hắc Vân Xà!

Phốc!

Con mắt giống như là trứng chim trực tiếp vỡ ra, các loại chất lỏng đủ màu sắc bắn ra!

Tê tê!

Hắc Vân Xà ngã quỵ trên mặt đất, vặn vẹo thân thể một cách dữ dội.

Hoàn thành một kích lập tức lui lại.

Yêu Tử Yên hạ xuống mặt đất cách đó vài mét một cách khéo léo.

Nàng không bởi vì đánh cho Hắc Vân Xà bị thương mà sơ suất, trong mắt vẫn tràn đầy cảnh giác như trước.

Thân là hoàng tộc yêu thú, nàng biết rất rõ, khi những yêu thú gặp phải tình huống liên quan đến sự sống chết, vì bảo toàn tính mạng có thể làm ra một ít chuyện mà người thường căn bản khó có thể tưởng tượng được!

Cho dù nơi này là không gian giả tưởng, nhưng đạo lý này vẫn được áp dụng như cũ!

Quả nhiên, ngay sau đó.

Thời điểm Hắc Vân Xà đang vặn vẹo, nó hé miệng ra, răng nọc nhắm về

phía Yêu Tử Yên.

Bá!

Hai luồng nọc độc màu lục nhạt bắn ra.

Đôi mắt của Yêu Tử Yên co rụt lại, thân hình lui về phía sau.

Nhưng tốc độ của nọc độc rất nhanh, có rất nhiều vẫn rơi trên ống tay áo của nàng.

Xuy xuy…

Cùng với những tiếng vang quái lạ, ống tay áo trực tiếp bị ăn mòn thành những lổ nhỏ, lộ ra làn da trắng nõn ở phía dưới.

Cũng có nhiều giọt nọc độc dừng ở trên mu bàn tay của Yêu Tử Yên, nhưng dường như năng lực ăn mòn mất tác dụng, căn bản không thể làm nàng bị thương một chút nào.

Buff "Miễn dịch độc của Hắc Vân Xà" có hiệu lực!

Chương 203: Cảm giác suy yếu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên nhìn nọc rắn trên cánh tay mình, nhíu mày cảm thấy ghê tởm.

Đúng, thật ghê tởm!

Nàng đưa ánh mắt nhìn về phía Hắc Vân Xà, trong mắt xuất hiện sát khí nồng đậm…

Sau mười mấy hơi thở.

Hắc Vân Xà như là một cái dây thừng rách nát ngã rầm xuống mặt đất, vảy đen trên người bị tróc ra hơn phân nửa.

Dáng vẻ vô cùng thê thảm!

Sau khi hơi co giật vài cái, lập tức hoàn toàn mất đi sức sống.

Hắc Vân Xà, đã chết.

Tiện tay vứt bỏ nhánh cây đi, Yêu Tử Yên đi đến bên dòng suối nhỏ, bắt đầu rửa sạch nọc rắn trên cánh tay.

Đồng thời, một âm thanh nhắc nhở vang lên.

"Đánh chết Hắc Vân Xà, nhận được điểm kinh nghiệm: 200."

"Điểm kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp 1!"

…

"Điểm kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp 4!"

"Nhiệm vụ có thời hạn hoàn thành, xin nhận thưởng đúng lúc."

Đồng thời, một luồng năng lượng xuất hiện ở trong cơ thể của Yêu Tử Yên.

"Cấp 4? Xem ra giống như là Đoán Thể tứ phẩm."

Cảm nhận được lực lượng mà bản thân mình mới đạt được, Yêu Tử Yên lẩm bẩm.

"Ồ? Đó là cái gì?"

Yêu Tử Yên bỗng thoáng nhìn thấy một tia sáng màu tím.

Màu tím ẩn hiện ở trong khe đá, khá bí ẩn.

Yêu Tử Yên đi qua, nàng phát hiện đó là một đóa hoa nhỏ màu tím.

Nhìn qua có hình dáng tương tự với đóa Bạch Lan lúc trước, chỉ là màu sắc khác nhau.

Yêu Tử Yên trực tiếp hái xuống, âm thanh nhắc nhở quen thuộc lại vang lên.

"Tử Lan, Bạch Lan có xác suất tiến giai thành Tử Lan, linh dược Thiên cấp. Sau khi sử dụng, có khả năng gia tăng vĩnh cửu tính kháng độc tố."

Yêu Tử Yên rất kinh ngạc.

Hiệu quả này có phải hơi thái quá hay không?

Không cần nghĩ nhiều, Yêu Tử Yên trực tiếp ăn Tử Lan.

Nàng cảm giác có một loại năng lượng đặc thù xuất hiện, khuếch tán ở trong thân thể của nàng.

Rất nhanh chóng, không còn động tĩnh nào nữa, khôi phục bình thường.

Tuy nhiên Yêu Tử Yên biết, nếu như gặp phải bất kì độc vật nào mà nói, kháng tính độc tố này sẽ cung cấp trợ giúp rất lớn!

Yêu Tử Yên đưa ánh mắt nhìn về phía biểu tượng nhiệm vụ vẫn đang nhấp nháy kia, lựa chọn nhận thưởng.

Ngay lập tức, một quyển trục lóe ra ánh sáng xuất hiện.

Mở quyển trục ra, một tiếng hô đầy kinh ngạc vang lên, dọa cho Yêu Tử Yên nhảy dựng.

Đồng thời, còn có ánh sáng vàng rực rỡ nở rộ, có phần lộng lẫy.

"Oa! Màu vàng truyền thuyết!"

Yêu Tử Yên:…

"Cái quỷ gì?"

Trên trán của Yêu Tử Yên dường như xuất hiện vài đường hắc tuyến.

Cũng may ánh sáng màu vàng rất nhanh đã biến mất không thấy đâu nữa, trước mắt nàng cũng xuất hiện một tin tức.

"Cảm giác suy yếu: Có thể làm giảm đáng kể cảm giác tồn tại của bản thân mình."

Giới thiệu ngắn gọn.

Ở trọng cột kỹ năng của nàng, có nhiều thêm một kỹ năng như vậy.

Yêu Tử Yên không nhịn được hơi trừng lớn đôi mắt.

Làm giảm cảm giác tồn tại?

Đối với sát thủ mà nói, đây có thể nói là năng lực thần kỹ!

Phải biết rằng nghề nghiệp trước kia của Yêu Tử Yên, chính là sát thủ!

Nàng biết rõ ràng, thân là một sát thủ, chuyện quan trọng nhất chính là có thể che dấu thân phận của mình.

Có năng lực này, không khác gì như hổ thêm cánh!

"Tuy nhiên hiện tại, năng lực này dường như không có tác dụng gì quá lớn đối với ta."

Nghĩ tới điều gì đó, Yêu Tử Yên cười cười, trong đôi mắt xuất hiện một tia ấm áp.

Ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, cuộc sống vô cùng an nhàn, căn bản không cần phải đánh đánh giết giết.

Thu hồi tâm thần, Yêu Tử Yên chú ý tới thi thể của Hắc Vân Xà.

Tuy rằng bây giờ còn không biết thi thể tràn đầy độc tố này có chỗ lợi gì, nhưng không thể uổng công lãng phí như vậy được.

Yêu Tử Yên thu nó vào trong không gian ba lô…

Thời điểm Yêu Tử Yên kích hoạt nhiệm vụ, những người chơi còn lại cũng khá may mắn, tìm được lệnh bài nhiệm vụ.

Chương 204: Một góc núi băng của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Liễu Như Ngọc cũng tiếp nhận một nhiệm vụ.

Nhiệm vụ của nàng là sưu tầm một loại thực vật đặc thù.

Tuy rằng mất khá nhiều thời gian, kết quả cũng không tệ, hoàn thành nhiệm vụ hoàn mỹ.

Phần thưởng là tăng tinh thần lực lên thêm một phần trăm.

Tuy rằng một phần trăm có hơi ít, tuy nhiên khi điểm số tăng lên, một phần trăm cũng có vẻ khá kinh khủng.

Đương nhiên, lúc này trong lòng Liễu Như Ngọc vẫn còn có chút không tin.

Dù sao đồ vật trong thế giới giả tưởng có thể ảnh hưởng đến hiện thực, nghe như thế nào cũng có vẻ hơi thái quá.

Thời gian kế tiếp, nàng ta vẫn tìm kiếm nhiệm vụ như trước…

Vệ Diệc cũng may mắn tìm được một nhiệm vụ.

Giống như Yêu Tử Yên, đều là giết yêu thú.

Tuy nhiên hắn ta không may mắn trực tiếp rút dc màu vàng truyền thuyết như nàng ta, mà nhận được một kỹ năng điều khiển lửa đặc biệt.

Loại kỹ năng này, đối với hầu hết người tu luyện mà nói, đều cực kỳ vô bổ.

Nhưng Vệ Diệc thì khác!

Đừng quên thân phận khác của hắn ta —— học viên của Dược Cốc!

Cũng chính là Luyện Dược sư!

Luyện Dược sư muốn luyện chế đan dược thì phải sử dụng lửa.

Nên kỹ năng khống hỏa này, đối với Vệ Diệc mà nói có thể nói là thần kỹ!

Trong số học viên của Lăng Vân học viện, cũng có người nhận được

nhiệm vụ…

Khi thời gian của Đệ Ngũ Vô Ảnh chấm dứt, lúc y tháo mũ chơi game xuống, trong mắt còn mang theo vẻ mê mang.

Sau khi chơi chế độ bản sao và chế độ khiêu chiến, y bỗng nhiên nghĩ tới giáo trình dạy nấu ăn mà y nhìn thấy lúc trước.

Dựa theo lý giải của y, tuy rằng nghe tên gọi của giáo trình dạy nấu ăn, có một chút tầm thường, nhưng chắc sẽ không phải đơn giản như thế!

Mang theo tò mò và nghi hoặc, Đệ Ngũ Vô Ảnh ấn vào biểu tượng giáo trình dạy nấu ăn.

Sau đó, y giống như là mở ra cánh cửa của một thế giới mới!

Một con dao làm bếp mà thôi, không ngờ có thể có uy thế khai thiên lập địa!

Trong trời đất bao la, không ngờ còn có yêu thú có tu vi khủng bố như thế!

Tất cả mọi thứ, đều làm cho Đệ Ngũ Vô Ảnh vô cùng rung động!

Đệ Ngũ Vô Ảnh bỗng nhiên nhận ra, Khởi Nguyên Thương Thành mà y biết, có lẽ chỉ là một góc của núi băng mà thôi!

"Ông chủ, chẳng lẽ hình ảnh trong giáo trình dạy nấu ăn này, đều là sự việc thật sự đã phát sinh hay sao?"

Đệ Ngũ Vô Ảnh nhìn về phía Lạc Xuyên, đưa ra nghi vấn của bản thân mình.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Đúng vậy."

Đệ Ngũ Vô Ảnh hít một hơi thật sâu, áp chế rung động trong lòng.

Quả thực như thế!

Trong thiên địa, không ngờ còn có người tu luyện có cảnh giới như thế này!

Thiên Lan đại lục, Đệ Ngũ gia tộc, nghe tên quả thực có uy danh hiển hách!

Nhưng ở trong thế giới này, chỉ là một giọt nước trong đại dương mà thôi!

Cho nên, trong lòng của Đệ Ngũ Vô Ảnh xuất hiện khát vọng nồng đậm!

Đó là sự theo đuổi đối với sức mạnh lớn hơn!

"Mặt khác nhắc nhở ngươi một câu, chế độ giải trí, cũng không như là ngươi nghĩ đâu." Lạc Xuyên còn nói một câu.

Đệ Ngũ Vô Ảnh khó hiểu hỏi: "Ông chủ, đây là ý gì?"

Lạc Xuyên chỉ chỉ Liễu Như Ngọc và Vệ Diệc đang ở trong trò chơi.

Ý tứ đã rất rõ ràng.

Ngươi tự mình nhìn xem.

Mà nhóm học viên của Lăng Vân học viện đến sớm hơn, sau khi thời gian kết thúc đã rời khỏi.

Cho nên, bây giờ chỉ còn hai người Liễu Như Ngọc và Vệ Diệc đang chơi trò chơi.

Đệ Ngũ Vô Ảnh đi qua, thờ ơ đứng xem.

Nhìn thấy hình ảnh trên màn hình hiển thị, trong lòng Đệ Ngũ Vô Ảnh còn có chút khó hiểu.

Hình ảnh của hai người có chút tương tự, chẳng lẽ là cùng một bản đồ?

Hơn nữa bọn họ giống như đang tìm kiếm cái gì đó.

Thật sự là buồn cười, thoạt nhìn giống như là người thường, hiệu suất quá thấp.

Đến lúc này, Đệ Ngũ Vô Ảnh bỗng nhiên nghĩ tới cái gì.

Y phát hiện bảng thông tin ở phía dưới giao diện, trong lòng cảm thấy giật mình.

Hóa ra là thực lực bị hạn chế, chẳng trách lại như vậy!

Chương 205: Cơ duyên bị bỏ qua

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi đứng ngoài quan sát, y thấy Liễu Như Ngọc và Vệ Diệc không tìm được gì cả.

Điều này làm cho Đệ Ngũ Vô Ảnh rất nghi hoặc.

Rốt cuộc hai người đang tìm cái gì?

"Thời gian trò chơi trong ngày đã đạt hạn mức cao nhất! Trò chơi cưỡng chế chấm dứt!"

Bỗng nhiên, một tin tức như vậy hiển thị trên màn hình.

Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng không xa lạ.

Đây là đã chơi được ba giờ, bị cưỡng chế thoát ra ngoài.

"Ai, thật sự là đáng tiếc!" Tháo mũ chơi game xuống, Liễu Như Ngọc không khỏi than nhẹ một tiếng.

"Thời gian quá ngắn!" Vệ Diệc lắc lắc đầu: "Nói không chừng một hồi nữa, ta có thể tìm được một nhiệm vụ khác!"

Liễu Như Ngọc cười khẽ một tiếng: "Nhắc đến thì Vệ Diệc, ngươi tìm được mấy nhiệm vụ?"

"Một cái. Ngươi thì sao?"

"Cũng là một."

"Vậy phần thưởng của ngươi là gì?"

"Tinh thần lực tăng lên một phần trăm."

"Tinh thần lực tăng lên một phần trăm?" Vệ Diệc hít một hơi khí lạnh, nhìn về phía Liễu Như Ngọc bằng ánh mắt hâm mộ: "Ngươi thật may mắn!"

"Thế phần thưởng của ngươi là cái gì?" Liễu Như Ngọc hỏi.

"Một môn võ kỹ khống hỏa." Vệ Diệc thuận miệng trả lời, bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, ánh mắt sáng lên: "Đúng rồi, không phải ông chủ đã nói, chế độ giải trí thực ra có thể ảnh hưởng đến thế giới hiện thực hay sao? Tinh

thần lực của ngươi có thay đổi gì không?"

Liễu Như Ngọc nheo mắt lại, cẩn thận cảm giác một chút.

Sau đó, hô hấp của nàng trở nên dồn dập.

"Thế nào?" Tuy rằng trong lòng đã có suy đoán từ trước, nhưng Vệ Diệc vẫn không nhịn được hỏi.

"Tinh thần lực quả thực tăng lên!" Lời nói của Liễu Như Ngọc hơi run rẩy.

Vệ Diệc hít một ngụm khí lạnh.

Òa! Xem ra lời nói của ông chủ là thật!

"Các ngươi đang nói gì đấy?"

Đệ Ngũ Vô Ảnh ở bên cạnh nghe hai người nói chuyện, có thể nói là chẳng hiểu gì cả.

Nào là nhiệm vụ, phần thưởng, ảnh hưởng đến hiện thực, tất cả những thứ đó là cái gì vậy.

Nhìn thấy hai người đàm luận càng lúc càng thái quá, Đệ Ngũ Vô Ảnh rốt cục không chịu được nữa, đưa ra nghi vấn của mình.

Vệ Diệc nhíu mày, hơi kinh ngạc: "Ngươi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành trước chúng ta, chẳng lẽ không biết chế độ giải trí hay sao?"

Đệ Ngũ Vô Ảnh lắc lắc đầu: "Vừa rồi ta chơi chế độ bản sao, chế độ khiêu chiến, còn có giáo trình dạy nấu ăn, không chơi chế độ giải trí."

Liễu Như Ngọc tấm tắc thở dài: "Đệ Ngũ Vô Ảnh, vậy thì ngươi thật ra đã bỏ lỡ một hồi cơ duyên rồi!"

Đệ Ngũ Vô Ảnh nhíu mày.

Chẳng lẽ nói, trong chế độ giải trí có cái gì đó mà chính mình không ngờ tới?

"Khụ khụ, Vô Ảnh huynh, ta nói đơn giản cho ngươi biết một chút đi!"

Vệ Diệc nhẹ giọng ho khan một tiếng, nói ra thông tin về chế độ giải trí.

Đệ Ngũ Vô Ảnh nghe giới thiệu, vẻ khiếp sợ trong ánh mắt càng ngày càng rõ ràng…

Chỗ cửa cửa hàng, Lạc Xuyên híp mắt nằm ở trên ghế dựa.

Ánh nắng ấm áp chiếu xuống, giống như ở phủ ở trên người hắn một tầng ánh sáng màu vàng nhàn nhạt.

Hắn đương nhiên nghe thấy cuộc nói chuyện của ba người trong cửa hàng, tuy nhiên cũng không muốn nhiều lời gì cả.

Các khách hàng nhóm có thể tự mình giải quyết chuyện, chủ tiệm như hắn đương nhiên không cần ra mặt.

Về phần vì sao hắn không ở phía sau quầy hàng…

Lạc Xuyên tỏ vẻ, đứng ở nơi đó, làm sao thoải mái bằng việc nằm ở trên ghế dựa.

"Những gì các ngươi nói đều là sự thật?"

Đôi mắt của Đệ Ngũ Vô Ảnh trừng lớn, giọng nói cũng không tự chủ được đề cao lên mấy phần.

Không phải vì y, tất cả bởi vì tin tức mà y nghe được quá mức kinh thế hãi tục.

Ở trong thế giới giả tưởng được đồ vật gì đó, không ngờ thực sự có thể ảnh hưởng đến thân thể trong thế giới hiện thực, rất khó làm cho người ta tin tưởng.

"Chẳng lẽ ngươi còn chưa hiểu hay sao?" Vệ Diệc thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Chương 206: Quy định thu phí của chế độ giải trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đệ Ngũ Vô Ảnh là một thiên tài kiếm đạo, điều này không có gì để nghi ngờ.

Tương tự, việc theo đuổi thực lực của y cũng có chút thuần túy.

Tuy nhiên ứng với câu nói kia, ông trời mở ra cho ngươi một cánh cửa, nhất định sẽ đóng lại một cánh cửa khác của ngươi.

Ừm, không có gì sai cả.

Sự lý giải của Đệ Ngũ Vô Ảnh đối với một số chuyện còn kém hơn một chút so với người thường.

Đệ Ngũ Vô Ảnh hơi nhíu mày, y không hiểu được tại sao Vệ Diệc lại nói như vậy.

"Nếu Tháp Thí Luyện có thể tăng tu vi lên, vì sao lại không thể đạt được kỹ năng?" Nhìn ra nghi ngờ của Đệ Ngũ Vô Ảnh, Vệ Diệc hỏi ngược lại.

Ánh mắt của Đệ Ngũ Vô Ảnh lộ vẻ giật mình.

Y rốt cuộc hiểu được ý tứ của Vệ Diệc.

"Thì ra là thế, đa tạ Vệ Diệc huynh đã giải thích nghi hoặc." Đệ Ngũ Vô Ảnh hít sâu một hơi, trịnh trọng nói, sau đó trên khuôn mặt xuất hiện vẻ tò mò: "Không biết Vệ Diệc huynh rốt cuộc đạt được võ kỹ gì?"

Vệ Diệc cười cười.

Hắn ta vươn tay phải ra, ở trên ngón trỏ của hắn, có một ngọn lửa băng màu lam.

Ngọn lửa lẳng lặng thiêu đốt, nhưng liên tục thay đổi thành các loại hình dạng.

Thực vật, yêu thú, nhân loại…

Trên gương mặt của Liễu Như Ngọc xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Năng lực khống hỏa thành thạo như thế, hay là…

Trên khuôn mặt của Vệ Diệc xuất hiện một nụ cười tươi, xem ra có vẻ

rất vừa lòng với những gì nhận được: "Đúng vậy, đây là Hỏa Linh Quyết mà ta vừa mới đạt được. Có kỹ năng này, năng lực khống chế hỏa diễm của ta tăng lên rất nhiều, xác xuất thành công khi luyện chế đan dược ít nhất có thể tăng lên vài phần trăm!"

"Vậy xin chúc mừng Vệ Diệc huynh trước."

Liễu Như Ngọc kết thúc chủ đề này một cách quyết đoán.

Vốn còn tưởng rằng tinh thần lực của bản thân mình tăng lên cũng khá tốt rồi, nhưng mà so với Vệ Diệc này thì còn kém xa!

Thật tức giận!

Sau khi ba người lại nói chuyện với nhau một lúc, rồi chào tạm biệt Lạc Xuyên, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thấy bóng dáng ba người rời đi, khóe miệng xuất hiện một nụ cười thản nhiên.

Danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành có được truyền bá ra ngoài hay không, điều đó cần sự cố gắng của ba người này mới được!

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, ánh mắt đột nhiên sáng ngời.

Hắn lại phát hiện ra một BUG có thể tồn tại trong hệ thống!

Chưa biết chừng có thể lừa gạt được một đợt phần thưởng nữa!

Lạc Xuyên hắng giọng nói: "Khụ khụ, hệ thống, những võ kỹ, kỹ năng và các thứ khác nhận được ở trong chế độ giải trí, có thể truyền thụ cho người khác hay không?"

Hệ thống đang lặn xuống nước nhanh chóng trả lời: "Ký chủ yên tâm, tất cả vật phẩm mà người chơi đạt được ở trong chế độ giải trí đều không thể truyền thụ cho người khác ở ngoài trò chơi."

"Ồ." Trong lòng của Lạc Xuyên có chút thất vọng: "Hệ thống, ngươi làm việc thật đúng là cẩn thận. Cấp bậc trong chế độ giải trí có quan hệ gì với cấp bậc ở thế giới hiện thực hay không?"

Hệ thống: "Cấp bậc trong chế độ giải trí, không thể vượt qua tu vi ở thế giới hiện thực."

Lạc Xuyên gật gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, hệ thống suy xét khá là chu đáo.

"Đúng rồi, hệ thống." Lạc Xuyên bỗng nhiên nhớ tới một việc nữa: "Chế độ sàn đấu và chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện đều có tính phí, còn chế độ giải trí tính phí như thế nào?"

"Khi nhân vật tử vong, dưới cấp ba mươi sống lại cần thu một trăm linh tinh. Từ cấp ba mươi tới cấp sáu mươi một ngàn linh tinh.

Khi nhân vật bị thương, dựa vào sức mạnh của hệ thống để khôi phục, dựa vào mức độ nghiêm trọng và mức độ vết thương, sẽ thu số lượng linh tinh tương ứng.

Người chơi đạt tới cấp hai mươi, sẽ mở ra hệ thống thương thành, bán các loại linh dược, đan dược, vật phẩm đặc thù…"

Lạc Xuyên cảm thấy sửng sốt khi nghe xong.

Đợi hắn lấy lại tinh thần, không nhịn được dựng thẳng ngón tay cái với hệ thống: "Hệ thống, ngươi thật giỏi!"

Thật tốt, đều xuy xét tới tất cả các khía cạnh rồi.

Hiện tại Lạc Xuyên có chút lo lắng, mai sau có phải khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành mỗi ngày đều phải lo lắng về việc ví tiền của mình có đầy hay không.

Hệ thống: "Đa tạ ký chủ khích lệ."

Vừa dứt lời, lại tiến vào trạng thái lặn xuống nước.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện với hệ thống, nhìn thấy nửa mặt trời màu đỏ phía chân trời, Lạc Xuyên ngáp một cái, đứng dậy khỏi ghế dựa.

Mặt trời chiều ngả về tây.

Trời đã nhá nhem tối.

Thời gian trôi qua thật là nhanh!

Chương 207: Ngả bài, ta chính là Thần May Mắn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên tháo mũ chơi game xuống, hít một hơi thật sâu.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia xuất hiện một nụ cười thản nhiên.

"Xem ra những lời ông chủ nói là sự thật."

Cảm nhận được tu vi của bản thân mình, Yêu Tử Yên không khỏi cảm thán một câu.

"Ta đã nói cái gì?" Một giọng nói vang lên bên cạnh.

Yêu Tử Yên cả kinh.

Sau khi nhìn thấy người nói chuyện, nhẹ nhàng thở ra.

Không biết từ khi nào, Lạc Xuyên đã đi đến bên cạnh Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên trừng mắt liếc nhìn Lạc Xuyên.

Phong tình trong nháy mắt kia làm cho Lạc Xuyên không khỏi ngây ngốc sửng sốt một chút.

"Ta đang nói trong chế độ giải trí này, không ngờ những thứ đạt được bên trong thật sự đã tăng thực lực của ta lên rất nhiều."

Dường như là nàng rất hài lòng đối với phản ứng của Lạc Xuyên, tâm tình của Yêu Tử Yên cũng trở nên rất tốt đẹp hơn, nàng cười nói.

"Ồ?" Lạc Xuyên lấy lại tinh thần, nhẹ giọng ho khan một tiếng để che dấu đi sự xấu hổ của mình: "Ngươi nhận được cái gì?"

Tuy rằng Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ của hắn, nhưng Lạc Xuyên có thể chắc chắn rằng, hắn tuyệt đối không bởi vì thân phận của Yêu Tử Yên mở cho nàng cái cửa sau hay gì cả.

Hắn lấy vinh dự của ông chủ ra thề!

Huống hồ hắn cũng không có quyền hạn này!

"Tăng tính kháng độc tố lên, tinh thần lực cũng gia tăng rất nhiều, còn tăng một số giá trị cố định của tốc độ, sức chịu đựng, sức mạnh, còn có vài kỹ năng nữa."

Yêu Tử Yên khẽ nhếch đôi môi đỏ mọng, suy nghĩ cẩn thận về những phần thưởng mà nàng đạt được ở trong chế độ giải trí.

Lạc Xuyên nghe được câu trả lời của Yêu Tử Yên, khóe mắt dường như hơi giật giật.

Trong mấy giờ ngắn ngủn mà nàng đạt được nhiều phần thưởng như vậy.

Nghe một chút, đây là lời của người nói hay sao?

Không biết vì sao, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến thời điểm mình rút thưởng lúc trước.

Hóa ra, đây là Thần May Mắn hay sao?

Quả nhiên, không có so sánh sẽ không có tổn thương.

Lạc Xuyên đã lập kế hoạch ở trong lòng, có nên nhờ Yêu Tử Yên rút thưởng hộ mình khi hệ thống cho cơ hội rút thưởng hay không?

Dù sao chuyện huyền học này, thà rằng tin là có chứ không thể không tin!

Ngay khi ý nghĩ này vừa mới xuất hiện ở trong lòng Lạc Xuyên, hệ thống bỗng nhiên hiện ra.

"Ký chủ xin chú ý, rút thưởng của hệ thống chỉ có giá trị khi ký chủ rút, không cho phép người khác rút thay!"

Lạc Xuyên âm thầm trợn mắt xem thường, trong lòng giơ ngón giữa đối với hệ thống: "Ừm, ta đã biết."

Sau khi nhận được câu trả lời, hệ thống tiếp tục lặn xuống nước.

"Ông chủ, làm sao vậy?"

Tuy rằng khuôn mặt Lạc Xuyên không hề thay đổi như trước, nhưng Yêu Tử Yên vẫn tinh ý nhận ra sự thay đổi rất nhỏ trong tâm tình của hắn, có chút lo lắng hỏi.

"Không có gì." Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Chỉ là vừa rồi ta nghĩ tới một ít không vui mà thôi."

Đó không phải là ác ý đối với thế giới!

Hóa ra ông chủ cũng có thời điểm không vui!

Lạc Xuyên ở trong cảm nhận của Yêu Tử Yên, lại nhiều thêm chút hơi thở nhân gian.

Thời điểm bình thường, rất ít khi có thể nhìn thấy tâm tình của ông chủ có gì thay đổi đấy! Yêu Tử Yên nghĩ ở trong lòng.

"Vậy thì ông chủ, ta đi nấu cơm đây!"

Yêu Tử Yên nói xong, bèn chạy lên lầu hai.

Yêu Tử Yên ghi nhớ sâu sắc một câu nói mà xem ra hắn đã quên, đồ ăn ngon, vĩnh viễn là cách tốt nhất để có thể làm cho tâm tình của người ta trở nên vui vẻ.

Nhìn bóng dáng của Yêu Tử Yên, trong ánh mắt của Lạc Xuyên xuất hiện một chút dịu dàng.

Lại chơi trò chơi, Yêu Tử Yên đã làm xong cơm chiều.

Cơm chiều vẫn ngon như mọi khi, xem ra nàng đã âm thầm sử dụng không ít công phu.

Đương nhiên, việc này cũng không thể thiếu được nguyên liệu nấu ăn cực phẩm do hệ thống cung cấp.

Ấn tượng của Lạc Xuyên dành cho hệ thống đã tăng thêm một thành.

Ăn xong cơm chiều, tiến hành các trò chơi thông thường để tiêu cơm.

Sau đó, rửa mặt, hai người đều đi về phòng của mình.

Thời gian một ngày trôi qua một cách đơn giản mà lại phong phú.

Chương 208: Chuẩn bị cho tốt, ta phải luyện đan!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vệ Diệc làm đệ tử đi tiền trạm của Dược Cốc, sau khi đi vào thành Cửu Diệu thì ở trong Vạn Dược Các.

Ngoại trừ bởi vì Vạn Dược Các là thế lực phụ thuộc của Dược Cốc, điều kiện ở nơi này đúng là thua kém khách điếm bình thường.

Dù sao nếu để chứa đựng đan dược, linh dược mà nói, ngoại trừ những đồ vật, rất nhiều thứ sẽ dùng đến tồn tại như trận pháp, ở trong Vạn Dược Các sẽ có những trận pháp như vậy.

Tác dụng bình thường của loại trận pháp này là phòng ngừa linh khí thoát ra ngoài, cũng có hiệu quả với việc luyện chế đan dược.

Đừng quên thân phận của Vệ Diệc, hắn ta chính là Luyện Dược sư.

Vì tăng cao năng lực luyện chế đan dược của bản thân, cho tới bây giờ hắn ta chưa từng buông lỏng bao giờ, đương nhiên sẽ không bỏ qua loại ưu đãi này.

Vệ Diệc thì thuận tiện, tuy nhiên cuộc sống của ông chủ của Vạn Dược Các lại không được tốt đẹp như vậy.

Ông ta cảm giác bản thân mình hoàn toàn giống như là đang cung phụng một vị tổ tông.

Gần như là từng giây từng phút ông chủ đều ngóng trông rốt cuộc đến khi nào thì Vệ Diệc rời khỏi nơi này.

Dù sao đánh cũng đánh không lại, thân phận còn kém một khoảng xa.

Quan trọng nhất chính là, ông chủ lo lắng những việc mình từng làm bị bại lộ, cảm thấy rất chột dạ.

...

Tâm tình của Vệ Diệc rất tốt, nghĩ đến Hỏa Linh Quyết mà bản thân mình vừa đạt được, hắn ta lập tức không nhịn được muốn nhanh chóng thí nghiệm xem khả năng khống chế hỏa diễm của mình rốt cuộc đã tăng lên

tới mức độ nào.

Cho nên dọc theo đường đi, trên khuôn mặt của Vệ Diệc đều mang theo ý cười.

"Đại nhân!"

"Đại nhân!"

...

Sau khi Vệ Diệc tiến vào Vạn Dược Các, một đám nhân viên phục vụ đều cung kính ân cần chào hỏi.

"Ừm." Vệ Diệc hơi gật gật đầu.

Nếu là bình thường, chỉ sợ hắn ta hoàn toàn không để ý tới những người hầu này.

Nhưng hôm nay thì khác, bởi vì tâm tình của hắn ta rất tốt.

"Ông chủ đâu? Ở đâu rồi?" Vệ Diệc nhìn quanh Vạn Dược Các, không thấy được bóng người quen thuộc, la lên một tiếng.

"Đến đây đến đây!" Một giọng nói có chút bối rối vang lên.

Sau đó, có một bóng người có chút hoảng loạn chạy ra khỏi một căn phòng, trong quá trình đó còn đụng phải quầy, phát ra một âm thanh vang vọng.

"Không biết đại nhân tìm ta có chuyện gì?"

Ông chủ cố nén đau đớn, dừng bước chân ở trước mặt Vệ Diệc, thật cẩn thận hỏi.

Vệ Diệc liếc mắt nhìn ông chủ với vẻ nghi hoặc, luôn cảm thấy ông ta giống như có dáng vẻ có tật giật mình.

Nhưng Vệ Diệc cũng không để chuyện nhỏ này ở trong lòng: "Chuẩn bị một chỗ thật tốt cho ta! Ta muốn luyện chế đan dược!"

"Vâng vâng vâng! Đại nhân ngài chờ một lát!"

Trong lòng ông chủ thở phào nhẹ nhõm, luôn miệng trả lời.

....

Trong một căn phòng dưới lòng đất.

Ở chính giữa phòng, có một dược đỉnh bằng đồng cao gần bằng một

người, phía trên tỏa ra khí tức mang phong cách cổ xưa.

Phía dưới dược đỉnh, có từng đợt ngọn lửa băng giá màu lam bốc lên.

Ngọn lửa này của Vệ Diệc vốn tên là Thâm Hải Băng Viêm.

Nhiệt độ có thể thay đổi với biến hóa lớn tùy theo tinh thần lực của người khống chế, thậm chí còn có năng lực đóng băng tất cả mọi thứ!

Lúc này, dưới sự thiêu đốt của Thâm Hải Băng Viêm, phía dưới dược đỉnh đã biến thành màu đỏ hồng.

Trên các vách tường ở xung quanh có ánh sáng nhàn nhạt phát ra, đúng là trận pháp!

Hiệu quả của trận pháp này chính là để phong tỏa linh lực!

Vệ Diệc đang hết sức chăm chú đứng ở bên cạnh dược đỉnh, khống chế nhiệt độ của Thâm Hải Băng Viêm.

Nếu muốn luyện chế đan dược thành công, nhất định phải nắm vững rõ ràng nhiệt độ và thời gian thích hợp đối với mỗi loại linh dược, điều này yêu cầu cực kỳ vao về tinh thần lực!

Các loại đan dược khác nhau được ném vào trong dược đỉnh, không ngừng hóa thành nước thuốc có các màu khác nhau, trong không khí tràn ngập mùi dược hương.

Một lát sau, ánh mắt của Vệ Diệc ngưng tụ lại, hung hăng vỗ lên phía trên dược đỉnh.

Đông!

Một âm thanh trầm muộn vang lên, dược đỉnh đột nhiên chấn động.

Chương 209: Luyện chế đan dược thành công

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nắp trên dược đỉnh bị đẩy ra, một dòng nước thuốc năm màu bay lên trời!

Trong nháy mắt, trong không khí xuất hiện mùi dược hương còn đậm đặc hơn trước mấy lần!

Vệ Diệc nhìn thấy cảnh tượng, càng không dám có chút buông lỏng, bởi vì đây là công đoạn quan trọng nhất trong việc luyện chế đan dược - ngưng đan!

"Đi!"

Khóe mắt của Vệ Diệc hơi nhíu lại, ngón tay chỉ một cái.

Ngay lập tức, một ngọn lửa băng giá màu lam hóa thành một con rồng nhỏ, một ngụm nuốt luôn những nước thuốc này vào trong bụng!

Đây đúng là thủ đoạn mà Vệ Diệc nắm trong tay sau khi đạt được Hỏa Linh Quyết ở trong Tháp Thí Luyện khiến khả năng điều khiển kiểm soát ngọn lửa tăng lên!

Nếu ở trước kia, Vệ Diệc mà làm như vậy, chỉ sợ nước thuốc quý giá này sẽ trực tiếp bị đốt cháy thành tro bụi!

Hiện tại, dòng nước thuốc này không ngừng chảy ở trong bụng con rồng lửa, giống như ảo mộng vậy.

Đồng thời, thể tích của dòng nước cũng bắt đầu nhỏ đi với một tốc độ mà lấy mắt thường cũng có thể thấy được, dần dần trở nên đặc sánh lại.

Dược đỉnh chẳng qua chỉ là công cụ để Luyện Dược sư luyện chế đan dược thành công mà thôi.

Những Luyện Dược sư có thực lực mạnh mẽ, căn bản không cần mấy thứ như dược đỉnh, trực tiếp dùng tinh thần lấy hỏa làm đỉnh!

Hiện tại có sự giúp đỡ của Hỏa Linh Quyết, năng lực luyện chế đan dược của Vệ Diệc đã tăng lên vài phần trăm!

Một lát sau, một viên đan dược tròn vo xuất hiện ở trong bụng con rồng lửa.

Vệ Diệc nhẹ nhàng ngoắc tay, con rồng lửa nhỏ bay vút đến trên tay hắn ta, sau khi phun ra viên đan dược, lập tức tiêu tán không thấy đâu nữa.

Nhìn viên đan dược ở trong tay, trên khuôn mặt của Vệ Diệc xuất hiện một nụ cười.

Đan dược Huyền cấp cực phẩm, Phong Hành Đan!

Sau khi sử dụng sau, có thể tăng tốc độ lên thêm vài phần trăm trong khoảng thời gian ngắn!

Đan dược giống như linh khí, phân chia cấp bậc cùng loại, cũng tương tự chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng.

Trong mỗi loại cấp bậc, cũng có thể được chia thành hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Mà Phong Hành Đan là đan dược Huyền cấp cực phẩm, giá cả bán bình thường thậm chí có thể tới gần một ngàn linh tinh!

Nếu là bình thường, xác suất Vệ Diệc luyện chế thành công Phong Hành Đan chỉ sợ không đủ một phần mười.

Nhưng sau khi có Hỏa Linh Quyết, xác xuất thành công tăng lên ba phần mười!

Tuy rằng lần này thành công, có một chút may mắn, nhưng trong lòng Vệ Diệc vẫn cảm thấy rất vui mừng.

Có thể luyện chế thành công đan dược Huyền cấp cực phẩm, chứng minh hắn ta đang đi từng bước tới Luyện Dược sư cấp đại sư!

"Về sau, mỗi ngày đều phải đi Khởi Nguyên Thương Thành!"

Thu Phong Hành Đan và dược đỉnh vào trong hông gian giới chỉ, trong lòng Vệ Diệc âm thầm hạ quyết tâm.

...

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Ánh nắng mặt trời chói chang xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào trong cửa hàng, ở dưới hiệu ứng tán xạ ánh sáng Tyndall, tro bụi do linh tinh

chuyển động ở trong không khí.

Đồng thời, có thể nhìn thấy một ít sương mù bán trong suốt mù ở trong không khí bốc lên dày đặc.

Đó là linh khí vô cùng đậm đặc!

Không thể không nói, hệ thống cung cấp ích lợi cho Lạc Xuyên tuyệt đối là hạng nhất!

Chỉ cần nồng độ linh khí này, cũng đã vượt rất xa cái gọi là động thiên kia!

Dưới tác dụng của đồng hồ sinh học, Lạc Xuyên mở hai mắt đọc lắn.

Hắn ngáp một cái sau, đứng dậy khỏi giường.

Mở cửa sổ hít thở bên ngoài không khí trong lành ở bên ngoài.

Lại một ngày đẹp trời khác!

Sau khi rửa mặt, ăn xong bữa sáng do Yêu Tử Yên làm, Khởi Nguyên Thương Thành xem như chính thức mở cửa buôn bán.

Như thường lệ, Lạc Xuyên đặt ghế dựa ở trước cửa cửa hàng.

Hắn nằm ở trên ghế dựa, hai tay gối sau đầu, hưởng thụ ánh nắng ấm áp.

Cuộc sống nên thoải mái như vậy!

Cộp cộp cộp.

Tiếng bước chân nhanh nhẹn vang lên.

Một bóng người quyến rũ tiến vào con hẻm nhỏ.

Người đến mặc y phục màu tím bó sát vòng eo mảnh khảnh, tôn lên dáng người lả lướt.

Trên gương mặt nàng ta mang theo một nụ cười rạng rỡ, dường như xuất hiên một tia sáng trong đôi mắt như mùa thu của nàng ta.

Có thể nói là dung nhan hoàn mỹ, khí chất yêu mị động lòng người, đủ để gọi là hồng nhan gây tai hoạ!

"Chào buổi sáng ông chủ."

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Liễu Như Ngọc một cái, không mặn không nhạt "Ừm" một tiếng.

Chương 210: Chính là ông chủ làm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đáng tiếc, Lạc Xuyên đã sinh ra miễn dịch đối với những thứ như thế này.

Tên gọi tắt là bách độc bất xâm.

Nghe Lạc Xuyên đáp lại một cách bình thản, Liễu Như Ngọc âm thầm cắn răng.

"Đừng tức giận! Đừng tức giận…"

Liễu Như Ngọc tự thôi miên mình ở trong lòng.

Nàng ta trừng mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, rồi trực tiếp tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên cảm thấy hơi buồn bực.

Có chuyện gì vậy?

Vì sao nàng ta có vẻ như đang tức giận?

Ta cũng không trêu chọc nàng ta.

Thật sự là không hiểu ra sao cả.

"Chào buổi sáng Tử Yên tỷ."

Tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, nhìn thấy Yêu Tử Yên ở phía sau quầy, Liễu Như Ngọc mỉm cười chào hỏi.

Lúc này, nàng ta đã bình phục tâm tình của mình.

Đối với Yêu Tử Yên, hầu như các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều biết được thân phận và thực lực của nàng.

Tuổi tác nhỏ hơn một chút, đều gọi là Tử Yên tỷ.

"Buổi sáng tốt lành." Yêu Tử Yên cười đáp: "Sao hôm nay lại đến sớm như vậy?"

"Đương nhiên là muốn đến chơi Tháp Thí Luyện sớm hơn, ta cảm giác hôm nay ta nhất định có thể tìm được nhiệm vụ ở trong chế độ giải để đạt được phần thưởng cấp bậc truyền thuyết!" Trong giọng nói của Liễu Như

Ngọc mang theo một chút hưng phấn.

Yêu Tử Yên cười cười: "Nhất định có thể đạt được."

Ở trong mắt Yêu Tử Yên, phần thưởng cấp bậc truyền thuyết mà thôi, không phải có thể nhận được rất dễ dàng hay sao?

Ngày hôm qua nàng chỉ chơi có mấy giờ, tìm được mấy cái nhiệm vụ, hơn nữa phần thưởng của nhiệm vụ gần như toàn bộ đều là cấp bậc truyền thuyết.

Cho nên, đây là chênh lệch giữa Thần Tài và người thường…

"Đúng rồi, Tử Yên tỷ, ngày hôm qua, chuyện năm cường giả Vấn Đạo của Ngân Nguyệt phủ biến mất một cách thần bí sau khi đi vào thành Cửu Diệu, ngươi có nghe nói hay không?"

Liễu Như Ngọc bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trên mặt xuất hiện vẻ tò mò.

Trong thời gian một ngày ngắn ngủi, chuyện này gần như đã truyền khắp cả thành Cửu Diệu.

Hiện tại, người trong thành Cửu Diệu đều đang nói về chuyện này, đương nhiên, những người tu luyện như bọn họ cũng không là ngoại lệ.

Đồng thời, chuyện cường giả thần bí tiêu diệt hình chiếu thần hồn của phủ chủ Sở Dương Bình của Ngân Nguyệt phủ ở thành Cửu Diệu cách đây không lâu cũng được hé lộ.

Sau khi so sánh, mọi người mới phát hiện một sự thật khiến người khác khiếp sợ!

Này hai chuyện này giống như có mối quan hệ rất lớn!

Nói không chừng chính là quan hệ nhân quả!

Nhưng hiện tại thì sao?

Năm người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, sau khi đi vào thành Cửu Diệu lại biến mất mà không gây ra được chút bọt sóng nào.

Cũng không thể nói như vậy, năm người kia cũng gây ra chút bọt sóng, dù sao rất nhiều người đều thấy được dị tượng của chiêu thức kia.

Nhưng kết quả giống như không ngoài dự đoán.

Chiêu thức khủng bố như thế, cũng giống như lần trước, trực tiếp biến mất một cách quỷ dị.

Đã có rất nhiều người tin tưởng rằng, ở trong thành Cửu Diệu, có một người tu luyện mạnh mẽ với tu vi ít nhất cảnh giới Tôn Giả đang ẩn cư!

"Đó chính là do ông chủ làm mà!" Yêu Tử Yên hơi nhướng mày, có chút buồn cười nói.

Đồng thời, hướng ánh mắt về phía Lạc Xuyên.

"Khụ khụ khụ…"

Vẻ mặt của Liễu Như Ngọc trở nên cứng đờ, sau đó không nhịn được ho khan.

Ánh mắt không tự chủ được hơi trừng lớn, một loại cảm xúc tên là khiếp sợ xuất hiện ở trong mắt của nàng ta.

Đồng thời, trong lòng của nàng ta cũng xuất hiện một loại cảm giác giật mình.

Nàng ta biết được một số chuyện lớn xảy ra gần đây ở trong thành Cửu Diệu dần dần liên hợp lại, phương hướng mà tất cả chúng chỉ đến, chính là Khởi Nguyên Thương Thành!

Nói một cách chính xác, là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành!

"Hóa ra là ông chủ làm, đáng lẽ ta nên nghĩ đến từ trước." Liễu Như Ngọc cười khổ một tiếng, đồng thời đưa ánh mắt nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên không hề có động tĩnh.

Được rồi, tuy rằng sự thật quả thực là như thế.

Nhưng dù như thế nào Liễu Như Ngọc cũng không thể kết nối một ông chủ nhìn qua cả người lẫn vật có vẻ vô hại, còn có chút hiền lành cùng với nhân vật ở phía sau màn.

Thật sự rất khác biệt!

Chương 211: Thiếu niên nghiện net Vệ Diệc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ chính là ngươi như vậy." Yêu Tử Yên cũng không để ý Lạc Xuyên rốt cuộc có nghe được hay không, tiếp tục nói hết: "Chỉ cần tuân thủ quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, vậy thì tất cả đều dễ nói."

Liễu Như Ngọc gật đầu đồng ý.

Ôi quy định!

Trong mắt ông chủ chỉ có quy định, nàng ta đã nhận thức rõ ràng nguyên tắc này trong mấy ngày nay khi đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

"Đúng rồi." Liễu Như Ngọc đánh giá Yêu Tử Yên, trong mắt lộ ra chút tò mò: "Tử Yên tỷ, tại sao ngươi lại làm nhân viên phục vụ ở Khởi Nguyên Thương Thành? Với thực lực của ngươi, ở Thiên Lan đại lục cũng là cao thủ hàng đầu."

Trên gương mặt Yêu Tử Yên xuất hiện vẻ hoài niệm, nàng nghĩ đến tình cảnh khi gặp được Lạc Xuyên, nở một nụ cười: "Có lẽ là vì duyên phận."

Quả thật có thể nói là duyên phận.

Trong trận chiến phía chân trời ngày hôm đó, lúc Yêu Tử Yên ngã xuống từ không trung, vừa vặn gặp gỡ với Lạc Xuyên đang thưởng thức cảnh mưa.

Hơn nữa lúc ấy Lạc Xuyên vừa mới rút thưởng được Quỳnh Tương Lộ, mới có thể bổ sung được sinh cơ mà nàng thiếu hụt.

Có lẽ trong sâu xa, đều có ý trời.

Liễu Như Ngọc khó hiểu: "Duyên phận? Thật khó để khiến người ta hiểu được."

Yêu Tử Yên mỉm cười.

Nàng nhìn Lạc Xuyên ở cửa, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một chút oán giận.

Lạc Xuyên đang phơi nắng, không hiểu vì sao lại có một loại cảm giác quái dị, thật giống như là bị ai đó nhớ thương vậy.

Lạc Xuyên nghi hoặc, mình gần đây hình như không gặp phải phiền phức nào mà…

Sau khi ăn xong mì ly, Liễu Như Ngọc đội mũ chơi game, tiến vào chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

Có điều chỉ trong chốc lát, Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca cũng đi vào cửa hàng.

Hai người thấy Liễu Như Ngọc đã ở trong chế độ giải trí, trong lòng dâng lên cảm giác nguy cơ.

Người này, thế mà còn đến sớm hơn cả chúng ta.

"Tử Yên tỷ! Chúng ta muốn hai vị trí!" Bộ Ly Ca kêu lên.

Yêu Tử Yên đứng sau quầy thuần thục thu linh tinh.

Hai người ăn mì ăn liền xong, lập tức vội vàng tiến vào Tháp Thí Luyện.

Tuy rằng không biết xác suất tìm được nhiệm vụ trong chế độ giải trí, có điều đương nhiên là càng sớm càng tốt!

Hình ảnh chớp nháy, khi xuất hiện lần nữa đã là vị trí quen thuộc.

Đúng là nơi đã đăng xuất ngày hôm qua.

Trong chế độ giải trí này, nói chung, đăng xuất từ nơi nào, lúc đăng nhập sẽ xuất hiện từ nơi này.

Đương nhiên, nếu bất hạnh bỏ mình, địa điểm sau khi đăng nhập chính là bên cạnh một cái hồ nước.

Dù sao chỗ này cũng đã trở thành điểm xuất phát.

…

"Ông chủ buổi sáng tốt lành!"

Vệ Diệc nhìn thấy Lạc Xuyên đang phơi nắng, mỉm cười chào hỏi.

Lạc Xuyên mở mắt ra, thấy một bóng dáng quen thuộc – Vệ Diệc.

Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Thật sự là lúc này Vệ Diệc rất giống thiếu niên nghiện net vừa mới đi cả đêm qua ở Lam Tinh.

Hốc mắt hơi lõm xuống, màu da xung quanh đôi mắt cũng có chút tối

tăm, hẳn là đã thâm quầng vành mắt.

Cảm xúc tuy rằng vô cùng phấn khởi, lại có thể nhìn ra trạng thái mỏi mệt ở sâu trong tinh thần.

"Ngươi đây là có chuyện gì?" Lạc Xuyên tò mò trong lòng, nhịn không được mở miệng hỏi một câu.

"Ha ha, ông chủ, ngày hôm qua không phải ta đã lấy được một Hỏa Linh Quyết trong chế độ giải trí sao? Ta muốn thử nghiệm một chút xem hiệu quả thế nào."

Trong giọng nói của Vệ Diệc tràn đầy hưng phấn, hai tay vô thức vung lên.

Trong mắt Lạc Xuyên, Vệ Diệc giống như phát bệnh vậy…

Nhưng để giữ vững hình tượng nam thần lạnh lùng của mình, Lạc Xuyên nhẫn nhịn suy nghĩ muốn cắt ngang lời của hắn ta.

Vệ Diệc có chút phấn khích, không ngừng khoa tay múa chân: "Ông chủ ngươi biết không? Sức khống chế của ta đối với Thâm Hải Băng Viêm đã tăng lên khoảng ba lần! Bây giờ ta đã có thể luyện chế đan dược Huyền cấp cực phẩm! Ha ha ha…"

Lời editor: Hôm qua muội đăng thiếu một chương, hôm nay bù nha!!!

Chương 212: Về quy tắc của chế độ giải trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Rồi rồi rồi, ta biết rồi."

Lạc Xuyên rốt cuộc cũng chịu không nổi, âm thầm trợn mắt xem thường, trong giọng nói đầy ý lấy lệ.

Có điều Vệ Diệc lúc này đang trong trạng thái phấn khởi, hoàn toàn không nghe ra.

"Hôm nay, ta muốn xem mình còn có vận khí tốt hay không, tranh thủ tăng tinh thần lực của mình lên một chút."

Vệ Diệc lâm vào trong ảo tưởng tốt đẹp của bản thân, không chú ý đến ông chủ đã tiến vào trạng thái chợp mắt nghỉ ngơi.

Cuối cùng, khi Vệ Diệc phát hiện ra Lạc Xuyên từ lâu đã không để ý đến hắn ta nữa, nở một nụ cười xấu hổ.

Sau đó, hắn ta đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ơ? Đã có nhiều người như vậy?" Vệ Diệc cũng có chút kinh ngạc.

Rất nhanh, Vệ Diệc cũng tiến vào Tháp Thí Luyện, bắt đầu hành trình tìm kiếm nhiệm vụ.

Chẳng qua hôm nay dường như không được nữ thần may mắn quan tâm, tiêu tốn đủ ba tiếng, ngay cả bóng dáng của lệnh bài nhiệm vụ hắn ta còn không thấy được…

"Ông chủ, Tháp Thí Luyện này có phải là có sự cố gì hay không? Vì sao… không tìm thấy nhiệm vụ?"

Tháo mũ chơi game xuống, biểu cảm đầu tiên trên mặt Vệ Diệc là nổi giận đùng đùng.

Sau đó, khi nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đều dừng trên người hắn ta, tức giận đã biến mất không thấy đâu, biến thành cười giễu.

Lúc này Vệ Diệc mới chợt phát hiện ra một việc, Khởi Nguyên Thương

Thành, há lại là nơi mà hắn ta có thể trút nỗi tức giận?

"Vận may không tốt, còn có cách nào đâu?" Bên cạnh truyền đến một tiếng cười khẽ, Liễu Như Ngọc cười trên nỗi đau của người khác: "Hôm nay, thế mà ta lại tìm được một nhiệm vụ, nhưng mà lại có chút đáng tiếc, phần thưởng chính là tăng cường sức mạnh, không có tác dụng gì lớn đối với ta."

Vệ Diệc hừ lạnh một tiếng, không muốn đáp lời.

"Trong chế độ giải trí, nhiệm vụ của các khu vực đều có hạn."

Giọng nói bình tĩnh vang lên, không biết từ khi nào, Lạc Xuyên đã đi vào trong cửa hàng.

"Còn có quy tắc này?"

"Bảo sao hôm nay lại không tìm được cái gì! Thì ra là như vậy!"

"Ôi, tự dưng lãng phí ba tiếng của ta…"

Lúc này, trong tiệm đã có không ít khách hàng.

Đều là người quen, ba người Ngụy Khinh Trúc, một nửa đám đệ tử của Lăng Vân học phủ…

Sau khi nghe được lời giải thích của Lạc Xuyên, mấy vị liên tục oán giận.

Lạc Xuyên không có hành động gì.

Sau khi bọn họ yên ắng lại, Lạc Xuyên nói tiếp: "Thời gian đổi mới là bảy ngày một lần. Nếu cảm thấy thời gian quá dài thì có thể tìm kiếm khu vực mới. Bản đồ của chế độ giải trí cũng đủ lớn."

"Ông chủ, khu vực mới có thể xuất hiện yêu thú gì hay không?" Ngụy Khinh Trúc đặt vấn đề.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đương nhiên là có. Lấy hồ nước làm trung tâm, càng đi xa thì thực lực của yêu thú càng mạnh. Tất nhiên, đây chỉ là trong phạm vi nhất định."

"Thì ra là như vậy." Ngụy Khinh Trúc giật mình gật đầu.

"Xem ra, không thể mỗi ngày đều dồn thời gian vào chế độ giải trí." Cố Vân Hi nhíu mày suy nghĩ.

"Đúng vậy. Bây giờ cấp bậc của chúng ta đều trên dưới mấy cấp đầu, ba tiếng mỗi ngày đều tiêu hết vào chế độ giải trí, quả thật có chút không ổn." Giang Nhã Thường gật đầu đồng ý.

Trong lòng mọi người đều có suy nghĩ tương tự như vậy.

Sau khi Lạc Xuyên giải thích xong, chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện rốt cuộc không còn tình huống một nhà độc đại nữa.

Đệ Ngũ Vô Ảnh yên lặng đội mũ chơi game, lại tiến vào chế độ sàn đấu.

Trước đó y cũng chơi mấy chục phút chế độ giải trí.

Đáng tiếc, cách chơi tìm kiếm này thật sự không hợp sở thích của y, cho nên lập tức chọn từ bỏ, tiến vào chế độ sàn đấu.

Giờ nghe được lời của ông chủ, Đệ Ngũ Vô Ảnh chợt phát hiện bản thân không ngờ lại có khả năng dự đoán trước…

Chương 213: Mục tiêu nhỏ của Bộ Ly Ca

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian bình thản như nước, thường trôi đi mất trong lúc lơ đãng.

Chỉ nháy mắt, đã qua mấy ngày…

"Phù."

Tháo mũ chơi game xuống, Bộ Ly Ca thở ra một hơi thật dài, một chút mờ mịt trong mắt biến mất, sau đó trở thành cười khổ.

Lúc này đã là sẩm tối.

Cũng đã sắp đến giờ đóng cửa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Bây giờ khách hàng trong tiệm chỉ còn lại hai người Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý.

"Tỷ tỷ à, không phải chỉ là học hỏi thôi sao, còn cần phải nghiêm túc như vậy ư?"

Bộ Ly Ca nhìn Bộ Thi Ý bên cạnh, trên mặt có chút bất đắc dĩ.

Bộ Thi Ý tháo mũ chơi game xuống, nhẹ nhàng trợn mắt xem thường: "Nếu ta không nghiêm túc, sao có thể cho ngươi biết được rốt cuộc bản thân thiếu sót chỗ nào? Hơn nữa không biết là ai xin ta, lúc chiến đấu nhất định không được nương tay."

Biểu cảm trên mặt Bộ Ly Ca chợt cứng lại.

Được rồi, xem ra quả thật là lỗi của hắn ta.

Cũng do hắn ta không biết tự lượng sức mình, biết rõ thực lực thật sự của Bộ Thi Ý con cao hơn hắn ta một cảnh giới lớn, lại còn muốn khiêu chiến một lần.

Mặc dù trong chế độ sàn đấu, thực lực của hai bên đều trở thành Tạo Hóa nhất phẩm.

Nhưng chênh lệch trong khống chế sức mạnh không phải chỉ cần cảnh giới là có thể bù lại!

Cũng may đây là thế giới giả tưởng, cũng không phải lo lắng bị thương

này nọ.

Cho nên trong lúc học hỏi vừa nãy, Bộ Ly Ca bị thương nặng hơn mười lần…

Bộ Ly Ca có chút u oán nhìn Bộ Thi Ý.

Ngươi thật đúng là chị ruột của ta!

Bộ Thi Ý không quan tâm đến ánh mắt của Bộ Ly Ca, hỏi thẳng: "Đúng rồi, Bộ Ly Ca, ngươi cảm thấy khoảng cách của mình đến đột phá còn kém bao nhiêu?"

Bộ Ly Ca nhanh chóng điều chỉnh tâm trạng của mình, khóe miệng cong lên thành một nụ cười: "Sắp rồi, chính là hai ngày nữa!"

Thời gian một tháng ngắn ngủi, từ Cảm Linh bát phẩm đã sắp đột phá đến Tạo Hóa nhị phẩm.

Tốc độ cỡ này, cho dù là toàn bộ Thiên Lan đại lục, tuyệt đối cũng là vô cùng khủng khiếp!

Đương nhiên, chuyện này cũng liên quan rất lớn đến sự cố gắng của bản thân Bộ Ly Ca.

Dù sao lúc trước, hắn ta chính là vì lý do bị nội thương mà chậm chạp mãi không đột phá được.

Có điều phải đáp lại một câu, trong cái may có cái rủi, trong cái rủi có cái may.

Nội thương khiến cho Bộ Ly Ca không thể đột phá, nhưng một mặt khác lại làm cho căn cơ của hắn ta trở nên cực kỳ vững chắc.

Cho nên, mới có thể sau khi nội thương khôi phục, tốc độ tu luyện có nói là một ngày vạn dặm cũng không quá chút nào!

"Tiến độ coi như không tệ." Bộ Thi Ý khẽ gật đầu, lộ ra một nụ cười thỏa mãn: "Xác định một mục tiêu cho ngươi, trong năm nay phải đột phá đến Tạo Hóa ngũ phẩm."

Bộ Ly Ca có chút tuyệt vọng kêu rên: "Tạo Hóa ngũ phẩm? Tỷ tỷ ngươi đang nói đùa à?"

Từ bây giờ đến cuối năm chỉ còn xấp xỉ hơn năm tháng, cũng chính là

thời gian khoảng nửa năm.

Nửa năm, từ Tạo Hóa nhị phẩm đột phá đến Tạo Hóa ngũ phẩm, mục tiêu này thật sự là có chút khó khăn!

Bộ Thi Ý lắc đầu: "Với thiên phú của ngươi, không khó để hoàn thành."

Bộ Ly Ca nở nụ cười khổ.

Cho dù thiên phú của hắn ta tốt, nhưng muốn hoàn thành mục tiêu này cũng không phải chuyện dễ dàng!

Có nghĩ là, việc tu luyện của hắn ta trong sáu tháng cuối năm này, tuyệt đối không thể có chút lơ là!

Cũng may có trò chơi trong cửa hàng của ông chủ, thật ra có thể thoải mái hơn không ít.

Bộ Ly Ca đánh giá Khởi Nguyên Thương Thành, trong lòng có một chút cảm giác may mắn.

"Ông chủ, Tử Yên tỷ, chúng ta đi trước đây." Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân nói lời tạm biệt.

"Đi thong thả." Yêu Tử Yên ở sau quầy gật đầu, đáp lại một câu.

Về phần Lạc Xuyên, người nọ lúc này đang giết chóc trong Tháp Thí Luyện, không có sức để ý đến hai người.

Chương 214: Trời mưa rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không được Lạc Xuyên đáp lại, Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý cũng không để ý.

Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã hiểu rõ tính cách ông chủ từ lâu.

Nếu Lạc Xuyên thật sự đáp lại, hai người mới cảm thấy kinh ngạc.

Tất cả mọi người đều biết, ông chủ thuộc kiểu người tuy rằng thoạt trông vô cùng lạnh nhạt, nhưng sau khi tiếp xúc sẽ phát hiện thật ra tính cách lại rất hiền lành.

Đùng đoàng!

Một tiếng sấm vang lên, trong tầng mây đen phía chân trời, từng tia chớp chói mắt không ngừng lóe lên, những đường lôi xà uốn lượn.

Giọt mưa dày đặc rơi trên mặt đất, phát ra những tiếng tí tách, trong không khí ngập tràn hơi nước.

"Trời mưa rồi…"

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, Bộ Thi Ý có chút thất thần, lẩm bẩm nói.

Lúc đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, bên ngoài vẫn là ánh nắng tươi sáng.

Mấy tiếng trôi qua, đã là sấm sét vang dội.

Có loại cảm giác như đã cách cả một đời.

Giống như là đi ra quán net lên mạng suốt đêm, lúc đi ra lại cảm thấy thế giới thật không chân thật…

"Mưa còn chưa lớn lắm, mau đi thôi." Bộ Thi Ý hồi thần lại, hội tụ linh khí ở bên trên, đóng vai trò của một chiếc ô.

"Ừm." Bộ Ly Ca gật đầu, đi theo sát bên cạnh Bộ Thi Ý.

Bây giờ trình độ khống chế của Bộ Ly Ca đối với linh lực còn lâu mới làm được như Bộ Thi Ý.

Cảnh giới Tạo Hóa, chỉ mới có thể đưa linh khí rời khỏi cơ thể mà thôi.

Để có thể khống chế linh khí thuần thục như thế, Bộ Ly Ca còn phải đi một quãng đường rất dài.

Bởi vì trời mưa, nhiệt độ không khí trở nên thấp hơn, Bộ Ly Ca hơi rùng mình một cái.

Thiếu đi hệ thống thoát nước cần thiết, trên mặt đất lộn xộn, nước đọng tràn lan, chiếu rọi hình dáng vặn vẹo của ngôi nhà, trông có chút quỷ dị.

Trong không khí, dường như có thêm một chút khí tức xơ xác tiêu điều.

Lạc Xuyên đang ở trong trò chơi dường như cảm nhận được cái gì, tháo mũ chơi game xuống, hơi cau mày lại.

Tầm mắt của hắn giống như xuyên qua vách tường, nhìn về phía cuối con ngõ nhỏ.

Lạc Xuyên khẽ thở dài một cái: "Vậy mà lại có người muốn tính kế với khách hàng của ta? Tử Yên, giao cho ngươi đấy."

"Biết rồi, ông chủ." Yêu Tử Yên mỉm cười.

Lộp cộp, lộp cộp…

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý bước trên con đường đá phiến trong ngõ nhỏ, từng tiếng bước chân vang lên.

Hai người vừa mới đi ra khỏi ngõ nhỏ, Bộ Thi Ý bỗng nhiên dừng bước lại.

"Đợi đã!" Bộ Thi Ý nhíu mày.

"Sao vậy?" Bộ Ly Ca ở bên cạnh khó hiểu.

Bộ Thi Ý mím môi, nhìn quanh bốn phía, trên mặt đầy vẻ cảnh giác.

Linh lực trên người đã điều động hoàn toàn, chuẩn bị ứng phó với nguy hiểm sắp tới.

Thấy được phản ứng của Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca đã đoán được chuyện gì.

Hắn ta hít sâu một hơi, nét mặt trở nên bình tĩnh.

Đồng thời, ý lạnh dày đặc chảy xuôi trong đáy mắt hắn ta.

Cảnh tượng hiện tại cực kỳ tương tự với mấy tháng trước!

Bộ Ly Ca bây giờ vẫn còn nhớ rõ ràng một trận ám sát đã mưu đồ từ lâu

nhằm vào hắn ta lúc ấy!

Nếu không phải bên cạnh có thị vệ của Trấn Nam hầu phủ đi theo, sợ rằng cũng không chỉ là bị nội thương đơn giản như vậy.

Thích khách ngày hôm đó, thực lực ít nhất cũng là cảnh giới Thần Hồn viên mãn.

Gã còn cực kỳ cẩn thận, chỉ ra tay một lần rồi lập tức rút lui.

Một chiếu không có kết quả, bất kể là thành hay bại đều nhanh chóng rút đi, thích khách có tác phong bậc này thật sự vô cùng khó chơi.

Cho dù Cơ Vô Hối đã lục tung toàn bộ thành Cửu Diệu một lần cũng không tìm được tung tích của thích khách kia.

Chuyện này cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Theo suy đoán của vài người, mục tiêu thật sự của thích khách kia có lẽ chính là Trấn Nam hầu.

Dù sao Bộ Ly Ca là con trai của Trấn Nam hầu, nếu bị giết chết, chỉ sợ sẽ lập tức nổi giận.

Chương 215: Thích khách Ảnh Sát bảng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Viu!

Một tiếng xé gió vang lên, một ánh sáng lạnh hiện ra từ trong bóng tối.

"Coi chừng!"

Con ngươi của Bộ Thi Ý chợt co rút lại, vỗ một cái lên người Bộ Ly Ca.

Dưới sức lực nhẹ nhàng, người sau lập tức lui về sau mấy bước.

Phập!

Giây tiếp theo, ở vị trí ban đầu của Bộ Ly Ca, xuất hiện một cây kim bạc mảnh như lông trâu.

Kim bạc đã đâm hơn phân nửa vào trong phiến đá, phần đuôi còn lại ở bên ngoài vẫn hơi rung động.

"Đáng chết!"

Thấy cảnh tượng này, Bộ Ly Ca nghiến răng.

Nếu không phải Bộ Thi Ý phản ứng kịp thời, chỉ sợ hắn ta đã bị kim bạc đâm trúng từ lâu!

Nội thương lần trước cũng đến như vậy!

Bộ Thi Ý nhìn chằm chằm về hướng kim bạc xuất hiện, cong đầu ngón tay khẽ búng ra.

Vài mũi kiếm sắc bén bắn ra như mưa.

Lập tức, trong bóng đêm lại thoáng hiện vài tia sáng lạnh, phá tan màn mưa.

"Bọn xấu xa giấu đầu lộ đuôi!" Bộ Thi Ý hừ lạnh một tiếng.

Vuốt qua nhẫn không gian, một thanh kiếm dài ba thước đã xuất hiện trong không trung.

"Khặc khặc khặc, một con ranh mồm miệng sắc bén."

Tiếng cười âm u lạnh lẽo vang lên, nghe qua giống như tiếng móng tay

ma sát trên thủy tinh, khiến cho người ta nghe thấy thì khó chịu vô cùng.

Một bóng dáng mặc hắc bào lộ ra từ trong bóng đêm.

Nếu không cẩn thận quan sát, hoàn toàn không phát hiện được sự tồn tại của hắn ta!

Năng lực ẩn nấp cỡ này, quả thật là vô cùng khủng khiếp!

Hơn nữa, khí tức tỏa ra trên người hắc bào nhân này cũng cực kỳ mạnh mẽ, ước chừng là Thần Hồn viên mãn!

So với Bộ Thi Ý thì còn mạnh hơn vài bậc!

Bộ Thi Ý khẽ cắn răng, nắm chặt trường kiếm.

Thần Hồn viên mãn, với thực lực của nàng bây giờ, hoàn toàn không thể giao đấu.

Nhưng nàng cắn chặt răng, vẫn có thể kéo dài một chút thời gian.

Bộ Thi Ý đã đưa ra quyết định ở trong lòng.

Lát nữa, lúc giao đấu thì để Bộ Ly Ca rời đi trước.

Chạy càng xa càng tốt!

Nhưng rất rõ ràng, ý định này của Bộ Thi Ý chắc chắn sẽ thất bại.

Bởi vì nàng nghe được một giọng nói quen thuộc, tựa như tiếng trời.

"Từ khi nào thì Ảnh Sát bảng cũng bắt đầu nhúng tay vào những phân tranh trong đế quốc vậy?"

Một bóng hình xinh đẹp chậm rãi đi tới từ trong ngõ nhỏ, màn mưa tự động tách ra hai bên, giống như tiên trên trời.

"Tử Yên tỷ!"

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý vừa kinh ngạc vừa vui sướng kêu lên.

Yêu Tử Yên mỉm cười gật đầu với hai người.

Thật ra cho dù Lạc Xuyên không nói, nàng cũng sẽ ra tay cứu giúp.

Dù sao trong khoảng thời gian này, Yêu Tử Yên cũng chút quen thuộc với hai người, chắc chắn sẽ không trơ mắt nhìn một màn này diễn ra.

Lúc hắc bào nhân thấy Yêu Tử Yên xuất hiện cũng sững sờ một chốc.

Không ngờ tới trong thành Cửu Diệu này lại có nữ tử bực này!

Nhưng lời Yêu Tử Yên nói lại khiến cho tiếng chuông cảnh báo trong

lòng hắn ta rung lên.

Hắc bào nhân thật sự không nghĩ ra, Yêu Tử Yên sao lại nhìn ra thân phận của hắn ta!

Vì hoàn thành nhiệm vụ ám sát, hắn ta đã chuẩn bị ước chừng mấy tháng.

Tuy rằng không biết trong ngõ nhỏ kia rốt cuộc có cái gì mà lại hấp dẫn nhiều cao thủ đến đây như vậy, hắc bào nhân cũng không dám tìm hiểu.

Biết được càng nhiều thì chết càng nhanh, đây là một đạo lý mà hắn ta đã hiểu được từ lâu.

Cho nên, hắn ta vẫn luôn chờ đợi thời cơ thích hợp để ra tay.

Hôm nay, cuối cùng hắn ta cũng đợi được!

Nhưng lại bị người khác vạch trần thân phận, thật ra đã ngoài dự đoán của hắc bào nhân.

Giống như là một kế hoạch hoàn hảo, lúc thực hiện lại xuất hiện một lỗ hổng chí mạng!

"Ngươi là kẻ nào?" Hắc bào nhân trầm giọng quát, trong giọng nói ẩn chứa một chút sợ hãi.

Yêu Tử Yên khẽ lắc đầu, nàng cũng không muốn nói gì với tên vô dụng này: "Ngươi không có tư cách để biết."

Trong nháy mắt sau đó, một luồng ánh sáng màu tím rực rỡ nở rộ trong tay nàng!

Ở Thiên Lan đại lục, linh lực của người tu luyện bình thường đều là màu trắng.

Nói chung, chỉ khi tu luyện công pháp đặc biệt, linh khí mới có thể lộ ra thay đổi khác biệt.

Linh lực màu tím có thể nói là cực kỳ hiếm thấy.

Nhất là màu tím này, trông vô cùng đẹp đẽ quý giá, giống như đế vương trời sinh!

Khiến cho người ta chỉ cần liếc mắt một cái, đã không nhịn được mà nảy sinh cảm giác thần phục.

Chương 216: Ra tay, bị diệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hắc bào nhân nhìn chằm chằm vào cảnh tượng này, thân thể run rẩy nhè nhẹ.

Có một loại cảm xúc tên là sợ hãi, nháy mắt đã tràn ngập trong lòng hắn ta.

Linh lực màu tím này, hắn ta từng may mắn tận mắt thấy được một lần!

Ở tổng bộ của Ảnh Sát bảng, khi người đứng đầu bảng ra tay chính là dùng loại linh lực này!

Người đứng đầu xưa nay đều mặc hắc bào, khăn sa che mặt, không ai biết được gương mặt của nàng.

Lúc ấy, cùng giao chiến với nàng là người đứng hạng hai, tên là Huyết Ảnh, thực lực là Vấn Đạo bát phẩm!

Huyết Ảnh thậm chí còn có chiến tích ám sát thành công Vấn Đạo cửu phẩm!

Lúc ấy, nguyên nhân hai người đánh nhau dường như là bởi vì Huyết Ảnh trong lúc vô tình đã phát hiện ra bí mật của người đứng đầu, dùng việc này để áp chế chuyện gì đó.

Ban đầu, tất cả mọi người đều cho rằng trận chiến giữa hai người sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy.

Dù sao hạng nhất và hạng hai của Ảnh Sát bảng, chênh lệch thực lực có lẽ không quá lớn?

Nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Chỉ một chiêu.

Ánh tím khắp trời.

Cao thủ hạng hai của Ảnh Sát bảng, Huyết Ảnh, cứ thế bị xóa tên!

Từ này về sau, hạng nhất của Ảnh Sát bảng chiếm được cái danh vua sát thủ.

Đồng thời, cũng làm cho vô số sát thủ biết được linh lực đặc biệt kia của nàng!

Hắc bào nhân há miệng thở dốc, muốn nói cái gì đó.

Nhưng hắn ta đã mất đi cơ hội mở miệng.

Với chút ý thức cuối cùng còn sót lại, hắn ta nhìn thấy ánh tím vô biên vô hạn che kín tầm mắt.

Trong vẻ đẹp đẽ lóa mắt ẩn chứa sát khí vô cùng vô tận!

Dưới vẻ xinh đẹp cực hạn thường là một chiêu chí mạng!

Hắc bào nhân tuy rằng còn đứng ở nơi đó, nhưng đã mất đi hơi thở sinh mạng.

Bộ Ly Ca lặng lẽ nuốt nước bọt, trong mắt có vẻ khiếp sợ.

Từ đầu đến cuối, hắn ta đều không thấy rõ rốt cuộc Yêu Tử Yên ra tay như thế nào.

Duy chỉ thấy được một vầng sáng chói lóa màu tím chợt lóe rồi biến mất, sau đó hắc bào nhân lập tức bỏ mình.

Bộ Thi Ý cũng mang nét mặt nghiêm trọng: "Đây là sức mạnh trên cảnh giới Vấn Đạo sao…"

Nàng hít sâu một hơi, trong lòng càng thêm khao khát đối với sức mạnh.

Yêu Tử Yên vươn ngón tay thon dài trắng nõn vạch nhẹ một đường, một vết rách tối đen xuất hiện.

Trong khe không gian, có thể nhìn thấy dòng chảy thời gian cực kỳ hỗn loạn đang xao động.

Cho dù là cường giả Vấn Đạo không cẩn thận ngã vào trong đó, chỉ sợ cũng sẽ lập tức mất mạng!

Yêu Tử Yên vung tay lên, cơ thể của hắc bào nhân tức khắc rơi vào trong khe hở không gian.

Đồng thời, có một chiếc nhẫn không gian rơi ra từ trong tay hắn ta.

Sau đó, khe hở không gian biến mất, ngay cả một chút dấu vết cũng không để lại.

Hoàn toàn không có ai khác biết được, nơi này vừa nãy đã có một sát thủ

cảnh giới Thần Hồn viên mãn của Ảnh Sát bảng rơi xuống!

Thần niệm của Yêu Tử Yên lưu chuyển, dấu ấn tinh thần trên nhẫn không gian lập tức tan vỡ.

Nàng tìm kiếm một chút, một lệnh bài đen như mực xuất hiện trong tay Yêu Tử Yên.

Lệnh bài thoạt trông rất cổ xưa, bên trên có khắc hoa văn huyền diệu, đặc biệt bắt mắt nhất là một chữ "Ảnh" trên đó.

"Sát thủ của Ảnh Sát bảng." Yêu Tử Yên giao lệnh bài và nhẫn ko gian cho Bộ Thi Ý, mấy thứ này nàng cũng chướng mắt: "Ta đi trước."

Yêu Tử Yên khoát tay áo, xoay người đi vào ngõ nhỏ.

Bộ Thi Ý nhìn lệnh bài và nhẫn ko gian, nhíu mày trầm tư.

Rốt cuộc là kẻ nào lại muốn lấy tính mạng của Bộ Ly Ca?

"Nếu ta không đoán sai, hẳn là người của Hỏa Nguyên đế quốc làm ra." Bộ Ly Ca vuốt cằm của mình, híp mắt suy đoán.

"Có lẽ vậy." Bộ Thi Ý gật đầu đồng ý.

"Phụ thân bây giờ đang giao chiến với quân đội của Hỏa Nguyên đế quốc, nếu con trai là ta đây bị ám sát, đối với ông mà nói, chỉ sợ là một cú sốc không nhỏ." Bộ Ly Ca mỉm cười nói.

Chương 217: Người của Dược Cốc đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hỏa Nguyên đế quốc tiếp giáp ở phía nam của Thiên Tinh đế quốc.

Có điều quan hệ giữa hai bên lại không tính là tốt đẹp.

Vẫn luôn xảy ra đủ loại chiến tranh lớn nhỏ.

Mà phụ thân của Bộ Ly Ca, Trấn Nam hầu Bộ Thương Vân, chính là thống soái quân đội của Thiên Tinh đế quốc đang đánh với Hỏa Nguyên đế quốc.

"Sát thủ lúc này bị Tử Yên tỷ đánh chết, nhiệm vụ ám sát cũng thất bại." Bộ Ly Ca duỗi lưng một cái, trong giọng điệu tràn đầy cảm giác thoải mái: "Cuối cùng cũng không cần nơm nớp lo sợ nữa."

Ảnh Sát bảng có quy tắc riêng.

Mỗi một nhiệm vụ ám sát chỉ có một sát thủ đi thực hiện.

Kết quả chỉ có hai, nhiệm vụ thất bại hoặc là thành công.

Nếu ám sát thất bại, nhiệm vụ này lập tức bị hủy bỏ!

"Chuyện này đúng là nhờ có ông chủ và Tử Yên tỷ…"

Bộ Thi Ý cũng như trút được gánh nặng, nhẹ nhõm thở phào một tiếng.

Lúc trước khi hắc bào nhân xuất hiện, đến bây giờ trong lòng nàng vẫn còn một chút sợ hãi.

Xuyên qua màn mưa, trong con ngõ nhỏ, ngọn đèn ấm áp bên trong Khởi Nguyên Thương Thành hắt ra ngoài.

Bộ Thi Ý mỉm cười.

Hai người quay trở về Trấn Nam hầu phủ ngay trong đêm mưa.

…

Tuy rằng trời đang mưa, nhưng ở cổng lớn của thành Cửu Diệu, đám người vẫn tới lui không ngừng như trước.

Có điều bây giờ sắc trời đã tối, bước chân của người đi đường đều vô cùng vội vã.

Xoẹt xoẹt…

Từng tia chớp lóe ra, tựa như du long đang xoay quanh.

Tia sáng trong nháy mắt chiếu rọi nơi chân trời, có thể mang máng thấy được mây đen không ngừng cuồn cuộn.

Mây đen dao động, trông như mặt biển sâu vô bờ tối mịt, giống như có thể khiến người ta bị hút vào trong đó.

Lúc này, trong mây đen phía chân trời dường như có thứ gì đó đang bắt đầu sôi trào dữ dội.

"Đây là, chuyện gì xảy ra vậy?"

"Trong mây đen có cái gì đó!"

"Ngươi đang nói đùa à? Sấm sét kinh khủng như thế, muốn bước ra từ trong đó thì ít nhất thực lực cũng phải Vấn Đạo chứ?"

"Đệch! Thật sự có thứ gì đó đi ra…"

Có người chú ý đến sự thay đổi trên bầu trời, tiếng xôn xao nổi lên.

Một tiếng ưng kêu vang vọng.

Một bóng đen khổng lồ trực tiếp xé rách mây đen, lộ ra cơ thể!

Đó là một con chim ước chừng to hơn mười trượng, lông chim đen nhánh trên người phản xạ ánh sáng như kim loại.

Đồng thời, vô số tia điện màu xanh tím còn lượn lờ bên trên, thoạt trông vô cùng quỷ dị.

Một loại khí tức giống như hồng hoang quét đến, khiến cho tất cả mọi người ở cổng thành đều có cảm giác nghẹt thở.

"Đó là Cửu U Lôi Ưng! Dị chủng thượng cổ!"

Có người nhận ra loài chim này, hoảng sợ thất thanh kêu lên.

"Hình như ta có nghe nói, Dược Cốc có một con, hay là…"

"Đợi đã! Các ngươi xem! Trên lưng yêu thú kia có người…"

Trên lưng Cửu U Lôi Ưng, mười mấy người đang che tay mà đứng.

Không có ngoại lệ, những người này đều mặc áo bào trắng, trên người có một loại khí thế xuất trần mà nhưng người tu luyện tầm thường hoàn toàn không thể có được.

Người dẫn đầu là một ông lão mặt không biểu cảm.

Tuy rằng râu tóc đều hoa râm, nhưng khí tức tản ra từ trên người ông ta lại vô cùng khủng bố, người tu luyện tầm thường đúng là không thể nhìn thẳng!

Cửu U Lôi Ưng chậm rãi hạ xuống, cuối cùng bay đến khoảng trời cách thành Cửu Diệu mấy chục thước.

Áp lực gió do cánh vung lên cuộn thành từng trận bão táp!

Sau đó, mười mấy người kia nhảy xuống, đi vào thành Cửu Diệu.

Hoàn toàn không có ai dám ngăn cản!

Cửu U Lôi Ưng bay về phía dãy núi Cửu Diệu, rất nhanh đã biến mất tăm.

"Bọn họ là người của Dược Cốc!"

Có người thấy được ký hiệu trên quần áo của những người này.

"Dược Cốc? Một cái di tích thượng cổ mà thôi, sao đủ để khiến bọn họ chú ý đến?"

"Mấy quyết sách của thế lực lớn này, sao chúng ta có thể đoán ra được chứ…"

Đội trưởng Thành Vệ quân đã khá quen với hiện tượng này, không có chút bối rối nào mà đi về hướng Hoàng Thành…

Chương 218: Tam trưởng lão khiếp sợ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sư phụ."

Trước Vạn Dược Các, Vệ Diệc cung kính gọi một tiếng.

Ông lão lúc trước tiến vào thành Cửu Diệu bình tĩnh gật đầu.

Người này chính là Tam trưởng lão dẫn đội đến thành Cửu Diệu sau khi Dược Cốc nhận được tin tức mà Vệ Diệc gửi về.

Phía sau Tam trưởng lão còn có một đám đệ tử Dược Cốc trẻ tuổi đi theo.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, trong tương lai, bọn họ đều sẽ trở thành Luyện Dược sư được mọi người kính trọng.

Sau đó, đoàn người tiến vào Vạn Dược Các.

Ông chủ của Vạn Dược Các khúm na khúm núm dẫn mọi người vào cửa, sắp xếp phòng ở.

Dọc đường đi, ông ta cảm thấy tay chân mình đều đang run lên.

Nhiều đệ tử của Dược Cốc đến đây như vậy, lại còn có một trưởng lão!

Mấy ngày này rốt cuộc có còn để cho người trôi qua hay không?

Trong lòng ông chủ rất sợ hãi, nhưng hoàn toàn không dám nói ra.

Chỉ có thể nén tủi thân vào trong bụng…

Tất cả mọi người đi vào phòng nghỉ ngơi, dù sao đường xá xa xôi, dọc đường đi bọn họ đều hao phí không ít sức lực và tinh thần.

"Vệ Diệc, tin tức mà ngươi nói trước đó có thật hay không?" Trong phòng, Tam trưởng lão nhìn Vệ Diệc trước mặt, hỏi.

Vệ Diệc nghiêm túc gật đầu: "Đồ nhi đương nhiên không dám nói dối, tin tức tiến giai truyền về là thật."

Tam trưởng lão khoanh chân ngồi xuống: "Vậy ngươi kể lại thật tỉ mỉ chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành cho ta một chút."

"Vâng, sư phụ."

Sau đó, Vệ Diệc bắt đầu kể lại.

Một lát sau, Tam trưởng lão nhíu chặt chân mày, biểu cảm bình tĩnh cũng không còn nữa.

Từ ngón tay đang gõ nhẹ trên bàn của ông ta là có thể nhìn ra, trong lòng ông ta đã nổi lên sóng to gió lớn.

"Trò chơi thực tế ảo có thể tăng thực lực? Mì ăn liền? Thanh cay? Coca Cola? Tất cả ta đều chưa từng nghe đến!" Tam trưởng lão thấp giọng lẩm bẩm.

Vệ Diệc cười khổ một tiếng: "Sư phụ, nói thật, khi vừa mới biết được những chuyện này, ta cũng không tin. Nhưng sau khi ta tự mình trải nghiệm, mới biết được mọi thứ thần kỳ cỡ nào."

Tam trưởng lão trầm tư.

"Đúng rồi, sư phụ người xem."

Vệ Diệc bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì, xòe bàn tay ra, một ngọn lửa màu xanh sẫm xuất hiện.

Đúng là Thâm Hải Băng Viêm.

Tam trưởng lão có chút khó hiểu, không rõ tại sao Vệ Diệc lại đưa Thâm Hải Băng Viêm của mình ra.

Nhưng chuyện xảy ra sau đó lại khiến ông ta vô cùng khiếp sợ.

Chỉ thấy ngọn lửa màu xanh sẫm tựa như có sinh mệnh, không ngừng thay đổi hình dạng, đủ loại sinh vật trông rất sống động lần lượt xuất hiện.

Chỉ cần một chiêu thức ấy, đủ để nhìn ra trình độ khống chế của Vệ Diệc đối với Thâm Hải Băng Viêm đã đến mức thuần thục nhuần nhuyễn!

Tam trưởng lão cũng biết về Thâm Hải Băng Viêm của Vệ Diệc.

Lúc trước vì thu phục nó, Vệ Diệc đã hao phí không ít sức lực.

Tuy rằng uy lực của Thâm Hải Băng Viêm khá lớn, nhưng muốn khống chế thuần thục cũng cực kỳ khó khăn.

Tam trưởng lão nhớ rất rõ, lúc Vệ Diệc rời khỏi Dược Cốc, trình độ khống chế đối với Thâm Hải Băng Viêm chẳng qua chỉ là mức nhập môn.

Lúc này mới qua bao lâu, sao thoạt trông lại dễ dàng điều khiển vậy?

Tốc độ tiến bộ thế này thật sự là nghe mà khiếp sợ đúng chứ?

Khiến cho người ta rất khó tin tưởng!

"Ngươi đã làm như thế nào?" Tam trưởng lão kinh ngạc hỏi.

Vệ Diệc mỉm cười: "Bởi vì ta lấy được một bộ Hỏa Linh Quyết từ chế độ giải trí."

Chế độ giải trí?

Hỏa Linh Quyết?

Tam trưởng lão ngẫm nghĩ.

Chế độ giải trí, cũng chính là một dạng chế độ trong Tháp Thí Luyện mà Vệ Diệc nhắc đến trước đó.

Mà Hỏa Linh Quyết, xem ra chính là một kỹ năng mà Vệ Diệc lấy được trong đó.

"Có điều hơi đáng tiếc." Vệ Diệc nhún vai, trên mặt mang theo vẻ tiếc nuối: "Kĩ năng, võ thuật này nọ lấy được từ trong chế độ giải trí chỉ có thể sử dụng cho bản thân."

Chương 219: Quyết định của Tam trưởng lão

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vệ Diệc cũng từng thử nghiệm, muốn viết lại Hỏa Linh Quyết vào trong ngọc giản.

Ở Thiên Lan đại lục, công pháp, võ thuật này nọ bình thường đều sử dụng ngọc giản làm vật dẫn, dùng tinh thần lực khắc vào bên trong.

Nhưng lúc Vệ Diệc cầm ngọc giản chuẩn bị khắc sâu vào, hắn ta đột nhiên lơ mơ.

Hắn ta có thể sử dụng Hỏa Linh Quyết thật, nhưng nguyên lý là gì thì hắn ta hoàn toàn không biết.

Thật giống như là bản lĩnh trời sinh vậy.

Ngay cả nội dung của Hỏa Linh Quyết cũng không biết, đương nhiên không thể nào nói đến khắc vào ngọc giản.

Đồng thời, hình tượng của Khởi Nguyên Thương Thành trong lòng Vệ Diệc lại trở nên cao lớn hơn rất nhiều.

Không hổ là ông chủ, làm chuyện gì cũng tuyệt đối không để lại sơ hở…

Tam trưởng lão thở dài, trong giọng nói tràn đầy vẻ tiếc hận: "Hỏa Linh Quyết… Thế gian còn có công pháp thần kỳ bậc này…"

Thấy Tam trưởng lão rơi vào trạng thái thất thần, Vệ Diệc không nói thêm gì, lẳng lặng ở một bên chờ đợi.

Là đệ tử của Tam trưởng lão, hắn ta đương nhiên là biết được tích cách của sư phụ mình.

"Vệ Diệc, dẫn lão phu đến Khởi Nguyên Thương Thành mà ngươi nói xem thử!"

Lấy lại tinh thần, Tam trưởng lão đứng lên, trong mắt hình như có hào quang lóe lên.

Ông ta không biết đã bao lâu chưa cảm thấy hứng thú đối với việc ở thế

tục.

Cửa hàng tên là Khởi Nguyên Thương Thành đã thành công khiến cho ông ta thấy hứng thú!

Nói thật, khi nhận được mệnh lệnh quay về trần thế của chưởng môn Dược Cốc, không thể không đi vào thành Cửu Diệu, trong lòng Tam trưởng lão vẫn có một chút không vui.

Thời gian này dùng để luyện chế đan dược không tốt sao?

Tại sao phải vì một tin tức mà phái ông ta ra.

Tuy rằng tin tức này là do đồ đệ của ông ta truyền lại…

Tam trưởng lão cũng không tiện từ chối, đành phải chọn đồng ý dẫn đội.

Có điều bây giờ xem ra, chỗ hình như tên là Khởi Nguyên Thương Thành này, hoàn toàn không đơn giản giống như ông ta tưởng tượng!

Có chút ngoài dự đoán của Tam trưởng lão, trên mặt Vệ Diệc cũng xuất hiện biểu cảm dở khóc dở cười.

Tam trưởng lão khó hiểu: "Sao vậy?"

Vệ Diệc cười khổ, giải thích: "Sư phụ ơi, ngài hẳn là không biết, thời gian mở cửa mỗi ngày của Khởi Nguyên Thương Thành đều cố định. Bây giờ đã đóng cửa rồi."

Tam trưởng lão sửng sốt, ông ta cau mày, trong lòng có chút không vui.

Nhưng nhớ đến lời Vệ Diệc trước đó, năm tên cường giả Vấn Đạo của Ngân Nguyệt Phủ đều bị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành tiêu diệt, cũng chỉ đành cố nén nỗi bất mãn trong lòng.

"Được rồi! Ngày mai dẫn ta qua đó."

"Vâng, sư phụ." Vệ Diệc gật đầu, hắn ta bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, đôi mắt sáng lên: "Đúng rồi, sư phụ, ngày mai Khởi Nguyên Thương Thành sẽ có Quỳnh Tương Lộ!"

"Quỳnh Tương Lộ?"

Tam trưởng lão đầu tiên là nghi ngờ một chút, rồi sau đó ánh mắt cũng rực sáng!

Quỳnh Tương Lộ, đây không phải chính là vật phẩm có thể tăng cường sinh cơ mà trước đó đồ đệ của mình đã nhắc đến hay sao?

Tuy rằng Tam trưởng lão cũng không lo lắng cho tuổi thọ của mình.

Nhưng thứ có thể bổ sung sinh cơ này, đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Dù sao, hẳn là không có bao nhiêu người ngại tính mạng của mình quá dài chứ?

"Sư phụ, Quỳnh Tương Lộ trong cửa hàng của ông chủ, một tuần chỉ bán một bình." Vệ Diệc bổ sung tiếp.

Tam trưởng lão hít sâu một hơi: "Bản thân ta muốn nhìn xem, cái gọi là Khởi Nguyên Thương Thành này rốt cuộc có thần kỳ như ngươi nói hay không."

Vệ Diệc mỉm cười: "Chắc chắn sẽ không để cho sư phụ phải thất vọng."

Bây giờ hắn ta gần như đã đoán được ánh mắt khiếp sợ của sư phụ của mình sau khi ngài tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Nói thêm một chú về thời gian mở cửa buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành, Vệ Diệc rời khỏi phòng.

Tam trưởng lão bình tĩnh lại, khôi phục tinh thần của mình đã bị hao tổn do lặn lội đường xa…

Chương 220: Cường giả tranh chấp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Vệ Diệc và Tam trưởng lão đang đi đến con ngõ nhỏ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đám đệ tử Dược Cốc không đi theo.

Dù sao Tam trưởng lão ông ta vẫn chưa tự mình đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên mấy ngày nữa lại để cho bọn họ đến đây cũng không tính là muộn.

Có điều khi hai người đến đây, nhìn thấy cảnh tượng trong ngõ đều không khỏi sửng sốt.

Lúc này, ở trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành đã có vài người đang chờ đợi.

Nhìn kỹ lại, đều là những gương mặt quen thuộc.

Cố Vân Hi, Bạch lão, Mộ Dung Hải Đường, Ứng Vô Cực, Hạ Nguyên, năm người này đều là những khách hàng có thực lực mạnh mẽ nhất của Khởi Nguyên Thương Thành.

Ban đầu Vệ Diệc cảm thấy mình đã đến đủ sớm, không ngờ tới những người này còn đến sớm hơn!

Xem ra, hình như đã đến đây từ lâu.

Liễu Như Ngọc và Đệ Ngũ Vô Ảnh cũng ở chỗ này.

Bên cạnh hai người là một vài cường giả xa lạ.

Đệ Ngũ Vô Ảnh cung kính đứng sau lưng một nam nhân.

Nam nhân có khuôn mặt bình thường, mặc một cây thường phục màu đen, tô điểm bằng hoa văn viền vàng, phía sau lưng đeo một thanh trường đao.

Nhưng hắn ta chỉ cần đứng ở nơi đó là đã giống như một thanh trường đao ra khỏi vỏ!

Tài năng lộ rõ, khiến người khiếp sợ!

Đây là một cao thủ tuyệt đỉnh trên Đao đạo!

Bên cạnh Liễu Như Ngọc là một nữ nhân mặc sa y màu lam.

Nữ nhân mặt mày như vẽ, dáng người yểu điệu, làm say lòng người.

Chỉ cần một ánh mắt cũng khiến người ta không nhịn được mà dâng lên nỗi tiếc thương!

Đây là báu vật tuyệt thế còn quyến rũ hơn Liễu Như Ngọc gấp mấy lần!

Hai người Vệ Diệc và Tam trưởng lão đến đã hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Nói đúng hơn, là một mình Tam trưởng lão.

Tuy rằng đã thu lại khí tức, nhưng Tam trưởng lão đã sắp chạm đến cảnh giới Tôn Giả, cái loại cảm giác uy hiếp rõ ràng này không thể giả được!

Một tiếng cười như chuông bạc truyền ra từ miệng của nữ tử quyến rũ, sóng mắt nàng đong đưa, khẽ cười nói: "Chà chà chà, đây không phải là Si Đạo Nhân của Dược Cốc ư? Làm sao lại chịu rời khỏi Dược Cốc thế?"

Si Đạo Nhân, đúng là danh hiệu của Tam trưởng lão lưu truyền trong giới tu hành.

Tên tuổi thật sự là Lịch Ngôn, nhưng thật ra lại rất ít người biết được.

Về phần nguyên nhân mà có được danh hiệu này, bởi vì si mê luyện chế đan dược quá mức mà có.

"Liễu Như Mị, tự lo chuyện của ngươi cho tốt là được!" Tam trưởng lão lạnh lùng hừ một tiếng.

Liễu Như Mị, đúng là tên của nữ tử quyến rũ kia.

Nàng ta ngoại trừ là trưởng lão của thánh địa Dao Trì, còn là tỷ tỷ của Liễu Như Ngọc.

Thánh địa Dao Trì, trong toàn bộ tông môn chỉ có nữ tử.

Lúc này, đám người Bạch lão cũng ngạc nhiên nhìn về phía Tam trưởng lão.

Tên tuổi của Si Đạo Nhân quả thật khá vang dội!

"Si Đạo Nhân, trăm nghe không bằng một thấy. Chẳng lẽ đạo hữu cũng là vì Khởi Nguyên Thương Thành mà đến?" Bạch lão cười ha hả hỏi.

Tam trưởng lão gật đầu: "Đương nhiên."

Tam trưởng lão có thể cảm ứng được, những người này đều là ccg viên mãn Vấn Đạo cửu phẩm.

Hơn nữa thân phận tất cả đều không tầm thường!

Từ khí tức mà những người này tỏa ra, cùng với ký hiệu trên quần áo, ông ta gần như đã đoán được một hai.

Người trong hoàng thất, Huyền Nguyệt học viện, Lăng Vân học phủ, còn có gia tộc Đệ Ngũ và thánh địa Dao Trì.

Tuy rằng Tam trưởng lão đã sắp chạm đến cảnh giới Tôn Giả, vô cùng tự tin với thực lực của mình.

Nhưng đối mặt với nhiều cường giả viên mãn như vậy, ông ta đương nhiên sẽ không bày ra chút kiêu ngạo nào.

Đồng thời, trong lòng ông ta còn có chút khó tin.

Một cửa hàng mà thôi, thế mà lại hấp dẫn nhiều cường giả của các thế lực lớn đến đây.

Xem ra quyết định mà mình đưa ra là chính xác.

Đến lúc này, trong lòng vẫn còn có chút không thể tin nổi.

Dù sao tai nghe là giả mắt nhìn là thật, không tận mắt nhìn thấy, đương nhiên Tam trưởng lão sẽ không hoàn toàn tin tưởng lời của Vệ Diệc.

Mặc dù hắn ta là đệ tử của mình!

Nhưng bây giờ, Tam trưởng lão đã ném hết tất cả những nghi ngờ đó!

"Khởi Nguyên Thương Thành, khi nào thì mới mở cửa?"

Đệ Ngũ Bá Đao chờ đến mức có chút mất kiên nhẫn, giọng nói hơi khàn khàn vang lên.

Chương 221: Khách hàng đủ tư cách

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đệ Ngũ Bá Đao, một trong những cao thủ đứng đầu của gia tộc Đệ Ngũ.

Vô Ảnh Đao Pháp của hắn ta đã đạt tới trình độ siêu phàm từ lâu, so với Đệ Ngũ Vô Ảnh thì còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Đồng thời, hắn ta cũng là cao thủ tuyệt thế cảnh giới Vấn Đạo viên mãn!

Cái tên bá đạo Đệ Ngũ Bá Đao cũng vô cùng nổi danh giữa các thế lực lớn!

Bởi vì ở trận nội chiến trong gia tộc trước kia, một mình hắn ta nghênh chiến ba tên Vấn Đạo viên mãn mà không bại!

"Sắp rồi." Hạ Nguyên nói: "Trước giờ ông chủ hầu như đều mở cửa vào lúc này."

Gần như là một trong những khách hàng mỗi ngày đều đến Khởi Nguyên Thương Thành sớm nhất, Hạ Nguyên đã thăm dò được kha khá về quy luật mở cửa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đệ Ngũ Bá Đao gật đầu, không hề mở miệng.

Hắn ta và Đệ Ngũ Vô Ảnh không hổ là người trong cùng một gia tộc, đều kiệm lời ít nói như nhau.

Tam trưởng lão nhìn mọi người xung quanh, híp mắt hỏi: "Chẳng lẽ các vị đều đến đây vì Quỳnh Tương Lộ?"

Bởi vì theo như lời của Vệ Diệc, tuy rằng Quỳnh Tương Lộ của Khởi Nguyên Thương Thành mỗi bảy ngày sẽ đổi mới một lần.

Nhưng điểm mấu chốt nhất, chính là mỗi lần chỉ có một bình thôi!

Nơi này có nhiều người như vậy, phân chia ra sao quả thật cũng là một vấn đề.

"Đúng vậy." Cơ Vô Hối gật đầu.

"Người có duyên thì được." Ứng Vô Cực thản nhiên nói.

"Tiểu nữ tử cũng rất muốn có Quỳnh Tương Lộ này đó!"

Liễu Như Mị che miệng cười, quyến rũ vô ngần.

Đáng tiếc, tất cả mọi người ở đây đều không để ý đến.

Tam trưởng lão híp mắt, trong mắt hiện lên một chút nghiêm túc.

Tăng nhiều cháo ít, xem ra lát nữa ắt hẳn sẽ là một đợt cạnh tranh rồi!

Tuy rằng trong những người này, nhìn từ bên ngoài, chỉ có tu vi của ông ta là cao nhất.

Nhưng cũng chỉ là tu vi mà thôi.

Để đánh giá sức chiến đấu của người tu luyện, không chỉ có riêng tu vi.

Ví như một chiếc máy tính có tính năng không tồi, bên trong lại cài đặt một hệ thống đạo nhái rác rưởi.

Như vậy, tính năng của nó chỉ sợ còn không bì được với một chiếc máy tính giá cả phải chăng, nhưng hệ thống tối ưu cực tốt!

Tương tự như vậy, Tam trưởng lão thân là Luyện Dược Sư, bao nhiêu thực lực đều dồn hết lên việc luyện chế đan dược.

Nếu để cho ông ta chiến đấu với Đệ Ngũ Bá Đao, như vậy kết quả cuối cùng không cần nói cũng biết.

Kẽo kẹt!

Tiếng cửa mở vang lên, cửa tiệm Khởi Nguyên Thương Thành chậm rãi mở ra.

Khi Lạc Xuyên mở cửa tiệm hệt như trước đây, thấy được cảnh tượng bên ngoài thì không khỏi sửng sốt.

Nhiều người quá vậy?

Hơn nữa xem ra thực lực đều không tệ.

Khi nào thì người tu luyện Vấn Đạo viên mãn lại đầy cả đường phố như vậy?

"Ông chủ, không biết hôm nay có Quỳnh Tương Lộ hay không?" Bạch lão dẫn đầu mở lời.

"Có." Lạc Xuyên sắc mặt bình thản gật đầu, duy trì biểu cảm lạnh nhạt

của mình là một trong những tố chất cần thiết để là một ông chủ đủ tư cách: "Hôm nay vừa nhập hàng về."

"Thật tốt quá!"

Đôi mắt Bạch lão sáng lên, trên mặt tràn đầy vẻ vui mừng.

Cùng lúc đó, Lạc Xuyên còn đặc biệt chú ý đến, lúc mình đang trả lời, cơ thể của ba người mặt mũi lạ hoắc kia còn theo bản năng mà cứng đờ một chút.

Chẳng lẽ bọn họ cũng là vì Quỳnh Tương Lộ mà đến?

Lạc Xuyên không khỏi suy đoán trong lòng.

Xem ra tên tuổi của Khởi Nguyên Thương Thành đã dần dần lan xa rồi!

Lạc Xuyên vui mừng, liếc mắt nhìn Vệ Diệc, Liễu Như Ngọc và Đệ Ngũ Vô Ảnh một chút.

Không tệ, các ngươi đều là khách hàng đủ tư cách của Khởi Nguyên Thương Thành!

Ba người Vệ Diệc ngạc nhiên.

Sao lại cảm thấy hình như ánh mắt phát sáng của ông chủ vừa nãy rất kì lạ nhỉ.

Không đúng, nhất định là ảo giác!

Ông chủ làm sao có thể làm ra chuyện như vậy!

"Vào trong tiệm trước đã." Lạc Xuyên nghiêng người qua, nói tiếp: "Bây giờ vẫn chưa đến thời gian buôn bán, các ngươi có thể nhìn trước."

Lời này của hắn là nói với Tam trưởng lão, Đệ Ngũ Bá Đao và Liễu Như Mị.

Chương 222: Tò mò và kiêng kị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Tuy rằng trước đó đã biết được một vài thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng mà khi Tam trưởng lão, Liễu Như Mị và Đệ Ngũ Bá Đao đi vào trong cửa hàng, nhìn thấy bài trí trong tiệm, trong lòng vẫn không khỏi nảy lên một chút rung động.

Toàn bộ đều là lưu ly tinh khiết, lại còn có thêm trận pháp không gian, thật sự là giàu đến không có nhân tính mà!

"Đây là cái gọi là máy thực tế ảo sao?"

Bỗng nhiên chú ý đến thiết bị thực tế ảo này, ánh mắt Tam trưởng lão lộ ra vẻ tò mò.

Sau khi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, phía bên phải là hai mươi ghế của thiết bị thực tế ảo, bên trái là kệ thủy tinh để bày hàng hóa.

Trên vách tường đối diện cửa lớn treo một màn hình to khoảng mấy chục tấc.

Nhưng cho đến bây giờ, màn hình này chưa từng mở lên…

"Đúng." Lạc Xuyên gật đầu: "Các ngươi cứ tùy tiện xem đi."

Tiếp đó, Lạc Xuyên ngồi ở sau quầy, lẳng lặng chờ đợi.

Đối với chuyện này, đám người Hạ Nguyên đã thấy nhưng không thể trách từ lâu.

Ông chủ đây là đang chờ ăn sáng đó!

Nhưng chuyện này, ba người Tam trưởng lão mới tới lại không biết.

Dù sao mấy chuyện vặt này, đám Vệ Diệc cũng khó mà nói ra.

"Ông chủ, vì sao không thể mua đồ?"

Liễu Như Mị nhíu mày, trong ánh mắt xuất hiện vẻ không vui.

Thân là người tu luyện Vấn Đạo viên mãn, hơn nữa với thân phận trưởng lão Thánh địa Dao Trì, nàng ta chưa từng phải chịu kiểu đối xử này.

Lạc Xuyên không phản ứng.

Những người còn lại cũng im lặng không nói gì.

Trái lại Liễu Như Ngọc có chút dở khóc dở cười.

Nàng ta nhẹ nhàng kéo ống tay áo của Liễu Như Mị, nhỏ giọng nói: "Tỷ tỷ, bây giờ còn chưa đến thời gian ông chủ mở tiệm, trước hết ngươi cứ chờ một lát đi."

Liễu Như Mị lặng lẽ trợn mắt xem thường.

Có điều Liễu Như Ngọc đã nói đến thế, hơn nữa còn nhắc nhở trước khi đến, nàng ta cũng chỉ có thể lặng lẽ đợi cùng.

Thời gian trôi qua, Lạc Xuyên ngồi ở sau quầy, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Mà sự chú ý của Liễu Như Mị từ lâu đã chuyển từ Khởi Nguyên Thương Thành đến trên người Lạc Xuyên.

Con người, ai cũng có lòng hiếu kỳ.

Cho dù là cảnh giới Vấn Đạo cũng không có ngoại lệ!

Khi nhìn đến Lạc Xuyên, Liễu Như Mị cũng rất ngạc nhiên.

Một thanh niên thoạt trông nhiều nhất cũng chỉ đôi mươi, thế mà lại là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành!

Hơn nữa hàng hóa bán ra, nếu truyền đến Thiên Lan đại lục, ắt sẽ gây sóng gió khủng khiếp!

Ông chủ này, rốt cuộc là có thân phận gì?

Liễu Như Mị cảm nhận tỉ mỉ, chợt nhăn chân mày xinh đẹp lại.

Bởi vì trên người Lạc Xuyên, nàng ta hoàn toàn không nhận thấy một chút dao động linh khí nào!

Rõ ràng là đang ngồi ở đó, dưới cảm nhận của tinh thần lực lại như một cái hố đen, không cảm giác được mảy may!

Sâu trong đôi mắt xinh đẹp của Liễu Như Mị xuất hiện một vẻ chấn động và kiêng dè.

Nguyên nhân nàng ta nghĩ đến chứng tỏ thực lực của ông chủ trước mắt đã vượt qua nàng ta, vượt rất xa giới hạn mà nàng ta có thể tra xét!

Tương tự, Đệ Ngũ Bá Đao và Tam trưởng lão cũng thu lại tầm mắt

đang nhìn về phía Lạc Xuyên, rũ mắt xuống,

Nếu cẩn thận quan sát, có thể nhìn ra vẻ kính sợ và hoảng hốt trong mắt của hai người.

Đối với động tác nhỏ của ba người, Lạc Xuyên đương nhiên hiểu được.

Thế nhưng ở Khởi Nguyên Thương Thành, có hệ thống cải tạo, thực lực của Lạc Xuyên hoàn toàn không phải mấy người tu luyện này có thể nhìn thấu được.

Chỉ là tra xét mà thôi, Lạc Xuyên không để trong lòng.

Nhưng nếu có thể để lại hình tượng bản thân là một cường giả tuyệt thế trong lòng những khách hàng này, cớ sao không làm chứ?

Trong không khí không biết từ lúc nào đã truyền đến một hương thơm mê hoặc.

"Đây là mùi hương gì vậy?" Tam trưởng lão khụt khịt ngửi được, kinh ngạc hỏi.

Chương 223: Bữa sáng không bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sư phụ ơi, đây là bữa sáng do Tử Yên tỷ nấu." Vệ Diệc nhỏ giọng giải thích.

Bữa sáng?

Tam trưởng lão nghi hoặc.

Lúc trước ở Vạn Dược Các, Vệ Diệc đã giới thiệu qua một lần về nhân viên phục vụ Yêu Tử Yên của Khởi Nguyên Thương Thành, Tam trưởng lão cũng đã biết.

Hoàng tộc yêu thú, cao thủ trên cảnh giới Vấn Đạo, khiến Tam trưởng lão khắc sâu ấn tượng.

Nhưng lúc ấy Vệ Diệc lại quên nói cho ông ta biết, Yêu Tử Yên ngoại trừ là một nhân viên phục vụ, còn có một thân phận khác là nữ đầu bếp của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hơn nữa quan trọng nhất là nấu ăn đặc biệt thơm!

Vệ Diệc chỉ biết là rất thơm, bởi vì hắn ta chưa từng được nếm thử…

Ông chủ đáng giận, mỗi lần ăn cơm đều là hai người mình và Tử Yên tỷ, hoàn toàn không quan tâm đến cảm nhận của khách hàng bọn họ.

Sau khi đã trải qua vài lần, Vệ Diệc cũng đã miễn dịch.

Cho nên mỗi lần hắn ta đến Khởi Nguyên Thương Thành, đều đến ngoài giờ cơm…

Tam trưởng lão rất khó hiểu.

Dạng bữa sáng gì mà có thể có mùi hương mê hoặc cỡ này?

Mặt khác, mấu chốt nhất là, vì sao trong mùi hương này còn trộn lẫn khí tức của linh dược?

Với kinh nghiệm của ông ta nhiều năm đắm chìm trong luyện chế đan dược mà phán đoán, trong khí tức này, ít nhất có trộn lẫn vài loại linh dược Thiên cấp!

Linh dược Thiên cấp đó!

Cho dù là Luyện Dược Sư với trình độ như Tam trưởng lão nhận được, cũng phải sử dụng thật cẩn thận.

Mỗi loại linh dược Thiên cấp đều vô cùng quý giá!

Nhưng lại có một nguyên nhân khiến cho Tam trưởng lão vô cùng khó hiểu.

Bởi vì say mê luyện chế đan dược, Tam trưởng lão từ lâu đã không để ham muốn ăn uống ở trong lòng.

Thường ngày để giải quyết chuyện ăn uống, thông thường đều dùng Tích Cốc đan để ứng phó.

Một viên Tích Cốc đan hảo hạng đủ để cho người ăn vào trong vài tháng không cảm thấy đói khát, đồng thời còn có thể duy trì nhu cầu của sinh mạng.

Cho nên trong cách nhìn của Tam trưởng lão, ăn uống, chẳng qua chỉ là một hoạt động không có ý nghĩa và lãng phí sinh mạng mà thôi.

Nhưng bây giờ, ngửi mùi hương kia, ông ta chỉ cảm thấy chảy cả nước miếng, trong bụng truyền đến cảm giác đói bụng đã lâu không có.

Cộp cộp cộp…

Rất nhanh, từng tiếng bước chân khẽ khàng vang lên, một người từ trên cầu thang đi xuống.

Đó là một nữ tử xinh đẹp tựa như tiên nữ, vừa xuất hiện thì cả đất trời đều như ảm đạm thất sắc.

Nhất là tóc tím mắt tím kia, lại càng tăng thêm vẻ yêu dị mê hoặc cho nàng.

Mà ngay cả Liễu Như Mị, trong lòng cũng dâng lên cảm giác mặc cảm.

Yêu Tử Yên cẩn thận bưng một cái khay trong tay.

Trên khay bày một vài món ăn phong phú.

Đây là bữa sáng.

"Khụ khụ, ông chủ, bữa sáng đến rồi." Yêu Tử Yên hắng giọng một cái, hô to lên.

Lạc Xuyên mở hai mắt ra, đứng lên, đi ra từ sau quầy.

Hắn đi đến chỗ cầu thang, nhận lấy khay, sau đó đặt lên quầy.

Đồng thời, trong lòng còn có một chút cảm thán.

Qua một khoảng thời gian, thức ăn Tử Yên nấu càng ngày càng ngon miệng.

Ừm, xem ra tác dụng của giáo trình nấu ăn không ngờ lại rất lớn!

Lúc ày, Lạc Xuyên bỗng nhiên chú ý đến biểu cảm có chút quái dị của mọi người.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc: "Hửm? Sao các ngươi lại có vẻ mặt này?"

Tam trưởng lão nuốt một ngụm nước miếng, vươn ngón tay có chút run rẩy, chỉ vào đồ ăn trên khay: "Xin hỏi ông chủ, những thứ này là gì?"

Lạc Xuyên: "Bữa sáng."

Mọi người:…

Bầu không khí đang tốt đẹp, sao bỗng trở nên có chút kỳ lạ thế này?

Mọi người cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

Nhưng lời của ông chủ, suy nghĩ kĩ thì hình như quả thật không có vấn đề gì…

Tam trưởng lão cũng bị lời này của Lạc Xuyên làm cho nghẹn họng, có điều ông ta nhanh chóng hồi thần lại: "Khụ khụ, ông chủ, ý ta là, nguyên liệu nấu bữa sáng này e là không bình thường đúng chứ?"

Chương 224: Phá của, phá của quá

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tam trưởng lão đã quan sát trong chốc lát, ông ta đã xác định một chuyện – trong bữa sáng này, có ít nhất bốn năm loại linh dược Thiên cấp!

Sau khi phát hiện ra sự thật có phần khiếp sợ này, Tam trưởng lão chỉ cảm thấy trong lòng nhói đau từng cơn.

Đó là đau lòng.

Phí của trời quá!

Đây hoàn toàn chính là phung phí của trời!

Linh dược Thiên cấp, thế mà lại bị đem ra làm thành bữa sáng!

Nếu là người tu luyện bình thường, chỉ sợ Tam trưởng lão từ lâu đã không nhịn được mà tiến lên dạy dỗ một phen.

Cho ngươi phá của này!

Linh dược Thiên cấp là để dùng như thế này sao?

Dùng để luyện dược mới là phương pháp bộc lộ giá trị lớn nhất của nó!

Có điều đối mặt với ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành, Tam trưởng lão cũng chỉ có thể miễn cưỡng giận dỗi ở trong lòng.

"Nguyên liệu nấu ăn? Đều rất bình thường mà!"

Yêu Tử Yên nghe thấy lời của Tam trưởng lão, có hơi khó hiểu.

Những nguyên liệu nấu ăn này vẫn còn nhiều trong phòng bếp mà, hoàn toàn có thể dùng từ "đống" để hình dung…

Trong vô thức, tầm mắt của Yêu Tử Yên đã tăng đến một mức cực cao.

Khóe miệng của Tam trưởng lão hơi run rẩy.

Bỗng nhiên ông ta cảm thấy mình và hai người này không ở chung trên một tần số.

Tam trưởng lão hít sâu một hơi, ép bản thân bình tĩnh lại: "Lão phu ra bên ngoài hít thở không khí."

Dứt lời, ông ta đã đi ra ngoài tiệm.

Ngẩng đầu nhìn về bầu trời phương xa, không biết đang suy nghĩ gì.

Nhưng bóng lưng kia, nhìn thấy nào cũng có một cảm giác hiu quạnh…

"Ông ta đây là làm sao vậy?" Yêu Tử Yên có chút tò mò.

Vệ Diệc lấy lại tinh thần, nhẹ giọng ho khan một tiếng, nói dối không chớp mắt: "Sư phụ ta không thích đứng trong không gian kín mít, cho nên đi ra bên ngoài hít thở không khí."

"À." Yêu Tử Yên gật đầu, không nghĩ nhiều.

Trái lại những người khác thì rất buồn cười.

Một đại sư luyện dược hàng năm bế quan chế dược lại không thích không gian kín?

Lừa quỷ à!

Có điều lời này cũng chỉ có thể nghĩ trong lòng, dù sao người ta cũng là cao thủ sắp chạm đến cảnh giới Tôn Giả, cũng có sĩ diện.

Tuy rằng bọn họ cũng cảm thấy đồ ăn mỗi ngày của ông chủ quá mức xa xỉ…

Trong không khí tràn ngập hương thơm hấp dẫn, mỗi một phút một giây ở lại trong này đều là dày vò vô tận.

Cuối cùng, sau mười mấy phút đồng hồ, Lạc Xuyên buông đũa xuống.

Hắn đã ăn xong bữa sáng, Yêu Tử Yên cũng ăn xong.

Mọi người nhẹ nhàng thở ra.

Rốt cuộc các ngươi cũng ăn xong rồi.

Yêu Tử Yên đem chén dĩa lên trên lầu, Lạc Xuyên nhìn mọi người từ lâu đã có chút nóng vội, nói: "Đã đến giờ buôn bán rồi."

Sắc mặt của mọi người vui vẻ, mục tiêu của tất cả bọn họ đều là một kệ hàng.

Chính là kệ hàng bán Quỳnh Tương Lộ!

Lúc này, cái bảng "Hết hàng" đã được tháo xuống, một chiếc bình hàn ngọc giản dị đang bày ra ở đó.

Trong mắt Bạch lão và Ứng Vô Cực xuất hiện vẻ khát vọng.

Hai người đều từng uống Quỳnh Tương Lộ, hương vị đó có thể nói là

cả đời khó quên.

Bây giờ rượu ngon tuyệt thế, trong mắt hai người, chỉ sợ không bằng một phần trăm của Quỳnh Tương Lộ!

Nói là cặn bã cũng không quá chút nào!

Những người còn lại, trong mắt cũng tràn ngập sự cháy bỏng!

Dường như đã là tình thế bắt buộc!

"Quỳnh Tương Lộ, vật lạ bổ sung sinh cơ, ta nhất định phải mua được!"

Tam trưởng lão lúc này đã bước vào trong cửa hàng, nhìn chằm chặp vào Quỳnh Tương Lộ.

"Chỉ có mười vạn linh tinh, cái giá này quả thật là quá hời!" Ánh mắt Liễu Như Mị lóe sáng.

Mấy người còn lại cũng sáng rực cả mắt, mục tiêu của bọn họ đều là Quỳnh Tương Lộ.

"Ta nói này, bọn họ sẽ không đánh nhau chứ?" Vệ Diệc nhìn tám người đề phòng lẫn nhau, nhịn không được mà nuốt một ngụm nước bọt.

Thực lực của những người này ít nhất đều là Vấn Đạo cửu phẩm, nếu thật sự bởi vì một bình Quỳnh Tương Lộ mà vung tay đánh đấm…

Hậu quả không thể lường được!

Chương 225: Biện pháp giải quyết vấn đề

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Có ông chủ ở trong này, ngươi sợ cái gì?"

Liễu Như Ngọc liếc nhìn Vệ Diệc một cái, ánh mắt hướng về phía Lạc Xuyên ở sau quầy.

Thế nhưng thực lực của ông chủ lại sâu không lường được, biểu cảm bình thản trước sau như một khiến cho người ta nhìn đã cảm thấy yên lòng.

"Có lý." Vệ Diệc suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý.

Lúc này, đám người Bạch lão đã chú ý đến tình hình hiện tại.

Quỳnh Tương Lộ chỉ có một bình, rõ ràng là tăng nhiều cháo ít, cuối cùng chỉ có một người mua được.

"Trước mắt Quỳnh Tương Lộ chỉ có một bình, các vị cảm thấy nên làm như thế nào?" Hạ Nguyên nhìn quanh bốn phía, hơi híp mắt lại.

Lúc trước hắn ta lựa chọn không tranh giành Quỳnh Tương Lộ, là vì lúc ấy Ứng Vô Cực đã phải chờ đợi một khoảng thời gian.

Hơn nữa hai bên quen biết nhau, bản thân Ứng Vô Cực có vấn đề thiếu hụt sinh cơ, Hạ Nguyên cũng biết, cho nên mới không tranh giành.

Bây giờ, đương nhiên hắn ta sẽ không nhường nhịn nữa.

"Tất nhiên là thuộc về người có duyên." Liễu Như Mị mỉm cười, ánh nhìn quyến rũ: "Không bằng các vị tặng lại cho tiểu nữ tử, thế nào?"

Nếu là người tu luyện bình thường, chỉ sợ sớm đã không tự chủ được mà đồng ý rồi.

Có điều mọi người ở đây, tu vi cũng không thua kém Liễu Như Mị, không ai bị ảnh hưởng nhiều.

"Có duyên? Ta thấy nên thuộc về người có năng lực." Trong giọng nói của Đệ Ngũ Bá Đao mang theo sát khí mạnh mẽ.

Hắn ta nhìn những người này, trong mắt đã xuất hiện ý chí chiến đấu quyết liệt.

Mắt thấy mọi người sẽ đánh nhau, một giọng nói bình thản không hợp thời bỗng nhiên vang lên.

"Quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, trong cửa hàng cấm gây chuyện, người vi phạm tự gánh lấy hậu quả."

Trong giọng nói như mang theo ma lực, giống như trực tiếp vang vọng trong lòng của mỗi người!

Lạc Xuyên không biết từ khi nào đã đứng lên, sắc mặt rất bình tĩnh.

Nhìn kỹ lại, đôi mắt tối đen như một cái động tối, dường như có thể cắn nuốt mọi thứ!

Mọi người không khỏi rùng mình một cái.

Lúc Lạc Xuyên không ra tay, dáng vẻ hoàn toàn là một thanh niên vô hại.

Nhưng bây giờ, bọn họ mới nhìn thấy rõ một mặt khủng bố của Lạc Xuyên!

"Ông chủ, làm sao chúng ta có thể gây chuyện ở Khởi Nguyên Thương Thành được chứ?" Cơ Vô Hối cười gượng giải thích.

"Đúng đúng đúng, ông chủ ngươi yên tâm đi, chúng ta chắc chắn sẽ tuân thủ quy định." Hạ Nguyên cũng vội vàng phụ họa.

Tuy rằng sắc mặt ông chủ từ đầu đến cuối vẫn bình tĩnh, có điều lúc này đây, bọn họ đã cảm nhận được mạch nước ngầm bên dưới sự bình tĩnh đó!

Lạc Xuyên gật đầu.

"Nhưng nói đi phải nói lại, Quỳnh Tương Lộ phân chia thế nào?" Nhìn xung quanh, Đệ Ngũ Bá Đao đưa ra vấn đề quan trọng nhất.

"Không phải có sàn thí luyện sao? Các ngươi thay phiên giao đấu không được ư?" Một tiếng cười khẽ truyền đến từ Yêu Tử Yên ở bên cạnh.

Nàng đã dọn dẹp chén dĩa xong, từ trên lầu đi xuống.

"Sàn đấu?"

"Giao đấu?"

Đôi mắt mọi người đều sáng lên.

Đây quả thật là một biện pháp giải quyết vấn đề.

Chứng minh bằng thực lực!

Trong mắt Đệ Ngũ Bá Đao có nhiệt huyết hừng hực.

Trong số những người ở đây, nếu bàn về sức chiến đấu, hắn ta tuyệt đối nằm trong nhóm mạnh nhất!

"Biện pháp như thế cũng không tồi." Bạch lão gật đầu: "Trong sàn đấu có thể làm cho tất cả cảnh giới của mỗi người chơi đều giống nhau."

"Vậy thì nên tỷ thí như thế nào? Nơi này lại có tận tám người!" Ứng Vô Cực nhíu mày, đặt ra vấn đề của mình.

Mọi người lâm vào im lặng, bọn họ đang suy nghĩ biện pháp.

Tám người dựa vào một cuộc đấu tuyệt đối công bằng để chọn ra người thắng, quả thật có chút khó khăn.

Trên Thiên Lan đại lục, xác suất xảy ra loại tình huống này thật sự là quá ít, cho nên trong lúc nhất thời, mọi người cũng không nghĩ ra được cách nào.

Chương 226: Tìm hiểu một chút về quy tắc tính điểm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Lạc Xuyên không khỏi buồn cười.

Chuyện đơn giản như vậy, vậy mà lại không nghĩ ra cách giải quyết?

Xem ra lại đến lượt ta ra sân.

Lạc Xuyên híp mắt, đưa ra quyết định trong lòng.

"Chỗ này của ta có một cách." Giọng nói bình thản vang lên.

Mọi người theo tiếng nhìn sang, sau khi nhìn thấy Lạc Xuyên thì ánh mắt lập tức sáng ngời.

"Ông chủ, cách gì thế?" Mộ Dung Hải Đường tò mò hỏi.

Những người còn lại cũng ném ánh mắt tò mò sang.

"Quy tắc tính điểm." Lạc Xuyên nói.

Quy tắc tính điểm?

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không rõ ý tứ của hắn.

Lạc Xuyên giải thích: "Nói một cách đơn giản chính là sử dụng điểm làm phương tiện so sánh. Hai bên đối chiến, người thắng hai điểm, người thua một điểm, hai bên hòa nhau thì không được điểm. Mỗi người đều phải giao đấu với người khác, sau một vòng thì chọn ra người có điểm cao nhất, có thể mua Quỳnh Tương Lộ."

Thật ra lời mà Lạc Xuyên nói đại khái không khác gì mấy với quy tắc tính điểm thi đấu ở Lam cầu trên Lam tinh.

Mọi người nghe xong, ánh mắt dần sáng rực lên.

Phương pháp theo lời của ông chủ tuy rằng nghe qua thì rất phức tạp, có điều nếu suy nghĩ kĩ, có thể phát hiện trong đó đối với người tham dự đều là công bằng tuyệt đối!

Hơn nữa cũng chỉ ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, phương pháp này mới không có hạn chế về thời gian và tu vi.

Trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện, tu vi và vũ khí này nọ đều có thể tự điều chỉnh, hơn nữa không cần lo lắng về vấn đề thể lực.

Mà tất cả chi phí chẳng qua chỉ là một trăm linh tinh phí vào sàn mà thôi!

"Ông chủ, sao ngươi lại nghĩ đến biện pháp này?" Trong ánh mắt mà Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên tràn đầy ngạc nhiên.

"Tùy tiện nghĩ ra." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Yêu Tử Yên có chút buồn cười nhún vai.

Được rồi, câu trả lời của ông chủ quả nhiên không nằm ngoài dự đoán của mình.

"Chúng ta còn phải đăng kí tài khoản đúng không?" Tam trưởng lão hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng vậy, chỉ có tài khoản đã đăng kí mới có thể sử dụng thiết bị thực tế ảo."

Đăng kí tài khoản cần tốn một trăm linh tinh, đối với mấy người Tam trưởng lão mà nói, ngay cả là chín trâu mất một sợi lông cũng không tính.

"Mặt khác." Yêu Tử Yên chỉ vào tấm bảng trắng trên tường: "Đó là quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, ta đề nghị các ngươi nên xem trước một chút."

Quy định?

Tam trưởng lão, Đệ Ngũ Bá Đao và Liễu Như Mị khó hiểu, sau đó, ba người lại thấy được tấm bảng trắng lộ ra những dòng chữ màu đen chi chít.

Lúc này, nét mặt đã trở nên cực kỳ đặc sắc.

Lấy lại tinh thần, khóe miệng Tam trưởng lão hơi co rút lại: "Quy định trong cửa hàng này thật là không ít đâu."

Biểu cảm lạnh nhạt của Đệ Ngũ Bá Đao cũng có chút dao động.

Sóng mắt quyến rũ của Liễu Như Mị đong đưa, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, mấy người Bạch lão đã cầm lấy Coca Cola, thanh cay và mì ăn liền, mỗi loại một món, đang xếp hàng chờ nước nóng.

Ba người cũng không chịu rớt lại phía sau, vội vàng đi lấy hàng hóa.

Ba người vai dưới Vệ Diệc, Đệ Ngũ Vô Ảnh, Liễu Như Ngọc lúc này tỏ

ra khá lanh lợi, vội vàng nhường vị trí xếp hàng, ngoan ngoãn đi tới chỗ cuối cùng trong hàng.

Đối với chuyện này, Lạc Xuyên cũng không nói gì.

Trong lúc đang chờ nhận nước nóng, Tam trưởng lão bỗng nhiên nhận ra có chỗ nào đó không đúng.

Vệ Diệc rụt cổ, không dám nói lời nào.

Về chuyện nước nóng trong Khởi Nguyên Thương Thành thật ra là nước suối Sinh Linh, hắn ta đương nhiên là không dám nói với Tam trưởng lão.

Nếu nói ra, với hiểu biết của Vệ Diệc với tính cách của sư phụ mình, sợ là không thể thiếu một phen trút giận.

Thân là đại Luyện Dược Sư, thật sự rất xem trọng đối với những linh vật hiếm có này.

Chương 227: Từ không thành có

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hơi nước mịt mù nhẹ nhàng bốc lên, cảm giác không bình thường trong lòng Tam trưởng lão càng lúc càng tăng.

Lúc này, ông ta đã có một suy đoán táo bạo.

Thế nhưng vẫn không dám khẳng định.

Cuối cùng, đến lượt Tam trưởng lão.

Ông ta học dáng vẻ của người khác, mở chốt của máy đun nước.

Róc rách!

Dòng nước bốc lên hơi nóng chảy ra, nét mặt của Tam trưởng lão không khỏi co rút.

"Nước suối Sinh Linh!"

Ông ta nhịn không được mà lớn tiếng kêu lên.

"Bây giờ ngươi mới biết được? Đồ đệ của ngươi không nói với ngươi sao?" Liễu Như Mị nhìn thấy vẻ mặt mất bình tĩnh của Tam trưởng lão, có chút buồn cười hỏi.

Tam trưởng lão hít sâu một hơi, đè nén sự kích động trong lòng, mặt không chút thay đổi liếc mắt nhìn Vệ Diệc đứng sau một cái.

Trong lòng Vệ Diệc lập tức cảm thấy không ổn, nhưng cũng chỉ dùng một nụ cười ngượng nghịu lại không mất lễ phép để đáp lại.

Cũng may Tam trưởng lão chỉ nhìn thoáng qua rồi dời tầm mắt đi, làm cho Vệ Diệc nhẹ nhàng thở phào.

"Nước suối Sinh Linh!"

Tam trưởng lão nhỏ giọng cảm thán một câu, ly mì ăn liền cũng run nhè nhẹ.

Dáng vẻ kia, giống như một người hâm mộ cuồng nhiệt tha thiết mong ước bỗng nhiên có được chữ ký của thần tượng vậy.

Lạc Xuyên nhìn một màn này, chẳng biết tại sao, trong lòng bỗng nhiên

dâng lên một cảm giác khác lạ…

Mấy phút sau, mùi hương mì ăn liền lượn lờ trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Ban đầu trong Khởi Nguyên Thương Thành không có chỗ trống, cho nên khách hàng muốn ăn mì ăn liền, ngoài đứng ra thì cũng chỉ có thể ngồi.

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng kia cũng có cảm thấy có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Bây giờ có ghế ngồi của thiết bị thực tế ảo, trường hợp như thế cũng dần biến mất.

Đương nhiên, lúc vị trí ghế ngồi không đủ, khách hàng còn phải bưng mì ăn liền…

Mì ăn liền, thanh cay, phì trạch khoái hoạt thủy, ba món này ở cùng nhau sẽ mang đến niềm vui sướng mà người bình thường không thể tưởng tượng được.

Khi Tam trưởng lão mở nắp chai Coca Cola đã bị chất khí phun mạnh ra làm cho hoảng sợ.

Trong chất lỏng màu nâu đen liên tục có bọt khí thoát ra, hơn nữa trên thành chai cũng có bọt khí xuất hiện.

Nói thật, nếu không biết thứ này là một loại đồ uống có thể uống vào, nói nó là một chất độc có dược tính khủng khiếp, Tam trưởng lão cũng sẽ tin tưởng không chút nghi ngờ!

Bởi vì bề ngoài này thật sự không giống đồ uống bình thường…

"Khà! Mùi vị này thật kỳ diệu!"

Liễu Như Mị uống một hớp Coca Cola, hơi mở to đôi mắt, nhịn không được mà cảm thán.

"Tỷ tỷ, Coca Cola này, ông chủ còn đặt cho nó một cái tên kì lạ đó!" Liễu Như Ngọc cười nói.

"Hửm? Còn có cái tên khác? Nói nghe chút đi?" Liễu Như Mị có chút thích thú, hào hứng hỏi.

"Chẳng lẽ Coca Cola còn có tên khác?" Cơ Vô Hối cũng tò mò hỏi.

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên.

Liễu Như Ngọc khẽ cười, môi đỏ khẽ mở, nói ra một cụm từ mà suýt chút nữa đã khiến Lạc Xuyên bỏ chạy: "Phì trạch khoái hoạt thủy."

Khụ khụ khụ!

Lạc Xuyên lập tức ho khan.

Con nhóc này, nói bậy bạ gì đó, sao lại nói đến chuyện này!

Lịch sử đen, ôi lịch sử đen!

Cũng may ở thế giới khác này còn chưa có loại người phì trạch xuất hiện.

"Ông chủ, sao vậy?" Liễu Như Ngọc gửi một ánh mắt quan tâm về phía Lạc Xuyên.

Người tu luyện nhận linh khí vào cơ thể, rất hiếm khi nhiễm bệnh.

Hơn nữa với thực lực của ông chủ, đáng lẽ phải không sinh bệnh chứ?

Vậy bỗng nhiên ho khan là chuyện gì xảy ra

Chẳng lẽ là nội thương?

Chỉ chốc lát, trong lòng Liễu Như Ngọc đã nổi lên nhiều suy đoán.

Lạc Xuyên lắc đầu, nét mặt đã khôi phục vẻ lạnh nhạt trước kia: "Tên này là do một người bạn của ta nhất thời hưng trí nghĩ ra, ta cũng không biết là có ý gì."

Từ không thành có!

Trong lòng Lạc Xuyên thầm khen ngợi sự nhanh trí của mình.

"À." Liễu Như Ngọc gật đầu, không suy nghĩ nhiều.

Chương 228: Nguyên liệu của Coca Cola, Hỗn Nguyên linh tuyền

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Coca Cola? Phì trạch khoái hoạt thủy? Quả nhiên là vô cùng thần kỳ."

Tam trưởng lão nhìn Coca Cola trong tay, vẫn còn do dự, sau đó một hơi "ừng ực ừng ực" uống hết non nửa chai.

Sau đó ông ta nhịn không được mà trợn tròn hai mắt, trong phút chốc vậy mà lại ngu ngơ ở đó.

Cảm giác kỳ lạ khi bọt khí nổ tung trong khoang miệng, hơi lạnh đánh sâu vào đáy lòng, khiến cho người ta muốn ngừng mà không được.

"Trên đời lại có thứ đồ uống ngon như vậy!" Tam trưởng lão không khỏi cảm thán một câu.

Hả?

Bỗng nhiên, ông ta nhíu mày.

Trong Coca Cola này dường như có gì đó rất đặc biệt.

Có hơi giống với thứ được ghi lại trên quyển sách cổ kia….

Tam trưởng lão nhíu mày, cẩn thận suy nghĩ và nhớ lại.

"Sư phụ, sao vậy?" Nhận ra sự khác thường của Tam trưởng lão, Vệ Diệc khó hiểu hỏi.

Tam trưởng lão không để ý đến hắn ta.

Vệ Diệc biết điều không hỏi nữa.

Quả thật hắn ta hiểu rất rõ về thói quen của lão sư mình.

Chỉ cần đắm chìm trong thế giới của mình là hoàn toàn không nghe được người khác nói gì.

Cũng không biết lần này lão sư sẽ thất thần mất bao lâu.

Một mặt Vệ Diệc phỏng đoán trong lòng.

Mặt khác, đồ trong cửa hàng của ông chủ ăn ngon thật…

Sau mười mấy nhịp thở, Tam trưởng lão đột nhiên mở to hai mắt, vẻ

mặt hưng phấn hô lên: "Ta nghĩ ra rồi!"

Mọi người đều ném ánh mắt khó hiểu về phía ông ta.

"Sư phụ nghĩ ra cái gì?" Vệ Diệc thấp giọng hỏi.

Tam trưởng lão không để ý đến hắn ta, đứng lên, hô hấp dồn dập nhìn Lạc Xuyên: "Xin hỏi ông chủ, nguyên liệu chủ yếu mà Coca Cola sử dụng có phải là nước Hỗn Nguyên linh tuyền trong truyền thuyết hay không?"

Phần giới thiệu trên kệ hàng về Coca Cola chỉ giải thích một cách đơn giản, không tỉ mỉ đến mức ghi rõ ra cả nguyên liệu.

Trong lòng Lạc Xuyên có một chút kinh ngạc, không ngờ tới người này lại có thể đoán được.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc gật đầu: "Phải."

"Quả nhiên là thế." Trong giọng nói của Tam trưởng lão tràn đầy vẻ cảm thán: "Không nghĩ tới ta lại có thể chính miệng uống được Hỗn Nguyên linh tuyền!"

Nghe cuộc trò chuyện của hai người, mọi người lại chả hiểu ra sao.

Hỗn Nguyên linh tuyền?

Hoàn toàn chưa từng nghe qua!

"Lịch đạo hữu, không biết rốt cuộc Hỗn Nguyên linh tuyền này là vật gì?" Cơ Vô Hối dò hỏi.

Cho dù trong rất nhiều sách cổ cất chứa ở hoàng thất cũng không có thông tin về Hỗn Nguyên linh tuyền.

Tam trưởng lão cười nói: "Thật ra ta cũng chỉ nhìn thoáng qua trong một quyển sách cổ, không tới vậy mà là thật!"

"Si Đạo Nhân, ngươi đừng có thừa nước đục thả câu, nói nhanh lên!" Liễu Như Mị trợn mắt xem thường, thúc giục nói.

Lạc Xuyên cách đó không xa cũng tò mò, chú ý đến nơi này.

Tam trưởng lão hắng giọng một cái, nói: "Nghe đồn trong thời kì thượng cổ, người tu luyện trong thiên hạ lại nhiều vô cùng, linh khí trời đất cũng nồng đậm, do đó sinh ra vô số vật lạ trên thế giới. Hỗn Nguyên linh tuyền ở thời đó cũng cực kỳ thưa thớt, chỉ ở nơi có âm dương giao nhau,

linh khí hỗn độn mới có thể xuất hiện!"

Gương mặt mọi người lộ vẻ khiếp sợ.

Nơi âm dương giao nhau, linh khí hỗn độn, nơi này có nói là chỉ tồn tại trong truyền thuyết cũng không quá chút nào!

Tam trưởng lão nói tiếp: "Vì lẽ đó, hiệu quả của Hỗn Nguyên linh tuyền cũng cực kì khủng khiếp, nói là mọc da thịt trên xương trắng cũng không phải nói khoác! Cho dù là chỉ còn lại tàn hồn, nuôi dưỡng trong đó cũng có thể sống lại!"

Mọi người đồng loạt hít một hơi lạnh.

Tác dụng của Hỗn Nguyên linh tuyền không ngờ lại khủng bố như vậy!

"Vị trí âm dương giao nhau, ngoại trừ có hiệu quả trị liệu đối với thân thể, cũng có hiệu quả với linh hồn và tinh thần lực, thật không hổ danh là Hỗn Nguyên!" Yêu Tử Yên cũng không khỏi cảm thán một câu.

Chương 229: Ông chủ, ngươi chắc chắn là không tăng giá ư

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, không biết ta nói có chính xác hay không?" Tam trưởng lão nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên tuy rằng mặt không biểu cảm, nhưng trong lòng lại gọi hệ thống lên.

Bởi vì hắn cũng không biết Tam trưởng lão nói có đúng hay không!

"Hệ thống, đi ra làm việc!" Lạc Xuyên gọi trong đầu.

"Ký chủ, có chuyện gì?" Giọng nói lạnh nhạt của hệ thống vang lên sau đó.

"Hỗn Nguyên linh tuyền này có phải như lời ông ta nói hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống: "Phải."

Quả thật như thế! Lạc Xuyên cảm thấy kinh ngạc.

Nói thật, hắn thật sự không tưởng tượng được nơi mà Tam trưởng lão nói kia rốt cuộc là thế nào.

Nghĩ đi nghĩ lại, Lạc Xuyên vẫn nghiêm túc hỏi một câu: "Hệ thống, ngươi xác định bán Coca Cola với một trăm linh tinh không lỗ vốn sao?"

Hỗn Nguyên linh tuyền quý giá hiếm có như vậy, lấy nó làm nguyên liệu tạo ra Coca Cola, giá bán một trăm linh tinh, Lạc Xuyên thấy thế nào cũng có cảm giác như đang bán phá giá vậy.

Nói là tặng không cũng không quá chút nào!

Hệ thống: "Ký chủ yên tâm, giá bán hàng mà hệ thống đưa ra đều lớn hơn chi phí sản xuất."

Lạc Xuyên: …

Hệ thống trâu bò!

Nói chuyện với hệ thống xong, Lạc Xuyên gật đầu: "Chính xác."

Trên mặt Tam trưởng lão lộ ra một nụ cười.

"Thứ này vậy mà lại dùng Hỗn Nguyên linh tuyền để tạo ra?"

Nhìn Coca Cola còn lại hơn nửa trong tay, Vệ Diệc có chút hoảng hốt.

Coca Cola một trăm linh tinh, không ngờ giá trị thật sự lại khủng khiếp như thế!

Mọi người cũng nhìn Coca Cola trong tay.

Tuy rằng cái giá một trăm linh tinh đối với bọn họ nói thì cơ bản không tính là gì, nhưng lúc này đây, Coca Cola trong tay dường như đã trở nên vô cùng quý báu.

"Ông chủ, ta cảm thấy cái giá một trăm linh tinh của Coca Cola, có phải hơi thấp không?" Cơ Vô Hối nhìn không được mà hỏi.

"Đúng vậy! Ông chủ, ngươi cân nhắc đến việc tăng giá lên một chút không?" Mộ Dung Hải Đường bổ sung.

Để cho khách hàng chủ động yêu cầu tăng giá sản phẩm, Khởi Nguyên Thương Thành xem như đầu tiên.

Lạc Xuyên lắc đầu, biểu cảm vẫn bình thản trước sau như một: "Giá hàng hoá sẽ không thay đổi."

Dứt lời, hắn đi đến ghế dựa ở cửa tiệm, bắt đầu phơi nắng.

"Ôi… Đúng là tính cách của ông chủ!" Liễu Như Ngọc cười khổ.

Trải qua một đoạn nhạc đệm nho nhỏ, mọi người cũng đã ăn gần hết mì ly.

Tổng cộng mười một người, vẫn còn thừa ghế của thiết bị giả tưởng.

"Đây là không gian giả tưởng sao? Không ngờ lại giống hệt với hiện thực!"

Bạch lão đội mũ giáp, nhìn không gian thuần sắc trắng mà mình đang ở, tò mò đánh giá.

Liễu Như Mị và Đệ Ngũ Bá Đao cũng như thế.

"Tiến vào chế độ sàn đấu đi." Hạ Nguyên nói với mọi người: "Chính là cái kiến trúc tháp nhỏ kia, bên trong có mục lựa chọn chế độ sàn đấu."

Dựa theo hướng dẫn của Hạ Nguyên, ba người mới tới nhanh chóng

tiến vào sàn đấu.

Tám người, dựa theo phân chia ngẫu nhiên của Tháp Thí Luyện, hai người một tổ, xuất hiện ở bốn vị trí khác nhau trên bản đồ.

Đồng dạng, cảnh giới của bọn họ hoàn toàn giống nhau – sơ nhập Vấn Đạo cửu phẩm.

Vị trí của Tam trưởng lão lúc này là một núi tuyết.

Gió lạnh như băng gào thét, từng cơn gió tuyết màu trắng quanh quẩn trong không trung.

Bốn phía là núi non mênh mông vô bờ phủ một lớp màu trắng bạc.

Nếu là người bình thường ở nơi này, chỉ sợ không gắng gượng nổi vài phút đã bị trực tiếp đông chết!

Nhưng đối với người tu luyện Vấn Đạo cửu phẩm mà nói, tuy rằng cũng có chút ảnh hưởng, nhưng còn cách xa mức gây nguy hiểm đến tính mạng.

Trên một đỉnh núi tuyết khác cách đó hơn mấy trăm trượng, Hạ Nguyên mặc áo đen ôm tay đứng đấy, mờ ảo như tiên.

"Xem ra chúng ta đối thủ trong trận chiến này."

Giọng nói của Tam trưởng lão hoàn toàn không bị hoàn cảnh ảnh hưởng, dưới sự cường hóa của linh lực, rất dễ dàng rơi vào bên tai Hạ Nguyên.

Chương 230: Bùng nổ sức mạnh rung trời!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vẻ mặt Hạ Nguyên rất lạnh lùng, mở miệng nói: "Nếu đã chuẩn bị xong rồi, vậy thì bắt đầu đi!"

Thanh kiếm Thánh binh sắt bén trong tay tất nhiên đã ra khỏi vỏ!

"Bắt đầu đi!"

Tam trưởng lão trầm giọng quát.

Trước mặt ông ta xuất hiện một cái đỉnh lô đồng đen ước chừng còn cao hơn người!

Trong đỉnh lô bùng lửa cháy hừng hực, tản ra dao động linh khí không hề tầm thường!

Sóng nhiệt đáng sợ thổi quét bốn phía, núi tuyết vốn quanh năm không thay đổi, giờ đây lại xuất hiện từng dòng nước tuyết tan, hội tụ thành một con suối!

Đó cũng là linh khí Thánh cấp!

Trong thương thành của chế độ sàn đấu, cấp cao nhất có thể chọn được của linh khí là Thánh cấp.

Đùng!

Tam trưởng lão vỗ một chưởng lên lô đỉnh, phát ra một tiếng vỗ nặng nề, kéo dài không giảm.

Cùng với một tiếng gầm gừ, nắp của đỉnh lô đồng đen được mở ra, một con rồng lớn biến hóa từ ngọn lửa lại nhảy ra từ bên trong.

Ánh mắt linh động, có thể thấy rõ lớp vảy trên người, thanh thế khiến người ta sợ hãi!

Hạ Nguyên lạnh lùng hừ một tiếng, linh khí quanh người giống như ngưng tụ thành thực thể.

Rồi sau đó chém xuống một kiếm.

Lập tức, một biển sáng do kiếm quang hội tụ mà thành bỗng ập xuống,

dâng trào mãnh liệt.

Trong đại dương kiếm quang, tựa như có ngôi sao lóe lên!

Đây chính là hiện tượng kỳ lạ do công pháp của Hạ Nguyên tạo thành!

Chỉ trong nháy mắt, cả ngọn núi đều chấn động, vết nứt chằng chịt.

Những dãy núi xa xa cũng ầm ầm chấn động, vô số tuyết trắng ập xuống.

Mênh mông cuồn cuộn như thiên uy!

Rồng lửa lớn ló đầu ra, gào lên một tiếng.

Lửa cháy vô cùng vô tận phun ra, biến thành một đại dương rực lửa!

Đại dương kiếm quang và đại dương lửa cháy va chạm với nhau, trong phút chốc, cả đất trời dường như đã ảm đạm đi.

Tại vị trí trung tâm, không gian đã hoàn toàn nổ tung, mảnh không gian vỡ vụn hỗn loạn, nhìn qua đã khiến người ta đầu váng mắt hoa.

Trong khe không gian tối đen, dòng thời gian hỗn loạn vô tận kích động, tản ra khí tức hủy diệt.

Giống hệt như một cảnh tượng thời mạt thế!

Mà tất cả những điều này chẳng qua là do hai người vừa mới giao đấu thôi!

Hạ Nguyên phát động công kích khủng bố, không gian dưới lưỡi kiếm của hắn ta vỡ tan như mặt gương.

Tam trưởng lão không cam lòng yếu thú, đỉnh lô đồng đen đã tăng vọt lên tới mấy trăm trượng, che trời lấp đất!

…

Cùng lúc đó, trận chiến giữa sáu người khác cũng bắt đầu mở màn!

Ứng Vô Cực đối chiến với Đệ Ngũ Bá Đao.

Hai người đều không giỏi ăn nói, cho nên sau khi chọn xong vũ khí thì không nói lời nào đã trực tiếp đấu võ.

Đao pháp của Đệ Ngũ Bá Đao từ lâu đã đạt đến mức hoàn hảo, trong từng chiêu từng thức đều có một loại khí phách như khai thiên lập địa!

Trên tay của Ứng Vô Cực mang một bộ găng tay đấm bốc phản chiếu

ánh sáng.

Bên trên có rất nhiều mũi nhọn, vô cùng dữ tợn.

Một bộ găng tay linh khí Thánh cấp!

Đúng vậy, thứ mà Ứng Vô Cực am hiểu nhất chính là quyền pháp!

Công pháp tu hành này bởi vì hao tổn sinh cơ của bản thân, uy lực sinh ra không thể khinh thường.

Trong quyền pháp của Ứng Vô Cực mang theo sức mạnh bùng nổ, cho dù là cường giả cùng cấp khác cũng không dám cứng rắn đối đầu!

Sức mạnh bùng nổ tận trời!

Trận chiến giữa hai người ko có cảnh tượng rộng lớn như khi Hạ Nguyên và Tam trưởng lão giao đấu.

Nhưng nếu quan sát cẩn thận, có thể phát hiện ra trình độ mạo hiểm cũng không thua kém mảy may!

Nơi ra quyền và trường đao chém xuống để lại những dấu vết màu đen trong không trung, thoạt trông vô cùng quỷ dị.

Đây chính là vết rách không gian sinh ra do không gian không thể chịu nổi!

Cho dù là một người tu luyện dưới Vấn Đạo, nếu không cẩn thận va vào, chỉ sợ cũng sẽ bị xé rách trong nháy mắt!

Bây giờ, hai người đang đánh đến khó phân thắng bại!

Hai ảo ảnh không ngừng biến mất rồi lại xuất hiện ở phía chân trời, không gian vỡ vụn từng chút một, dao động linh lực khủng bố cuốn đến.

Cũng may đây là bản đồ trong Tháp Thí Luyện, cũng không phải lo lắng có ảnh hưởng gì đối với thế giới bên ngoài…

Bạch lão và Cơ Vô Hối đối chiến.

Tuy rằng trước đó hai người đã từng chiến đấu một trận, nhưng bây giờ lại đối chiến, vẫn đánh đến khó phân thắng thua như trước.

Thiên Tinh đại đế và Bạch Y Thương Thần, Thánh Hoàng Pháp Thân và Long Chiến Bát Hoang, rốt cuộc trong ai người, ai mạnh ai yếu?

Mộ Dung Hải Đường đánh với Liễu Như Mị.

Trận đọ sức giữa hai người đẹp trông qua thì cảnh đẹp ý vui hơn nhiều.

Không có hiện tượng kỳ lạ khủng bố nào, nhưng cũng là sóng ngầm sục sôi.

Chương 231: Cuộc đua kịch liệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Binh khí của Liễu Như Mị, nàng ta lựa chọn một cây ngọc cầm Thánh cấp.

Bàn tay trắng nõn gẩy dây đàn, từng đợt sóng âm vô hình trực tiếp xé rách không gian!

Mộ Dung Hải Đường cũng không cam lòng yếu thế, trong tay cầm một cây trường cung cao bằng một người!

Anh khí bức người!

Trên dây cung cũng không có mũi tên nào, nhưng khi Mộ Dung Hải Đường kéo căng dây cung, thời điểm buông ngón tay ra, có từng đợt tiếng rồng ngâm vang lên từ trường cung, giống như có thần long rít gào.

Những hư ảnh hình rồng giống như lợi kiếm phá không mà ra, cùng nhau đánh tới, va chạm với sóng âm, rồi đều tiêu tán.

...

Bốn chiến trường, phương thức giao chiến đều không giống nhau.

Tám người, mỗi người đều xuất ra toàn bộ thực lực của bản thân mình.

Dù sao ở trong chế độ sàn đấu, lại không cần phải lo lắng cái gì, có thể buông tay buông chân ra thoải mái chiến đấu là được!

Lạc Xuyên thân là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, tuy rằng hiện tại hắn đang nằm trên ghế dựa ở ngoài cửa cửa hàng, nhưng tâm thần lại đang ở trong Tháp Thí Luyện.

Hiện tại Lạc Xuyên đang dùng quyền hạn chủ tiệm của chính mình, quan sát hình ảnh chiến đấu của tám người một cách hứng thú.

Hắn hiện tại có chút hoài nghi, có phải hệ thống cố ý phân chia như vậy hay không…

Mặt khác, bởi vì trận chiến của Bạch lão và Cơ Vô Hối ở trong chế độ sàn đấu lúc trước, hệ thống chắc là cũng ý thức được một số thiếu sót của

chế độ sàn đấu.

Cho nên, hiện tại người chơi đã có thể điều động lực lượng của số mệnh ở bên trong.

Ba người Vệ Diệc, sau khi ăn xong mì ăn liền, cũng không tiến vào Tháp Thí Luyện giống như mọi khi.

Mà lựa chọn đứng ở phía sau đám người Tam trưởng lão, đứng ngoài quan sát cảnh tượng chiến đấu.

Chiến đấu giữa Vấn Đạo cửu phẩm, tình huống ở chiến trường có thể nói là thay đổi chỉ trong nháy mắt.

Một thoáng không chú ý, còn có thể bị thua.

Cho nên tám người đều dồn toàn bộ tâm trí của chính mình vào trong chiến đấu, không dám buông lỏng chút nào.

Ba người đứng ngoài quan sát, trong miệng thường truyền đến âm thanh hô đầy ngạc nhiên.

Đồng thời, trong mắt còn xuất hiện vẻ khát vọng.

Một ngày nào đó, bản thân mình cũng sẽ có thực lực phất tay một cái lật úp thiên địa như thế này!

Dư quang của Yêu Tử Yên nhìn về chỗ mấy người, sau khi nhìn thoáng qua, lập tức mất đi hứng thú.

Chiến đấu của cảnh giới Vấn Đạo, hiện giờ đã không làm cho nàng cảm thấy hứng thú nữa.

Cảnh giới Tôn Giả và cảnh giới Vấn Đạo hoàn toàn không thể đánh đồng.

Với ánh mắt hiện tại của Yêu Tử Yên, những trận chiến này không khác gì mấy trò chơi của đám trẻ con.

Dù sao làm nhân viên phục vụ ở Khởi Nguyên Thương Thành một thời gian lâu như vậy, hơn nữa có thể sử dụng thiết bị thực tế ảo không hạn chế, thực lực của nàng đã vượt xa những gì lúc trước có thể nghĩ tới.

"Ông chủ, buổi sáng tốt lành!"

Giang Thánh Quân đi vào trong con hẻm, chuyện đầu tiên làm chính là

chào hỏi Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng.

"Ừm." Hai mắt của Lạc Xuyên đều không mở ra, chỉ thản nhiên đáp lại một câu.

Hiện tại sự chú ý của hắn đều đặt ở trong bốn chiến trường, tinh thần lực chia làm bốn để dùng, còn có thể bớt thời giờ quay về trả lời Giang Thánh Quân một câu.

Không thể không nói, hiện tại Lạc Xuyên đối với việc khống chế tinh thần lực của mình, đã đạt tới một tình trạng có chút khủng bố!

Điều này không thể tách rời với thiên phú khủng bố cùng với những nỗ lực không ngừng của hắn!

Dù sao cho dù thiên phú tốt đến mức nào, nếu không tận dụng nó thật tốt mà nói, cuối cùng không có thành tựu nào quá lớn.

Kiếp trước Lạc Xuyên thân là sinh viên ở Lam Tinh, đã hiểu rõ ràng đạo lý này.

Nhìn thấy ông chủ dường như không muốn nói chuyện với mình, Giang Thánh Quân cũng không có để ý.

Hắn ta cười cười, đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ồ? Sao hôm nay lại có nhiều người như vậy?" Vừa mới vào trong cửa hàng, Giang Thánh Quân đã bị cảnh tượng trong cửa hàng làm cho hơi chấn kinh một chút.

Phải biết rằng hiện tại chính là sáng sớm, Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa căn bản chưa được bao lâu.

Lời editor: Huhu, xin chân thành cảm ơn đại thần hoangtong97 đã nghe thấy tiếng lòng của muội, đồng thời đẩy 100KP ủng hộ Thần Cấp Đại Điếm Trưởng!!! Hôm nay ngoại trừ 5c hằng ngày ra, muội sẽ bạo thêm 5c nữa nhaaaaaa!!!

Chương 232: Sự thán phục đến từ Giang Thánh Quân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nếu là thường ngày, vào thời điểm này Khởi Nguyên Thương Thành bình thường cũng không có mấy khách hàng.

Nhưng hiện tại thì sao?

Ước chừng tám người, chiếm hơn một nửa thiết bị thực tế ảo!

Không ngờ còn có ba người đứng xem!

Đợi đến khi Giang Thánh Quân thấy rõ là ai đang chơi Tháp Thí Luyện, đột nhiên hít một ngụm khí lạnh, khuôn mặt lộ vẻ kinh hãi.

Những người này, không phải đều là vài vị đại lão có thực lực mạnh mẽ nhất ở trong Khởi Nguyên Thương Thành hay sao.

Mặc dù ba người không quen biết nhau, nhưng nếu nói tới thực lực cũng sẽ không kém nhau là bao!

Giang Thánh Quân nhẹ nhàng đi đến trước quầy, đè thấp giọng nói của mình: "Tử Yên tỷ, bọn họ đang làm cái gì vậy?"

"Tỷ thí trong chế độ sàn đấu." Yêu Tử Yên thuận miệng trả lời.

"Tỷ thí?" Giang Thánh Quân nghi hoặc.

"Hôm nay là ngày có Quỳnh Tương Lộ." Yêu Tử Yên nói tiếp.

Quỳnh Tương Lộ có hàng?

Giang Thánh Quân đầu tiên là khó hiểu, sau đó giật mình mở to hai mắt nhìn.

Giang Thánh Quân đối với chuyện Quỳnh Tương Lộ rốt cuộc có hàng hay không, hắn ta đã đi vào trong Tháp Thí Luyện một thời gian lâu như vậy, căn bản không có để ở trong lòng.

Một là bởi vì hắn ta không cần dùng thứ này.

Hiện tại hắn ta chính là một thanh niên chính trực, căn bản không có khả năng sẽ có phiền não vì thiếu sinh cơ.

Hai là đối với Giang Thánh Quân mà nói, tuy rằng hắn là nhi tử của Tả

tướng, nhưng giá cả mười vạn linh tinh thì cho dù là mang hắn bán đi cũng không thể mua được!

"Chẳng lẽ nói, hôm nay bọn họ đều đến vì Quỳnh Tương Lộ?" Giang Thánh Quân chỉ vào mấy người ở cách đó không xa, có chút không tin tưởng hỏi.

Yêu Tử Yên hơi hơi vuốt cằm: "Đúng vậy".

"Quỳnh Tương Lộ chỉ có một bình, bọn họ chuẩn bị phân chia như thế nào?" Giang Thánh Quân hỏi.

"Chính là như vậy." Yêu Tử Yên hất cái cằm tinh xảo về phía mấy người.

Giang Thánh Quân: …

Hắn ta nhẹ giọng ho khan một tiếng: "Tử Yên tỷ, ta muốn hỏi, bọn họ chuẩn bị chiến đấu như thế nào để chọn ra một người cuối cùng kia? Chẳng lẽ là đào thải? Nhưng như vậy có vẻ không quá công bằng…"

Trong khi nói chuyện, Giang Thánh Quân đã vuốt cằm của mình, trầm tư suy nghĩ.

Phải biết rằng ở trong thế hệ trẻ đồng lứa ở thành Cửu Diệu, Giang Thánh Quân chính là tồn tại thông minh như yêu quái.

Nhưng vài phương án chiến đấu mà hắn ta liên tiếp suy nghĩ ra ở trong đầu, đều cảm giác không quá thỏa đáng.

Cho dù cuộc đấu võ chọn ra người thắng cuối cùng, tất nhiên sẽ có người không phục.

Mặc dù đang ở trong cửa hàng của ông chủ, chắc là sẽ không có ai lựa chọn khiêu chiến uy nghiêm của Khởi Nguyên Thương Thành, tuy nhiên sau khi rời khỏi đây thì không nhất định…

Yêu Tử Yên nhìn thấy vẻ mặt nhíu mày trầm tư của Giang Thánh Quân, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Đồng thời, sự kính nể đối với Lạc Xuyên lại sâu sắc hơn vài phần.

"Phương pháp mà bọn họ sử dụng, là hệ thống tính điểm do ông chủ đưa ra."

Lời nói của Yêu Tử Yên làm cho Giang Thánh Quân phục hồi tinh thần lại.

Hệ thống tính điểm?

Từ ngữ hoàn toàn xa lạ, Giang Thánh Quân tò mò hỏi: "Tử Yên tỷ, hệ thống tính điểm này là như thế nào?"

Yêu Tử Yên cười cười, thuật lại một lần lời nói của Lạc Xuyên lúc trước cho Giang Thánh Quân nghe.

Giang Thánh Quân nghe xong, trong ánh mắt dần dần xuất hiện ánh sáng.

"Không ngờ còn có loại biện pháp này? Thật sự tuyệt với! Rốt cuộc ông chủ đã nghĩ ra như thế nào…"

Nghe thấy những lời này, trong lòng của Yêu Tử Yên cũng xuất hiện cảm giác vui sướng.

Ông chủ chính là như vậy, luôn có thể làm ra một ít chuyện làm cho người ta vô cùng kinh ngạc!

Đồng thời, còn liếc mắt nhìn trộm Lạc Xuyên đang nằm ở cửa một cái.

Lạc Xuyên không phát hiện ra, làm cho trong lòng Yêu Tử Yên âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Kinh ngạc trôi qua, Giang Thánh Quân cũng đi tới bên cạnh ba người Vệ Diệc.

Bọn họ đối với cái tên Giang Thánh Quân tự đến làm quen này, trong những ngày này cũng đã quen thuộc.

Chương 233: Quần chúng hóng hớt đang xem cuộc chiến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vệ huynh, hiện tại tình huống thế nào rồi?" Giang Thánh Quân đi đến bên cạnh Vệ Diệc, tò mò dò hỏi.

Trong ba người này, chỉ có Vệ Diệc tương đối dễ nói chuyện.

Đây là kết luận mà Giang Thánh Quân đưa ra khi quan sát trong những ngày này.

Liễu Như Ngọc tuy rằng nhìn qua cực kỳ xinh đẹp, nhưng Giang Thánh Quân hiểu được sâu sắc một đạo lý.

Nữ nhân xinh đẹp bình thường đều giống như hoa hồng, đẹp thì có đẹp, nhưng là có gai.

Cho nên, cố gắng đừng trêu chọc.

Hơn nữa thân phận của Liễu Như Ngọc cũng không đơn giản, căn bản không phải con trai của một Tả tướng nho nhỏ như hắn ta có thể sánh vai.

Điều này, Giang Thánh Quân đối với bản thân mình nhận biết vô cùng rõ ràng.

Về phần Đệ Ngũ Vô Ảnh...

Không thấy được trên khuôn mặt của y chỉ còn thiếu mỗi việc viết bốn chữ "Người sống chớ gần" hay sao?

"Vòng chiến đấu thứ nhất đã kết thúc, hiện tại là vòng chiến đấu thứ hai."

Vệ Diệc và Giang Thánh Quân liếc mắt một cái, không để ý đối với hành vi quen thuộc của hắn ta, thản nhiên nói một câu.

"Vòng thứ nhất đã xong? Nhanh như vậy?" Vệ Diệc mở to hai mắt nhìn một cách kinh ngạc.

Lúc này mới trôi qua bao lâu?

Chẳng lẽ chiến đấu giữa cảnh giới Vấn Đạo đều nhanh như vậy hay sao?

Nghe đồn chiến đấu giữa những cao thủ Vấn Đạo phải mất một, hai ngày, chẳng lẽ chỉ là gạt người?

Trong giây lát, Giang Thánh Quân đã hoài nghi sâu sắc đối với những tin đồn dã sử mà bản thân mình xem trước đây…

"Chẳng lẽ ngươi cho rằng chiến đấu của cảnh giới Vấn Đạo, giống như trong truyện ký tiểu thuyết, đánh nhau mấy ngày hay sao?" Vệ Diệc hỏi ngược lại.

Suy nghĩ trong lòng bị nói trúng, Giang Thánh Quân cười cười có phần ngượng ngùng.

"Trong chiến đấu giữa Vấn Đạo cửu phẩm, nếu có chênh lệch rất nhỏ, sẽ bị phóng đại lên vô số lần, thậm chí có thể ảnh hưởng trực tiếp đến thành bại của cuộc chiến.

Về phần những điều được nói trong truyện ký tiểu thuyết, chẳng qua là cảnh tượng khi có thực lực ngang nhau mới có thể gặp được mà thôi, trong hiện thực rất ít khi xuất hiện." Đệ Ngũ Vô Ảnh vốn trầm mặc ít lời bỗng nhiên mở miệng nói một câu.

Giang Thánh Quân giật mình gật đầu, hỏi tiếp: "Vậy hiện tại tình hình chiến đấu như thế nào rồi?"

"Bệ hạ, Hạ tiền bối, Hải Đường tiền bối đạt được thắng lợi, Ứng tiền bối và Đệ Ngũ tiền bối hoà." Vệ Diệc ở bên cạnh vừa nói vừa nhìn chằm chằm vào màn hình hiển thị để không bỏ lỡ hình ảnh chiến đấu.

Giang Thánh Quân có chút nhức đầu khi nghe xong.

Có nhiều tiền bối như vậy, còn có ba người không biết.

Hắn ta ước chừng tự hỏi một phen, mới rốt cuộc ghép nhân vật và tên lại với nhau.

"Xem ra tình hình chiến đấu vẫn còn rất kịch liệt."

Giang Thánh Quân gật gật đầu, cũng không đi chơi Tháp Thí Luyện, chỉ đứng ngoài quan sát.

Dù sao thời gian rất dư dả, không thiếu chút thời gian này.

Tháp Thí Luyện lúc nào cũng có thể chơi, nhưng nếu bỏ lỡ cơ hội xem

cuộc chiến này, thì thật sự rất khó gặp lại.

Mặt khác, ăn mì ăn liền xem người khác chiến đấu, cũng là một loại trải nghiệm không tồi. Giang Thánh Quân bỗng nhiên hiểu được đạo lý này.

Khi ba người nhìn thấy Giang Thánh Quân vẫn một ngụm mì ăn liền, một ngụm thanh cay cùng với Coca Cola, cũng không tự chủ được nuốt nước bọt.

Hỗn Nguyên Linh Tuyền!

Nước suối Sinh Cơ!

Ai, thật sự là phí của trời!

Đáng tiếc, Khởi Nguyên Thương Thành có quy định, không thể đầu cơ trục lợi hàng hóa.

Nếu không bọn họ đều muốn mua hết tất cả những thứ trên tay Giang Thánh Quân…

Không lâu sau, hai tỷ đệ Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca vẫn như thường lệ đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

"Hả? Các ngươi đang làm cái gì vậy? Tại sao không chơi Tháp Thí Luyện?" Bộ Thi Ý khó hiểu hỏi.

"Mau tới đây, các tiền bối đang chiến đấu ở trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện, tới chậm là không xem được nữa đâu!" Vệ Diệc thúc giục nói.

"Cái gì? Còn có chuyện như vậy?" Bộ Ly Ca vô cùng kinh ngạc.

Chương 234: Cuộc chiến kết thúc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đứng ngoài quan sát, theo dõi tình hình chiến đấu khốc liệt trên màn hình hiển thị, thỉnh thoảng trong miệng lại có tiếng kinh hô bị đè thấp giọng truyền ra…

Thời gian trôi qua, khách hàng không ngừng đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi bọn họ nhìn thấy mấy người đang chiến đấu trong Tháp Thí Luyện, tất cả đều gia nhập đội ngũ những người đứng xem.

…

Khi Thánh Hoàng Pháp Thân cao nghìn trượng của Cơ Vô Hối chém một kiếm xuống.

Kiếm quang quét qua, khắp trời đất giống như đều bị chia làm hai!

Làm đối thủ của hắn ta, sắc mặt của Ứng Vô Cực cũng vô cùng nghiêm túc.

Vô số quyền ảnh đầy trời, dưới sức mạnh của chúng, không gian không ngừng vỡ vụn.

Tràng diện có thanh thế to lớn chỉ giằng co trong mấy hơi thở, dị tượng nhanh chóng biến mất không thấy đâu nữa.

"Đa tạ." Cơ Vô Hối tán đi Thánh Hoàng Pháp Thân, lau đi vết máu trên khóe miệng, nhẹ giọng nói.

Phía sau, Ứng Vô Cực đứng giữa không trung nhẹ giọng thở dài một tiếng: "Thánh Hoàng Pháp Thân của Thiên Tinh Đại Đế quả nhiên danh bất hư truyền."

Lời nói vừa dứt, thân hình vỡ vụn.

Cơ Vô Hối nhìn thấy này cảnh tượng này, ánh mắt có phần nghiêm túc.

Trong khi liều mạng lúc trước, bởi vì có thêm lực lượng của số mệnh, cho nên Cơ Vô Hối mới có thể chiến thắng.

Nhưng cũng đã bị thương nặng.

Nếu ở trong hiện thực, thương thế này chỉ sợ trực tiếp có thể ảnh hưởng căn nguyên, thậm chí tu vi đời này cũng không thể tiến thêm!

Sau đó trên khuôn mặt của Cơ Vô Hối hiện lên một nụ cười.

Mặc kệ nói như thế nào, trận chiến này, là hắn ta thắng lợi.

Sau đó, thân hình tiêu tán, rời khỏi Tháp Thí Luyện.

Trận chiến giữa Cơ Vô Hối và Ứng Vô Cực, là trận chiến cuối cùng của tám người.

Sáu người còn lại đã kết thúc chiến đấu từ lâu.

Cơ Vô Hối thở ra một hơi dài.

Chiến đấu chín trận liên tiếp, cho dù là ở trong không gian giả tưởng, nhưng toàn bộ quá trình đều tập trung cao độ.

Với tinh thần của hắn ta, cũng cảm thấy mỏi mệt.

Đương nhiên, bảy người khác cũng không khá hơn là bao.

"Tốt lắm, nếu đã đánh xong rồi, ta sẽ tuyên bố kết quả."

Không biết từ khi nào Lạc Xuyên đã đi vào trong cửa hàng, giọng nói bình thản.

Hạ Nguyên cười nói: "Ông chủ, không biết ai trong chúng ta là người có số điểm cao nhất?"

Trong ánh mắt của mấy người xuất hiện tia tò mò.

Cho dù là người xưa nay có tính cách lạnh lùng như Ứng Vô Cực và Đệ Ngũ Bá Đao cũng cảm thấy hơi hưng phấn.

"Người có số điểm cao nhất ——" Giọng nói của Lạc Xuyên hơi dừng lại một chút, ánh mắt lần lượt đảo qua tám người.

Bị ánh mắt của Lạc Xuyên đảo qua, thân thể của bọn họ trở nên căng cứng theo bản năng.

Cũng may Lạc Xuyên cũng không úp úp mở mở cái gì cả, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên người Mộ Dung Hải Đường: "Mộ Dung Hải Đường."

Mộ Dung Hải Đường cười cười, trên khuôn mặt không có biểu lộ gì là bất ngờ.

Mấy người còn lại cũng như thế.

Đối với kết quả này, hiển nhiên đã có dự liệu từ trước.

Trong những trận chiến lúc trước, mỗi người đều đã giao thủ với những người còn lại.

Bọn họ đều hiểu một cách sâu sắc về lực sát thương của cung tiễn của Mộ Dung Hải Đường rốt cuộc là như thế nào.

Dựa vào ưu thế khoảng cách công kích, nàng ta hoàn toàn có thể lợi dụng điều này với đối thủ.

Đồng thời, còn có Ám Dạ Nguyền Rủa có thể nói là năng lực giống như BUG được thêm vào!

Kỹ năng đạt được trong chế độ giải trí, ngoại trừ việc có thể sử dụng ở trong hiện thực, còn có thể sử dụng ở trong chế độ sàn đấu!

Bởi vì năng lực Ám Dạ Nguyền Rủa này, có thể nói bảy người đều ăn thiệt thòi không nhỏ.

Trạng thái suy yếu, ảnh hưởng đối với sức chiến đấu cũng không phải là nhỏ.

Mà trong lúc giao chiến giữa Vấn Đạo cửu phẩm, chút chênh lệch này sẽ bị phóng đại vô số lần!

"Đa tạ ông chủ." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

"Chúc mừng Mộ Dung Hải Đường đạo hữu." Mọi người đều cười chúc mừng.

Kỹ không bằng người bị thua, vốn không phải là chuyện gì đáng phải bất mãn cả.

"Hải Đường lão sư, ngươi thật lợi hại!" Trong ánh mắt của Cố Vân Hi đã lấp lánh ánh sáng như sao.

Chương 235: Mùa xuân của Ứng Vô Cực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng vậy đúng vậy!" Giang Văn Thường liên tục gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ chắc chắn: "Ta chỉ biết, Hải Đường lão sư khẳng định là người đứng đầu!"

Trong khoảng thời gian này, đã có một bộ phận học viên của Lăng Vân học viện đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Mặt khác, còn có một số gương mặt xa lạ.

Từ biểu tượng trên y phục của bọn họ là có thể nhìn ra, đó là học viên của Huyền Nguyệt học viện do Hạ Nguyên dẫn đội.

Vốn dĩ Lăng Vân học viện đáng lẽ chỉ có một đạo sư dẫn đội, nhưng Ứng Vô Cực có tình huống đặc thù, cho nên để hai người dẫn đội .

Mộ Dung Hải Đường cười cười: "Ta cũng gặp vận may tốt nên lúc trước chiếm được Ám Dạ Nguyền Rủa ở trong chế độ giải trí."

Trải qua những lần giao phong lúc trước, Mộ Dung Hải Đường hiểu sâu sắc hơn sự khủng bố của kỹ năng này.

Nếu sự dụng nó thật tốt mà nói, hoàn toàn có thể lật ngược tình thế cuộc chiến!

Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Vận may, cũng là một phần của thực lực."

Bạch lão cười nói: "Đúng vậy, lúc ấy chúng ta đã ở trong chế độ giải trí chơi đùa, đáng tiếc không tìm được nhiệm vụ nào cả."

Nghe mọi người nói chuyện với nhau, trong lòng Tam trưởng lão, Liễu Như Mị và Đệ Ngũ Bá Đao tràn đầy khiếp sợ.

Năng lực khủng bố kia, không ngờ là đạt được ở trong chế độ giải trí?

Khởi Nguyên Thương Thành, rốt cuộc còn có những điều huyền bí nào mà bọn họ không biết?

"Đồ vật trong chế độ giải trí, đều có xác suất xuất hiện, rốt cuộc có thể nhận được cái gì, chỉ có thể nhìn vận may của các ngươi."

Lạc Xuyên nhìn ra suy nghĩ trong lòng của ba người, nhắc nhở một câu.

"Mặt khác, giới thiệu về chế độ giải trí, các ngươi có thể tự mình xem xét ở bên trong trò chơi."

"Đa tạ ông chủ giải thích." Ba người trịnh trọng nói.

Sau đó, trong ánh mắt hâm mộ của mọi người, Mộ Dung Hải Đường lấy Quỳnh Tương Lộ ở trên kệ hàng xuống, thanh toán linh tinh.

"Này, tặng ngươi." Mộ Dung Hải Đường đưa Quỳnh Tương Lộ cho Ứng Vô Cực.

"Cho ta?" Trên khuôn mặt lãnh đạm của Ứng Vô Cực, xuất hiện một chút kinh ngạc.

Hắn ta còn chưa kịp phản ứng lại.

"Ừm." Mộ Dung Hải Đường gật gật đầu, sau đó không phân trần nhét Quỳnh Tương Lộ vào trong lòng ngực Ứng Vô Cực.

"Thời gian cũng không còn nhiều lắm, ông chủ ta đi trước."

Sau khi nói một câu, Mộ Dung Hải Đường gần như lấy một tốc độ như chạy trốn rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong thời gian đó, Lạc Xuyên dường như phát hiện ra, vành tai mềm mại của Mộ Dung Hải Đường trở nên đỏ bừng.

Chậc chậc, thật sự không nghĩ tới, loại người có khuôn mặt đơ như Ứng Vô Cực cũng nghênh đón mùa xuân của chính mình!

Lạc Xuyên nhìn bóng dáng của Mộ Dung Hải Đường, lại nhìn thoáng qua Ứng Vô Cực, không khỏi khe khẽ cảm thán một câu ở trong lòng.

Thế nhưng, hắn cũng không có chú ý tới, trong đôi mắt của Yêu Tử Yên ở phía sau quầy cũng bao hàm ánh mắt thâm ý…

Ứng Vô Cực còn thất thần, hoàn toàn không hiểu được vì sao sự tình lại tiến triển đến bước này.

"Ứng huynh thật là may mắn!" Bạch lão cười ha hả chúc mừng một câu.

" n, Ứng huynh nhất định phải nắm bắt cơ hội tốt!"

Thân là bằng hữu, Hạ Nguyên cũng vỗ vỗ bả vai của Ứng Vô Cực, lấy thân phận của một người từng trải nói lời thấm thía.

Thoạt nhìn, không phải hắn ta cũng là độc thân cẩu hay sao…

Một đám khách hàng nhìn thấy cảnh tượng này cũng đều hơi buồn cười, một loạt tiếng nói nhỏ không ngừng vang lên.

"Các ngươi có cảm thấy được hay không, Hải Đường lão sư và Vô Cực lão sư rất xứng đôi đấy?" Cố Vân Hi hạ giọng nói.

"Đúng là như thế." Tiêu Thành gật đầu đồng ý: "Thực ra ta đã đoán được sẽ có một ngày như vậy từ lâu rồi."

"A, Tiêu Thành, ngươi cũng thật lợi hại đấy! Biết trước cơ à!" Bộ Ly Ca kinh ngạc nói.

"Quá khen quá khen!" Tiêu Thành khoát tay khiêm tốn nói.

…

Trong giây lát, bầu không khí trong Khởi Nguyên Thương Thành thật ra có chút sinh động.

Chương 236: Cái giá của việc nói chuyện phiếm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cho dù phản ứng của Ứng Vô Cực có chậm chạp thế nào đi nữa, lúc này cũng đã hiểu được gì đó.

Hắn ta nhìn Quỳnh Tương Lộ trong tay mình, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, trong mơ hồ, có thể nhìn thấy ý cười nhàn nhạt trong mắt của hắn ta.

"Ông chủ, ta đi trước."

Đúng là tâm tình đã xảy ra biến hóa, Ứng Vô Cực bình thường lui tới không chào hỏi, không ngờ hôm nay lại phá lệ nói lời tạm biệt với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Ừm."

Cất Quỳnh Tương Lộ vào không gian giới chỉ, Ứng Vô Cực rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Bạch lão và Cơ Vô Hối cũng lần lượt rời đi.

Nhìn bóng dáng Ứng Vô Cực rời đi, Hạ Nguyên còn đang cảm thán: "Ai, mùa xuân của tên Ứng Vô Cực này đã đến rồi, mùa xuân của ta lại ở nơi nào đây?"

Trong giọng nói tràn đầy u oán, thật sự là người thương tâm nghe thấy sẽ rơi lệ.

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt khinh thường.

Chỉ ngươi thôi. Diễn nhiều quá.

"Khụ khụ, Hạ lão sư, chẳng lẽ ngài chưa từng yêu hay sao?" Có thiếu niên tò mò hỏi.

Trên y phục của hắn ta có biểu tượng hình mặt trăng, đúng là học viên của Huyền Nguyệt học viện.

Trong chốc lát, hầu hết ánh mắt của mọi người hướng về phía hắn ta đều lộ vẻ hứng thú.

Nói chuyện phiếm, vĩnh viễn là sở thích bản chất nhất của nhân loại.

Khi đối tượng đàm tiếu lại là cao thủ Vấn Đạo viên mãn siêu cấp, đạo sư của Huyền Nguyệt học viện, lại càng có thể khơi dậy sự hứng thú của mọi người.

Hạ Nguyên nghe vậy, hơi xấu hổ.

Sau đó, còn có chút tức giận.

Hắn ta vỗ một cái lên đầu thiếu niên, mặt không chút thay đổi nói: "Con nít biết không ít nhỉ! Ta giao cho ngươi một nhiệm vụ, mấy ngày này ở thành Cửu Diệu, phải tiến giai ít nhất hai tiểu cấp bậc cho ta!"

"Còn có các ngươi, cũng là mục tiêu này!" Hạ Nguyên chỉ vào những học viên còn lại nói.

Những thiếu niên thiếu nữ này đều lộ vẻ cười khổ.

Cái giá của việc nói chuyện phiếm, không ngờ tới nhanh như vậy…

Hạ Nguyên rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành với tâm tình phức tạp.

Hiện tại, chỉ còn lại có Tam trưởng lão, Liễu Như Mị và Đệ Ngũ Bá Đao.

Rất rõ ràng, trong lòng ba người có nghi hoặc chuẩn bị hỏi.

"Ông chủ, Ám Dạ Nguyền Rủa kia, thật sự là đạt được ở trong chế độ giải trí hay sao?" Tam trưởng lão có chút không thể tin.

Ông ta cảm giác kỹ năng này quá mạnh mẽ, thậm chí có thể nói đã mơ hồ vượt qua phạm trù Thiên cấp.

Trong trò chơi không ngờ có thể đạt được vũ kỹ Thiên cấp, thật sự là có chút khó có thể làm cho người ta tin tưởng!

Lạc Xuyên vuốt cằm: "Chế độ giải trí, cũng không chỉ là một bản đồ trò chơi."

Dứt lời, Lạc Xuyên tiếp tục nằm xuống ghế dựa ngoài cửa cửa hàng…

Không đúng, là phơi nắng!

Nghe thấy câu nói bao hàm thâm ý này, ba người cũng không khỏi lâm vào trầm tư.

"Lão sư, ngài chuẩn bị…" Vệ Diệc thấp giọng hỏi một câu.

"Còn cần phải hỏi sao? Ngày mai lại đến!" Tam trưởng lão hung hăng

liếc mắt nhìn Vệ Diệc một cái.

Vệ Diệc cười cười ngượng ngùng.

Xem ra lão sư vẫn chưa quên chuyện vừa rồi.

Hai người khác cũng đưa ra quyết định tương tự.

"Một khi đã như vậy, ông chủ, chúng ta đi trước."

Ba người đi ra khỏi thương thành, cùng chào tạm biệt Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên không mở mắt, thản nhiên "Ừm" một tiếng.

Với thân phận của bọn họ, bình thường những người gặp bọn họ, người nào không phải cung kính.

Trả lời lạnh nhạt giống như ông chủ, gần như có thể nói là căn bản không tồn tại!

Tuy nhiên hình tượng của Lạc Xuyên ở trong lòng bọn họ, đã vượt xa những cường giả lánh đời!

Ở trong suy đoán của bọn họ, thậm chí có thể là lão yêu quái từ thời kì thượng cổ sống đến bây giờ…

Về phần vì sao lại ở thành Cửu Diệu mở một cửa hàng tên là Khởi Nguyên Thương Thành, không thể không khiến người khác phải suy nghĩ sâu xa.

Chẳng lẽ nói, di tích thượng cổ này có chỗ gì khác với dĩ vãng?

Hay là nói, mở cửa hàng chỉ là hứng thú mà thôi?

Dù sao khi những cao thủ Vấn Đạo này rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, trong lòng đều mang theo nghi hoặc và phỏng đoán…

Chương 237: Gió thổi mưa giông trước cơn bão

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không có chiến đấu có thể đứng ngoài quan sát, tất cả mọi người đều dấn thân vào trong không gian giả tưởng.

Cũng may có hai mươi chỗ ngồi trong Khởi Nguyên Thương Thành, không xuất hiện hiện tượng tìm không thấy chỗ ngồi.

…

Ở chỗ sau trong dãy núi Cửu Diệu, ở một ngọn núi xanh biếc.

Có đủ loại yêu thú sống ở chỗ này, các loại tiếng gầm thỉnh thoảng vang lên, lộ ra một cảm giác hoang dã.

Đột nhiên, một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ đột nhiên quét qua xung quanh.

Dưới khí tức này, những cây cối giống như gặp phải cái gì đó, trong nháy mắt trở nên héo rũ, khô vàng.

Khí tức sinh mệnh ẩn chứa trong chúng đã hoàn toàn biến mất!

Vô số yêu thú bắt đầu điên cuồng chạy trốn khỏi nơi này, giống như có một tồn tại khủng bố ở trong ngọn núi này!

Ầm ầm!

Cả ngọn núi bắt đầu chấn động, vô số đá vụn lăn xuống, xuất hiện những vết nứt sâu không thấy đáy.

Oanh!

Một âm thanh đinh tai nhức óc vang lên, trong nháy mắt cả ngọn núi bị nứt ra!

Vô số đá vụn như viên đạn bay vút ra ngoài, một đám mây bụi hình nấm cực kỳ to lớn xuất hiện ở nơi đó.

Trong mơ hồ, một bóng người xuất hiện từ trong bụi mù.

Chỉ thấy bàn tay của hắn ta vung lên, cuồng phong gào thét, đám mây bụi hình nấm do bụi mù hóa thành lập tức biến mất không thấy.

Người này, rốt cuộc cũng lộ ra hình dáng.

Diện mạo yêu dị, mang theo một loại tà tính, khiến cho người ta nhìn rất không thoải mái.

Điểm bắt mắt nhất chính là, đó là một người đầu trọc, phía trên còn có vết sẹo hình nhẫn khá bắt mắt.

Áo cà sa màu máu ở trên người có chút rách nát, nhìn qua dường như đã trải qua một hồi ác chiến.

Người này, đúng là người chủ đạo cuộc vây công Yêu Tử Yên lúc trước, yêu tăng Vô Tướng!

Bởi vì Yêu Tử Yên dùng yêu đan bị hao tổn làm đại giới phát động công kích, Vô Tướng không chỉ có áo cà sa Thiên cấp trên người bị rách nát, thời điểm trốn vào trong khe nứt không gian, linh khí bản mệnh là kim bát cũng bị tổn thương không nhỏ.

Trong khoảng thời gian này, gã một mực ở chỗ sâu trong dãy núi Cửu Diệu khôi phục thương thế của bản thân.

Có thể nhìn ra được, sắc mặt của gã vẫn còn hơi tái nhợt.

Bởi vì thương thế có thể dựa vào bản thân tự khôi phục đã đạt tới cực hạn, thậm chí căn nguyên cũng đã bị tổn thương!

Căn nguyên tổn thương, cũng không phải là có thể dễ dàng khôi phục.

"Ngươi thực sự nghĩ rằng mình có thể thoát được hay sao?"

Vô Tướng nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng.

Ánh mắt của gã như xuyên thấu thời không, trực tiếp dừng ở Khởi Nguyên Thương Thành trong thành Cửu Diệu!

Hiện tại đối với Yêu Tử Yên, Vô Tướng đã không chỉ đơn giản là thèm nhỏ dãi yêu đan của nàng, mà còn mang theo hận ý khắc cốt minh tâm!

Căn nguyên bị hao tổn, linh khí bản mệnh bị hao tổn, cái giá phải trả như thế, cho dù Vô Tướng thân là người tu luyện cấp bậc Tôn Giả cũng cảm giác đau lòng không thôi!

Đồng thời, dục vọng muốn có được yêu đan của Yêu Tử Yên cũng trở nên mãnh liệt hơn.

Chỉ cần yêu đan tới tay, đến lúc đó những tổn thất này đều không tính là cái gì.

"Thành Cửu Diệu sao? Đường đường hoàng tộc yêu thú, không ngờ lại phải khuất mình trong thành thị của nhân tộc, thật là thú vị."

Trên khuôn mặt của Vô Tướng lộ ra một nụ cười dữ tợn.

Giọng nói còn chưa biến mất, thân hình lập tức biến mất.

Chỉ có ngọn núi bị vỡ vụn cùng với đống hỗn độn trên mặt đất ở đây, lẳng lặng kể lại những chuyện đã xảy ra ở nơi này…

Không lâu sau khi Vô Tướng rời đi, có mấy bóng người bay tới nơi này.

Tuy rằng diện mạo của bọn họ không giống với nhân loại, nhưng lại có chứa một ít dáng vẻ đặc thù.

Như đôi mắt màu vàng kim, lỗ tai có lông xù, răng nanh lộ ra khỏi môi…

Đây hiển nhiên không phải là những đặc thù mà người bình thường có khả năng có được.

Cho nên, thân phận của bọn họ không cần nói cũng biết — hoàng tộc yêu thú!

Hơn nữa khí tức tản ra trên người mỗi người đều cực kỳ khủng bố.

Yếu nhất cũng có thực lực Vấn Đạo nhất phẩm!

Chương 238: Không thể nhìn trộm nhân quả

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân là yêu thú, muốn biến hóa, chỉ có đạt tới cảnh giới Vấn Đạo mới có thể hóa thành hình người.

Mà trong những người này, người cầm đầu là một ông lão râu tóc bạc trắng.

Khí tức toát ra từ trên người ông ta giống như đại dương mênh mông vô tận, vượt xa cảnh giới Vấn Đạo có thể so sánh!

Nói cách khác, thực lực của ông ta, ít nhất cũng là cảnh giới Tôn Giả!

Điểm bắt mắt nhất chính là, không ngờ ở trên trán của ông ta lại có con mắt thứ ba!

Lúc này, trong con mắt kia giống như có chút dao động huyền diệu truyền đến, giống như muốn dò la dấu vết của năm tháng!

"Hư gia gia, ngươi nhìn được cái gì rồi?" Một thiếu nữ xinh đẹp không tưởng tượng nổi hỏi.

Thiếu nữ có mái tóc màu tím mắt tím, nhìn qua không ngờ có tám chín phần tương tự với Yêu Tử Yên.

"Đúng vậy, Đại Tế Ti, nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Mọi người đều hỏi.

Ông lão gọi là Hư gia gia kia, cũng chính là Đại Tế Ti nhíu chặt mày: "Người tu luyện cấp bậc Tôn Giả của nhân tộc."

"Cái gì?!"

"Người tu luyện cấp bậc Tôn Giả của nhân tộc?"

"Hắn đi vào dãy núi Cửu Diệu làm cái gì?"

Lời vừa nói ra, đột nhiên truyền đến một loạt tiếng kinh hô.

Người tu luyện cảnh giới Tôn Giả, có thể nói là người ở trên đỉnh Kim Tự Tháp của nhân tộc.

Bình thường đều là nội tình ẩn giấu trong các thế lực lớn, hoặc là bế

quan tu luyện.

Dù sao trên thế giới này, đã có rất ít thứ có thể khiến cho bọn họ cảm thấy hứng thú.

Đại Tế Ti lắc lắc đầu: "Xem ra dường như là ở nơi này chữa thương."

"Chữa thương? Chẳng lẽ còn có ai có thể làm Tôn Giả bị thương?" Thiếu nữ nói chuyện lúc trước kinh ngạc hỏi.

Đại Tế Ti cười cười, hiền lành sờ sờ đầu thiếu nữ, nói lời thấm thía: "Trên thế giới này, Tôn Giả cũng không phải là tồn tại vô địch. Phải biết rằng phía trên Tôn Giả còn có Thánh Nhân, phía trên Thánh Nhân…"

Ông ta nói đến đây lập tức im miệng không nói nữa, dường như kiêng kị cái gì.

Thiếu nữ lại có chút giật mình gật gật đầu.

Nàng bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó, hỏi đầy hy vọng: "Hư gia gia, vậy ngươi có thấy được tin tức của tỷ tỷ hay không?"

Đại Tế Ti lắc lắc đầu, thở dài: "Không nhìn thấy, về tin tức của Yêu Tử Yên, vẫn là một mảnh hỗn độn."

Thiếu nữ thở dài một tiếng cảm thấy mất mát.

Thực ra thời điểm Yêu Tử Yên ký kết hợp đồng làm nhân viên phục vụ ở Khởi Nguyên Thương Thành, nhân quả của nàng lập tức hoàn toàn tách khỏi thế giới này.

Chỉ là cảnh giới Tôn Giả, sao có thể nhìn trộm được?

Tuy nhiên thân phận của thiếu nữ này thật ra đã rất rõ ràng, muội muội của Yêu Tử Yên.

Sau khi tìm kiếm một lúc, những người này không tìm được tin tức gì hữu dụng, lập tức rời khỏi nơi này.

Dù sao ở bên trong hoàng tộc yêu thú, còn có rất nhiều sự tình đợi bọn họ đi giải quyết…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên ở phía sau quầy vốn đang thu linh tinh của khách hàng, bỗng nhiên hơi nhíu mày.

Không biết vì sao, một loại cảm giác tim đập nhanh truyền đến.

Giống như là bị người nào theo dõi.

"Tử Yên tỷ, làm sao vậy?" Có khách hàng nhìn ra khác thường của Yêu Tử Yên, quan tâm dò hỏi.

"Không có gì." Yêu Tử Yên lắc lắc đầu.

Đồng thời, liếc mắt nhìn Lạc Xuyên ở cửa cửa hàng một cái.

Ông chủ ở trong này, có thể có sự tình gì?

Có thể nói, hiện tại ở trong cảm nhận của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên đã có thể xem như tồn tại vô địch…

Không để bước nhạc đệm này ở trong lòng, Yêu Tử Yên tiếp tục ngâm nga ca khúc, làm bản chức công việc của một nhân viên phục vụ —— thu linh tinh, giải đáp nghi hoặc của khách hàng.

Ca khúc này, có chút khác biệt với những ca khúc được biên soạn bởi những người mà Yêu Tử Yên biết.

Không có cảm giác nho nhã, chính là loại sau khi nghe trọn vẹn rốt cuộc không hiểu nó đang nói về điều gì.

Chương 239: Lạc Xuyên hài lòng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe thấy ca khúc từ trong miệng ông chủ, Yêu Tử Yên cảm giác rất trôi chảy khi nàng hát lên.

Giai điệu mặc dù có chút kỳ quái, nhưng nghe cũng rất thoải mái.

Hơn nữa trong ca từ của bài hát, thậm chí có thể liên tưởng đến những cảnh tượng sống động trên sân khấu.

"Máu nhuộm giang sơn như họa, cũng không sao sánh bằng chu sa điểm giữa chân mày của người?

Đánh đổ cả thiên hạ này cũng được, thủy chung vẫn là một cảnh tượng phồn hoa.

Sắc máu tươi tô cánh đào thêm thắm, nhưng sợ rằng ngày gặp lại lệ người như mưa rơi.

Đao kiếm lặng tiếng, lầu cao bỗng chốc hóa cảnh điêu tàn…"

Yêu Tử Yên nhẹ giọng hát.

Nàng mơ hồ nhìn thấy, dường như có một vị đế vương thích hào nhoáng không yêu giang sơn, đang kể tình hình của bản thân mình với bức hoạ.

Đây là một câu chuyện tình yêu réo rắt thảm thiết.

"Tử Yên tỷ, ngươi đang hát gì vậy, thật dễ nghe."

Cố Vân Hi đang trả linh tinh nghe thấy tiếng hát của Yêu Tử Yên, vẻ mặt vui mừng hỏi.

"Ta cũng không biết tên." Yêu Tử Yên cười nói: "Là ta nghe từ chỗ ông chủ."

"Ừm." Cố Vân Hi gật gật đầu, bỉu môi suy nghĩ một phen: "Lời bài hát này rất mới lạ, ta chưa từng nghe qua loại ca khúc này."

Cố Vân Hi thân là tiểu công chúa của Long Thục đế quốc, học viên của Lăng Vân học viện, đương nhiên là đọc đủ loại sách, đồng thời cũng biết

hiểu rất nhiều thi từ ca phú.

Nhưng nàng lại chưa từng nghe qua loại ca khúc có phong cách như ở trong miệng Yêu Tử Yên.

Không chỉ dễ hiểu, mà ca từ cũng vô cùng đẹp đẽ.

"Có lẽ là do ông chủ tự mình sáng tác." Yêu Tử Yên nghĩ nghĩ, đưa ra suy đoán của mình.

"Nhưng mà ca từ này rõ ràng nói về câu chuyện của một vị đế vương đang tưởng niệm một nữ tử." Cố Vân Hi cảm thấy khó hiểu.

Trong lòng của Yêu Tử Yên đột nhiên run lên.

Chẳng lẽ trong lòng của ông chủ đã có nữ tử khác?

Yêu Tử Yên không khỏi nhìn về phía Lạc Xuyên đang ở cửa cửa hàng.

Sau đó, không biết vì sao nàng bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm.

Ừm, xem ra mình lo lắng là dư thừa.

Với tính cách của ông chủ, làm gì có chút khí thế nào của đế vương?

Nói là cá mặn thì giống hơn…

Khụ khụ khụ, đây tuyệt đối không phải là những suy nghĩ thật sự ở trong lòng nàng!

Ông chủ là người anh minh thần võ, làm sao có thể là cá mặn được!

"Có lẽ, hỏi ông chủ một chút thì tốt hơn." Yêu Tử Yên đưa ra quyết định.

Sau đó, hai người đi về phía Lạc Xuyên.

"Ông chủ, ông chủ…"

Hai người khẽ gọi.

Lạc Xuyên vừa mới tiến vào mộng đẹp, đã bị tiếng kêu gọi làm cho giật mình tỉnh giấc.

Hắn mở to mắt, đập vào tầm mắt chính là hai gương mặt xinh đẹp.

Có câu nói như thế này, những đồ vật xinh đẹp, có thể khiến cho tâm tình của người ta cảm thấy sung sướng.

Cho nên cơn tức giận ở trong lòng Lạc Xuyên khi rời khỏi ghế đã trực tiếp tan thành mây khói.

"Có chuyện gì vậy?" Lạc Xuyên đứng lên, hỏi.

"Ta chỉ muốn hỏi một chút, ca từ mà ông chủ ngài hát lúc trước, có phải do chính ông chủ viết hay không?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Tuy rằng hắn thắc mắc vì sao Yêu Tử Yên lại hỏi chuyện này, nhưng Lạc Xuyên vẫn lắc lắc đầu: "Đương nhiên không phải."

Loại ca từ có cấp bậc như thế này, với tài văn Chương của Lạc Xuyên, cho dù nghĩ vỡ đầu cũng không viết ra được!

Mặc dù đang ở trong thế giới khác, cho dù Lạc Xuyên có nói chính mình là tác giả cũng sẽ không bị người hoài nghi, nhưng làm như vậy hiển nhiên cũng không phù hợp với quy tắc hành xử của hắn.

"Là vậy sao." Yêu Tử Yên gật gật đầu.

Nhận được câu trả lời chính xác từ ông chủ, trong lòng nàng rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Ông chủ, bài hát kia có tên gọi là gì?" Cố Vân Hi không nhịn được hỏi.

Lạc Xuyên: "Khuynh tẫn thiên hạ."

"Tên hay quá!"

Cố Vân Hi và Yêu Tử Yên bị cái tên này làm cho kinh ngạc.

Lạc Xuyên cảm giác rất hài lòng đối với phản ứng của hai người.

Chuyện này giống như là văn hóa quê hương của bản thân mình nhận được sự tán thành của người ở thế giới khác.

Đồng thời, trong lòng của Lạc Xuyên cũng xuất hiện một ý tưởng.

Chương 240: Ông chủ muốn dẫn dắt trào lưu văn hóa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở trên Thiên Lan đại lục, dường như cũng không có cái gì để giải trí cả.

Người tu luyện tầm thường, ngoại trừ việc ăn uống ngủ nghỉ bình thường, còn lại đều là tu luyện.

Đối với người thường mà nói, thời điểm bình thường nhàn rỗi không có việc gì, cùng lắm cũng chỉ là đi nghe một ít thuyết thư, xem khúc và vân vân.

Về phần du sơn ngoạn thủy gì đó, hoàn toàn chính là vô nghĩa!

Ở trên Thiên Lan đại lục, những nơi hoang tàn vắng vẻ, thường thường đều bị yêu thú chiếm cứ.

Người thường muốn du sơn ngoạn thủy, nếu không có người tu luyện làm hộ vệ mà nói, không khác gì cùng đi chịu chết cả…

Có thể nói, trên thế giới này không có gì ngoại trừ linh khí, trình độ phát triển văn hóa nhiều lắm là không khác gì thời kì phong kiến của Hoa Hạ.

Theo như Lạc Xuyên thấy, hoàn toàn là nhàm chán!

Sau khi sống ở Thiên Lan đại lục một thời gian như vậy, thành thật mà nói, Lạc Xuyên đã muốn có phần hoài niệm mạng internet ở Lam Tinh.

Chẳng lẽ nói, trước tiên nên bắt đầu từ phương diện giải trí?

Giống như có vẻ là một vấn đề lớn!

Trong thời gian ngắn ngủi, trong đầu Lạc Xuyên xuất hiện vô số ý nghĩ.

"Ông chủ? Ông chủ?"

Một loạt tiếng hô của Yêu Tử Yên khiến cho Lạc Xuyên lấy lại tinh thần.

"Ừm? Có chuyện gì vậy?" Thu hồi suy nghĩ, sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi hỏi.

"Ông chủ, còn có ca khúc nào như vậy không?" Yêu Tử Yên hỏi: "Ta cảm giác rất êm tai."

Lạc Xuyên gật đầu: "Còn có rất nhiều, một lát nữa ta viết cho ngươi."

"Thật tốt quá! Cám ơn ông chủ!" Trên khuôn mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười sáng lạn.

Sau khi nói chuyện một lúc, Yêu Tử Yên quay lại Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên tiếp tục phơi nắng mặt trời, trong lòng lại đang suy nghĩ không ngừng.

Nói thật, vừa rồi trong lòng hắn đã sinh ra ý tưởng muốn tâng bốc Yêu Tử Yên.

Ngoại hình hoàn mỹ, giọng nói nhẹ nhàng, nếu như phát hành ca khúc mà nói, tuyệt đối có thể trở thành nhân vật thần tượng được quần chúng yêu thích!

Tuy nhiên ý tưởng này chỉ xuất hiện trong nháy mắt đã bị Lạc Xuyên trực tiếp gạt bỏ.

Với tính cách của Yêu Tử Yên, khẳng định sẽ không làm chuyện như vậy.

Hơn nữa làm nhân viên phục vụ của bản thân mình, dựa vào cái gì phải ca hát cho người khác nghe, nếu có hát thì cũng chỉ có thể để một mình mình nghe…

"Phát hành nhiệm vụ, mời ký chủ tự mình xem xét."

m thanh nhắc nhở của hệ thống đã lâu không gặp bỗng nhiên vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ nghĩ ngợi lung tung cũng có thể kích hoạt nhiệm vụ của hệ thống hay sao?

Nghĩ đến điều đó, Lạc Xuyên mở ra bảng thông tin cá nhân ra.

Một bảng thông tin bán trong suốt mà chỉ có hắn mới có thể nhìn thấy xuất hiện ở giữa không trung.

Vị trí bắt mắt nhất ở phía trên, có thông tin liên quan đến nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ phụ: Thân là chủ tiệm, tự nhiên phải có nghĩa vụ bảo vệ an toàn cho nhân viên phục vụ của cửa hàng, chống đỡ kẻ thù hùng mạnh sắp

đến. Phần thưởng: Một lần rút thăm đặc biệt."

Đồng thời, Lạc Xuyên thuận tiện còn nhìn xem tiến độ nhiệm vụ chính của bản thân mình như thế nào.

"Nhiệm vụ chính: Doanh thu đạt một trăm vạn linh tinh. Thời gian còn lại: 37 thiên. Phần thưởng: Một lần cơ hội rút thưởng. Tiến độ hiện tại: 55 vạn / 100 vạn."

Lúc này mới trôi qua gần một tuần, doanh thu buôn bán đã hơn ba mươi vạn linh tinh.

Vốn Lạc Xuyên còn có chút lo lắng về việc có thể hoàn thành nhiệm vụ chính hay không, hiện tại xem ra, hoàn toàn chính là buồn lo vô cớ.

Dựa theo tiến độ trước mắt, e rằng nhiệm vụ có thể trực tiếp làm xong trong vòng chưa đầy hai tuần.

Đến lúc đó, lại có một lần cơ hội rút thưởng.

Lạc Xuyên hiện tại đã có chút chờ mong, không biết đến lúc đó bản thân mình sẽ nhận được thứ gì tốt…

Sau đó, hắn đặt sự chú ý của mình đặt ở trên nhiệm vụ phụ.

Một lần rút thưởng đặc biệt!

Phần thưởng này khiến cho Lạc Xuyên đỏ mắt.

Trong lần rút thưởng đặc thù trước, hắn rút ngẫu nhiên nhận được một đồ vật có thể nói là nghịch thiên như Quỳnh Tương Lộ - mặc dù có hạn chế về hàng tồn kho.

Chương 241: Nhiệm vụ phúc lợi của hệ thống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hiện tại Lạc Xuyên đã có phần chờ mong có thể rút thưởng được cái gì đó tốt sau khi hoàn thành nhiệm vụ phụ này.

Đương nhiên, điều quan trọng nhất là phải hoàn thành nhiệm vụ trước, nếu không tất cả đều chỉ là nói suông.

Tuy rằng hệ thống cũng không nói hắn sẽ bị phạt nếu không thể hoàn thành nhiệm vụ, tuy nhiên đối với Lạc Xuyên mà nói, ưu tiên hàng đầu đương nhiên phải là hoàn thành nhiệm vụ.

Nhìn thấy nội dung nhiệm vụ, trong lòng hắn vẫn cảm giác có gì đó không quá thích hợp.

Bảo vệ nhân viên phục vụ?

Cho dù hệ thống không tuyên bố nhiệm vụ, Lạc Xuyên cũng sẽ làm.

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ, nhưng dù thế nào cũng không tìm thấy chỗ không thích hợp ở nơi nào.

Cho đến khi hắn lướt qua dòng chữ "Buff vô địch" trên bảng thông tin của mình…

"Hệ thống, hệ thống, ngươi không bị BUG đấy chứ?" Lạc Xuyên kêu gọi hệ thống ở trong đầu.

Hắn được thêm BUFF vô địch, cho dù kẻ địch có đến nhiều hơn nữa cũng chỉ là tặng thêm đồ ăn!

Mà nhiệm vụ này của hệ thống, chính là để hắn đánh bại kẻ địch đến xâm phạm.

Hoàn toàn có thể nói là tặng phúc lợi!

Điều này làm cho Lạc Xuyên vốn đã quen thuộc với tính cách của hệ thống từ lâu, trong lòng có chút hoài nghi.

Từ khi nào mà hệ thống trở nên hào phóng như vậy?

Cho nên, có suy đoán này có thể nói là vừa lớn mật lại vừa tìm đường

chết.

Hệ thống im lặng.

Sau đó, Lạc Xuyên chợt nghe thấy một loạt âm thanh "Tích tích tích" truyền đến từ trong đầu mình.

Vẻ mặt của Lạc Xuyên có chút quái dị, chẳng lẽ hệ thống thật sự tự kiểm tra đấy chứ?

"Tự kiểm tra xong, bản hệ thống vận hành bình thường." Giọng nói lạnh như băng của hệ thống vang lên.

Khóe miệng của Lạc Xuyên hơi giật giật, cảm giác có chút dở khóc dở cười.

Sau đó, lời nói của hệ thống tiếp tục vang lên.

"Nhiệm vụ do bản hệ thống phát ra đều căn cứ vào tình hình thực tế để tiến hành đưa ra quyết định. Có từ chối nhiệm vụ phụ trước mắt hay không?"

Lạc Xuyên nghe nói như thế, lập tức cảm thấy không vui.

Tặng phúc lợi thật là việc tốt, nào có lý do để từ chối.

"Không!" Lạc Xuyên trả lời một cách dứt khoát.

Hệ thống không thèm nói lại, tiến vào trạng thái lặn xuống nước.

Lạc Xuyên thu hồi tâm thần, đưa ánh mắt nhìn về phía chân trời.

Bầu trời ngàn dặm không một gợn mây, trong xanh như được gột rửa.

Hắn ngáp một cái.

Xem ra đã đến thời điểm hoạt động gân cốt…

Trên bầu trời, không biết từ khi nào xuất hiện màu máu nhàn nhạt, giống như bị một tầng sa y màu đỏ bao phủ.

Nhìn qua có vẻ vô cùng quỷ dị.

Nhưng hầu hết mọi người đều không phát hiện ra một chút khác thường nào cả, cuộc sống cũng không bị ảnh hưởng một chút nào.

Chỉ có người ở cảnh giới Vấn Đạo mới có thể phát hiện dị tượng ở trên không trung!

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối và Bạch lão vừa mới trở lại nơi này đều cảm ứng được cái gì đó, cùng nhìn về phía chân trời.

Ở trong tầm mắt của hai người, giống như có một đám mây mù màu đỏ mênh mông vô bờ quét qua.

"Đây là cái gì?" Bạch lão nhíu mày khó hiểu.

"Người tu luyện cảnh giới Tôn Giả." Cơ Vô Hối nhẹ giọng nói, trên khuôn mặt lộ vẻ vô cùng nghiêm túc.

Thân là hoàng đế của Thiên Tinh đế quốc, Cơ Vô Hối có thể mượn lực lượng của số mệnh, hơn nữa hắn ta đã là Vấn Đạo viên mãn từ lâu, cho nên mới có thể cảm nhận được thông tin chính xác của dị tượng trên bầu trời.

"Tôn Giả?"

Bạch lão vô cùng kinh ngạc.

Người tu luyện cảnh giới Tôn Giả, nói chung đều là một ít lão quái vật không xuất thế.

Nếu bọn họ ra tay mà nói, có thể dễ dàng hủy diệt một thành trì!

Đương nhiên, nói chung, những người này cũng sẽ không dễ dàng hiện thân.

Cường giả đỉnh cao đều có sự kiêu ngạo của riêng mình!

Chẳng lẽ, trong thành Cửu Diệu có đồ vật gì đó hấp dẫn vị Tôn Giả này đến?

Bạch lão và Cơ Vô Hối liếc nhìn nhau, đều thấy được vẻ mặt trong mắt đối phương.

"Mục tiêu của người này chắc là Khởi Nguyên Thương Thành?" Bạch lão có chút không tin tưởng nói.

Cơ Vô Hối gật đầu: "Chắc là đúng rồi. Dù sao thành Cửu Diệu cũng không có gì có thể khiến cho Tôn Giả cảm thấy hứng thú."

Chương 242: Núi Tu Di, yêu tăng Vô Tướng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chúng ta có nên chuẩn bị một chút không?" Bạch lão dò hỏi.

Cảnh giới Tôn Giả, nói là một quả bom hạt nhân hình người cũng không quá một chút nào!

Một người tu luyện có cảnh giới như vậy đi vào thành Cửu Diệu, làm sao có thể không căng thẳng!

Cơ Vô Hối cười khổ: "Đối mặt với Tôn Giả, chuẩn bị nhiều hơn thì cũng có tác dụng gì?"

Trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu, nhiều lắm cũng chỉ có thể chống cự được nửa bước Tôn Giả.

Mà nửa bước Tôn Giả so sánh với Tôn Giả chân chính, sức chiến đấu của hai bên hoàn toàn có thể dùng sự khác nhau như trời với đất để hình dung!

Bạch lão thở dài: "Vậy hy vọng sẽ không xảy ra chuyện gì!"

"Tất cả đều phụ thuộc vào ông chủ…"

Cơ Vô Hối thở dài một hơi, đưa ánh mắt nhìn về phía đông của thành Cửu Diệu.

Nơi đó, là chỗ của Khởi Nguyên Thương Thành!

Cùng lúc đó, đám người Ứng Vô Cực, Mộ Dung Hải Đường cũng đã nhận ra dị tượng ở trên bầu trời.

Tương tự Bạch lão và Cơ Vô Hối, sắc mặt của bọn họ đều nghiêm túc.

Sự xuất hiện của người tu luyện cảnh giới Tôn Giả, đã ngoài dự đoán của bọn họ.

Không ngờ một nhân vật như vậy sẽ xuất hiện ở chỗ này!

Đồng thời, trong lòng của bọn họ cũng đều có suy đoán giống nhau.

Chẳng lẽ, người này cũng đến vì Khởi Nguyên Thương Thành?

Điều này quả thật là có khả năng!

Dù sao đồ vật trong cửa hàng của ông chủ, cảnh giới thực lực càng cao, có khả năng mang đến tăng phúc cũng càng lớn!

Thanh cay có thể tăng lên một cấp bậc nhỏ, Coca Cola trực tiếp khôi phục vết thương không phải trí mạng!

Mặc dù những tác dụng khủng bố này không được đánh dấu trong phần giới thiệu, nhưng theo quan điểm của bọn họ, đương nhiên cũng có thể áp dụng tương tự với cảnh giới Tôn Giả!

Phải biết rằng cảnh giới càng cao, chênh lệch thực lực do mỗi một cấp độ, phẩm chất mang đến cũng lại càng lớn hơn!

Tương ứng, hiệu quả của do Coca Cola và thanh cay mang đến lại càng lớn!

Phải biết rằng đan dược bình thường, thường thường thực lực của người sử dụng càng cao, hiệu quả lại càng yếu.

Nhưng hàng hóa mà Khởi Nguyên Thương Thành bán ra, hoàn toàn không có khuyết điểm này!

"Huyết vụ khắp trời, yêu tăng Vô Tướng?"

Không giống như những người khác, Liễu Như Mị từ trong dị tượng trên không trung phát hiện ra điều gì đó.

Trong mắt của nàng ta có phần kinh hãi.

Ác danh của yêu tăng Vô Tướng được lưu truyền rộng rãi giữa các thế lực lớn.

Người này có tính cách tà dị, lúc hành sự lại muốn làm gì thì làm.

Nhưng thực lực cường hãn, các thế lực cũng không thể làm gì được gã.

Hơn nữa nghe đồn sau lưng của yêu tăng Vô Tướng, có núi Tu Di chống lưng!

Núi Tu Di, tuyệt đối là một trong những thế lực có thực lực mạnh nhất trên Thiên Lan đại lục.

"Không biết kết quả khi ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành đối mặt với người này sẽ như thế nào?"

Liễu Như Mị bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, trong mắt xuất hiện vẻ tò

mò…

Sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn thờ ơ.

Tầm mắt của hắn dừng ở trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này, không gian ở nơi đó đã xảy ra dao động quỷ dị.

Một vết nứt tối đen bỗng nhiên hư không xuất hiện, có thể nhìn thấy không gian loạn lưu khủng bố ở bên trong!

Sau đó, một bàn tay tái nhợt vươn ra từ trong khe nứt.

Móng tay màu đỏ tươi, lộ ra một loại khí tức tà dị.

Rất nhanh chóng, bàn tay kia cũng từ trong khe nứt vươn ra.

Hai bàn tay xé toạc ra hai bên, vết rách ngay lập tức được mở rộng.

Một hòa thượng mặc áo cà sa rách nát đi ra từ trong khe nứt không gian.

Không gian phía sau gã nhanh chóng khôi phục lại nguyên trạng.

"Chính là nơi này sao?" Vô Tướng ngẩng đầu nhìn Khởi Nguyên Thương Thành, thấp giọng lẩm bẩm.

Nói thật, thời điểm khe nứt không gian xuất hiện, trong lòng của Lạc Xuyên còn cảm thấy hơi hưng phấn.

Tuy nhiên khi hắn nhìn thấy một hòa thượng mặc quần áo rách nát từ trong đó đi ra, trong lòng xuất hiện một cảm giác quái dị.

Hiện tại thẩm mỹ của người tu luyện trên Thiên Lan đại lục đều kỳ quặc như thế hay sao?

Vô Tướng lúc này cũng chú ý tới Lạc Xuyên, nói một cách chính xác, là ánh mắt của hắn.

Chương 243: Bản tiệm không bố thí cơm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bị ánh mắt của Lạc Xuyên nhìn chằm chằm, Vô Tướng cảm giác rất không thoải mái.

Loại ánh mắt này giống như khi gã nhìn một người phàm.

Trong lòng cảm giác ghét bỏ, xen lẫn một chút lạnh lùng.

Gã há miệng thở dốc, vừa định nói cái gì đó, đã bị Lạc Xuyên cắt ngang.

"Xin lỗi." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên: "Bản tiệm không bố thí cơm."

Vẻ mặt của Vô Tướng cứng đờ, hơi thở cũng trở nên vô cùng hỗn loạn.

Sau khi gã phản ứng lại, hai mắt lập tức trừng lớn.

Không bố thí cơm?

Người này không ngờ coi mình trở thành một người ăn xin?

Trong lòng Vô Tướng ngay lập tức tràn đầy giận dữ.

Gã chính là yêu tăng Vô Tướng đại danh đỉnh đỉnh, cho dù những thế lực đứng đầu gặp được cũng đều đối đãi một cách cung kính!

Nhưng hiện tại, Vô Tướng ở trước Khởi Nguyên Thương Thành, đã được hưởng thụ một loại đãi ngộ chưa bao giờ trải nghiệm - mặc dù loại đãi ngộ này không thể nào làm gã vui vẻ được.

Thực ra lời này của Lạc Xuyên cũng không có gì sai cả.

Thật sự là dáng vẻ hiện tại của Vô Tướng, nhìn qua không khác gì một tên ăn xin.

Sắc mặt tái nhợt, trông như là do bị suy dinh dưỡng trong một thời gian dài tạo thành.

Áo cà sa rách tung toé, trên chân còn không có giầy, hoàn toàn chính là dáng vẻ của một khổ hạnh tăng…

Đương nhiên, nếu là người tu luyện bình thường, nhìn thấy Vô Tướng xuất hiện từ trong khe nứt không gian, tự nhiên sẽ biết được thật ra gã có

thực lực khủng bố.

Nhưng Lạc Xuyên thì khác.

Có Buff của hệ thống gia trì, ở trước mặt hắn, người nào dám xưng vô địch!

Chính là đã nắm chắc như vậy!

Vô Tướng hít sâu một hơi, ở trong lòng đã vẽ bức tranh Lạc Xuyên lên danh sách chắc chắn phải chết.

Một người thường ngay cả linh khí cũng không có mà thôi, giết chết hắn không khác gì bóp chết một con kiến.

Lúc này, Vô Tướng bỗng nhiên chú ý tới bảng hiệu của cửa hàng ở phía sau Lạc Xuyên, hơi nheo mắt lại.

"Khởi Nguyên Thương Thành, lấy Khởi Nguyên làm tên, thật sự là không biết sống chết!"

Trên khuôn mặt tái nhợt của Vô Tướng xuất hiện một nụ cười trào phúng.

Gã có cảnh giới Tôn Giả nên biết rõ tin tức ẩn chứa trong hai chữ Khởi Nguyên!

Lạc Xuyên không trả lời, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ.

Vô Tướng không hề để ý tới Lạc Xuyên.

Chỉ là một phàm nhân mà thôi, một lúc nữa sau khi lấy được yêu đan tiện tay tiêu diệt là được.

Vô Tướng nhìn về phía bên trong Khởi Nguyên Thương Thành, liếc mắt một cái lập tức thấy được Yêu Tử Yên ở phía sau quầy.

Trong mắt gã tràn đầy lạnh lẽo: "Ẩn nấp ở trong cửa hàng của một phàm nhân, khặc khặc khặc, Yêu Tử Yên, chẳng lẽ ngươi cảm thấy làm như vậy là có thể thoát được cảm giác của ta hay sao?"

Yêu Tử Yên dường như đã nhận ra điều gì đó.

Nàng ngẩng đầu, vừa vặn thấy được Vô Tướng đang nhìn nàng một cách chăm chú.

Ở đây không thể không đề cập tới năng lực che chắn linh khí của Khởi

Nguyên Thương Thành một câu.

Thân ở Khởi Nguyên Thương Thành, không có thân phận chủ tiệm như Lạc Xuyên, thì khó có thể dựa vào cảm nhận của bản thân để cảm nhận được sự thay đổi của linh lực ở bên ngoài.

Bốn mắt của hai người nhìn nhau, trong nháy mắt hô hấp của Yêu Tử Yên trở nên dồn dập, sắc mặt cũng cực kỳ nghiêm túc.

Nàng rốt cuộc cũng nghĩ đến nguyên nhân vì sao tim của mình lại đập nhanh lúc trước!

"Vô Tướng!" Yêu Tử Yên cắn răng, gần như là phun từ kẽ răng ra hai chữ này.

Vô Tướng nhếch miệng cười, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Rốt cuộc đã tìm được ngươi."

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, lửa giận ở trong lòng đã không kìm nén được nữa, định động thủ.

Sau đó, nàng nhìn thấy ánh mắt bình tĩnh của Lạc Xuyên ở ngoài cửa cửa hàng.

Ngay lập tức, lửa giận trong lòng nàng biến mất không thấy đâu nữa.

Ông chủ sẽ không làm như không thấy.

Trong lòng của Yêu Tử Yên xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Lúc này, có khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành chú ý tới động tĩnh từ chỗ Yêu Tử Yên truyền đến.

"Tử Yên tỷ, có chuyện gì vậy?" Cố Vân Hi quan tâm hỏi.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Mọi người đều nghi hoặc, không biết hiện tại rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chương 244: Sau đó, không có sau đó nữa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn theo hướng Yêu Tử Yên đang nhìn, mọi người nhìn thấy Vô Tướng đang đứng ở trước cửa.

Tuy rằng không thể nhìn thấu thực lực thật sự của Vô Tướng, nhưng Vô Tướng đứng ở nơi đó đã mang theo uy thế vô hạn.

Giống như nhìn thấy được một biển máu vô cùng vô tận, có vô số hài cốt chìm nổi ở trong đó!

Mùi máu tanh ngập trời đập vào mặt, khiến cho tâm thần của người ta trở nên run sợ!

Sắc mặt của mọi người trở nên tái nhợt, không nhịn được thu hồi ánh mắt của chính mình.

Nụ cười tà dị trên khuôn mặt của Vô Tướng càng tươi hơn.

Lạc Xuyên thấy cảnh tượng như vậy, đột nhiên cảm thấy không vui.

Không chỉ có ý đồ xấu với nhân viên cửa hàng của ta, còn ra tay với khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Rõ ràng là không để ông chủ hắn vào trong mắt!

"Công kích mà ngươi lấy yêu đan làm đại giới để phát ra ngày hôm đó, chỉ sợ không thể thi triển lần thứ hai đúng không?"

Vô Tướng nhìn thấy Yêu Tử Yên, có một loại tự tin đã nắm giữ tất cả mọi thứ.

Theo gã thấy, sở dĩ Yêu Tử Yên sẽ ở trong cửa hàng của một nhân loại là bởi vì thực lực bị hao tổn, thân bất do kỷ!

Tuy nhiên gã làm sao có thể đoán được, ngày đầu tiên Yêu Tử Yên đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, thương thế đã được hoàn toàn chữa khỏi!

Yêu Tử Yên cười lạnh, không trả lời.

"Khặc khặc khặc, yêu đan của cảnh giới Tôn Giả, bần tăng đành vui lòng nhận lấy vậy!"

Tiếng cười quái dị từ trong miệng Vô Tướng truyền đến, bàn tay gã vung lên, một cái kim bát trống rỗng xuất hiện.

Trên kim bát, tràn ngập khí tức cuồn cuộn.

Đây là một linh khí Thánh cấp!

Tuy nhiên nếu nhìn kỹ lại, có thể phát hiện ở trên kim bát có một vết nứt nhỏ, phá hủy sự nguyên vẹn của nó.

Đây đúng là cái giá mà Vô Tướng phải trả khi ngăn cản công kích của Yêu Tử Yên ngày hôm đó!

Vô Tướng nhìn thấy vết nứt trên kim bát, trong mắt xuất hiện một tia hận ý.

"Hôm nay bần tăng tiễn ngươi sớm về nơi cực lạc!"

Vô Tướng quát, phật quang trôi nổi trên kim bát phiếm gần như có thể ngưng tụ thành thực chất, bay vút về phía Yêu Tử Yên ở trong Khởi Nguyên Thương Thành!

Những nơi nó đi qua, từng tấc không gian sụp đổ!

Đối mặt với cảnh tượng khủng bố như thế, Yêu Tử Yên vẫn không động đậy.

Nhưng những khách hàng đều trừng lớn hai mắt cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ cảm giác được hơi thở của tử vong đang bao phủ ở trong lòng!

Công kích của cảnh giới Tôn Giả, cho dù là một chút ảnh hưởng còn lại đều có thể giết chết người tu luyện bình thường!

Sở dĩ những khách hàng này không xảy ra chuyện gì, là bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành có tăng thêm hệ thống bảo vệ.

Trong quá trình kim bát bay vút đi, kích thước của nó cũng nhanh chóng tăng lên.

Thời điểm đi tới trước Khởi Nguyên Thương Thành, đã sắp vượt qua cửa của cửa hàng.

Mà tất cả những việc này, chỉ phát sinh trong nháy mắt ngắn ngủi!

Chuyện xảy ra ngay sau đó lại làm cho tất cả mọi người trong Khởi Nguyên Thương Thành đều sững sờ ở nơi đó.

Đông!

Một tiếng trầm vang, kim bát trực tiếp va vào khung cửa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó…

Không có sau đó nữa.

Khung cửa dường như có sức mạnh to lớn vô cùng vô tận, linh khí ở phía trên kim bát trực tiếp biến mất trong giây lát.

Đúng vậy, chính là trực tiếp biến mất!

Kim bát rơi xuống mặt đất, kêu lộc cộc lăn đến bên chân của Vô Tướng.

Vô Tướng sững sờ đích nhìn kim bát dưới chân mình, dường như không hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bỗng nhiên sắc mặt của gã đỏ lên, phun ra một ngụm máu tươi.

“Điều này, điều này sao có thể!"

Vô Tướng quát một tiếng hoảng sợ, không còn vẻ bày mưu nghĩ kế lúc trước, trái lại trong mắt xuất hiện vẻ hoảng sợ tột độ.

Khởi Nguyên Thương Thành ở trước mặt giống như là một ma quật chọn người mà thôn phệ!

Linh khí Thánh cấp của hắn, ở thời điểm va chạm với Khởi Nguyên Thương Thành, trực tiếp mất đi tất cả linh khí!

Toàn bộ linh khí đều biến mất không thấy đâu nữa, không để lại một chút dấu vết nào!

Nói cách khác, một cái linh khí Thánh cấp trực tiếp bị phế!

Chương 245: Thần công búng tay lại xuất hiện trên giang hồ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô Tướng như thế nào cũng không hiểu, rốt cuộc tất cả mọi chuyện xảy ra như thế nào!

Vốn nắm chắc thắng lợi trong tay, lại biến thành tình cảnh như hiện tại.

Hơn nữa bản mệnh linh khí bị hủy, tâm thần của gã cũng bị thương nặng.

Đã bị thương lại càng nặng thêm!

Có thể nói, nếu không có đan dược tốt để trị liệu mà nói, sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với tu vi!

Yêu Tử Yên và khách hàng trong cửa hàng thấy cảnh tượng như vậy, trong mắt đều xuất hiện vẻ không thể tin.

Công kích khủng bố như thế, không ngờ ngay cả khung cửa của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không làm tổn hại được?

Điều này cũng quá vô lý đi chứ?

Tuy nhiên nghĩ đến thực lực của ông chủ cùng với thân phận thần bí khó lường kia…

Được rồi, cũng không phải chuyện gì khiến người khác khó có thể tiếp nhận.

Lạc Xuyên vẫn đảm đương vai trò người đứng xem, rốt cuộc chuẩn bị động thủ.

Lúc trước sở dĩ hắn không ngăn cản đòn tấn công của Vô Tướng, chính là muốn nhìn xem hệ thống bảo vệ mà hệ thống thêm vào Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc có uy lực như thế nào.

Hiện giờ xem ra, uy lực của hệ thống bảo vệ rất thỏa đáng.

Sản phẩm của hệ thống, nhất định là tinh phẩm!

Đương nhiên, thực ra Lạc Xuyên cũng đã chuẩn bị đầy đủ.

Hắn nắm chắc vạn phần, dưới tình huống hệ thống bảo vệ không ngăn cản, hắn sẽ ra tay ngăn kim bát lại.

"Được rồi, dừng ở đây đi."

Một giọng nói thản nhiên vang lên từ phía sau Vô Tướng.

Vô Tướng cả kinh, đột nhiên nhớ tới Lạc Xuyên vẫn bị gã xem nhẹ lúc trước.

Người này là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành này.

Cửa hàng đáng sợ như thế, ông chủ làm sao có thể là một người bình thường?

Trong lòng xuất hiện rất nhiều suy nghĩ, trong nháy mắt mồ hôi lạnh chảy ra trên trán của Vô Tướng.

Gã nuốt ngụm nước bọt, trong mắt xuất hiện một tia tàn nhẫn, như là đã đưa ra một quyết định gì đó.

Sử dụng tay phải làm lưỡi đao, trực tiếp chém xuống vai trái!

Xích!

Một cánh tay trực tiếp rơi xuống mặt đất, máu màu đỏ tươi phun ra, nhuộm đỏ mặt đất.

Đồng thời, cũng làm cho áo cà sa màu đỏ sậm trên người Vô Tướng thoạt nhìn càng thêm yêu dị.

yêu tăng Vô Tướng , không những hành sự tàn nhẫn, mà còn tàn nhẫn đối với bản thân mình.

Thời điểm nhận thấy có điều gì đó không thích hợp, trực tiếp sử dụng chiêu thức áp đáy hòm.

"Ông chủ, cẩn thận, đây là Ma Phật Huyết Chú!"

Giọng nói nhắc nhở của Yêu Tử Yên vang lên từ trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Ma Phật Huyết Chú?

Lạc Xuyên nhíu mày.

Nghe cái tên có vẻ không phải là một công pháp tốt đẹp gì cả.

Hơn nữa không ngờ còn cần phải tự mình hại mình, chậc chậc, thật tàn

nhẫn đối với bản thân mình!

Mà sau khi chặt đứt cánh tay trái, khí tức trên người Vô Tướng giống như nước lên thì thuyền lên, vô cùng khủng bố!

Trong giây lát, đã vượt xa tu vi đỉnh cao của gã!

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt vẫn lạnh nhạt trước sau như một.

Sau mấy hơi thở, khí tức trên người Vô Tướng dần dần ổn định trở lại.

Ở trong cảm giác của Lạc Xuyên, thực lực của gã đại khái ở khoảng Tôn Giả tam phẩm.

Trả giá bằng một cánh tay, dưới tình huống hai lần bị trọng thương, mà có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng cấp độ, phẩm chất của cảnh giới Tôn Giả lên.

Không thể không nói, Ma Phật Huyết Chú này cũng có vài phần lợi hại.

Cũng không biết sau khi thực lực khôi phục, còn có tác dụng phụ gì còn lại hay không.

Bởi vậy xem ra, cái gọi là Ma Phật Huyết Chú này, căn bản không có tư cách so sánh với thanh cay!

Lạc Xuyên vươn tay phải của mình ra.

Vô Tướng thấy cảnh tượng như vậy, cả người không nhịn được trở nên căng cứng.

Trong bóng tối, dường như gã bị một khí tức đáng sợ nào đó khóa lại!

Nguy cơ tử vong!

Trốn!

Chạy được càng xa càng tốt!

Ý nghĩ về việc chạy trốn trong nháy mắt tràn ngập nội tâm của vô tướng.

Gã không còn quan tâm đến bất cứ điều gì, cánh tay phải còn sót lại mang theo huyết quang đột nhiên xé một cái, một khe nứt không gian tối đen xuất hiện.

Trong khe nứt không gian, là hắc ám vô cùng vô tận, không gian loạn

lưu khủng bố khuấy động.

Nhưng hiện tại, nhìn thấy cảnh tượng nguy hiểm này, trong lòng Vô Tướng không ngờ còn cảm thấy một chút vui sướng.

Ba!

Nhưng âm thanh búng tay thanh thúy truyền đến bên tai của Vô Tướng.

Gã hơi hoảng sợ phát hiện, âm thanh búng tay trôi qua, thân thể của gã không ngờ biến mất một cách quỷ dị!

Chương 246: Kết thúc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở trong quá trình này, thậm chí không có chút linh khí nào dao động cả.

Vô cùng quỷ dị!

Vô Tướng nhìn thấy thân thể mình trong nháy mắt đã biến mất hơn phân nửa, hoảng sợ gần chết.

Nháy mắt tiếp theo, một luồng ánh sáng màu vàng chui ra khỏi đỉnh đầu của gã, nhìn kỹ lại, dường như là một người tí hon.

Dáng vẻ của người tí hon chín phần tương tự với Vô Tướng.

"Ông chủ, đây là Chân Linh của gã!" Tiếng nhắc nhở của Yêu Tử Yên vang lên.

Người tu luyện cảnh giới Tôn Giả, có thể nói là đã hoàn toàn vượt ra phạm trù phàm nhân.

Cho dù thân thể bị huỷ diệt, chỉ cần Chân Linh còn tồn tại, cũng có thể trả một cái giá rất lớn để trùng sinh!

Sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn lạnh nhạt nhìn cảnh tượng này, ánh mắt không hề dao động một chút nào.

Chân Linh thoát ra thì có thể chạy thoát hay sao?

Ngây thơ!

Chân Linh gắt gao nhìn Lạc Xuyên một cái, trong mắt tràn ngập oán hận, rồi sau đó định nhảy vào vết nứt không gian.

Lúc này, toàn bộ thân thể của Vô Tướng đã biến mất một cách quỷ dị!

Nhưng ngay sau đó, trong miệng Chân Linh truyền đến một tiếng kinh hô không thể tin được: "Điều này sao có thể?"

Thân thể của Chân Linh tí hon, không ngờ lại dần dần mờ đi.

Vô Tướng cảm giác được ý thức của mình dần dần trở nên mơ hồ, hỗn loạn...

Trong nháy mắt, Chân Linh tan biến.

Vô Tướng, nhị phẩm Tôn Giả, đã chết!

Trong hẻm nhỏ lại khôi phục bình tĩnh.

Không để lại một chút dấu vết nào.

Yêu Tử Yên còn có chút thất thần.

yYu tăng Vô Tướng cứ chết đi như thế?

"Khụ khụ."

Một tiếng ho khan nhẹ nhàng vang lên, làm cho nàng phục hồi lại tinh thần.

Chẳng biết từ lúc nào, Lạc Xuyên đã đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này, khách hàng trong cửa hàng đều nhìn Lạc Xuyên với ánh mắt tràn đầy kính sợ, ngưỡng mộ...

Tuy rằng không biết thực lực của hòa thượng kia như thế nào, nhưng làm cho Tử Yên tỷ phải đối đãi một cách trịnh trọng như vậy.

Nhưng có thể xé rách không gian, thực lực tất nhiên không thể khinh thường!

Nhưng kết quả thì sao?

Còn chưa kịp vẫy tay, đã bị ông chủ búng tay một cái tiêu diệt.

Hiện tại, hình tượng cao lớn của Lạc Xuyên ở trong lòng mọi người lại nhiều thêm mấy tầng ánh sáng.

"Đa tạ ông chủ."

Yêu Tử Yên ngập ngừng một chút, nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên, thấp giọng nói.

Lạc Xuyên lại khoát tay áo: "Ngươi là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, ta là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành. Tên kia muốn tìm ngươi gây phiền phức, thì trước hết phải vượt qua cửa này của ta."

Giọng nói tuy bình thản, lại mang theo một loại khí phách không thể giải thích được.

Hắn nói tiếp: "Ta có chuyện, đi trên lầu một chuyến trước đã, Tử Yên

ngươi trông coi cửa hàng nhé."

"Đã biết ông chủ." Yêu Tử Yên trả lời một câu theo bản năng.

Sau đó Lạc Xuyên đi từ cầu thang bước lên lầu.

Nhìn thấy bóng dáng của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên không biết nghĩ tới điều gì, khóe miệng xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt.

Sau khi Lạc Xuyên rời đi, một loạt tiếng trò chuyện hưng phấn vang lên.

Trải qua bước nhạc đệm lúc trước, những khách hàng này đều rời khỏi thế giới giả thuyết, và tụ tập xung quanh quầy.

"Tính cách của ông chủ đúng là ngoài lạnh trong nóng." Cố Vân Hi cười cười, nói: "Đối với nhân viên của cửa hàng thật tốt."

"Đó là đương nhiên." Bộ Ly Ca gật đầu: "Từ ngày đầu tiên ta đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, ta đã nhìn thấu tính cách của ông chủ rồi!"

"Cũng không biết trong cửa hàng của ông chủ còn nhận nhân viên phục vụ hay không, ta rất hâm mộ Tử Yên tỷ." Giang Văn Thường thở dài, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Yêu Tử Yên.

Mọi người đều nháy mắt với Yêu Tử Yên, cười thiện ý.

Hiển nhiên, bọn họ đã nhìn ra chuyện gì đó.

Rất hiếm thấy, khuôn mặt của Yêu Tử Yên lại hơi đỏ lên.

Sau đó nàng ra vẻ hung ác nói: "Còn nhìn nữa! Thời gian ba giờ của các ngươi sắp hết rồi đấy!"

Chương 247: Nước khoáng không bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đã biết đã biết!"

"Tử Yên tỷ! Ngươi phải cố lên..."

Cùng với tiếng cười nói, mọi người dần dần tản đi.

Có người ở trong Tháp Thí Luyện chém giết, cũng có người ở trong giáo trình dạy nấu ăn trải nghiệm chiến đấu của cường giả.

Khởi Nguyên Thương Thành, lại khôi phục bình tĩnh.

Yêu Tử Yên ở phía sau quầy đứng chống cằm, hơi thất thần nhìn về phía trước.

Dường như nghĩ tới điều gì, trên gương mặt luôn xuất hiện một nụ cười dịu dàng…

Hơi thở biến mất, Cơ Vô Hối ở Hoàng thành nhẹ nhàng thở ra, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười tươi.

"Cảnh giới Tôn Giả thì như thế nào? Căn bản sẽ không phải là đối thủ của ông chủ." Bạch lão cười nói.

Trên khuôn mặt của đám người Ứng Vô Cực, Mộ Dung Hải Đường cũng lộ vẻ thoải mái.

Đệ Ngũ Bá Đao, Liễu Như Mị và Tam trưởng lão, trong ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Khởi Nguyên Thương Thành đều mang theo vẻ nghiêm túc.

Đồng thời, trong lòng còn tràn đầy nghi hoặc.

Cảnh giới Tôn Giả, cũng không phải là đối thủ hay sao?

Thực lực của ông chủ, rốt cuộc là cái gì…

Lúc này, Lạc Xuyên đã về tới phòng của hắn.

Nguyên nhân hắn đi vào nơi này, là bởi vì thời điểm Chân Linh của Vô Tướng biến mất, giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu hắn.

"Nhiệm vụ phụ đã hoàn thành, phần thưởng đã phát, xin ký chủ chú ý

kiểm tra và nhận."

Tuy rằng lúc nào được rút thưởng đều giống nhau, nhưng Lạc Xuyên đã khá lâu rồi không được rút thưởng, đương nhiên là có chút hưng phấn.

Cho nên, trước tiên đi về phòng của chính mình.

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, mở ra bảng thông tin của hệ thống.

Có một dòng thông tin được đánh dấu ở một vị trí cực kỳ bắt mắt phía trên bảng thông tin.

"Một cơ hội rút thưởng đặc biệt."

Lạc Xuyên không do dự nhiều, trực tiếp ấn vào.

Sau đó, cùng với một tiếng nổ "Ầm", một cái máy lồng cầu quay khổng lồ xuất hiện ở trước mặt Lạc Xuyên.

Hắn hít sâu một hơi, khóe mắt dường như hơi giật giật.

Bầu không khí đang tốt đẹp, tại sao bỗng nhiên lại có chút giống với việc rút thăm trúng số mấy xu khi hắn còn nhỏ…

Dưới lầu, hầu hết tất cả mọi người đều nghe thấy động tĩnh từ trên lầu truyền đến, khuôn mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Tiếng động này, ông chủ đang làm gì vậy?"

"Ai biết được! Nếu không ngươi đi lên nhìn xem?"

"Ừm... Hay là thôi đi..."

Nhưng lúc này, những khách hàng cũ của Khởi Nguyên Thương Thành như là Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân đều có chút hưng phấn.

"Ê, ngươi nói có phải là ông chủ chuẩn bị phát triển hàng hoá mới hay không?" Bộ Ly Ca chọc chọc Giang Thánh Quân ở bên cạnh, hưng phấn hỏi.

Giang Thánh Quân tạm dừng trò chơi của mình một cách bất đắc dĩ, nhún vai nói: "Tám chín phần mười là như vậy."

"Hàng hoá mới lần này, ta nhất định phải là người đầu tiên thể nghiệm!" Bộ Ly Ca lời thề son sắt nói.

…

Lắc lắc đầu, bỏ lại cảm giác không vui kia, Lạc Xuyên chuẩn bị ấn cái

nút màu đỏ của máy quay.

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nhịn không được hỏi một câu: "Hệ thống, thật sự không thể để cho người khác rút thay hay sao?"

Hiện tại Lạc Xuyên vẫn còn nhớ mãi không quên thể chất Thần Tài của Yêu Tử Yên.

"Không được."

Hệ thống trả lời rõ ràng, đánh nát ảo tưởng của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên thở dài, âm thầm oán thầm một câu: "Cứng nhắc!"

Sau đó, hắn ấn xuống cái nút màu đỏ.

Sau khi một loạt tiếng "ting ting" vang lên, máy quay dừng lại.

Lạc Xuyên hiếm khi xuất hiện một cảm giác khẩn trương, bàn tay hơi nắm chặt, hơi đổ mồ hôi.

Sau đó, trong ánh mắt mong chờ của Lạc Xuyên, một quả cầu băng màu lam rơi xuống.

Lại là quả cầu màu lam?

Tuy rằng màu xanh nước biển khác với màu băng lam, nhưng đều là màu lam —— ít nhất là Lạc Xuyên cho rằng như thế.

Trong lòng của Lạc Xuyên dâng lên một chút nghi hoặc và tò mò.

Chẳng lẽ lại là loại đồ uống gì đó?

m thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

"Chúc mừng ký chủ rút trúng hàng hoá đặc biệt: Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên."

"Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên: Tăng tư chất. Giá cả: 10.000 linh tinh / chai."

"Lưu ý: Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên mỗi ngày chỉ bán mười chai, mỗi người giới hạn sử dụng một lần!"

Máy lồng cầu quay biến mất.

Lạc Xuyên nhìn nước khoáng ở trong tay, sắc mặt không hề thay đổi.

Vốn hắn còn muốn có thể rút ngẫu nhiên được hàng hoá bình thường, tối thiểu cũng là đan dược, linh khí, võ kỹ vân vân.

Nhưng hiện tại thì sao…

Hệ thống quả nhiên không làm hắn thất vọng như mọi khi!

Sau mấy hơi thở, Lạc Xuyên khẽ thở dài.

Hắn đã thông suốt.

Nước khoáng thì nước khoáng đi, hiệu quả lợi hại là được.

Nước khoáng, chẳng qua chỉ là một vật dẫn mà thôi…

Chương 248: Tiên thiên linh thể

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Có thể tăng tư chất lên, có chút thú vị!"

Nhìn thấy giới thiệu của nước khoáng, Lạc Xuyên cảm thấy kinh ngạc.

Tư chất của một người, có thể nói là đã được định sẵn từ khi sinh ra.

Tư chất cũng có thể gọi là thiên phú.

Những người có thiên phú tu luyện có thể nói chỉ chiếm một phần nhỏ trong toàn bộ nhân loại.

Mà đối với người tu luyện mà nói, không cần nói cũng biết tầm quan trọng của tư chất.

Nó trực tiếp quan hệ đến tốc độ luyện hoá và hấp thu thiên địa linh khí của người tu luyện!

Một người tu luyện có thiên phú đứng đầu, tiến độ tu hành của một ngày có thể là mấy ngày hoặc hàng chục ngày của những người tu luyện có thiên phú bình thường!

Thiên phú hầu như không thể thay đổi, hơn nữa có quan hệ trực tiếp với cha mẹ của họ.

Cho nên, cuộc hôn nhân giữa các cường giả của thế lực lớn, làm cho thiên phú của hậu đại càng trở nên mạnh mẽ hơn!

Muốn thay đổi thiên phú của một người, gần như là chuyện không có khả năng thực hiện được!

Nhưng định luật này, chỉ sợ sau đó không lâu sẽ bị phá vỡ!

Lạc Xuyên không do dự, trực tiếp mở chai nước khoáng ra, uống một hơi cạn sạch.

Đặt cái chai rỗng lên trên bàn ở bên cạnh, Lạc Xuyên ợ một hơi.

Nước khoáng không có mùi vị, nhạt nhẽo giống như là nước bình thường.

Nhưng chuyện kế tiếp xảy ra, lại làm cho Lạc Xuyên mở to hai mắt vì

kinh ngạc.

Hắn chỉ cảm thấy bản thân như là đánh vỡ một cái gông xiềng, trong nháy mắt thân thể trở nên vô cùng nhẹ nhàng.

Loại cảm giác này cực kỳ huyền diệu, căn bản không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Nếu thật sự muốn hình dung mà nói, nó giống như là một người bị cận thị nhẹ lại tưởng rằng bản thân mình là người bình thường, bỗng nhiên đeo một cái kính phù hợp.

Cả thế giới đều trở nên vô cùng rõ ràng!

Hiện tại Lạc Xuyên thậm chí có thể cảm giác được rõ ràng linh khí chuyển động trong không khí xung quanh mình, chúng nó đang chuyển động giống như có sinh mệnh.

"Hiệu quả mạnh mẽ như vậy?" Lạc Xuyên kinh ngạc nói.

"Hiệu quả của nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên đối với việc nâng cao tư chất của mỗi người là khác nhau. Nói chung, thiên phú càng thấp, hiệu quả tăng lên càng rõ ràng."

Trên trán của Lạc Xuyên xuất hiện vài đường hắc tuyến mà dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Thiên phú càng thấp, hiệu quả tăng lên càng rõ ràng?

Vừa rồi sau khi uống nước khoáng xong, Lạc Xuyên tự nhận là thiên phú của mình tăng lên rất nhiều.

Nhưng sau khi nghe những gì hệ thống nói, Lạc Xuyên bỗng nhiên hiểu được điều gì đó.

Đây không phải là thay đổi cách nói, nói thiên phú của hắn thấp hay sao?

Không nhịn được!

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, chuẩn bị phản bác.

Nhưng lời nói của hệ thống lại tiếp tục vang lên: "Đương nhiên, cũng có tình huống đặc thù, trong đại đa số các trường hợp, việc tăng tư chất lên đều không xác định, còn liên quan đến vận may. Tư chất hiện tại của ký chủ, so với lúc trước đã có thay đổi thực chất, vận may vượt xa người

thường!"

Lạc Xuyên mỉm cười: "Hệ thống, về sau nói xong trong một lần duy nhất, thiếu chút nữa phải nhận đại đao bốn mươi thước của ta."

Hệ thống: …

Lạc Xuyên hắng giọng, tiếp tục hỏi: "Hệ thống ngươi nói thiên phú của ta đã có thực chất tăng lên? Cụ thể là cái gì?"

Hắn quả thật cảm giác được thân thể của mình trở nên rất không bình thường.

"Thể chất hiện tại của ký chủ, đã tiến giai lên tiên thiên linh thể. Hoà cùng thiên địa linh khí, con đường tu hành không có bình cảnh, tốc độ tu luyện tăng lên trên diện rộng." Hệ thống giải thích.

Lạc Xuyên gật đầu hiểu rõ, những hắn luôn cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp.

Khoan đã!

Mấy thứ mà hệ thống nói này, giống như không có tác dụng gì với bản thân mình cả!

Lạc Xuyên tăng thực lực lên là dựa vào cái gì?

Chính là linh tinh được phân chia!

Hoà cùng thiên địa linh khí thì có ích lợi gì?

Hơn nữa hắn tiến giai vốn không có bình cảnh.

Tốc độ tu luyện cũng chỉ quan hệ với doanh số tiêu thụ.

Như vậy xem ra, tiên thiên linh thể quả thật là không có tác dụng gì…

Chương 249: Núi Tu Di

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên cảm giác có chút dở khóc dở cười.

Loại thể chất có thể nói là yêu nghiệt này, nếu là người khác có được, sẽ mừng rỡ như điên.

Làm sao khi tới chỗ hắn, lại biến thành một cái gân gà?

Dường như đã nhận ra tâm trạng không nói nên lời của Lạc Xuyên, hệ thống trầm mặc một chút, nói: "Muốn tăng thực lực của ký chủ lên, không chỉ dựa vào việc phân chia doanh thu."

Nghe vậy, Lạc Xuyên bỗng nhiên giật mình.

Đúng vậy, tuy rằng hiện tại hắn có thể dựa vào việc chia doanh thu để nhanh chóng tăng thực lực của mình lên.

Nhưng khi thực lực của hắn tăng lên một mức độ nhất định thì sao?

Phải biết rằng dựa vào việc phân chia để tăng thực lực lên, mỗi một cấp độ đều cần tăng lên gấp mười lần!

Đến cuối cùng, chỉ sợ sẽ đạt tới một con số thiên văn!

Lạc Xuyên gật đầu, cười khẽ, nói: "Xem ra thể chất này cũng không tồi."

Hệ thống không trả lời, tiến vào trạng thái lặn xuống nước…

Thiên Lan đại lục.

Tây Vực.

Nơi này là quốc gia của Phật môn.

Ở thành trì của nhân loại, trong thôn xóm, không chỗ nào mà không thấy tượng Phật được cung phụng.

Trung tâm của Tây Vực, là thánh địa trong lòng vô số tín đồ.

Nơi này, có dãy núi kéo dài không dứt.

Trong không khí có linh khí nồng đậm, đã ngưng kết thành sương mù dày đặc.

Chỗ trung tâm nhất của dãy núi, có một ngọn núi cao.

Trên núi cao có vô số chùa chiền rộng lớn và rực rỡ.

Ngọn núi cao có một cái tên vang dội —— núi Tu Di!

Trong không khí tràn ngập mùi đàn hương nhàn nhạt, còn có phật âm vang vọng phiêu đãng.

Phạn âm như có như không, thần phật dị tượng đầy trời!

Vô số tín đồ nhìn về phía núi Tu Di với vẻ kính sợ, từng luồng tín ngưỡng vô hình tuôn ra.

Trong núi Tu Di, bên trong một động quật.

Vô số ngọn đèn dầu được đặt ở chỗ lõm trên bức tường đá.

Ánh đèn rải rác, tựa như ảo mộng.

Có một chú tiểu cầm cái chổi trong tay, dọn dẹp mặt đất một cách cẩn thận.

Thời điểm nhìn về phía những ngọn đèn dầu này, khuôn mặt lộ vẻ kính sợ.

Bỗng nhiên, có một cơn gió thổi lên.

Trên đỉnh bức tường đá có một ngọn đèn dầu có màu đỏ tươi lập lòe lúc sáng lúc tối.

Trong nháy mắt, nó đã bị dập tắt hoàn toàn.

Trong bóng tối, dường như có một đạo thần niệm không cam lòng đang gào thét.

Chú tiểu thấy cảnh tượng như vậy, đã sợ đến ngây người.

Đứng ở nơi đó, không biết nên làm cái gì.

Những ngọn đèn dầu được cất giữ trong động quật này, đều là ngọn lửa bản mệnh của các Phật tử có Phật pháp thâm hậu của núi Tu Di.

Ngọn đèn tắt, có nghĩa là người đó đã bỏ mình!

Sau mười mấy hơi thở, chú tiểu rốt cục lấy lại tinh thần.

Ném cái chổi, vội vội vàng vàng chạy ra khỏi động quật.

Trong mơ hồ có tiếng kinh hô bối rối vang lên: "Không tốt! Có ngọn đèn bị tắt…"

…

Núi Tu Di, chủ điện.

Nơi này là chỗ Phật Tổ giảng kinh.

Xung quanh đại điện, có vô số đệ tử Phật môn thực lực mạnh mẽ.

Phật Tổ ngồi ngay ngắn vu trên đài cao trong đại điện, xung quanh người là Phật quang màu vàng rực.

Quanh thân, có các loại dị tượng tiêu tan, từng đóa kim liên không ngừng biến ảo, rụng xuống và tàn lụi.

Khuôn mặt của Phật Tổ cũng không ngừng thay đổi.

Khi thì là một ông lão, một nam tử trung niên, lại có khi thì là phụ nhân, cô gái...

Phật môn bí điển, mỗi người một vẻ!

Nghe đồn, Phật Tổ vì muốn hiểu được Phật pháp, từ bỏ một thân tu vi của mình, du lịch thế tục, thể nghiệm bách thái nhân sinh.

Trải qua vô tận năm tháng, công đức viên mãn, rốt cục tu thành mỗi người một vẻ!

Về thực lực của Phật Tổ, căn bản không có ai biết được.

Nghe đồn, mấy trăm năm trước từng có tuyệt thế yêu hầu xuất thế, vô cùng uy thế.

Thực lực đủ để sánh với Tôn Giả!

Phật Tổ ra tay, chỉ dùng một chưởng đã trấn áp nó.

Lúc ấy, còn có người đoán.

Thực lực của Phật Tổ chỉ sợ đã vượt xa cảnh giới Tôn Giả!

Phía trên Tôn Giả, là Thánh Nhân.

Nhưng một người tu luyện có cảnh giới như thế, đã lâu lắm rồi không xuất hiện trên Thiên Lan đại lục…

Lời editor: Muội xin chân thành cảm ơn đại thần Redworm đã đẩy 40KP cho truyện!!!! Chòi oi cố gắng lên các đại thần ơi, chỉ thiếu chút xíu KP nữa thôi là lọt Top 20 rồi!!!!! Huhu... Hôm nay muội bạo thêm 2c nha!!!!

Chương 250: Phật giả, Phật giả!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Núi Tu Di, xung quanh đại điện, sắc mặt của một đám đệ tử Phật môn vô cùng nghiêm túc.

Ngay vừa rồi, bọn họ biết được một tin tức chấn động.

Vô Tướng, đã chết!

Tuy rằng đối với cách làm việc tùy tâm sở dục của yêu tăng Vô Tướng, hầu hết đệ tử Phật môn đều cực kỳ khinh thường.

Nhưng dù nói như thế nào, Vô Tướng vẫn là đệ tử của núi Tu Di.

Vô Tướng bị giết, đó là mặt mũi của núi Tu Di!

Mà núi Tu Di là thánh địa của Phật môn, cái quan trọng nhất, chính là mặt mũi!

Cho nên, không thể nhẫn nhịn!

"Phật Tổ, Vô Tướng bị giết, chắc chắn không thể thoát khỏi việc có quan hệ với mấy thế lực kia!"

"Phật Tổ, Vô Tướng sư huynh không thể bị giết một cách vô ích!"

"Xin Phật Tổ vì Vô Tướng sư huynh lấy lại công đạo…"

Một loạt tiếng khẩn cầu không ngừng vang lên.

Núi Tu Di có ảnh hưởng trong một phạm vi khổng lồ, tự nhiên làm cho các thế lực đỉnh cao khác đỏ mắt ghen tị.

Tuy rằng các thế lực ở bên ngoài không giao phong với nhau, những lại vụng trộm ngáng chân đối phương.

Nhưng Vô Tướng thân là Tôn Giả nhị phẩm, nhất định là một trong những người có chiến lực cao nhất của núi Tu Di.

Vô Tướng bị giết, núi Tu Di tự nhiên sẽ không ngồi xem mặc kệ!

"Phù Đồ Tôn Giả, việc này, cứ giao cho ngươi xử trí thì thế nào?"

Phật Tổ hỏi, trong giọng nói mang theo một loạt tiếng Phạn m.

Nhìn theo ánh mắt của Phật Tổ, ngồi cuối là một lão tăng mặc áo cà sa.

Khuôn mặt của lão tăng vô cùng lạnh lùng, trên người không có một chút khí tức nào truyền ra.

Nhưng lại giống như ngân hà vô tận chứa sức mạnh lớn lao!

Phù Đồ Tôn Giả, thời điểm chưa từng quy y Phật môn, y cũng có hung danh hiển hách ở trên Thiên Lan đại lục!

Với thực lực của y, nhiều thế lực bị giết mà giận không dám nói gì!

Cuối cùng, vẫn là Phật Tổ xuất hiện, độ y vào núi Tu Di của Phật môn.

Mà Phù Đồ Tôn Giả chính là sư phụ của Vô Tướng!

Y nổi tiếng bao che khuyết điểm, không thua hung danh một chút nào!

"Cẩn tuân chỉ lệnh của Phật Tổ." Phù Đồ Tôn Giả hơi vuốt cằm.

Thời điểm ngẩng đầu lên, trong đôi mắt tối đen của y, giống như có biển máu đang chìm nổi.

Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật.

Dao mổ trong tay có thể dễ dàng buông xuống, nhưng trong lòng thì chưa biết chừng…

Nhìn thấy Phù Đồ Tôn Giả mặc áo đen, một đám đệ tử Phật môn đều không nhịn được cái rùng mình một cái.

Không ngờ Phật Tổ lại để Phù Đồ Tôn Giả ra mặt, xem ra thật sự tức giận.

Thiên Lan đại lục chỉ sợ phải rung chuyển một phen:

"Để ta tìm xem Vô Tướng chết ở nơi nào."

Giọng nói của Phật Tổ vang lên, dần dần nhắm hai mắt lại.

Ở xung quanh hắn ta giống như có một con sông thời không đang chảy xuôi.

Phật Tổ, không ngờ đã thăm dòm tới đại đạo thời không!

"Ảnh Sát bảng... Dãy núi Cửu Diệu, Thiên Tinh đế quốc, thành Cửu Diệu."

Lấy một loại thị giác đặc thù, Phật Tổ "Nhìn thấy" đủ loại sự tình mà Vô Tướng yêu đã trải qua.

Nhưng khi Phật Tổ hướng ánh mắt về phía thành Cửu Diệu, bỗng nhiên

cảm giác được chỗ quỷ dị!

Không ngờ hắn ta không thể nhìn thấy một chút dấu vết nào của thành Cửu Diệu!

Giống như là nhân quả ở nơi đó đã bị cưỡng chế hủy diệt.

Trong mắt của Phật Tổ xuất hiện một tia cảm thấy hứng thú được che dấu rất sâu.

Đã không biết bao nhiêu lâu rồi, hắn ta mới xuất hiện loại tâm tình này.

"Thú vị, thật sự thú vị…"

Phật Tổ chậm rãi mở hai mắt ra, dòng chảy thời không đều biến mất.

"Thiên Tinh đế quốc, thành Cửu Diệu."

Phật Tổ mở miệng, nói ra tên một khu vực.

"Tuân mệnh." Phù Đồ Tôn Giả trả lời.

Một đám đệ tử Phật môn ở xung quanh, chút không cảm giác được có chỗ nào đó không ổn.

Trái lại khuôn mặt đều lộ vẻ vui sướng.

Tôn nghiêm của Phật môn, không thể bị si nhục!

Phải biết rằng một người tu luyện có thực lực như Phù Đồ Tôn Giả, dễ dàng có thể hủy diệt một địa vực rộng mấy trăm dặm!

Đến lúc đó, sẽ có bao nhiêu sinh linh bị hại, hoàn toàn là một con số trên trời!

Mà những đệ tử Phật môn của núi Tu Di này, hoàn toàn không quan tâm đến điều này!

Phổ độ chúng sinh, chúng sinh như con kiến!

Phật giả, phật giả…

Lời editor: Chòi oi lại có thêm một đại thần nữa kiên nhẫn đọc mấy lời lảm nhảm của muội!!!!! Chân thành cảm ơn đại thần @Schwasabi đã đẩy KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng. Bạo thêm ba chương nữa, kết hợp với 2c bạo vừa nãy là hôm nay bạo thêm 5c nha các đại thần ơi!!!

Chương 251: Tiến triển có vẻ hơi khủng

Editor: Thảo Đào

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi chuẩn bị dùng cơm trưa, Lạc Xuyên đi xuống dưới nhà.

Trong cửa hàng lúc này đã không có khách vãng lai, chỉ có một mình Yêu Tử Yên đang ngồi ở sau quầy.

Thấy Lạc Xuyên đi xuống, Yêu Tử Yên đứng lên, cười cười chào hỏi: "Ông chủ."

Nhìn Lạc Xuyên, đáy mắt Yêu Tử Yên thoáng một tia nghi hoặc.

Bằng vào sự nhạy bén đặc biệt của Yêu tộc, nàng có thể nhận ra, hình như ông chủ có điểm nào đó khác trước.

Nhưng là khác ở chỗ nào, nàng lại không thể nói rõ.

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó lấy ra một lọ nước khoáng từ trong không gian của hệ thống, đưa cho Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên nhận lấy, hỏi: "Ông chủ, đây là..."

"Nước khoáng, có thể tăng cao tư chất." Lạc Xuyên bình thản nói.

"Ồ, tăng cao tư chất ư..." Yêu Tử Yên gật đầu, lặp lại một câu theo bản năng.

Sau đó, nàng chợt nhận ra có chỗ nào đó không bình thường.

"Tăng cao tư chất?" Yêu Tử Yên trừng to mắt, mặt lộ vẻ không sao tin nổi, buột miệng hô lên kinh ngạc, "Ông chủ, có phải ngươi đang nói giỡn với ta không?"

"Có phải nói giỡn với ngươi không, thử một chút là biết liền chứ gì!" Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Yêu Tử Yên cười gượng một tiếng, ông chủ nói chuyện bình thản như vậy, xem ra là thật rồi.

Tăng cao tư chất, nói nghe đơn giản, nhưng toàn bộ Thiên Lan đại lục từ xưa đến nay, Yêu Tử Yên không nghe nói có mấy người làm được.

Nàng thật không ngờ, thứ thần kì như vậy lại đột nhiên xuất hiện trước

mặt mình một cách nhẹ bỗng như thế.

"Ông chủ, chẳng lẽ đây là hàng mới trong cửa hàng à?" Yêu Tử Yên bỗng nhớ tới điều gì, bèn kinh ngạc hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng thế, nước khoáng thương hiệu Khởi Nguyên, giá mười ngàn linh tinh, mỗi ngày giới hạn 10 chai."

Yêu Tử Yên tiếp tục cười khổ.

Nước khoáng có thể tăng tư chất, lại chỉ bán có mười ngàn linh tinh một chai, đây quả đúng là phong cách phá sản của ông chủ rồi!

"Ông chủ, loại nước này, một người có thể uống nhiều lần không?"

Yêu Tử Yên bỗng nghĩ tới một khả năng.

Nếu có thể sử dụng một số lượng lớn nước khoáng, vậy chẳng phải thiên phú có khả năng tăng cao không hạn chế sao?

Lạc Xuyên lắc đầu: "Dĩ nhiên không thể. Thứ nước này, chỉ có lần đầu sử dụng mới có hiệu quả tăng cao tư chất."

Yêu Tử Yên thở ra nhẹ nhõm: "Ta biết ngay mà."

Quả nhiên, ý tưởng to gan lớn mật trong đầu mình là điều không thể xảy ra.

Sau đó, Yêu Tử Yên ngửa cổ dốc sạch chai nước khoáng vào miệng ngay trước mặt Lạc Xuyên.

Uống xong, nàng nhắm mắt lại, vài giây sau, Yêu Tử Yên vẫn lẳng lặng đứng đó.

Lạc Xuyên thấy thế, lòng thoáng nghi hoặc.

Sao lại không có tiến triển gì?

Chẳng lẽ có tăng nhưng tăng quá ít, không thấy rõ?

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, Yêu Tử Yên bỗng mở bừng hai mắt.

Những tia sáng ánh tím rực rỡ chói mắt lặng lẽ di chuyển trong con ngươi nàng, luồng linh khí màu tím quanh thân cũng mãnh liệt vận hành.

Mái tóc dài màu tím không gió tự tung bay, thoạt nhìn vừa tà dị lại vừa yêu mị.

Đồng thời, khí tức của Yêu Tử Yên đã liên tục nhảy vọt.

Lạc Xuyên thấy thế, không biết nên nói gì đây.

Tiến triển thế này, hơi quá rồi đi?

Chỉ là tăng tư chất lên chút xíu thôi, rốt cuộc thân thể Yêu Tử Yên gặp chuyện gì vậy?

Yêu Tử Yên là nhân viên của cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành mà không thấy hệ thống nhắc nhở điều gì.

Vì thế, Lạc Xuyên biết nàng ấy không gặp vấn đề nguy hiểm gì, cho nên không quá lo lắng, chỉ lẳng lặng đứng đợi nàng kết thúc quá trình biến hóa này.

Thời gian thong thả trôi đi, vầng sáng ánh tím quanh người Yêu Tử Yên càng lúc càng dày đặc và rực rỡ.

Sau đó, Lạc Xuyên kinh ngạc nhận ra, trong không khí dường như vừa xuất hiện ảo ảnh của một con yêu thú kỳ dị.

Chương 252: Vua may mắn quả vẫn là vua may mắn

Editor: Thảo Đào

Phụ trách: Vô Tà Team

Ảo ảnh thoạt trông giống một con Yêu Hồ, hình dáng huyền diệu, dáng điệu uyển chuyển, điểm khiến người ta chú ý nhất chính là chín cái đuôi sau lưng Yêu Hồ.

Chín cái đuôi đong đưa, phảng phất mang một khí tức hủy thiên diệt địa!

Nếu để những thế lực lớn kia nhìn thấy ảo ảnh Yêu Hồ này, chắc chắn sẽ chấn kinh rớt cằm.

Chín đuôi, hào quang ánh tím quanh thân, đây là Tử Thiên Hồ - một thần thú thượng cổ!

Nghe đồn, Tử Thiên Hồ này, cứ mỗi một lần tiến giai lên một đại cảnh giới thì sẽ mọc thêm một đuôi.

Chín đuôi, tương đương với trình độ vượt qua Thánh Nhân!

Trong truyền thuyết của Thiên Lan đại lục, chưa bao giờ xuất hiện loại thần thú như Cửu Vĩ Tử Thiên Hồ này!

Đương nhiên, hết thảy những điều này, Lạc Xuyên còn chưa biết.

Hiện tại hắn đang hào hứng nhìn ảo ảnh Yêu Hồ sau lưng Yêu Tử Yên, như là rất có hứng thú.

Yêu Tử Yên là hoàng tộc yêu thú, bản thể lại là một con hồ yêu sao?

Thoạt nhìn lông dày mượt thật, sờ vào chắc chắn sẽ rất thích...

Không biết vì sao, suy nghĩ của Lạc Xuyên bỗng chắp cánh bay về một phương hướng kì quái nào đó...

Lắc lắc đầu, hất ý tưởng kì quái kia ra ngoài, Lạc Xuyên nhìn Yêu Tử Yên, mắt bỗng sáng rực lên.

Hắn vừa nghĩ tới một vấn đề.

Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, mình là chủ cửa hàng, có quyền kiểm tra thông tin cá nhân của nàng ta mà

nhỉ!

Không do dự một giây Lạc Xuyên lập tức nghĩ đến chuyện này.

Ngay sau khi trong đầu nảy ra ý định kiểm tra tin tức cá nhân của Yêu Tử Yên, một hình chiếu nửa trong suốt xuất hiện bên cạnh nàng.

Trên màn hình hiện lên những dòng tin sau:

"Họ tên: Yêu Tử Yên

Thân phận: Hoàng tộc yêu thú (có huyết mạch phản tổ Tử Thiên Hồ)

Tu vi: Tôn Giả nhất phẩm

Chức vị trước mắt: Nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành

Ghi chú: Chức vị này không phù hợp với chức vị được hệ thống đề cử, hệ thống nhiệt liệt kiến nghị đổi thành chức vị bà chủ!"

Nhìn thấy dòng ghi chú cực kì bắt mắt bên dưới, Lạc Xuyên âm thầm lườm một cái.

Chuyện từ đời nào rồi mà hệ thống ngươi còn chưa chịu thôi đi hả!

Hệ thống ngươi cũng thật là bướng bỉnh, bám dai ghê!

Lạc Xuyên cạn lời, chỉ có thể càm ràm vài câu trong thâm tâm, sau đó nhanh nhẹn quên đi.

Lúc này, hắn đột nhiên chú ý tới câu chú thích sau thân phận của Yêu Tử Yên.

"Huyết mạch phản tổ Tử Thiên Hồ? Đấy là cái gì, hệ thống?"

Lạc Xuyên không hiểu lắm, thế cho nên hắn bèn thầm gọi hệ thống ra hỏi như mọi khi.

"Tử Thiên Hồ là một chủng tộc thần thú thượng cổ. Mỗi lần tiến giai vượt một đại cảnh giới sẽ mọc thêm một đuôi." Hệ thống giải thích.

Thần thú thượng cổ à?

Nghe có vẻ lợi hại đây!

Lạc Xuyên cảm thấy mình như vừa bị đánh trúng mười ngàn điểm tổn thương!

Vua may mắn quả không hổ là vua may mắn!

Một lọ nước khoáng thôi đã lập tức kích hoạt huyết mạch phản tổ.

Chứng kiến sự thần diệu này, hắn cảm thấy Tiên Thiên linh thể mình vừa có được bỗng trở nên không ngon lành như trước nữa...

Lạc Xuyên đứng bên cạnh, bảo hộ cho Yêu Tử Yên, phòng ngừa nàng bị quấy rầy nửa chừng.

Dù bọn họ đang ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, nằm trong vùng bảo vệ của hệ thống an ninh, trình độ an toàn cao không cần nói, nhưng Lạc Xuyên vẫn làm vậy theo bản năng.

Mấy phút sau, ảo ảnh Tử Thiên Hồ dần dần mờ đi, cuối cùng, nó dung nhập vào thân thể Yêu Tử Yên.

Vầng hào quang ánh tím dần biến mất, xung quanh trở lại như thường.

Mí mắt Yêu Tử Yên thoáng run nhẹ, sau đó chầm chậm mở ra, một tia sáng ánh tím chói mắt lóe lên từ con ngươi nàng, khiến nàng trông càng thêm cao quý và thần bí!

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, tia sáng lạ trong mắt dần biến mất.

Nàng nhìn sang Lạc Xuyên bên cạnh, sắc mặt cực kì kích động và hưng phấn: "Cảm ơn ông chủ!"

Yêu Tử Yên trịnh trọng nói.

Huyết mạch phản tổ, đối với yêu thú Hoàng tộc thật sự là một ân điển cực lớn!

Lạc Xuyên lắc đầu, bình thản nói: "Đây là cơ duyên của chính ngươi, không liên quan gì tới ta cả!"

Chương 253: Lôi kiếp giáng xuống

Editor: Thảo Đào

Phụ trách: Vô Tà Team

Một nụ cười dịu dàng như trăm hoa nở rộ thoáng hiện trên gương mặt đẹp tuyệt của Yêu Tử Yên.

Lời đáp như vậy quả đúng là phong cách quen thuộc của ông chủ!

Ầm ầm!

Bỗng bên ngoài vang lên những tiếng sấm sét trầm trầm nặng nề.

Chẳng biết tự bao giờ, mây đen đã bao phủ khắp bầu trời.

Cả bầu trời thành Cửu Diệu đen kịt như đổ mực, mây cuồn cuộn như sôi trào, trông hệt một mảnh đại dương mênh mông hắc ám.

Những tia sét chói lòa lóe lên rồi biến mất giữa bầu trời nhưng vẫn kịp rọi sáng cả một vùng trời trong tích tắc, làm người ta có dịp thấy được bầu trời đen đặc những đụn mây đang cuồn cuộn cuốn về đây.

Một khí tức nặng nề mang tính hủy diệt đang bao trùm khắp trời, khủng bố vô song.

Yêu Tử Yên đã nhận ra sự khác thường ở bên ngoài, nàng lập tức biến sắc.

Tình hình này, nhất định là lôi kiếp rồi.

Hơn nữa, trông như là lôi kiếp do nàng dẫn tới!

...

Trong dãy núi Cửu Diệu tiếp giáp với thành Cửu Diệu, vô số yêu thú đang phủ phục trên mặt đất, run rẩy dưới thiên uy cuồn cuộn.

Ngay cả những cường giả cảnh giới Vấn Đạo cũng không có bất kì năng lực nào chống lại nổi!

Xích Kim Huyền Tước do Lăng Vân học viện mang tới đang cư trú trong một sơn động bên trong dãy núi Cửu Diệu cũng ngước nhìn trời, đáy mắt tràn đầy kinh sợ.

Nó là yêu thú còn sót lại từ thời thượng cổ, ký ức di truyền trong huyết

mạch giúp nó cảm nhận được ý định hủy diệt ẩn chứa trong những lớp mây đen cuồn cuộn kia.

Đây là kiếp nạn của một vật nghịch thiên sắp xuất thế!

Cửu U Lôi Ưng vốn có thể nuốt sấm sét.

Nếu là mây đen bình thường, nó đã hưng phấn lao lên từ lâu, nhưng hiện tại, nó đang cố gắng thu khí tức cá nhân lại, như đang sợ những đám mây đen trên kia chú ý tới mình.

Mây đen và sấm sét này không phải thứ nó có thể mơ tưởng!

Cùng lúc đó, bên trong thành Cửu Diệu, một đám người tu luyện cũng đã nhận ra sự khác thường trên không trung.

Mây đen xuất hiện một cách đột ngột dị thường và cực nhanh, chỉ vài phút ngắn ngủi đã bao phủ cả một vùng trời.

Khi bọn họ định thần lại, khắp chốn đã chìm trong bóng tối đen đặc.

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn bầu trời đen kịt mây, kinh hãi nói: "Loại sấm sét thế này, chẳng lẽ cũng là lôi kiếp?"

Bạch lão trông cũng cực kì căng thẳng.

Sấm sét hội tụ trong những cuộn mây đen kia đã vượt xa lôi kiếp trước đây của ông ta.

Chính xác mà nói, hai bên thực sự không cách nào so với nhau được, vì đẳng cấp khác biệt quá nhiều.

Bạch lão có thể cảm nhận rõ, chỉ cần một tia sét ẩn trong đám mây kia đánh xuống, ông ta tuyệt đối không ngăn cản nổi!

Cần nhắc lại rằng Bạch lão đã là Vấn Đạo cửu phẩm, vậy mà dưới kiếp vân này vẫn cảm thấy bản thân bé nhỏ bất lực như một con sâu cái kiến.

Vậy thì, mây đen kia rốt cuộc đang bị thứ gì dẫn ra?

Bạch lão hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Lôi kiếp ở trình độ này đã không đơn thuần chỉ là lôi kiếp mà giống như muốn hủy diệt!"

Tu sĩ và yêu thú độ kiếp đều vô cùng trắc trở, thậm chí có thể nói là chín

phần chết một phần sống cũng không quá.

Song dù sao cũng có đường sống mà hi vọng.

Trời không tuyệt đường người, lôi kiếp cũng vậy.

Nhưng Bạch lão nhìn lôi kiếp trên bầu trời lúc này, hoàn toàn không tìm được một phần sinh cơ.

Có thể nói, nó xuất hiện, mục đích hoàn toàn là để hủy diệt!

Thật sự thì Bạch lão cũng mới chỉ nhìn thấy loại hiện tượng thế này trong những cuốn sách về thượng cổ mà thôi!

Khi một số vật xuất hiện trái với ý trời, thường sẽ dẫn tới lôi kiếp mang tính hủy diệt thế này!

Bởi vì ông trời không cho phép nó xuất hiện!

Đương nhiên, nếu thành công đi ngược ý trời, vượt qua lôi kiếp, thì cái lợi lớn thế nào không cần nói cũng biết.

Còn cụ thể cái lợi đó là gì, trong sách cổ không nói cụ thể, chỉ lược sơ vài dòng.

Hẳn chính tác giả cũng chưa từng biết đến...

Đương nhiên, hiện không phải là lúc suy nghĩ đến những thứ này.

Với cường độ lôi kiếp kia, chưa nói một luồng sét đánh xuống, chỉ cần một tia lọt ra thôi cũng đã đủ sức diệt cả thành Cửu Diệu.

Chương 254: Cuộc sống hàng ngày của cư dân trong thành Cửu Diệu

Editor: Thảo Đào

Phụ trách: Vô Tà Team

Hiện giờ, thành Cửu Diệu đã lâm vào thời khắc sinh tử tồn vong!

Cơ Vô Hối cười khổ: "Nhưng chúng ta có thể làm gì được? Loại lôi kiếp này, đâu phải trình độ mà con người có thể ngăn cản nổi?"

Bạch lão trầm mặc.

Bỗng, ông ta nghĩ tới điều gì đó, mắt chợt sáng lên.

Cơ Vô Hối cũng vậy.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, nhanh chóng nhận ra ý tưởng của đối phương.

Cơ Vô Hối nuốt nước miếng, đưa mắt nhìn về phía Đông, nơi con hẻm có Khởi Nguyên Thương Thành.

"Bạch lão, lôi kiếp này không phải do ông chủ làm ra đấy chứ?"

Trước đó, khi đang trong giờ mở cửa làm ăn mà ông chủ bỗng đứng dậy lên tầng trên, các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều đã hết sức nghi hoặc.

Lạc Xuyên chưa từng làm thế bao giờ.

Sau đó, trên tầng bỗng dội xuống một tiếng động thật lớn, khiến cho cả đám khách hàng lao nhao suy đoán.

Chẳng lẽ, ông chủ lại vừa làm ra sản phẩm gì mới?

Việc này Cơ Vô Hối và Bạch lão chỉ từng được nghe Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân thuật lại, không tận mắt chứng kiến.

Bạch lão ngập ngừng nói, vẻ không chắc chắn lắm: "Ừm, rất có khả năng đấy."

Cơ Vô Hối hơi do dự rồi nói: "Bạch lão, không biết ngươi có nhận thấy không, trước khi lôi kiếp xuất hiện, phía Khởi Nguyên Thương Thành hình như có thứ gì đó rất khủng bố."

Bạch lão nhìn sang Cơ Vô Hối, lộ vẻ nghi hoặc lại kinh ngạc, song vẫn gật đầu: "Đúng rồi, ta cũng cảm thấy như vậy. Nếu bệ hạ không nhắc tới, ta còn tưởng mình ngộ nhận."

Thứ hai người đang đề cập tới hẳn chính là những dị tượng sinh ra khi huyết mạch phản tổ của Yêu Tử Yên xuất hiện.

Có lẽ đây chính là sự cảm ứng với thiên địa của người tu hành khi đạt tới cảnh giới nhất định.

Cần nhớ rằng, Khởi Nguyên Thương Thành có tác dụng che đậy linh lực không tầm thường chút nào đâu.

Cơ Vô Hối thở ra một hơi nhẹ nhõm như vừa trút được gánh nặng: "Nếu vậy thì không cần lo lắng làm gì."

Hắn ta thấy, với thực lực của ông chủ thì một thiên kiếp nho nhỏ thế này chẳng đáng kể gì, dù uy lực của nó có lớn hơn nữa cũng sẽ không tạo ra bất trắc nào được.

Yên tăng Vô Tướng, một Tôn Giả nhị phẩm mà còn bị ông chủ giết chết trong một chiêu cơ mà...

Có điều, trong lòng Cơ Vô Hối vẫn là rất bất đắc dĩ.

Rõ ràng tính cách ông chủ có vẻ rất lãnh đạm dửng dưng, vì sao cứ liên tục gây chuyện như vậy nhỉ?

Không hiểu nổi nữa...

Đám người bên Ứng Vô Cực cũng cười khổ.

Bọn họ cũng đã nhận ra lôi kiếp sắp giáng xuống.

Đồng thời, trong lòng họ cũng có suy đoán riêng.

Mới yên tĩnh chưa được bao lâu mà ông chủ lại làm ra chuyện lớn như vậy nữa rồi.

Cùng với đó, ai nấy đều cực kì tò mò.

Không biết rốt cuộc là thứ gì mà có thể dẫn ra lôi kiếp mạnh cỡ này nhỉ?

Khẩn trương thì vẫn khẩn trương thôi, nhưng mọi người đều cực kì tin tưởng vào thực lực của Lạc Xuyên nên hưng phấn vẫn vượt xa khẩn

trương.

Bọn họ đã lên kế hoạch, chiều nay, đợi khi xong việc này thì rủ nhau qua Khởi Nguyên Thương Thành một chuyến.

Rầm rộ như thế kia, hẳn là do sản phẩm mới mà ông chủ làm ra rồi.

Tương tự như vậy, đám cư dân của thành Cửu Diệu nhìn thấy dị tượng trên bầu trời thì lập tức hoảng sợ, đồng thời cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ, không biết nên khóc hay cười nữa đây.

Có còn để người ta sống yên thân không vậy trời?

Mới hơn một tháng ngắn ngủi mà thành Cửu Diệu đã xảy ra bao nhiêu chuyện kinh thiên động địa rồi?

Dù bọn họ không ốm không đau thì khéo cũng bị đau tim vì giật mình sợ hãi liên tục đấy.

Thậm chí còn có không ít người toan tính, có nên chuyển nhà khỏi đây không nhỉ?

Tuy mỗi lần trời đất xuất hiện dị tượng chỉ theo trường phái sấm to mưa nhỏ mà thôi, hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến sự an toàn của bản thân họ, thậm chí nó còn khiến trật tự trị an trong thành Cửu Diệu trở nên tốt hơn nhiều, nhưng cuộc sống nơm nớp lo sợ từng ngày thế này thật sự không được dễ chịu cho lắm.

Đương nhiên, đối với điều này, thủ phạm gây ra hết thảy mọi sự là Lạc Xuyên lại hoàn toàn chẳng hề hay biết.

À thì, dù có biết chăng nữa, hắn cũng không định thay đổi đâu...

Lúc này, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đang đứng trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành, nhìn lên bầu trời đầy mây đen cuồn cuộn.

Chương 255: Yên tâm, có ta đây rồi

Editor: Thảo Đào

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lôi kiếp thượng cổ."

Yêu Tử Yên cất giọng khàn khàn, chậm rãi thốt lên một danh từ nàng từng nghe từ trong truyền thuyết.

Lôi kiếp thượng cổ, vào thời thượng cổ, những yêu thú có thực lực nghịch thiên khi tiến giai thì trời sẽ giáng lôi kiếp đặc biệt.

Thứ lôi kiếp này có thể nói là chuyên dùng để hủy diệt.

Đất trời này không cho phép những thứ nghịch thiên xuất hiện.

Yêu thú độ kiếp, 100% chết dưới lôi kiếp thượng cổ.

Nếu có thể vượt qua được thì coi như chính thức đạt tới cấp bậc thần thú!

Huyết mạch phản tổ của Yêu Tử Yên đã đạt tới trình độ trời giáng lôi kiếp thượng cổ rồi.

Loại lôi kiếp đặc thù này hoàn toàn không phải thứ mà nàng có thể chống lại, ít nhất là vào lúc này.

Lạc Xuyên nghe Yêu Tử Yên nói thế, bèn ngó lên bầu trời bên ngoài.

"Lôi kiếp này là nhằm vào ngươi à?"

Yêu Tử Yên khẽ gật đầu, thở dài nói: "Đúng thế. Huyết mạch thần thú Tử Thiên Hồ đã đủ để kéo lôi kiếp thượng cổ tới rồi."

Tuy Lạc Xuyên không biết lôi kiếp thượng cổ và lôi kiếp bình thường có chỗ nào khác nhau nhưng chỉ nhìn cái tên, hắn đã biết nó rất nguy hiểm!

Sắc mặt Yêu Tử Yên hết sức căng thẳng, nhưng nàng biết, khi lôi kiếp đã hiện thân thì kẻ ứng kiếp không cách nào trốn thoát.

Nàng hít sâu một hơi, chuẩn bị bước ra khỏi cửa hàng.

"Chờ chút!" Bỗng một giọng nói vang lên, khiến nàng dừng bước.

Yêu Tử Yên quay đầu, khó hiểu nhìn Lạc Xuyên: "Ông chủ?"

Lạc Xuyên liếc nhìn Yêu Tử Yên một cái, nói thẳng: "Với thực lực hiện

nay của ngươi, đối mặt với lôi kiếp này chỉ sợ không có lấy một tia hi vọng, đúng không?"

Chỉ cần nhìn vẻ mặt Yêu Tử Yên lúc này, Lạc Xuyên cũng có thể đoán được phần nào.

Yêu Tử Yên cười khổ, thở dài nói: "Ông chủ, lôi kiếp này là nhằm vào ta, hãy cứ để ta đi ra đi thôi."

Yêu Tử Yên cho rằng, nếu nàng không chịu ra ngoài ứng kiếp thì lôi kiếp thường cổ này chắc chắn sẽ bổ xuống Khởi Nguyên Thương Thành.

Lôi kiếp nó không cần biết có người nhúng tay quấy rầy hay không.

Mà thường thì thực lực của kẻ nhúng tay vào lôi kiếp càng mạnh, uy lực của lôi kiếp sẽ càng lớn hơn nữa.

Nàng không muốn khiến cho Lạc Xuyên vô duyên vô cớ bị vạ lây.

Lạc Xuyên không trả lời thẳng vấn đề của Yêu Tử Yên, hắn chỉ ngẩng đầu nhìn trời, đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh, khiến kẻ khác xiêu hồn khiếp vía.

Muốn động đến nhân viên trong cửa hàng của ta, lôi kiếp cũng đừng hòng nghĩ đến chuyện này!

Lạc Xuyên đi ra ngoài cửa hàng, nhìn lên những đụn mây đen kịt trên kia.

Yêu Tử Yên cắn chặt răng, cũng nhấc chân bước ra theo.

Ngay khoảnh khắc Yêu Tử Yên bước ra khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, biển mây đen cuồn cuộn trên trời chợt chững lại, rồi sau đó, như thể đã tìm được mục tiêu, nó nhanh chóng tụ lại phía trên Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ một chớp mắt, một vòng xoáy mây đen rộng đến vạn trượng đã hình thành.

Ở tâm vòng xoáy, những tia tử lôi xẹt xẹt nổ tung, trông thật kinh người.

Chỉ cần một tia tử lôi bổ xuống cũng đã ngang ngửa với một đòn toàn lực của Tôn Giả bình thường rồi.

Cần nhớ rằng, Yêu Tử Yên cũng chỉ mới là Tôn Giả nhất phẩm.

Dù nàng vừa mới thức tỉnh huyết mạch Tử Thiên Hồ thì sức chiến đấu căng lắm cũng chỉ ngang với Tôn Giả tam, tứ phẩm mà thôi.

Uy lực của lôi kiếp thượng cổ đã vượt xa khả năng cực hạn của nàng.

Lôi kiếp này kéo đến, mục tiêu chính là để hủy diệt Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên chợt cảm thấy một khí tức vô hình vây chặt lấy mình, sắc mặt nàng nhợt nhạt hẳn đi.

Dưới thiên uy lồng lộng thế này, nàng có cảm giác mình chỉ là một con kiến nhỏ yếu, hoàn toàn không có lấy một chút năng lực chống đỡ!

Yêu Tử Yên cắn răng, những tia sáng tím nơi đáy mắt bắt đầu khởi động.

Nàng không muốn cứ thế buông xuôi bỏ cuộc!

"Yên tâm, có ta đây rồi." Giọng nói bình thản quen thuộc lại vang lên bên tai.

Yêu Tử Yên ngước nhìn Lạc Xuyên đứng trước mặt, đáy mắt dậy lên những chấn động khác thường.

Giờ khắc này, bóng hình bình thường của ông chủ bỗng trở nên cao lớn vĩ đại không gì bằng!

Chương 256: Ta cho phép ngươi xuống chưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nhưng mà, ông chủ..."

Yêu Tử Yên cắn chặt răng, tính khuyên bảo Lạc Xuyên đôi lời.

Lôi kiếp thượng cổ không phải như lôi kiếp bình thường đâu!

Lạc Xuyên khoát tay, giọng vẫn bình thản như cũ, làm người ta yên tâm hẳn: "Thì cũng chỉ là lôi kiếp thượng cổ thôi mà."

Vòng xoáy mây đen trên bầu trời vừa xoay vần vừa hạ thấp xuống, lúc này đã cách mặt đất chưa đầy trăm mét!

Thoạt nhìn chẳng khác nào một tấm màn đen khổng bồ đang chực chờ sập xuống.

Bầu không khí nặng nề đặc quánh đến không thở nổi.

Rắc!

Bỗng nhiên, vòng xoáy kia rung chuyển.

Một tia tử lôi ngưng kết lại, đánh xuống!

Nơi nó xẹt qua, không gian vỡ nát từng tấc, cực kì đáng sợ.

Con người Yêu Tử Yên co rút lại.

Nhưng ngay lúc này, giọng nói của Lạc Xuyên lại vang lên bên tai nàng: "Ta đã cho phép ngươi đánh xuống chưa?"

Giọng nói bình thản, nghe thật mong manh giữa thiên uy cuồn cuộn này.

Nhưng không hiểu sao, từng chữ từng chữ lại vẫn vang vọng khắp đất trời, rõ ràng rành mạch.

Ngay sau đó, Yêu Tử Yên trợn to mắt trước cảnh tượng kì dị vừa phát sinh.

Tia tử lôi kia bất chợt khựng lại, cứng đờ giữa không trung.

Vòng xoáy mây đen đang xoay vần trên bầu trời cũng đột nhiên bất động.

Tất cả mọi thứ như vừa bị bấm công tắc dừng.

Những lời vừa rồi của Lạc Xuyên hệt như một thần ngôn!

Lời vừa thốt ra liền thành phép tắc, hẳn chính là thế này!

Lòng Yêu Tử Yên đã chấn động tột cùng.

Chỉ một câu nói bâng quơ lại có thể tạo nên hiện tượng này, thực lực của ông chủ đã đạt tới cảnh giới nào rồi?

Yêu Tử Yên cảm phục nhìn chằm chằm bóng dáng Lạc Xuyên trước mặt, lòng nàng đã khắc sâu một ấn tượng không thể xóa nhòa về vị ông chủ này rồi.

Lạc Xuyên nhìn tia tử lôi trên không trung, sắc mặt vẫn dửng dưng như không.

Nếu có thể thận trọng quan sát sẽ thấy hình như tia tử lôi kia đang hơi rung động.

Giống như là... đang sợ hãi điều gì!

"Cút!" Lạc Xuyên quát khẽ.

Như vừa được tha cho một mạng, tia tử lôi kia rụt ngay về vòng xoáy mây đen trên trời, tốc độ nhanh gấp mấy lần lúc giáng xuống.

Biển mây đen như đang muốn lẩn trốn, chỉ sau mấy hơi thở, cả vùng trời đen kịt đã tan rã hết.

Bầu trời xanh trong trở lại!

Trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây.

Cảnh tượng hệt như tận thế trước đó không lâu dường như chỉ là một giấc mộng.

Mặt Yêu Tử Yên đã dại ra, hoàn toàn không kịp phản ứng lại.

Lôi kiếp thượng cổ vô cùng đáng sợ trong lời đồn cứ thế chạy trốn mất dạng?

Nàng cảm thấy hình như mình chưa tỉnh ngủ thì phải.

"Thôi được rồi, không sao đâu."

Lạc Xuyên quay lại, vỗ vai Yêu Tử Yên còn đang đứng ngẩn ngơ, sau đó đi vào trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên nhìn theo bóng dáng hắn, hít mạnh một hơi, xua tan mọi

suy nghĩ vẩn vơ, nở một nụ cười xán lạn, bước theo chân hắn vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, ta đi làm cơm nhé."

"Ừ, hôm nay làm thêm vài món đi."

"Được, thưa ông chủ."

Cuộc sống yên bình mỗi ngày mới là thứ tuyệt nhất...

Trong Hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn thấy tia tử lôi hùng dũng đánh xuống, vô thức siết chặt tay.

Dù đang ở khoảng cách xa như vậy, hắn ta vẫn có thể cảm nhận được khí tức hủy diệt tản ra từ tia tử lôi kia.

Nếu lúc này hắn ta phải đối mặt với nó, chỉ e không kịp giãy giụa đã bị nó chém thành tro!

Bạch lão cũng hết sức căng thẳng.

Tuy hai người đều cực kì tin tưởng vào thực lực của Lạc Xuyên nhưng lúc này, trong lòng vẫn thoáng một tia dao động.

Tia sét khủng bố như vậy, con người thực sự có thể chống đỡ được sao?

Chuyện tiếp sau đó đã khiến cả hai mở rộng tầm mắt.

Bạch lão trợn trừng mắt nhìn tia tử lôi khựng lại giữa không trung.

Cơ Vô Hối cũng hốt hoảng.

Còn có thể làm như vậy luôn?

Làm thế nào có thể khiến cho lôi kiếp giáng xuống bị dừng giữa không trung?

Hai người đều không thể hiểu nổi.

Sau đó, một giọng nói cất lên.

Chỉ một chữ thôi, nhưng lời ít ý nhiều - Cút!

Chương 257: Còn sống, thật tốt quá

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bạch lão và Cơ Vô Hối đều nhận ra, đây chính là giọng Lạc Xuyên.

Mây đen trên trời lập tức tản đi, ngay cả tia tử lôi vừa đánh xuống cũng hớt hải lộn trở về.

Điều này làm hai người chỉ muốn bật cười.

Ngươi chính là lôi kiếp thượng cổ cơ mà!

Tôn nghiêm của lôi kiếp thượng cổ rớt đâu mất rồi?

Đồng thời, đánh giá về thực lực của Lạc Xuyên trong lòng hai người càng thêm thâm sâu không thể lường.

Một chiêu giết chết Tôn Giả trong nháy mắt, một tiếng dọa lôi kiếp thượng cổ chạy mất dép!

Rốt cuộc tu vi của ông chủ đã đạt tới trình độ nào rồi?

Tương tự như hai người, cư dân trong thành Cửu Diệu cũng đều nhìn thấy mây đen tan nhanh sau một tiếng quát.

Liễu Như Mị hít sâu một hơi, ánh mắt đã tiết lộ lúc này lòng nàng ta đang cực kì chấn động.

Nàng ta thực sự không thể tưởng tượng nổi, vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành thoạt nhìn bình thường không có gì khác lạ, vậy mà xem ra thực lực chỉ sợ đã đạt tới cảnh giới Tạo Hóa rồi.

Chỉ một tiếng quát đã khiến lôi kiếp chạy mất, điều này có lẽ ngay cả đại năng thời thượng cổ cũng không làm nổi đâu nhỉ?

Liễu Như Mị âm thầm xếp Khởi Nguyên Thương Thành vào vị trí không thể động tới.

Đệ Ngũ Bá Đao cũng khiếp sợ ra mặt, đồng thời, đáy mắt còn hừng hực lửa nhiệt tình.

Thì ra người tu luyện còn có thể đưa thực lực của mình lên tới trình độ ngay cả thiên đạo cũng không dám chọc vào!

Và thế là Đệ Ngũ Bá Đao đã đặt Lạc Xuyên làm mục tiêu phấn đấu cho mình.

Các khách hàng khác của Khởi Nguyên Thương Thành cũng đều có suy nghĩ tương tự.

Đám cư dân của thành Cửu Diệu thì thở hắt ra một hơi nhẹ nhõm.

Rốt cuộc mây đen cũng tan rồi.

Còn sống, thật tốt quá...

Yêu Tử Yên làm bữa trưa cực ngon miệng, Lạc Xuyên hào hứng ăn đầy một bụng.

Dùng xong cơm trưa, hắn ra nằm dài trên xích đu ngoài cửa để tiêu thực.

Ăn no rồi, liền không thể tự chủ, chỉ muốn nằm dài ra đó...

Lạc Xuyên cảm thấy hắn chỉ xuôi theo ý nguyện của thân thể thôi, không phải vì lười...

Buổi chiều, Khởi Nguyên Thương Thành lại có một đám học viên của Lăng Vân học phủ và Huyền Nguyệt học phủ ghé thăm.

Khi thấy Lạc Xuyên đang chợp mắt trên ghế nằm ngoài cửa, cả đám đều kính nể và sùng bái ra mặt.

Lạc Xuyên không để ý đến bọn họ, tiếp tục ngủ.

"Các ngươi nói nghe coi, mây đen vừa rồi liệu có phải do ông chủ làm ra không?"

Trên đường, Ngụy Khinh Trúc hưng phấn hỏi.

Tống Thu Ảnh gật đầu khẳng định: "Chắc chắn rồi! Ta dám khẳng định, đó chính là giọng của ông chủ mà."

"Không biết rốt cuộc ông chủ đã làm ra cái gì mà dẫn tới lôi kiếp mạnh như vậy nhỉ." Lâm Uyển Sương tò mò suy đoán.

Đoàn người mau chóng tới ngõ hẻm nơi Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa, đi vào trong ngõ, lập tức thấy ngay Lạc Xuyên đang thoải mái phơi nắng ngoài cửa hàng.

"Nhìn kiểu gì cũng khó mà liên tưởng ông chủ với những vị đại năng lánh đời nhỉ!" Ngụy Khinh Trúc khe khẽ thì thầm.

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương gật đầu tán đồng.

Nói rất có lí.

"Ông chủ." Ba người tới gần, chào hỏi Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đã nghỉ ngơi đủ giấc, vừa đúng lúc này tỉnh dậy, mở mắt liền thấy ba cô nương xinh đẹp.

Lạc Xuyên khẽ gật đầu: "Đến rồi à."

Ba người Ngụy Khinh Trúc ngày nào cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành một chuyến.

Các nàng là lính đánh thuê, túi tiền không so được với đám học viên cùng những thành viên của các thế lực lớn kia, cho nên ngoài việc sử dụng không gian giả thuyết, các nàng rất hiếm khi mua những sản phẩm khác.

Ài, túi tiền có hạn, đành chịu thôi...

"Ông chủ, lôi kiếp lúc trước biến mất có phải..." Ngụy Khinh Trúc không hỏi hết câu nhưng ý đã rất rõ ràng.

Lạc Xuyên gật đầu.

Việc này chẳng có gì để giấu cả.

Huống hồ, giọng nói của hắn khi đó, chỉ sợ toàn bộ thành Cửu Diệu đều đã nghe rõ mồn một.

Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành có thể nghe thấy cũng là chuyện bình thường.

Editor lảm nhảm: Chòi oi tối qua muội đi ngủ sớm, bỏ lỡ thời khắc quan trọng nhất tháng!!!! Truyện lên Top19 rồi các đại thần ơi!!!! Cực kỳ cực kỳ cảm ơn đại thần flyvity và Smasher000 đã góp luôn viên gạch cuối cùng giúp truyện lọt Top!!!! AAAAAAAAAAA!!!! Hôm nay ngoại trừ 5c hằng ngày, muội bạo thêm 10c luôn cho máu lửa nhaaaaaaaa!!!!!

Chương 258: Sản phẩm mới là cái gì

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ à, thứ gì đã dẫn lôi kiếp tới vậy?" Tống Thu Ảnh tò mò hỏi.

Lạc Xuyên thoáng trầm mặc, liếc nhìn Yêu Tử Yên một cái, suy tư chốc lát rồi nói: "Cảnh giới của Tử Yên vừa tăng lên."

Ba người Ngụy Khinh Trúc không biết gì về lôi kiếp thượng cổ, chỉ có vài thế lực lớn có sở hữu sách cổ mới có thông tin về điều này.

Ba người hiểu ra.

Thì ra đó là lôi kiếp của cảnh giới Tôn Giả!

"Ra là như vậy!" Ngụy Khinh Trúc gật đầu.

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương liếc nhìn nhau, cả hai đều nhận ra tia mất mát trong mắt đối phương.

Đoán sai mất rồi.

Nhưng những lời tiếp theo của Lạc Xuyên đã khiến các nàng lập tức vui sướng vô vàn.

"Ngày mai, cửa hàng sẽ có sản phẩm mới lên kệ."

"Sản phẩm mới? Ông chủ, đó là thứ gì vậy?" Ngụy Khinh Trúc hưng phấn dò hỏi.

"Để ta đoán thử coi, là thứ có thể tăng cao lực tinh thần trong thời gian ngắn? Hay là có thể giải độc trong nháy mắt?" Tông Thu Ảnh đã bắt đầu tưởng tượng.

Lâm Uyển Sương thì có vẻ chững chạc hơn nhiều, nàng ta hỏi: "Sản phẩm mới! Cửa hàng đã lâu không có hàng mới rồi, ông chủ có thể bật mí cho chúng ta biết đó là thứ gì không?"

Cảm giác bị ba vị mỹ nữ dồn mắt nhìn một cách đầy mong đợi là thế nào?

Lạc Xuyên muốn nói trong lòng mình không có lấy một gợn sóng đâu, thậm chí hắn còn muốn ngáp một cái rõ to.

Lạc Xuyên quả quyết lắc đầu từ chối tiết lộ: "Ngày mai các ngươi sẽ biết."

"Xì, ông chủ lại thừa nước đục thả câu nữa rồi." Ngụy Khinh Trúc lộ vẻ ghét bỏ.

Các nàng đều biết thực lực của Lạc Xuyên rất mạnh, nhưng rốt cuộc mạnh đến trình độ nào thì không có khái niệm chính xác.

Khi thực lực chênh lệch tới một trình độ nhất định, có quan tâm cũng chẳng ý nghĩa gì.

Vậy nên ba người mới có thể thoải mái nói cười với Lạc Xuyên như lần đầu tới Khởi Nguyên Thương Thành này.

Đám học viên hai học phủ thì không được như vậy, bọn họ có vẻ khá là câu nệ, thậm chí còn không dám trò chuyện với nhau luôn.

Ừm, đám người quen như Cố Vân Hi và Giang Văn Thường thì không tính.

Trò chuyện với Lạc Xuyên thêm một lát, ba người đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Tử Yên tỷ, sản phẩm mới mà ông chủ nói là thứ gì vậy?"

Ngụy Khinh Trúc vẫn chưa từ bỏ ý định, tiếp tục hỏi thăm Yêu Tử Yên.

"Sản phẩm mới?"

"Ông chủ lại muốn tung ra sản phẩm mới à?"

"Khi nào vậy..."

Đám khách hàng đang chơi trò chơi, nghe nói thế lập tức hưng phấn dò hỏi.

Không biết họ đang đeo mũ bảo hiểm, thân còn ở trong thế giới giả thuyết thì làm thế nào lại nghe lọt...

Yêu Tử Yên nhìn đám khách hàng, lộ một nụ cười thần bí: "Ngày mai các ngươi sẽ biết."

Ngụy Khinh Trúc lườm một cái.

Nói y như ông chủ, hai người này thông đồng trước rồi có phải không?

Mọi người không quấn lấy vấn đề này quá lâu, có người đã bước vào

trò chơi.

Nghe nói về sản phẩm mới, mọi người đều vừa hưng phấn vừa tò mò.

Trời ngả về Tây, chẳng mấy chốc đã lặn mất.

Đã sắp tới giờ Khởi Nguyên Thương Thành đóng cửa.

"Tử Yên tỷ, ông chủ, chúng ta về đây."

Sau ba giờ chơi trò chơi, nhóm Chu Hổ là nhóm người chơi cuối cùng cũng đã nói lời từ biệt, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Trên đường về, năm người còn đang hào hứng bàn tán.

"Khà khà, chế độ giải trí của ta đã lên cấp bốn, đang chuẩn bị ngày mai đi chỗ nào xa xa tìm kiếm chút coi!"

"Cấp bốn? Ta đây sắp lên cấp sáu rồi nè!"

"Cái quỷ gì! Tên khốn này lại dám lén lút luyện cấp sau lưng ta, ngươi thật mẹ nó không có nghĩa khí gì hết!"

"Đừng đánh mặt, đừng đánh mặt..."

Đám người ồn ào nhốn nháo nô đùa, tiếng cười nói hân hoan không ngừng vang xa.

Chương 259: Đặc biệt tới học hỏi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chu Hổ nghe mấy đồng bạn cãi vã, nét mặt thô ráp thoáng hiện một nụ cười, có vẻ tâm trạng hắn ta lúc này rất tốt.

Ngay vừa rồi, khi hắn ta đang chơi trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện, may mắn làm sao lại nhặt được một lệnh bài nhiệm vụ.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn ta nhận được một kỹ năng cấp bậc Sử Thi - Bá Vương Quyền Pháp!

Tên quyền pháp khí phách cực kì, lúc sử dụng ra cũng khí phách y như tên gọi.

Khi lấy được Bá Vương Quyền Pháp, Chu Hổ liền hưng phấn vào sân thí luyện thử một phen.

Sau đó, hắn ta khiếp sợ phát hiện, nếu sử dụng Bá Vương Quyền Pháp, lực công kích của hắn ta có thể tăng cao vài phần!

Vớ bẫm rồi!

Trong lòng Chu Hổ lúc ấy chỉ có một ý tưởng này.

Kỹ năng cấp bậc Sử Thi tương đương với võ kỹ Địa cấp.

Loại võ kỹ đẳng cấp cao này đủ tư cách trở thành bảo vật bí mật của một vài thế lực nhỏ rồi.

Võ kỹ lợi hại nhất của Chu Hổ cũng chỉ mới Huyền cấp mà thôi.

Cho nên hắn ta mới hưng phấn đến thế.

Chỗ ở của đám Chu Hổ cách Khởi Nguyên Thương Thành một khoảng khá xa.

Nơi đó cũng coi như là địa điểm tụ tập của đám lính đánh thuê trong thành Cửu Diệu.

Nơi này có nhiều loại người hỗn tạp, tuy chưa đến mức hỗn loạn nhưng trị an cũng kém xa các nơi khác.

Dẫu sao, những đám lính đánh thuê này đều là hạng người hung hãn

sống nhờ đánh giết.

Bọn họ thường xuyên ra vào chém giết yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu nên tính cách cũng sẽ chịu ảnh hưởng ít nhiều.

Nơi ở của năm người nhóm Chu Hổ là một gian đại viện, có vị trí khá đẹp.

Lúc này, nơi đó đã có khá nhiều lính đánh thuê tụ tập, ồn ào náo nhiệt vô cùng.

Nội dung bàn tán chủ yếu vẫn là dị tượng xuất hiện trên bầu trời trưa nay.

"Trưa nay ngươi có thấy đám mây đen đó không?"

"Dĩ nhiên thấy rồi! Lúc đó mây đen gần như đã sà xuống đỉnh đầu đến nơi, làm ta cảm giác như bị đè đến không thở nổi."

"Lúc tia tử lôi kia chém xuống, ta còn cho rằng chúng ta xong đời rồi, không ngờ nó lại bắn trở về."

"Lúc đó ta loáng thoáng nghe được một chữ, chẳng biết có đúng hay không nữa."

"Ủa thế hả? Ta cũng nghe thấy..."

Khi năm người nhóm Chu Hổ về tới nơi, đám đông đang ồn ào bỗng im bặt, gần như tất cả đều có vẻ tò mò muốn xem trò vui.

Chu Hổ nhíu mày, trong lòng bỗng nảy lên một dự cảm chẳng lành.

"Rốt cuộc cũng về, ta đợi ngươi hết buổi chiều rồi đó."

Một giọng nói ồm ồm vang lên, một gã tráng hán đầu trọc bước ra từ trong đám đông.

Hắn ta cao lớn hơn người bình thường một cái đầu, thân trên không mặc áo, bắp thịt rắn chắc cuồn cuộn trông cứng cáp như đá.

Khí tức trên người cũng không kém cạnh.

Tạo Hóa đỉnh phong, có vẻ chẳng còn cách đột phá Thần Hồn bao xa nữa.

Chu Hổ hơi nheo mắt, kẻ này tới đây với mục đích không tốt đẹp gì rồi.

"Ngươi là ai?" Chu Hổ nhíu mày, trầm giọng hỏi.

"Nghe nói Chu Hổ, đội trưởng đội lính đánh thuê Cuồng Hổ có thực lực cực mạnh, ta đặc biệt tới để học hỏi."

Tráng hán đầu trọc nói bằng giọng ồm ồm như tiếng sấm rền.

Chu Hổ tỉ mỉ quan sát đối phương.

Hắn ta không cảm nhận được khí tức đen tối gì từ trên người kẻ này, chỉ cảm thấy được chiến ý cực mạnh phát ra từ đối phương.

Chu Hổ nghẹn lời.

Chờ ta suốt buổi chiều, chỉ để đánh với ta một trận?

Chuyện tỉ thí với nhau giữa các đội lính đánh thuê là chuyện rất bình thường, mọi người đều không có thắc mắc gì, nhưng loại cao thủ có thực lực Tạo Hóa đỉnh phong so đấu thì vẫn rất hiếm thấy.

Vì vậy, lần này mới có nhiều lính đánh thuê tới xem chiến đến vậy.

Chu Hổ vừa có được Bá Vương Quyền Pháp, nghe người ta khiêu chiến, tay chân cũng hơi ngứa ngáy.

Hắn ta muốn thử một chút xem, trong hiện thực, uy lực của quyền pháp này có thể mạnh đến mức nào!

Chương 260: Quyền pháp của ngươi tên là gì?

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lão đại, cho hắn biết thực lực của ngươi thế nào đi!"

"Đúng! Cho hắn thấy đội lính đánh thuê Cuồng Hổ chúng ta không phải kẻ nào cũng có thể đủ tư cách khiêu chiến được!"

"Lão đại, cố lên..."

Bốn người còn lại của đội lính đánh thuê Cuồng Hổ bắt đầu đổ thêm dầu vào lửa, hoàn toàn không ngại làm to chuyện, ngược lại còn hưng phấn ra mặt.

Mấy người này...

Chu Hổ nhìn bọn họ, dở khóc dở cười.

Sau đó, hắn ta đưa mắt nhìn gã tráng hán trọc đầu kia, sắc mặt trở nên nghiêm túc, trầm giọng bảo: "Được, ta tiếp nhận lời khiêu chiến của ngươi."

Tráng hán đầu trọc cười, tay đấm thình thịch vào lồng ngực của mình: "Ta là Trương Vũ, đấu võ đi."

Một luồng khí tức khổng lồ bùng phát ra từ trên người Trương Vũ.

Những tay lính đánh thuê thực lực hơi yếu đang đứng quanh đó lập tức cảm thấy khó thở, vội vàng lùi lại đằng sau vài bước.

Một vòng tròn trống trơn chu vi mấy chục mét được hình thành quanh hai người.

Trương Vũ và Chu Hổ đứng gườm gườm nhìn nhau.

Trương Vũ nhếch mép cười.

Hắn ta gồng người, linh khí màu vàng đất nháy mắt ngưng kết quanh thân thể, tiết ra ngoài một khí tức rất nặng nề, nhìn là biết lực phòng ngự cực mạnh.

"Băng Sơn Quyền!"

Trương Vũ quát lớn một tiếng.

Hắn ta bước lên một bước, bàn chân đặt xuống đất làm vang lên một tiếng nổ lớn trầm đục.

Mặt đất lót bằng đá tảng vừa xuất hiện một vết chân sâu vài thốn.

Quanh vết chân còn có mấy khe nứt kéo dài ra ngoài.

Trương Vũ vung một quyền về phía Chu Hổ hệt như một trận cuồng phong.

Quyền phong sắc bén và cực mạnh xé gió, vù vù lao tới.

Đòn chưa đến đích, khí thế đã phi phàm.

Băng Sơn Quyền, quyền có thể đánh sập núi!

Chu Hổ vẫn không tỏ thái độ gì, đáy mắt chợt có một tia sáng vàng rực lóe qua.

Hắn ta hít sâu một hơi, điều động linh khí trong cơ thể.

Linh khí vận hành trong cơ thể hắn ta theo một phương thức kì lạ, Chu Hổ có cảm giác thân thể mình ngày càng phồng lên, như có thứ gì đang muốn phun trào ra ngoài.

Hây!

Chu Hổ quát khẽ một tiếng, đánh ra một quyền thật đơn giản.

Không có bất kì dị tượng nào, nhưng vẫn khiến người ta cảm nhận rõ sự bất phàm.

Nếu quyền pháp của Trương Vũ giống như một dũng sĩ có thể tay không đánh sập núi thì quyền pháp của Chu Hổ lại là một loại cực kì bá đạo, tràn đầy khí tức vương giả.

Vương giả, là bất khả xâm phạm!

Uỳnh!

Một chớp mắt tiếp theo, hai nắm đấm đối chọi với nhau, một tiếng động trầm đục vang lên.

Lấy hai người làm tâm, một luồng bụi mù rào rào cuộn lên, tản ra bốn phía.

Mọi người đều trợn to mắt, rướn cổ nhìn, ai nấy đều muốn xem xem kết quả thế nào.

Soạt!

Một bóng người bay ngược ra sau, kèm theo đó là một tiếng xé gió, sau đó, một bức tường bị tông sập, vang lên những tiếng ầm ầm.

Khi mọi người thấy rõ kẻ bị đánh bay ngược ra sau là ai thì đều hít mạnh một hơi.

Là Trương Vũ!

Cần nhớ rằng, thực lực của Trương Vũ còn mạnh hơn Chu Hổ một chút đấy.

Nhưng kết quả lại khiến mọi người đều bất ngờ.

Trương Vũ bị đánh bay ra sau, trông có vẻ khá thảm hại.

Cánh tay phải rách tươm, tóe máu, trông khá ghê người.

Tuy xương cốt không có việc gì nhưng nhìn vết thương kia, ít nhất cũng phải tĩnh dưỡng vài tháng mới khỏi hẳn được

Sạt sạt sạt...

Chu Hổ bước ra từ màn bụi mù, quần áo vẫn sạch sẽ, không dính một hạt bụi.

Nhìn thôi cũng đã thấy phân biệt cao thấp rõ ràng!

"Ta thua rồi!"

Trương Vũ gắng gượng đứng lên, ôm cánh tay, ồm ồm nói.

Chỉ một chiêu đã phân thắng bại, chuyện này quả thực vượt ngoài dự tính của hắn ta.

Đồng thời, hắn ta vừa khiếp sợ vừa tò mò.

Quyền pháp mà Chu Hổ vừa sử dụng chắc chắn không đơn giản!

"Quyền pháp ngươi vừa sử dụng gọi là gì?" Trương Vũ hỏi.

"Bá Vương Quyền Pháp." Chu Hổ đáp.

Editor lảm nhảm: Chòi oi đại thần tới liên tục, thúc ngựa không kịp beta, chân thành cảm ơn đại thần Haiduonghd và đại thần htkls đã đẩy Kim Phiếu cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng, góp phần giúp truyện tăng thêm một hạng!!! Yeah Yeah Yeah!!! Phần của hai đại thần bạo 10c. Nhưng mỗi ngày bọn muội chỉ bạo tối đa 10c được thôi, hôm nay đã chuẩn bị bạo 10c

rồi... Muội sẽ ráng đốc thúc chị beta, nếu chị ấy beta xong sớm muội sẽ bạo luôn 10c này trong ngày nha... Nếu không thì các đại thần đợi ngày mai muội sẽ bạo phần 10c này nha!!! Cảm ơn mọi người thật nhiều!!!!!!!!

Chương 261: Thứ này, gọi là Coca Cola

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bá Vương Quyền Pháp à? Thật không hổ với cái danh này!" Trương Vũ gật đầu, hít sâu một hơi, "Trương mỗ tài không bằng người, xin cáo từ."

Sau đó, Trương Vũ ôm cánh tay, quay đầu định bước đi.

"Đợi đã."

Một giọng nói cất lên đột ngột, làm Trương Vũ lập tức dừng bước theo bản năng.

Chu Hổ thở dài, lấy ra một chai Coca Cola, đưa cho Trương Vũ: "Cái này cho ngươi, dùng chữa thương."

Trương Vũ nhận chai Coca Cola, nhìn chất lỏng đen thùi trong chai, cổ họng giật nhẹ.

Tính tình lính đánh thuê luôn thẳng thắn như vậy đó.

"Vậy ta xin cảm tạ Chu đội trưởng trước." Trương Vũ không khách sáo, vặn mở nắp chai, ùng ùng một hơi uống sạch.

Hắn ta không quá lo đến chuyện Chu Hổ bỏ độc cho mình, bởi vì chuyện đó không cần thiết.

Ban đầu Trương Vũ còn tưởng thứ nước thuốc đen thùi này sẽ khó uống lắm, nhưng sau khi làm một hớp, hắn ta nhanh chóng nhận ra mình sai rồi.

Thậm chí có thể nói là sai thái quá.

Loại cảm giác khoan khoái xộc thẳng vào lục phủ ngũ tạng, bọt khí nổ tung trong khoang miệng và họng như thế này thật khiến hắn ta không thể ngừng lại.

"Tuyệt quá!" Mắt Trương Vũ sáng lên, buột miệng cảm thán một câu.

"Lão đại thật hào phóng! Mười linh tinh đấy, vậy mà tặng không do dự luôn!"

"Chẳng phải chỉ là một chai Coca Cola thôi sao? Nếu ngươi bị thương,

chắc chắn lão đại cũng sẽ không do dự!"

"Khì khì, nói cũng phải..."

Bốn đội viên thấp giọng trò chuyện với nhau.

"Hả? Vết thương của ta?"

Ngay sau đó, Trương Vũ cảm thấy vết thương trên cánh tay mình có biến chuyển.

Vết thương dữ tợn nhầy nhụa máu thịt chỉ trong nháy mắt đã khôi phục hoàn toàn!

Trương Vũ giật giật cánh tay phải theo bản năng, không cảm thấy có chỗ nào bất thường.

Việc này...

Trương Vũ khiếp sợ tột cùng.

Thứ hắn ta vừa uống là thứ gì vậy?

Những người đang đứng xúm xít xung quanh cũng trợn to hai mắt.

Vết thương kinh khủng như thế, chỉ chớp mắt đã lành trở lại?

Thứ nước thuốc đen thùi kia là linh đan diệu dược gì sao?

Chứng kiến vẻ chấn động của mọi người, Chu Hổ đắc ý lắm.

Hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ trâu bò như thế đó!

Hơn nữa, trước kia nhóm Ngụy Khinh Trúc tuyên truyền về Khởi Nguyên Thương Thành, các ngươi không một kẻ thèm tin, giờ mới giật mình hả? Sợ là hơi muộn quá rồi!

"Chu huynh đệ, đây là thứ gì?" Trương Vũ kinh ngạc hỏi.

Xưng hô đã đổi từ Chu đội trưởng thành Chu huynh đệ, xem ra ấn tượng về Chu Hổ trong lòng Trương Vũ đã khá lên rất nhiều.

"Thứ này, gọi là Coca Cola." Chu Hổ mỉm cười, đáp.

Coca Cola?

Không riêng gì Trương Vũ mà những lính đánh thuê đang đứng vây quanh đó cũng nghi hoặc khó hiểu.

Đó là thứ gì? Chưa từng nghe nói tới!

"Chẳng biết Coca Cola này..."

Trương Vũ vừa nói được một nửa, Chu Hổ đã cắt đứt: "Vào trong rồi nói tiếp."

"Được." Trương Vũ đáp.

Sau đó, sáu người đi vào trong sân, bỏ lại một đám lính đánh thuê ngơ ngác ngó nhau.

Chẳng bao lâu sau, một tin tức nhanh chóng lan ra trong giới lính đánh thuê.

"Có một loại nước thuốc thần kì tên là Coca Cola, có thể giúp khôi phục thương tích trong chớp mắt."

Lúc đầu, còn có người cười nhạt, không tin được.

Coca Cola?

Khôi phục thương tích trong chớp mắt?

Ai lại đùa kiểu đó bao giờ!

Nhưng những nghi hoặc này không chống nổi tốc độ truyền miệng kiểu một truyền mười, mười truyền trăm.

Hơn nữa, khi đó còn có khá nhiều người chứng kiến tận mắt cảnh chữa thương của Trương Vũ.

Vậy nên cuối cùng, những người nghe được tin này đều tỏ vẻ nửa tin nửa ngờ.

Chẳng lẽ thật sự có loại nước thuốc thần kì như vậy?

Tin này nhanh chóng truyền đến tai Cơ Vô Hối.

Cơ Vô Hối là Thiên Tinh Đại Đế, mọi chuyện lớn nhỏ phát sinh trong thành Cửu Diệu đều không qua được mắt hắn ta.

Lời editor: 10c bắt đầu từ chương này là bạo chương nhờ đại thần flyvity cùng với đại thần Smasher000 đã đẩy KP nhaaaaa!!! Một lần nữa xin chân thành cảm ơn các đại thần đã đưa truyện lên Top 18!!! Tung hoa

Chương 262: Một ngày mới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hiện giờ chuyện về Coca Cola đã lan khắp giới lính đánh thuê của thành Cửu Diệu. Chỉ e không lâu nữa, toàn bộ cư dân trong thành Cửu Diệu đều sẽ biết đến. Bạch lão, ngươi thấy thế nào?"

Cơ Vô Hối vịn tay trái lên tay vịn ngai vàng, tay phải chống trán, đây là thói quen khi hắn ta suy tư điều gì.

Bạch lão đứng bên lại mỉm cười, nói: "Bệ hạ, chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành truyền ra ngoài chỉ là chuyện sớm muộn, hơn nữa, ông chủ hoàn toàn không tỏ ý gì trước chuyện đó, hẳn là cũng không để tâm đâu."

Về vấn đề này, trước đó hai người cũng từng thảo luận với nhau, cuối cùng cho ra kết luận, cứ để tình hình tự phát triển.

Dù sao thì, bọn họ có muốn quản cũng quản không nổi.

Cơ Vô Hối thở dài, cười cười vẻ bất đắc dĩ: "Vốn trẫm còn tưởng những ngày tháng bình yên có thể kéo dài thêm một thời gian nữa, nhưng hiện tại xem ra điều đó đã thành hi vọng xa vời rồi."

Bạch lão liếc nhìn Cơ Vô Hối một cái, vẻ mặt hết sức quái dị.

Tháng ngày bình yên?

Bệ hạ, ngài cứ đùa.

Đương nhiên, những lời này ông ta chỉ nói trong lòng mình thôi...

Một ngày trôi qua rất nhanh.

Đến giờ đóng cửa hàng, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên ăn cơm tối rồi tiến vào thế giới giả tưởng.

Hiện tại mới là sân nhà của hai người.

Mặc dù ban ngày nhìn Lạc Xuyên có vẻ rất lười biếng, giống kiểu người nằm lười cả ngày, nhưng đến tối, hắn lại không một khắc thả lỏng bản thân.

Khiêu chiến phó bản của chế độ sàn đấu, chế độ khiêu chiến, cả hai đều

là cách để Lạc Xuyên nâng cao thực lực.

Tính ra, chí ít mỗi ngày Lạc Xuyên đều sẽ tử trận trong thế giới giả tưởng vài trăm lần, kết hợp với thiên phú cực cao của hắn, có thể nói, hiện tại dù thực lực của Lạc Xuyên mới chỉ là tam giai nhưng sức chiến đấu tuyệt đối không thua kém tứ giai!

Điều đó có nghĩa là, hiện giờ sức chiến đấu của Lạc Xuyên đã ngang ngửa người tu luyện có cảnh giới Thần Hồn.

Tiện thể nhắc một câu, Lạc Xuyên mới tới Thiên Lan đại lục này hơn hai tháng mà thôi.

Tiến độ khủng bố như vậy hoàn toàn đã đạt tới trình vô tiền khoáng hậu.

Thời gian lặng lẽ trôi nhanh.

Trăng sáng treo phía chân trời, báo rằng giờ đã không còn sớm.

Lạc Xuyên bỏ mũ chơi game xuống, thở ra một hơi thật dài.

Hôm nay tới đây thôi.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh cũng tháo mũ xuống, nhìn sang Lạc Xuyên, nhoẻn một nụ cười tươi.

"Ta đi ngủ trước đây, nhớ đóng cửa cẩn thận." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Biết rồi, ông chủ."

Lạc Xuyên lên tầng trên, rửa mặt sơ qua rồi đi vào phòng riêng.

Không bao lâu sau, Yêu Tử Yên cũng bước lên tầng trên.

Tiếng bước chân nhanh chóng biến mất, hẳn nàng ấy cũng chuẩn bị đi nghỉ rồi.

Lạc Xuyên nằm trên giường, nhanh chóng đi vào giấc ngủ.

Một đêm dài bình yên.

Hôm sau, khi bị đồng hồ sinh học đánh thức, Lạc Xuyên mở bừng mắt, tỉnh dậy.

Ánh nắng sớm mai đã rơi vào phòng, khung cảnh thật mơ mộng và lãng mạn.

Hắn nhanh nhẹn rời khỏi giường, thay quần áo, rửa mặt, hoàn thành chu

trình khởi động quen thuộc buổi sáng trong vòng hơn chục phút.

Khi Lạc Xuyên chuẩn bị xuống nhà, chợt thấy Yêu Tử Yên ló mặt ra, nàng vẫn còn ngái ngủ, trông thật biếng nhác.

"Chào buổi sáng, ông chủ."

Yêu Tử Yên lơ mơ chào hỏi.

Mái tóc dài màu tím hơi rối xõa ra, váy ngủ rộng thùng thình cũng không che lấp được vóc người hoàn mỹ của nàng.

"Ừ, chào buổi sáng." Lạc Xuyên gật đầu, sắc mặt bình thản như thường.

Xuống tầng một, chuyện thứ nhất là mở cửa.

Hôm nay không giống như hôm qua, bên ngoài vắng ngắt, không một bóng người.

Hẳn là các khách hàng sau khi trải qua thể nghiệm ngày hôm qua đã biết được, khi Khởi Nguyên Thương Thành chưa tới giờ làm việc thì tốt nhất là đừng có tới.

Chương 263: Nguyên nhân sinh ra lôi kiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mở cửa xong, Lạc Xuyên quay lại, đưa mắt tìm kiếm thứ gì đó.

Chốc lát sau, mắt hắn sáng lên.

Hắn đã nhìn thấy, trên kệ thủy tinh vốn để trống, hiện vừa có mấy chai nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên được bày lên.

Đương nhiên, bên dưới chai nước khoáng còn có mục giới thiệu sản phẩm.

Số lượng nước khoáng không nhiều, Lạc Xuyên đếm qua, vừa chẵn mười chai.

Xem ra hàng tồn kho không thể tích lũy rồi.

Lạc Xuyên hơi thất vọng một xíu.

Hôm qua hắn với Yêu Tử Yên mỗi người dùng một chai, như vậy tính ra hắn còn đến 8 chai tồn kho.

Nhưng hôm nay vẫn chỉ có mười chai được bày lên kệ.

So sánh với những kệ hàng chất đầy ắp bên cạnh thì kệ hàng này trông hơi lẻ loi một chút, tất nhiên là không tính tới mặt hàng Quỳnh Tương Lộ lúc nào cũng ở trạng thái hết hàng...

Điểm tâm nhanh chóng được bưng lên, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên ngồi ăn cùng nhau, trên mâm còn có cả thanh cay và Coca Cola.

Còn về nước khoáng...

Thứ này ngoài tác dụng tăng cao tư chất ra thì cũng chỉ giống như thứ nước bình thường mà thôi.

Vậy nên, với người đã dùng nó một lần như Lạc Xuyên, khi "gặp lại" nó đã hoàn toàn không còn hứng thú gì.

Ăn sáng xong, Lạc Xuyên ra nằm trên ghế dài trước cửa để tiêu thực.

Khi hắn vừa nằm xuống liền có ba người đi vào trong hẻm nhỏ, đó chính là tỷ đệ Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân.

Lạc Xuyên không biết mối quan hệ của ba người này rốt cuộc thế nào nữa.

Bởi có đôi khi, ba người cùng nhau tới, lại có khi hai tỷ đệ Bộ Thi Ý cùng đi với nhau, Giang Thánh Quân đi một mình, lại có khi Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân đi cùng nhau, Bộ Thi Ý đi một mình.

Nhưng có một việc, Lạc Xuyên có thể nhận ra rất rõ, đó chính là chuyện Giang Thánh Quân theo đuổi Bộ Thi Ý dường như đã hoàn toàn không có hi vọng gì rồi.

Chính xác mà nói thì ngay từ đầu đã không có hi vọng gì.

Đây quả là một câu chuyện bi thương...

"Chào buổi sáng, ông chủ."

Ba người chào hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu, chào lại một câu: "Chào buổi sáng.", thái độ hòa nhã hiếm thấy.

Bộ Ly Ca nhướng mày cười cười, vẻ đầy thâm sâu, nói: "Ông chủ à, mây đen hôm qua xuất hiện thật kì quặc nhỉ!"

Giang Thánh Quân cũng phụ họa: "Đúng thế đúng thế! Uy thế đó... chậc chậc, giờ nghĩ lại thôi ta cũng đã nhũn cả chân."

Vừa nói, hai người vừa nhìn chằm chằm vào mắt Lạc Xuyên, như thể muốn soi ra điều gì đó.

Dĩ nhiên, điều này là không có khả năng rồi.

Bởi vì ánh mắt Lạc Xuyên trước sau vẫn bình thản không một gợn sóng như mặt hồ tĩnh lặng.

Bộ Thi Ý nhìn mà buồn cười, bèn trừng mắt với hai người một cái.

Hai cái tên thích diễn sâu này!

Lạc Xuyên không muốn nghe hai người này tiếp tục lảm nhảm nữa, bèn bất đắc dĩ thở dài, nói: "Là do ta gây ra đấy."

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân liếc nhau, đồng thời nở một nụ cười.

Bộ Thi Ý cũng sáng rực mắt lên.

Tuy đã sớm dự đoán được điều này nhưng chính tai nghe Lạc Xuyên xác

nhận lại, ba người đều cảm thấy khiếp sợ cực kì.

Lôi kiếp mà cũng có thể quát một câu chạy luôn như vậy, chẳng phải có nghĩa là, lôi kiếp đó đối với ông chủ cũng chẳng tính là gì hay sao?

Vậy thì thực lực của ông chủ đã đến cảnh giới nào rồi?

Bộ Ly Ca hơi suy tư một lát, mắt sáng lấp lánh nhìn Lạc Xuyên: "Xin hỏi ông chủ, thứ gì đã dẫn lôi kiếp tới vậy?"

Hắn ta vờ như buột miệng hỏi vu vơ thế thôi.

Giang Thánh Quân thì sờ cằm, nói ra suy đoán của mình: "Chẳng lẽ là do sản phẩm mới?"

Lạc Xuyên lắc đầu.

"Nguyên nhân dẫn tới lôi kiếp là vì Tử Yên có đột phá." Lạc Xuyên giải thích.

Ba người thở dài.

Không phải do sản phẩm mới à.

Nhưng câu tiếp theo của Lạc Xuyên đã khiến bọn họ trợn to mắt nhìn.

Chương 264: Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Còn về sản phẩm mới, hôm nay hàng vừa lên kệ đó." Lạc Xuyên đột ngột đổi đề tài, thản nhiên nói.

"Sản phẩm mới? Ông chủ không phải đang cố ý lừa chúng ta đấy chứ?" Bô Ly Ca lập tức dồn dập hỏi.

"Ông chủ cần lừa gạt chúng ta chắc?" Giang Thánh Quân hỏi ngược lại.

"Hề hề, nói cũng phải." Bộ Ly Ca cười ngây ngô.

"Ông chủ, không biết sản phẩm mới là cái gì thế?"

Không để ý đến hai tên dở hơi này, Bộ Thi Ý tò mò hỏi Lạc Xuyên.

"Các ngươi vào xem thì biết." Lạc Xuyên vẫn ung dung nói.

Bộ Thi Y âm thầm lườm một cái.

Tính cách của ông chủ thật hết thuốc chữa rồi.

Trò chuyện với Lạc Xuyên thêm vài câu, ba người nhấc chân đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Chào buổi sáng, Tử Yên tỷ."

Theo lệ cũ, sau khi bắt chuyện với Lạc Xuyên, ba người lại quay sang chào hỏi Yêu Tử Yên.

"Chào buổi sáng." Yêu Tử Yên đứng sau quầy cười đáp.

"Tử Yên tỷ, ông chủ nói cửa hàng ta có sản phẩm mới về phải không?" Bộ Thi Y dò hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu, chỉ vào một kệ hàng: "Ở đây này."

Ba người nhìn theo hướng tay Yêu Tử Yên, quả nhiên thấy một kệ hàng trước đó còn trống nay đã được bày thêm hàng mới, lập tức sáng rực cả mắt.

"Tử Yên tỷ, bọn ta qua xem hàng mới trước nhé." Bộ Thi Ý hưng phấn nói, sau đó kéo Bộ Ly Ca qua đó.

"Tỷ, tỷ đừng có kéo ta nữa! Ta tự đi được..."

Bộ Ly Ca bất mãn nói, nhưng hoàn toàn không có tác dụng gì.

Giang Thánh Quân đi theo hai người tới đó.

Yêu Tử Yên nhìn cảnh tượng này, hai mắt hơi cong lên một chút, tâm trạng có vẻ khá tốt.

"Chẳng lẽ đây cũng là một loại đồ uống à?" Nhìn mấy chai nước trong suốt bày trên kệ, Giang Thánh Quân hơi hoang mang hỏi.

"Chắc vậy đó." Bộ Ly Ca gật đầu vẻ khẳng định, "Trừ màu sắc ra thì trông cũng giống như Coca Cola vậy. Không biết mùi vị ra sao."

Bộ Ly Ca rất tự nhiên đẩy trọng tâm câu chuyện sang một hướng khác.

"Mau đến coi nè, cái này gọi là nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên."

Bộ Thi Ý đã xem lướt qua hàng chữ giới thiệu sản phẩm bên dưới, vội gọi hai người tới.

"Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên?"

Hai người tò mò xúm lại.

Ở Thiên Lan đại lục này không có khái niệm nước khoáng, vậy nên ba người đều cảm thấy cực kì mới lạ.

Không biết, khi bọn họ hiểu ra nước khoáng thực tế chính là chỉ thứ nước suối thông thường thì sắc mặt sẽ biến hóa thế nào nhỉ?

"Nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên, có tác dụng tăng cao tư chất, giá bán... Mẹ ơi, lại mười ngàn linh tinh?"

Bộ Ly Ca thận trọng đọc thử, sau đó bị cái giá dọa sợ chết khiếp.

Một chai "đồ uống" mà có giá tới mười ngàn linh tinh?

Nghèo lắm uống hổng nổi đâu!

Phản ứng của Giang Thánh Quân cũng y hệt như vậy.

Bộ Thi Ý chỉ hơi sửng sốt một chút, ngay sao đó liền bị chấn động toàn thân.

Nàng vừa đọc được gì cơ?

Tăng cao tư chất?

Nước khoáng này, có tác dùng tăng cao tư chất?

Dù nàng là tiểu thư của phủ Trấn Nam Hầu, hiểu sâu biết rộng, nhưng

cũng chưa từng nghe nói trên Thiên Lan đại lục có người tu luyện nào có thể thay đổi tư chất.

Tư chất là thứ đã được định sẵn từ khi sinh ra!

Cho nên, tin tức trước mắt đã vượt xa tưởng tượng của Bộ Thi Ý!

"Tăng cao tư chất, tăng cao tư chất... Có thứ như thế này ư..."

Bộ Thi Ý lẩm bẩm liên tục, ánh mắt đờ đẫn như đã mất tiêu cự, dường như bị khiếp sợ đến bàng hoàng cả người rồi.

"Tỷ, ngươi làm sao vậy?" Bộ Ly Ca chú ý tới sự khác thường của Bộ Thi Ý, bèn quan tâm hỏi một câu.

Chương 265: Về nhà lấy linh tinh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe thấy tiếng Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý mới giật mình choàng tỉnh.

Nàng hít sâu một hơi, hạ quyết tâm.

Mười ngàn linh tinh thôi chứ gì?

Nếu có thể tăng cao tư chất, chớ nói mười ngàn linh tinh, trăm ngàn, thậm chí cả triệu linh tinh cũng đáng giá!

Nếu để đám lão quái vật bị chết ngắc tại bình cảnh trên Thiên Lan đại lục biết được có thứ thần kì thế này, chỉ e có đánh nhau sứt đầu mẻ trán cũng phải giành giật cho bằng được.

Vật phẩm tăng cao sinh cơ chỉ mới có thể kéo dài thọ mệnh mà thôi, nhưng tăng cao tư chất thì lại tương đương với vô số khả năng nữa!

Phải mua cho bằng được thứ này!

Ánh mắt Bộ Thi Ý trở nên kiên định.

"Vật phẩm có thể tăng cao tư chất, các ngươi từng thấy chưa?" Bộ Thi Ý hỏi ngược lại.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân sửng sốt cả người, sau đó đồng thời trợn to mắt lên, xem ra cũng đã hiểu được.

"Mua! Nhất định phải mua!" Giang Thánh Quân hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Bộ LY Ca bắt đầu cẩn thận nghiên cứu kĩ lời giới thiệu về nước khoáng.

Chốc lát sau, hắn ta cười ha hả đầy mừng rỡ.

"Nước khoáng, mỗi ngày bán mười chai, hàng mới thay đổi mỗi ngày! Một người chỉ sử dụng lần đầu tiên mới có hiệu quả!"

Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân cả kinh, sau đó vội vã kiểm tra lại thông tin bị bỏ sót.

Lát sau, Bộ Thi Ý mới cười cười vẻ bất đắc dĩ: "Ta biết ngay mà, thứ

tốt như vậy sao có thể không bị hạn chế hiệu quả được."

"Đúng vậy." Giang Thánh Quân gật đầu đồng ý, "Nếu mà có thể tăng cao tư chất một cách không có hạn độ thì chẳng phải nằm không cũng có thể thành Tôn Giả sao?"

"À quên, tỷ tỷ, ngươi mang đủ linh tinh không đó?" Bộ Ly Ca sờ cằm, đưa ra một vấn đề quan trọng.

Bộ Thi Ý cứng đờ cả mặt.

Giang Thánh Quân cũng vậy.

Người bình thường, ai rảnh mà thường xuyên mang theo mười ngàn linh tinh bên mình cơ chứ?

Lúc này trong túi bọn họ nhiều lắm cũng chỉ có vài trăm linh tinh để tiêu vặt thôi.

Mà đấy còn là do có Khởi Nguyên Thương Thành này đó.

Bình thường, Bộ Thi Ý ra ngoài đều không cần mang theo linh tinh...

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Giang Thánh Quân nhìn hai người, hỏi.

"Còn làm sao nữa? Về nhà lấy chứ sao." Bộ Thi Ý trầm giọng bảo.

Mười ngàn linh tinh, đây đã là một con số lớn rồi.

Nhưng, thân là người thừa kế của Trấn Nam Hầu phủ, dốc túi ra thì vẫn có đủ thôi.

"Bây giờ về lấy?" Giang Thánh Quân lộ vẻ kinh ngạc.

"Đương nhiên!" Bộ Thi Ý gật đầu, "Tăng cao tư chất, đương nhiên mua càng sớm càng tốt."

Điều này giống như là hiện tượng thắng từ vạch xuất phát vậy đó.

Yêu Tử Yên thấy ba người kia nhỏ giọng trao đổi với nhau, sau đó bắt đầu lo lắng chuẩn bị rời khỏi cửa hàng.

Nàng nghi hoặc nhìn bọn họ, vừa tới Khởi Nguyên Thương Thành đã định đi à? Thật là không bình thường.

Là một nhân viên có trách nhiệm của Khởi Nguyên Thương Thành, nàng bèn hỏi bọn họ: "Các ngươi định làm gì vậy?"

"Về lấy linh tinh!"

"À đúng rồi, Tử Yên tỷ, nhớ để dành nước khoáng cho chúng ta nhé!"

"Chúng ta sẽ quay lại ngay thôi..."

Ba người đã phóng ra khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, âm thanh còn vẳng lại phía sau.

Lời còn chưa dứt, người đã không thấy đâu.

Tốc độ nhanh như vậy, hẳn đã dùng tới tu vi để chạy luôn rồi.

Yêu Tử Yên nhìn theo, dở khóc dở cười.

Về lấy linh tinh à?

Thật là thú vị!

Nhưng khi gặp một thứ có thể tăng cao tư chất như nước khoáng này thì cũng có thể hiểu được sao họ lại vội vàng như vậy.

Còn về chuyện để dành nước khoáng cho họ, nàng không có quyền quyết định rồi.

Là nhân viên phục vụ trong Khởi Nguyên Thương Thành, sao có thể làm ra chuyện ém hàng cho người khác được?

Chuyện ai mua được hàng trước hoàn toàn phụ thuộc và khách hàng tới Khởi Nguyên Thương Thành mà thôi...

Bên ngoài cửa hàng, Lạc Xuyên đang nằm trên ghế dài, nhìn theo bóng dáng ba người kia biến mất, đáy mắt lướt qua một ý cười nhẹ.

Hắn thích nhất là kiểu khách hàng có thể làm ra những chuyện kì cục như vậy chỉ để mua được hàng của nhà hắn.

Nếu có nhiều người như vậy thì tốt rồi...

Chương 266: Suy đoán của Cơ Vô Hối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vì hôm nay đột nhiên muốn làm biếng, cộng thêm lòng hiếu kì muốn biết rốt cuộc ông chủ lại đã cho ra mắt thêm thứ thần kỳ nào, cho nên từ sáng sớm, Bạch lão và Cơ Vô Hối đã vội tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhưng khi hai người vừa rẽ vào ngõ hẻm thì đã thấy mấy bóng đen xẹt qua người mình bằng tốc độ nhanh như chớp.

Cơ Vô Hối tập trung nhìn kĩ, phát hiện thân phận của ba người này, lập tức cảm thấy tò mò lắm.

"Bạch lão, làm phiền ngươi." Cơ Vô Hối cười nói.

"Ha ha, ta cũng đang tò mò không biết ba tên nhóc này chạy nhanh như vậy là tính làm cái gì."

Bạch lão cười ha hả nói, sau đó chậm rãi biến mất.

Thì ra đó chỉ là một ảo ảnh!

Bộ Ly Ca đang chạy thục mạng, bỗng cảm thấy thân mình nhẹ hẫng, bay bổng lên giữa không trung.

"Bệ hạ có vài chuyện muốn hỏi hắn, ta mang hắn đến chỗ bệ hạ." Giọng nói của Bạch lão vang lên.

Giang Thánh Quân và Bộ Thi Ý lập tức hiểu ra, nhanh nhẹn thưa vâng rồi tiếp tục chạy đi, bỏ lại Bộ Ly Ca đang âm thầm khóc không ra nước mắt trong lòng.

Vì sao lần nào cũng là ta?

Vài hơi thở sau, Bộ Ly Ca thấy cảnh sắc lờ mờ quanh mình trở nên rõ nét dần.

Hắn ta hiểu được, tốc độ đang chậm lại, sắp đến nơi rồi.

Sau đó, hắn ta có cảm giác chân đã chạm đất.

Trước mặt hắn ta, Bạch lão và Cơ Vô Hối đang đứng nhìn.

"Bệ hạ, Bạch lão."

Tuy trong lòng đang khá khó chịu nhưng ngoài mặt, Bộ Ly Ca vẫn tỏ ra hết sức cung kính.

Hai vị này cũng là bậc đại lão, không chọc vào được.

"Bộ Ly Ca, ngươi chạy nhanh như vậy là định đi làm gì thế?" Cơ Vô Hối cười hỏi.

Suy tư một giây, Bộ Ly Ca đã biết mình không cần thiết phải giấu giếm tin tức về nước khoáng.

Dù sao thì hai vị này cũng đang trên đường tới Khởi Nguyên Thương Thành rồi, sẽ biết tin ngay ấy mà.

Cho nên Bộ Ly Ca không hề do dự, nói ra ngay tin tức về nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên.

Bạch lão và Cơ Vô Hối càng nghe càng khiếp sợ.

Nước khoáng có thể tăng cao tư chất?

Mà giá chỉ có mười ngàn linh tinh?

Với hiệu quả như vậy, thì cái giá kia có khác gì cho không hay không?

Huống hồ, thứ có thể tăng cao tư chất, bọn họ mới nghe nói đến lần đầu.

Đây quả thật chẳng khác gì thủ đoạn của thần tiên cả!

Không biết rốt cuộc ông chủ lấy được những thứ thần kỳ này ở đâu, mà số lượng những thứ này lại còn không nhỏ.

Thật ra, lúc này trong lòng Cơ Vô Hối đã nảy lên một suy đoán to gan lớn mật, chỉ có điều, hắn ta vẫn chưa dám tin lắm.

Hắn ta đoán rằng, ông chủ, rất có khả năng đã là loại nhân vật vượt ra ngoài thế giới này.

Những sản phẩm kia, rất có thể là do ông chủ mang về từ thế giới khác.

Có thể thấy rằng, khả năng tưởng tượng của Cơ Vô Hối cực phong phú.

Suy đoán này mặc dù hơi thái quá nhưng cũng đã đoán ra được một phần sự thật.

Mấy thứ như thanh cay này, Coca Cola này, chẳng phải đều là những

sản phẩm đến từ hành tinh xanh mà Lạc Xuyên từng sinh sống đó sao...

Cơ Vô Hối lộ vẻ tò mò: "Thứ nước khoáng có thể tăng cao tư chất hả? Sản phẩm trong cửa hàng của ông chủ thật sự càng ngày càng làm người ta không thể tưởng tượng nổi, hiệu quả cũng càng ngày càng thái quá."

Bạch lão cười nói: "Đúng vậy, lão già này cũng thấy có hứng thú rồi đây. Không biết nước khoáng kia có còn hiệu quả với đám già chúng ta không nhỉ?"

"Nhất định là có!" Bộ Ly Ca gật đầu thật mạnh.

Những trải nghiệm của Bộ Ly Ca với sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành có thể nói là thuộc hàng phong phú nhất, vượt xa tuyệt đại đa số khách hàng!

Những vật phẩm thông thường mà người tu luyện hay sử dụng thường đi theo một quy luật, cảnh giới càng cao, hiệu dụng càng thấp.

Trong đó, đan dược là dễ thấy nhất.

Ví dụ như Hồi Xuân đan Hoàng cấp có thể tăng mạnh tốc độ khôi phục linh khí của người tu luyện ở cảnh giới Cảm Linh, nhưng đối với người tu luyện có cảnh giới Quy Nguyên hay cảnh giới Vấn Đạo, nó lại chẳng khác nào một viên kẹo ngọt, dược hiệu đã hoàn toàn không đáng kể.

Chương 267: Xem vận may thế nào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhưng sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành thì khác, chúng hoàn toàn không có khuyết điểm này.

Tuy chưa nói rõ trong phần giới thiệu sản phẩm nhưng tất cả khách hàng đều hiểu, những sản phẩm này cho hiệu quả tương đồng ở tất cả mọi cảnh giới.

Khi vừa phát hiện điều này, đám Cơ Vô Hối đã chấn kinh hồi lâu.

Hiện giờ cũng coi như người đã từng trải, lòng cũng tương đối bình thường trở lại rồi.

"Xem ra hôm nay tới đúng lúc rồi nhỉ!" Cơ Vô Hối cười cười.

Bạch lão cũng cười nói: "Sản lượng của nước khoáng có vẻ cao hơn Quỳnh Tương Lộ rồi, hơn nữa ngày nào cũng có hàng mới, xem ra, hẳn mọi khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều sẽ mua được thôi."

Điều kiện tiên quyết là có đủ linh tinh, Bộ Ly Ca bổ sung một câu trong lòng.

"À thì, bệ hạ, Bạch lão, giờ ta đã đi được chưa ạ?" Bộ Ly Ca nghe hai người nói chuyện, sốt ruột quá bèn hỏi một câu.

"Đi? Đi đâu?" Cơ Vô Hối cười bảo, "Đã lâu như vậy, hẳn nha đầu của Bộ gia cũng sắp tới đây rồi nhỉ?"

"Đi Khởi Nguyên Thương Thành với chúng ta luôn đi." Bạch lão cười ha hả nói.

Bộ Ly Ca: ...

Hắn ta cảm thấy cạn lời, nhưng ngẫm lại thì vẫn thấy hai người này nói cũng có lí.

Ba người bèn cùng nhau đi vào hẻm nhỏ, tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Đồng hành với hai vị đại lão, nói không khẩn trương thì hơi điêu, cho

nên Bộ Ly Ca chỉ dám lót tót đi sau hai người, không nói một lời, cố gắng làm giảm cảm giác tồn tại của mình, phấn đấu biến mình thành không khí.

"Ông chủ, nghe nói cửa hàng ta có sản phẩm mới, gọi là nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên?"

Chẳng mấy chốc, ba người đã tới trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối cười cười, hỏi Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mở mắt, nhìn ba người, lòng thoáng nghi hoặc, Bộ Ly Ca thân quen với hai người này từ bao giờ thế nhỉ?

Cái này không hợp lí!

Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn tỏ vẻ thong dong chẳng màng sự đời.

"Phải." Lạc Xuyên gật đầu.

"Hiệu quả tăng cao tư chất đối với những người tu luyện ở cảnh giới bọn ta vẫn có tác dụng chứ?"

Có lẽ vẫn không dám tin vào suy đoán của mình, Cơ Vô Hối bèn hỏi thêm một câu.

"Đồ của Khởi Nguyên Thương Thành, chấp mọi cảnh giới." Lạc Xuyên bình thản nói một câu.

Bạch lão và Cơ Vô Hối mỉm cười, đáy mắt lộ vẻ kích động.

"À đúng rồi, nhắc các ngươi một câu." Lạc Xuyên bỗng nhớ tới điều gì, lại nói thêm.

Hai người kia lập tức căng thẳng cả người, lòng khẩn trương lên.

Hi vọng không phải tin xấu...

Mà Bộ Ly Ca đang đóng vai người trong suốt ở bên cạnh cũng hào hứng hẳn, vểnh tai, tập trung tinh thần nghe ké.

"Hiệu quả tăng cao tư chất của nước khoáng ở mỗi người sẽ có khác biệt." Lạc Xuyên nói, "Trình độ tăng cao tư chất của mỗi người sẽ không giống nhau."

"Cái này phải xem vận may thế nào ư?" Bộ Ly Ca chen vào hỏi.

Vận may?

Lạc Xuyên nghĩ tới chuyện hôm qua mình và Yêu Tử Yên uống xong

nước khoáng thì nhận được hiệu quả khác nhau, lòng chợt cảm thấy phiền muộn.

Vận may của nhân viên cửa hàng còn cao hơn ông chủ là hắn đây đến vô số lần, làm thế nào bây giờ?

Online chờ, rất khẩn cấp.

Trong lòng đang có hàng vạn suy tư, nhưng giọng điệu của Lạc Xuyên vẫn bình thản như trước: "Vận may hả? Cũng có thể nói là như thế."

Nói là vận may chẳng qua chỉ là một cách nói hoa văn lịch sự lên thôi.

Nói trắng ra là, nhìn vào cái mặt.

Nếu mặt đen thì tư chất cũng có thể tăng lên, nhưng độ tăng lớn nhỏ ra sao còn phải xem cái đã...

Cơ Vô Hối nghe nói thế liền âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó cười nói: "Trẫm tự thấy vận may của mình cũng không tệ lắm đâu, lần trước chơi ở chế độ giải trí trong Tháp Thí Luyện hai giờ liền tìm được hai nhiệm vụ, nhận được một kỹ năng cấp bậc Hiếm và một cái cấp bậc Sử Thi!"

Cơ Vô Hối là Thiên Tinh Đại Đế, dĩ nhiên không thiếu công pháp hay võ kỹ.

Chương 268: Ta chỉ để ý quá trình mà thôi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Kỹ năng cấp Hiếm và cấp Sử Thi thì cũng ngang Huyền cấp, Địa cấp mà thôi.

Loại võ kỹ cấp bậc này, trong quốc khố có nhiều không đếm xuể, cho nên Cơ Vô Hối chẳng mấy để ý đến chúng.

Nếu là cấp Truyền Thuyết thì có lẽ hắn ta sẽ cảm thấy có hứng thú đấy, nhưng thật rõ ràng là Cơ Vô Hối không có được vận may cỡ Mộ Dung Hải Đường hay Yêu Tử Yên...

Đối với Cơ Vô Hối, chơi chế độ giải trí, sưu tầm những phần thưởng của các nhiệm vụ không giống như người thường.

Người chơi bình thường chơi Tháp Thí Luyện là vì cái gì?

Đương nhiên là để tăng cao thực lực rồi!

Chế độ giải trí là nơi có thể thu hoạch nhiều kỹ năng nhất.

Một kỹ năng tốt sẽ có tác dụng rất lớn trong việc tăng mạnh sức chiến đấu.

Nhưng Cơ Vô Hối không quá để ý, hắn ta chỉ hưởng thụ quá trình chơi mà thôi.

Kết quả thế nào, tuy lòng cũng có đôi chút chờ mong nhưng so sánh với quá trình chơi thì nó lại không quá quan trọng nữa.

Điều này khá tương tự như trò rút thăm trúng thưởng trong game online vậy đó.

Người chơi bình thường sẽ để ý mình rút được cái gì, nhưng người chơi nhiều tiền thì sẽ chỉ để ý quá trình rút thăm trúng thưởng.

Cái cảm giác tò mò và mong chờ đối với những điều chưa biết mới hấp dẫn con người.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu đáp.

Bầu không khí có vẻ hơi nguội, Bạch lão nhanh nhẹn chen vào cười nói:

"Ông chủ, bọn ta vào trong trước nhé."

Hai người đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Ly Ca đi đằng sau, quay nhìn Lạc Xuyên bằng ánh mắt kính nể.

Người có thể làm cho bệ hạ kinh ngạc như vậy, sợ là chỉ có mình ông chủ thôi nhỉ?

"Yêu cô nương, chúng ta tới mua sản phẩm nước khoáng mới của cửa hàng."

Vừa đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, Bạch lão bèn nói trực tiếp mục đích đến với Yêu Tử Yên đang ngồi sau quầy.

Yêu Tử Yên chỉ vào một kệ hàng: "Đồ ở đằng kia, các ngươi tự qua lấy đi."

Bạch lão gật đầu, hai người đi về phía đó.

Yêu Tử Yên cũng đã chú ý tới Bộ Ly Ca đang đi vào.

Nàng tò mò hỏi: "Sao chỉ có mình ngươi quay lại, tỷ tỷ ngươi và Giang Thánh Quân đâu?"

Bộ Ly Ca nhún vai, bất đắc dĩ thở dài: "Bị bệ hạ bắt lại hỏi. Tỷ của ta với tên kia chắc cũng sắp quay lại rồi đó."

Thấy bộ dạng "đời này không còn gì luyến tiếc nữa" của Bộ Ly Ca, Yêu Tử Yên bật cười một tiếng.

Yêu Tử Yên làm nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành này nên có rất nhiều dịp quan sát những sắc thái đa dạng của khách hàng.

Nàng cũng rất thích thú với việc này.

Bạch lão và Cơ Vô Hối đang cẩn thận đọc phần giới thiệu về nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên.

Tuy lúc trước đã nghe Bộ Ly Ca giới thiệu sơ qua nhưng tai nghe so với mắt thấy vẫn có điều khác biệt, hai người thấy vẫn nên tỉ mỉ xem lại thì hơn.

Thông tin trong phần giới thiệu sản phẩm cũng không quá nhiều, thậm chí có thể nói là đơn giản ngắn gọn, đọc vài giây là hết rồi.

Cơ Vô Hối thở ra một hơi dài, ánh mắt lóe lên đầy hưng phấn: "Tăng

cao tư chất, quả thật như vậy rồi."

Mắt Bạch lão cũng rạng ngời: "Không biết rốt cuộc tăng nhiều ít thế nào? Bệ hạ, có mua không?"

"Sao lại không mua?" Cơ Vô Hối cười ha hả, "Mới chỉ mười ngàn linh tinh mà thôi, không cần biết tăng nhiều hay ít, chỉ cần có tác dụng tăng tư chất thật thì dù có giá trăm ngàn hay cả triệu linh tinh, mua được vẫn tính là lãi!"

Người tu luyện có cảnh giới càng cao thì càng có thể cảm nhận rõ rệt tầm quan trọng của tư chất trong việc tu luyện.

Nhiều người tu luyện chôn chân ở một bình cảnh không cách nào đột phá được, chủ yếu là do tư chất không đủ cao.

Việc tăng cao tư chất sẽ có thể giải quyết được phần lớn khó khăn trong vấn đề này.

Chương 269: Tăng cao tư chất

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngoài ra còn có một nguyên nhân nữa là, Cơ Vô Hối với Bạch lão không thiếu tiền.

Mười ngàn linh tinh với bọn họ căn bản không là gì cả.

Bất kể tư chất tăng được bao nhiêu thì đều có lời hết.

Dù sao, trước nay bọn họ đều chưa từng nghe nói trên Thiên Lan đại lục có thứ thần vật nào có thể tăng cao tư chất...

"Yêu cô nương, ta và bệ hạ mỗi người một chai nước khoáng." Bạch lão cầm hai chai nước khoáng và món hàng khác đi tới quầy thanh toán, "Thứ này cũng như vậy, tính thêm cả ba giờ sử dụng thiết bị giả tưởng nữa."

Chi phí phát sinh thêm trong quá trình vào thế giới giả tưởng sẽ được kết toán sau.

Bộ Ly Ca nhìn hai người bằng ánh mắt hâm mộ vô cùng.

Đại lão quả đúng là đại lão, linh tinh giắt sẵn trong túi cũng có thể mua được món hàng đắt nhất trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Hai mươi ngàn năm trăm linh tinh."

"Đây."

Bạch lão đưa một nhẫn không gian cho Yêu Tử Yên.

Mười ngàn linh tinh, kích thước tổng không nhỏ đâu.

Nếu mang theo bên người sẽ rất bất tiện, cho nên bình thường mọi người đều sẽ bỏ vào trong nhẫn không gian.

Đương nhiên, điều kiện đầu tiên là phải có đủ linh tinh mà mua nhẫn không gian cái đã...

Yêu Tử Yên lấy 20500 linh tinh từ nhẫn không gian ra rồi trả lại nhẫn cho Bạch lão.

Bạch lão đưa một chai nước khoáng cho Cơ Vô Hối rồi quay sang nhìn

Yêu Tử Yên, ánh mắt đầy nghi hoặc: "Yêu cô nương, không biết lúc dùng nước khoáng này có cần chú ý điều gì không?"

Yêu Tử Yên lắc đầu: "Cũng giống như Coca Cola thôi, trực tiếp uống luôn là được."

Bạch lão gật đầu, liếc nhìn sang phía Cơ Vô Hối, hai người hít sâu một hơi, ngửa cổ ùng ụng uống cạn chai nước khoáng.

Nhìn hai người, Bô Ly Ca băn khoăn suy nghĩ, không biết mùi vị của nước khoáng này có tuyệt vời như Coca Cola không nhỉ?

Hai người uống xong chai nước khoáng của mình đều không tự chủ được phải ợ lên một tiếng.

Khi tới đây, cả hai đều đã ăn sáng rồi, cho nên sau khi dốc hết một bình nước vào bụng thì cảm thấy đúng là có hơi trướng quá, nhưng hiện còn đang ở Khởi Nguyên Thương Thành, hai người cũng ngại, không nói ra.

"Bệ hạ, ngài thấy thế nào rồi?" Bộ Ly Ca tò mò hỏi.

Cơ Vô Hối cẩn thận cảm nhận một chút, khẽ nhíu mày: "Hình như không có gì thay đổi... Từ từ..."

Sau đó, hắn ta nhắm mắt lại, như đang cảm nhận điều gì đó.

Bạch lão đứng bên cạnh cũng nhắm mắt.

Bô Ly Ca thấy thế thì có vẻ hơi lo lắng.

Rốt cuộc có chuyện gì, vì sao đột nhiên không nói nữa?

Hơn chục giây sau, Bạch lão mở choàng mắt ra trước.

Bộ Ly Ca có thể thấy rõ, trong mắt ông ta có một tia sáng khác thường lóe lên rồi biến mất.

Bạch lão không che dấu được sự vui mừng trên nét mặt, có vẻ như được lợi không nhỏ đâu.

Tiếp ngay sau đó, Cơ Vô Hối cũng mở mắt ra.

Nhưng biến hóa trên người hắn ta mạnh hơn Bạch lão khá nhiều.

Từng luồng lốc xoáy hình thành từ linh khí đang xoay quanh người Cơ Vô Hối.

Mái tóc đen tung bay, vạt áo cũng sột soạt bay lên!

Khí thế khủng khiếp từ trên người Cơ Vô Hối bùng phát ra ngoài, không thể khống chế nổi.

Nhưng ngay giây tiếp theo, Khởi Nguyên Thương Thành lập tức có biến động.

Một khí tức huyền diệu bỗng xuất hiện, "khóa" luồng linh khí kia lại quanh người Cơ Vô Hối, không cho nó thoát ra ngoài.

Yêu Tử Yên đang lăm lăm định ra tay áp chế, thấy thế bèn thở phào nhẹ nhõm.

Thì ra Khởi Nguyên Thương Thành còn có công năng này.

Không biết rốt cuộc ông chủ đã bố trí bao nhiêu trận pháp trong này nữa?

Chương 270: Cơ duyên của Cơ Vô Hối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên rất tự nhiên quy hết thảy công lao lên trận pháp không biết có thật hay không ở nơi này.

Hơn nữa, quan sát sắc mặt Bạch lão và Bộ Ly Ca, có thể đoán ra bọn họ cũng nghĩ như Yêu Tử Yên vậy.

Mười mấy giây sau, Cơ Vô Hối thở ra một hơi thật dài, thu khí tức lại.

Người tu luyện bình thường hoàn toàn không nhận ra có điểm khác biệt nào so với trước, nhưng Yêu Tử Yên có thể nhìn ra, rõ ràng Cơ Vô Hối đã trở nên khác so với trước đó.

Xem ra vị này được lời to rồi.

"Yêu cô nương, vừa rồi không khống chế được, thật sự xin lỗi." Cơ Vô Hối cũng nhận thấy được biến cố mình vừa gây ra ở đây, vì thế, sau khi khôi phục tinh thần, bèn nói lời xin lỗi ngay.

Yêu Tử Yên chỉ mỉm cười: "Không sao, không có việc gì nghiêm trọng đâu. Chỉ cần không phải cố tình gây sự trong cửa hàng thì không thành vấn đề."

Cơ Vô Hối cũng cười cười.

"Bệ hạ, xem ra lần này ngài có thu hoạch khá lớn nhỉ." Bạch lão cười nói.

"Ha ha ha, đồ vật trong cửa hàng của ông chủ quả vẫn khiến người ta kinh ngạc như thế."

Cơ Vô Hối vui sướng nói, thoạt nhìn tâm trạng có vẻ rất hưng phấn.

"Trẫm đã cảm giác mình chạm tới một cánh cửa mới, có tới 50% khả năng đột phá trong vòng mấy năm tới."

Bạch lão thoáng kinh ngạc: "Bệ hạ nói thật ư?"

Cảnh giới Vấn Đạo đột phá lên Tôn Giả vốn cực kì khó khăn, không chỉ cần tư chất phải đủ mà còn cần cơ duyên nữa.

Từ xưa đến nay, trên Thiên Lan đại lục này, chẳng biết đã có bao nhiêu thiên tài tuyệt đỉnh vì không thể đột phá chướng ngại này dẫn đến hậm hực mà chết.

Nhưng Cơ Vô Hối lại nói, hắn ta sắp đột phá qua chướng ngại này rồi!

Điều này làm Bạch lão hâm mộ vô cùng.

"Ha ha, trẫm còn có thể lừa gạt ngươi chắc?" Cơ Vô Hối cười to, nói.

"Vậy ta xin chúc mừng bệ hạ trước." Bạch lão cười cười.

Cơ Vô Hối có được cơ duyên lớn như vậy, Bạch lão là bạn tốt của hắn ta nên cũng cảm thấy vui thay cho hắn.

"Bạch lão, ngươi..." Cơ Vô Hối bỗng chú ý tới Bạch lão, nụ cười hơi chững lại.

Vừa rồi hắn ta chỉ mải hưng phấn vì cơ may của mình, lại quên mất Bạch lão cũng vừa dùng nước khoáng như hắn.

Hơn nữa, căn cứ tình hình trước mắt thì có vẻ tư chất của Bạch lão tăng lên không nhiều.

Bạch lão tỏ vẻ thoải mái: "Chẳng phải trước đó ông chủ cũng đã nói rồi sao, mọi chuyện đều phải xem vận may thế nào, có lẽ là vận may của ta không được cao."

Chỉ sau một chốc, Bạch lão đã thông suốt rồi.

Nếu không nhờ gặp được Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ e hiện tại ông ta còn đang kẹt cứng ở Vấn Đạo bát phẩm.

Nay được uống thứ nước khoáng này, tư chất tăng lên ít hay nhiều, thực ra ông ta không quá trông ngóng lắm.

Thấy vậy, những lời an ủi đã lên đến miệng lại bị Cơ Vô Hối nuốt xuống.

Tiếp theo đó, Bạch lão và Cơ Vô Hối lựa chọn vị trí, tiến vào không gian giả tưởng, không dùng mì ăn liền hay Coca Cola như mọi lần, bởi vì - vừa uống nước khoáng no căng rồi.

Bộ Ly Ca nhìn hai người đầy hâm mộ, đồng thời lại đưa mắt trông mong nhìn ra bên ngoài.

Sao mãi vẫn chưa thế đến nhỉ?

"Bộ Ly Ca? Ngươi đứng đó làm gì vậy?" Một âm thanh nghi hoặc vang lên.

Lúc này Bộ Ly Ca mới chú ý tới, có hai cô gái cực kì xinh đẹp đang đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, điều đặc biệt nhất là, diện mạo hai người rất giống nhau, quả thật cực kì thu hút ánh nhìn.

Hai người này chính là Liễu Như Ngọc và tỷ tỷ của nàng ta là Liễu Như Mị.

"Ta đang đợi người khác." Bộ Ly Ca đáp.

"Đợi người khác?" Liễu Như Ngọc hạ giọng nói khẽ, nghi hoặc, "Nếu bạn ngươi vẫn chưa tới thì sao ngươi không vào chơi tạm Tháp Thí Luyện hay ăn bát mì đi đã?"

Chương 271: Những lời này hơi quen tai

Nghe câu hỏi như thế, lại nhìn vẻ mặt đương nhiên kia của Liễu Như Ngọc.

Nói thật, Bộ Ly Ca cảm thấy có chút đau đầu.

Vì sao mình không mang theo linh tinh?

Cho dù là mười linh tinh cũng có thể chơi một giờ trong Tháp Thí Luyện!

Chí ít cũng không cần xấu hổ đứng ở chỗ này như vậy!

Mặc dù ở Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có quy định đuổi khách hàng trong tiệm, nhưng Bộ Ly Ca cảm thấy rất không thoải mái!

Quả thật hắn ta cảm thấy xấu hổ vô cùng!

Nhìn biểu cảm của Bộ Ly Ca, Liễu Như Ngọc mỉm cười, xem ra đã đoán được nguyên nhân.

Có điều nàng ta cũng không nói gì.

Người mà, ai mà chả sĩ diện.

Nói ra, ngoại trừ khiến Bộ Ly Ca càng thêm xấu hổ thì không có lợi ích gì.

Tất cả mọi người đều là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, quan hệ không tỏ ra căng thẳng như vậy thì tốt hơn.

Thấy dáng vẻ Liễu Như Ngọc không hỏi lại, Bộ Ly Ca âm thầm nhẹ nhàng thở phào trong lòng.

Nhưng hai người đã đến đây, nhìn thấy nước khoáng cũng là chuyện sớm muộn, nói cho hai người họ cũng chẳng quan trọng gì.

"Hôm nay trong cửa hàng của ông chủ có mặt hàng mới." Bộ Ly Ca chỉ vào một kệ hàng, nói với hai người.

"Mặt hàng mới?" Ánh mắt Liễu Như Ngọc sáng lên.

Mà ngay cả Liễu Như Mị cũng lộ ra vẻ mặt hưng phấn và tò mò.

Hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành đều không tầm thường.

Không biết mặt hàng mới sẽ là cái gì, rồi có hiệu quả gì?

Mang theo nghi vấn, hai người đi đến trước kệ hàng, quan sát phần giới thiệu bên dưới.

"Tăng tư chất?" Liễu Như Mị dẫn đầu hít sâu một hơi.

Thân là người tu luyện Vấn Đạo, nàng ta càng có thể nhận thức rõ ràng chỗ khủng khiếp của hiệu quả này.

Nói là bản lĩnh nghịch thiên cũng không quá chút nào!

"Tỷ tỷ, nước khoáng này tuy rằng cũng bán với số lượng hạn chế, nhưng vẫn tốt hơn Quỳnh Tương Lộ nhiều!" Liễu Như Ngọc ngạc nhiên và vui vẻ nói: "Mỗi ngày mười chai, mỗi ngày đều sẽ đổi mới!"

Tuy rằng mười chai cũng không tính là nhiều, nhưng đừng quên sự giới hạn của nước khoáng, mỗi người chỉ có hiệu quả vào lần uống đầu tiên.

Liễu Như Mị gật đầu: "Vậy mỗi người mua một chai đi."

Hai người cầm món hàng, trả linh tinh ở chỗ Yêu Tử Yên.

"Đúng rồi, Tử Yên tỷ." Liễu Như Ngọc bỗng nhiên nhớ đến lúc lấy nước khoáng, phát hiện trên kệ hàng chỉ còn lại tám chai, chợt hướng ánh mắt về phía hai người Cơ Vô Hối: "Bệ hạ và Bạch lão đã mua rồi sao?"

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng vậy."

"Tư chất bọn họ tăng lên như thế nào?" Liễu Như Mị cũng thấy hứng thú, dò hỏi.

"Tư chất của hai người họ tăng lên không ít, bệ hạ chạm đến ngưỡng Tôn Giả." Yêu Tử Yên nói.

Liễu Như Mị kinh ngạc nhìn về phía Cơ Vô Hối.

Chạm đến ngưỡng Tôn Giả?

Vận may tốt như vậy?

Đều là Vấn Đạo viên mãn, nàng ta hiểu rất rõ muốn đột phá khó khăn cỡ nào.

Cơ Vô Hối đã dẫn đầu đi đến một bước này, nói thật, trong lòng Liễu Như Mị không khỏi dâng lên một chút nguy cơ.

Đáng tiếc, bây giờ toàn bộ sự chú ý của Cơ Vô Hối đều tập trung vào không gian giả tưởng, hoàn toàn không chú ý đến ánh mắt của Liễu Như

Mị.

"Về phần tư chất tăng lên nhiều hay ít thì hoàn toàn dựa vào vận may." Yêu Tử Yên lại bổ sung một câu.

"Ta tự nhận là vận may của mình không tệ lắm." Liễu Như Mị cười nói.

"Vận may của ta cũng không kém!" Liễu Như Ngọc cũng chen lời.

Bộ Ly Ca cảm thấy hai câu nói này, nghe có hơi quen tai.

Yêu Tử Yên lại mỉm cười mà không nói.

Hít sâu một hơi, hai nàng gần như là đồng thời uống xong cả chai nước khoáng.

Bộ Ly Ca và Yêu Tử Yên có chút phấn khích nhìn cảnh này, tò mò sẽ xảy ra động tĩnh gì.

Dù sao lúc trước Cơ Vô Hối uống xong nước khoáng, động tĩnh tạo thành cũng không hề nhỏ.

Nếu không nhờ hệ thống bảo vệ tự động của Khởi Nguyên Thương Thành, hậu quả sẽ không thể lường được!

Editor lảm nhảm: 10c tiếp theo (271-280) là chương bạo nhờ đại thần đại thần Haiduonghd và đại thần htkls đẩy KP nha!!! Muội sẽ cộng gộp 10c này với 5c hằng ngày ngày mai, đăng rải rác từ nay tới mai nha các đại thần ơi!!!! Cảm ơn mọi người thật nhiều!!!

Chương 272: Lời nói ra không làm người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không nguôi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ưm…"

Liễu Như Ngọc hơi mở to hai mắt, trên mặt hiện lên một sắc hồng.

Ngay sau đó, khí tức của nàng ta liên tục tăng lên.

Rất nhanh, âm thanh như có thứ gì đó vỡ vụn vang lên.

Không ngờ nàng ta lại vừa mới đột phá đến cảnh giới Quy Nguyên!

Trước đó Liễu Như Ngọc là Thần Hồn viên mãn, chẳng qua chỉ cách cảnh giới Quy Nguyên một bước ngắn.

Tư chất tăng lên giống như đâm thủng một tầng cửa sổ giấy, nước chảy thành sông!

Động tĩnh của Liễu Như Mị cũng không yếu hơn Liễu Như Ngọc bao nhiêu.

Xung quanh người nàng ta có hoa thơm nở rộ, tựa như mộng ảo.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, tiếng nhạc tuyệt vời bay bổng, mê hoặc hồn người.

Trong tiếng nhạc ấy, Bộ Ly Ca chỉ cảm thấy cơ thể nhẹ nhàng, đầu óc cũng mơ màng, rất thoải mái.

Ngay khi hắn ta muốn đắm chìm vào trong đó, trong lòng bỗng hốt hoảng, sau đó hồi thần lại, lập tức đổ đầy mồ hôi lạnh.

Chỉ với tiếng nhạc này mà suýt nữa đã khiến tinh thần của hắn ta thất thủ!

Phải biết rằng trong nháy mắt hiện tượng lạ này xảy ra, hệ thống bảo vệ của Khởi Nguyên Thương Thành đã tự động kích hoạt.

Tiếng nhạc này hoàn toàn không có một chút sát thương nào.

Dù vậy, Bộ Ly Ca có tu vi yếu nhất thiếu chút nữa là bị lạc vào trong đó.

Vì thế, đủ để thấy chỗ đáng sợ của nó!

Trong mắt Yêu Tử Yên cũng hiện lên sự tò mò hiếm thấy.

Hiện tượng lạ cỡ này, thật ra có chút không tầm thường.

Sau mười mấy nhịp thở, hai người gần như đồng thời mở mắt ra.

Liễu Như Ngọc cảm nhận tu vi của mình, trên mặt tràn đầy vẻ kích động.

Thần Hồn và Quy Nguyên, cách nhau một ranh giới.

Chỉ khi tiến giai đến Quy Nguyên mới có nghĩa là thực sự bước vào hàng cường giả.

Liễu Như Mị hít sâu một hơi, khẽ cúi đầu với Lạc Xuyên ở ngoài Cửa hàng.

"Đa tạ ân tạo hóa của ông chủ."

Không được đáp lại, bây giờ Lạc Xuyên đã ngủ rồi…

Trong phút chốc, bầu không khí có chút tẻ ngắt.

"Khụ khu, ông chủ chính là như vậy, ngươi đừng để bụng." Yêu Tử Yên nhẹ giọng ho một tiếng, xem như cứu vãn tình hình.

Liễu Như Mị có chút dở khóc dở cười.

Trong lòng mình tràn đầy biết ơn, kết quả đương sự lại là dáng vẻ không thèm để ý.

Lòng biết ơn của người tu luyện Vấn Đạo viên mãn, dù ở đâu cũng cực kỳ quan trọng.

Nhưng ở trong Khởi Nguyên Thương Thành này, rõ ràng là không thích hợp…

Công pháp mà Liễu Như Mị tu luyện giống với Liễu Như Ngọc, đều là âm luật tương quan.

Mà trước đó tư chất tăng lên lại khiến cho công pháp nâng cao một bậc!

"Ta sẽ nhớ kỹ."

Liễu Như Mị nhìn sâu vào Lạc Xuyên, nhớ kỹ chuyện này.

Tính cách của ông chủ thật sự không giống như người thường.

Lúc này, Liễu Như Ngọc nhìn Yêu Tử Yên, bỗng nhiên thấy hứng thú.

"Tử Yên tỷ, ngươi có uống nước khoáng chưa?" Liễu Như Ngọc tò mò

hỏi.

Yêu Tử Yên sửng sốt, rồi đáp: "Đã uống."

"Vậy tư chất tăng lên thế nào?" Bộ Ly Ca cũng thấy thích thú.

Yêu Tử Yên mỉm cười: "Huyết mạch tăng lên không ít."

Huyết mạch tăng lên, cũng có nghĩa là tư chất tăng lên.

Nhưng câu tiếp theo của Yêu Tử Yên lại khiến cho bọn họ chấn động vô cùng.

"Vận may có vẻ khá tốt, đến huyết mạch phản tổ." Giọng nói không khiến người ta kinh ngạc thì đến chết không ngừng của Yêu Tử Yên vang lên.

Ba người sửng sốt, bỗng thất thần.

Sau mấy nhịp thở, khi bọn họ lấy lại tinh thần, nhìn Yêu Tử Yên đang cười mãi, lập tức hít một hơi khí lạnh.

Huyết mạch phản tổ?

Chuyện chỉ tồn tại trong thời kỳ thượng cổ hoặc trong truyền thuyết thế mà lại xảy ra chân thật ngay trước mắt?

Nói thật, có chút khó tin.

Lúc này, Liễu Như Mị bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, hơi mở to hai mắt: "Đợt đã, ta từng nghe nói, huyết mạch phản tổ hình như sẽ dẫn đến lôi kiếp thượng cổ, đúng không?"

Chương 273: May mà không đến trễ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân phận của ba người cũng không tầm thường, vẫn biết được thông tin được coi là bí mật đối với người bình thường.

Yêu Tử Yên vuốt nhẹ cằm: "Đúng vậy."

Liễu Như Ngọc khiếp sợ nói: "Nói như vậy, lôi kiếp ngày hôm qua là do Tử Yên tỷ dẫn đến?"

Yêu Tử Yên gật đầu.

"Hình như ta đã hiểu rõ chuyện ngày hôm qua rồi."

Liễu Như Ngọc trầm ngâm một hồi, nếu đã nói đến chuyện ấy.

Nàng ta đã đoán được gần hết những chuyện đã xảy ra.

Yêu Tử Yên uống nước khoáng khoáng xong thì tư chất tăng lên, huyết mạch phản tổ, sau đó dẫn đến lôi kiếp thượng cổ.

Sự đáng sợ của lôi kiếp thượng cổ vốn không phải người bình thường có thể vượt qua, cho nên ông chủ ra tay.

Chỉ một tiếng quát lớn đã khiến lôi kiếp thượng cổ thối lui.

"Có điều phải nói rằng, vận may của các ngươi nếu so với Tử Yên tỷ thì kém không ít đâu!" Bộ Ly Ca vuốt cằm của mình, nhịn không được mà nói.

Không còn cách nào, hắn ta chính là một người thích nói thật như vậy.

Nét mặt của Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị cứng lại, hình như, đúng là thế thật.

Huyết mạch phản tổ là chuyện mà xác suất nhỏ thế nào mới có thể xảy ra?

Thế nhưng lại thật sự đã xảy ra như thế.

Nhìn lại chính mình.

Mức tư chất tăng lên hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Trong lúc nhất thời, vui sướng trong lòng hai người không hiểu sao đã

biến mất tăm.

Các nàng chua xót lắm.

Bộ Ly Ca thấy nét mặt hai người thay đổi, cũng ý thức được hình như mình đã nói hơi quá rồi.

Sau khi suy tư một lát, hắn ta lý trí lựa chọn ngậm miệng lại.

"Phù, Bộ Ly Ca, Tử Yên tỷ, chúng ta không tới trễ chứ?"

Tiếng thở hổn hển vang lên.

Sau đó, hai bóng người như cuồng phong tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Chính là hai người Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân.

Việc này cũng đúng lúc giải vây cho Bộ Ly Ca.

"Tỷ tỷ, cuối cùng ngươi cũng tới rồi." Ánh mắt Bộ Ly Ca sáng lên, vui vẻ nói.

"Nước khoáng hôm nay vẫn còn sáu chai." Yêu Tử Yên cười nói.

Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân thở phào nhẹ nhõm.

Trên đường, hai người đều sử dụng toàn bộ tu vi, sợ khách hàng khác của Khởi Nguyên Thương Thành giành mua trước.

Bây giờ xem ra, coi như là đuổi kịp rồi.

Ba người đã sốt ruột không chịu nổi, sau khi cầm nước khoáng thì lập tức trả linh tinh.

Sau đó uống một hơi cạn sạch.

Hiệu quả của nước khoáng không cần phải nhiều lời, có tăng tư chất, điểm khác biệt chỉ là mức độ tăng mà thôi.

Xung quanh ba người đều xuất hiện luồng xoáy linh lực.

Trong đó, thân thể của Bộ Ly Ca lại chấn động, trực tiếp đột phá.

Đương nhiên, điều này cũng liên quan đến việc hắn ta đã sắp đột phá.

"Linh khí trời đất xung quanh mình dường như đã trở nên rõ ràng hơn." Bộ Thi Ý kinh ngạc nói.

Yêu Tử Yên cười giải thích: "Tư chất tăng lên, năng lực cảm nhận đối với linh khí trong trời đất đương nhiên cũng sẽ tăng lên tương ứng."

Ba người giật mình gật đầu.

"Vẫn có chút đáng tiếc, chỉ lần đầu tiên uống vào mới có hiệu quả." Bộ Ly Ca than nhẹ một câu.

"Ngươi thôi đi!" Liễu Như Ngọc lạnh lùng cười nói: "Vật quý giá cỡ này, ngươi còn muốn có thể sử dụng nhiều lần ư? Thật là tham lam!"

Bộ Ly Ca xấu hổ nở nụ cười, không phản bác lại.

"Bây giờ ta cảm giác thực lực của mình đã tăng lên không ít!" Giang Thánh Quân cẩn thận cảm nhận một chút, ngạc nhiên thốt ra tiếng.

"Đó là ảo giác của ngươi thôi." Yêu Tử Yên lắc đầu nói.

"Vì sao?" Giang Thánh Quân khó hiểu.

"Ngươi chỉ tăng tư chất lên, cảnh giới tu vi đều không có thay đổi, thực lực có thể tiến bộ bao nhiêu chứ? Nhiều lắm cũng chỉ là thực lực chiến đấu, tốc độ hồi phục linh khí nhanh hơn một chút thôi."

Yêu Tử Yên giang hai tay, giải thích.

Giang Thánh Quân sửng sốt, hình như, quả thật là như vậy.

Chương 274: Bí ẩn lớn trong thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Có điều cũng phải nói, nếu tư chất tăng lên, việc tăng cảnh giới cũng sẽ trở nên dễ dàng hơn nhiều." Yêu Tử Yên nói tiếp.

Giang Thánh Quân gật đầu: "Đúng vậy! Cho nên hôm nay ta định tiến vào chế độ khiêu chiến, xem thử có thể đột phá hay không! Mấy ngày nay, tu vi của tên nhóc Bộ Ly Ca này cũng sắp đuổi kịp ta rồi!"

"Ha ha, đó là do bản thiếu gia có thiên phú!" Vẻ mặt của Bộ Ly Ca đầy tự mãn.

Giang Thánh Quân: "Ha ha."

Sau một hồi tán dóc, mọi người đều ngồi lên ghế, tiến vào thế giới giả tưởng.

Tuy rằng tư chất tăng lên, việc tu hành bình thường cũng không thể dừng lại.

Đúng vậy, bây giờ việc chơi trò chơi, trong lòng những vị khách này của Khởi Nguyên Thương Thành, đã đồng nghĩa với việc tu hành…

Thời gian trôi qua, lại có khách hàng đến.

Người đến chính là đoàn người Chu Hổ.

Bên cạnh bọn họ còn có một người đàn ông cường tráng đầu trọc đi theo.

Chính là Trương Vũ trước đó đã khiêu chiến Chu Hổ.

Giữa những người lính đánh thuê, mọi việc đều khá sòng phẳng.

Là Chu Hổ nói cho Trương Vũ biết, Bá Vương quyền pháp của hắn ta lấy được từ trong một trò chơi, phản ứng của Trương Vũ rất phù hợp với người bình thường.

Trương Vũ cho rằng Chu Hổ đang lừa hắn ta.

Tuy rằng dáng vẻ của Trương Vũ thành thật, nhưng thành thật không có nghĩa là hắn ta ngốc.

Trong trò chơi có thể lấy được quyền pháp Huyền cấp?

Có đùa thì cũng đùa lộ liễu thế chứ!

Thấy vẻ mặt không tin của Trương Vũ kia, Chu Hổ nhất thời tức giận.

Không tin đúng không?

Dẫn ngươi đi xem thì biết!

Cho nên, mới có cảnh tượng sáu người đến một lượt thế này.

"Chính là nơi này." Chu Hổ chỉ vào một ngõ nhỏ, nói với Trương Vũ.

Vẻ mặt Trương Vũ đầy nghi ngờ: "Chu huynh, ngươi không gạt ta chứ? Mở cửa hàng trong một ngõ nhỏ hẻo lánh như vậy, ông chủ này có phải là đầu óc không tốt hay không… ưm ưm ưm…"

Lời vừa nói ra, năm người Chu Hổ bỗng nhiên thay đổi sắc mặt.

Ta đệch, ngươi lại còn dám nói xấu ông chủ, không muốn sống nữa à!

Chu Hổ nhanh chóng quyết định che kín miệng Trương Vũ lại, cho nên chỉ nói đến một nửa đã biến thành những âm thanh mơ hồ không rõ ràng.

Nhìn thấy trong ngõ không có dị thường gì, Chu Hổ mới nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi lạnh trên trán.

"Chu huynh, ngươi làm cái gì vậy?" Trương Vũ có chút tức giận.

Nói cũng không cho ta nói?

"Trương Vũ huynh, thực lực của ông chủ sâu không lường được, về sau những lời này tuyệt đối không được nói ra đâu!" Chu Hổ nói lời thấm thía.

"Đúng đúng đúng! Cửa hàng của ông chủ mở ở nơi hẻo lánh như vậy, đó là… đó gọi là gì nhỉ?"

"Ở ẩn trong thành!"

"Đúng vậy! Chính là ở ẩn trong thành…"

Năm người tiếp lời.

Tuy rằng với tính cách của ông chủ, hẳn là sẽ không quan tâm đến chuyện này.

Nhưng bọn Chu Hổ cũng không muốn lấy thân mạo hiểm.

"Ừm, ta biết rồi." Trương Vũ gật đầu.

Về chuyện của ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành, trước đó Chu Hổ đã nói qua cho hắn ta.

Nói ngắn gọn, chỉ một cụm từ thôi – mạnh không thể cản!

Lại dặn dò Trương Vũ một lượt, đảm bảo hắn ta sẽ gây ra chuyện gì nữa, sáu người tiến vào ngõ nhỏ.

"Người kia chính là ông chủ." Tiến vào ngõ nhỏ, Chu Hổ chỉ vào Lạc Xuyên đang phơi nắng, nói với Trương Vũ.

"Ông chủ? Thoạt trông cũng chẳng có chỗ nào lợi hại mà?" Nét mặt của Trương Vũ có hơi khó hiểu.

Hắn ta cũng được coi như là một cao thủ nhỏ.

Thực lực Tạo Hóa viên mãn, ở trong đám lính đánh thuê ở thành Cửu Diệu cũng coi như là nhân vật hàng đầu.

Thế nhưng hắn ta không cảm nhận được chút uy hiếp nào từ trên người kẻ gọi là ông chủ kia.

Thậm chí không nhận ra được một chút dao động linh khí nào, giống như đó chỉ là một người bình thường không có tu vi vậy.

Chương 275: Dần trở nên nghèo túng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hắn chỉ nằm ở nơi đó, nếu không chú ý đến, chỉ sợ sẽ lập tức bỏ qua!

Người như vậy lại là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành?

Hơn nữa còn là cường giả có thực lực khủng bố?

Nói thật, bây giờ trong lòng Trương Vũ đã có chút nghi ngờ, mấy người Chu Hổ này rốt cuộc có đang lừa hắn ta hay không…

"Ông chủ buổi sáng tốt lành." Mấy người đi đến trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành, năm người Chu Hổ cung kính lên tiếng chào hỏi.

Ừm, không thấy đáp lại.

Bọn Chu Hổ cũng không để ý, kéo Trương Vũ chuẩn bị bước vào tiệm.

"Xem ra, ông chủ hẳn là đang ngủ, nói nhỏ chút, đừng quấy rầy hắn." Chu Hổ hạ giọng nói.

Đối với một màn này, bọn họ từ lâu đã thấy nhưng không thể trách.

Trong lòng Trương Vũ cảm thấy hơi kỳ quặc.

Không hiểu sao lại cảm thấy có vẻ không đáng tin vậy nhỉ?

"Chào buổi sáng Tử Yên tỷ!"

Mọi người vào cửa hàng, cung kính chào hỏi.

Đối với Yêu Tử Yên, ngoài những người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, những khách hàng khác đều gọi chung là Tử Yên tỷ.

Đây gần như đã trở thành thói quen.

"Chào buổi sáng." Yêu Tử Yên gật đầu.

Nàng chú ý đến Trương Vũ, trong lòng đã có suy đoán.

Người này chắc là bạn bè của bọn họ.

Mà Chu Hổ, lúc này đã bị trang trí trong Khởi Nguyên Thương Thành thu hút hết mọi sự chú ý.

Vẻ mặt của hắn ta rất phấn khích, kết hợp với gương mặt hàm hậu kia, trông rất vui vẻ.

"Chu huynh, quả nhiên ngươi không gạt ta." Trương Vũ lấy lại tinh thần, giọng nói buồn bực khó chịu vang lên.

"Ha ha ha, ta đã nói rồi, Khởi Nguyên Thương Thành chắc chắn sẽ khiến ngươi kinh ngạc!" Chu Hổ cười ha hả nói.

Xem ra hắn ta rất hài lòng với phản ứng của Trương Vũ.

Dù sao lúc trước khi hắn ta vừa mới đến chỗ này cũng chấn động một khoảng thời gian dài.

"Trong cửa hàng đã có nhiều khách như vậy rồi sao?" Chu Hổ chú ý đến đám người Cơ Vô Hối.

"Bọn họ đang làm gì thế?" Trương Vũ tò mò hỏi.

"Chơi trò chơi." Có người trả lời.

"Chơi trò chơi?" Trương Vũ đầu tiên là nghi hoặc, sau đó giật mình: "Chính là cái trò chơi mà trước đó các ngươi có nói là nó có thể tăng tiến độ tu luyện, đạt được kĩ năng?"

"Đúng vậy!"

"Ta cũng muốn thử xem!" Trương Vũ nóng lòng muốn thử.

Chu Hổ nhẹ nhàng ho một tiếng, hấp dẫn sự chú ý của Trương Vũ: "Ở Khởi Nguyên Thương Thành, trước khi chơi game phải có một kế hoạch rõ ràng. Đầu tiên, nên ăn mì ăn liền trước. Hiệu quả của mì ăn liền không cần ta phải giới thiệu nhiều chứ? Khi đến đây đã nói qua với ngươi rồi."

"Ừm ừm!" Trương Vũ liên tục gật đầu.

"Đương nhiên, nếu có đủ linh tinh thì ngươi cũng có thể mua Coca Cola và thanh cay để ăn."

Nói đến đây, yết hầu của năm người đàn ông vạm vỡ không tự chủ được mà nhúc nhích.

Có vẻ là đang nhớ lại hương vị của Coca Cola và mì ăn liền.

Đối với bọn họ mà nói, hàng hóa trong cửa hàng, hiệu quả tốt thì tốt thật, hương vị cũng rất đỉnh.

Nhưng vẫn còn một khuyết điểm – quá đắt!

Thấp nhất là mười linh tinh, cao nhất là mười vạn linh tinh!

Đến đây vài ngày, Chu Hổ chỉ cảm thấy ví tiền của mình xẹp đi với một tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

Dù sao không phải ai cũng giống như mấy học viên học viện này, có bối cảnh thân thế hiển hách, vốn dĩ không thiếu linh tinh.

Bọn Chu Hổ chẳng qua chỉ là lính đánh thuê bình thường mà thôi, dựa vào săn bắt yêu thú và nhiệm vụ nhận được mà kiếm linh tinh.

Nhưng gần đây bởi vì di tích thượng cổ sắp mở ra, mức độ nguy hiểm của dãy núi Cửu Diệu so với lúc bình thường lại tăng thêm gấp mấy lần.

Cho nên, vì an toàn của bản thân, bọn họ không thể không dừng hoạt động.

Đồng nghĩa với việc mất đi nguồn linh tinh.

Chương 276: Thời gian thăm dò cửa hàng của Trương Vũ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong khoảng thời gian gần đây, bọn Chu Hổ chỉ có thể tiến vào không gian giả tưởng, ngay cả mì ăn liền cũng không được ăn!

Nói với Trương Vũ như vậy, phần lớn nguyên nhân là vì sĩ diện…

Trong lúc đang trò chuyện với nhau, mọi người cùng đi đến trước kệ hàng.

"Hả? Đội trưởng, nơi này hình như có thêm thứ gì đó!" Có người đã phát hiện khác thường, ngạc nhiên hô lên.

"Có thêm cái gì?" Chu Hổ đầu tiên là nghi hoặc, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, ánh mắt sáng lên: "Không phải là mặt hàng mới đấy chứ?"

Càng nghĩ càng thấy có khả năng, Chu Hổ vung bàn tay to lên: "Các anh em, đi! Qua đó nhìn xem!"

Sau đó, sáu người lập tức tụ tập đi qua.

"Nước khoáng? Cái tên này thật đúng là kì lạ!"

"Hàng hóa trong tiệm của ông chủ, không phải tên đều như vậy sao? Có cái gì mà kì lạ."

"Ừ, nói cũng đúng ha."

"Tăng tư chất? Thứ này mà lại có hiệu quả tăng tư chất sao?"

"Tư chất? Đó không phải là trời cho hả? Lợi hại đấy…"

Mọi người hưng phấn trò chuyện với nhau.

Nhưng Chu Hổ lại khác, hắn ta là người đầu tiên nhìn giá.

Giá một vạn linh tinh.

Ừ, không cần nhìn nữa.

Nhìn cũng không mua nổi, vậy chẳng thà không nhìn, cắt đứt suy nghĩ luôn.

Thấy phản ứng của Chu Hổ, những người khác cũng chú ý đến giá bán

của nước khoáng.

Được rồi, là chúng ta hy vọng xa vời, lại nghĩ cũng mua một chai nếm thử.

Sáu người mua mì ăn liền, xếp thành một hàng đứng ở đó, vừa ăn vừa nhìn những khách hàng khác chơi trò chơi.

Khỏi phải nói, nó còn cái cái thú riêng.

Nếu Lạc Xuyên thấy được cảnh tượng như vậy, chắc chắn sẽ cảm khái không thôi.

Đúng vậy, là cảm giác thời thơ ấu…

Trương Vũ cảm thấy cực kỳ mới lạ với cách ăn của mì ăn liền.

Đồng thời, linh khí trong cơ thể dường như sục sôi gấp mười lần so với bình thường, cũng làm cho hắn ta chấn động.

Bây giờ, hắn ta gần như đã sáng tỏ vì sao thực lực của tiểu đội lính đánh thuê Chu Hổ lại tăng lên nhanh như vậy.

Mỗi ngày đến một cửa hàng có thể nói là bật hack vậy, thực lực lại không tăng nhanh được sao?

Ăn xong mì ăn liền, chính là thời gian cho trò chơi.

Ngay từ đầu, Trương Vũ cực kỳ phản đối chuyện dùng một trăm linh tinh để đăng ký tài khoản.

Nhưng khi hắn ta nhìn thấy quy định treo trên vách tường Khởi Nguyên Thương Thành và khe nứt không gian trên đầu ngón tay Yêu Tử Yên, im lặng lựa chọn trả tiền.

Cửa hàng cảm thấy, thật ra Trương Vũ đang sợ hãi, nhưng chỉ là miễn cưỡng gắng gượng không nói ra mà thôi…

Không lâu sau đó, một vài học viên của Lăng Vân học viện cũng đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Dẫn đội là Mộ Dung Hải Đường.

Bọn họ nhanh chóng phát hiện ra mặt hàng mới ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Bây giờ, nước khoáng chỉ còn lại ba chai.

Mà Lăng Vân học viện lại có gần mười người, rõ ràng là sư nhiều cháo thiếu, không đủ phần.

Tuy rằng trên phần giới thiệu có viết, mỗi ngày đều có mười chai nước khoáng trong kho.

Nhưng đối với những học viên này, tăng tư chất sớm hơn một ngày đương nhiên vẫn tốt nhất.

"Bây giờ chỉ còn ba chai, chúng ta tám người, chia thế nào đây?" Cố Vân Hi nhìn mọi người, đặt ra câu hỏi của mình.

"Nếu không thì dùng cách cũ đi?" Giang Nhã Thường suy nghĩ một lát, đưa ra đề nghị.

Không ai phản đối, bọn họ đều cảm thấy biện pháp này rất công bằng.

Trong phút chốc, Khởi Nguyên Thương Thành lại vang lên tiếng nói quen thuộc "Kéo búa bao".

Lúc này, Mộ Dung Hải Đường đang nói chuyện với Yêu Tử Yên.

Là một đạo sư, đương nhiên nàng sẽ không tranh giành với những học viên đó.

"Hàng hóa trong tiệm ông chủ, hiệu quả đều kinh người như thế!"

Mộ Dung Hải Đường nhìn đám học viên đang náo loạn, nhịn không được cảm thán một câu.

Chương 277: Chúng ta chỉ đang nghĩ đến những chuyện vui vẻ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuối cùng, ba học viên may mắn giành thắng lợi.

Những học viên còn lại đều đấm ngực dậm chân, hối hận mình vuột mất cơ hội.

"Dù sao mỗi ngày đều có, mua lúc nào đều như nhau cả."

Cố Vân Hi nhìn ba học viên đang cầm nước khoáng kia, bĩu môi nói với Giang Nhã Thường ở bên cạnh.

Thế nhưng mùi chua trong lời nói kia lại khá rõ ràng.

"Đúng đúng đúng, Hi nhi nhà chúng ta nói gì cũng đúng!"

Giang Nhã Thường nhéo nhẹ gương mặt của Cố Vân Hi, cười ha ha nói.

"A! Mau buông tay…"

Hai người đùa giỡn.

Ba học viên kia uống xong nước khoáng, cảm giác được thân thể của mình đang thay đổi, có chút hưng phấn.

"Cảm giác như thế nào?" Mộ Dung Hải Đường có hơi tò mò, hỏi.

"Năng lực cảm nhận của ta đối với linh khí trong trời đất ước chừng đã tăng lên mấy lần!" Một người phấn khích nói.

"Ta cũng vậy!"

"Ta cũng vậy!"

Nhận được ánh mắt hâm mộ cũng những người khác, cả ba đều có chút đắc ý.

"Ôi, chơi trò chơi, chơi trò chơi thôi! Cùng lắm thì ngày mai đến sớm một chút!" Tiêu Thành vung tay áo, nói với vẻ không hề gì.

Mọi người nhanh chóng tản đi.

Sau khi ăn mì xong thì họ tiến vào không gian giả tưởng.

Về phần ba học viên vừa tăng tư chất kia, ngay cả mì ăn liền cũng không ăn.

Bởi vì uống no rồi…

Thời gian trôi qua, Hạ Nguyên và học viên của Huyền Nguyệt học viện cũng đến Khởi Nguyên Thương Thành, đương nhiên cũng phát hiện sự đổi khác trong cửa hàng.

Có điều chờ đợi bọn họ chỉ có ký hiệu "hết hàng" trên kệ.

"Sao ông chủ phát triển sản phẩm mới mà lại không thông báo một tiếng?" Hạ Nguyên nhịn không được mà than phiền: "Sớm biết vậy hôm nay ta đã đến sớm hơn một chút! Bị mấy người này giành mất, hầy!"

Vẻ mặt của Hạ Nguyên rất bực tức.

Khó chịu quá!

Tăng tư chất đó!

Chuyện tốt thế này, trễ một ngày thôi cũng khiến người ta rất khó chấp nhận!

"Dù sao cửa hàng của ông chủ vẫn ở đây, sớm muộn gì cũng sẽ mua được thôi." Yêu Tử Yên cười nói.

"Cho dù là như thế, nhưng trong lòng ta vẫn không thoải mái…" Hạ Nguyên nhún vai.

Học viên trong Huyền Nguyệt học viện đều quay đầu đi chỗ khác.

Đạo sư, sao ngài lại nói ra những lời trong lòng ra thế…

Bên kia.

Ngay khi Trương Vũ vừa đội mũ giáp vào đã cảm nhận được hoàn cảnh xung quanh mình đã thay đổi trong nháy mắt.

Thoáng chốc, hắn ta đã ở trong không gian thuần một màu trắng.

Trong lòng bối rối, nhưng nhớ đến lời nhắc nhở trước đó của Chu Hổ, hơn nữa vẫn có thể cảm nhận được cơ thể của bản thân, hắn ta dần dần bình tĩnh lại.

Trương Vũ đánh giá xung quanh, sự tò mò tràn ngập trong lòng hắn ta.

"Đây là không gian giả tưởng sao? Dường như không khác biệt gì so với

hiện thực cả!"

Một cách tự nhiên, hắn ta chú ý đến hai cái biểu tượng kia.

"Tháp Thí Luyện và giáo trình nấu ăn?"

Do dự một lát, Trương Vũ chọn Tháp Thí Luyện.

Chợt nhoáng lên, không gian xung quanh đã thay đổi.

Trong lòng Trương Vũ khiếp sợ không thôi, lại lựa chọn biểu tượng hình cái tháp nhỏ kia.

Bởi vì lúc đến đây, bọn Chu Hổ đã từng dặn dò hắn ta.

Sau khi tiến vào Tháp Thí Luyện, nhất định phải ưu tiên lựa chọn biểu tượng hình tháp nhỏ kia.

Về phần nguyên nhân…

Chu Hổ chưa nói.

Trương Vũ chỉ nhớ rõ, lúc ấy biểu cảm của năm người Chu Hổ có chút quái dị, là nét mặt cố nhịn cười.

"Các ngươi đang cười cái gì?" Khi đó Trương Vũ đã nghi ngờ hỏi.

"Không cười gì cả."

"Chúng ta chỉ đang nghĩ đến một chuyện rất vui thôi."

Bây giờ nghĩ lại một chút, đoạn đối thoại lúc đó, thấy thế nào cũng có chút không đúng…

Lắc đầu, ném hết những suy nghĩ hỗn loạn đó đi, Trương Vũ lựa chọn biểu tượng tòa tháp nhỏ.

"Chế độ trước mắt: Chế độ khiêu chiến. Cấp bậc: Đơn giản."

Một thông báo xuất hiện trước mắt Trương Vũ, hắn ta còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, thì đã phát hiện bản thân đang ở trên thảo nguyên.

Chương 278: Cánh cửa thế giới mới mở ra

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bốn phía là đồng bằng mênh mông vô bờ.

Vô số cỏ xanh không biết tên tùy ý sinh trưởng, cao khoảng chừng một thước.

Gió nhẹ lướt qua, trong không khí tràn ngập mùi hương bùn đất và cỏ xanh, thảo nguyên cũng gợn lên con sóng.

Ánh nắng ban mai chiếu xuống, giọt sương trên lá cây phản chiếu ánh sáng mờ ảo.

Tất cả đều vô cùng mơ mộng.

Trong phút chốc, Trương Vũ thậm chí còn hoài nghi, không phải mình đang thực sự ở trong một đồng bằng lúc sáng sớm đấy chứ.

Hắn ta thậm chí còn không chú ý đến tu vi của bản thân đã biến mất, hoàn toàn trở thành người bình thường…

Ngay khi hắn ta còn đang cảm khái, khí tức tanh hôi xuất hiện trong không khí.

Ánh mắt Trương Vũ trở nên nặng nề.

Là một lính đánh thuê, hắn ta cực kỳ quen thuộc đối với mùi vị này.

Đây là khí tức của dã thú!

Trong sóng cỏ, có động tĩnh xuất hiện.

Có thứ gì đó đang nhanh chóng đến gần!

Trương Vũ cảm giác tim mình đập rất nhanh, giống như muốn trào ra khỏi cổ họng.

Giây tiếp theo, một con sói xám có hình thể cực lớn nhảy ra.

Ánh mắt tàn bạo, hàm răng sắc nhọn như dao găm và thân hình cường tráng kia đều in sâu trong mát Trương Vũ.

Vào một khắc này, Trương Vũ chỉ cảm thấy thời gian chậm lại, tinh thần của hắn ta cũng trở nên hết sức tập trung.

Khi con người ở trong tình thế sống còn, thường sẽ xuất hiện tình trạng như vậy.

"Chết đi cho ta!"

Trương Vũ nổi giận gầm lên một tiếng, đấm ra một quyền.

Hắn ta có thể cảm nhận được con sói xám này chẳng qua chỉ là dã thú bình thường mà thôi.

Hoàn toàn không có chút tu vi nào.

Với thực lực Tạo Hóa viên mãn của hắn ta, một đấm là đủ để giải quyết.

Nhưng sau khi Trương Vũ đấm ra, hắn ta cũng cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

Sao lại thế này?

Linh lực của ta đâu?

Trong ánh mắt chấn động và khó hiểu của Trương Vũ, nắm đấm của hắn ta đã đánh chính xác vào con sói xám.

Đáng tiếc, không có hiệu quả gì.

Ngay cả phòng ngự không không phá được…

Sau đó, Trương Vũ đã bị sói xám, vì bị đau mà trở nên táo bạo, cắn đứt cổ họng.

Trương Vũ, chết…

"Các ngươi nói xem, Trương Vũ bây giờ đã bị sói xám giết mấy lần?"

Trong chế độ sàn đấu, năm người Chu Hổ đang nói chuyện với nhau.

Bây giờ bọn họ đang tiến hành hỗn chiến.

"Ta cảm thấy ít nhất phải hơn mười lần ấy?"

"Ha ha, lão đại, ý tưởng này của ngươi thật sự quá tuyệt vời!"

"Đúng là phong cách của lão đại…"

Mọi người vừa nói vừa ra tay, ra tay không nể tình cảm và thể diện, đều chú ý đến những chỗ trí mạng của đối phương.

Dù sao cũng là thế giới giả tưởng, lại không cần lo lắng bị thương này nọ, đương nhiên là ra tay hết sức.

Mà Chu Hổ là đội trưởng, hơn nữa thực lực mạnh nhất, cho nên gần như là phải nhận công kích của bốn người.

Tuy rằng như thế, nhưng hắn ta vẫn có thể phân tâm cười nói như trước: "Lúc trước khi chúng ta vừa mới tiến vào Tháp Thí Luyện, không phải cũng mò mẫm một hồi sao? Cái này gọi là tập tục truyền lại!"

"Tập tục truyền lại?"

"Lão đại, ngươi thật là có văn hóa!"

"Ai! Quá khen quá khen! Cũng chỉ là đọc sách vài năm mà thôi…"

Sau khi Trương Vũ bị sói xám cắn chết hơn mười lần, đã có chút nghi ngờ đời người.

Lúc này, rốt cuộc hắn ta cũng chú ý đến biểu tượng thương thành ở góc trên phải bảng thông tin.

Vốn hắn ta còn tưởng rằng đó chỉ là một hình trang trí…

Tạm dừng trò chơi, sau khi nhấn vào, Trương Vũ chỉ cảm thấy bản thân như mở ra cánh cửa của thế giới mới.

Tu vi, vũ khí đều có thể tự mình lựa chọn?

Linh khí mà lại có nhiều loại như vậy?

Trong lúc nhất thời, vô số tin tức khiến Trương Vũ hoa cả mắt.

Nhưng Trương Vũ chỉ có thể trông mà thèm thôi.

Không còn cách nào, quá mắc.

Giá của linh khí thế mà còn tăng lên gấp mười lần!

Cuối cùng, Trương Vũ cũng chỉ lựa chọn một linh khí búa lớn cấp Hoàng mà thôi.

Chương 279: Một ngày trôi qua

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Còn tu vi thì tăng lên đến Đoán Thể viên mãn.

Bởi vì trong chế độ đơn giản ở tầng thứ nhất, tu vi cao nhất chỉ có thể tăng đến Đoán Thể viên mãn.

Nếu đã có tu vi mà còn không đánh lại sói xám bình thường…

Vậy chỉ có thể nói là quá ngu ngốc!

Ý thức chiến đấu của Trương Vũ rất mạnh.

Sau khi nhận được tăng tu vi và vũ khí, sói xám khó có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn ta.

Sau đó, lại giải quyết một đợt sói xám một đầu thứ nhất và một đợt sói xám ba đầu thứ hai, thông tin mới đã xuất hiện.

"Đã thông qua chế độ đơn giản tầng thứ nhất Tháp Thí Luyện, có khiêu chiến chế độ bình thường không?"

Không chút do dự, Trương Vũ chọn có.

Hình ảnh trước mắt chợt lóe lên, vết tích chiến đấu trong nháy mắt đã biến mất, khôi phục lại hình dạng ban đầu.

Đối với chuyện này, Trương Vũ đã thấy nhưng không thể trách.

Trong lòng hắn ta ngoại trừ tò mò, còn có nghi ngờ.

"Không biết đối thủ lần này là thứ gì?"

"Tu vi trở thành Đoán Thể viên mãn là không thể tự lựa chọn tu vi nữa sao?"

Lúc này, phía trước đã xuất hiện dị tượng.

Từng tia sáng huyền ảo tỏa ra, hai con sói lớn dáng vẻ quái dị xuất hiện từ hư không.

Trương Vũ cực kỳ quen thuộc với bọn chúng.

Yêu thú, Tử Tinh Ma Lang!

"Thì ra là yêu thú!" Trương Vũ cười lớn một tiếng: "Ha ha, đến đây!

Đánh một trận sảng khoái nào!"

Búa lớn tuy rằng chỉ là linh khí cấp Hoàng, nhưng thắng ở sức nặng khủng khiếp.

Dưới cái vung dùng hết sức của Trương Vũ, hơn nữa còn có quán tính khủng bố, không khí cũng bị xé rách, sinh ra từng tiếng nứt toác!

Động tác của hai con Tử Tinh Ma Lang rất nhanh chóng, trốn thoát đợt tấn công của Trương Vũ.

Rầm!

Búa lớn đập xuống đất, lún sâu vào.

Trương Vũ cũng không để ý.

Hắn ta nhếch miệng một cái, lại cầm lấy búa lớn tấn công.

Người chơi đuổi đánh hai con Tử Tinh Ma Lang như Trương Vũ thật sự rất ít gặp…

Thời gian lướt trong phút chốc.

Trong nháy mắt, đã trôi qua một ngày.

Nhìn ánh mắt của những khách hàng dư dả linh tinh lúc rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên đã có thể đoán được một việc.

Sáng sớm ngày mai ở Khởi Nguyên Thương Thành, có lẽ sẽ là một hồi "gió tanh mưa máu"!

Nói thật, đối với suy nghĩ của những người này, Lạc Xuyên có chút khó hiểu.

Mỗi ngày nước khoáng nhãn hiệu Khởi Nguyên trong Khởi Nguyên Thương Thành đều được cung cấp mười chai, vì sao lại phải để ý đến quãng thời gian mấy ngày?

Dù sao thì cuối cùng cũng sẽ có thôi, gấp cái gì?

Trang Tử không phải là cá, làm sao biết được cá có vui?

Lcc bây giờ dường như đã bị vây trong trạng thái này.

Hắn là một người xuyên việt, rất khó để tưởng tượng được niềm mong chờ của người tu luyện ở Thiên Lan đại lục đối với việc tư chất tăng lên.

Chuyện này giống như niềm yêu thích của trạch nam ở Lam Tinh đối

với thế giới 2D vậy, hoàn toàn không thể hình dung theo lẽ thường.

Đối mặt với mô hình mà mình yêu thích chẳng hạn, nội tâm hoàn toàn không thể chống đỡ được, nhất định phải mua, một ngày cũng không thể chờ nổi!

Nếu không, cảm giác ân hận sẽ cắn nuốt bọn họ.

Vợ yêu của mình, nhất định phải có trước mới được…

Sau khi nói chúc ngủ ngon với Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên bước vào phòng của mình.

Nằm trên giường, bỗng nhiên Lạc Xuyên có hứng thú.

"Hệ thống, mở bảng thông tin ra."

Giọng nói dừng lại, một màn sáng nửa trong suốt mà chỉ có Lạc Xuyên mới thấy được xuất hiện từ không trung.

Trên màn sáng có rất nhiều thông tin.

"Hệ thống Tối Cường Điếm Chủ.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Chủ cửa hàng một sao.

Tu vi: Tam giai.

Tỉ lệ phân chia trước mắt: 10%.

Tài sản: 12 vạn linh tinh (Chú thích: năm vạn trong số đó không thể trực tiếp chuyển hóa thành tu vi).

"Nhiệm vụ tuyến chính: Doanh số bán hàng đạt đến một trăm vạn linh tinh. Thời gian còn lại: 37 ngày. Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng. Tiến độ hiện tại: 71 vạn/100 vạn."

Đánh giá: Miễn cưỡng không có vấn đề, ký chủ còn cần phải cố gắng…"

Chương 280: Nhân viên muốn xin nghỉ phép

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn thông tin trên giao diện, khóe miệng của Lạc Xuyên lộ ra một nụ cười khẽ khó tả.

So sánh với lúc vừa mới ràng buộc với hệ thống, số liệu thay đổi có thể nói là long trời lở đất.

Tầm mắt Lạc Xuyên dời đi, chú ý đến dòng đánh giá dưới cùng.

"Hệ thống, ta cảm thấy ngươi càng ngày càng nghịch." Lạc Xuyên mặt không biểu cảm nói.

Hệ thống không hề đáp lại lời châm chọc của Lạc Xuyên.

Có điều Lạc Xuyên cũng không rối rắm quá lâu về vấn đề này, bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện quan trọng.

"Hệ thống, khi nào thì cấp sao của ta mới có thể tăng lên?" Lạc Xuyên hỏi.

"Khi ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tăng sao đặc biệt của chủ tiệm do hệ thống tuyên bố, căn cứ vào độ hoàn thành nhiệm vụ, cấp sao sẽ xuất hiện thay đổi." Giọng nói của hệ thống vang lên.

"Ừm, ta biết rồi." Lạc Xuyên gật đầu.

Trước đó hệ thống đã nói qua với hắn mấy tin tức này rồi.

Điều Lạc Xuyên thực sự muốn biết là một chuyện khác.

"Khi nào mới tuyên bố nhiệm vụ tăng sao?" Lạc Xuyên đưa ra nghi vấn của chính mình.

Hệ thống: "Căn cứ vào đánh giá của hệ thống, khi điều kiện thích hợp, hệ thống sẽ tự động tuyên bố."

Lạc Xuyên: …

Ngươi nói có vẻ khá hợp lý đó.

Nhưng nếu nghĩ kĩ lại.

Câu trả lời này hình như không có gì khác với không trả lời cả…

Lạc Xuyên gần như đã hiểu rõ, hắn là sẽ không hỏi được gì từ chỗ hệ thống.

Sau khi tùy tay đóng giao diện hệ thống, hắn tiến vào giấc mơ đẹp.

…

Trong thoáng chốc, thời gian ba ngày đã yên lặng biến mất.

Nhìn ánh trời chiều ở đằng xa, Lạc Xuyên đứng dậy khỏi ghế nằm, ngáp một cái thật to.

Nhiều ngày như vậy, nhiệm vụ chính tuyến cuối cùng cũng hoàn thành.

Trong lòng Lạc Xuyên có chút kích động.

Nhiệm vụ hoàn thành có nghĩa là gì?

Là rút thưởng!

Lạc Xuyên đã cực kỳ mong đợi lần rút thưởng mới.

"Ông chủ, trong cửa hàng đã hết khách rồi."

Yêu Tử Yên đi ra khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, nói với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên chú ý đến nét mặt có chút do dự của Yêu Tử Yên.

Cô nàng này có tâm sự.

Lạc Xuyên liếc mắt một cái đã nhìn ra.

"Có việc gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Hả?"

Yêu Tử Yên vốn đang suy nghĩ.

Sau khi nghe thấy lời của Lạc Xuyên thì nhất thời sửng sốt.

Nàng nhìn vào ánh mắt của Lạc Xuyên.

Đôi mắt tối đen, tựa như đầm sâu yên tĩnh.

Nhưng nhìn kỹ lại, có thể phát hiện trong đó mang theo một chút thân thiết.

Yêu Tử Yên không khỏi cảm thấy ấm áp.

Hít sâu một hơi, bình tĩnh lại, nàng mở lời nói: "Ông chủ, ta muốn xin nghỉ phép vài ngày."

Nghỉ phép?

Lạc Xuyên sửng sốt.

Nếu Yêu Tử Yên đi rồi, việc ăn uống của mình phải làm sao đây?

Điều đầu tiên mà Lạc Xuyên nghĩ đến chính là vấn đề ăn uống của bản thân.

Khẩu vị của hắn đã bị Yêu Tử Yên nuôi đến cực kỳ soi mói.

Yêu Tử Yên giải thích tiếp: "Ta đã rời đi một khoảng thời gian dài, muốn về tộc xem thử…"

Ánh mắt Lạc Xuyên lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Thì ra là nhớ nhà.

Hắn gật đầu: "Có thể."

Yêu Tử Yên mỉm cười.

Lạc Xuyên bỗng nhiên lại nghĩ đến chuyện gì, nói tiếp: "Mặt khác, ngươi là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, nếu gặp phải nguy hiểm gì có thể trực tiếp triệu hồi ta."

Nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành đương nhiên phải có phúc lợi tương ứng.

Trong đó có một cái là lúc gặp phải nguy hiểm, có thể triệu hồi ông chủ.

Hơn nữa còn là một ông chủ có thêm BUFF vô địch…

Nói thật, lúc Lạc Xuyên vừa nhìn đến thông tin này, trong lòng cảm thấy có hơi kì dị.

Sao lại cảm thấy hắn đang là một ông chủ, bỗng nhiên lại trở thành bảo vệ cho nhân viên chứ…

Nhưng nghĩ đến nghĩ lui, Lạc Xuyên cũng bình thường trở lại.

Dù sao phúc lợi này đối với nhân viên phục vụ của mình cũng không tệ lắm, cứ miễn cưỡng chấp nhận vậy.

Chương 281: Đã quên mất một chuyện quan trọng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên có cảnh giới Tôn Giả, đã thức tỉnh huyết mạch Tử Thiên Hồ, thực lực không tầm thường.

Nhưng Thiên Lan đại lục rộng lớn khôn cùng, khó tránh khỏi sẽ lại xuất hiện một tên yêu tăng Vô Tướng như trước kia.

Sau khi Yêu Tử Yên nghe lời này của Lạc Xuyên, cười nói: "Biết rồi, ông chủ."

Nói lời tạm biệt xong, Yêu Tử Yên rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Phương hướng nàng đi tới chính là dãy núi Cửu Diệu.

Lạc Xuyên nhìn theo bóng lưng của Yêu Tử Yên, mãi đến khi biến mất.

Hắn vẫn cảm thấy hình như mình đã quên mất chuyện gì đó…

Cho đến khi khí tức của Yêu Tử Yên hoàn toàn biến mất, Lạc Xuyên mới chợt giật mình, mở to hai mắt.

Hắn nhớ ra rồi!

Yêu Tử Yên quên nấu cơm tối cho mình rồi!

Chuyện quan trọng như thế mà lại quên mất!

Trong phút chốc, Lạc Xuyên chỉ muốn đấm ngực dậm chân.

Nhưng bây giờ Yêu Tử Yên cũng đã đi xa, không thể gọi nàng về đây đúng chứ?

Sau khi suy tư một phen, Lạc Xuyên định đến Phụng Tiên lâu giải quyết cơm chiều hôm nay.

À, không chỉ có hôm nay, còn có mấy ngày sau này nữa.

Bởi vì từ những lời của Yêu Tử Yên trước đó, không khó để đoán ra, nàng hẳn là phải rời đi vài ngày…

Phụng Tiên Lâu là tiệm cơm lớn nhất thành Cửu Diệu, đến giờ cơm thì luôn rộn ràng náo nhiệt.

Lạc Xuyên nhìn Phụng Tiên Lâu trước mặt, trong mắt đầy vẻ cảm thán.

Vốn cho là về sau mình sẽ không cần phải ra ngoài ăn cơm nữa, đáng tiếc thật đấy, cuối cùng vẫn phải quay lại nơi này.

Là lâu chủ của Phụng Tiên Lâu, Tả Vạn Kim đã từng thấp tha thấp thỏm trong một khoảng thời gian mà Lạc Xuyên không đến đây.

Ông ta sợ là đồ ăn trong lâu không hợp khẩu vị của vị đại nhân kia nên mới tạo thành hiện tượng như vậy.

Lại qua mấy ngày, cũng không nhận được tin tức gì của Cơ Vô Hối, trái lại Tả Vạn Kim còn thở phào nhẹ nhõm.

Không phải nguyên nhân từ Phụng Tiên Lâu, vậy mọi việc đều dễ nói.

Hôm nay, Tả Vạn Kim vẫn đi dạo trong Phụng Tiên Lâu như trước kia.

Đây là thói quen của ông ta.

Ngay khi Tả Vạn Kim đi đến cửa, thân thể bỗng nhiên cứng đờ.

Bởi vì ông ta nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Tả Vạn Kim nuốt nước bọt, trong lòng sợ hãi đến sụp đổ.

Tại sao vị đại lão này lại tới đây?

"Vẫn là chỗ cũ, tùy tiện mang lên vài món cho ta."

Lạc Xuyên chú ý đến Tả Vạn Kim, vẻ mặt bình thản nói.

Lúc này, trong Phụng Tiên Lâu có không ít khách hàng.

Bọn họ thấy Lạc Xuyên vậy mà lại nói những lời như vậy với Tả Vạn Kim, trên mặt lập tức tỏ vẻ hóng chuyện.

Tả Vạn Kim là ai?

Lâu chủ Phụng Tiên Lâu!

Mà Phụng Tiên Lâu lại là sản nghiệp của hoàng thất, cho nên Tả Vạn Kim xem như là người của hoàng gia!

Bất kể là thân phận hay là địa vị đều cực kỳ không tầm thường.

Trong thành Cửu Diệu này, ông ta vẫn có tên tuổi rất lớn.

Phân nửa người tu luyện gặp được đều phải cung kính gọi một tiếng Tả lâu chủ.

Đành chịu, bởi vì Tả Vạn Kim lòng dạ hẹp hòi, hơn nữa còn thù dai…

Bây giờ, trong lòng mọi người đã bắt đầu suy đoán kết cục của Lạc Xuyên.

Là bị đánh rồi ném ra ngoài, hay là không thể thoát được?

Bởi vì trên người Lạc Xuyên không phát ra chút linh khí nào, trong mắt những người ở đây, hoàn toàn chỉ là một người bình thường.

Nhiều lắm cũng chỉ là cảm giác mang lại cho người khác có chút khác biệt thôi…

Con người, đều dễ quên.

Lạc Xuyên không đến Phụng Tiên Lâu một thời gian dài như vậy, những khách hàng này đã quên gương mặt và hành vi trước đây của hắn.

Nhưng Tả Vạn Kim không giống thế!

Ông ta không chỉ không quên, lại còn nhớ rất rõ ràng!

Bởi vì không dám quên!

Bây giờ Lạc Xuyên lại xuất hiện, quả thật khiến cho ông ta sợ hãi không thôi.

"Vâng vâng vâng! Mời ngài đi theo ta!" Tả Vạn Kim cung kính nói.

Thái độ kia, có nói là cúi đầu khom lưng cũng không quá lời chút nào.

Editor lảm nhảm: Trời ơi hôm nay còn thiếu 5c hằng ngày mà không biết sao muội quên đăng!!! Chân thành xin lỗi các đại thần, tự phạt thêm 1c hối lỗi... Muội đăng ngay bây giờ luôn đây!!! Huhuhu...

Chương 282: Hệ thống bán vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hai người rời đi, trong đại sảnh Phụng Tiên Lâu yên tĩnh vô cùng, có thể nghe thấy cả tiếng kim rơi.

"Người kia là ai thế?"

Một lát sau, có tiếng thì thầm gượng gạo vang lên.

"Dáng vẻ khá quen mắt, nhưng không nhớ ra."

"A! Khoan đã! Không phải là vị kia đấy chứ?"

"Vị kia! Sao lại tới nữa…"

Có người bỗng nhiên nhớ đến điều gì, trừng lớn hai mắt, nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt.

Nhân vật kia đến đây, cũng chỉ có gì là lạ khi Tả Vạn Kim đối xử như thế.

Phần lớn mọi người đều khó hiểu.

Vị kia?

Đang nói gì vậy?

Có người biết được chuyện này, bèn giải thích với bọn họ.

Mấy phút sau, từng tiếng hít khí lạnh vang lên.

Thanh niên thoạt trông bình thường không có gì đặc biệt, thân phận lại là cường giả tuyệt thế mà ngay cả Thiên Tinh Đại Đế cũng phải cung kính đối xử?

Thế giới này thật sự quá điên cuồng!

Bọn họ nhìn Lạc Xuyên tiến vào phòng, trên mặt tràn đầy vẻ chấn động, kính sợ.

Không để cho Lạc Xuyên phải chờ đợi lâu (có lẽ là bởi vì không dám), chỉ sau vài phút ngắn ngủi, bàn ăn trước mặt hắn đã bày đầy thức ăn.

Trình độ xa hoa không cần nói cũng biết.

Lạc Xuyên đương nhiên cũng không khách sáo.

Dù sao cũng là sản nghiệp của hoàng thất, lại không cần trả tiền, ăn uống miễn phí.

Hương vị của món ăn vẫn trước sau như một, có điều Lạc Xuyên ăn vào lại không có được cảm giác lúc trước.

Khi hắn vừa mới đi vào thế giới này, còn có chút kinh ngạc và thích thú đối với thức ăn ở đây.

Không ngờ ngoài Thiên Triều rộng lớn của ta, còn có nơi khác có thể làm ra những món ăn phong phú mà lại ngon lành như thế.

Nhưng bây giờ, Lạc Xuyên bày tỏ, mấy món này cũng chỉ là quá khứ…

Sau khi ăn uống no đủ, Lạc Xuyên theo thường lệ xé rách không gian, đi thẳng đến bên ngoài Khởi Nguyên Thương Thành.

Bước vào trong cửa hàng, tiến hành thời gian chơi trò chơi hàng ngày.

Sau đó lên lầu, rửa mặt, về phòng.

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, trong mắt có một vẻ hưng phấn không che dấu được.

Lại đến lúc rút thưởng vui tay vui mắt!

Lạc Xuyên còn nhớ rất rõ, phương hướng phát triển của cửa hàng mà bản thân từng lựa chọn là tu luyện.

Hi vọng lần này sẽ rút được thứ gì đó bình thường.

Lạc Xuyên cầu nguyện trong lòng.

"Hệ thống, bắt đầu rút thưởng."

Trước mắt chợt lóe, Lạc Xuyên đã ở trong không gian rút thưởng quen thuộc.

Xung quanh là bóng tối vô biên vô hạn, liếc mắt nhìn một cái dường như cũng có thể khiến người ta bị hút vào trong đó, vĩnh viễn như thế.

Trước mặt Lạc Xuyên có một bàn quay rút thưởng mà thoạt nhìn không thấy giới hạn.

Đây đã là "bản rút gọn" sau khi hắn lựa chọn phương hướng phát triển của xửa hàng…

Lạc Xuyên nhìn bàn xoay rút thưởng, hạ lệnh chuyển động trong lòng.

Rất nhanh, bàn xoay bắt đầu quay vòng.

Chuyển động nhanh dần, gần như hóa thành ảo ảnh.

"Ngừng!"

Sau mười mấy nhịp thở, bàn xoay rút thưởng dừng chuyển động.

Cuối cùng, kim đồng hồ dừng lại trên một khu vực có khắc vũ khí.

Chủng loại vũ khí đa dạng, khiến cho Lạc Xuyên nhìn mà hoa cả mắt.

"Chúc mừng ký chủ rút được hệ thống bán vũ khí."

"Cửa hàng tiến hành cải tạo, thời gian tiêu hao dự tính: 48 giờ."

m thanh nhắc nhở vang lên bên tai Lạc Xuyên.

Sau đó, Lạc Xuyên lại về căn phòng của hắn một lần nữa.

Nhưng biểu cảm trên mặt Lạc Xuyên lại đầy vẻ khó tin.

Hệ thống bán vũ khí?

Cuối cùng cũng rút được thứ tốt?

Chẳng lẽ cuối cùng ta đã thoát xui mà nhận may?

Có điều rút được hệ thống trong lần rút thưởng của hệ thống, đó là thao tác gì thế?

Lạc Xuyên nhẹ giọng ho khan một tiếng, dò hỏi: "Hệ thống, hệ thống bán vũ khí này có nghĩa là gì?"

"Trong Khởi Nguyên Thương Thành sẽ mở một không gian đặc biệt để tiến hành buôn bán vũ khí." Hệ thống trả lời.

Editor lảm nhảm: Thiếu chút nữa sai sót lớn! Chân thành cảm ơn đại thần Senza đã đẩy KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng. Ngoài 4c còn thiếu hôm qua và 5c hằng ngày hôm nay, muội bạo thêm 6c nữa nha!!!!!!!!! Tổng cộng hôm nay có 15c nha các đại thần ơi!!!! Chân thành cảm ơn mọi người đã ủng hộ cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng!!!!! :longlanh

Chương 283: Phương thức bán vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mở một không gian?

Lạc Xuyên kinh ngạc.

Chuyện như thế này, sao nghe hệ thống nói có vẻ đơn giản quá vậy?

Ngàn vạn suy nghĩ trong lòng cuối cùng hợp thành một câu.

"Lợi hại quá, hệ thống của ta."

"Cảm ơn ký chủ đã khen ngợi." Hệ thống bình thản đáp lại một câu.

"Vậy bán những vũ khí gì?" Lạc Xuyên tò mò hỏi.

Hệ thống: "Tất cả vũ khí trong thương thành của Tháp Thí Luyện."

Lạc Xuyên sửng sốt.

Rất nhanh, nét mặt của hắn đã trở nên cực kỳ phấn khích.

Quả thật hắn biết rất rõ những vũ khí trong Tháp Thí Luyện.

Không chỉ có linh khí bình thường, thậm chí còn có một loại vũ khí khoa học viễn tưởng.

Uy lực của chúng cũng không thua kém chút nào so với lôi kiếp!

Lạc Xuyên có thể tưởng tượng được, về sau khi người tu luyện trên Thiên Lan đại lục giao đấu, tình cảnh quần ma loạn vũ kia…

Hắn lắc đầu, ném hết những suy nghĩ hỗn loạn đó đi.

Lạc Xuyên hỏi tiếp: "Giá bán của những vũ khí đó thì sao?"

Hệ thống: "Vũ khí cấp bậc Thiên Địa Huyền Hoàng có giá tương đương với giá trong thương thành của Tháp Thí Luyện, sẽ có chênh lệch ở mức phù hợp. Vũ khí trên Thánh cấp, giá sẽ được định theo loại vũ khí."

Lạc Xuyên gật đầu.

Cái giá này quả thật rất hợp lý.

"Có giới hạn mua gì hay không?" Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện quan trọng.

Dù sao những mặt hàng khác của Khởi Nguyên Thương Thành đều có

giới hạn mua.

Ví dụ như mặt hàng này, mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một món.

Mà Tháp Thí Luyện và giáo trình nấu ăn cũng là mỗi người mỗi ngày chỉ có thể chơi ba tiếng.

"Mỗi người mỗi ngày mua nhiều nhất một món, không có hạn chế nào khác." Hệ thống trả lời.

Đầu tiên Lạc Xuyên lặng đi một chút.

Suy nghĩ một hồi cũng minh bạch.

Giá bán và cấp bậc của vũ khí đã là hạn chế tốt nhất.

Vũ khí đẳng cấp cao, người tu luyện có thực lực thấp không chỉ không mua nổi, ngay cả thôi động cũng là một chuyện khó khăn.

Nếu có giới hạn mua, không phải là làm chuyện dư thừa sao?

Lại nói chuyện thêm một lát với hệ thống, Lạc Xuyên nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Một đêm không mộng mị.

Nháy mắt, đã là ngày hôm sau.

Bữa sáng là do Lạc Xuyên tự mình làm.

Bởi vì hắn lười chạy đến Phụng Tiên Lâu…

Ăn xong bữa sáng thì xuống lầu.

Lạc Xuyên đánh giá hoàn cảnh của cửa hàng một chút.

Ừm, không thay đổi.

Trong lòng thoáng thất vọng, nhưng Lạc Xuyên nhanh chóng bình tĩnh lại.

Thời gian cải tạo là 48 tiếng mà.

Không vội không vội.

Mở cửa tiệm ra.

Quả nhiên, lúc này, bên ngoài đã có không ít khách hàng đang chờ đợi.

Hạ Nguyên, Tam trưởng lão, Đệ Ngũ Bả Đao…

Đương nhiên, còn có mấy đệ tử của Lăng Vân học viện và Huyền Nguyệt học viện.

Một đống gương mặt quen thuộc đập vào mắt Lạc Xuyên.

Ngoài ra còn có thêm vài gương mặt xa lạ.

Từ kí hiệu trên quần áo của bọn họ và thái độ tôn kính đối với Tam trưởng lão, không khó để nhìn ra bọn họ là đệ tử Dược cốc.

Sau khi mở cửa tiệm ra, Lạc Xuyên quay vào trong.

Một đám khách hàng chen chúc mà vào.

Yêu Tử Yên không ở đây, Lạc Xuyên là chủ cửa hàng, đương nhiên phải thực hiện chức trách của mình.

Giống như việc thu linh tinh…

"Ông chủ, Tử Yên tỷ đâu?" Cố Vân Hi phát hiện trong Khởi Nguyên Thương Thành thiếu đi một dáng người quen thuộc, tò mò hỏi.

"Nàng có việc, rời đi vài ngày." Lạc Xuyên nói.

"À." Cố Vân Hi gật đầu.

Rất nhanh, sự chú ý của mọi người đã đổ dồn vào nước khoáng.

Hơn hai mươi khách hàng, mười chai nước khoáng.

Rất hiển nhiên, hôm nay hơn một nửa số người chắc chắn sẽ tay không mà về.

Về phần phân chia như thế nào, thật ra vẫn khá hòa thuận.

Tình huống thế này, e là chỉ có thể xuất hiện ở Khởi Nguyên Thương Thành…

Về phần kết quả cuối cùng, Lạc Xuyên cũng không thể đoán được.

Hạ Nguyên và mấy cao thủ Vấn Đạo mỗi người một chai, còn lại thì chính khách hàng dựa vào vận may để giành lấy.

Chương 284: Thái Hàn linh thể

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hiệu quả của nước khoáng này quả thật là không hề tầm thường!" Hạ Nguyên khiếp sợ nói.

Hắn ta cảm thấy thân thể của chính mình trở nên thông suốt vô cùng, đây là một cảm giác mà hắn ta chưa từng được trải nghiệm.

"Các ngươi coi chừng Vân Hi!"

"Động tĩnh này! Chuyện gì xảy ra…"

Vài tiếng hô kinh ngạc bỗng nhiên vang lên.

Cố Vân Hi đã uống nước khoáng.

Toàn thân nàng xuất hiện những luồng khí lạnh, nhiệt độ giảm xuống không chỉ một ít.

Thậm chí trên mặt còn xuất hiện sương lạnh!

"Hệ thống, nàng cũng thức tỉnh thể chất rồi sao?" Lạc Xuyên kinh ngạc hỏi.

"Đang kiểm tra đo lường…"

"Kiểm tra đo lường xong. Thể chất thức tỉnh là Thái Hàn linh thể. Thái Hàn linh thể, thuộc về linh khí của trời đất, trời sinh đã điều khiển được sức mạnh hàn băng."

Lạc Xuyên âm thầm chép miệng.

Thể chất này xem ra còn lợi hại hơn của Tiên Thiên linh thể của hắn nữa…

Có sự khống chế của hệ thống bảo vệ, hiện tượng lạ chỉ xảy ra xung quanh cơ thể của Cố Vân Hi.

Sau mấy phút đồng hồ, hiện tượng dần biến mất.

Cố Vân Hi chậm rãi mở mắt ra.

Điều khiến người ta khiếp sợ là đôi con ngươi trong mắt lại biến thành màu xanh sẫm!

Cũng may chuyện kỳ lạ này cũng không kéo dài quá lâu, đã nhanh chóng biến mất.

Cố Vân Hi thở ra một hơi đài, trong không khí lại xuất hiện khí lạnh!

Lúc này nàng mới chú ý đến, hình như tất cả mọi người đều đang nhìn nàng.

"Hả? Các ngươi nhìn ta làm gì?" Cố Vân Hi lộ ra vẻ mặt nghi hoặc.

"Hi nhi, vừa nãy ngươi thật sự không cảm nhận được gì sao?" Giang Nhã Thường là bạn thân hỏi.

Cố Vân Hi suy nghĩ: "Vừa nãy ta cảm thấy cơ thể mát lạnh, rất thoải mái."

Mọi người: …

Hiện tượng lạ cỡ này, thế mà chỉ là rất thoải mái thôi?

Bọn họ đều cảm thấy không biết nói gì.

"Chúc mừng đã thức tỉnh Thái Hàn linh thể." Giọng nói bình tĩnh vang lên, Lạc Xuyên nói.

Thái Hàn linh thể?

Nghe thấy cái tên xa lạ, tất cả mọi người đều bày ra vẻ mặt khó hiểu.

Cũng không trách được, bởi vì với người tu luyện, thể chất đặc biệt thật sự rất hiếm thấy.

Lạc Xuyên đành giải thích qua loa với bọn họ thế nào là Thái Hàn linh thể – chính là lời hệ thống vừa mới nói.

Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người nhìn về phía Cố Vân Hi đều không giống nhau.

Thái Hàn linh thể!

Đây là vận may nghịch thiên cỡ nào chứ!

Mà Cố Vân Hi là nhân vật chính của mọi việc, lúc này cũng chợt giật mình, dường như vẫn chưa hiểu rõ những chuyện đã xảy ra.

"Ông chủ, không phải ngươi đang lừa ta đấy chứ?" Cố Vân Hi ngây ngốc hỏi.

Lạc Xuyên âm thầm trợn mắt xem thường.

Ta rảnh rỗi không có việc gì làm hay sao mà lừa ngươi?

Mộ Dung Hải Đường là đạo sư cũng hưng phấn không thôi: "Vân Hi, ngươi có thấy thân thể có chỗ nào trở nên khác biệt hay không?"

"Chỗ khác biệt?" Cố Vân Hi cẩn thận cảm nhận một chút.

Nàng vươn tay phải của mình ra.

Ngón tay tinh tế thon dài, làn da trắng nõn, tựa như tạo vật hoàn mỹ nhất của trời cao.

Trong lòng bàn tay nàng, nhiệt độ dần giảm xuống.

Cuối cùng, xuất hiện vô số hạt sương li ti!

"Như thế này ư? Ta cảm thấy hình như mình có thể làm cho nhiệt độ giảm xuống!" Cố Vân Hi hưng phấn nói.

Mọi người: …

Hình như trông chả có tí sức mạnh nào.

Bởi vì một vài võ kỹ đặc biệt cũng có thể tạo thành hiện tượng như vậy.

"Bây giờ ngươi vừa mới nhận được thể chất này, sau khi khống chế tốt mới có thể phát huy năng lực lớn nhất." Đúng lúc đó, Lạc Xuyên nói.

Cố Vân Hi thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nàng còn tưởng rằng Thái Hàn linh thể của mình có vấn đề gì chứ!

Bởi vì chuyện của Cố Vân Hi, những khách hàng đã uống nước khoáng cũng lộ ra dáng vẻ không mấy hứng thú.

Có thứ gọi là không có so sánh thì không có tổn thương.

Sự thật này đã được giải thích một cách trọn vẹn.

Chương 285: Di tích thượng cổ mở ra

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì mỗi người chỉ có lần uống đầu tiên mới có hiệu quả tăng tư chất của nước khoáng.

Cho nên, có hâm mộ thì cũng chẳng ích gì.

Mà khách hàng không mua được nước khoáng, phần lớn đều nóng lòng muốn thử.

Thức tỉnh thể chất đó!

Nước khoáng thế mà lại có cả hiệu quả này!

Tuy rằng xác suất rất nhỏ, đã có hai mươi người thử, nhưng chỉ có Cố Vân Hi may mắn thức tỉnh thôi.

Thế nhưng nó lại giống như rút thưởng trong trò chơi vậy.

Trước khi rút thưởng, mỗi người ôm tâm lý "May mắn".

Biết đâu người tiếp theo trúng thưởng chính là mình!

Bây giờ tâm lý của những khách hàng đó chính là như thế.

Lạc Xuyên cũng không nói gì, thậm chí là có chút thích thú quan sát.

Ham muốn mua hàng của những khách hàng cũ được nâng lên, đây là chuyện tốt!

Lúc mọi người ở trong trò chơi đều có vẻ không yên lòng.

Bọn họ đều đang mong chờ ngày mai đến!

Tuy rằng trong cửa hàng không có Yêu Tử Yên, nhưng một ngày cũng yên lặng trôi qua.

Đến lúc chạng vạng.

Lạc Xuyên mới đứng dậy khỏi quầy hàng, ngáp một cái thật to.

Hắn đi ra ngoài tiệm, nhìn về bầu trời phía xa.

Mặt trời đã ngả về tây, ánh nắng chiều đỏ hồng rực rỡ vô cùng.

Lạc Xuyên nhẹ nhàng thở dài.

Hắn thấy hơi nhớ những món ăn mà Yêu Tử Yên nấu…

Lạc Xuyên tiếp tục nhìn mặt trời chiều.

Càng nhìn, hắn càng cảm thấy có gì đó không đúng.

Đã là sẩm tối, sao cứ có cảm giác càng lúc càng sáng vậy?

Tựa như chứng minh cho suy đoán của Lạc Xuyên, bầu trời phương xa giống như một bức màn sân khấu được kéo ra, xuất hiện một vết rách nhìn không thấy giới hạn.

Đất trời không ngừng rung chuyển, mặt đất thậm chí còn đang chấn động!

Dường như có một thế giới hư ảo xuất hiện, cùng lúc đó đang dần ngưng tụ thành thực, chậm rãi rơi xuống!

Ầm ầm!

Sau mười mấy nhịp thở, mới có một tiếng nổ ầm nặng nề vang lên.

BUFF vô địch của Lạc Xuyên chỉ có tác dụng trong phạm vi mười cây số quanh cửa hàng, mà khoảng cách giữa dị tượng trên bầu trời và thành Cửu Diệu, chỉ sợ không thể dùng số liệu chính xác để hình dung!

Cho nên, Lạc Xuyên cũng không biết nguyên nhân xảy ra chuyện này.

Nhưng rất nhanh, một tia sáng khó hiểu lóe lên trong mắt hắn.

Hắn nhớ đến chuyện di tích thượng cổ sắp mở ra mà trước đó khách hàng từng đề cập đến!

Lúc này, cư dân ở thành Cửu Diệu cũng nhận ra hiện tượng kỳ lạ trên bầu trời.

Động tĩnh như thế, không phát hiện ra mới là lạ!

Không chỉ có thành Cửu Diệu, trong chu vi mười vạn cây số xung quanh dị tượng đều có thể nhìn thấy rõ ràng!

Những người tu luyện nhìn hiện tượng trên bầu trời, trong lòng đều xuất hiện một suy nghĩ chung.

Di tích thượng cổ đã mở ra!

Dãy núi Cửu Diệu cực kỳ rộng lớn, cho dù là ở trên Thiên Lan đại lục mênh mông thì nó cũng chiếm một vùng không nhỏ.

Di tích thượng cổ mở ra ở trong đó, gần như toàn bộ dãy núi Cửu Diệu

đều xảy ra chấn động!

Vô số yêu thú gào thét, không ngừng tụ tập về phương hướng kia!

Những yêu thú này đã mở linh thức từ lâu, trong mắt cũng xuất hiện vẻ kích động nhân tính hóa.

Di tích thượng cổ, đồng nghĩa mới cơ duyên vô cùng vô tận!

Ngay khi vô số sinh linh bởi vì di tích thượng cổ mở ra mà trở nên nóng lòng, kích động, Lạc Xuyên ở Khởi Nguyên Thương Thành vẫn không chút sợ hãi trước biến cố.

Thậm chí còn muốn ăn một gói thanh cay cho đỡ sợ.

Không phải chỉ là di tích thượng cổ thôi sao?

Có cần kích động như vậy?

Thật ra, nếu nói không tò mò thì là giả.

Có điều Lạc Xuyên là một người biết cân nhắc.

Thực lực thật sự của hắn nhiều lắm cũng chỉ tương đương với người tu luyện cảnh giới Thần Hồn.

Mà di tích thượng cổ lại là nơi quyết định sự cạnh tranh giữa những người tu luyện.

Cảnh giới Thần Hồn chỉ có thể miễn cưỡng được coi là vật hi sinh có chút thực lực mà thôi.

Lạc Xuyên cũng không muốn mơ mơ màng màng đi dâng mạng.

Có điều phải đáp lại một câu, đời không như mơ.

Nhiều khi, hiện thực sẽ trái ngược với hy vọng.

"Nhiệm vụ tăng sao đặc biệt của chủ tiệm đã mở!"

Editor lảm nhảm: Tới đây là xong 5c muội còn thiếu hôm qua. 11c kế tiếp bao gồm 6c bạo nhờ đại thần Senza đẩy KP cùng với 5c hằng ngày nha các đại thần ơi!!! Chân thành cảm ơn mọi người đã đồng hành với Thần Cấp Đại Điếm Trưởng từ những chương đầu tiên!!! Yêu mọi người thật nhiều!!!!!! <3

Chương 286: Nhiệm vụ tăng sao đặc biệt của chủ tiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên đầu tiên là sửng sốt, sau đó trong mắt xuất hiện vẻ mừng rỡ.

Mấy hôm trước, hắn còn hỏi hệ thống khi nào thì công bố nhiệm vụ tăng sao đặc biệt của chủ tiệm, hôm nay thế mà đã xuất hiện.

Giọng nói của hệ thống tiếp tục vang lên, là về nội dung nhiệm vụ.

Lạc Xuyên cẩn thận lắng nghe.

"Là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, làm sao có thể không chút tiếng tăm? Di tích thượng cổ đã mở, chính là cách chứng minh tốt nhất!"

"Nội dung nhiệm vụ: Đến trước di tích thượng cổ đã mở ra, bán hàng hóa."

"Phần thưởng nhiệm vụ: Không biết."

Yên lặng.

Lạc Xuyên không nói gì, hắn muốn yên tĩnh một lúc.

"Hệ thống, không phải là ngươi muốn tìm ký chủ mới đó chứ?" Lạc Xuyên mặt không biểu cảm nói.

Bản thân mình có thực lực tam giai, lại đến di tích thượng cổ nơi mấy cao thủ tập hợp.

Hoàn toàn là hành vi tìm đường chết mà!

"Sao ký chủ lại nói thế?" Hệ thống hỏi.

Lạc Xuyên thầm mặc niệm cho chỉ số thông minh của hệ thống một giây, sau đó nói: "Ngươi cảm thấy, với thực lực thật sự của ta, đến di tích thượng cổ có thể sống bao lâu?"

"Ký chủ hoàn toàn không cần phải lo lắng về việc này." Hệ thống nói.

"Hả?" Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Nghe ý của hệ thống, hình như có biện pháp giải quyết?

Hay là…

Lạc Xuyên đã nghĩ đến một khả năng.

Hệ thống: "Vì an toàn tính mạng của ký chủ, lúc ký chủ ra ngoài chấp hành nhiệm vụ hệ thống đều có BUFF vô địch thêm vào."

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng vui hẳn.

Hắn rất hài lòng với biện pháp hoàn hảo của hệ thống.

"Cũng không tệ lắm." Lạc Xuyên vừa lòng gật đầu.

Hệ thống nói tiếp: "Vì tránh việc ký chủ ỷ vào thực lực vô địch mà tiến hành chuyện ép mua ép bán, cấm ký chủ chủ động ra tay với người khác, không thể ép buộc bán hàng."

Mặt già của Lạc Xuyên đỏ lên.

Nói thật, vừa nãy trong lòng hắn quả thật đã xuất hiện một ý tưởng như vậy.

Muốn hắn thừa nhận?

Đó là chuyện không thể nào.

"Hệ thống, ngươi cảm thấy ta là hạng người như vậy sao?" Lạc Xuyên nói lời đứng đắn.

Hệ thống không thể đáp không, cũng không trả lời.

Lạc Xuyên không để ý, hắn hỏi: "Đến di tích thượng cổ làm nhiệm vụ, ta đến đó bằng cách nào?"

Tuy rằng từ nơi này có thể nhìn thấy hiện tượng lạ khi di tích thượng cổ mở ra, nhưng khoảng cách cũng không phải là xa bình thường đâu.

Hiện tượng phía chân trời là ánh xạ không gian, so với khi nhìn thì xa hơn rất rất nhiều.

Với tốc độ của Lạc Xuyên mà đuổi đến đó, chỉ sợ hoa cúc vàng cũng tàn rồi…

"Đang tiến hành định vị, thời gian dự tính là một tiếng. Trong lúc này, ký chủ có thể tiến hành công tác chuẩn bị tương ứng."

Một tiếng sao?

Thời gian không lâu lắm, nhưng để làm một vài chuẩn bị cơ bản thì coi như là dư dả.

Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, đầu tiên hắn đi tới phòng bếp lầu hai, lấy hết tất cả những thực phẩm và gia vị này nọ bên trong nhét vào không gian hệ thống.

Theo suy nghĩ của Lạc Xuyên, ở di tích thượng cổ, tất nhiên sẽ hao phí rất nhiều thời gian.

Thức ăn là chuyện lớn nhất của đời người, sao có thể xem nhẹ được?

Di tích thượng cổ mở ra, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều Yêu tộc.

Trải qua sự hun đúc của tư liệu của giáo trình nấu ăn trong không gian giả tưởng, Lạc Xuyên từ lâu đã có suy nghĩ muốn thử nghiệm một phen.

Sau khi thu dọn xong, thời gian vẫn còn mấy chục phút.

Lạc Xuyên đội mũ giáp, lại tiến vào thế giới giả tưởng, nhìn cách nấu một món ngon trong giáo trình nấu ăn.

Giáo trình hắn đọc có tên là Hà Diệp Lưu Ly Kê.

Không chỉ có cách làm mới lạ và tinh tế, mà ngay cả hình thức cũng cực kỳ hấp dẫn.

Bây giờ Lạc Xuyên cũng không nhịn được mà muốn nếm thử một chút…

Rất nhanh, một tiếng đã trôi qua.

Sau khi Lạc Xuyên dán giấy nghỉ lên trên cửa, giọng nói của hệ thống vang lên bên tai hắn.

"Định vị hoàn tất, có bắt đầu truyền tống không?"

"Bắt đầu truyền tống."

Chương 287: Tám phương vận sức

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô số đốm sáng li ti xuất hiện dưới chân Lạc Xuyên, còn đang không ngừng vẽ ra đồ án.

Đồ án huyền diệu trong nháy mắt hóa thành thật, tỏa ra một khí tức thần bí.

Trong mắt Lạc Xuyên đầy vẻ tò mò.

Đây chính là pháp trận truyền tống trong truyền thuyết sao?

Quả nhiên là vô cùng thần kì!

Sau đó, trong pháp trận hiện ra luồng sáng trắng chói lóa, nhanh chóng bao trùm toàn thân Lạc Xuyên.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành bỗng xuất hiện từng trận gió lốc, gào thét không ngừng.

Lạc Xuyên bị gió lốc bọc lấy, cơ thể nhanh chóng biến mất…

Dãy núi Cửu Diệu rộng lớn khôn cùng, thành Cửu Diệu tuy rằng tiếp giáp, nhưng cũng chỉ là một trong vô số thành trì bé nhỏ không đáng kể mà thôi.

Di tích thượng cổ mở ra, không ai biết được vị trí chính xác của nó ở dãy núi Cửu Diệu.

Hạ Nguyên, Ứng Vô Cực và những người khác đi vào thành Cửu Diệu cũng chỉ là để thử vận may mà thôi.

Nhỡ may nơi di tích thượng cổ mở ra ở gần thành Cửu Diệu thì sao…

Thế lực giống như bọn họ còn rất nhiều.

Phần lớn phân bố trong những thành trì khác xung quanh dãy núi Cửu Diệu.

Có điều vận may của mấy người Hạ Nguyên có vẻ tốt, đã phát hiện Khởi Nguyên Thương Thành của Lạc Xuyên.

Có thể nói, cơ duyên mà bọn họ nhận được từ Khởi Nguyên Thương

Thành đã vượt xa mong muốn.

Cho dù là như thế, họ cũng không thể quên mục đích thực sự khi đến đây.

Mọi người thấy được hiện tượng lạ ở chân trời phía xa, trong lòng đều đưa ra quyết định.

Hoàng thành.

Vẻ mặt của Cơ Vô Hối đầy kích động: "Di tích thượng cổ! Cuối cùng cũng mở ra rồi!"

Bạch lão bên cạnh mỉm cười: "Bệ hạ, vị trí của di tích thượng cổ cách thành Cửu Diệu rất xa, không cần phải lo lắng bị ảnh hưởng đến."

Cơ Vô Hối gật đầu, trong lòng cũng có suy nghĩ này.

Hắn ta đứng dậy khỏi ngai vàng, hít một hơi thật sâu.

Một loại nhiệt huyết đã lâu không thấy dần tràn ngập trong nội tâm.

"Bạch lão, di tích thượng cổ, ngươi có thể đi theo ta vào đó một lần không?"

"Lão phu đã chờ ngày này từ rất lâu rồi…"

…

Túy Nguyệt Hiên.

Vẻ mặt của Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường đầy kích động.

Đám học viên cũng tập trung lại một cách trật tự.

Không ai ngờ được, ngay lúc trời đang sẩm tối, di tích thượng cổ lại mở ra!

Tất nhiên hai người không quên mục đích thật sự khi đến đây – dẫn dắt chúng học viên tiến vào di tích thượng cổ để thí luyện!

Cho nên mới nhanh chóng triệu tập mọi người, chuẩn bị xuất phát!

"Chuẩn bị thế nào rồi?" Ứng Vô Cực trầm giọng hỏi.

"Đã chuẩn bị xong!" Đám học viên đồng thanh đáp.

"Đã chuẩn bị đủ Coca Cola, thanh cay chưa?" Mộ Dung Hải Đường hỏi.

"Đã chuẩn bị đủ!"

Sau khi biết được tác dụng của thanh cay và Coca Cola, Mộ Dung Hải

Đường lập tức ra lệnh cho những học viên này, mỗi ngày mua đồ ở Khởi Nguyên Thương Thành, tốt nhất là nên tích trữ lại.

Bởi vì trong lúc nguy hiểm, những thứ đó chính là vật giữ mạng!

Đối với lời của Mộ Dung Hải Đường, các học viên đương nhiên là thực hiện đầy đủ.

Cho nên bây giờ trong tay mỗi một học viên đều có ít nhất vài chai Coca Cola và vài gói thanh cay!

Đây có thể là bảo đảm không nhỏ đối với tính mạng của bọn họ.

"Một khi đã như vậy, xuất phát thôi!"

Sau đó, mọi người đi ra khỏi thành Cửu Diệu.

Lúc này, Xích Kim Huyền Tước đã chờ ở đấy từ lâu…

Cũng giống vậy, Hạ Nguyên dẫn dắt Huyền Nguyệt học viện, Tam trưởng lão dẫn dắt đệ tử Dược cốc, chị em Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị…

Những người này đều bắt đầu hành động.

Còn có một vài người tu luyện ở thành Cửu Diệu và những khu vực khác đều nhích người tiến vào dãy núi Cửu Diệu.

Đối với bọn họ, di tích thượng cổ chính là một kho báu cực lớn.

Cho dù là phần thừa lại khi những thế lực lớn phân chia xong, giá trị vẫn không thể đo lường được.

Người tu luyện ôm ý tưởng này không phải số ít.

Đương nhiên, ý tưởng thì tốt, nhưng thực hành lại cực kỳ khó khăn.

Chỉ cần một điều kiện tiên quyết là đến được di tích thượng cổ cũng đã đánh rơi chín phần mười tán tu…

Chương 288: Thú triều điên cuồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Những điều này chỉ là những chuyện đã xảy ra ở thành Cửu Diệu.

Trong thành trì xung quanh dãy núi Cửu Diệu cũng có động tĩnh tương tự diễn ra…

Mặt trăng treo cao nơi chân trời, ánh trăng bàng bạc rơi xuống, như bao phủ một tấm lụa mỏng lên vạn vật, tựa như mộng ảo.

Nơi này đã là chỗ sâu nhất của dãy núi Cửu Diệu, khoảng cách với thành Cửu Diệu đủ để xem như một con số thiên văn.

Đồng thời, nơi này cách vị trí di tích thượng cổ mở ra lại không quá xa.

Có thể nhìn thấy rõ ràng, ở chân trời xa xã, có một ảo ảnh khổng lồ chiếm cứ.

Bên trong ảo ảnh, dường như là một thế giới hoàn chỉnh…

Ầm ầm…

Từng tiếng rầm rập xuất hiện từ xa đến gần, phá vỡ màn đêm yên tĩnh.

Linh khí cuồng loạn thổi quét qua, từng trận gió lốc gào thét, vô số cây cối to lớn đều đổ rạp.

Trong lúc ấy, còn có tiếng thú gầm, tiếng vang khi giẫm trên đất, giống như sấm chớp.

Có thể nhìn thấy hai bóng người khỏe mạnh nhanh nhẹn di chuyển trong rừng cây, trên người tản ra khí tức không tầm thường.

Một nam một nữ, trên vầng trán vẫn còn mang nét non trẻ.

Tu vi hai người đều có chút không tầm thường, cô gái là Thần Hồn viên mãn, thanh niên đã cảnh giới Quy Nguyên!

Hẳn là đệ tử của thế lực lớn nào đó đang ra ngoài rèn luyện.

Đằng sau bọn họ là đàn yêu thú đông vô số kể, nhìn không thấy điểm cuối.

Số lượng khủng bố, người bình thường chỉ cần liếc mắt một cái đã

cảm thấy da đầu tê rần!

Có thể nói đây là thú triều quy mô nhỏ!

Tuy rằng thực lực của mấy yêu thú này không cao lắm, nhiều nhất cũng chỉ là cảnh giới Cảm Linh, Tạo Hóa.

Nhưng cũng không đỡ nổi số lượng lớn như vậy!

Phải đáp một câu, kiến nhiều cắn chết voi.

Đối diện với số lượng yêu thú như thế, cho dù người tu luyện cảnh giới Thần Hồn cũng không có phần thắng nào!

"Sư huynh, thú triều thật sự bám quá sát, chúng ta rất khó cắt đuôi bọn chúng." Nữ tử kia có chút căng thẳng, quay đầu nhìn lại.

Sắc mặt thanh niên vẫn bình tĩnh, ánh mắt lạnh nhạt như nước: "Sư muội, chỉ cần chém chết thủ lĩnh của thú triều, thú triều tự nhiên sẽ tan tác."

Khi nói chuyện, thanh niên phất tay về phía sau.

Trong lúc ấy, có thể lờ mờ nhìn thấy mấy tia sáng lạnh rất rất nhỏ bắn ra từ trong ống tay áo của y.

Kia rõ ràng là một cây kim bạc dài mảnh!

Hơn nữa trên kim bạc có ánh sáng màu xanh sẫm lóe ra, rõ ràng là có tẩm kịch độc!

Viu!

Rồi sau đó, con yêu thú dẫn đầu thét một tiếng cuối cùng.

Nhưng rất nhanh đã bị thú triều phía sau bao phủ, lập tức giẫm đạp thành thịt nát.

Lúc này, thanh niên vẫn còn đang nhìn chằm chằm vào chỗ sâu trong thú triều.

Bởi vì mục tiêu của bọn họ chính là thủ lĩnh của thú triều!

Trong lúc mơ hồ, ở sâu trong thú triều, dường như có một luồng sáng bảy màu hiện lên.

Đồng thời, một tiếng gào rõ to vang lên.

Nhất thời, toàn bộ yêu thú trong thú triều như được tiêm máu gà, ánh mắt lập tức trở nên đỏ rực.

Đồng thời, tốc độ cũng tăng lên không biết bao nhiêu lần!

Vậy mà lại tiếng vào trạng thái điên cuồng.

"Sư muội, cẩn thận!" Thanh niên nhất thời hoảng hốt.

Hai người nhanh chóng chạy thoát.

Thế nhưng, làm sao đủ để thoát khỏi sự truy đuổi của thú triều điên cuồng.

Cũng chỉ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, khoảng cách giữa thú triều và bọn họ đã rút ngắn lại không đến mười thước!

Bọn họ thậm chí có thể ngửi được rất rõ hơi thở tanh hôi của yêu thú!

"Đáng chết!" Thanh niên thầm nghiến răng: "Thật sự phải dùng lá bài tẩy hay sao?"

Là một đệ tử của thế lực lớn, hơn nữa thân phận còn không hề tầm thường, thông thường đều có vật bảo mạng mà bề trên ban cho.

Ví dụ như bùa chú, ngọc bội thần niệm gì đó.

Ngọc bội mà Sở Vân Phi trước đó tìm đường chết gây náo loạn ở Khởi Nguyên Thương Thành đã bóp nát, chính là một loại vật bảo mạng.

Trong đó ẩn chứa một tia thần niệm của phụ thân hắn là Sở Dương Bình.

Đương nhiên, bây giờ hai người ngay cả tro bụi cũng không còn …

Chương 289: Thật là xui xẻo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bỗng nhiên, có một khí tức cuồn cuộn chợt xuất hiện, tựa như trở về thời thượng cổ!

"Cái gì vậy?"

Nữ tử và thanh niên đều sửng sốt.

Mà ngay cả thú triều đang điên cuồng lao đến, tốc độ cũng theo bản năng chậm lại trong thoáng chốc.

Ngay lúc đó, không gian đột nhiên bắt đầu vặn vẹo.

Đồng thời, một cơn lốc cuồng bạo đột nhiên vọt lên tận trời, vô số điểm sáng bay múa, giống như tinh linh trong đêm đen.

Điểm sáng càng lúc càng nhiều, những đường nét thần bí được vẽ ra, giống như ẩn chứa cả thế giới bên trong!

Biên độ vặn vẹo của không gian càng lúc càng lớn, đường nét cũng dần được hoàn thiện.

Sau khi cường độ ánh sáng đạt đến mức cực hạn, bỗng lóe lên.

Gió lốc cũng theo đó mà ngừng lại.

Một bóng dáng cao gầy mạnh mẽ xuất hiện ở nơi đó.

Mà tất cả chỉ xảy ra một khoảng thời gian ngắn ngủi.

Thú triều vẫn chưa ngừng xông lên.

Lúc này, vô số yêu thú đã vọt đến chỗ bóng dáng phía trước!

"Hả?"

Một tiếng hô kinh ngạc vang lên từ chỗ người kia, dường như còn chưa kịp phản ứng rốt cuộc đây là tình huống gì.

"Chú ý!" Thanh niên tuy rằng không biết người trước mắt vì sao lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này, nhưng vẫn tốt bụng nhắc nhở một tiếng.

Thiên Lan đại lục rộng lớn bạt ngàn, người tu luyện muốn tới một nơi, thời gian hao phí khi đi đường thật sự rất khó để ước chừng.

Cũng chính vì như vậy, mới có trận pháp truyền tống xuất hiện.

Trận pháp truyền tống là có thể truyền tống vật phẩm, cũng có thể truyền tống người tu luyện.

Thông thường, trận pháp truyền tống đều có hai cái cùng tồn tại.

Một cái ở vị trí ban đầu, một cái ở vị trí cuối cùng.

Đương nhiên, cũng có một vài trận pháp chỉ có một, dựa vào định vị không gian để tiến hành truyền tống.

Ngược lại, số lượng loại trận pháp truyền tống này cũng khá ít.

Định vị không gian là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Nếu không cẩn thận, truyền tống đến chỗ nào đó nguy hiểm, kết cục có thể nghĩ…

Hiển nhiên, thanh niên đã xem người đột nhiên xuất hiện này trở thành một kẻ xui xẻo khi sử dụng trận pháp truyền tống.

Sau khi sử dụng trận pháp truyền tống, nói chung, người tu luyện đều vì không gian chấn động mà rất khó tập trung tinh thần trong một khoảng thời gian.

Trực tiếp truyền tống đến ngay trước thú triều, vận khí này suy đến mức nào chứ…

Nữ tử bên cạnh cũng sợ đến mức mặt mày tái nhợt, không dám nhìn tình cảnh thảm thiết sắp sửa xảy ra.

Bóng dáng này chính là Lạc Xuyên bị hệ thống truyền tống đến nơi đây.

Bây giờ, hắn vẫn còn cảm giác chóng mặt váng vất.

Bên tai có tiếng thú gầm, mặt đất hình như đang chấn động.

Trong không khí có một thứ mùi khó ngửi.

Lạc Xuyên cau mày, lắc đầu, mạch suy nghĩ rốt cuộc trở nên rõ ràng.

Sau đó, hắn thấy được cảnh tượng trước mắt – yêu thú chi chít như thủy triều màu đen!

Tình huống gì đây?

Lạc Xuyên hoảng sợ trong lòng.

Vừa mở mắt đã nhìn thấy cảnh tượng kích thích như vậy, trong lòng

Lạc Xuyên không chấn động là không thể nào.

Đây là phản ứng bản năng của con người.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt Lạc Xuyên đã khôi phục vẻ bình tĩnh.

Trong mắt, lờ mờ có vẻ trào phúng.

Hắn có thể phát hiện ra, thực lực bây giờ không khác gì khi còn ở Khởi Nguyên Thương Thành!

Nói cách khác, bây giờ vẫn có BUFF vô địch thêm vào như trước!

Một khi đã như vậy…

Trong mắt Lạc Xuyên hiện lên sự lạnh lẽo.

Tâm trạng của hắn bây giờ không được tốt lắm.

Bất kể là ai, ngay sau khi lấy lại tinh thần đã nhìn thấy một đám yêu thú dáng vẻ hung tàn quái dị lao đến, tâm trạng sẽ không thể nào tốt được…

Lúc này, thú triều đã vọt đến ngay trước mặt Lạc Xuyên.

Hắn thậm chí còn có thể nhìn thấy rõ răng nanh dày đặc và ánh sáng hung tàn trong mắt đàn yêu thú kia!

Chương 290: Con người thật khủng khiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên vươn tay ra, hạ ấn trong không trung.

Thanh niên dường như đã dự cảm được kết cục của Lạc Xuyên, trong mắt có sự đồng cảm.

Đối mặt với thú triều, hơn nữa còn mới hiện thân từ trong trận pháp truyền tống, không trốn đi mà lại muốn phản kích, rốt cuộc là suy nghĩ thế nào.

Chuyện xảy ra tiếp theo lại khiến cho thanh niên và nữ tử đều mở to mắt nhìn.

Vẻ mặt hai người đầy khiếp sợ, gần như một thốt ra một câu "Cái đệch".

Đùng!

Một âm thanh như tiếng sấm rền vang lên.

Trước mặt Lạc Xuyên, không gian đột nhiên trầm xuống.

Giống như đang bị nén lại, vô số cây cối, gò núi lập tức biến thành một mặt phẳng.

Đương nhiên, cũng bao gồm đám yêu thú kia.

Tất cả mọi thứ đều biến mất hoàn toàn.

Nếu quan sát từ phía trên, có thể nhìn thấy trên mặt đất phía trước Lạc Xuyên, xuất hiện một dấu ấn hình bàn tay trong phạm vi vài cây số.

Mặt đất cũng lún xuống ước chừng mấy thước!

Trong mắt thanh niên toát ra sự khó tin, trên mặt đầy vẻ ngưng trọng và chấn động.

Nữ tử cũng không nhịn được mà kinh ngạc thốt ra tiếng, ánh mắt càng trừng lớn hơn.

Uy thế bậc này, nam tử bỗng nhiên xuất hiện này rốt cuộc là ai?

Lúc này, phía trên hố sâu, một con chim đang vẫy cánh sàn sạt ở nơi đó.

Lạc Xuyên nhìn con chim, hơi híp mắt lại.

Hắn đã biết rồi, nó chính là thủ lĩnh đằng sau thú triều!

Thanh niên kéo nữ tử nhảy xuống từ trên cây, không dám thở mạnh một chút nào.

Chỉ cần nhìn vào cảnh tượng chấn động vừa nãy, không khó để đoán ra, người trước mắt thoạt trông cũng xấp xỉ tuổi của hai người, thật ra lại là một cao thủ có thực lực mạnh mẽ!

Ít nhất cũng là cảnh giới Vấn Đạo!

"Thất Thải Lưu Ly Kê!" Nữ tử chú ý đến con chim giữa không trung, kinh ngạc nói.

Bởi vì mục đích của hai người cũng là Thất Thải Lưu Ly Kê!

Thất Thải Lưu Ly Kê?

Lạc Xuyên nghe cái tên đấy, ánh mắt lập tức sáng lên.

Giáo trình nấu ăn mà hắn xem lúc xuất phát chính là dùng Thất Thải Lưu Ly Kê làm nguyên liệu.

Thất Thải Lưu Ly Kê tuy rằng có tên gần giống với Lưu Ly Kê, nhưng trên thực tế lại chênh lệch không ít.

Theo suy đoán của Lạc Xuyên, hẳn là có huyết mạch của Lưu Ly Kê.

Trong đầu hắn đã có một ý tưởng…

Thất Thải Lưu Ly Kê chú ý đến ánh mắt của Lạc Xuyên, lại càng run rẩy hơn.

Ánh mắt của người này thật là khủng khiếp, giống như muốn ăn nó vậy…

"Các… Tiền bối thật sự rất lợi hại, một chưởng đã tiêu diệt thú triều, thật đúng là vô cùng khí phách!" Thanh niên nở một nụ cười đầy kính nể.

Một nửa là giả vờ, một nửa là suy nghĩ thật trong lòng.

Lạc Xuyên nhìn thanh niên và nữ tử xinh đẹp tỏ vẻ tò mò đứng bên cạnh, mặt không chút thay đổi, gật đầu.

Yên lặng.

Bầu không khí có chút xấu hổ.

Lạc Xuyên không nói lời này, hai người cũng không dám mở miệng!

Bọn họ cảm thấy, hẳn là vì tâm trạng của Lạc Xuyên không tốt!

Cho nên, chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Lạc Xuyên phát hiện hai người vẫn luôn nhìn mình, suy nghĩ một lát rồi hỏi thanh niên: "Các ngươi là ai? Tại sao lại xuất hiện ở nơi này?"

"Tiền bối, tại hạ là Trần Mặc, đệ tử Thiên Cơ các." Thanh niên cung kính nói, sau đó chỉ vào cô gái ở bên cạnh: "Đây là sư muội của ta, Trần Y Y."

Trần Mặc càng quan sát Lạc Xuyên, lại càng cảm thấy hoảng sợ.

Hắn ta kinh ngạc phát hiện, tuổi của người này có vẻ còn nhỏ hơn hắn ta một chút.

Hơn nữa, trên người cũng không truyền đến chút dao động linh khí nào.

Rất rõ ràng, người có thể dùng một chưởng tiêu diệt thú triều, không thể là người bình thường.

Nghĩ mãi, Trần Mặc cũng không tìm ra được cao thủ siêu cấp nào trong trí nhớ có diện mạo tương tự với Lạc Xuyên.

Từ khi nào mà Thiên Lan đại lục đã xuất hiện cường giả thần bí cỡ này?

Chương 291: Ta chỉ thèm thân thể của nó

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thiên Cơ Các?

Nghe đến cái tên xa lạ này, Lạc Xuyên sinh lòng nghi hoặc.

Hắn không quá hiểu bố cục của Thiên Lan đại lục, những thế lực trên đó càng khỏi nhắc tới làm gì.

Nhưng nếu đánh giá từ thực lực của hai người này thì không khó nhận ra, Thiên Cơ Các có thể giáo dục ra những đệ tử như vậy, tất nhiên thực lực sẽ không kém được.

Hơn nữa, Lạc Xuyên còn có điểm ấn tượng trước cái tên Thiên Cơ Các. Lấy hắn tên là Thiên Cơ, thú vị thật đấy.

Hắn hắn đã quên, cái tên Khởi Nguyên Thương Thành của nhà hắn còn khí phách hơn Thiên Cơ Các nhiều.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên nghiêm túc giới thiệu bản thân: "Ta là Lạc Xuyên, hiện đang ở trong thành Cửu Diệu thuộc Thiên Tinh đế quốc, ừm... là một... ông chủ."

Vốn nửa câu đầu của Lạc Xuyên nghe rất bình thường.

Trần Mặc và Trần Y Y suy đoán rằng Lạc Xuyên hẳn là một vị cường giả đang ẩn cư ở thành Cửu Diệu.

Cường giả ấy mà, ẩn cư ngay giữa thành thị mới là đại ẩn, mọi người đều biết đó.

Nhưng nghe nốt nửa câu sau, hai người lập tức lâm vào bối rối.

Ông chủ?

Loại cường giả có cảnh giới cao như ngươi, lại nói mình là một ông chủ?

Hai người liếc nhìn nhau, đều nhận ra vẻ cổ quái hiện trên mặt đối phương.

Đam mê của cường giả quả thực khó mà phỏng đoán được.

Lạc Xuyên thấy sắc mặt hai người biến hóa kì quái như vậy nhưng vẫn không có ý định giải thích một lời.

Hắn suy nghĩ giây lát rồi hỏi: "Sao các ngươi lại đến đây?"

Trần Y Y giành trước, đáp: "Sư phụ bảo chúng ta rằng ở đây có cơ duyên."

Lạc Xuyên kinh ngạc.

Tiên tri ư?

Thiên Cơ Các này xem ra không đơn giản nhỉ!

"Khụ khụ, còn có một nguyên nhân nữa." Trần Mặc bổ sung, đưa mắt nhìn về phía con Thất Thải Lưu Ly Kê đã lặng lẽ nhích ra xa mười mấy mét.

Thấy cả ba cặp mắt đổ dồn về phía mình, Thất Thải Lưu Ly Kê muốn phát điên lên mất thôi.

Các ngươi tự nói chuyện đi, chuyển dời trọng tâm câu chuyện lên người ta làm gì hả!

"Yêu thú này, rất tốt!" Lạc Xuyên đánh giá một câu.

"Đương nhiên rồi." Trần Y Y gật đầu vẻ tự hào, "Sư phụ từng nói, lông đuôi của Thất Thải Lưu Ly Kê có thể giúp tăng lên xác suất thành công khi thăm dò thiên cơ."

Lạc Xuyên gật đầu, ánh mắt vẫn dán lên người Thất Thải Lưu Ly Kê.

Lúc này, đến phiên Trần Mặc và Trần Y Y khẩn trương.

Mức độ trân quý của Thất Thải Lưu Ly Kê không cần nói cũng biết, nếu người này cũng muốn chiếm hữu nó thì hai người bọn họ hoàn toàn không có cơ hội nào giành được cả.

Thất Thải Lưu Ly Kê, dưới ánh trăng chiếu rọi, lông chim toàn thân phản xạ ra những ánh sáng sặc sỡ đủ màu, hai con mắt như viên hồng ngọc sáng lấp lánh, chỉ số thông minh còn khá cao.

Điểm đáng chú ý nhất chính là bộ lông đuôi của nó.

Lông đuôi sáng lấp lánh như ngọc lưu ly, phát ra một cảm giác huyền diệu khó tả, tựa như ẩn chứa thiên địa chi lý.

Thứ trân quý nhất trên người Thất Thải Lưu Ly Kê chính là lông đuôi của nó.

Mà mục tiêu của Trần Mặc và Trần Y Y cũng chính là bộ lông đuôi này.

Có điều, hai người hoàn toàn không đoán được, thứ làm Lạc Xuyên thèm muốn, thực ra chính là thân thể nó cơ...

Không để ý đến thái độ của hai người kia, Lạc Xuyên vươn tay chộp một cái, Thất Thải Lưu Ly Kê lập tức lọt vào tay hắn.

Ánh mắt như viên hồng ngọc nhìn hắn tràn đầy tuyệt vọng.

Trần Mặc cắn răng nói: "Tiền bối, lông đuôi của Thất Thải Lưu Ly Kê này vô cùng quan trọng với chúng ta, chúng ta nguyện lấy những thứ xứng đáng để đổi lấy nó."

Nói ra những lời này, Trần Mặc đã coi như dốc toàn bộ dũng khí.

Tiền tài không được để lộ ra ngoài, đạo lý này hắn ta hiểu.

Nhưng lông đuôi của Thất Thải Lưu Ly Kê chính là thứ quý hiếm không phải tiền tài có thể mua nổi.

Hơn nữa, vị tiền bối này thoạt nhìn không phải hạng hung ác gì, chỉ là cái mặt có vẻ như bị liệt cơ chút thôi...

Đoạn sau cùng chính là đánh giá của Trần Mặc dành cho Lạc Xuyên.

Chương 292: Các ngươi từng nghe nói đến Coca Cola chưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên sửng sốt.

Hắn nhìn con Thất Thải Lưu Ly Kê trong tay đang ra vẻ "đời này không còn gì luyến tiếc", không rõ vì sao hai người lại muốn lấy lông đuôi nó.

Lông đuôi thì có gì tốt?

Ăn được à?

"Lông đuôi hả? Cho các ngươi."

Trần Mặc và Trần Y Y sửng sốt cả người, sau đó lập tức lộ vẻ sung sướng tột cùng.

Xem ra vị tiền bối này không coi trọng lông đuôi Thất Thải Lưu Ly Kê rồi, thật là may mắn quá!

"Cảm ơn tiền bối." Hai người trịnh trọng nói lời cảm tạ.

"Các ngươi có biết nơi này là nơi nào không?" Lạc Xuyên ngẩng đầu nhìn về hư ảnh lờ mờ cuối chân trời.

Chỉ sau một thời gian ngắn, hư ảnh kia dường như đã trở nên rõ nét hơn một chút...

"Nơi này là khu vực núi Ngũ Hành nằm trong dãy núi Cửu Diệu." Trần Mặc trả lời.

Khu vực núi Ngũ Hành?

Tên này nghe thú vị đấy.

"Vậy vì sao các ngươi lại ở đây?" Lạc Xuyên lại hỏi.

Trần Mặc vừa định đáp thì Trần Y Y đã cắt lời.

Thiếu nữ kia hưng phấn nói: "Sư phụ nói cho chúng ta biết, nơi này có cơ duyên."

Trần Mặc gật đầu: "Đúng vậy, ta cảm thấy cơ duyên mà sư phụ nói hẳn là việc di tích thượng cổ được mở ra."

Nói đến đó, Trần Mặc nhìn về phía thế giới hư ảnh nơi xa, đáy mắt tràn đầy hưng phấn, nắm tay cũng vô thức siết chặt lại.

Di tích thượng cổ, đồng nghĩa với cơ duyên vô tận!

Lạc Xuyên lại không mấy để tâm, chỉ gật đầu một cái, không hỏi tỉ mỉ hơn.

Cơ duyên lớn nào có thể so được với hệ thống của hắn sao?

"Ư..."

Lúc này, Trần Y Y bỗng kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt tái nhợt, ôm chặt cánh tay.

"Sư muội, có sao không?" Trần Mặc lo lắng hỏi.

Trần Y Y cắn môi, quật cường lắc đầu: "Ta không sao."

"Ngươi làm sao vậy?" Lạc Xuyên nghi hoặc hỏi.

Trần Mặc thở dài: "Vừa rồi lúc bị thú triều đuổi theo, sư muội bị con yêu thú này làm bị thương."

Hắn ta đưa mắt nhìn về phía con Thất Thải Lưu Ly Kê trong tay Lạc Xuyên, đáy mắt lóe lên một tia sáng lạnh.

"Không có đan dược trị liệu sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Trần Y Y bất đắc dĩ cười cười: "Tiền bối, dù có đan dược chữa thương thì cũng phải mất chút thời gian mới khôi phục lại được chứ."

Lạc Xuyên hơi trầm mặc.

Trần Mặc và Trần Y Y nhìn nhau đầy nghi hoặc.

Sao vị tiền bối này có vẻ không hiểu được cả mấy vấn đề thường thức này nhỉ?

"Các ngươi từng nghe nói tới Coca Cola chưa?" Lạc Xuyên bỗng hỏi.

Coca Cola?

Hai người không hiểu.

Thân phận của bọn họ cao như vậy cũng chưa từng nghe nói đến thứ này.

Chẳng lẽ là loại đan dược đặc thù nào?

"Xin hỏi tiền bối, Coca Cola là vật gì ạ?" Trần Mặc thắc mắc.

Lạc Xuyên vươn tay, trong tay hắn hiện ra một chai Coca Cola.

"Đây là Coca Cola."

Trần Y Y bĩu môi: "Đen thùi lùi, nhìn thôi đã thấy khó uống rồi."

Trần Y Y rất tự nhiên coi thứ này là nước thuốc chữa thương.

Lạc Xuyên không quá để ý, đưa bình Coca Cola cho Trần Y Y, nói: "Uống đi, nó sẽ giúp chữa lành vết thương của ngươi."

Tuy không biết thương tích của Trần Y Y thế nào nhưng nhìn cũng biết nó không nguy hiểm đến tính mạng.

Mà hiệu quả của Coca Cola đối với vết thương không phải dạng trí mạng là cực nhanh, chỉ cần vài giây là có thể hoàn toàn khôi phục.

Trần Y Y thoáng do dự một chút nhưng vẫn nhận lấy bình Coca Cola.

Vị tiền bối này có thực lực cao như vậy, hẳn sẽ không làm ra mấy hành vi đê tiện như là bỏ độc đâu! Trần Y Y thầm nghĩ.

Trần Mặc không nói gì, nhưng ánh mắt hắn ta thoáng lóe lên khi nhìn thấy Coca Cola, không rõ đang suy nghĩ gì.

Thất Thải Lưu Ly Kê từ lúc lọt vào tay Lạc Xuyên đến giờ vẫn đang giả chết...

Trần Y Y hít sâu một hơi, vặn mở bình Coca Cola.

Chương 293: Mát lạnh xuyên tim, vui sướng đến thăng thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Xìiiii!

Tiếng khí xì ra khỏi bình khiến Trần Y Y giật mình hoảng sợ.

Trần Mặc cũng vô thức mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ thấy được, Coca Cola trong bình đang sôi trào lên, bọt khí dâng nhanh lên miệng bình.

Trần Y Y âm thầm nuốt một hớp nước miếng.

Nàng ta nhìn về phía Lạc Xuyên, sắc mặt thay đổi hẳn: "Tiền bối, thứ này thực sự có thể uống được sao?"

Không thể trách sao nàng ta lại có phản ứng như vậy, bởi vì hiện giờ Coca Cola trông chẳng khác gì mấy thứ dung dịch kịch độc cả.

"Yên tâm đi, không có độc đâu." Lạc Xuyên giải thích một câu, thái độ tử tế hiếm có.

"Sư muội, tiền bối đã nói không có độc có nghĩa là không sao đâu." Trần Mặc cũng đế thêm một câu.

Lần này, hắn ta lựa chọn tin tưởng Lạc Xuyên.

"Thôi được rồi."

Trần Y Y cắn chặt răng, nhắm nghiền mắt uống một hớp Coca Cola thật lớn.

Nhưng giây tiếp theo, nàng ta lập tức trợn to hai mắt.

Ô...

Trần Y Y cảm nhận được một cảm giác kì diệu từ khoang miệng truyền đến, đó là khi những bọt khí nổ bung.

Khi nàng ta nuốt ngụm Coca Cola đó xuống họng, cảm giác sảng khoái đến độ buột miệng thở nhẹ một hơi.

Mát lạnh xuyên tim, vui sướng như muốn thăng thiên tại chỗ.

Loại cảm giác sảng khoái cực hạn này, nàng ta chưa từng được thể nghiệm trong đời.

Trần Mặc căng thẳng đứng quan sát, tuy hắn ta khuyên Trần Y Y cứ dùng thứ nước kia nhưng thực ra trong lòng vẫn hơi lo lắng, bởi vì thực sự hắn ta chưa hoàn toàn tin tưởng Lạc Xuyên.

Dù sao, hai bên cũng chỉ mới quen biết mười phút ngắn ngủi mà thôi.

Chưa quen được bao lâu, muốn thật sự nhìn rõ bản chất một người thì quả là khó mà làm được.

Nhưng khi Trần Mặc thấy sắc mặt Trần Y Y nhanh chóng chuyển biến từ kinh ngạc đến chấn động rồi lại thành hưởng thụ, lòng hắn ta không khỏi dâng lên một nỗi tò mò khó cưỡng.

Thứ này khác thường đến độ khiến sư muội có phản ứng lớn thế sao?

"Sư muội, thế nào rồi?" Trần Mặc không nhịn nổi bèn lên tiếng hỏi.

"Sư huynh, thứ này uống thích quá đi mất! Ta chưa bao giờ được uống thứ gì kì diệu như vậy!" Trần Y Y hưng phấn kêu lên.

Lạc Xuyên đứng bên nhìn, bình thản như không.

Hắn đã sớm dự liệu đến phản ứng của Trần Y Y trước Coca Cola rồi.

Bởi vì khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành lần đầu uống Coca Cola đều có phản ứng na ná như thế này...

Trần Mặc gật gù, âm thầm nuốt một ngụm nước miếng, bảo: "Vậy mau uống hết đi! Tiền bối nói nó sẽ giúp khôi phục vết thương nhanh hơn đấy."

"Được."

Trần Y Y gật đầu thật mạnh rồi lại tiếp tục hưởng thụ thứ nước Coca Cola tuyệt hảo này.

Nàng ta thực sự không tưởng tượng nổi, nước thuốc chữa thương lại có thể ngon đến như thế này!

Chai Coca Cola nhanh chóng cạn sạch.

Trần Y Y hài lòng ợ một tiếng.

Sau đó, nàng ta chợt nhận ra bên cạnh còn có hai nam nhân nữa, bèn vội vàng bịt chặt miệng mình, gò má ửng đỏ vì xấu hổ, trông thật đáng yêu.

"Ôi, vết thương của ta... khỏi thật rồi nè!"

Lúc giơ tay lên, Trần Y Y chợt phát hiện, lập tức hô to.

"Sao có thể như vậy được?" Trần Mặc kinh ngạc lắm.

Vừa mới uống được bao lâu chứ?

Vậy mà vết thương đã lành hẳn thật rồi?

"Sư huynh, thật đó!"

Trần Y Y vén ống tay áo lên, lộ ra cánh tay nhỏ xinh trơn bóng.

Trên cánh tay có đoạn quấn một lớp băng vài, hẳn là nơi bị thương.

Trần Y Y thận trọng tháo băng vải ra.

Làn da dưới lớp băng vải trắng nõn, trơn bóng hệt như làn da khu vực quanh đó, hoàn toàn không có dấu vết bị thương nào!

Có thể nói là trông như chưa từng bị thương vậy!

"Sao... Sao lại thế được?" Trần Mặc kinh ngạc hô lên.

Hắn ta nhớ rõ ràng, vết thương trên cánh tay Trần Y Y nghiêm trọng cỡ nào.

Vết thương nơi đó sâu tới tận xương, dù có dùng đan dược trị liệu cũng phải mất khá nhiều thời gian mới có thể từ từ khôi phục.

Nhưng hiện tại thì sao?

Mới được bao lâu chứ?

Chỉ vài phút mà thôi, vết thương đã hoàn toàn lành lặn trở lại, không lưu một chút dấu vết nào!

Nói đây là thủ đoạn của thần tiên cũng không quá lời chút nào đâu!

Chương 294: Hân hạnh nhận được sự quan tâm của quý khách, mười linh tinh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cảm tạ tiền bối." Hai người trịnh trọng nói lời cảm ơn chân thành từ đáy lòng.

Hôm nay, di tích thượng cổ đã mở cửa, lại còn gần bọn họ đến vậy, dĩ nhiên hai người sẽ không bỏ qua cơ duyên hiếm có này.

Nhưng Trần Y Y lại đang bị thương, trong hoàn cảnh như vậy, tất nhiên sẽ gặp khó khăn không nhỏ.

Vì an toàn của bản thân, bọn họ đã định bỏ qua dịp tiến vào di tích thượng cổ tìm kiếm cơ duyên.

Vậy nên, hai người thực sự rất biết ơn vì Lạc Xuyên đã cho bọn họ một thần vật chữa thương như Coca Cola.

Trên đời này, nếu số lượng người tu hành tử tế như vị tiền bối này thì giới tu luyện sẽ tràn ngập yên bình vui sướng...

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó nhìn chằm chằm vào Trần Mặc, ánh mắt như thúc giục điều gì.

"Chẳng biết tiền bối muốn nói gì ạ?" Thấy Lạc Xuyên tỏ thái độ khó hiểu như vậy, Trần Mặc không hiểu ra sao, đành thận trọng dò hỏi.

Lạc Xuyên cũng cạn lời, ám chỉ rõ ràng như vậy rồi mà ngươi không nhận ra á?

"Hân hạnh nhận được sự quan tâm của quý khách, mười linh tinh." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Trần Mặc sửng sốt cả người, sau đó thì biến thành dở khóc dở cười.

Vị tiền bối này, thật là... quá cá tính!

"Xì!"

Trần Y Y đứng bên, nghe Lạc Xuyên nói thế, nhịn không được bèn bật cười thành tiếng, khi nhận được ánh mắt của Trần Mặc và Lạc Xuyên tập

trung tới, nàng ta vội vàng ngậm chặt miệng, nhưng hai vai run lên từng chập thế kia đang nói rõ tâm tình nàng ta lúc này thế nào.

"Không phải ta đã nói rồi sao, ta là một vị ông chủ, Coca Cola là một sản phẩm trong cửa hàng của ta." Lạc Xuyên nhẫn nại giải thích một câu.

"Mặt khác, đừng gọi ta là tiền bối, nghe khó chịu lắm," Lạc Xuyên khoát tay, nói thêm, "Cứ gọi ta là ông chủ đi."

Lạc Xuyên thích người ta gọi mình là ông chủ.

Sắc mặt Trần Mặc và Trần Y Y trở nên quái dị.

Vị tiền bối này, thực sự nhập vai ông chủ rất sâu rồi...

Nghe Lạc Xuyên giải thích, hai người mới nhớ tới lời tự giới thiệu trước đó của Lạc Xuyên.

Khi ấy bọn họ còn nghĩ, hẳn Lạc Xuyên chỉ đang muốn đùa chút cho vui thôi, không ngờ đó lại là sự thực...

Từ từ đã, hình như điểm mấu chốt trong chuyện này không nằm ở đó.

Trần Mặc bỗng nghĩ tới một việc.

"Ông chủ, ngài vừa nói Coca Cola chính là một loại sản phẩm trong cửa hàng của ngài?" Giao mười linh tinh cho Lạc Xuyên, Trần Mặc bỗng nhớ tới lời Lạc Xuyên vừa nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Giá thực sự chỉ có mười linh tinh?"

Lạc Xuyên tiếp tục gật đầu.

Trần Mặc và Trần Y Y đều hít mạnh một hơi, ánh mắt nhìn Lạc Xuyên như muốn nói họ không thể tin nổi.

Loại thánh vật chữa thương thần kỳ, có hiệu quả vượt xa đan dược cao cấp như vậy, mà chỉ bán có mười linh tinh?

Có khác gì cho không biếu không?

"Ông chủ, lẽ nào ngài còn bán các mặt hàng khác nữa?" Trần Y Y bỗng nghĩ tới một điều, bèn hưng phấn hỏi ngay.

"Tất nhiên phải có rồi."

Lạc Xuyên vui vẻ trong lòng, hôm nay mở hàng được rồi.

"Bọn ta có thể xem qua chút không?" Trần Mặc tò mò.

Coca Cola đã thần kỳ như vậy, những mặt hàng khác của ông chủ sẽ cao siêu cỡ nào?

Lạc Xuyên vung tay lên, một màn sáng trong suốt xuất hiện trước mắt hai người.

Trên màn hình có đầy đủ thông tin về các sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đây là cửa hàng giả tưởng do hệ thống làm ra để Lạc Xuyên thuận tiện hơn trong việc chào hàng.

Cửa hàng giả tưởng có tác dụng tương tự Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ cần lựa chọn sản phẩm trên màn hình là có thể mua trực tiếp.

Trên màn sáng chỉ có các sản phẩm có thực thể ở Khởi Nguyên Thương Thành, còn những thứ như Tháp Thí Luyện và giáo trình dạy nấu ăn thì không có.

Muốn đi vào thế giới giả tưởng thì cần phải có bộ thiết bị kết nối mạng mới được.

Đương nhiên, mì ăn liền cũng không có, bởi vì đó là sản phẩm đi kèm với máy nước nóng...

Nhìn thấy màn sáng, hai người kia lập tức kêu lên kinh ngạc.

Bọn họ chưa từng nhìn thấy thứ gì thần kỳ cỡ này.

"Trên đó là những sản phẩm bày bán trong cửa hàng của ta, các ngươi tự xem đi." Lạc Xuyên nói, "À đúng rồi, trên đó có cả quy định về cách mua hàng nữa đó, xem cẩn thận."

Chương 295: Sư muội, ngươi thấy thế nào?

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Quy định?"

Trần Mặc và Trần Y Y sửng sốt, bấy giờ mới chú ý tới một phần khá bắt mắt bên dưới màn sáng, trên đó có mấy hàng chữ nhỏ, đó chính là quy định mua hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên, chỗ này không phải Khởi Nguyên Thương Thành nên quy định cũng được sửa lại đôi chút.

Hai người thận trọng đọc kĩ.

Sau khi xem xong, sắc mặt cả hai đều trở nên có vẻ khó nói.

"Sư muội, ngươi nhìn thử chỗ trên cùng màn sáng xem!" Trần Mặc chợt phát hiện một điều, bèn nhắc Trần Y Y.

Nhìn theo hướng tay Trần Mặc chỉ, Trần Y Y thấy được bốn chữ lớn cực kì bắt mắt ở trên cùng của màn sáng - Khởi Nguyên Thương Thành!

"Khởi Nguyên Thương Thành?" Trần Y Y kinh ngạc buột miệng hô lên.

Thiên Cơ Các, tên như ý nghĩa, có thể xem trộm thiên cơ!

Trần Mặc và Trần Y Y là đệ tử của Thiên Cơ Các, cho nên càng thêm hiểu rõ ý nghĩa của hai chữ Khởi Nguyên.

Có thể nói, hai chữ này trong vài thế lực đứng đầu, chính là từ cấm kị!

Thực lực càng cao thì càng biết nó khủng khiếp cỡ nào!

Mà thực lực của vị tiền bối này, có thể khẳng định là cao không tầm thường.

Thế nhưng, cửa hàng của hắn dám ngang nhiên lấy Khởi Nguyên làm tên.

Hai người nhìn Lạc Xuyên, lòng đã dâng trào xúc cảm.

Chẳng lẽ, vị tiền bối này, đến cả thứ cấm kỵ cũng không thèm coi vào đâu ư...

Lạc Xuyên hoàn toàn không hề hay biết những việc này.

Hiện tại hắn đang mải nhìn con Thất Thải Lưu Ly Kê, nghĩ cách chuẩn bị xử lí nó...

Nuốt nước miếng đánh ực một cái, Trần Mặc buộc mình thu hồi ánh mắt lại.

"Sư muội, ngươi thấy sao?" Trần Mặc thấp giọng hỏi.

Đồng thời, hắn ta lại nhịn không được, ngó qua phía Lạc Xuyên đang vặt lông Thất Thải Lưu Ly Kê, khóe miệng thoáng co giật một cái...

Trần Y Y không suy nghĩ quá nhiều như Trần Mặc, nàng ta suy tư một chút rồi hỏi ngược lại: "Sư huynh, việc này có gì liên quan đến chúng ta sao?"

Trần Mặc sửng sốt cả người.

Hình như, thật sự không liên quan gì nhỉ.

Thực lực hai người giờ đây chỉ mới đến cảnh giới Thần Hồn, Quy Nguyên, tuy đã được tính là rất mạnh so với những người tu luyện thông thường nhưng còn xa mới đạt tới cấp độ người tu luyện tuyệt đỉnh của Thiên Lan đại lục.

Điều đó có nghĩa là, vừa rồi hắn ta hoàn toàn chỉ lo bò trắng răng.

Trần Mặc cười khổ một tiếng, nhún nhún vai vẻ bất đắc dĩ: "Ừ, nói cũng phải. Sư muội, chúng ta xem thử mấy sản phẩm kia đi."

...

Chẳng mấy chốc, hai người tiếp tục kêu lên kinh ngạc hết lần này đến lần khác.

"Cái gì? Cái thứ gọi là thanh cay này có thể giúp tạm thời tăng cao thực lực thêm một tiểu giai, bất chấp cảnh giới nào?"

"Sư huynh, ngươi nhìn cái này này! Quỳnh Tương Lộ này có thể bổ sung sinh cơ!"

"Trời! Nước khoáng có tác dụng tăng cao tư chất..."

Hai người trợn to mắt, vẻ không thể tưởng nổi.

Chỉ trong một thời gian ngắn ngủi, bọn họ đã cảm nhận rõ rệt rằng thế giới quan của mình vừa bị xô đổ và kiến tạo lại luôn.

Bởi vì những món đồ trên màn sáng kia, hiệu quả thật là kinh người.

Có thể nói, tất cả đều có hiệu quả đặc biệt mà chỉ những đan dược, linh dược cực kì hiếm có, thậm chí là linh vật của đất trời mới có thể có được

Nhưng nay, chúng lại xuất hiện dưới hình thức hàng hóa.

Theo như giới thiệu ở đây, số lượng hàng hóa này còn rất sung túc.

Hai người không tin nổi vào mắt mình, vị tiền bối này rốt cuộc đã lấy được những thần vật đó ở đâu vậy?

Điểm mấu chốt khiến Trần Mặc và Trần Y Y kinh ngạc nhất chính là giá cả của chúng.

Thanh cay có thể tăng nhanh thực lực trong thời gian ngắn, giá một trăm linh tinh, nước khoáng tăng cao tư chất giá mười ngàn linh tinh...

Đắt nhất là Quỳnh Tương Lộ, nhưng giá cũng chỉ có một trăm ngàn linh tinh mà thôi.

Hiệu quả thần kì như vậy, mà cái giá...

Theo như đánh giá của hai người, cái giá đó chẳng khác nào cho không.

Bọn họ không đoán ra nổi Lạc Xuyên nghĩ gì nữa...

Do dự một chút, Trần Mặc lật tay, một cái mai rùa nhỏ chừng mười phân đột nhiên xuất hiện trong lòng bàn tay hắn ta.

Mai rùa sáng bóng như ngọc, phía trên còn có những đường hoa văn huyền diệu không sao tả được.

Chương 296: Nhân quả vô hình

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sư huynh, chẳng lẽ ngươi định..." Trần Y Y lập tức thay đổi sắc mặt, thấy Trần Mặc lấy mai rùa ra, nàng ta đã đoán được điều gì.

Trần Mặc không đáp, chỉ hít sâu một hơi, linh khí trong cơ thể vận chuyển nhanh chóng, dũng mãnh tràn về phía mai rùa.

Dần dần, trên mai rùa xuất hiện một vầng hào quang mông lung huyền diệu.

Nhưng chỉ một tích tắc sau đó, Trần Mặc biến sắc, nháy mắt lộ vẻ sợ hãi kinh hoảng.

Linh lực đưa vào mai rùa dần trở nên không ổn định.

Rắc!

Một tiếng động giòn giã vang lên.

Vầng hào quang biến mất, mai rùa xuất hiện một vết nứt cực kì bắt mắt.

Đường hoa văn trên đó đã bị phá hỏng!

Phụt!

Trần Mặc không kìm được, hộc ra một búng máu tươi, sắc mặt trở nên nhợt nhạt.

"Sư huynh!" Trần Y Y kêu lên sợ hãi.

Lạc Xuyên đang mải miết xử lý Thất Thải Lưu Ly Kê, không quá để ý đến động thái của hai người, vì ngay từ đầu hắn đã biết Trần Mặc định làm gì.

Nhưng tính cách hắn lười muốn chết, cho nên chẳng thèm để tâm.

Trần Mặc bị thương hoàn toàn không liên quan gì tới hắn.

Nguyên nhân gây ra là do trạng thái tinh thần không ổn định, có dao động, cho nên bị linh lực phản phệ.

Liếc nhìn hai người kia một cái, Lạc Xuyên lại tiếp tục tất bật với việc

của mình.

Trần Mặc lau vết máu trên khóe miệng, thất thần lẩm bẩm: "Sao có thể như thế được? Vì sao mình không nhìn thấy gì..."

"Sư huynh, rốt cuộc là thế nào?" Trần Y Y vội lo lắng hỏi.

Trần Mặc nhanh chóng lấy lại tinh thần, thoáng trầm mặc một lát rồi hít sâu một hơi, nói: "Nhân quả vô hình."

"Cái gì?" Trần Y Y giật mình, kinh hãi ra mặt.

Là đệ tử của Thiên Cơ Các, đương nhiên nàng ta cũng biết rõ, những lời này ám chỉ điều gì.

Nhân quả vô hình, có nghĩa là đã hoàn toàn cắt đứt mọi nhân quả!

Nhưng người tu luyện, thân ở trần thế, làm sao có thể không dính chút nhân quả nào?

Vậy nên, chỉ có thể là một cảnh giới nào đó chỉ có trong tưởng tượng!

Trong hiện thực, chưa từng có một ai chân chính đạt được đến cấp độ nhân quả vô hình!

"Có lẽ là do thực lực của ta còn yếu quá cũng nên!" Trần Mặc thở dài, chậm rãi nói.

Trần Y Y suy nghĩ một chút, gật đầu tán đồng cách lí giải này.

Người tu luyện có thực lực mạnh vượt trội đúng là có thể che đậy tránh qua sự thăm dò của người có thực lực không quá cao.

Nhưng mà, có thật sự là như vậy không...

Hai người kia cắm cúi chọn mua hàng, còn bên phía Lạc Xuyên đã tất bật không ngừng tay.

Lúc này, con Thất Thải Lưu Ly Kê đã bị xử lí xong xuôi, Lạc Xuyên hô lên trong lòng: "Hệ thống!"

"Ký chủ có chuyện gì?" Giọng nói của hệ thống nhanh chóng vang lên.

"Cho xin vài cái lá sen đi." Lạc Xuyên nói, "Lá sen bọc Lưu Ly Kê, không có lá sen thì làm ăn được gì?"

Thiếu gì thì đi tìm hệ thống.

Lạc Xuyên đã đích thân chứng thực điều này một cách sâu sắc rồi.

Hệ thống hơi trầm mặc.

Sau đó, Lạc Xuyên phát hiện ra, trong không gian của hệ thống có thêm vài tàu lá sen còn bóng loáng đến tản ánh sáng.

Nếu là hồi đầu, khi Lạc Xuyên mới trở thành ký chủ mà đưa ra yêu cầu này, chỉ sợ hệ thống nó không thèm để ý đến đâu.

Nhưng trải qua nhiều ngày sinh hoạt chung với nhau như vậy, hệ thống đã lười từ chối trước mấy cái hành vi không có liêm sỉ của Lạc Xuyên rồi...

Tỉnh táo lại, Trần Mặc và Trần Y Y nhanh chóng chọn những thứ mình cần.

Kiểu gom hàng thoải mái thế kia chứng tỏ hai người này đều là những tay tiểu phú hào.

Nhưng cũng không có cơ hội kén chọn gì, vì thực ra trên màn sáng cũng chỉ có bốn loại sản phẩm mà thôi.

Trong khi làm nhiệm vụ, Quynh Tương Lộ và nước khoáng vẫn bị hạn chế số lượng.

Nhưng lượng tồn kho của Quỳnh Tương Lộ đã tăng từ bảy ngày một bình lên tới một ngày mười bình, ngang với lượng hàng của nước khoáng rồi.

Coca Cola và thanh cay có quy định, mỗi người chỉ được mua một lần trong ngày.

"Này, vậy chúng ta trả tiền thế nào nhỉ?" Trần Y Y tiếp tục nghiên cứu màn sáng trước mặt.

"Hẳn là dùng tinh thần lực." Trần Mặc lẩm nhẩm.

Hắn ta nhìn màn sáng, thử truyền đạt ý nghĩ muốn mua hàng.

"Mua Coca Cola, thanh cay, nước khoáng, Quỳnh Tương Lộ, mỗi loại một suất, tổng số tiền cần thanh toán là một trăm mười ngàn lẻ mười linh tinh, có muốn tiếp tục hay dừng?"

Một giọng nói lạnh lùng cứng ngắc, không chút tình cảm vang lên trong đầu Trần Mặc.

Thanh âm này làm sao truyền thẳng vào đầu hắn ta như vậy?

Kì diệu nhất là, nó lại hoàn toàn không khiến người nghe nổi lòng cảnh giác, muốn chống cự.

Đè nỗi kinh hãi trong lòng xuống, Trần Mặc hít sâu một hơi, trả lời: "Tiếp tục."

Chương 297: Hệ thống nhà ta thật là lợi hại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngay sau đó, một vầng sáng mông lung rơi xuống nhẫn không gian trên tay Trần Mặc, một chớp mắt sau liền biến mất.

"Biến mất rồi?" Trần Mặc sửng sốt.

"Để ta xem xem!" Trần Y Y hưng phấn cầm lấy nhẫn không gian, đưa một tia lực tinh thần vào trong đó.

"Oa, đồ đã ở trong nhẫn không gian rồi này!" Trần Y Y lại kêu lên kinh ngạc.

"Thật à?" Trần Mặc ngạc nhiên.

Hắn ta là chủ nhân của nhẫn không gian này, nhưng lại hoàn toàn không nhận thấy bất kì điều khác thường nào.

"Đây, ngươi tự xem đi." Trần Y Y ném nhẫn không gian cho Trần Mặc, bản thân thì hăng hái bừng bừng bắt đầu trả linh tinh mua đồ.

Và sau đó, nàng ta cũng bị một phen hoảng hồn vì giọng nói bất ngờ xuất hiện trong đầu...

Trần Mặc nhìn mấy món đồ vừa được thêm vào trong nhẫn không gian, lại nhìn đống linh tinh đã vơi đi kha khá, bất chợt chấn động cõi lòng.

Vào ngay lúc này, trong không khí chợt truyền đến một mùi hương mê người.

"Mùi gì thế nhỉ?" Trần Y Y hỉnh mũi hít mấy cái, thắc mắc.

"Nhìn kìa." Trần Mặc chỉ về phía Lạc Xuyên cách đó không xa, sắc mặt cực kì quái dị.

"Không thể nào..." Trần Y Y trợn to đôi mắt.

Nàng ta vừa thấy gì vậy?

Ông chủ đang làm đồ ăn?

Cân nhắc đôi chút, hai người đi về phía Lạc Xuyên.

"Mua đồ xong rồi?" Lạc Xuyên nhìn hai người, hỏi.

"Phải." Trần Mặc gật đầu.

"Sản phẩm của cửa hàng có hiệu quả như lời giới thiệu vậy, tuyệt đối không lừa đảo." Lạc Xuyên nói thêm một câu.

"Khụ khụ, ông chủ, sao chúng ta dám nghi ngờ ngài cơ chứ?" Trần Mặc lúng túng cười nói.

Lúc này hắn ta thật sự không hề có ý nghi ngờ hiệu quả của sản phẩm trong cửa hàng ông chủ.

Bởi vì hắn ta đã tự thể nghiệm hiệu quả của Coca Cola rồi.

Vừa rồi bị thương do linh lực phản phệ, một chai Coca Cola rót xuống bụng, chỉ sau vài giây hắn ta đã hoàn toàn khỏi hẳn.

Nếu không phải tự bản thân được trải nghiệm điều này, Trần Mặc tuyệt đối sẽ không dám tin trên đời lại có một loại nước uống thần kỳ giá chỉ mười linh tinh.

Lạc Xuyên không nói gì thêm, lại dồn sự chú ý lên con Thất Thải Lưu Ly Kê.

Làm món lá sen bọc Lưu Ly Kê, bước thứ nhất chính là dùng lửa lớn nướng da gà thành màu vàng óng.

Lúc này, nướng đã đạt, da Thất Thải Lưu Ly Kê tiết ra rất nhiều mỡ, đang xèo xèo nhỏ xuống ngọn lửa bên dưới.

Mùi hương trong không khí càng trở nên nồng đậm.

Ánh mắt Trần Y Y đã không thể dời đi được nữa.

Thơm quá đi mất!

Nàng ta cảm nhận được từng cơn đói xoắn ruột từ trong bụng truyền lên, liên tục tấn công thẳng vào hệ thống thần kinh của nàng ta.

Trần Mặc đứng bên cạnh cũng không khá hơn là bao.

Trước đó hai người mới bị thú triều đuổi theo, phải chạy trốn khá lâu, nếu không tình cờ gặp Lạc Xuyên hiện ra đúng lúc, chỉ sợ đã phải sử dụng đến cách cuối cùng để thoát thân rồi...

"Da nướng đẹp rồi."

Lạc Xuyên nhấc con Thất Thải Lưu Ly Kê, lấy xấp lá sen lừa được từ

tay hệ thống ra khỏi không gian.

Lá sen rất đẹp, xanh bóng như ngọc bích, còn tản ra thứ ánh sáng loang loáng.

Trần Mặc và Trần Y Y vốn đang dồn lực chú ý lên con Thất Thải Lưu Ly Kê, khi Lạc Xuyên lấy lá sen ra, mắt cả hai lập tức trợn trừng.

"Sen Thông Thiên?"

Trần Mặc thở dồn dập hẳn lên, lòng kích động không ngớt.

Sen Thông Thiên là một loại thực vật cực kì đặc biệt.

Nó chỉ có một hiệu quả đặc thù, đúng như tên của nó, đó là có thể khơi thông với đất trời, đề cao xác suất thành công khi thăm dò thiên cơ.

Theo như Trần Mặc được biết, các chủ Thiên Cơ Các cũng chỉ trồng được một cây sen Thông Thiên, ngày thường yêu thương chăm sóc nó còn hơn cả đệ tử thân truyền nữa.

Nhưng hiện tại thì sao, loại thực vật quý báu này, lại sắp bị đem ra làm đồ ăn?

Trần Mặc cảm thấy tức ngực khó thở quá...

Sen Thông Thiên?

Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc.

Tuy không biết nhưng chỉ cần nghe cái tên đã thấy không phải hạng vừa.

Hệ thống nhà ta thật là lợi hại.

Lòng thì nghĩ vậy, nhưng động tác trên tay Lạc Xuyên không chậm lại một giây.

Dù sao thì trong phòng bếp của Khởi Nguyên Thương Thành, nguyên liệu nấu ăn mà hệ thống cung cấp có cái gì kém cạnh sen Thông Thiên đâu.

Lạc Xuyên ăn sang thành quen rồi...

Chương 298: Thân thể mới là thành thật nhất

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên lại lấy ra một hũ mật ong, bôi lên mình Thất Thải Lưu Ly Kê.

Lớp mật ong còn thoáng lóe ra những tia sáng ánh tím.

"Mật ong Tử Tiêu?" Trần Mặc lại kêu lên kinh hãi lần nữa.

Hắn ta đã không biết phải nói gì nữa rồi.

Mật Tử Tiêu là một loại linh vật trân quý không kém cạnh sen Thông Thiên.

Nó có thể nâng cao xác suất vượt qua thiên kiếp.

Thứ quý giá như vậy, giờ đây đang bị lấy ra làm đồ ăn, thật là xót của muốn đứt ruột.

Trần Y Y thì đã há hốc miệng khi chứng kiến những chuyện này...

Nhìn Lạc Xuyên thuần thục tiến hành các loại thao tác lãng phí linh vật, ngàn vạn suy tư nổi lên trong lòng Trần Mặc.

Thật sự quá khác thường!

Vị tiền bối này, ban đầu thì nói mình là một ông chủ, sau đó lại lấy ra bao nhiêu thứ trân quý, cuối cùng đem những thứ bảo vật kia chế biến thành đồ ăn, quan trọng là, thao tác hết sức thuần thục...

Nếu giờ Lạc Xuyên nói mình là một đầu bếp, có lẽ Trần Mặc cũng tin ngay đấy!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, mùi hương trong không khí đã nồng đậm đến cực điểm.

"Được rồi đây." Lạc Xuyên khe khẽ nhận định một câu.

Hắn lại vung tay vào hư không, ngọn lửa chợt tắt ngấm, con Thất Thải Lưu Ly Kê bọc lá sen Thông Thiên bay vào tay hắn.

Trần Mặc và Trần Y Y đồng thời nuốt nước miếng đánh ực.

Bởi vì, thật sự quá thơm!

Lạc Xuyên xé lớp lá sen bọc ngoài, con Thất Thải Lưu Ly Kê bao bọc trong đó dần hiện ra.

Lớp da màu vàng xém sáng bóng, thỉnh thoảng còn lóe lên những tia sáng ánh tím, thậm chí còn mang theo chút khí tức huyền diệu như ẩn chứa thiên địa chi lý.

Nó đã hấp thụ cả hiệu dụng của sen Thông Thiên lẫn mật Tử Tiêu!

Ọc ọc ọc ~

Đâu đó vang lên một chuỗi tiếng động kì dị.

Sắc mặt hai sư huynh muội kia nháy mắt đã đỏ bừng lên.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên xé đôi con Thất Thải Lưu Ly Kê đưa cho hai người.

"Ông chủ, cho chúng ta ư?" Trần Mặc không dám tin vào mắt mình.

Trần Y Y ngơ ngác nhận lấy, đồng thời không quên ngọt ngào cảm ơn một câu: "Cám ơn ông chủ!"

Trần Mặc nhìn mà cạn lời.

Sư muội, ngươi tự nhiên tự tại thật đó!

Hơn nữa, thứ quý giá như vậy, người khác cho ngươi sao lại nhận được?

Tuy trong lòng nghĩ thế nhưng thân thể Trần Mặc lại vẫn rất là thành thực.

"Sư huynh, nếm thử này." Trần Y Y xé một miếng thịt Thất Thải Lưu Ly Kê đưa cho Trần Mặc.

Trần Mặc nhận lấy, cắn một miếng, nhấm nháp thử. Khi vừa bỏ miếng thịt vào miệng, hương thơm tức thì tràn ngập khoang miệng hắn ta, đồng thời còn có một khí tức thanh mát len lỏi vào, hẳn đó chính là hương vị độc đáo của sen Thông Thiên.

Da gà xốp giòn, ngọt lại không ngấy, còn mang theo khí tức nồng đậm của mật ong Tử Tiêu.

Vừa ăn một miếng, Trần Mặc lập tức cảm thấy dường như mình đã chắp cánh lên mây rồi...

Lạc Xuyên nếm một miếng, âm thầm thở dài.

So ra thì vẫn kém tay nghề nấu ăn của Yêu Tử Yên.

Thôi đành vậy, ăn tạm cho qua bữa.

Không biết đến bao giờ Yêu Tử Yên mới về nữa...

Mùi hương tràn ngập trong không khí, theo gió lan xa.

Chẳng mấy chốc, từ xa xa vẳng lại một tiếng rống.

Trần Mặc biến sắc: "Nguy rồi, ông chủ, mùi hương này đang thu hút đám yêu thú gần đây tới rồi."

Mùi hương mê người này, ngay cả bọn họ còn suýt không thể khống chế được, nói gì đến đám yêu thú chuyên ăn tươi nuốt sống kia.

Lạc Xuyên bình thản nói: "Không sao, đến bao nhiêu, giết bấy nhiêu."

Giọng điệu mặc dù bình thản nhưng vẫn ẩn chứa một loại khí phách khó nói.

Trần Mặc sửng sốt.

Lúc này hắn ta mới nhớ ra, vị ông chủ trước mắt đây là vị cường giả tuyệt thế có thể che đậy nhân quả...

"À quên, thứ này cho các ngươi." Lạc Xuyên ném vài thứ cho Trần Mặc.

Trần Mặc vội tiếp nhận lấy theo bản năng.

Khi nhìn thấy rõ mình đang cầm thứ gì, hắn ta lập tức vui sướng ra mặt.

Đó là lông đuôi của Thất Thải Lưu Ly Kê!

Chương 299: Thành Cửu Diệu hôm nay thật là quạnh quẽ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cảm ơn ông chủ!" Trần Mặc trịnh trọng nói.

Lạc Xuyên chỉ gật đầu, không đáp lời.

Trần Mặc cũng không quá để ý, thận trọng thu lông đuổi Thất Thải Lưu Ly Kê vào trong nhẫn không gian, tiếp tục tiêu diệt nửa con Lưu Ly Kê nướng lá sen với Trần Y Y.

Buổi tối, thời gian dường như trôi chậm hơn.

Di tích thượng cổ đã được mở ra, không chỉ khiến rất nhiều người tu luyện đổ về đây mà còn hấp dẫn cả các yêu thú đã mở linh trí muốn tới tranh đoạt cơ duyên này.

Vô số yêu thú đang tụ hội ở khu vực núi Ngũ Hành.

Trên đường đi, trong không khí bỗng thoảng tới một mùi hương hấp dẫn, đám yêu thú tức thì đỏ mắt lên.

Chúng có thể cảm nhận được, thứ đang tỏa hương thơm này có công hiệu cực lớn với mình!

Vì thế, vô số yêu thú lập tức sửa đổi phương hướng, ồ ạt tiếp về địa vực có mùi hương truyền đến.

Tối nay không được an bình, ít nhất thì Trần Mặc và Trần Y Y cũng cho là như vậy.

Từ xa không ngừng vang lên tiếng yêu thú thét gào lao tới, nhưng không biết vì sao, khi chúng đến cách bọn họ một cự li nhất định, khí tức lại đột nhiên biến mất sạch sẽ.

Quỷ dị vô cùng!

Nếu hai người bọn họ có thể nhìn thấy, hẳn sẽ phát hiện tình cảnh quỷ dị này.

Chỉ cần vượt qua một đường ranh giới vô hình nào đó, yêu thú lập tức

hóa thành tro bụi.

Không một con nào ngoại lệ!

Khi một con yêu thú cực mạnh có cảnh giới Vấn Đạo cũng bỏ mình, đám yêu thú mới thôi xôn xao thèm khát.

Chúng đã nhận ra, địa vực trước mặt kia không phải nơi bọn chúng có thể đặt chân vào.

...

Ban đầu, Trần Mặc và Trần Y Y còn hơi bận tâm đôi chút, lo sợ tối nay sẽ bị yêu thú nào đó tập kích.

Di tích thượng cổ đã được mở ra rồi, chỉ sợ sẽ có vô số yêu thú khắp nơi tràn về nơi này.

Nhưng tình hình tiếp sau đó khiến hai người vô cùng nghi hoặc.

Tiếng gầm rú của yêu thú quả thật ầm ào không ngớt, nhưng thanh âm chỉ vừa lại gần một chút là sẽ biến mất sạch sẽ.

Một lát sau, đến cả tiếng rống cũng không còn.

Hai người liếc nhìn Lạc Xuyên đang nhắm mắt dưỡng thần, suy tính giây lát, cuối cùng vẫn đè nén nỗi nghi hoặc xuống, nhưng trong lòng cả hai đều đã có suy đoán riêng.

Chuyện này, khả năng cao là do ông chủ làm rồi!

Không biết thực lực của ông chủ đã đến cảnh giới nào rồi, so với sư phụ thì ai lợi hại hơn...

Sáng hôm sau.

Những tàng cây trong rừng đã bị sương đêm phủ một màn mỏng manh, khi ánh nắng chiếu xuống, cảnh vật long lanh như tiên cảnh.

Từ xa xa có một bóng người thong thả đi tới, đó là Lạc Xuyên.

Hắn đã từ biết hai sư huynh muội Trần Mặc và Trần Y Y để rẽ sang hướng khác.

Tuy hai bên đều có mục tiêu chung là di tích thượng cổ nhưng Lạc Xuyên không có ý định đồng hành với họ.

Bởi vì, mục tiêu của Lạc Xuyên là bán được thật nhiều hàng.

Đương nhiên, khi từ biệt, hai người kia lại đã vơ vét hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành thêm một lần nữa.

Lạc Xuyên đã nói cho hai người biết, Khởi Nguyên Thương Thành được đặt ở thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc.

Trần Mặc và Trần Y Y âm thầm suy đoán, cơ duyên mà sư phụ nói, rốt cuộc là di tích thượng cổ hay là việc gặp được vị ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành là Lạc Xuyên đây...

Trong thành Cửu Diệu.

Vì di tích thượng cổ đã mở ra, rất nhiều thế lực trong thành đã rời khỏi đây để tới chỗ di tích, cùng đi tìm cơ duyên.

Vì thế, thành Cửu Diệu lúc này trông thật quạnh quẽ.

"Thành Cửu Diệu hôm nay vắng vẻ quá nhỉ." Bộ Ly Ca nhìn quanh đường phố, đánh giá một câu.

Bộ Thi Ý gật đầu: "Phần lớn người tu luyện tới đây đều vì di tích thượng cổ, nay di tích đã xuất hiện, đương nhiên không cần phải ở lại thành Cửu Diệu nữa."

Bộ Ly Ca cười nói: "Đúng thế. Nhưng những thứ này chẳng liên quan gì đến chúng ta hết. Chỉ cần có trò chơi của ông chủ để chơi tiếp là được rồi."

Bộ Ly Ca cảm thấy ước mơ của mình chỉ bình dị thế thôi.

Hai tỷ đệ nhanh chóng tới con hẻm nhỏ quen thuộc.

Vừa đi vào trong, hai người đã thấy một đám đông đang đợi trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Đó là hai đội lính đánh thuê của Ngụy Khinh Trúc và Chu Hổ.

Ngoài ra, còn có thêm một cái đầu bóng lưỡng bắt mắt - Trương Vũ.

Chương 300: Ông chủ xin nghỉ rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bỗng dưng ta lại có một dự cảm rất xấu." Bộ Ly Ca thấy thế, đột nhiên thấp giọng rì rì nói.

Thật là kì lạ, đám người kia tụ tập ở đó, lại không đi vào trong cửa hàng.

Đã đến giờ Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa rồi mà.

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Y mang theo lòng nghi hoặc bước tới.

"Lại có người đến nữa." Chú ý tới hai người, có ai đó hạ giọng lầm bầm.

"Các ngươi đứng đây làm gì, sao không vào trong đi?" Bộ Thi Ý nghi hoặc hỏi.

"Ngươi đọc thử thì biết." Ngụy Khinh Trúc chỉ vào cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý nhìn theo, bấy giờ mới chú ý tới, trên đó có dán một mảnh giấy nhỏ.

Trên tờ giấy viết một hàng chữ ngắn gọn.

"Có việc, đóng cửa vài ngày."

Ý rất đơn giản, đọc cái hiểu liền.

Bộ Ly Ca ngẩn người.

Hắn ta không sao ngờ nổi, Khởi Nguyên Thương Thành lại đóng cửa vào lúc này.

Bộ Thi Ý cũng ngây dại ra đó chẳng khác gì Bộ Ly Ca.

Dạo gần đây, thói quen mỗi ngày đều tới Khởi Nguyên Thương Thành làm bọn họ có cảm tưởng ông chủ vẫn luôn ở chỗ này.

Nhưng hôm nay Khởi Nguyên Thương Thành lại không mở cửa, bọn họ chợt phát hiện mình hoàn toàn không có cách nào tìm được ông chủ hết.

"Ông chủ đi đâu không biết! Sao lại không mở cửa nhỉ?"

Bộ Ly Ca buồn bực giật giật tóc mình, vẻ mặt giận dữ.

Hôm nay hắn ta đã lập rõ kế hoạch, đang muốn đi thám hiểm một vọng trong chế độ giải trí mà.

Nhưng giờ cửa hàng đóng cửa rồi, kế hoạch coi như đi tong.

"Có phải ông chủ cũng tới di tích thượng cổ không nhỉ?" Bộ Thi Ý trầm ngâm một lát, nói.

Mọi người đều sửng sốt.

Nghe có lí phết!

Tuy đối với bọn họ mà nói, chuyện di tích thượng cổ đã mở ra hoàn toàn chẳng liên quan gì đến mình cả, bởi vì không cẩn thận chút thôi là đã đi đời nhà ma rồi.

Nhưng ông chủ thì khác!

Những người ở đây đều biết thực lực của Lạc Xuyên rồi, đây chính là loại cường giả mạnh không lường được đó.

Hơn nữa, hẳn những thứ trong di tích thượng cổ đều là những thứ quý hiếm.

Ông chủ tò mò đi xem một chút cũng là chuyện thường tình.

Nghĩ tới đây, mọi người đều cảm thấy mình đã phát hiện được nguyên nhân thực sự.

Ngụy Khinh Trúc gật đầu: "Ta đoán chắc chắn là vậy rồi. Hôm qua, lúc di tích thượng cổ mở ra, đám người tu luyện từ bên ngoài tới đều rời khỏi thành."

Chu Hổ cũng tán đồng: "Đúng vậy, những người đó rời khỏi đây, thành Cửu Diệu rốt cuộc cũng yên tĩnh lại rồi."

Trên người Bộ Ly Ca lại tản ra luồng oán niệm dày đặc: "Mấy cái đó thì liên quan gì đến ta cơ chứ. Ta nhớ thanh cay, nhớ Coca Cola, nhớ trò chơi..."

Trò chuyện với nhau một hồi, đám đông dần tản đi.

Hẻm nhỏ lại trở về trạng thái yên bình.

...

Lạc Xuyên tiến lại gần phía thế giới hư ảnh kia.

Trên đường, hắn cũng nhìn thấy rất nhiều người tu luyện điên cuồng lao vút về phía đó.

Lạc Xuyên không có tiếp xúc gì với bọn họ, hắn có thể đoán ra, nhưng người này đều là những người tu luyện bị di tích thượng cổ thu hút tới đây.

Ngoài đội ngũ của các thế lực lớn còn có rất nhiều tán tu.

Trong những người này, thực lực thấp nhất cũng phải là cảnh giới Thần Hồn!

Lạc Xuyên còn gặp phải vài người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo.

Đương nhiên, mấy người cảnh giới Vấn Đạo đó chỉ có thực lực cao nhất chừng tứ, ngũ phẩm là cùng.

Dẫu sao, ở Thiên Lan đại lục này, cảnh giới Vấn Đạo viên mãn cũng đâu phải hàng nhan nhản đầy đường.

thành Cửu Diệu có nhiều Vấn Đạo viên mãn tụ tập như vậy là vì có nguyên nhân đặc biệt - Khởi Nguyên Thương Thành đặt ở nơi đó mà.

Di tích thượng cổ của Thiên Lan đại lục được mở ra, hoàn cảnh bên trong thế nào không ai biết trước, trình độ nguy hiểm cũng không thể đoán chính xác được.

Nếu thực lực yếu kém, đi vào di tích thượng cổ gần như chẳng khác nào đi chịu chết...

Ngoài người tu luyện, Lạc Xuyên còn thấy vô số yêu thú cũng đổ về đó, các dạng hình thù kì quặc đến hoa cả mắt, làm Lạc Xuyên được mở mang kiến thức một phen.

"Di tích thượng cổ đã xuất hiện, thời điểm mở cửa hoàn toàn đã sắp đến rồi."

Lạc Xuyên nhìn về phía thế giới hư ảnh nơi chân trời, khẽ nheo mắt.

Nơi đó, sắp biến thành nơi vô số người tu luyện tụ hội, cùng những cuộc phân tranh đẫm máu!

Chương 301: Là một con yêu thú rất thích hợp làm vật cưỡi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đáy mắt Lạc Xuyên chợt lóe lên ngọn lửa nhiệt tình nóng bỏng.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Một là, Lạc Xuyên cũng tương đối có hứng thú với cái di tích thượng cổ thần thần bí bí này.

Bởi hắn từng nghe những vị khách đến Khởi Nguyên Thương Thành và Yêu Tử Yên đề cập tới, Thiên Lan đại lục có rất nhiều di tích thượng cổ.

Có người đoán rằng những di tích thượng cổ này là những tiểu thế giới do các tông phái lớn thời thượng cổ mở ra, hoặc là những chỗ dùng để rèn luyện lấy kinh nghiệm.

Nhưng cũng có một số di tích thượng cổ hoàn toàn không giống bình thường, nó cực kì quái dị, như thể do đất trời này sinh ra nó vậy.

Tóm lại là, trong di tích thượng cổ, không thể biết chắc mình sẽ gặp phải thứ gì.

Có thể là cơ duyên giúp mình một bước lên trời, cũng có thể là cơ hội chào mừng đến với vòng tay tử thần...

Nguyên nhân chân chính khiến Lạc Xuyên hưng phấn lại chính là đám cường giả các tộc từ bốn phương tám hướng kéo tới.

Những người này trong mắt Lạc Xuyên đều là những đống linh tinh có chân.

Ở Khởi Nguyên Thương Thành, vì có quy định do hệ thống đặt ra, Lạc Xuyên không thể thoải mái bán hàng.

Nhưng hiện tại là thời điểm chấp hành nhiệm vụ tăng bậc sao, các quy định này đều bị làm yếu đi nhiều rồi.

Lạc Xuyên có cảm giác dòng máu nóng trong lồng ngực hắn đang sục sôi.

Cuối cùng cũng đã tới thời điểm hắn thể hiện bản lĩnh rồi...

"Một tên nhân loại lạc đàn à?"

Bỗng nhiên có một giọng nói như sấm rền vang lên bên tai.

Một con Hắc Hổ có hình thể to chừng mười mét rơi rầm xuống đất, phản lực lan ra khiến cả đám cây cối đổ rào rào.

Ánh mắt Hắc Hổ thuần một màu vàng kim, phảng phất mang theo một uy lực thiên bẩm.

Khí tức của nó cũng không kém, đạt tới Vấn Đạo thất phẩm.

Thực lực cỡ này đã có thể ngang với một vài vị chưởng môn của những thế lực hơi nhỏ yếu chút rồi.

Con Hắc Hổ này cũng là yêu thú có thực lực cao nhất mà Lạc Xuyên từng gặp.

Tiến được tới cảnh giới Vấn Đạo, yêu thú đã có năng lực hóa thân thành người.

Nhưng tuyệt đại đa số vẫn cứ thích dùng thân thể thực, vì dạng hình thể này mới có thể phát huy trọn vẹn thực lực của bọn họ.

Lạc Xuyên dừng bước, lẳng lặng nhìn con Hắc Hổ vừa rơi xuống trước mặt mình.

"Nhân loại, giao không gian giới chỉ ra đây ngay. Hôm nay Hổ gia ta đang vui, tha cho ngươi một mạng."

Hắc Hổ lên tiếng, giọng trầm thấp.

Xem ra nó đang coi Lạc Xuyên là một con dê béo lạc đàn.

Lúc trước nó chỉ mới thấy Lạc Xuyên phóng qua những lùm cây chứ không bay lên cao.

Mà phi hành là thủ đoạn của người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo.

Nó không cảm nhận được dao động của linh khí trên người Lạc Xuyên nên cho rằng kẻ này hẳn có thứ gì đó có thể cắt đứt được sự tra xét linh khí.

Lạc Xuyên liền vui vẻ, con hổ này trông có vẻ thành thạo lắm, hẳn đã không ít lần đánh cướp như thế rồi.

Lạc Xuyên đưa mắt đánh giá Hắc Hổ một lượt rồi âm thầm gật đầu.

Ừ, ổn đấy.

Thân hình uy vũ, hình thể hoàn mỹ, thực lực cũng không tệ.

Đây là một con yêu thú rất thích hợp để làm vật cưỡi.

Bị Lạc Xuyên đánh giá, Hắc Hổ cảm thấy hơi khó ở.

Ánh mắt của gã nhân loại này thật là kì quái.

"Grừ! Nhân loại, ngươi muốn chết phải không?"

Tính tình Hắc Hổ có hơi nóng nảy, nó rít gào một tiếng, vung móng vuốt chụp một cái.

Móng hổ lướt qua nơi nào, nơi đó liền xuất hiện những vết rách của không gian.

Sức mạnh của yêu thú quả thật luôn vượt qua nhân loại.

Lạc Xuyên hí mắt nhìn.

Chủ động ra tay?

Vậy mới hay đấy!

Mặc dù hắn có sự hỗ trợ của BUFF vô địch nhưng hệ thống có quy định, Lạc Xuyên không thể chủ động ra tay với người khác.

Nhưng hiện tại...

Thì không thể trách Lạc Xuyên được nhé.

Lạc Xuyên không tránh đi, chỉ lẳng lặng nhìn móng hổ hạ xuống trước mặt.

Ầm!

Ầm ầm...

Từng tiếng vang lớn như tiếng núi đổ không ngừng bên tai, cây cối ngã rạp, như thể bị thứ gì giày qua một lượt.

Loáng thoáng đâu đây chợt có tiếng gào thê thảm vẳng đến.

Editor lảm nhảm: Chân thành cảm ơn đại thần Redworm lại đẩy KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng!!! Yeah yeah!!! Hôm nay muội bạo thêm 2c nữa nha!!!!

Chương 302: Bản tôn còn thiếu một vật cưỡi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tiền bối, ta sai rồi!"

"Ta có mắt như mù, xúc phạm đến tiền bối! Xin ngài giơ cao đánh khẽ!"

"Tha mạng..."

Mười mấy giây sau, một bóng đen khổng lồ bay ngược ra sau, rơi đánh uỳnh xuống đất.

Bóng đen chính là con Hắc Hổ vừa mới tỏ vẻ oai phong lẫm liệt kia.

Nhưng Hắc Hổ lúc này trông thảm hại không nỡ nhìn.

Toàn thân dính đầy lá cây và bụi bặm, lỗ tai ủ rũ cụp xuống, khí tức cũng trở nên hỗn loạn vô cùng.

Hai cái móng hổ to bự ôm chặt lấy đầu, trông buồn cười khó tả.

Từ đầu đến cuối, Hắc Hổ chỉ kịp đập có một móng.

Sau đó, nó hoàn toàn rơi vào trạng thái bị cho ăn đòn.

Hắc Hổ ấm ức tủi thân muốn chết, đồng thời cũng hối hận thối ruột.

Kẻ này có thể nghiền áp nó nhanh chóng như vậy, thực lực chí ít cũng phải thuộc cấp bậc Tôn Giả, thậm chí còn phải là cái loại Tôn Giả không kém chút nào đâu.

Ngươi đã có loại thực lực này rồi thì sao còn rảnh rỗi mà nhảy nhót trên tán cây làm chi? Sao không bay vèo đi cho bớt việc?

Mình cũng thật là xui xẻo. Chỉ muốn kiếm chút tiền tài dằn túi thôi, ai dè lại chọc phải một tay sát thần như vậy.

Thật đúng là bị sao chổi chiếu trúng đầu rồi.

Tuy trong lòng nghĩ như vậy nhưng Hắc Hổ tuyệt đối không dám hó hé nửa lời.

"Cảm tạ tiền bối đã tha mạng." Hắc Hổ thận trọng nói.

Từ điểm này có thể nhận ra, con Hắc Hổ này có điểm khác so với những yêu thú bình thường.

Yêu thú thường có tính tình cực kì cứng cỏi, nhưng con Hắc Hổ này lại sâu sắc hiểu được thế nào là mềm nắn rắn buông, biết tiến biết lùi.

Lạc Xuyên không nói gì, khiến Hắc Hổ bắt đầu căng thẳng cả người.

"Bản tôn còn thiếu một vật cưỡi."

Bỗng có một giọng nói vẳng đến bên tai Hắc Hổ, ý tứ rõ ràng, không cần suy nghĩ nhiều.

Hắc Hổ sửng sốt, sau đó, trong lòng dấy lên một ngọn lửa giận dữ.

Tuy nó sợ chết thật đấy, nhưng thân là yêu thú Vấn Đạo, chút tôn nghiêm cơ bản vẫn phải có chứ.

Đi làm vật cưỡi cho loài người?

Loại nhục nhã này ai mà chịu được?

"Đừng vội từ chối, ngươi xem thử cái này trước đã." Lạc Xuyên chìa tay, trong tay xuất hiện một túi thanh cay.

Hắc Hổ nghi hoặc nhìn Lạc Xuyên.

Tên nhân loại này, sao lại không cư xử theo lề thói bình thường nhỉ?

Thôi bỏ đi, xem xem thế nào đã.

Lạc Xuyên xé gói thanh cay, lập tức mùi hương cay xè mắt khuếch tán vào không khí, mê hoặc tuyệt vời.

Hắc Hổ âm thầm nuốt nước miếng đánh ực.

Nhưng nó vẫn không hề dao động.

Muốn dùng mỹ thực mua chuộc ta ư? Nằm mơ đi thôi!

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lại lấy ra một chai nước khoáng.

Hắc Hổ nghi hoặc, không rõ rốt cuộc Lạc Xuyên muốn làm gì.

"Thứ này có thể tăng cao tư chất của ngươi." Lạc Xuyên giải thích.

Nghe vậy, Hắc Hổ tức thì trợn trừng mắt lên.

Tăng cao tư chất?

Thật sự chưa nghe nói tới điều này bao giờ.

Nó chăm chú nhìn chằm chằm chai nước khoáng trong tay Lạc Xuyên, ánh mắt tràn đầy khát vọng.

Là một con yêu thú, nó hiểu cực rõ tầm quan trọng của tư chất.

Còn về chuyện liệu có phải Lạc Xuyên đang lừa nó không, Hắc Hổ hoàn toàn không cần lo lắng.

Dẫu sao, thực lực hai bên chênh nhau nhiều như vậy, tên nhân loại này căn bản không cần lừa nó làm gì.

"Tiền bối, ngài nói thật chứ?" Hắc Hổ run giọng hỏi lại.

"Ngươi thử một cái thì biết ngay." Lạc Xuyên thảy chai nước khoáng cho nó.

Hắc Hổ há mồm, ngậm lấy bình nước, sau đó, cắn vỡ, nuốt chửng.

Lạc Xuyên nhìn nó, khóe miệng hơi giật nhẹ một cái.

Lần đầu tiên thấy phong cách uống nước khoáng đơn giản thô bạo vậy đó.

Chuyện phát sinh tiếp sau đó đã chẳng còn lạ mắt gì.

Bởi vì được tăng cao tư chất, quanh thân Hắc Hổ xuất hiện một luồng lốc xoáy linh lực, khí thế cực kinh người.

Điểm đáng chú ý nhất là, trên bề mặt lớp lông đen nhánh ban đầu bỗng xuất hiện những đường hoa văn màu ám kim, khiến cho Hắc Hổ thêm vào một cảm giác rất là tôn quý, giống như cung cách cao quý từ mái tóc tím và đôi mắt tím của Yêu Tử Yên vậy.

Chẳng biết vì sao, nhìn Hắc Hổ, Lạc Xuyên bỗng liên tưởng tới khí chất hi hữu của Yêu Tử Yên.

Chương 303: Yêu thú vĩnh viễn không làm nô lệ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Grào!

Hắc Hổ ngửa mặt lên, rít gào một tiếng.

Tiếng gầm chấn động núi rừng.

Thanh âm truyền xa mấy chục cây số!

Trong vòng trăm mét quanh đó, vô số cây cối đều nổ tung, như thể vừa bị luồng sóng âm quét qua, đánh rạp tất cả trong phạm vi nó lan tới.

Lạc Xuyên đứng đó, hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào.

Đây là điểm khủng bố của BUFF vô địch.

"Huyết mạch của ta tăng lên thật rồi?"

Hắc Hổ trợn to mắt, giọng nói cũng run rẩy cả lên.

Yêu thú mới có thể hiểu được rõ ràng tầm quan trọng của huyết mạch.

Huyết mạch của yêu thú tương đương với tư chất của loài người.

Huyết mạch càng thuần khiết thì tốc độ tu luyện càng nhanh.

Nhưng huyết mạch của yêu thú là bẩm sinh, tuy khi thực lực có đột phá thì cũng có thể tăng lên nhưng cũng chỉ tăng rất ít.

Vậy mà hiện tại, chỉ một chai nước khoáng, Hắc Hổ đã cảm nhận được huyết mạch của mình so với trước đã khác biệt một trời một vực!

"Thế nào, làm vật cưỡi của ta chứ?"

Lạc Xuyên lại lên tiếng, giọng nói vẫn bình lặng như trước.

"Được làm vật cưỡi của tiền bối là vinh hạnh của bản vương... à không, của ta."

Hắc Hổ nghiêm nghị nói như thể kẻ mới từ chối trước đó không phải nó.

Yêu thú vĩnh viễn không làm nô lệ, trừ khi bao ăn bao ở!

Lạc Xuyên có thể vô tư lấy ra một thần vật có tác dụng tăng cao tư chất như thế, chắc chắn trong túi còn nhiều đồ tốt hơn nữa.

Hắc Hổ cảm thấy, có vẻ mình đi làm vật cưỡi cũng không có thiệt lắm nhỉ...

Lúc này, những vết thương trên người Hắc Hổ do bị Lạc Xuyên đánh đã biến mất hoàn toàn.

Thân hình cao lớn, uy phong lừng lững.

Không thể không khen một câu, yêu thú thực sự chịu đòn rất giỏi.

Lạc Xuyên gật đầu, nhảy lên lưng nó, ngồi xếp bằng.

Hình thể trước đó của Hắc Hổ đã dài hơn mười mét, sau khi huyết mạch được tăng lên, hình thể nó lại giảm đi một chút, chỉ còn chừng mười mét, nhưng như thế cũng đủ lớn rồi.

Lạc Xuyên ngồi trên lưng Hắc Hổ chẳng khác nào ngồi trên chiếc giường lớn, rất là ổn định.

Hắc Hổ bay vút lên không trung, cuồng phong ập vào mặt cũng bị lá chắn linh khí vô hình ngăn lại.

Lạc Xuyên âm thầm gật gù, con Hắc Hổ này biết điều đấy!

"Tiền bối, ngài tới đây là vì di tích thượng cổ sao?" Hắc Hổ truyền âm lại hỏi.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên gật đầu: "Cũng coi như là vậy."

Hắc Hổ sửng sốt.

Coi như là vậy?

Quả nhiên, Đại Tế Ti nói chuẩn không cần chỉnh.

Tâm tư của người tu luyện đỉnh cấp bên Nhân tộc thật là khó đoán.

"Tiền bối, thực lực của ngài mạnh như vậy, sao lại không bay cho nhanh?"

"Không thích."

"Tiền bối, ngài..."

Hắc Hổ liên tục đưa ra hết vấn đề này tới vấn đề khác.

Lạc Xuyên đã nhận ra, con hổ này thuộc cung máy hát, nói không biết mệt.

Hắn bắt đầu suy tư, để nó làm vật cưỡi cho mình, liệu có phải là một

quyết định chính xác không nhỉ?

"Tiền bối, ngài là trưởng lão của một trong những thế lực lớn kia sao?" Hắc Hổ lại hỏi tiếp.

"Không phải, ta chỉ là ông chủ của một cửa hàng thôi." Lạc Xuyên đã bắt đầu mất kiên nhẫn.

Con Hắc Hổ này chính là một tên nhóc siêu tò mò.

Hắc Hổ sửng sốt, gì? Ông chủ một cửa hàng?

"Tiền bối, ngài đang đùa ta đúng không?" Hắc Hổ không tin, hỏi lại.

"Ta đùa ngươi làm gì?" Lạc Xuyên bình thản nói.

"Cửa hàng bán cái gì cơ?" Hắc Hổ bèn hỏi.

"Thì bán mấy thứ như nước khoáng ngươi vừa uống đấy."

"Cái gì?"

Thân thể Hắc Hổ run lên, suýt thì lộn cổ xuống đất.

Đây là một hiện tượng cực kì hiếm gặp đối với một yêu thú Vấn Đạo thất phẩm như nó.

Bởi vậy, có thể dễ dàng thấy được lúc này lòng nó chấn động cỡ nào.

"Tiền bối, ngài không nói đùa chứ?" Ổn định lại thân mình, Hắc Hổ vẫn chưa dám tin, "Sao nghe như là thứ đó có nhiều lắm vậy?"

Nó nói đến đó, tự bản thân cũng thấy buồn cười. Loại thần vật này chẳng lẽ còn có thể xuất hiện cả lô cả hồ hay sao?

Nghe đã biết không thể nào rồi!

Chương 304: Thế giới quan bị kiến tạo lại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tự ngươi xem đi, những thứ nay đều là sản phẩm bán trong cửa hàng của ta." Lạc Xuyên nói.

Hắc Hổ chợt cảm thấy không gian trước mặt mình thoáng vặn vẹo đi, sau đó, một màn sáng gần như trong suốt xuất hiện trước mặt nó.

"Đây là cái gì?" Hắc Hổ kinh ngạc tột cùng.

Lạc Xuyên bảo: "Đấy là một bộ phận các loại hàng hóa trong cửa hàng ta."

Sau đó, hắn không giải thích gì thêm, chỉ nhắm mắt dưỡng thần.

Hắc Hổ cũng không hỏi thêm, bởi vì lúc này, lực chú ý của nó đã dồn hết lên màn sáng.

"Thì ra thứ nước ta vừa uống gọi là nước khoáng à! Tên nghe thật kì quái."

"Tăng cao tư chất, giá một trăm ngàn linh tinh, có khác gì tặng không đâu."

"Coca Cola mười linh tinh một chai, có thể nháy mắt chữa khỏi mọi vết thương không trí mạng? Đùa ta phải không?"

"Nguyên liệu là nước suối Hỗn Nguyên linh tuyền, đấy là cái gì cơ?"

"Thanh cay? Chẳng lẽ chính là thứ mà tiền bối vừa lấy ra lúc nãy? Nghe cũng thú vị đấy."

"Òa! Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ?"

"Mà giá chỉ có một trăm ngàn linh tinh..."

Lòng Hắc Hổ đã dậy sóng gió ngập trời.

Nó cảm thấy thế giới quan của mình vừa bị đập đi xây dựng lại.

Những món đồ trên màn sáng này, nếu có hiệu quả đúng như vậy thì tất cả đều xứng đáng được xếp vào cấp bậc thần vật của đất trời!

Nhưng giờ chúng lại bị niêm yết giá bán ra!

Mà lại còn bán với cái giá rẻ mạt!

Nếu không phải chính nó đã tận mắt chứng kiến, đồng thời tự mình thể nghiệm hiệu quả của nước khoáng, Hắc Hổ sẽ không bao giờ tin được điều này!

Nhìn lên những sản phẩm trên màn sáng, Hắc Hổ thèm nhỏ dãi rồi.

Nhưng nó không biết làm sao để mua được, chỉ đành nhìn chằm chằm, ngứa ngáy tâm can.

"Tiền bối, làm thế nào để mua được mấy thứ này?" Hắc Hổ hưng phấn hỏi.

"Ngươi muốn mua à?" Lạc Xuyên mở mắt.

"Đúng đúng." Hắc Hổ gật đầu lia lịa.

Giờ đây, nó cảm thấy, làm vật cưỡi cũng chẳng có gì tệ hết.

Thậm chí nó còn cho rằng suýt thì mình đã bỏ lỡ cơ duyên lớn nhất đời!

"Đưa tinh thần lực vào, lựa chọn xem muốn mua gì, sau đó trả linh tinh là được." Lạc Xuyên nói.

Phải khen một câu thật lòng rằng, các công năng của cửa hàng giả thuyết này rất toàn diện.

Chỉ cần nảy một ý niệm trong đầu là có thể trả linh tinh mua hàng.

Lạc Xuyên nghĩ, bao giờ Khởi Nguyên Thương Thành có chức năng này thì tốt quá...

"Vậy ạ..."

Hắc Hổ đưa một bộ phận tinh thần lực của mình vào màn sáng, một bộ phận đặt vào không gian giới chỉ.

Nó chọn mua.

Sau đó, tinh thần lực cảm nhận được trong không gian giới chỉ có thêm rất nhiều thứ, đồng thời cũng ít đi chút linh tinh.

Hàng hóa đã giao đến tay người mua.

"Cái này nó vận hành thế nào ấy nhỉ?" Hắc Hổ khiếp sợ kêu lên.

Trong quá trình mua hàng, nó thậm chí hoàn toàn không nhận ra chút gì bất thường cả.

Quay đầu nhìn Lạc Xuyên đang ngồi trên lưng, Hắc Hổ càng cảm thấy thực lực của người này thâm sâu không lường được...

Nó cũng đã nhìn thấy cái tên Khởi Nguyên Thương Thành cùng với những quy định mua hàng.

Tuy có hơi kinh ngạc nhưng điều này không quá khó tiếp nhận đối với nó...

Dọc đường đi, một người một hổ gặp được không ít người tu luyện.

Đường nhiên, khi đám người đó phát giác ra Hắc Hổ, bọn họ đều chủ động tránh xa.

Bởi vì khí tức hung sát mạnh mẽ phát ra từng người Hắc Hổ thật sự quá kinh khủng.

Những người này không hề phát hiện ra Lạc Xuyên, bởi vì so sánh với Hắc Hổ thì quả thật Lạc Xuyên không hề thu hút ánh nhìn chút nào, mấu chốt là, trên người hắn hoàn toàn không có lấy một chút khí tức.

Điều này làm Lạc Xuyên cảm thấy rất phiền muộn.

Đó đều là khách hàng tiềm năng cả đấy!

Bỏ lỡ thật là đáng tiếc!

Nhưng hắn cũng chẳng còn biện pháp nào, chỉ đành tự an ủi bản thân, khi nào đến di tích thượng cổ thì gặp cũng được.

Dù sao, mục tiêu của đám người này đều là di tích thượng cổ.

Chương 305: Thế nào là hoàng tộc yêu thú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hắc Hổ là cái máy nói đầu thai, đây là sự thật mà Lạc Xuyên đã xác định được.

Dọc đường đi, cái miệng nó chưa bao giờ ngừng lại.

Lúc nào cũng hỏi hết vấn đề này đến vấn đề kia.

Tuy tuyệt đại đa số thời gian, Lạc Xuyên đều ở trạng thái người nghe, nhưng hắn cũng lấy được khá nhiều tin tức từ miệng Hắc Hổ.

Ví dụ như Hắc Hổ có tên là Hổ Cuồng.

Lạc Xuyên cảm thấy, cái tên này rất đúng với bản chất con người nó.

À nhầm, bản chất con hổ nó.

"Ông chủ, nói cho ngươi biết một bí mật này." Sau một thời gian lải nhải, Hổ Cuồng bỗng hạ thấp giọng, bảo.

Lúc trước, Lạc Xuyên nói với nó rằng hắn không thích bị gọi là tiền bối.

Cho nên Hổ Cuồng cũng bắt đầu gọi hắn là ông chủ.

Lạc Xuyên nổi hứng lắng nghe.

Đến lúc này, hắn đại khái cũng đã nắm được tính cách của Hổ Cuồng, con hổ này là một đứa thần kinh thô, thật sự không biết làm thế nào mà nó tu luyện được tới Vấn Đạo thất phẩm nữa.

Nhưng Lạc Xuyên lại không biết rằng, chỉ có những nhân loại được yêu thú công nhận thì mới được đối xử như vậy...

"Bí mật gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Thực ra, lần này di tích thượng cổ mở cửa có liên quan đến hoàng tộc yêu thú chúng ta đấy!" Hổ Cuồng thần thần bí bí nói.

"Hoàng tộc yêu thú? Ngươi cũng là hoàng tộc yêu thú?" Lần này, Lạc Xuyên thực sự kinh ngạc.

Hắn chỉ mới biết Yêu Tử Yên là hoàng tộc yêu thú.

Cái loại khí chất đặc biệt ấy, chỉ cần nhìn một lần đã khó quên.

Còn về Hổ Cuồng ấy hả... thôi quên đi.

Lạc Xuyên không thể tưởng tượng nổi, Hổ Cuồng cũng là hoàng tộc yêu thú giống như Yêu Tử Yên.

Cái này không thể giải thích được, một là hồ, một là hổ, tuy âm đọc gần giống nhau nhưng là hai giống loài khác hẳn mà.

"Í? Ông chủ, cái này ngài cũng không biết à?"

Lúc này đến phiên Hổ Cuồng ngạc nhiên.

Chuyện về hoàng tộc yêu thú, người có thực lực khủng bố như ông chủ mà lại không biết, thật là kì quái!

Lạc Xuyên trầm mặc.

Bởi vì hắn biết, Hổ Cuồng sẽ tự nói hết thôi, khỏi hỏi...

"Thực ra hoàng tộc yêu thú chúng ta không phải chỉ có một tộc quần." Hổ Cuồng nói tiếp, "Mà đó là cách gọi chung cho những yêu thú có huyết mạch thần thú thượng cổ."

Lạc Xuyên gật đầu, đã hiểu.

Thì ra hoàng tộc yêu thú phân chia như vậy!

"Chuyện về di tích thượng cổ sao lại có dính líu tới hoàng tộc yêu thú?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đại Tế Ti bảo ta chạy tới, nói là trong tộc quần có chuyện lớn rồi, là chuyện có liên quan tới sự quật khởi của yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu." Hổ Cuồng nói.

Lạc Xuyên nghe đến đó, lại rơi vào trầm tư.

Yêu thú của dãy núi Cửu Diệu sắp quật khởi?

Tin tức này quả đúng là rất lớn.

Xem ra lần mở di tích thượng cổ này quả thực không được bình thường!

"Đại Tế Ti là ai?" Dẹp suy tư sang một bên, Lạc Xuyên lại hỏi.

"Là tế ti trong hoàng tộc yêu thú chúng ta đó, cũng na ná như tế ti của Nhân tộc ấy." Hổ Cuồng suy nghĩ một chút rồi đáp.

Lạc Xuyên không hỏi thêm nữa.

Đáp như thế thì có khác gì chưa nói không?

Xem ra, muốn khai thác thông tin có ích từ Hổ Cuồng cũng hơi khó khăn...

Tốc độ của Hổ Cuồng rất cao, cảnh vật dưới mặt đất đã nhòe cả đi rồi.

Sau khi bay qua một dãy núi cao chạm mây, di tích thượng cổ đã hiện ra trước mắt.

Cảnh tượng này cũng giống như trước mặt có một thế giới đang nghiêng ngả hạ xuống, hiệu quả thị giác đỉnh khỏi nói!

Lúc này, khu vực lân cận di tích thượng cổ đã có khá nhiều người tu luyện và yêu thú tụ tập.

Có kẻ lẻ loi một mình, cũng có từng tốp từng đoàn người đứng với nhau, hẳn đó là những thành viên của cùng thế lực.

Đồng thời, trên người những kẻ này đều tản ra một loại khí tức hung sát.

Hiển nhiên, đây đều là những kẻ có thủ đoạn tàn nhẫn, lòng dạ hiểm độc!

Chương 306: Tôn nghiêm của yêu thú đâu rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sự xuất hiện của Hổ Cuồng và Lạc Xuyên đã gây ra chấn động rất lớn.

Chính xác hơn là sự xuất hiện của Hổ Cuồng khiến mọi người chấn động.

"Các ngươi nhìn trên bầu trời kìa! Lại có yêu thú tới rồi."

Có người tu hành dường như đã nhận ra điều gì, bèn kêu lên.

"Đó là Hắc Hổ Vương! Không ngờ nó cũng tới đây."

"Ta từng nghe nói Hắc Hổ Vương chính là hoàng tộc yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu. Xem ra dịp mở di tích thượng cổ này, hoàng tộc yêu thú của dãy núi Cửu Diệu cũng muốn nhúng tay vào rồi."

"Cơ duyên từ di tích thượng cổ, người có duyên sẽ lấy được!" Lại có cường giả lạnh lùng nói.

"Ha ha, di tích thượng cổ vốn đâu phải vật sở hữu của nhân loại các ngươi!" Một Ma Viên cười lạnh thốt lên.

Bộ lông trên người Ma Viên giống như đổ một lớp vàng dày, sát khí ngập trời.

Di tích thượng cổ còn chưa chân chính mở ra, bầu không khí giữa yêu thú và Nhân tộc đã sặc mùi thuốc súng.

Nhưng tuyệt đại đa số cường giả đều chỉ đứng nhìn đầy thờ ơ, lạnh nhạt.

Bọn họ đang bảo tồn thực lực của mình, để chuẩn bị cho việc tiến vào di tích thượng cổ.

Tốc độ của Hổ Cuồng rất nhanh, chỉ sau vài giây ngắn ngủi đã tới nơi.

Lúc này, mọi người mới chú ý tới người đang ngồi trên lưng Hổ Cuồng.

Bọn họ kinh hãi ra mặt, gần như không dám tin vào hai mắt mình.

Hắc Hổ Vương lại trở thành vật cưỡi cho người ta?

Người thanh niên này rốt cuộc là ai?

"Chẳng phải Hắc Hổ Vương ghét người tu luyện bên Nhân tộc nhất sao? Vì sao giờ lại thành vật cưỡi?" Có yêu thú không tin được, buột miệng hỏi.

"Rốt cuộc hắn là ai? Ở Thiên Lan đại lục này, hình như không có cường giả nào trẻ như vậy."

"Có thể thu phục được Hắc Hổ Vương thì ít nhất cũng phải đạt tới Vấn Đạo đỉnh phong, cũng có thể là Tôn Giả rồi..."

Đám người và yêu thú xôn xao bàn tán.

Hổ Cuồng và Lạc Xuyên vừa đến đã gây chú ý lớn cho tất cả mọi sinh vật có mặt.

Oành!

Một tiếng động lớn vang lên, Hổ Cuồng tiếp đất.

Lạc Xuyên đứng lên, nhảy khỏi lưng Hổ Cuồng, vững vàng đứng xuống mặt đất.

Hổ Cuồng thu nhỏ thân hình lại, từ chừng mười mét biến thành con hổ cao chừng một mét, cung kính đứng cạnh Lạc Xuyên, xem ra, nó đã thực sự thích ứng với thân phận vật cưỡi của mình...

Bầu không khí rơi vào trầm mặc.

Yên tĩnh đến đông cứng.

Vô số cường giả dồn ánh mắt nhìn chằm chằm Lạc Xuyên, cố suy đoán thân phận của hắn.

"Hổ Cuồng, không ngờ ngươi lại đi cam tâm tình nguyện làm vật cưỡi cho loài người!"

Một tiếng thở dài vang lên, phá vỡ bức màn tĩnh lặng.

Ma Viên nhìn Hổ Cuồng, ánh mắt tràn ngập thất vọng.

Theo như nó thấy, Hổ Cuồng đã vứt sạch tôn nghiêm của hoàng tộc yêu thú rồi!

Hổ Cuồng âm thầm bĩu môi.

Làm vật cưỡi được lợi lớn thế nào, ngươi làm sao có thể tưởng tượng ra nổi?

Chưa nói đến thứ nước khoáng tăng cao tư chất, chỉ nói mấy thứ thần kỳ như thanh cay với Coca Cola, có cái nào không phải thần vật?

Chỉ cần làm vật cưỡi cho ông chủ, mấy thứ này muốn bao nhiêu có bấy nhiêu!

Hơn nữa, ông chủ đã nói, hiện giờ cửa hàng của hắn còn có món mì ăn liền thần kỳ cùng với trò chơi có thể giúp tăng tu vi.

Nó cảm thấy, quyết định làm vật cưỡi quả thật chính là quyết định sáng suốt nhất đời.

Hổ Cuồng lườm Ma Viên một cái, nói: "Sự thần bí của ông chủ tuyệt đối không phải trình độ ngươi có thể tưởng tượng ra!"

Vừa dứt lời, không chỉ Ma Viên mà cả đám người xung quanh cũng lấy làm kinh hãi.

Thực lực của Hổ Cuồng, bọn họ đều đã biết phần nào.

Vấn Đạo thất phẩm, thực sự không tính yếu.

Cần biết rằng, trong đám yêu thú và người tu luyện có mặt ở đây, cũng chỉ có hơn chục vị đạt tới cảnh giới Vấn Đạo mà thôi.

Cảnh giới Tôn Giả ấy hả, không có mống nào...

Nhưng nghe Hổ Cuồng nói, bọn họ có thể đoán ra được, người thanh niên này, chắc chắn phải có thực lực vượt xa Hổ Cuồng!

Áp đảo Vấn Đại thất phẩm là loại cảnh giới gì?

Chẳng lẽ là Tôn Giả?

Chương 307: Muốn đi dạo một vòng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ủa? Ông chủ?"

Chợt có hai người lướt đến, khí thế kinh người, đó là hai khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối và Bạch lão.

Bạch lão mặc bộ đồ trắng, Cơ Vô Hối khoác bộ long bào màu đen.

Hai người đều rất kinh ngạc, hẳn bọn họ không ngờ lại gặp được Lạc Xuyên ở chỗ này.

Bọn họ có thể nhanh chóng tới nơi này như vậy chính là nhờ có trận pháp truyền tống của Thiên Tinh đế quốc, vậy mà ông chủ còn tới trước cả bọn họ luôn.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, rốt cuộc cũng lên tiếng, nhưng sắc mặt vẫn bình thản như trước, không hề suy chuyển.

Bấy giờ đã có người nhận ra thân phận của Cơ Vô Hối và Bạch lão.

"Từ từ! Hình như người kia là Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối!"

"Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối? Lần này di tích thượng cổ mở ra còn thu hút được sự chú ý của đám cường giả cỡ đó ư?"

"Bên cạnh hắn, chính là Bạch Y Thương Thần Bạch Hồng?"

"Không phải chứ! Ta nghe nói Bạch Hồng đã sắp hết thọ nguyên rồi cơ mà? Người đó thoạt nhìn như mới tới trung niên thôi mà?"

"À, cái này ngươi không biết hả? Trước đó vài ngày, Bạch Y Thương Thần đã tiến giai lên Vấn Đạo cửu phẩm, dung mạo khôi phục như thời trẻ thì có gì là lạ?"

"Thì ra là thế..."

"Mà lại nói, ông chủ? Đó là kiểu xưng hô kì quái gì vậy nhỉ?"

Cũng có người chú ý tới tin tức trong những lời nói của Hổ Cuồng, nhưng điều đó không khiến người khác quá để tâm đến.

Sự xuất hiện của Bạch lão và Cơ Vô Hối khiến mọi người chấn động

nhiều hơn.

Dẫu sao, hai người này cũng là những cao thủ Vấn Đạo phẩm cấp cao đã thành danh.

Hổ Cuồng là một con yêu thú Vấn Đạo thất phẩm, độ nổi tiếng đương nhiên không bằng hai người.

Lạc Xuyên lại càng là nhân vật chưa từng nghe nói đến.

Nhưng hiện tại...

Mọi người bỗng cảm thấy, địa vị của thanh niên thần bí này dường như lớn hơn so với tưởng tượng của bọn họ nhiều lắm!

Bởi vì, bọn họ kinh ngạc nhận ra, Bạch lão và Cơ Vô Hối lại hết sức cung kính với Lạc Xuyên!

Một kẻ có thể khiến hai cường giả Vấn Đạo đỉnh phong đối đãi cung kính như thế, thực lực hẳn phải đột phá lên Tôn Giả rồi!

Mọi người đều âm thầm suy đoán trong lòng, ánh mắt nhìn Lạc Xuyên ngoài tò mò còn có thêm kính nể.

"Ông chủ, sao ngài cũng tới đây?" Bạch lão tò mò hỏi.

Trước kia, Bạch lão cho rằng, một di tích thượng cổ mà thôi, hẳn sẽ không đáng để Lạc Xuyên chú ý.

Ông chủ có thể lấy ra nhiều thứ thần vật như vậy đem bán giá thấp, chắc sẽ chẳng để ý mấy thứ tầm phào như di tích thượng cổ này mới phải.

Nhưng hiện giờ, Bạch lão cảm thấy mình lại sai rồi.

Ông ta bắt đầu hoài nghi, liệu có phải di tích thượng cổ này có gì đó đặc biệt, đặc biệt đến độ thu hút được sự chú ý của ông chủ không?

Bạch lão không ngờ rằng, Lạc Xuyên tới đây, đơn thuần chỉ để hoàn thành nhiệm vụ tăng sao mà thôi.

Di tích thượng cổ gì đó, hẳn không có hứng thú đâu.

Cuộc sống hàng ngày ăn thanh cay uống Coca Cola chơi trò chơi trong Khởi Nguyên Thương Thành không sướng sao...

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên mới nói: "Ở mãi trong cửa hàng cũng chán, ta ra ngoài đi dạo một vòng."

Lạc Xuyên cảm thấy cái lí do này nghe cũng rất có lí rồi.

Ra ngoài đi dạo?

Nghe Lạc Xuyên nói thế, không riêng gì Bạch lão và Cơ Vô Hối, tất cả những người còn lại đều dại mặt ra.

Tới tận di tích thượng cổ, chỉ để dạo một vòng?

Quả nhiên, phong cách của đại lão không thể nào giống người thường được...

Bạch lão lấy lại tinh thần, âm thầm cười khổ.

Nói như vậy mới đúng là ông chủ!

"Mặt khác..." Lạc Xuyên đột ngột đổi đề tài, "Ta cảm thấy ở đây có rất nhiều người tu luyện, hẳn sẽ có nhiều người sẽ trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành ta."

Bạch lão và Cơ Vô Hối nghe hắn nói đến đó, lập tức sửng sốt cả người, sau liền lộ vẻ kinh ngạc.

Chương 308: Khởi Nguyên Thương Thành khai trương

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ông chủ nói vậy là có ý định bán đồ của Khởi Nguyên Thương Thành ở ngay đây à?

Những người kia đều nghi hoặc nhìn sang.

Nói gì cơ?

Khởi Nguyên Thương Thành?

Khách hàng?

Rốt cuộc đang nói cái gì vậy?

Nhưng Hổ Cuồng lúc này đã hưng phấn ra mặt.

Nó đã biết đại khái về Khởi Nguyên Thương Thành, hiểu được rằng mấy thứ hàng hóa trên cửa hàng giả thuyết đó chỉ là một phần mà thôi.

Hổ Cuồng đang rất tò mò, đám người ở đây mà nhìn thấy mấy thứ kia thì sẽ thế nào nhỉ?

Ma Viên sinh lòng nghi hoặc, truyền âm hỏi Hổ Cuồng: "Lão Hổ, ngươi gặp chuyện gì vậy?"

Ma Viên và Hổ Cuồng đều là hoàng tộc yêu thú, trước đây cũng có quen biết, quan hệ hai bên cũng không tệ lắm, cho nên mới có thể trò chuyện thoải mái như vậy.

"Khà khà, một lát là ngươi biết liền, bảo đảm ngươi giật mình dựng lông." Hổ Cuồng úp mở.

Ma Viên âm thầm lườm một cái.

Hổ Cuồng đã không còn là tay Hổ Cuồng hàm hậu thành thực trước đây nữa rồi.

Sau đó, mặc cho Ma Viên gặng hỏi thế nào, Hổ Cuồng cũng không chịu nói thẳng nói thật.

Điều này làm cho Ma Viên rất phiền muộn.

Cũng chính bởi vậy, lòng Ma Viên đã tràn đầy tò mò.

Một cửa hàng dám lấy Khởi Nguyên làm tên, rốt cuộc thần kì cỡ nào nhỉ?

"Chẳng hay chư vị có từng nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành?" Lạc Xuyên đưa mắt nhìn bốn phía, bình thản lên tiếng, nhưng âm thanh của hắn lại vang vọng đến tai từng sinh linh, rõ ràng rành mạch từng tiếng.

Mọi người đều chấn động, khiếp sợ và tò mò.

Khởi Nguyên Thương Thành?

Mặc dù chưa nghe nói tới, nhưng có vẻ lợi hại ghê hồn!

Không ai trả lời.

Bạch lão và Cơ Vô Hối chỉ lẳng lặng đứng đó.

Đối với cách hành sự của Lạc Xuyên, thật lòng thì bọn họ có hơi mất mát chút.

Chỉ sợ sau này, danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành sẽ theo lần thám hiểm di tích thượng cổ này lan truyền khắp toàn bộ Thiên Lan đại lục.

Vẫn không ai trả lời.

Lạc Xuyên không quá để ý, sắc mặt vẫn lạnh nhạt, vung tay phải lên.

Lập tức, một màn sáng gần như trong suốt xuất hiện trước mặt từng sinh linh ở đây.

Màn sáng này hơn ngả màu lam nhạt, lớn chừng trăm mét, phong cách cực kì huyễn tưởng.

Màn sáng vừa xuất hiện, mọi người đều cực kì chấn động.

"Đây là thứ gì?"

"Thật kì quái, ta hoàn toàn không cảm nhận được chút dao động của linh khí từ nó..."

Ai nấy đều kinh hãi vô cùng, không ai có thể đoán biết màn sáng này đã xuất hiện bằng cách nào.

"Khởi Nguyên Thương Thành giả tưởng, hôm nay xin được khai trương."

"Ông chủ, trên màn hình này không có trò chơi giả thuyết với mì ăn liền." Cơ Vô Hối nhìn lên màn sáng, kinh ngạc nói.

Lạc Xuyên đáp: "Mì ăn liền chỉ khi sử dụng với nước suối sinh cơ của Khởi Nguyên Thương Thành thì mới có hiệu quả, trò chơi giả thuyết thì cần bộ thiết bị thực tế ảo mới chơi được."

Cơ Vô Hối gật đầu.

Thì ra là thế.

Hổ Cuồng chỉ nhìn thoáng qua một cái rồi dời mắt đi.

Hôm nay nó đã mua một lượt các loại sản phẩm rồi. Lạc Xuyên bảo, chỉ cần nó chịu khó làm việc thì sẽ có cơ hội trở thành nhân viên chính thức của Khởi Nguyên Thương Thành.

Vì mục tiêu trở thành nhân viên chính thức, Hổ Cuồng cảm thấy mình cần ra sức phấn đấu hơn nữa.

"Hề hề, Hầu tử, sao hả?" Hổ Cuồng đi tới chỗ Ma Viên, hất cằm hỏi.

Ma Viên gật gù theo bản năng, hiện giờ mọi sự chú ý của nó đã dồn hết lên màn sáng: "Thủ đoạn này đúng là kinh người."

Ma Viên đang nói đến cách thức bày ra màn sáng trước mặt mọi sinh linh ở đây mà không khiến một ai phát hiện ra bất cứ điểm khác thường nào.

"Ngươi xem thử thông tin về sản phẩm ở đây đã." Hổ Cuồng thúc giục.

"Rồi rồi, đừng có giục." Ma Viên mất kiên nhẫn nói, sau đó thận trọng đọc từng dòng.

Dần dần, hai mắt nó trợn to, kinh hãi đầy mặt.

"Tăng cao tu vi trong khoảng thời gian ngắn, không có tác dụng phụ, khôi phục mọi vết thương không trí mạng..."

Ma Viên lẩm bẩm đọc lên.

Dần dần, nó không tự chủ được, cất cao giọng: "Tăng cao tư chất, khôi phục sinh cơ, đây là trò đùa thôi đúng không?"

Chương 309: Rốt cuộc làm thế nào vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ma Viên không thể tin nổi những thứ trước mặt này.

Bởi vì theo những lời giới thiệu thì hiệu quả của sản phẩm trong này quá kinh người.

Hiệu quả kinh khủng đến độ nó không sao tin nổi.

Tất cả các sinh linh còn lại cũng cho phản ứng chẳng khác Ma Viên bao nhiêu.

Bọn họ không sao tưởng tượng nổi, những thần vật có hiệu quả kinh người ấy lại bị niêm yết giá bán ra ngoài.

Mà giá bán còn thấp như vậy!

Tất cả đều đang âm thầm suy đoán, liệu có phải Lạc Xuyên đang đùa hay không, đồng thời đều nhìn về phía hắn bằng ánh mắt đầy khiếp sợ và nghi hoặc.

"Bản vương thề trên tôn nghiêm của yêu thú, những thứ trên này đều có hiệu quả như lời giới thiệu." Hổ Cuồng thề thốt chắc nịch.

Ma Viên nhìn Hổ Cuồng một cái, lòng bắt đầu băn khoăn.

Nói cái gì mà lấy tôn nghiêm của yêu thú ra thề, đã đi làm vật cưỡi cho người khác rồi thì còn tôn nghiêm quái gì đâu...

Đương nhiên, cái này không thể nói thẳng ra được.

Bầu không khí lặng ngắt như tờ, ánh mắt ai nấy đều lập lòe không chừng.

Nhưng không ai dám chốt đơn mua trước.

Ai cũng không muốn làm người đầu tiên thử nghiệm cái này.

Đi đầu chết trước, đạo lí này ai mà không biết.

Không ai dám chắc rằng, cái màn sáng này liệu có phải một thủ đoạn lừa tiền bọn họ không.

Mặt khác, còn một điểm mấu chốt nữa là... Bọn họ không biết mua như

thế nào...

"Bốn loại sản phẩm, ta muốn mua mỗi loại một suất."

Bỗng một giọng nói như sấm rền vang lên.

Ma Viên tiến đến, nhìn Lạc Xuyên.

Tuy tên Hổ Cuồng này bình thường không đáng tin lắm nhưng dù sao cũng là thành viên cùng tộc, hơn nữa, hai bên còn có tình nghĩa huynh đệ bao năm như thế, Ma Viên cảm thấy hắn Hổ Cuồng sẽ không lừa dối mình đâu.

Ma Viên và Hổ Cuồng là chỗ quen biết, Lạc Xuyên đã nhận ra từ trước.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đưa tinh thần lực vào màn sáng, chỉ cần có đủ linh tinh thì hàng sẽ tự động chuyển về tay ngươi."

Ma Viên sửng sốt.

Không riêng gì nó, những người còn lại cũng lộ vẻ không hiểu lắm.

Đưa tinh thần lực vào màn sáng thì còn hiểu được, thì nó cũng tương tự như dùng tinh thần lực truyền tin thôi.

Nhưng phương thức thu linh tinh và cách thức hàng hóa trả về tay thì là thế nào?

Chẳng lẽ nó từ hư không hiện ra?

Mọi người đều hăng hái đứng nhìn, muốn xem xem tiếp theo sẽ có chuyện gì xảy ra.

"Được, để ta thử xem." Ma Viên gật đầu, bước tới trước màn sáng.

Nó nhìn về phía màn sáng, dẫn tinh thần lực cuồn cuộn lên tay, đưa vào.

"Mua Coca Cola, thanh cay, nước khoáng, Quỳnh Tương Lộ, mỗi thứ một suất, tổng số tiền cần trả là một trăm mười ngàn lẻ mười linh tinh, có tiếp tục hay không?"

Một giọng nói lạnh băng bỗng vang lên trong đầu Ma Viên.

Thanh âm kia xa xôi hùng hồn, như ẩn chưa một sức mạnh khủng bố nào đó.

Mặc dù Ma Viên có thực lực đủ mạnh nhưng lúc nghe thấy âm thanh này cũng chợt có cảm tưởng mình chẳng bằng một con sâu cái kiến.

Đè nỗi sợ hãi trong lòng xuống, Ma Viên hít sâu một hơi, đáp lại bằng

lực tinh thần: "Tiếp tục."

Sau đó, bốn loại sản phẩm đột ngột xuất hiện.

Ma Viên còn đang lo sợ, hoàn toàn không kịp phản ứng lại.

Ngay sau đó, nó bỗng chú ý tới mấy thứ trong tay, cùng với sự thiếu hụt một ít linh tinh ở trong không gian giới chỉ, Ma Viên kinh ngạc tròn mắt nhìn.

Mua hàng thành công rồi sao?

Không hề có một chút dao động không gian, cứ thế đột nhiên xuất hiện, rốt cuộc làm làm thế nào vậy?

Chỉ có Hổ Cuồng, Bạch lão và Cơ Vô Hối còn bình tĩnh được, những người còn lại đều ngơ ngác không hiểu vừa có chuyện gì xảy ra.

"Các ngươi có nhận ra chút dao động linh khí nào không?"

"Không hề, không gian vẫn rất bình thường."

"Vậy rốt cuộc là làm thế nào nhỉ? Quả đúng là phương thức của thần tiên..."

Mọi người thấp giọng bàn tán với nhau, như muốn tìm hiểu chân tướng sự việc.

Chương 310: Nghe có vẻ lợi hại ghê

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Về chuyện vì sao hàng hóa lại trực tiếp xuất hiện trên tay Ma Viên mà không gửi luôn vào trong không gian giới chỉ như lúc trước Hổ Cuồng, Trần Mặc và Trần Y Y mua hàng, đương nhiên là do Lạc Xuyên muốn làm thế.

Lạc Xuyên cảm thấy nếu cho hàng xuất hiện ngay ngoài hiện thực thì trông sẽ khiến người ta chấn động nhiều hơn, sẽ khiến đám người kia chú ý và tò mò hơn nữa...

"Hề hề, Hầu tử, ta không có lừa ngươi đúng không nào?" Hổ Cuồng đi tới bên cạnh Ma Viên, cười nói.

Ma Viên dẹp bỏ suy nghĩ qua một bên, gật đầu.

"Ngươi mau thử uống nước khoáng xem sao! Ta xem xem tư chất của ngươi có thể tăng lên chừng nào, xem liệu có tăng được nhiều như bản vương đây không." Hổ Cuồng thúc giục.

"Chẳng lẽ ngươi uống rồi à?" Ma Viên kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên rồi." Hổ Cuồng ngạo nghễ gật đầu, "Huyết mạch Hắc Ám Thiên Hổ của bản vương đã tinh thuần lên kha khá đó."

Lúc này Ma Viên mới chú ý tới, bên dưới lớp lông đen nhánh của Hổ Cuồng đã xuất hiện thêm những ám văn màu vàng kim, tuy chúng không quá thu hút.

Ám văn màu vàng kim kia dường như ẩn chứa một loại khí tức Hồng Hoang, huyền ảo vô cùng.

Ma Viên kinh ngạc trợn tròn mắt.

Bởi cùng là yêu thú nên nó càng thêm rõ ràng ẩn ý trong lời nói của Hổ Cuồng.

Tăng cao huyết mạch với yêu thú mà nói còn quan trọng hơn tăng tu vi nhiều lần.

"Hổ Cuồng, ngươi nói thật chứ?" Ma Viên dồn dập hỏi.

"Đương nhiên là thật rồi, ta lừa ngươi làm gì." Hổ Cuồng cười ha hả, đáp.

Ma Viên hít sâu một hơi, ném luôn chai nước khoáng vào miệng, nhai nhai mấy cái rồi nuốt cả vỏ chai xuống.

Lạc Xuyên đứng cách đó không xa, đang dồn lực chú ý đến bên này, tự nhiên cũng nhìn thấy.

Khóe mắt hắn giật nhẹ, không biết phải nói gì luôn.

Đám hoàng tộc yêu thú các ngươi, uống chai nước thôi cũng phải hùng dũng thế sao?

Chỉ chớp mắt sau, trên người Ma Viên đã có thay đổi lớn.

Nó gầm rống lên một tiếng, sóng âm gần như biến thành vật thật, quét về bốn phía.

Mọi người xung quanh lập tức biến sắc.

Sóng âm uy thế cỡ này, chỉ e một nửa số cao thủ ở đây đều sẽ phải chịu ảnh hưởng.

Bọn họ đều nhận ra nguyên nhân sinh ra sóng âm này.

Đó là vì Ma Viên đã uống chai nước khoáng kia.

Chẳng lẽ, nước khoáng kia thật sự có thể tăng cao tư chất?

Vô số người nhìn chằm chằm vào màn hình, đáy mắt cháy lên ngọn lửa nhiệt tình.

"Tản ra."

Bạch lão, Cơ Vô Hối và Hổ Cuồng chuẩn bị ra tay chống đỡ sóng âm thì chợt nghe thấy một giọng nói bình thản vang lên.

Một câu ngắn gọn, lại hệt thần âm, khiến cho sóng âm tan biến lập tức, phảng phất như chưa từng xuất hiện!

Lời nói biến thành pháp tắc!

Mười mấy cường giả Vấn Đạo kinh hãi nhìn Lạc Xuyên, mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

Lạc Xuyên vẫn thong dong chắp tay đứng đó, như chẳng có chuyện gì

xảy ra.

Hệt một vị tiên nhân lạc xuống phàm trần!

Lúc này, biến hóa trên người Ma Viên vẫn còn đang tiếp tục.

Bộ lông vàng óng ban đầu chợt xuất hiện những đóa hoa lửa đỏ tối, những đường hoa văn màu đó len lỏi trên cánh tay, tiết ra một khí tức mãng hoang.

"Đấu Chiến Thánh Viên! Đây là huyết mạch Đấu Chiến Thánh Viên!"

Bạch lão lập tức nhận ra huyết mạch của Ma Viên thông qua hoa văn kia, bèn kinh ngạc thốt lên.

"Đấu Chiến Thánh Viên? Đó là cái gì?"

Có người không hiểu, cất tiếng hỏi.

Đây hẳn là nghi vấn trong lòng đa số người có mặt ở nơi này.

Bạch lão cũng không kiêu căng coi thường kẻ khác thiếu kiến thức mà kiên nhẫn giải thích: "Đấu Chiến Thánh Viên, là một chủng tộc thần thú thượng cổ. Tộc quần này có chiến lực kinh người, nhưng vì gặp phải một hạo kiếp khủng bố, gần như toàn bộ tộc quần đều vẫn diệt. Thật không ngờ thần thú này vẫn còn có huyết mạch được bảo tồn ở hậu thế."

Huyết mạch của thần thú thượng cổ?

Tuy không biết là thế nào nhưng nghe thôi cũng đoán được lợi hại ghê lắm.

Đây là suy nghĩ của đại đa số người tu luyện khi nghe Bạch lão giải thích xong.

Chương 311: Huyết mạch của ta mới là loại mạnh nhất

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nghe Bạch lão giải thích, nỗi tò mò trong lòng cũng dâng lên.

Hoàng tộc yêu thú, ở vào thời thượng cổ, di tích thượng cổ, chủng tộc thần thú...

Lịch sử của Thiên Lan đại lục quả không đơn giản.

"Hệ thống, thời cổ đại ở Thiên Lan đại lục này đã từng xảy ra chuyện gì?" Lạc Xuyên dò hỏi trong đầu.

Hắn cảm thấy, trong này nhất định phải có chuyện bí ẩn gì đó.

Hệ thống: "Quyền hạn của ký chủ chưa đủ, không thể kiểm tra."

Ta biết ngay mà.

Lạc Xuyên âm thầm lườm một cái.

Hắn đã quen với cái điệu trả lời này của hệ thống rồi.

Huỵch huỵch huỵch...

Ma Viên đấm huỳnh huỵch vào lồng ngực mình, làm phát ra những tiếng động như tiếng sấm rền.

Grào!

Nó gầm lên một tiếng, tiếng gầm gào vang vọng ra xa trăm dặm, luồng sóng âm tạo thành gần như đã hóa thành thực thể, tràn về bốn phía, khiến không gian quanh đó ầm ầm rung chuyển.

Mười mấy giây sau, những ngọn lửa kia biến mất, khí tức cuồng bạo trên người Ma Viên cũng dần dịu lại, nhưng hoa văn màu đỏ trên cánh tay vẫn còn tồn tại, mang theo một cảm giác đầy ắp lực lượng.

"Cảm ơn ông chủ." Ma Viên nhìn về phía Lạc Xuyên, trịnh trọng nói.

Tăng cao huyết mạch, đây là một ân huệ lớn đối với yêu thú.

Hiện giờ Ma Viên cảm thấy dường như đã hiểu được vì sao Hổ Cuồng lại cam tâm tình nguyện làm vật cưỡi cho người này.

Chính nó cũng không nhận ra, trong lòng nó giờ cũng đang ao ước...

Lạc Xuyên lắc đầu: "Ta chỉ là một ông chủ, đây là cơ duyên của bản thân ngươi."

Sắc mặt Bạch lão và Cơ Vô Hối thoáng lộ vẻ quái dị, lời này, nghe sao mà quen tai thế?

Ma Viên lần đầu nghe người ta nói vậy, lập tức càng cảm thấy người này thật tốt.

Vị cường giả này, không màng danh lợi, không để ý ân huệ, thật đúng là nhân vật điển hình cho giới tu luyện!

"Ông chủ, chẳng hay chúng ta có thể mua sắm đồ được không?" Bạch lão cười hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đương nhiên là được."

"Ông chủ, hiện giờ ngài có mặt ở đây, vậy bên Khởi Nguyên Thương Thành kia thì..." Cơ Vô Hối bỗng nghĩ tới một điều, tò mò hỏi.

Lạc Xuyên đáp: "Tạm dừng kinh doanh vài ngày."

Cơ Vô Hối hiểu ra.

"Ha ha, Hầu tử, ta không có lừa ngươi chứ? Sao nào, cảm thấy sao rồi?" Hổ Cuồng bước tới bên cạnh Ma Viên, đánh giá trên dưới nó một lượt.

Sau khi tăng cao tư chất, tuy bề ngoài của Ma Viên không thay đổi rõ rệt lắm nhưng vẫn có thể cảm nhận được, trên người nó có thêm một loại khí tức cực kì mạnh đang ẩn sâu bên trong, khiến người ta có cảm giác, nó ngủ yên thì thôi, một khi bị đánh thức sẽ rất kinh người!

Ma Viên gật đầu: "Ta cảm thấy thực lực của mình phải tăng lên vài phần."

Thực lực của Ma Viên đã là Vấn Đạo bát phẩm, cao hơn Hổ Cuồng một bậc.

Vấn Đạo bát phẩm còn tăng thêm vài phần, vậy thì hiện tại thực lực của nó hẳn phải vô cùng khủng bố.

"Thực ra, ta cảm thấy huyết mạch của ngươi chắc chắn không lợi hại bằng ta." Hổ Cuồng suy nghĩ một chút rồi nói thật.

"Không thể nào!" Ma Viên phản bác, "Huyết mạch Đấu Chiến Thắng

Viên của ta mới là huyết mạch mạnh nhất trong yêu thú."

"Không, phải là Hắc Ám Thiên Hổ của ta mới đúng!"

"Đấu Chiến Thắng Viên!"

"Hắc Ám Thiên Hổ..."

Hai yêu thú bắt đầu tranh chấp.

Xem ra, một chốc một lát là không xong được.

Trong lúc Lạc Xuyên và bọn Bạch lão trò chuyện với nhau, đám cao thủ kia bắt đầu nhấp nhổm không yên.

Cơ duyên lớn như vậy bày ra trước mặt, còn có thể trấn tĩnh được thì ai tin nổi.

Bởi vì, trên màn sáng trước mặt, lượng nước khoáng và Quỳnh Tương Lộ chỉ còn có bốn bình mà thôi.

Nếu chậm chân, sợ rằng không vơ được thứ gì.

"Ông chủ, bọn ta có thể mua được không?" Một lão giả thận trọng hỏi.

Ông ta là một trong những vị cường giả Vấn Đạo ở đây.

Lão giả này tên là Hoàng Thạch, là một vị trưởng lão của một thế lực có thực lực ngang ngửa Ngân Nguyệt Phủ.

Vì sao ông ta lên tiếng trước tiên ấy hả? Là vì ông ta vô cùng thèm muốn có thêm sinh cơ!

Chương 312: Hiện tượng cải lão hoàn đồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hoàng Thạch đã bị kẹt ở Vấn Đạo ngũ phẩm mấy trăm năm, thọ nguyên cũng sắp hao hết.

Ông ta biết, nếu mình còn không thể đột phá thì chỉ còn nước đợi thọ nguyên cạn hết mà lìa đời!

Lần này tới đây là bởi không lâu trước đó, ông ta đã bỏ ra một cái giá cực lớn, nhờ trưởng lão của Thiên Cơ Các ra tay thăm dò thiên cơ.

Kết quả chính là, nơi này có cơ duyên có thể bổ sung sinh cơ.

Hiện tại xem ra, Thiên Cơ Các quả là danh bất hư truyền!

Hoàng Thạch kích động vô cùng, quyết định sau khi trở về sẽ tạ ơn Thiên Cơ Các thật hậu hĩnh.

Lạc Xuyên gật đầu: "Dĩ nhiên là được."

Nhận được sự đồng ý của Lạc Xuyên, Hoàng Thạch bèn đi tới trước màn sáng, đưa tinh thần lực vào, trong đầu chợt có một âm thanh từ đâu truyền đến, mênh mang như từ hư vô vọng lại.

Cố gắng đè nén nỗi kinh hãi trong lòng, Hoàng Thạch lựa chọn tiếp tục.

Sau đó, ông ta chợt cảm thấy linh tinh trong không gian giới chỉ của mình thiếu đi một phần, đồng thời, trong tay cũng nhiều thêm bốn loại đồ vật.

Lúc này, mọi chú ý của đám đông đều dồn cả vào Hoàng Thạch.

Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ, giá chỉ một trăm ngàn linh tinh, thật sự có hiệu quả sao?

Thực ra trong lòng bọn họ vẫn không tin lắm.

Đối với người tu luyện bình thường đạt đến cảnh giới Vấn Đạo, lấy ra một lúc một trăm ngàn linh tinh thì vẫn khá là xót ruột đấy, nếu là công cốc thì sẽ lỗ lớn.

Vậy nên, bọn họ đều đợi xem người thứ nhất sử dụng sẽ ra sao.

Hoàng Thạch hít sâu một hơi, bỏ ba loại kia vào trong không gian giới chỉ, sau đó mở lọ Quỳnh Tương Lộ.

Một mùi hương mê người bay ra.

"Mùi hương này?"

Hoàng Thạch trợn to mắt.

Chỉ ngửi một hơi thôi đã khiến người ta đắm chìm trong đó.

Quan trọng hơn cả là, chỉ mới ngửi mùi hương này, Hoàng Thạch đã cảm thấy trong thân thể trào lên một sinh cơ mạnh mẽ đã lâu chưa cảm nhận được.

"Đây là mùi rượu!"

"Mùi rượu này thơm quá, nếu được uống một hớp thì đời này không còn gì luyến tiếc nữa!"

"Thôi đi, ngươi có thể bỏ ra một trăm ngàn linh tinh sao..."

Mọi người quanh đó ra sức hít hà, mặt lộ vẻ hưởng thụ.

Bọn họ đã bồn chồn lắm rồi.

Chỉ một chút hương thơm tỏa ra đã mê hoặc như vậy, thì mùi vị Quỳnh Tương Lộ này còn tuyệt vời đến đâu?

Ai nấy đều ra sức nuốt nước miếng.

"Hầu tử, Hầu Nhi Tửu của nhà ngươi có so được với Quỳnh Tương Lộ của ông chủ không?"

Hổ Cuồng và Ma Viên đã ngừng cãi cọ, Hổ Cuồng bắt đầu lộ vẻ mặt say mê, đồng thời còn không quên chọc ngoáy.

Hổ Cuồng cũng đã mua Quỳnh Tương Lộ, nhưng nó chưa nỡ uống.

Ma Viên cũng vậy.

Hầu Nhi Tửu là một loại rượu do Ma Viên chế ra từ vô số linh dược và linh quả quý báu hái trong dãy núi Cửu Diệu, ngoài dược hiệu kinh người thì mùi vị cũng thuộc hàng đứng đầu.

Ma Viên lắc đầu: "Còn kém xa vạn dặm, Hầu Nhi Tửu của ta mà so với Quỳnh Tương Lộ thì thật sự không cùng một cấp bậc."

"Ha ha, Hầu tử, ngươi cũng có lúc phải thừa nhận Hầu Nhi Tửu không

bằng thứ khác rồi!" Hổ Cuồng vui vẻ cười nói.

Ma Viên âm thầm lườm một cái, không muốn để ý đến tên ngốc này.

Hoàng Thạch đã đè cơn chấn động trong lòng xuống, nâng lọ Quỳnh Tương Lộ lên miệng.

Thứ dịnh trong suốt tràn vào cổ họng, thanh mát tuyệt vời.

Một thứ mùi vị như hỗn hợp trái cây xuất hiện, Hoàng Thạch chợt cảm thấy mình như vừa rơi vào một biển linh quả, chỉ muốn đắm chìm trong đó.

Một chớp mắt tiếp theo, chợt có một cảm giác nóng bỏng từ trong bụng trào lên.

Biến chuyển cực hạn khiến Hoàng Thạch gần như mê đắm trong đó.

Ngay lập tức, ông ta liền cảm nhận được một nguồn sinh cơ dồi dào mãnh liệt tràn ra khắp người, nhanh chóng dũng mãnh tiến vào từng bộ phận, từng ngóc ngách cơ thể.

Trong con mắt của những người chứng kiến, diện mạo của Hoàng Thạch đang nghịch chuyển với tốc độ mắt thường có thể nhận ra.

Những nếp nhăn trên da biến mất, mái tóc bạc dần đen đi, khí thế già cỗi dần bị thay thế bởi sức sống bừng bừng.

Đây thực sự là cảnh tượng phản lão hoàn đồng!

Chứng kiến cảnh tượng này, ai nấy đều kinh hãi tột cùng.

Ban đầu họ còn tưởng rằng Quỳnh Tương Lộ bổ sung sinh cơ, cùng lắm chỉ giúp làm tăng chút ít sức sống của cơ thể mà thôi.

Chương 313: Chớp mắt đã bán sạch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dẫu sao, những thứ có thể tăng sinh cơ lên quả thật rất hiếm hoi.

Theo bản năng, mọi người đều không quá tin một thứ chỉ có giá một trăm ngàn linh tinh như Quỳnh Tương Lộ lại có hiệu quả bổ sung sinh cơ thực sự!

Nhưng hiện tại thì sao?

Hiện tại bọn họ đã hối hận muốn chết, vì sao người đứng ra mua đầu tiên không phải là mình?

Hiệu quả cỡ này, có khác gì nghịch thiên đâu?

Ngoài Lạc Xuyên trông còn bình thản ung dung thì cũng chỉ có Bạch lão và Cơ Vô Hối là còn giữ được bình tĩnh.

"Thật lòng thì lúc này chính trẫm cũng muốn nếm thử mùi vị của Quỳnh Tương Lộ xem thế nào đấy!" Cơ Vô Hối cười nói.

Khởi Nguyên Thương Thành đã mở cửa bán hàng ở thành Cửu Diệu lâu như vậy, nhưng Cơ Vô Hối vẫn chưa từng mua được một lọ Quỳnh Tương Lộ, cho nên đến giờ còn chưa có cơ hội nếm thử nó một lần.

Đây có lẽ đã thành chấp niệm trong lòng hắn ta rồi.

Hành trình tới di tích thượng cổ lần này coi như là dịp may để Cơ Vô Hối được thỏa nguyện.

Vừa rồi hắn ta cũng đã mua một bình!

"Không phải bệ hạ vừa mua đó sao." Bạch lão cười nói.

"Ha ha, không vội uống bây giờ." Cơ Vô Hối cười ha hả, khoát tay, "Thứ thần kỳ cỡ này, ở đây uống một hơi cạn hết chẳng phải lãng phí của trời sao? Trẫm phải chờ khi nào về Hoàng thành sẽ tìm dịp thích hợp nhâm nhi thưởng thức thỏa đáng."

Bạch lão cũng cười theo.

Thứ có thể khiến cho Thiên Tinh Đại Đế trân trọng cỡ đó, hẳn cũng chỉ

có hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành thôi nhỉ?

Mười mấy giây sau, biến hóa trên người Hoàng Thạch đã dừng lại.

Ông ta thở ra một hơi thật dài, chậm rãi mở mắt, kinh ngạc và vui sướng không sao tả xiết.

Ông ta có thể cảm nhận rất rõ ràng, trạng thái thân thể hiện tại tốt hơn trước đó nhiều lắm.

"Thật không hổ cái tên Quỳnh Tương Lộ!" Hoàng Thạch cảm thán.

"Cảm giác thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đã lâu không được thể nghiệm cảm giác trẻ trung như vậy rồi!" Hoàng Thạch than một câu, sau đó trịnh trọng cảm ơn Lạc Xuyên, "Cảm tạ ông chủ."

Lạc Xuyên xua tay: "Vừa rồi ta đã nói, không liên quan đến ta."

Hoàng Thạch sửng sốt, chợt nhớ tới hình như vừa rồi, Ma Viên cũng đã nói lời cảm tạ như vậy.

Ông ta bật cười một tiếng. Tuy Lạc Xuyên nói thế nhưng ông ta vẫn ghi tạc ơn này trong lòng.

n huệ bổ sung sinh cơ không hề kém cạnh ơn cứu mạng là bao!

"Ông chủ, ta cũng muốn mua hàng!"

Những người xung quanh đã không nhịn được nữa, lại có người kêu lên, bước nhanh tới trước màn sáng.

"Ta cũng muốn mua!"

"Ta cũng muốn trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành."

Giây lát sau, gần như tất cả mọi người đều xông lên, vây quanh màn sáng.

Màn hình lớn trăm mét mà giờ nhìn có vẻ khá chen chúc.

Giờ đây bọn họ đã hoàn toàn tin tưởng, bốn sản phẩm trên đây đều thực sự có hiệu quả như giới thiệu.

Nếu bỏ qua cơ hội này, e rằng muốn khóc cũng không khóc nổi mất thôi...

"Quỳnh Tương Lộ đâu nhỉ? Sao lại không thấy đâu?"

"Ôi, nước khoáng sao cũng không còn rồi..."

Ngay sau đó, những âm thanh nghi hoặc xôn xao vang lên.

Đồng thời, có ai đó lên tiếng giải thích: "Ngươi không thấy sao? Hai loại này đã hết hàng tồn rồi."

"Hàng tồn? Lại còn hạn chế lượng bán ư?"

"Đương nhiên, lúc nãy chúng ta mua, hai loại này chỉ còn ba bình mỗi loại."

"Ta lại không chú ý tới. Trước đó chỉ chăm chăm xem người khác làm gì..."

Đại đa số đều không cướp được Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng, ai cũng cảm thấy tiếc nuối vô cùng.

Mới trước đó đã có một cơ duyên vô cùng quý giá bày ra trước mặt bọn họ, ấy thế mà họ lại không biết trân trọng nó, đợi đến khi mất đi mới hối tiếc chẳng kịp, nỗi đau khổ lớn nhất nhân gian cùng lắm cũng chỉ thế mà thôi.

Nếu trời xanh có thể cho ta một cơ hội nữa, ta nhất định sẽ nói ngay với ông chủ ba chữ thiêng liêng: Ta muốn mua!

Chỉ tiếc rằng, thế giới này không có cái gọi là "Nếu"...

Chương 314: Quy định mà, mong hiểu cho

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ha ha, ta mua được nước khoáng rồi." Chợt có ai đó kêu lên sung sướng.

Mọi người quay sang nhìn, thì ra đó là một thanh niên áo đen, thoạt nhìn còn rất trẻ.

Hắn ta vừa kêu lên xong, lập tức cảm thấy bất ổn trong lòng, bởi vì ánh mắt của hầu hết mọi người đều đã đổ dồn lên người hắn.

Thanh niên áo đen này mới có cảnh giới Quy Nguyên nhị phẩm, nếu so với mặt bằng chung thì cũng coi không kém, nhưng đứng giữa đám cường giả tụ tập để tiến vào di tích thượng cổ thì trông có vẻ còn yếu lắm.

Bị mọi người nhìn chằm chằm, thanh niên áo đen nín thinh, không dám thở mạnh lấy một cái.

Hắn ta có cảm giác, mình đã trở thành đích ngắm cho rất nhiều người...

"Vị đạo hữu này, chẳng biết có thể nhượng lại hay không, ta nguyện ý bỏ ra mười ngàn linh tinh mua lại." Một vị lão giả Vấn Đạo nói.

"Ha ha, mười ngàn linh tinh thì tính là gì? Ta đây ra hai mươi ngàn linh tinh." Một cường giả Vấn Đạo khác cười nhạt.

"Ta ra năm mươi ngàn linh tinh."

"Ta ra một trăm ngàn linh tinh."

...

Mười mấy cường giả Vấn Đạo chọi giá nhau gay gắt, bầu không khí nồng nặc mùi thuốc súng, căng thẳng như thể sẵn sàng vén tay áo xử nhau bất cứ lúc nào.

Thanh niên áo đen đã khóc không ra nước mắt.

Mình có nói bán đâu, vì sao bọn họ đã bắt đầu đấu giá rồi?

Đương nhiên, những lời này hắn ta tuyệt đối không dám nói ra.

Cao thủ Vấn Đạo, xách bất kì người nào ra cũng đủ sức một giây diệt

hắn ta.

Thanh niên kia biết, bọn họ không có trực tiếp ra tay cướp đoạt là vì còn nể mặt vị ông chủ thần bí kia thôi.

Nếu không, một kẻ mới đến cảnh giới Quy Nguyên như hắn ta lại nắm trong tay thứ thần vật cỡ này, không phải là muốn tìm đường chết sao...

"Lão phu ra một triệu linh tinh." Một vị lão giả Vấn Đạo nói dứt khoát, tròng mắt đã xuất hiện những vằn máu, khí tức trên người cũng từ từ dâng lên.

"Ha ha, Sở lão quái, chẳng lẽ ngươi định mua chai nước khoáng này cho đứa cháu còn chưa chào đời của ngươi sử dụng? Thật là giỏi tính toán." Có người cười lạnh bảo.

Những vị cường giả Vấn Đạo kia nhìn thấy công hiệu của nước khoáng đều đã nghĩ tới rất nhiều điều.

Tăng cao tư chất, dùng vào thời điểm càng nhỏ tuổi càng tốt, như vậy thì mới có thể đi được càng xa trên con đường tu hành.

"Ngươi đoán ra được thì đã sao? Lẽ nào ngươi không nghĩ như ta?" Vị lão giả Vấn Đạo kia tức giận, "Đã lâu lão phu chưa ra tay, hôm nay cũng muốn duỗi tay duỗi chân một lát."

"Ha ha, ta sợ ngươi chắc..."

Trong lúc tranh chấp, đám người này đã chuẩn bị động thủ.

"Trong lúc Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa bán hàng, cấm đánh lộn, bằng không cho hết vào sổ đen." Bỗng có một giọng nói lạnh nhạt vang lên.

Mọi người sửng sốt, chợt phát hiện, chẳng biết từ khi nào, Lạc Xuyên đã đi tới bên cạnh bọn họ, khiến bọn họ khiếp sợ tột cùng.

Không một ai nhận ra ông chủ đã đến chỗ này từ lúc nào.

Đám cao thủ Vấn Đạo đang hùng hùng hổ hổ tức thì xẹp xuống ngay.

Tuy trong lòng vẫn rất bực bội nhưng bọn họ đều không dám lộ ra trước mặt Lạc Xuyên.

"Quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, chư vị hẳn nên cẩn thận

nhìn cho kĩ một chút." Lạc Xuyên lại thong dong nói thêm.

Sau đó, những dòng quy định bên dưới cùng của màn sáng bỗng lóe lên, phóng đại mấy lần.

Nội dung phần này đập vào mắt từng người.

Vừa rồi rất ít người chú ý đến quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, vì bọn họ đều dồn hết lực chú ý vào việc mua sản phẩm.

Nghe Lạc Xuyên nói thế, bọn họ mới chính thức chú tâm đọc những quy định này.

"Nhiều quy định thế cơ à?"

"Khởi Nguyên Thương Thành đúng là không giống bình thường."

"Một cửa hàng thần kỳ như vậy, có nhiều quy định cũng là chuyện thường thôi..."

Mọi người vừa đọc vừa bàn tán, vẻ như đã quen với việc này rồi.

"Những quy định trên đây có vẻ ít hơn hẳn so với đống quy định trong cửa hàng của ông chủ nhỉ." Cơ Vô Hối cảm thán.

"Đúng vậy." Bạch lão gật đầu tán đồng, "Không biết nếu những người này tới Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu thì sẽ có phản ứng thế nào nhỉ..."

Chương 315: Mục đích của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cả đám cao thủ Vấn Đạo đều không dám tiếp tục ngang ngược, thực lực chênh nhau nhiều như vậy, bọn họ không dám khiêu chiến quyền uy của Lạc Xuyên, chỉ đành hâm mộ nhìn thanh niên áo đen kia một cái rồi dời mắt đi.

Thôi, khỏi nhìn cho đỡ đau lòng.

Thật đúng là một kẻ may mắn.

Thanh niên áo đen thở phào nhẹ nhõm, quay sang nhìn Lạc Xuyên, ánh mắt đầy cảm kích.

Lạc Xuyên vẫn bình thản như không.

Thanh niên áo đen kia cũng hiểu được, đối với ông chủ, mình chỉ là một người tu luyện nhỏ yếu, cảnh giới mới tới Quy Nguyên, hoàn toàn không đáng để lọt vào mắt ông chủ...

Đám người này ai cũng chi rất hăng, Lạc Xuyên nhìn kim ngạch bán hàng không ngừng tăng lên, trong lòng hết sức vui vẻ.

Hắn có cảm giác, nhiệm vụ tăng sao mà hệ thống tuyên bố hình như cũng là một loại phúc lợi.

Không hổ là hệ thống của ta, rất là tử tế với ký chủ.

Chẳng bao lâu sau, toàn bộ đám người tu luyện và yêu thú ở đây đều trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, cống hiến cho Lạc Xuyên không ít linh tinh.

Chỉ trong một thời gian ngắn đã có gần triệu linh tinh nhập sổ.

Dựa theo tỉ lệ ăn chia 10% dành cho chủ cửa hàng 1 sao, Lạc Xuyên đã có thể nhận được một trăm ngàn linh tinh.

Cho nên, hiện tại hắn đã có gần một trăm tám mươi ngàn linh tinh rồi.

Tiến lên tứ giai cần tiêu hao một trăm ngàn linh tinh.

Vậy tức là, hiện giờ hắn đã có thể tiến lên tứ giai.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, đè nén nỗi kích động trong lòng xuống, giờ còn đang trong thời gian làm nhiệm vụ tăng sao cho cửa hàng, hơn nữa mình vẫn còn BUFF vô địch, không vội.

Chuyện lên cấp thì cứ để khi nào về Khởi Nguyên Thương Thành rồi tính...

Lúc này đã có người không kiềm chế được, lấy Coca Cola và thanh cay ra thử sử dụng.

Hiệu quả của chúng đều không nằm ngoài dự đoán của họ.

Vết thương nhanh chóng khôi phục, cảnh giới tăng lên trong thời gian ngắn, giống hệt như lời giới thiệu sản phẩm.

Giờ đây, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Lạc Xuyên đã hoàn toàn thay đổi, ngoài sự kính nể vô vàn còn trộn lẫn sự tò mò không thể che dấu.

Lấy ra nhiều thứ xứng đáng xếp hàng thần vật như vậy ra bán, lại còn bán giá rẻ mạt thế này, rốt cuộc ông chủ có mục đích gì?

"Các ngươi nói coi, vị tiền bối này làm như vậy liệu có mục đích gì, có phải là để đối phó với Dược Cốc không?" Có người to gan lớn mật đoán.

"Đối phó với Dược Cốc? Vị đạo hữu này, xin được chỉ giáo cho."

"Ta hỏi ngươi một việc, hiện tại trên Thiên Lan đại lục này, đan dược phần lớn xuất ra từ đâu?"

"Đương nhiên là Dược Cốc rồi."

Dược Cốc là nơi hội tụ gần một nửa số luyện dược sư của Thiên Lan đại lục, đây là chuyện mọi người đều biết.

"Biết là tốt rồi. Hiệu quả của đan dược càng cao thì giá càng đắt, đúng chứ?"

"Đương nhiên rồi."

"Vậy giá các sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành tương đương với đan dược cấp nào?"

"Chí ít cũng phải Địa cấp nhỉ?"

"Từ từ, hình như ta đã nghĩ ra cái gì..."

Mọi người thấp giọng bàn tán với nhau.

Chốc lát sau đã có người hít mạnh một cái, trợn to mắt lên, xem ra đã phát hiện được điều gì kinh khủng lắm.

"Chẳng lẽ, vị tiền bối này đặt giá hàng cho Khởi Nguyên Thương Thành thấp như vậy là để đối phó với Dược Cốc?" Có người đoán.

"Tám, chín phần mười là như thế."

"Sự tranh chấp giữa các thế lực lớn hàng đầu như vậy, chúng ta đứng ngoài xem là được rồi. Nếu không cẩn thận bị dính vào thì chỉ e đến chút tro bụi cũng không còn đâu..."

"Đúng thế đúng thế..."

Đám người tu luyện tiếp tục chụm đầu xì xào, đồng thời còn không quên lén lút liếc nhìn Lạc Xuyên vài lần.

Quả nhiên, suy nghĩ của cường giả cấp bậc cao nhất đều cực kì kinh người.

Ai mà ngờ được, một cửa hàng nhỏ lại đang nhắm đến việc đối phó với Dược Cốc?

Bọn họ đều hết sức kinh ngạc, nhưng đồng thời cũng vô cùng hưng phấn, cảm thấy tự hào vì cho rằng mình đã đoán được chân tướng sự việc.

Chương 316: Thời gian kinh doanh hôm nay kết thúc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên vô tình nghe thấy những điều này, lòng chợt cảm thấy cạn lời với bọn họ.

Mấy thứ mà các ngươi đang nói ấy, sao ông chủ ta đây lại không biết gì nhỉ?

Không ngờ mục đích mở cửa hàng của ta lại là để đối phó với Dược Cốc.

Không biết nếu những người này mà hay chuyện tam trưởng lão của Dược Cốc cũng là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành thì sẽ có cảm tưởng gì?

Hẳn khi đó, sắc mặt sẽ biến hóa thú vị lắm nhỉ?

Lạc Xuyên xấu tính tưởng tượng ra cảnh đó.

"Ông chủ." Hổ Cuồng và Ma Viên đi tới.

"Sao vậy?" Dứt bỏ suy nghĩ vẩn vơ, Lạc Xuyên hỏi.

"Không có gì." Hổ Cuồng cười cười rất "hàm hậu", "Ta và Hầu tử có chuyện muốn nói với ngài."

"Đúng đúng đúng, đúng thế." Ma Viên gật đầu lia lịa.

Thấy hai tên này như vậy, Lạc Xuyên bỗng sinh lòng nghi hoặc.

Tìm ta có việc gì?

"Chuyện gì, nói đi." Lạc Xuyên bình tĩnh bảo.

"Ông chủ, ở đây hơi nhiều người." Hổ Cuồng quan sát xung quanh một chút rồi hạ giọng bảo.

Lạc Xuyên bắt đầu tò mò.

Thần thần bí bí như thế, xem ra là chuyện không nhỏ đâu nhỉ.

Hơn nữa, gần như tất cả đều đã mua hàng, màn sáng không cần thiết treo ở đó nữa.

Lạc Xuyên phất tay, màn sáng tức thì biến mất.

Mọi người kinh ngạc.

"Thời gian kinh doanh của Khởi Nguyên Thương Thành hôm nay đến đây thôi." Lạc Xuyên nói.

Không ai dám phản đối nửa lời.

"Đi thôi." Lạc Xuyên quay sang nói với Hổ Cuồng.

Grào!

Hổ Cuồng gầm lên một tiếng, thân thể phồng to chừng mười mét, khí tức kinh người.

Ma Viên đứng bên cạnh cũng gào rú một tiếng, hình thể to lên, khí thế cũng tăng vọt.

Đây mới chính là khí thế bá đạo độc đáo của hoàng tộc yêu thú.

Lạc Xuyên nhún chân, bay người lên, rơi xuống lưng Hổ Cuồng.

Sau đó, hai con yêu thú bay vút lên, tạo thành một trận cuồng phong, chỉ mấy giây sau đã biến mất ở cuối chân trời.

"Ông chủ đi mất rồi." Cơ Vô Hối thở dài.

Điều hắn ta để ý nhất là những sản phẩm mà Lạc Xuyên mang theo.

Tuy hôm nay Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng đã hết hàng nhưng ngày mai lại có đấy!

Giờ ông chủ đi mất rồi, khi nào mới gặp được vẫn là một ẩn số lớn.

Bạch lão cười nói: "Bệ hạ, trước đó ông chủ đã nói rồi, hắn chỉ tới đây vì di tích thượng cổ, khi nào di tích hoàn toàn mở ra, chúng ta còn có thể gặp hắn ở trong đó nữa."

Cơ Vô Hối gật đầu: "Mong là như vậy."

Nơi này rốt cuộc cũng là một địa điểm tụ tập của những người tu luyện, Lạc Xuyên đã rời đi rồi, hai người cũng không cần tiếp tục ở lại làm gì, bèn nhanh chóng đi mất.

Bọn họ không biết là, một cơn lốc về Khởi Nguyên Thương Thành đang lặng lẽ nổi lên.

Lúc trước, tất cả mọi người tu luyện có mặt ở đây đều đã mua hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, giờ đây, mặc dù Lạc Xuyên đã đi mất nhưng

hàng hóa vẫn còn ở đây.

Hơn nữa, vừa rồi bọn họ mua đồ, có nhiều người còn không quên truyền tin cho người mình quen biết.

Có đồ tốt, mọi người phải cùng chia sẻ mới đúng.

Những người tu luyện mới tới căn bản không thấy được màn sáng trăm mét kia, lập tức tỏ vẻ tức giận.

Cơ duyên lớn mới nói đâu rồi?

Sao không thấy đâu?

Nhưng ngay sau đó, sự chú ý của bọn họ liền bị di dời đi.

Bởi vì những người tu luyện còn đang ở đây đều thực hiện một hành vi na ná nhau - ra giá cao thu mua Coca Cola và thanh cay.

Hiệu quả của hai món hàng này còn cao hơn cả đan dược đẳng cấp cao nữa.

Mang theo bên người chẳng khác nào có thêm một cái mạng!

Cả đám người tu luyện đều sâu sắc hiểu được tầm quan trọng của thứ này.

Tuy trước đó bọn họ cũng đã mua một lượt nhưng không có ai chê mình có nhiều đồ bảo mệnh quá đúng không nào?

Chương 317: Tăng giá thu mua

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Coca Cola và thanh cay, giá bán mới chỉ mười linh tinh, một trăm linh tinh gì đó, hiện tại đám người này đã đẩy giá lên tới hơn một ngàn linh tinh.

Hơn nữa, giá cả còn đang có xu thế tăng lên!

Giá tăng gấp mười còn chưa dừng lại, điều này đủ để chứng minh địa vị của Coca Cola và thanh cay trong lòng đám người tu luyện.

Hiệu quả của nó đều đã được bọn họ tự mình nghiệm chứng.

Lấy linh khí rạch một vết thương sâu tới xương ở trên tay, rót một chai Coca Cola vào bụng, vài giây sau, vết thương biến mất, đến sẹo cũng không còn.

Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu có quy định cấm đầu cơ trục lợi hàng hóa của cửa hàng.

Nhưng hiện tại, Lạc Xuyên còn đang thực hiện nhiệm vụ tăng sao, quy định đã bị giảm đi rất nhiều, mà quy định chống đầu cơ trục lợi còn bị cắt luôn.

Lạc Xuyên cũng đã sớm dự liệu đến tình trạng này. Tuy hắn cũng muốn tăng giá hàng, nhưng sao của chủ cửa hàng còn thấp quá, ôm suy nghĩ không nhìn thấy khỏi đau lòng, hắn mới cùng Hổ Cuồng rời khỏi đó luôn.

Mười mấy vị cường giả Vấn Đạo còn chưa chịu bỏ cuộc trong việc hỏi mua Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng.

"Một triệu linh tinh! Ta ra giá một triệu linh tinh mua lại nước khoáng, thêm một cơ hội nhờ Sở gia ta ra tay giúp vô điều kiện."

Vị lão giả Vấn Đạo lúc trước ra giá, hiện đang rót linh lực vào giọng nói để âm thanh truyền xa.

"Ta ra năm triệu linh tinh mua Quỳnh Tương Lộ." Một vị cường giả Vấn Đạo khác hô to.

"Lấy Cửu Diệp Linh Ngọc thảo đổi nước khoáng..."

Từng đạo âm thanh cất lên.

Có thể nhận thấy, những người này vẫn chưa từ bỏ ý định thu mua Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng.

Ai biết được trong di tích thượng cổ liệu có cơ hội gặp lại vị ông chủ thần bí kia không?

Vậy nên, nắm chắc cơ duyên trước mắt mới là điều trọng yếu.

Chỉ tiếc, không một ai đáp lại.

"Vị lão giả Vấn Đạo kia chẳng lẽ chính là Sở lão quái của Sở gia?"

"Đúng thế, ta nghe nói ông ta bỏ ra giá lớn như vậy để thu mua nước khoáng chính là vì đứa cháu chưa chào đời của ông ta."

"Ta từng nghe nói, con dâu và con trai ông ta đều có tư chất hàng đầu, nếu cháu trai được sử dụng nước khoáng để tăng cao tư chất thì khác nào một bước lên trời?"

"Năm triệu linh tinh? Đời này ta chưa từng thấy nhiều linh tinh như vậy. Tiếc thật, vừa rồi ta không cướp được Quỳnh Tương Lộ với nước khoáng..."

"Cửu Diệp Linh Ngọc thảo, đó là linh dược Thiên cấp có thể tăng tỉ lệ độ kiếp đúng không? Ra tay hào phóng thật..."

Những tiếng bàn tán xì xào vang lên, đám người tu luyện kia đều ao ước ra mặt.

Thật sự thèm được như các vị đại lão lắm tiền...

"Ta bảo này, rốt cuộc là có chuyện gì thế?" Lạc Xuyên nhảy xuống khỏi lưng Hổ Cuồng, hỏi.

Lúc này, bọn họ đã lên tới đỉnh một ngọn núi cao nằm giữa mây mù. Lạc Xuyên cũng được dịp thể nghiệm cảm giác "nhìn xuống thấy núi non cũng bé xíu" một phen.

Có khí tức của Hổ Cuồng và Ma Viên, trong phạm vi mấy trăm dặm quanh đó, không có bất kì con yêu thú nào dám động đậy.

Hoàng tộc yêu thú chính là Vương giả trời sinh của yêu thú!

Hổ Cuồng và Ma Viên liếc nhìn nhau.

"Thật sự định nói ra à?"

"Nói với ông chủ sẽ không có vấn đề gì đâu."

"Ừ, ta cũng nghĩ thế."

"Vậy nói đi."

Hai con đưa mắt nhìn nhau, nội dung trao đổi bằng ánh mắt đại khái là như thế.

"Ông chủ, lúc trước ta cũng đã nói với ngươi rồi đó, lần mở di tích thượng cổ này có liên quan tới hoàng tộc yêu thú chúng ta." Hổ Cuồng nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

Đúng thế.

Hơn nữa, khi đó hắn mới biết cái gì gọi là hoàng tộc yêu thú.

"Ông chủ, thực ra còn có một việc nữa, việc này cực kì quan trọng." Hổ Cuồng trầm giọng bảo.

"Chuyện này có liên quan đến nguyên nhân thực sự của sự việc mở cửa di tích thượng cổ lần này." Ma Viên bổ sung.

Chương 318: Yêu Tử Yên gặp nguy hiểm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trông vẻ mặt nghiêm nghị của hai con yêu thú, Lạc Xuyên bắt đầu nổi lòng tò mò.

Nguyên nhân thực sự ư?

Xem ra lần mở di tích thượng cổ này có vấn đề lớn đây!

"Ừ, nói đi." Lạc Xuyên gật đầu, bình thản nói.

"Ông chủ, vậy để ta nói." Hổ Cuồng hít sâu một hơi, chuẩn bị tiết lộ.

Nhưng ngay vào lúc này, sắc mặt Lạc Xuyên bỗng dưng thay đổi.

Bởi vì trong đầu hắn vừa vang lên một giọng nói dồn dập.

"Cảnh báo! Nhân viên cửa hàng Yêu Tử Yên đang gặp phải nguy hiểm đe dọa đến tính mạng, có muốn lập tức truyền tống tới nơi không?"

Sự an nguy của Yêu Tử Yên dĩ nhiên luôn được Lạc Xuyên cực kì xem trọng.

Hắn không hề do dự, lựa chọn "Có".

Ngay sau đó, một hoa văn huyền ảo xuất hiện trong mắt Lạc Xuyên, hoa văn này ẩn chứa sức mạnh ảo diệu vô song.

Không gian đã được phân tích triệt để, hắn thậm chí còn có thể thấy rõ từng nếp uốn không gian.

Lạc Xuyên xé mạnh một cái, một khe hở không gian đen kịt xuất hiện, những dòng chảy không gian vô cùng vô tận đang chạy ngược xuôi trong đó.

Lạc Xuyên cất bước đi vào, thân hình biến mất trong nháy mắt.

Chỉ một tích tắc sau đó, khe hở không gian cũng khép lại.

Hổ Cuồng và Ma Viên trợn trừng mắt, không thể hiểu được.

Chuyện gì?

Vì sao bỗng nhiên đi luôn rồi?

"Ông chủ đi mất rồi?" Mấy giây sau, Hổ Cuồng lẩm bẩm như không tin

nổi.

Ma Viên thoáng suy tư, gật đầu: "Nếu hai ta không có hoa mắt thì hình như đúng là vậy đó."

Hổ Cuồng cũng đã nhớ ra, trước khi rời đi, đáy mắt Lạc Xuyên toát lên sự lo lắng vô cùng.

Tuy mới quen biết Lạc Xuyên không được bao lâu nhưng Hổ Cuồng cũng đã nắm khá rõ tính cách hắn.

Hắn gần như chưa từng biểu lộ buồn vui trên nét mặt, như thể mọi thứ trong thế gian này đều không đáng để hắn quan tâm.

Hổ Cuồng không hiểu, rốt cuộc là có chuyện gì mới khiến Lạc Xuyên lo lắng đến nỗi vội vã rời đi không nói một lời như vậy?

"Có lẽ, ông chủ đang có chuyện gì trọng yếu." Suy nghĩ một chút, Ma Viên đưa ra một lời lí giải mà nó tự cho là tương đối hợp lí.

Hổ Cuồng gật đầu.

"Hiện giờ di tích thượng cổ đã xuất hiện, chẳng bao lâu nữa sẽ mở ra hoàn toàn. Vậy cũng có nghĩa là nghi thức tế tự hắn cũng coi như thành công rồi nhỉ?"

Ma Viên nghĩ tới điều gì đó, bèn đưa mắt nhìn về phía hư ảnh của di tích thượng cổ kia.

"Tất nhiên rồi. Chuyện do đích thân Đại Tế Ti làm, chúng ta còn cần lo đến chắc." Hổ Cuồng cười nói.

"Chỉ tiếc hiện giờ hoàng tộc yêu thú không có người đứng đầu, bằng không, dãy núi Cửu Diệu này há là nơi đám người tu luyện của Nhân tộc có thể đặt chân tới?"

Bỗng nghĩ tới điều gì, giọng Ma Viên đột nhiên trở nên lạnh lẽo.

"Yêu Đế đại nhân đã bế quan, không biết bao giờ mới xuất hiện lại nữa." Hổ Cuồng thở dài.

Ong ong ong...

Bỗng đâu đó vang lên tiếng rung chấn dồn dập.

Hổ Cuồng và Ma Viên đồng thời biến sắc.

Thanh âm này chính là phương thức truyền tin đặc thù của hoàng tộc yêu thú, hơn nữa, chỉ khi lâm vào tình trạng cực kì khẩn yếu mới có thể sử dụng đến.

Trước mặt Hổ Cuồng và Ma Viên chợt xuất hiện một mảnh vảy màu đen bóng lớn chừng bàn tay.

Chiếc vảy đó đen kịt toàn thân, phảng phất tia sáng mạnh nhất xuyên qua nó cũng có thể bị nuốt sạch.

Lúc này, một tia thần niệm đang dao động trên mảnh mảy truyền đến tai.

"Tế tự gặp nguy, lập tức quay về hỗ trợ."

Trong thần niệm chỉ có một tin tức này.

Hổ Cuồng và Ma Viên khiếp sợ, ngay sau đó, đáy mắt cả hai lóe lên ngọn lửa giận dữ vô tận.

Chỉ có hoàng tộc yêu thú mới có thể biết rõ, lần tế tự này có quan hệ cực lớn đến tương lai của yêu tộc!

Bọn họ đã chuẩn bị suốt mấy trăm năm, không thể có bất kì sơ suất nào!

Trên người một hổ một vượn chợt tản ra một khí tức hủy thiên diệt địa, tràn ngập bạo ngược vô song!

Chương 319: Nơi tế tự

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rắc!

Không gian vỡ vụn như một mặt gương, Hổ Cuồng và Ma Viên nhảy vào trong khe hở không gian.

Cần biết rằng, muốn bình yên vô sự di chuyển trong khe hở không gian thì chí ít cũng phải có thực lực cấp bậc Tôn Giả!

Cảnh giới Vấn Đạo tuy cũng có thể xé rách không gian nhưng nếu muốn tự do đi lại trong đó thì không có cách nào làm được.

Những dòng không gian chảy loạn bên trong cùng với những trận gió không gian vô cùng vô tận đủ để uy hiếp đến cảnh giới Vấn Đạo!

Tuy là yêu thú, độ mạnh thể xác hơn nhân loại rất nhiều, nhưng nếu chưa đặt chân tới cảnh giới Tôn Giả thì vẫn có nhiều khả năng gặp nguy hiểm trong đó.

Nhưng hiện tại, Hổ Cuồng và Ma Viên đều không còn thời gian để ý đến những thứ đó.

Tế tự không thể có bất kì sơ suất nào!

...

Từ khi di tích thượng cổ xuất hiện đến nay còn chưa qua hết một ngày.

Hiện tại di tích thượng cổ chỉ như một hư ảnh không gian mà thôi, nó không ở cùng một không gian với thế giới thật.

Tuy có thể quan sát được, nhưng khoảng cách hai bên chính là khoảng không vô cùng vô tận.

Những người tu luyện ở đây cũng chỉ biết được đại khái phương hướng mà thôi.

Chưa tới một khắc cuối cùng, ai cũng không biết rốt cuộc di tích thượng cổ sẽ xuất hiện ở đâu.

...

Tại một thung lũng mênh mông không thấy biên giới, đâu đó có khí tức Hồng Hoang tản mát.

Dưới khí tức này, không gian đều đang rung chuyển.

Trong thung lũng có vô số thi cốt của yêu thú chất chồng thành từng đống.

Khí tức kia chính là khí tức truyền tới từ những bộ hài cốt này.

Ở ngay trung tâm thung lũng, có một đàn tế chừng trăm trượng.

Đàn tế này xây dựng từ một loại đá màu đen không rõ tên, trên bề mặt còn khắc những hoa văn thần bí.

Tuy đàn tế chất chứa đầy những dấu vết của thời gian nhưng lại không hề ảnh hưởng chút nào đến nét đặc biệt của nó.

Lúc này, trước mặt đàn tế có hơn chục người đang đứng đó, sắc mặt cực kì nghiêm túc.

Người đứng đầu là một lão giả râu tóc bạc trắng, có ba con mắt - đó chính là Đại Tế Ti!

Thân phận những người này rõ ràng đều là những yêu thú đã biến hình.

Cần biết rằng, yêu thú muốn biến hình thì chí ít cũng phải có thực lực ở cảnh giới Vấn Đạo.

Vậy cũng có nghĩa là, ở đây đang có hơn chục cường giả Vấn Đạo, trong đó thậm chí còn có cả cường giả Tôn Giả.

Bởi vậy có thể thấy được, yêu thú trong dãy núi Cửu Diệu này mạnh cỡ nào.

Thực lực cỡ này đã hoàn toàn có thể ngang với những thế lực cực lớn của Thiên Lan đại lục.

Giữa đám hoàng tộc yêu thú có một bóng người quen thuộc, đó chính là Yêu Tử Yên.

Bên cạnh nàng còn có một thiếu nữ có diện mạo cực giống nàng.

"Tỷ tỷ, tế tự thật sự có thể thành công sao?" Thiếu nữ kia quay sang hỏi Yêu Tử Yên.

Trong số hoàng tộc yêu thú, bản thân Yêu Tử Yên mang một khí tức cực

kì cao quý, không thể xâm phạm.

Đám hoàng tộc yêu thú kia thỉnh thoảng cũng nhìn về phía nàng bằng ánh mắt kính sợ vô cùng.

Yêu thú xưa nay luôn duy trì một tôn chỉ - kẻ mạnh là vua!

Thực lực cấp bậc Tôn Giả đủ để bọn họ tâm phục khẩu phục rồi.

Hơn nữa, Yêu Tử Yên còn có cái danh sát thủ vương của bảng Ảnh Sát, bọn họ đều đã nghe nói đến.

Yêu Tử Yên cười cười, sờ đầu thiếu nữa kia: "Tử Nguyệt nói gì vậy, chúng ta đã chuẩn bị cho tế tự này mấy trăm năm rồi, đương nhiên phải thành công."

Yêu Tử Nguyệt gật đầu, lại chợt nghĩ tới điều gì, ánh mắt lộ vẻ tò mò, truyền âm hỏi: "Tỷ tỷ, Khởi Nguyên Thương Thành mà lần trước tỷ nói đến, thực sự thần kỳ vậy sao?"

Từ sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên liền xé rách không gian đi thẳng tới nơi này.

Các thành viên hoàng tộc yêu thú đều vô cùng lo lắng vì khoảng thời gian trước Yêu Tử Yên đột ngột biến mất không thấy tung tích.

Khi nàng trở về, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Yêu Tử Yên cũng chưa nói với ai chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành.

Editor lảm nhảm: Hôm nay muội bạo thêm 2c, cầu KP, cầu đề cử, cầu bao nuôi các đại thần ơiiiiiiiiiiiii!!!!!!

Chương 320: Phù Đồ Tôn Giả

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên vẫn chưa quên, lúc đầu, khi nàng độ kiếp, vì tin tức bị tiết lộ ra ngoài đã khiến yêu tăng Vô Tướng truy sát mình.

Hoàng tộc yêu thú thực chất cũng không có hòa thuận như những gì biểu lộ ra ngoài.

Đáy mắt Yêu Tử Yên lóe lên một ánh sáng dịu dàng, nàng thấp giọng cười nói: "Đương nhiên rồi, sau này có thời gian ta sẽ mang muội đi xem một chút nhé."

"Thật ạ? Tốt quá rồi!" Yêu Tử Nguyệt mừng rỡ reo lên.

Lúc hai người trò chuyện, một phần là dùng hình thức truyền âm cho nhau.

Mặc dù cũng có mấy hoàng tộc yêu thú nghe được vài lời giữa bọn họ nhưng sẽ không hiểu được cặn kẽ, bọn họ hoàn toàn không hiểu hai người đang nói cái gì.

Lúc này, luồng khí tức phát ra từ trên người Đại Tế Ti càng lúc càng kinh khủng.

Trong con mắt thứ ba nằm giữa trán có một luồng thần quang vô tận đang lóe lên, như thể dò xét thời không vô tận kia.

Nguồn linh lực dồi dào như biển từ trên người Đại Tế Ti tràn ra, không ngừng rót vào đàn tế.

Cường độ linh lực này còn vượt xa cả Yêu Tử Yên.

Điều đó có nghĩa là, thực lực của Đại Tế Ti đã thuộc hàng cực cao trong cấp bậc Tôn Giả.

"Thực lực của Đại Tế Ti vẫn cứ sâu không lường được nhỉ."

"Yêu Đế đại nhân đang bế quan, chỉ có mình Đại Tế Ti vẫn luôn dẫn dắt bộ tộc yêu thú chúng ta lớn mạnh..."

Những tiếng xì xào lác đác khắp nơi.

"Thực lực của Hư gia gia hình như lại mạnh lên rồi."

Đồng tử của Yêu Tử Nguyệt thoáng lóe lên một tia sáng rỡ.

Yêu Tử Yên gật đầu tán đồng: "Thực lực của Hư gia gia chí ít cũng phải đạt tới tầm Tôn Giả trung cấp."

Tuy nói như vậy nhưng lòng Yêu Tử Yên hiện cũng đang tràn đầy chờ mong với tương lai của mình, nàng tin rằng trong tương lai, mình sẽ vượt qua được Đại Tế Ti!

"Thời không vô tận, mặt đất mênh mang, con đường quay về được huyết mạch chỉ dẫn..."

Từng tiếng thánh thót từ miệng Đại Tế Ti truyền tới, ẩn chứa một khí tức không thể miêu tả.

Trong hư không, phảng phất có một ý niệm mông lung nào đó đang đáp lại.

Hư ảnh của di tích thượng cổ nơi chân trời đang dần dần trở nên rõ ràng hơn.

Chứng kiến cảnh tượng này, vô số thành viên hoàng tộc yêu thú đều lộ vẻ kích động.

Di tích thượng cổ sắp mở ra rồi, thời kì huy hoàng của hoàng tộc yêu thú cũng sắp mở màn!

"A di đà phật!"

Bỗng đâu đó vang lên một tiếng Phật hiệu.

m thanh như tiếng sét, khiến không gian thoáng rung động.

Vài hoàng tộc yêu thú có thực lực non yếu chợt cảm thấy đầu mình như vừa bị nện một phát thật mạnh, ý thức cũng dần trở nên lơ mơ.

Chỉ âm thanh thôi đã có uy lực cỡ này, vậy thì thực lực của bản thân kẻ nọ còn mạnh đến đâu?

Một tiếng Phật hiệu đó cũng đã cắt đứt tế tự của Đại Tế Ti.

Khí tức từ hư không phủ xuống bị gián đoạn, án sáng tản ra từ đàn tế cũng biến mất.

Không gian bị xé rách, một lão tăng bước ra.

Lão tăng kia mặc một bộ cà sa màu đen, khí tức khủng bố, tựa như ngân hà vô tận, ẩn chứa một sức mạnh khủng khiếp áp đảo.

Tay y cầm thiền trượng, phật quang vĩ ngạn lóe lên, phật âm mênh mông cuồn cuộn!

Lão tăng này chính là Phù Đồ Tôn Giả từ núi Tu Di tới.

Tuân theo mệnh lệnh của Phật chủ, Phù Đồ Tôn Giả đi tới dãy núi Cửu Diệu.

Ban đầu, mục đích của y vốn là thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc, nhưng sự xuất hiện của di tích thượng cổ đã làm y thay đổi ý định.

Bởi vì y phát hiện, lần này di tích thượng cổ xuất hiện dường như có chỗ không bình thường!

Đại Tế Ti dừng tế tự, ánh mặt nặng nề, ông ta đã nhận ra người tới là ai.

"Phù Đồ Tôn Giả, ngươi có ý gì?" Đại Tế Ti lạnh lùng hỏi.

Cả đám yêu thú cũng trợn mắt nhìn Phù Đồ Tôn Giả.

Phù Đồ Tôn Giả, đây là một cái tên nổi tiếng xấu xí ở Thiên Lan đại lục.

Mặc dù là người trong Phật môn nhưng kẻ này lại lấy giết chóc nhập Phật.

Con đường y đi, chính là Tu La chi lộ!

Nhưng thân là hoàng tộc yêu thú, những yêu thú ở đây đều hoàn toàn không lộ vẻ sợ hãi.

Phù Đồ Tôn Giả lạnh mặt đứng đó.

Đối mặt với mười mấy tên hoàng tộc yêu thú, y thong thả bước lên từng bước.

Đây chính là lòng tự tin tuyệt đối của kẻ có thực lực mạnh!

Chương 321: Hôm nay bần tăng thay trời hành đạo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Xem ra bộ tộc yêu thú các ngươi vẫn không định từ bỏ!"

Giọng nói lạnh lùng truyền đến từ trong miệng của Phù Đồ Tôn Giả.

Tuy rằng y là người trong Phật môn, nhưng không có chút quan niệm từ bi vi hoài nào cả.

Danh hiệu của Phù Đồ Tôn Giả, vốn sinh ra là vì giết chóc!

"Phật Chủ nhân từ, mấy trăm năm trước, mới phong ấn đại thánh trong tộc của các ngươi. Nhưng nhiều năm trôi qua như vậy, xem ra các ngươi không hề có chút ăn năn nào cả."

"Cũng tốt, hôm nay, ta sẽ thay Phật Chủ thanh trừ dư nghiệt!"

Giọng nói của Phù Đồ Tôn Giả càng ngày càng lạnh lẽo.

Nhưng điều kì lạ chính là, nó lại giống như tuyên bố một đạo lý đúng đắn, không ngờ có thể khiến cho người ta theo bản năng cảm giác những lời y nói đều đúng.

"Hôm nay bần tăng thay trời hành đạo, trảm yêu trừ ma!"

Hai tay của Phù Đồ Tôn Giả tạo thành chữ thập, giọng bình tĩnh.

Vừa dứt lời, y đánh một gậy xuống!

Phía trên thiền trượng màu vàng Phật quang vô cùng vô tận lóe ra, tản ra khí tức hủy diệt vô cùng vô tận.

Khi thiền trượng hạ xuống, kích thước của nó không ngừng tăng lên!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, đã bao phủ cả sơn cốc, che khuất bầu trời che lấp cả mặt trời!

Ông!

Tiếng vù vù vang lên.

Tất cả những thi cốt trong sơn cốc này đều lắc lư kịch liệt, dường như có từng đợt ý niệm không cam lòng đang gào thét!

Phù Đồ Tôn Giả hừ lạnh một tiếng.

Trong giây lát, Phật quang đại thắng.

Ở sau lưng y, giống như có một hư ảnh Phật đà xuất hiện, vô cùng hùng vĩ to lớn.

Phật quang va chạm với khí tức của thi cốt, mơ hồ có một tiếng sấm rền vang lên.

Bùm!

Hư ảnh Phật đà trực tiếp tan vỡ!

Phù Đồ Tôn Giả kêu lên một tiếng đau đớn, trong nháy mắt sắc mặt trở nên tái nhợt.

Nhưng không ngờ khí tức do thi cốt tản ra đã bị y gắng gượng đỡ được!

Là nơi hiến tế, những thi cốt ở thời thượng cổ này chính là các đời cường giả của hoàng tộc yêu thú.

Mặc dù đã bị phai mờ theo thời gian, uy thế giảm xuống khá nhiều.

Nhưng Phù Đồ Tôn Giả cuối cùng vẫn cản được, đủ để thấy được thực lực của y khủng khiếp như thế nào.

Đối mặt với đòn tấn công của Phù Đồ Tôn Giả, Đại Tế Ti không thể không ra tay ngăn cản.

Trong con mắt trên trán của ông ta lóe ra thần quang.

Dưới sự chiếu rọi của thần quang, không gian phía dưới thiền trượng đã xảy ra thay đổi cực kỳ quái dị.

Tuy rằng không gian nhìn qua thì vẫn giữ hình dáng như cũ, nhưng trên thực tế đã bị gập chồng lên nhau không biết bao nhiêu lần!

Răng rắc răng rắc…

Tiếng nứt ra vang lên, không gian không ngừng vỡ vụn giống như một tấm gương.

Nhưng quyền trượng cũng căn bản không thể rơi xuống thêm một chút nào.

Sau mấy nhịp thở, thiền trượng được thu hồi, không gian cũng dần dần khôi phục nguyên trạng.

Trong mắt Đại Tế Ti tràn đầy nghiêm túc.

Trong lòng ông ta hiểu được, chính mình không phải đối thủ của y.

Trong lần giao phong ngắn ngủi lúc trước, tuy rằng nhìn như thế lực ngang nhau, nhưng sự thật không phải như thế.

Lúc vừa rồi, Đại Tế Ti đã sử dụng toàn bộ thực lực.

Mà một trượng kia, chẳng qua chỉ là một đòn đánh tiện tay của Phù Đồ Tôn Giả mà thôi.

"Ừm?"

Phù Đồ Tôn Giả bỗng nhiên đã nhận ra điều gì đó, hướng ánh mắt về phía những hoàng tộc yêu thú này.

Vốn Phù Đồ Tôn Giả căn bản chướng mắt với những hoàng tộc yêu thú này.

Chỉ là một ít yêu thú Vấn Đạo mà thôi, tiện tay là có thể giết.

Nhưng hiện tại, y cảm nhận được một khí tức quen thuộc.

Bị Phù Đồ Tôn Giả nhìn chằm chằm, những hoàng tộc yêu thú chỉ cảm thấy trong lòng mình không dậy nổi một chút tâm tư chống cự nào cả.

Đây là chênh lệch về thực lực!

Rất nhanh chóng, ánh mắt của Phù Đồ Tôn Giả dừng ở trên người Yêu Tử Yên.

"Trên người người, có khí tức của đệ tử ta." Ở chỗ sâu trong đôi mắt của Phù Đồ Tôn Giả có kim quang chảy xuôi, lạnh lùng nói.

Yêu Tử Yên đầu tiên là sửng sốt, sau đó đã hiểu đại khái sự tình xảy ra.

Vô Tướng đã bị ông chủ giết chết, như vậy xem ra, Phù Đồ Tôn Giả đến đây để báo thù?

Trong ánh mắt của Yêu Tử Yên hiện lên vẻ trào phúng, không sợ hãi một chút nào: "Yêu tăng Vô Tướng? Đáng tiếc, hắn đã đi tới nơi cực lạc của Phật môn các ngươi rồi."

Yêu Tử Yên căn bản không muốn giải thích.

Bởi vì nàng biết được, giải thích cũng không có tác dụng!

Tồn tại như Phù Đồ Tôn Giả, chỉ cần một tia liên hệ trong cõi u minh là có thể phát hiện ra được.

Hơn nữa, dựa vào việc y vừa mới xuất hiện đã trực tiếp ra tay mà xem, Phật căn bản cũng không tồn tại một chút lòng thương hại nào với hoàng tộc yêu thú.

Hoàn toàn chính là ý nghĩ không phải tộc ta tất có dị tâm!

Phù Đồ Tôn Giả sửng sốt một chút, sau đó giận dữ cười.

"Xem ra mấy năm nay ta chưa từng ra tay, Thiên Lan đại lục đã quên mất danh xưng của Phù Đồ ta!"

Chương 322: Xá lợi của Thánh Nhân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô Tướng đã chết, đây là chuyện mà Phù Đồ Tôn Giả đương nhiên đã biết.

Y đến chuyến này, chính là vì báo thù!

Vô Tướng thân là đệ tử của y, bị người khác đánh chết chính là đánh vào mặt y!

Đường đường đệ tử của Phù Đồ Tôn Giả trong Phật môn lại bị người đánh chết, nếu không làm ra chuyện gì để đáp lại mà nói, thế nhân chỉ sợ còn có ý tứ hàm xúc cho rằng Phù Đồ Tôn Giả y có thể bị sỉ nhục hay sao?

Ý tứ trong lời nói của Yêu Tử Yên đã rất rõ ràng, nàng đương nhiên có liên quan đến việc Vô Tướng bỏ mình!

"Hôm nay, tên của Phật tái hiện thế gian!"

Sắc mặt của Phù Đồ Tôn Giả không chút thay đổi.

Cùng lúc với lời nói này, có vô số ngọn lửa màu đỏ hồng xuất hiện ở quanh thân y.

Ngọn lửa bốc lên, tản ra nhiệt độ khủng bố.

Dưới sức nóng thiêu đốt của nó, không gian thậm chí mơ hồ không chịu nổi, đã xảy ra biến dạng có thể nhìn thấy bằng mắt thường!

Ngọn lửa đỏ hồng bốc lên, uy thế khôn cùng.

Phật âm mênh mông cuồn cuộn, dị tượng chiếu rọi nửa bầu trời!

Đây chính là thực lực của tuyệt đỉnh Tôn Giả!

Dưới sự nghiền áp của khí tức Phù Đồ Tôn Giả, sắc mặt của một đám hoàng tộc yêu thú trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Dưới sự chênh lệch tuyệt đối của thực lực, tất cả đều là vô căn cứ!

Cho dù bọn họ đều là cảnh giới Vấn Đạo, trong lòng cũng không dậy nổi một chút tâm tư chống cự nào cả.

Yêu Tử Yên âm thầm cắn răng.

Tuy nàng là Tôn Giả nhất phẩm, nhưng lúc này trong lòng cũng dâng lên cảm giác bất lực.

Sắc mặt của Đại Tế Ti trở nên nặng nề.

Trong ánh mắt ở trên trán, có thần quang vô cùng vô tận tỏa ra.

Ở phía sau ông ta, mơ hồ có hư ảnh ẩn hiện của một con yêu thú.

Hư ảnh che khuất bầu trời che lấp mặt trời, nhìn không rõ ràng.

Lại mang theo một loại ý vị khó giải thích, giống như bản thân đang ở trong một không gian vô cùng vô tận.

Dù là như thế, ông ta cũng không dám có chút buông lỏng.

Phù Đồ Tôn Giả nhìn thấy hư ảnh ở sau lưng Đại Tế Ti, bình thản nói: "Hư, một trong thập đại thần thú thời thượng cổ, trời sinh có thể khống chế không gian, không nghĩ rằng không ngờ có thể nhìn thấy huyết mạch của Hư ở trong này."

"Tôn Giả tứ phẩm, xem ra hoàng tộc yêu thú nhìn qua cũng không kém cỏi như vậy."

"Tuy nhiên, cũng chỉ thế mà thôi."

Phù Đồ Tôn Giả giơ tay phải.

Ở phía sau y, những ngọn lửa màu đỏ liếc mắt không thấy giới hạn đang không ngừng hội tụ, ngưng kết.

Sau mấy hơi thở, một bàn tay lửa xuất hiện ở phía chân trời.

"Phạm Thiên Ấn."

Tiếng nỉ non vang lên.

Phù Đồ Tôn Giả một chưởng chụp xuống.

Theo động tác của y, bàn tay lửa trên không trung cũng có động tĩnh.

Nó lấy một loại tốc độ khủng bố rơi xuống, từng tấc không gian văng tung tóe.

Áp lực gió khủng khiếp không ngừng thổi quét qua, mặt đất ở bốn phía sơn cốc đồng loạt lún xuống hơn mười phân!

Sơn cốc này là nơi hiến tế của hoàng tộc yêu thú, hơn nữa có nhiều thi cốt của cường giả trong hoàng tộc yêu thú như vậy, đương nhiên là có chứa

nhiều chỗ bất phàm.

Ánh sáng lờ mờ xuất hiện, vô số thi cốt đồng loạt chấn động, mơ hồ dường như có những ý niệm phẫn nộ nghiền áp về phía Phù Đồ Tôn Giả.

Ngay cả Phù Đồ Tôn Giả lúc này cũng không dám ngạnh kháng.

Chỉ thấy bàn tay của y khẽ lật lại, một viên xá lợi tỏa ra kim quang đột nhiên xuất hiện.

Trong xá lợi ẩn chứa Phật quang vô cùng tinh thuần.

Phật quang chiếu khắp, không ngờ có thể hình thành thế cục trong sơn cốc này chống lại những thi cốt kia!

"Xá lợi của Thánh Nhân!"

Đồng tử của Đại Tế Ti chợt co rụt lại.

Phía trên của Tôn Giả, chính là Thánh Nhân!

Thánh Nhân, được coi là người tu luyện đứng đầu trên Thiên Lan đại lục.

Số lượng của Thánh Nhân ít hơn nhiều so với cảnh giới Tôn Giả.

Thánh Nhân nói chung căn bản sẽ không xuất thế.

Đối với bọn họ mà nói, tu luyện mới là chuyện quan trọng nhất.

Trên đời này, có rất ít đồ vật có thể hấp dẫn được bọn họ.

Xá lợi của Thánh Nhân, chính là vật phẩm mà tăng nhân cấp bậc Thánh Nhân sau khi tọa hóa lưu lại.

Bởi vậy, đủ để thấy được nội tình đáng sợ của núi Tu Di!

Chương 323: Kết thúc rồi sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phù Đồ Tôn Giả ra tay, dị tượng bao phủ phía chân trời.

Trong vòng ngàn dặm trong đều có thể nhìn thấy rõ ràng!

Vốn, bởi vì sự xuất hiện của di tích thượng cổ, đã có vô số người tu luyện tụ tập về nơi này.

Dị tượng đột nhiên xuất hiện trên bầu trời đương nhiên thu hút sự chú ý của bọn họ.

"Dị tượng thế này, cảnh giới Vấn Đạo cũng không thể làm được!" Có người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo kinh hô ra tiếng.

"Chẳng lẽ là cường giả Tôn Giả ra tay?"

"Nhất đinh là như vậy! Nhưng là Tôn Giả có cấp độ, phẩm chất không thấp!"

"Ta thấy dị tượng này, thật ra có phần giống với công pháp Phật môn của núi Tu Di. Chẳng lẽ những tăng nhân này cũng muốn nhúng tay vào di tích thượng cổ lần này?"

"Đừng tùy tiện đoán, qua thời gian nữa sẽ biết…"

Một đám người tu luyện đều xuất phát đi về phía sơn cốc…

Không gian vỡ vụn, Ma Viên và Hổ Cuồng hiện ra thân hình.

Ở trên thân thể của bọn họ, có nhiều vết máu bắt mắt.

Đây là những vết thương do các dòng chảy không gian gây ra.

"Đáng chết!"

Nhìn thấy biển lửa ngập trời ở phía chân trời, Hổ Cuồng không khỏi gầm nhẹ ra tiếng.

Ma Viên hít sâu một hơi, áp chế phẫn nộ ở trong lòng, trầm giọng nói: "Đừng chậm trễ nữa, đi thôi!"

Hổ Cuồng đột nhiên gật đầu, rồi sau đó hai người lại tiến vào trong khe nứt không gian.

Từ đầu đến cuối, bọn chúng đều chưa hề cân nhắc xem thực lực của bản thân rốt cuộc sẽ tạo ra bao nhiêu ảnh hưởng với cục diện chiến đấu.

Bởi vì hoàng tộc yêu thú, chưa bao giờ biết sợ hãi là gì cả!

…

Bàn tay lửa chụp xuống, trời đất đều chấn động.

Mặt đất nứt ra, vô số vết nứt xuất hiện một cách điên cuồng!

Vết nứt tối đen không ngừng xuất hiện một cách điên cuồng trên mặt đất và không trung, giống như vực sâu chọn người mà nuốt chửng!

Đại Tế Ti hít sâu một hơi.

Trong nháy mắt tiếp theo, hư ánh phía sau ông ta tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Một luồng sáng cực kỳ chói mắt đột nhiên xuất hiện.

Đó là lưỡi đao sắc bén được hội tụ từ vô số tầng tầng lớp lớp không gian!

Những nơi lưỡi dao không gian sắc bén đi qua, trời đất giống như bị trực tiếp cắt đứt.

Từ xa nhìn lại, thế giới giống như bị chia cắt!

Đông!

Cùng với một tiếng trầm vang, hai đòn công kích đã va chạm với nhau.

Dường như thiên địa lâm vào cảnh mất đi tiếng động trong một cái chớp mắt.

Vào lúc này, trung tâm của thế giới biến thành trung tâm của đòn công kích.

Chỗ lưỡi dao không gian dao sắc bén cùng với bàn tay lửa va vào nhau, không gian đã hoàn toàn bị xé vỡ.

Nơi đó chỉ còn lại lỗ đen không gian đen kịt.

Trong mơ hồ, có thể nhìn thấy các loại dị tượng kỳ quái trong lỗ đen, vô cùng quỷ dị.

Hai người giằng co, có vẻ trong thời gian ngắn cũng không phân ra được cao thấp.

"Chống đỡ được sao?" Phù Đồ Tôn Giả thấy vậy, thấp giọng tự nói.

Dường như là tương ứng với lời y nói.

Răng rắc!

Nương theo một tiếng giòn vang, lưỡi dao không gian sắc bén trực tiếp vỡ vụn!

Vô số mảnh vỡ không gian rơi ra ngoài, rất lâu sau dấu vết cũng chưa tản đi!

Phốc!

Đại Tế Ti phun ra một ngụm máu, trong nháy mắt khí tức trở nên hỗn loạn.

Xu thế của bàn tay lửa không giảm, tiếp tục đánh xuống!

Lúc này linh khí trong cơ thể Đại Tế Ti đang bạo phát, căn bản không thể ra tay!

Một đám hoàng tộc yêu thú đều phẫn nộ ra tay.

Linh lực các màu xuất hiện, vô số chiêu thức công kích về phía bàn tay lửa.

Nhưng không hề có tác dụng gì cả, căn bản không ngăn cản được một chút nào.

Chênh lệch giữa hai bên thật sự quá lớn!

"Tỷ tỷ, chúng ta phải chết hay sao?"

Yêu Tử Nguyệt nắm chặt vạt áo của Yêu Tử Yên, nhìn thấy bàn tay lửa đang hạ xuống, sắc mặt hơi tái nhợt.

Yêu Tử Yên không nói gì, trong mắt lại xuất hiện vẻ không cam lòng.

Thật sự cứ kết thúc như vậy hay sao?

Tuy nhiên, trong nháy mắt, khoảng cách của Phạm Thiên Ấn đã không quá trăm mét.

Nhiệt độ xung quanh đều trở nên vô cùng nóng, sóng nhiệt cuồn cuộn bắt đầu khởi động, khiến cho tầm mắt đều trở nên biến dạng.

Yêu Tử Yên dường như nhìn thấy không gian phía trước cách đó không xa hơi dao động.

Cùng với ánh sáng rực rỡ bí ẩn, dường như có một bóng dáng quen

thuộc bỗng dưng xuất hiện.

Chương 324: Sao lại là hòa thượng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ảo giác hay sao?

Yêu Tử Yên có chút không thể tin được hai mắt của mình.

"Tản đi."

Giọng nói bình thản vang lên.

Một cảnh tượng cực kỳ quỷ dị xuất hiện.

Phạm Thiên Ấn cách mặt đất chưa đầy trăm mét không ngờ trực tiếp tiêu tán!

Điều này chỉ phát sinh trong nháy mắt ngắn ngủi, thậm chí còn không có một chút dao động của linh lực nào cả!

Nếu không phải nhiệt độ vô cùng nóng còn sót lại trong không khí, những hoàng tộc yêu thú này thậm chí đều hoài nghi tất cả những điều vừa phát sinh đều không phải là sự thật!

Yêu Tử Yên đầu tiên là hơi sửng sốt, ngay sau đó, trong mắt xuất hiện một chút vui mừng.

"Ông chủ!" Yêu Tử Yên gọi.

"Ừm." Một câu trả lời bình thản từ bóng người phía trước truyền đến.

Câu trả lời thế này, đúng là tính cách của ông chủ!

Cô gái nhoẻn miệng cười, trời đất giống như bị ảm đạm thất sắc trước nụ cười của nàng.

Lúc này, những hoàng tộc yêu thú còn lại còn chưa kịp phản ứng lại đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Một giây trước vẫn đang gặp nguy cơ tử vong, hiện tại không ngờ lại với trời yên biển lặng?

Còn nữa, nhân loại này bỗng nhiên xuất hiện là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ chuyện vừa rồi thực ra là do hắn làm?

Mặt khác, có vẻ như nhân loại này hình như quen biết với Yêu Tử Yên.

Tuy nhiên xưng hô ông chủ này rốt cuộc là như thế nào?

Trong lòng họ xuất hiện vô số nghi vấn.

Tuy nhiên bọn họ cũng biết, hiện tại không phải là thời điểm đặt câu hỏi.

Bởi vì Phù Đồ Tôn Giả vẫn còn ở cách đó không xa!

Đại Tế Ti ngoại trừ cảm thấy nghi hoặc, hiện tại trong lòng còn đang tràn ngập kinh hãi sâu sắc.

Câu nói đầu tiên khiến cho Pham Thiên Ấn mà ông ta không ngăn cản được đã tan biến trong hư không, thậm chí trong quá trình đó không có chút linh lực dao động nào cả.

Chẳng lẽ là sức mạnh của pháp tắc?

Người thanh niên này rốt cuộc là người phương nào?

Nhưng thật ra lúc này Yêu Tử Nguyệt vẫn luôn nhìn chằm chằm Lạc Xuyên.

Người này, chính là ông chủ mà tỷ tỷ nói lúc trước hay sao?

Quả thật là bất phàm.

Tuy nhiên cũng chỉ có như vậy, mới có thể xứng đôi với tỷ tỷ!

Lúc này Yêu Tử Nguyệt đã không còn lo lắng nữa.

Nàng tin tưởng Yêu Tử Yên!

Thiếu nữ vụng trộm đánh giá Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên, ánh mắt lưu chuyển, trong thời gian ngắn không có người nào phát hiện ra…

Nói thật, hiện tại trong lòng Lạc Xuyên có chút khó chịu.

Bởi vì cảnh tượng này, dường như hắn chỉ mới trải qua một lần cách đây không lâu!

Tuy nhiên lúc này có vẻ kích thích hơn một chút.

Vừa mới hiện thân, đã có một bàn tay lửa che khuất bầu trời che lấp mặt trời vỗ xuống phía hắn.

Đương nhiên, kinh ngạc chỉ là kinh ngạc.

Có sự gia trì của buff vô địch, thật ra cũng không có uy hiếp gì cả.

Hơn nữa hiện tại trong lòng Lạc Xuyên gần như đã hiểu rõ, hóa ra đây

là nguyên nhân mà Yêu Tử Yên gặp phải nguy cơ đến sinh mệnh.

Đến lúc này, Lạc Xuyên mới hướng ánh mắt về phía người khởi xướng tất cả những chuyện này —— một lão tăng cầm thiền trượng trong tay, mặc áo cà sa màu đen.

Lạc Xuyên hơi nheo mắt lại.

Tôn Giả thất phẩm!

Đây đã là người tu luyện có thực lực mạnh mẽ nhất mà Lạc Xuyên nhìn thấy ở trên Thiên Lan đại lục.

Mà trong những hoàng tộc yêu thú này, người có thực lực mạnh mẽ nhất chính là ông lão ba mắt có thực lực Tôn Giả tứ phẩm kia.

Đánh không lại, cũng là chuyện bình thường.

Hơn nữa, Lạc Xuyên còn phát hiện một chuyện làm cho hắn cảm thấy rất hứng thú.

Hắn có thể nhận thấy được, chỗ sơn cốc này, mơ hồ có liên hệ với hư ảnh của di tích thượng cổ.

Xem ra những gì tên Hổ Cuồng kia nói lúc trước là đúng.

Lạc Xuyên nghĩ tới những lời Hổ Cuồng vừa mới nói cho hắn.

Nhưng sự tình khẩn cấp, Lạc Xuyên cũng không có thời gian nghe hắn ta nói.

Tuy nhiên cũng phải nói lại.

Lạc Xuyên nhìn thấy Phù Đồ Tôn Giả, hơi nhíu mày.

Lại là hòa thượng?

Nói thật, hiện tại cảm giác của Lạc Xuyên đối với hòa thượng đã có phần không tốt lắm.

Yêu tăng Vô Tướng lúc trước, đến lão hòa thượng hiện tại, thấy thế nào cũng không có dáng vẻ của người tốt.

Chẳng lẽ Phật môn của thế giới này lại là dạng này?

Nguyên nhân tạo thành Lạc Xuyên có nhận thức như vậy, có lẽ chỉ có thể nói là tạo hóa trêu người…

Thần sắc của Phù Đồ Tôn Giả trở nên nghiêm túc.

Nếu nhìn kỹ, có thể phát hiện trong ánh mắt của y còn che dấu tia hoảng sợ sâu sắc!

Có thể khiến cho người tu luyện Tôn Giả thất phẩm có vẻ mặt giống như thế này, đủ để thấy được nội tâm của y dao động như thế nào.

Chương 325: Đã bị ta giết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phù Đồ Tôn Giả nhìn chằm chằm vào người thanh niên bỗng nhiên xuất hiện.

Ở trên người trẻ tuổi này, y thậm chí không cảm nhận được một chút tu vi nào cả.

Có hai nhân tố có thể tạo thành loại hiện tượng này.

Một loại chính là người trẻ tuổi này là một người bình thường không có chút tu vi nào.

Hiển nhiên, đây là điều không có khả năng.

Chỉ với một câu, lập tức hủy diệt Phạm Thiên Ấn.

Người thường làm sao có thể làm được loại chuyện này?

Nói cách khác, người thanh niên này, thực ra là một người tu luyện có cảnh giới vô cùng cao thâm!

Thực lực đã cao đến ngay cả y cũng không thể dò xét được một chút nào!

Loại cảm giác này, hắn chỉ cảm nhận được ở trên người Phật Chủ.

Phải biết rằng ở Thiên Lan đại lục, Phật Chủ chính là cường giả đã tồn tại vô số năm, căn bản không người nào biết rõ thực lực của hắn ta đã đạt tới cảnh giới nào.

Ở trong mắt những người Phật môn, tu vi của Phật Chủ chỉ sợ đã đột phá gông cùm xiềng xích của cảnh giới Tôn Giả từ lâu, đạt tới cảnh giới Thánh Nhân trong truyền thuyết!

Hiện tại người thanh niên này bỗng nhiên xuất hiện, chẳng lẽ có thực lực có thể sánh ngang với Phật Chủ hay sao?

Trong giây lát, trong lòng Phù Đồ Tôn Giả không ngờ dâng lên một chút bối rối.

"Các hạ là người nào, chẳng lẽ muốn nhúng tay vào việc của núi Tu

Di?"

Phù Đồ Tôn Giả hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Chỉ một câu nói đã lập tức chuyển sự tình liên quan tới mặt mũi của núi Tu Di.

Trong mắt Phù Đồ Tôn Giả, cho dù người thanh niên này có thực lực mạnh mẽ hơn nữa, cũng không thể không để ý đến thế lực đứng đầu Thiên Lan đại lục như núi Tu Di!

Núi Tu Di?

Lạc Xuyên hơi nhíu mày.

Chưa từng nghe nói qua.

Tuy nhiên vẻ mặt của hắn rơi vào trong mắt Phù Đồ Tôn Giả, đã là biểu hiện của sự sợ hãi.

Núi Tu Di, cũng không phải chỉ có danh hão.

Phù Đồ Tôn Giả hơi híp mắt: "Đây chính là ân oán giữa núi Tu Di và hoàng tộc yêu thú, mong các hạ cân nhắc kỹ lưỡng."

Trong giọng nói đã mang theo một chút ý tứ uy hiếp.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không chút thay đổi.

Hiện tại tâm tình của hắn lại càng không dễ chịu.

Ai cho ngươi dũng khí mà lại dám uy hiếp ta?

"Ông chủ, hắn là sư phụ của Vô Tướng, Phù Đồ Tôn Giả."

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên từ phía sau Lạc Xuyên.

Yêu Tử Yên đứng đối diện với Phù Đồ Tôn Giả, không sợ hãi chút nào.

Ở trong lòng của nàng, thực lực của Lạc Xuyên chính là vô địch tuyệt đối!

Đừng nói là Phù Đồ Tôn Giả, theo Yêu Tử Yên thấy, cho dù là cả núi Tu Di đến đây thì cũng không phải là đối thủ của ông chủ!

Sư phụ của Vô Tướng?

Lúc vừa mới nghe được lời nói của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên vẫn còn mờ mịt một chút.

Trong thời gian ngắn, hắn thật ra không nhớ được Vô Tướng rốt cuộc là

ai…

Bởi vì ở trong lòng Lạc Xuyên, việc này trên Thiên Lan đại lục thật sự là không có gì đáng phải chú ý.

Về chuyện của Vô Tướng vừa mới phát sinh cách đây không lâu, cho nên Lạc Xuyên nhanh chóng nhớ ra.

Lạc Xuyên đánh giá Phù Đồ Tôn Giả với sắc mặt không tốt.

Có đồ đệ như Vô Tướng, có lẽ vị sư tôn này cũng không tốt hơn được bao nhiêu.

Vô Tướng dám can đảm có ý đồ xấu với nhân viên phục vụ của mình, Phù Đồ Tôn Giả này cũng không tránh khỏi có lỗi!

Nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên bỗng nhiên trở nên nguy hiểm, hiện tại trong lòng của Phù Đồ Tôn Giả đã tràn ngập nghi hoặc dày đặc.

Có chuyện gì vậy?

Nghe thấy tên của ta lại biến thành như vậy?

Ta không nhớ rõ bản thân mình đã trêu chọc đến một người tu luyện có cảnh giới như thế này từ khi nào!

Lúc này, Lạc Xuyên gần như đã đoán được nguyên nhân Phù Đồ Tôn Giả ra tay với hoàng tộc yêu thú.

Chắc là thông qua thủ đoạn nào đó, tra xét được Yêu Tử Yên có mối quan hệ không thể tách rời với cái chết của Vô Tướng.

"Các hạ…"

Phù Đồ Tôn Giả mở miệng, lại bị Lạc Xuyên trực tiếp cắt ngang.

"Ngươi là vì Vô Tướng mà đến?"

"Đúng vậy."

"Hắn đã bị ta giết."

Chương 326: Núi Tu Di, chưa nghe nói bao giờ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn bình tĩnh.

Giọng nói bình thản vang vọng trong trời đất, lại mang theo một loại khí phách không thể giải thích được.

Giống như lời hắn nói, đây chỉ là một chuyện nhỏ bé không đáng kể mà thôi.

Phù Đồ Tôn Giả hơi sửng sốt.

Sau đó y hít sâu một hơi, trầm giọng nói: "Các hạ, trò đùa này không hề vui một chút nào."

Đồng thời, một ánh sáng màu vàng kim ở chỗ sâu trong ánh mắt của Phù Đồ Tôn Giả bắt đầu dâng lên.

Rất ít người biết được, Phù Đồ Tôn Giả tu luyện một môn công pháp Phật môn cực kỳ đặc thù —— Vạn Tượng Chân Nhãn.

Tác dụng lớn nhất của công pháp này chính là có thể nhìn trộm nhân quả.

Đây cũng là nguyên nhân mà Phù Đồ Tôn Giả có thể nhận thấy được Yêu Tử Yên và Vô Tướng có quan hệ.

Nhưng ở trên người Lạc Xuyên, Phù Đồ Tôn Giả căn bản không nhìn thấy một chút nhân quả nào!

Mồ hôi lạnh nhanh chóng xuất hiện, trong lòng cũng tràn đầy kinh hãi!

Nhân quả vô hình!

Loại cảnh giới trong truyền thuyết này, không ngờ thật sự xuất hiện ở trước mặt y!

"Đánh trẻ xong, già lại đến." Lạc Xuyên không để ý đến Phù Đồ Tôn Giả, tự nói với bản thân: "Quả nhiên, người ở thế giới nào cũng giống nhau…"

Tuy rằng giọng nói không lớn, những lại truyền vào tai mỗi người ở

đây.

Trong lòng Phù Đồ Tôn Giả càng cảm thấy kinh hãi hơn.

Nghe ý tứ của lời này, chẳng lẽ hắn đến từ thế giới khác hay sao?

Những hoàng tộc yêu thú này cũng nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt kính sợ.

Người thanh niên bỗng nhiên xuất hiện này, nhìn qua có lai lịch rất đáng sợ!

May mắn, là hắn đứng về phía chúng ta.

Đồng thời, còn có rất nhiều hoàng tộc yêu thú chuyển tầm mắt lên trên người Yêu Tử Yên.

Trong cuộc trò chuyện ngắn ngủi của hai người lúc trước, không khó để phát hiện người thanh niên này đúng là bởi vì Yêu Tử Yên nên mới xuất hiện ở đây.

Lúc này, tất cả sự chú ý của Yêu Tử Yên đều ở trên người Lạc Xuyên.

Trong đôi mắt giống như có tinh quang lóe ra.

Ở trong hoàng tộc yêu thú, đại đa số mọi người đều coi Yêu Tử Yên như là nữ thần trong lòng mình.

Hiện giờ biểu hiện này của nàng, đã giải thích rất nhiều.

Những người này không khỏi thở dài ở trong lòng.

Ai, xem ra bản thân mình chắc là không còn cơ hội nữa rồi…

Lời nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên, linh khí của phương thiên địa này đã hoàn toàn đọng lại.

Thiên địa, giống như hóa thành một cái lồng giam, không thể phá vỡ!

"Ta là Phù Đồ Tôn Giả của núi Tu Di, chẳng lẽ các hạ thật sự muốn đối địch với núi Tu Di hay sao?"

Lúc này, Phù Đồ Tôn Giả rốt cuộc không thể duy trì lạnh nhạt, kinh hãi lên tiếng.

Y phát hiện, không ngờ người thanh niên này thật sự muốn giết chết y!

Đánh chết một Tôn Giả thất phẩm là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Phải biết rằng khi tiến giai lên Tôn Giả, cũng đã có năng lực điều động

thiên địa.

Cho dù đánh không lại, cũng có thể dựa vào khả năng xé rách không gian nhanh chóng thoát đi.

Nhưng Phù Đồ Tôn Giả bỗng nhiên phát hiện, không ngờ y không thể lay động không gian ở nơi này một chút nào.

Quỷ dị hơn chính là, trong bóng tối y dường như có một loại dự cảm.

Hôm nay, chính mình có thể thật sự sẽ chết ở chỗ này!

Ngoài dự đoán của Phù Đồ Tôn Giả, y bỗng nhiên nhìn thấy người thanh niên chậm rãi vươn tay phải ra.

Ba!

Một tiếng búng tay giòn vang vang lên.

Đồng thời, còn có một giọng nói thản nhiên vang vọng trong trời đất.

"Núi Tu Di? Chưa từng nghe nói qua…"

Một đám hoàng tộc yêu thú nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt kính nể.

Tiền bối quả nhiên là khí phách khôn cùng, ngay cả núi Tu Di cũng không đặt ở trong mắt.

Thực ra bọn họ không biết, Lạc Xuyên nói chính là lời nói thật…

Rầm!

Cùng lúc với tiếng búng tay vang lên, xá lợi của Thánh Nhân trong tay Phù Đồ Tôn Giả trực tiếp vỡ vụn.

Căn bản không chịu nổi uy lực của cái búng tay!

Trong mắt của Phù Đồ Tôn Giả hiện lên vẻ tuyệt vọng, hơi thở tử vong không giải thích được đã lặng yên cắn nuốt y!

Sinh cơ đứt đoạn, y phải chết không thể nghi ngờ!

Mà từ đầu đến cuối, y cũng không nhận thấy được Lạc Xuyên đã ra tay như thế nào.

Đối phương chỉ búng tay một cái mà thôi!

"Điều này là không có khả năng!"

"Ta không cam lòng…"

Phù Đồ Tôn Giả gào thét.

Thiền trượng múa may, ngọn lửa ngập trời bắt đầu khởi động, giống như một cảnh tượng diệt thế!

Chương 327: Phù Đồ Tôn Giả, đã chết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên bình tĩnh nhìn cảnh tượng này.

Trong nháy mắt tiếp theo, dường như đã trôi qua vạn năm.

Công kích cùng với thân thể của Phù Đồ Tôn Giả, đều giống như bụi mù trôi theo gió rồi biến mất.

Hơi thở sinh mệnh tiêu tán, ngay cả chân linh cũng không thể thoát đi!

Phù Đồ Tôn Giả, Tôn Giả thất phẩm của núi Tu Di, cứ như vậy bỏ mình theo một cách không hiểu được ở nơi hiến tế của hoàng tộc yêu thú.

Không thể không nói, thật sự có chút hoang đường, nhưng lại đương nhiên.

Giống như những người không vượt qua được Khởi Nguyên Thương Thành đều có loại kết cục này…

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng cảm thấy khá vừa lòng.

Ừm, xem ra khả năng khống chế của mình đối với uy lực của cái búng tay lại tăng thêm vài phần…

Lúc này, một đám hoàng tộc yêu thú còn chưa kịp có phản ứng.

Ánh mắt của bọn họ đều dại ra, vẻ mặt thất thần.

"Phù Đồ Tôn Giả kia cứ như vậy chết đi?" Có người thất thần lẩm bẩm nói.

"Nếu như ta không bị hoa mắt mà nói, sự thật chính là như thế."

"Một cái búng tay mà thôi, không ngờ lại có uy lực như thế…"

Đám hoàng tộc yêu thú hưng phấn nói chuyện với nhau.

Lạc Xuyên thả người xuống, rơi xuống trước mặt mọi người.

Tiếng nói chuyện biến mất.

Dù sao bọn họ cũng không quen biết Lạc Xuyên!

"Khụ khụ, đa tạ tiền bối ra tay tương trợ."

Đại Tế Ti ho khan hai tiếng, ôm quyền một cách trịnh trọng nói lời cảm tạ.

Nếu không phải Lạc Xuyên xuất hiện ở thời khắc mấu chốt, bọn họ căn bản không ngăn được công kích của Phù Đồ Tôn Giả!

Kết cục lúc đó có thể nghĩ ra!

Lạc Xuyên không để ý đến Đại Tế Ti.

Hắn nhìn thấy Yêu Tử Yên.

Trên gương mặt của Yêu Tử Yên nở rộ một nụ cười tuyệt mỹ, thấp giọng nói: "Ông chủ, cám ơn."

Lạc Xuyên khẽ gật đầu.

Sau đó, sự chú ý của hắn mới dừng ở trên người những hoàng tộc yêu thú này: "Đây là đang làm gì vậy?"

"Tiến hành hiến tế, câu thông di tích thượng cổ, để cho nó buông xuống." Yêu Tử Yên giải thích ngắn gọn.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy giật mình, đồng thời còn có chút dở khóc dở cười.

Cuối cùng, không ngờ di tích thượng cổ là do hoàng tộc yêu thú các ngươi gọi ra?

"Khụ khụ khụ…"

Đại Tế Ti lại không nhịn được ho khan lần nữa.

Xem ra thương thế vừa rồi đã bị phản phệ không nhẹ.

"Hư gia gia, ông không sao chứ?" Yêu Tử Nguyệt quan tâm dò hỏi.

Một đám hoàng tộc yêu thú cũng vô cùng lo lắng.

"Yên tâm đi, không có gì vấn đề lớn, tu dưỡng một khoảng thời gian là tốt rồi." Đại Tế Ti cười cười, không sao cả nói.

Lúc này, đã không còn ai nhắc lại chuyện hiến tế nữa.

Đại Tế Ti bị thương, nghi thức hiến tế hiển nhiên đã không thể tiến hành nổi nữa.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, đưa ra một quyết định.

"Ông chủ, chẳng lẽ ngài phải…" Ánh mắt của Yêu Tử Yên sáng lên.

Yêu Tử Yên đương nhiên là mang theo bên người rất nhiều hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành, là Lạc Xuyên ép buộc nàng cầm theo.

Tuy nhiên Yêu Tử Yên cảm giác bản thân mình không nên tùy tiện lấy ra nữa.

Hiện tại ông chủ đưa ra quyết định, hiển nhiên là không thể tốt hơn.

"Cho ngươi."

Lạc Xuyên đưa một chai Coca Cola cho Đại Tế Ti.

Đại Tế Ti nhận lấy theo bản năng.

Nhìn thấy một lọ chất lỏng đen tuyền ở trong tay, khuôn mặt của ông ta lộ vẻ nghi hoặc.

Vị tiền bối này có ý tứ gì?

Vẻ mặt của những hoàng tộc yêu thú còn lại cũng tương tự như vậy.

Còn vẻ mặt của Yêu Tử Nguyệt lại là hưng phấn.

Bởi vì lúc trước Yêu Tử Yên đã đề cập qua với nàng về những hàng hóa thần kỳ của Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên lúc này nàng liếc mắt một cái là lập tức nhận ra —— Coca Cola có thể khôi phục tất cả vết thương không phải trí mệnh trong nháy mắt!

Yêu Tử Nguyệt thấp giọng lẩm bẩm trong hưng phấn: "Coca Cola!"

"Ừm? Ngươi nói cái gì?" Đại Tế Ti nghe được lời nói của Yêu Tử Nguyệt, khó hiểu hỏi.

"A... Không có gì không có gì."

Yêu Tử Nguyệt liên tục xua tay, miễn cưỡng bỏ qua.

Chương 328: Vô Thiên Phật Tổ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Núi Tu Di.

Chủ điện.

Phật âm mênh mông cuồn cuộn, Phật quang chiếu rọi khắp nơi, vô cùng khoáng đạt.

Tuy nhiên bầu không khí ở nơi này, đã có chút ngưng trọng.

Vô số Phật đà đứng ở hai bên đại điện, tất cả đều trầm mặc không nói.

Chỗ giống nhau là, ở trong mắt của bọn họ đều tràn ngập rung động.

Bởi vì ngay lúc vừa rồi, bọn họ biết được một tin tức cực kỳ kinh người.

Phù Đồ Tôn Giả, đã chết!

Phù Đồ Tôn Giả chính là Tôn Giả thất phẩm, cho dù là ở núi Tu Di thì sức chiến đấu cũng là tồn tại đứng đầu!

Nhưng vẫn bỏ mình, thậm chí ngay cả chân linh cũng không thoát được!

Chẳng lẽ là có tồn tại tuyệt thế nào ra tay hay sao?

Một nhóm Phật đà đều đang chờ đợi Phật Chủ lên tiếng.

Quanh thân Phật Chủ thỉnh thoảng dòng sông thời không chảy xuôi.

Kim quang trong mắt lấp lánh, dường như đang tìm kiếm cái gì ở trong đó.

Một lát sau, hư ảnh của dòng sông thời không biến mất.

"Phật Chủ, thế nào rồi?" Một vị lão tăng hỏi.

"Không nhìn thấy một chút nhân quả nào." Phật Chủ lắc đầu, thở dài nói.

Lời vừa nói ra, vô số Phật đà đều cảm thấy vô cùng kinh hãi.

Phật Chủ có cảnh giới cao thâm, không ngờ cũng không nhìn trộm được nhân quả.

Phù Đồ Tôn Giả trước khi chết rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì?

Hay là những thế lực kia đã không chịu được nữa, bắt đầu động thủ với núi Tu Di hay sao?

"Vô Thiên Phật Tổ, làm phiền ngươi đi một chuyến."

Phật Chủ nhìn về phía một nam tử ở bên cạnh đang nhắm chặt hai mắt, tóc đen áo choàng đen, khuôn mặt lạnh lùng.

Ở trong chủ điện của núi Tu Di, ngoại trừ một số vị Bồ Tát, còn lại đều là Phật đà cạo trọc đầu.

Nam tử ở trong này có vẻ lạc lõng.

Tuy nhiên ánh mắt của các Phật đà nhìn về phía nam tử, không có chút bất mãn nào cả, chỉ có vẻ kính sợ sâu sắc.

Vô Thiên Phật Tổ, một trong tứ đại Phật tổ của núi Tu Di.

Cảnh giới bí hiểm, cũng không kém nhiều so với Phật Chủ!

Nghe được lời nói của Phật Chủ, Vô Thiên Phật Tổ chậm rãi mở hai mắt.

Trong mắt là một mảnh tối đen như mực, giống như một lỗ đen, ẩn chứa khí tức hủy diệt vô tận.

Ở phía sau hắn ta, dường như có một đóa hoa sen màu đen lúc ẩn lúc hiện.

Tóc đen, áo đen lay động, vô cùng uy thế.

"Được."

Vô Thiên Phật Tổ mở miệng, nói ra một chữ.

Hoa sen đen phía sau chuyển động, không gian trực tiếp vỡ vụn.

Thân hình của Vô Thiên Phật Tổ, biến mất không thấy đâu nữa.

Chúng Phật đà câm như hến, không dám phát ra bất kỳ tiếng động lạ nào.

Vô Thiên Phật Tổ hiện thân, sự yên bình mấy trăm năm của Thiên Lan đại lục, xem ra đã bị phá vỡ…

Nơi hiến tế.

"Tiền bối, không biết đây là vật gì?"

Đại Tế Ti cầm chai Coca Cola mà Lạc Xuyên đưa cho ông ta, khó hiểu

nói.

"Hư gia gia, đây là Coca Cola, một đồ vật có thể trị liệu thương thế." Yêu Tử Nguyệt cực kì hứng thú giải thích.

"Đồ vật trị liệu thương thế?" Khuôn mặt của Đại Tế Ti lộ vẻ giật mình.

Theo ông ta thấy, chắc là nước thuốc giống như đan dược do nhân loại luyện chế ra.

"Vậy thì đa tạ tiền bối trước."

Sau khi Đại Tế Ti nói lời cảm ơn, không do dự nhiều uống hết chai Coca Cola.

Theo ông ta thấy, Lạc Xuyên cũng không cần thiết phải làm hại ông ta.

Ừm?

Sau khi uống hết một chai Coca Cola, Đại Tế Ti đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

"Hương vị này, rất kỳ quái!"

Kỳ quái?

Một đám hoàng tộc yêu thú lộ vẻ khó hiểu.

"Từ từ, thương thế của ta?"

Rất nhanh chóng, Đại Tế Ti lại thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Bởi vì ông ta phát hiện ra thương thế do phản phệ không ngờ đã hoàn toàn khỏi hẳn chỉ trong ngắn ngủi vài hơi thở.

Ngay cả một ít nội thương trong thân thể mà ông ta không nhận thấy được cũng đều biến mất không thấy đâu nữa.

Trong lòng Đại Tế Ti tràn đầy khiếp sợ.

Hiệu quả chữa thương như thế này, cũng quá khủng bố rồi?

Yêu Tử Yên hứng thú nhìn cảnh tượng này.

Quả nhiên, phản ứng khi mọi người dùng hàng hóa của Khởi Nguyên thương thành, đều không khác nhiều…

Chương 329: Lấy tên là Khởi Nguyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hư gia gia, cảm giác như thế nào?" Yêu Tử Yên cười hỏi.

Một nụ cười tươi hiện lên trên khuôn mặt của Đại Tế Ti: "Thương thế đã hoàn toàn khỏi hẳn. Hơn nữa ta cảm giác thân thể của chính mình chưa bao giờ thoải mái như vậy!"

Nghe nói như thế, những hoàng tộc yêu thú còn lại càng thêm rung động.

Lúc này mới trôi qua bao lâu?

Cũng chỉ mấy hơi thở thôi?

Không ngờ thương thế đã khỏi hẳn?

Chất lỏng màu đen gọi là Coca Cola kia, rốt cuộc là lọ thuốc có cấp bậc gì?

"Đa tạ tiền bối!" Đại Tế Ti trịnh trọng nói lời cảm tạ.

"Hư gia gia, loại Coca Cola này ở trong cửa hàng của ông chủ chỉ bán mười linh tinh."

Lúc này Yêu Tử Yên đã không nhịn được, cố nén ý cười nói.

"Mười linh tinh?"

Đại Tế Ti lẩm bẩm một câu, sau đó khuôn mặt lộ vẻ ngây ngốc.

Loại nước thuốc chữa thương có thể nói là thần vật này chỉ có giá mười linh tinh?

Chắc chắn không phải nói đùa đấy chứ?

Là ta nghe lầm hay là thế giới này quá điên cuồng?

"Ta không nghe nhầm đấy chứ? Coca Cola này chỉ cần mười linh tinh?"

"Đúng vậy, ngươi không nghe nhầm, và chúng ta đều nghe thấy."

"Ta cảm giác ta chưa tỉnh ngủ, ngươi nhéo ta một cái thử xem."

"Ừ, được."

"A! Đau đau đau! Ngươi có thể nhẹ tay hay không…"

Một loạt âm thanh ồn ào từ trong miệng nhóm hoàng tộc yêu thú truyền

đến.

Thân là yêu thú vốn có thiên tính như thế.

Hiện tại đã không có nguy cơ, bọn họ dĩ nhiên là sẽ buông lỏng.

"Hư gia gia, thực ra ông chủ mở một cửa hàng." Yêu Tử Yên ở bên cạnh giải thích.

"Cửa hàng?"

Khuôn mặt của mọi người lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng vẻ mặt của Lạc Xuyên vẫn rất bình tĩnh.

Ừm, sự thật chính là như thế.

Một đám hoàng tộc yêu thú không nói nên lời.

Quả nhiên, nghe đồn những tồn tại có thực lực khủng bố này sẽ có một số sở thích đặc thù.

Sở thích của vị này chắc là mở cửa hàng.

Tuy nhiên loại mở cửa hàng theo cách phá của này thật ra cực kỳ hiếm thấy…

Đối với những ánh mắt kỳ quái này, Lạc Xuyên lựa chọn làm như không thấy.

"Cửa hàng tên gọi là gì?"

"Bán những thứ gì vậy?"

Có người tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Lạc Xuyên hơi vuốt cằm, ý bảo nàng có thể nói ra.

Theo hắn thấy, cái tên Khởi Nguyên Thương Thành được nhiên được truyền bá càng xa càng tốt.

"Tên cửa hàng của ông chủ là Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên cười cười, nói.

Yên tĩnh!

Tình cảnh trong nháy mắt trở nên vô cùng yên tĩnh!

Một cái tên mà thôi, giống như đã xúc phạm vào điều cấm kỵ!

Ở trong mắt của bọn họ đều hiện lên vẻ không thể tin được.

Tất cả mọi người nhìn Lạc Xuyên với vẻ hoài nghi, vô cùng kinh ngạc.

Mơ hồ dường như có âm thanh nuốt nước miếng vang lên.

"Khởi Nguyên? Ta không nghe lầm đấy chứ?"

Sau mười mấy hơi thở, rốt cuộc có âm thanh run rẩy vang lên.

"Đây chính là cái tên cấm kỵ đấy!"

"Lấy Khởi Nguyên làm tên? Vị tiền bối này thật sự ngay cả cấm kỵ cũng không đặt vào trong mắt hay sao…"

Mọi người thấp giọng nói chuyện với nhau, khó nén được rung động ở trong lòng.

Lạc Xuyên không có ý định giải thích.

Tên của Khởi Nguyên Thương Thành, chính là do hệ thống đặt ra.

Cấm kỵ có thể lợi hại đến mức nào, có thể trâu bò như hệ thống hay sao?

Đáp án rất rõ ràng!

Yêu Tử Yên nhìn thấy phản ứng của nhưng yêu thú hoàng tộc này, trong lòng có chút đắc ý.

Có lẽ là bởi vì hiện tại nàng đã trở nanh nhiên viên phục vụ của Khởi Nguyên thương.

“Coca Cola lúc trước, chẳng qua chỉ là một trong các hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành mà thôi."

Lời nói tiếp theo của Yêu Tử Yên vang lên, làm cho mọi người thu hồi suy nghĩ.

Đại Tế Ti hít sâu một hơi, áp chế những suy nghĩ kích động.

Thân phận và thực lực của vị tiền bối này, xem ra còn khủng bố hơn rất nhiều so với những gì ông ta tưởng tượng!

Thời gian kế tiếp, chính là phần giới thiệu của Yêu Tử Yên.

Nghe thấy những cái tên xa lạ không ngừng xuất hiện từ trong miệng của Yêu Tử Yên, hơn nữa hiệu quả có thể nói là nghịch thiên, hô hấp của một đám hoàng tộc yêu thú đều trở nên dồn dập hơn.

Chương 330: Quá mức trùng hợp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Coca Cola, thanh cay, nước khoáng, Quỳnh Tương Lộ...

Những năng lực kỳ lạ ẩn chứa trong đủ loại thương phẩm, đã hoàn toàn phá vỡ nhận thức của bọn họ.

Lại còn có một trò chơi thực tế ảo tên là Tháp Thí Luyện.

Chẳng lẽ, trong đó thật sự ẩn chứa một cái thế giới hay sao?

"Đúng là như vậy." Sau khi nói xong trong một hơi, Yêu Tử Yên cười nói.

Không có người nào trả lời.

Bọn họ đều đang tiêu hóa những tin tức trong lời nói của Yêu Tử Yên.

Răng rắc!

Phanh!

Oanh!

Một động tĩnh kịch liệt bỗng nhiên xuất hiện, thu hút sự chú ý của mọi người.

Không gian phía trên sơn cốc bị xé rách, có hai bóng đen từ trong đó ngã xuống, hung hăng nện lên trên mặt đất.

Sau khi nhìn thấy rõ diện mạo của bóng đen, ngay lập tức có một loạt tiếng kinh hô vang lên.

"Lão Hổ? Hầu tử?"

"Sao hai ngươi có thể đến nhanh như vậy?"

"Thương thế như thế này, nhìn cũng cảm thấy đau..."

Hai bóng đen bỗng nhiên xuất hiện, đúng là Hổ Cuồng và Ma Viên lúc trước.

Hai người vội vã chạy đến đây bằng cách xé rách không gian, cho nên mới có thể tới nơi này nhanh như vậy.

Tuy nhiên cái giá phải trả cũng là cực kỳ thê thảm.

Bộ lông vô cùng hỗn độn, trên thân thể tràn đầy vết thương gớm ghiếc, lúc này bọn họ đã không gian cương khí làm cho bị thương.

Hơn nữa hơi thở cũng cực kỳ uể oải.

"Kẻ địch đâu? Kẻ địch ở đâu?"

"Ông nội hổ của ngươi đến đây! Bọn đạo chích phương nào, có can đảm đánh một trận..."

Bởi vì Ma Viên và Hổ Cuồng vừa mới xuất hiện từ trong khe nứt không gian, cho nên ý thức còn có chút hỗn loạn.

Thế nhưng vẫn không quên nguyên nhân đi đến nơi này —— kẻ địch đến xâm phạm, phải ngăn địch!

Sau khi kêu gào một lúc, hai người rốt cục khôi phục thanh tỉnh.

Bọn họ bỗng nhiên phát hiện, bầu không khí ở nơi này có chút không thích hợp.

Không phải nói có kẻ địch hay sao?

Tình hình sóng yên biển lặng thế này, làm gì có vẻ như là có kẻ địch?

Nhìn dáng vẻ buồn cười của những hoàng tộc yêu thú kia, Hổ Cuồng và Ma Viên chỉ cảm thấy cả người mình có chút nóng lên.

Tuy nhiên có bộ lông ngăn cản, nên thật ra không nhìn thấy…

"Ồ? Ông chủ, ngài đã ở nơi này?"

Hổ Cuồng bỗng nhiên thấy được một bóng dáng quen thuộc, kinh ngạc nói.

Ma Viên cũng chú ý tới Lạc Xuyên, cũng vô cùng kinh ngạc.

Làm sao ông chủ lại ở chỗ này?

"Ông chủ, các ngươi quen biết nhau?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Lạc Xuyên hơi trầm mặc.

Hắn cảm giác mọi thứ có vẻ như quá mức trùng hợp!

Tiếp theo, chính là thời gian giải thích.

Nghe nói khi Hổ Cuồng trên đường chạy tới nơi này gặp được Lạc Xuyên và muốn cướp sạch hắn, Yêu Tử Yên và những hoàng tộc yêu thú này đột nhiên cảm thấy dở khóc dở cười.

Cướp sạch vị tiền bối này?

Hổ Cuồng, ngươi thật sự không thẹn với tên của bản thân mình!

"Tuy nhiên ông chủ thật ra rất khoan hồng độ lượng, không chỉ không so đo, còn thu nhận ta làm vật cưỡi!"

Khuôn mặt của Hổ Cuồng lộ vẻ tự hào.

Quan điểm về tôn nghiêm của hoàng tộc yêu thú quả thật là vô cùng coi trọng.

Tuy nhiên điều đó cũng phụ thuộc vào từng trường hợp!

Lạc Xuyên không chỉ có thực lực vô cùng mạnh mẽ, hơn nữa vừa rồi còn cứu hoàng tộc yêu thú từ bên trong nguy nan.

Cho nên, ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Hổ Cuồng không ngờ mang theo một chút hâm mộ.

Chậc chậc, quả thật là một tên may mắn...

Bởi vì bị thương, Hổ Cuồng và Ma Viên đã uống xong Coca Cola.

Hầu hết vết thương của hai người đích đều ở ngoài da, cho nên hiệu quả của Coca Cola so sánh với Đại Tế Ti lúc trước trông có vẻ cực kỳ rung động.

Miệng vết thương khép lại bằng một loại tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, lông bị tổn thương tróc ra, da lông mới mọc lên.

Hoàn toàn chính là một trường hợp thoát thai hoán cốt!

"Ai, các ngươi có phát hiện hay không, Hổ Cuồng và Ma Viên hình như có điểm gì đó không giống với lúc trước."

"Vừa rồi ta đã phát hiện ra, ta còn tưởng chính mình nhìn lầm rồi..."

Có hoàng tộc yêu thú phát hiện điều gì đó, ngay lập tức khiến cho một loạt âm thanh đồng ý vang lên.

Chương 331: Chúng ta đều thức tỉnh huyết mạch rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hổ Cuồng cười đắc ý: "Ta đã thức tỉnh huyết mạch của Hắc Ám Thiên Hổ rồi!"

Một đám hoàng tộc yêu thú vô cùng kinh ngạc.

Hắc Ám Thiên Hổ, chính là chủng tộc thần thú thời thượng cổ.

Không ngờ Hổ Cuồng lại may mắn như thế thức tỉnh được huyết mạch của Hắc Ám Thiên Hổ?

Quả nhiên là hổ ngốc có phúc của người ngốc!

Ma Viên cũng không cam lòng yếu thế, những đường vân màu đỏ trên cánh tay của hắn ta cũng nở rộ ánh sáng rực rỡ: "Huyết mạch của Đấu Chiến Thánh Viên!"

Bọn họ đã muốn không biết phải nói gì nữa.

Xác suất có liên tiếp hai người thức tỉnh huyết mạch thần thú thật sự là rất thấp!

"Hay là..."

Đại Tế Ti bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, nhìn về phía Lạc Xuyên.

"Hắc hắc, chúng ta đều uống nước khoáng." Hổ Cuồng nở nụ cười thật thà nói thêm.

Mọi người lại càng hâm mộ.

"Khụ khụ, ta cũng thức tỉnh huyết mạch." Yêu Tử Yên nhẹ giọng ho khan một tiếng, chậm rãi nói.

Ở sau lưng của nàng, xuất hiện hư ảnh của một con Cửu Vĩ Yêu Hồ, mang theo một ý tứ cao quý màu tím.

Tử Thiên Hồ, thần thú thượng cổ!

Có thể nhìn thấy rõ ràng, cường độ huyết mạch của Yêu Tử Yên mạnh hơn của Ma Viên và Hổ Cuồng không biết bao nhiêu lần.

Dù sao đó cũng là Thần Tài...

Mọi người đã không biết phải nói gì.

"Tử Yên tỷ, ngươi quen biết ông chủ như thế nào?" Hổ Cuồng tò mò hỏi.

Hắn ta đã biết nguyên nhân tại sao Lạc Xuyên lại ở nơi này, hoàn toàn chính là bởi vì Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên kết bạn với một tồn tại như vậy từ khi nào?

Nghi vấn của Hổ Cuồng, cũng là nghi hoặc ở trong lòng đám hoàng tộc yêu thú.

"Ta là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên cười nói.

"Thì ra là thế."

Mọi người giật mình.

Nói như vậy, xưng hô ông chủ lúc trước đã có thể được giải thích rõ ràng.

Đối với chuyện Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ, thật ra bọn họ cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Cũng bình thường thôi!

Hổ Cuồng còn là vật cưỡi kia kìa!

"Cái kia, ông chủ, chúng ta có thể mua hàng hóa của cửa hàng hay không?" Đại Tế Ti chà xát đôi tay, hỏi.

"Đương nhiên là có thể." Lạc Xuyên gật đầu: "Mặt khác đừng quên một chuyện!"

Đột nhiên, giọng nói của Lạc Xuyên thay đổi.

Đại Tế Ti đột nhiên cảm thấy khẩn trương.

"Coca Cola, mười linh tinh, nhớ phải trả tiền." Lạc Xuyên bình thản nói.

Đại Tế Ti đầu tiên là sửng sốt, sau đó dở khóc dở cười.

Chuyện mười linh tinh, ông chủ ngài vẫn nhớ rõ ràng!

Xì!

Trái lại Yêu Tử Yên, lúc này đã muốn lên tiếng.

Sau khi nhìn thấy khuôn mặt của Lạc Xuyên, ngay lập tức che kín

miệng mình.

Nhưng đôi mắt đã híp lại thành vầng trăng khuyết, cùng với đôi vai đang không ngừng run rẩy, đủ để thấy được tâm tình của nàng như thế nào...

Theo quan điểm của Lạc Xuyên, mười linh tinh cũng là linh tinh đấy!

Làm gì có đạo lý vô duyên vô cớ tặng không!

Đạo lý "Không tích lũy nửa bước, không thể bước đi được ngàn dặm, không thể tích từng dòng nước nhỏ, không thể tạo thành dòng sông lớn", Lạc Xuyên đã hiểu rõ sâu sắc.

"Tỷ tỷ, các ông chủ đều như vậy hay sao?" Vẻ mặt của Yêu Tử Nguyệt có chút quái dị.

"Ừm…" Yêu Tử Yên nghĩ nghĩ, lắc đầu, nói: "Ông chủ chỉ là rất coi trọng quy định, ngày thường rất tốt!"

"À."

Yêu Tử Nguyệt gật đầu qua loa.

Rất rõ ràng, nàng không hoàn toàn tin tưởng lắm...

"Trước mắt chỉ có hai loại hàng hóa."

Lạc Xuyên vung bàn tay lên, một quầng sáng bán trong suốt xuất hiện.

Phía trên có bốn loại hàng hóa.

Tuy nhiên Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng đều đã biến thành màu xám, đã không có tồn kho.

"Có thể tự mình mua. Mặt khác còn có quy định ở phía dưới, các ngươi xem một chút đi."

Sự chú ý của một đám hoàng tộc yêu thú đã bị này quầng sáng trống rỗng xuất hiện này hấp dẫn.

Bọn họ còn chưa bao giờ gặp qua một thứ mới lạ như vậy!

Chương 332: Nội tình! Tuyệt đối có nội tình

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên cũng kinh ngạc.

Đây là một phương thức bán hàng kiểu mới do ông chủ làm ra hay sao?

Lúc này, hai người Ma Viên và Hổ Cuồng đã đảm đương vai trò người hướng dẫn.

Một khỉ một hổ kể lại chuyện đã xảy ra lúc trước, sinh động như thật.

Đương nhiên, một đám hoàng tộc yêu thú đã lắng nghe một cách thích thú…

"Ông chủ, ngài đến chỗ này, Khởi Nguyên Thương Thành thì sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Tạm thời đóng cửa." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên gật đầu.

"Ông chủ, mấy ngày này, tỷ tỷ vẫn luôn ở Khởi Nguyên Thương Thành làm nhân viên phục vụ hay sao?" Yêu Tử Nguyệt tò mò hỏi.

Không thể không nói, diện mạo của hai người Yêu Tử Nguyệt và Yêu Tử Yên thật sự là quá giống nhau.

"Đây là muội muội ta, Yêu Tử Nguyệt." Yêu Tử Nguyệt giải thích.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy giật mình.

Thì ra là thế.

Vừa rồi hắn vẫn tò mò, chẳng qua là không có thời gian để hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu nói: "Ừm."

Về chuyện Yêu Tử Yên bị yêu tăng Vô Tướng đuổi giết, Lạc Xuyên cũng không đề cập đến.

Có điều hắn cảm giác chuyện này đã coi như là quá khứ, nhắc lại cũng không có ý nghĩa gì cả.

Mặt khác Yêu Tử Yên cũng từng đề cập qua với Lạc Xuyên, nơi nàng độ kiếp bị tiết lộ rất có khả năng là có tồn tại phản đồ trong hoàng tộc yêu

thú.

Cho nên, Lạc Xuyên cảm thấy trước hết không nói gì cả thì tốt hơn…

Một đám hoàng tộc yêu thú nghe Hổ Cuồng và Ma Viên kể chuyện, trong mắt tràn đầy hưng phấn.

Hóa ra ở nơi mà chúng ta không biết, đã xảy ra nhiều chuyện có thú vị như vậy!

Những người tu luyện đó đúng là một đám bánh bèo chưa từng nhìn thấy trước đây.

"Hổ Cuồng, ngươi có biết mua như thế nào hay không?" Rốt cuộc, có người không nhịn được.

Tuy nhiên Hổ Cuồng nói còn chưa tận hứng đâu.

Hắn ta không kiên nhẫn nói: "Một lát nữa nói sau! Hiện tại chúng ta đang đến chỗ mấu chốt nhất!"

Mọi người:...

Xem ra tật xấu nói bốc phét của Hổ Cuồng lại tái phát.

Bên kia.

Những người tu luyện đang háo hức đi về phía bầu trời chỗ dị tượng, lúc này hầu hết đều lộ vẻ mặt sững sờ.

Có chuyện gì vậy?

Vừa rồi vẫn còn thấy ngọn lửa ngập trời đấy!

Sao công pháp lại biến mất trong nháy mắt không có nữa?

Hay là đã giao thủ xong rồi?

Thế này cũng quá nhanh đi?

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

"Còn đi nữa không?"

"Đi nữa? Ngươi biết chỗ đó ở đâu không?"

"Không biết..."

Có sự chỉ dẫn của dị tượng, bọn họ thật ra có thể dễ dàng phân biệt phương hướng.

Nhưng hiện tại dị tượng đã biến mất, bọn họ chỉ biết phương hướng

đại khái, cho nên xác suất muốn tìm đến nơi giao chiến cực kỳ bé nhỏ.

Hơn nữa mục đích của những người này, vốn là vì quan sát trận chiến giữa các Tôn Giả.

Bởi vì có thể cảm nhận được rất nhiều điều từ trong đó.

Nhưng hiện tại đã đánh xong rồi!

Bây giờ đi đến đó thì có thể quan sát được cái gì?

Xem đống chiến trường lộn xộn hay sao?

Hầu hết người tu luyện đã dừng bước chân lại, bọn họ phải nghỉ ngơi đợi di tích thượng cổ chân chính xuất hiện!

Bất quá tại đây những người này đích trong lòng, lại cảm giác có chút không thích hợp.

Di tích thượng cổ lần này giống như có điểm đặc biệt so với trước đây!

Chuyện quái dị thật sự là nhiều lắm!

Di tích thượng cổ bình thường thì thường sẽ trực tiếp xuất hiện, nhưng lần này lại xuất hiện hư ảnh đầu tiên.

Hơn nữa tốc độ ngưng thật của hư ảnh cũng rất không bình thường.

Mặt khác, chính là vị cường giả thần bí mở cửa hàng lúc trước.

Chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành, trong thời gian ngắn ngủi đã được lan truyền rộng rãi.

Có người dự đoán, Dược Cốc sẽ có phản ứng gì.

Hơn nữa dị tượng Tôn Giả ra tay này…

Ồ!

Có người sau khi suy nghĩ cẩn thận một phen, đột nhiên hít một hơi khí lạnh.

Di tích thượng cổ lần này có tin tức rất lớn!

Đương nhiên, hầu hết mọi người cho dù nghĩ tới điểm này, cũng sẽ không rời đi.

Cơ duyên ở ngay trước mắt, nào có đạo lý buông tha!

Lòng tham không đủ để rắn nuốt voi, không chỉ là nói mà thôi…

Editor lảm nhảm: Chòi oi cảm ơn đại thần lmhkkk đã đẩy KP cho Thần

Cấp Đại Điếm Trưởng!!! Huynh cứ yên tâm nha, chị beta nhà muội hơi bận xíu nên không ra quá nhiều chương được, chứ chị ấy không ôm con bỏ chợ đâu!!! Cảm ơn huynh đã ủng hộ bọn muội!!! Hôm nay muội bạo thêm 4c nữa nha!!!!

Chương 333: Giấc mộng của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này Hổ Cuồng đã bị gạt sang bên cạnh, bởi vì những hoàng tộc yêu thú này đều đã mất kiên nhẫn.

Làm sao ngươi có thể nói nhiều như vậy?

"Hít! Ta rốt cuộc đã hiểu vì sao vừa rồi vẻ mặt của Đại Tế Ti lại như vậy!"

Có người sau khi uống một ngụm Coca Cola, lập tức cảm thấy kinh ngạc.

"Ta chưa từng nếm qua thứ gì có hương vị như thế này!"

"Thanh cay này cũng không tệ! Vào trong miệng như là nuốt một quả cầu lửa, hơn nữa cảm giác cảnh giới tăng lên thật sảng khoái…"

Những hoàng tộc yêu thú này đã hoàn toàn bị thanh cay và Coca Cola chinh phục!

"Ta nói này, chúng ta ăn trực tiếp như vậy có phải có vẻ không tốt hay không?" Vẫn là có người khá tỉnh táo.

"Làm sao không tốt?"

"Hiệu quả của Coca Cola và thanh cay hoàn toàn có thể dùng làm vật cứu mạng khi gặp phải tình huống nguy hiểm!"

"Ngươi nói đúng là có lý, chỉ là ta không khống chế được bản thân mình, thật sự là quá ngon!"

"Đúng đúng đó!"

"…"

Về số lượng của thanh cay và Coca Cola, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều có nhận thức thống nhất, chính là quá ít!

Rất nhanh chóng, mọi người đã ăn hết những gì họ vừa mua.

"Ông chủ, thật sự mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua những hàng hoá ở phía trên một lần hay sao?" Có hoàng tộc yêu thú mạnh dạn hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Quy định chính là như thế."

"Được rồi."

Tâm tình của mọi người có chút mất mát.

"Nếu đã không còn việc gì, vậy tiếp tục hiến tế đi!"

Nhìn mọi người, Đại Tế Ti nói.

Lạc Xuyên thu hồi quầng sáng, tò mò quan sát tất cả những thứ này.

Đi vào trước tế đàn, linh lực mênh mông từ trong cơ thể Đại Tế Ti trào ra, không ngừng nhập vào trong đó.

Đồng thời, một loạt tiếng nỉ non vang lên, giống như chúng được kết nối với nhau ở nơi kỳ bí.

Một khí tức không thể giải thích được bắt đầu xuất hiện ở trong sơn cốc, có chút kỳ dị.

Ở trong cảm giác của Lạc Xuyên, hư ảnh ở xa phía chân trời đang dần dần trở nên ngưng thật.

Dường như ở trong thời không vô tận, buông xuống thế giới này!

"Tử Yên, nguyên nhân các ngươi triệu hoán di tích thượng cổ này là cái gì?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, trả lời: "Ở trong hoàng tộc yêu thú chúng ta, vẫn lưu truyền một di huấn."

"Di huấn?"

Lạc Xuyên cảm thấy hứng thú.

Loại chuyện có thể nhìn trộm tương lai này, theo hắn thấy vẫn có chút khó thể tin được.

"Đúng vậy." Yêu Tử Yên gật đầu: "Nội dung đại khái chính là thông qua hiến tế triệu hồi di tích thượng cổ, có thể trợ giúp hoàng tộc yêu thú chúng ta khôi phục vinh quang thời thượng cổ!"

Ở thời xa xưa, Thiên Lan đại lục cũng không giống như hiện tại bị nhân loại thống trị.

Có thể nói là yêu thú, nhân tộc cùng với nhiều chủng tộc khác cùng nhau phân chia thiên hạ.

Nhưng là không biết nguyên nhân vì sao, đến bây giờ đã biến thành trường hợp nhân tộc một nhà độc đại.

Vô số chủng tộc, đã bị xoá sổ ở tại trong dòng sông dài lịch sử.

Có lẽ chỉ có ở trong tàng thư các của một số thế lực đứng đầu, mới có bản ghi chép về những bí mật này…

"Ừm."

Lạc Xuyên gật đầu.

Dù sao thì cũng chẳng có quan hệ gì với hắn.

Giấc mộng của Lạc Xuyên chỉ là yên lặng trở thành một ông chủ mà thôi.

Mỗi ngày bán hàng hoá đều có thể mạnh mẽ hơn thì thật tốt.

Cái gì đánh đánh giết giết, căn bản không phải là cuộc sống mà hắn muốn

Về phần những chuyện đã xảy ra bởi vì Lạc Xuyên…

Lạc Xuyên muốn nói một câu, đó cũng không phải là ý định ban đầu của hắn!

Người có tin đều là những chuyện tự tìm tới cửa hay sao…

Khi tiến hành hiến tế, khí tức xung quanh tế đàn lúc ẩn lúc hiện cũng càng ngày càng đậm.

Rốt cuộc, như là đạt tới một điểm giới hạn, cả tế đàn toả ra ánh sáng vô cùng rực rỡ!

Một chùm tia sáng lao thẳng về phía chân trời, chìm vào hư không.

Nối liền với hư ảnh của di tích thượng cổ!

Chương 334: Di tích thượng cổ buông xuống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ầm vang!

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng thiên địa, cả thế giới rung chuyển!

Đây là sự va chạm giữa các căn nguyên của thế giới!

Dị tượng làm người khác ngạc nhiên đập vào tầm mắt của vô số người.

Hiện tại ở trong lòng của bọn họ chỉ có một ý nghĩ —— di tích thượng cổ buông xuống!

Giống như là một tiểu thế giới trống rỗng xuất hiện, hư không đang không ngừng vỡ vụn.

Chỗ giao nhau giữa di tích thượng cổ và thế giới, nhìn qua giống như là hai khu vực khác biệt nhau, nhìn có vẻ cực kỳ quỷ dị!

Sông lớn chảy xuôi, phần cuối cũng chỉ là hư không.

Rừng rậm và dãy núi màu đỏ giao nhau, có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong dãy núi!

Giống như là hai bức hoạ cuộn tròn khác nhau bị khâu lại với nhau, mang theo một loại khác biệt sâu sắc.

Tuy nhiên cảnh tượng trong di tích thượng cổ đã có chút quái dị.

Bầu trời tối tăm màu máu, mặt đất là một đống hỗn độn.

Xa xa nhìn lại, tràn ngập một loại khí tức hủy diệt, hỗn loạn, sụp đổ

"Đây là di tích thượng cổ hay sao…"

Lạc Xuyên hơi nheo mắt lại, thấp giọng thì thào một câu.

Chùm tia sáng dần dần biến mất, tế đàn lại khôi phục dáng vẻ phong cách cổ xưa ban đầu.

Đại Tế Ti thu hồi linh lực, nhìn thấy di tích thượng cổ ở phía chân trời, trong mắt tràn ngập vẻ kích động sâu sắc.

Di tích thượng cổ đã xuất hiện, di huấn đã được bọn họ thực hiện!

"Kế tiếp, chính là đi lên di tích thượng cổ!" Đại Tế Ti hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Đám hoàng tộc yêu thú cũng vô cùng kích động.

"Ông chủ, ngài cũng đi hay sao?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên ở bên cạnh.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đương nhiên."

Hệ thống tuyên bố nhiệm vụ thăng tinh nhiệm vụ, chính là làm cho Lạc Xuyên đi vào di tích thượng cổ bán hàng.

Thật ra không có yêu cầu cụ thể nào, có vẻ hình như là để cho hắn tự do phát huy.

Theo Lạc Xuyên thấy, đây là cái hố bẫy lớn nhất!

Hệ thống đang chờ chính hắn đi tìm tòi và bổ sung vào…

Ai, ngươi không còn là một hệ thống đơn thuần như trước đây nữa.

Trong lòng Lạc Xuyên thở dài một tiếng.

"Có ông chủ ngài đi theo, chắc chắn sẽ không xảy ra sai lầm nào!" Đại Tế Ti cười nói.

"Tử Nguyệt, một lúc nữa ngươi đi theo ta và ông chủ." Yêu Tử Yên dặn dò với Yêu Tử Nguyệt.

"Vâng!" Yêu Tử Nguyệt gật đầu thật mạnh.

Thực lực của Yêu Tử Nguyệt chỉ là Vấn Đạo nhất phẩm, xem như là người yếu nhất ở chỗ này.

Yêu Tử Yên có điều lo lắng, cũng là chuyện bình thường.

"Vậy xuất phát đi!" Đại Tế Ti trầm giọng nói, đi lên tế đàn.

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Đây là để làm gì?

Hiến tế chính mình?

"Ông chủ có điều không biết, tế đàn này ngoại trừ việc có thể kết nối với di tích thượng cổ, cũng có thể trực tiếp truyền tống đến bên trong di tích." Đại Tế Ti giải thích.

Lạc Xuyên trầm ngâm một chút, hỏi: "Ngươi đã thử chưa?"

Đại Tế Ti: ? ?

Ông ta có chút bối rối, trong giây lát không biết nên trả lời như thế nào.

Vì mở ra di tích thượng cổ, bọn họ đã chuẩn bị không biết bao nhiêu năm.

Thí nghiệm thì thật ra không có ai thử qua, ai lại không có việc gì làm nhàn rỗi đến mức nghi ngờ di huấn là thật hay giả…

Nguyên nhân mà Lạc Xuyên hỏi, thực ra là bởi vì trong lòng hắn đã có bóng ma đối với trận pháp truyền tống.

Liên tiếp hai lần đi từ trong trận pháp ra, đều cực kỳ kích thích.

Lạc Xuyên cảm giác, bản thân mình dường như có vẻ không thích hợp để sử dụng trận pháp truyền tống…

Bước nhạc đệm ngắn ngủi trôi qua, Lạc Xuyên vẫn đi lên tế đàn.

Cùng với ánh sáng lóe ra, không gian vặn vẹo, mọi người đều mất dấu vết…

Đoàn người Dược Cốc do Tam trưởng lão dẫn dắt, cưỡi Cửu U Lôi Ưng đi về phía di tích thượng cổ.

Trải qua mấy ngày tiến lên, bọn họ rốt cuộc đi tới một chỗ tụ tập của người tu luyện ở phụ cận di tích.

Trong quá trình Cửu U Lôi Ưng tiến lên, quanh thân nó lóe ra sấm sét, khí thế kinh người.

"Đây là… Cửu U Lôi Ưng?"

"Cửu U Lôi Ưng? Ta từng nghe nói, trong Dược Cốc dường như có một con Cửu U Lôi Ưng."

"Trên lưng của Cửu U Lôi Ưng chắc chính là người của Dược Cốc."

"Cũng không biết, Dược Cốc biết được có người muốn khiêu chiến quyền uy của bọn họ thì sẽ nghĩ như thế nào…"

Chương 335: Phong cách quen thuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cùng với một tiếng ưng kêu rõ to, Cửu U Lôi Ưng từ từ đáp xuống mặt đất.

Cơn cuồng phong khiến cho vô số người tu luyện cũng không khỏi nheo mắt lại, cũng không dám có chút ý kiến phản đối nào.

Đây là chỗ bá đạo của một thế lực siêu cấp!

Đám người Tam trưởng lão, Vệ Diệc từ trên lưng Cửu U Lôi Ưng nhảy xuống, vững vàng hạ trên mặt đất.

Tuy rằng chỉ có mười mấy người, lại mang theo một loại khí tức khiến người ta không thể bỏ qua.

Không giống như lúc trước, Cửu U Lôi Ưng cũng không rời đi một mình, mà hóa thành một nam tử có khuôn mặt lạnh lùng.

"Lão sư, ánh mắt của những người này dường như có chút không thích hợp!" Vệ Diệc đã nhận thấy một chút khác thường, thấp giọng nói.

"Ừm, Vệ Diệc sư huynh nói đúng."

"Làm sao ta thấy khuôn mặt của những người tu luyện này có vẻ như là đang xem kịch vui?"

"Hình như chính là như thế…"

Một loạt tiếng phụ họa vang lên.

Tam trưởng lão nhíu mày.

Lập tức, trong lòng những người tu luyện này đột nhiên cảm thấy nguy.

Tam trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

Khí tức mạnh mẽ chỉ thuộc về cường giả Vấn Đạo viên mãn tỏa ra, linh khí khủng bố trực tiếp hóa thành bàn tay giống như thực chất, tóm một người xui xẻo lại đây.

"Ta hỏi, ngươi đáp." Giọng nói lạnh nhạt của Tam trưởng lão vang lên.

"Vâng vâng."

Người thanh niên đáp lại một cách sợ hãi.

Bởi vì gần với khí tức trên người Tam trưởng lão, khiến cho hắn ta không dậy nổi chút ý nghĩ chống cự nào trong đầu.

Đồng thời, trong lòng hắn ta cũng tràn đầy giận dữ.

Nhiều người nhiều như vậy vì sao lại là hắn ta…

"Lúc trước các ngươi đang nói về chuyện gì?" Tam trưởng lão hỏi.

Sau đó, thanh niên kể lại một cách cung kính.

"Lúc trước, có một vị tiền bối không thể nhìn thấu cảnh giới đi tới nơi này."

"Hắc Hổ vương trong hoàng tộc yêu thú, không ngờ lại trở thành vật cưỡi của hắn!"

Không chỉ Tam trưởng lão, ngay cả đám đệ tử Dược Cốc như bọn Vệ Diệc, đều đều vôn cùng kinh ngạc.

Bọn họ đều nghe thấy danh tiếng của Hắc Hổ Vương, hoàng tộc yêu thú có thực lực Vấn Đạo, thực lực đương nhiên không thể khinh thường.

Nhưng nguyên nhân khiến cho thanh danh của Hổ Cuồng sở dĩ vang dội như thế mới là điều quan trọng nhất.

Bởi vì tên này ngoại trừ cứng đầu, sở thích lớn nhất của hắn ta là cướp bóc người tu luyện!

Hổ Cuồng ỷ vào thực lực và bối cảnh của chính mình, những người tu luyện của hầu hết thế lực trên Thiên Lan đại lục đều đã từng chịu độc thủ.

Tuy nhiên người này từ trước đến nay muốn tiền không cần mạng, hơn nữa da dày thịt béo, đánh không lại thì bỏ chạy, cho nên thật ra không có thế lực nào có thể làm gì được hắn ta…

Cho nên, sau khi nghe thấy Hổ Cuồng trở thành vật cưỡi cho người khác, bọn họ mới kinh ngạc như thế.

"Hắc Hổ Vương trở thành vật cưỡi? Ngươi nói đùa hay sao?" Vệ Diệc nhíu mày.

"Ta nào dám?" Thanh niên suýt chút nữa thì khóc, sau đó chỉ vào những người tu luyện còn lại nói: "Bọn họ đều thấy mà!"

Mọi người đều gật đầu.

"Tiếp tục nói." Giọng nói bình thản vang lên, sắc mặt của Tam trưởng lão vẫn rất bình tĩnh.

Thanh niên nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục nói.

"Sau khi vị tiền bối kia đi vào nơi này, sau đó Thiên Tinh Đại Đế cùng với Bạch Y Thương Thần cũng đi tới nơi này."

Cơ Vô Hối và Bạch lão?

Chiếm cứ địa lợi nên tới rất nhanh!

Tam trưởng lão thầm suy ở trong lòng.

"Lúc đó hai bên dường như có dáng vẻ rất quen thuộc, hơn nữa thái độ của Thiên Tinh Đại Đế và Bạch Y Thương Thần rất là cung kính!"

Tam trưởng lão có chút kinh ngạc.

Có thể khiến cho Cơ Vô Hối cùng Bạch lão đều phải cung kính đối đãi, cường giả thần bí này rốt cuộc là người phương nào?

"Nhưng hành động của vị tiền bối kia có chút kỳ quái, nói chính mình là ông chủ của một cửa hàng."

"Làm sao ta lại có cảm giác có một loại phong cách quen thuộc?" Vệ Diệc không nhịn được oán thầm nói.

"Từ từ." Tam trưởng lão cắt ngang lời của người thanh niên, trong lòng ông ta xuất hiện một suy đoán không thể giải thích được.

Tam trưởng lão có chút không tin tưởng hỏi: "Cửa hàng ngươi đang nói chẳng lẽ là Khởi Nguyên Thương Thành?"

Chương 336: Không ngờ ông chủ cũng đến đây

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này, đến phiên người thanh niên và những người tu luyện ở xung quanh kinh ngạc.

Làm sao mà Tam trưởng lão của Dược Cốc dường như cũng biết dáng vẻ của Khởi Nguyên Thương Thành?

Xem ra tin tức về phương diện này còn thú vị hơn nhiều so với bọn họ suy đoán!

Trong giây lát, một đám quần chúng hóng chuyện đều dựng lỗ tai lên, cẩn thận lắng nghe…

"Đúng vậy!" Người thanh niên áp chế nghi hoặc ở trong lòng, vội vàng đáp.

"Vị tiền bối mà ngươi nói, có phải trông còn rất trẻ, hơn nữa có phần… mặt đơ không cảm xúc?" Suy nghĩ một chút, Tam trưởng lão đưa ra một cái miêu tả để so sánh chuẩn xác hơn.

Vẻ mặt của Vệ Diệc và những đệ tử Dược Cốc này có chút quái dị, muốn cười lại không dám cười.

Mặt đơ…

Hiện tại nghĩ lại, dáng vẻ hình như có vẻ rất ăn khớp…

Cũng không biết sau khi ông chủ biết chuyện này sẽ có vẻ mặt như thế nào?

Nhất định sẽ rất phấn khích đúng không?

Nếu Lạc Xuyên biết Tam trưởng lão miêu tả hắn như thế, trong lòng sẽ nghĩ đến một câu nói không biết có nên nói hay không.

Mặt đơ?

Cái này gọi là lạnh lùng, hiểu không? Hả?

Có lẽ trong tương lai, Lạc Xuyên sẽ biết chuyện đã xảy ra ở nơi này…

Thanh niên gật đầu nói: "Đúng vậy."

"Nói lại cho ta thật cẩn thận về chuyện đã xảy ra ở nơi này. Nếu như có bất kỳ sai lệch nào, ngươi sẽ không muốn biết hậu quả đâu." Tam trưởng lão bình thản nói.

Đây chính là đặc quyền của cường giả!

Mọi người ở đây, căn bản không có cảm giác có chút không ổn nào cả.

Bởi vì Thiên Lan đại lục vốn là một thế giới cường giả vi tôn!

Người thanh niên lau mồ hôi lạnh trên trán một phen, nói với giọng run rẩy.

Nghe đến đoạn bàn tay của Lạc Xuyên vung lên, khi một quầng sáng bán trong suốt ước chừng vài trăm thước xuất hiện, đám người Vệ Diệc không khỏi chép chép miệng.

Ông chủ ra tay thật hào phóng!

"Hàng hóa trên quầng sáng có bốn loại, Coca Cola, thanh cay, Quỳnh Tương Lộ còn có nước khoáng." Thanh niên nói một cách cẩn thận.

Nghe nói như thế, không riêng gì đám người Vệ Diệc, ngay cả hô hấp của Tam trưởng lão cũng trở nên dồn dập hơn.

Hiệu quả của nước khoáng và Quỳnh Tương Lộ được tất cả khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành công nhận là không hợp thói thường.

Nhưng phương thức bán, lại khiến cho bọn họ cảm thấy thật không tốt.

Vì sao phải có giới hạn tồn kho!

Cho nên, khi nghe thấy Lạc Xuyên không ngờ bán nước khoáng và Quỳnh Tương Lộ, Tam trưởng lão bọn họ mới có thể kinh ngạc như thế.

"Hai đồ vật Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng đều có giới hạn tồn kho, mỗi loại chỉ có mười bình." Thanh niên tiếp tục nói.

Lúc này đám người Tam trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra ông chủ vẫn là ông chủ kia.

Tuy rằng Quỳnh Tương Lộ được bán nhiều hơn, nhưng những thứ khác đều không khác nhiều so với ở Khởi Nguyên Thương Thành.

"Tuy nhiên Khởi Nguyên Thương Thành của vị tiền bối kia có rất nhiều quy định." Vẻ mặt của thanh niên có chút bất mãn: "Vì sao mỗi loại hàng

hóa chỉ có thể mua một lần!"

Quả nhiên là phong cách của ông chủ.

"Sau đó thì sao?" Vệ Diệc hiếu kỳ nói.

Người thanh niên tiếp tục kể.

Hắn ta phát hiện những người của Dược Cốc này cũng không phải có dáng vẻ khó ở chung, cho nên cũng dần dần trầm tĩnh lại.

Nguyên nhân sao, cũng có thể nói là có liên quan với Lạc Xuyên.

Ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, có thể nói tất cả khách hàng đều có địa vị ngang hàng.

Bởi vì mặc kệ là người tu luyện cảnh giới Cảm Linh, hoặc là siêu cấp cao thủ cấp bậc Vấn Đạo, Tôn Giả, ở Khởi Nguyên Thương Thành, tất cả đều phải tuân thủ quy định…

Thanh niên kể lại sơ qua một chút hiệu quả sau khi sử dụng của những người tu luyện mua hàng hóa, yêu thú thức tỉnh huyết mạch, người tu luyện phản lão hoàn đồng.

"Sau khi hầu hết mọi người mua xong, vị tiền bối kia lập tức thu hồi quầng sáng, cùng với Ma Viên và Hắc Hổ Vương rời khỏi nơi này." Người thanh niên nói.

"Xong việc của ngươi rồi." Tam trưởng lão nói.

Người thanh niên ngay lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau khi rời đi rất nhanh chóng hòa vào trong những người tu luyện.

Từ đầu tới cuối, hắn ta cũng không dám đề cập đến suy đoán của bọn họ về mối quan hệ giữa Khởi Nguyên Thương Thành và Dược Cốc…

Chương 337: Nhóm khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi thấy thế nào?" Tam trưởng lão nhìn về phía Vệ Diệc.

Vệ Diệc hơi suy nghĩ, trả lời: "Ta cảm giác, ông chủ đi vào nơi này có lẽ là bởi vì trong di tích thượng cổ lần này có chỗ gì đặc biệt."

"Chỉ là với cảnh giới của ông chủ, Thiên Lan đại lục thật sự còn tồn tại cái gì đó có thể hấp dẫn hắn hay sao?"

"A? Nói vậy cũng đúng. Vậy ngươi nói, vì sao ông chủ lại tới nơi này?"

"Làm sao ta biết được…"

Ngay lập tức, một loạt tiếng phản bác vang lên từ các đệ tử của Dược Cốc ở xung quanh.

Cuối cùng, vẫn là Tam trưởng lão lên tiếng, dập tắt trận tranh luận vô nghĩa này.

"Loại cường giả có cảnh giới như ông chủ, tâm tư của họ căn bản không phải là thứ mà chúng ta có thể đoán được." Tam trưởng lão bình thản nói.

"Sư phụ nói đúng." Vệ Diệc đồng ý nói.

Các đệ tử Dược Cốc còn lại cũng phụ họa.

"Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng mỗi ngày đều được làm mới, những cũng không biết có thể gặp được ông chủ hay không." Vệ Diệc nghĩ tới điều gì đó, cảm thán nói.

"Ông chủ đến đây là vì di tích thượng cổ, thời điểm hoàn toàn mở ra, chắc là có thể gặp ở bên trong." Tam trưởng lão suy nghĩ một chút, nói.

Đám người Tam trưởng lão nói chuyện với nhau, nhưng nhìn thấy cảnh tượng này, người tu luyện đang hóng chuyện ở xung quanh đều rất nghi hoặc.

Phản ứng của những người Dược Cốc này rất không thích hợp!

Khởi Nguyên Thương Thành không phải là kẻ địch của Dược Cốc hay sao?

Hiện tại có vẻ như hai bên có quen biết nhau?

Chẳng lẽ suy đoán của bọn họ lúc trước đều là sai lầm?

Trong giây lát, tất cả mọi người đều thấp giọng nghị luận…

Không chỉ có Dược Cốc, còn có Lăng Vân học viện do Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực dẫn đội, Huyền Nguyệt học viện do Hạ Nguyên dẫn đội, Đệ Ngũ Vô Ảnh và Đệ Ngũ Bá Đao của Đệ Ngũ gia tộc, Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị của Dao Trì thánh địa…

Các thế lực trong số các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều lần lượt đi đến phụ cận hư ảnh của di tích thượng cổ.

Dù sao bọn họ đi vào thành Cửu Diệu, ngoại trừ Khởi Nguyên Thương Thành, căn bản nhất chính là di tích thượng cổ!

Hơn nữa Khởi Nguyên Thương Thành ở chỗ này, khi nào đi đều giống nhau.

Nhưng di tích thượng cổ thì khác.

Căn cứ vào kinh nghiệm trước kia, mỗi lần di tích thượng cổ mở ra, bình thường chỉ tồn tại một khoảng thời gian.

Sau khi thời gian chấm dứt, di tích thượng cổ cũng sẽ biến mất.

Hơn nữa cơ duyên trong di tích thượng cổ cũng sẽ được tìm thấy.

Không ai có thể mượn di tích thượng cổ để một bước lên trời, còn có người vừa mới tiến vào di tích thượng cổ lập tức rơi vào vùng đất nguy hiểm trí mạng trực tiếp bỏ mạng…

Nhưng khi mỗi người tu luyện tiến vào di tích thượng cổ đều ôm suy nghĩ rằng bản thân mình nhất định có thể đạt được cơ duyên.

Đây là bản tính của nhân loại, giống như trước lúc rút thưởng đều cảm giác bản mình là thần may mắn…

Mọi người của Lăng Vân học viện cũng cưỡi Xích Kim Huyền Tước tới một chỗ tu tập của những người tu luyện.

Lúc này, chỗ tụ tập có chút rộn ràng, náo nhiệt.

Sự xuất hiện của bọn họ đương nhiên đã gây ra một gợn sóng không lớn không nhỏ.

Tuy nhiên rất nhanh chóng, sự chú ý của bọn họ lập tức chuyển đi.

"Những người này đang làm cái gì? Trông có vẻ náo nhiệt quá!" Cố Vân Hi cố gắng ngắm nhìn.

Chỉ là có nhiều người tu luyện lắm, bên tai tất cả đều là tạp âm, hơn nữa cũng nghe không rõ.

"Lão sư, ta đi nhìn xem!" Tiêu Thành hưng phấn nói.

Nơi mà những người tu luyện tụ tập đối với hắn ta mà nói là chuyện vô cùng mới mẻ.

Trong lòng có tò mò cũng là chuyện bình thường.

"Lão sư, chúng ta cũng đi!"

"Ta cũng đi…"

Lại có mấy đệ tử lên tiếng.

"Có thể, chú ý an toàn của bản thân mình." Mộ Dung Hải Đường dặn dò.

"Lão sư yên tâm đi!" Tiêu Thành cười nói, sau đó chào hỏi mấy người rồi đi.

Chương 338: Di tích thượng cổ, mở ra!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời điểm Xích Kim Huyền Tước hạ xuống, thanh thế có chút kinh người.

Hơn nữa với biểu tượng trên y phục của đám người Mộ Dung Hải Đường, Ứng Vô Cực, thân phận đương nhiên đã được miêu tả sinh động.

Chỉ cần đầu óc của những người tu luyện không có vấn đề, khẳng định sẽ không tìm bọn Tiêu Thành gây phiền toái.

Uy danh của Lăng Vân học viện không chỉ đơn thuần là nói mà thôi…

"Lão sư, ngươi xem bọn họ đang làm cái gì vậy?" Giang Văn Thường nhìn thấy một đám người tu luyện tò mò hỏi.

"Bán đấu giá." Ứng Vô Cực bình thản nói.

Bán đấu giá?

Chúng đệ tử hai mặt nhìn nhau.

"Chẳng lẽ nói, có người tình cờ có cơ duyên chiếm được bảo vật trong di tích thượng cổ?" Sau khi suy nghĩ, Cố Vân Hi đoán.

"Không phải chứ? Hiện tại di tích thượng cổ vừa mới mới xuất hiện, còn chưa mở ra đâu!" Giang Văn Thường phản bác nói.

Mộ Dung Hải Đường cười cười, nói: "Không nên gấp gáp, một lát nữa sẽ biết."

Lúc này, ở trong một đám người tu luyện đang tiến hành bán đấu giá với khí thế ngất trời.

"Hai trăm vạn linh tinh! Đã có người ra hai trăm vạn linh tinh!"

"Còn có ai tăng giá hay không?"

"Đây chính là thần vật có thể tăng tư chất lên! Đã có người thí nghiệm qua, hiệu quả kinh người!"

"Hiện tại chỉ còn một kiện này, bỏ qua là không có nữa rồi!"

"Ta ra ba trăm vạn!"

"Ba trăm vạn linh tinh! Vị đạo hữu này đã ra ba trăm vạn linh tinh!"

"Mọi người, chẳng lẽ các ngươi thật sự muốn bỏ qua cơ duyên trăm năm khó có được một lần này hay sao…"

Mấy người Tiêu Thành chỉ cảm thấy âm thanh phức tạp ùa vào bên tai, đầu óc cảm thấy choáng váng.

Sau khoảng mấy hơi thở, bọn họ mới lấy lại tinh thần.

"Đây là bán đấu giá hay sao?" Tiêu Thành nghe được những lời này, kinh ngạc nói.

"Có vẻ là như vậy."

"Các ngươi là đệ tử của Lăng Vân học viện phải không?" Bên cạnh có người tu luyện hỏi.

"Đúng vậy." Tiêu Thành gật đầu: "Huynh đệ, đây là đang bán đấu giá cái gì vậy?"

Nghe nói như thế, người tu luyện này lập tức cảm thấy hứng thú, vẻ mặt bát quái.

"Các ngươi đã nghe nói về nước khoáng hay chưa? Nó có thể tăng tư chất lên đấy! Có người bằng vận may mua được từ Khởi Nguyên Thương Thành, muốn đổi lấy linh tinh nên mới ủy thác người khác bán đấu giá."

"Ai, đúng rồi, các ngươi chắc là không biết Khởi Nguyên Thương Thành đúng không? Để ta nói cho các ngươi…"

Hơn mười phút sau, khi mấy người Tiêu Thành đi ra, vẻ mặt rất kỳ quái.

"Thế nào?" Cố Vân Hi tò mò hỏi.

Sau đó mấy người Tiêu Thành thuật lại một lần những gì mà người tu luyện kia nói.

Mọi người của Lăng Vân học viện hai mặt nhìn nhau, sắc mặt cổ quái.

"Thật sự không nghĩ tới, ông chủ cũng đến đây." Mộ Dung Hải Đường cảm thán nói.

"Có lẽ di tích thượng cổ lần này, có cái gì đó hấp dẫn ông chủ." Ứng Vô Cực đoán…

Oanh!

Bỗng nhiên, cùng với một tiếng nổ vang chói tai, trời đất mơ hồ chấn động một chút.

Ở phía xa, có một chùm tia sáng xuất hiện, nối liền với hư ảnh của di tích thượng cổ.

Hư ảnh dường như vượt qua vô số thời không, dần dần ngưng thật.

Di tích thượng cổ, mở ra!

Chỗ giao nhau giữa di tích thượng cổ và thế giới như là hai bức tranh vẽ bị ghép lại với nhau.

"Di tích thượng cổ rốt cuộc mở ra!"

Có người tu luyện kinh hô.

Ngay lập tức có những bóng người lao về phía di tích thượng cổ.

Giờ phút này, vô số người đều không thể duy trì bình tĩnh.

"Đi!" Ứng Vô Cực trầm giọng nói.

Mọi người của Lăng Vân học viện lại bước lên trên Xích Kim Huyền Tước.

Cùng với một tiếng kêu rõ to, Xích Kim Huyền Tước bay vút về phía di tích thượng cổ.

Cùng lúc đó, người tu luyện và yêu thú ở xung quanh di tích thượng cổ đều điên cuồng chạy tới.

Ai cũng không muốn làm người bị bỏ lại phía sau, bỏ qua cơ duyên!

Về phần cảnh tượng xơ xác tiêu điều, di tích thượng cổ trung kia mang theo xơ xác tiêu điều, hàm súc ý tứ sụp đổ, trực tiếp bị bọn họ xem nhẹ theo bản năng…

Chương 339: Di tích thượng cổ quái dị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đầu hắn có chút hoảng hốt, dường như là vừa mới tỉnh lại sau giấc ngủ mơ.

Sau khi Lạc Xuyên lấy lại tinh thần, phát hiện bản thân mình đã đặt chân lên một vùng đất màu đỏ sậm.

Trong không khí mang theo một mùi gay mũi, làm cho hắn hơi nhíu mày.

Lạc Xuyên đánh giá xung quanh.

Bầu trời u ám, bốn phía là một loại sắc thái ngột ngạt, nhìn qua có chút áp lực.

Dãy núi nhấp nhô như là thi thể của những người khổng lồ, cây cối cũng cực kỳ quái dị, vô cùng méo mó.

Được thêm BUFF vô địch của hệ thống, Lạc Xuyên có thể cảm nhận được thế giới này tràn ngập một loại khí tức hủy diệt.

Hiện tại vị trí của hắn là một đầm lầy.

Xung quanh là nước bẩn màu đen cùng với nước bùn.

Mơ hồ có thể nhìn thấy có thi cốt màu trắng chìm nổi ở trong đó.

Lạc Xuyên thở dài.

Quả nhiên lại là như vậy.

Nháy mắt tiếp theo, mặt đất dưới chân Lạc Xuyên bất chợt chấn động.

Vô số nước bùn màu đen dâng trào, một sinh vật kỳ dị có diện mạo cực kỳ quái dị lộ ra thân hình.

Nó cũng không hề có dáng vẻ của một sinh vật thiên nhiên nào, giống như đi ra từ trong một cơn ác mộng!

Bề ngoài là nước bùn màu đen không ngừng dâng trào, mang theo một loại khinh nhờn, hơi thở điên cuồng!

Khi nước bùn chảy, mơ hồ có thể nhìn thấy xương trắng bị ăn mòn bên trong.

Sinh vật này vốn không nên tồn tại trên thế giới này!

Sự xuất hiện của nó, giống như chính là khinh nhờn đối với sinh mệnh!

Tiếng gào thét của sinh vật có âm thanh quái dị, giống như có thể trực tiếp đánh sâu vào tinh thần.

Lạc Xuyên cảm giác thực lực của nó chắc là tương đương với Vấn Đạo trung kỳ.

Cũng không biết di tích thượng cổ này có phải chỗ nào cũng có loại quái vật có thực lực này hay không, vậy cũng có chút quá khủng bố.

Đương nhiên, cũng có nhiều khả năng là bởi vì Lạc Xuyên đang quay lưng…

Đối mặt với đòn đánh lén của Vấn Đạo trung kỳ, cho dù là người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo cũng sẽ luống cuống tay chân một trận.

Tuy nhiên thật đáng tiếc, người mà nó đối mặt lại chính là Lạc Xuyên có Buff vô địch.

Ba.

Cùng với một âm thanh thanh thúy, sinh vật tiêu tán theo chiều gió.

Trong mơ hồ, dường như còn có một hơi thở không thể giải thích được cùng biến mất với nó.

Lạc Xuyên cảm giác hắn có thể đặt cho một chiêu lấy mạng của bản thân mình này một cái tên.

Búng tay tử vong cũng rất tuyệt…

Sau khi giải quyết sinh vật quái dị này, Lạc Xuyên cũng không muốn có ý nghĩ ở lại chỗ này nữa.

Bởi vì hoàn cảnh ở đây thật sự rất tồi tệ!

Khiến cho tâm tình của hắn trở nên không tốt.

"Hệ thống, tế đàn truyền tống lúc vừa rồi, là mỗi người đều lập tức truyền tống hay sao?" Lạc Xuyên nghĩ tới điều gì đó, hỏi ở trong đầu.

"Không phải. Vì đảm bảo ký chủ có thể hoàn thành tốt nhiệm vụ thăng sao, hệ thống tiến hành can thiệp đối với việc truyền tống." Giọng nói của hệ thống vang lên.

Lạc Xuyên: …

Ta biết ngay chính là ngươi giở trò quỷ!

Hít sâu một hơi, áp chế xúc động muốn đánh người ở trong lòng, sắc mặt của Lạc Xuyên không chút thay đổi nói: "Ta ra khỏi truyền tống thì rơi ngay ở trên đầu quái vật này, hệ thống, ngươi dám nói chính mình không phải cố ý hay sao?"

Hệ thống: "Điểm kết thúc truyền tống của ký chủ là ngẫu nhiên xuất hiện."

Lạc Xuyên: Ha ha.

Hắn âm thầm giơ ngón giữa với hệ thống ở trong lòng, Lạc Xuyên cũng không có quá so đo.

Cũng không phải là hắn rộng lượng, chủ yếu là hắn không có biện pháp gì đối với hệ thống.

Lạc Xuyên còn cảm giác, hệ thống dường như trở nên càng ngày càng biết lừa gạt hơn…

Bầu trời vẫn luôn u ám, mặt đất có màu đỏ sậm và nâu sẫm.

Lạc Xuyên đã bay trên bầu trời hơn mười phút, cảm giác chính mình đã có chút thấm mệt rồi.

Hơn nữa trong quá trình này, hắn không gặp được một người tu luyện nào.

Phải biết rằng trong những di tích thượng cổ, số lượng người tu luyện bị thu hút mà đến có thể nói là một số lượng đặc biệt khổng lồ.

Thời gian dài như vậy còn không gặp được một người nào, chẳng lẽ cái di tích thượng cổ này quá lớn?

Chương 340: Ngươi có nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không gặp được người tu luyện, kế hoạch bán hàng hóa của Lạc Xuyên không thể thực hiện được.

Lại bay một lúc nữa, rồi hắn hạ xuống mặt đất.

Lạc Xuyên cảm thấy bản thân mình vẫn luôn bay lang thang không có mục đích cũng không phải chuyện tốt.

Vẫn là từ từ chờ rồi nói sau.

Nhỡ đâu những người tu luyện tiến vào di tích thượng cổ phải mất một chút thời gian thì sao?

Không lâu sau, Lạc Xuyên lập tức nhận thấy được có động tĩnh từ xa đến gần truyền đến.

m thanh như sấm, khí thế kinh người.

Đó là một người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo, trong quá trình bay đi, quanh thân có hồ quang lóe ra, sáng rọi một vùng phía chân trời.

Tuy nhiên sắc mặt của hắn ta cũng rất hoảng hốt, bởi vì hắn ta đang lẩn trốn!

Ở phía sau của hắn ta, có ba sinh vật tương tự như những con quái vật mà Lạc Xuyên đã gặp trước đó đang truy đuổi hắn ta.

Sau khi Lạc Xuyên thấy cảnh tượng như vậy, tâm tình đột nhiên trở nên tốt hơn rất nhiều.

Ồ, hóa ra còn có người xui xẻo hơn cả ta…

Khi Lạc Xuyên nhìn thấy hắn ta, người này hiển nhiên cũng phát hiện ra Lạc Xuyên.

Chỉ thấy ánh mắt của hắn ta sáng lên, phương hướng thay đổi, lao thẳng về phía Lạc Xuyên.

Ba sinh vật ở sau lưng hắn ta cũng thay đổi phương hướng, truy đuổi

không bỏ.

Sau khi Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh này, trong mắt xuất hiện một chút lạnh lùng.

Người tu luyện này muốn làm cái gì, hắn đương nhiên đã nhìn ra.

Đơn giản chính là dẫn tai hoạ sang chỗ người khác mà thôi.

Nếu thực lực của Lạc Xuyên không đủ mà nói, khẳng định sẽ bị hắn ta hãm hại đến chết.

Đối với loại người tu luyện này, Lạc Xuyên chỉ có một thủ đoạn để đối phó bọn họ.

Vươn tay phải ra, búng tay tử vong trực tiếp phát động.

Ba.

Cùng với một tiếng giòn vang, thiên địa trở nên thanh tịnh…

Thực ra, Lạc Xuyên cũng không phải là người hiếu sát.

Nếu người tu luyện này không định dẫn họa sang cho hắn mà là cầu viện, Lạc Xuyên khẳng định sẽ không ngồi nhìn.

Đáng tiếc, chính hắn ta lựa chọn con đường chết…

Lạc Xuyên cảm giác, kế hoạch ngồi chờ khách hàng tới cửa chắc là không thể thực hiện được.

Xem ra, phải thực hiện kế hoạch B…

Trong một sơn cốc ở di tích thượng cổ, một khe nứt không gian xuất hiện, một nữ tử từ trong đó xuất hiện.

Nữ tử vốn có chút hoảng hốt, nhưng nàng nhìn thấy cảnh tượng trong sơn cốc, khuôn mặt trở nên trắng bệch.

Chỉ thấy ở phía trước nàng, có một con bọ cạp khổng lồ màu đen có kích thước ước chừng mấy trượng đang từ từ tới gần.

Rất rõ ràng, nơi này là địa bàn của con bọ cạp khổng lồ này.

Nữ tử có thực lực giống với bọ cạp khổng lồ, đều là Quy Nguyên bát phẩm.

Tuy nhiên trong lòng nàng rõ ràng, bản thân mình có khả năng rất lớn sẽ không phải là đối thủ của con bọ cạp khổng lồ này.

Dưới tình huống đơn đả độc đấu, yêu thú chính là chiếm cứ ưu thế tự nhiên.

Nữ tử âm thầm cắn răng.

Trong di tích thượng cổ này, chạy trốn là ý nghĩ không lý trí nhất.

Bởi vì căn bản không biết, trên con đường chạy trốn có thể gặp phải nguy hiểm nào khác hay không.

Ngay khi nữ tử cắn răng chuẩn bị cố gắng thử sức, nàng bỗng nhiên nhìn thấy phía chân trời có một bóng người bay tới.

Lướt qua khoảng không mà đi, đó chính là thủ đoạn mà khi tiến giai Vấn Đạo mới có!

"Tiền bối, ta là người của Hàn Băng Cung, xin ra tay tương trợ!"

Nữ tử la lên.

Lạc Xuyên nghe được âm thanh, bay vút qua.

Cứ cầu viện thành thành thật thật giống như vậy thật tốt, sao cứ phải dẫn tai họa sang người khác…

Vốn song phương đều ở thế giằng co.

Sự xuất hiện bất ngờ của Lạc Xuyên làm cho bọ cạp khổng lồ giống như gặp phải kẻ thù nguy hiểm.

Sau khi thấy rõ diện mạo của Lạc Xuyên, trong lòng nữ tử tràn đầy kinh ngạc.

Thế này cũng quá trẻ đi.

Chuyện tiếp theo xảy ra, lại khiến cho nàng không biết phải nói gì.

Sau khi Lạc Xuyên hạ xuống mặt đất sau, trầm ngâm một chút, nói: "Bằng hữu, ngươi có nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không?"

Nữ tử hơi bối rối.

Khởi Nguyên Thương Thành?

Đó là cái gì?

"Tiền bối, ngài đang nói cái gì vậy?" Nữ tử sửng sốt, hỏi theo bản năng.

Chương 341: Con đường phát tài

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hít!

Lúc này con bọ cạp khổng lồ đã không kiên nhẫn được nữa.

Trong miệng phát ra một tiếng kêu, thân hình cao lớn lao tới.

Kim độc ở đuôi kèm theo một tiếng xé gió, đâm thẳng về phía Lạc Xuyên!

"Tiền bối cẩn thận!"

Nữ tử kinh hãi.

Cùng với một âm thanh thanh thúy giòn tan, thân hình cao lớn của bọ cạp khổng lồ trực tiếp hóa thành tro bụi.

Đối với loại sinh vật chủ động tấn công này, đối mặt với Lạc Xuyên hoàn toàn chính là lao đầu vào chỗ chết.

Nữ tử trợn tròn mắt kinh ngạc.

Từ đầu đến cuối, nàng không nhìn thấy Lạc Xuyên ra tay như thế nào.

Chỉ một cái búng tay đã có uy lực như thế, vị tiền bối này đã đạt tới cảnh giới nào rồi?

Sau khi lấy lại tinh thần, nữ tử trịnh trọng nói lời cảm tạ: "Tại hạ Hàn Yên Vũ của Hàn Băng cung, đa tạ tiền bối ra tay tương trợ."

Bất kể thế nào, vị tiền bối này đã cứu nàng.

Lạc Xuyên không để ở trong lòng, đối với hắn mà nói, đây chỉ là tiện tay mà thôi.

"Không biết Khởi Nguyên Thương Thành mà tiền bối vừa đề cập tới là cái gì?" Hàn Yên Vũ bỗng nhiên nghĩ tới câu hỏi của Lạc Xuyên lúc trước, khó hiểu hỏi.

Vẻ mặt của Lạc Xuyên rất nghiêm túc: "Thực ra, ta là một ông chủ, tên cửa hàng là Khởi Nguyên Thương Thành."

Hàn Yên Vũ: ? ?

Nàng sửng sốt một chút, vẻ mặt không thể tin được.

Cửa hàng?

Ông chủ?

Như thế nào nghe có vẻ rất không đáng tin cậy?

Hàn Yên Vũ cười khổ một chút, nói: "Tiền bối, chẳng lẽ ngài đang nói đùa hay sao?"

Lạc Xuyên lắc đầu.

Hàn Yên Vũ muốn nói cái gì đó, trong nháy mắt tiếp theo lại mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì ở trước mặt của nàng, xuất hiện một quầng sáng bán trong suốt, cực kỳ bắt mắt…

Hơn mười phút sau, Hàn Yên Vũ đứng một mình ở tại chỗ.

Ở trong tay nàng, có một chai Coca Cola và một gói thanh cay.

Giọng nói của vị tiền bối kia vẫn còn quanh quẩn bên tai.

"Nếu về sau có cơ hội mà nói, có thể đến thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc, Khởi Nguyên Thương Thành ở nơi đó."

"Khởi Nguyên Thương Thành sao? Ta nhất định sẽ đi!"

Hàn Yên Vũ thấp giọng lẩm bẩm.

"Tuy nhiên thật đáng tiếc, không có Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng."

"Hơn nữa theo như lời của vị tiền bối kia, Khởi Nguyên Thương Thành còn có mì ăn liền thể tăng tốc độ tu luyện lên, rồi Tháp Thí Luyện, còn có thể trải nghiệm cảnh tượng chiến đấu của tuyệt thế cường giả…"

Tuy rằng không được thử nghiệm hiệu quả của nước khoáng và Quỳnh Tương Lộ, nhưng Hàn Yên Vũ cảm giác, với thực lực của vị tiền bối kia, căn bản không phải hãm hại chính mình…

Sau khi Lạc Xuyên rời đi, tâm tình rất tốt.

Hắn cảm giác bản thân mình dường như đã tìm được một con đường làm giàu.

Dựa theo loại tiến độ này mà xem, thời điểm tên tuổi của Khởi Nguyên Thương Thành truyền khắp cả Thiên Lan đại lục sẽ không còn xa nữa…

Di tích thượng cổ được mở ra lần này không chỉ rất quỷ dị, mà còn đặc biệt nguy hiểm.

Đây là sự thật mà sau khi những người tu luyện này phát hiện ra sau khi tiến vào di tích thượng cổ.

Hơn nữa, trong di tích còn có rất nhiều quái vật giống như nước bùn này.

Thực lực của những con quái vật này cũng không giống nhau, có tương đương với Cảm Linh, có một số mạnh hơn, thậm chí có con có thực lực sánh ngang Vấn Đạo viên mãn!

Lúc này, rất nhiều người tu luyện đã có chút hối hận.

Chính mình vì sao không có việc gì nhàn rỗi đến di tích thượng cổ tìm cơ duyên?

Thành thành thật thật tu luyện để mạnh mẽ hơn thì không an toàn hơn hay sao?

Tuy nhiên cũng có một số người tu luyện cảm giác chính mình gặp được chuyện tình không hợp lẽ thường.

Khi sinh mệnh gặp phải nguy hiểm, sẽ trùng hợp gặp được một người tu luyện lăng không lướt đi.

Chỉ cần thành thành thật thật cầu viện, người tu luyện kia sẽ ra tay tương trợ.

Đồng thời, sẽ hỏi một vấn đề.

"Bằng hữu, ngươi có nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không?"

Sau đó, chính là thời gian bán hàng hóa.

Sau khi nhìn thấy giới thiệu về Quỳnh Tương Lộ và Coca Cola trên quầng sáng, những người này tất nhiên sẽ mua.

Nhiều nhất cũng chỉ là một trăm linh tinh, có đắt hay không?

Chương 342: Cây Thế Giới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đồng thời, ở trong lòng của bọn họ còn có nghi hoặc và tò mò sâu sắc.

Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc là gì?

Thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc, sau khi rời khỏi di tích thượng cổ, nhất định phải đi ra ngoài nhìn xem…

"Hình như di tích thượng cổ lần này, có chút không bình thường!" Liễu Như Ngọc nhìn thấy thi thể khổng lồ của sinh vật quái dị phía trước mặt, nhíu mày nói.

Đây đã là con quái vật thứ hai mà hai người gặp phải.

Hơn nữa càng tiến vào sâu trong di tích, thực lực của những con quái vật này dường như lại càng mạnh hơn.

Liễu Như Mị có chút trầm ngâm: "Ta dường như đã nhìn thấy dáng vẻ của những con quái vật này trong một quyển sách cổ ở thánh địa."

"Hả? Tỷ tỷ, chẳng lẽ ngươi biết?" Liễu Như Ngọc kinh ngạc nói.

Liễu Như Mị nhíu mày suy nghĩ: "Trí nhớ có chút mơ hồ, dường như đám quái vật này có liên quan đến một kiếp nạn thời thượng cổ…"

Đột nhiên, Liễu Như Mị trợn to hai mắt, trong đôi mắt xuất hiện vẻ kinh hãi, dường như nghĩ tới chuyện gì cực kỳ khủng bố.

Có thể làm cho cường giả Vấn Đạo viên mãn cảm thấy kinh hãi, đủ để thấy được sự khủng bố của nó.

Vẻ mặt của Liễu Như Mị thay đổi kịch liệt, cũng làm cho trong lòng Liễu Như Ngọc cảm thấy kinh ngạc.

Nàng dò hỏi với vẻ lo lắng: "Tỷ tỷ, ngươi không sao chứ?"

Liễu Như Mị hít sâu một hơi, nàng nhìn thế giới mang theo khí tức hủy diệt này, trầm giọng nói: "Nếu thật sự giống như ta nghĩ, chỉ sợ di tích thượng cổ lần này chính là kiếp nạn của Thiên Lan đại lục!"

Lúc này Liễu Như Ngọc cũng rất kinh ngạc.

Kiếp nạn của Thiên Lan đại lục?

Rốt cuộc trong đó có bí ẩn gì?

Liễu Như Ngọc hỏi, Liễu Như Mị lại ngậm miệng không nói, dường như là nàng ta đang kiêng kị cái gì…

Có rất nhiều người tu luyện tiến vào di tích thượng cổ, ngược lại, cũng có rất nhiều người tu luyện gặp phải nguy hiểm.

Tương tự, tốc độ của Lạc Xuyên cũng rất nhanh.

Trong một ngày ngắn ngủi, trong lòng hàng chục người tu luyện đã tràn ngập khát khao đối với Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên bay ở giữa không trung, trong lòng có một loại cảm giác tự hào…

Bỗng nhiên, Lạc Xuyên ngừng lại.

Rất hiếm thấy, trong mắt của hắn xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Nhìn theo ánh mắt của hắn, phía trước là một bình nguyên màu đỏ mênh mông vô bờ.

Nhưng ở trong bình nguyên, lại có một cái cây đang sinh trưởng.

Kích thước của cây to lớn đến mức đã không thể diễn tả một cách đơn giản bằng lời.

Nói là che khuất bầu trời che lấp mặt trời, cũng không quá một chút nào!

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới thần thoại Bắc u ở trên địa cầu, cây Thế Giới ở trong đó, chỉ sợ cũng không hơn gì cái cây này.

Hơn nữa ở khoảng cách xa như thế, Lạc Xuyên có thể cảm nhận được khí tức bao la như biển cả từ cái cây khổng lồ này truyền tới.

Khí tức này đã hoàn toàn vượt xa Tôn Giả!

Đây cũng là sinh linh có cấp bậc Thánh Nhân đầu tiên mà Lạc Xuyên nhìn thấy ở trên Thiên Lan đại lục.

"Hệ thống, cây này gọi là gì?" Lạc Xuyên hỏi ở trong lòng.

Giọng nói của hệ thống vang lên: "Cây Thế Giới."

Lạc Xuyên kinh ngạc.

Không ngờ cái tên này giống như chính mình nghĩ?

"Tuy nhiên cây Thế Giới này thoạt nhìn có vẻ không quá thích hợp!" Lạc Xuyên hơi nhíu mày.

Ở trong cảm giác của hắn, cây Thế Giới có uy lực không gì sánh được này, hiện tại lại tràn ngập một loại khí tức hủy diệt, hỗn loạn.

Trong thần thoại, cây Thế Giới chính là căn cơ của một thế giới.

Tuy rằng không biết cây Thế Giới này có giống với cây trong thần thoại hay không, nhưng chỉ riêng khí tức đã rất không thích hợp.

Giống như là…

Bị một thứ gì đó làm ô nhiễm.

Liên tưởng đến thế giới tràn ngập khí tức hủy diệt này, còn có những dạng sống giống như quái vật gặp ở ven đường.

Lạc Xuyên cảm giác bản thân mình hình như đã phát hiện một việc gì đó khủng khiếp…

Chương 343: Thế giới bị ăn mòn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn thấy cây Thế Giới, trong lòng thầm suy nghĩ.

Hắn đang nghĩ cách xử lý thứ này như thế nào…

Đoàn người hoàng tộc yêu thú đang bay nhanh ở trên bầu trời.

Bọn họ khác với Lạc Xuyên, có phương hướng chính xác.

Lạc Xuyên hoàn toàn là đánh bậy đánh bạ nên tới được chỗ của cây Thế Giới.

Những hoàng tộc yêu thú này, hiển nhiên là biết được đường đi trong di tích thượng cổ.

Về phần vì sao Lạc Xuyên không biết —— bởi vì hắn đã quên hỏi…

Hơn nữa khoảng mấy chục người có cảnh giới Vấn Đạo bay phía trên bầu trời, động tĩnh cũng không phải là lớn bình thường.

Hầu hết người tu luyện tiến vào di tích thượng cổ đều chú ý tới.

Vốn mọi người còn có chút nghi hoặc, rằng thời điểm di tích thượng cổ mở ra, cũng không nhìn thấy mấy yêu thú có thực lực mạnh mẽ.

Phải biết rằng trong dãy núi Cửu Diệu, thực lực tổng thể của yêu thú chính là không thể nghi ngờ.

Hiện tại, vấn đề này đã được làm sáng tỏ.

Hóa ra những hoàng tộc yêu thú có thực lực mạnh mẽ này lại cùng nhau tiến vào di tích thượng cổ…

Sau khi tự hỏi trong chớp mắt, những người tu luyện này lập tức đưa ra quyết định.

Đi theo hoàng tộc yêu thú!

Bởi vì có vẻ như mục tiêu của những hoàng tộc yêu thú này rất rõ ràng, đi theo bọn họ nhất định sẽ tìm được cơ duyên…

Tuy nhiên nếu cẩn thận quan sát, sắc mặt của mỗi một người hoàng tộc yêu thú đều rất nghiêm túc và nặng nề.

"Xem ra này thế giới này sắp bị Thâm Uyên ăn mòn hoàn toàn rồi." Nhìn thấy cảnh tượng ở xung quanh, Đại Tế Ti trầm giọng nói.

"Hư gia gia, Thâm Uyên thật sự đáng sợ như vậy hay sao?" Yêu Tử Yên do dự một chút, vẫn không nhịn được hỏi.

Đây cũng là câu hỏi trong suy nghĩ của những hoàng tộc yêu thú còn lại.

Bọn họ chỉ có thể cảm giác được, khí tức trong di tích thượng cổ rất không thoải mái.

Giống như là thế giới này bài xích, chán ghét mọi thứ…

"Phải trải qua thời thượng cổ, các ngươi mới có thể hiểu được sự khủng bố của Thâm Uyên." Đại Tế Ti thở dài.

Ông ta dường như nhớ lại điều gì đó, trong ánh mắt hiện lên một tia sợ hãi.

Ngay cả cường giả cấp bậc Tôn Giả cũng cảm thấy sợ hãi, đủ để thấy được này chỗ khủng bố của nó!

Sau khi trầm mặc một lúc, Yêu Tử Yên thở dài: "Không biết ông chủ đang ở nơi nào."

Yêu Tử Yên cảm giác có chút kinh ngạc đối với việc Lạc Xuyên không xuất hiện ở trong di tích thượng cổ cùng với bọn họ.

Nhưng thật ra nàng cũng không lo lắng một chút nào.

Với thực lực của ông chủ, đừng nói là di tích thượng cổ, cho dù là thế giới này cũng không sẽ có cái gì có thể uy hiếp được đến hắn.

Yêu Tử Yên có một sự tin tưởng không thể giải thích được đối với Lạc Xuyên…

Tên tuổi của Khởi Nguyên Thương Thành đã được lan truyền rộng rãi sau khi thực hiện kế hoạch B của Lạc Xuyên.

Hiện tại một số người tu luyện đã thay đổi phương thức chào hỏi sau khi gặp người quen biết.

"Ngươi có nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không?"

"Khởi Nguyên Thương Thành? Ta có nghe nói ở bên ngoài. Ông chủ kia bán thanh cay, Coca Cola và vân vân, cái tên rất kỳ quái."

"Đúng vậy đúng vậy! Chính là nó! Hiện tại vị tiền bối này cũng tiến vào di tích thượng cổ!"

"Ồ? Thật không?"

"Hơn nữa, vị tiền bối này còn thường xuyên ra tay cứu trợ người lâm vào hiểm cảnh. Hắn cũng không cần báo đáp gì cả, chỉ là để bán hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Ừm… Vị tiền bối này, đúng là có cá tính…"

…

Những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đi vào di tích thượng cổ cũng đều nghe nói đến sự tích vinh quang của Lạc Xuyên.

Không ngoài dự đoán, sắc mặt của mỗi người bọn họ đều cực kỳ cổ quái.

"Đây đúng là tác phong của ông chủ." Hạ Nguyên không hề để ý đến hình tượng của mình, cười ha ha ngay trước mặt đệ tử.

Sau khi Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị nghe thấy những lời này, vẻ mặt đều có chút dở khóc dở cười, cũng làm cho tâm tình trầm trọng của hai người trở nên thoải mái hơn rất nhiều.

Có ông chủ ở trong này, chắc là sẽ không xuất hiện vấn đề gì lớn cả.

Về phần Bạch lão và Cơ Vô Hối, hiện tại hai người đang vội vàng tìm kiếm Lạc Xuyên…

Chương 344: Hư không, Thâm Uyên, trật tự

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Rời khỏi nơi này…"

"Ta sắp không khống chế được nữa…"

Đột nhiên, một loạt tiếng thì thầm vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Hắn đánh giá cây Thế Giới.

m thanh lúc trước giống như là từ phía trên truyền đến.

"Hệ thống, có thể kiểm tra tin tức của cây Thế Giới hay không?" Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên hỏi.

Vốn Lạc Xuyên ôm suy nghĩ bị hệ thống tàn nhẫn cự tuyệt.

Dù sao hệ thống làm loại chuyện này cũng không phải lần một lần hai…

Nhưng lần này lại ngoài dự đoán của Lạc Xuyên, không ngờ hệ thống thật sự không từ chối.

"Có thể." Hệ thống đáp ngắn gọn.

Sau đó, ở trong tầm mắt của Lạc Xuyên, lập tức nhìn thấy bên cạnh cây Thế Giới xuất hiện một khung hình nhỏ.

Tương tự như thông tin nhân vật trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện…

"Cây Thế Giới.

Cảnh giới: Thánh Nhân sơ cấp.

Trạng thái: Bị Thâm Uyên xâm nhiễm, thiếu sinh cơ, thần thức bị hao tổn…

(Sinh mệnh bị đe dọa, đề nghị lập tức cứu chữa.)"

Lạc Xuyên nhìn thấy tin tức phía trên, âm thầm chép miệng.

Có hơn một chục nhắc nhở màu đỏ ở trên cột trạng thái.

May mắn là cây Thế Giới có sức sống mãnh liệt.

Lạc Xuyên cảm giác nếu là những sinh linh khác ở trong trạng thái như

thế này, chỉ sợ đã chết từ lâu…

Tuy nhiên cũng phải nói lại, Thâm Uyên xâm nhiễm, đó là cái gì?

Lạc Xuyên nghi hoặc, sau đó đưa ra nghi vấn của bản thân mình.

"Hệ thống, cái gì là Thâm Uyên?"

Hệ thống: "Hư không tối cao, cội nguồn của vạn vật bắt đầu từ hư không."

Lạc Xuyên: ? ?

Cái quái gì thế?

Lạc Xuyên nhẹ giọng ho khan một tiếng, nói: "Hệ thống, nói cái gì mà ta có thể nghe hiểu."

Hệ thống hơi trầm mặc.

Không biết vì sao, Lạc Xuyên luôn cảm giác hệ thống dường như khinh thường hắn…

"Ký chủ có thể hiểu một cách đơn giản là, thế giới bắt nguồn từ hư không, tương đương với một mặt của Trật Tự." Hệ thống nói.

"Vậy Thâm Uyên thì sao?"

"Thâm Uyên, chính là thứ làm cho Trật Tự hỗn loạn, một mặt của hủy diệt."

Lạc Xuyên đã hiểu một chút ý tứ của hệ thống: "Nói cách khác, Trật Tự và Thâm Uyên thực ra là đối lập với nhau. Mọi thứ được hình thành trong hư không đều có xu hướng một lần nữa hóa thành hư không."

"Ký chủ có thể hiểu như vậy."

Lạc Xuyên cảm giác đầu mình hơi đau.

Về di tích thượng cổ, một sự tình thời kì thượng cổ, dường như được kết nối với nhau bằng những sợi dây vô hình…

"Ông chủ!"

Trong lúc Lạc Xuyên đang tự hỏi, một giọng nói đầy vui mừng từ xa truyền đến.

Nhìn theo phương hướng giọng nói truyền đến, Lạc Xuyên nhìn thấy một đám yêu thú và người tu luyện đang chậm rãi đi về chỗ hắn…

Nói thật, Lạc Xuyên hơi kinh ngạc khi nhìn thấy trận thế này.

Điều Lạc Xuyên tò mò chính là làm sao bọn họ lại đi cùng nhau…

Đương nhiên, những người này phát hiện cây Thế Giới nối liền với thiên địa ở phía xa, lập tức vang lên những tiếng kinh hô.

"Ồ! Một cái cây thật lớn!"

"Đừng đùa chứ? Không ngờ trên thế giới còn có dạng sống như thế này?"

"Chẳng lẽ cái cây này, chính là trung tâm của di tích thượng cổ này hay sao…"

Vô số người gắt gao nhìn chằm chằm cây Thế Giới, vẻ mặt rung động.

Chỉ cần nhìn thấy cây Thế Giới, sẽ có một loại cảm giác chuyến đi này của bọn họ là đáng giá…

"Khí tức khủng bố như thế, ta cảm giác bản thân mình như là một con kiến!" Lại có một người tu luyện Vấn Đạo kinh hãi lên tiếng.

Theo đạo lý mà nói, nhiều người chậm rãi di chuyển ở trong di tích thượng cổ như vậy, động tĩnh đương nhiên là không nhỏ.

Nhiều người lực lượng lớn, cũng áp dụng ở trong di tích thượng cổ.

Thường thường những quái vật vừa mới lộ diện, đã bị công kích đầy trời bắn cho thành tro bụi.

Quái vật cảnh giới Vấn Đạo cũng không ngoại lệ, bởi vì trong đám người còn có hoàng tộc yêu thú cảnh giới Tôn Giả…

Chương 345: Như những ngôi sao rực rỡ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tổ Thụ!"

Đại Tế Ti thất thanh nói, vẻ mặt cực kỳ kích động.

Mục đích hoàng tộc yêu thú bọn họ mở ra di tích thượng cổ chính là Tổ Thụ!

Thông tin này chỉ có Đại Tế Ti mới biết!

Tổ Thụ là chỗ dựa lớn nhất của hoàng tộc yêu thú bọn họ trong thời kỳ thượng cổ.

Tuy nhiên bởi vì nguyên nhân nào đó lại lưu lạc ở trong di tích thượng cổ.

Cho nên, hoàng tộc yêu thú mới lên kế hoạch không biết bao nhiêu, chỉ vì triệu hồi di tích thượng cổ, nghênh đón sự buông xuống của Tổ Thụ.

Nhưng hiện tại xem ra, mọi thứ dường như có vẻ đã vượt qua tầm kiểm soát của bọn họ.

Bởi vì trạng thái của Tổ Thụ nhìn qua thật sự là rất quỷ dị.

Có hoa văn màu đen chuyển động trên nhánh cây và lá của cây Thế Giới.

Hoa văn kia cực kỳ quỷ dị, như thể có sinh mệnh vậy.

Nếu thật sự phải dùng từ để hình dung mà nói, giống như là hoa văn trên người ma quỷ, tràn ngập hơi thở hủy diệt, điên cuồng!

"Ông chủ, sao ngài lại đến đây một mình?" Yêu Tử Yên bay lại gần, hỏi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, trả lời: "Ta cảm giác chỗ này có điều gì đó không thích hợp, cho nên đến xem trước."

Không thể không nói, cây Thế Giới sinh trưởng ở chỗ này, quả thật là rất dễ thấy.

Một đám hoàng tộc yêu thú đều vây quanh bên người Lạc Xuyên, đương nhiên là thu hút sự chú ý của mọi người.

Lúc này bọn họ bỗng nhiên phát hiện, người thanh niên này nhìn qua có vẻ quen thuộc.

"Hắn chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành!" Có người được Lạc Xuyên cứu trước đó nhận ra hắn.

"Nhìn qua cũng có vẻ quá trẻ đấy?"

"Ngươi biết cái gì? Nghe nói một số người tu luyện đã có thể tự chủ khống chế diện mạo của bản thân, bề ngoài hơi trẻ tuổi thì kỳ quái hay sao?"

"Ta cảm giác ngươi nói có đạo lý…"

Một loạt tiếng ồn ào vang lên, những người tu luyện này đã nhận ra thân phận của Lạc Xuyên.

Rất nhiều người đều vô cùng kinh ngạc, bởi vì diện mạo của Lạc Xuyên thật sự là vượt ngoài dự đoán của bọn họ.

Hóa ra ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành thần bí lại trẻ tuổi như vậy!

Đương nhiên, trong những người tu luyện này cũng có rất nhiều khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đều là những gương mặt quen thuộc.

"Đó là… Ông chủ?" Liễu Như Ngọc kinh ngạc nói.

Liễu Như Mị cười nói: "Xem ra ông chủ đã phát hiện sự khác thường của thế giới này từ lâu, vì vậy không cần phải lo lắng nữa."

Lăng Vân học viện, Huyền Nguyệt học viện, Cơ Vô Hối, Bạch lão và nhiều người khác đều phát hiện ra Lạc Xuyên, trong lòng bọn họ đều thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, sau khi tiến vào trong di tích thượng cổ, bọn họ còn có chút hối hận.

Bởi vì di tích thượng cổ này không chỉ thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị, mà ngay cả cơ duyên đều không nhìn thấy đâu cả.

Chỉ có thiên địa bị tan vỡ, sinh vật quái dị không biết ẩn nấp ở chỗ nào cùng với loại quái vật giống như được tạo thành bởi nước bùn màu đen và

hài cốt…

Hàn Yên Vũ nhìn thấy Lạc Xuyên, cùng với Yêu Tử Yên thu hút vô số ánh mắt bên cạnh hắn.

Ở chỗ sâu trong đôi mắt xuất hiện một tia ngưỡng mộ khó có thể nhận ra.

Tuy nhiên ở trong lòng của nàng cũng tự mình hiểu lấy…

"Sư huynh, ngươi xem! Đó là ông chủ!" Trong đám người, Trần Y Y mừng rỡ nói.

"Biết biết, ta đã nhìn thấy." Nhìn thấy Trần Y Y với vẻ mặt hưng phấn, Trần Mặc trả lời một cách bất đắc dĩ.

Trong lần thăm dò di tích thượng cổ ngắn ngủi này, hai người đã hơn một lần gặp phải nguy cơ.

Tuy nhiên cũng may có Quỳnh Tương Lộ và Coca Cola, cuối cùng mới có thể bình yên vô sự.

Hiện tại trong lòng Trần Mặc đã tự hỏi, cơ duyên theo như lời sư phụ nói rốt cuộc có liên quan với di tích thượng cổ hay không.

Sự xuất hiện của Khởi Nguyên Thương Thành, giống như là một ngôi sao sáng rực rỡ.

Chiếu sáng vạn trượng, thu hút ánh mắt của mọi người.

Những người tu luyện này đều đang chứng kiến, ngôi sao này rốt cuộc sẽ tiếp tục lóe sáng.

Hay là giống như sao băng bình thường, chỉ lướt qua…

Chương 346: Tìm đường chết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tổ Thụ?" Lạc Xuyên nghe lời nói của Đại Tế Ti, nghi hoặc nói: "Ngươi đang nói về cây Thế Giới?"

Đại Tế Ti sửng sốt.

Ông ta tự hỏi một chút, Tổ Thụ quả thật là có một cái xưng hô như vậy, gật đầu nói: "Đúng vậy."

Lúc này, Lạc Xuyên gần như đã hiểu được mục tiêu của hoàng tộc yêu thú, chính là cây Thế Giới.

Tuy nhiên xem ra kế hoạch của bọn họ sợ là phải chết non.

Bởi vì trạng thái của cây Thế Giới, thấy thế nào cũng có dáng vẻ không thích hợp lắm.

Từ vẻ mặt nghiêm túc của Đại Tế Ti kia là có thể thấy được một phần…

"Thời thượng cổ, bộ tộc yêu thú có Tổ Thụ tọa trấn, uy thế vô song, là một trong những chủng tộc có thực lực mạnh mẽ nhất trên Thiên Lan đại lục." Đại Tế Ti nói.

"Nhưng lại có một thảm họa không thể giải thích được quét qua Thiên Lan đại lục, căn bản không có thế lực nào có thể may mắn còn tồn tại sau thảm họa. Cuối cùng vẫn là vô số thế lực liên thủ mới khó khăn lắm vượt qua được hạo kiếp."

"Tổ Thụ đại nhân vì muốn kéo dài sự sinh tồn cho bộ tộc yêu thú, mang theo thế giới này lựa chọn tự mình trục xuất."

Nhóm hoàng tộc yêu thú đều cẩn thận lắng nghe, loại bí mật thời thượng cổ này rất khó được nghe.

Lạc Xuyên suy nghĩ ở trong lòng.

Hóa ra cây Thế Giới là vì muốn đuổi Thâm Uyên đi, mới lựa chọn trục xuất cùng thế giới này.

Mà di huấn trong hoàng tộc yêu thú có nói sau khi Tổ Thụ trở về có thể dẫn dắt hoàng tộc yêu thú trở lại huy hoàng thời thượng cổ, cho nên mới phát sinh tất cả những chuyện này.

Bây giờ nhìn lại, quyết định của cây Thế Giới thời thượng cổ là chính xác.

Bởi vì hiện trạng của thế giới này chính là minh chứng tốt nhất.

Nhưng hiện tại xem ra, cây Thế Giới hiển nhiên đã đánh giá cao chính mình.

Trạng thái bị Thâm Uyên xâm nhiễm, chính là minh chứng tốt nhất!

Lạc Xuyên cảm giác, nếu lần này không có mình ở đây mà nói, hoàng tộc yêu thú đã chơi một ván lớn…

Đột nhiên, một âm thanh hỗn loạn xuất hiện, khiến cho bọn họ chú ý.

Lạc Xuyên nhìn một cách kinh ngạc, không ngờ có người tu luyện lao về phía cây Thế Giới với vẻ mặt phấn khích.

"Ha ha! Đây là cơ duyên của ta! Đừng tranh với ta!"

"Cơ duyên dành cho người hữu duyên!"

"Tốc độ của ai nhanh hơn, đó chính là người hữu duyên…"

Hoàng tộc yêu thú và hầu hết người tu luyện nhìn cảnh tượng này đều trợn mắt há hốc mồm, trong giây lát không biết phải nói gì.

Ngay cả khóe mắt của Lạc Xuyên cũng không khỏi hơi giật giật một chút.

Hiện tại hắn bỗng nhiên hiểu được, cái gì gọi là không tìm đường chết sẽ không chết.

Khí tức khủng bố do cây Thế Giới tỏa ra, cùng với hoa văn quỷ dị trải rộng cả thân cây đều lộ ra một loại ý tứ khác thường.

Những tên trẻ trâu này lại dám trực tiếp tiến lên.

Lạc Xuyên bỗng nhiên tò mò, không biết những người này đã tu luyện đến cảnh giới bây giờ như thế nào mà lại vội vàng đi đầu thai như thế…

Quả nhiên, khi những người này lao tới một phạm vi nhất định của cây Thế Giới, dị biến đột nhiên xuất hiện!

Cây Thế Giới đang đứng sừng sững giữa thiên địa không ngờ đang rung động.

Cả di tích thượng cổ cũng rung chuyển kịch liệt.

Dường như nhất cử nhất động của cây Thế Giới đều có tác động không thể đo lường.

Nhưng sinh vật quái dị sinh hoạt ở trong di tích thượng cổ đều thấp giọng gào thét, dường như bọn chúng đang sợ hãi điều gì đó!

Mà dạng sống giống như quái vật đều lộ thân hình ra, xuất phát về chỗ cây Thế Giới.

Chậm rãi, giống như một đại dương màu đen mênh mông!

Nhưng ở bên trong đại dương mênh mông này, lại ẩn chứa sự hủy diệt và điên cuồng vô cùng vô tận!

Giống như sự tồn tại của bọn chúng, chính là vì hủy diệt tất cả mọi thứ!

Hoa văn màu đen trên cây Thế Giới bắt đầu nhúc nhích, từ xa nhìn lại giống như là một sinh mệnh bình thường, vô cùng quỷ dị, giống như đang đắm chìm vào chỗ sâu nhất của một cơn ác mộng.

Chương 347: Bạo động của cây Thế Giới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong mơ hồ, xuất hiện một ý niệm mông lung.

Suy nghĩ giống như là vừa mới thức tỉnh trong lúc ngủ mơ, dường như còn có chút mê mang.

Nhưng tất cả mọi người ở đây có thể rõ ràng cảm nhận được ý chí điên cuồng ẩn chứa trong suy nghĩ của họ!

Bọn họ không nghi ngờ chút nào, mục đích của ý niệm này tồn tại chính là hủy diệt tất cả mọi thứ!

m thanh thì thầm quỷ dị xuất hiện, như là trong ác mộng nói những lời vô nghĩa trong vô thức.

Nhưng tất cả mọi người có thể hiểu được rõ ràng hàm nghĩa của tiếng nỉ non—— đó là sự điên cuồng không thể miêu tả được!

Trong giây lát, tâm thần của tất cả mọi người run lên.

Hiện tại bọn họ đã hiểu rõ ràng một việc, di tích thượng cổ ẩn chứa sự khủng bố cực lớn!

Căn bản không phải thứ bọn họ có thể tham dự!

Trong nháy mắt ý niệm này xuất hiện, sắc mặt của những trẻ trâu đang tiến lên cũng thay đổi lớn.

Nháy mắt tiếp theo, có âm thanh như là khí cầu nổ tung vang lên, làn sương máu tỏa ra xung quanh.

Trong những người này, còn có một gã có cảnh giới Vấn Đạo, không ngờ cũng không thể chống cự một chút nào!

Lúc này, Lạc Xuyên đã phát hiện, bảng thông tin của cây Thế Giới đã xảy ra thay đổi.

Thông báo nhắc nhở ở phía dưới cùng, đã từ "Sinh mệnh bị đe dọa, đề nghị lập tức cứu trị", biến thành "Thâm Uyên xâm nhiễm".

Lạc Xuyên bỗng nhiên hiểu được âm thanh thì thầm mà hắn nghe thấy

lúc trước là chuyện gì xảy ra.

Đó là lời nhắc nhở cuối cùng của cây Thế Giới, để cho bọn họ rời xa thế giới này.

Mà những tên trẻ trâu kia, giống như là cọng rơm cuối cùng đặt lên lưng lạc đà, làm cho Thâm Uyên chiếm cứ hoàn toàn ý chí của cây Thế Giới.

Đại Tế Ti lúc này cũng không có chủ ý nào cả.

Ông ta bỗng nhiên cảm giác, để cho di tích thượng cổ buông xuống hình như là một quyết định sai lầm…

Lúc này một đám khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành như Mộ Dung Hải Đường, Ứng Vô Cực, Cơ Vô Hối đều tập trung về chỗ của Lạc Xuyên chỗ theo bản năng.

Giờ phút này, ý nghĩ trong lòng mọi người đều nhất trí một cách thần kỳ.

Ở bên người ông chủ nhất định là an toàn nhất!

Có người tu luyện chú ý tới cảnh tượng này, sau khi ở trong lòng tiến hành tranh đấu kịch liệt một phen, cũng đi về phía Lạc Xuyên.

Nhiều người tu luyện còn lại bỏ chạy về phía xa với vẻ mặt hoảng sợ!

Buồn cười.

Tuy rằng ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành có cảnh giới cao thâm, không người nào có thể nhìn thấu.

Nhưng cây Thế Giới nhìn qua có vẻ lợi hại hơn!

Không chỉ có khí thế kinh người, mà khi nó rung chuyển một chút, cả di tích thượng cổ đều chấn động.

Hơn nữa một đạo ý niệm vừa rồi, lập tức làm cho cảnh giới Vấn Đạo nổ tung thành sương máu đầy trời.

Loại thực lực khủng bố có thể thấy nhìn thấy tận mắt này, mới khiến cho những người tu luyện này cảm thấy sợ hãi nhất.

Mà so sánh với cảnh tượng của Lạc Xuyên, thật sự là không đáng giá nhắc tới…

Trần Mặc và Trần Y Y cũng vội vàng chạy trốn đến bên cạnh Lạc

Xuyên.

Có thể nhìn thấy, sắc mặt của hai người đều tái nhợt, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi không thể che dấu.

Trần Mặc nhìn thấy cây Thế Giới đang bạo động ở phía xa, thanh âm run rẩy: "Thật khủng bố! Chẳng lẽ Thiên Lan đại lục sắp nghênh đón hạo kiếp hay sao?"

Cùng lúc đó, thế giới bên ngoài.

Những tuyệt thế cường giả không hiện thế gần như đều hướng ánh mắt về phía di tích thượng cổ.

"Khí tức này… Điều này sao có thể?"

"Thâm Uyên! Đây là Thâm Uyên! Thời thượng cổ, không phải Thâm Uyên đã bị đuổi đi rồi hay sao? Vì sao lại xuất hiện?"

"Hạo kiếp buông xuống…"

Lúc này hai mắt của Phật Chủ của núi Tu Di cũng giống như nhìn thấu một chút thời không vô tận, xuất hiện một chút gợn sóng…

Thiên Lan đại lục.

Nơi cực đông.

Nơi này tiếp giáp với hải vực, dãy núi cao ngất ẩn trong mây.

Ngọn núi cao nhất của dãy núi tên là Thiên Cơ phong.

Là chỗ của Thiên Cơ Các.

Có thể nhìn thấy, có rất nhiều người tu luyện đang đang bước lên bậc thang.

Bởi vì trong Thiên Cơ Các có quy định, tất cả những người tới đây thỉnh cầu đo lường tính toán thiên cơ đều phải từng bước một đi lên.

Cho dù là cảnh giới Vấn Đạo cũng không ngoại lệ!

Chương 348: Ông chủ muốn có một bồn hoa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ở chỗ sâu trong Thiên Cơ Các, trong một nhà xí bình thường.

Một ông lão râu tóc bạc trắng, mặc áo tang mộc mạc dường như cảm ứng được điều gì đó, chậm rãi mở mắt.

Ánh mắt rất đỗi bình thường, lại mang theo một loại sức hút vô cùng đặc thù, giống như có thể nhìn thấu thời không!

"Thâm Uyên lại xuất hiện, nhân quả lại lẫn lộn không rõ."

"Sự bình tĩnh mấy trăm năm của Thiên Lan đại lục sợ là phải kết thúc."

"Cũng không biết hai đệ tử của ta sẽ làm thế nào để nắm chắc cơ duyên…"

Ông lão thấp giọng lẩm bẩm, trên mặt không có chút bối rối nào, giống như thể ông ta đã bày mưu nghĩ kế đối với tất cả mọi thứ.

Người này đúng là Các chủ của Thiên Cơ Các, đồng thời cũng là sư phụ của Trần Mặc và Trần Y Y —— Văn Thiên Cơ.

Tuy rằng ông ta không thể nhìn thấy nhân quả trên người Lạc Xuyên, nhưng lại có thể nhìn thấy nhân quả trên người khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Mà Trần Y Y và Trần Mặc đương nhiên cũng được coi như là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành…

Cây Thế Giới rung lắc, thậm chí cả di tích thượng cổ cũng đang không ngừng rung chuyển.

Có những hoa văn quỷ dị lưu chuyển trên cành cây và lá cây, tản ra khí tức điên cuồng dày đặc.

Xung quanh cây Thế Giới, vô số rễ cây giống như ngọn núi chui từ dưới đất lên, giống như cự long vùng vẫy.

Nó giống như cảnh tượng hủy thiên diệt địa.

"Ông chủ, nên làm sao bây giờ?" Sắc mặt của Yêu Tử Yên lộ vẻ lo

lắng, dò hỏi.

Lạc Xuyên không trả lời, trong lòng đang suy nghĩ.

Lạc Xuyên đánh giá cây Thế Giới, suy nghĩ nên xử lý như thế nào.

Từ đầu đến cuối, vẻ mặt của hắn vẫn bình tĩnh như trước, căn bản không có chút bối rối nào.

Rất nhanh chóng, ánh mắt của Lạc Xuyên sáng lên.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

"Tử Yên, ngươi có cảm thấy Khởi Nguyên Thương Thành thiếu một chút sức sống hay không?" Lạc Xuyên hỏi không có lý do.

Yêu Tử Yên: ? ?

Yêu Tử Yên sửng sốt.

Nàng không hiểu được Lạc Xuyên đang nói cái gì.

Yêu Tử Yên cười khổ nói: "Ông chủ, hiện tại là thời điểm nói chuyện này hay sao?"

"Đúng vậy. Ông chủ, ngươi có biện pháp giải quyết hay không?" Cơ Vô Hối cũng không nhịn được hỏi.

Đối mặt với cây Thế Giới bị Thâm Uyên xâm nhiễm, hắn ta cảm giác bản thân mình như một con kiến, căn bản không có chút đường sống để phản kháng nào.

Một nhóm khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều lên tiếng, muốn câu trả lời của Lạc Xuyên.

Có thể nói, hiện tại Lạc Xuyên là toàn bộ hy vọng của mọi người…

"Ta cảm thấy nếu để cái cây Thế Giới này làm bồn hoa ở Khởi Nguyên Thương Thành chắc là rất tốt." Trầm ngâm một chút, Lạc Xuyên tự nói mục đích của bản thân.

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều choáng váng.

Cây Thế Giới làm bồn hoa?

Ông chủ, ngài xác định chính mình không nói đùa hay sao?

Tuy nhiên nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Lạc Xuyên, những người này bỗng nhiên phát hiện, dường như ông chủ chưa từng nói đùa bao giờ.

Nói cách khác, không ngờ hắn thực sự nghĩ như vậy!

Lúc này những người tu luyện biết được Khởi Nguyên Thương Thành trong di tích thượng cổ đã sắp phát điên rồi.

Bọn họ cảm giác thế giới này quá điên cuồng.

Muốn để một cái cây khủng bố như thế làm bồn hoa?

Muốn mạnh miệng cũng không cần phải nói như vậy chứ!

Hiện tại bọn họ mơ hồ đã có chút hối hận, bản thân mình vì sao lại lựa chọn ở tại chỗ này mà không phải chạy trốn…

Ầm ầm!

Đột nhiên, có tiếng sấm rền từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Đồng thời, những người tu luyện ban đầu đã chạy trốn đang điên cuồng quay trở lại đường cũ vào lúc này.

Còn có một loạt âm thanh kinh hãi vang lên.

"A a a! Chạy mau!"

"Vì sao trong di tích thượng cổ trung lại có nhiều quái vật như vậy?"

"Ta vừa mới tiến vào tông môn, ta không muốn cứ như vậy chết ở chỗ này…"

Nhìn kỹ lại, mọi người mới phát hiện phía sau những người này có vô số quái vật trong di tích đang đuổi theo.

Chương 349: Thực hiện kế hoạch B

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô số quái vật từ bốn phương tám hướng lao tới.

Từ xa nhìn lại, trông giống như là làn sóng màu đen vô cùng vô tận đang không ngừng cuồn cuộn.

Nhưng làn sóng này đã có thể giết vô số người tu luyện!

"Tại sao toàn bộ quái vật lại tập trung lại đây?" Có người kinh hô.

"Nhất định là do cái cây này kêu gọi tới!"

"Đáng chết! Nếu không phải do những người lúc trước, sao những việc này có thể phát sinh…"

Trên khuôn mặt của mọi người đều xuất hiện vẻ kinh hoàng.

Dưới tình huống như vậy, bất cứ người nào cũng không thể duy trì bình tĩnh.

Ngoại trừ Lạc Xuyên.

Có lẽ, cái này gọi là có chỗ dựa nên không sợ hãi…

"Ông chủ, làm sao bây giờ?" Cho dù Yêu Tử Yên có cảnh giới Tôn Giả, lúc này nàng cũng cảm giác có chút lực bất tòng tâm.

Nhiều quái vật như vậy, cho dù là nàng cũng không thể ngăn cản được.

Thay đổi về lượng đã tạo thành thay đổi về chất!

"Những quái vật này đều là do cây Thế Giới đưa tới. Nếu cây Thế Giới biến mất mà nói, bọn họ cũng sẽ biến mất." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, rồi nói.

Khuôn mặt của Đại Tế Ti hiện lên vẻ lo lắng.

Rất rõ ràng, ông ta không tin vào Lạc Xuyên.

Chỉ cần dựa vào hình thể và uy thế cũng có thể thấy được thực lực của Tổ Thụ rất rõ ràng đã tiến vào cấp bậc Thánh Nhân.

Cho dù chỉ là sơ cấp cũng là Thánh Nhân!

Thánh Nhân đã ở một cấp độ sinh mệnh hoàn toàn khác so với Tôn Giả.

Chỉ cần căn nguyên bất diệt, căn bản sẽ không tiêu vong!

Thực lực của ông chủ tuy rằng rất mạnh, nhưng xem ra khoảng cách với Thánh Nhân vẫn còn có chỗ chênh lệch.

Cho nên, Đại Tế Ti mới cảm thấy những gì Lạc Xuyên nói là thái quá.

"Ông chủ, có phải nên cân nhắc lui lại một chút hay không?" Đại Tế Ti đưa ra đề nghị.

Bởi vì theo suy đoán của ông ta, thực lực của Lạc Xuyên cao nhất cũng chỉ là Thánh Nhân.

Thánh Nhân muốn tiêu diệt Thánh Nhân, dễ làm vậy sao?

"Đúng vậy! Ông chủ, mau chạy đi!"

"Đây căn bản không phải là thứ mà con người có khả năng chống lại…"

Những khách hàng cũng đều lên tiếng.

Lạc Xuyên âm thầm lắc lắc đầu.

Các ngươi hoàn toàn không biết gì về thực lực chân chính cả.

Tốc độ của những quái vật này rất nhanh, trong khoảng thời gian ngắn ngủi đã rút ngắn khoảng cách với bọn họ xuống còn một nửa!

Rất nhiều người tu luyện đang chạy trối chết đều bị cắn nuốt.

Lạc Xuyên dù bận vẫn ung dung vươn bàn tay của chính mình ra.

Lúc này ánh mắt của Yêu Tử Yên và nhóm hoàng tộc yêu thú, còn có các khách hàng ban đầu của Khởi Nguyên Thương Thành đều sáng lên.

Bọn họ đều từng nhìn thấy Lạc Xuyên ra tay, đương nhiên sẽ biết uy lực một chiêu này của Lạc Xuyên.

Cho dù là Tôn Giả thất phẩm như Phù Đồ Tôn Giả cũng không chịu được một cái búng tay!

Ba!

Một âm thanh búng tay thanh thúy vang lên.

Sau đó…

Sau đó sẽ không có sau đó.

Lạc Xuyên có chút kinh ngạc, từ trước đến nay mọi lần Búng Tay Tử Vong đều thuận lợi, không ngờ lần này lại thất lợi.

Lạc Xuyên có thể cảm giác được, thời điểm cái búng tay của hắn xuất hiện, có một luồng khí tức không giải thích được tỏa ra từ hoa văn trên cây Thế Giới chống cự lại nó.

Quái vật nước bùn vô cùng vô tận lao tới, trong mắt của vô số người tu luyện xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Lạc Xuyên thở dài.

Xem ra phải thực hiện kế hoạch B…

Lúc này, sự chú ý của mọi người đều đặt lên trên làn sóng màu đen đang nhanh chóng tới gần, trong lòng tràn đầy vô lực, nhưng lại không có người nào chú ý tới động tác của Lạc Xuyên.

Chỉ thấy bàn tay của Lạc Xuyên vung lên.

Không gian lưu chuyển, tất cả những người tu luyện trong di tích thượng cổ đều bị Lạc Xuyên ném ra ngoài.

Dù có dùng Búng Tay Tử Vong hay không, để lan đến gần những người tu luyện này sẽ không tốt lắm.

Dù sao trong tương lai, những người này đều khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên cảm giác đây có thể được gọi là phát triển bền vững…

Vô số người tu luyện vẫn còn đang chờ đợi tử vong tiến đến.

Bỗng nhiên, hình ảnh trước mắt chợt lóe, bọn họ bỗng nhiên phát hiện bản thân mình đã rời khỏi di tích thượng cổ, xuất hiện ở thế giới bên ngoài.

Loại cảm giác sống sót sau tai nạn này, khiến cho bọn họ cảm giác thế giới này đã trở nên tốt đẹp hơn hẳn…

Chương 350: Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đã xảy ra chuyện gì? Vì sao ta bỗng nhiên xuất hiện ở bên ngoài?"

"Quản nhiều như vậy làm cái gì! Được cứu mới là điều quan trọng nhất!"

"Đúng vậy! Chỉ không biết là vị tiền bối nào âm thầm ra tay tương trợ."

"Có thể là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành hay không?"

"Ta cảm giác không giống. Bởi vì ta căn bản không cảm giác được linh lực dao động một chút nào."

"Nói vậy là…"

Những người tu luyện vô cùng kinh ngạc.

Trải qua cảm giác gặp đại nạn không chết này, khiến cho bọn họ vừa nghi hoặc lại vừa hưng phấn.

Bọn họ đều đang suy đoán rốt cuộc là ai ra tay cứu nhiều người như vậy.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều người nghĩ tới Lạc Xuyên.

Nhưng tình huống lúc ấy rất nguy cấp, căn bản không có người nào chú ý tới hắn.

Cho nên điều này cũng trở thành một điều nghi hoặc trong lòng những người này.

Rốt cuộc là vị tuyệt thế cường giả nào đã ra tay…

"Chẳng lẽ vừa rồi là ông chủ ra tay?" Những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành tụ tập lại một chỗ, Cơ Vô Hối suy đoán nói.

"Chắc là đúng vậy." Hạ Nguyên gật gật đầu: "Vừa rồi ta thấy ông chủ vung tay một cái, sau đó chúng ta đều xuất hiện ở nơi này."

"Với thực lực của ông chủ thì chuyện này không khó." Yêu Tử Yên gật đầu tán thành.

Lạc Xuyên vẫn luôn là hình tượng vô địch ở trong lòng của nàng.

"Chuyện đó… Ta muôn hỏi một chút." Bỗng nhiên, Cố Vân Hi nói một cách yếu ớt.

Ánh mắt của mọi người đổ dồn lên trên người Cố Vân Hi.

Cố Vân Hi nhìn bốn phía, hỏi: "Các ngươi không phát hiện ra, ông chủ không có ở nơi này hay sao?"

Nghe nói như thế, mọi người bỗng nhiên nhận ra bản thân mình xem nhẹ một chuyện quan trọng.

Đúng vậy, ông chủ ở nơi nào?

"Có lẽ là ông chủ chuẩn bị tự mình xử lý cây Thế Giới?" Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, đưa ra suy đoán của mình.

"Chắc chắn là thế." Bạch lão gật đầu.

Mọi người đều có chung ý kiến.

Sau khi chờ đợi một lúc, bọn họ cũng không thấy Lạc Xuyên xuất hiện.

Mộ Dung Hải Đường thở dài, cười nói: "Các vị, ngày sau gặp lại."

"Các ngươi phải trở về rồi hay sao?" Bạch lão hỏi.

Hạ Nguyên cười nói: "Đương nhiên. Vốn mục đích của chúng ta khi mang theo những đệ tử này đi ra ngoài chính là vì trông thấy việc đời. Hiện tại việc đời cũng đã gặp được, cũng tới thời điểm trở về phục mệnh."

Trên khuôn mặt đám đệ tử như Cố Vân Hi, Giang Văn Thường đều xuất hiện vẻ miễn cưỡng.

Trong học viện cũng không có Khởi Nguyên Thương Thành!

Sau khi trở về, sẽ không được uống Coca Cola, ăn thanh cay, cũng không được chơi Tháp Thí Luyện.

Nghĩ về cuộc sống như thế.

Hít!

Thật sự là khiến người khác khó có thể chấp nhận!

Nhưng cuộc sống chính là như thế, ngươi càng không muốn làm cái gì, thì điều đó càng ép ngươi phải đi theo hướng đó…

"Tử Yên tỷ, cũng không biết khi nào thì ta mới có thể quay lại Khởi Nguyên Thương Thành." Cố Vân Hi nói với vẻ mặt chua xót.

Yêu Tử Yên cười vỗ vỗ đầu của Cố Vân Hi, nói: "Khởi Nguyên Thương Thành lúc nào cũng hoan nghênh ngươi!"

Sau khi nói lời từ biệt, mọi người đều rời đi.

Từ đầu đến cuối, đều không có người nào đề cập đến chuyện về những con quái vật và cây Thế Giới trong di tích thượng cổ.

Đây giống như là điều cấm kỵ, bị phong ấn ở trong lòng mỗi người.

Người ta tin rằng sau khi bọn họ trở về nhất định sẽ gây ra một trận động đất lớn ở trên Thiên Lan đại lục!

Uy danh của Thâm Uyên không chỉ đơn thuần là nói mà thôi…

Lúc này di tích thượng cổ dương như bị đóng cửa, căn bản không thể tiến vào

Đương nhiên, vẫn còn có một số người tu luyện đang nghĩ đến việc nhặt nhạnh chỗ tốt bị rơi rớt lại nên quanh quẩn ở phụ cận…

Đến tận đây, chuyện di tích thượng cổ giằng co kéo dài mấy tháng cuối cùng đã hạ màn che xuống.

Nhưng những gợn sóng từ di tích thượng cổ lại khuếch tán một cách nhanh chóng.

Lấy một loại tốc độ cực kỳ khủng bố, quét qua cả Thiên Lan đại lục.

Khởi Nguyên Thương Thành, ông chủ, đã trở thành danh từ thần bí.

Vô số thế lực mạnh mẽ và cường giả đều đang suy đoán xem ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc là người phương nào.

Đương nhiên, lại có rất nhiều người tu luyện đi đến trước thành Cửu Diệu.

Là thật hay là giả, cứ thử một lần là biết.

Đương nhiên, Lạc Xuyên thân là ông chủ lại không hề biết về tất cả những chuyện này.

Chương 351: Nhiệm vụ hoàn thành, trở về

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này Lạc Xuyên đang ở trong di tích thượng cổ suy nghĩ xem xử lý cây Thế Giới như thế nào.

Quái vật nước bùn vô cùng vô tận đang tụ tập xung quanh và tấn công hắn.

Những con quái vật được tạo thành từ xương trắng và nước bùn màu đen khi đến gần một phạm vi nhất định nào đó quanh người Lạc Xuyên sẽ hóa thành hư vô một cách quỷ dị.

Giống như nơi đó là một vùng cấm sinh mệnh!

Cũng không biết những con quái vật này có được coi như là có sinh mệnh hay không…

Cho dù như thế, những con quái vật này không hề lùi bước như cũ, vẫn người trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên tấn công.

Lạc Xuyên vốn có phần bực dọc, nhưng dần dần cũng thành thói quen.

Được rồi, nếu các ngươi nguyện ý đi chịu chết, ta cũng không ngăn cản các ngươi.

Có được BUFF vô địch, Lạc Xuyên căn bản không cảm thấy áp lực một chút nào.

Ngay cả cây Thế Giới này…

Tầm mắt của Lạc Xuyên dừng ở trên cây Thế Giới.

"Nếu Búng Tay Tử Vong không có tác dụng mà nói…"

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời.

Hắn nghĩ ra một biện pháp.

"Hệ thống, có thể thu cây Thế Giới vào trong không gian của hệ thống hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống hơi trầm mặc, dường như không có phản ứng đối với sự thay đổi ý nghĩ của Lạc Xuyên.

Sau mấy hơi thở, hệ thống đưa ra câu trả lời thuyết phục: "Ký chủ có thể trực tiếp thu vào không gian rút thưởng."

"Không gian rút thưởng? Cũng được." Lạc Xuyên gật đầu.

Mặc kệ là không gian rút thưởng hay là không gian hệ thống, đối với Lạc Xuyên mà nói cũng không khác nhau chút nào.

Dù sao đều được dùng để đặt cây Thế Giới, có một chỗ là được…

Cây Thế Giới dường như đã nhận ra nguy cơ, bắt đầu rung chuyển kịch liệt.

Hoa văn quỷ dị chuyển động, tản ra ác ý dày đặc.

Trong chốc lát, thế công của những con quái vật càng mạnh hơn.

Tuy nhiên Lạc Xuyên không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Bàn tay của Lạc Xuyên hơi vung lên, không gian dường như bị thay thế.

Trong nháy mắt, cây Thế Giới che khuất bầu trời che lấp mặt trời đã biến mất ngay tại chỗ.

Cùng với sự biến mất của cây Thế Giới, những con quái vật cũng trở nên luống cuống.

Dường như chúng đã mất đi mục tiêu, bắt đầu tấn công hỗn loạn khắp nơi.

Sau khi suy nghĩ, Lạc Xuyên vẫn thêm một quy tắc vào trong di tích thượng cổ ở đây.

Không thể tùy ý ra vào.

Trừ khi thực lực của hắn đã mạnh mẽ đến mức có thể bỏ qua hệ thống.

Tuy nhiên rất rõ ràng, ở Thiên Lan đại lục, tất nhiên không có sự tồn tại của loại người tu luyện này.

"Nhiệm vụ thăng sao hoàn thành, có trở về hay không?" Ngay lập tức, âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Thế là xong rồi?

Lạc Xuyên còn có chút không thể tin được.

Dường như có vẻ hơi đơn giản.

Chẳng lẽ cái hố to cuối cùng của nhiệm vụ thăng sao chính là cây Thế

Giới hay sao?

Lạc Xuyên suy đoán ở trong lòng.

Tuy nhiên nếu nhiệm vụ đã hoàn thành, đương nhiên là không có lý do gì mà không trở về.

Huống hồ ngây người trong di tích thượng cổ một thời gian dài như vậy, Lạc Xuyên có phần chán ghét từ lâu.

Vẫn là cuộc sống ở Khởi Nguyên Thương Thành thoải mái hơn.

Thân là một ông chủ đủ tư cách, đánh đánh giết giết nhiều là không tốt…

"Trở về." Lạc Xuyên gật đầu, đưa ra lựa chọn.

Đương nhiên, hắn cũng không quên truyền lại một đạo thần niệm cho Yêu Tử Yên.

Từng đạo đường cong huyền diệu được phác họa ở dưới chân Lạc Xuyên, một trận pháp hư ảo nhanh chóng xuất hiện.

Cùng với một cơn cuồng phong, không gian tan vỡ, thân hình của Lạc Xuyên biến mất ngay tại chỗ.

Bỏ lại vô số quái vật nước bùn điên cuồng trong di tích thượng cổ, cùng với ý hoang tàn và sụp đổ cuối cùng vẫn không thay đổi…

Sau khi chia tay, một nhóm hoàng tộc yêu thú cùng nhau trở về.

Yêu Tử Yên cũng ở trong đó, sau khi nhận được tin tức từ thần niệm của Lạc Xuyên, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười.

Nội dung trong thần niệm rất đơn giản: "Ta về Khởi Nguyên Thương Thành trước."

Chương 352: Quyết định của nhóm hoàng tộc yêu thú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tỷ tỷ, ngươi đang cười cái gì vậy?" Yêu Tử Nguyệt ở bên cạnh khó hiểu hỏi.

"A?" Yêu Tử Yên nghe vậy, mới phát hiện ra bản thân mình dường như vui vẻ hơi quá…

Ngay lập tức nhẹ giọng ho khan một tiếng, thu liễm một chút vẻ mặt của mình.

"Ông chủ nói hắn đã đi trước." Yêu Tử Yên nói.

"À." Yêu Tử Nguyệt gật đầu.

"Ông chủ đi rồi?" Đại Tế Ti nghe nói như thế, rất kinh ngạc: "Thế còn di tích thượng cổ thì sao?"

Những Hoàng tộc yêu thú còn lại cũng dựng lỗ tai lên, cẩn thận lắng nghe.

"Ông chủ chưa nói." Yêu Tử Yên nhún nhún vai: "Tuy nhiên với thực lực của ông chủ, chắc mọi chuyện đã được giải quyết."

Đại Tế Ti và mọi người đều kinh ngạc.

Đã giải quyết?

Rốt cuộc ông chủ có cảnh giới gì?

Chẳng lẽ… Vượt hơn cả Thánh Nhân?

Đại Tế Ti lắc lắc đầu, chạy nhanh cắt đứt ý nghĩ rất không thực tế này.

Thiên Lan đại lục, Tôn Giả đã là người tu luyện đứng trên đỉnh cao, số lượng Thánh Nhân thậm chí có thể đếm được.

Vượt hơn cả Thánh Nhân là chuyện chỉ sợ chỉ ở trong các tiểu thuyết mới có thể xuất hiện…

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, chúng ta tốn bao nhiêu thời gian di tích thượng cổ như vậy, chẳng lẽ đều uổng phí hay sao?" Hổ Cuồng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nói thẳng.

Một đám hoàng tộc yêu thú hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ bỗng nhiên cảm thấy di tích thượng cổ mở ra lần này dường như không liên quan một chút nào với bọn họ.

Trong di huấn đã nói rất rõ ràng, di tích thượng cổ lần này chính là để dẫn dắt hoàng tộc yêu thú đi lên con đường huy hoàng!

Yêu Tử Yên cười cười: "Ít nhất cũng không phải không thu hoạch được gì."

Đại Tế Ti sửng sốt, dường như nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên, cười nói: "Nói có lý."

Theo như lời của hai người đương nhiên là chuyện hoàng tộc yêu thú kết bạn với Lạc Xuyên.

Ngoài ra lại có tầng quan hệ nhân viên cửa hàng của Yêu Tử Yên, có thể nói hoàng tộc yêu thú đã đứng hàng đầu trong vô số thế lực ở Khởi Nguyên Thương Thành.

"Tỷ tỷ, ngươi phải về Khởi Nguyên Thương Thành rồi hay sao?" Yêu Tử Nguyệt hỏi.

Yêu Tử Yên vỗ đầu Yêu Tử Nguyệt, cười nói: "Đương nhiên, đừng quên ta chính là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành đấy!"

"Ta có thể đi theo hay không?" Yêu Tử Nguyệt hưng phấn nói.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Loại việc nhỏ này, có lẽ ông chủ căn bản sẽ không để ở trong lòng.

Những hoàng tộc yêu thú còn lại nghe nói như thế, đều có dáng vẻ muốn nói lại thôi.

"Các ngươi làm sao vậy?" Đại Tế Ti khó hiểu nói.

Hổ Cuồng ho khan hai tiếng, thành thật nói: "Đại Tế Ti, ông chủ đã nói muốn thu ta làm vật cưỡi. Ta cảm thấy ta phải đi đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Nói có đạo lý.

Đại Tế Ti gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

"Đại Tế Ti, ta cũng phải đi!" Ma Viên không cam lòng yếu thế nói.

"Ngươi đi làm cái gì?" Đại Tế Ti khó hiểu.

"Ta… Ta muốn đến xem Tháp Thí Luyện ở Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc có thần kỳ như ông chủ nói hay không!" Nghĩ nghĩ, Ma Viên nói.

"Các ngươi đều có ý nghĩ giống nhau?" Đại Tế Ti nhìn về phía những hoàng tộc yêu thú còn lại.

Mọi người liên tục gật đầu.

"Thôi được rồi. Cùng nhau đi! Vừa lúc lão phu cũng rất hiếu kì không biết Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ rốt cuộc thần kỳ như thế nào." Đại Tế Ti cười nói.

Ngay lập tức, một loạt tiếng hoan hô vang lên…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong cửa hàng đang yên tĩnh bỗng nhiên xuất hiện một quầng sáng chói lọi, cùng với một cơn gió lớn, bóng dáng của Lạc Xuyên xuất hiện.

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc trong cửa hàng, không nhịn được cảm thán một câu: "Rốt cuộc đã trở lại."

Hiện tại Lạc Xuyên còn có chút hoảng hốt.

Thời gian dành cho việc hoàn thành nhiệm vụ thăng sao giống như là một cảnh trong mơ hư vô mờ mịt.

Nhưng lý trí nói cho hắn biết tất cả những việc này đều thực sự tồn tại!

Chương 353: Hóa ra ta là người có thiên mệnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên bình phục tâm tình, nói với hệ thống: "Hệ thống, tiến vào không gian rút thưởng."

Lạc Xuyên cũng không quên hiện tại cây Thế Giới vẫn còn đang ở trong đó.

Giọng nói kết thúc, hình ảnh trước mắt lóe lên, thân hình của Lạc Xuyên đã ở trong không gian rút thưởng.

Trong không gian rút thưởng vẫn là cảnh tượng quen thuộc, vòng quay rút thưởng không nhìn thấy giới hạn vẫn lẳng lặng đặt ở đó, dường như vĩnh viễn như vậy.

Ở trong di tích thượng cổ, cây Thế Giới dường như che khuất cả bầu trời, khi so sánh với vòng quay rút thưởng thì có vẻ khá nhỏ bé, thậm chí có thể nói là không đáng kể.

Thậm chí có thể nói không thể có sự so sánh giữa hai thứ!

Cây Thế Giới đặt ở bên cạnh vòng quay rút thưởng, giống như là trái đất so với mặt trời, chênh lệch rõ ràng có thể thấy được…

Hơn nữa Lạc Xuyên còn kinh ngạc phát hiện ra một việc.

Ở cây Thế Giới có chút xao động ở trong di tích thượng cổ, ở chỗ này lại có phần an tĩnh.

Giờ phút này hoa văn Thâm Uyên trên cành cây và lá của cây Thế Giới cũng ngừng hoạt động.

Lạc Xuyên thậm chí mơ hồ cảm thấy một chút cảm giác sợ hãi trên cây Thế Giới.

Chẳng lẽ là nó sợ hãi vòng quay rút thưởng, hay là một thứ gì khác?

Lạc Xuyên suy đoán ở trong lòng.

Hắn vuốt cằm của mình.

Rất nhanh chóng, Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

Hắn vươn hai tay về phía cây Thế Giới.

Ngay lập tức, một luồng ánh sáng màu trắng trống rỗng xuất hiện, trói buộc chặt chẽ cây Thế Giới.

Cây Thế Giới cho dù sợ hãi, cũng không thể ngồi chờ chết.

Cho nên bắt đầu đấu tranh kịch liệt.

Thế nhưng nháy mắt tiếp theo, vòng quay rút thưởng hơi rung động một chút.

Ngay lập tức, động tác của cây Thế Giới đột nhiên dừng lại hoàn toàn.

Lạc Xuyên tiếp tục động tác của mình.

Vẻ mặt của hắn rất nghiêm túc, thao tác luồng ánh sáng màu trắng hết sức chăm chú.

Đúng vậy, Lạc Xuyên chính là muốn tách Thâm Uyên ra khỏi cây Thế Giới!

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Cho dù có buff vô địch, Lạc Xuyên cũng không dám có chút sơ suất nào.

Bởi vì cây Thế Giới đã không chịu nổi nhiều giày vò nữa.

Dù sao Lạc Xuyên còn muốn cho Khởi Nguyên Thương Thành một chút cây xanh trang trí, cho nên hắn không thể qua loa được.

Rốt cuộc, Lạc Xuyên thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, hoa văn quỷ dị trên cành và lá của cây Thế Giới đã biến mất không thấy đâu nữa.

Xem ra cây Thế Giới đã khôi phục bề ngoài ban đầu.

Tuy rằng lá cây vẫn xanh biếc như cũ, lại mơ hồ có thể nhìn thấy một ít khô vàng.

Trên cành cây tràn đầy dấu vết do năm tháng lưu lại, lộ ra một loại khí tức thời hồng hoang, không biết cây Thế Giới ở trước mắt đã tồn tại bao nhiêu năm tháng.

Ở vị trí cách cây Thế Giới không xa, có một quả cầu màu đen cực kỳ bình thường.

Bên ngoài quả cầu màu đen bị một tầng vật chất trong suốt bao phủ, bên

trong là một vật khó có thể nói rõ mang theo hoa văn quỷ dị, màu tối đen —— Thâm Uyên!

Rất khó tưởng tượng thứ này lại chính là thủ phạm của tất cả mọi chuyện!

Trong quả cầu, hoa văn trên Thâm Uyên vẫn không ngừng chuyển động, giống như vật còn sống vậy!

Lạc Xuyên hơi tò mò cầm lấy viên cầu ở trong tay và thưởng thức.

Quả cầu không lớn, chỉ bằng nắm tay.

Hơi kỳ quái là khi Lạc Xuyên cầm lên, hoa văn ngay lập tức dừng chuyển động.

Giống như là… Mất đi sức sống…

Lạc Xuyên cũng khá ngạc nhiên đối với hiện tượng này.

Hắn thử đặt qua cầu sang một bên.

Quả nhiên, Thâm Uyên lại bắt đầu hoạt động.

Lạc Xuyên kinh ngạc.

Chẳng lẽ nguyên nhân thực sự là do mình?

Hay là... Ta chính là người có thiên mệnh trong truyền thuyết?

Ta có hệ thống, nói như vậy dường như cũng không có gì không đúng cả.

Lạc Xuyên say mê với chính mình.

Hệ thống:…

Có lẽ không nhìn được nữa, hệ thống rốt cuộc hiện thân.

Chương 354: Tràng diện nhỏ mà thôi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Xin ký chủ chú ý, hiện tại tình trạng của cây Thế Giới đang gặp phải nguy cơ bởi vì thiếu sức sống!" Thanh âm của hệ thống đột nhiên vang lên bên tai Lạc Xuyên.

Lúc này Lạc Xuyên mới bỗng nhiên chú ý tới, đã có những chiếc lá khô vàng rụng từ trên cây Thế Giới.

Trong mơ hồ, dường như Lạc Xuyên còn nhận ra một ít ý niệm không cam lòng truyền đến từ trên cây Thế Giới.

Thiếu sức sống…

Lạc Xuyên dường như hắn đã gặp phải vấn đề này…

Lúc trước thời điểm vừa mới gặp được Yêu Tử Yên, tính mệnh của nàng bị đe dọa cũng bởi vì nguyên nhân thiếu sức sống.

Cũng may lúc đó Lạc Xuyên vừa mới ngẫu nhiên lấy được Quỳnh Tương Lộ.

Cũng chính bởi vì vậy mà Khởi Nguyên Thương Thành mới có thêm một nhân viên phục vụ.

Đúng là Quỳnh Tương Lộ có thể giải quyết vấn đề, điều mà Lạc Xuyên lo lắng chính là đây là mười vạn linh tinh đấy!

Nhưng ngay sau đó, hắn đã thuyết phục được chính mình.

Ừm, dù sao cây Thế Giới là để làm cây xanh trang trí Khởi Nguyên Thương Thành, coi như là một loại nhân viên đặc biệt.

Cứu trợ nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành, vậy không thành vấn đề.

Dù sao trong quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, có một quy định là khi nhân viên gặp phải nguy hiểm, có thể sử dụng miễn phí tất cả hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành…

Lạc Xuyên âm thầm khen ngợi sự cơ trí của bản thân mình.

Lật tay một cái, một bình hàn ngọc xuất hiện ở trong tay Lạc Xuyên, đúng là Quỳnh Tương Lộ.

Không hề do dự, thân hình Lạc Xuyên chớp động, trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh thân cây Thế Giới.

Khi tới gần, Lạc Xuyên mới phát hiện ra một chuyện rõ ràng.

Cây Thế Giới này thực sự rất lớn!

Lạc Xuyên cảm giác trước mặt mình hình như có một ngọn núi liếc mắt một cái không nhìn thấy đỉnh, cực kỳ áp bách.

Hơn nữa, thỉnh thoảng còn có những chiếc lá dài trăm mét từ trên đỉnh đầu rơi xuống.

Theo Lạc Xuyên thấy, giống như là một màn trời màu đen đổ xuống phía hắn…

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Đó đều là những tràng diện nhỏ, hắn căn bản không để ở trong lòng.

Cảnh tượng săn lùng nguyên liệu nấu ăn trong giáo trình dạy nấu ăn còn rung động hơn thế này…

Hiện tại Lạc Xuyên đang suy nghĩ một vấn đề.

Dù nói như thế nào thì cây Thế Giới cũng là một cái cây!

Nên cho một cái cây uống Quỳnh Tương Lộ như thế nào?

Đang online chờ, rất gấp…

Vấn đề này nhanh chóng được giải quyết.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lạc Xuyên, có vô số rễ cây rất nhỏ từ trong gốc cây Thế Giới vươn ra, ngưng tụ ở trước mặt Lạc Xuyên.

Cuối cùng, hóa thành một cái bệ nhỏ có hốc lõm ở giữa.

"Đổ trực tiếp vào trong này?" Lạc Xuyên hỏi.

Lá của cây Thế Giới rung động, xem như đáp lại.

Ngay lập tức, vô số lá rụng đổ ập xuống người Lạc Xuyên…

Sắc mặt của Lạc Xuyên tối sầm lại, gạt những chiếc lá rụng này sang một bên, đồng thời lấy ra một lọ Quỳnh Tương Lộ đổ vào bên trong.

Mùi rượu thơm vô cùng đậm đà tỏa ra.

Quỳnh Tương Lộ gần như trong nháy mắt thẩm thấu vào trong sợi rễ.

Lạc Xuyên có thể cảm nhận được rõ ràng, cây Thế Giới từ trong trống rỗng thai nghén ra sức sống vô cùng vô tận!

Lạc Xuyên bỗng nhiên hiểu được một việc.

Hiệu quả của Quỳnh Tương Lộ trong việc bổ sung sức sống dường như cũng không cố định!

Có người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo uống xong Quỳnh Tương Lộ, nhiều nhất cũng là phản lão hoàn đồng.

Mà cây Thế Giới chính là sinh linh cấp bậc Thánh Nhân, hơn nữa có kích thước thân thể vô cùng khủng bố.

Lượng sức sống chênh lệch giữa hai người căn bản khó có thể đánh giá.

Nhưng hiệu quả của Quỳnh Tương Lộ không ngờ không hề suy giảm một chút nào.

Đây mới chỗ khủng bố nhất…

Trong ánh mắt có chút kinh ngạc của Lạc Xuyên, những cánh lá úa vàng của cây Thế Giới lấy một loại tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường biến thành màu xanh biếc đại biểu cho sức sống dồi dào.

Hơn nữa có thể rõ ràng nhìn ra được, cây Thế Giới rõ ràng có nhiều sức sống hơn so với lúc trước.

Chương 355: Cây Thế Giới hôn mê

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên có thể cảm nhận được một loại cảm giác biết ơn và vui sướng từ trên cây Thế Giới truyền ra.

Tuy nhiên hắn có chút khó hiểu.

Không thể nói chuyện hay sao?

Vì cái gì chỉ có thể truyền đạt cảm xúc?

Chuyện xảy ra sau đó lại làm cho Lạc Xuyên hơi mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy thân cây to lớn của cây Thế Giới vốn khổng lồ nguyên bản có thể chống đỡ thiên địa không ngờ đang nhanh chóng thu nhỏ lại.

Đúng, Lạc Xuyên không nhìn lầm.

Chính là đang thu nhỏ lại!

Chỉ trong thời gian mấy hơi thở ngắn ngủi, cây Thế Giới lập tức hóa thành một cái cây nhỏ chỉ cao khoảng một mét!

Lạc Xuyên cũng không kịp phản ứng lại.

Hắn hơi ngây người, có chút không thể tin rằng cái cây nhỏ ở trước mắt chính là cây Thế Giới hóa thành.

Rất nhanh chóng, trên khuôn mặt của Lạc Xuyên lộ ra một nụ cười khó có thể nhận ra.

Như vậy cũng tốt, chẳng phải là phù hợp với suy nghĩ ban đầu của hắn hay sao?

Tuy nhiên vì để an ổn, Lạc Xuyên quyết định hay là hỏi hệ thống một chút để chắc chắn.

"Hệ thống, cây Thế Giới sẽ không xuất hiện vấn đề gì hay sao?"

Sau đó, Lạc Xuyên lập tức nhìn thấy trong hư không có một chùm tia sáng xuất hiện, dừng ở trước mặt cây Thế Giới.

Ngay sau đó, chùm tia sáng biến mất, thanh âm cũng hệ thống cũng vang lên.

"Kiểm tra đo lường xong, mọi thứ của cây Thế Giới đều bình thường."

"Thế vì sao nó lại biến nhỏ như vậy? Chẳng lẽ nó đoán được ý nghĩ của ta?" Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên nghiêm túc hỏi.

Hệ thống:…

Hệ thống hơi trầm mặc, rồi đáp lại: "Sau khi hệ thống giám sát, bởi vì cây Thế Giới đã ở trong trạng thái bị Thâm Uyên xâm nhiễm trong một thời gian dài, tuy rằng sức sống của nó đã được khôi phục dưới tác dụng của Quỳnh Tương Lộ, nhưng các phương diện còn lại đều bị hao tổn nghiêm trọng."

Lạc Xuyên vuốt cằm, hắn có thể lý giải ý tứ trong lời nói của hệ thống.

Lạc Xuyên nhìn quả cầu trong tay mình.

Tuy rằng hiện tại Thâm Uyên ở trong quả cầu đang giả chết, nhưng Lạc Xuyên có thể cảm giác được rõ ràng ý chí hủy diệt và điên cuồng ẩn chứa sâu trong nó.

Bị thứ này xâm nhiễm một thời gian dài như vậy, nhưng lại có thể kiên trì lâu như thế, Lạc Xuyên cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Trước mắt cây Thế Giới đang ở trong trạng thái hôn mê, đề nghị ký chủ sử dụng nước khoáng, Coca Cola, nước suối sinh cơ để tưới nhằm tăng tốc độ khôi phục của nó." Hệ thống nói tiếp.

Lạc Xuyên nghe nói như thế, đột nhiên cảm thấy dở khóc dở cười.

Dùng mấy thứ này để tưới?

Cây Thế Giới quả nhiên là không giống bình thường!

Hơn nữa hệ thống dường như cũng đã coi cây Thế Giới trở thành một thành viên của Khởi Nguyên Thương Thành…

Đối với kết quả này, Lạc Xuyên tỏ vẻ rất vừa lòng.

Thời gian tiếp theo, lại lừa gạt hệ thống… Yêu cầu phải có một cái chậu hoa, Lạc Xuyên trồng cây Thế Giới vào đó.

Sau đó, đặt nó bên cạnh quầy.

Lạc Xuyên thưởng thức thành quả của bản thân mình.

Hắn âm thầm gật gật đầu.

Quả nhiên, ý nghĩ của chính mình là chuẩn xác.

Có thêm cây Thế Giới, cả Khởi Nguyên Thương Thành có thêm nhiều sức sống!

Loại hiện tượng này, có lẽ có mối liên quan không thể tách rời với cây Thế Giới vốn không giống bình thường.

Tuy nhiên Lạc Xuyên đã xem nhẹ nó theo bản năng…

Về phần quả cầu chứa Thâm Uyên kia, Lạc Xuyên tùy tiện đặt ở trên quầy.

Tuy rằng Thâm Uyên ở bên trong một mực giả chết, tuy nhiên Lạc Xuyên cảm thấy ở trong Khởi Nguyên Thương Thành thì nó chắc là không thể trở mình gây ra sóng gió gì cả.

Hơn nữa quả cầu nhìn qua cũng rất kỳ lạ, Lạc Xuyên coi nó như một vật trang trí.

Sau khi bận việc xong, Lạc Xuyên rốt cuộc nghĩ tới nhiệm vụ của mình đã hoàn thành những còn chưa nhận phần thưởng đâu.

"Hệ thống, nhiệm vụ của ta hoàn thành như thế nào?"

Dựa vào tính cách của Lạc Xuyên, lúc này trong lòng cũng mang theo một chút hiếu kì.

Dù sao nhiệm vụ thăng sao của hệ thống chỉ có yêu cầu bán hàng hóa, còn lại hoàn toàn chính là Lạc Xuyên tự mình phát huy.

Cho nên, hắn cũng không để trong lòng.

Chương 356: Phần thưởng của nhiệm vụ thăng sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

“Nhiệm vụ thăng sao dành riêng cho chủ tiệm."

"Nội dung nhiệm vụ: Đến di tích thượng cổ đã mở ra để bán hàng hóa."

"Trạng thái nhiệm vụ: Đã hoàn thành."

"Đánh giá: Hoàn mỹ. Ngươi đã hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn mỹ, đạt được năng lực của điếm chủ hai sao."

"Phần thưởng: Tỉ lệ phân chia tăng từ mười phần trăm lên hai mươi phần trăm, được lựa chọn phương hướng phát triển mới của Khởi Nguyên Thương Thành và có cơ hội một lần rút thưởng, đồng thời thêm quyền hạn tự chủ."

Một loạt lời nhắc nhở của hệ thống liên tiếp vang lên trong đầu của Lạc Xuyên.

Đồng thời, một quầng sáng bán trong suốt xuất hiện ở đích trước mặt hắn.

Lạc Xuyên kinh ngạc.

Hoàn mỹ?

Hóa ra ta lợi hại như vậy sao?

Thời điểm nhìn thấy phần thưởng, với tính cách của Lạc Xuyên, lúc này cũng không nhịn được lộ ra một nụ cười.

Tạm thời không nói đến những mặt khác, chỉ cần tỉ lệ phân chia tăng lên tới hai mươi phần trăm cũng đã làm cho Lạc Xuyên cảm rất vui mừng.

Từ mười phần trăm tăng đến hai mươi phần trăm, ước chừng tăng lên gấp đôi!

Nói cách khác, tỉ lệ phân chia mà hắn nhận được từ việc bán hàng hóa so với trước kia hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Trở nên mạnh mẽ cũng sẽ dễ dàng hơn!

Chờ một chút.

Suy nghĩ đến đây, Lạc Xuyên cảm giác bản thân mình dường như đã xem nhẹ một vấn đề.

Dường như muốn tăng cảnh giới lên cần tiêu hao linh tinh đều tăng lên gấp mười lần!

Biểu cảm trên khuôn mặt Lạc Xuyên dần dần biến mất.

Ừm, quả nhiên là mình vui mừng quá sớm…

Về phần lựa chọn phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành và cơ hội một lần rút thưởng tương ứng, điều này cũng dễ hiểu.

Lạc Xuyên nhớ rõ, lúc trước bản thân mình lựa chọn phương hướng tu luyện, sau đó ngẫu nhiên lấy được Tháp Thí Luyện cùng với toàn bộ thiết bị mang theo.

Về phần lần này lựa chọn cái gì, Lạc Xuyên cảm thấy bản thân mình nên suy nghĩ kỹ một chút.

Lạc Xuyên có phần không hiểu quyền hạn tự chủ tăng hàng hóa mới sau cùng là gì.

"Hệ thống, cái phần thưởng cuối cùng là có ý tứ gì?" Tuân theo nguyên tắc không hiểu thì hỏi, Lạc Xuyên dò hỏi.

"Ký chủ có thể tự mình sản xuất hàng hóa, không cần tiến hành rút thưởng." Hệ thống giải thích ngắn gọn.

"Ta hiểu rồi." Lạc Xuyên gật đầu.

Nhưng trong lòng hắn lại có chút dở khóc dở cười.

Tự mình sản xuất hàng hóa?

Ta lấy hàng hóa ở đâu ra?

Trong lúc suy nghĩ, Lạc Xuyên bỗng nhiên nhìn thấy cây Thế Giới ở bên cạnh, ánh mắt của hắn bỗng nhiên sáng ngời.

Cây Thế Giới dường như đã nhận ra ánh mắt nóng bỏng của Lạc Xuyên, thân thể nó như thể hơi run nhè nhẹ.

Nếu Lạc Xuyên nhớ không lầm mà nói, vừa rồi ở trong không gian rút thưởng, cây Thế Giới rụng rất nhiều lá cây!

Tuy rằng sau đó những lá cây này đều đã rụng héo và úa vàng, nhưng là

dù nói như thế nào, chúng cũng là những thứ trên cây Thế Giới!

Cây Thế Giới có thực lực cấp bậc Thánh Nhân, lá cây tất nhiên sẽ không đơn giản!

Sau đó, Lạc Xuyên tiến vào không gian rút thưởng, góp nhặt những cái lá cây đang trôi nôi xung quanh.

Đương nhiên, thể tích của lá cây khá lớn.

Lạc Xuyên vẫn phải dùng một chút thủ đoạn, mới chuyển đổi nó thành kích thước bình thường.

Bàn tay vừa lật, trong tay của Lạc Xuyên xuất hiện một cái lá cây hơi khô vàng.

Đường vân trên lá cây giống như ẩn chứa những nguyên lý của thiên địa, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể làm cho người ta hiểu được rất nhiều.

Đồng thời, trên lá cây còn tỏa ra một loại khí tức cực kỳ đặc thù.

Ở trong cảm giác của Lạc Xuyêng, khí tức này chắc là có tác dụng làm cho cho người tu luyện hiểu được sức mạnh của thiên địa!

Loại hiệu quả này, quả thực có chút kinh thế hãi tục.

Nếu xuất hiện ở trong tu luyện giới, chắc chắn sẽ nhấc lên một hồi gió tanh mưa màu!

Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm giác, khoản đầu tư mười vạn linh tinh cho Quỳnh Tương Lộ không hề thua lỗ một chút nào

Chương 357: Cuộc sống tiêu dao của Tả Vạn Kim

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bóng đêm dần tắt, từng cơn buồn ngủ dâng trào, Lạc Xuyên không nhịn được ngáp một cái.

Sau khi rửa mặt qua loa, Lạc Xuyên trực tiếp lên giường ngủ.

Về phần rút thưởng và gì gì đó, không vội…

Một đêm ngủ ngon không mộng mị.

Ngày hôm sau, sáng sớm.

Dưới tiếng gọi của đồng hồ sinh học, Lạc Xuyên đã thức dậy từ trong giấc ngủ đúng giờ, ánh mắt còn có chút mê mang.

Rất nhanh chóng, suy nghĩ của Lạc Xuyên dần dần trở nên rõ ràng.

À, hóa ra mình đã trở lại Khởi Nguyên Thương Thành rồi.

Rời giường, mặc quần áo, rửa mặt.

Khi hoàn thành một loạt công đoạn, thời gian đã trôi qua hơn mười phút.

Sau khi Lạc Xuyên xuống lầu, hắn bắt đầu suy nghĩ.

Bữa sáng ngày hôm nay sẽ giải quyết như thế nào?

Thôi, đi Phượng Tiên Lâu là được.

Chắc là vài ngày nữa Yêu Tử Yên sẽ trở lại.

Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

Phượng Tiên Lâu chỉ có thể làm giải pháp tình thế, lời này nếu để cho cư dân thành Cửu Diệu nghe được, tất nhiên sẽ dở khóc dở cười.

Hình mẫu của đại lão, không thể trêu vào không thể trêu vào…

Làm lâu chủ của Phượng Tiên Lâu, Tả Vạn Kim cảm giác mấy ngày nay là thời điểm thoải mái nhất đối với ông ta.

Bởi vì trong toàn bộ thành Cửu Diệu, tất cả những người tu luyện bị di tích thượng cổ hấp dẫn mà đến đều rời khỏi.

Ngay cả Thiên Tinh Đại Đế và Bạch lão cũng đều đi vào di tích thượng cổ.

Ở thành Cửu Diệu, vẫn còn có những người tu luyện có thực lực mạnh mẽ ở lại trong Hoàng thành.

Mà Phượng Tiên Lâu là sản nghiệp trực tiếp dưới trướng Cơ Vô Hối, địa vị ở thành Cửu Diệu đương nhiên là không thể lay động.

Mấy ngày này, Tả Vạn Kim đi ở trên đường đều cảm giác như thể thiên hạ này ta là nhất.

Dù sao từ sau khi tin tức về di tích thượng cổ được truyền ra, người tu luyện của các thế lực đều ùa vào thành Cửu Diệu.

Tả Vạn Kim không thể trêu vào bất cứ ai, cảm giác rất là nghẹn khuất.

Hiện tại rốt cục đã xoay người…

Sáng sớm hôm nay, Tả Vạn Kim đặt một chiếc ghế dựa ở trước cửa Phượng Tiên Lâu.

Ghế nằm cũng coi như là linh khí, nhưng lại được đặc chế.

Nếu không thì không chống đỡ được thể trọng của Tả Vạn Kim…

"Tả lâu chủ buổi sáng tốt lành!"

"Lâu chủ phơi nắng à!"

"Ha ha, mấy ngày không thấy, khí sắc của Tả lâu chủ có vẻ rất tốt…"

Những khách hàng tiến vào Phượng Tiên Lâu đều cung chào hỏi.

Tả Vạn Kim rất kiêng kị đối với thể trọng của bản thân mình, những người này cũng không dám đề cập đến.

Đối với những lời chào hỏi này, Tả Vạn Kim cũng lười đáp lại, tư thế mười phần.

Tuy nhiên ở trong lòng ông ta cũng rất hưởng thụ loại cảm giác được vô số người nhìn lên này.

"Ngươi ngồi tại đây không cảm thấy cản trở hay sao?"

Bỗng nhiên, một thanh âm bình thản xuất hiện.

Quần chúng hóng chuyện xung quanh đều sợ ngây người, giật mình trừng lớn hai mắt, nhìn chằm chằm người trẻ tuổi nói ra lời này một cách không thể tin được.

Theo bọn họ thấy, người này cũng thật sự là rất to gan lớn mật, dám nói

như vậy vớiTả Vạn Kim.

Tả Vạn Kim vốn đang híp mắt một cách thoải mái và hưởng thụ, nghe nói như thế, đột nhiên vô cùng tức giận.

Không ngờ dám trêu chọc mình?

Sợ là chán sống rồi!

Ông ta hơi buồn bực mở hai mắt ra, trong mắt tràn ngập lửa giận tuôn ra.

Ông ta muốn nhìn xem, rốt cuộc là người phương nào lại lớn mật như thế!

Tuy nhiên sau khi Tả Vạn Kim nhìn thấy diện mạo của người lên tiếng, ngay lập tức cảm thấy kinh hãi.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, biểu cảm trên khuôn mặt thay đổi một trăm tám mươi độ.

Rất khó tin, không biết bằng cách nào các cơ trên khuôn mặt lại có thể thay đổi nhanh chóng như vậy…

"Tiền… Tiền bối, sao ngài lại đến đây?" Tả Vạn Kim vội vàng đứng dậy, nơm nớp lo sợ hỏi.

Ghế dựa phát ra một tiếng "Két két" không chịu nổi gánh nặng, khiến cho người ta cảm giác sắp không chịu nổi.

Trên khuôn mặt Tả Vạn Kim xuất hiện một nụ cười nịnh nọt.

Ở chỗ sâu trong đôi mắt cụp xuống ẩn chứa vẻ kính sợ.

Chương 358: Ông chủ chuẩn bị ra mắt hàng hóa mới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tả Vạn Kim cảm giác rất khó chịu, mà còn sợ hãi.

Không phải nói rằng tất cả mọi người đều đi di tích thượng cổ hay sao?

Tại sao ông chủ này lại ở đây?

Không bị nhìn thấy sự phẫn nộ trong mắt ta vừa rồi đấy chứ?

Tiền bối sẽ không vì điều này mà giết ta diệt khẩu đi?

Trong lòng có muôn vàn suy nghĩ, mồ hôi lạnh đã ướt đẫm lưng của Tả Vạn Kim từ lâu…

Đám quần chúng hóng chuyện lại vô cùng kinh ngạc.

Có chuyện gì vậy?

Cảnh tượng này có vẻ không giống với những gì bọn họ tưởng tượng.

Vì sao thoạt nhìn Tả Vạn Kim trông có vẻ như rất sợ hãi?

"Đến đây ăn cơm." Lạc Xuyên bình thản nói.

Lạc Xuyên thật ra không nghĩ nhiều như vậy, hắn quả thực chỉ nghĩ đến ăn bữa sáng mà thôi.

"Ăn cơm…" Tả Vạn Kim âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu khom lưng nói: "Mời ngài đi theo ta."

Lạc Xuyên gật đầu, đi theo Tả Vạn Kim tiến vào Phượng Tiên Lâu.

"Ta cảm thấy người trẻ tuổi kia khá quen mắt…" Có người nhíu mày suy nghĩ.

"Quả thật là có một loại cảm giác giống như đã từng quen biết, cảnh tượng này dường như đã xảy ra."

"A! Ta nghĩ ra rồi!"

"Nghĩ ra cái gì?"

"Nhị hoàng tử, bệ hạ, Ngân Nguyệt phủ…"

Một loạt cái tên được nói ra, một số ký ức mơ hồ được đánh thức.

Bọn họ nhớ ra người trẻ tuổi lúc trước rốt cuộc là người phương nào!

Trong giây lát, trên khuôn mặt của mọi người đều xuất hiện vẻ kính sợ sâu sắc.

Nếu là vị tiền bối kia mà nói, phản ứng này của Tả Vạn Kim thật sự là rất bình thường…

Bữa sáng của Lạc Xuyên ở Phượng Tiên Lâu thật ra không khác gì trước kia.

Điều này cũng làm cho tâm tình khẩn trương của Tả Vạn Kim dịu đi rất nhiều.

Đương nhiên, nếu không phải Lạc Xuyên đột nhiên biến mất một cách khó hiểu thì rất tốt.

Đúng vậy, Lạc Xuyên vẫn sử dụng phương pháp xé rách không gian như mọi khi, trực tiếp trở về Khởi Nguyên Thương Thành…

Không gian phía trước Khởi Nguyên Thương Thành bị xé rách, Lạc Xuyên từ trong đó bước ra.

Vốn Lạc Xuyên chuẩn bị trực tiếp tiến vào trong cửa hàng, nhưng lại đột nhiên dừng bước.

Bởi vì Lạc Xuyên bỗng nhiên thấy được giấy thông báo nghỉ bán mà bản thân mình dán lên cửa cửa hàng lúc trước.

Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên gỡ nó xuống dưới, bỏ vào trong không gian hệ thống.

Lần đầu tiên xin nghỉ phép quả là một kỷ niệm đáng nhớ…

Tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, thứ đầu tiên đập vào mắt chính là cây Thế Giới bên cạnh quầy.

Tuy rằng chỉ cao khoảng một mét, nhưng lại tỏa ra một loại khí tức huyền diệu.

Trên lá cây xanh ngắt, dường như có ánh sao lấp lóe, trông rất đẹp mắt.

Ừm, đúng là đẹp.

Đây là ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong lòng Lạc Xuyên…

Đương nhiên, Lạc Xuyên đương nhiên không quên nhớ lời nhắc nhở của hệ thống ngày hôm qua.

Hắn lấy tất cả các loại đồ uống, mỗi loại một cái, sau đó đổ toàn bộ vào trong chậu hoa trồng cây Thế Giới.

Dường như để đáp lại, cành lá của cây Thế Giới nhẹ nhàng đung đưa, mang theo một loại cảm giác vui sướng.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, hỏi: "Hệ thống, cây Thế Giới coi như là một thành viên của Khởi Nguyên Thương Thành đúng không?"

Sau một hồi trầm mặc, âm thanh của hệ thống vang lên: "Ký chủ có thể hiểu như vậy."

Lạc Xuyên gật gật đầu, ánh mắt dừng ở trên cây Thế Giới.

Cây Thế Giới dường như đã nhận ra một tia cảm giác không ổn, cành lá đều ngừng đung đưa.

Ngươi muốn làm cái gì?

Vẻ mặt của Lạc Xuyên rất nghiêm túc: "Tuy rằng hiện tại ngươi đã là một thành viên của Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng ta cảm thấy việc ngươi mỗi ngày đều sử dụng hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành như vậy, có phải có phần không tốt lắm hay không?"

Cây Thế Giới cảm giác lời nói của Lạc Xuyên dường như có vẻ có lý.

"Cho nên, ta cảm thấy ngươi cần làm điều gì đó." Lạc Xuyên nói tiếp.

Cây Thế Giới là một người biết lắng lặng lắng nghe.

"Gần đây ta chuẩn bị tung ra một sản phẩm mới, chính là lá cây của cây Thế Giới. Mỗi ngày chỉ cần ngươi cung cấp một trăm cái lá cây là được." Vẻ mặt của Lạc Xuyên đặc biệt nghiêm túc.

Chương 359: Không gian bán vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một trăm lá?

Cây Thế Giới vô cùng hoảng sợ.

Ngài muốn hái trụi lá của ta hay sao?

Cành lá của cây Thế Giới điên cuồng đung đưa.

Nó cự tuyệt.

Lạc Xuyên cũng không cưỡng ép.

Hắn suy nghĩ một lúc rồi nói: "Chín mươi cái thì thế nào?"

Cây Thế Giới tiếp tục cự tuyệt…

Rốt cuộc, dưới sự cố gắng bền bỉ của Lạc Xuyên, cây Thế Giới cuối cùng cũng thỏa hiệp.

Mỗi ngày cung cấp cho Lạc Xuyên năm cái lá cây.

Nói thật, Lạc Xuyên có chút không hài lòng với số lượng này.

Có vẻ hơi ít.

Mỗi ngày có mười bình nước khoáng tồn kho đấy!

Tuy nhiên nghĩ đến trạng thái hiện tại của cây Thế Giới quả thật là không tốt lắm, Lạc Xuyên đành miễn cưỡng đồng ý.

Hắn cảm thấy bản thân mình thật sự là một ông chủ tốt, biết thương cảm cho nhân viên.

Đương nhiên, cây Thế Giới có cho rằng như vậy hay không thì lại không biết được…

"Ồ?"

Lúc này, Lạc Xuyên bỗng nhiên chú ý tới có một thứ gì đó mới có thêm trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Ở phía bên phải của Khởi Nguyên Thương Thành, cũng chính là vách tường đặt toàn bộ thiết bị thực tế ảo, có thêm một vật trang trí cực kỳ bắt mắt.

Nhìn qua trông giống một cánh cửa.

Đây là cái gì?

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Sau đó, hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên.

"Hệ thống, đó có phải là hệ thống vũ khí?" Lạc Xuyên vui mừng nói.

Hắn đương nhiên vẫn nhớ khi tiến hành nhiệm vụ thăng sao lúc trước, bản thân mình ngẫu nhiên lấy được hệ thống vũ khí.

Tuy nhiên lúc ấy cần tiến hành cải tạo cửa hàng trong bốn mươi tám giờ, cho nên chỉ có thể bỏ mặc.

Hiện tại xem ra, hệ thống vũ khí hiển nhiên đã cải tạo xong.

"Đúng vậy." Hệ thống đáp lại ngắn gọn: "Hệ thống vũ khí đã cải tạo xong, ký chủ có thể tự mình xem xét."

Mang theo lòng hiếu kỳ, Lạc Xuyên đến gần chỗ có vật trang trí.

Đưa tay phải của mình vào trong chỗ sâu, hắn cảm giác mình như va chạm vào một bức tường không khí có lực cản.

Không do dự nhiều, Lạc Xuyên trực tiếp đi vào.

Sau đó, hắn cảm giác hình ảnh trước mắt mình đột nhiên thay đổi.

Trong nháy mắt, thân hình hắn đã ở trong một không gian cực kỳ đặc biệt.

Dưới chân, là bãi đá mênh mông vô bờ.

Bốn phía là bóng tối vô cùng vô tận, như là một mảnh hư vô.

Đương nhiên, thứ bắt mắt nhất chính là quầng sáng bán trong suốt vẫn đứng sừng sững ở trước mặt kia.

Cảnh tượng này có phần quen thuộc.

Đúng là quầng sáng mà Lạc Xuyên sử dụng để bán hàng trong di tích thượng cổ.

Lạc Xuyên thật không ngờ còn có thể nhìn thấy nó một lần nữa ở trong này.

Ở trên quầng sáng, có rất nhiều thông tin về vũ khí, giống y hệt những vũ khí trong Tháp Thí Luyện.

"Vì sao phải sáng tạo ra một không gian như vậy?" Lạc Xuyên tò mò đánh giá nơi này, hỏi.

"Khách hàng có thể lựa chọn hàng hóa và tiến hành dùng thử ở chỗ này, không gian đã được gia cố, cho dù bị phá hư cũng có thể tự động khôi phục." Hệ thống giải thích.

"Hóa ra là như vậy."

Trên khuôn mặt của Lạc Xuyên lộ vẻ giật mình.

Tuy rằng những vũ khí này đều có thể áp dụng trong Tháp Thí Luyện.

Nhưng dù nói như thế nào đi nữa, Tháp Thí Luyện cũng không phải thế giới hiện thực.

Mà vũ khí đối với người tu luyện mà nói, hoàn toàn là vật phẩm liên quan tới tính mạng, đương nhiên không chấp nhận được một chút sơ suất nào cả.

Chính tay mình thí nghiệm một chút mới là biện pháp tốt nhất.

Cho nên sự tất yếu của việc tồn tại không gian này lập tức được thể hiện ra.

Lạc Xuyên chuẩn bị thí nghiệm mức độ vững chắc của không gian này một chút.

Hắn sử dụng thực lực Vấn Đạo viên mãn.

Linh khí như biển cả hội tụ ở trong lòng bàn tay của Lạc Xuyên, sau đó hắn đánh một chưởng ra.

Ầm vang!

Cùng với một tiếng gầm rú đinh tai nhức óc, trên bãi đá xuất hiện một cái hố to có chu vi vài trăm thước.

Lạc Xuyên gật gật đầu, cảm thấy không gian mà hệ thống nói lúc trước quả nhiên rất vững chắc.

Nếu ở thế giới hiện thực, công kích có uy lực thế này đủ để làm cho không gian sụp đổ một cách dễ dàng.

Chương 360: Vì giữ gìn hòa bình của thế giới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Công kích của cảnh giới Vấn Đạo ở trong không gian bán vũ khí này gần như chỉ khiến cho mặt đất xuất hiện một hố to có kích thước vài trăm mét mà thôi.

Không gian cũng không hề rung chuyển một chút nào, uy lực đâu chỉ là suy yếu gấp mấy trăm lần!

Mang theo tò mò, Lạc Xuyên đi tới phía trước quầng sáng.

Quả nhiên, phía trên quầng sáng có rất nhiều thông tin và phân loại vũ khí.

Linh khí với bốn cấp bậc Thiên Địa Huyền Hoàng, còn có vũ khí cấp bậc cao hơn như Thánh Binh, Đế Binh, thậm chí còn có cả Tiên Khí!

Đương nhiên, giá cả cũng cực kỳ kinh khủng.

Chỉ là một cái Thánh Binh bình thường, giá khởi điểm cũng là trăm vạn linh tinh.

Về phần Đế Binh và Tiên Khí thì gần như chỉ có giới thiệu, căn bản không có phân chia giá cả.

Chẳng lẽ là hàng không bán?

Lạc Xuyên nghi hoặc.

"Hệ thống, tại sao những linh khí có đẳng cấp cao này lại không có giá bán?" Lạc Xuyên đưa ra nghi hoặc của bản thân mình với hệ thống.

"Giá trị của vũ khí có cấp bậc Thánh Binh trở lên đã không thể dùng linh tinh để cân nhắc." Hệ thống giải thích ngắn gọn.

Ý tứ trong lời nói rất rõ ràng, trên khuôn mặt Lạc Xuyên lộ vẻ giật mình.

Linh tinh, chính là tiền tệ mà người tu luyện sử dụng trên Thiên Lan đại lục.

Nhưng linh khí có cấp bậc Thánh Binh trở lên đã siêu thoát phạm trù

này.

Linh tinh cho dù có nhiều, giá trị căn bản không thể giống nhau.

"Vậy bán như thế nào?" Lạc Xuyên hiếu kỳ nói.

"Sau khi khách hàng hoàn thành các điều kiện mua hàng, sẽ tự động mở khóa các chức năng tương ứng." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên thở dài.

Xem ra trong khoảng thời gian ngắn chắc là sẽ không nhìn thấy.

Lạc Xuyên mơ hồ cảm thấy được linh khí này có thể cũng không phải chuẩn bị cho người tu luyện trên Thiên Lan đại lục…

Bỗng nhiên, Lạc Xuyên nghĩ tới một việc.

"Hệ thống, hệ thống vũ khí chắc là không chỉ bán linh khí đấy chứ?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống: "Trong hệ thống bán vũ khí chứa các loại vũ khí từ vô số thế giới khác."

"Vậy cũng có cả vũ khí khoa học kỹ thuật hay sao?"

"Có."

"Vậy tại sao ta không tìm thấy?"

Lạc Xuyên lật xem thông tin trên quầng sáng, trên khuôn mặt mang theo vẻ khó hiểu.

Làm gì có đâu?

Vì sao không tìm thấy?

Hệ thống giải thích: "Trải qua hệ thống giám sát, Thiên Lan đại lục là một thế giới huyền huyễn, vũ khí khoa học kỹ thuật tùy tiện xuất hiện sẽ khiến cho phát sinh những chuyện tình không thể biết trước."

"Vì giữ gìn hoà bình thế giới, quán triệt việc phát triển bền vững, sẽ có những hạn chế tương ứng đối với việc mua bán vũ khí."

Lạc Xuyên:…

Khuôn mặt Lạc Xuyên lộ vẻ không nói nên lời.

Còn tất cả vũ khí trong Tháp Thí Luyện thì sao?

Cái đó và lời giải thích không giống nhau!

Hệ thống ngươi lật lọng cũng quá nhanh đi?

"Được rồi." Vẻ mặt của Lạc Xuyên có chút bất đắc dĩ: "Vậy thì làm thế nào để dỡ bỏ các hạn chế, cũng chính là mở bán vũ khí khoa học kỹ thuật?"

Nói thật, Lạc Xuyên thật sự muốn nhìn thấy cảnh tượng vũ khí khoa học kỹ thuật xuất hiện ở thế giới huyền huyễn.

Pháo nổi va chạm với vũ kỹ đối oanh, pháo điện từ va chạm với linh khí…

Những hình ảnh kia thật đẹp, Lạc Xuyên có phần không thể tưởng tượng nổi.

"Ký chủ có thể hoàn thành các nhiệm vụ phụ để tiến hành dỡ bỏ hạn chế."

"Nhiệm vụ phụ do ký chủ phát động, hoặc là hệ thống chủ động tuyên bố."

"Được rồi."

Lạc Xuyên gật gật đầu, đồng ý với quyết định của hệ thống.

"Đúng rồi, hệ thống, còn có một vấn đề." Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một việc: "Những hạn chế của hệ thống bán vũ khí sẽ không có hạn chế gì đối với ta đúng không?"

"Ký chủ có tất cả quyền hạn đối với tất cả hàng hoá của Khởi Nguyên Thương Thành." Hệ thống trả lời.

Trên khuôn mặt của Lạc Xuyên hiện ra một nụ cười tươi: "Ta chỉ biết hệ thống ngươi đối xử với ta rất tốt."

Hệ thống không lên tiếng đáp lại, yên lặng tiến vào trạng thái lặn xuống nước.

Lạc Xuyên cũng không để ý.

Cùng với một đạo ý niệm của hắn, trên quầng sáng thương xuất hiện rất nhiều thông tin các vũ khí bị che dấu…

Chương 361: Cuộc sống thật thoải mái

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn cảnh tượng trước mắt, biểu cảm có chút kinh ngạc.

Ngay trước mặt hắn, trong phạm vi khoảng gần ngàn mét đều lập lòe ánh hồ quang màu xanh sẫm.

Kết cấu vật chất của bệ đá đã hoàn toàn thay đổi, biến thành một loại tinh thể màu xanh tím bán trong suốt.

Vô số đám thạch anh tùy ý mọc lên.

Trong không khí trộn lẫn vô số năng lượng pha tạp, cho dù là người tu luyện Vấn Đạo bình thường gặp phải, chỉ sợ cũng đã tẩu hỏa nhập ma.

Nói thật, trong nháy mắt nổ súng khi nãy, Lạc Xuyên cảm giác hình như mình đã nhìn thấy mặt trời.

Mặt trời màu xanh sẫm…

"Sức hủy diệt của U Năng này hắn là có thể so với Tôn Giả bình thường nhỉ?"

Lạc Xuyên chép miệng, thán phục nói.

Lúc trước hắn tùy tiện tìm kiếm trong hệ thống bán vũ khí, tùy tiện chọn một cái ở hàng đầu của bảng xếp hạng sức mạnh.

Không ngờ uy lực lại lớn như vậy!

Hơn nữa cái gọi là U Năng này, nếu so với linh lực thì cao hơn không biết bao nhiêu bậc.

Cái hố to mà lúc trước Lạc Xuyên dùng cảnh giới Vấn Đạo nổ ra, chỉ trong thời gian mười mấy nhịp thở ngắn ngủi đã biến mất trong quy tắc của thế giới này.

Thế nhưng vết tích từ U Năng này nổ ra, thế mà lại không có chút động tĩnh nào.

"U Năng là hình thái năng lượng bậc thứ nhất dưới hư không." Giọng nói của hệ thống bỗng nhiên vang lên.

"Nghe có vẻ rất lợi hại." Lạc Xuyên cũng giả vờ gật đầu, sau đó tò mò hỏi: "Vậy linh lực thì sao? Là bậc thứ mấy?"

"Bậc thứ ba."

Lạc Xuyên không cảm thấy quá kinh ngạc.

U Năng, hiển nhiên là loại năng lượng vượt qua cả pháp tắc.

Bậc thứ hai hẳn là pháp tắc rồi.

Linh lực đứng bậc thứ ba, cũng rất thích hợp.

"Hệ thống, bây giờ ta xem như đã hiểu được nguyên nhân ngươi hạn chế việc bán vũ khí."

Lạc Xuyên áng chừng cây súng tạo ra từ kim loại màu trắng bạc, mang đậm phong cách khoa học viễn tưởng trên tay, nói.

Đây là súng lục U Năng trong khu bán vũ khí.

Rất khó để tưởng tượng, chỉ là một cây súng thoạt trông rất bình thường lại có được uy lực như vậy!

Cho dù là một người tu luyện bình thường cầm một cây súng lúc U Năng cũng đủ để có được lực chiến của cấp bậc Tôn Giả!

Người khác vất vả cực khổ tu luyện cả đời, kết quả còn không bằng một cây súng lúc U Năng?

Có thể tưởng tượng được giới tu luyện ở Thiên Lan đại lục đến lúc đó sẽ biến thành dáng vẻ thế nào.

Hơn nữa, lưu truyền một vũ khí như vậy ra ngoài, có khác nào giao nút phóng đạn hạt nhân vào trong tay một đứa trẻ đâu?

Cất súng lục U Năng vào, Lạc Xuyên rời khỏi không gian bán vũ khí.

Về phần xử lý vết tích này thế nào.

Lạc Xuyên cảm thấy, đó là chuyện của hệ thống.

Lạc Xuyên đứng trong cửa hàng, cảm giác có chút lạnh lẽo.

Suy nghĩ một lát, hắn mang ghế nằm ra đặt ở cửa tiệm, nằm lên.

Sáng sớm, ánh nắng mặt trời rực rỡ tràn đầy sức sống.

Lạc Xuyên híp mắt, cảm giác rất thích ý.

Đây mới đúng là cuộc sống…

Mấy ngày nay Khởi Nguyên Thương Thành đóng cửa, Bộ Ly Ca cảm thấy thần kinh của mình sắp suy nhược luôn rồi.

Hắn ta cũng không biết được mình đã trải qua như thế nào.

Không có Coca Cola, thanh cay, thời gian chơi trò chơi, thật sự rất chán chường!

Tuy rằng vẫn biết Khởi Nguyên Thương Thành đang đóng cửa, nhưng mỗi ngày Bộ Ly Ca đều đi vào ngõ nhỏ nhìn xem.

Nhỡ đâu mở cửa rồi?

Đúng không?

Bộ Ly Ca đi vào ngõ nhỏ, trong lòng mang theo một chút chờ mong.

Nhất định phải mở cửa!

Hắn ta âm thầm cầu nguyện.

Dường như lời cầu nguyện đã được đáp lại, Bộ Ly Ca cảm giác dường như mình đã thấy được cảnh tượng quen thuộc.

Ông chủ, ghế nằm…

Bộ Ly Ca dụi mắt, sau khi xác nhận bản thân không hoa mắt, trên mặt lập tức đầy vẻ kích động.

Lời editor: Chân thành cảm ơn đại thần Schwasabi đã đẩy KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng!!! Muội đã đặt thông báo ngừng nhận KP bạo chương các ngày 23-30 mỗi tháng, đáng ra muội sẽ không bạo đâu, nhưng nghĩ kỹ một hồi, lần này muội vẫn sẽ bạo, lần sau mong các đại thần để ý hơn giúp muội nha!!! KP chỉ có một tác dụng duy nhất là đưa truyện lên KTB, và mỗi tháng KTB lại reset một lần, những KP của tháng trước đều trở nên vô ích, nên đẩy KP vào cuối tháng là hành vi cực độ lãng phí luôn đó các đại thần ơiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii... Huhuhu...

Chương 362: Ông chủ, cuối cùng ngươi cũng mở cửa rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, ngươi chịu mở cửa rồi!"

Lạc Xuyên vừa chợp mắt chưa được bao lâu, một giọng nói đầy xúc động, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ, bỗng nhiên vang lên.

Sau đó, Lạc Xuyên lại nhìn thấy Bộ Ly Ca mang theo một nét mặt khoa trương trông cực kỳ lố chạy đến chỗ hắn.

Dáng vẻ kia, giống như người đã đói bụng một tuần nhìn thấy bàn toàn các món Hán.

Đôi mắt cũng lóe ra ánh sáng xanh…

Tuy rằng dáng dấp Bộ Ly Ca rất đẹp trai, nhưng bị hắn ta nhìn chằm chặp như vậy, trong lòng không khỏi dâng lên từng cơn ớn lạnh.

Ầy, thiệt mắc ói…

Khi Bộ Ly Ca chạy vội đến vị trí trước mặt cách Lạc Xuyên mấy thước, hắn ta cảm giác như mình đã gặp phải một bức tường không khí, không thể tiến thêm một chút nào.

"Ông chủ, ngươi đi đâu vậy? Ngươi có biết mấy ngày nay ta luôn đến đây không?"

Nét mặt của Bộ Ly Ca vô cùng buồn thảm.

Lạc Xuyên âm thầm trợn mắt xem thường.

Lúc này mới nghỉ có vài ngày.

Ngươi đây là nghiện mạng đó thiếu niên!

"Di tích thượng cổ mở ra, qua đó một chuyến." Lạc Xuyên bình thản nói.

Cũng may Bộ Ly Ca vẫn tự mình biết mình, biết điểm mấu chốt khi nói chuyện là gì.

Sau khi oán giận vài câu thì dời đề tài đi.

"Ông chủ, ta vào cửa hàng trước, thật sự không nhịn nổi nữa!" Ánh mắt của Bộ LyCa bay về phía Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên gật đầu: "Nhớ đặt linh tinh lên trên quầy."

"Đã biết, ông chủ!"

Giọng nói còn chưa dứt, bóng dáng của Bộ Ly Ca đã tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Không biết sau khi Bộ Ly Ca nhìn thấy hệ thống bán vũ khí thì sẽ có vẻ mặt như thế nào nhỉ?

Nhất định sẽ rất phấn khích.

Lạc Xuyên thầm đoán trong lòng.

Là một trong những khách hàng "lâu đời" nhất của Khởi Nguyên Thương Thành, Bộ Ly Ca từ lâu đã có một trình tự của riêng mình đối với việc mua hàng như thế nào.

Đầu tiên, lấy Coca Cola, thanh cay và cả mì ăn liền trên kệ hàng.

Đừng hỏi vì sao không lấy thứ khác, bởi vì mua không nổi…

Trong lúc mì ăn liền đang dùng nước Suối Sinh Linh để nấu, Coca Cola và thanh cay là nhân vật chính trong khoảng thời gian này.

Mùi hương cay nồng, cộng thêm cảm giác cảnh giới tăng lên từng giây, lại phối hợp với Coca Cola lạnh thấu tim…

"Chính là cảm giác này! Quá đã!"

Một hơi uống non nửa chai Coca Cola, Bộ Ly Ca không khỏi hô nhỏ một tiếng, suýt nữa đã lệ tràn khóe mi.

Đã mấy ngày rồi?

Cuối cùng cũng đợi được Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa!

Đương nhiên, lúc ăn, Bộ Ly Ca vẫn không quên đánh giá Khởi Nguyên Thương Thành.

Hắn ta đang tìm xem trong cửa hàng có hàng hóa mới gì hay không.

Dù sao ông chủ đã rời đi một khoảng thời gian dài như vậy, không bổ sung thêm hàng hóa thì sao mà được?

"Chậu cây này thật ra cũng khá thú vị, ông chủ cũng biết vui thú an nhàn

rồi."

Bộ Ly Ca nhìn thấy cây Thế Giới trên quầy, nhất thời vui vẻ.

Với cảnh giới và mắt nhìn của hắn ta, đương nhiên là không nhìn ra chút khác thường nào.

Chỉ cảm thấy đây là một cây nhỏ có vẻ bề ngoài hơi đặc biệt thôi…

Cây Thế Giới cũng không để ý đến Bộ Ly Ca.

"Quả cầu này đúng là rất xinh xắn, có điều vẫn cảm thấy có vẻ hơi khó chịu. Không biết ông chủ tìm ở đâu ra thứ đồ chơi này."

Sau đó, Bộ Ly Ca thấy được quả cầu Thâm Uyên.

Tuy rằng Thâm Uyên bên trong đã bị phong ấn, nhưng bản năng sinh mạng lại khiến Bộ Ly Ca vô thức rời xa.

Trên kệ hàng cũng không tăng thêm thứ gì mới…

Lúc này, trong lòng Bộ Ly Ca đã có chút thất vọng rồi.

Bỗng nhiên, hắn ta chú ý đến vách tường chỗ thiết bị thực tế ảo, trong miệng lập tức thốt ra một tiếng kinh ngạc.

"Đó là cái gì?"

Nhìn hoa văn trên vách tường, Bộ Ly Ca khó hiểu.

Hắn ta chuẩn bị hỏi ông chủ một chút.

Bộ Ly Ca đi đến cửa tiệm, nói: "Ông chủ, trên vách tường trong tiệm có thêm cái gì đó."

Chương 363: Vũ khí trong mộng của Bộ Ly Ca

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đó là hệ thống bán vũ khí mới mở rộng trong cửa hàng." Lạc Xuyên nằm trên ghế cũng không mở mắt, giọng nói vẫn bình thản trước sau như một: "Cụ thể thì tham khảo vũ khí trong Tháp Thí Luyện."

"Cái gì? Hệ thống bán vũ khí?"

Bộ Ly Ca đầu tiên là sửng sốt, sau đó trên gương mặt nhanh chóng lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Chiến đấu trong Tháp Thí Luyện và trong thế giới thật sự gần như giống hệt nhau, nhưng suy cho cùng vẫn có chênh lệch với hiện thực.

Vũ khí bên trong tuy rằng chủng loại đa dạng, nhưng chỉ có thể thỏa mãn trong thế giới giả tưởng.

Khi chế độ giải trí được phát triển, người chơi ở bên trong có thể thông qua việc hoàn thành nhiệm vụ hoặc những cách khác mà nhận được các loại kĩ năng.

Kỹ năng ngoại trừ có thể sử dụng trong trò chơi, mà trong hiện thực cũng có hiệu quả!

Lúc ấy đã có người suy đoán, vũ khí trong trò chơi, khi nào thì mới có thể xuất hiện trong hiện thực?

Bây giờ vậy mà lại thật sự xuất hiện!

Bộ Ly Ca lập tức mang vẻ mặt hưng phấn quay vào bên trong cửa hàng.

Hắn ta từ lâu đã nhắm đến một món linh khí trong Tháp Thí Luyện.

Vốn còn có chút phiền não khi chỉ có thể chơi trong Tháp Thí Luyện, bây giờ giấc mộng đã trở thành sự thật!

Nhất định phải mua cho bằng được!

Bộ Ly Ca hạ quyết tâm trong lòng.

"Hệ thống vũ khí hiện tại chỉ bán linh khí, những vũ khí còn lại tạm thời không bán."

Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên tiếp tục vang lên, có điều Bộ Ly Ca hoàn toàn không nghe được…

Đi đến chỗ hoa văn, Bộ Ly Ca bước ra từng bước.

Hắn ta cảm giác mình như đang đi xuyên qua một bức tường không khí có lực cản, sau đó lập tức xuất hiện trong một không gian cực kỳ đặc biệt.

"Chẳng lẽ nơi này là không gian mà ông chủ mở ra sao? Thật sự quá hoành tráng!"

Bộ Ly Ca vô cùng kinh ngạc.

Có điều vừa nghĩ đến thực lực của ông chủ, tất cả đều trở thành chuyện đương nhiên.

"Màn sáng này hẳn là cách bán vũ khí đúng không? Rất giống với Tháp Thí Luyện!"

Bộ Ly Ca nhìn màn sáng đứng sừng sững ở phía trước, trên mặt có vẻ giật mình.

"Có điều phải nói, cái hố to kia là xảy ra chuyện gì?"

Tầm mắt của Bộ Ly Ca rơi xuống bệ đá cách đó không xa.

Nơi đó có một cái hố to có đường kính ước chừng trăm mét.

Vô số tinh thể màu xanh sẫm kì lạ rải rác xung quanh, mang theo một loại mỹ cảm quỷ dị.

Ừm, đây chính là vết tích để lại khi Lạc Xuyên thử nghiệm súng lục U Năng trước đó.

Cũng không biết vì sao hệ thống không loại bỏ nó đi…

Tuy rằng trong lòng có chút nghi ngờ, nhưng Bộ Ly Ca cũng không để ý quá nhiều.

Rất nhanh, hắn ta đã dồn sự chú ý lên trên màn sáng.

Mang theo tâm trạng kích động, Bộ Ly Ca tìm kiếm ở trên đó.

Hắn ta nhanh chóng tìm được thông tin mà mình muốn.

Trên màn sáng có một thanh trường kiếm toàn thân có ngọn lửa quấn quanh.

Trên thân kiếm có một vệt lửa màu đỏ.

Chuôi kiếm hình đầu rồng, tăng thêm một loại khí tức cao quý cho nó.

Tên kiếm là Xích Tiêu.

"Tìm được rồi!"

Biểu cảm của Bộ Ly Ca rất hưng phấn.

Kiếm, là đế vương trong binh khí.

Sử dụng trường kiếm làm binh khí mới phóng khoáng nhất.

Trên Thiên Lan đại lục, kiếm cũng là loại vũ khí được truyền bá rộng rãi giữa các người tu luyện.

Có điều sau khi nhìn đến giá của Xích Tiêu, biểu cảm của Bộ Ly Ca nhất thời đầy đau khổ.

"Xích Tiêu.

Cấp bậc: Linh khí Thiên cấp.

Giá bán: 9999 linh tinh.

Giới thiệu: Linh khí được tạo ra thiên thạch thuần dương và ngọn lửa thuần dương, ẩn chứa sức mạnh của lửa, có sức phá hoại không gì sánh kịp. Từng tắm qua máu rồng, dường như đã đồng hóa, tản ra khí tức của Long tộc.

Có lẽ, tắm qua nhiều máu tươi hơn có thể giúp nó tiến hóa…"

Bộ Ly Ca phát điên cào tóc: "Chín ngàn chín trăm chín mươi chín linh tinh? Ông chủ ngươi thật biết cách định giá!"

Chương 364: Ngươi có nghe nói đến trả góp định kỳ chưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một món linh khí Thiên cấp, giá bán gần một vạn linh tinh.

Cái giá này có thể nói là hơi quá mức.

Linh khí Thiên cấp bình thường nhiều nhất cũng chỉ trị giá mấy ngàn mà thôi.

Hơn nữa đây là giá của linh khí Thiên cấp hàng đầu.

Nhưng Bộ Ly Ca đã hiểu sâu sắc một đạo lý.

Đồ trong Khởi Nguyên Thương Thành nhất định không thể phán đoán theo lẽ thường được!

Bộ Ly Ca đã đọc phần giới thiệu của Xích Tiêu.

Nói ngắn gọn, chính là vẻ bề ngoài rất ngầu.

Hơn nữa hắn ta còn chú ý đến câu cuối cùng của phần giới thiệu, có ý nghĩa rất sâu xa.

Thoạt nhìn, Xích Tiêu dường như còn có thể tiến hóa tiếp!

Linh khí còn có thể tăng cấp, chuyện này ở Thiên Lan đại lục tuyệt đối là chưa từng nghe thấy!

Ít nhất là Bộ Ly Ca chưa từng nghe nói…

Bộ Ly Ca nhìn Xích Tiêu, trong mắt đầy vẻ băn khoăn.

Hắn ta thật sự rất muốn thanh kiếm này.

Đương nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất vẫn là vì túi tiền eo hẹp.

Tuy rằng là thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ, thế nhưng số linh tinh mà Bộ Ly Ca đủ khả năng chi tiêu nhiều lắm cũng chỉ có mấy ngàn mà thôi.

Quyền lực tài chính của Trấn Nam Hầu phủ đều được tỷ tỷ của hắn ta, Bộ Thi Ý, nắm trong tay.

Bộ Ly Ca cảm giác, nếu mình mở miệng nói với Bộ Thi Ý muốn một vạn linh tinh, chắc chắn sẽ bị nhốt ngoài cửa.

Thường ngày hắn ta đâu có chỗ nào cần dùng linh khí?

Nhưng Bộ Ly Ca cho rằng, là một người tu luyện mà lại không có một món linh khí mình yêu thích, thật sự quá thất bại.

Nhìn Xích Tiêu, Bộ Ly Ca cảm thấy, người hợp tác tương lai của mình không phải nó thì không được…

Bộ Ly Ca cắn chặt răng, rời khỏi không gian bán vũ khí.

Hắn ta định thương lượng giá với ông chủ một chút.

Tuy rằng trong lòng vẫn biết khả năng thành công rất thấp.

Nhưng Bộ Ly Ca vẫn ôm một phần vạn hy vọng.

Biết đâu được? Đúng không?

"Ông chủ." Bộ Ly Ca đi đến bên cạnh Lạc Xuyên ở cửa tiệm, ấp úng mở lời.

Lạc Xuyên mở hai mắt ra, có chút tò mò.

Với tính cách tùy tiện của Bộ Ly Ca, lộ ra nét mặt bối rối như vậy, thật đúng là hiếm thấy!

"Chuyện gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ta muốn hỏi một chút, giá bán vũ khí trong cửa hàng có thể giảm xuống một chút hay không?" Biểu cảm của Bộ Ly Ca rất mất tự nhiên.

Hắn ta chính là thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ đó, ngày thường ra ngoài mua đồ đến giá cũng không nhìn!

Bây giờ lại cò kè mặc cả!

Ôi, thật là dọa người…

Lạc Xuyên lắc đầu.

Bộ Ly Ca thở dài, trên mặt đầy vẻ thất vọng.

Quả nhiên là bị từ chối…

"Giá không thể giảm được, có điều…" Giọng điệu Lạc Xuyên chợt thay đổi, nói: "Ngươi đã nghe nói đến trả góp định kỳ chưa?"

"Hả? Trả góp định kỳ?"

Vẻ mặt Bộ Ly Ca đầy nghi hoặc.

Hắn ta không rõ ý trong lời của Lạc Xuyên.

Cái tên kỳ lạ này, thật sự là chưa từng nghe đến.

"Cái gọi là trả góp theo kỳ, chính là chi phí của hàng hóa không cần phải thanh toán toàn bộ trong một lần duy nhất. Mà là trong một kỳ hạn nhất định, chia thành nhiều lần trả tiền."

Lạc Xuyên giải thích, cố gắng để cho ý tứ trong lời của mình thông tục dễ hiểu.

Đó cũng là do Lạc Xuyên mới vừa nghĩ ra.

Lạc Xuyên cảm giác, trong tương lai, số khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành không ngừng tăng lên, nhất định sẽ có nhiều người bởi vì nguyên nhân của bản thân mà không thể mua được món hàng yêu thích.

Trả góp định kỳ chính là một biện pháp giải quyết rất tốt.

Hệ thống tỏ vẻ tán thành với đề nghị của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên nhân cơ hội này đưa ra yêu cầu của mình với hệ thống, hắn cảm thấy hệ thống hẳn sẽ đưa cho hắn phần thưởng tương ứng.

Lại nhận được sự từ chối vô tình của hệ thống.

Đương nhiên, trả góp theo kỳ cũng cần hệ thống tổng hợp khảo sát từ khách hàng, đánh giá xem người đó có khả năng trả khoản tiền thanh toán theo kỳ đúng hạn hay không.

Về phần cách thức thế nào, đây không phải là chuyện Lạc Xuyên cần lo lắng…

Chương 365: Hợp đồng định kỳ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tâm trạng uể oải của Bộ Ly Ca đã biến mất, ánh mắt cũng dần trở nên sáng ngời.

Vậy chẳng phải là nói, hắn ta chỉ cần trả một phần linh tinh là có thể có được Xích Tiêu?

Trên đời vậy mà lại có chuyện tốt như vậy?

"Ông chủ, ta quyết định, ta muốn trả góp định kỳ!"

Bộ Ly Ca nói với ánh mắt kiên định.

"Trong lúc trả góp định kỳ, nếu nhiều lần trả linh tinh không đúng hạn, sẽ ảnh hưởng đến đánh giá tín dụng của hệ thống đối với ngươi, có lẽ còn có thể áp dụng biện pháp cưỡng chế." Lạc Xuyên nói.

Biện pháp cưỡng chế?

Nghe qua có vẻ rất khủng khiếp.

Bộ Ly Ca nhịn không được mà rụt cổ, tâm trạng cũng từ hưng phấn mà dần dần bình tĩnh lại.

"Ông chủ, ta cảm thấy, vẫn là tìm hiểu cẩn thận trước một chút thì tốt hơn." Nét mặt của Bộ Ly Ca còn rất nghiêm túc.

Lạc Xuyên gật đầu.

Hắn vung tay lên, một màn sáng xuất hiện trước mặt Bộ Ly Ca.

Trên màn sáng có thông tin chi tiết về trả góp định kỳ, chia thành mấy kỳ, lãi suất, hậu quả nếu vi phạm, vân vân, đều được giới thiệu tỉ mỉ.

Bộ Ly Ca cẩn thận xem xét.

Lạc Xuyên cảm thấy, dùng màn sáng để thể hiện thông tin thật sự rất tiện lợi.

Có điều mỗi lần tiến hành trả góp định kỳ, không thể cứ bắt hắn giải thích cho mỗi người một lần đúng không?

Lạc Xuyên nghĩ, có lẽ hắn cần phải dán hết mấy thông tin này lên vách

tường của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhưng không phải bây giờ.

Bởi vì hắn cần phải thả lỏng thật tốt.

Ừm, chờ Yêu Tử Yên trở về rồi nói sau.

Lạc Xuyên nghĩ ở trong lòng…

Cuối cùng, Bộ Ly Ca lựa chọn trả góp định kỳ theo mười kỳ.

"Ông chủ, ta đã chọn xong!" Một lát sau, Bộ Ly Ca nói: "Chia thành mười kỳ."

Lạc Xuyên gật đầu.

Hắn suy nghĩ một lát, nói: "Là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành lựa chọn trả góp định kỳ, ta quyết định cho ngươi một chút phúc lợi."

Bộ Ly Ca là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, có thể nói Khởi Nguyên Thương Thành có được hôm nay, hắn ta có công lao rất lớn.

Dù sao những khách hàng đầu tiên đều do hắn ta kéo đến.

Lạc Xuyên là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, tuy rằng bình thường ít nói, nhưng những điều này, hắn đều ghi tạc trong lòng.

Lạc Xuyên cảm thấy, bây giờ chính là lúc báo đáp cho khách quen.

"Phúc lợi?"

Bộ Ly Ca có chút không dám tin.

Lvv luôn tuân thủ quy định nghiêm ngặt, thế mà lại nói ra lời như vậy.

Chẳng lẽ là đi một chuyến đến di tích thượng cổ, tính cách cũng thay đổi.

Thoạt nhìn cũng không giống vậy…

Trong lòng suy nghĩ miên man, nét mặt của Bộ Ly Ca vẫn rất hưng phấn: "Ông chủ, phúc lợi gì thế?"

"Ngươi ký hợp đồng trước rồi nói sau."

Lạc Xuyên vung bàn tay lên, sau đó một tờ giấy trắng xuất hiện từ hư không.

Tựa như có một loại sức mạnh quy tắc xuất hiện, trên tờ giấy trắng xuất hiện từng hàng chữ viết.

Bộ Ly Ca tò mò quan sát.

Với tu vi của hắn ta, thật ra không cảm nhận được cái gì.

Chỉ là cảm thấy trông rất kỳ diệu mà thôi…

Trước đó, Bộ Ly Ca đã đọc qua nội dung trên tờ giấy trắng, chỉ là một vài quy định về trả góp định kỳ.

Cho nên hắn ta cũng không quá để ý.

Điều khiến Bộ Ly Ca thật sự hứng thú chính là phúc lợi của ông chủ rốt cuộc là thứ gì.

"Dùng một tia linh lực của ngươi ký lên bên trên."

"À à."

Bộ Ly Ca liên tục gật đầu, một tia linh khí màu trắng óng ánh xuất hiện trong tay hắn ta, dừng lại trên tờ giấy.

Ngay lập tức, Bộ Ly Ca cảm thấy tờ giấy trắng kia hình như mơ hồ có một loại liên kết vô cùng huyền diệu với hắn ta, không thể diễn tả bằng một ngôn từ.

Thật ra, khách hàng ký kết hợp đồng, không chỉ sử dụng linh lực.

Ký tên, máu tươi, tinh thần lực này nọ, thứ gì đại diện cho thân phận một người thì đều được.

Lý do bảo Bộ Ly Ca sử dụng linh lực chính là do Lạc Xuyên cảm thấy như vậy thì an toàn hơn một chút…

Chương 366: Chậu cây không bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi linh lực của Bộ Ly Ca rơi xuống hợp đồng, hợp đồng lập tức hóa thành vô vàn điểm sáng, nhập vào lòng bàn tay của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Chuyện này không giống như khi ký hợp đồng nhân viên với Yêu Tử Yên.

Lạc Xuyên nhớ rất rõ, ngày đó khi Yêu Tử Yên ký kết hợp đồng nhân viên, đúng là đã hóa thành điểm sáng rồi nhập vào thân thể hắn.

Tại sao hợp đồng định kỳ lại rơi vào trong bàn tay mình?

"Hợp đồng định kỳ chính là hạn chế đối với khách hàng. Hợp đồng nhân viên là bằng chứng đối với nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành." Giọng nói của hệ thống vang lên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Nói như thế cũng đúng.

Sau đó, Bộ Ly Ca nhìn chằm chằm Lạc Xuyên.

Ý tứ trên nét mặt rất rõ ràng.

Ông chủ, phúc lợi đã nói đâu?

Lạc Xuyên cũng không bắt Bộ Ly Ca phải chờ lâu, lấy ra một chiếc lá của cây Thế Giới từ trong không gian hệ thống, đưa cho Bộ Ly Ca.

Sau khi Bộ Ly Ca tiếp nhận theo bản năng, phát hiện thế mà lại là một chiếc lá có chút úa vàng, không khỏi sửng sốt.

"Ông chủ, chỉ là một chiếc lá ư?" Bộ Ly Ca dở khóc dở cười.

Hắn ta cảm thấy, có thể ông chủ đang đùa với mình.

Phúc lợi chỉ là một phiến lá?

Ông chủ, ngươi đây cũng quá không phúc hậu rồi đó?

Tuy rằng trong lòng nghĩ như thế, có điều Bộ Ly Ca không dám nói ra.

"Đây là lá của cây Thế Giới." Lạc Xuyên bình thản nói.

"Cây Thế Giới?"

Bộ Ly Ca nghi ngờ.

Hắn ta hoàn toàn chưa từng nghe đến.

Thật ra không riêng gì hắn ta, toàn bộ Thiên Lan đại lục, cũng không có bao nhiêu người biết đến cây Thế Giới.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu.

"Cho nên, đây không phải lá cây bình thường?" Bộ Ly Ca kinh ngạc hỏi.

Cẩn thận quan sát chiếc lá, quả nhiên Bộ Ly Ca đã phát hiện ra chỗ bất thường.

Nếu nhìn kỹ, có thể phát hiện trên lá cây có rất nhiều đốm sáng.

Như là ẩn chứa cả một bầu trời sao bao la!

Hơn nữa, chỉ cầm nó thôi, Bộ Ly Ca đã cảm thấy tốc độ vận chuyển linh lực trong cơ thể nhanh hơn không ít!

Cảm giác đối với linh khí của trời đất cũng trở nên vô cùng sâu sắc!

Bộ Ly Ca kinh ngạc nhìn chiếc lá trong tay.

Đây chính là thứ tốt!

Có lẽ cây Thế Giới mà ông chủ nói cũng không phải vật tầm thường gì…

"Cảm ơn ông chủ!" Bộ Ly Ca trịnh trọng nói lời cảm ơn.

Lạc Xuyên gật đầu, tiếp tục híp mắt phơi nắng.

Bộ Ly Ca lòng tràn đầy vui sướng, cầm lá cây Thế Giới đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, dư quang khóe mắt chợt phát hiện cây Thế Giới bên cạnh quầy.

Đợi đã, cái cây này sao lại hơi quen mắt thế nhỉ?

Bộ Ly Ca suy nghĩ một lát, đưa lá cây đến trước mắt.

Sau đó, hắn ta cảm thấy dường như mình đã phát hiện ra một chuyện cực kỳ khủng khiếp.

Lá cây này, sao lại giống như đúc với phiến lá của cây nhỏ trong chậu vậy?

Vốn Bộ Ly Ca còn tưởng rằng đây là một chậu cây bình thường, bây

giờ xem ra sự thật có vẻ còn vượt qua tưởng tượng của hắn ta.

Bộ Ly Ca ôm đầu.

Hắn ta chợt thấy tư duy hỗn loạn, cần phải bình tĩnh lại một chút…

Thứ ông chủ cho mình lại là lá của cây Thế Giới?

Lá của cây nhỏ trong chậu ở Khởi Nguyên Thương Thành giống với chiếc lá mà ông chủ cho mình.

Một lát sau, Bộ Ly Ca đã sắp xếp xong mạch suy nghĩ.

Nói cách khác, đây chính là cái gọi là cây Thế Giới?

Một thân cây nhỏ như vậy, thế mà kêu là cây Thế Giới?

Trình độ bá đạo của cái tên này gần như có thể so được với Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ.

Bộ Ly Ca đánh giá cây Thế Giới, cố nén xúc động muốn xuống tay ngắt vài cái lá…

"Đồ trong cửa hàng của ông chủ có chút đặc biệt cũng là bình thường." Bộ Ly Ca tự thôi miên chính mình: "Chậu cây này cũng vậy…"

Không biết bên trong quả cầu này rốt cuộc là cái gì.

Tầm mắt Bộ Ly Ca chuyển đến trên quả cầu có hoa văn màu đen mà trước đó hắn ta tưởng là vật trang trí, tò mò trong lòng…

Chương 367: Một thanh Xích Tiêu tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghĩ đi nghĩ lại, Bộ Ly Ca vẫn bỏ qua suy nghĩ đi hỏi Lạc Xuyên.

Hắn ta cảm giác, nếu hôm nay mình lại bị thêm một cú sốc nào nữa, thế giới quan có thể khó giữ được…

Xuyên qua những đường nét giống như hoa văn kia, Bộ Ly Ca lại lần nữa bước vào không gian bán vũ khí.

Một chùm ánh sáng rơi xuống từ màn sáng, bao phủ toàn thân Bộ Ly Ca.

Rất nhanh, chùm sáng đã biến mất.

Đồng thời, một giọng nói lạnh nhạt vang lên.

Bộ Ly Ca rất quen thuộc với nó, đúng là âm thanh nhắc nhở trong Tháp Thí Luyện.

"Kiểm tra được khách hàng đã ký kết hợp đồng, đang kiểm tra hàng hóa…"

"Kiểm tra hàng hóa xong: linh khí Thiên cấp, Xích Tiêu."

"Hàng hóa đã gửi, xin hãy chú ý kiểm tra và nhận."

Tiếng nhắc nhở liên tục vang lên.

Bộ Ly Ca chỉ thấy một luồng ánh sáng chói lóa hiện lên trên màn sáng.

Đợi hắn ta lấy lại tinh thần, trong tay đã xuất hiện một thanh kiếm sắc bén toàn thân bùng cháy hừng hực.

Chuôi kiếm đầu rồng, đường vân màu đỏ xuyên suốt toàn bộ thân kiếm, mang theo một loại khí phách vương giả vô biên!

Nắm trong tay Xích Tiêu được ngọn lửa bao quanh, Bộ Ly Ca hoàn toàn không cảm thấy có chút khó chịu nào.

Ngọn lửa màu đỏ hồng trong mắt hắn ta mang theo một cảm giác thân thiết khó hiểu, giống như sinh ra đã vậy.

Đây là đặc điểm của vũ khí trong hệ thống bán vũ khí.

Sau khi mua thì lập tức nhận chủ.

Bộ Ly Ca thử vung lên hai cái.

Ngọn lửa màu đỏ hóa thành kiếm khí, trong không khí ngoại trừ tiếng xé gió, mơ hồ còn có tiếng rồng ngâm vang vọng.

"Ha ha ha, một thanh Xích Tiêu tốt!"

Bộ Ly Ca cười ha hả nói, trong lòng tràn đầy khí phách hào hùng.

Tay cầm Xích Tiêu, hắn ta cảm giác, cho dù là người tu luyện cảnh giới Thần Hồn ở trước mặt hắn ta, cũng có thể một kiếm chém chết!

Đương nhiên hắn ta cũng hiểu được, những điều này là do lỗi giác không thực tế…

Tuy rằng một linh khí thích hợp có thể tăng sức chiến đấu của người tu luyện trên phạm vi lớn, nhưng dù có tăng thế nào cũng không thể trực tiếp nhảy lên một cảnh giới lớn được.

Đương nhiên, Bộ Ly Ca chỉ dựa vào sức lực của cơ thể mà vung hai cái thôi.

Sử dụng linh lực để thôi động, hắn ta tuyệt đối không dám.

Cho dù Xích Tiêu đã nhận Bộ Ly Ca làm chủ, nhưng dù nói thế nào cũng không thoát sự thật Bộ Ly Ca chỉ là cảnh giới Tạo Hóa nhất phẩm.

Mà Xích Tiêu lại là linh khí Thiên cấp!

Nếu dùng linh lực để thôi động, chỉ sợ trong phút chốc đã có thể hút khô Bộ Ly Ca…

Muốn thôi động linh khí Thiên cấp, ít nhất cũng phải cảnh giới Thần Hồn.

Bộ Ly Ca bỗng cảm thấy, mình đưa ra quyết định ký kết hợp đồng định kỳ để mua Xích Tiêu, có phải là quá kích động hay không.

Có điều sau khi nhìn đến Xích Tiêu trong tay, suy nghĩ này lập tức bị hắn ta ném lên chín tầng mây.

Mua sớm hưởng sớm, nào có chuyện kích động hay không kích động…

Sau khi thử nghiệm uy lực của Xích Tiêu một hồi trong không gian bán vũ khí, Bộ Ly Ca lui ra, tùy tiện chọn một cái ghế và ngồi xuống.

Ừm, đương nhiên không thể quên trò chơi được, hắn đã chờ mấy

ngày…

Sau khi đội mũ giáp vào, trước mắt xuất hiện cảnh tượng quen thuộc.

Trong mắt Bộ Ly Ca hiện lên vẻ hưng phấn.

Hà hà hà, các yêu thú, Bộ đại gia của các ngươi đã trở lại…

Có lẽ vì nhiều ngươi không biết cửa hàng đã mở, nguyên một buổi sáng, Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có mỗi khách quen Bộ Ly Ca mà thôi.

Có điều Lạc Xuyên không hoảng hốt chút nào.

Bởi vì hắn hiểu được, ngày Khởi Nguyên Thương Thành kín người hết chỗ đã không còn xa nữa.

Cũng không biết bây giờ chuyện về di tích thượng cổ đã lan truyền thế nào rồi?

Còn có mấy khách quen của mình, khi nào mới có thể trở về?

"Ông chủ, ta đi trước đây." Bộ Ly Ca bước ra khỏi cửa hàng, nói lời chào với Lạc Xuyên.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu, bình thản đáp.

Chương 368: Thiếu gia lại phát bệnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dường như là vì nguyện vọng đã được thỏa mãn, bước chân của Bộ Ly Ca suốt đường đi đều có chút bay bổng.

Trong miệng còn ngâm nga một khúc nhạc nhỏ không biết tên, có vẻ tâm trạng không tệ.

Trên đường, đương nhiên có không ít người nhận ra Bộ Ly Ca.

Là thiếu gia của Trấn Nam Hầu phủ, thân phận của Bộ Ly Ca có thể nói là cực kỳ tôn quý.

"Vừa nãy người đi qua có phải là Bộ thiếu gia không?" Có người kinh ngạc nói.

"Chắc vậy. Không biết Bộ thiếu gia gặp được chuyện tốt gì, thoạt trông nét mặt rất vui vẻ."

"Ai biết được. Có điều mấy hôm trước Bộ thiếu gia mặt ủ mày chau lắc lư trên đường thật là khiến ta sợ hãi, ta còn tưởng rằng thành Cửu Diệu sắp xảy ra chuyện lớn gì chứ…"

Nhìn bóng lưng của Bộ Ly Ca, từng tiếng bàn tán vang lên giữa những người đi đường.

Rất nhanh, Bộ Ly Ca đã đến nơi – Trấn Nam Hầu phủ.

Bộ Ly Ca đắm chìm trong thế giới của mình, mang trên mặt một nụ cười tươi đặc biệt.

Thỉnh thoảng còn "hí hí" hai tiếng, cực kỳ quỷ dị….

"Thiếu gia đây là làm sao vậy? Không phải là lại phát bệnh đấy chứ?" Sau khi Bộ Ly Ca đi xa, có thị nữ nhỏ giọng nói.

Có thể nhìn thấy trên cánh tay của nàng đã nổi lên một lớp da gà.

Thật sự là nụ cười của Bộ Ly Ca trước đó rất dọa người…

"Cách lần trước thiếu gia phát bệnh cũng đã qua hơn một tháng rồi đúng không?"

"Các ngươi nói xem, có cần phải nói chuyện này với đại tiểu thư không?"

"Ta cảm thấy rất cần."

"Ừ, ta cũng cảm thấy như vậy…"

Mấy thị nữ nói chuyện với nhau, đã đưa ra quyết định.

Có điều, Bộ Ly Ca đương nhiên không biết gì về chuyện này.

Hắn ta lập tức đi ra một chỗ ngoài sân.

Trong sân, dường như có tiếng kiếm ngân vang lên.

Bộ Ly Ca cũng không để ý, đi thẳng vào.

Đồng thời còn căng cổ họng hô lên: "Tỷ tỷ! Ta đã trở về!"

Xoẹt!

Một tiếng xé gió dồn dập vang lên.

Trên mặt tường bên cạnh Bộ Ly Ca xuất hiện một vết kiếm rất sâu, tro bụi rơi rào rạt.

Trong nháy mắt, Bộ Ly Ca đã dừng bước lại, thân thể cũng trở nên cứng đờ.

Hắn ta chuyển động đầu đầy cứng ngạc, dấu vết rõ ràng trên tường đập vào trong mắt hắn ta.

"Tỷ tỷ, ngươi đây là muốn mưu sát đệ đệ ruột của mình sao?" Trên mặt Bộ Ly Ca lộ ra một nụ cười gượng.

Sợ hãi là có.

Có điều Bộ Ly Ca tin tưởng, Bộ Thi Ý sẽ không tổn thương hắn ta…

Phía trước, có một thiếu nữ mặc trang phục màu trắng cầm kiếm đi đến, tư thế oai phong mạnh mẽ.

Đúng là Bộ Thi Ý.

Bộ Thi Ý thu trường kiếm vào vỏ, giọng nói lạnh lùng: "Chẳng lẽ ta chưa từng nhắc qua, lúc ta luyện kiếm thì đừng đến đây quấy rầy ta sao?"

"Không phải ta đây có chuyện quan trọng ư!" Bộ Ly Ca nhún vai, có chút bất đắc dĩ nói.

"Không phải mỗi ngày ngươi đều đi nhìn Khởi Nguyên Thương Thành

mở cửa hay chưa sao? Nhìn dáng vẻ của ngươi, chẳng lẽ Khởi Nguyên Thương Thành ở cửa rồi?" Bộ Thi Ý nhíu mày đoán.

Bộ Ly Ca sửng sốt, sau đó thở dài: "Được rồi, bị ngươi đoán ra rồi…"

"Ông chủ rời đi một thời gian dài như vậy, trong cửa hàng có gì mới mẻ không?" Bộ Thi Ý có chút tò mò.

"Đương nhiên là có chứ!" Bộ Ly Ca liên tục gật đầu, nét mặt đầy hưng phấn: "Trong cửa hàng của ông chủ mới phát triển hệ thống bán vũ khí! Chỉ cần là vũ khí có trong Tháp Thí Luyện thì đều có bán!"

Bộ Thi Ý có chút kinh ngạc.

Vũ khí bán trong Tháp Thí Luyện, đương nhiên nàng biết.

Chủng loại vũ khí cất chứa bên trong, nói là vô cùng phong phú cũng không quá chút nào!

Thế mà ông chủ lại có thể đem ra nhiều loại vũ khí như vậy để bán, thật sự khiến người ta khó mà tin nổi.

Chương 369: Bộ Ly Ca thuần thục

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi mua rồi?"

Bộ Thi Ý cau mày, nét mặt cười như không cười nhìn chằm chằm Bộ Ly Ca.

"À…"

Biểu cảm trên mặt Bộ Ly Ca nhất thời cứng đờ.

Bây giờ hắn ta hận không thể tát mình hai bạt tai.

Cho ngươi lắm miệng này!

Giờ thì tốt rồi, chuyện trả góp định kỳ sợ là không giấu được…

Nhìn thấy biểu cảm của Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý cũng đã đoán được bảy tám phần sự việc.

Trừng mắt nhìn hắn ta, Bộ Thi Ý bình thản nói: "Nói đi, bao nhiêu linh tinh."

"Tỷ tỷ, ngươi cũng biết, đồ vật trong tiệm ông chủ tuyệt đối là vật quý hơn giá." Bộ Ly Ca muốn lảng sang chuyện khác.

"Đừng có đánh trống lảng!"

"Cũng không tính là quá quý…"

"Bao nhiêu?"

"Mấy ngàn linh tinh."

"Rốt cuộc là mấy ngàn?"

"Chín ngàn chín trăm chín mươi chín…"

Nói đến cuối, giọng của Bộ Ly Ca càng lúc càng nhỏ.

"Ta nói này Bộ Ly Ca, rốt cuộc là ngươi lấy đâu ra nhiều linh tinh như vậy?" Trước tiên, Bộ Thi Ý chỉ cảm thấy rất ngạc nhiên.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này, bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành, sinh hoạt phí mà mỗi ngày nàng cho Bộ Ly Ca cao hơn trước kia không ít.

Nhưng Bộ Thi Ý vẫn biết rất rõ, số linh tinh đó đều dùng hết vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho nên nàng mới ngạc nhiên.

Gần một vạn linh tinh, rốt cuộc là Bộ Ly Ca lấy được từ đâu.

"Chuyện đó, trong cửa hàng của ông chủ mới phát triển một cách bán hàng mới." Bộ Ly Ca giải thích: "Gọi là gì nhỉ…"

Sau khi suy nghĩ một hồi, ánh mắt Bộ Ly Ca sáng lên: "Ta nhớ ra rồi! Hợp đồng định kỳ!"

"Hợp đồng định kỳ?" Bộ Thi Ý hoài nghi khó hiểu.

"Đúng vậy!" Bộ Ly Ca gật đầu, giải thích đơn giản một lần.

Bộ Thi Ý không khỏi dở khóc dở cười: "Ông chủ luôn có mấy ý tưởng kỳ lạ thế này."

"Tỷ tỷ, ngươi sẽ không vì ta mua một món linh khí mà đánh ta chứ?" Bộ Ly Ca dè dặt hỏi.

"Được rồi! Mua cũng mua rồi, ta còn có thể bắt ngươi làm gì được!"

Bộ Thi Ý tức giận trừng mắt nhìn Bộ Ly Ca.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng khác.

Bởi vì Bộ Thi Ý biết rất rõ, đồ trong Khởi Nguyên Thương Thành đều là vật quý hơn giá.

Một vạn linh tinh mua một linh khí Thiên cấp, tuy rằng giá này hơi đắt.

Nhưng Bộ Thi Ý tin tưởng đạo lý tiền nào của nấy.

Yết giá tùy tiện là chuyện không hề tồn tại ở Khởi Nguyên Thương Thành…

"Ha ha, tỷ tỷ, ta biết ngươi nhất định sẽ không trách ta mà! Không hổ là tỷ tỷ xinh đẹp nhất của ta!" Bộ Ly Ca khen ngợi.

Nhìn biểu cảm, hẳn là đã làm không ít lần.

Nếu không, sao có thể thuần thục như vậy…

"Được rồi được rồi, đừng lảm nhảm nữa." Bộ Thi Ý thầm trợn mắt xem thường, đối với tính cách của Bộ Ly Ca, đương nhiên là nàng cực kỳ rõ ràng: "Mua linh khí gì, lấy ra ta xem thử."

"Vâng."

Bộ Ly Ca gật đầu, sau đó lấy Xích Tiêu ra từ nhẫn không gian.

Thanh kiếm được bao quanh bởi ngọn lửa đỏ hồng vừa xuất hiện, nhiệt độ xung quanh bỗng dưng đều tăng lên.

"Tên kiếm là Xích Tiêu." Bộ Ly Ca nói.

"Xích Tiêu?" Bộ Thi Ý mỉm cười: "Cái tên rất phù hợp."

"Đó là tất nhiên." Bộ Ly Ca gật đầu: "Hơn nữa vũ khí mua trong cửa hàng của ông chủ đều lập tức nhận chủ thành công, nếu không với thực lực của ta, hoàn toàn không thể khống chế được."

Khi nói chuyện, hắn ta vung Xích Tiêu vài đường.

Từng tiếng kiếm thanh thúy khẽ vang lên, giống như đang đáp lại.

"Đúng rồi, tỷ tỷ, ngươi có vừa ý linh khí nào không?" Bộ Ly Ca tò mò hỏi: "Trước đó ta đã nhìn thấy, lúc ngươi ở trong Tháp Thí Luyện thường xuyên dùng một thanh kiếm!"

Chương 370: Lời của nữ nhân xinh đẹp cũng không thể tin

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Thi Ý mỉm cười: "Đương nhiên. Có điều bây giờ cũng không còn sớm, buổi chiều rồi đi."

"À." Bộ Ly Ca gật đầu.

Thời gian kế tiếp chính là luyện tập kiếm pháp.

Theo lời Bộ Thi Ý, nếu đã tốn một vạn linh tinh mua Xích Tiêu, tất nhiên không thể để một viên ngọc quý bị hoang phí.

Với thành tích của Bộ Ly Ca trên kiếm đạo bây giờ, đương nhiên là còn xa mới đạt được đến mức này.

Cho nên phải tiến hành một đợt huấn luyện đặc biệt…

Bộ Ly Ca bỗng nhiên có chút hối hận vì mình đã mua Xích Tiêu.

Hơn nữa hắn ta còn cảm thấy Bộ Thi Ý đây là đang cố ý phạt hắn ta, có điều hắn ta không có chứng cớ.

Đã nói là sẽ không bắt ta làm gì mà?

Quả nhiên, nữ nhân càng xinh đẹp, lời nói càng không thể tin tưởng.

Vào giờ khắc này, Bộ Ly Ca đã hiểu rõ đạo lý này rồi…

Ngay khi Bộ Ly Ca đang luyện tập kiếm pháp, hắn ta chợt thấy thị nữ trong phủ đi đến trước mặt Bộ Thi Ý.

Bọn họ vừa muốn nói chuyện gì đó, nhưng sau khi nhìn thấy Bộ Ly Ca đang ở đây, nhất thời thay đổi sắc mặt, vội vã kéo Bộ Thi Ý sang một bên.

Chuyện này khiến Bộ Ly Ca không hiểu ra sao.

Sao thế?

Ta có đáng sợ như vậy sao?

Bên kia, Bộ Thi Ý còn đang không hiểu những thị nữ này tìm mình có chuyện gì.

Sau khi nghe được lời của bọn họ thì bỗng nhiên vui vẻ.

Thì ra hình tượng của đệ đệ mình trong mắt những thị nữ này lại là như vậy!

…

"Tỷ tỷ, ngươi đang cười gì đó?"

Lúc Bộ Thi Ý quay lại, trên mặt vẫn còn giữ nụ cười, Bộ Ly Ca rất khó hiểu.

"Khụ khụ, không có gì, ngươi tiếp tục luyện kiếm đi." Bộ Thi Ý hắng giọng một cái, nghiêm mặt nói.

Có lẽ, đây là cái gọi là tỷ tỷ ruột đi…

Hắn ta có chút hoài nghi, liếc nhìn Bộ Thi Ý một cái.

Bộ Ly Ca cảm thấy, trong đó chắc chắn có chuyện gì đó mà hắn ta không biết.

Có điều Bộ Thi Ý đã nói như vậy, hắn ta cũng không thể không biết ngượng mà hỏi lại…

Đến buổi chiều.

Trong Trấn Nam Hầu phủ, Bộ Ly Ca vẫn khổ cực luyện kiếm pháp như trước.

Bộ Thi Ý đã đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Về chuyện lá của cây Thế Giới, thật ra Bộ Ly Ca đã quên nói.

Cũng có thể đây là một loại thú vui tà ác đang làm loạn trong lòng hắn ta.

Bộ Ly Ca cũng muốn biết, lúc Bộ Thi Ý biết được chậu cây trong Khởi Nguyên Thương Thành là cây Thế Giới thì sẽ có vẻ mặt như thế nào?

Hắn là sẽ rất phấn khích đúng không…

"Hở? Bộ Ly Ca, sao ngươi lại có thời gian luyện kiếm vậy?"

Bỗng nhiên, một giọng nói trêu tức vang lên.

Bộ Ly Ca thầm trợn mắt xem thường.

Chỉ nghe giọng nói là hắn ta đã biết ai tới – Giang Thánh Quân.

Từ sau khi Khởi Nguyên Thương Thành khai trương ở thành Cửu Diệu, giữa hai người Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca đã trở thành mối quan hệ

bạn bè.

Giang Thánh Quân cũng đã rõ ràng bản thân có bao nhiêu cân lượng, từ lâu đã bỏ qua suy nghĩ với Bộ Thi Ý.

Buồn cười, cả đạo sư của Lăng Vân học viện cũng ưu ái có thừa với Bộ Thi Ý, hắn ta chỉ là con trai Tả tướng nho nhỏ, quả thật không xứng.

Giang Thánh Quân vẫn tự mình hiểu lấy như thế.

Mặt khác, thân phận con trai Tả tướng trong mắt người bình thường, nói là cao không thể với cũng không phải nói quá.

Nhưng ở Khởi Nguyên Thương Thành, Giang Thánh Quân có cảm giác mình giống như…

Không phải giống như, mà thật sự là tồn tại ở tầng đáy!

"Sao ta lại không thể luyện kiếm?" Khuôn mặt Bộ Ly Ca tỏ vẻ kiêu ngạo.

Đồng thời, ngọn lửa màu đỏ tỏa ra trên thanh Xích Tiêu trong tay lại càng rực rỡ hơn, rất bắt mắt.

Giang Thánh Quân đương nhiên cũng thấy được cảnh tượng này, nhất thời vô cùng kinh ngạc.

Hắn ta tấm tắc lấy làm kỳ lạ, nói: "Linh khí này, thoạt nhìn thì phẩm chất hẳn là không thấp nhỉ? Ngươi lấy ở đâu thế?"

"Đó là đương nhiên!" Trên gương mặt Bộ Ly Ca đầy vẻ bễ nghễ: "Xích Tiêu của ta chính là linh khí Thiên cấp, sao có thể so sánh với mấy thứ rác rưởi kia?"

"Linh khí Thiên cấp? Ngươi đang đùa đấy à?" Giang Thánh Quân tỏ vẻ không tin.

Cảnh giới Tạo Hóa muốn nắm giữ linh khí Thiên cấp, độ khó khăn chỉ nghĩ cũng biết.

Đây có thể nói giống như là kiến thức thông thường ở Thiên Lan đại lục vậy.

Cho nên Giang Thánh Quân mới có thể kinh ngạc như thế.

Chương 371: Ta xem ngươi như huynh đệ, thế mà ngươi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta lừa ngươi làm cái gì?"

Bộ Ly Ca ném cho Giang Thánh Quân một cái liếc mắt.

Đồng thời giương Xích Tiêu vung vài đường kiếm, vô cùng phóng khoáng, phiêu dật như tiên.

Nói thật, Giang Thánh Quân có chút hâm mộ…

Không nhìn đến Xích Tiêu nữa, Giang Thánh Quân hiếu kỳ hỏi: "Kiếm này của ngươi… Xích Tiêu, là tìm được ở đâu?"

"Tất nhiên là ở cửa hàng của ông chủ!" Bộ Ly Ca nói với vẻ mặt đương nhiên.

"Cửa hàng của ông chủ? Không phải Khởi Nguyên Thương Thành đã đóng cửa rồi sao?" Giang Thánh Quân kinh ngạc nói.

"Hôm nay mở cửa, bằng không thì Xích Tiêu của ta mua ở đâu?" Bộ Ly Ca bình thản đáp.

Giang Thánh Quân nghe nói như thế, lập tức trưng vẻ mặt vô cùng đau đớn.

"Bộ Ly Ca, ta xem như như huynh đệ, thế mà ngươi ngay cả chuyện ông chủ mở tiệm cũng không báo cho ta biết trước!"

"À…"

Bộ Ly Ca sửng sốt, không biết nên trả lời thế nào.

Hắn ta sờ mũi, có chút xấu hổ nói: "Khụ khụ, ta đây không phải chỉ quên thôi sao! Dù sao lần này ông chủ mới phát triển hệ thống bán vũ khí trong cửa hàng, không có hạn chế nào, khi nào đi cũng như nhau cả."

Hệ thống bán vũ khí?

Xem ra hẳn là thứ mới trong tiệm ông chủ.

"Có những vũ khí gì?" Giang Thánh Quân tò mò hỏi.

"Ngươi đoán xem?" Vẻ mặt Bộ Ly Ca rất thần bí.

"Hẳn là không chỉ có một loại đúng không?" Giang Thánh Quân đoán.

"Tất nhiên rồi!"

"Mỗi phẩm cấp một trăm loại?" Giang Thánh Quân cảm thấy số lượng này đã đủ lớn rồi.

"Quá ít!" Bộ Ly Ca chậm rãi lắc đầu.

"Rốt cuộc là có những vũ khí gì?" Giang Thánh Quân đã có chút mất kiên nhẫn.

"Thương thành vũ khí trong Tháp Thí Luyện, ngươi biết chứ?" Bộ Ly Ca cười hì hì hỏi.

"Khoan đã, ngươi nói là…" Trong lòng Giang Thánh Quân bỗng nhiên có một suy đoán to gan.

"Tất nhiên!" Bộ Ly Ca gật đầu: "Chỉ cần là vũ khí trong Tháp Thí Luyện, tất cả đều có bán!"

Hít sâu vài hơi, bước chân Giang Thánh Quân kiên định rời khỏi nơi này.

Bây giờ trong đầu hắn ta chỉ có một suy nghĩ duy nhất: Về nhà lấy linh tinh, sau đó đến Khởi Nguyên Thương Thành mua đồ.

"Nhớ mang đủ linh tinh nhé!"

Giọng nói của Bộ Ly Ca từ phương xa truyền đến…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên vừa mới từ Phụng Tiên Lâu ăn xong cơm trưa rồi quay lại, đã phát hiện Bộ Thi Ý đang chờ ở cửa tiệm.

Đối với việc ông chủ xuất hiện từ trong thông đạo không gian, Bộ Thi Ý đã thấy như không thể trách.

Dù sao phương thức xuất hiện của ông chủ đều đặc biệt độc đáo như thế, ừm, quen là được rồi…

"Ông chủ, chào buổi trưa." Bộ Thi Ý tươi cười chào hỏi.

"Ừm, chào buổi trưa." Lạc Xuyên gật đầu, trả lời một câu.

Hẳn là Bộ Ly Ca nói với Bộ Thi Ý.

Lạc Xuyên đoán trong lòng.

"Ông chủ, ta nghe đệ đệ nói, Khởi Nguyên Thương Thành mới mở hệ

thống bán vũ khí à?" Bộ Thi Ý hiếu kỳ hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

"Thật tốt quá! Thật ra ta nhìn trúng một món linh khí trong Tháp Thí Luyện từ lâu!" Biểu cảm của Bộ Thi Ý có chút hưng phấn.

Vẻ mặt Lạc Xuyên vẫn bình thản.

Hình như hắn đã nhìn thấy một màn này rồi, ngay trong buổi sáng…

Có phải khách hàng mấy người cũng đã nhắm trước vũ khí trong Tháp Thí Luyện rồi, chỉ chờ ta bắt đầu bán không?

Không hiểu sao trong lòng Lạc Xuyên lại xuất hiện một suy đoán như vậy…

"Ông chủ, đây là chậu cây mới có thêm trong cửa hàng sao?" Bộ Thi Ý chú ý đến cây Thế Giới, vui vẻ nói.

Vốn nàng cũng cảm thấy Khởi Nguyên Thương Thành quá lạnh lẽo, thiếu một chút sức sống.

Nay có thêm một chậu cây, thoạt nhìn không biết tốt hơn bao nhiêu!

Đương nhiên, mấy chuyện này Bộ Thi Ý cũng chỉ dám nghĩ trong lòng mà thôi.

Đề xuất ý kiến với Lạc Xuyên, nàng tự hận là không có dũng khí kia…

Chương 372: Suy nghĩ sâu xa của ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chẳng lẽ tên Bộ Ly Ca kia chưa nói đến chuyện cây Thế Giới sao?

Tuy trong lòng có chút khó hiểu, trên mặt Lạc Xuyên vẫn không thay đổi, gật đầu bình thản nói: "Đúng vậy."

"Cây nhỏ này trông thật xinh xắn!" Bộ Thi Ý cảm thán.

Nàng cảm thấy, nếu trong phòng của mình cũng bày một chậu cây như vậy, chắc chắn sẽ không tệ…

Lạc Xuyên nhìn nét mặt của Bộ Thi Ý, đã đoán gần đúng ý tưởng của nàng.

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên không nói chuyện thật ra chậu cây này là cây Thế Giới cho nàng biết.

Mà toàn bộ quá trình cây Thế Giới đều giả chết, vẫn không nhúc nhích…

"Ông chủ, ngươi nói có không gian bán vũ khí, ở đây vậy?"

Sau khi thưởng thức chậu cây trong tiệm xong, cuối cùng Bộ Thi Ý cũng nhớ đến chuyện chính.

Có điều nàng nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành một vòng, cũng không thấy có thêm thứ gì.

Lạc Xuyên chỉ vào hoa văn lối vào trên vách tường, nói: "Nơi đó chính là không gian bán vũ khí, bên trong rất đơn giản, không khác gì lắm với trong thế giới giả tưởng."

"Ừm ừm, ta biết rồi." Bộ Thi Ý liên tục gật đầu.

Đối với chuyện lối vào không gian bán vũ khí lại là một hình vẽ trên vách tường, Bộ Thi Ý hoàn toàn không có chút ngạc nhiên nào.

Thứ bên trong Khởi Nguyên Thương Thành, có kinh ngạc hơn nữa cũng quen rồi…

Giống như Bộ Ly Ca, lúc vừa mới tiến vào không gian bán vũ khí, Bộ

Thi Ý cũng chấn động không thôi.

Không gian lớn như thế, rốt cuộc là ông chủ đã mở như thế nào?

Trong phút chốc, hình tượng của Lạc Xuyên trong cảm nhận của nàng lại cao lớn và thần bí hơn…

Kiếm thật sự là một loại vũ khí cực kỳ đặc biệt.

Không chỉ lưu truyền rộng rãi, được vô số người tu luyện yêu thích, mà uy lực cũng không tầm thường.

Đúng vậy, vũ khí mà Bộ Thi Ý ưng ý cũng là một thanh kiếm.

Kiếm tên Thu Thủy.

Toàn thân kiếm lóe ra ánh sáng lạnh lẽo như tảng băng, mang theo một vẻ tiêu điều.

Khác với sự bá đạo trên Xích Tiêu của Bộ Ly Ca, Thu Thủy nhiều hơn một loại ý tứ cao ngạo, trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Có lẽ, điều này cũng có liên quan đến tính cách của chính bọn họ.

Tuy rằng thường ngày Bộ Ly Ca quả thật có chút không đáng tin cộng thêm gây cười, thế nhưng không thể phủ nhận, hắn ta có một trái tim của cgg!

Hoặc là, có lẽ, có lẽ thế…

Giá bán của Thu Thủy là khoảng chín ngàn linh tinh, linh khí Thiên cấp.

Đương nhiên Bộ Thi Ý mang đủ linh tinh.

Cảnh giới Thần Hồn đã có thể khống chế linh khí Thiên cấp.

Hơn nữa vũ khí bán trong Khởi Nguyên Thương Thành, nhất định sẽ lập tức nhận chủ thành công.

Cho nên lúc nhận lấy Thu Thủy, Bộ Thi Ý đã hưng phấn thử nghiệm ngay.

Có điều đối với không gian bán vũ khí, Bộ Thi Ý cũng có chút khó hiểu về nơi này.

Chính là cái hố to đầy thạch anh màu xanh sẫm cách đó không xa kia, rốt cuộc là thế nào?

Ông chủ sẽ vô duyên vô cớ làm việc này sao?

Hiển nhiên là không thể nào.

Xem ra ông chủ làm ra cái hố to này, hẳn là có ý nghĩa sâu xa trong đó.

Bộ Thi Ý thầm nghĩ trong bụng.

Nhưng nếu nàng biết, thật ra đây là do Lạc Xuyên thử nghiệm vũ khí U Năng tạo ra, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào…

Thử nghiệm vũ khí xong, cũng không thể bỏ qua trò chơi và hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Trình tự của Bộ Thi Ý giống với Bộ Ly Ca, Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền mỗi loại lấy một món…

Trong khi Bộ Thi Ý đang chờ mì ăn liền, Giang Thánh Quân đúng hẹn mà đến.

"Thi Ý, ta biết ngươi ở trong này mà." Giang Thánh Quân sau khi nhìn thấy Bộ Thi Ý thì mỉm cười ôn hòa, nói.

"Ừm." Bộ Thi Ý gật đầu, thái độ không nóng không lạnh.

Giang Thánh Quân mỉm cười, cũng không để ý.

Hắn ta đã không còn là thiếu niên xúc động mấy tháng trước nữa…

Chương 373: Vũ khí chủng loại đa dạng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi cũng mua vũ khí?" Giang Thánh Quân chuyển đề tài đến hệ thống bán vũ khí của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ừm." Bộ Thi Ý khẽ xoa cằm.

Ngón tay mảnh khảnh vuốt nhẹ qua nhẫn không gian, Thu Thủy thon dài đã được nàng nắm trong tay.

Thu Thủy xứng giai nhân, phong thái vô song.

Giang Thánh Quân nhìn đến ngây người trong phút chốc, sau khi lấy lại tinh thần thì có chút xấu hổ, cười khan hai tiếng, nói: "Rất tốt rất tốt, rất thích hợp với ngươi."

Bộ Thi Ý cất Thu Thủy vào, chỉ vào hình vẽ trên vách tường: "Không gian bán vũ khí ở nơi đó, ngươi có thể đi xem thử."

"Ừ." Giang Thánh Quân gật đầu, đi tới.

Hắn ta cũng không có suy nghĩ tiếp tục quấn lấy Bộ Thi Ý.

Như đi xuyên qua một lớp màn chắn có lực cản vô hình, Giang Thánh Quân phát hiện mình đã xuất hiện ở một không gian hoàn toàn xa lạ.

Trước mắt, có một màn sáng bán trong suốt to lớn đứng sừng sững.

Hiệu quả thị giác rất mạnh mẽ!

"Không hổ là ông chủ! Vẫn bạo tay như vậy!"

Giang Thánh Quân tấm tắc cảm thán.

Tuy rằng hắn ta chỉ là Tạo Hóa tam phẩm, thế nhưng vẫn biết rõ sự khó khăn khi muốn mở ra một không gian lớn như vậy.

Đương nhiên, Giang Thánh Quân cũng không quên mục đích của mình khi đến đây – mua vũ khí!

Khác với những khách hàng khác của Khởi Nguyên Thương Thành, Giang Thánh Quân thật ra lại có một loại tinh thần tìm tòi.

Lúc chơi ở Tháp Thí Luyện, trong khi những khách hàng khác đều sử

dụng các loại linh khí, Giang Thánh Quân lại sưu tầm vũ khí bất thường trong số vũ khí phong phú này.

Sau khi tìm tòi, Giang Thánh Quân cảm giác như mình đã mở ra cánh cửa thế giới mới.

Thì ngoại trừ linh khí, trên thế giới lại có nhiều chủng loại vũ khí như vậy!

Chỉ là phần lớn đều xem không hiểu.

Vũ khí khoa học kỹ thuật là thứ gì?

Vũ khí ma pháp lại là cái gì?

Chẳng lẽ đây không phải là hệ thống tu luyện linh lực?

Đương nhiên, những điều này cũng chỉ là suy đoán.

Trong lòng Giang Thánh Quân, mơ hồ có thể cảm nhận được, cái gọi là vũ khí khoa học kỹ thuật kia hẳn là có liên quan đến mấy vấn đề mà ông chủ nhắc đến trước đó.

Giống như vì sao nước lại chảy về chỗ thấp, hai vật thể có trọng lượng khác nhau cùng lúc rơi xuống mặt đất…

Có điều đến tận bây giờ, mấy vấn đề này vẫn không có khách hàng nào trong Khởi Nguyên Thương Thành đưa ra được đáp án.

Thu lại dòng suy nghĩ hỗn loạn, Giang Thánh Quân dồn sự chú ý lên màn sáng trước mặt.

Giang Thánh Quân cũng không lạ lẫm gì với màn sáng này, trong Tháp Thí Luyện hắn ta đã gặp qua rất nhiều lần.

Bàn tay của Giang Thánh Quân có chút run rẩy, vô cùng hưng phấn, hắn ta nhập thông tin mà mình muốn lên màn sáng – Pháo hải quân đơn binh.

Lúc ấy, khi Giang Thánh Quân nhìn thấy phần giới thiệu của vũ khí này cũng rất phấn khích, uy lực này đủ để tương đương với cảnh giới Quy Nguyên, thậm chí là Vấn Đạo!

Mấu chốt là, việc sử dụng lại không liên quan với tu vi!

Điểm ấy cũng khá kinh thế hãi tục!

Hơn nữa hắn ta còn phát hiện, việc sử dụng những vũ khí khoa học viễn

tưởng này, thế mà lại không có mối liên quan quá lớn với cảnh giới.

Trong phút chốc, Giang Thánh Quân cảm thấy như thế giới quan của mình sắp sụp đổ.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, Giang Thánh Quân nghĩ như thế cũng tốt.

Ít nhất mình có thể dựa vào vũ khí này để có được thực lực vượt qua cảnh giới hiện tại!

Cho dù là dựa vào vật bên ngoài, nhưng lúc chiến đấu thực sự, ai quan tâm người dùng là vật bên ngoài hay là thực lực vốn có của mình.

Chỉ có người thắng, mới là người chiến thắng cuối cùng…

Mang tâm trạng kích động dạt dào, trong ánh mắt mong chờ của Giang Thánh Quân, trên màn sáng hiện lên một dòng chữ.

"Tìm kiếm thất bại, vũ khí không tồn tại trong kho dữ liệu."

Giang Thánh Quân trợn tròn mắt.

"Không thể nào! Ta nhớ rất rõ là cái tên này mà!"

Chương 374: Đã nói là tất cả vũ khí mà

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vẫn không tin, Giang Thánh Quân lại đưa thông tin vào, tìm kiếm một lần nữa.

Không có gì ngoài ý muốn, thông tin trên màn sáng vẫn giống với lúc trước.

"Tìm kiếm thất bại, vũ khí không tồn tại trong kho dữ liệu."

"Khoan đã!" Giang Thánh Quân hơi trợn lớn mắt.

Hắn ta chợt phát hiện một chuyện.

Vừa nãy, trong rất nhiều thông tin hiện trên màn sáng, hình như hắn ta chỉ thấy có linh khí.

Vũ khí khoa học viễn tưởng, vũ khí ma pháp gì đó, vậy mà một cái cũng chẳng có!

Giang Thánh Quân nhìn lại một lần, khẳng định suy nghĩ của mình.

Ừ, đúng là như thế.

Trên màn sáng chỉ có vũ khí loại linh khí.

Sau khi phát hiện ra sự thật này, tâm trạng của Giang Thánh Quân rất buồn bực.

Tất cả vũ khí trong Tháp Thí Luyện như đã nói đâu?

Cái đó đâu có giống với lời đã nói?

Mang theo ý nghĩ này, Giang Thánh Quân rời khỏi không gian bán vũ khí.

Hắn ta muốn đòi ông chủ cho một câu giải thích, để an ủi tâm linh bị tổn thương.

Nhìn thấy Giang Thánh Quân nhanh như vậy đã rời khỏi không gian bán vũ khí, nét mặt của Bộ Thi Ý có chút kinh ngạc: "Ngươi mua nhanh vậy à?"

Sau khi nàng mua được Thu Thủy còn đứng trong không gian, liên tục thử nghiệm một khoảng thời gian đó!

Có điều, biểu cảm của Giang Thánh Quân có gì không đúng!

Không giống như vẻ vui sướng sau khi mua được vũ khí.

Dường như có một loại ai oán…

Bộ Thi Ý cảm thấy có chút ngạc nhiên với phát hiện này của mình.

"Vẫn chưa mua." Giang Thánh Quân lắc đầu: "Ta có chuyện muốn hỏi ông chủ."

"À."

Bộ Thi Ý gật đầu, nhưng trong lòng lại thấy hứng thú.

Nàng tò mò nhìn bóng lưng của Giang Thánh Quân, đoán xem hắn ta đang chuẩn bị làm gì.

Khi Giang Thánh Quân đi đến trước mặt Lạc Xuyên, quả nhiên, hắn ta lập tức sợ hãi.

Đây chính là ông chủ đấy!

Khởi binh vấn tội, đây không phải là đi tìm đường chết sao?

Lúc ấy, Giang Thánh Quân cũng có chút hối hận.

Có điều lúc này Lạc Xuyên đã chú ý đến Giang Thánh Quân.

"Có việc gì?" Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Giang Thánh Quân một cái, hỏi.

"Khụ khụ, cũng không phải chuyện lớn gì." Giang Thánh Quân mỉm cười ngượng ngùng.

Vẻ mặt Lạc Xuyên không chút thay đổi: "Đừng lãng phí thời gian, nói thẳng đi."

"Vâng vâng vâng!" Giang Thánh Quân hoảng sợ trong lòng, theo bản năng đáp: "Chuyện đó, ông chủ, là ta muốn hỏi một chút, không gian bán vũ khí hình như không có vũ khí khoa học kỹ thuật!"

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc, liếc mắt nhìn Giang Thánh Quân.

Trong số những khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành, hắn ta lại là khách hàng đầu tiên nhắc đến việc không có gì ngoài linh khí.

Lạc Xuyên lắc đầu, nói: "Hiện tại chỉ bán linh khí. Còn những vũ khí chủng loại khác, phải đợi thêm một khoảng thời gian nữa."

"À, thì ra là như vậy…"

Giang Thánh Quân thở dài, có chút thất vọng.

Xem ra nguyện vọng mua pháo hải quân đơn binh hắn là không thể thực hiện trong khoảng thời gian ngắn…

Sau khi Bộ Thi Ý nghe hai người trò chuyện với nhau thì sinh lòng hoài nghi.

Vũ khí khoa học kỹ thuật?

Là vũ khí đặc biệt trong Tháp Thí Luyện sao?

Bộ Thi Ý cũng giống với số đông khách hàng, trong hệ thống vũ khí của Tháp Thí Luyện, cũng không đặc biệt chú ý đến vũ khí khác ngoài linh khí.

Nhưng bây giờ, trong lòng nàng lại dấy lên sự tò mò sâu sắc.

Lát nữa nhất định phải thử xem.

Bộ Thi Ý đưa ra quyết định trong lòng.

Trở lại Khởi Nguyên Thương Thành, Giang Thánh Quân không tiến vào không gian bán vũ khí nữa.

Hắn ta cảm thấy vẫn là để sau hãy nói.

Vũ khí đối với hắn ta mà nói cũng không phải thứ không thể thiếu.

Vẫn là chờ cho vũ khí khoa học kỹ thuật xuất hiện rồi hẵng mua…

Trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện, Bộ Thi Ý đang đứng trên một sân đấu.

Trong chế độ sàn đấu, chỉ cần giao phí vào sân, tất cả vũ khí đều có thể dùng thử miễn phí.

Mà vũ khí trong chế độ khiêu chiến lại cần phải mua.

Cho nên, tuân thủ nguyên tắc hiệu quả kinh tế, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành thông thường đều vào chế độ sàn đấu để thử nghiệm xem vũ khí có thích hợp với mình hay không.

Chương 375: Sức mạnh khoa học kỹ thuật

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vũ khí khoa học viễn tưởng sao?"

Bộ Thi Ý nhập thông tin và hệ thống vũ khí, bên trên ngay lập tức xuất hiện vô số thông tin.

Nàng nhìn mà có chút ngơ ngác.

Còn có một nguyên nhân quan trọng khác, nàng đọc không hiểu mấy cái tên trên này.

Có một loại cảm giác mơ hồ khó hiểu…

Nghĩ một hồi, Bộ Thi Ý tùy ý lựa chọn một món vũ khí xếp hạng cao nhất – Pháo quỹ đạo.

"Mở khiêu chiến bản sao." Bộ Thi Ý hít sâu một hơi, lựa chọn hình thức.

"Khiêu chiến bản sao đã mở ra, xin hãy chuẩn bị…"

Sau đó, trước mặt Bộ Thi Ý xuất hiện một bản sao có khuôn mặt giống nàng như đúc.

Dựa theo giáo trình trong thương thành vũ khí, Bộ Thi Ý đè xuống cái nút màu đỏ trong tay.

Ngay sau đó, Bộ Thi Ý nhìn thấy trên không trung hiện ra một thứ kỳ quái được làm từ kim loại màu trắng bạc.

Phía trước thứ kia là một ống dẫn rỗng thành thật dài, được nối với một khối tinh thể màu xanh sẫm cực lớn phía sau thông qua rất nhiều ống dẫn.

Tinh thể đang nhấp nháy lúc sáng lúc tối, có năng lượng chói mắt đang tập trung ở ngay phía trước ống dẫn…

Bộ Thi Ý có thể cảm nhận một cách rõ ràng, năng lượng kia vô cùng khủng bố, hoàn toàn không phải thứ mà nàng có thể ngăn cản!

Giây tiếp theo, một chùm ánh sáng màu xanh sẫm được bắn ra, đánh chính xác vào bản sao.

Năng lượng khủng bố chấn động, trong nháy mắt đã phá hủy hoàn toàn bản sao, không gian, mặt đất đều yên lặng vỡ vụn.

Dường như pháp tắc cấu thành thế giới hư ảo này không thể nhận nổi, tan biến từng chút một.

Đương nhiên, Bộ Thi Ý cũng không hề ngoại lệ.

Nàng cũng bị dư âm giết chết ngay lập tức.

Sàn đấu khác với không gian bán vũ khí, nơi này mặc dù là không gian giả tưởng, nhưng không được củng cố không gian.

Uy lực của pháo quỹ đạo tất nhiên là không được làm suy yếu đi một chút nào.

Sau mấy nhịp thở, bóng dáng của Bộ Thi Ý lại xuất hiện một lần nữa.

Trong mắt nàng có sự chấn động và khiếp sợ sâu sắc đến mức không thể tan biến.

Uy lực của pháo quỹ đạo lại khủng khiếp như vậy!

Bộ Thi Ý hít sâu một hơi, lại mở thương thành vũ khí ra.

Nàng cảm giác dường như bản thân đã mở ra cánh cửa đến thế giới mới.

Thì ra trong thương thành vũ khí của Tháp Thí Luyện lại còn có loại vũ khí thế này, hoàn toàn không cần linh lực đã có thể phát động tấn công long trời lở đất.

Tại sao trước giờ mình không phát hiện ra chứ?

Đương nhiên, bây giờ Bộ Thi Ý cảm thấy, việc trong không gian bán vũ khí chỉ bán linh khí thật sự rất hợp lý.

Nếu những loại vũ khí khác xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, không biết sẽ gây ra hậu quả gì…

Trong thời gian ba tiếng chơi thiết bị giả tưởng, Bộ Thi Ý đều dành để thử nghiệm uy lực của các loại vũ khí.

Bỗng nhiên nàng cảm thấy tầm nhìn của mình lúc trước thật sự rất hạn hẹp.

Thì ra ngoại trừ linh khí, còn có nhiều chủng loại vũ khí như thế.

Nhưng trong lòng nàng cũng dấy lên sự hoài nghi.

Không cần linh lực, rốt cuộc là những vũ khí đó vận hành như thế nào?

Chẳng lẽ, đây chính là cái gọi là sức mạnh khoa học kỹ thuật kia ư?

Mầm mống khoa học kỹ thuật vỡ lòng mà Lạc Xuyên gieo xuống ban đầu, đang nhân cơ hội này, bắt đầu mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh mà lớn lên…

Không đến bao lâu, mấy lính đánh thuê Ngụy Khinh Trúc, Chu Hổ cũng đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Rất rõ ràng, bọn họ cũng giống Bộ Ly Ca, gần như mỗi ngày đều đến đây nhìn xem Khởi Nguyên Thương Thành có mở cửa hay không.

Quan hệ giữa hai đoàn lính đánh thuê xem ra cũng không tệ lắm.

Lạc Xuyên cảm thấy bản thân hình như có đảm nhận nhiệm vụ của bà mối.

Không biết mối quan hệ giữa hai người Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường đã tiến triển thế nào…

"Ông chủ, ngươi đã mở cửa rồi!"

Nét mặt Ngụy Khinh Trúc có ba phần u oán, ba phần kích động, cộng thêm bốn phần tức giận.

Dẫu sao, trước khi Khởi Nguyên Thương Thành đóng cửa đúng là không có một chút tin tức gì.

Chương 376: Ta đã lừa các ngươi khi nào chưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy rằng Ngụy Khinh Trúc là một người đẹp, có điều gương mặt này lại không sinh ra chút sát thương nào đối với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu, biểu cảm trên mặt vẫn bình thản trước sau như một.

"Ông chủ, nghe nói di tích thượng cổ đã mở ra, chẳng lẽ đóng cửa là vì di tích thượng cổ?" Chu Hổ có chút hưng phấn hỏi.

Những người còn lại cũng thấy hứng thú.

Đối với lính đánh thuê mà nói, thứ cảm thấy hứng thú nhất ngoại trừ tăng cường thực lực, chính là sự hiếu kỳ đối với những chuyện mà chỉ có người tu luyện thực lực mạnh mẽ mới có thể tham dự.

Lạc Xuyên đáp: "Ừ."

"Di tích thượng cổ mở ra lần này có chỗ nào đặc biệt không?" Tống Thu Ảnh tò mò hỏi.

Chỗ đặc biệt?

Lạc Xuyên cảm thấy di tích thượng cổ lần này hình như vốn đã không có nào bình thường…

Cũng không có di tích thượng cổ nào như lần này, là bị triệu hồi ra.

Hơn nữa không có cơ duyên, nguy hiểm lại vô cùng vô tận.

Cuối cùng nếu không phải có Lạc Xuyên ra tay, chỉ sợ sẽ là di tích thượng cổ đầu tiên trên Thiên Lan đại lục mà người tu luyện đều chết sạch…

Có điều, về chuyện di tích thượng cổ lần này, Lạc Xuyên cảm thấy sẽ nhanh chóng lan truyền khắp Thiên Lan đại lục.

Cho nên hắn cho rằng, nói với những người này cũng không có gì đáng ngại.

Lạc Xuyên kể qua loa một lần.

Quả nhiên, sau khi nghe xong, tất cả mọi người mãi vẫn chưa lấy lại được tinh thần.

Quái vật như vũng bùn, thế giới sụp đổ, cây Thế Giới che trời lấp đất…

Tuy rằng Lạc Xuyên kể rất nhạt nhẽo, nhưng bọn họ lại có thể nghe ra được cảm giác xơ xác tiêu điều ở trong đó.

Sự nguy hiểm trong đó, sợ là đám lính đánh thuê bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng ra.

"Cây Thế Giới, chẳng lẽ trên thế giới thật sự có một cái cây có thể chống đỡ thế giới sao?" Lâm Uyển Sương có chút thất thần, lẩm bẩm nói.

Trái lại, Ngụy Khinh Trúc bên cạnh có cái nhìn rất thoáng, cười nói: "Uyển Sương, thế giới to lớn, không gì không có. Người tu luyện đạt đến một trình độ nhất định cũng có thể đốt trời đun biển. Trong thực vật có một thứ lợi hại cũng không có gì là lạ."

"Ông chủ, kết quả cuối cùng của di tích thượng cổ ra sao?" Chu Hổ hiếu kỳ hỏi.

Lạc Xuyên lắc đầu, im miệng không nói.

Điều này khiến cho bọn họ đều rất bất mãn, có điều cũng không dám nổi giận.

Với tính cách của ông chủ, sao có thể dễ dàng nổi giận như vậy!

Thật ra Lạc Xuyên chỉ nghĩ, quan trọng nhất là phải giữ cảm giác thần bí.

Nếu cái gì cũng nói ra hết, hình như không tốt lắm…

"Ông chủ, trong cửa hàng có gì mới không?" Hít sâu một hơi, đè nén cảm xúc trong lòng, Ngụy Khinh Trúc cố hết sức để hỏi thật nhẹ nhàng.

Có thể nói, tất cả khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều mong chờ mặt hàng mới xuất hiện.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có."

"Không có thì thôi vậy… Hả? Có thật à?"

Vốn Ngụy Khinh Trúc đã thiên về câu trả lời của ông chủ là không có hệt như trước đây.

Nhưng bây giờ xem ra, mọi việc lại xuất hiện thay đổi.

Không riêng gì Ngụy Khinh Trúc, trong phút chốc, mấy người còn lại đều không kịp phản ứng.

"Ông chủ, là mặt hàng gì vậy?" Tống Thu Ảnh lấy lại tinh thần, hưng phấn dò hỏi.

"Hệ thống bán vũ khí." Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên lại nói thêm: "Tất cả linh khí trong thương thành vũ khí của Tháp Thí Luyện."

Nghe nói như thế, đầu tiên mọi người đều sửng sốt, sau đó hít một hơi lạnh.

Tất cả hàng hóa trong thương thành vũ khí của Tháp Thí Luyện?

Ông chủ lần này đúng là quá mạnh tay!

Cho dù bọn họ có thể xem như khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, cũng không dám nói đã biết rốt cuộc có bao nhiêu loại vũ khí trong thương thành vũ khí.

"Ông chủ, ngươi không lừa chúng ta chứ?" Ngụy Khinh Trúc có chút không dám tin.

Giọng nói của Lạc Xuyên vẫn bình thản: "Ta lừa các ngươi lần nào chưa?"

Chương 377: Đây là không gian bán vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe nói như thế, mọi người đều không kiềm chế nổi sự hưng phấn trong lòng nữa, sau khi nói với Lạc Xuyên một tiếng thì tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này, thời gian chơi trò chơi của hai người Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân cũng gần kết thúc, đều thoát ra khỏi trò chơi.

"Ồ? Các ngươi đều tới rồi?" Giang Thánh Quân kinh ngạc hỏi.

"Tất nhiên rồi." Chu Hổ cười ha hả nói: "Mỗi ngày ta đều đến chỗ ông chủ để nhìn xem khi nào thì mở cửa đấy."

Ngụy Khinh Trúc lại kéo trọng tâm câu chuyện vào thẳng chủ đề chính: "Không phải ông chủ nói mới có thêm hệ thống bán vũ khí sao? Ở đâu vậy?"

"Đúng vậy, không thấy trong cửa hàng có thêm thứ gì mà? À, ngoại trừ chậu cây kia."

"Ngươi đừng nói, một cái cây nhỏ như vậy bày trong cửa hàng, thoạt trông lại có nhiều sức sống hơn…"

Mọi người cười nói.

Chẳng qua đều không suy nghĩ theo hướng cây Thế Giới.

Ai lại bạo tay thế chứ, còn dùng cây Thế Giới làm chậu cây cảnh!

Ừm, chỉ có Lạc Xuyên…

"Chính là chỗ đó." Giang Thánh Quân chỉ vào hoa văn trên vách tường bên cạnh, nói.

Bộ Thi Ý còn nói thêm: "Đi đến chỗ hoa văn sẽ tiến vào không gian bán vũ khí. Ta cảm thấy nó chính là cánh cửa không gian hoặc là thông đạo không gian."

"Thì ra là thế." Mọi người chợt hiểu ra, gật đầu.

Giang Thánh Quân nói tiếp: "Ở bên trong, các ngươi sẽ nhìn thấy một

màn sáng, cách mua cũng không khác gì bên trong Tháp Thí Luyện."

"Nghe ngươi nói như vậy, ta càng tò mò hơn." Ngụy Khinh Trúc cười nói.

"Vậy nhé, ta đi trước đây." Bộ Thi Ý nói lời tạm biệt.

"Ta cũng đi đây." Giang Thánh Quân nói tiếp.

"Tạm biệt."

"Ngày mai gặp lại…"

Mọi người đều nói lời tạm biệt.

"Tạm biệt ông chủ."

Đương nhiên, lúc rời đi, hai người cũng không quên nói lời chào với Lạc Xuyên ở cửa.

"Ừm, ngày mai gặp." Lạc Xuyên không đứng dậy, chỉ thản nhiên đáp lại một câu…

Sau khi tiến vào không gian bán vũ khí, tất cả mọi người đều bị độ rộng rãi của không gian làm cho khiếp sợ.

Nhìn không thấy giới hạn!

"Các ngươi nói xem, ông chủ làm thế nào để tạo ra một không gian lớn như vậy trong Khởi Nguyên Thương Thành?" Chu Hổ đánh giá xung quanh, hưng phấn suy đoán.

Lâm Uyển Sương như nghĩ đến chuyện gì: "Ta từng nghe nói, những người tu luyện cảnh giới cao thâm có thể cưỡng chế tạo ra một không gian chỉ thuộc về riêng mình trong thời không vô cùng vô tận. Không gian có thể thông qua một thông đạo riêng để kết nối với thế giới này."

"Không gian đấy lớn bao nhiêu? So với của ông chủ thì thế nào?" Tống Thu Ảnh hỏi.

"Ta làm sao biết được!" Lâm Uyển Sương nhún vai có chút bất đắc dĩ: "Ta cũng chỉ vô tình nghe được việc này, ngươi đi hỏi ông chủ không được sao."

"Ừm…" Trầm mặc một lúc, Tống Thu Ảnh trầm giọng nói: "Hay là thôi đi."

Sau khi nói chuyện với nhau một hồi, mọi người đi đến trước màn sáng.

Thấy màn sáng, bọn họ đều có chút ngạc nhiên.

Cảnh tượng ở trong trò chơi này lại xuất hiện trong hiện thực, khiến cho bọn họ có một loại cảm giác thế giới hiện thực và hư ảo lẫn lộn…

Là một lính đánh thuê, tự nhiên sẽ coi trọng vũ khí.

Lúc hoàn thành nhiệm vụ hoặc là săn bắt yêu thú, có linh khí tốt đương nhiên sẽ làm chơi ăn thật.

Hơn nữa khi di tích thượng cổ mở ra và kết thúc, dãy núi Cửu Diệu cũng dần khôi phục lại sự yên bình ngày xưa.

Nay tất cả yêu thú có thực lực lớn mạnh đều lui về chỗ sâu trong dãy núi Cửu Diệu.

Cho nên lính đánh thuê trong thành Cửu Diệu cũng từ trạng thái thất nghiệp ban đầu, tiến vào cuộc sống lính đánh thuê vừa căng thẳng lại bận rộn.

Chương 378: Tuyệt đối không thể vi phạm hợp đồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tầm quan trọng của việc mua linh khí đối với mấy lính đánh thuê như Ngụy Khinh Trúc, Chu Hổ, không cần nói cũng biết.

Đồng thời, giá cả cũng là một vấn đề cực kỳ quan trọng.

"Ta cảm thấy, vũ khí mà ông chủ bán, giá đều rất đắt nha!"

Nhìn màn sáng, Ngụy Khinh Trúc nhịn không được mà than phiền.

Đương nhiên, đắt, cũng chỉ là tương đối.

Nói trắng ra vẫn là nghèo mà thôi.

Cuối cùng, lại không có ai chọn mua linh khí.

Lạc Xuyên nằm một ngày, cảm thấy có hơi nhàm chán.

Hắn đứng lên, quay vào trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Đám người Ngụy Khinh Trúc cũng rời khỏi không gian bán vũ khí.

Lạc Xuyên chú ý thấy nét mặt của những người này có chút kỳ lạ.

Không giống như vẻ vui sướng sau khi mua được vũ khí mới, ngược lại là mang theo một loại mất mát.

Lạc Xuyên cảm thấy khó hiểu.

Không phải các ngươi mua vũ khí rồi sao?

Vì sao đều là biểu cảm này?

Lạc Xuyên cảm thấy mình là một ông chủ tốt biết quan tâm đến khách hàng.

Cho nên hắn không thể thờ ơ đứng nhìn.

"A, ông chủ." Mọi người chú ý đến ông chủ đứng sau quầy.

"Không tìm được linh khí mà mình ưa thích sao?" Lạc Xuyên suy nghĩ rồi hỏi.

"Không phải thế." Ngụy Khinh Trúc lắc đầu.

Lạc Xuyên nghi hoặc: "Vậy thì là gì?"

Chu Hổ nhẹ giọng ho khan hai tiếng, không riêng gì hắn ta, trên mặt

mấy người còn lại cũng mang theo biểu cảm lúng túng.

Có hơi mất mặt…

Chu Hổ hít sâu một hơi, hắn ta cảm thấy đã đến lúc mình nên bất chấp: "Ông chủ, linh khí trong tiệm của ngài tốt thì tốt, nhưng giá của những món thích hợp với chúng ta đều quá mắc, chúng ta không mua nổi."

Ban đầu Chu Hổ nói xong, đã chuẩn bị nghe câu trả lời của Lạc Xuyên.

Nhưng sau khi nhìn thấy vẻ mặt của Lạc Xuyên, đám người Chu Hổ bỗng nhiên cảm thấy dường như mọi chuyện sẽ phát sinh thay đổi nào đó.

Lạc Xuyên lại lâm vào trầm tư.

Thật ra hắn đã quên mất chuyện này.

Không phải tất cả khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều giàu có đâu!

Biện pháp giải quyết chuyện này, lúc sáng Bộ Ly Ca đã làm người đầu tiên trải nghiệm.

Lạc Xuyên cảm thấy đã đến lúc phổ biến việc trả góp định kỳ rồi.

"Hỏi các ngươi một vấn đề nhé." Lạc Xuyên thấy trên gương mặt bọn họ lộ vẻ tò mò, nghiêm mặt hỏi: "Đã nghe nói đến trả góp định kỳ chưa?"

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau.

Trả góp định kỳ?

Cái tên mới nghe lần đầu!

Nhất định là tự ông chủ sáng tạo ra, làm sao có thể nghe nói qua được!

Lạc Xuyên nhìn dáng vẻ khó hiểu của mọi người, cũng giống như buổi sáng, dùng một màn sáng hiển thị thông tin liên quan cho bọn họ xem.

Quả nhiên, sau khi hiểu rõ cái gì gọi là trả góp định kỳ, ánh mắt bọn họ đều giống như lóe ra ánh sáng.

"Ông chủ, sao ngươi có thể nghĩ ra cách đó vậy?" Vẻ mặt Ngụy Khinh Trúc đầy ngưỡng mộ.

Ông chủ đúng là ông chủ, ngay cả tư duy cũng không giống người thường!

"Ông chủ luôn có mấy phương pháp mới lạ mà lại đặc biệt thực dụng

thế này!" Trên mặt Tống Thu Ảnh tỏ vẻ cực kỳ tán thành.

Mọi người đều khen ngợi.

Vẻ mặt Lạc Xuyên vẫn bình thản, nhưng trong lòng lại rất hưởng thụ.

Bây giờ hắn bỗng nhiên hiểu được, vì sao bậc vua chúa đều thích nghe mấy lời nịnh bợ.

Tuy rằng hình dung có hơi không tương xứng, nhưng lại cùng một lý do như vậy…

"Các ngươi đều xác định sẽ ký kết hợp đồng định kỳ sao?" Lạc Xuyên xác nhận lại: "Cứ lượng sức mà làm, ngược lại, hậu quả khi vi phạm hợp đồng sẽ rất nghiêm trọng."

Nói xong lời cuối cùng, nét mặt của Lạc Xuyên đã trở nên nghiêm túc hẳn.

Trong lòng mọi người đều hoảng hốt.

Lúc này, Lạc Xuyên mới thể hiện sự uy nghiêm của ông chủ cửa hàng.

Đương nhiên, trước khi ký hợp đồng, hệ thống cũng đã đánh giá qua.

Những người này đều có khả năng thực hiện hợp đồng.

Sở dĩ Lạc Xuyên hỏi như thế chỉ là để mọi người xác nhận lại một lần, bản thân có thật sự chuẩn bị tốt để ký kết hợp đồng chưa.

Chương 379: Cuộc sống thường ngày

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, chúng ta đều đã nghĩ kỹ rồi." Sau khi suy tư một phen, Chu Hổ mỉm cười nói.

Những người khác cũng gật đầu.

"Vậy là tốt rồi." Lạc Xuyên gật đầu.

Sau đó, vài tờ giấy trắng xuất hiện trong không trung, từng dòng chữ viết xuất hiện ở trên bề mặt.

Thấy cảnh tượng như vậy, mọi người lập tức tấm tắc, lấy làm kỳ lạ.

"Đây là hợp đồng định kỳ, nếu không có vấn đề gì thì dùng linh lực của các ngươi ký lên." Lạc Xuyên nói.

Khi tiếp xúc với linh lực, một tờ hợp đồng lại hóa thành đốm sáng tiến vào trong tay Lạc Xuyên.

Mọi người lại lần nữa tiến vào không gian bán vũ khí, đều mua vũ khí mà mình yêu thích.

Đương nhiên, bọn họ sẽ không giống như Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca, trực tiếp tiêu phí gần một vạn linh tinh để mua linh khí Thiên cấp.

Linh khí Địa cấp cũng đã dư dả.

Sau khi mua vũ khí xong, dựa theo lệ thường, mọi người đều tiến vào thế giới giả tưởng.

"Mấy ngày không chơi trò chơi, ta cảm thấy có chút không quen tay." Chu Hổ cười ha ha nói.

"Các ngươi chuẩn bị chơi cái gì?" Ngụy Khinh Trúc hiếu kỳ hỏi.

"Đương nhiên là chế độ sàn đấu trong Tháp Thí Luyện." Lâm Uyển Sương cười nói: "Vừa mới mua vũ khí, muốn luyện tập trong đó."

"Nói cũng đúng." Ngụy Khinh Trúc gật đầu.

Thời gian có tổng cộng ba tiếng, các chế độ khác nhau đều có người tiến vào.

Trong chế độ giải trí, Tống Thu Ảnh lại khởi động một nhiệm vụ, nhận được phần thưởng tu vi vĩnh viễn tăng lên 1%, khiến cho tất cả mọi người không ngừng hâm mộ.

Tuy rằng 1% thoạt nhìn thì không nhiều lắm, nhưng cũng đủ để so với việc tu luyện trong một khoảng thời gian ngắn.

…

Mặt trời chiều đã ngả về tây.

Nháy mắt đã là lúc sẩm tối.

Sau khi đám người Ngụy Khinh Trúc rời khỏi, trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có khách hàng nào mới đến.

Thời gian hiện tại của Khởi Nguyên Thương Thành đều thuộc về Lạc Xuyên.

Đương nhiên, còn có nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ là bây giờ Yêu Tử Yên lại không ở đây…

Lạc Xuyên đội mũ giáp, ngựa quen đường cũ lựa chọn chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Trước đó Lạc Xuyên đã thông qua Quỷ Diện Đằng của tầng thứ tư.

Trong chế độ khiêu chiến, chỉ cần có thể thông qua chế độ bình thường của cảnh giới trước mắt là đủ để mở ra chế độ khó khăn.

Thực lực thật sự của Lạc Xuyên tuy rằng chỉ là tam giai, nhưng lại không thể dùng lẽ thường để hình dung.

Cho nên từ lâu đã có thể mở ra chế độ khó khăn.

Có điều Lạc Xuyên là một người có lý tưởng.

Hắn muốn thử xem, rốt cuộc mình có thể đánh tới tầng thứ mấy trong chế độ bình thường.

Bây giờ, Lạc Xuyên cảm thấy mình đã không thể nhận thêm thứ gì mới ở tầng thứ tư, hôm nay hắn định khiêu chiến tầng thứ năm.

"Sắp truyền tống đến khiêu chiến chế độ bình thường của tầng thứ năm, có tiếp tục không?"

Lạc Xuyên lựa chọn có.

Hình ảnh trước mắt chợt lóe lên.

Lạc Xuyên phát hiện mình đang ở trên một đỉnh núi tuyết.

Gió lạnh như băng thét gào xung quanh hắn, những bông tuyết nhỏ giống như lưỡi dao sắc bén cắt vào cơ thể.

Nhiệt độ xung quanh cũng cực thấp, người bình thường cho dù chỉ ở một lúc, e rằng cũng sẽ bị tổn thương do giá rét.

Lạc Xuyên đang nghi ngờ.

Đối thủ ở tầng thứ năm, đâu rồi?

Ồ?

Bỗng nhiên, Lạc Xuyên chú ý đến cái gì đó, trong miệng thốt ra một tiếng kinh ngạc.

Trong biển tuyết trắng mênh mông vô bờ, đột ngột xuất hiện một màu xanh lục.

Đó là một gốc cỏ nhỏ thoạt trông rất yếu ớt.

Có thể sinh trưởng ở đỉnh núi tuyết này, đủ để thấy chỗ bất phàm của nó!

Nhưng đồng tử của Lạc Xuyên lại chợt co rút, như gặp phải kẻ địch.

Bởi vì hắn cảm nhận được một sự uy hiếp trí mạng từ gốc cỏ nhỏ này.

Giống như đang đối diện với một thanh kiếm sắc bén, không gì không phá được!

Ngọn cỏ nhỏ cắm rễ ở nói đó, giống như một thanh kiếm bén đang đứng sừng sững!

Chương 380: Tầng thứ năm, Cửu Diệp Kiếm Thảo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vù vù!

Ngọn cỏ nhỏ khẽ run lên, Lạc Xuyên lờ mờ nhìn thấy có quang ảnh hư ảo hiện lên.

Lạc Xuyên chết.

Giây tiếp theo, bóng dáng của Lạc Xuyên lại lần nữa hiện ra.

Trong mắt của hắn có sự chấn động sâu sắc.

Trong nháy mắt ngắn ngủi kia, hắn cảm giác mình như thấy được một đường kiếm quang sắc bén đánh úp đến.

Không thể địch nổi!

Kiếm ý này có thể nói là đã đạt đến cực hạn!

Phải biết rằng ở tầng thứ năm, người chơi đều có thực lực ở cảnh giới Quy Nguyên.

Đương nhiên, đối thủ cũng vậy.

Nhưng Lạc Xuyên đối mặt với gốc cỏ nhỏ này, thế mà ngay cả một chút năng lực chống cự cũng không có.

Chuyện này có hơi đáng sợ.

Tạm dừng trò chơi, Lạc Xuyên mở giao diện thông tin của ngọn cỏ nhỏ kia ra.

"Cửu Diệp Kiếm Thảo.

Cảnh giới: Quy Nguyên ngũ phẩm (trạng thái hạn chế).

Giới thiệu: Mãnh thú thượng cổ của Thiên Lan đại lục, trời sinh đã nắm giữ kiếm ý tối cao. Một hạt bụi có thể lấp biển, một ngọn cỏ chém hết mọi vì sao!"

Đọc đoạn giới thiệu này, nói thật, Lạc Xuyên khá kinh ngạc.

Đây cũng quá khí phách đi.

Có điều nghĩ kỹ lại, quả thật đúng như phần giới thiệu đã nói.

Trong nháy mắt mà kiếm quang vô hình kia chém đến, Lạc Xuyên cảm thấy mình giống như một con kiến vậy.

Bây giờ Lạc Xuyên rất ngạc nhiên, trong Tháp Thí Luyện rốt cuộc có bao nhiêu loại thực vật chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Những thứ này đều là kho báu, đang chờ hắn… không đúng, là những khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành đến khai quật!

Sau khi phát hiện chuyện này, ánh mắt Lạc Xuyên nhìn về phía Cửu Diệp Kiếm Thảo giống như đang phát sáng.

Cửu Diệp Kiếm Thảo bây giờ, ở trong mắt Lạc Xuyên đã không chỉ là một gốc cỏ nhỏ.

Đây là bậc thang tiến lên kiếm đạo tối cao!

Quãng thời gian kế tiếp cũng rất đơn điệu.

Lạc Xuyên chỉ hoàn toàn dạo chơi trong hải dương kiếm đạo.

Có lẽ gọi là tự hành hạ mình cũng không kém quá nhiều…

Bởi vì mỗi lần Lạc Xuyên tấn công đều dẫn đến kiểu chết khác nhau.

Đủ loại kiếm thuật bày ra trước mắt hắn.

Trong quá trình không ngừng chết đi, Lạc Xuyên cảm thấy dường như mình đang dần dần hiểu ra điều gì.

Đây là chỗ quan trọng của thiên phú.

Đương nhiên, Tiên Thiên linh thể ở trong này có lẽ có có một chút tác dụng quan trọng…

Lần lượt bị giết trong nháy mắt, đến cuối cùng, Lạc Xuyên đã chẳng muốn tính xem rốt cuộc mình đã chết bao nhiêu lần.

Dù sao ít nhất cũng phải trên một trăm.

Trong phút chốc, đã đến lúc trăng treo ngọn cây.

Đêm đã về khuya.

Lạc Xuyên tháo mũ giáp xuống, thở ra một hơi thật sài.

Trên mặt của hắn có vẻ mệt mỏi rõ ràng.

Tuy nói là thế giới giả tưởng, nhưng cũng sẽ hao tổn tinh thần.

Nhất là quá trình chết đi sống lại không ngừng thế này lại càng ảnh

hưởng nhiều hơn đến tinh thần.

Bây giờ Lạc Xuyên cảm thấy việc hệ thống quy định mỗi ngày, khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có thể chơi ba tiếng trong trò chơi, quả thật cũng có lý.

"Đã trễ thế này rồi ư." Lạc Xuyên nhìn sắc trời đã hoàn toàn tối đen bên ngoài, nhỏ giọng thì thào một câu.

Hắn đi ra ngoài cửa hàng, nhìn lên bầu trời sao phía trên.

Trời sao lấp lánh, biển sao mênh mông, cấu thành một bức tranh đẹp đẽ.

Giống như hoa trong gương, như trăng trong nước, tựa như có thể chạm vào, nhưng lại xa không thể với.

Ánh mắt của Lạc Xuyên có chút mê mang.

Tầm mắt của hắn tựa như xuyên qua thời không vô tận, đến đầu bên kia của biển sao.

Trái Đất, có được ta nhìn đến trong vô số sao trời này không?

Trong đầu Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Sau khi lấy lại tinh thần, Lạc Xuyên không nén được nụ cười.

Cũng đã rời xa cuộc sống kiếp trước từ lâu, cần gì phải cố chấp chứ?

Huống hồ cuộc sống bây giờ lại càng làm cho hắn cảm nhận được ý nghĩ của việc tồn tại.

Lạc Xuyên chỉ cảm thấy mạch suy nghĩ của mình vào giờ khắc đã trở nên vô cùng thông suốt, rất thoải mái.

Xoay người, quay vào tiệm.

Đêm đã khuya, nên đi ngủ rồi.

Chương 381: Hệ thống, ngươi sẽ không xuất hiện BUG chứ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi rửa mặt đơn giản, Lạc Xuyên đi đến phòng của mình.

Hắn nằm trên giường, có hơi khó ngủ.

Không ngờ Lạc Xuyên lại gặp phải loại chuyện như mất ngủ này.

Thật sự có chút ngạc nhiên.

Sau khi lăn qua lộn lại, Lạc Xuyên ngồi dậy, thở dài bất đắc dĩ.

Nếu ngủ không được, vậy làm vài chuyện nghiêm túc đi.

Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

"Hệ thống." Lạc Xuyên gọi thầm trong lòng.

"Ký chủ, có việc gì?" Hệ thống lập tức xuất hiện, đáp lại.

"Hệ thống, có phải ngươi không cần ngủ không?" Lạc Xuyên bỗng nhiên hỏi mà không có lý do.

Bởi vì mỗi lần hắn gọi hệ thống, hệ thống đều xuất hiện trong nháy mắt.

Điều này khiến cho Lạc Xuyên cảm thấy hơi ngạc nhiên.

Hệ thống: …

Sau một hồi cạn lời, hệ thống đưa ra lời đáp: "Bản hệ thống không phải thể sinh mệnh như trong nhận thức của ký chủ, không có chức năng ngủ."

Lạc Xuyên gật đầu: "Thì ra là thế."

"Ngủ, chỉ là thời điểm mà thể sinh mệnh có thể khống chế năng lượng bậc cao, là một cách tự khôi phục. Nếu là người tu luyện, sau khi tăng đến một cảnh giới nhất định, hoàn toàn không cần phải ngủ để khôi phục tinh thần." Hệ thống nói tiếp.

Lạc Xuyên chợt cảm thấy vui vẻ.

Hắn cảm thấy hệ thống càng ngày càng có sức sống.

Vấn đề này chỉ là do hắn chợt suy nghĩ đến nên hỏi, không ngờ hệ thống

lại thật sự đưa ra câu trả lời.

Đương nhiên, Lạc Xuyên cũng không quên việc chính.

"Hệ thống, mở giao diện thông tin của ta ra. Đã lâu không xem, không biết bây giờ số liệu thế nào rồi?" Lạc Xuyên hỏi.

Giọng nói dừng lại, màn sáng bán trong suốt xuất hiện trước mắt Lạc Xuyên.

"Hệ thống Tối Cường Điếm Chủ.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Chủ cửa hàng hai sao.

Tu vi: Tam giai.

Tỉ lệ phân chia trước mắt: 20%.

Tài sản: 34 vạn linh tinh (Chú thích: Trong đó có năm vạn không thể trực tiếp chuyển hóa thành tu vi).

Nhiệm vụ chính tuyến: Doanh thu đạt đến một trăm vạn linh tinh. Thời gian còn lại: 37 ngày. Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng. Tiến độ hiện tại: 72 vạn/100 vạn.

Phần thưởng chưa nhận: Lựa chọn phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành và một cơ hội rút thưởng tương ứng.

Quyền hạn: Tự chủ tăng sản phẩm mới.

Đánh giá: Chúc mừng ký chủ thăng bậc lên chủ tiệm hai sao, bước thêm một bước trên con đường trở thành chủ tiệm mạnh nhất."

So sánh với lúc trước, giao diện thông tin bây giờ đã rực rỡ hơn một chút.

Nhưng Lạc Xuyên nhìn thông tin trên đó, trầm ngâm một lát, vẫn đưa ra nghi vấn của mình: "Hệ thống, không phải ngươi có BUG rồi đấy chứ?"

Hệ thống: "Vì sao ký chủ lại nói như vậy?"

Tuy giọng điệu vẫn lạnh như băng hệt lúc trước, nhưng có thể cảm nhận rất rõ bên trong đó mang theo một chút nghi hoặc.

Lạc Xuyên chỉ vào giao diện, nói: "Trước khi tiến hành nhiệm vụ tăng sao, tài sản của ta là mười hai vạn linh tinh, đúng không?"

Lạc Xuyên ghi nhớ rất rõ về số tài sản của mình.

"Đúng vậy." hệ thống đáp lại ngắn gọn.

"Bây giờ tài sản của ta đã biến thành ba mươi bốn vạn linh tinh, sao tiến độ của nhiệm vụ chính tuyến chỉ mới tăng thêm một vạn?" Lạc Xuyên nghiêm mặt hỏi.

"Trong thời gian thực hiện nhiệm vụ tăng sao, doanh thu không tính vào trong nhiệm vụ chính tuyến." Hệ thống đưa ra câu trả lời.

Biểu cảm của Lạc Xuyên lại rất nghiêm túc: "Hệ thống, ta cảm thấy ngươi làm thế là không hợp lý. Cho dù là ta đang thực hiện nhiệm vụ tăng sao hay là ở tại Khởi Nguyên Thương Thành, hàng hóa đều do ta bán ra bằng bản lĩnh, vì sao không tính vào nhiệm vụ chính tuyến?"

Hệ thống vẫn đáp lại một lần nữa: "Trong thời gian thực hiện nhiệm vụ tăng sao, doanh thu không tính vào trong nhiệm vụ chính tuyến."

Lạc Xuyên thở dài một hơi, cố nén xúc động muốn tranh luận với hệ thống một phen.

Được, ngươi là hệ thống, ngươi nói đúng.

Chương 382: Phương hướng phát triển phân nhánh, giải trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Có điều cũng phải nói, tài sản hơn ba mươi vạn linh tinh đã đủ để tiến lên tứ giai.

"Hệ thống, ta muốn chọn tiến giai." Lạc Xuyên lời ít ý nhiều mà nói.

"Tiến giai lên tứ giai sẽ phải tiêu phí mười vạn linh tinh, có xác nhận không?"

"Xác nhận."

"Đang tiến giai… Thời gian hao phí dự tính là tám giờ."

Giọng nói nhắc nhở của hệ thống vang lên.

Việc bây giờ Lạc Xuyên cần làm chỉ là lẳng lặng chờ đợi.

Sau khi làm xong chuyện này, sự chú ý của Lạc Xuyên lại chuyển đến chỗ phần thưởng.

Cứ dứt khoát sử dụng luôn thôi.

"Hệ thống, ta muốn lựa chọn phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Phương hướng phát triển hiện tại của Khởi Nguyên Thương Thành là tu luyện, xin ký chủ lựa chọn phân nhánh."

Khi âm thanh của hệ thống dừng lại, một màn sáng xuất hiện, bên trên có rất nhiều thông tin.

Món ngon, giải trí, hưu nhàn…

Đối với việc lựa chọn phương hướng, thật ra trong lòng Lạc Xuyên cũng đã cân nhắc từ trước.

Ở Thiên Lan đại lục, tầm quan trọng của việc tu luyện không cần nói cũng biết.

Cho lên trong lần đầu tiên, Lạc Xuyên đã lựa chọn phương hướng tu luyện.

Ừm, tuy rằng hướng tu luyện này cũng không đứng đắn được chút nào.

Đã có phương hướng tu luyện, như vậy phương diện đời sống tinh thần cũng không thể bỏ qua.

Trong thời gian mấy tháng sống ở thành Cửu Diệu, Lạc Xuyên cảm nhận được rất nhiều điều.

Đồng thời, hắn cũng hiểu rõ được một sự thật vô cùng quan trọng.

Quả thật, nếu so sánh Thiên Lan đại lục với Trái Đất chỗ ban đầu của hắn, sức chiến đấu cao hơn không biết bao nhiêu lần.

Nhưng đồng thời, con người ở thế giới này chú trọng việc tu luyện, do đó xem nhẹ cuộc sống tinh thần.

Ở thành Cửu Diệu, Lạc Xuyên không nhìn thấy có cái gì thuộc dạng giải trí.

Ở mặt này, Thiên Lan đại lục lại kém xa so với Trái Đất.

Trên Trái Đất, sự tồn tại của Internet đã kết nối cả thế giới với nhau.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng khác.

Đó chính là vì Lạc Xuyên nhàm chán.

Cuộc sống không có Internet và giải trí thật sự rất nhàm chán!

Tuy rằng cuộc sống mỗi ngày đều rất nhẹ nhàng thoải mái, nhưng Lạc Xuyên vẫn cảm thấy thiếu thứ gì đó.

Cách đây không lâu hắn mới hiểu rõ, là thiếu hoạt động giải trí!

Ngay lập tức, Lạc Xuyên cũng không do dự nữa, đưa thẳng đáp án: "Ta lựa chọn phương hướng giải trí."

Hắn là phương hướng giải trí nhỉ?

Lạc Xuyên suy nghĩ trong lòng.

"Có xác nhận không?"

"Có."

"Lựa chọn thành công, có lập tức rút thưởng không?"

"Có."

Hình ảnh trước mắt chợt thay đổi, Lạc Xuyên đã đến không gian rút thưởng.

Có điều khác với lúc trước.

Bây giờ không gian rút thưởng có đến hai cái bàn xoay rút thưởng nhìn không thấy giới hạn.

Rất rõ ràng, một cái theo hướng tu luyện, cái khác theo hướng giải trí.

Bây giờ Lạc Xuyên mơ hồ có chút chờ mong, trong tương lai, có khi nào nơi này sẽ tràn ngập bàn quay rút thưởng không…

Cùng với việc Lạc Xuyên hạ lệnh chuyển động, bàn quay rút thưởng đại diện cho giải trí lập tức bắt đầu chuyển động chậm rãi.

Sau mười mấy nhịp thở, bàn quay dần dừng lại.

Đồng thời, một tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên bên tai Lạc Xuyên.

"Chúc mừng ký chủ rút được đạo cụ đặc biệt, điện thoại Ma Huyễn."

"Mở ra chức năng Internet đồng bộ."

"Kiểm tra được thế giới đặc thù hiện tại thiếu điều kiện cần thiết, ngay lập tức tiến hành cải tạo. Thời gian dự tính: 96 giờ."

Lạc Xuyên đầu tiên là sửng sốt, sau đó trên mặt lập tức xuất hiện vẻ vui mừng hớn hở.

Thậm chí hắn không nhịn nổi mà muốn hét thật to.

Điện thoại Ma Huyễn đó!

Trong hệ thống lại còn có thể rút được thứ này?

Bây giờ Lạc Xuyên chỉ muốn nói một câu: Hệ thống trâu bò.

"Hệ thống, trong điện thoại Ma Huyễn có những loại ứng dụng nào, mở ra thế nào? Cũng là rút thưởng hả?"

Chương 383: Quay về Lăng Vân học viện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nếu phải dựa vào rút thưởng để mở khóa ứng dụng.

Lạc Xuyên cảm thấy, vậy thì hơi quá đáng.

Dựa vào tốc độ hệ thống công bố nhiệm vụ và mình hoàn thành nhiệm vụ mà xem, thời gian là một vấn đề rất lớn.

Hệ thống nhanh chóng đưa ra câu trả lời: "Ứng dụng có thể thông qua rút thưởng để mở khóa, ký chủ cũng có thể tự mình phát triển."

Lạc Xuyên sửng sốt.

Tự mình phát triển?

Vậy còn được.

Có điều lại phải nói, trong thế giới này, hắn tìm đâu ra nhân viên phát triển đây?

Huống hồ chính hắn cũng không phải lập trình viên!

Lạc Xuyên cảm giác, hình như hệ thống đang đào một cái hố to…

"Rút thưởng giải khóa ứng dụng trong điện thoại Ma Huyễn, mỗi lần tốn mười vạn linh tinh." Giọng nói của hệ thống lại tiếp tục vang lên.

Hả?

Không phải là dựa vào nhiệm vụ để nhận được cơ hội rút thưởng sao?

Mười vạn linh tinh, Lạc Xuyên cảm thấy hơi đắt.

Có điều so với việc hoàn thành nhiệm vụ mới nhận được cơ hội rút thưởng, vẫn không tệ lắm…

Rời khỏi không gian rút thưởng, tâm trạng của Lạc Xuyên cũng từ kích động rồi dần dần khôi phục lại.

Cơn mệt mỏi đánh úp đến, cuối cùng hắn cũng tiến vào giấc ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, việc buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không tốt hơn.

Có điều Lạc Xuyên vẫn không quan tâm.

Lạc Xuyên cảm thấy chuyện ở di tích thượng cổ gần như đã lan truyền hết rồi.

Bây giờ Lạc Xuyên chỉ ngồi chờ khách hàng đến cửa…

Trung tâm Thiên Lan đại lục.

Nơi những con sông lớn hội tụ.

Lăng Vân học viện nổi danh khắp Thiên Lan đại lục tọa lạc ở nơi này.

Vô số đình đài lầu các tọa lạc trong núi rừng, linh khí lúc ẩn lúc hiện.

Mơ hồ có thể nhìn thấy rất nhiều thiếu niên thiếu nữ lui tới trong đó…

Trên bầu trời, Xích Kim Huyền Tước đang vỗ cánh bay lượn.

Đám người Ứng Vô Cực đang đứng trên lưng Xích Kim Huyền Tước.

Trải qua nhiều ngày bôn ba, cuối cùng bọn họ cũng tới Lăng Vân học viện.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Mộ Dung Hải Đường nhìn cảnh sắc quen thuộc bên dưới, trên gương mặt nhuốm vẻ mệt mỏi cũng không khỏi xuất hiện một nụ cười.

Tốc độ của Xích Kim Huyền Tước rất nhanh.

Bên dưới rất nhanh đã có người chú ý đến Xích Kim Huyền Tước.

"Đó là… Xích Kim Huyền Tước?"

"Nghe nói Ứng đạo sư và Hải Đường đạo sư dẫn đội đến di tích thượng cổ, xem ra đã trở lại."

"Ài, loại chuyện tốt thế này lại không có phần của ta, thật ghen tị…"

Có người đang bàn tán, biểu cảm trên mặt khác nhau.

Cùng với từng trận gió lớn, Xích Kim Huyền Tước chậm rãi đáp xuống.

Đám người Ứng Vô Cực nhảy xuống từ trên lưng Xích Kim Huyền Tước.

Rất nhanh, có một đoàn người đi ra từ trong Lăng Vân học viện.

Xem ra, chắc hẳn đều là đạo sư trong Lăng Vân học viện.

Đương nhiên, khiến người ta chú ý nhất là ông lão râu tóc bạc trắng dẫn đầu.

Tuy rằng thoạt trông ông lão tuổi tác khá lớn, nhưng tinh thần vẫn minh

mẫn.

Lớn tuổi nhưng rất khỏe mạnh, ánh mắt vô cùng thâm thúy.

Người này chính là viện trưởng của Lăng Vân học viện, Phạm Thừa Thiên.

Thực lực từ mấy trăm năm trước đã đạt đến cảnh giới Tôn Giả, tu vi thật sự bây giờ thì không ai biết được.

"Bái kiến viện trưởng."

Đoàn người Ứng Vô Cực khom lưng nói.

Có thể thấy rất rõ, danh vọng của Phạm Thừa Thiên ở Lăng Vân học viện rất cao.

Nhưng dù là viện trưởng, trên người Phạm Thừa Thiên lại không toát ra quá nhiều vẻ uy nghiêm.

Nhìn qua giống như một cụ già ôn hòa bình thường.

Phạm Thừa Thiên vung tay áo, nói: "Không cần phải nhiều lễ tiết như vậy, ta cũng không phải người cổ hủ."

Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Viện trưởng vẫn không chú ý chuyện vặt vãnh như trước!"

Cố Vân Hi và đám học viên không nói gì.

Bọn họ đều mang vẻ mặt tò mò đánh giá Phạm Thừa Thiên.

Phải biết rằng thường ngày, Phạm Thừa Thiên là viện trưởng nhưng lại hiếm khi thấy mặt.

Học viên bình thường dù cả học kỳ cũng chưa chắc có thể thấy mặt một lần.

Nay bọn họ trở về từ di tích thượng cổ lại khiến Phạm Thừa Thiên tự mình xuất hiện, đủ để chứng tỏ rất nhiều chuyện.

Chương 384: Còn chờ bàn bạc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Viện trưởng đến đây là có việc gì hay sao?" Mộ Dung Hải Đường hỏi.

Lúc này, xung quanh đã có không ít học viên vây quanh.

Bọn họ đều rất ngạc nhiên, bày trận lớn như vậy, chẳng lẽ là xảy ra chuyện lớn gì sao?

Phạm Thừa Thiên nhìn quanh bốn phía, cười nói: "Các ngươi cũng đã vất vả cả đường rồi, vào học viện trước rồi nói sao."

"Tuân theo sắp xếp của viện trưởng." Mộ Dung Hải Đường đáp.

…

Một lát sau.

Đại sảnh nghị sự của Lăng Vân học viện.

Thông thường, đại sảnh nghị sự rất ít khi mở ra.

Lý do mở ra phần lớn đều có liên quan đến Lăng Vân học viện.

Hầu hết đạo sư và những nhân viên cấp bậc cao đều có mặt ở đây.

Đương nhiên, phần lớn mọi người đều hoài nghi không thôi.

Bọn họ đều không hiểu vì sao viện trưởng vô duyên vô cớ mở đại sảnh nghị sự ra.

Có chuyện lớn gì đã xảy ra sao?

"Các ngươi nói xem, lần này viện trưởng mở đại sảnh nghị sự để làm gì?"

"Không biết! Lăng Vân học viện chúng ta gần đây phát triển rất ổn định, không giống như có chuyện lớn gì."

"Bây giờ cách lúc tuyển học viên mới chỉ còn vài ngày, chẳng lẽ viện trưởng định đưa ra quyết sách gì…"

Tiếng trò chuyện hỗn loạn vang lên, tất cả mọi người đều đang suy đoán.

Phạm Thừa Thiên ngồi ở hàng đầu nhìn quanh bốn phía, nhẹ giọng ho

khan một tiếng.

Ngay lập tức, toàn bộ đại sảnh nghị sự trở nên im phăng phắc.

"Đầu tiên, chúc mừng Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường dẫn các học viên trở về an toàn." Giọng nói của Phạm Thừa Thiên vang lên, đồng thời nhìn về phía hai người.

Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường vẫn mặt không đổi sắc.

Trong mắt mọi người lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên là đã biết trước chuyện gì đó.

Phạm Thừa Thiên nói tiếp: "Có lẽ phần lớn đạo sư ở đây cũng không biết rốt cuộc di tích thượng cổ lần này đã xảy ra chuyện gì."

"Xin viện trưởng hãy giải thích nghi ngờ." Có người nói.

Phạm Thừa Thiên nhìn về phía Mộ Dung Hải Đường: "Hải Đường, ngươi nói qua với bọn họ đi."

Mộ Dung Hải Đường gật đầu, tiến lên một bước, nhẹ nhàng kể lại mọi việc.

Đương nhiên, trong đó cũng bao gồm Khởi Nguyên Thương Thành.

Ban đầu, lúc những người này mới nghe nói trong thành Cửu Diệu có một Khởi Nguyên Thương Thành, trong lòng đều không mấy quan tâm.

Chỉ là một cửa hàng nhỏ mà thôi, có gì đáng để chú ý.

Có điều suy nghĩ rất nhanh đã bị bọn họ ném ra sau đầu.

Trò chơi có thể tăng tu vi, giáo trình nấu ăn góc nhìn thứ nhất có thể trải nghiệm chiến đấu của cường giả, hoặc là những mặt hàng có thể nói là vật thần kì, đều phá vỡ nhận thức trước kia của bọn họ.

Mấy thứ này lại thật sự được bày bán?

Giá cả còn như thế?

Chẳng lẽ là đến làm từ thiện?

Đây gần như là ý nghĩ trong lòng mọi người.

Đương nhiên, về những chuyện này, Mộ Dung Hải Đường chỉ kể lại ngắn gọn một lượt.

Bởi vì nàng cảm thấy, cho dù có kể lại chi tiết, chỉ sợ những người này

cũng không tin…

Rất nhanh, phần giải thích của Mộ Dung Hải Đường cũng tiến vào vấn đề chính – di tích thượng cổ mở ra.

Đối với di tích thượng cổ, Mộ Dung Hải Đường nhấn mạnh vào cảnh tượng kỳ quái bên trong cùng với quái vật như thủy triều.

Đương nhiên, có cả cây Thế Giới…

Khi lời của Mộ Dung Hải Đường kết thúc, cả đại sảnh nghị sự đều yên lặng.

Tất cả mọi người im lặng, bọn họ đang tiêu hóa lượng tin tức khổng lồ này.

Một lát sau, Phạm Thừa Thiên mở miệng, phá vỡ bầu không khí yên lặng.

"Về chuyện di tích thượng cổ, hẳn là không ít đạo sư đã nghe nói rồi chứ?"

Có người nhanh chóng trả lời: "Đúng vậy. Trong gia tộc cũng có người tu luyện đi đến di tích thượng cổ, lời hắn nói không khác với Mộ Dung đạo sư lắm, ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành cũng xuất hiện."

"Mọi người, ta muốn nghe một chút về quan điểm của các ngươi." Phạm Thừa Thiên nói.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau.

Cuối cùng, có một nam tử trung niên đứng dậy.

"Viện trưởng, theo lời của bọn họ, Khởi Nguyên Thương Thành kia quả thật rất thần bí, có điều hiệu quả hàng hóa bán ra có phải là thổi phồng hay không thì còn phải chờ bàn bạc lại!"

Chương 385: Thử nghiệm một lần

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường mỉm cười.

Nàng ta từ lâu đã nghĩ đến sẽ có cảnh tượng này xuất hiện.

Bàn tay lướt qua, vài gói thanh cay và mấy chai Coca Cola lập tức xuất hiện trên chiếc bàn bên cạnh.

Mì ăn liền chỉ khi đi đôi với nước Suối Sinh Linh ở Khởi Nguyên Thương Thành mới có hiệu quả, cho nên có lấy ra cũng vô dụng.

Về phần nước khoáng và Quỳnh Tương Lộ…

Hai thứ đó ở Khởi Nguyên Thương Thành đều là mặt hàng có thể gặp nhưng không thể cầu, cho dù Mộ Dung Hải Đường có cũng không nỡ lấy ra!

"Đây là thanh cay và Coca Cola." Mộ Dung Hải Đường chỉ vào chúng, cười nói.

"Chính là mấy thứ này? Thoạt trông quả thật rất mới lạ."

"Cũng không biết rốt cuộc hiệu quả có đúng như lời đồn không."

"Ta nghe nói trong di tích thượng cổ cũng có cả người của Dược cốc, hẳn là không phải giả…"

Mọi người nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Nhưng đều mang ánh mắt tò mò nhìn về phía Coca Cola và thanh cay.

Nam tử trung niên suy nghĩ rồi hỏi: "Mộ Dung đạo sư, chẳng hay có thể thử nghiệm một lần không?"

Mộ Dung Hải Đường gật đầu: "Xin cứ tự nhiên."

Đối với cách làm của nam tử trung niên, Mộ Dung Hải Đường cũng không để trong lòng.

Tất cả mọi người đều là đạo sư của học viện, tuy rằng cũng phân chia phe phái khác nhau, nhưng thường ngày đều vui vẻ hòa thuận.

Sẽ không xuất hiện mấy chuyện như nghi ngờ lẫn nhau hay quấy rối sau

lưng.

Điều này cũng liên quan đến những quy định chặt chẽ không thể tách rời mà Phạm Thừa Thiên trong Lăng Vân học viện.

Nam tử trung niên nhỏ giọng dặn dò vài câu với mấy người, họ đều rơi khỏi đại sảnh nghị sự.

Trên mặt Phạm Thừa Thiên vẫn mang nụ cười nhìn cảnh tượng này, không hề nói gì.

Rất nhanh, mấy người rời đi kia đã quay về đại sảnh nghị sự.

Bọn họ nâng một cái cáng.

Trên cáng là một thiếu niên hơi thở cực kỳ mỏng manh.

Hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt.

Trên người quấn băng vải chằng chịt, nhìn qua là biết bị thương không nhẹ.

"Đây là một học viên Huyền viện, không biết lượng sức mình, muốn ra sau núi tìm linh thú, kết quả gặp phải một con Ảnh Báo cảnh giới Thần Hồn. May mắn là có đạo sư vừa vặn đi ngang qua, cứu được hắn." Ông ta tức giận trừng mắt nhìn thiếu niên.

Lăng Vân học viện chia thành bốn viện, lần lượt là Thiên Địa Huyền Hoàng.

Ừm, giống như công pháp và linh khí vậy.

Rất nhiều người trong Lăng Vân học viện từng đoán, lão viện trưởng sáng tạo ra Lăng Vân học viện có phải vì muốn bớt việc nên mới đặt tên bốn viện như thế không…

Học viên trong bốn viện đương nhiên cũng không giống nhau.

Bốn viện Thiên Địa Huyền Hoàng, lần lượt tương ứng với bốn cảnh giới Quy Nguyên, Thần Hồn, Tạo Hóa, Cảm Linh.

Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực là đạo sư của Địa viện.

Mấy người Cố Vân Hi cũng là học viên Địa viện.

Thực lực của học viên trong Thiên viện đã xem như cao thủ một phương, đương nhiên không cần phải tiến hành lịch lãm gì cả.

Mà thực lực của học viên Huyền viện và Hoàng viện lại quá yếu, cũng không thích hợp để lịch lãm.

Cho nên trong Lăng Vân học viện, tiến hành lịch lãm chỉ có học viên Địa viện…

Quay trở lại, thiếu niên này là học viên Huyền viện, đương nhiên chỉ là thực lực ở cảnh giới Tạo Hóa.

Có thể chạy trốn trước Ảnh Báo cảnh giới Thần Hồn, vận may không phải là tốt bình thường.

Phạm Thừa Thiên cười nói: "Xem ra Huyền viện còn cần phải siết chặt quản lý, lát nữa khi mọi việc kết thúc thì nói lại những chuyện này một lần, cho đám nhóc không biết trời cao đất dày kia một chút cảnh cáo."

"Đó là tất nhiên." Nam tử trung niên trả lời.

"Thằng nhóc này bây giờ hẳn là không có vấn đề gì chứ?" Mộ Dung Hải Đường nhìn thiếu niên, hỏi.

Nam tử trung niên gật đầu: "Tính mạng thì không có vấn đề, nhưng nỗi đau da thịt sợ là sẽ kéo dài."

Nói ngắn gọn chính là không chết được.

Nhưng vết thương nghiêm trọng, muốn khôi phục thì phải tốn một khoảng thời gian.

Chương 386: Cứ rót hết là được

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cũng chính vì như vậy, thiếu niên xui xẻo này mới được nam tử trung niên đưa vào đại sảnh nghị sự.

"Mộ Dung đạo sư, còn vấn đề gì sao?" Nam tử trung niên hỏi.

"Không còn." Mộ Dung Hải Đường lắc đầu nói: "Coca Cola của Khởi Nguyên Thương Thành nhằm vào vết thương không trí mạng. Tính mạng thằng nhóc này không có vấn đề gì, hiệu quả chắc chắn không có ảnh hưởng."

"Vậy thì không thể tốt hơn." Nam tử trung niên gật đầu.

"Các ngươi đổ hết Coca Cola vào cho hắn." Mộ Dung Hải Đường gọi mấy người nâng thiếu niên kia đến.

"Cứ… đổ thẳng vào?" Bọn họ có chút không thể tin nổi.

Phương thức đơn giản thô bạo như vậy, thật sự không có vấn đề gì sao?

"Đúng vậy." Mộ Dung Hải Đường xoa cằm.

Bọn họ liếc nhìn nhau, theo lời Mộ Dung Hải Đường mà làm.

Dù sao bọn họ chỉ là người thực hiện, nếu xảy ra chuyện gì thì cũng không liên quan gì đến bọn họ.

Huống hộ viện trưởng đại nhân còn ở bên cạnh đây!

Lại còn có nhiều đạo sư như vậy.

Cho dù thằng nhóc này thật sự xảy ra vấn đề gì, vậy đó cũng không phải vấn đề…

Mọi người nhìn chằm chặp, sợ bỏ qua thứ gì.

Quá trình đổ hết Coca Cola rất trôi chảy, không xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

"Sao còn chưa có động tĩnh gì?" Có người hoài nghi nói.

Vừa dứt lời, trên người thiếu niên đã xuất hiện một loại khí tức huyền

diệu khó giải thích.

Sắc mặt tái nhợt của hắn dùng một loại tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà hồng hào hẳn, vẻ mệt mỏi cũng nhanh chóng khôi phục.

Trong phút chốc ngắn ngủi, đã không nhìn ra dáng vẻ bị thương nặng nữa.

Chẳng qua vì trên người bị băng vải bao bọc, trái lại không nhìn ra vết thương khôi phục thế nào.

Bỗng nhiên, mí mắt thiếu niên run lên, sau đó chậm rãi mở ra.

Trong mắt hắn mang theo một chút mờ mịt.

Sau khi nhìn thấy hoàn cảnh của bản thân mình, vẻ mờ mịt nhanh chóng biến mất, biến thành vẻ mặt ngơ ngác.

Ta là ai?

Ta đang ở đâu?

Ta đang làm gì?

"Mặc Trần, ngươi biết sai chưa?" Một giọng nói bình thản vang lên từ bên cạnh, nam tử trung niên sắc mặt lạnh nhạt.

"Bái kiến Bách Lý viện trưởng!" Thiếu niên tên Mặc Trần nghe tiếng thì lập tức run rẩy, trên mặt lộ vẻ đau khổ: "Học viên biết sai rồi."

Xem ra hắn đã biết chuyện gì xảy ra.

Thân phận của nam tử trung niên cũng không tầm thường, là viện trưởng Địa viện, tên là Bách Lý Ôn Thư.

Tuy rằng tên nghe qua rất tao nhã, nhưng trong lòng các học viên lại không kém gì tai họa đáng sợ.

"Ôn Thư à, việc đó lát nữa nói sau." Phạm Thừa Thiên cười ôn hòa, sau đó nhìn về phía Mặc Trần: "Cậu nhóc, vết thương của ngươi bây giờ thế nào rồi?"

Mặc Trần theo bản năng sờ lên lồng ngực của mình, nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Ơ? Hình như không có gì?"

Vận chuyển linh lực, cơ thể hơi chấn động, băng vải theo đó mà rách

toạc, lộ ra làn da bên dưới.

Hoàn toàn không có vết thương nào!

Sắc mặt mọi người đều thay đổi.

Hiệu quả này, thật sự có hơi quá…

"Được rồi, ngươi rời đi trước đi." Bách Lý Ôn Thư bình thản nói.

Mặc Trầm lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm: "Vâng."

Sau đó lễ phép rời khỏi đại sảnh nghị sự.

Một thoáng yên lặng ngắn ngủi, rồi có tiếng xôn xao đầy hoảng sợ vang lên.

"Vừa nãy ta không nhìn nhầm chứ? Chỉ trong chốc lát, không chỉ khôi phục vết thương, mà cả một vết sẹo cũng không để lại?"

"Hơn nữa cảnh giới tu vi gì đó cũng không có chút ảnh hưởng nào. Ngươi nhìn thằng nhóc kia đi, lúc đi rất vui vẻ, có nhìn ra được chút dáng vẻ bị thương nào đâu?"

"Khởi Nguyên Thương Thành, Khởi Nguyên… Vốn ta còn tưởng rằng là to gan lớn mật mới dám lấy Khởi Nguyên làm tên, bây giờ xem ra, là ta kiến thức hạn hẹp…"

Chương 387: Quyết định của Phạm Thừa Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mặt khác…" Giọng nói của Mộ Dung Hải Đường vang lên.

Những giọng nói trong đại sảnh nghị sự giảm bớt không ít, khiến cho nụ cười trên mặt của Mộ Dung Hải Đường lại càng tươi: "Coca Cola này, giá bán trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có mười linh tinh."

Mọi người trầm mặc.

Bọn họ đã không đoán ra rốt cuộc Khởi Nguyên Thương Thành này muốn làm gì.

Tuy rằng lúc trước khi Mộ Dung Hải Đường kể lại cũng đã nói qua những thứ này, nhưng bây giờ nghe lại vẫn khiến người khác nhịn không được mà chấn động tinh thần.

Về phần tác dụng của thanh cay, trái lại không có bao nhiêu người chú ý đến.

Nói đúng hơn, bọn họ cũng không còn hoài nghi về hiệu quả thực sự của thanh cay…

"Đúng rồi, Hải Đường, lúc trước không phải ngươi nói còn có mặt hàng khác sao, sao không lấy ra thử xem?" Phạm Thừa Thiên cười nói.

Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực liếc nhìn nhau.

Hai người ăn ý, cùng thể hiện vẻ mặt tràn trề vui sướng vào giờ khắc này.

"Viện trưởng có điều không biết, trong Khởi Nguyên Thương Thành có rất nhiều quy định, số lượng Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng bán ra đều có giới hạn cố định." Mộ Dung Hải Đường nhún vai đầy bất đắc dĩ.

Phạm Thừa Thiên chợt bừng tỉnh, gật đầu: "Thì ra là thế. Có điều loại hàng có thể nói là thần vật này, giới hạn số lượng cũng là chuyện bình thường."

"Viện trưởng, tai họa ngầm trong công pháp của ta đã không còn." Ứng

Vô Cực trầm mặc hồi lâu bỗng nhiên lên tiếng.

"Là nhờ tác dụng bổ sung sinh cơ của Quỳnh Tương Lộ kia?" Bách Lý Ôn Thư kinh ngạc hỏi.

Ứng Vô Cực gật đầu.

"Ngoài ra, học viên của ta đều đã uống nước khoáng tăng tư chất, cô bé Cố Vân Hi kia lại may mắn nhận được Thái Hàn linh thể." Mộ Dung Hải Đường nói tiếp.

Về chuyện những học viên được tăng tư chất, Mộ Dung Hải Đường nghĩ đi nghĩ lại, vẫn quyết định nói ra.

"Cái gì? Thái Hàn linh thể?"

Phạm Thừa Thiên cuối cùng cũng không thể giữ vẻ lạnh nhạt trước giờ, kinh ngạc thốt lên.

Những người còn lại ngược lại còn không hiểu ra sao, không rõ vì sao viện trưởng của bọn họ lại phản ứng lớn như vậy.

Có điều Phạm Thừa Thiên cũng không để ý, chỉ là tự mình cười ha hả: "Thái Hàn linh thể! Thái Hàn linh thể… Lão phu ra coi như là có người kế nghiệp rồi!"

Lúc này mọi người mới chợt hiểu rõ.

Phạm Thừa Thiên là viện trưởng của Lăng Vân học viện, nhưng lại chưa bao giờ có đệ tử thân truyền.

Nay xem ra, dường như Phạm Thừa Thiên đã tìm được rồi.

"Chúc mừng viện trưởng." Mọi người đều sôi nổi chúc mừng.

Tâm trạng của Phạm Thừa Thiên lúc này dường như không tệ, trên mặt đầy tươi cười: "Nói nhiều hơn một chút về chuyện Khởi Nguyên Thương Thành đi. Vừa nãy ngươi nói thật là quá đơn giản."

"Vâng." Mộ Dung Hải Đường đồng ý, bắt đầu kể lại thật tỉ mỉ.

Từ đoàn người đến Khởi Nguyên Thương Thành, lại đến Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường vô tình phát hiện ra Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó mọi người đều đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, cái nơi ẩn chứa vô số kho tàng…

Lời kể bình thản, lại khiến cho tất cả mọi người cảm thấy như lạc vào cảnh giới kì lạ.

Ông chủ đúng giờ mở cửa, hàng hóa thần kỳ, nhân viên phục vụ thực lực mạnh mẽ, thế giới giả tưởng kỳ diệu…

Tất cả đều khiến cho bọn họ khao khát hướng tới.

Đợi Mộ Dung Hải Đường dứt lời, mọi người đều không nói gì.

Cuối cùng, vẫn là Phạm Thừa Thiên mở lời, phá vỡ sự yên lặng.

"Nói đến nỗi ta cũng muốn đến Khởi Nguyên Thương Thành xem thử." Vuốt chòm râu của mình, Phạm Thừa Thiên cười ha ha nói.

"Ông chủ có nói, người đến là khách." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Từng tiếng cười nối tiếp nhau vang lên.

Rất nhanh, Phạm Thừa Thiên đã làm ra quyết định.

Để cho bốn học viện Thiên Địa Huyền Hoàng đều chọn học viện, do đạo sư dẫn dắt đến thành Cửu Diệu.

Đàm phán với Thiên Tinh đế quốc, tốt nhất là có thể dựng truyền tống trận ở thành Cửu Diệu hoặc là khu vực xung quanh…

Chương 388: Thiên Cơ các, Văn Thiên Cơ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nói xong việc này, không riêng gì Phạm Thừa Thiên, nét cười trên mặt mọi người đều dần thu lại.

"Chuyện trong di tích thượng cổ, nếu ta không đoán nhầm, chắc hẳn chính là Thâm Uyên từng xuất hiện thời thượng cổ." Giọng nói Phạm Thừa Thiên trầm thấp.

Thâm Uyên, cho dù là cường giả như ông ta, ban đầu khi nghe nói cũng cảm thấy hoảng sợ.

Thứ này, hoàn toàn là vì hủy diệt mà sinh ra!

Mọi người trầm mặc.

Cuối cùng, Phạm Thừa Thiên thở dài: "Thực lực của vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành kia hẳn là còn hơn cả ta, chắc là đã phát hiện ra vấn đề của di tích thượng cổ nên mới đi đến nơi đó, hy vọng vấn đề đã được giải quyết. Nếu không, Thiên Lan đại lục sẽ phải nghênh đón một hồi tai họa!"

…

Thiên Cơ các.

Đã trải qua mấy ngày bôn ba, hai người Trần Mặc và Trần Y Y cuối cùng cũng quay về nơi này.

"Cuối cùng cũng về rồi!"

Nhìn đỉnh Thiên Cơ phía trước bị mây mù che khuất hơn nửa, Trần Mặc không khỏi cảm thán.

"Sư huynh ngươi đừng rề rà nữa, nhanh chút đi!" Trần Y Y có chút mất kiên nhẫn mà thúc giục.

"Được được được…"

Hai người ngựa quen đường cũ đi dọc theo cầu thang lên đỉnh Thiên Cơ.

Trên đường đương nhiên chạm mặt không ít người tu luyện đến đây

tính toán thiên cơ.

Có điều hai người hoàn toàn xem nhẹ, bởi vì tình huống này, bọn họ nhìn từ nhỏ đến lớn, đã quen rồi…

Một lát sau.

Trên đỉnh núi Thiên Cơ.

Bên cạnh nhà tranh có một hồ nước nho nhỏ.

Trong hồ nước có một gốc hoa sen trắng tuyết nở rộ.

Lá sen rất đẹp, giống như ngọc bích, tản ra ánh sáng mông lung.

Một ông cụ mặc áo tang đang ngồi khoanh chân bên hồ nước, nhắm mắt lại, tựa như đang cảm nhận cái gì.

"Sư phụ." Hai người Trần Mặc và Trần Y Y sau khi nhìn thấy Văn Thiên Cơ thì cung kính chào một tiếng.

Chẳng biết tại sao, hai người chợt nhớ đến Thất Thải Lưu Ly Kê mà lúc trước Lạc Xuyên mời bọn họ ăn.

Nguyên liệu sử dụng còn có mật Tử Tiêu và sen Thông Thiên.

Hương vị kia quả thật rất thơm…

"Chuyến này thu hoạch thế nào?" Giọng nói mang theo tiếng cười vang lên.

Văn Thiên Cơ chậm rãi mở mắt ra, trong mắt dường như ẩn chứa sự ảo diệu vô biên vô tận, khiến người ta đắm chìm.

"Sư phụ, chúng ta đã tìm được lông đuôi của Thất Thải Lưu Ly Kê." Trần Mặc lễ phép nói.

Trần Y Y lại tương đối hoạt bát hơn nhiều.

Chỉ là lúc mới vừa gặp Văn Thiên Cơ thì có chút nhút nhát mà thôi.

Bây giờ nghe được giọng nói của sư phụ, bản tính hoạt bát cũng tự nhiên quay lại.

"Sư phụ ơi sư phụ, người biết không, trên đường chúng ta đến di tích thượng cổ thì gặp thú triều, cũng may có một vị tiền bối bỗng nhiên xuất hiện đã cứu chúng ta.

Vị tiền bối kia vô cùng kỳ quái, nói mình là ông chủ của cái gì Khởi

Nguyên Thương Thành đó! Chúng ta còn mua hàng hóa của hắn, hiệu quả đúng như lời hắn nói!

Còn có, còn có, vị tiền bối kia lại có thể nấu ăn, nấu cực kỳ ngon, nguyên liệu sử dụng cũng vô cùng quý giá, sư phụ người nhất định không đoán được!

Là mật Tử Tiêu, còn có cả sen Thông Thiên mà người vô cùng yêu quý…"

Trần Y Y ríu rít nói mãi, trên mặt Văn Thiên Cơ vẫn mang nụ cười.

Hiển nhiên đã quen với cảnh tượng này.

Đương nhiên, phải bỏ qua lúc ông ta nghe đến mật Tử Tiêu và sen Thông Thiên, khóe miệng hơi co rút một chút.

Trần Mặc có chút bất đắc dĩ liếc nhìn Trần Y Y, chợt có chút buồn cười, lắc đầu.

Quả nhiên là sư muội của mình, tính tình vẫn giống hệt như trước đây, không thay đổi chút nào…

Đợi Trần Y Y nói xong, ánh mắt Văn Thiên Cơ nhìn về hướng thành Cửu Diệu.

"Khởi Nguyên Thương Thành sao? Đáng để xem thử…"

Chương 389: Ông chủ, buổi sáng tốt lành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hai người Trần Y Y và Trần Mặc vô cùng ngạc nhiên.

Lời này của sư phụ, chẳng lẽ là muốn xuống núi?

Phải biết rằng, Văn Thiên Cơ là các chủ của Thiên Cơ các, ngày thường đều ở ẩn trong đỉnh Thiên Cơ của Thiên Cơ các.

Trong trí nhớ của hai người, Văn Thiên Cơ chưa bao giờ xuống núi.

Bây giờ lại vì Khởi Nguyên Thương Thành mà muốn xuống núi?

Có điều nghĩ đến Khởi Nguyên Thương Thành và ông chủ thần bí kia, Trần Mặc và Trần Y Y bỗng nhiên cảm thấy, hình như việc lão sư xuống núi không có chỗ nào không đúng cả.

"Tiểu Mặc, Y Y." Văn Thiên Cơ nhìn hai người: "Nghỉ ngơi vài ngày, rồi theo vi sư xuống núi."

"Sư phụ, đi đâu ạ?" Trần Y Y hỏi.

"Thiên Tinh đế quốc, thành Cửu Diệu, Khởi Nguyên Thương Thành."

…

Ở Thiên Lan đại lục, sau khi các thế lực lớn nhận được tin tức, phản ứng hầu hết đều như thế.

Ánh sáng của Khởi Nguyên Thương Thành, trong lúc yên lặng đã tiến vào trong tầm ngắm của các thế lực lớn.

Nói tương đối, bởi vì di tích thượng cổ dẫn tới sóng gió mà ngược lại đã giảm bớt không ít.

Các thế lực lớn truyền thừa lâu đời đều hiểu được điều này, đang âm thầm chuẩn bị.

Trong phút chốc, cả Thiên Lan đại lục nổi gió tuôn mây, dường như có một trận gió bão đang nổi lên.

Mà Khởi Nguyên Thương Thành chính là mắt bão!

Có điều mắt bão cũng thường là nơi yên tĩnh nhất.

Khởi Nguyên Thương Thành cũng như thế.

Nói chính xác hơn, từ đầu đến cuối đều là như thế…

Sáng sớm.

Lạc Xuyên rửa mặt xong thì xuống lầu.

Hôm nay, hắn đang chuẩn bị đến Phụng Tiên Lâu giải quyết bữa sáng.

Sau khi mở cửa tiệm, nhìn thấy tình huống bên ngoài, Lạc Xuyên hơi sửng sốt.

"Ông chủ, buổi sáng tốt lành."

Nữ tử cười nhẹ, mặt mày như vẽ.

Mái tóc dài màu tím tươi đẹp nhã nhặn, dưới ánh nắng mặt trời phiếm một tầng sáng mông lung.

Đôi mắt khẽ cong như trăng non, đồng tử màu tím tràn đầy nét cười dịu dàng.

Khóe mặt trước sau như một của Lạc Xuyên cũng nhịn không được mà nhếch thành một nụ cười nhàn nhạt: "Buổi sáng tốt lành."

…

Đương nhiên, bữa sáng này vẫn giải quyết ở Phụng Tiên Lâu.

Lạc Xuyên cảm thấy, vừa mới trở về đã bắt người ta đi nấu cơm thì không hay lắm.

Đương nhiên, Tả Vạn Kim cảm thấy thế nào thì không liên quan đến hắn…

Ăn xong bữa sáng, hai người thông qua thông đạo không gian mà quay về Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên đánh giá cửa hàng mà nàng rời đi đã lâu, trên mặt từ đầu đến cuối vẫn mang nét cười.

"Ông chủ, chậu cây này…" Yêu Tử Yên chú ý đến cây Thế Giới trên quầy, nét mặt có chút kinh ngạc.

Rất rõ ràng, nàng đoán ra điều huyền bí.

Ngày đó ông chủ nói muốn một chậu cây, thì không phải nói đùa…

Lạc Xuyên gật đầu, khẳng định suy đoán của Yêu Tử Yên: "Cây Thế

Giới trong di tích thượng cổ. Có điều bây giờ bị chìm trong trạng thái hôn mê, trở thành chậu cây đặt trong tiệm, nhìn cũng không tệ."

Yêu Tử Yên mỉm cười, có chút bất đắc dĩ.

Ông chủ vẫn là ông chủ.

Không thay đổi tí gì.

"Ồ? Ông chủ, đây là cái gì? Vì sao nhìn thấy nó thì ta cảm thấy không thoải mái?" Yêu Tử Yên chú ý đến quả cầu Thâm Uyên trên quầy, hơi cau mày lại.

"Đó là Thâm Uyên, thủ phạm của mọi chuyện ở di tích thượng cổ."

Yêu Tử Yên hơi há to miệng, có chút không dám tin.

"Đây là hình thái thật sự của Thâm Uyên? Ít như vậy, mà lại có thể tạo thành hậu quả đầy tai họa như thế, thật sự là…" Suy nghĩ một chút, Yêu Tử Yên nói tiếp: "Khủng khiếp."

Lạc Xuyên: "Nhưng bây giờ đã bị ta phong ấn, không có gì nguy hiểm."

Yêu Tử Yên nhẹ nhàng thở phào: "Vậy là tốt rồi."

"Đúng rồi." Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì, chỉ vào hoa văn trên vách tường, nói: "Trong tiệm mới mở hệ thống bán vũ khí, ngươi đi xem thử đi."

Chương 390: Thử nghiệm một chút về sức mạnh của vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hệ thống bán vũ khí?" Yêu Tử Yên có chút kinh ngạc.

Lúc này mới qua bao lâu, thế mà Khởi Nguyên Thương Thành lại có thứ mới.

Ông chủ thật đúng là lợi hại…

"Ông chủ, có bán những vũ khí gì?" Yêu Tử Yên hiếu kỳ hỏi.

"Tất cả linh khí trong thương thành vũ khí của Tháp Thí Luyện." Lạc Xuyên trả lời, lại giải thích thêm: "Chỉ có linh khí, còn những loại hình vũ khí khác, bởi vì nguyên nhân nào đó mà tạm thời không bán."

"À." Yêu Tử Yên hiểu rõ gật đầu.

Nếu là quyết định của ông chủ, nàng hoàn toàn không hoài nghi chỗ nào.

"Tự ngươi qua đó nhìn đi, bên trong đều có giới thiệu." Lạc Xuyên nghĩ một lát, nói: "Về phần linh khí, tùy tiện chọn."

Đối với nhân viên của mình, Lạc Xuyên vẫn luôn hào phóng như vậy.

Yêu Tử Yên mỉm cười, rồi nghiêm mặt nói: "Vâng, ông chủ."

Nhìn theo bóng dáng của Yêu Tử Yên biến mất sau thông đạo không gian bán vũ khí, Lạc Xuyên ngồi ở sau quầy, chống cằm, ánh mắt không có tiêu cực, không biết đang suy nghĩ gì.

Yêu Tử Yên cảm thấy mình như xuyên qua một lớp rào chắn có lực cản nhẹ, rồi xuất hiện trong một không gian xa lạ.

Dưới chân là bệ đá mênh mông vô bờ.

Xung quanh và trên đầu đều là bóng tối hỗn độn, tựa như không có giới hạn.

Đương nhiên, gây chú ý nhất vẫn là màn sáng bán trong suốt cực lớn phía trước kia.

Màn sáng này lại có cảm giác rất quen thuộc.

Có điều lại phải nói, có hố to đầy thạch anh kia là chuyện gì?

Yêu Tử Yên đương nhiên chú ý đến cái hố to mà Lạc Xuyên dùng súng lục U Năng nổ ra, rất là khó hiểu.

Quên đi, lát nữa rời khỏi đây rồi hỏi ông chủ một chút.

Yêu Tử Yên quyết định trong lòng.

Về phần nội dung trên màn sáng, Yêu Tử Yên chỉ nhìn lướt qua loa một lần đã mất đi hứng thú.

Nếu là trước đây, vẫn còn ở Ảnh Sát bảng làm sát thủ, nàng nhìn thấy nhiều linh khí phẩm chất cao như vậy, tất nhiên sẽ vô cùng hưng phấn.

Có điều bây giờ thì…

Yêu Tử Yên có thể bày tỏ rõ ràng, nàng không có hứng thú với linh khí!

Là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, lại còn có ông chủ, Yêu Tử Yên cảm thấy cho dù là linh khí lợi hại cỡ nào cũng không có đất dụng võ đâu.

Quay đầu nhìn một lần, Yêu Tử Yên không chút lưu luyến rời khỏi không gian bán vũ khí.

Lạc Xuyên còn đang ngồi ngẩn người đã nhìn thấy Yêu Tử Yên xuất hiện.

Nhanh vậy?

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc.

"Ngươi không chọn linh khí sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Ta cảm thấy không cần thiết."

Lạc Xuyên im lặng.

Hình như quả là thế thật…

Lúc này, Lạc Xuyên chú ý đến vẻ mặt muốn nói lại thôi của Yêu Tử Yên, nghi hoặc hỏi: "Sao vậy?"

Yêu Tử Yên nghĩ đi nghĩ lại, dường như là đang sắp xếp câu chữ: "Ông chủ, ta có chút tò mò, trong không gian bán vũ khí vì sao lại có một cái hố to thế?"

Lạc Xuyên hơi trầm tư.

Rất nhanh, hắn đã đưa ra đáp án: "Thử nghiệm uy lực một chút, xem ra đã vượt qua cực hạn của khả năng phục hồi trong không gian."

Yêu Tử Yên bừng tỉnh, gật đầu: "Thì ra là như vậy!"

"Ta đi chơi trò chơi." Lạc Xuyên đứng dậy, nhường lại vị trí ở quầy.

"Biết rồi, ông chủ." Yêu Tử Yên gật đầu.

Hắn tùy tiện chọn một vị trí rồi ngồi xuống, đội mũ giáp vào, tiến vào thế giới giả tưởng.

Có điều, Lạc Xuyên không vội vàng tiến vào Tháp Thí Luyện hay là giáo trình nấu ăn, hắn gọi tên hệ thống trong lòng.

"Hệ thống? Hệ thống? Có chuyện."

"Ký chủ có chuyện gì?" Hệ thống nhanh chóng xuất hiện.

"Cái hố to kia vẫn còn ở đó à?" Lạc Xuyên đi thẳng vào vấn đề.

Chương 391: Thú thanh nhàn của ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Trước đó đã báo cho ký chủ biết, cấp bậc của U Năng còn vượt trên cả pháp tắc." Hệ thống giải thích.

Lạc Xuyên dường như đã hiểu ra điều gì, hắn thoáng suy tư rồi nói: "Vậy tức là, không gian bán vũ khí là do pháp tắc tạo thành, mà súng của U Năng đã phá hủy hết pháp tắc của khu vực công kích, cho nên không thể tự chữa trị?"

"Ký chủ có thể hiểu như vậy cũng được."

Lạc Xuyên bất đắc dĩ thở dài.

Nói tóm lại vẫn là do hắn.

"Vậy phải làm thế nào để chữa trị?" Lạc Xuyên vẫn chưa từ bỏ ý định.

"Cấp bậc của ký chủ chưa đủ, tạm thời không thể chữa trị."

Lạc Xuyên gật đầu, không bám riết lấy vấn đề này nữa.

Một cái hố bự mà thôi, cứ mặc nó ở đó đi.

Dù sao hắn cũng không mắc chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế gì...

Kết thúc cuộc trò chuyện với hệ thống, Lạc Xuyên lập kế hoạch cho hôm nay.

Ừm, hay là đi lên tầng thứ năm của Tháp Thí Luyện, cẩn thận thể nghiệm kiếm ý của Cửu Diệp Kiếm Thảo đi.

Giống như hôm qua, Lạc Xuyên lại xuất hiện trên đỉnh Tuyết Sơn.

Nhìn về phía cây Cửu Diệp Kiếm Thảo thoạt trong yếu ớt vô cùng trước mặt kia, Lạc Xuyên hít sâu một hơi, đáy mắt lóe lên một tia hưng phấn.

Cửu Diệp Kiếm Thảo hả?

Ta đây đang muốn xem xem, rốt cuộc bên nào lợi hại hơn?

Đối mặt với Cửu Diệp Kiếm Thảo, Lạc Xuyên hoàn toàn không sử dụng linh khí.

Căn cứ theo kinh nghiệm ngày hôm qua, Lạc Xuyên biết, sử dụng linh

khí hoàn toàn không có chút tác dụng nào.

Kiếm ý vô hình như thể có mặt ở mọi chỗ, linh khí làm sao có thể chống đỡ?

Soạt!

Một tia sáng lạnh bén nhọn xẹt qua thân thể Lạc Xuyên.

Chớp mắt sau đó, Lạc Xuyên sống lại, không hề nổi giận.

Trong lòng hắn, Tháp Thí Luyện chỉ là trò chơi mà thôi.

Một trò chơi càng mạnh thì càng kích thích lòng hiếu thắng của Lạc Xuyên.

So với ngày hôm qua, Lạc Xuyên đã thỉnh thoảng né được chiêu đầu tiên của Cửu Diệp Kiếm Thảo.

Tốc độ tiến bộ này quả thật rất kinh người.

Yêu Tử Yên ngồi sau quầy, chống cằm nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành, có lẽ do quá buồn chán, hai mắt nàng mơ màng gần như mất cả tiêu cự.

Khi liếc nhìn thấy Lạc Xuyên đang chơi trò chơi, ánh mắt nàng vụt sáng lên.

Không biết ông chủ đang chơi gì nhỉ?

Mang theo lòng tò mò, Yêu Tử Yên đứng dậy, đi tới bên cạnh.

Nhìn lên màn hình, nàng thoáng giật mình.

Xuyên qua màn hình, nàng có thể cảm thụ rõ ràng kiếm ý vô thượng tản ra từ Cửu Diệp Kiếm Thảo.

"Bụi cỏ kia rốt cuộc là thứ gì mà có kiếm ý đáng sợ như vậy?"

Yêu Tử Yên nhìn chằm chằm vào Cửu Diệp Kiếm Thảo, lòng chấn động không ngớt.

Sau đó, nàng nhìn thấy Lạc Xuyên liên tục sống lại, rồi lại nhanh chóng bị Cửu Diệp Kiếm Thảo đánh chết, lập tức bật cười.

"Ông chủ hôm nay lại có hứng thú như vậy, có vẻ đã nhàn quá rồi."

"Không biết ông chủ đang chơi ở tầng thứ mấy rồi, để lát hỏi lại..."

Yêu Tử Yên là nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành nên đương

nhiên cũng có đầy đủ thời gian chơi trong thế giới giả tưởng.

Nhưng nàng không giống như Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên thường chỉ chơi trong chế độ khiêu chiến.

Còn Yêu Tử Yên chơi tất cả mọi chế độ một lượt.

Vậy nên hiện tại Yêu Tử Yên mới chỉ đánh tới tầng thứ tư của chế độ bình thường, so với đám khách của Khởi Nguyên Thương Thành thì cũng được tính là người thứ nhất nếu trừ Lạc Xuyên ra.

Nói sao chăng nữa, Tháp Thí Luyện cũng chỉ là thế giới giả tưởng, nó vẫn có những chênh lệch nhất định với thế giới thực...

Thời gian thong thả trôi qua.

Lạc Xuyên đang tiến bộ thần tốc.

Hiện tại, hắn đã có thể tránh né Cửu Diệp Kiếm Thảo, đồng thời thỉnh thoảng phản kích vài chiêu.

Tuy kết quả cuối cùng vẫn cứ là bị Cửu Diệp Kiếm Thảo đánh chết...

Lời editor: Ngày 1/11 bọn muội sẽ bạo 40c cầu KP, các đại thần nhớ tích lũy KP tới ngày ấy lại đẩy ủng hộ cho bọn muội nhaaaaaaa!!!

Chương 392: Không làm đế vương

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không biết đã qua bao lâu, Lạc Xuyên đánh mãi cũng thấy nhàm rồi.

Lại bị giết lần nữa, Lạc Xuyên lựa chọn sống lại.

"Thôi vậy, hôm nay chơi tới đây thôi." Lạc Xuyên nhìn Cửu Diệp Kiếm Thảo đang dập dờn trong gió tuyết cách đó không xa, hạ quyết định.

Lòng hắn vừa trỗi lên một cảm giác.

Nếu tính theo tốc độ tiến bộ này, chẳng bao lâu nữa, Cửu Diệp Kiếm Thảo sẽ không thể ngăn cản bước chân hắn.

Lạc Xuyên khẽ thở dài.

Quả nhiên, thiên phú quá khủng bố cũng có rất nhiều chuyện bất đắc dĩ nha.

Trên thế giới này thực sự quá ít thứ có ý nghĩa khiêu chiến...

Khi gỡ mũ chơi game xuống, Lạc Xuyên đã thấy Yêu Tử Yên đứng ngay bên cạnh.

"Ủa? Ông chủ, ngươi không chơi nữa à?" Yêu Tử Yên nhanh nhảu hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hơi mệt rồi."

Yêu Tử Yên lập tức hiểu ý.

Đúng rồi, bị đánh chết liên tục như thế, không muốn đánh nữa cũng là bình thường thôi.

"Ta chơi bao lâu rồi?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ừm... chắc tầm hơn hai giờ." Yêu Tử Yên tính thử một chút rồi đáp.

Hơn hai giờ?

Lạc Xuyên nhìn ra ngoài cửa hàng.

Giờ đã là chừng mười giờ sáng, ánh nắng đã từ từ trở nên rạng rỡ.

Nếu là ngày thường, lúc này Khởi Nguyên Thương Thành đã kín khách.

Nhưng hiện nay...

Lạc Xuyên liếc nhìn quanh cửa hàng một vòng.

Chỉ có hắn và Yêu Tử Yên thôi.

Cộng thêm cái Cây Thế Giới kia nữa thì nhìn vẫn rất vắng vẻ.

Mấy ngày nay không có nhiều khách đến lắm.

Lạc Xuyên thoáng lộ vẻ bất đắc dĩ.

"À đúng rồi." Bỗng nhớ tới một việc, Lạc Xuyên vội nói, "Đám người trong hoàng tộc yêu thú lúc trước ấy, chẳng phải đều nói muốn tới Khởi Nguyên Thương Thành sao? Sao chỉ có mình ngươi trở về?"

"Ra là chuyện này à." Yêu Tử Yên cười cười, đáp, "Ban đầu Hư gia gia cũng muốn dẫn mấy người đó tới, nhưng bất ngờ lại có chút chuyện. Bọn họ biết ta là nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên bảo ta cứ về trước."

"Chuyện gì?"

"Hình như Yêu Đế đại nhân sắp xuất quan."

Yêu Đế?

Lạc Xuyên nghe thấy cái tên này, lòng thoáng nghi hoặc.

Vài hình ảnh mơ hồ trong trí nhớ dần trở nên rõ ràng, hắn chợt bừng tỉnh.

Nếu Lạc Xuyên nhớ không lầm thì lúc đồng hành với hoàng tộc yêu thú, hắn có nghe bọn họ nói đến việc này.

Yêu Đế chính là thủ lĩnh hiện tại của hoàng tộc yêu thú, đã bế quan hơn chục năm chưa xuất hiện.

Vì thế mà Đại Tế Ti mới phải tạm thời thay thế Yêu Đế quản lí hoàng tộc yêu thú.

Nhớ ra rồi, Lạc Xuyên mới gật đầu: "Đó cũng là một chuyện tốt."

Yêu Tử Yên cười cười, không nói gì thêm.

"Ha ha ha ha, ông chủ, quả nhiên ngươi đã mở cửa hàng lại."

Bỗng có một giọng cười sang sảng vẳng vào, thu hút lực chú ý của hai người.

Người vừa tới chính là Bạch lão.

"Ừ." Lạc Xuyên bình thản đáp một câu.

Yêu Tử Yên tò mò hỏi: "Cơ Vô Hối đâu?"

Nếu Bạch lão đã trở về từ di tích thượng cổ thì hẳn Cơ Vô Hối, người đồng hành với ông ta cũng đã trở về mới phải.

Nếu đã về thành Cửu Diệu, vì sao không đến Khởi Nguyên Thương Thành, đây mới là điểm mà Yêu Tử Yên không hiểu.

Bạch lão cười nói: "Bệ hạ và ta đã ra ngoài lâu như vậy, dù mọi chuyện cũng có tả tướng và hữu tướng hỗ trợ xử lí nhưng cũng tồn đọng khá nhiều chính sự. Hiện giờ bệ hạ đang tất bật xử lí đống chính sự chồng chất kia rồi, bận rộn lắm."

Lạc Xuyên lắc đầu, nói: "Thế nhân đều biết hoàng đế có thân phận cao quý, lại không biết Hoàng đế muốn gánh trách nhiệm nặng nề thế nào."

Bạch lão và Yêu Tử Yên sửng sốt.

Bạch lão lấy lại tinh thần, cười cười: "Đúng như ông chủ nói, nhưng thế nhân đều bị công danh lợi lộc trói buộc, người lánh đời không màng danh lợi như ông chủ thật vô cùng hiếm có."

Lời editor: Cuối tháng các đại thần nhớ đừng đẩy KP nha, đợi tới 1/11 hãy đẩy nha!!!

Chương 393: Phát hiện có hàng mới không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên gật đầu tán đồng: "Đúng thế. Nhân tộc các ngươi ấy, bản tính luôn là như vậy, xưa nay không biết thỏa mãn là gì."

Yêu Tử Yên là hoàng tộc yêu thú, từng du lịch khắp Thiên Lan đại lục nhiều năm, gặp cảnh tượng vương triều thay đổi, nhân thế buồn vui cũng nhiều, cho nên đúng là có tư cách nói ra những lời như thế.

Có điều, nhóc con, ngươi vừa mới bắn chết hàng loạt, không phân biệt địch ta đấy.

Lạc Xuyên bất đắc dĩ lườm Yêu Tử Yên một cái.

Thôi bỏ đi, nhân viên nhà mình mà...

Yêu Tử Yên cũng chú ý tới ánh mắt của Lạc Xuyên, lập tức đỏ mặt lên, vội vã xua tay, lúng túng nói: "Ông chủ, ta không có nói ngươi..."

Lạc Xuyên gật đầu: "Ta biết."

Bạch lão nhìn cảnh tượng này, chỉ cười cười mà không nói gì.

"Ông chủ, chẳng biết Quỳnh Tương Lộ trong cửa hàng có còn không?" Bạch lão hỏi.

Lạc Xuyên đáp nhanh: "Có."

"Tốt quá." Bạch lão vui mừng kêu lên.

Mục đích tới Khởi Nguyên Thương Thành của ông ta lần này là vì Quỳnh Tương Lộ.

Còn về nước khoáng...

Thứ này dù sao mỗi ngày đều có bán chục bình, ông ta không quá để tâm.

Thứ nào hiếm mới quý mà...

Trả một trăm ngàn linh tinh xong, Bạch lão vui vẻ ôm bình Quỳnh Tương Lộ vào lòng.

Đương nhiên, các loại sản phẩm khác cũng phải càn quét một lượt.

"Ài, cháy túi rồi, cháy túi rồi."

Cảm thấy đống linh tinh trong nhẫn không gian lùn đi nhanh chóng, Bạch lão lắc đầu cười nói.

"Ông là cung phụng của hoàng thất, Thiên Tinh Đại Đế không bạc đãi ông mà?" Yêu Tử Yên cười nói.

Bạch lão cũng cười cười theo.

"À đúng rồi, trong cửa hàng có đồ mới đấy, ngươi có phát hiện ra không?" Yêu Tử Yên bỗng nhớ tới một điều.

"Đồ mới?"

Bạch lão nghi hoặc quan sát khắp nơi.

Lúc trước, lực chú ý của ông ta chỉ dồn vào Quỳnh Tương Lộ, cho nên không chú ý tới điều này.

Được Yêu Tử Yên nhắc nhở, Bạch lão mới để ý tới bồn hoa bên cạnh quầy hàng.

"Bồn hoa? Ông chủ lại thích làm xanh hóa cho cửa hàng à? Thật là có hứng thú ghê."

Bạch lão cười cười, nhận xét.

Nhưng mới cười nửa chừng, ông ta lại cười không nổi nữa, nụ cười tắt dần, đáy mắt ông ta lóe lên một sự chấn động.

Từ từ, bồn hoa kia, sao nhìn quen mắt thế?

Bạch lão mơ hồ đoán được điều gì, giọng cũng run lên: "Chẳng lẽ đó là... trong di tích thượng cổ..."

Yêu Tử Yên gật đầu cười bảo: "Cây Thế Giới."

Bạch lão hít sâu một hơi, nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lúc này Lạc Xuyên đã đi ra cửa, nằm dài xuống chiếc ghế ngoài kia, vui sướng phơi nắng.

Nhìn Lạc Xuyên thoải mái nằm đó, Bạch lão không biết nên nói gì cho phải.

Một vị cường giả tuyệt thế với thực lực khủng bố, vị ông chủ lười muốn chết của của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hai thân phận hoàn toàn không có chút liên quan gì đến nhau, đồng thời xuất hiện trên người Lạc Xuyên, vậy mà lại khiến người ta không hề có cảm giác mâu thuẫn...

"Ta cảm thấy, suy nghĩ của ông chủ không phải điều mà ta có thể đoán được." Bạch lão cười khổ, nói.

Ý tưởng của đại lão quả thực không giống người thường.

Yêu Tử Yên nhanh nhẹn dời trọng tâm câu chuyện: "À đúng rồi, ông chủ mới mở một không gian bán vũ khí, ngươi có muốn xem thử chút không?"

"Không gian bán vũ khí?" Bạch lão nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành, không thấy có chỗ nào khác lạ, bèn hỏi, "Ở đâu?"

"Ờ, chỗ kia kìa." Yêu Tử Yên chỉ chỉ lên hoa văn cánh cửa trên vách tường, "Trong đó có bán tất cả mọi linh khí trong Tháp Thí Luyện."

Bạch lão hiểu ra.

Ông ta hít sâu một hơi, bước vào không gian bán vũ khí.

Nhìn cảnh tượng mênh mông xung quanh, Bạch lão hít mạnh một hơi vì kinh sợ.

Chương 394: Vì sao phải có một cái hố to thế kia

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tạo ra cả một không gian mênh mông như biển lớn thế này, ông chủ chơi sang thật!

Bạch lão nhìn mà chấn động không thôi.

Ông ta đã đạt tới Vấn Đạo viên mãn, cho nên càng hiểu được những điều kì diệu trong điểm này.

Cảnh giới Vấn Đạo đã có thể dễ dàng xé rách không gian, nhưng xé rách không gian chỉ là một loại hành vi phá hoại mà thôi.

Không gian bán vũ khí này, hiển nhiên là bị sáng lập nên.

Mọi người đều biết, hủy diệt dễ hơn sáng lập nhiều lắm.

Sáng lập nên một không gian tuy rất phức tạp nhưng cũng chỉ có một đạo lý.

Muốn sáng lập ra không gian càng lớn thì yêu cầu đối với người tu luyện càng cao.

Bạch lão đã tới Vấn Đạo viên mãn, cũng đã đủ khả năng sáng lập không gian, nhưng không gian mà ông ta có thể sáng lập ra, căng nhất cũng chỉ được chừng vài trăm mét.

Mà cái không gian bán vũ khí này...

Bạch lão thử dùng lực tinh thần dò xét xung quanh, sau đó kinh ngạc phát hiện, lực tinh thần có thể tra xét xa mấy vạn trượng khi ở bên ngoài, nhưng vào trong này lại chỉ có thể truyền đi vài ngàn trượng.

Không gian này như có một lực pháp tắc nào đó, hạn chế tất cả mọi loại năng lượng.

Bạch lão càng lúc càng chấn động.

Không gian bán vũ khí không chỉ mênh mông mờ mịt không thấy tận cùng mà còn có lực pháp tắc cực kì đáng sợ.

Ông chủ có thể mở ra một không gian ổn định như vậy, thật sự đã vượt

xa sức tưởng tượng của ông ta rồi.

Sau một lát chấn động, Bạch lão nhanh chóng lấy lại tinh thần, ông ta cũng sắp miễn dịch trước mấy việc thần kì mà Lạc Xuyên làm ra rồi.

Bạch lão chú ý tới dấu vết do phát súng của U Năng để lại, ông ta quan sát một hồi, nghi hoặc khó hiểu.

Vì sao ở đây lại có một cái hố to như vậy?

Mang theo lòng nghi hoặc, ông ta nhìn về màn sáng trước mặt.

Bạch lão mỉm cười, rốt cuộc cũng tìm được cảm giác quen thuộc.

Hồi ở di tích thượng cổ, ông chủ cũng sử dụng một màn sáng kiểu thế này.

Bạch lão thận trọng xem xét các thông tin trên màn sáng đó.

Quả nhiên, trên đó là thông tin về các loại linh khí.

Nhưng Bạch lão chỉ nhìn vài lần là cạn hứng thú.

Bởi vì đối với ông ta, Long Thương làm bạn với ông ta hơn chục năm nay, đã trở thành một đồng bọn không thể vứt bỏ...

Bạch lão rời khỏi không gian bán vũ khí, đi tới trước quầy, hỏi: "Yêu cô nương, vì sao trong không gian lại có một hố to?"

Yêu Tử Yên nhún vai: "Nghe ông chủ nói là để thử uy lực một loại vũ khí nào đó."

"Thì ra là thế, không biết là thứ vũ khí gì mới có uy lực lớn như vậy." Bạch lão liếc nhìn Lạc Xuyên nằm ngoài cửa, cảm thán.

Lúc trước, khi ở trong không gian bán vũ khí, một cường giả Vấn Đạo viên mãn như Bạch lão cũng có thể cảm nhận được khí tức đáng sợ từ cái hố to kia.

Tiếp theo đó, Bạch lão cũng không lãng phí thời gian của mình, nhanh chóng ăn mì rồi đội mũ lên, tiến vào thế giới giả tưởng, chơi trò chơi.

Xem ra, bất kể độ tuổi nào cũng đều không chống cự lại nổi sức hấp dẫn của trò chơi rồi!

...

"Ông chủ, ta về trước nhé." Ba giờ sau, Bạch lão rời khỏi trò chơi, chào

từ biệt Lạc Xuyên.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu, đáp lại một tiếng.

Nhìn theo bóng dáng Bạch lão rời khỏi con hẻm nhỏ, Lạc Xuyên đứng dậy, vươn vai một cái.

Cuối cùng cũng hết giờ kinh doanh buổi sáng.

"Ông chủ, muốn ăn gì trưa nay?" Thấy Lạc Xuyên đứng dậy, Yêu Tử Yên bước ra khỏi quầy, cười hỏi.

"Gà Lưu Ly xào cay, cá Kim Lân hấp..."

Lạc Xuyên nói đại mấy món ăn nổi tiếng trong quyển giáo trình dạy nấu ăn.

Đương nhiên, nếu tên của các nguyên liệu nấu những món này mà xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, chỉ e sẽ gây ra chấn động cỡ nào thì không ai biết.

Đơn giản là vì mấy thứ này hầu hết đều là những thần vật cực kì quý hiếm, có tiền không mua nổi.

Nếu bị đám người tu luyện ngoài kia biết được một bữa cơm của Lạc Xuyên đã xa xỉ cỡ này, chưa biết chừng sẽ phát điên mà làm ra chuyện gì đó đáng sợ không tưởng nổi...

Chương 395: Hệ thống, ngươi hư hỏng mất rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau bữa trưa, Lạc Xuyên lại ra trước cửa ngồi cho tiêu thực.

Mây vần vũ trên bầu trời, gió hiu hiu thổi qua người.

Cuộc sống như thế này thật thoải mái, Lạc Xuyên rất hài lòng.

Hài lòng là một chuyện, nhưng hắn cũng thấy có hơi buồn chán.

Mỗi ngày ăn không ngồi rỗi chẳng có việc gì làm, chỉ có thể trông cửa hàng rồi chơi trò chơi.

"Hệ thống, sắp đến thời điểm bán điện thoại di động Ma Huyễn chưa?" Lạc Xuyên gọi hệ thống.

"Còn mười tám tiếng đồng hồ." Hệ thống đáp.

"Mười tám tiếng nữa à?" Lạc Xuyên thở hắt một hơi dài.

Vậy có nghĩa là ngày mai sẽ thấy được?

Lạc Xuyên nghĩ đến đó, hưng phấn nảy lên trong đáy mắt.

Cuộc sống nhàm chán rốt cuộc cũng sắp kết thúc rồi.

Cuộc sống thường ngày của người tu luyện trên Thiên Lan đại lục sắp sửa có những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Song, nghĩ tới con số hơn hai trăm ngàn linh tinh trong ví mình, Lạc Xuyên lại bắt đầu phiền muộn.

Mở một ứng dụng lại mất tới một trăm ngàn linh tinh!

Lúc mới bốc được điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên bị cơn hưng phấn làm mờ cả lí trí, cảm thấy không có gì.

Nhưng hiện tại, hắn bỗng nhận ra, thứ này hình như hơi bị hại ví?

Hắn tiến đến tứ giai cũng mới tiêu hao có một trăm ngàn linh tinh mà thôi, nhưng đây chỉ mở một ứng dụng cũng đòi tận một trăm ngàn linh tinh.

"Hệ thống, ngươi không cảm thấy rút thăm mở một ứng dụng lấy phí tận một trăm ngàn linh tinh là hơi đắt quá à?" Lạc Xuyên suy nghĩ, quyết định kiến nghị.

"Bổn hệ thống thu lệ phí theo căn cứ, chưa bao giờ có chuyện thu phí lung tung." Hệ thống lập tức đáp lại.

Theo như Lạc Xuyên lí giải, ý của nó là "Chê đắt thì ngươi đừng có rút nữa."

Lạc Xuyên âm thầm lườm một cái, không muốn tiếp tục thảo luận vấn đề này với hệ thống nữa.

"Ủa? Hệ thống, chẳng phải trước ngươi đã nói, ứng dụng có thể tự xây dựng sao?" Lạc Xuyên bỗng nghĩ tới một điều, lập tức sáng rực mắt lên.

"Phải." Hệ thống trả lời đơn giản ngắn gọn.

Lạc Xuyên: "Giáo trình đâu? Không đến nỗi ngay cả một cái giáo trình dạy lập trình cũng không có chứ?"

"Sau khi mở được năm ứng dụng thì sẽ phát giáo trình hướng dẫn lập trình ứng dụng."

Nghe xong câu trả lời, Lạc Xuyên sửng sốt cả người, sau đó, sắc mặt hắn trở nên quái dị.

"Hệ thống, ngươi hư hỏng mất rồi."

Mới được bao lâu mà tên hệ thống này đã học được cái thói căn cứ điều kiện mua hàng để mở thêm phần thưởng rồi.

Cái hệ thống thân ái biết cho nợ mượn giáo trình dạy nấu ăn đâu rồi?

Ta muốn trả hàng!

Hệ thống không thèm đáp lời.

Hơn hai trăm ngàn linh tinh, chỉ có thể rút thăm hai lần.

Còn về chuyện tiến giai, hiện hắn đang có BUFF vô địch hỗ trợ rồi, tạm thời không cần lo đến vấn đề này, Lạc Xuyên tính.

Lát sau, hắn thở dài một tiếng.

Quả nhiên, nói đến cùng thì vẫn là do nghèo mà thôi!

Khởi Nguyên Thương Thành vẫn còn thiếu khách hàng lắm!

Hiện giờ, Lạc Xuyên vô cùng mong muốn danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành có thể truyền bá ra xa nhờ lần tới di tích thượng cổ vừa rồi.

Khách hàng tới Khởi Nguyên Thương Thành càng nhiều càng tốt!

Đến khi đó, hắn chỉ cần nằm mà thu linh tinh là đủ!

Ôm ấp mộng đẹp, Lạc Xuyên dần chìm vào giấc ngủ.

Trong mộng, Khởi Nguyên Thương Thành đã phát triển được một thời gian dài, so với hiện tại thì đã có thay đổi cực kì to lớn.

Khởi Nguyên Thương Thành đứng sừng sững trong hư không mênh mang, tựa như một tòa thành trì rộng lớn vô tận.

Trong tòa thành này, mọi thứ đều ngay ngắn có trật tự, tất cả các phân loại như giải trí, tu luyện, trò chơi, mỹ thực, v.v cái gì cũng có.

Vô số người tu luyện đang lui tới trong Khởi Nguyên Thương Thành, bầu không khí vô cùng náo nhiệt.

Đương nhiên, trong đó cũng có vô số các chủng tộc của vô số thế giới.

Khởi Nguyên Thương Thành đã trở thành trung tâm của vô số thế giới.

Còn Lạc Xuyên - chủ cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành, trong mắt khách hàng của nơi này, đã trở thành một nhân vật cực kì mạnh và có thân phận vô cùng thần bí.

Chương 396: Lạc Xuyên, lòng tin bành trướng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tỉnh lại từ cơn mơ, Lạc Xuyên vẫn còn ngơ ngẩn.

Bởi cảnh trong mơ quá chân thật, khiến cho hắn gần như không phân biệt được đâu là mơ, đâu là hiện thực.

Có lẽ, ban ngày nghĩ đến điều gì quá nhiều thì ban đêm sẽ mơ về điều đó nhỉ...

Sau khi định thần lại, hồi tưởng tương lai trong giấc mộng kia, Lạc Xuyên đã lập nên một mục tiêu trong lòng, hoặc là nói khát vọng thì sẽ chính xác hơn.

Hắn không giới hạn tầm nhìn trong một thế giới nhỏ như Thiên Lan đại lục này nữa mà đưa mắt nhìn ra khắp hư không, nơi có các thế giới vô tận.

...

Trong thời gian này, Bộ Thi Ý và bọn Ngụy Khinh Trúc cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi theo lệ thường.

Thấy Lạc Xuyên ngủ rồi, bọn họ đều biết điều mà không lên tiếng quấy rầy.

Cho nên, khi Lạc Xuyên mở mắt tỉnh dậy thì trời đã tối.

"Ông chủ, ngươi tỉnh rồi à." Giọng nói mang theo ý cười của Yêu Tử Yên vang lên trong cửa hàng, nàng đi tới bên cạnh Lạc Xuyên, hỏi, "Tối nay ngươi muốn ăn gì?"

Nghe hỏi vậy, Lạc Xuyên cảm thấy hơi kì quái, vừa mới ăn trưa xong mà, sao đã ăn tối ngay rồi.

Thời gian trôi nhanh thật đấy.

Nghĩ là nghĩ thế nhưng lời ra đến miệng đã được thay đổi đi: "Cơm chiên trứng Hoàng Kim Phượng, tôm Thái Cực..."

Lạc Xuyên nói đại mấy món ăn nổi tiếng của thành phố nơi hắn sinh sống hồi còn ở địa cầu.

Thực ra, mục đích của hắn vốn chỉ là để hoài niệm hương vị quê nhà một chút, nhưng nguyên liệu nấu ăn mà hệ thống cung cấp cho hoàn toàn không được bình thường.

Chính vì thế, cộng với kĩ thuật nấu nướng như siêu đầu bếp của Yêu Tử Yên nên giữa hai người mới có thể nảy sinh một phản ứng hóa học tuyệt vời.

Lạc Xuyên có cảm giác, những món ăn này dường như cũng có linh hồn.

Nói đơn giản dễ hiểu là, ngon đến nghiện luôn...

Kết thúc bữa cơm, Yêu Tử Yên thu dọn bát đũa rồi xuống dưới nhà.

Dựa theo thói quen sinh hoạt trước đây, thời điểm này chính là lúc bọn họ vào thế giới giả tưởng trong trò chơi.

Thuần thục đội mũ chơi game lên, Yêu Tử Yên đang định đi vào Tháp Thí Luyện thì đã bị Lạc Xuyên gọi lại.

"Tử Yên, muốn đấu một ván không?" Lạc Xuyên ở bên cạnh hỏi.

Qua hai ngày chiến đấu ở tầng thứ năm của Tháp Thí Luyện, Lạc Xuyên rất hài lòng với tốc độ tiến bộ của thực lực bản thân.

Vì thế, hắn quyết định lấy thực lực tứ giai của mình khiêu chiến với Yêu Tử Yên cảnh giới đã tới Tôn Giả nhất phẩm.

Đúng thế đấy, lòng tin của hắn bành trướng rồi...

"Hả? Ông chủ, vậy thì không hay lắm đâu nhỉ?" Yêu Tử Yên thoáng sửng sốt, sau đó cười khổ bảo.

Yêu Tử Yên cho rằng, mình mà đi đấu tay đôi với ông chủ thì có khác gì tự chuốc khổ vào thân không?

Nhưng nàng cũng không tiện từ chối.

"Không việc gì." Lạc Xuyên lắc đầu, "Vào chế độ sàn đấu trong Tháp Thí Luyện đánh thử một trận mà thôi."

Thấy Lạc Xuyên có vẻ kiên định, Yêu Tử Yên cũng biết chuyện này sợ là không từ chối được rồi.

Nàng đành bất đắc dĩ thở dài, nói: "Mong ông chủ giơ cao đánh khẽ."

Sau đó, hai người xuất hiện trong sàn đấu, đứng trên một sân đá thông thường.

Theo như yêu cầu của Lạc Xuyên, hiện tại hai người đều có thực lực ở cảnh giới Thần Hồn.

Tuy Yêu Tử Yên cũng có chút nghi hoặc nhưng nàng không hỏi gì thêm, cứ coi như đó là thú vui của ông chủ đi...

"Ông chủ, cẩn thận nhé!"

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Đáy mắt nàng lóe lên một tia sáng tím.

Những lưỡi dao gió vô hình được ngưng kết, phóng về phía Lạc Xuyên, mang theo những tiếng vun vút xé rách không khí.

Lạc Xuyên bình thản đối diện, cầm trong tay một thanh trường kiếm Thiên cấp.

Ánh kiếm bén nhọn lóe lên lập lòe, che quanh người Lạc Xuyên.

Lập tức, một loạt tiếng "keng keng" giòn đanh vang lên không ngừng.

Lạc Xuyên thi triển kiếm pháp bảo vệ quanh thân kín kẽ không một sơ hở nhưng cử chỉ vẫn rất thoải mái.

Chương 397: Không gì không thể phá, duy chỉ có "nhanh" là bất bại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Có điều, kiếm pháp thoạt nhìn rất lộn xộn kia lại có thể chặn toàn bộ những lưỡi dao gió khắp trời.

Yêu Tử Yên thoáng lộ vẻ kinh ngạc, bởi vì, nàng vừa thoáng thấy bóng dáng cọng cỏ nhỏ nào đó từ trên người Lạc Xuyên...

Yêu Tử Yên lập tức lộ vẻ nghiêm túc và hưng phấn.

Ông chủ đã thật tình muốn đọ sức đến thế, ta đây không thể qua loa!

Những lưỡi dao gió đầy trời chợt biến mất, Lạc Xuyên tập trung nhìn về phía Yêu Tử Yên, đề cao cảnh giác.

Sau lưng Yêu Tử Yên chợt có một hư ảnh Tử Hồ từ từ hiện ra - Tử Thiên Hồ!

Xung quanh không gió nhưng mái tóc dài màu tím của Yêu Tử Yên vẫn nhè nhẹ bay lên, sắc tím trong đôi mắt càng lúc càng đậm.

Màu tím, vốn đã là một sắc màu thể hiện sự cao quý.

Yêu Tử Yên lúc này thoạt nhìn giống như một nữ hoàng xuống trần.

Nháy mắt, vầng sáng rực rỡ màu tím tràn ngập đất trời.

Giữa sự mị hoặc cực hạn là sát khí vô cùng vô tận!

Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc, bởi hắn bỗng cảm nhận được, khi bị vầng sáng màu tím này chiếu tới người, thân thể của hắn như bị giam cầm lại.

Đây là thần thông bẩm sinh của Tử Thiên Hồ, Cấm Cố Chi Lực!

"Thế này thì còn xa mới đủ." Lạc Xuyên lẩm bẩm nói.

Ánh kiếm lóe lên, chặt đứt vạn vật.

Không gì là không thể phá, duy chỉ có "nhanh" là bất bại!

Đây là yếu quyết mà Lạc Xuyên lĩnh ngộ được từ kiếm ý của Cửu Diệp Kiếm Thảo.

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, lấy ra vũ khí mà nàng đã lựa chọn, đó cũng

là một thanh trường kiếm Thiên cấp giống như lựa chọn của Lạc Xuyên.

Lập tức, ánh kiếm lóe lên.

Sân đá vốn bằng phẳng đã trở nên gồ ghề rách nát dưới sự tàn phá của kiếm khí, trông thật thê thảm...

Trong lúc so đấu, Lạc Xuyên cũng rõ ràng cảm nhận được thành tựu trong kiếm đạo của Yêu Tử Yên hoàn toàn không kém chút nào, thậm chí còn vượt trên cả hắn.

Đồng thời trong lúc này, lòng Yêu Tử Yên cũng dâng lên rất nhiều nỗi nghi hoặc.

Vì sao cứ có cảm giác thực lực của ông chủ yếu hơn mình kha khá thế nhỉ?

Nhưng trong quá trình so đấu, Yêu Tử Yên kinh ngạc nhận ra, năng lực chiến đấu của Lạc Xuyên có thể tăng lên rõ rệt.

Lẽ nào ông chủ đang muốn tôi luyện bản thân thông qua quá trình chiến đấu với mình?

Nhưng mà, chẳng phải cảnh giới của ông chủ đã vượt xa mình hay sao...

Tuy trong lòng chất đầy nghi hoặc nhưng hiện giờ đang là thời điểm chiến đấu, Yêu Tử Yên không tiện hỏi.

Đợi đến tối không có việc gì nữa thì hỏi thử xem đi.

Yêu Tử Yên âm thầm quyết định như thế.

...

"Hệ thống bán vũ khí trong cửa hàng của ông chủ đã mở rồi, nghe nói ngươi không mua hả?"

Trên đường, Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân đang sóng vai cùng bước, Bộ Ly Ca bỗng tò mò hỏi.

Giang Thánh Quân gật đầu: "Ta muốn mua vũ khí khoa học viễn tưởng, chỉ tiếc không có bán. Hơn nữa, linh khí đối với ta thật sự không phải thứ bắt buộc phải có."

"Thì ra là vậy à." Bộ Ly Ca hiểu ra, lại tò mò hỏi, "Vũ khí khoa học viễn

tưởng? Thứ này không giống linh khí sao?"

"Đương nhiên." Giang Thánh Quân cười cười, đáy mắt dường như đang toát ra ánh sáng, "Theo như suy đoán của ta, vũ khí khoa học viễn tưởng có thể nói là một loại vũ khí khác hẳn linh khí, nó không cần dùng linh khí để thúc đẩy tác dụng. Ta kiến nghị lát ngươi nên vào Tháp Thí Luyện xem thử."

"Lợi hại vậy luôn?" Bộ Ly Ca kinh ngạc thốt lên, "Để lát ta xem xem rốt cuộc có thần kỳ như ngươi nói không."

"Các ngươi đoán xem, ông chủ lấy đâu ra nhiều thứ vũ khí như vậy?" Bộ Thi Ý vẫn trầm mặc hồi lâu, bỗng nhiên lên tiếng.

"Ầy, nghĩ nhiều như vậy làm cái gì." Bộ Ly Ca vô tư khoát tay, "Trong cửa hàng của ông chủ, có món hàng nào không thần kỳ chứ!"

Chương 398: Không phân biệt cao thấp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Thi Ý lặng lẽ thở dài trong lòng.

Tên đệ đệ nhà mình, dây thần kinh của nó thô to không phải hạng vừa đâu...

"Lẽ nào ngươi cho rằng, những vũ khí khoa học viễn tưởng hay vũ khí ma pháp gì đó đều không phải là thứ thuộc về Thiên Lan đại lục?" Giang Thánh Quân như đã đoán được điều gì, bèn kinh ngạc hỏi.

Bộ Thi Ý gật đầu.

Hôm qua, khi nàng ta thử nghiệm vũ khí khoa học viễn tưởng này trong sàn đấu, lòng đã nảy lên ý tưởng như vậy.

"Bằng vào thực lực của ông chủ thì dù nói ông chủ từng đi qua thế giới khác, ta cũng không ngạc nhiên đâu." Bộ Ly Ca lại nghĩ rất thoáng.

Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân bất đắc dĩ cười cười, ừ, nghe có vẻ rất hợp lí...

Trong khi trò chuyện, ba người đã vào bên trong hẻm nhỏ tới trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ủa? Hôm nay ông chủ không ra cửa phơi nắng à?" Bộ Ly Ca ngạc nhiên thốt lên.

Nếu hỏi đi tới Khởi Nguyên Thương Thành thường nhìn thấy điều gì nhất, hẳn là mọi khách hàng đều sẽ cho một đáp án chung.

Đó chính là cảnh Lạc Xuyên nằm phơi nắng ngoài cửa...

"Có thể ông chủ đang bận chuyện gì chăng." Bộ Thi Ý cười cười, "Vào đi, xem bên trong thế nào."

Ba người đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, đập vào mắt là cảnh Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đang đội mũ chơi trò chơi.

"Ông chủ và Tử Yên tỷ đang chơi trò chơi?" Giang Thánh Quân kinh ngạc nói.

"Hay là đang luận võ với nhau? Mau mau, qua xem đi." Giang Thánh Quân hưng phấn kêu lên.

Ba người nhanh chóng đi tới, sau đó liền bị cảnh tượng trên màn hình thu hút.

Lạc Xuyên trong bộ đồ trắng như tuyết, vung tay múa kiếm, ánh kiếm lạnh như băng.

Quanh thân Yêu Tử Yên là vầng sáng ánh tím rực rỡ, cao quý vô song.

Lập tức, ba người đều ngây ra.

Lát sau, Lạc Xuyên thu kiếm vào vỏ, Yêu Tử Yên cũng làm theo.

"Hôm nay tới đây thôi." Lạc Xuyên nói với Yêu Tử Yên.

"Được." Yêu Tử Yên gật đầu.

Hai người cùng rời khỏi thế giới giả tưởng.

Gỡ mũ chơi game xuống, Lạc Xuyên nhìn thấy ba người đang đứng xem, hắn gật đầu chào bọn họ một cái rồi đi ra ngoài cửa, tiếp tục phơi nắng như hàng ngày.

"Tử Yên tỷ, ngươi và ông chủ, ai thua ai thắng?" Bộ Thi Ý dò hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên cười nói: "Không phân thắng bại, nhưng có lẽ ông chủ đã áp chế thực lực của mình rồi."

"Thì ra là thế." Bộ Thi Ý hiểu ra.

"Vừa rồi thấy ông chủ với Tử Yên tỷ đối chiến, ta cũng cảm thấy nóng máu lên rồi nè." Bộ Ly Ca vỗ vỗ vai Giang Thánh Quân, "Có hứng thú luận bàn một trận không?"

"Sao? Sợ ngươi chắc?" Giang Thánh Quân cũng không chịu yếu thế.

Nhìn hai tên hùng hổ đối chọi nhau như thế, Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên đều bật cười.

"Trước đó hãy ăn bát mì đi đã nào." Bộ Thi Ý đề nghị.

"Đương nhiên rồi." Bộ Ly Ca gật đầu tán đồng.

Ăn mì xong, ba người đội mũ chơi game lên, tiến vào thế giới giả tưởng.

Bộ Thi Ý đang dạo quanh trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện, trừ luyện cấp thì nàng ta còn đang sưu tầm nhiệm vụ.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân tiến thẳng vào sàn đấu của Tháp Thí Luyện.

Không lâu sau, Khởi Nguyên Thương Thành vang lên những tiếng hô loạn xạ.

"Ơ mẹ nó, ngươi lại dám chơi ta!"

"Đây đang là lúc đấu với nhau, vì thắng lợi cuối cùng, ai quan tâm quá trình thế nào."

"Được! Chính ngươi nói đấy nhé!"

"Ơ khốn nạn, ngươi cũng dám chơi ta!"

"Hề hề, chẳng phải chính ngươi đã nói không cần quan tâm quá trình thế nào hay sao..."

Lạc Xuyên đang nằm dài ngoài cửa, nghe hai tên ngốc cãi nhau, lòng thoáng cảm khái.

Hình như, những khi mình và đám bạn cùng kí túc xá lên mạng làm ván game với nhau cũng như thế này thì phải?

Không biết giờ bọn họ ra sao.

Tự dưng lại nhớ những tháng ngày trước đây quá...

Chương 399: Điện thoại di động Ma Huyễn lên kệ (1/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không bao lâu sau, đám Chu Hổ, Ngụy Khinh Trúc cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Giống như mọi khi, cả đám cùng gọi mì ăn liền, sau đó tiến vào trò chơi...

Thời gian vùn vụt trôi đi, chốc lát trời đã tối sầm.

Rửa mặt qua loa, Lạc Xuyên về phòng mình.

Ngày mai là ngày mở bán điện thoại di động Ma Huyễn rồi.

Lòng khấp khởi chờ mong, Lạc Xuyên nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau.

Ánh mặt trời rạng rỡ chiếu xuống, chào đón ngày mới lên.

Lạc Xuyên hơi động mí mắt, rồi chầm chậm mở mắt ra.

Hắn ngáp một cái, nhanh chóng tỉnh táo lại, thay đồ, rửa mặt, xuống tầng dưới.

Lạc Xuyên quét mắt nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành, tìm xem có chỗ nào khác thường.

Ngay sau đó, mắt hắn sáng lên.

Hắn vừa nhìn thấy, trên một giá hàng trước đó còn để trống, nay đã bày kín hàng mới.

Trên đó có những khối nhỏ vuông vức như được làm bằng thủy tinh.

Vừa nhìn một cái, Lạc Xuyên lập tức nhận ra, đó chính là điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn thoáng nhếch miệng nở một nụ cười.

Đợi bao lâu, rốt cuộc cũng xuất hiện rồi.

Lạc Xuyên đến gần, đọc phần giới thiệu dán trên kệ hàng.

"Điện thoại di động Ma Huyễn: Điện thoại di động do nền khoa học kỹ thuật của tương lai chế tạo ra, có rất nhiều chức năng không thể tin nổi.

Giá: 100 linh tinh."

Đọc xong giới thiệu sản phẩm, Lạc Xuyên cạn lời luôn.

So với những món hàng khác, thế này thì quá qua loa rồi đi.

Nhưng không sao, không quan trọng lắm.

Nhìn cái giá 100 linh tinh, ban đầu Lạc Xuyên cũng hơi kinh ngạc, nhưng sau đó nhanh chóng hiểu ra.

Điện thoại di động Ma Huyễn, có thần kỳ cỡ nào thì cũng chỉ là một cái di động mà thôi.

Điện thoại di động dùng làm gì?

Đương nhiên là để tiếp cận với tất cả người tu luyện!

Với cái giá một trăm linh tinh, nghèo đến đâu mà thắt lưng buộc bụng chút thì cũng có thể mua được nó.

Một trăm linh tinh, mua cũng không thiệt, mua không bị hố.

Đương nhiên, Lạc Xuyên cảm thấy còn có một nguyên nhân quan trọng nữa.

Đó là, có lẽ cái điện thoại này cũng không có nhiều ứng dụng lắm...

Lạc Xuyên lấy đại một cái trên kệ hàng xuống xem.

Điện thoại di động Ma Huyễn, bề ngoài sờ vào thì nhẵn nhụi như ngọc, dường như còn hơi ấm, tất nhiên, đó chỉ là ảo giác của Lạc Xuyên mà thôi.

Khi Lạc Xuyên nhấc chiếc điện thoại lên, một âm thanh nhắc nhở cũng vang lên.

"Điện thoại di động Ma Huyễn nhãn hiệu Khởi Nguyên Thương Thành hân hạnh được phục vụ quý khách, xin hỏi quý khách có muốn kích hoạt ngay không?"

Nghe thấy giọng nói này, Lạc Xuyên bất chợt cảm khái.

Hắn bỗng nhớ tới hồi mình còn bé...

Gạt bỏ suy tư vẩn vơ, Lạc Xuyên thở mạnh một hơi: "Kích hoạt."

"Kích hoạt thành công, đang tái thiết lập hệ thống..."

Sau đó, màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn sáng lên.

Nhưng trên đó chỉ có lẻ tẻ vài cái ứng dụng gốc.

Cửa hàng ứng dụng và cài đặt.

Lạc Xuyên ấn mở cửa hàng ứng dụng.

Quả nhiên, bên trong chẳng có thứ gì.

Hắn thở dài.

Hệ thống, ngươi chỉ được cái thích mơ tưởng ví của ta.

Lạc Xuyên lại chuyển sự chú ý sang phần cài đặt.

Mở ra, bên trong là những thông số cài đặt điện thoại.

Lạc Xuyên lại thất vọng nhận ra, bên trong không có chế độ trợ lí ảo...

Điện thoại di động mà không có ứng dụng thì khác gì cục gạch không?

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, hạ quyết tâm.

"Hệ thống, ta muốn bốc thăm rút ứng dụng."

"Có muốn trả một trăm ngàn linh tinh để rút thăm lấy ứng dụng không?"

Một màn sáng chỉ mình Lạc Xuyên thấy bỗng xuất hiện.

Màn sáng được chia làm rất nhiều ô vuông, hẳn mỗi ô đại biểu cho một ứng dụng.

Phương thức rút thăm của hệ thống thật là đa dạng.

Không biết vì sao, lòng Lạc Xuyên bỗng dâng lên một ý nghĩ như vậy...

Lời editor: Hôm nay muội sẽ bạo 40c nha!!! Màn bạo lớn nhất trong lịch sử từ ngày đăng chương tới nay!!! Xin các đại thần hãy thương xót cho chị beta, vừa phải lo việc giảng dạy vừa phải tranh thủ beta bạo chương mà ném cho chị ấy ít KP nha nha nhaaaaaaaaaa!!! Yêu mọi người thật nhiềuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu!!!

Chương 400: Hệ thống, không hổ là ngươi (2/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên không do dự, lập tức lựa chọn "Có".

Màn sáng lại xuất hiện một điểm sáng.

Điểm sáng này liên tục lập lòe di chuyển giữa các ô vuông.

Mấy giây sau, tốc độ của nó chậm dần rồi dừng hẳn lại.

"Chúc mừng ký chủ quay vào ô ứng dụng: Diễn đàn Khởi Nguyên.

Điện thoại di động Ma Huyễn có thể tải ứng dụng này tại cửa hàng ứng dụng."

Chức năng diễn đàn à?

Khởi đầu tốt đẹp đấy!

Lạc Xuyên mừng thầm trong lòng.

Xem ra, sau này mà rảnh quá có thể lướt diễn đàn giết thời gian...

Lấy điện thoại di động ra, Lạc Xuyên bỗng nghĩ tới một việc, bèn mở giao diện cài đặt.

Quả nhiên, hắn thấy một mục đánh số - NO.1

Lạc Xuyên hớn hở trong lòng, mình đúng là người đầu tiên sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn.

"À đúng rồi, hệ thống." Bỗng nhớ tới điều gì, Lạc Xuyên bèn gọi.

"Ký chủ, chuyện gì?" Hệ thống xuất hiện.

"Nếu khách hàng mua điện thoại di động Ma Huyễn mà chẳng may đánh mất thì phải làm thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

Hắn cảm thấy, việc này gọi là chu đáo thận trọng, suy xét mọi mặt kĩ càng.

"Điện thoại di động Ma Huyễn đã kích hoạt sẽ có kèm theo chức năng nhận chủ, nếu đánh mất sẽ tự quay về bên chủ nhân."

Lạc Xuyên trợn mắt lên: "Lại còn có chức năng định vị không gian luôn? Ta cảm thấy giá bán một trăm linh tinh có hơi thiệt..."

Hệ thống từ chối tiếp thu lối suy nghĩ của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mở cửa hàng ứng dụng trên điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Bên trong quả thật đã có thêm một biểu tượng diễn đàn - Diễn đàn Khởi Nguyên.

Lạc Xuyên nhấn vào đó.

Lập tức, trên màn hình nhảy ra một dòng tin.

"Tải ứng dụng Diễn đàn Khởi Nguyên sẽ tiêu phí mười linh tinh, tiếp tục hay không?"

Lạc Xuyên: ...

Hệ thống, quả không hổ là ngươi!

Lắc lắc đầu, vứt hết những suy nghĩ vẩn vơ ra ngoài, Lạc Xuyên chọn tiếp tục.

Mười linh tinh thôi, tin rằng mọi người tu luyện đều có thể chi trả.

Sau đó, trên màn hình xuất hiện thông báo "đang tải xuống".

Quá trình tải ứng dụng nhanh chóng hoàn tất.

Biểu tượng Diễn đàn Khởi Nguyên đã xuất hiện trên màn hình chính.

Lạc Xuyên mở diễn đàn.

Sau đó, hắn tiến vào một giao diện hoàn toàn mới.

Nội dung của diễn đàn rất đơn giản, chỉ chia làm mấy mục như là Hoạt động cá nhân, chủ đề đã đăng, v.v.

Đương nhiên, còn có cả mục đăng nhập và đăng kí cho người sử dụng mới.

Lạc Xuyên mở mục đăng kí cho người sử dụng mới.

Đúng như Lạc Xuyên đã đoán, mỗi người chỉ có thể đăng kí một tài khoản.

Đương nhiên, nick name hay gì đó thì thoải mái, không có yêu cầu gì.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên lấy tên tài khoản của mình là "Ông Chủ Bình Thường".

Lạc Xuyên âm thầm gật đầu, cảm thấy rất hài lòng.

Nhưng giờ Diễn đàn Khởi Nguyên mới chỉ có một người sử dụng là

hắn, có đăng bài lảm nhảm cũng chẳng ý nghĩa gì.

Vậy nên, Lạc Xuyên chỉ làm quen một chút với điện thoại di động Ma Huyễn cùng với những chức năng cụ thể của Diễn đàn Khởi Nguyên.

"Oáp ~" Một tiếng ngáp lười nhác vang lên, Yêu Tử Yên xoa xoa cặp mắt đã nhập nhèm, thong thả từ trên tầng hai đi xuống.

Nhìn thấy Lạc Xuyên, nàng không quên chào hỏi một tiếng: "Ông chủ, chào buổi sáng."

"Chào buổi sáng." Lạc Xuyên không ngẩng đầu, chỉ đáp gọn một câu.

Sự chú ý của hắn đang dồn cả vào chiếc điện thoại di động Ma Huyễn trên tay.

"Ông chủ, ngươi đang làm gì đấy?" Yêu Tử Yên cũng đã chú ý tới thái độ khác thường của Lạc Xuyên, bèn tò mò lại gần.

"Sản phẩm mới của cửa hàng, điện thoại di động Ma Huyễn." Lạc Xuyên lắc lắc chiếc điện thoại trông như cục gạch thủy tinh trong tay với Yêu Tử Yên, giải thích.

"Sản phẩm mới ư?"

Nghe đến đó, Yêu Tử Yên lập tức tỉnh táo lên, cảm giác lờ đờ buổi sáng đã bay sạch sẽ.

Điện thoại di động Ma Huyễn?

Sản phẩm này có cái tên kì quái ghê!

Chương 401: Ông Chủ Bình Thường, Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường (3/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên nhìn một dãy điện thoại di động Ma Huyễn, trong con ngươi như nở rộ pháo hoa.

Sản phẩm mới kìa!

Mỗi lần cửa hàng của ông chủ đưa ra thị trường một loại sản phẩm mới thì đều là thứ không giống bình thường cả.

Sản phẩm điện thoại di động Ma Huyễn này thoạt trông cũng rất không bình thường, không biết có công hiệu gì?

Nhìn thì có vẻ không phải đồ ăn mà giống như là linh khí đặc thù vậy.

Yêu Tử Yên âm thầm suy đoán...

"Ngươi tự chọn lấy một cái đi, sử dụng rất đơn giản." Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, lại nói.

"Biết rồi, ông chủ." Yêu Tử Yên cười cười, đi tới trước kệ hàng, bốc đại một cái.

Cả kệ điện thoại di động Ma Huyễn này trông giống y như nhau, chẳng mất công chọn làm gì.

"Điện thoại di động Ma Huyễn nhãn hiệu Khởi Nguyên Thương Thành hân hạnh được phục vụ quý khách, xin hỏi có kích hoạt ngay không?"

Một giọng nói vang lên, Yêu Tử Yên đã không còn xa lạ gì với loại âm thanh nhắc nhở máy móc này.

Mang theo tò mò, nàng chọn "Có".

Khi Yêu Tử Yên đang làm quen với điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên lại lấy một chai Coca Cola và một chai nước khoáng cùng với một ít nước suối sinh cơ.

Hắn dùng ba loại chất lỏng này tới tưới cho Cây Thế Giới, mỗi ngày một lần.

"Ông chủ, cái cửa hàng ứng dụng này là cái gì?" Yêu Tử Yên đi tới bên cạnh, chỉ vào biểu tượng trên màn hình, hỏi.

"Đó là chỗ tải các ứng dụng." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi đáp, "Giống như Tháp Thí Luyện và giáo trình dạy nấu ăn trong thế giới giả tưởng ấy."

Có ví dụ thực tế, Yêu Tử Yên lập tức hiểu ngay: "Thì ra là như vậy."

"Nào, mở cửa hàng ứng dụng ra, hiện bên trong chỉ có một ứng dụng, cứ tải xuống đã." Lạc Xuyên chỉ đạo.

Sau đó Yêu Tử Yên liền thấy lời nhắc tải ứng dụng cũng hao mười linh tinh, lập tức dở khóc dở cười.

Đây đúng là phong cách của ông chủ rồi.

Nhưng nàng cũng không nói gì.

Yêu Tử Yên bỗng nghĩ tới một việc.

Nếu đã gọi là cửa hàng ứng dụng mà chỉ có một ứng dụng thì nghe hơi vô lí nhỉ?

"Ông chủ, chẳng lẽ sau này cửa hàng ứng dụng sẽ còn tăng thêm các ứng dụng mới à?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng thế."

Trong khi hai người đang nói chuyện, điện thoại của Yêu Tử Yên đã tải xong Diễn đàn Khởi Nguyên.

Yêu Tử Yên ấn vào, làm quen với những chức năng trong đó.

Phương thức sử dựng điện thoại di động Ma Huyễn đối với Yêu Tử Yên mà nói là rất mới mẻ.

Đây là ảnh hưởng mà sản phẩm từ thế giới khoa học viễn tưởng đem đến cho thế giới huyền huyễn.

Điện thoại di động Ma Huyễn có thể sẽ trở thành một bước ngoặt lớn...

"Ông chủ, lẽ nào cái này còn cần đăng kí tài khoản sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng rồi. Tên tài khoản ngươi có thể lấy bất cứ cái tên nào, không cần phải là tên họ thật."

"Ông chủ, vậy tên tài khoản của ngươi là gì?" Yêu Tử Yên tò mò nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mở Diễn đàn Khởi Nguyên trên điện thoại di động Ma Huyễn của hắn ra.

"Ông Chủ Bình Thường..." Nhìn cái tên trên đó, Yêu Tử Yên sửng sốt một chút rồi bật cười thành tiếng.

Lạc Xuyên ngó nàng, không hiểu.

Buồn cười lắm à?

Cái tên này hắn thấy cũng bình thường mà...

"Ông chủ, cái tên này nghe rất được." Cười một hồi, Yêu Tử Yên mới ngừng lại, nghiêm túc nói.

Lạc Xuyên chỉ nhìn nàng, không hé răng.

Hắn có cảm giác Yêu Tử Yên đang bịp hắn...

"Ta lấy tên gì bây giờ gì?" Lúc này, Yêu Tử Yên đã lâm vào suy tư.

Nhưng chỉ một chốc sau, ánh mắt nàng sáng lên: "Vậy lấy kiểu như ông chủ đi!"

Yêu Tử Yên nhập tên tài khoản của mình vào ô đăng kí.

Lạc Xuyên hơi ngạc nhiên, tò mò nhìn lướt qua - Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên.

"Ông chủ, cái tên này thế nào?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên, thăm dò ý kiến.

Mình là nhân viên cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành, tên tài khoản đương nhiên cũng phải thể hiện mối liên hệ này.

Hơn nữa, dựa theo phương thức lấy tên của ông chủ, Yêu Tử Yên lập tức nảy ra sáng ý lấy tên như vậy.

"Nghe rất được."

Lạc Xuyên gật đầu, khen ngợi một câu.

Lời editor: Chòi oi chòi oi, có đại thần đẩy KP rồi!!! Xin chân thành cảm ơn đại thần flyvity đã đẩy 200KP cho Thần Cấp Đại Điếm Trưởng nha!!!! Hôm nay bọn muội bạo 40c, 40c nha các đại thần ơi!!! Xin hãy ủng hộ bọn

muội nhiệt tình nha!!!!!!! Hiện tại bạo ngay trước 10c, 30c còn lại bọn muội đăng rải rác trong ngày nhaaa!!!

Chương 402: Theo dõi lẫn nhau (4/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên tiếp tục mò mẫm tìm hiểu chức năng của điện thoại di động Ma Huyễn và Diễn đàn Khởi Nguyên.

Chỉ chốc lát sau, lại có một âm thanh vui sướng vang lên: "Ông chủ, ta theo dõi ngươi!"

Lạc Xuyên hơi sửng sốt một chút, suy nghĩ kĩ mới hiểu Yêu Tử Yên đang nói gì.

Đúng rồi, Diễn đàn Khởi Nguyên cũng có chức năng theo dõi.

Lạc Xuyên mở điện thoại di động Ma Huyễn, quả nhiên đã có một thông báo được gửi đến.

"'Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên' đã theo dõi ngươi."

Ừm, hiện tại thì trạng thái của hai bên đã biến thành "theo dõi nhau".

Yêu Tử Yên đọc thấy thông báo trên màn hình, cười cười vui vẻ.

Lạc Xuyên cũng mỉm cười.

Thời điểm Lạc Xuyên học phổ thông chính là giai đoạn internet phát triển mạnh nhất.

Khi đó, bạn bè và người quen đều thích mấy cái trò bấm like, follow các thứ.

Hắn bỗng có đôi chút hoài niệm ngày xưa.

Đó là thanh xuân đã qua của hắn...

Yêu Tử Yên thấy Lạc Xuyên lại đờ ra, thoáng suy tư rồi đi lên tầng trên, đi làm điểm tâm thôi.

Không bao lâu sau, một mùi hương mê người lan tỏa khắp Khởi Nguyên Thương Thành...

Hai người nhanh chóng hợp tác tiêu diệt bữa sáng.

Khởi Nguyên Thương Thành cũng đã đến giờ chào đón nhóm khách hàng đầu tiên.

"Ông chủ, Yêu cô nương, đã lâu không gặp." Cơ Vô Hối và Bạch lão đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối cười ha hả chào hỏi.

Có lẽ chỉ đi vào Khởi Nguyên Thương Thành này, vị Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối mới có thể thả lỏng bản thân, thoải mái cười đùa.

"Đã lâu không gặp." Yêu Tử Yên đáp một câu.

Lạc Xuyên chỉ gật đầu coi như đáp lại.

Ánh mắt Cơ Vô Hối nhanh chóng đặt lên Cây Thế Giới.

Hắn ta thoáng kinh ngạc, nhưng sự kinh ngạc cũng mau chóng biến mất, sắc mặt không thay đổi gì nhiều, hẳn là lần trước Bạch lão trở về đã nói về chuyện Cây Thế Giới cho hắn ta.

Ban đầu mới nghe nói đến, Cơ Vô Hối cũng chấn động hồi lâu.

Lấy Cây Thế Giới làm bồn hoa cảnh, trình độ này, khí phách này, ở Thiên Lan đại lục, hẳn chỉ có mình ông chủ mà thôi.

Trong di tích thượng cổ, tất cả mọi sinh linh đều đã chính mắt nhìn thấy Cây Thế Giới, một thứ có uy thế mạnh đến độ bậc Tôn Giả cũng phải thua xa.

Thậm chí còn có người suy đoán, thực lực của cây đại thụ khổng lồ vô biên này có khi đã vượt trên cả Tôn Giả cũng nên.

Trên Tôn Giả chính là Thánh Nhân.

Mà Thánh Nhân ở Thiên Lan đại lục này tương đương với vô địch.

Có thể nói là, nếu không có bất kì nguy cơ khủng bố nào, Thánh Nhân tuyệt đối sẽ không xuất thế.

Nhưng giờ thì sao?

Cái Cây Thế Giới "có vẻ như ngang hàng Thánh Nhân" ấy, lại xuất hiện ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Kì quái hơn nữa là, nó bị trưng bày trong này như một bồn hoa cảnh!

Vậy thì cảnh giới của ông chủ đã đạt tới trình độ nào rồi?

Vấn đề này đã tồn tại trong lòng Cơ Vô Hối rất lâu.

Ban đầu hắn ta còn cho rằng Lạc Xuyên là một cao thủ Vấn Đạo bình thường, nhưng sau đó lại chứng kiến Lạc Xuyên giết chết phủ chủ Ngân

Nguyệt Phủ trong nháy mắt.

Sau này hắn ta cho rằng Lạc Xuyên là cao thủ Vấn Đạo viên mãn, kết quả, yêu tăng Vô Tướng bị giết chết trong một chiêu.

Lại sau nữa, hắn ta cho rằng cảnh giới của Lạc Xuyên ở tầm Tôn Giả, thì Cây Thế Giới vào tay Lạc Xuyên biến thành bồn cây cảnh...

Hiện giờ Cơ Vô Hối có cảm giác, dù là Thánh Nhân tới Khởi Nguyên Thương Thành này, hắn cũng phải ngoan ngoãn tuân thủ quy định của Khởi Nguyên Thương Thành thôi...

Lí do? Trực giác bảo thế...

Cơ Vô Hối dời mắt khỏi Cây Thế Giới.

Bạch lão bỗng kinh ngạc thốt lên: "Ủa? Ông chủ, đây là sản phẩm mới sao?"

Cơ Vô Hối nhìn theo hướng Bạch lão chỉ.

Quả nhiên, trên một kệ hàng trước đó bị bỏ trống, giờ đây đã chất đầy những vật thể vuông vức trong suốt, nhìn rất đặc biệt.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng thế. Đây là sản phẩm mới hôm nay lên kệ, tên là điện thoại di động Ma Huyễn."

Chương 403: Điện thoại di động Ma Huyễn thật là thứ không thể tin nổi (5/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Điện thoại di động Ma Huyễn?

Cơ Vô Hối và Bạch lão đưa mắt nhìn nhau, cả hai đều ngơ ngác.

Đây là cái tên thần tiên gì vậy, nghe vào hoàn toàn không hiểu là cái gì...

Yêu Tử Yên nhanh nhẹn lên tiếng, giúp hai người lấy lại tinh thần: "Các ngươi có thể coi nó là loại linh khí đặc thù, là cái loại có chức năng hơi đặc biệt một chút mà thôi."

"Linh khí đặc thù?" Bạch lão nghi hoặc.

"Đúng." Yêu Tử Yên gật đầu, nói lấp lửng, "Tự các ngươi xem đi là biết liền."

"Ha ha, đúng là ta cũng thấy có hứng thú rồi đây." Cơ Vô Hối cười nói, "Điện thoại di động Ma Huyễn, không biết rốt cuộc thần kỳ cỡ nào."

Hai người lại gần kệ hàng.

Tương tự các sản phẩm khác, trên kệ bày điện thoại di động Ma Huyễn cũng có phần giới thiệu sản phẩm, nhưng lần này phần giới thiệu rất ngắn gọn, không nhìn ra có chỗ nào đặc biệt.

"Điện thoại di động Ma Huyễn: Điện thoại cầm tay, sản phẩm của nền khoa học kỹ thuật tương lai, có rất nhiều chức năng không thể tin nổi.

Giá bán: 100 linh tinh."

"Một trăm linh tinh, rẻ như vậy thôi sao?" Cơ Vô Hối kinh ngạc nói.

Trông bề ngoài điện thoại di động Ma Huyễn rất dễ coi, thoạt nhìn giống như một khối lưu ly hoặc một vật phẩm bằng thạch anh.

Dù đây chỉ là một miếng lưu ly thật thì kích thước này cũng phải có giá tối thiểu trên trăm linh tinh.

Nhưng điện thoại di động Ma Huyễn lại cũng chỉ có một trăm linh tinh, điều này khiến cho Cơ Vô Hối và Bạch lão đều hơi bất ngờ.

"Bệ hạ, giá bán mà ông chủ đưa ra nhất định phải có nguyên do riêng." Bạch lão nghĩ thoáng hơn, cho nên không hề kinh ngạc.

"Nói cũng phải." Cơ Vô Hối ngẫm nghĩ rồi gật đầu tán đồng.

Sau đó, mỗi người cầm một chiếc điện thoại di động Ma Huyễn lên.

"Yêu cô nương, không biết điện thoại di động Ma Huyễn này sử dụng thế nào?" Bạch lão đi tới chỗ Yêu Tử Yên, hỏi thăm.

Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, giải quyết các vấn đề của khách hàng chính là chức trách của nàng.

Nàng bèn nghiêm túc giảng lại những gì đã học được từ Lạc Xuyên trước đó.

"Đầu tiên, điện thoại di động Ma Huyễn này cần được kích hoạt, sau đó..."

Nghe Yêu Tử Yên hướng dẫn, hai người dần hiểu được công dụng của điện thoại di động Ma Huyễn.

Cơ Vô Hối và Bạch lão nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, mắt đã sáng rực lên.

Mặc dù hiện tại điện thoại di động Ma Huyễn mới chỉ có một chức năng là Diễn đàn Khởi Nguyên, lại còn thu phí, nhưng điều này hoàn toàn không ảnh hưởng tới đánh giá của bọn họ về giá trị thực của điện thoại di động Ma Huyễn này.

Sự xuất hiện của điện thoại di động Ma Huyễn nhất định sẽ làm thay đổi toàn bộ Thiên Lan đại lục!

Hai người không hẹn mà cùng có một ý tưởng.

"Không biết sau này ông chủ có phát triển thêm các ứng dụng khác không nhỉ."

Cơ Vô Hối vừa làm quen với các chức năng của điện thoại di động Ma Huyễn vừa cảm thán.

Cho đến giờ, hắn ta vẫn không thể hiểu được nguyên lí hoạt động của thứ này.

Rõ ràng hoàn toàn không phát hiện chút dao động nào của linh khí,

nhưng lại có thể có những chức năng phức tạp và hình ảnh đẹp đẽ nhường ấy, thật không sao tin nổi.

Rốt cuộc là làm thế nào vậy nhỉ?

Bạch lão đứng cạnh đó tập sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn, lòng cũng băn khoăn cùng một vấn đề như vậy.

Lạc Xuyên thấy hai người ngạc nhiên như thế, lòng không khỏi dâng lên chút khoái trá như thể vừa trêu chọc người khác thành công.

Nếu mà kết tinh của nền văn minh khoa học kỹ thuật lại có thể dễ dàng bị các ngươi khám phá ra thì chẳng phải tiến trình phát triển của nền văn minh khoa học kỹ thuật đó quá là chậm chạp rồi sao...

"Trẫm cảm thấy, Diễn đàn Khởi Nguyên này rất thú vị. Hiện giờ hình như chưa có mấy người dùng nhỉ?" Cơ Vô Hối nhìn chằm chằm vào màn hình, hỏi.

"Đương nhiên." Yêu Tử Yên gật đầu, "Các ngươi là nhóm khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, cộng thêm ta và ông chủ nữa mới có bốn người sử dụng mà thôi."

"Ông chủ cũng dùng điện thoại di động Ma Huyễn ư?" Bạch lão kinh ngạc hỏi.

Yêu Tử Yên lại cười cười: "Tất nhiên rồi."

"Vậy tên tài khoản của ông chủ là gì? Để bọn ta đi theo dõi hắn chút." Cơ Vô Hối cười ha hả, đồng thời đưa mắt liếc nhìn Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng ngoài cửa.

Chương 404: Vị hoàng đế có cá tính (6/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"'Ta thật sự không muốn làm hoàng đế' vừa theo dõi ngươi."

"'Bạch Y Thương Thần' vừa theo dõi ngươi."

Chuông nhắc có thông báo mới của điện thoại di động Ma Huyễn khiến Lạc Xuyên đang chợp mắt phải tỉnh lại.

Lạc Xuyên nhìn hai cái tên kia, rơi vào trầm tư.

Không cần suy nghĩ cũng biết hai người này là Cơ Vô Hối và Bạch lão.

Lạc Xuyên dám chắc rằng, tên tài khoản mà bọn họ chọn nhất định có liên quan chặt chẽ đến tài khoản của hắn...

Nhìn một cái đã thấy tên tài khoản của Cơ Vô Hối rõ ràng ấn tượng hơn mình nhiều.

Lạc Xuyên đưa mắt nhìn hắn ta một cái thật sâu, trò giỏi hơn thầy, quả là một nhân tài...

Hắn không biết, Cơ Vô Hối lấy cái tên kia chẳng qua chỉ do một phút nông nổi mà thôi.

Bởi vì khi đó hắn ta vừa nhớ tới, hôm qua, khi Bạch lão trở về đã nói lại những nhận xét của Lạc Xuyên về nghề hoàng đế này.

Đúng vậy, là một hoàng đế, hắn ta càng thêm sâu sắc cảm thụ được gánh nặng trách nhiệm mà vị trí này đặt lên vai mình...

"Bệ hạ, tên của ngươi thực sự là..." Bạch lão và Yêu Tử Yên đều nhìn thấy tên tài khoản của Cơ Vô Hối, Bạch lão lộ vẻ không thể tin nổi, một hồi lâu sau mới hộc ra hai từ, "Cá tính quá!"

"Đúng đấy! Trẫm thích cá tính một tí!" Cơ Vô Hối cười ha hả, nói.

Ai cũng thấy, lúc này Cơ Vô Hối đang rất vui sướng.

"Có muốn tham quan không gian bán vũ khí chút không?" Yêu Tử Yên cười hỏi.

Cơ Vô Hối gật đầu: "Tất nhiên phải xem thử rồi. Có điều, chuyện mua

linh khí thì tạm thời ta chưa nghĩ đến."

Cơ Vô Hối và Bạch lão có ý tưởng như nhau, bọn họ đều có một linh khí làm bạn nhiều năm bên mình, linh khí của Cơ Vô Hối là Thiên Tử Kiếm.

Hơn nữa, Cơ Vô Hối tu Thánh Hoàng Pháp Thân, Thánh Binh Thiên Tử Kiếm và Thánh Hoàng Pháp Thân có quan hệ tương hỗ với nhau chặt chẽ.

Nếu đổi cái khác, chỉ sợ thực lực sẽ bị ảnh hưởng không nhỏ, vậy thì được không bằng mất rồi.

Hon nữa, trước đã đề cập tới, không gian bán vũ khí có bán tất cả mọi loại linh khí bên trong cửa hàng vũ khí của Tháp Thí Luyện.

Mà trong cửa hàng vũ khí của Tháp Thí Luyện, linh khí tối cao cũng chỉ đến cấp bậc Thánh Binh mà thôi.

Cơ Vô Hối và Bạch lão nhanh chóng tiến vào không gian bán vũ khí.

Cơ Vô Hối cũng chấn động trước không gian này không hề kém Bạch lão trước đây.

Đồng thời, hắn ta cũng sinh lòng nghi hoặc về cái hố to trong này.

"Bạch lão, cái hố kia là sao vậy?" Cơ Vô Hối khó hiểu hỏi.

Bạch lão đáp: "Nghe Yêu cô nương nói thì đó là dấu vết để lại khi ông chủ thử vũ khí mới."

Cơ Vô Hối kinh ngạc trừng to mắt.

Vũ khí gì mà có uy lực lớn cỡ này?

Chỉ là vết tích sót lại thôi cũng đã khiến người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo cảm thụ được sự uy hiếp không nhẹ!

Hắn ta cảm thấy, có lẽ ông chủ còn giấu nhiều loại hàng hóa đặc sắc nữa, chưa triển lãm cho khách hàng xem.

Ông chủ thật là keo kiệt đó...

Sau khi đi vào thử nghiệm cảm giác chấn động xong, bọn họ lại rời khỏi không gian bán vũ khí.

"Yêu cô nương, ta và bệ hạ mỗi người mở một máy." Bạch lão cười nói, rồi thanh toán linh tinh.

Như hàng ngày, mua đủ bộ và dùng theo thứ tự là Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền và nước khoáng.

Tuy nước khoáng chỉ có tác dụng tăng tư chất trong lần sử dụng đầu tiên nhưng cửa hàng cũng chưa đặt ra quy định không được mua cho người khác dùng.

Thứ này, có càng nhiều càng tốt!

Mua xong, nước khoáng đã bị Bạch lão cho luôn vào nhẫn không gian.

Vì nước khoáng chẳng có mùi vị gì, đâu có được ngon như Coca Cola...

"Ừ." Yêu Tử Yên gật đầu, nhận linh tinh.

Ăn mì xong, hai người tiến vào thế giới giả tưởng, bắt đầu hành trình ngày mới.

Lạc Xuyên đang vừa phơi nắng vừa đọc bảng tin tức.

Hắn chợt phát hiện một chuyện cực kì quan trọng.

Tại mục tài sản cá nhân, khoản năm mươi ngàn linh tinh vẫn luôn bị ghi chú là không được dùng cho việc tiến giai đã biến mất!

"Hệ thống, chẳng lẽ linh tinh lấy được từ những con đường khác cũng có thể dùng để quay số lấy ứng dụng à?"

Lạc Xuyên hưng phấn hỏi.

Nếu đúng như vậy thì cái giá một trăm ngàn linh tinh một lần quay số lấy ứng dùng không thành vấn đề rồi!

Chương 405: Phúc lợi ẩn giấu (7/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Không thể."

Hệ thống lên tiếng đáp lại một cách ngắn gọn súc tích, nhưng hai từ cụt lủn kia đồng thời cũng đã đập nát mộng tưởng đẹp đẽ của Lạc Xuyên về tương lai tươi sáng.

"Vậy năm mươi ngàn linh tinh của ta..."

"Ký chủ đã hoàn thành tốt đẹp nhiệm vụ tăng sao, đây là phúc lợi ẩn giấu mà hệ thống tặng cho ký chủ."

Lạc Xuyên: ...

Lạc Xuyên trầm mặc.

Hắn muốn chửi thề, vì giấc mộng đẹp vừa vỡ cái bép.

Nhưng đây cũng là phúc lợi mà hệ thống chủ động cung cấp nha.

Nếu chửi thề ra tiếng, sau này hệ thống nó không chịu tặng phúc lợi như thế nữa thì sao?

Đây là một vấn đề rất quan trọng.

Cuối cùng, Lạc Xuyên thở ra một hơi thật dài, đưa ra quyết định.

Lạc Xuyên chân thành nói: "Mong rằng sau này hệ thống sẽ cung cấp nhiều phúc lợi ẩn giấu hơn nữa."

Hệ thống: ...

Hệ thống nó cạn lời rồi.

Không biết nên đáp lại thế nào, hệ thống tiến vào trạng thái lặn sâu không sủi bọt luôn.

Đáy mắt Lạc Xuyên thoáng hiện một ý cười, khóe miệng cũng hơi cong lên.

Không cự tuyệt, tức là có khả năng rồi.

Lạc Xuyên đang rất chờ mong, ngày sau hệ thống sẽ tặng cho hắn những bất ngờ gì...

Dược Cốc.

Nhóm tam trưởng lão cuối cùng cũng lặn lội về đến cốc.

Bọn họ đã mất khá nhiều thời gian mới có thể hoàn thành nhiệm vụ mua linh dược cho Dược Cốc.

Cũng may, nhiệm vụ đã hoàn thành mỹ mãn, không có bất cứ sai lầm nào.

Khi Cửu U Lôi Ưng hiện thân giữa một cơn lốc, những tia sét màu u lam đánh xuống liên tiếp không ngừng.

Cảnh tượng trông hết sức đồ sộ, khiến cho vô số người chú ý tới.

"Cửu U Lôi Ưng? Chẳng lẽ tam trưởng lão về rồi?"

"Nghe nói bọn họ đi thăm dò di tích thượng cổ mà?"

"Ta nghe nói đợt này di tích thượng cổ mở cửa rất không bình thường, không rõ là thật hay giả."

"Lát nữa, kiểu gì tam trưởng lão cũng bảo, không vội..."

Người trong Dược Cốc và những người tu luyện tới xin thuốc chứng kiến cảnh tượng này đều hưng phấn thảo luận.

Đồng thời, vào lúc này chợt có hơn chục bóng người nhẹ nhàng bay ra từ Dược Cốc.

Người đi đầu là một lão giả râu tóc bạc trắng, đó chính là Dược Hồi Trần, chưởng môn Dược Cốc.

Bọn họ vừa xuất hiện, tất cả đều lộ vẻ cung kính.

"Xin ra mắt chưởng môn."

"Ra mắt các vị trưởng lão."

Dược Hồi Trần bình thản gật đầu một cái coi như đáp lại, nhưng sự chú ý của ông ta đã dồn gần hết lên Cửu U Lôi Ưng.

Chẳng bao lâu sau, đoàn người tam trưởng lão đã nhảy xuống khỏi lưng Cửu U Lôi Ưng, lại gần.

"Ra mắt chưởng môn." Tam trưởng lại bình thản chào hỏi.

Đám đệ tử như Vệ Diệc tất nhiên không thể như tam trưởng lão, bọn họ bước tới, cung kính thưa: "Xin ra mắt chưởng môn và các vị trưởng lão."

"Được rồi, vào trong rồi nói chuyện đi." Dược Hồi Trần bảo.

Sau đó, cả đoàn người vào trong Dược Cốc.

Những người còn lại thấy vậy thì đều bắt đầu hào hứng bàn tán lần nữa...

"Vậy có nghĩa là, lời đồn về Khởi Nguyên Thương Thành là thật hết à?" Dược Hồi Trần trầm tư một thoáng rồi hỏi, sắc mặt lộ vẻ nặng nề.

Những vị trưởng lão còn lại của Dược Cốc còn chấn động nhiều hơn nữa, cả đám đều vẫn đang chìm trong rung động.

Vừa rồi, tam trưởng lão đã thuật lại tỉ mỉ về Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu cùng với những chuyện phát sinh trong di tích thượng cổ.

"Đúng thế, lão phu đã tận mắt thấy." Tam trưởng lão đáp.

Sau đó, trên tay tam trưởng lão xuất hiện một loạt sản phẩm như Coca Cola, thanh cay, mì ăn liền và nước khoáng.

"Đây là một số sản phẩm có bán trong Khởi Nguyên Thương Thành, các vị có thể xem thử."

"Không có Quỳnh Tương Lộ sao?" Một lão giả nghi hoặc hỏi.

Đó là đại trưởng lão của Dược Cốc, cảnh giới đã tới Tôn Giả nhị phẩm, thực lực và thuật luyện dược đều cực kì mạnh, tuổi cũng lớn nhất so với những người ở đây.

Chính vì vậy, đại trưởng lão mới để ý Quỳnh Tương Lộ đến thế.

Một thứ có thể bổ sung sinh cơ, đồng nghĩa với có thể kéo dài tuổi thọ.

Chương 406: Không cần thể diện nữa à (8/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cảnh giới tuy cao nhưng thọ nguyên không còn nhiều, vì vậy, thường ngày, đại trưởng lão vẫn ra sức tìm kiếm những thứ có thể bổ sung sinh cơ cho cơ thể.

Nhưng những thứ có thể bổ sung sinh cơ thì đều thuộc hàng thần vật rồi, thường chỉ nghe đến tên chứ chưa từng thấy tận mắt.

Mà nay, có một thứ tên là Quỳnh Tương Lộ có công hiệu bổ sung sinh cơ đã xuất hiện, đại trưởng lão cảm thấy cơ hội của mình đang ở trước mắt rồi.

Tam trưởng lão lắc đầu: "Đại trưởng lão, vừa rồi lão phu đã nói, Quỳnh Tương Lộ bán trong Khởi Nguyên Thương Thành có hạn chế về lượng, bảy ngày mới bán một bình. Trong thời gian ở thành Cửu Diệu, lão phu không có cơ hội giành được thứ này."

"Thì ra là vậy..." Đại trưởng lão thở dài, trông có vẻ thất vọng, song ánh mắt lại đang cháy lên một ngọn lửa hưng phấn.

Xem ra, đại trưởng lão đã âm thầm quyết định điều gì...

Dược Cốc khác với mấy học phủ như Lăng Vân học phủ, mặc dù Dược Cốc là thánh địa của vô số luyện dược sư trên Thiên Lan đại lục nhưng dù sao chăng nữa, nơi này cũng chỉ là một thế lực kiểu tông môn mà thôi.

Đã là tông môn thì dĩ nhiên phải có môn quy địnha nó.

Đây là điểm khác biệt so với những học phủ, nơi có phủ quy rộng rãi và tương đối tự do.

Trong thời gian ở thành Cửu Diệu, đám đệ tử của Dược Cốc đều đã tích góp được kha khá hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Mấy thứ mà tam trưởng lão lấy ra đều là đồ của đám đệ tử này, đương nhiên không phải ông ta lấy không, nếu thế thì đám đệ tử đã sinh lòng bất mãn từ lâu rồi.

Tam trưởng lão hứa hẹn sẽ lấy một số thuật luyện dược trong Dược Cốc để trao đổi lấy những thứ này.

Vì thế, khi giao Coca Cola, thang cay, những đệ tử kia không hề bất mãn gì.

Mấy thứ đó chỉ là những thứ hàng hóa trị giá mấy trăm linh tinh thôi, lấy thứ đó đổi lấy thuật luyện dược, bọn họ có lời!

"Các vị trưởng lão, các vị hãy xem xét thử những sản phẩm có bán tại Khởi Nguyên Thương Thành do tam trưởng lão mang về." Dược Hồi Trần chú ý thấy mọi người đều lộ vẻ tò mò hết sức, bèn cười nói.

Ông ta vừa dứt lời, đám trưởng lão đã chờ không nổi, bèn nhào lên tranh đoạt.

"Chai Coca Cola này là của ta! Đừng có cướp!"

"Lão phu lấy thanh cay với nước khoáng này."

"Chỉ có vài chai nước khoáng, ngươi lấy mỗi thứ một cái như thế có phải hơi bị tham quá rồi không?"

"Sao hả, không phục à?"

"Ta không phục đấy!"

"Không phục thì ra đây! Có giỏi đánh một trận với ta!"

"Đánh thì đánh, ai sợ ai!"

Chẳng bao lâu sau, đám trưởng lão râu tóc đã điểm bạc đều dựng râu trừng mắt, chực xông vào ẩu đả nhau chỉ vì mấy món sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành.

Đám Vệ Diệc nhìn mà chỉ muốn bật cười, mặt mũi méo mó vì cố nén cười trông hết sức kì quái.

Bọn Vệ Diệc cũng từng tới Khởi Nguyên Thương Thành nên tam trưởng lão mới để bọn họ cùng tới đây.

Nếu không, bọn họ mới chỉ là đệ tử, làm gì có chỗ tham dự cuộc họp của các vị trưởng lão...

"Khụ khụ..."

Dược Hồi Trần nhìn không nổi nữa, bèn hắng giọng nhắc nhở các vị

trưởng lão nhà mình, khiến mọi người giật mình bừng tỉnh.

Tuy vẫn còn đùng đùng giận dữ lườm nhau nhưng ai nấy đều đã bình tĩnh hơn, tối thiểu cũng không có cãi vã om sòm nữa.

"Các ngươi xem lại mình xem, đã một đống tuổi rồi còn vung tay đánh nhau vì mấy món hàng."

"Hơn nữa, ở đây còn có các đệ tử đấy, không cần thể diện nữa à?"

Dược Hồi Trần chỉ vào mấy vị trưởng lão, khiển trách.

Các trưởng lão cúi gằm mặt, không đáp lời.

Hiển nhiên bọn họ đã quá quen với chuyện này rồi...

Chương 407: Quả nhiên ngài vẫn là người mặt dày hạng nhất (9/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dược Hồi Trần vừa nói vừa đi tới nơi bày các món hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, trước mặt bao người, ông ta nhặt mỗi loại một món...

Đồng thời, Dược Hồi Trần còn không quên nói một cách đường hoàng: "Chỉ là vài món hàng hóa mà thôi, các vị phải nhớ lấy, thân phận của các vị chính là trưởng lão của Dược Cốc này!"

"Dược Cốc chúng ta là thánh địa trong lòng vô số luyện dược sư của Thiên Lan đại lục, ngoài thuật luyện dược đỉnh cao, chúng ta còn có một điểm nổi bật nữa, đó là trên dưới một lòng!"

"Nhớ lấy, tuyệt đối không được để vật ngoài thân mê hoặc ý chí..."

Mọi người đều trợn to mắt nhìn.

Chưởng môn, sao ngươi có thể mặt dày vô sỉ đến thế?

Lúc này, tất cả mọi trưởng lão đều đang âm thầm gào thét cùng một câu như thế.

Tam trưởng lão đã nhìn không nổi nữa, bèn hắng giọng một tiếng, bảo: "Chưởng môn, thôi đủ rồi đi."

Dược Hồi Trần nghe thấy tam trưởng lão nhắc nhở, bèn nói: "Ừm, các vị trưởng lão, cùng đến xem xem những thứ này rốt cuộc được chế tạo ra sao đi."

Các trưởng lão chia nhau số hàng còn lại trên bàn, nghiêm túc kiểm tra.

Lần chia chác này hòa bình hơn lần trước nhiều rồi...

Không riêng gì Dược Hồi Trần, những trưởng lão khác cũng rất tự nhiên cho rằng các sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành đều là những thứ đặc thù được luyện chế ra.

Theo bọn họ, tuy mấy thứ này thoạt nhìn không liên quan gì tới đan

dược nhưng nguyên lý cơ bản hẳn đều giống nhau cả thôi.

Tam trưởng lão thấy thế cũng không nói gì thêm, song ông ta thoáng nhếch mép nở một nụ cười cực nhạt...

"Không đúng nhỉ! Sao lại thế được nhỉ?"

Không bao lâu sau, một ai đó hô lên, giọng điệu cực kì nghi hoặc và khó hiểu.

Đó chính là Dược Hồi Trần.

Ông ta đang ngây mặt nhìn bình nước khoáng trong tay, vẻ không thể tin nổi.

Bởi vì ông ta hoàn toàn không cảm thụ được bất cứ một tia linh lực nào từ thứ nước này.

Nếu không được biết trước, có lẽ Dược Hồi Trần đã cho rằng đây chỉ là một chai nước bình thường mà thôi.

Lúc này, các trưởng lão cũng đang nhíu mày khó hiểu.

Xem ra bọn họ cũng đã nhận ra điều khác thường trong các sản phẩm.

"Sao trong thứ dịch Coca Cola này lại không cảm nhận được chút thủ pháp luyện chế nào nhỉ?"

"Thanh cay cũng thế, thậm chí không có vết tích linh lực gì luôn."

"Nhưng khi ăn vào, ta cảm thấy đúng là có hiệu quả như giới thiệu mà."

"Rốt cuộc là làm thế nào ấy nhỉ..."

Cả đám trưởng lão xúm vào thảo luận, sắc mặt khó hiểu vào nghi hoặc, đồng thời cũng tràn đầy hưng phấn.

Theo bọn họ, điều này có lẽ đang nói lên một vấn đề, những thứ này đều được sản xuất bằng phương thức khác hẳn thuật luyện dược mà họ biết!

Ngay sau đó, có người đưa mắt nhìn về phía tam trưởng lão.

Tam trưởng lão lắc đầu, nói: "Thực ra ngày đầu tiên tới Khởi Nguyên Thương Thành, ta cũng đã nghĩ tới điểm này. Đương nhiên, ta cũng vấp phải vấn đề tương tự các vị."

Mọi người lập tức thay đổi thái độ, ánh mắt nhìn tam trưởng lão trở nên

không được thân thiện cho lắm.

Ngươi thử rồi mà lại không chịu nói sớm?

Làm bọn ta phí bao công sức như vậy.

"Nếu ta nói thẳng với các ngươi rằng 'Các ngươi sẽ không cảm ngộ được gì từ những sản phẩm này đâu', liệu các ngươi có tin không?" Tam trưởng lão quét mắt nhìn bốn phía, dường như đã đoán được ý tưởng trong lòng mọi người, bèn bình thản nói.

Mọi người hơi khựng lại.

Bởi vì lời tam trưởng lão nói thật không sai chút nào.

Là một luyện dược sư, truy nguyên là một phẩm chất trọng yếu nhất.

Nếu người khác nói gì đã tin ngay, bọn họ đã không thể trở thành trưởng lão của Dược Cốc này, cùng lắm cũng chỉ có thể là một luyện dược sư tầm thường mà thôi, muốn có được chút thành quả riêng, gần như là chuyện không thể.

Mỗi người bọn họ đều có một đặc điểm, là phải có thành tựu đặc biệt trên phương diện luyện dược này.

Chương 408: Quyết định của Dược Hồi Trần (10/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Rốt cuộc, mấy thứ này được luyện chế ra như thế nào nhỉ?"

"Hiệu quả kinh khủng cỡ này, rốt cuộc là làm thế nào mà có được?"

Dược Hồi Trần không hiểu, lầu bầu tự hỏi.

Hai vấn đề này cũng là câu hỏi lớn trong lòng những người có mặt ở đây.

"Vấn đề này e rằng chỉ có ông chủ mới biết thôi." Tam trưởng lão cười cười, bình thản nói.

"Ông chủ..." Đáy mắt Dược Hồi Trần thoáng lướt qua một tia hứng khởi hiếm hoi, "Không biết vị ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành kia rốt cuộc là nhân vật lớn cỡ nào?"

Tam trưởng lão sắp xếp lại ngôn từ một chút rồi đáp: "Là một cao nhân ẩn thế, cảnh giới tuyệt đối đã vượt qua Tôn Giả."

Theo như đánh giá của tam trưởng lão, Cây Thế Giới trong di tích thượng cổ chắc chắn đã có cảnh giới trên Tôn Giả, ông chủ lại có thể dễ dàng giải quyết nó...

Vì thế, ông ta mới đưa ra kết luận trên.

"Trời đất, trên cả Tôn Giả? Lẽ nào vị ông chủ kia đã đạt tới cảnh giới Thánh Nhân?"

"Ta nghe nói, trong di tích thượng cổ từng có một cây đại thụ hình xuất hiện, hình như cây này đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân, cuối cùng vì có ông chủ kia ra tay nên không xảy ra chuyện gì..."

"Có thủ đoạn và sự quyết đoán cỡ này, chắc chắn phải là Thánh Nhân trở lên chứ không thể yếu hơn..."

Đám trưởng lão hưng phấn bàn tán.

Thánh Nhân, đây chính là cao thủ tuyệt đỉnh chưa từng được diện kiến, cao thủ bậc này ở Thiên Lan đại lục là cực kì hiếm có.

Nay có thể tận mắt thấy Thánh Nhân hiện thân, sao bọn họ có thể không kích động cho được.

"À đúng rồi, Vệ Diệc, lại đây." Tam trưởng lão bỗng nhớ tới một điều, bèn gọi Vệ Diệc đến.

Vệ Diệc vội vàng lại gần, hỏi: "Sư phụ, người gọi con ạ?"

Những người còn lại đều tò mò nhìn hai thầy trò, không hiểu tam trưởng lão lại có chuyện gì.

Tam trưởng lão cười nói: "Toàn lực thi triển Thâm Hải Băng Viêm chưởng của ngươi đi, để cho đám già kia xem xem ngươi đã nắm giữ Thâm Hải Băng Viêm chưởng đến đâu rồi."

"Vâng thưa sư phụ." Vệ Diệc cung kính đáp.

"Ta nhớ là tiểu tử Vệ Diệc này mới thu được Thâm Hải Băng Viêm chưa được bao lâu mà nhỉ?"

"Lão Lịch, lẽ nào mới có vài ngày mà trình độ nắm giữ Thâm Hải Băng Viêm của Vệ Diệc đã tăng cao bất ngờ được hay sao?"

"Đúng vậy, đừng lãng phí thời gian của chúng ta làm gì..."

Các trưởng lão nhao nhao nói.

Tam trưởng lão lộ vẻ thần bí khó dò, tươi cười nói: "Các ngươi nhìn thì biết."

"Sư phụ, các vị tiền bối, ta bắt đầu nhé." Vệ Diệc nhìn quanh một lượt rồi nói.

Hắn ta hít sâu một hơi, ánh mắt tập trung lại.

Nháy mắt, một luồng hỏa diễm băng lam bùng phát từ trên người hắn ta.

Lập tức, nhiệt độ của khu vực quanh Vệ Diệc giảm xuống nhanh chóng, mặt đất thậm chí còn ngưng kết ra một lớp sương băng, nhưng nhiệt độ của khu vực ngoài Thâm Hải Băng Viêm chừng hơn chục cm lại không có thay đổi gì nhiều.

Các trưởng lão há hốc miệng nhìn.

Ngay cả Dược Hồi Trần cũng hơi sáng mắt lên.

"Cực kì thuần thục rồi! Ngươi đã thực sự nắm giữ Thâm Hải Băng

Viêm đến trình độ cực kì thuần thục rồi đó!" Đại trưởng lão kinh ngạc thốt lên.

"Thực ra, việc này ít nhiều là nhờ có Hỏa Linh Quyết trong cửa hàng của ông chủ thôi." Vệ Diệc giải thích.

"Hỏa Linh Quyết?" Đại trưởng lão nghi hoặc.

Những người khác cũng có cùng thắc mắc.

Vệ Diệc bèn thuật lại ngắn gọn quá trình mình thu được Hỏa Linh Quyết.

Cuối cùng, hắn ta còn tỏ vẻ tiếc nuối biểu thị, hắn ta không cách nào dạy lại cho người khác kĩ năng này được.

"Tháp Thí Luyện... Khởi Nguyên Thương Thành, trong này còn có bao nhiêu bí ẩn nữa?" Dược Hồi Trần buột miệng cảm thán một câu.

Không ai đáp lại.

Bọn họ đều đang đắm chìm trong cơn chấn động về Khởi Nguyên Thương Thành.

"Đợi thêm một thời gian nữa, chúng ta cùng nhau tới Khởi Nguyên Thương Thành tham quan chút đi." Dược Hồi Trần bỗng cười nói.

"Chưởng môn, chẳng lẽ ngài định..." Đại trưởng lão kinh ngạc hỏi.

Thực ra đại trưởng lão cũng đã âm thầm hạ quyết tâm, bất kể thế nào, ông ta cũng phải tới thành Cửu Diệu một chuyến - vì Quỳnh Tương Lộ!

Chương 409: Ngài có lệ quá đi (11/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dược Hồi Trần gật đầu, cười ha hả nói: "Ta cũng đã chôn chân trong Dược Cốc này bao năm rồi, cũng đã đến lúc ra ngoài dạo một vòng, giãn gân giãn cốt mở mang đầu óc."

Có vị trưởng lão mấp máy miệng, muốn nói gì lại thấy Dược Hồi Trần khoát tay:

"Những lão già của mấy thế lực kia mà nghe đến tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành rồi, chỉ e sẽ không ngồi yên đâu." Dược Hồi Trần nói, "Ta không thể bỏ uổng một sự kiện trọng đại như thế này chứ."

Tam trưởng lão hoàn toàn không hề bất ngờ trước quyết định của Dược Hồi Trần, ông ta chỉ cảm thán: "Ban đầu, lúc lời đồn về chuyện di tích thượng cổ mở cửa được truyền ra còn chưa tạo ảnh hưởng lớn đến Thiên Lan đại lục như vậy. Nay xem ra thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc đã trở thành điểm chú ý của toàn bộ Thiên Lan đại lục rồi."

Đại trưởng lão cười nói: "Không biết tên Cơ Vô Hối kia sẽ thế nào nhỉ, thật là làm người ta tò mò quá."

Đại trưởng lão và Cơ Vô Hối từng có chút qua lại nên mới nói như vậy.

Có điều, hắn đại trưởng lão không biết, từ rất lâu trước đây, Cơ Vô Hối đã nghĩ thông suốt rồi...

"À đúng rồi, chưởng môn, những linh dược kia nên xử lí thế nào đây?" Tam trưởng lão bỗng nhớ ra, bèn dò hỏi.

Bọn họ về trễ như vậy là vì còn phải tìm mua linh dược, việc này mất quá nhiều thời gian.

"Cứ bỏ vào kho linh dược trước đã, để tính sau." Dược Hồi Trần khoát tay, thờ ơ bảo.

Tam trưởng lão: ...

Cái thái độ này của ngài quá là có lệ rồi đó.

Biết thế ta đã không mất công đi kiếm đống linh dược này làm gì.

…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Khi Bạch lão và Cơ Vô Hối kết thúc thời gian chơi trò chơi, lại có khách hàng khác tới, đó là bộ ba Bộ Ly Ca.

"Bạch lão, bệ hạ, ông chủ, Tử Yên tỷ, chào buổi sáng." Ba người lên tiếng chào hỏi.

"Lại là ba đứa các ngươi à." Bạch lão cười nói.

"Các ngươi ngày nào cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành?" Cơ Vô Hối cũng cười hỏi.

"Đúng vậy." Bộ Ly Ca gật đầu, "Dù sao chúng ta cũng rảnh rỗi không có việc gì, ở nhà tu luyện chẳng bằng tới Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi, không chỉ thú vị mà tốc độ tăng tu vi còn nhanh hơn."

"Ừ, đúng đấy." Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân gật đầu liên tục tỏ ý tán đồng.

"Trẫm bắt đầu thèm được như các ngươi rồi đó." Cơ Vô Hối buột miệng cảm thán.

"Hả?" Bộ Ly Ca không hiểu.

"Không có gì." Cơ Vô Hối lắc đầu cười cười, nói tiếp, "Hôm nay cửa hàng ông chủ có bày bán sản phẩm mới đấy, nhất định các ngươi sẽ có hứng thú với nó. Bạch lão, đi thôi."

"Vâng, bệ hạ."

Hai người nhanh chóng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

"Sản phẩm mới à?" Ba người kia nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành, quả nhiên nhận ra điểm khác thường.

Một kệ hàng trước đó còn bỏ trống, nay đã bày đầy những món đồ trông như làm bằng ngọc lưu ly.

Ba người sáng cả mắt lên.

"Tử Yên tỷ, đây là sản phẩm mới à?" Bộ Thi Ý dò hỏi.

Yêu Tử Yên đứng sau quầy gật đầu: "Đúng rồi. Đó là điện thoại di động

Ma Huyễn, các ngươi có thể hiểu đại khái nó là một loại linh khí đặc thù."

"Linh khí đặc thù?" Mắt Bộ Ly Ca lập tức sáng rực, kéo ngay Bộ Thi Ý tới đó, "Tỷ, mau qua xem, mau qua xem đi."

"Rồi rồi, ngươi đừng có kéo tỷ được không hả?" Bộ Thi Ý bất đắc dĩ nói.

"Bộ huynh, điện thoại di động Ma Huyễn này trông có vẻ còn nhiều hàng lắm, hẳn không có hạn chế số lượng bán ra đâu, không cần vội vàng làm gì." Giang Thánh Quân cười bảo.

Tuy nói như vậy nhưng bước chân Giang Thánh Quân cũng không chịu chậm hơn Bộ Ly Ca bao nhiêu.

Ba người nhanh chóng tới trước kệ bày bán điện thoại di động Ma Huyễn.

Chương 410: Thật là kích thích (12/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Một trăm linh tinh? Rẻ vậy sao?" Đọc xong hàng chữ giới thiệu, Bộ Ly Ca buột miệng kêu lên.

"Một trăm linh tinh cũng không tính là rẻ đâu." Bộ Thi Ý lườm Bộ Ly Ca một cái, "Đừng có tưởng người tu luyện khắp thiên hạ này đều không phải lo ăn lo mặc như đệ."

Thấy Bộ Thi Ý lại chuẩn bị mở chế độ dạy bảo, Bộ Ly Ca nhanh nhẹn lái sang chủ đề khác:

"Nào nào, tỷ, chúng ta mua mỗi người một cái nào." Bộ Ly Ca nhét vào tay Bộ Thi Ý một cái điện thoại di động Ma Huyễn lấp lánh, bản thân cũng cầm một cái.

"Ông chủ có quy định, điện thoại di động Ma Huyễn thì mỗi người chỉ được mua một cái." Bộ Thi Ý bất đắc dĩ nhắc nhở.

"Đi hỏi Tử Yên tỷ xem dùng như thế nào." Giang Thánh Quân cười bảo.

Ba người tới trước quầy phục vụ.

"Tử Yên tỷ, cái điện thoại di động Ma Huyễn này sử dụng ra sao?" Bộ Thi Ý tò mò hỏi.

"Đầu tiên cần kích hoạt điện thoại di động Ma Huyễn, đây cũng là quá trình định danh cho điện thoại." Yêu Tử Yên cười nói, "Sau khi kích hoạt xong thì tiến vào màn hình chính..."

Nàng cẩn thận giảng giải từng chút cho ba vị khách, cả ba nghiêm túc lắng nghe.

"Ta cảm thấy nói giống như một thiết bị giả tưởng kiểu giản lược ấy." Bộ Ly Ca bỗng cảm thán, "Mặc dù nó không có kiểu thực tế ảo gì đó."

Suy nghĩ một chút, Giang Thánh Quân và Bộ Thi Ý cũng cảm thấy Bộ Ly Ca nói rất có lý.

"Cũng có thể nói là như vậy." Yêu Tử Yên gật gù tán đồng.

"Đúng rồi, Tử Yên tỷ, trước đó chẳng phải ngươi đã nói còn có thể tải ứng dụng gì sao?" Giang Thánh Quân hỏi.

"Đúng vậy." Yêu Tử Yên chỉ vào biểu tượng cửa hàng ứng dụng trên màn hình, "Trong này có thể tải các ứng dụng về. Hiện giờ mới chỉ có một cái, ông chủ có nói, sau này còn sẽ cho ra mắt các ứng dụng khác nữa."

Ba người mở cửa hàng ứng dụng theo hướng dẫn của Yêu Tử Yên.

Quả nhiên, bên trong chỉ thấy được mỗi biểu tượng Diễn đàn Khởi Nguyên.

"Thấy biểu tượng đó chưa? Ấn vào nó để tải xuống là xong."

Ba người ấn vào.

Sau đó, có một thông báo nhảy ra:

"Tải Diễn đàn Khởi Nguyên cần tiêu hao mười linh tinh, có tiếp tục tải xuống hay không?"

"..." x3

"Sao ta cứ cảm thấy quái quái thế nào?" Sắc mặt Bộ Thi Ý lộ vẻ quái dị.

Bộ Ly Ca suy tư một chút, chợt ngó thấy máy nước nóng trong góc phòng, bèn cười bảo: "Tỷ, tỷ không thấy nó giống như mì ăn liền à?"

"Ừ đúng." Bộ Thi Ý lập tức hiểu ra, bèn gật đầu.

Giang Thánh Quân cũng buột miệng cảm thán: "Đây chắc chắn là cung cách của ông chủ rồi..."

Xì đểu Lạc Xuyên xong, ba người bắt đầu tìm hiểu Diễn đàn Khởi Nguyên.

Lạc Xuyên đang nằm dài ngoài cửa, cũng nghe rõ những lời bàn tán của bọn họ, hắn bèn chú một dòng vào sổ ghi nợ cho mấy người này...

"Muốn sử dụng Diễn đàn Khởi Nguyên thì trước tiên phải tiến hành đăng kí tài khoản." Yêu Tử Yên hướng dẫn, "Giống như vậy nè."

Yêu Tử Yên lấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình ra, chỉ vào dòng tên bên trên đó, nói.

"Ủa? 'Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên', Tử Yên tỷ, sao tên ngươi lại thành như vậy?" Bộ Thi Ý nhìn mà buồn cười.

"Ông chủ nói rồi, đây chỉ là biệt danh, muốn lấy thế nào cũng được." Yêu Tử Yên giải thích.

"Lại còn có chuyện thú vị vậy cơ à?" Mắt Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân lập tức sáng lên.

Không cần đoán cũng biết hai người này lại muốn giở trò quậy...

"Có điều đừng nên đặt tên quá khác người, bằng không đến khi đó không ai nhận ra đâu." Yêu Tử Yên nhắc nhở một câu.

"Hề hề, Tử Yên tỷ, đương nhiên chúng ta biết mà!" Bộ Ly Ca khoát khoát tay, "Được rồi, ta lấy tên này!"

Mọi người tò mò nhìn vào màn hình điện thoại di động Ma Huyễn trong tay hắn ta.

Trên màn hình, đập vào mắt là mấy chữ "Nguyên lão Khởi Nguyên"...

Chương 411: Có muốn theo dõi ông chủ không (13/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đây là cái tên quỷ sứ gì vậy hả?" Khóe miệng Bộ Thi Ý thoáng giật nhẹ, cố nén không phỉ nhổ mấy câu cho thỏa lòng.

"Tỷ, chẳng lẽ tỷ quên ta chính là Khách Hàng Số Một đầu tiên nhất của Khởi Nguyên Thương Thành à!" Bộ Ly Ca tự hào nói.

Hơn nữa, thoạt nhìn hắn ta cực kì có chấp niệm với cái vị trí "Khách Hàng Số Một của Khởi Nguyên Thương Thành" này.

"Ta biết, nhưng ngươi cũng không thể lấy cái tên như thế chứ." Bộ Thi Ý bóp trán thở dài.

Nàng bỗng có cảm giác, đệ đệ mình hình như đang ngày càng lao xa hơn trên một con đường kì cục nào đó...

Cuối cùng, dưới sự phản đối kịch liệt của Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca đành phải đổi tên tài khoản thành "Khách Hàng Số Một Bộ Ly Ca".

Tuy đọc lên nghe vẫn khá kì cục nhưng ít ra còn tốt chán so với cái tên trước rồi.

Bộ Thi Ý nhanh nhẹn dứt khoát lấy luôn tên thật - Bộ Thi Ý.

Giang Thánh Quân chọn cái tên thoạt nhìn sẽ có cảm tưởng đây là một vị công tử văn nhã - Giang thiếu Giang Thánh Quân.

"Chậc chậc, Giang Thánh Quân, cái tên của ngươi nghe rất là chớt nhả đó nhe!" Bộ Ly Ca tấm tắc.

"Thôi im đi, tên của ta làm sao mà chớt nhả bằng ngươi được? Lại còn Khách Hàng Số Một nữa cơ đấy, ta thấy ngươi sắp hỉnh cái mũi lên trời rồi kìa." Giang Thánh Quân bĩu môi nói.

Hai người này lại bắt đầu cãi cọ ỏm tỏi như lệ thường.

"À quên, ông chủ có dùng điện thoại di động Ma Huyễn không nhỉ?" Bộ Thi Ý bỗng nhớ tới một điều, bèn tò mò hỏi.

"Có chứ." Yêu Tử Yên gật đầu.

"Ông chủ cũng chơi à? Lấy tên là gì vậy?" Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca nghe nói thế bèn ngừng cãi nhau, hỏi thăm.

"Ông Chủ Bình Thường." Yêu Tử Yên cười đáp.

Ba người: ...

Lấy lại tinh thần, Bộ Thi Ý bật cười bảo: "Tử Yên tỷ, tên của hai vị rất giống nhau đó."

Yêu Tử Yên cười cười, nói: "Diễn đàn Khởi Nguyên có chức năng theo dõi, các ngươi có muốn theo dõi ông chủ không?"

"Đương nhiên là có rồi." Bộ Thi Ý gật đầu.

"Để ta đi theo dõi ông chủ luôn."

"Ta cũng theo dõi."

Thủ tục theo dõi ông chủ nhanh chóng hoàn tất.

Bốn người cũng theo dõi lẫn nhau luôn.

"Cái chức năng theo dõi này có tác dụng gì?" Bộ Ly Ca hỏi.

"Có thể thấy được hoạt động và tình hình của người mình theo dõi." Yêu Tử Yên suy nghĩ rồi đáp.

"Hoạt động, tình hình? Đó là cái gì?" Bộ Ly Ca không hiểu.

Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân cũng nghi hoặc ra mặt.

"Ta cũng không biết nữa, nhưng trong Diễn đàn Khởi Nguyên có nói thế." Yêu Tử Yên cười bảo.

"Hẳn ông chủ sẽ giải thích cho thôi, không cần nóng ruột." Bộ Thi Ý thoải mái nói.

Lạc Xuyên đang phơi nắng thì điện thoại di động Ma Huyễn reo lên mấy lần, có thông báo mới.

"'Khách Hàng Số Một Bộ Ly Ca' đang theo dõi ngươi."

"'Bộ Thi Ý' đang theo dõi ngươi."

"'Giang thiếu Giang Thánh Quân' đang theo dõi ngươi."

Ba thông báo gần như nối gót nhau vang lên.

Lạc Xuyên không tỏ vẻ gì, nhưng tâm trạng đã vui sướng hơn nhiều...

Chiều tới.

Đám Ngụy Khinh Trúc và Chu Hổ lại tới Khởi Nguyên Thương Thành như mọi ngày, lần này có cả Trương Vũ.

Một đoàn gần chục người thong thả vào cửa hàng, làm cho Khởi Nguyên Thương Thành lập tức trở nên náo nhiệt đông vui hẳn.

"Đây là sản phẩm mới của ông chủ sao?"

"Lại có hàng mới à, tốc độ của ông chủ được ghê!"

"Trông có vẻ đẹp mắt lắm, không biết thứ này gọi là gì nhỉ?"

...

Mọi người đều lộ vẻ hưng phấn.

Yêu Tử Yên đúng lúc lên tiếng: "Đây là điện thoại di động Ma Huyễn, một loại linh khí đặc thù."

"Linh khí à? Xem ra không phải vũ khí rồi." Chu Hổ thoáng thất vọng.

"Muốn mua vũ khí thì vào không gian bán vũ khí mà tìm." Ngụy Khinh Trúc lườm hắn ta một cái.

Vẻ đẹp long lanh của điện thoại di động Ma Huyễn nhanh chóng chiếm lấy trái tim các cô gái.

Chương 412: Hướng dẫn sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn (14/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chu Hổ cười cười, không phản bác.

"Trên kệ có giới thiệu, giá cũng không đắt lắm." Yêu Tử Yên cười nói.

"Được. Tử Yên tỷ, chúng ta qua xem thử xem." Ngụy Khinh Trúc cũng cười.

Đoàn người đi tới chỗ kệ hàng điện thoại.

"Một trăm linh tinh, cái giá này chúng ta cũng mua nổi." Nhìn mấy dòng giới thiệu điện thoại di động Ma Huyễn, Chu Hổ cười ha hả nói.

"Không biết điện thoại di động Ma Huyễn này sử dụng như thế nào, để lát hỏi Tử Yên tỷ xem sao." Ngụy Khinh Trúc cầm một chiếc điện thoại lên, càng ngắm càng thấy thích.

Trả tiền xong, mọi người bèn vây quanh Yêu Tử Yên nhờ nàng dạy cách sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn.

Yêu Tử Yên cũng kiên nhẫn dạy một lượt nữa.

Lạc Xuyên nằm phơi nắng ngoài cửa, thấy thế, lòng nổi lên một suy nghĩ.

Xem ra, mình nên viết cặn kẽ phương pháp sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn treo trên vách tường thì hơn, chứ cứ để Yêu Tử Yên dạy khách hàng hết tốp này đến tốp kia như thế, mệt chết đi được.

Lát sau, điện thoại di động Ma Huyễn của hắn lại vang lên mấy đợt thông báo. Không cần nhìn Lạc Xuyên cũng biết, đám người kia lại theo dõi hắn rồi.

Lạc Xuyên bỗng có cảm giác, theo dõi hắn hình như đã thành một thủ tục cần thiết sau khi mua điện thoại di động Ma Huyễn rồi thì phải...

"Lại nói, tải Diễn đàn Khởi Nguyên xuống cũng cần tiêu linh tinh, thật đúng là làm người ta khó lòng nắm bắt được." Chu Hổ nghĩ tới điều gì, lại

cười khổ một tiếng.

"Tính cách của ông chủ thế nào, có phải ngươi không biết đâu." Lâm Uyển Sương cười cười, "Này cũng là hành vi bình thường thôi mà."

"Các ngươi nói coi, sau này liệu có còn ứng dụng mới xuất hiện trong cửa hàng ứng dụng nữa không?" Trương Vũ từ đầu tới giờ vẫn luôn trầm mặc, đột nhiên lên tiếng hỏi.

"Sau này sẽ có ứng dụng mới xuất hiện nhưng không xác định trước thời gian." Một giọng nói bình thản từ cửa vọng vào giải đáp thắc mắc này.

"Vậy thì tốt quá!" Mọi người đều vui vẻ hẳn lên.

"À mà, công dụng cụ thể của cái Diễn đàn Khởi Nguyên này rốt cuộc là gì nhỉ? Sao ta không hiểu lắm." Chu Hổ nghịch nghịch điện thoại, thắc mắc.

"Ta cũng không rõ lắm. Hay là..." Ngụy Khinh Trúc đưa mắt về phía Lạc Xuyên, "Ra hỏi ông chủ coi."

"Ừm... Hay thôi vậy." Suy nghĩ một chút, Chu Hổ từ chối đề nghị của Ngụy Khinh Trúc.

Việc ra hỏi chuyện ông chủ ấy mà, có thể không cần làm thì thôi đừng làm vẫn hơn...

Trò chuyện xong, mọi người bắt đầu chọn vị trí, tiến vào trò chơi.

Lạc Xuyên lại chìm trong suy tư, nhưng chỉ một lát sau, hắn đã đưa ra quyết định.

Thời gian vùn vụt trôi đi, chỉ chốc lát, thời gian kinh doanh hôm nay đã kết thúc.

Mặt trời ngả về Tây, những đám mây đỏ rực cuối chân trời trông như đang bốc cháy, vô cùng rực rỡ.

Lạc Xuyên đứng dậy, thu ghế lại, đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong cửa hàng đã không còn vị khách nào.

"Tử Yên, lên tầng lấy cho ta cái bảng trắng xuống đây." Lạc Xuyên sai Yêu Tử Yên đang đứng sau quầy.

Bảng trắng?

Mặc dù không hiểu Lạc Xuyên muốn làm gì nhưng ông chủ đã sai bảo

thì làm theo là được.

Yêu Tử Yên nhanh nhẹn đi lên tầng, mang một tấm bảng trắng xuống.

"Ông chủ, ngươi định làm gì thế?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Lạc Xuyên nhận tấm bảng từ tay Yêu Tử Yên, vừa viết vừa giải thích: "Phương pháp sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn."

"À." Yêu Tử Yên gật gù, lòng như có một dòng nước ấm chảy qua.

Tấm bảng nho nhỏ nhanh chóng bị viết đầy chữ.

"Bản hướng dẫn sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn:

Sau khi mua điện thoại di động Ma Huyễn, đầu tiên cần kích hoạt điện thoại...

...

Chú ý: Mỗi người chỉ có thể mua điện thoại di động Ma Huyễn một lần, chỉ được dùng một chiếc."

Chương 413: Đăng bài cái nào (15/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Viết xong, Lạc Xuyên lùi lại phía sau, đánh giá thành quả rồi âm thầm gật gù.

Ừm, không có vấn đề gì.

"Tử Yên, treo cái này lên tường đi." Lạc Xuyên nói.

"Được, thưa ông chủ." Yêu Tử Yên đáp nhanh.

Chỉ chốc lát sau, chiếc bảng nhỏ đã được treo lên tường, bên cạnh nó còn có hai bảng trắng khác, đó là bảng đề quy định của Khởi Nguyên Thương Thành và hướng dẫn sử dụng thiết bị trò chơi thực tế ảo.

Chẳng biết liệu về sau, bức tường này có bị treo đầy các loại bảng hướng dẫn sử dụng không nữa.

Yêu Tử Yên bất chợt nảy lên một suy nghĩ như thế.

Tiếp đó là thời gian chơi trò chơi của hai người.

Lạc Xuyên vẫn vào tầng thứ năm để tôi luyện kiếm pháp.

Có lẽ đã bị Lạc Xuyên ảnh hưởng tới, Yêu Tử Yên cũng đang chiến đấu trong chế độ khiêu chiến.

Đấu cùng Quỷ Diện Đằng, Yêu Tử Yên có thắng có thua, nhưng chớ quên, cảnh giới chân thực của nàng là Tôn Giả nhất phẩm, chẳng qua hiện giờ còn chưa được thích ứng lắm mà thôi.

Chuyện vượt qua tầng thứ tư chỉ là chuyện sớm muộn.

"Ông chủ, chúc ngủ ngon."

"Ừ, chúc ngủ ngon."

Gửi lời chúc ngủ ngon xong, Lạc Xuyên vào phòng mình.

Ngồi lên giường, hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Trước khi đi ngủ thì chơi di động một lát, đây là một trong những thói quen của người Hoa những năm gần đây.

Dĩ nhiên Lạc Xuyên cũng không ngoại lệ.

Mở điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên nhìn ba cái ứng dụng trên màn hình, rơi vào trầm tư.

Chơi gì giờ?

Cố nén ý tưởng lại làm quay số trúng ứng dụng lần nữa, Lạc Xuyên thở dài, quyết định, thôi thì dạo diễn đàn một vòng vậy.

Mở Diễn đàn Khởi Nguyên, Lạc Xuyên đăng một bài.

Nội dung bài đăng siêu đơn giản.

"Chúc ngủ ngon."

Gửi bài xong, Lạc Xuyên đóng điện thoại di động Ma Huyễn, nhanh chóng đi vào giấc ngủ.

Hắn không biết, động thái đăng bài của hắn đã gây ra chấn động lớn thế nào cho đám khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

"'Ông Chủ Bình Thường' mà ngươi đang theo dõi vừa đăng một bài."

Bên kia, Yêu Tử Yên đang chuẩn bị ngủ thì điện thoại di động Ma Huyễn của nàng bỗng có một thông báo.

Yêu Tử Yên nghi hoặc mở điện thoại lên, sau đó liền thấy bài đăng của Lạc Xuyên.

Nàng sửng sốt một chút, sau đó nở nụ cười.

"Thì ra là ông chủ à..."

Bấy giờ, nàng chợt phát hiện, bên dưới bài đăng có một biểu tượng hình ngón cái và một biểu tượng trông như phong thư.

"Đây là ấn thích và bình luận hả?"

Yêu Tử Yên nhớ tới những lời Lạc Xuyên từng miêu tả về chức năng của Diễn đàn Khởi Nguyên.

Suy nghĩ một chút, Yêu Tử Yên ấn vào biểu tượng hình ngón cái.

"Đã thích."

Một bong bóng tin xuất hiện rồi nhanh chóng biến mất.

Biểu tượng hình ngón cái biến thành màu đỏ, đồng thời, cái tên 'Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên' cũng xuất hiện bên dưới bài đăng.

"Đây chính là ấn thích à? Thú vị thật đó." Yêu Tử Yên bắt đầu nổi cơn hưng phấn.

Chức năng bình luận tương đối dễ hiểu hơn.

Nàng ấn vào đó, trên màn hình xuất hiện cửa sổ nhập tin.

"Ông chủ, chúc ngủ ngon."

Yêu Tử Yên nhập bình luận vào khung.

Nhìn bài đăng kia, Yêu Tử Yên cười nhẹ một tiếng, tắt điện thoại di động Ma Huyễn đi, chuẩn bị ngủ...

Trấn Nam Hầu phủ.

"Tỷ! Tỷ! Tỷ..."

Từng đợt tiếng hô từ xa lại gần.

Bộ Thi Ý lập tức đen mặt. Chốc lát sau, Bộ Ly Ca đã xuất hiện trước mặt nàng ta.

"Bộ Ly Ca, ngươi có biết giờ là giờ nào rồi không?"

Hít sâu một hơi, Bộ Thi Ý đằng đằng sát khí nhìn chằm chằm Bộ Ly Ca, dằn từng chữ một.

Chương 414: Ấn thích và bình luận (16/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hả?"

Bộ Ly Ca hơi sửng sốt một chút, sau đó mới nhận ra giờ đã là tối muộn, bèn lúng túng gãi đầu, nói: "Tỷ, ta có việc gấp mà."

"Nói đi, chuyện gì?" Bộ Thi Ý thở dài, bất đắc dĩ hỏi.

"Tỷ, ngươi xem điện thoại của ngươi đi đã." Bộ Ly Ca hưng phấn bảo.

"Điện thoại di động Ma Huyễn hả?"

Bộ Thi Ý đã bỏ điện thoại di động Ma Huyễn vào một xó xỉnh nào rồi.

Theo ý nàng, thứ này tạm thời không có lợi ích gì.

Bộ Thi Ý nghi hoặc cầm điện thoại lên, lập tức bị thông báo trên màn hình thu hút sự chú ý.

"'Ông Chủ Bình Thường' ngươi đang theo dõi vừa đăng bài mới."

"Đây là cái gì?" Bộ Thi Ý không hiểu.

"Tỷ, ngươi quên chiều nay chúng ta đã theo dõi ông chủ à?" Bộ Ly Ca cười nói.

Bộ Thi Ý lập tức sáng rực mắt lên, nhớ ra rồi.

"Vậy là ông chủ vừa đăng gì đó?" Bộ Thi Ý tò mò hỏi.

Nhấn vào thông báo kia, màn hình lập tức nhảy qua giao diện mới.

Sau đó, Bộ Thi Ý nhìn thấy bài Lạc Xuyên mới đăng, cùng với tin bên dưới, đó là do Bộ Ly Ca và Yêu Tử Yên nhắn lại.

Hai người đều ấn thích, bình luận giống y nhau.

"Ấn thích và bình luận là có ý gì?" Bộ Thi Ý lại rơi vào nghi hoặc.

"Ta cũng không hiểu á." Bộ Ly Ca gãi gãi đầu, "Ta thấy Tử Yên tỷ làm thế thì ta bắt chước thôi. Theo như ta hiểu thì hẳn là để tuyên dương người đăng bài được yêu thích đến đâu."

Suy tư một lát, Bộ Thi Ý cũng gật gù: "Nghe cũng có lý..."

Bộ Ly Ca: ...

Cái gì gọi là "cũng có lý" cơ...

Ngươi có còn là tỷ tỷ ruột của ta không đó?

"Còn gì nữa?" Thấy Bộ Ly Ca còn đứng ngây ra đó, Bộ Thi Ý lườm hắn ta một cái.

"Hả? Hết rồi." Bộ Ly Ca đáp lại theo bản năng.

"Hết chuyện rồi còn không đi đi, tính đứng gác ở chỗ ta đến bao giờ nữa?" Bộ Thi Ý lạnh nhạt hỏi.

"Khụ khụ, đi liền đây đi liền đây." Bộ Ly Ca lúng túng hắng giọng vài tiếng rồi quay lưng đi ngay, như thể nơi này là đầm rồng hang cọp.

Nhìn theo bóng dáng Bộ Ly Ca chạy như cướp đường, vẻ lạnh lùng băng giá trên mặt Bộ Thi Ý lập tức tan ra, nàng ta bật cười một tiếng.

"Tên nhóc này, vẫn y hệt ngày còn bé, chẳng thay đổi gì cả..."

Mẫu thân mất sớm, Trấn Nam Hầu lại quanh năm đóng quân ngoài biên cương, Bộ Ly Ca có thể nói là do một tay Bộ Thi Ý nuôi lớn.

Nay thấy Bộ Ly Ca đã dần trưởng thành, lòng Bộ Thi Ý cũng sinh chút vui mừng.

Sau đó, nàng lại trút hết sự chú ý vào điện thoại di động Ma Huyễn.

"Ấn thích và bình luận à? Sao có thể thiếu ta được?"

Bộ Thi Ý cười cười, nhấn vào màn hình...

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối đặt bút lông lên khe gác bút trên nghiên mực, thở ra một hơi dài.

Tấu Chương đã phê chất đầy bên cạnh tay hắn ta.

"Bệ hạ, đến lúc đi nghỉ rồi." Bạch lão ở bên cạnh nhắc nhở.

"Bao giờ trẫm mới có thể sống thoải mái như ông chủ, ngày nào cũng vô tư ung dung tự tại nhỉ?" Cơ Vô Hối buột miệng cảm thán.

Bạch lão cười cười, không đáp.

Điện thoại di động Ma Huyễn đột nhiên kêu vang nhắc có thông báo mới, khiến hai người cùng chú ý.

"'Ông Chủ Bình Thường' ngươi đang theo dõi vừa đăng bài mới."

"Đây là tên của ông chủ nhỉ?" Đọc thông báo vừa hiện trên màn hình, Cơ Vô Hối kinh ngạc nói.

"Đúng vậy, chẳng phải chúng ta đều đã theo dõi ông chủ đó sao?" Bạch lão cũng lấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình ra, nói.

"Ủa? Lại còn có cả thích và bình luận nữa. Bạch lão, ngươi nói xem liệu trẫm có nên thích và bình luận một cái không?"

"Ta nghĩ bệ hạ nói có lý đó..."

Tất cả những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã mua điện thoại di động Ma Huyễn và có theo dõi Lạc Xuyên đều nhận được thông báo về bài đăng mới của Lạc Xuyên.

Yêu Tử Yên ấn thích và bình luận đầu tiên, sau đó mọi người đều bắt chước nàng...

Chương 415: Lại quy định nữa à (17/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hôm sau.

Khi Lạc Xuyên tỉnh giấc, hoàn tất màn vệ sinh cá nhân xong, mở điện thoại di động Ma Huyễn như một thói quen cũ, lập tức ngơ người.

Dưới bài đăng tối qua của hắn đã có một chuỗi người ấn thích, đồng thời còn có một xâu bình luận xếp hàng ngay ngắn.

Nội dung các bình luận đều hết sức thống nhất: "Ông chủ, chúc ngủ ngon."

Nhìn thấy tên người bình luận đầu tiên, Lạc Xuyên thoáng bật cười.

Yêu Tử Yên?

Không ngờ nàng còn có thiên phú như vậy nữa, học được rất nhanh đó...

Cùng lúc này.

Có một nam tử dừng chân, từ xa xa nhìn lại thành Cửu Diệu.

Nam tử này khoác bộ bào đen, mái tóc đen như mực xõa tung, khuôn mặt lạnh lẽo như băng, đôi mắt đen kịt hệt hai lỗ đen vũ trụ.

Quanh người nam tử này còn có bóng hoa sen đen thấp thoáng.

"Thành Cửu Diệu..."

Thì thào một tiếng, nam tử cất bước đi về phía thành Cửu Diệu.

Quỷ dị một điều, rõ ràng nam tử kia mới chỉ nhấc chân bước một bước nhưng thân hình đã lập tức xuất hiện ở cách đó mười mấy trượng.

Chỉ chốc lát sau đã không thấy hắn ta đâu.

Loại thân pháp này có lẽ chỉ có 'Súc địa thành thốn" mới sánh ngang được.

Cửa thành Cửu Diệu.

Tuy mới sáng sớm nhưng đã có khá nhiều người qua lại nhộn nhịp.

Có người ra khỏi thành, cũng có người vào thành.

Nhưng mức độ náo nhiệt này rốt cuộc vẫn không bằng được thời gian

trước, khi mới xuất hiện tin tức về di tích thượng cổ.

Nam tử kia đang đi thẳng vào trong thành.

Lạ một điều, những người xung quanh đó lại như không thấy gì, tựa như nam tử này là một khối không khí vậy.

Nam tử kì lạ kia nhanh chóng biến mất trong dòng người vào thành Cửu Diệu...

Ăn điểm tâm xong, Lạc Xuyên lại ra cửa sưởi nắng như mọi ngày.

"Chào buổi sáng, ông chủ, hôm nay thời tiết thật đẹp nhỉ." Bộ Thi Ý cười cười chào hỏi.

Bộ Ly Ca cũng vội góp lời.

Lạc Xuyên đáp lại ngắn gọn: "Ừ, chào buổi sáng."

Bộ Ly Ca nhanh nhẹn đi thẳng vào chủ đề: "Ông chủ, bài hôm qua ngài đăng ấy, ta đã ấn thích với bình luận đó!"

Bộ Ly Ca hớn ha hớn hở khoe, chỉ thiếu điều viết thẳng lên mặt mấy chữ "mau khen ta mau khen ta".

Lạc Xuyên âm thầm lườm một cái.

Like một cái với bình luận thôi mà, có cần hưng phấn thế không?

"Ông chủ, tối qua ngài đăng bài như vậy là vì sao thế?" Bộ Thi Ý dò hỏi.

Lần này đến phiên Lạc Xuyên nghi hoặc.

Đăng cái bài chúc ngủ ngon thôi, còn cần nguyên nhân nữa hả?

Ta chỉ đăng bừa mấy chữ cho vui thôi mà...

Đương nhiên, Lạc Xuyên cũng biết, không thể trả lời tùy tiện thế được.

Nếu nói thành thật như thế, chỉ e hình tượng ông chủ nam thần của hắn sẽ bị tổn hại nghiêm trọng.

Suy nghĩ một chút, lòng hắn chợt nảy ra một đối sách.

Lạc Xuyên tỏ vẻ cực kì nghiêm túc, bảo: "Ta muốn thử xem chức năng của Diễn đàn Khởi Nguyên có chỗ nào bất thường không, liệu có thể thành công đăng bài hay không."

Hai người kia như giật mình hiểu ra, bèn không hỏi gì thêm nữa.

Nguyên nhân quan trọng nhất là, sắc mặt Lạc Xuyên trông hoàn toàn

không giống đang giả bộ...

"Ra là vậy à!" Bộ Ly Ca chợt hiểu ra, gật gù nói.

"Ông chủ, chẳng lẽ chúng ta cũng có thể đăng bài như thế à?" Bộ Thi Ý suy tư một chút, ngạc nhiên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Chức năng của Diễn đàn Khởi Nguyên là cho phép người dùng chia sẻ trạng thái của mình. Có điều phải chú ý xem bài đăng của mình có vi phạm quy định không, nếu vi phạm nghiêm trọng sẽ bị khóa tài khoản để xử lí đấy."

"Ông chủ, khóa tài khoản là thế nào?" Bộ Thi Ý không hiểu.

"Là tài khoản của ngươi không dùng được nữa." Lạc Xuyên bình thản nói.

"Nghiêm trọng vậy cơ à?" Bộ Thi Ý kinh ngạc.

Lạc Xuyên bảo: "Đương nhiên rồi, việc gì cũng phải có quy định của nó chứ."

"Lại quy định ư..." Hai tỷ đệ dở khóc dở cười.

Lạc Xuyên nói tiếp: "Hãy đọc kĩ quy định về việc đăng bài trong Diễn đàn Khởi Nguyên trước khi đăng bài nhé."

Chương 416: Nam tử áo đen thần bí (18/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian hờ hững trôi mau.

Chẳng mấy chốc đã tới giữa trưa.

Trong thời gian này, Ngụy Khinh Trúc và bọn Chu Hổ cũng đã tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Bọn họ tỏ ra cực kì hứng thú với những tấm bảng nhỏ kín chữ treo trên vách tường cùng với việc đăng bài trong Diễn đàn Khởi Nguyên.

Có điều, Lạc Xuyên mở Diễn đàn Khởi Nguyên ra xem, vẫn thấy không có ai đăng thêm bài.

Hắn đoán rằng, mấy người này hẳn còn đang làm quen với những quy định về việc đăng bài...

"Ông chủ, trưa nay ăn gì?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi nói đại mấy món.

Tuy "bữa nay ăn gì" luôn là một vấn đề cực kì phản cảm mà mọi người đều phải tự mình đối mặt hàng ngày nhưng Lạc Xuyên lại không cho là vậy, khi mà cơm đủ ngon thì lựa món ăn lại là một niềm vui trong ngày.

Không bao lâu sau, một mùi hương mê người lan tỏa khắp Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên vui vẻ thoải mái hưởng thụ bữa trưa của mình.

Cộp cộp cộp...

Một loạt tiếng bước chân từ xa truyền đến, nghe rất có quy luật.

Một nam tử bọc mình trong chiếc áo bào đen từ ngoài hẻm đi vào, khuôn mặt lạnh lùng, không nhìn ra bất cứ tình cảm gì.

Hắn ta nhanh chóng đi tới trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Khi nhìn thấy bảng hiệu "Khởi Nguyên Thương Thành", chân hắn ta thoáng khựng lại một giây rồi mới bước vào trong cửa hàng.

Nam tử nhìn quanh cửa hàng một lượt, ánh mắt hờ hững chợt xuất hiện một chút dao động.

Hắn ta hỉnh mũi hít hà mấy hơn, sau đó thấy được Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đang dùng bữa trưa.

Vẻ mặt hờ hững của hắn ta như nứt toạc ra, xuất hiện sự kinh ngạc khó hiểu.

Hắn ta vừa thấy gì?

Linh thực quý hiếm cỡ đó lại bị lấy ra làm thức ăn?

Đây là loại hành vi lãng phí cỡ nào?

Nam tử hít sâu một hơi, cố gắng đè cơn sóng trong lòng xuống.

Sau đó, hắn ta bắt đầu thấy hối hận. Mùi hương này thật sự quá hấp dẫn.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên nhìn thấy nam tử áo đen vào cửa hàng, bèn thoáng liếc nhìn nhau một cái.

"Ông chủ, người này ngươi có quen không?"

"Không quen."

"Vậy hẳn là khách mới, chắc từ xứ khác nghe tin nên tới đây."

"Ừ, nhưng giờ không phải giờ làm buôn bán, không cần quan tâm hắn, cứ ăn cơm đi đã."

"Được, ông chủ."

Trên đây là nội dung đoạn trao đổi qua ánh mắt của hai người.

Nam tử kia cứ đứng đó, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cứ tiếp tục ăn trưa.

Nhưng nếu đây đã là một cửa hàng thì ai tới cũng là khách hàng cả, nam tử hiển nhiên cũng hiểu được điều này. Hắn ta bắt đầu đi dạo quanh Khởi Nguyên Thương Thành một vòng.

Thứ đầu tiên hắn ta thấy, chính là Cây Thế Giới được trưng bày cạnh quầy, đáy mắt hắn ta lại thoáng xao động, bởi vì hắn ta cũng nhận ra cây này.

Sau đó, hắn liếc nhìn quả cầu Thâm Uyên bên cạnh Cây Thế Giới, xao động nơi đáy mắt càng thêm mạnh.

Tiếp theo, hắn ta lướt qua các kệ hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, rồi cảm thấy thế giới quan của mình vừa bị đập vụn xây dựng lại.

Những sản phẩm đỉnh cấp như vậy lại bị bán với những cái giá bèo nhèo thế kia, ông chủ nơi này nghĩ gì vậy chứ?

Sau đó, nam tử thận trọng đọc kĩ những bảng chữ treo trên tường, tìm hiểu tin tức trong Khởi Nguyên Thương Thành này.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên nhanh chóng ăn xong bữa trưa.

"Các sản phẩm, mỗi loại một cái." Nam tử đi tới trước quầy, nói một cách ngắn gọn.

Yêu Tử Yên đã lên tầng rửa bát đũa và dọn dẹp, cho nên người trực quầy đổi thành Lạc Xuyên.

"Hiện tại Quỳnh Tương Lộ không có hàng." Lạc Xuyên nói

"Các loại có hàng, mỗi loại một cái." Nam tử lại bình thản nói, tâm tình hoàn toàn không thay đổi.

"Được." Lạc Xuyên gật đầu, thu linh tinh.

Hiện giờ Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có một vị khách, cho nên Lạc Xuyên dồn hết sự chú ý của mình lên vị khách này.

Chương 417: Người của núi Tu Di (19/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Điện thoại di động Ma Huyễn là sản phẩm nam tử chọn dùng đầu tiên.

Khi thấy những hình ảnh lung linh xuất hiện trên màn hình, sắc mặt hắn ta vẫn không có gì thay đổi, như thể trên thế giới chẳng có mấy thứ có thể khiến tâm tình của hắn ta dao động.

Ừm, mới nãy không tính...

Các sản phẩm khác, nam tử dường như không có ý định thử dùng ngay mà thu luôn vào trong nhẫn không gian.

"Mì ăn liền chỉ dùng nước nóng trong cửa hàng mới có hiệu quả." Lạc Xuyên nhắc nhở một câu.

Nam tử gật đầu với Lạc Xuyên coi như cảm ơn, sau đó đi tới chỗ máy nước nóng, hứng đủ nước, đợi một lát rồi bắt đầu ăn mì, hắn ta hoàn toàn không hề ngạc nhiên vì thứ nước mình đang dùng là nước suối sinh cơ.

Sau đó, hắn ta đi tới khu vực đặt thiết bị trò chơi thực tế ảo, tìm một chỗ trong góc, ngồi xuống, đội mũ chơi game lên, chìm vào thế giới của trò chơi thực tế ảo.

Lạc Xuyên không để ý đến hắn ta nữa, bởi vì cảm thấy thực sự rất nhàm chán.

Rõ ràng người này lần đầu tới đâu nhưng lại bình thản và quen thuộc như thể khách cũ của cửa hàng vậy.

Đương nhiên, lúc trước Lạc Xuyên quan tâm tới vị khách này một phần là vì thực lực của người này đã đạt tới Tôn Giả cửu phẩm.

Cảnh giới này, ở Thiên Lan đại lục đã có thể coi là hàng hiếm rồi.

Tôn Giả cửu phẩm, khi Thánh Nhân không xuất thế thì chính là vô địch!

Người tu luyện ở cảnh giới này lại ghé Khởi Nguyên Thương Thành mua hàng, thành thật mà nói, Lạc Xuyên cũng hơi kinh ngạc.

Nhưng hắn cũng chỉ kinh ngạc chút xíu mà thôi.

Bởi vì Cây Thế Giới - cấp bậc Thánh Nhân của thế giới này đang ngồi làm cảnh trên quầy, ngay cạnh hắn đây...

Mặt khác, Lạc Xuyên còn cảm nhận được một khí tức quen thuộc từ trên người nam tử này - khí tức của Phật môn.

Lạc Xuyên đã từng giao đấu với hòa thượng của núi Tu Di hai lần, dĩ nhiên sẽ không nhận nhầm.

Có điều, vị nam tử áo đen này cũng có chút đặc biệt, không hoàn toàn giống như một người trong Phật môn.

Hơn nữa, hắn ta cũng không hề có ý định tấn công Lạc Xuyên hay gây sự trong Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên Lạc Xuyên cũng không ra tay đối phó hắn ta.

Thực ra, theo ý của Lạc Xuyên, mọi người cùng hòa thuận vui vẻ sống chung không tốt sao?

Vì sao cứ phải đi khắp nơi gây sự làm gì?

Hòa thượng của núi Tu Di hẳn nên học tập vị này đi...

Ba tiếng đồng hồ kết thúc.

Nam tử gỡ mũ chơi game xuống, thở hắt ra một hơi.

"Cảm tạ."

Nam tử trịnh trọng nói lời cảm ơn với Lạc Xuyên.

"Người tới đây đều là khách của Khởi Nguyên Thương Thành, không cần cảm ơn." Lạc Xuyên bình thản nói.

Nam tử sửng sốt, sau đó gật đầu, trịnh trọng nói: "Xin được thụ giáo."

Nói xong, hắn ta nhấc chân rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành không hề do dự một giây.

Lạc Xuyên nhìn theo bóng hắn ta rời khỏi hẻm nhỏ, sau đó mới dời mắt đi.

"Ông chủ, người này chẳng lẽ có chỗ nào không bình thường sao?" Yêu Tử Yên lộ vẻ thắc mắc.

"Lúc trước ngươi có chú ý tới tu vi của người này không?" Lạc Xuyên hỏi ngược lại.

"Tu vi?" Yêu Tử Yên sửng sốt, cau mày suy tư.

Bấy giờ nàng mới phát hiện, mình đã quên mất chuyện này.

Lúc ấy nàng cho rằng tên nam tử kia chỉ là một người rất bình thường, không cần để tâm làm gì.

Thậm chí Yêu Tử Yên cũng không biết vì sao mình lại có suy nghĩ như vậy.

"Tôn Giả cửu phẩm, ngươi không nhận ra được cũng là bình thường." Lạc Xuyên nói.

Hắn nói bình thản như thể Tôn Giả cửu phẩm với Cảm Linh, Tạo Hóa chẳng chênh lệch bao nhiêu.

Hình như đúng là vậy thật...

Yêu Tử Yên kinh ngạc tròn mắt nhìn.

Nam tử kia, là một người tu luyện tuyệt đỉnh đạt tới Tôn Giả cửu phẩm?

Thật là không thể tin nổi.

"Mặt khác, ta nghĩ hẳn là hắn ta có mối quan hệ nào đó với núi Tu Di, một mối quan hệ cực kì chặt chẽ." Lạc Xuyên nói tiếp.

Chương 418: Một ngày không yên bình của thành Cửu Diệu (20/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Núi Tu Di, lại cái đám người này à!" Yêu Tử Yên nhướng mày.

Nàng vô cùng chán ghét đám hòa thượng của núi Tu Di.

Đánh một đám lại có một đám mò tới, hơn nữa còn là cái loại nói chuyện hết sức cùn.

"Người này có chỗ khác biệt, cứ quan sát trước rồi hẵng nói sau." Lạc Xuyên khẽ mỉm cười, nói.

"Biết rồi, ông chủ."

...

Nam tử áo đen kia chính là Vô Thiên Phật Tổ.

Vô Thiên rời khỏi núi Tu Di liền tới thẳng thành Cửu Diệu.

Sáng nay hắn ta vừa tới thành Cửu Diệu, cảm nhận đường đi của Bạch lão, hắn ta mới nhanh chóng tìm được vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành.

Theo suy luận của Vô Thiên, Bạch lão cũng coi như cao thủ số một số hai của thành Cửu Diệu này rồi, không thể vô duyên vô cớ liên tục tới một hẻm nhỏ này, đúng không?

Khi đã xác định được vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành, Vô Thiên không có ý định lập tức ra tay với nơi này theo lệnh của Phật Chủ.

Hắn ta có suy tính riêng của mình.

Vô Thiên lựa chọn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành này, xem xem rốt cuộc nó có thực sự thần kỳ như lời đồn không.

Sự thực không hề làm hắn ta thất vọng.

Những sản phẩm có thể nói chẳng khác nào thần vật được bày bán với giá rẻ, còn một vị ông chủ không nhìn ra cảnh giới cũng khiến tâm tình luôn bình lặng hờ hững của hắn ta thoáng xao động.

Khi nhìn đến Cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân kia, lòng hắn ta dậy sóng.

Sau đó, Vô Thiên đi tới Túy Nguyệt Hiên.

"Cho ta một gian phòng." Vô Thiên bình thản nói.

"Được ạ, mời quý khách đi theo ta." Một tên tiểu nhị ân cần tiến đến, khom người cười nói.

Mặc dù tiểu nhị không nhìn ra tu vi của Vô Thiên nhưng khí tức đặc biệt tản ra từ trên người hắn ta cũng khiến kẻ khác không sao bỏ qua được.

"Ừm." Vô Thiên gật đầu, đi theo tiểu nhị vào một gian phòng.

Đợi tiểu nhị ra ngoài, Vô Thiên bèn sờ tay lên nhẫn không gian, một chai nước khoáng xuất hiện trong tay hắn ta.

"Nước khoáng có thể tăng cao tư chất à? Không biết có tác dụng gì với ta chăng?" Vô Thiên lẩm bẩm nói khẽ.

Hắn không do dự, vặn nắp bình, dốc hết chai nước vào miệng.

Sau đó, Vô Thiên hơi nhíu mày, hắn ta không nếm ra bất cứ mùi vị gì trong thứ nước này, cảm giác đó chỉ là một chai nước bình thường mà thôi.

"Chẳng lẽ là lừa đảo thật sao?" Vô Thiên lầu bầu nghi hoặc.

Ngay sau đó, hắn ta bỗng trợn to mắt lên, bởi vì hắn ta vừa cảm nhận được một sự biến hóa lạ lùng đang phát sinh bên trong cơ thể mình.

Trong thành Cửu Diệu bỗng có một khí tức cực kì khủng bố xuất hiện.

Khí tức này mang theo một uy lực như sắp hủy diệt cả đất trời.

Tất cả mọi người tu luyện trong thành Cửu Diệu đều chấn động, như thể thấy được tận thế đang kéo đến.

Khí tức khủng bố kia chỉ xuất hiện một chớp mắt rồi lại biến mất không thấy, mọi thứ trở lại bình thường như thể cảm giác khủng hoảng kia chỉ là ảo giác nhất thời.

Mọi người quay sang ngó nhau, không hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

"Các ngươi có cảm nhận thấy khí tức vừa rồi không?" Có người nơm nớp lo sợ dò hỏi người bên cạnh.

"Đương nhiên rồi! Nó làm ta cảm thấy mình chỉ là một con kiến hôi,

thật sự chỉ có thể nằm bẹp mặc nó tung hoành, không dám nổi lên chút ý tưởng chống cự nào."

"Không biết vị tiền bối nào vừa để lộ khí tức như thế, cảnh giới hẳn cũng phải từ Vấn Đạo trở lên nhỉ?"

"Thiên Tinh Đại Đế là Vấn Đạo viên mãn, nhưng không thể gây ra chuyện như vậy. Cho nên, vị tiền bối vừa tiết ra khí tức này, chắc chắn đã vượt trên Vấn Đạo."

"Chẳng lẽ là Tôn Giả?"

"Đương nhiên, hơn nữa còn phải là Tôn Giả có thâm niên ấy chứ..."

m thanh nghị luận xôn xao khắp chốn.

"Chút chuyện vặt mà thôi, xem ra các ngươi mới tới thành Cửu Diệu này thôi nhỉ."

Nghe thấy mấy người kia bàn tán hăng say như vậy, một nam tử trung niên lắc đầu, buột miệng cảm thán một câu.

Chương 419: Những ngày la cà ở Khởi Nguyên Thương Thành của Vô Thiên (21/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lão ca, vì sao lại nói vậy?"

Có người muốn phản bác, nhưng cảm nhận được cảnh giới của vị nam tử trung niên kia, lập tức cười xòa nịnh nọt.

Nam tử trung niên thoạt nhìn xấu xí đau mắt kia chính là một người tu luyện có cảnh giới Thần Hồn.

Thực lực cỡ này đối với đám người nọ đúng là không thể chọc vào.

"Ha h, các ngươi muốn biết sao? Nào nào, lại đây ta nói cho các ngươi một chút..." Nam tử trung niên cũng là loại người thích buôn chuyện, tính tình cởi mở, không quá để ý những chuyện trước đó.

Sau đấy, bằng vào tài nói của mình, nam tử trung niên đã thuật lại một cách sinh động về những chuyện xảy ra gần đây ở thành Cửu Diệu cho đám người mới tới này.

Người nghe đã hoàn toàn chìm trong câu chuyện của ông ta.

Bấy giờ, bọn họ mới hiểu, thì ra, thành Cửu Diệu này chính là một chốn ngọa hổ tàng long.

...

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối đang phê tấu chương, chợt cảm nhận được một khí tức cực đáng sợ xuất hiện trong chốc lát, bút lông trong tay hơi run lên, vẽ ra một vết mực dài trên giấy.

Nhưng Cơ Vô Hối không quá để ý chuyện này, hắn ta nhìn về phía Phượng Tiên Lâu, đáy mắt khó nén chấn động.

"Khí tức này, chắc chắn phải là hàng Tôn Giả! Hơn nữa, đây còn là một Tôn Giả có phẩm cấp không thấp!"

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Hắn ta vốn là Thiên Tinh Đại Đế, có thêm trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu hỗ trợ, sức chiến đấu vốn đã vượt trên Vấn Đạo viên mãn rất nhiều.

Cũng bởi thế, hắn ta mới càng cảm nhận được nhiều tin tức trong khí tức khủng bố kia.

"Không biết có phải lại một cường giả vì Khởi Nguyên Thương Thành mà đến hay chăng?" Bạch lão đứng bên thở dài một tiếng.

"Hi vọng là như vậy." Cơ Vô Hối cũng thở ra một hơi dài, giọng hết sức bất đắc dĩ, "Ông chủ sẽ không để mấy người này làm xằng làm bậy ở đây đâu."

...

"Tư chất của ta thực sự tăng lên rồi!"

Vô Thiên cảm nhận thân thể của mình một lượt, kinh ngạc kêu lên.

Khí tức khủng bố mới tiết ra trước đó chính là của hắn ta.

Vì tư chất đột ngột tăng cao, tâm tình hắn ta kích động quá, khí tức che đậy không cẩn thận, làm tiết ra ngoài một ít.

Nhưng chỉ mới một chút khí tức đã có uy năng khủng bố như vậy, có thể đoán được sức chiến đấu của Vô Thiên sẽ khủng khiếp cỡ nào.

Mặt khác, cần nhớ rằng Vô Thiên chính là Tôn Giả cửu phẩm.

Đã tới loại cảnh giới này, muốn tăng thực lực lên nữa, quả thực là một việc vô cùng khó khăn.

Nhưng Vô Thiên vừa uống xong nước khoáng thì cảm nhận được, lúc này không chỉ tư chất tăng lên mà cả cảnh giới cũng tiến lên phía trước một chút.

"Khởi Nguyên Thương Thành quả không hổ cái tên Khởi Nguyên..."

Mấy ngày sau đó, Vô Thiên đều đặn tới Khởi Nguyên Thương Thành mua đồ, chơi trò chơi.

Sau ba giờ hăng say chơi trò chơi, hắn ta sẽ lặng lẽ rời khỏi đó.

Ban đầu, Yêu Tử Yên vẫn khá khẩn trương mỗi lần Vô Thiên xuất hiện, nhưng sau này, nàng cũng từ từ quen dần.

Bởi vì Vô Thiên tới Khởi Nguyên Thương Thành, ngoài chơi trò chơi và mua đồ, hoàn toàn có có ý định làm gì cả.

Thậm chí hắn ta còn lười nói chuyện với người khác luôn, thật chẳng khác nào một người vô hình.

Đám Bộ Ly Ca, Ngụy Khinh Trúc đều là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, tất nhiên cũng gặp được Vô Thiên.

Bọn họ đều hết sức tò mò với vị nam tử áo đen này. Nhưng tò mò đến mấy cũng không ai đoán được thân phận thực sự của hắn ta...

Mấy hôm sau.

Vào một buổi chiều, khi mặt trời đã ngả về tây, thời gian chơi trò chơi của Vô Thiên kết thúc, hắn ta gỡ mũ chơi game xuống, đi về phía Lạc Xuyên đang nằm dài ngoài ghế.

Hiện giờ, trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có mình hắn ta là khách quen.

Yêu Tử Yên thấy thế, con ngươi tức thì co rụt lại.

Lẽ nào, sau bao ngày chơi bời, nam tử này cũng đã chán, rốt cuộc quyết định ra tay?

Lạc Xuyên lại khoát tay, ra hiệu cho Yêu Tử Yên không cần để ý.

Chương 420: Xin hỏi ông chủ, thế nào là Phật (22/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, có thể hỏi ngươi vài vấn đề không?"

Vô Thiên trầm ngâm một chút rồi cất tiếng hỏi.

Lạc Xuyên vẫn chưa đồng ý ngay mà bình thản hỏi lại: "Vấn đề gì?"

"Xin hỏi ông chủ, thế nào là Phật?" Vô Thiên nghiêm túc hỏi.

Thế nào là... Phật ư?

Lạc Xuyên nghe được câu hỏi, lập tức sửng sốt.

Người này, chẳng phải là người trong Phật môn đó sao?

Sao lại đi hỏi một kẻ không tin Phật như ta một vấn đề như vậy?

Trong lúc Lạc Xuyên trầm mặc, Vô Thiên vẫn chăm chú quan sát chặt chẽ sắc mặt của Lạc Xuyên, như muốn tìm ra điều gì từ nét mặt hắn.

Nhưng Lạc Xuyên trước sau vẫn không hề thay đổi sắc mặt, chưa hề tiết lộ bất cứ xúc cảm nào.

Chốc lát sau, Lạc Xuyên đã nghĩ tới một đáp án.

Hoa Hạ trên địa cầu là một vùng thánh địa của văn học mạng.

Lạc Xuyên là thanh niên tiêu biểu của nơi này, đương nhiên cũng từng được văn học mạng hun đúc ít nhiều.

Thoáng hồi tưởng một chút, Lạc Xuyên sắp xếp lại đáp án trong lòng rồi mới bình thản nói: "Ngươi là Phật, ta là Phật, nàng là Phật. Chúng sinh trong thiên hạ, đều là Phật."

Tuy giọng nói của hắn hết sức bình thản nhưng những lời này rơi vào tai Vô Thiên lại chẳng khác nào sấm sét giữa trời quang.

"Chúng sinh... đều là Phật..."

Vô Thiên lẩm bẩm nhắc lại, vẻ mặt mờ mịt hoang mang, như đang suy tư điều gì.

Chốc lát sau, vẻ mờ mịt biến mất, ánh mắt hắn ta cũng trở nên sáng trong và kiên định, như thể đã đưa ra quyết tâm nào đó.

Vô Thiên đang chuẩn bị nói lời cảm tạ, Lạc Xuyên đã cắt ngang. Hắn khoát tay, nói thẳng: "Ngươi đã hỏi ta một vấn đề, vậy thì để ta hỏi lại ngươi một vấn đề đi."

"Mời ông chủ nói." Vô Thiên bảo.

"Theo ý ngươi, cái gì là... Phật?" Lạc Xuyên hơi nhổm người dậy, nhìn thẳng vào mắt Vô Thiên.

Tuy vừa rồi Vô Thiên đã hỏi một vấn đề tương tự như vậy, nhưng nay bị hỏi lại, hắn ta vẫn rơi vào trầm tư.

Yêu Tử Yên đứng sau quầy nghe thấy đoạn đối thoại của hai người, cảm thấy đầu choáng mắt hoa.

Cái gì là Phật?

Đây là loại vấn đề quỷ quái gì vậy?

Phật là Phật, chẳng lẽ còn có thể là thứ gì khác sao?

Tuy trong lòng âm thầm chửi như vậy nhưng tất nhiên Yêu Tử Yên sẽ không nói ra.

Nàng vẫn luôn chú ý hai người, muốn xem xem Vô Thiên sẽ đáp lại ra sao.

"Phật môn là Phật môn, Phật hiệu là Phật hiệu, hai cái này hoàn toàn không giống nhau."

Thấy Vô Thiên do dự, Lạc Xuyên lại cất giọng nói.

Chừng hơn chục giây sau, Vô Thiên hít sâu một hơi, hẳn trong lòng đã có đáp án.

"Ta, tức là Phật." Vô Thiên dằn từng chữ thốt lên.

Đáp án này có thể nói là cuồng vọng gấp vô số lần so với những điều Lạc Xuyên mới nói trước đó.

Nhưng hiển nhiên, Vô Thiên có vốn liếng để mà cuồng vọng như thế.

Thế nhân đều biết núi Tu Di có Vô Thiên Phật Tổ.

Nhưng hầu như không ai biết, lý niệm của Vô Thiên và Phật Chủ hoàn toàn bất đồng, bảo là khác một trời một vực cũng không quá.

Song, vì vài nguyên nhân nào đó, Vô Thiên vẫn tự nhận thân phận Phật

Tổ này.

Nhưng hiện tại, sau cuộc trò chuyện ngắn ngủi với Lạc Xuyên, thứ đã bị đè nén bao lâu trong lòng Vô Thiên dường như đã được giải phóng ra ngoài.

"Cảm tạ ông chủ đã giải thích nghi hoặc trong lòng." Vô Thiên trịnh trọng nói lời cảm ơn.

"Ừm." Lạc Xuyên vẫn thong dong như cũ, thản nhiên đáp một tiếng.

"Ngươi tên là gì?" Lạc Xuyên chợt nghĩ tới điều gì, bèn lên tiếng hỏi.

"Bản tọa, là Vô Thiên." Vô Thiên chắp tay chữ thập, đáp.

Vô Thiên?

Lạc Xuyên sửng sốt.

Tên này không quá xa lạ với hắn, thậm chí có thể nói là khá quen thuộc.

Trong một bộ phim truyền hình hắn từng xem, cũng có một nhân vật tên Vô Thiên.

Lạc Xuyên có ấn tượng cực kì sâu sắc với bộ phim truyền hình này, bởi vì nó có thể coi là tiên phong trong giới quỷ súc...

Chương 421: Ta và ngươi có duyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đương nhiên, thứ khắc sâu nhất trong kí ức của Lạc Xuyên chính là nội dung bộ phim đó.

Trong phim, Phật Tổ mượn tay Vô Thiên, dọn dẹp sạch sẽ Phật môn, sau đó chuyển thế xuống nhân gian, sống phong lưu hết sức.

Vô Thiên sống quang minh lỗi lạc không chỉ với cấp dưới mà cả với kẻ địch cũng vậy, nhưng cuối cùng vẫn không thể thoát khỏi mưu tính của Phật Tổ, thật là đáng tiếc cũng thật đáng thương.

Tuy biết Vô Thiên này không phải Vô Thiên đó nhưng Lạc Xuyên vẫn loáng thoáng thấy được đôi phần quen thuộc đâu đây.

Đó chính là mong muốn theo đuổi lý tưởng cá nhân!

"Mong ngươi có thể được như nguyện." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ, vì sao lại nói vậy?" Vô Thiên không hiểu.

Lạc Xuyên lắc đầu, không giải thích gì thêm, lại suy nghĩ một chút rồi lấy ra một mảnh lá của Cây Thế Giới đưa cho Vô Thiên.

"Phật môn thường nói, Phật độ người có duyên. Ta cùng ngươi có duyên, vậy tặng lại vật này cho ngươi." Lạc Xuyên bình thản nói.

Vô Thiên chìa tay tiếp nhận theo bản năng, song vừa thấy rõ thứ Lạc Xuyên đưa cho mình, sắc mặt hắn ta thoáng thay đổi.

"Cảm tạ ông chủ." Vô Thiên hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Lạc Xuyên không đáp lại, chỉ đứng dậy đi vào trong cửa hàng.

Vô Thiên thận trọng cầm mảnh lá của Cây Thế Giới, rời khỏi hẻm nhỏ.

"Ông chủ, ngươi vừa cho hắn ta thứ gì vậy?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

"Lá Cây Thế Giới." Lạc Xuyên đáp.

Bỗng Lạc Xuyên nhớ ra, mình còn chưa tặng Yêu Tử Yên lá nào, Yêu Tử Yên là nhân viên cửa hàng mình, thứ tốt sao lại không có được.

Lạc Xuyên vung tay chộp và trong hư không một cái, một xấp dầy lá

Cây Thế Giới xanh biếc xuất hiện, hắn nhét cả cho Yêu Tử Yên.

"Hả? Ông chủ, sao tự dưng cho ta nhiều như vậy làm gì?" Yêu Tử Yên luống cuống đón lấy.

"Cũng có phải thứ gì quý giá lắm đâu, lấy cả đi." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Vừa dứt lời, Cây Thế Giới đã lập tức rung lên lao xao, như thể đang phản đối.

Tiếc rằng, phản đối vô hiệu.

Không ai thèm để ý đến nó lấy một cái...

"Vô Thiên? Cái tên này nghe quen tai quá..." Thu xấp lá Cây Thế Giới vào, Yêu Tử Yên nhíu mày suy tư.

Lạc Xuyên chỉ đứng cạnh lẳng lặng nhìn Yêu Tử Yên trầm tư, không làm phiền nàng.

"Ta nhớ ra rồi."

Yêu Tử Yên nhanh chóng nhận ra.

Cũng lúc này, nàng chợt chú ý tới, nãy giờ Lạc Xuyên vẫn luôn nhìn mình, bèn nghi hoặc hỏi: "Ông chủ, có chuyện gì vậy?"

Lạc Xuyên lấy lại tinh thần, hắng giọng một cái: "Khụ, không có việc gì, nói nghe coi."

Nói là nói thế nhưng trong lòng Lạc Xuyên đang ảo não muốn chết.

Vừa rồi lại tự dưng ngây ra nhìn người ta, thật là thất sách.

Mặc dù vẫn rất nghi hoặc nhưng Yêu Tử Yên không quá để ý, hưng phấn nói: "Ông chủ, ngươi cũng biết đến núi Tu Di chứ?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Núi Tu Di, thánh địa của Phật môn ở Thiên Lan đại lục, hai gã hòa thượng trước đây chính là người của núi Tu Di."

"Đúng vậy đấy." Yêu Tử Yên tiếp lời, "Trong núi Tu Di, dưới Phật Chủ chính là Tứ Đại Phật Tổ. Vô Thiên là người đứng đầu trong Tứ Đại Phật Tổ, thực lực không kém Phật Chủ là bao.

Ta từng nghe nói, ngày xưa Vô Thiên từng cạnh tranh chức vị Phật Chủ với vị Phật Chủ bây giờ, nhưng lại thất bại.

Từ sau khi thất bại, Vô Thiên Phật Tổ chưa từng xuất thế. Mà nay hắn ta lại tới Khởi Nguyên Thương Thành chúng ta, còn hỏi ông chủ những vấn đề như vậy, xem ra hắn đang chuẩn bị làm gì đó rồi."

Yêu Tử Yên hưng phấn vô cùng.

Vô Thiên Phật Tổ, ở Thiên Lan đại lục này chắc chắn có thể xếp vào hàng ngũ đứng đầu.

Hơn nữa, hắn ta còn có thân phận người trong Phật môn, lại còn có mâu thuẫn với Phật Chủ hiện tại...

Xét theo tất cả các vấn đề, có thể đoán được, núi Tu Di sắp tới sẽ không được yên bình.

Yêu Tử Yên lại hết sức căm ghét đám hòa thượng của núi Tu Di đó, cho nên mới hưng phấn đến thế.

Chương 422: Ký chủ, ngươi tưởng tượng hơi nhiều (24/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe Yêu Tử Yên phân tích, Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc. Những chuyện Vô Thiên từng trải qua quả thật có nhiều điểm tương tự như nhân vật trong bộ phim truyền hình kia.

"Hệ thống, chẳng lẽ Thiên Lan đại lục này thực chất là một thế giới của Tây Du?" Lạc Xuyên bắt đầu phát huy trí tưởng tượng của mình.

Hệ thống: ...

Ngay sau đó, trong đầu Lạc Xuyên vang lên một giọng nói đầy bất đắc dĩ: "Ký chủ, ngươi tưởng tượng hơi nhiều rồi."

Thành thật mà nói, nghe hệ thống trả lời như thế, Lạc Xuyên có đôi chút thất vọng.

Hẳn trong lòng mỗi một người Hoa đều có một tình cảm khó nói với thế giới Tây Du.

Nhưng đó cũng chỉ là chút thất vọng thoáng qua, sau đó Lạc Xuyên đã nhanh chóng điều chỉnh lại tâm trạng mình.

Thiên Lan đại lục chính là một thế giới càng thêm đẹp đẽ đặc sắc đó...

"Vô Thiên làm gì là chuyện của hắn, ta ấy mà, chỉ là một vị ông chủ bình bình thường thường thôi..." Lạc Xuyên lắc đầu, thản nhiên nói.

Sau đó, hắn chậm rãi chọn một bộ thiết bị chơi trò chơi, chuẩn bị bắt đầu khoảng thời gian rèn luyện trong thế giới ảo của ngày hôm nay.

"Ta biết ngay ông chủ sẽ nói thế mà." Thấy Lạc Xuyên đã tiến vào thế giới ảo, Yêu Tử Yên mới bĩu môi nói một câu.

Chợt ngay sau đó, nàng bỗng nhớ tới điều gì đó: "Vừa rồi ông chủ cứ nhìn mình chằm chằm, lẽ nào..."

Má nàng thoáng hiện một vạt ửng đỏ, len lén đưa mắt nhìn về phía Lạc Xuyên, thấy hắn vẫn đang đắm chìm trong trò chơi thì mới nhẹ nhàng thở

phào một hơi.

Yêu Tử Yên cũng đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, ngồi xuống một máy, bắt đầu rèn luyện chiến đấu trong Tháp Thí Luyện.

Lại một buổi tối lặng lẽ trôi qua.

Sáng hôm sau.

"Ông chủ ông chủ, chào buổi sáng nha."

Như mọi ngày, vừa mở cửa được một lát, bên ngoài đã vang lên tiếng chào hỏi hăng hái và phấn chấn của Bộ Ly Ca.

Đi cạnh hắn ta là Bộ Thi Ý yêu kiều duyên dáng.

"Chào buổi sáng, ông chủ." Bộ Thi Ý cũng ân cần chào hỏi.

"Ừ, chào buổi sáng." Lạc Xuyên bình thản đáp lại một câu.

Tính về tuổi tác thì Lạc Xuyên không lớn hơn hai chị em nhà này bao nhiêu, nhưng vẫn có thể dễ dàng nhìn ra hai bên mang theo các loại khí tức hoàn toàn khác biệt.

Một bên tinh thần phấn chấn, một bên thanh thản nhàn nhã...

"Vị đại thúc kia không tới nữa à?" Bộ Ly Ca ngó quanh Khởi Nguyên Thương Thành, hỏi.

Vị đại thúc mà Bộ Ly Ca nhắc tới chính là Vô Thiên.

Mấy ngày nay, gần như mỗi sáng, Vô Thiên luôn là vị khách tới Khởi Nguyên Thương Thành sớm nhất.

Ừm, hôm qua là ngoại lệ, hắn ta có chuyện muốn hỏi Lạc Xuyên nên cố tình tới vào xế chiều.

Thực ra nhìn bề ngoài thì Vô Thiên cũng không lớn tuổi lắm, chỉ chừng ba mươi mà thôi, nhưng qua lời Bộ Ly Ca lại thành đại thúc rồi. Không biết Vô Thiên mà hay chuyện này, sắc mặt sẽ thay đổi ra sao nữa.

Hẳn phải đặc sắc lắm nhỉ...

Trong đầu chợt hiện lên ý tưởng này, nhưng ngoài mặt, Lạc Xuyên vẫn không có biểu hiện gì: "Chưa thấy tới."

"Ông chủ, ngươi biết người đó là ai không?" Bộ Ly Ca bắt đầu tò mò dò hỏi.

"Vô Thiên Phật Tổ của núi Tu Di." Lạc Xuyên cũng không giấu giếm mà thản nhiên nói thẳng ra, như thể đó chỉ là một cái tên tầm thường nào đó.

"Núi Tu Di... Vô Thiên Phật Tổ?"

Bộ Thi Ý và Bộ Ly Ca liếc nhìn nhau, cả hai đều hoang mang ngơ ngác.

Cái tên này, chưa từng nghe tới.

Núi Tu Di ở Tây Vực, là một nơi cách Thiên Tinh đế quốc rất xa.

Phật môn cũng không có ảnh hưởng quá lớn ở Thiên Tinh đế quốc này.

Hai người chưa từng nghe nói đến cũng là chuyện bình thường.

"Núi Tu Di... Núi Tu Di..."

Bộ Thi Ý trầm tư một lát, sau đó, mắt nàng sáng rực lên: "Ông chủ, núi Tu Di mà ngươi vừa nói có phải là núi Tu Di nổi tiếng về Phật pháp ở Tây Vực không?"

Chương 423: Tôn Giả cửu phẩm, ngươi nói xem có lợi hại không (25/40)

"Phải." Lạc Xuyên gật đầu.

Bộ Thi Ý hít mạnh một hơi, sắc mặt lộ vẻ nghiêm nghị.

Cái danh núi Tu Di này, quả thực nàng đã từng nghe nói đến.

Đây chính là thế lực mạnh số một của Thiên Lan đại lục, thậm chí còn mạnh hơn Thiên Tinh đế quốc này không biết bao nhiêu lần.

Không ngờ một nam tử áo đen thoạt nhìn bình thường như thế lại là người của núi Tu Di.

Mặt khác, tuy Bộ Thi Ý không biết đến danh hiệu Vô Thiên Phật Tổ này nhưng nàng vẫn đoán được, người này nhất định rất lợi hại!

Phật Tổ, không phải hòa thượng nào cũng có thể lấy cái danh này làm danh hào cho mình.

"Phật Tổ? Vị đại thúc đó là hòa thượng sao? Trông có vẻ không giống mà nhỉ." Trọng điểm chú ý của Bộ Ly Ca luôn khác biệt so với Bộ Thi Ý.

Bộ Thi Ý bất đắc dĩ liếc nhìn Bộ Ly Ca một cái, không nói gì thêm, bởi vì trong lòng nàng cũng đang có cùng một nghi hoặc.

"Có hòa thượng bề ngoài là hòa thượng nhưng bên trong lại không có gì dính dáng đến hòa thượng cả. Lại có người, bề ngoài tuy không giống hòa thượng nhưng bên trong chính là cao tăng đắc đạo." Lạc Xuyên nói.

Thấy hai người có vẻ suy tư, Lạc Xuyên không nói thêm nữa.

"Sao ta cứ có cảm giác ông chủ ngươi nói nghe rất là thâm ảo?" Bộ Ly Ca cào tóc.

"Ha ha... Ông chủ, chúng ta vào trong trước nhé." Bộ Thi Ý dường như đã hiểu ra điều gì, bèn kéo Bộ Ly Ca vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Thi Ý vốn cực kì thông minh tinh tế, dĩ nhiên đã nhanh chóng đoán được ý của Lạc Xuyên.

Song những chuyện giữa các vị đại lão, Bộ Thi Ý cảm thấy không phải dính vào thì vẫn đừng dính vào là tốt nhất.

Nếu không, loại yếu xìu như bọn họ, thì khéo một chút dư âm cũng không khiêng nổi đâu...

Bộ Ly Ca bị Bộ Thi Ý kéo đi, mặt vẫn treo đầy nghi hoặc, song thấy sắc mặt tỷ tỷ mình có vẻ rất nghiêm túc, hắn ta biết điều, ngậm chặt miệng lại.

Bộ Ly Ca đã có nhiều năm kinh nghiệm rồi, nếu lúc này mà liều lĩnh đụng vào kiêng kị của Bộ Thi Ý, chỉ sợ lúc về Trấn Nam Hầu phủ, hắn ta sẽ không được sống yên đâu.

Đây là kinh nghiệm được đổi lấy bằng rất nhiều máu và nước mắt đó...

Hai tỷ đệ Bộ Thi Ý vừa vào Khởi Nguyên Thương Thành, bỗng có một luồng khí tức không rõ xuất hiện ở trong hẻm nhỏ.

Sau đó, một nam tử mặc áo bào đen yên lặng xuất hiện.

Đó chính là Vô Thiên.

Vô Thiên gật đầu chào Lạc Xuyên một cái rồi bước vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên vốn đang hào hứng trò chuyện, nhưng khi Vô Thiên vừa bước vào, ba người lập tức ngậm miệng.

Bởi vì trên người Vô Thiên dường như đang mang theo một loại khí tức đặc thù, làm cho người ta không thể xao lãng, đồng thời lại cảm thấy sợ hãi.

Vô Thiên không quá để ý đến điều này, hắn ta chỉ nhanh nhẹn thanh toán tiền mua đồ, ăn một bát mì ăn liền rồi lẳng lặng tiến vào chơi trò chơi.

"Tử Yên tỷ, vị... đại thúc này trước nay luôn như vậy hả?" Bộ Ly Ca liếc nhìn Vô Thiên một cái, tò mò hỏi.

Đại thúc?

Nghe cách xưng hô này của Bộ Ly Ca, Yêu Tử Yên buồn cười quá, buột miệng xì cười một tiếng.

Bộ Ly Ca nghi hoặc nhìn nàng.

Gọi người đó là đại thúc thì có gì buồn cười nhỉ?

Yêu Tử Yên nhanh chóng thu lại nụ cười, nghiêm mặt nói: "Đúng. Mỗi người đều có nét đặc biệt trong tính cách mà. Vô Thiên Phật Tổ có lẽ đã quen làm việc một mình nên mới thế."

"Tử Yên tỷ, vị Vô Thiên Phật Tổ này có phải cực kì lợi hại không?" Bộ Ly Ca đột nhiên hỏi.

Yêu Tử Yên cười cười, hỏi ngược lại: "Tôn Giả cửu phẩm, ngươi nói xem có lợi hại không?"

"Trời đất! Tôn Giả cửu phẩm?" Bộ Ly Ca lập tức trợn tròn mắt, hít mạnh một hơi.

Đối với Bộ Ly Ca, cảnh giới Vấn Đạo đã là một cấp bậc khủng bố cực kì rồi.

Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối cũng mới chỉ là một Vấn Đạo viên mãn mà thôi.

Chương 424: Vô Thiên và giáo trình dạy nấu ăn (26/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô Thiên Phật Tổ, cảnh giới Tôn Giả cửu phẩm!

Những điều này đã hoàn toàn vượt khỏi khả năng nhận thức của Bộ Ly Ca.

Nếu để Cơ Vô Hối đối đầu với Vô Thiên, hẳn là một chiêu cũng không đỡ nổi, bởi vì chênh lệch giữa hai bên nếu nói là cách biệt cả một lạch trời cũng không quá.

Bộ Thi Ý đứng bên cũng toát lên sự chấn động.

Cổ họng cả hai đều khẽ giật, không hẹn mà cùng quay sang nhìn về phía thiết bị trò chơi.

Vô Thiên vẫn ngồi yên một góc, hăng say chơi, hẳn đã hoàn toàn đắm chìm trong thế giới thực tế ảo.

"Thật sự là... khó lòng tin nổi nhỉ." Lấy lại tinh thần, Bộ Thi Ý cười khổ, cảm thán một câu.

Xem ra, lòng nàng đã tin tưởng nam tử trước mắt có thân phận thật khủng bố.

"Khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ quả đúng là ngọa hổ tàng long." Bộ Ly Ca cũng bất chợt thở dài một tiếng.

Yêu Tử Yên không quá kinh ngạc trước phản ứng của hai người, bởi vì như vậy thật sự quá bình thường.

Nếu hai người không phản ứng mạnh như vậy thì mới kì quái đó.

"Tỷ, đi nào, qua xem xem vị tiền bối này đang chơi cái gì đi." Bộ Ly Ca bắt đầu lên cơn tò mò, bèn nói với Bộ Thi Ý.

Hắn ta rất tự nhiên đổi lại cách xưng hô với Vô Thiên từ "đại thúc" thành "tiền bối".

Bộ Thi Ý gật đầu, không cự tuyệt, vì nàng cũng rất tò mò.

Hai người đi tới sau lưng Vô Thiên, nhìn lên màn hình. Trong màn hình

là cảnh vị cao thủ tuyệt thế đang chiến đấu với yêu thú.

Hai người đều rất quen thuộc với người này. Đó chính là người dạy cách tiêu diệt yêu thú trong giáo trình dạy nấu ăn mà!

"Vị tiền bối này hẳn đang xem giáo trình dạy nấu ăn, chẳng lẽ sức chiến đấu của đám yêu thú được coi như nguyên liệu nấu ăn này chính là thứ mà Tôn Giả cửu phẩm cũng không cách nào chống lại được sao?"

"Hẳn là vậy rồi." Bộ Thi Ý gật đầu, "Xem ra chúng ta đã đánh giá thấp những thứ trong giáo trình dạy nấu ăn rồi."

"Tự dưng ta cũng muốn đi xem giáo trình dạy nấu ăn một chút." Bộ Ly Ca nói.

"Vậy đi xem đi, có ai cản ngươi đâu." Bộ Thi Ý lườm Bộ Ly Ca một cái.

...

Khi hai người trò chuyện với nhau, Vô Thiên vẫn đang hoàn toàn đắm mình trong những hình ảnh thuộc về thị giác ngôi thứ nhất tại giáo trình dạy nấu ăn.

Vô Thiên càng lúc càng chấn động trong lòng.

Trước khi tới Khởi Nguyên Thương Thành, Vô Thiên cảm thấy thực lực của mình đã coi như đứng ở bậc cao nhất, may ra chỉ có Phật Chủ có thể đè ép hắn ta đôi chút.

Nhưng sau khi tới Khởi Nguyên Thương Thành, hắn không chỉ thấy được Cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân mà còn gặp được vị ông chủ mà hắn ta hoàn toàn không nhìn ra cảnh giới cao đến đâu.

Bấy giờ, Vô Thiên mới thấm thía câu "núi cao còn có núi cao hơn".

Trong lần đầu sử dụng thiết bị thực tế ảo, Vô Thiên còn kinh ngạc thật lâu mới bình tĩnh lại.

Trong cảm nhận của hắn ta, thế giới giả tưởng hoàn toàn không giống như thế giới chân thực.

Mà nỗi kinh ngạc đã đạt tới đỉnh điểm khi Vô Thiên mở giáo trình dạy nấu ăn.

Vô Thiên hiểu ra một điều.

Thì ra, thế giới này còn có nhiều loài yêu thú có thực lực khủng bố như vậy.

Đồng thời còn có những vị cường giả tuyệt thế có thể nhẹ nhàng chém giết đám yêu thú khủng bố đó, chỉ đơn giản là để ăn đến một miếng mỹ thực.

Thật không hổ cái tên giáo trình dạy nấu ăn.

Sau khi hết thời gian chơi trò chơi, Vô Thiên lại lẳng lặng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành như mọi khi.

Chẳng mấy chốc, hai tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý cũng kết thúc thời gian chơi.

Hai người gần như đồng thời gỡ mũ chơi game xuống, thở ra một hơi thật dài.

Xem ra ba giờ chơi trò chơi, cả hai đã có thu hoạch kha khá.

"Ôi, Vô Thiên tiền bối đã đi rồi sao?" Bộ Ly Ca bỗng chú ý tới vị trí trống không cách đó không xa, kinh ngạc hỏi.

Chương 425: Bài đăng của Bộ Ly Ca (27/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hắn vừa đi rồi." Yêu Tử Yên đứng sau quầy trả lời.

"Sao hả, lẽ nào ngươi còn muốn trò chuyện với vị tiền bối kia?" Bộ Thi Ý cười hỏi.

"Ặc..." Bộ Ly Ca trầm mặc, không biết nên trả lời sao nữa.

Nhưng cũng chỉ được một chốc, hắn ta lại nhanh chóng lái sang chuyện khác.

"Tỷ, điện thoại di động Ma Huyễn ngươi vẫn dùng đó chứ?" Bộ Ly Ca đột nhiên hỏi.

"Không mà." Bộ Thi Ý đáp.

Lần Lạc Xuyên đột nhiên đăng bài đó, nàng có dùng một chút, sau đó đã nhét điện thoại di động Ma Huyễn vào nhẫn không gian cho phủ bụi trong đó.

"Ta cảm thấy, giờ hẳn nên đăng một bài." Ánh mắt Bộ Ly Ca sáng lên.

"Đăng bài?" Bộ Thi Ý khó hiểu hỏi lại.

"Chỉ cần là người dùng của Diễn đàn Khởi Nguyên thì đều có thể đăng bài nha." Bộ Ly Ca giải thích, "Tỷ, chẳng lẽ ngươi không thấy, đăng một bài về thân phận chân thật của Vô Thiên tiền bối là một việc nên làm sao?"

Bộ Thi Ý thoáng suy tư. Nàng cảm thấy Bộ Ly Ca nói nghe cũng có lý, nhưng lại có chỗ nào đó không đúng lắm...

"Ta nghĩ, với thân phận của Vô Thiên Phật Tổ, hẳn cũng sẽ không ngại chuyện này đâu." Yêu Tử Yên cũng cười nói.

"Ngươi xem, ngay cả Tử Yên tỷ cũng đã nói thế rồi." Bộ Ly Ca nhún vai một cái.

"Thôi được rồi, được rồi, nhưng ngươi đã đọc kĩ quy định về việc đăng bài chưa?" Bộ Thi Ý bỗng nhớ tới điều này, bèn hỏi.

"Đương nhiên đọc rồi." Bộ Ly Ca khoát tay, "Trước đấy ông chủ đã cố

tình nhấn mạnh mấy lần, sao ta lại quên được."

"Vậy thì được rồi." Bộ Thi Ý thở phào.

"Hề hề, ta nhớ là đăng bài thì làm như này..." Bộ Ly Ca mở điện thoại di động Ma Huyễn, bắt đầu chọc chọc.

Bộ Thi Ý cũng xáp lại gần quan sát, đồng thời thỉnh thoảng lại đề ra ý kiến của mình...

Lạc Xuyên nằm ngoài cửa, nghe được trọn vẹn đoạn đối thoại của mấy người bọn họ, nhưng hắn không có ý định can thiệp.

Lòng hắn lúc này thậm chí còn đang nổi cơn tò mò.

Hắn đang mong đợi cảnh tượng những vị khách của Diễn đàn Khởi Nguyên đăng bài đầu tiên, rồi cảnh này sẽ như thế nào nhỉ?

"Hí hí, như vậy là được rồi." Lát sau, Bộ Ly Ca nhìn màn hình, hài lòng gật đầu.

Trên màn hình có một khung tin đã được gõ cẩn thận.

Nội dụng đại khái là những suy đoán và lời giới thiệu về thân phận của Vô Thiên Phật Tổ.

"Trông cũng được đó." Bộ Thi Ý gật đầu.

Trong quá trình biên tập tin tức, nàng cũng đưa ra khá nhiều kiến nghị.

"Giờ có thể đăng bài được rồi..." Bộ Ly Ca ấn vào "Đăng bài".

"'Khách Hàng Số Một Bộ Ly Ca' ngươi đang theo dõi đã đăng một bài mới."

Gần như đồng thời lúc này, điện thoại di động Ma Huyễn của Bộ Thi Ý chợt có thông báo.

"Hề hề, tỷ, thấy thế nào hả?" Bộ Ly Ca cười cười hỏi.

"Ừ, thấy cũng khá đấy, không có lỗi gì." Bộ Thi Ý bình luận.

Trò chuyện thêm vài câu nữa, hai người nói lời từ biệt với Yêu Tử Yên.

Khi đi ra cửa, hai người dừng lịa.

"Ông chủ, ta vừa đăng một bài, ngài có muốn xem thử chút không?" Bộ Ly Ca mong đợi hỏi.

Lạc Xuyên hé mắt nhìn, bình thản nói: "Ta sẽ xem."

"Tốt quá! Ông chủ, bọn ta về trước đây." Nhận được câu trả lời của Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca hưng phấn hẳn lên.

Đợi khi hai người này ra khỏi con hẻm, Lạc Xuyên mới mở điện thoại di động Ma Huyễn.

Thực ra Lạc Xuyên không theo dõi Bộ Ly Ca, nhưng trong Diễn đàn Khởi Nguyên này, nếu đăng bài mà không chỉnh chế độ xem lướt với người xem thì tất cả mọi người dùng đều có thể nhìn thấy bài đăng.

Mà Diễn đàn Khởi Nguyên bây giờ, chỉ mới có bài đăng của Lạc Xuyên và Bộ Ly Ca.

Vì thế, vừa vào Diễn đàn Khởi Nguyên, Lạc Xuyên liền thấy ngay bài đăng mới của Bộ Ly Ca.

Chương 426: Nội dung bài đăng (28/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nội dung bài đăng khá đơn giản, đọc cái hiểu ngay.

Đầu tiên là dòng tiêu đề.

"Bàn về thân phận của nam tử áo đen trong cửa hàng của ông chủ."

Bên dưới là mấy đoạn tự thuật dễ hiểu.

"Hôm nay, ta lại gặp nam tử áo đen kia.

Tuy vẫn không cảm nhận được chút linh lực nào từ hắn nhưng khí tức phát ra từ trên người hắn lại khiến ta cảm thấy căng thẳng tột cùng, như đang đối mặt với một con mãnh thú tuyệt thế.

Giống như mọi ngày, nam tử áo đen tới Khởi Nguyên Thương Thành liền ngồi vào chơi trò chơi. Ta hơi ngạc nhiên nhìn hắn mấy lần, phát hiện từ đầu đến cuối hắn vẫn miệt mài xem giáo trình dạy nấu ăn.

Ta không nghĩ ngợi gì nhiều, dù sao ai cũng có hứng thú và sở thích cá nhân cả mà.

Ông chủ nói cho ta biết, hắn là Vô Thiên Phật Tổ của núi Tu Di, ta đã rất kinh ngạc.

Cái danh núi Tu Di này ta đã từng nghe nói đến, tuy không biết Vô Thiên Phật Tổ là ai nhưng nghe đã thấy không đơn giản.

...

Nếu Vô Thiên tiền bối đọc được bài này, hi vọng có thể bỏ qua cho."

Lạc Xuyên đọc xong, cảm thấy hơi buồn cười.

Thật không ngờ được, cái tên nhóc Bộ Ly Ca này lại có thiên phú viết tiểu thuyết nữa đấy.

Một việc vốn thật đơn giản mà hắn ta viết ra nghe thật sinh động và lôi cuốn.

Lạc Xuyên cảm thấy, nếu Bộ Ly Ca mà tới Hoa Hạ làm tác giả viết văn mạng thì khéo nổi nhanh lắm đó...

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối đặt bút lông xuống, duỗi người một cái.

"Bệ hạ, nghỉ ngơi chút đi." Bạch lão đứng bên khuyên bảo.

"Ài." Cơ Vô Hối thở dài, "Dạo gần đây tấu Chương các nơi dâng lên có điểm bất thường, trong lãnh địa Thiên Tinh đế quốc đã xuất hiện rất nhiều người tu luyện có thân phận không rõ."

"Là vì Khởi Nguyên Thương Thành ư?" Bạch lão hỏi.

Cơ Vô Hối cười khổ lắc đầu: "Tám, chín phần mười là như thế rồi. Đột nhiên có bao nhiêu người tu hành hội tụ ở Thiên Tinh đế quốc này, chỉ e sắp tới trẫm sẽ phải bận rộn lắm."

Bạch lão cười cười.

Ông ta nhận ấm trà từ tay cung nữ, rót cho Cơ Vô Hối một chén.

Nước trà mát lạnh, thoang thoảng hương thơm.

Từng luồng hơi nước dìu dịu bay lên, mơ hồ nở rộ những quầng sáng rực rỡ.

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, sắc mặt thoáng hiện vẻ hưởng thụ.

"Trà Thất Thải Nguyệt Lạc, trước sau vẫn cứ làm người ta say mê như thế nhỉ!"

Nhấp nhẹ một ngụm, hương thơm lan tỏa khắp ngóc ngách khoang miệng, Cơ Vô Hối lập tức cảm thấy như mọi lỗ chân lông trên người đều giãn nở ra, thật thoải mái.

Kể từ ngày mời Ứng Vô Cực thưởng thức một tách trà Thất Thải Nguyệt Lạc, lại bị hắn ta làm một hơi cạn sạch, Cơ Vô Hối rất hiếm khi lấy trà này chiêu đãi khách nữa.

Lúc này, Cơ Vô Hối bỗng thoáng nhìn thấy chiếc điện thoại di động Ma Huyễn đặt bên cạnh, thứ này thực ra hắn ta khá coi trọng, bởi vì Lạc Xuyên đã từng đăng bài trên ứng dụng trong này.

Cơ Vô Hối có thể nói là cực kì coi trọng Lạc Xuyên.

Mở điện thoại di động Ma Huyễn, Cơ Vô Hối tiến vào Diễn đàn Khởi Nguyên.

Mấy ngày nay, hôm nào hắn ta cũng mở xem, nhưng trong này trước sau vẫn chỉ có một bài của Lạc Xuyên treo ở đó, không hề có chút thay đổi nào.

Hôm nay, khi Cơ Vô Hối đăng nhập vào Diễn đàn Khởi Nguyên, lại phát hiện có sự thay đổi nho nhỏ, hắn ta buột miệng "ủa" một tiếng.

"Bệ hạ, sao thế?" Bạch lão thấy vậy bèn hỏi.

"Bạch lão, ngươi xem này." Cơ Vô Hối chỉ vào điện thoại di động Ma Huyễn, nói.

Bạch lão tò mò bước tới, thứ khiến bệ hạ cảm thấy hứng thú như vậy là gì nhỉ?

Khi ánh mắt ông ta chạm vào bài đăng mới nhất, Bạch lão ngạc nhiên hỏi: "Ông chủ lại đăng bài mới à?"

Cơ Vô Hối lắc đầu, cười nói: "Đó là bài đăng của tên nhóc nhà Trấn Nam Hầu."

"Bộ Ly Ca?"

Cơ Vô Hối gật đầu: "Nhưng tên nhóc này đúng là thú vị thật."

Bạch lão cười bảo: "Nói sao thì hắn ta cũng là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành nhà ông chủ, vận may đúng là hơn người thật đó."

Chuyện Bộ Ly Ca là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, giờ đây gần như tất cả mọi khách quen của cửa hàng đều đã biết.

Chương 427: Vô Thiên Phật Tổ thích bài đăng của ngươi (29/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hắn đăng cái gì vậy?"

"Hình như đang kể chuyện gì đó." Cơ Vô Hối nói, "Bạch lão, cùng xem luôn đi."

"Được."

Xem lướt qua bài đăng của Bộ Ly Ca, chẳng biết tự bao giờ, sắc mặt Cơ Vô Hối và Bạch lão đã trở nên hết sức nặng nề.

Nội dung bài đăng không có gì nhiều, chỉ vài phút là đọc hết, nhưng sau khi đọc xong, cả hai đều rơi vào trầm tư.

Đại điện trở nên tĩnh lặng.

Mấy ngày nay, hai người thỉnh thoảng cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành, trong đó có một lần gặp phải Vô Thiên.

Có điều, khi đó Vô Thiên lạnh nhạt xa cách, chỉ thiếu điều viết hẳn lên mặt mấy chữ "Người sống chớ có lại gần", hơn nữa, trên người hắn ta khi đó thực sự không hề có chút dao động của linh lực nào.

Vì thế, hai người rất tự nhiên coi Vô Thiên như một người tu luyện bình thường nào đó tình cờ phát hiện ra Khởi Nguyên Thương Thành.

Không cảm nhận được dao động của linh lực có lẽ là vì hắn ta có mang loại linh khí đặc thù chuyên dùng che đậy linh lực thôi.

Nhưng khi đọc xong bài đăng của Bộ Ly Ca, Bạch lão và Cơ Vô Hối đều không thể tin nổi.

Vị nam tử thoạt nhìn chẳng khác gì người thường kia lại có thân phận và cảnh giới khiến người khác kinh hãi.

Quả nhiên, ở Khởi Nguyên Thương Thành, mọi chuyện đều không thể đánh giá theo lẽ thường được...

Cuối cùng, Cơ Vô Hối phá vỡ trạng thái yên tĩnh quỷ dị này, hắn ta thở

hắt ra một hơi, giọng nghe khô khốc: "Tôn Giả cửu phẩm... cường giả bậc này cũng đã hiện thân sao? Chẳng lẽ núi Tu Di đã muốn nhúng tay thế sự?"

Cơ Vô Hối là Thiên Tinh Đại Đế, dĩ nhiên không hi vọng thế lực nào xâm nhập nơi này làm ảnh hưởng tới sự thống trị của hắn ta tại Thiên Tinh đế quốc.

Bạch lão nhíu mày trầm tư: "Ta nhớ là trước đây không lâu hình như từng có người của núi Tu Di tấn công Khởi Nguyên Thương Thành, sau đó bị ông chủ tiêu diệt trong vòng một chiêu.

Theo lí mà nói, hẳn núi Tu Di và ông chủ đã có mâu thuẫn nhỉ?"

Nhưng ngay sau đó, Bạch lão lại lắc đầu, phủ định suy nghĩ vừa rồi: "Không, nhân vật như ông chủ hẳn sẽ không quá để ý mấy chuyện này..."

Hai người thảo luận hồi lâu, cuối cùng vẫn không đưa ra được kết luận gì.

Cơ Vô Hối bất đắc dĩ thở dài, kết thúc cuộc thảo luận: "Thôi bỏ đi, việc này hẳn ông chủ đã sớm có quyết định rồi."

"Bệ hạ nói rất phải." Bạch lão gật đầu tán đồng.

Cơ Vô Hối lại suy nghĩ một chút rồi hỏi: "Bạch lão, có muốn bình luận một cái không?"

Gương mặt già nua của Bạch lão thoáng hiện ý cười: "Được."

"Thật không ngờ Vô Thiên Phật Tổ lại xuất hiện ở thành Cửu Diệu, việc này quả thật đã khiến người ta khó có thể tưởng tượng nổi." - Bạch Y Thương Thần.

"Tiểu tử, ngươi lại là người thứ nhất phát hiện chuyện này." - Ta Thực Sự Không Muốn Làm Hoàng Đế.

...

Bài đăng của Bộ Ly Ca không chỉ có Bạch lão và Cơ Vô Hối thấy được mà toàn bộ các khách hàng đã mua điện thoại di động Ma Huyễn cũng đều đã phát hiện biến động trong Diễn đàn Khởi Nguyên.

"Tuy đọc không hiểu lắm nhưng trông có vẻ lợi hại ghê cơ!" Đây là bình luận của Ngụy Khinh Trúc.

"Không hiểu cho lắm!" 'Đội Trưởng Đội Lính Đánh Thuê Cuồng Hổ' - tên tài khoản của Chu Hổ cũng bình luận.

...

Bộ Ly Ca thấy dưới bài đăng của mình, cả đám người đang hào hứng bình luận, lòng vui vẻ vô cùng.

Điều này chứng tỏ mọi người đều đang đọc bài của hắn ta nha.

Bộ Ly Ca cảm thấy mình đang được tất cả mọi người tập trung chú ý.

Đột nhiên, có một dòng thông báo nhảy ra.

"'Vô Thiên Phật Tổ' thích bài đăng của ngươi."

Vừa nhìn thấy thông báo này, sắc mặt Bộ Ly Ca lập tức biến đổi, tốc độ nhanh chóng mặt.

"Sao vậy?" Bộ Thi Ý chú ý tới sự khác thường của Bộ Ly Ca, bèn hỏi.

Ban nãy nàng vừa dạy kiếm pháp cho Bộ Ly Ca, hiện đang nghỉ ngơi.

Chương 428: Bái Nguyệt Giáo (30/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Ly Ca như thể sắp khóc đến nơi: "Vô Thiên tiền bối vừa ấn thích ta..."

Bộ Thi Ý: ???

Thấy Bộ Ly Ca đang hoảng sợ muốn chết, nàng không hiểu ngay đệ đệ mình vừa nói thế là có ý gì.

Vô Thiên tiền bối?

Một giây sau, Bộ Thi Ý trợn tròn mắt: "Vô Thiên Phật Tổ?"

"Phải." Bộ Ly Ca mếu máo gật đầu.

"Hắn ta vừa mới thích bài của ngươi trên Diễn đàn Khởi Nguyên?" Bộ Thi Ý hỏi tiếp.

"Phải..." Bộ Ly Ca đã mếu xệch miệng.

Bộ Thi Ý: ...

Bỗng nàng nhớ đến một việc, lúc ở Khởi Nguyên Thương Thành nàng đã từng cảm thấy có gì đó không ổn lắm.

Bài đăng này, từ đầu tới giờ chưa có xin phép Vô Thiên!

"Tỷ, sao giờ?" Bộ Ly Ca méo mặt hỏi.

Thấy thế, Bộ Thi Ý cũng cảm thấy hơi buồn cười, nhưng nàng vẫn chưa hề hoảng loạn.

Bộ Thi Ý nghiêm túc phân tích cho Bộ Ly Ca nghe: "Nếu Vô Thiên Phật Tổ không để lại bình luận gì mà còn thích bài đăng của ngươi thì có nghĩa là hắn không quá để ý việc thân phận của mình bị bại lộ."

Bộ Ly Ca thoáng suy tư, gật đầu: "Nói có lý."

"Cho nên..." Bộ Thi Ý cười bảo, "Ngày mai ngươi đến thì nói với tiền bối một câu, ở đó có ông chủ canh chừng cho, sẽ không có việc gì đâu."

Bộ Ly Ca có vẻ đã thoải mái hơn: "Tỷ, nghe ngươi nói thế, ta lại thấy dễ chịu hơn rồi."

"Thật à?" Bộ Thi Ý cười cong cong mắt, sắc mặt thật dịu dàng.

Nhưng Bộ Ly Ca thấy thế, lòng bỗng nổi lên một dự cảm chẳng lành.

"Cho nên, chúng ta bắt đầu luyện tập kiếm pháp thôi nhỉ." Bộ Thi Ý cười nói.

"Đừng mà! Mới nghỉ được có một chút xíu à."

Không để ý tiếng rên rỉ ỉ ôi của Bộ Ly Ca, âm thanh rung vang của kiếm lại xuất hiện trong sân...

Thiên Lan đại lục.

Bắc Vực.

Bắc Vực nhiều núi non, khí độc, độc vật, yêu thú hoành hành.

Chính vì vậy, so với các vực khác, tộc người ở Bắc Vực khá là ít ỏi.

Số lượng người tu luyện cũng thế.

Nhưng mặc dù vậy, tại Bắc Vực này vẫn có khá nhiều tông môn và thế lực.

Trong đó, nổi tiếng nhất chính là Bái Nguyệt Giáo.

Danh tiếng của Bái Nguyệt Giáo vang dội như thế không phải vì nó có thực lực mạnh nhất.

Ở Bắc Vực, thực lực của Bái Nguyệt Giáo chỉ ở tầm trung.

Nguyên nhân làm Bái Nguyệt Giáo nổi tiếng như vậy là vì vị giáo chủ của họ.

Một vị giáo chủ... hết sức kì quặc...

Nơi này có một sơn cốc cực kì trang nhã, nước chảy róc rách, đầy hoa thơm cỏ lạ nở rộ, linh điệp yêu thú hân hoan chơi đùa, không khí thoang thoảng hương thơm, bên tai líu lo tiếng chim hót, hếtk như một tiên cảnh chốn trần gian.

Đây chính là thánh địa của Bái Nguyệt Giáo.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một chuỗi tiếng nổ đinh tai nhức óc từ sâu trong sơn cốc vang lên.

Mặt đất dường như cũng rung chuyển, lá cây ào ào rung xuống.

Nhưng hình như đám linh thú ở đây đã quen với việc này, thậm chí còn không thèm chạy trốn...

Nơi vừa phát nổ là một gian nhà, hiện đã thành một đống đổ nát.

Mặt đất xung quanh rải rác gỗ đá vụn.

Vị trí cũ của căn nhà đã được thay thế bằng một hố to đen kịt, khói xanh lượn lờ bay lên.

Trong không khí thoảng mùi thuốc súng.

Sau đó, một tiếng hô hân hoan vang vọng: "Ha ha ha! Thành công! Ta thành công rồi!"

"Ta biết ngay con đường này là chính xác mà!"

"Nhưng hình như uy lực có hơi nhỏ, phải cải tiến thêm mới được..."

Chủ nhân của thanh âm này thoạt trông rất chật vật.

Chương 429: Khoa học trong thế giới huyền huyễn

(31/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Áo quần người này đã đen kịt, hẳn cũng là hậu quả do vụ nổ vừa rồi đem đến.

Mặt người này dính đầy tro bụi, thậm chí không nhìn ra diện mạo thế nào, nhưng đôi mắt sáng trong vẫn lấp lánh, linh động rạng ngời.

Từ vóc người mềm mại và những đường cong đúng chỗ cùng tiếng hô lảnh lót như tiếng chuông bạc, không khó đoán ra người này là một cô gái.

Chỉ chốc lát sau, có vài cô gái khác bay tới đây, tiếng oán trách vang lên không ngớt.

"Nguyệt Linh, ta biết ngay vụ việc vừa rồi là do ngươi gây ra mà." Một người thở dài.

Trong số những cô gái này có hai người rất quen mặt, đó chính là hai tỷ muội Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị.

"Í, Như Ngọc Như Mị, các ngươi tới rồi." Nguyệt Linh thấy hai người này bèn cười lên vui vẻ, sau đó lại lập tức lao tới, chẳng kiêng dè tro bụi đang bám đầy người.

Liễu Như Mị tuy vẫn tỏ vẻ bất đắc dĩ lắm nhưng không ghét bỏ mà ôm ngay lấy Nguyệt Linh đang nhào tới.

"Hì hì, bao ngày không gặp rồi, Như Mị, ta rất nhớ ngươi đó!" Nguyệt Linh cọ cọ cái đầu trong lòng Liễu Như Mị.

"Nguyệt Linh tỷ, ngươi vẫn cứ thế mãi, chẳng trưởng thành gì cả." Liễu Như Ngọc cười nói.

"Đâu mà, giờ ta đã trưởng thành khá nhiều rồi mà." Nguyệt Linh nghe Liễu Như Ngọc nói thế, lập tức chuồn khỏi vòng tay Liễu Như Mị, ưỡn ngực khoe khoang.

Mấy cô gái kia đành quay đầu qua chỗ khác, không đành lòng nhìn.

Ài, đây là giáo chủ nhà mình, nhịn đi!

Khục, ha ha ha!

Liễu Như Ngọc thì khác, nàng ta cười ngay thành tiếng, Liễu Như Mị cũng cười nhẹ, bất đắc dĩ lắc đầu.

" y da, Như Mị, ta không cẩn thận làm dơ hết áo ngươi rồi! Ôi chao, tại ta hết!" Nguyệt Linh bỗng chú ý những vệt bẩn trên áo váy Liễu Như Mị, lập tức hối hận nói.

"Không sao." Liễu Như Mị cười lắc đầu.

"Mau, đi thay áo với ta đi! Ta cũng muốn tắm rửa một cái!" Nguyệt Linh nhanh nhẹn kéo tay Liễu Như Mị chạy về phía những dãy nhà ở xa xa...

Lát sau.

Trong một căn phòng nồng nàn hơi thở thiếu nữ, Nguyệt Linh, Liễu Như Ngọc, Liễu Như Mị ngồi nhìn nhau.

Nguyệt Linh chính là giáo chủ đương nhiệm của Bái Nguyệt Giáo, thực lực không phải dạng vừa, Tôn Giả bát phẩm.

Nếu không có thực lực cực mạnh thì sống ở một nơi tôn sùng sức mạnh như Nam Cương này, Bái Nguyệt Giáo không thể đứng vững được, có khi đã bị nuốt sống tự bao giờ.

Mặt khác, như vừa chứng kiến, Nguyệt Linh không phải một người tu luyện bình thường, nàng ta có một sở thích đặc thù, đó là thích nghiên cứu mấy thứ kì quái.

Cũng chính vì thế, Nguyệt Linh mới trở thành một kẻ ngoại tộc trong mắt đám người tu luyện.

Ừm, ví dụ như vụ nổ vừa rồi chính là thành quả nghiên cứu của nàng ta...

Còn về mối quan hệ giữa hai chị em họ Liễu và Nguyệt Linh, thực ra rất đơn giản, vì bọn họ gần tuổi nhau, lại quen biết đã lâu nên tình cảm khá thân thiết.

"Như Mị Như Ngọc, đi bao lâu như vậy, rốt cuộc cũng chịu nhớ tới ta rồi ~ " Nguyệt Linh một tay ôm Liễu Như Mị một tay ôm Liễu Như Ngọc,

liên tục làm nũng.

Đối với cách hành xử của Nguyệt Linh, hai chị em họ Liễu tuy cũng hơi bất đắc dĩ nhưng không nói gì nhiều.

Tính cách nàng ta vẫn luôn như vậy mà.

"Nguyệt Linh, thực ra lần này chúng ta tới đây là để mang đến cho ngươi một tin này, ta dám chắc ngươi sẽ cảm thấy có hứng thú." Liễu Như Mị cười nói.

Nguyệt Linh không phải loại người tùy hứng, nghe Liễu Như Mị nói thế, thái độ nghiêm túc hẳn lên.

Nàng ta tò mò hỏi: "Tin tức mà ta thấy có hứng thú à? Như Mị, ngươi cũng biết mà, ta không có hứng thú gì với những việc liên quan tới tu luyện hết."

Chương 430: Ông chủ nhất định là chân mệnh thiên tử trong số mệnh của ta rồi (32/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nguyệt Linh tỷ, nhất định ngươi sẽ thấy thích thú mà!" Liễu Như Ngọc khẳng định.

"Như Ngọc đã nói thế thì ta cũng bắt đầu tò mò rồi đó. Nào, nói ta nghe coi." Nguyệt Linh cười bảo.

Liễu Như Mị gật đầu, kể lại mọi chuyện, Liễu Như Ngọc thỉnh thoảng cũng bổ sung đôi ba câu.

Hai chị em họ Liễu kể lại chuyện từ khi Liễu Như Ngọc nhận được tin tức về di tích thượng cổ rồi tới thành Cửu Diệu, bởi khi đó trong thành Cửu Diệu có phát sinh những chuyện không bình thường, nàng ta bèn hỏi thăm tình hình từ phía Tiêu Thành.

Tiêu Thành cho nàng ta ít tin tức, Liễu Như Ngọc bèn tới Khởi Nguyên Thương Thành, nơi bán những sản phẩm thần kỳ hàng đầu.

Quỳnh Tương Lộ có thể bổ sung sinh cơ, Coca Cola có thể khôi phục vết thương trong nháy mắt, thanh cay giúp tăng tu vi trong thời gian ngắn mà không để lại tác dụng phụ gì, trò chơi nâng cao tu vi...

Liễu Như Mị nhận được tin tức từ Liễu Như Ngọc, cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là những vấn đề mà ông chủ đưa ra khi mới mở chế độ giải trí trong Tháp Thí Luyện...

Nguyệt Linh chỉ lẳng lặng nghe hai người thuật lại, không nói một lời.

Nhưng từ ánh mắt càng ngày càng sáng rỡ cùng với nét mặt hưng phấn thế kia, không khó nhận ra, nàng ta đã không giữ được bình tĩnh nữa.

Thì ra, ở Thiên Lan đại lục lại cũng có người đang đi tìm kiếm chân lý của thế giới giống như ta!

Đạo của ta không phải chỉ có mình ta!

Nguyệt Linh đã âm thầm xếp Lạc Xuyên vào hàng tri âm của mình...

Khi Liễu Như Mị kể đến đoạn yêu tăng Vô Tướng tới Khởi Nguyên Thương Thành chuẩn bị ra tay tấn công, Nguyệt Linh còn siết chặt nắm tay vì căng thẳng.

Tuy đã biết kết quả thế nào nhưng nàng ta vẫn khẩn trương không sao tự chủ được.

"Vô Tướng là Tôn Giả nhị phẩm, khi hắn ta hiện thân, toàn bộ thành Cửu Diệu đều thấy được dị tượng." Liễu Như Mị kể lại cực kì sinh động, "Sương máu tràn khắp bầu trời, đây chính là phương thức xuất hiện của yêu tăng Vô Tướng."

"Sau đó thì sao, sau đó thế nào? Tiếp theo làm sao?" Nguyệt Linh hưng phấn hỏi.

"Lúc đó bọn ta không có mặt ở hiện trường, nhưng trong cửa hàng của ông chủ cũng có khá nhiều khách quen." Liễu Như Ngọc cười bảo, "Lúc đó yêu tăng Vô Tướng còn định dùng Kim Bát của mình phá cửa Khởi Nguyên Thương Thành, Kim Bát vừa chạm đến cửa đã hỏng luôn."

"Không biết ông chủ đã bày bao nhiêu trận pháp trong Khởi Nguyên Thương Thành đó nữa." Liễu Như Mị cảm thán một câu.

"Kết quả thế nào?" Mắt Nguyệt Linh sáng rực lên, gò má ửng đỏ vì hào hứng.

"Kết quả đương nhiên giống như dự đoán của ngươi đó, một kẻ mạnh như yêu tăng Vô Tướng cũng không qua được một chiêu dưới tay ông chủ." Liễu Như Ngọc cười bảo, đáy mắt tràn đầy sùng bái, "Ông chủ chỉ búng tay một cái, yêu tăng Vô Tướng đã tan biến thành tro bụi, chân linh cũng chưa kịp chạy thoát."

Chân linh là thủ đoạn bảo mệnh mạnh nhất của Tôn Giả, thứ này rất khó mai một.

"Oa! Lợi hại vậy luôn?" Ánh mắt Nguyệt Linh như toát ra những ngôi sao lấp lánh, "Mau mau, kể tiếp cho ta nghe đi."

Trong lòng Nguyệt Linh lúc này, thân phận tri âm của Lạc Xuyên đã

thành công tăng cao một bậc.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị thấy Nguyệt Linh hào hứng tò mò đến thế, bèn tỉ mỉ kể tiếp...

"Ta cảm thấy, ông chủ nhất định là chân mệnh thiên tử trong vận mạng của ta rồi!" Sau khi nghe xong, Nguyệt Linh trầm mặc một lát. Khi hai người kia đang nghi hoặc không biết nàng ta tính làm gì, Nguyệt Linh bỗng thốt lên một câu như vậy.

Hơn nữa, ánh mắt kiên định của nàng ta cho thấy nàng ta không hề nói chơi cho vui.

Hai người kia nghe Nguyệt Linh nói thế, lập tức sửng sốt cả người, sau đó ho khan liên tục.

"Nguyệt Linh tỷ, đừng nói giỡn thế mà!" Liễu Như Ngọc bất đắc dĩ khuyên bảo Nguyệt Linh.

"Không! Ta đang rất nghiêm túc!" Nguyệt Linh chân thành nói.

Chương 431: Cảm giác nguy hiểm (33/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta không nói giỡn đâu." Nguyệt Linh quyết định, "Ta muốn tới Khởi Nguyên Thương Thành."

Là tỷ muội thân thiết của Nguyệt Linh, Liễu Như Mị cũng biết rõ tính cách nàng ta ra sao.

Nguyệt Linh là kiểu người một khi đã quyết định việc gì thì chưa bao giờ dao động vì ý kiến của người khác

"Thôi được." Liễu Như Mị bất đắc dĩ thở dài, "Vậy cùng tới Khởi Nguyên Thương Thành đi, có điều, khi tới đó ngươi chớ có làm loạn đấy nhé."

"Hì hì, ta biết Như Mị tốt với ta nhất mà." Nguyệt Linh hớn hở cười cười, hôn lên má Liễu Như Mị một cái.

Liễu Như Mị bất đắc dĩ đẩy nàng ta ra.

Cô tỷ muội này của mình, thực ra chỗ nào cũng tốt, chỉ có cái tính tình này...

Thật sự là quá tùy tiện cẩu thả.

Song như vậy cũng tốt, bằng không, hai bên đã không thân thiết được như bây giờ.

"Ôi chao, đúng rồi, Nguyệt Linh tỷ, nhắc ngươi một câu nè." Liễu Như Ngọc bỗng nhớ ra một điều, bèn nói.

"Hử? Chuyện gì cơ?" Nguyệt Linh hỏi lại.

"Mối quan hệ giữa Tử Yên tỷ với ông chủ có hơi bất thường đó..." Liễu Như Ngọc thần bí nói.

"Ta sẽ không bỏ cuộc đâu." Nguyệt Linh siết chặt nắm tay, hạ quyết tâm.

Vì tư tưởng khoa học chung, vì vị ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành, cả vì những sản phẩm đặc biệt trong Khởi Nguyên Thương

Thành nữa, nàng ta nhất định phải tới đó một chuyến.

...

Cùng lúc này.

Ở tận Khởi Nguyên Thương Thành cách Bái Nguyệt Giáo cực xa, Yêu Tử Yên bỗng rùng mình như vừa cảm thấy có nguy hiểm gì đó.

"Ảo giác à?" Cảm giác nguy hiểm tới nhanh, đi cũng nhanh, Yêu Tử Yên nhíu mày lầm bầm.

"Sao thế?" Lạc Xuyên cất tiếng hỏi thăm. Tuy thái độ hắn vẫn thản nhiên như không nhưng đáy mắt đã ánh lên chút quan tâm.

Nhìn Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên lập tức cảm thấy an tâm vô cùng.

Có ông chủ ở đây rồi, còn sợ gì nữa?

Yêu Tử Yên lắc đầu cười bảo: "Ông chủ, không có việc gì đâu."

"Vậy thì tốt." Lạc Xuyên gật đầu, "Tranh thủ lúc này không có khách, chúng ta ra luận bàn chút đi."

"Được." Yêu Tử Yên cười đáp.

Sau vài ngày luyện tập, Lạc Xuyên cảm thấy kiếm thuật của mình đã tăng khá cao rồi. Chí ít lúc này, chiến đấu với Cửu Diệp Kiếm Thảo trong chế độ khiêu chiến, hắn đã không đến nỗi chống trả không nổi.

Hiện giờ, Lạc Xuyên đã có thể đấu ngang tay với Cửu Diệp Kiếm Thảo, có thắng có thua.

Hắn tin rằng, chỉ vài hôm nữa, Cửu Diệp Kiếm Thảo sẽ không thể ngăn được bước chân hắn nữa.

Hai người tiến vào sàn đấu bằng đá quen thuộc.

Ngay lập tức, Yêu Tử Yên tung ra thần thông bẩm sinh của mình, Cấm Cố Chi Lực!

Tuy thần thông này chỉ ảnh hưởng chút xíu đến Lạc Xuyên, ảnh hưởng nhỏ đến mức gần như không đáng kể mà thôi, nhưng có vẫn hơn không.

"Bắt đầu." Lạc Xuyên hạ giọng nói khẽ.

Lời còn chưa dứt, hắn đã hóa thành một ảo ảnh, lao về phía Yêu Tử Yên, hệt như một lưỡi kiếm sắc bén vừa ra khỏi vỏ, chỉ tiến không lùi. Mọi

thứ ngăn trở trước mặt đều sẽ bị chém nát, xuyên qua tất cả để phóng lên phía trước.

Yêu Tử Yên hít sâu một hơi, không tránh né, cũng phóng về phía trước.

Choang!

Một tiếng động giòn tan vang lên, hai thanh kiếm Thiên cấp va chạm vào nhau.

Hai luồng linh lực va chạm nhau, cuộn về bốn phía tạo thành một cơn lốc.

Trường kiếm chạm vào là rời ra ngay.

Hai người ăn ý lùi lại mấy bước.

Sau đó, như thể có thần giao cách cảm, cả hai lại đồng thời xông lên tấn công.

Kiếm quang lạnh buốt, kiếm khí trùng trùng.

Từng vết kiếm sắc bén rạch chằng chịt lên mặt đá, trông cực bắt mắt.

Yêu Tử Yên đã kinh ngạc tột cùng.

Bởi vì nàng phát hiện, kiếm pháp của Lạc Xuyên đã mạnh lên rất nhiều so với trước.

Tốc độ tiến bộ khủng khiếp thế này khiến Yêu Tử Yên vô cùng kinh hãi.

Song nàng cũng bình tĩnh lại rất nhanh.

Ừm, mọi chuyện phát sinh từ ông chủ nhà mình đều chẳng có gì kì quái hết...

Lời editor: Chòi oi, đăng tới chương bạo thứ ba mươi ba muội lại được gặp mặt một đại thần nữa!!! Xin chân thành cảm ơn đại thần quanqqtb1 đã đẩy 100KP ủng hộ Thần Cấp Đại Điếm Trưởng nhaaaaa, mừng rớt nước mắtttttttttt... Để cảm ơn các đại thần đã đẩy KP, từ ngày mai trở đi bọn muội sẽ tăng từ 5c/ngày sang 7c/ngày nhaaaaaa, và hôm nay bạo thêm 5c nữa, tổng cộng sẽ đăng 45c trong ngày nha!!!! Hãy ủng hộ bọn muội nhiều thêm điiiii các đại thần oiiiiiiiiiiiiiiiii

Chương 432: Ta nghĩ tới chuyện vui (34/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vèo!

Kiếm quang lạnh lẽo vụt hiện, nhanh đến hoa mắt, lại lặng yên biến mất trước người Yêu Tử Yên.

"Ông chủ, ta thua rồi."

Yêu Tử Yên bất đắc dĩ nhún vai, thanh trường kiếm Thiên cấp trong tay hóa thành một luồng sáng rồi tan biến.

"Cảm tạ." Lạc Xuyên chắp tay, nghiêm túc nói.

Lúc này hắn đang hưng phấn lắm, mình vừa đánh bại Yêu Tử Yên, xem ra nỗ lực mấy ngày nay không hề uổng phí.

Đương nhiên, cũng phải cảm tạ cái thiên phú vượt xa người thường của mình...

Yêu Tử Yên nhìn vẻ nghiêm túc hết sức của Lạc Xuyên, lòng cũng thoáng vui vẻ, bèn nhẹ nở nụ cười.

Lạc Xuyên hơi nghi hoặc, không hiểu vì sao Yêu Tử Yên lại cười nữa.

"Mặt ta có cái gì à?" Chú ý thấy Yêu Tử Yên đang nhìn chằm chằm vào sườn mặt mình, theo bản năng, hắn vươn tay xoa xoa mấy cái.

Bình thường mà, đâu có dấu vết gì để lại từ cuộc chiến đâu nhỉ.

"Không có gì đâu." Yêu Tử Yên vội xua tay.

"Vậy ngươi cười cái gì?" Lạc Xuyên càng thêm nghi hoặc.

"Bởi vì ta cảm thấy ông chủ chiến thắng được ta xong, có vẻ hưng phấn lắm." Yêu Tử Yên giải thích, sau đó lại gật đầu thật mạnh, "Ừ, đúng là như vậy đó!"

Lạc Xuyên bắt đầu thấy không ổn.

Lẽ nào mình lộ rõ vậy cơ à?

Hình tượng nam thần giỏi giang xa cách của mình cứ thế đổ sụp rồi sao?

"Làm sao ngươi nhìn ra được?" Lạc Xuyên dò hỏi theo bản năng.

Cũng may, lời giải thích tiếp theo đó của Yêu Tử Yên đã làm Lạc Xuyên thở phào nhẹ nhõm.

"Ông chủ ngươi quên rồi sao, ta là Tử Thiên Hồ mà." Yêu Tử Yên cười nói, "Năng lực cảm nhận của yêu thú mạnh hơn nhân loại nhiều, cho nên ta có thể dễ dàng cảm nhận được tâm trạng của ngươi."

"Thì ra là thế..." Lạc Xuyên gật gù, ánh mắt xa xăm, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

"Ông chủ, vì sao lúc thắng ta, ngươi vui vẻ đến thế?" Yêu Tử Yên nhân cơ hội này, đưa ra thắc mắc của mình.

"Ừm..." Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên mới đáp, "Thực ra mấy hôm trước, ta còn chưa có nhập môn kiếm đạo."

"Ông chủ, ngươi đừng nói giỡn nữa mà." Yêu Tử Yên chỉ thiếu điều viết mấy chữ "Ngươi lại đùa ta" lên trán.

Ông chủ nhà mình học nói đùa từ bao giờ thế?

Lạc Xuyên đã nói thế, nhưng Yêu Tử Yên không tin nửa lời đâu.

"Ngươi nhìn ta giống như đang nói đùa sao?" Lạc Xuyên nhìn chằm chằm vào đôi mắt màu tím của Yêu Tử Yên, vẻ cực kì nghiêm túc.

Yêu Tử Yên cũng nhìn vào mắt Lạc Xuyên, gật đầu chắc chắc: "Giống!"

Lạc Xuyên: ...

Tử Yên, ngươi thay đổi rồi.

Giờ ngươi đã không còn tin ông chủ ta đây nữa à.

Lạc Xuyên bất đắc dĩ thở dài, nói: "Thôi được rồi, thực ra là lúc đó ta đang nghĩ tới chuyện vui."

Yêu Tử Yên: ???

Chuyện vui?

Yêu Tử Yên không hiểu lắm.

Loại chuyện gì có thể khiến cường giả ở cảnh giới cao như ông chủ nhà mình cảm thấy vui vẻ?

"Ủa? Ông chủ..."

Khi Yêu Tử Yên lấy lại tinh thần, đang định hỏi thì chợt phát giác bóng Lạc Xuyên trước mặt đã biến mất tự bao giờ.

Ngay khi nàng còn đang mải suy tư, Lạc Xuyên đã nhanh tay quả đoán rời khỏi trò chơi.

Yêu Tử Yên bất mãn cau mũi, ông chủ nhà mình đã học được thói trốn tránh vấn đề rồi.

Sau lại nghĩ tới điều vừa rồi, khóe môi nàng thoáng nở một nụ cười nhẹ.

Yêu Tử Yên cũng rời khỏi trò chơi.

Sáng sớm hôm sau.

Dùng điểm tâm xong, Lạc Xuyên lại ra cửa phơi nắng như thường lệ.

Việc này đã thành thói quen hàng ngày của hắn.

Ngày mới lên, nắng sớm rọi xuống ấm áp nhẹ nhàng, gió sớm mai phất qua man mát dìu dịu.

Cảm giác dễ chịu như sắp bay lên này, rất hiếm người có thể cảm nhận được...

"Ông chủ, chào buổi sáng."

Có tiếng bước chân xa xa đang tới, một thanh âm dễ nghe vang bên tai, đó là hai tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý.

Chương 433: Tâm sự của Bộ Ly Ca (35/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên phát hiện điểm khác thường so với trước đây.

Bộ Ly Ca đi sau lưng Bộ Thi Ý, trông hơi ỉu xìu.

Trông thấy Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca uể oải chào một tiếng: "Chào buổi sáng, ông chủ..."

Dứt lời, hắn ta lại rũ đầu xuống.

Lạc Xuyên nổi lòng hiếu kỳ.

Bộ Ly Ca làm sao thế nhỉ?

Trông có vẻ như có tâm sự gì.

Lạc Xuyên thoáng cảm nhận một chút, phát hiện tu vi của hắn ta đã tăng lên Tạo Hóa nhị phẩm.

Điều này làm Lạc Xuyên càng thêm nghi hoặc.

Cảnh giới tăng lên chẳng lẽ còn có tác dụng phụ là gây ra chứng u buồn?

Lạc Xuyên cảm thấy có lẽ mình nên hỏi một câu cho chắc.

"Hắn làm sao thế?"

Bộ Thi Ý liếc nhìn Bộ Ly Ca, cười cười bảo: "Ông chủ, hôm qua Bộ Ly Ca đăng bài, không biết ngươi đã xem chưa?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Xem rồi, viết không tệ đâu."

Bộ Ly Ca nghe được đoạn đối thoại của hai người nhưng vẫn không nói gì, chỉ lẳng lặng đứng đó.

Bộ Thi Ý nói tiếp: "Sau khi đăng bài, có rất nhiều người ấn thích bài đăng và bình luận, cả Vô Thiên tiền bối cũng đã thích bài đăng đó luôn."

Lạc Xuyên cảm thấy rất hài lòng.

Chính chủ đã xuất hiện luôn cơ đấy!

Nhưng lúc này chưa phải thời điểm vui vẻ.

Lạc Xuyên nhìn Bộ Ly Ca, nghiêm mặt nói: "Yên tâm đi, Vô Thiên Phật

Tổ không phải hạng người dễ tức giận vô lí như vậy đâu."

"Thật à?" Bộ Ly Ca lập tức tỉnh táo cả người, mặt tràn đầy vui mừng.

"Thật." Lạc Xuyên gật đầu, sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Hai người thấy vậy, bèn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Tử Yên tỷ, chào buổi sáng." Hai người cung kính chào hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên cười nói: "Đến rồi à."

Sau đó, nàng quay sang nhìn Bộ Ly Ca: "Ta cũng đã đọc bài của ngươi hôm qua, viết ổn đấy."

Lúc này Bộ Ly Ca đã không còn chút u buồn nào nữa, lại khôi phục dáng vẻ vô tư lự như trước đây, cười hỉ hả nói: "Tử Yên tỷ khen quá lời rồi. Nhưng Bộ Ly Ca ta đây chính là một trong hai đại công tử thành Cửu Diệu, sao có thể chỉ có hư danh được."

Mấy ngày nay, Giang Thánh Quân và Bộ Ly Ca luôn kè kè với nhau, Bộ Ly Ca còn tự phong cho hai người bọn họ là hai đại công tử của thành Cửu Diệu.

Đương nhiên, Giang Thánh Quân cũng đã thể hiện sự phản đối ra mặt trước quyết định của Bộ Ly Ca, nhưng vô hiệu...

Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên bật cười.

Chỉ lát sau, một nam tử áo đen đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, người này chính là Vô Thiên Phật Tổ.

Tuy trước đó ông chủ đã nói Vô Thiên Phật Tổ sẽ không xét nét chấp nhặt với bài đăng của mình, nhưng Bộ Ly Ca vẫn không tự chủ được mà căng thẳng một chút.

Bộ Ly Ca hít sâu một hơi, hạ quyết tâm.

Hắn ta nhấc chân đi về phía Vô Thiên.

"Vô Thiên tiền bối." Bộ Ly Ca cất tiếng chào hỏi.

Vô Thiên nhìn về phía Bộ Ly Ca, sắc mặt bình lặng, hỏi: "Có việc gì?"

"Ặc... À thì..." Nghe thấy giọng điệu lạnh lùng dửng dưng của Vô Thiên, Bộ Ly Ca lập tức lắp bắp không thành lời.

Bộ Thi Ý vẫn luôn chú ý tình hình bên này, sắc mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Cuối cùng, Bộ Ly Ca cũng chiến thắng bản thân, thốt lên mấy lời ấp ủ trong lòng: "Vô Thiên tiền bối, hôm qua chưa được sự cho phép của ngài đã vội đăng bài, xin ngài bỏ qua cho sự lỗ mãng của ta."

"Ra là chuyện này à." Vô Thiên gật đầu, giọng điệu vẫn bình thản như cũ, "Bản tọa không phải người dễ nổi giận như thế."

Dứt lời, hắn ta chẳng để ý đến Bộ Ly Ca nữa mà quay sang tiếp tục việc mua đồ, đội mũ chơi game bắt đầu khoảng thời gian chinh chiến trong trò chơi.

"Ông chủ nói quả không sao. Vô Thiên tiền bối thật sự chẳng để tâm đến những việc nhỏ nhặt này."

Nhận được câu trả lời của Vô Thiên, Bộ Ly Ca thành công dỡ xuống gánh nặng trong lòng, cảm kích nhìn về phía Lạc Xuyên đang nằm dài ngoài cửa.

"Bộ Ly Ca, mì chín rồi, mau lại đây ăn đi." Bộ Thi Ý kêu lên.

"Được, tới liền đây..."

Chương 434: Người của Lăng Vân học viện tới (36/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngoài cổng thành Cửu Diệu.

Dòng người ngược xuôi không dứt.

Bỗng phía xa xuất hiện một sự rối loạn.

Mọi người đều đưa mắt nhìn về phía chân trời.

Một điểm đen nho nhỏ đang càng lúc càng lớn.

Điểm đen kia tới gần, diện mạo của nó cũng lộ rõ hơn.

Đó là một con yêu cầm màu vàng rực, hình thể phải chừng mấy trăm trượng.

Khi nó đập cánh, có những ngọn lửa đỏ rực quẩn quanh thân.

Đương nhiên, điểm bắt mắt nhất là mấy chục bóng người trên lưng con yêu cầm đó.

"Xích Kim Huyền Tước!"

"Bọn họ là người của Lăng Vân học viện!"

"Người của Lăng Vân học viện lại tới nữa? Chẳng phải di tích thượng cổ đã đóng lại rồi sao..."

Ai đó chợt nghĩ tới điều gì, kinh ngạc thốt lên.

Chẳng mấy chốc, Xích Kim Huyền Tước cuốn theo từng trận cuồng phong đáp xuống mặt đất, người xung quanh tán loạn chạy khắp nơi.

Những người đang đứng trên lưng Xích Kim Huyền Tước đều lần lượt nhảy xuống.

Thân hình Xích Kim Huyền Tước chậm rãi thu nhỏ lại, sau đó, một quầng sáng màu đỏ hiện lên, nó biến trở thành một cô bé trông cực kì xinh xắn đáng yêu.

Những người này đều là người của Lăng Vân học viện.

Sau khi Phạm Thừa Thiên quyết định, ban đầu sẽ do từng viện trưởng của các phân viện chọn học viên, chia làm bốn đội, hai người Mộ Dung Hải

Đường và Ứng Vô Cực dẫn đội tới.

Đương nhiên, bốn vị viện trưởng các phân viện không ai tới cả, vì họ còn phải trông coi Lăng Vân học viện.

Lần này Phạm Thừa Thiên cũng theo chân tới đây. Theo như ông ta nói thì "Những học viên này đều là thành viên nòng cốt của Lăng Vân học viện, không thể có bất kì sơ suất nào, dĩ nhiên viện trưởng phải tự mình hộ tống."

Bốn vị viện trưởng các phân viện đều đành rưng rưng đồng ý với quyết định của Phạm Thừa Thiên.

"Hải Đường tỷ tỷ!" Cô bé kia vừa chạm chân xuống đất liền nhào về phía Mộ Dung Hải Đường.

Mộ Dung Hải Đường cười cười, nhẹ nhàng vỗ về đầu cô bé: "Vất vả cho tiểu Huyền Tước rồi."

"Hải Đường này, nha đầu Huyền Tước kia thân cận với ngươi nhất nhỉ." Phạm Thừa Thiên lắc đầu cười, thở dài một tiếng.

"Đương nhiên rồi!" Mộ Dung Hải Đường gật đầu, nói như thể đó là điều hiển nhiên, "Không xem xem ai là người chăm sóc Huyền Tước mỗi ngày chứ."

Xích Kim Huyền Tước vốn là một quả trứng mà Lăng Vân học viện lấy được từ trong di tích thượng cổ, viện trưởng giao lại cho Mộ Dung Hải Đường chăm sóc, sau mới nở ra Huyền Tước.

Vậy nên, trong lòng Huyền Tước, Mộ Dung Hải Đường giống như mẹ của mình vậy.

"Khởi Nguyên Thương Thành thật sự thần kỳ như vậy sao?" Huyền Tước chớp đôi mắt to trong veo, đáy mắt tràn ngập tò mò.

"Dĩ nhiên." Mộ Dung Hải Đường gật đầu, "Lần trước ngươi đưa bọn ta đến đây rồi lại chạy vào trong dãy núi Cửu Diệu chơi, nào có cơ hội tự mình trải nghiệm sự thần kỳ của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Vì thế, lần này ta nhất định không thể bỏ qua." Huyến Tước nắm chặt nắm tay nhỏ, sau đó bỗng nghĩ tới điều gì, đáy mắt chợt lướt qua một tia sợ hãi, "Hi vọng đừng có đụng phải vị đại tỷ tỷ hung hãn kia..."

"Gần tới giờ rồi, đi thôi." Ứng Vô Cực bình thản nói vọng qua.

"Đi, đi nào." Phạm Thừa Thiên gật đầu, không quên dặn dò, "Ta biết đa số các người đều là lần đầu tới đây, phải chú ý khiêm nhượng một chút, nơi này không phải chốn để các ngươi diễu võ giương oai đâu."

"Đã hiểu, thưa viện trưởng."

Đám học viên dõng dạc thưa.

Nhìn đám thanh thiếu niên kích động hào hứng, Phạm Thừa Thiên hài lòng gật đầu, sau đó vung tay lên: "Vào thành!"

Đoàn người thong dong đi qua cổng thành Cửu Diệu.

Đám quân lính canh cửa chứng kiến cảnh tượng này đã ngây người tự bao giờ.

Không ai dám cản trở!

"Làm sao bây giờ?" Có người ngơ ngác hỏi.

"Còn làm sao được bây giờ? Đây chính là người của Lăng Vân học viện đấy." Lại có người đáp, "Chẳng phải bệ hạ đã nói rồi sao? Loại chuyện này, chúng ta không cần xen vào."

"Hả? Lẽ nào bệ hạ không lo lắng sao?"

"Ta cảm thấy hẳn bệ hạ đã nghĩ thoáng hơn, bởi vì loại chuyện này, ngài ấy cũng không quản được."

"Ta cảm thấy ngươi nói rất có lý."

"Quyết định của bệ hạ là điều các ngươi có thể nghị luận chắc? Mau đi đi, nhanh cái chân ra trông cổng đi..."

Chương 435: Thành Cửu Diệu - chốn ngọa hổ tàng long (37/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực dẫn đoàn người của Lăng Vân học viện tới thẳng Phượng Tiên Lâu, nơi này vẫn là nơi quen thuộc nhất.

Vừa đặt chân tới nơi này, bọn họ đã chạm mặt Vô Thiên cũng đang đi vào.

Những người khác đều không có cảm giác gì, cùng lắm chỉ coi Vô Thiên là một kẻ tương đối kì quái mà thôi, nhưng Phạm Thừa Thiên, người có thực lực mạnh nhất đoàn người, chợt khẽ nhíu mày.

Bởi trong nháy mắt lướt qua, lòng ông ta bỗng nảy lên một cảm giác nguy hiểm, dường như có thứ gì đó cực kì đáng sợ vừa ngang qua ông ta.

Phạm Thừa Thiên chính là một vị Tôn Giả bậc cao lâu năm, thực lực sâu không lường được, vậy mà vị nam tử áo đen kia vẫn khiến ông ta cảm thấy áp lực, chứng tỏ người này phải là một cao thủ cực mạnh nhưng đã ẩn giấu thực lực.

Phạm Thừa Thiên ghé mắt nhìn, đáy mắt toát ra một tia nóng bỏng.

Thành Cửu Diệu này, lại là chốn ngọa hổ tàng long?

Xem ra lần này tới thành Cửu Diệu sẽ có nhiều chuyện thú vị đây...

"... Chưởng quầy, là vậy đó, cho bọn ta thuê phòng." Mộ Dung Hải Đường nói với một nam tử.

Nam tử này không cần giới thiệu cũng biết, đó chính là chưởng quầy của Phượng Tiên Lâu.

Nhưng lúc này chưởng quầy của Phượng Tiên Lâu đang liên tục lau mồ hôi tránh.

Ông ta đang hết sức căng thẳng, vì ông ta đã nhận ra thân phận của đoàn người này.

Đây là đoàn người của Lăng Vân học viện đó!

Lần trước mới chỉ có mười mấy người, lần này đã tăng lên gấp bội!

Mà lại còn nhiều nhân vật quan trọng như thế.

Điểm quan trọng nhất là, cái vị Ứng Vô Cực kia đang đứng ngay bên cạnh Mộ Dung Hải Đường và nhìn ông ta chằm chằm.

Điều này làm chưởng quầy cảm thấy rất có áp lực...

"Được, được, được, tiểu điếm không thiếu phòng, chỉ cần các vị không ngại là tốt rồi." Chưởng quầy vội nói.

"Viện trưởng, đã thu xếp xong nơi ở." Mộ Dung Hải Đường quay sang nói với Phạm Thừa Thiên, song lại thấy Phạm Thừa Thiên đang nhìn chăm chú về một phương đến xuất thần.

Nàng ta không rõ lắm, bèn gọi thêm một câu: "Viện trưởng?"

"Hả? Chuyện gì thế?" Phạm Thừa Thiên giật mình, nhanh chóng lấy lại tinh thần và hỏi theo bản năng.

Mộ Dung Hải Đường nghi hoặc, chẳng lẽ vừa rồi có thứ gì đó đã thu hút sự chú ý của viện trưởng?

Không thể nào!

Thành Cửu Diệu này, trừ Khởi Nguyên Thương Thành ra thì hình như đâu có gì đặc biệt nhỉ?

"Hải Đường tỷ tỷ, vừa rồi ta thấy có một người mặc áo đen cực kì lợi hại đi vào!" Huyền Tước kéo tay áo của Mộ Dung Hải Đường, chỉ theo hướng Phạm Thừa Thiên vừa nhìn, nói.

"Người áo đen? Là người vừa đi qua ban nãy ư?" Mộ Dung Hải Đường nhìn theo phía đó, hỏi.

Phạm Thừa Thiên cười bảo: "Không cần để ý đâu, không có gì nguy hiểm."

Bởi vì ông ta hoàn toàn không cảm nhận được chút khí tức huyết tinh nào từ trên người Vô Thiên, trái lại, khí tức của người đó vô cùng bình lặng, trái ngược hoàn toàn với bề ngoài lạnh lùng của hắn ta...

"Vậy thì tốt rồi." Mộ Dung Hải Đường thở phào nhẹ nhõm.

"Giờ kiểm kê nhân số chút đi." Ứng Vô Cực vẫn trầm mặc hồi lâu bỗng

lên tiếng.

"Được." Mộ Dung Hải Đường gật đầu, quay sang đếm người.

Sau đó, nàng ta nhíu mày nói: "Không đúng... Sao lại thiếu hai người nhỉ?"

Mộ Dung Hải Đường không tin lắm, bèn đếm lại lần nữa, nhưng nhân số lúc này vẫn là ba mươi tám.

"Chuyện gì thế?" Phạm Thừa Thiên chú ý tới, bèn hỏi.

"Viện trưởng, thiếu mất hai học viên rồi." Mộ Dung Hải Đường lo lắng nói.

"Thiếu hai người?" Phạm Thừa Thiên nhíu mày, "Ta nhớ là lúc vào thành vẫn đủ bốn mươi người mà, chẳng lẽ dọc đường có hai đứa nào chạy trốn?"

Ứng Vô Cực nhìn về phía đám học viên, nói: "Các ngươi tự kiểm tra xem có bạn học nào vắng mặt."

Chương 436: Ông chủ, đã lâu không gặp (38/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thưa Ứng đạo sư, không thấy Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đâu ạ." Chỉ chốc lát sau đã có học viên đáp lời.

"Hai nha đầu này!" Mộ Dung Hải Đường cười mắng một câu, đồng thời cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm trong lòng, "Chắc hẳn hai đứa nó đã trốn tới Khởi Nguyên Thương Thành rồi."

Theo những gì Mộ Dung Hải Đường biết về tính cách hai cô nàng này, bọn họ hoàn toàn có khả năng gây ra chuyện như vậy.

Mặt khác, Mộ Dung Hải Đường còn có thể đoán được, chính Cố Vân Hi đã lôi kéo Giang Văn Thường đi...

"Cố Vân Hi, Giang Văn Thường?" Phạm Thừa Thiên nghĩ ngợi một lát rồi nói, "Hai người bọn họ đã từng tới đó với các ngươi, đúng không?"

Mộ Dung Hải Đường gật đầu.

Phạm Thừa Thiên cười nói: "Vậy thì không sao. Hơn nữa, ta cũng không cho rằng hai đứa nhỏ mới có cảnh giới Thần Hồn này sẽ gây chuyện ở Khởi Nguyên Thương Thành đâu."

Mộ Dung Hải Đường nhìn về phía đám học viên: "Chúng ta vừa vượt qua một hành trình dài, hẳn mọi người cũng đã mệt, thôi về phòng nghỉ ngơi đi."

"Thưa Hải Đường đạo sư, chừng nào thì chúng ta tới Khởi Nguyên Thương Thành?" Một học viên hỏi.

"Để ngày mai đi." Mộ Dung Hải Đường trả lời, "Trong cửa hàng của ông chủ chỉ có hai mươi ghế, nếu chúng ta kéo cả tới chỉ sợ không đủ chỗ, cho nên phải chia làm mấy nhóm."

"Thì ra là vậy." Các học viên hiểu ra.

...

"Vân Hi, chúng ta cứ trộm chuồn đi như thế, có phải không được hay

lắm không?" Giang Văn Thường bị Cố Vân Hi kéo đi, bèn do dự hỏi.

"Yên tâm yên tâm, chắc Hải Đường đạo sư cũng đã biết chúng ta đi đâu rồi, không cần lo đâu." Cố Vân Hi tỏ vẻ không cần quá quan tâm làm gì.

"Nhưng ta cảm thấy mình không nói với đạo sư một tiếng thì cứ bứt rứt sao đó..." Giang Văn Thường lại nhịn không được, nêu ý kiến.

"Văn Thường, chẳng lẽ ngươi không muốn chơi trò chơi trong cửa hàng của ông chủ sao?" Cố Vân Hi quay lại nhìn vào mắt Giang Văn Thường, hỏi.

Giang Văn Thường bèn gật đầu theo bản năng: "Đương nhiên muốn chứ."

Cố Vân Hi bèn điềm nhiên bảo: "Thế có phải được rồi không! Cùng lắm lúc về chúng ta bị mắng một trận, đâu có gì to tát đâu."

Giang Văn Thường: ...

Mặc dù nghe rất có lý nhưng nàng ta vẫn cảm thấy hình như có chỗ nào đó hơi kì cục.

"Không biết giờ trong cửa hàng của ông chủ có thêm sản phẩm mới gì không?" Dọc đường đi, Cố Vân Hi đã bắt đầu tưởng tượng, "Văn Thường này, nếu ông chủ có bán thêm sản phẩm mới gì thì ngươi mong nó sẽ là thứ gì?"

Ngẫm nghĩ chốc lát, Giang Văn Thường mới đáp: "Trò chơi đi... Ta nghĩ chỉ có một Tháp Thí Luyện thì hình như hơi ít..."

Cố Vân Hi kinh ngạc: "Tháp Thí Luyện có tận ba chế độ liền, ngươi còn chê ít?"

Giang Văn Thường gật đầu, khẳng định: "Ta vẫn có cảm giác, nhất định ông chủ còn có rất nhiều trò chơi tồn kho."

"Ta cũng nghĩ vậy." Cố Vân Hi gật đầu tán đồng.

Trong lúc trò chuyện, hai người đã đi tới còn hẻm dẫn vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Rốt cuộc lại được về tới đây! Ta luôn có cảm giác đã rất lâu rồi ấy." Giang Văn Thường cảm thán.

"Thôi đừng cảm thán nữa, đi nào..."

Cố Vân Hi kéo tay Giang Văn Thường chạy nhanh vào trong hẻm.

"Ấy ấy, đừng có kéo ta mà..."

Loáng thoáng từ đâu truyền đến tiếng con gái hốt hoảng kêu lên, Lạc Xuyên hé mắt nhìn, thấy có hai cô gái xinh đẹp đang lao tới.

Đồng thời, còn có một tiếng hô hân hoan.

"Đã lâu không gặp, ông chủ, có nhớ ta không..."

Một bóng đen từ trên trời giáng xuống.

Khóe miệng Lạc Xuyên giật nhẹ, sau đó, hắn xé rách không gian và biến mất, rồi lại xuất hiện ở vị trí bên cạnh.

Cố Vân Hi rơi cái bịch xuống ghế dài, gây nên một âm thanh trầm đục.

Nhìn thôi cũng thấy đau...

Chương 437: Ngươi như vậy sẽ không kiếm được vợ đâu (39/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cố Vân Hi ôm đầu, đôi mắt đẫm lệ: "Ông chủ, ngươi thật không biết thương hương tiếc ngọc là gì, ngươi như vậy thì không kiếm được vợ đâu biết không!"

Lạc Xuyên: ???

Mới mấy ngày không gặp, cô nhóc này còn học cả thói công kích cá nhân?

Nhưng, thân là một vị nam thần, khoan hồng độ lượng là phẩm chất cần có, cho nên Lạc Xuyên quyết định ghim cho Cố Vân Hi một khoản vào sổ ghi nợ của mình...

"Các ngươi đã đi rồi kia mà?" Lạc Xuyên xách Cố Vân Hi sang một bên, ngồi xuống ghế.

"Viện trưởng đã biết chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành và di tích thượng cổ, bèn quyết định dẫn người của học viện tới đây." Giang Văn Thường cười bảo.

"Ra là vậy à." Lạc Xuyên gật gù, "Bao nhiêu người?"

"Tính cả đạo sư và viện trưởng, tổng cộng là bốn mươi ba người." Cố Vân Hi xen miệng.

Xem ra vừa rồi cô nàng chỉ cố tỏ ra đáng thương thôi chứ chưa đau lắm.

Phụ nữ ấy mà, bất kể bao nhiêu tuổi đều có thiên phú này, không cần dạy cũng biết...

"Hơn bốn mươi người? Coi như cũng được..."

Lạc Xuyên gật gù, lòng đã bắt đầu tính toán xem những người này có thể tiêu bao nhiêu linh tinh vào cửa hàng nhà hắn.

"À đúng rồi." Cố Vân Hi bỗng nhớ ra, bèn tò mò hỏi, "Ông chủ, đã lâu như vậy, trong cửa hàng có gì mới không?"

Giang Văn Thường cũng hào hứng chờ đợi.

Nếu hỏi đám khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành chọn xem thứ gì trong này có sức hấp dẫn nhất, bọn họ chắc chắn sẽ chọn đáp án "sản phẩm mới".

Bởi vì tò mò là tâm lý chung của mọi sinh linh...

"Ừ, có." Lạc Xuyên gật đầu.

"Là cái gì cơ?" Cố Vân Hi hưng phấn không thôi.

"Tự xem đi." Lạc Xuyên khoát tay, "Chắn ánh nắng của ta rồi."

Cố Vân Hi hít sâu một hơi, bắt đầu mài răng...

"Khụ khụ, ông chủ, bọn ta vào trong trước đã."

Giang Văn Thường thấy tình hình dường như đang phát triển theo một xu hướng kì quái nào đó, bèn vội kéo Cố Vân Hi vào trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên thở ra một hơi thật dài.

Cuối cùng thế giới cũng yên tĩnh lại...

"Hì hì, Tử Yên tỷ, đã lâu không gặp." Cố Vân Hi ôm chầm lấy Yêu Tử Yên.

"Tử Yên tỷ, lâu rồi không gặp." Giang Văn Thường cũng tươi cười chào hỏi.

"Đã lâu không gặp." Đương nhiên Yêu Tử Yên sẽ không cư xử như Lạc Xuyên, nàng cũng ôm chặt Cố Vân Hi.

Sau một cái ôm, Cố Vân Hi còn không quên hất mặt ra phía cửa, khẽ hừ một tiếng: "Tử Yên tỷ vẫn là tốt nhất, không giống ai đó chẳng tình cảm chút nào."

Yêu Tử Yên cười khẽ.

Giang Văn Thường bỗng xích lại, vẻ tò mò, nhỏ giọng hỏi: "Tử Yên tỷ, ngươi với Lạc Xuyên đã phát triển đến đâu rồi?"

Nụ cười trên môi Yêu Tử Yên chợt cứng lại, gò má ửng hồng.

Nàng khẽ hắng giọng một cái: "Ta cảm thấy, cứ thuận theo tự nhiên là tốt nhất."

"À, ra là vậy." Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường như vừa hiểu ra, gật đầu lia lịa, nhưng đáy mắt đã lóe lên ý cười.

Gò má Yêu Tử Yên càng thêm đỏ.

Nàng vội nói sang chuyện khác cho bớt xấu hổ: "Ứng đạo sư và Mộ Dung đạo sư của các ngươi thì thế nào rồi?" Yêu Tử Yên hỏi.

Đề cập tới chuyện này, hai ngươi đồng thanh thở dài: "Ài ~"

Yêu Tử Yên nghi hoặc: "Sao vậy?"

"Cảm giác vẫn dậm chân tại chỗ, chẳng có tiến triển gì." Cố Vân Hi bất đắc dĩ nói.

"Ta cảm thấy, chủ yếu là tại tính cách của Ứng đạo sư ấy." Giang Vãn Thường đoán, "Loại chuyện này, sao có thể để phái nữ chủ động chứ."

Chương 438: Phong cách quen thuộc của ông chủ (40/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng là vậy thật." Cố Vân Hi gật đầu tán đồng, "Văn Thường, ta nghĩ, hay chúng ta giúp Ứng đạo sư một tay nhỉ?"

Giang Văn Thường cũng trầm ngâm suy nghĩ.

Gương mặt lạnh lẽo của Ứng Vô Cực chợt xuất hiện trong đầu nàng ta. Giang Văn Thường vội vã lắc mạnh đầu, hất hình ảnh đó ra ngoài: "Khụ khụ, ta cảm thấy, chúng ta vẫn không nên nhúng tay vào thì tốt hơn..."

Hai người lại nhỏ giọng trò chuyện với nhau thêm một lát, sau đó mới nhớ ra mục đích tới Khởi Nguyên Thương Thành, bèn nhanh chóng đảo mắt nhìn khắp cửa hàng một lượt.

Thứ đầu tiên đập vào mắt chính là Cây Thế Giới đang được bày trên quầy phục vụ, cùng với kệ trưng bày điện thoại di động Ma Huyễn.

"Tử Yên tỷ, đây là hàng mới trong Khởi Nguyên Thương Thành sao?" Cố Vân Hi chỉ vào kệ hàng, quay sang hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng rồi, đó là điện thoại di động Ma Huyễn vừa mới bày bán mấy hôm trước, thứ này có thể coi là một loại linh khí đặc thù đi."

"Linh khí đặc thù?" Giang Văn Thường và Cố Vân Hi ngạc nhiên hỏi.

Yêu Tử Yên giải thích: "Chức năng của nó phức tạp hơn nhiều so với các linh khí khác, các ngươi có thể hiểu nó là bộ thiết bị thực tế ảo phiên bản đơn giản, nhưng nó không có chế độ làm chúng ta đi vào không gian thực tế ảo, chỉ thể hiện trên màn ảnh thôi."

"Nghe có vẻ lợi hại ghê." Cố Vân Hi cảm thán.

"Giá cả thế nào? Hẳn là đắt lắm nhỉ?" Giang Văn Thường hỏi.

"Không đắt, một trăm linh tinh thôi." Yêu Tử Yên cười cười, chỉ vào bảng chữ trên tường, "Trên kia có treo hướng dẫn sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn, các ngươi có thể qua tham khảo trước."

Hai người nhìn theo hướng Yêu Tử Yên chỉ, thấy được một bảng trắng chi chít chữ treo trên tường.

Hai người lại gần, tỉ mỉ đọc xem...

Lát sau.

"Ôi chao, tải Diễn đàn Khởi Nguyên còn phải trả thêm linh tinh à?" Cố Vân Hi nhìn thông báo vừa nhảy ra trên màn hình, kinh ngạc thốt lên.

Giang Văn Thường thở dài: "Quả đúng là phong cách quen thuộc của ông chủ rồi."

Cố Vân Hi liếc nhìn đến máy nước nóng ở góc phòng, lại nhìn điện thoại di động Ma Huyễn trong tay.

Nàng ta bỗng có cảm giác, Giang Văn Thường nói rất có lý...

Tiếp theo đó, hai người đăng kí tài khoản, tìm hiểu các chức năng...

Tuy mấy thứ này đều đã được viết rất tỉ mỉ trên bảng hướng dẫn nhưng thực tế sử dụng lại là chuyện khác.

Việc này cũng chiếm mất khá nhiều thời gian của hai cô gái.

"Văn Thường, ngươi lấy tên là gì?" Cố Vân Hi nhấc mắt khỏi màn hình, hỏi.

"Thì lấy tên mình ấy!" Giang Văn Thường nhìn nàng ta vẻ không hiểu, chẳng lẽ còn có thể lấy tên khác hay sao?

Cố Vân Hi bất đắc dĩ bảo: "Bảng hướng dẫn của ông chủ đã viết rồi còn gì, có thể không cần sử dụng tên thật để đặt tên cho tài khoản."

"Hả? Ra là vậy à, ta không chú ý." Giang Văn Thường cười bảo, "Ta cảm thấy lấy tên của mình cũng hay mà."

"Thôi, ngươi thấy vui là được." Cố Vân Hi thở dài, chọc chọc vài cái lên màn hình rồi ngẩng đầu, "Được rồi, ta đã theo dõi ngươi nha."

Giang Văn Thường liền thấy màn hình điện thoại di động Ma Huyễn của mình nhảy ra một thông báo.

'Vân Hi' đã theo dõi ngươi.

Giang Văn Thường: ...

Tên tài khoản của ngươi hình như cũng không có khác gì tên thật mà...

"Nào nào, ngươi cũng theo dõi ta đi nào." Cố Vân Hi cười hí hứng bảo.

"Rồi rồi..." Giang Văn Thường gật đầu cười bảo.

Trước đó, hai người cũng đã hiểu, nút theo dõi thường dành cho những người có quan hệ tương đối tốt với nhau.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường thân thiết như tỷ muội, đương nhiên phải theo dõi nhau rồi.

Chương 439: Cảm thấy có vẻ rất nguy hiểm (41/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tử Yên tỷ, tên tài khoản của ngươi và ông chủ là gì thế?" Hai người ấn theo dõi nhau xong, Cố Vân Hi bèn quay sang hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên đáp: "Ta là ' Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên' còn ông chủ là 'Ông Chủ Bình Thường'."

Sắc mặt Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều trở nên hết sức quái dị.

Cố Vân Hi dở khóc dở cười bảo: "Tử Yên tỷ, tên tài khoản của các ngươi thật là có cá tính."

Yêu Tử Yên chỉ cười cười, chỉ vào bức tường ở khu vực trò chơi: "Ngoài điện thoại di động Ma Huyễn thì cửa hàng còn có thêm không gian bán vũ khí."

"Không gian bán vũ khí ư?" Hai người ngạc nhiên thốt lên.

"Đúng." Yêu Tử Yên gật đầu, "Tất cả những linh khí trong cửa hàng vũ khí tại Tháp Thí Luyện đều có bán trong này, ngoài ra, một số loại hình vũ khí khác ông chủ nói tạm thời chưa bán được."

"Ồ." Cố Vân Hi hiểu ra, "Đúng lúc ta đang thiếu vài món linh khí, để vào mua."

"Ta cũng khá thích một món linh khí trong Tháp Thí Luyện, vốn tưởng không cách nào mua được, giờ thì đơn giản rồi." Giang Văn Thường cười bảo.

Sau đó, hai người nhanh chóng vào trong không gian bán vũ khí.

Cảm giác như vừa xuyên qua một lớp chắn, chỉ bị cản trở rất nhẹ, chớp mắt sau, hai người đã đứng giữa một không gian xa lạ.

Thật mênh mông và yên tĩnh.

Đây là ấn tượng đầu tiên của Cố Vân Hi và Giang Văn Thường dành cho không gian bán vũ khí.

"Này, Văn Thường, ngươi nhìn coi cái kia có phải là thiết bị bán vũ khí

không?" Cố Vân Hi chỉ vào màn sáng trước mắt, kinh ngạc nói.

"Chắc vậy đó." Giang Văn Thường gật đầu, nhưng vẫn có chút nghi hoặc, "Nhưng mà, cái hố to kia là sao vậy nhỉ?"

"Hố?" Cố Vân Hi ngạc nhiên.

Nhìn theo hướng Giang Văn Thường chỉ, nàng ta cũng thấy một hố sâu rộng chừng trăm trượng do thuỷ tinh màu lam tối cấu thành.

Tuy từ đây tới đó cách rất xa nhưng Cố Vân Hi vẫn cảm nhận được một khí tức cực kì nguy hiểm từ cái hố nọ.

"Hẳn do ông chủ làm ra." Cố Vân Hi ngập ngừng nói, sau đó lại lùi về sau vài bước, "Ta cảm thấy có vẻ nguy hiểm lắm, Văn Thường, đừng qua đó."

"Ừ." Giang Văn Thường gật đầu đồng ý.

Hai người đi về phía màn sáng.

"Ta cảm thấy cái này quen quen, như là đã thấy ở đâu rồi ấy." Cố Vân Hi nhìn màn sáng, cau mày nói.

Suy tư một hồi, mắt Giang Văn Thường chợt sáng lên: "A nhớ ra rồi, nghe nói hồi vào di tích thượng cổ, ông chủ đã dùng màn sáng như thế này để bán hàng đó."

"Đúng đúng đúng! Ta nhớ rồi! Đúng là như vậy rồi." Cố Vân Hi vui vẻ reo lên.

Hồi ở trong di tích thượng cổ, các nàng chỉ từng nghe nói đến tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên cảm thấy rất đáng tiếc khi không được đích thân sử dụng màn sáng để mua hàng của ông chủ.

Nhưng hiện giờ, nỗi tiếc nuối này đã được bù đắp.

"Hơn nữa, màn sáng này có vẻ không kém cạnh gì Tháp Thí Luyện đâu nhỉ." Cố Vân Hi cười cười.

"Đúng thế." Giang Văn Thường gật đầu.

Hai người đã khá quen thuộc với Tháp Thí Luyện, cho nên nhanh chóng tìm hiểu được cách dùng màn sáng.

Sau đó, hai người bắt đầu mua linh khí.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường là học viên của Lăng Vân học viện, lại có thân phận hiển hách, hiển nhiên tài sản cũng không phải ít.

Chỉ một lát, hai người đã bỏ ra mấy chục ngàn linh tinh để mua đồ.

"Văn Thường, ngươi xem trâm ngọc này ta cài thế nào?" Cố Vân Hi lúc lắc đầu, cười hỏi.

Trên búi tóc nàng ta có cài một cây trâm ngọc trong suốt và sáng lấp lánh.

Cây trâm này không chỉ đẹp mà còn mang theo một khí tức rất huyền diệu, có thể ôn dưỡng tinh thần của người đeo nó.

Chương 440: Sao đều là vấn đề này? (42/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trâm ngọc này là linh khí Thiên cấp.

Loại linh khí có hiệu quả đặc thù như vậy thường có giá cao hơn so với những linh khí thông thường.

Chỉ riêng cây trâm này đã chừng hai chục ngàn linh tinh.

Nhưng túi tiền Cố Vân Hi vốn luôn rủng rỉnh, mua cây trâm này không mất một giây lưỡng lự.

"Ừm, Vân Hi nhà ta đeo lên trông thật xinh đẹp." Giang Văn Thường cười cười, tán dương.

Cố Vân Hi vốn đã rất xinh đẹp, khi cài cây trâm này lên, khí chất càng thêm mờ ảo xuất trần.

"Thật ư?"

"Đương nhiên rồi."

"Hì hì, Văn Thường, ngươi thật là dẻo miệng."

Giang Văn Thường mỉm cười, hoa tai cỏ bốn lá trên vành tai nàng ta trong suốt lấp lánh dưới ánh sáng.

Đúng rồi, đây cũng là một linh khí Thiên cấp, vật này có thể tăng tốc độ vận chuyển linh lực.

Đương nhiên, giá của nó cũng không kém cây trâm ngọc kia là bao.

Mặt khác, đối với Cố Vân Hi và Giang Văn Thường, khi mua linh khí, điều quan trọng nhất không phải uy năng của nó mà là hình dạng bề ngoài.

Chỉ cần trông đẹp một chút, hiệu dụng không quá kém thì linh tinh chỉ là mây bay, không cần tiếc...

Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng ngoài cửa cũng đã biết hai người này mua những gì, khóe miệng bất chợt hơi cong lên.

Nếu các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều chịu chi như thế có phải tốt không...

"Ông chủ ông chủ, ta có thể hỏi ngươi một vấn đề không?"

Vừa ra khỏi không gian bán vũ khí, Cố Vân Hi đã hấp tấp chạy tới chỗ Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đang chìm đắm trong ảo tưởng tốt đẹp, bị Cố Vân Hi thô lỗ chọc nát bét.

Hắn âm thầm thở dài, nói: "Hỏi đi."

"Ông chủ, cái hố to tướng trong không gian bán vũ khí kia để làm gì đấy?" Cố Vân Hi tò mò hỏi Lạc Xuyên, đôi mắt sáng lấp lánh chờ mong.

Lạc Xuyên: ...

Vì sao ai vào không gian bán vũ khí cũng sẽ thắc mắc về vấn đề này nhỉ?

Các ngươi cứ như vậy sẽ làm ta khó xử lắm đó biết không!

Lạc Xuyên bình thản nói: "Hậu quả do thử nghiệm vũ khí gây ra thôi."

"Ông chủ, vì sao không khôi phục nó lại?" Giang Vãn Thường dò hỏi.

Nếu ta mà khôi phục được thì ta đã khôi phục từ lâu rồi!

Đương nhiên, hắn chỉ dám nghĩ thế trong lòng thôi, chứ không dám nói thẳng ra.

"Ta cảm thấy, không gian bán vũ khí quá trống trải, nhìn quá đơn điệu. Thấy vết tích thử nghiệm cũng khá đẹp, hơn nữa, nó cũng đã vượt ra khỏi khả năng chữa trị tự động của không gian nên cứ để đó." Lạc Xuyên nói.

"Ra là vậy à." Hai người hiểu ra.

"Ông chủ ngươi tiếp tục phơi nắng đi, bọn ta đi chơi trò chơi." Cố Vân Hi cười bảo.

Hai người lại quay vào trong Khởi Nguyên Thương Thành, ăn uống no đủ rồi chuẩn bị vào trò chơi.

"Ngươi định chơi cái gì?" Cố Vân Hi hỏi.

"Chơi chế độ giải trí đi." Suy nghĩ một chút, Giang Vãn Thường trả lời, "Ta thích kiểu chơi thăm dò này."

"Ồ." Cố Vân Hi gật đầu, "Ta muốn đi chơi chế độ khiêu chiến, hôm nay ta nhất định phải vượt qua tầng thứ hai."

Nói đoạn, Cố Vân Hi còn vung nắm đấm biểu lộ quyết tâm.

"Vậy chúc ngươi thành công." Giang Văn Thường cười cười.

Trong lúc chơi trò chơi, người chơi gần như không cảm nhận được thời gian trôi qua.

Ba tiếng nhanh chóng kết thúc.

"Thời gian chơi trò chơi hôm nay đã đạt hạn mức cao nhất, trò chơi cưỡng chế kết thúc."

Khi dòng thông tin này nhảy ra trước mặt người chơi, trò chơi cũng lập tức kết thúc.

"Thời gian sao trôi nhanh thế nhỉ? Ta mới chơi có chút xíu mà." Cố Vân Hi oán giận.

Giang Văn Thường gỡ mũ trò chơi xuống, bất đắc dĩ thở dài.

Xem ra nàng ta cũng chưa chơi tận hứng.

Nhưng oán giận thế thôi, quy định của Khởi Nguyên Thương Thành thế nào, hai người đều biết rõ.

Khách hàng nào cũng phải tuân thủ quy định nơi này.

Hai cô gái nhanh chóng điều chỉnh lại tâm trạng, bắt đầu thảo luận với nhau về những chuyện trong trò chơi.

Chương 441: Hướng thay đổi hơi lớn quá (43/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Qua được tầng thứ hai chưa?" Giang Văn Thường hỏi.

"Đương nhiên rồi." Cố Vân Hi tự hào gật đầu, sắc mặt hớn hở, "Có hơn chục con Kim Quan Xà mà thôi, sao có thể ngăn cản bước tiến của bản tiểu thư!"

"Tầng thứ ba thì sao?" Giang Văn Thường cười hỏi.

"Hự..." Vẻ mặt Cố Vân Hi tức thì trở nên đau khổ, nàng ta thở dài, "Khó quá đi mất! Sức chiến đấu của Ảnh Báo và Kim Quan Xà hoàn toàn không cùng một đẳng cấp!"

Giang Văn Thường cười cười: "Điều này chứng tỏ Vân Hi còn chưa điều phối tốt năng lực của mình nha, sau này cần rèn luyện nhiều hơn mới được."

"Ừ, ta sẽ cố gắng hơn." Cố Vân Hi gật đầu thật mạnh, sau đó hỏi, "Còn ngươi? Chơi thế nào rồi?"

"Tìm được một nhiệm vụ, thăng được vài cấp." Giang Văn Thường cười đáp.

"May thế cơ á?" Cố Vân Hi thoáng kinh ngạc.

Nhiệm vụ trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện hiếm hoi cỡ nào, từng khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều biết rất rõ.

"Phần thưởng thì không được thích lắm, chỉ là một ít kinh nghiệm thôi." Giang Văn Thường khẽ thở dài.

"Vậy cũng đã là không tệ lắm rồi." Cố Vân Hi cười bảo, "Kinh nghiệm trong trò chơi cũng có thể chuyển hoán thành tu vi mà."

Hai người trò chuyện một lát rồi nói lời từ biệt với Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

...

"Sao bỗng dưng ta cứ có dự cảm chẳng lành?" Đi tới nơi ở của người

trong Lăng Vân học viện, Giang Văn Thường chợt cau mày.

"Liệu có thể có chuyện gì được?" Cố Vân Hi vẫn rất vô tư, khoát tay áo bảo, "Các đạo sư sẽ không phạt chúng ta đâu. Đi thôi, về nghỉ đi đã."

Vừa vào trong Phượng Tiên Lâu, nhìn rõ cảnh tượng bên trong, cả hai lập tức cứng đờ người ra.

Phạm Thừa Thiên, Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường vẫn đang ung dung ngồi đó, nhìn hai người, cười khá kì quái.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường liếc nhau một cái, trong đầu nảy lên một câu - Toi đời!

"Nói đi, vừa đi đâu?" Mộ Dung Hải Đường đánh giá hai cô gái, bình thản hỏi.

Bên ngoài có vẻ sóng êm biển lặng, nhưng Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều cảm nhận được những cơn sóng cuộn trào mãnh liệt dưới lòng biển kia.

Cố Vân Hi cố nặn ra một nụ cười ngọt ngào: "Hải Đường đạo sư, bọn ta đi mua ít đồ thôi ạ."

Giang Văn Thường gật đầu lia lịa: "Vâng, đúng là như vậy ạ!"

"Mua ở đâu? Ở Khởi Nguyên Thương Thành?" Mộ Dung Hải Đường cười nửa miệng, hỏi.

Hai cô gái lập tức cứng đờ.

Ôi, bị đoán được rồi!

"Lúc tới đã nói rồi cơ mà, không được tự ý hành động đơn độc. Chẳng lẽ vẫn không nhớ được à?" Phạm Thừa Thiên lên tiếng.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đều ngậm chặt miệng, lúc này có nói gì cũng là sai.

Trầm mặc là biện pháp đối phó tốt nhất.

"Thôi được rồi." Mộ Dung Hải Đường thở dài, bất đắc dĩ trừng hai người một cái, "Lần sau không được viện lẽ như vậy nữa, biết chưa?"

Vừa nghe được tha, sắc mặt hai người tức thì thả lỏng hẳn.

"Mộ Dung đạo sư, ta biết ngay người tốt nhất mà."

"Cảm ơn Mộ Đung đạo sư."

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường cười cười đi tới bên cạnh Mộ Dung Hải Đường, thân mật nịnh nọt.

"Được rồi được rồi." Mộ Dung Hải Đường buồn cười, khoát tay một cái, "Đến cửa hàng của ông chủ có thấy có gì mới không?"

"Đương nhiên có rồi ạ." Cố Vân Hi lắc lư đầu, cây trâm ngọc lóe lên ánh sáng dịu nhạt, "Đây là đồ mua trong cửa hàng đấy ạ."

Giang Văn Thường chỉ vào đôi khuyên tai cỏ bốn lá trong suốt: "Khuyên tai của ta cũng vậy."

Bọn Mộ Dung Hải Đường liếc nhìn nhau, sắc mặt lộ vẻ quái dị.

Ông chủ bắt đầu bán cả trang sức luôn à?

Hướng thay đổi này có vẻ hơi chóng mặt nhỉ?

Lời editor: Chòi oi, xin chân thành cảm ơn đại thần flyvity đã đẩy thêm 70KP cho truyện nha nha nhaaaaaa!!!!!!!!!

Chương 442: Không được phép hành động đơn độc

(44/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cũng may, Cố Vân Hi đã giải thích rõ ràng vấn đề ngay sau đó.

"Đây là đồ mua trong không gian bán vũ khí ở cửa hàng của ông chủ." Cố Vân Hi cười nói.

"Không gian bán vũ khí? Trong đó bán những vũ khí gì?" Ứng Vô Cực vốn đang trầm mặc chợt lên tiếng hỏi.

"Tất cả các loại linh khí trong Tháp Thí Luyện, mấy thứ này của chúng ta là những linh khí tương đối đặc biệt một chút." Giang Văn Thường giải thích.

Ba người như vừa ngộ ra.

Thì ra là như vậy à...

"À đúng rồi, còn cả cái này nữa." Cố Vân Hi lấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình ra.

"Đây là cái gì?" Phạm Thừa Thiên tò mò hỏi.

"Là điện thoại di động Ma Huyễn." Cố Vân Hi giải thích, "Đây là một loại linh khí đặc thù, có thể tải ứng dụng về, đăng bài gì đó."

Ba người liếc nhau, đều không hiểu mô tê gì.

Tải ứng dụng?

Đăng bài?

Những từ ngữ này có ý nghĩa gì vậy?

Vì sao bọn họ nghe không hiểu gì hết?

Mộ Dung Hải Đường thấy Cố Vân Hi đang định tiếp tục huyên thuyên bèn vội hắng giọng một tiếng, cắt đứt lời cô nàng: "Vân Hi à, mấy cái từ ngươi vừa nói đó, nó có nghĩa gì vậy?"

"Nào nào qua đây, để ta cho các vị xem thử." Cố Vân Hi nói.

Ba người tò mò xúm lại.

...

"Trời, làm thế nào để tạo ra hình ảnh hoàn hảo cỡ đó?"

Nhìn thấy những hình ảnh xuất hiện trên màn hình điện thoại di động Ma Huyễn, Phạm Thừa Thiên thán phục than một tiếng.

Ứng Vô Cực và Mộ Dung Hải Đường có vẻ đã quen với sự thần kỳ của sản phẩm trong Khởi Nguyên Thương Thành nên vẫn giữ được bình tĩnh.

"Đây là Diễn đàn Khởi Nguyên, sau khi đăng kí tài khoản thì có thể ấn theo dõi những người khác, hoặc là đăng bài đăng trạng thái gì đó." Cố Vân Hi giải thích.

"Cái tài khoản "Ông Chủ Bình Thường' này là của ông chủ, còn tài khoản 'Nhân Viên Cửa Hàng Bình Thường Yêu Tử Yên' này là của Tử Yên tỷ, đây là của Vãn Thường."

"Ở đây hình như có hai bài đăng rồi này." Giang Vãn Thường chợt phát hiện ra, kinh ngạc thốt lên.

"Bài đăng á?" Cố Vân Hi cũng rất kinh ngạc, trước đó nàng ta quên không kiểm tra.

"Là do Bộ Ly Ca và ông chủ đăng lên." Cố Vân Hi nhìn tên tài khoản đăng bài, khẳng định.

Ừm, nàng ta cũng biết chuyện Bộ Ly Ca chính là vị khách đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên đọc tên là đoán ra ngay.

Nội dung bài đăng của Lạc Xuyên rất đơn giản, chỉ có mấy chữ.

"Ông chủ quả đúng là chẳng thay đổi gì, vẫn cứ kiệm lời như thế." Mộ Dung Hải Đường cười cười, bình luận.

Giang Vãn Thường gật đầu: "Đúng thế, nhưng chức năng thích bài đăng và bình luận này thật là thú vị..."

Sau đó, mấy người bèn đọc thử bài của Bộ Ly Ca.

Núi Tu Di.

Vô Thiên Phật Tổ.

Hai danh từ này khiến bọn họ kinh hãi.

"Vô Thiên Phật Tổ cũng đã xuất hiện ở thành Cửu Diệu này ư?" Phạm

Thừa Thiên khiếp sợ thốt lên.

Tuy chưa từng gặp mặt người này nhưng ông ta cũng đã nghe đến cái danh Vô Thiên.

Đây chính là cường giả số một số hai của Thiên Lan đại lục đó!

Phạm Thừa Thiên tự biết mình còn xa mới bằng người ta.

"Tôn Giả cửu phẩm... Còn có cả cường giả cấp bậc này ư?" Những người còn lại cũng không sao tin nổi.

Cường giả Tôn Giả nhất phẩm đã khiến bọn họ thấy quá mạnh rồi.

Tôn Giả cửu phẩm có thể coi là cao thủ tuyệt đỉnh chưa từng xuất thế.

Mà cường giả như vậy đã xuất hiện ở thành Cửu Diệu này, vậy chẳng phải có nghĩa là, sau này còn có thể có nhiều cường giả ở cảnh giới này tới đây nữa?

Danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành đã khủng khiếp đến thế sao?

"Dặn các học viên không được tự ý hành động đơn độc." Phạm Thừa Thiên nhíu mày, đưa ra quyết định, "Thành Cửu Diệu sẽ nhanh chóng trở thành đích đến của rất nhiều thế lực lớn, đến khi các cường giả tụ hội lại đây sẽ rất nguy hiểm."

"Vâng, thưa viện trưởng." Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực đồng thanh thưa.

Chương 443: Cửa hàng mở rộng thêm rồi (45/40)

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một ngày lặng lẽ trôi qua.

Buổi tối.

Sau khi về phòng, đang chuẩn bị đi ngủ thì Lạc Xuyên chợt nhớ tới một việc.

Từ từ đã, mấy ngày nay, hình như nhiệm vụ của mình hoàn thành rồi thì phải chứ nhỉ?

"Hệ thống, mở bảng thông tin cá nhân." Lạc Xuyên nói.

Một màn sáng nửa trong suốt xuất hiện trước mắt Lạc Xuyên, trên đó là những thông tin về hắn.

Ánh mắt Lạc Xuyên lướt xuống, nhanh chóng thấy được mục muốn tìm.

"Nhiệm vụ chính: Kim ngạch kinh doanh đạt một triệu linh tinh. Được thưởng: Một cơ hội rút thăm trúng thưởng. Tiến độ trước mắt: 1 triệu/1 triệu. Trạng thái: Đã hoàn thành."

Lạc Xuyên nghĩ, chắc chắn nhiệm vụ đã được hoàn thành từ mấy hôm trước rồi.

"Hệ thống, vì sao nhiệm vụ đã hoàn thành mà ngươi không nhắc ta một tiếng?" Lạc Xuyên nhịn không được, oán trách hệ thống.

"Lúc trước đã nói với ký chủ, ký chủ cần tự lĩnh phần thưởng từ nhiệm vụ." Hệ thống nhanh chóng đáp lại.

Lạc Xuyên gật đầu, lạnh nhạt: "Ồ thế à."

Việc này đương nhiên hắn có biết, chẳng qua đang hơi bực thì tìm chỗ xả chút thôi...

"Lĩnh thưởng đi." Lạc Xuyên nói.

"Phần thưởng đã được phát tới nơi, xin ký chủ chú ý kiểm tra xác nhận."

Sau đó, Lạc Xuyên thấy thông tin trên trang cá nhân của mình thay đổi.

Thông báo nhiệm vụ biến mất, thêm một dòng "còn một lần rút thăm lấy thưởng".

"À đúng rồi, hệ thống, ta còn một vấn đề muốn hỏi." Lạc Xuyên bỗng nhớ ra, bèn nói nhanh.

"Mời ký chủ hỏi."

"Sau khi hoàn thành nhiệm vụ chính, phần thưởng được một lần rút thăm này là cơ hội rút thăm theo hướng tu luyện hay theo hướng tiêu khiển." Lạc Xuyên hỏi.

"Không có hướng xác định." Hệ thống đáp ngắn gọn.

"Hiểu rồi." Lạc Xuyên gật gù, "Bắt đầu rút thăm đi."

Hình ảnh trước mắt lóe lên.

Lạc Xuyên xuất hiện trong không gian rút thăm lấy thưởng.

Nơi xa xa có hai bàn xoay tu luyện và tiêu khiển.

Trước mặt lại có thêm một bàn xoay bự hơn nữa.

Đây là bàn xoay rút thăm lấy thưởng về phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Bắt đầu."

Lạc Xuyên hạ lệnh.

Lập tức, bàn xoay lĩnh thưởng chậm rãi chuyển động, nó quay nhanh dần, cho đến khi mọi thứ trên mặt nó đều nhòe nhoẹt đi, không thể nhìn rõ.

"Dừng."

Dựa theo cảm giác trong lòng, Lạc Xuyên lại hạ lệnh dừng.

Tốc độ của bàn xoay lĩnh thưởng chậm dần lại.

Cuối cùng, trong sự mong ngóng của Lạc Xuyên, kim bàn xoay dừng ở một khu vực màu vàng kim.

Màu vàng kim?

Lạc Xuyên vui mừng lắm, bởi vì màu vàng kim thường đại diện cho may mắn.

"Chúc mừng ký chủ quay vào ô vật phẩm đặc thù, thẻ mở rộng cửa

hàng."

Thanh âm của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên sững sờ cả người.

Quay bàn lĩnh thưởng còn có thể quay được thứ gì không có trong danh sách hàng hóa à?

Hình ảnh trước mắt lại lóe lên, Lạc Xuyên rời khỏi không gian lĩnh thưởng, về lại phòng mình.

Trong tay hắn có thêm một chiếc thẻ sáng màu vàng kim.

Đây là tấm thẻ mở rộng cửa hàng mà hắn vừa quay trúng.

Vừa nhận được nó, trong đầu Lạc Xuyên liền có thêm một dòng tin: "Thẻ mở rộng cửa hàng: Đây là một vật phẩm cực kì hiếm có, có thể xây dựng mở rộng cửa hàng."

Giới thiệu thật ngắn gọn.

Lạc Xuyên ngó xuống chiếc thẻ trong tay, không dám tin vào mắt mình.

Mình rút luôn được một vật phẩm hiếm?

Chẳng lẽ giờ mình đã sang số may mắn rồi?

Nhưng sao trong lòng cứ cảm thấy có gì đó không ổn lắm.

Cứ thấy thiệt thòi sao ấy...

"Hệ thống, thứ này sử dụng như thế nào?" Bỏ tạm băn khoăn sang một bên, Lạc Xuyên hỏi hệ thống.

"Ký chủ có thể sử dụng lực tinh thần để kích hoạt nó." Hệ thống đáp.

Lạc Xuyên gật đầu.

Ngay sau đó, một tia lực tinh thần rơi xuống chiếc thẻ mở rộng cửa hàng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lạc Xuyên, chiếc thẻ hóa thành những điểm sáng lấm tấm, tản ra bốn phía.

Hắn cảm nhận được, những điểm sáng này không biến mất mà dần dung hợp vào cửa hàng.

Chương 444: Khởi Nguyên Thương Thành được mở rộng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thành công sử dụng thẻ mở rộng cửa hàng, đang tiến hành mở rộng, thời gian tiêu hao dự tính: 6 giờ."

Một thông báo xuất hiện trước mắt Lạc Xuyên.

Sáu tiếng?

Vậy có nghĩa là sáng mai đã hoàn tất mở rộng cửa hàng?

Mang theo chờ mong, Lạc Xuyên tiến vào giấc mộng...

Khi ánh nắng ban mai lọt qua khe cửa sổ, mí mắt Lạc Xuyên hơi chớp động nhẹ rồi chậm rãi mở ra.

Ngồi dậy thay đồ, Lạc Xuyên ngáp một cái rồi đi vào phòng vệ sinh rửa mặt súc miệng, sau đó nôn nóng đi ra cầu thang.

Yêu Tử Yên cũng vừa ngái ngủ vừa ra khỏi phòng, đúng lúc bắt gặp bóng Lạc Xuyên lướt qua.

"Sao cứ có cảm giác ông chủ hưng phấn đến lạ? Yêu Tử Yên lập tức tỉnh táo lại, tò mò lẩm bẩm.

"Chẳng lẽ cửa hàng có thêm sản phẩm mới?"

Vừa âm thầm suy đoán, Yêu Tử Yên vừa lò dò đi rửa mặt...

Khi xuống cầu thang, thấy diện mạo mới của Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên lập tức sững sờ, khóe miệng nhếch lên hài lòng.

"Thẻ mở rộng cửa hàng này đúng là không lỗ vốn..."

Lạc Xuyên nhìn quanh, thấy Khởi Nguyên Thương Thành đã như thay đổi hẳn so với trước.

Đầu tiên là diện tích.

Theo đánh giá của Lạc Xuyên, diện tích cửa hàng phải tăng gấp ba trở lên.

Bên trái vẫn là các kệ hàng trưng bày sản phẩm, thoạt nhìn trống trải rộng rãi ra nhiều.

Thay đổi lớn nhất là bên phải, nơi đặt những thiết bị thực tế ảo.

Ban đầu chỉ có hai mươi bộ, nhưng nay đã tăng lên một trăm bộ.

Cây Thế Giới thì vẫn ở yên trên quầy.

Tóm lại, hiện giờ Khởi Nguyên Thương Thành đã được nới rộng hẳn ra, đồng thời số lượng thiết bị tăng lên khá nhiều, chỉ có hương vị khoa học viễn tưởng là vẫn dày đặc như cũ.

Lạc Xuyên gật đầu tỏ vẻ hài lòng.

Hắn đánh giá quanh quất một lượt, như đang thăm dò địa bàn của mình.

"Ông chủ, cơm sáng chín rồi... Ối, cửa hàng lại có thay đổi à?"

Yêu Tử Yên từ trên tầng trên ló đầu xuống, lập tức kinh ngạc thốt lên.

Lạc Xuyên gật đầu xác nhận: "Đúng thế, cảm thấy cửa hàng có hơi chật chội nên nới rộng ra thêm chút."

"À thế à." Yêu Tử Yên gật gù.

Nàng không hề cảm thấy kì quái, bởi vì loại chuyện này đã từng phát sinh một lần.

Tuy nàng ở trên tầng trên nhưng vẫn hoàn toàn không phát hiện bất cứ điều gì khác lạ.

Nhưng nơi này là Khởi Nguyên Thương Thành, có xuất hiện điều khác thường mới là bình thường, Yêu Tử Yên cũng đã quen rồi.

Lạc Xuyên lên tầng trên, lấy bữa sáng của mình xuống.

Lại phải đề cập một câu, quầy phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành cũng rộng hẳn ra, trên đó còn trưng bày vài thứ.

Dùng bữa sáng xong, Yêu Tử Yên dọn bát đũa lên tầng.

Lạc Xuyên bắt đầu "công việc" làm ông chủ mỗi ngày.

Đầu tiên là tưới nước cho Cây Thế Giới.

Coca Cola, nước khoáng, các dịch lỏng của Khởi Nguyên Thương Thành lần lượt được rót vào gốc Cây Thế Giới.

Để đáp lại, Cây Thế Giới liên tục đung đưa lá như cảm ơn, à nhưng mà... cũng có thể nó đang kháng nghị, vì vừa rồi Lạc Xuyên nhỡ tay hái nhiều lá hơn mọi ngày, tuy chỉ nhiều hơn có một cái.

Xong xuôi, Lạc Xuyên xách ghế nằm ra cửa, bắt đầu tự phơi mình dưới ánh dương, tay thì mở điện thoại di động Ma Huyễn, dạo Diễn đàn Khởi Nguyên.

Thấy trên đó vẫn chỉ vỏn vẹn có hai bài đăng, Lạc Xuyên thở dài, cảm thấy thật nhàm chán.

Vẫn còn quá ít người sử dụng đấy mà!

Nhưng người sử dụng bây giờ cũng thật là, lâu như vậy còn không học được thói quen rảnh tay là đăng bài chơi sao?

Bao giờ đám khách cũ này mới có thể kéo thêm khách mới cho cửa hàng?

Chán quá, Lạc Xuyên bỏ điện thoại di động Ma Huyễn qua một bên, chuẩn bị tiếp tục phơi nắng.

Chương 445: Nhiều khách quá ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhưng chỉ một lát sau, Lạc Xuyên đã mất hứng phơi nắng.

Vì đang có một đám đông kéo vào trong hẻm, số lượng chừng hai chục người.

Người cầm đầu khá quen thuộc với Lạc Xuyên, đó chính là Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực, ngoài ra còn có một lão giả xa lạ.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường cũng có mặt trong đám người này, còn cố tình nhướng mày nháy mắt chào hỏi Lạc Xuyên.

Đi tới cửa, Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Ông chủ, đã lâu không gặp nhỉ."

Ngay cả cái tay mặt liệt Ứng Vô Cực cũng mở miệng chào hỏi: "Chào buổi sáng, ông chủ."

Lạc Xuyên gật đầu: "Chào buổi sáng."

Ánh mắt hắn lại rơi vào đám thanh niên sau lưng bọn họ.

Lúc này, đám học viên kia cùng tò mò lén đánh giá Lạc Xuyên.

Những gương mặt trẻ trung còn mang chút con nít ngây thơ gần như không thể tin vào mắt mình.

Tuy trước khi đến đây đã được thông báo rằng vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành này rất trẻ, nhưng sau khi nhìn thấy tận mắt, bọn họ vẫn hết sức ngỡ ngàng.

Thế này không gọi là trẻ mà phải nói là quá trẻ.

Thoạt nhìn vị ông chủ này chẳng nhỉnh hơn bọn họ là bao.

Phạm Thừa Thiên cũng hết sức kinh ngạc.

Nhưng là viện trưởng Lăng Vân học viện, kiến thức rộng rãi, kinh nghiệm sống phong phú, cho nên sắc mặt ông ta vẫn như thường.

"Lão phu là Phạm Thừa Thiên, viện trưởng Lăng Vân học viện, xin chào ông chủ." Phạm Thừa Thiên cười cười, khiêm tốn chào hỏi.

Viện trưởng Lăng Vân học viện?

Lạc Xuyên liếc nhìn Phạm Thừa Thiên một cái, Tôn Giả thất phẩm, thực lực không tệ.

Lạc Xuyên gật đầu, tự giới thiệu một cách đơn giản: "Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên."

Yêu Tử Yên đang ở trong cửa hàng cũng đã chú ý tới động tĩnh bên ngoài, bèn bước ra xem.

Thấy có nhiều thanh niên tới cửa hàng cùng lúc như vậy, mắt nàng thoáng lóe lên kinh ngạc.

Yêu Tử Yên cười nói: "Ta là nhân viên cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên, chào mừng các vị tới thăm cửa hàng."

"Ôi, vị tỷ tỷ này thật xinh đẹp!"

"Tỷ tỷ, ngươi thật sự là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành sao..."

Các học viên vừa thấy Yêu Tử Yên, lập tức nhao nhao chào hỏi đáp lại, trông hoạt bát sinh động hơn hẳn thái độ với Lạc Xuyên khi nãy.

Có lẽ điều này là do Yêu Tử Yên bẩm sinh đã có một cái "chất" khiến người ta thấy thân cận.

Nhưng Lạc Xuyên cũng không vì thế mà phiền lòng, trái lại, nhờ đó mà hắn càng được thanh nhàn.

Yêu Tử Yên vẫn duy trì nụ cười tiêu chuẩn của phục vụ viên.

"Chào buổi sáng, Tử Yên tỷ." Lẫn trong đám người, Cố Vân Hi nỗ lực chào hỏi Yêu Tử Yên.

"Ừ," Yêu Tử Yên gật đầu, nói, "Đã đến lúc mở cửa hàng rồi đó, mọi người vào trong đi."

"Làm phiền." Phạm Thừa Thiên lịch sự nói.

Cả đoàn người đi theo Yêu Tử Yên vào trong Khởi Nguyên Thương Thành, đám học viên vẫn tò mò ngoái đầu nhìn Lạc Xuyên đang thảnh thơi nằm trên ghế dài.

Bọn họ không hiểu, vì sao vị ông chủ này có thể lười nhác đến thế...

Lạc Xuyên âm thầm thở ra một hơi.

Thế giới cuối cùng cũng yên tĩnh lại rồi.

Đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, thấy được toàn cảnh nơi này, cả đám học viên đều câm nín, sau đó, từng tràng tán thán thi nhau nổi lên.

"Phong cách cửa hàng này trông khác hẳn những cửa hàng mà ta từng tới."

"Đúng đúng, tuy nhìn có hơi kì quái sao đó nhưng làm người ta cảm thấy rất mới mẻ nhỉ."

"Các ngươi không phát hiện các kệ hàng nơi này đều được chế tạo bằng ngọc lưu ly tinh thuần à?"

"Ông chủ giàu ghê..."

Có học viên đã bị các thiệt bị thực tế ảo thu hút ánh nhìn.

"Đây chính là bộ thiết bị thực tế ảo mà các ngươi từng đề cập tới sao?"

"Đúng thế!" Cố Vân Hi ngạo nghễ hất đầu, "Chỉ cần ngồi vào, đội mũ lên là có thể tiến vào thế giới giả tưởng, hơn nữa, ngươi sẽ hoàn toàn không thể phát hiện được thế giới giả tưởng và thế giới thực tại có gì khác nhau."

Chương 446: Tốc độ thay đổi thật nhanh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nghe có vẻ lợi hại ghê!"

"Ta bắt đầu cảm thấy nôn nóng rồi đó..."

Các học viên hưng phấn bàn tán, Cố Vân Hi cảm thấy rất tự đắc, như một đứa trẻ đang khoe ra trải nghiệm của mình trước mặt các bạn cùng lứa, những người chưa từng trải qua hay chuẩn bị nếm trải một sự việc.

Rất là tự hào và đắc ý.

Đương nhiên, lúc này Cố Vân Hi và Giang Văn Thường cũng đang hết sức kinh ngạc.

Bởi hai người nhận ra, chỉ sau một ngày ngắn ngủi, Khởi Nguyên Thương Thành đã trở nên rộng lớn rất nhiều.

"Tử Yên tỷ, chẳng lẽ đây cũng là do ông chủ làm ra à?" Cố Vân Hi đi tới bên cạnh Yêu Tử Yên, hỏi nhỏ.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Nghe ông chủ nói hình như đêm qua cho tiến hành cải tạo mở rộng đó."

"À, ra là thế." Cố Vân Hi gật gù như vừa hiểu ra.

Giang Văn Thường suy tư, hỏi: "Ta vẫn có cảm giác, tốc độ thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành có vẻ hơi nhanh..."

"Đúng, bọn ta cũng thấy thế." Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực đi tới, Mộ Dung Hải Đường gật đầu tán thành.

"Ý tưởng của ông chủ không phải là điều mà người thường có thể hiểu được." Cố Vân Hi cũng gật đầu, liếc về phía Lạc Xuyên một cái.

"Nghe Vân Hi nói, trong cửa hàng còn có thêm không gian bán vũ khí và điện thoại di động Ma Huyễn?" Mộ Dung Hải Đường cười hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng."

Nàng chỉ vào đường hoa văn trên tường cùng kệ trưng bày điện thoại di động Ma Huyễn: "Đó, các ngươi có thể tự xem."

"Chúng ta đi xem trước đã." Mộ Dung Hải Đường cười bảo, "Yêu cô nương, xin nhờ cô giới thiệu cho những học viên của ta vậy nhé."

"Không thành vấn đề." Yêu Tử Yên gật đầu.

Lát sau, đám học viên thay nhau hỏi Yêu Tử Yên đủ thứ, nàng kiên nhẫn giải thích cho từng người.

Từ khi bước vào Khởi Nguyên Thương Thành, Phạm Thừa Thiên đã kinh sợ và chấn động lặng người.

Là viện trưởng Lăng Vân học viện, ông ta không ngây thơ như đám học viên trẻ, cũng không giống những khách quen như Ứng Vô Cực, cường giả cấp bậc Tôn Giả luôn có một góc nhìn và vốn hiểu biết xa hơn rất nhiều.

Không gian của Khởi Nguyên Thương Thành rộng lớn như vậy, hẳn pháp trận không gian sử dụng cho nơi này phải có giá trị không tầm thường đâu.

Hon nữa, thêm cả đám ngọc lưu ly và những vật dụng bằng kim loại trắng bạc kia...

Vị ông chủ này thật là hào phóng rộng rãi!

Nhưng những thứ này so với những sản phẩm được bán trong đây quả chẳng đáng nhắc tới.

Điều khiến Phạm Thừa Thiên chấn động nhiều nhất là chậu cây nhỏ xanh biếc đặt trên quầy phục vụ.

Chỉ là một cây cảnh nhỏ, nhưng lần đầu tiên chạm mắt vào nó, Phạm Thừa Thiên đã cảm nhận được một khí tức vô thượng từ hư không ập tới.

Bản thân chợt trở nên nhỏ bé như con sâu cái kiến.

Cảm giác này chỉ xuất hiện trong một tích tắc.

Nếu không phải đã biết trước sự thần bí và khủng khiếp của Khởi Nguyên Thương Thành, có lẽ Phạm Thừa Thiên sẽ cho đó chỉ là một ảo giác thoáng qua.

"Yêu cô nương, cây này hẳn cũng không bình thường nhỉ?" Cân nhắc đôi chút, Phạm Thừa Thiên quyết định hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên thấy Phạm Thừa Thiên vẫn còn chấn động chưa thể bình

tĩnh, bèn cười bảo: "Đương nhiên, đây là tổ thụ của hoàng tộc yêu thú, ông chủ nói tên thực của tổ thụ này là Cây Thế Giới."

Tổ thụ... Cây Thế Giới...

Phạm Thừa Thiên hít sâu một hơi, đè nỗi kích động đang dậy sóng không ngớt trong lòng xuống: "Ta hiểu."

Cường giả cấp bậc cao như Phạm Thừa Thiên đương nhiên biết Cây Thế Giới là vật gì.

Cộng thêm tin tức truyền ra từ di tích thượng cổ...

Phạm Thừa Thiên cảm thấy dường như mình vừa hiểu được điều gì.

Trong di tích thượng cổ xuất hiện một Cây Thế Giới hết sức khủng bố, dường như đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân, nhưng sau khi di tích thượng cổ đóng cửa, nó đã biến mất không thấy tung tích.

Các thế lực lớn ở Thiên Lan đại lục đều chấn động.

Nhưng chân tướng thường khiến người ta không tin nổi.

Cây Thế Giới lại đã biến thành một chậu cây cảnh ở một cửa hàng.

Phạm Thừa Thiên lơ mơ hốt hoảng, thế giới này, sao có vẻ không chân thật đến hoang đường vậy nhỉ...

Chương 447: Sự tò mò của các học viên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mì ăn liền này thơm quá đi!"

"Coca Cola là thứ đồ uống thần kì nhất mà ta từng uống đấy! Uống một hớp, cảm nhận bọt khí vỡ tan trong khoang miệng, dường như toàn bộ các lỗ chân lông trên người đều mở ra."

"Các ngươi nếm thanh cay chưa? Thật sự quá tuyệt vời luôn! Hơn nữa, cảm giác cảnh giới tăng lên thật quá thoải mái, Tử Yên tỷ nói, nó còn có thể trợ giúp người dùng đột phá nữa cơ."

"Thật à? Ta muốn mua ngay!"

"Coca Cola chẳng phải chính là thứ dùng để trị liệu thương tích sao? Thanh cay chẳng phải thứ dùng để tăng tu vi lúc nguy cấp trong chiến đấu sao? Vì sao các ngươi lại ăn ngay?" Có học viên nghi hoặc hỏi.

"Tại ngon quá, ta không nhịn nổi."

"Thật sự ngon như vậy à? Ặc, tuyệt thật..."

Hiện giờ, tình hình trong Khởi Nguyên Thương Thành đại khái là như vậy đó.

Hai chục học viên hưng phấn trò chuyện, hưởng thủ những món ngon tuyệt phẩm trong cửa hàng.

Còn về mười chai nước khoáng bán mỗi ngày thì đã sớm bị mua sạch từ trước.

Quỳnh Tương Lộ thì chưa đến thời hạn lên kệ.

Lúc tới đây, đám học viên đều đã chuẩn bị đủ linh tinh.

Những học viên nhanh tay tranh được nước khoáng đều vui mừng ra mặt.

Uống xong nước khoáng, bọn họ đều cảm nhận được thiên phú của mình đang tăng lên, lòng đều vô cùng mừng vui.

Còn những người không tranh được nước khoáng, mặc dù cũng có hơi

ước ao và đố kị nhưng cũng không đến mức quá khó chịu.

Bởi vì mỗi ngày đều có bán mười chai nước khoáng, bọn họ còn ở lại đây nhiều ngày, không lo không mua được.

Kiểu gì cũng sẽ có ngày mua được thôi, không sợ.

Lúc này, Ứng Vô Cực, Mộ Dung Hải Đường và Phạm Thừa Thiên đã bước ra từ không gian bán vũ khí, cả ba đều tủm tỉm cười hài lòng, hẳn là đều đã tìm được thứ mình ưng ý.

"Yêu cô nương, ta có thể hỏi cô một vấn đề không?" Mộ Dung Hải Đường đi tới chỗ Yêu Tử Yên, hỏi.

"Chuyện gì thế?"

"Cái hố to trong không gian bán vũ khí là gì vậy? Lão phu có thể cảm nhận được một khí tức cực kì nguy hiểm từ nó." Phạm Thừa Thiên hỏi.

Yêu Tử Yên cười cười, giải thích: "Đó là vết tích do ông chủ thử vũ khí tạo thành, bởi vết tích này đã vượt qua giới hạn tự chữa trị của không gian nên ông chủ cứ để nó đó."

Mộ Dung Hải Đường và Ứng Vô Cực hiểu ra, sắc mặt không có gì thay đổi lắm, nhưng Phạm Thừa Thiên lại hít mạnh một hơi, mắt trừng to.

Vượt qua giới hạn tự chữa trị của không gian?

Cái hố to ấy, đã phá hủy cả quy tắc của không gian luôn ư?

Loại vũ khí gì mới có uy năng cỡ đó?

Nếu thứ này xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, chắc chắn sẽ khiến giới tu luyện dấy lên sóng gió cực lớn.

Dường như đã nhìn ra suy nghĩ của Phạm Thừa Thiên, Yêu Tử Yên nhún vai, giải thích: "Ông chủ nói nó là vũ khí, hẳn không phải linh khí đâu, hiện tại chưa bày bán thứ này."

"Thì ra là vậy..." Phạm Thừa Thiên thở phào một hơi, không biết là tiếc nuối hay là nhẹ nhõm.

Hoặc, cũng có thể là cả hai...

"Ngươi đã tải Diễn đàn Khởi Nguyên chưa?"

"Chưa này."

"Ta đăng kí tài khoản rồi, lát ngươi nhớ phải ấn theo dõi ta đó."

"Được, vậy ngươi cũng phải theo dõi lại ta."

"Đương nhiên, chúng ta là huynh đệ tốt của nhau mà..."

Đám học viên bắt đầu sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn, rôm rả trò chuyện với nhau.

Tất cả đều vô cùng tò mò trước thứ đồ kì lạ này, hệt như một đám trẻ có món đồ chơi mới.

"Chúng ta cũng đi mua điện thoại di động Ma Huyễn đi." Mộ Dung Hải Đường cười cười, trưng cầu ý kiến hai người kia.

"Đương nhiên." Phạm Thừa Thiên cười ha hả, "Hôm qua, lúc Cố nha đầu và Giang nha đầu biểu diễn cho xem chức năng của điện thoại di động Ma Huyễn, lão phu đã rất tò mò rồi."

Sau đó, ba người đi tới kệ bày điện thoại di động Ma Huyễn, mỗi người mua một cái.

Chương 448: Ta cũng không biết ta lợi hại vậy đó

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khởi Nguyên Thương Thành quy định, mỗi người chỉ có thể mua một chiếc điện thoại di động Ma Huyễn.

Đương nhiên, đã mua thì không cần lo đến chuyện điện thoại di động Ma Huyễn bị hư hao hay đánh mất nó.

Bởi Lạc Xuyên đã từng sử dụng các loại vũ khí để thử nghiệm lên nó, chỉ có vũ khí u năng mới có thể phá hỏng điện thoại di động Ma Huyễn.

Điều đó có nghĩa là, chỉ có vũ khí chứa năng lượng ở bậc thứ nhất của thang năng lượng mới có thể gây hỏng hóc cho điện thoại di động Ma Huyễn.

Mà trên Thiên Lan đại lục này, chẳng có được bao nhiêu người tu luyện có thể nắm giữ quy tắc lực lượng bậc thứ hai của thang năng lượng chứ nói gì đến bậc thứ nhất.

Mặt khác, mỗi điện thoại di động Ma Huyễn đều có chứa chức năng định vị không gian khi đã nhận chủ.

Dù vô tình đánh mất đâu đó, nó cũng sẽ tự động trở lại bên chủ nhân của mình.

Vừa tiện vừa nhanh, cực kì nhân tính hóa...

Lạc Xuyên đang nằm phơi nắng, chợt thấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình lại reo lên liên tục, có thông báo mới.

Hắn nghi hoặc lấy điện thoại ra xem, lập tức nhìn thấy thông báo treo đầy màn hình.

"'Viện trưởng Lăng Vân học viện' đã theo dõi ngươi."

"'Thốn Kính Khai Thiên Ứng Vô Cực' đã theo dõi ngươi."

"'Mộ Dung Hải Đường' đã theo dõi ngươi."

Đương nhiên, còn có rất nhiều cái tên kì kì quái quái khác nữa.

Tuy không biết ai là ai nhưng hẳn đều là đám học viên kia rồi.

Sắc mặt Lạc Xuyên trở nên hơi quái dị, chẳng lẽ, mình sắp trở thành hot boy mạng?

...

Mua đồ xong xuôi, mỗi người thủ một chiếc điện thoại di động Ma Huyễn rồi, mọi người bèn tiến đến khu trò chơi.

Mộ Dung Hải Đường căn dặn đám học viên lần đầu sử dụng thiết bị thực tế ảo của Khởi Nguyên Thương Thành: "Lát nữa, lúc sử dụng thiết bị thực tế ảo, đừng có kêu gào ầm ĩ, bởi như thế sẽ ảnh hưởng đến người khác, biết chưa? Mặt khác, cách sử dụng thiết bị này đã được trình bày tỉ mỉ trên bảng kia, các ngươi đã đọc cả chưa?"

"Đã đọc ạ." Đám học viên đồng thanh đáp.

"Được, vậy bắt đầu đi." Mộ Dung Hải Đường hài lòng gật đầu.

Đám học viên đã nôn nóng không kiềm chế được, vội vã chạy lại chỗ đặt thiết bị trò chơi.

Chọn được vị trí rồi, ai nấy đều hấp tấp đội mũ lên, tiến vào thế giới giả tưởng mà bọn họ đang chờ mong...

"Cửa hàng mà không xây dựng thêm, để đám nhỏ này ào tới đúng là gặp vấn đề đấy nhỉ." Mộ Dung Hải Đường cười bảo.

"Đúng vậy." Yêu Tử Yên gật đầu, đồng thời liếc nhìn về phía Lạc Xuyên một cái, "Hẳn ông chủ đã sớm dự đoán được chuyện xảy ra ngày hôm nay nên mới nới rộng cửa hàng ngay trong đêm."

"Ta cũng cảm thấy thế đó." Cố Vân Hi và Giang Văn Thường đứng bên cũng tán đồng.

Hai người không vào chỗ chơi ngay mà chờ đạo sư cùng đi.

"Chẳng lẽ ông chủ cũng biết bặc tính thiên cơ sao?" Phạm Thừa Thiên kinh ngạc.

Ứng Vô Cực vẫn trầm mặc hồi lâu, chợt bình thản lên tiếng: "Với thực lực của ông chủ thì điều đó cũng chẳng có gì lạ."

"Chuẩn." Tất cả đều gật gù đồng ý.

Lạc Xuyên: ???

Vô tình nghe được đoạn hội thoại của mấy người kia, Lạc Xuyên ngây mặt ra.

Bặc tính thiên cơ?

Ta lợi hại vậy sao?

Nhưng sao ta lại không biết nhỉ?

Nhưng, vì hình tượng, Lạc Xuyên cảm thấy vẫn nên giữ lại cái hiểu lầm be bé này thì hơn...

Trò chuyện một lát, Mộ Dung Hải Đường và những người khác cũng chọn lấy một bộ thiết bị, tiến vào thế giới giả tưởng.

Các học viên lần đầu sử dụng thiết bị thực tế ảo của Khởi Nguyên Thương Thành đều hết sức tò mò về thế giới giả tưởng trong đó.

Chế độ khiêu chiến, chế độ giải trí, sàn đấu, giáo trình dạy nấu ăn, tất cả mọi mục trong Tháp Thí Luyện đều có người chơi thử.

Đương nhiên, cũng không thể thiếu từng tiếng hô kinh ngạc vang lên không ngớt...

Hẳn có người vừa bị dọa sợ giật mình, đã hoàn toàn quên mất lời dặn dò lúc trước của Mộ Dung Hải Đường.

Chương 449: Chức năng camera của điện thoại di động Ma Huyễn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy cửa hàng có đến hơn hai chục khách cùng lúc nhưng bởi đã được mở rộng thêm nên không phải chen chúc, thậm chí hiện giờ còn thấy hơi trống trải quá.

Bây giờ Khởi Nguyên Thương Thành có đến một trăm chỗ ngồi chơi trò chơi luôn, khách cũ đều đến chơi cùng lúc cũng không hết chỗ được.

Lạc Xuyên cảm thấy hơi buồn chán, bèn đứng dậy, phủi quần áo, đi vào trong cửa hàng.

"Ông chủ, có chuyện gì không?" Yêu Tử Yên tò mò nhìn Lạc Xuyên, dò hỏi.

Hôm nay ông chủ bỗng không muốn phơi nắng, ngạc nhiên thật đó.

"Không có gì, chỉ muốn xem qua chút thôi." Lạc Xuyên qua quít đáp.

"Ồ." Yêu Tử Yên gật đầu, không hỏi gì thêm.

Lạc Xuyên dạo quanh một vòng, lòng cũng thấy tương đối thỏa mãn, sau đó hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Lạc Xuyên muốn đăng bài chơi.

Ra cửa, Lạc Xuyên điều chỉnh góc độ, chụp một tấm hình.

Đúng rồi, điện thoại di động Ma Huyễn có camera đó.

Nhưng những người mua điện thoại di động Ma Huyễn đều không biết dùng, cho nên hiện còn chưa có ai khai thác chức năng này.

Ảnh chụp ra lò, trông rõ toàn bộ diện mạo mới của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhất là có Yêu Tử Yên đứng ở vị trí trung tâm càng làm hình ảnh trở nên giàu linh khí.

Lạc Xuyên xem ảnh chụp, hết sức hài lòng.

"Ông chủ, ngươi vừa làm gì vậy?" Yêu Tử Yên thấy Lạc Xuyên cầm

điện thoại di động Ma Huyễn quay về phía mình, sau đó mặt lộ vẻ hài lòng, bèn nghi hoặc hỏi.

"Tử Yên, qua xem một chút này." Lạc Xuyên hô lên.

"Được." Tuy đang rất nghi hoặc nhưng Yêu Tử Yên vẫn nhanh chân bước tới.

"Thấy sao?" Lạc Xuyên đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho Yêu Tử Yên xem.

Trên màn hình là tấm ảnh vừa chụp.

"Đây là... ta sao?" Yêu Tử Yên sửng sốt, kinh ngạc thốt lên.

Lạc Xuyên gật đầu, giải thích: "Điện thoại di động Ma Huyễn có chức năng máy ảnh, đây là hình ảnh vừa chụp lại được, ngươi thấy thế nào?"

Yêu Tử Yên ngây người ra.

Máy ảnh?

Quay chụp?

Ảnh chụp?

Ông chủ vừa nói cái gì nghe kì cục thế...

"Ừm..." Do dự một chút, Yêu Tử Yên quyết định hỏi ra, "Ông chủ, ngươi vừa nói gì cơ?"

Lạc Xuyên: ...

Quên mất, Thiên Lan đại lục là một thế giới huyền huyễn.

y dà, thất sách!

Tổ chức lại ngôn ngữ trong đầu, Lạc Xuyên kiên nhẫn giải thích: "Ngươi có thể hiểu thế này, máy ảnh có thể quay chụp lại hình ảnh thực, tức là trong nháy mắt, nó có thể lưu lại hình ảnh đó lại trong màn ảnh, ảnh chụp chính là thứ tái hiện lại hình ảnh đó."

"À, ra là thế!" Yêu Tử Yên như vừa bừng tỉnh, hiểu ra vấn đề.

"Cái này có vẻ giống trận pháp ánh xạ nhỉ!" Yêu Tử Yên cảm thán.

"Trận pháp ánh xạ là cái gì?" Lạc Xuyên không hiểu.

"Ông chủ, ngươi không biết à?" Yêu Tử Yên nghi hoặc.

Bằng vào thực lực của ông chủ, chắc không đến nỗi mấy cái thứ

thường thức trên Thiên Lan đại lục cũng không biết chứ?

Lạc Xuyên hắng giọng một tiếng.

Chẳng lẽ lại là cái gì mình nên biết à?

Cũng may, Yêu Tử Yên nhanh chóng tìm được nguyên nhân giải thích thay cho Lạc Xuyên: "Cũng phải thôi. Thực lực của ông chủ đã ở mức này, hẳn không thèm để ý mấy chuyện tầm thường."

Lạc Xuyên gật lia lịa trong lòng: Ừ, là thế đó.

Yêu Tử Yên giải thích: "Trận pháp ánh xạ là một loại trận pháp thông qua linh lực hoặc linh tinh để khắc hình ảnh vào ngọc thạch. Nhưng nó có rất nhiều khuyết điểm, ví dụ như ngọc thạch chỉ sử dụng một lần, lượng linh tinh tiêu hao rất lớn, cho nên chỉ có vài thế lực, khi thấy cần ghi chép hình ảnh mới dùng đến nó."

Lạc Xuyên gật đầu: "Chức năng máy ảnh của điện thoại di động Ma Huyễn không bị hạn chế nhiều như thế, chỉ cần tìm được góc độ tốt là có thể quay chụp được hình ảnh đẹp."

Chương 450: Bài đăng mới của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chẳng lẽ không hề có hạn chế gì về tồn trữ hay sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Chức năng máy ảnh mà Lạc Xuyên vừa miêu tả, so về độ nhanh và tiện lợi thì thật sự có thể nói là vượt xa trận pháp ánh xạ rồi.

Hai thứ này, hoàn toàn không cùng cấp bậc.

"Không có." Lạc Xuyên lắc đầu.

Điện thoại di động Ma Huyễn chính là một sản phẩm khoa học kỹ thuật đen, cho nên nó lợi hại vậy đó.

"Thật quá lợi hại." Yêu Tử Yên cảm thán, chợt nhớ tới điều gì, nàng bèn tò mò, "Vậy, ông chủ ngươi vừa chụp hình, chẳng lẽ là để..."

Lạc Xuyên gật đầu: "Đăng bài mới, để các khách quen của chúng ta cũng biết được diện mạo mới của Khởi Nguyên Thương Thành."

"À, ra thế." Yêu Tử Yên hiểu ra.

Tiếp đó, Lạc Xuyên truyền tấm hình mới chụp lên, sau khi cân nhắc, hắn gõ thêm một dòng: "Cải tạo mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành, hoàn thành."

Vẫn cứ là phong cách giản tiện dễ hiểu như cũ.

Cảm thấy không có vấn đề gì nữa, Lạc Xuyên bèn nhấn nút đăng bài.

Xong xuôi, hắn cất điện thoại di động Ma Huyễn đi rồi tìm một chỗ ngồi xuống.

Xem nhiều người chơi trò chơi như thế, hắn cũng thấy thèm...

Bộ Ly Ca vừa ăn sáng xong thì chợt nghe thấy thông báo từ điện thoại di động Ma Huyễn đang đặt bên cạnh.

"Thông báo bài mới trong Diễn đàn Khởi Nguyên."

Hắn ta tò mò mở điện thoại. Trên màn hình xuất hiện bài đăng mới nhất của Lạc Xuyên.

Ngoài một câu đơn giản ngắn gọn còn kèm một hình ảnh cực kì rõ nét.

Tấm hình này đã thu rõ mọi chi tiết trong Khởi Nguyên Thương Thành vào đây.

"Đây là Khởi Nguyên Thương Thành?" Bộ Ly Ca mở to mắt kinh ngạc.

"Sao thế?" Bộ Thi Ý ngồi bên cũng đã chú ý đến sự khác thường của Bộ Ly Ca, bèn hỏi.

"Tỷ, ngươi mau xem đi, ông chủ vừa đăng bài mới." Bộ Ly Ca hưng phấn nói.

Nghe nói thế, Bộ Thi Ý ngó vào điện thoại di động Ma Huyễn của Bộ Ly Ca, thấy hình ảnh hiện lên trên màn hình điện thoại, lập tức nổi hứng thú.

Nàng lấy điện thoại của mình ra, mở xem.

Bộ Ly Ca đã bắt đầu chu trình thích bài và bình luận.

"Khởi Nguyên Thương Thành lại được mở rộng thêm! Ông chủ, lát ta qua liền!" - Khách Hàng Số Một Bộ Ly Ca.

Bộ Thi Ý cũng ấn thích rồi bình luận dưới bài.

"Trông có vẻ thay đổi lớn nhỉ, vị trí trò chơi cũng thêm rất nhiều." - Bộ Thi Ý.

...

"Khởi Nguyên Thương Thành mở rộng thêm ư?" Cơ Vô Hối cầm điện thoại di động Ma Huyễn, kinh ngạc nói.

"Mới đó đã lại mở rộng, xem ra hẳn ông chủ cũng cảm thấy diện tích cũ của Khởi Nguyên Thương Thành không đủ kinh doanh." Bạch lão cười nói.

Nghe vậy, Cơ Vô Hối bắt đầu suy tư.

"Bạch lão này, hoàng thất ở thành Cửu Diệu hẳn cũng không thiếu điền sản bỏ không đâu nhỉ?" Cơ Vô Hối hỏi.

"Bệ hạ, chẳng lẽ ngài tính..." Bạch lão lờ mờ đoán ra.

Cơ Vô Hối gật đầu: "Những điền sản đó bỏ không, chi bằng tặng cho ông chủ đi."

Theo ý Cơ Vô Hối, vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành quả thật quá hẻo lánh, mà hắn ta lại không thiếu điền sản, tặng vài điền sản cho Lạc

Xuyên cũng không tính là gì.

Tặng cho Lạc Xuyên thứ người ta cần, cũng coi như kết một thiện duyên, cớ sao không làm?

Bạch lão suy nghĩ một chút, không nói gì thêm, nhưng trong lòng ông ta đã hình dung ra cảnh tượng Cơ Vô Hối bị từ chối.

Bởi vì ông ta thấy, Lạc Xuyên hoàn toàn không để ý vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành...

Trong dãy núi Cửu Diệu.

Nhóm ba người Ngụy Khinh Trúc thoạt trông rất chật vật, nhưng sắc mặt lại vô cùng rạng rỡ, bởi các nàng vừa săn giết được một con yêu thú Tạo Hóa cửu phẩm.

Bán đống nguyên liệu thu được từ trên người con yêu thú này đi, các nàng sẽ có kha khá linh tinh đây.

"May nhờ có thanh cay của ông chủ." Ngụy Khinh Trúc cười nói, "Bằng không, trận này sẽ không được nhẹ nhàng như thế đâu."

Chương 451: Nhiệm vụ tử tinh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong lúc nói chuyện, Ngụy Khinh Trúc lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Đây xem như là một thói quen.

Nhàn rỗi không có việc gì lấy ra để xem xét, nhỡ đâu ông chủ đăng một trạng thái mới thì sao?

Đương nhiên, thông báo nhắc nhở của điện thoại di động Ma Huyễn cũng có thể được thiết lập độc lập.

Ngụy Khinh Trúc các nàng thân là lính đánh thuê, thời điểm đang tìm con mồi hoặc đang chiến đấu thì không thể bị ảnh hưởng.

Cho nên trực tiếp tắt âm thanh và báo rung của tin nhắn nhắc nhở.

"Ồ? Trạng thái mới của ông chủ?" Mở màn hình ra, Ngụy Khinh Trúc kinh ngạc nói.

"Trạng thái mới?" Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương tiến lại gần với vẻ tò mò đây.

Ba người nhìn thấy trạng thái do Lạc Xuyên đăng lên.

"Cửa hàng của ông chủ lại mở rộng hơn rồi!"

"Tử Yên tỷ vẫn xinh đẹp như trước! Thực làm cho người ta hâm mộ!"

"Đi nhanh đi! Mau trở về, ta đã không thể chờ đươc nữa rồi!"

Ba người nhanh chóng bước chân trở về thành Cửu Diệu…

Tiến vào thế giới giả tưởng.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên lựa chọn chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

Hắn muốn nhìn xem những học viên này đang làm cái gì…

Hồ nước mênh mông vô bờ phản xạ ánh sáng lấp lánh.

Thân hình của Lạc Xuyên xuất hiện ở ven hồ.

"Ồ? Ông chủ, sao ngươi cũng đến đây?" Giọng nói vui mừng vang lên.

Lạc Xuyên thấy hai người Cố Vân Hi và Giang Văn Thường ở cách đó không xa.

Hai thiếu nữ đang vẫy tay gọi hắn với vẻ hưng phấn.

Nghĩ nghĩ, Lạc Xuyên đi tới.

"Chế độ này chỉ có hai người các ngươi chơi hay sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Cố Vân Hi gật đầu: "Vốn còn có vài người. Chẳng qua sau khi bọn họ biết chế độ giải trí cần tìm nhiệm vụ, thăng cấp và vân vân, cảm thấy quá chậm, cho nên đều đi chơi chế độ khác."

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy giật mình.

Tuổi của những học viên này đều không quá lớn, thích các chế độ chiến đấu kích thích cũng là chuyện bình thường.

"Ông chủ, sao ngài lại có thời gian rảnh để chơi chế độ giải trí?" Giang Văn Thường tò mò hỏi.

Có thời gian rảnh?

Không phải bản thân mình mỗi ngày cũng không có việc gì làm hay sao?

Trong lòng của Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

"Đến chế độ giải trí để nhìn xem, có người chơi nào cần ta trợ giúp gì không?" Lạc Xuyên nói với sắc mặt không thay đổi.

Đây chỉ là cái cớ mà hắn tùy tiện tìm mà thôi.

"Ông chủ, ngươi còn có thể giúp chúng ta hoàn thành nhiệm vụ?" Cố Vân Hi vui mừng nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Thật tốt quá!" Cố Vân Hi rất cao hứng: "Nhiệm vụ của chúng ta còn đang lo có thể hoàn thành hay không đây!"

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy có chút không nói nên lời.

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Lúc này mới được bao lâu mà đã tìm thấy nhiệm vụ rồi?

Đi câu cá, thưởng thức phong cảnh không tốt hơn hay sao?

Vì sao vừa rồi mình lại tiếp lời như vậy?

Tuy nhiên lời đã nói ra, giờ lại lật lọng thì không đúng lắm.

"Nhiệm vụ gì vậy, để ta xem xem." Lạc Xuyên thở dài ở trong lòng, bình thản nói.

"Ông chủ, ngươi xem!" Cố Vân Hi lật bàn tay, một cái lệnh bài màu tím lập tức xuất hiện ở trong tay nàng.

Đồng thời, giữa không trung xuất hiện một quầng sáng bán trong suốt.

Có thông tin trên quầng sáng.

"Nhiệm vụ tử tinh: Thu hoạch Địa Hỏa Chi Tinh.

Ở chỗ sâu trong dãy núi Á Thác, có Dung Nham Hỏa Mãng xuất hiện. Săn giết Dung Nham Hỏa Mãng và lấy Địa Hỏa Chi Tinh do nó bảo vệ.

Phần thưởng: Không xác định.

Cấp bậc đề nghị: Cấp 20 trở lên."

Lạc Xuyên hơi nhíu mày.

Tuy rằng không biết Địa Hỏa Chi Tinh là cái đồ vật gì, tuy nhiên nghe có vẻ không đơn giản.

Nhưng lại có phần thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ cấp tử tinh này cũng coi như là phúc đáp.

Mặt khác, tên của khu rừng rậm này ban đầu được gọi là dãy núi Á Thác.

Lạc Xuyên từ đó nhận được thông tin quan trọng.

"Đúng rồi, cấp bậc của các ngươi là bao nhiêu?" Lạc Xuyên nghĩ tới một chuyện quan trọng.

Lời editor: Muội cứ nhớ muội đã hẹn giờ rồi, hóa ra chưa, trời ơi... Hôm nay muội đăng 14c bù cho hôm qua luôn nha... Huhu, chân thành xin lỗi các đại thần... :huhu2

Chương 452: Không cần quan tâm đến những chi tiết này

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nếu cấp bậc được đề nghị của nhiệm vụ là cấp hai mươi trở lên, chênh lệch về cấp bậc của hai người chắc là sẽ không thái quá.

Cố Vân Hi cười cười ngượng ngùng: "Ông chủ, hiện tại ta cấp mười tám."

Giang Văn Thường lại càng không biết xấu hổ: "Ta cấp mười sáu."

Lạc Xuyên:…

Cấp bậc của các ngươi cùng với yêu cầu của nhiệm vụ quả thật là có chút chênh lệch.

Chẳng trách lại muốn bảo ta hỗ trợ.

Mặt khác, Lạc Xuyên còn có chút kinh ngạc.

Sau khi hai người rời khỏi di tích thượng cổ, mới đến Khởi Nguyên Thương Thành được hai ngày đi.

Vậy mà cấp bậc trong chế độ giải trí lại cao như vậy?

Lạc Xuyên nhớ rất rõ ràng, thời điểm vừa mới mở chế độ giải trí, quả thực có rất nhiều người chơi đã tiến vào.

Tuy nhiên rất nhanh chóng, rất nhiều người đã mất đi hứng thú.

"Cấp bậc của các ngươi sao lại tăng lên nhanh như vậy?" Lạc Xuyên không khỏi hỏi.

"Ông chủ, thật không dám giấu diếm, thực ra khi chế độ giải trí vừa mới mở ra được vài ngày, hai chúng ta đã tìm được nhiệm vụ này." Cố Vân Hi thần thần bí bí nói.

Nhiệm vụ tử tinh không giới hạn thời gian.

"Cho nên, mỗi lần ta và Vân Hi đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, đều sẽ dành ít nhất một giờ ở trong chế độ giải trí để đánh quái thăng cấp." Giang Văn Thường nói thêm.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy kinh ngạc.

Hóa ra các ngươi tìm thấy nhiệm vụ này sớm như vậy.

Không ngờ lại che dấu sâu như thế!

"Vốn chúng ta cảm thấy qua vài ngày nữa thì cấp bậc chắc sẽ không kém nhiều lắm. Tuy nhiên hiện tại có nhiều học viên đến đây như vậy, cho nên..." Cố Vân Hi giải thích.

Lạc Xuyên hiểu rõ.

Đây là lo lắng bị nhanh chân đến trước!

Bởi vì các nàng cũng không biết lệnh bài nhiệm vụ tử tinh này có phải chỉ có một cái như vây hay không.

"Ta đã biết, đi thôi." Lạc Xuyên cắt ngang lời nói của Cố Vân Hi, nói.

Một cái nhiệm vụ nho nhỏ mà thôi, dưới góc độ hai người coi như là khách hàng quen thuộc của Khởi Nguyên Thương Thành, xem như tặng phúc lợi đi…

"Hả? Ông chủ ngươi quyết định giúp chúng ta hoàn thành nhiệm vụ hay sao?" Trên gương mặt của Cố Vân Hi xuất hiện vẻ vui mừng.

"Đi thôi, nhanh đuổi kịp ông chủ!" Giang Văn Thường thúc giục nói.

Hai người đuổi kịp bước chân của Lạc Xuyên.

"Ông chủ..." Cố Vân Hi nhìn thấy Lạc Xuyên, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

"Làm sao vậy?" Lạc Xuyên chú ý tới vẻ mặt của Cố Vân Hi, hỏi.

"Ông chủ, hiện tại ngươi chỉ là cấp không, thật sự có thể giúp chúng ta hay sao?" Cố Vân Hi đưa ra nghi hoặc của bản thân mình.

Ngay lúc vừa rồi, Cố Vân Hi trộm nhìn bảng thông tin của Lạc Xuyên một chút.

Phía trên không có cái gì cả, chỉ có cấp không có chút bắt mắt…

Lạc Xuyên khoát tay áo: "Không cần để ý chi tiết này."

Thân là ông chủ vẫn phải có một chút đặc quyền.

Đến lúc đó trực tiếp tăng cấp bậc lên là được rồi.

Cố Vân Hi:…

Giang Văn Thường:...

Được rồi, ngươi là ông chủ, ngươi lợi hại.

"Đúng rồi, địa điểm của nhiệm vụ ở chỗ nào?" Lạc Xuyên đột nhiên hỏi.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Ông chủ ngài ngay cả địa điểm cũng không biết vậy mà còn dẫn chúng ta đi theo một thời gian lâu như vậy?

Thực ra, Lạc Xuyên cũng chỉ vừa mới nghĩ đến chuyện này...

Tuy rằng trong lòng tràn đầy oán giận, nhưng Cố Vân Hi vẫn ngoan ngoãn lấy ra lệnh bài nhiệm vụ giao cho Lạc Xuyên.

Mặt trên của lệnh bài nhiệm vụ có đánh dấu địa điểm của nhiệm vụ.

Dựa theo chỉ dẫn của bản đồ đích, rất nhanh chóng, nhóm ba người đã đi tới trước cửa một hang động.

Trong hang động không có chút ánh sáng nào, vô cùng tối tăm.

Trong mơ hồ còn có từng luồng khí nóng không ngừng trào ra từ trong đó.

"Chính là nơi này." Lạc Xuyên dừng bước chân.

"Nhìn qua có vẻ nguy hiểm." Yết hầu của Cố Vân Hi không khỏi giật giật.

"Vân Hi ngươi đã quên, đây chính là thế giới giả tưởng mà!" Giang Văn Thường ở bên cạnh cười nói.

Chương 453: Dung Nham Hỏa Mãng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cố Vân Hi sửng sốt, trên mặt lộ ra vẻ thoải mái: "Đó cũng là điều ta định nói."

Sau đó, ba người đi vào trong hang động.

Hang động dường như vẫn còn kéo dài xuống phía dưới.

Không ngừng tiến sâu xuống dưới, nhiệt độ cũng càng ngày càng cao.

Tuy nhiên bốn phía không còn tối đen như trước nữa.

Bởi vì có các loại tinh thể dầy đặc ở trên vách đá, tỏa ra ánh sáng màu vàng nhạt…

Một lát sau, bọn họ rốt cuộc đã đi tới cuối hang động.

Trong mơ hồ, có những âm thanh trầm thấp như sấm rền vang lên.

Ở phía trước xuất hiện những chùm sáng màu vàng rực rỡ.

Đó là một dòng sông dung nham nóng rực!

Vị trí hiện tại của ba người là trong một hang động tự nhiên cực kỳ trống trải.

Dòng sông dung nham đang không ngừng chảy xuôi, tản ra sóng nhiệt cuồn cuộn.

"Không ngờ phần cuối của hang động này lại trực tiếp kết nối với nham thạch nóng chảy dưới đất!" Cố Vân Hi kinh ngạc không thôi.

Giang Vãn Thường cũng không kém hơn bao nhiêu, vẻ mặt cũng cực kỳ khiếp sợ.

"Kia chắc là Dung Nham Hỏa Mãng." Lạc Xuyên chỉ vào một hồ nước nham thạch nóng chảy.

Ở trên bờ của hồ nước, có một sinh vật có chiều dài vài thước đang nằm rạp ở nơi đó.

Thân thể được tạo thành từ tinh thạch màu đỏ, có ngọn lửa màu đỏ hồng bao quanh toàn bộ thân thể.

"Dung Nham Hỏa Mãng: Sinh vật nguyên tố.

Cấp bậc: 20.

Giới thiệu: Được sinh ra từ nham thạch nóng chảy, trời sinh nắm giữ năng lực khống chế ngọn lửa, là người thủ hộ Địa Hỏa Chi Tinh."

Bàn tay của Lạc Xuyên vung lên, một quầng sáng xuất hiện ở trước mặt ba người.

Phía trên có thông tin của Dung Nham Hỏa Mãng.

Ở trong hồ nước nham thạch nóng chảy cách Dung Nham Hỏa Mãng không xa có một đống tinh thạch màu đỏ hồng.

Đống tinh thạch tản ra khí tức không tầm thường, chắc chính là cái gọi là Địa Hỏa Chi Tinh.

"Nhìn qua có vẻ rất lợi hại!" Nhìn thấy Dung Nham Hỏa Mãng, Cố Vân Hi sợ hãi nói.

"Chúng ta thật có thể đánh bại nó hay sao?" Trong lòng Giang Văn Thường có phần nao núng.

Bề ngoài của Dung Nham Hỏa Mãng nhìn qua quả thật rất dọa người.

Lạc Xuyên cảm thấy nếu ở trên Thiên Lan đại lục có sinh vật như vậy, thực lực ít nhất cũng phải là Quy Nguyên trở lên.

Tuy nhiên hiện tại lại đang ở trong chế độ giải trí, cấp bậc của những sinh vật này đương nhiên không thể đánh đồng giống như trên Thiên Lan đại lục.

"Cấp hai mươi ở trong thế giới hiện thực, chẳng qua cũng giống như mới bước vào Tạo Hóa mà thôi." Lạc Xuyên bình thản nói.

"A? Hình như là vậy!" Nghe được lời nói của Lạc Xuyên, Cố Vân Hi đầu tiên là sửng sốt, sau đó gật đầu một cách ngơ ngác.

"Đúng như ông chủ nói! Ta thực sự không cảm thấy được bất kỳ uy hiếp trí mạng nào trên người sinh vật này!" Giang Văn Thường hưng phấn nói.

Nhìn thấy vẻ mặt hưng phấn của hai người, Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm thấy mục đích hắn đi theo hai người đã đạt được.

Xem ra chắc là không cần bản thân mình ra tay…

"Ông chủ, hai người chúng ta có thể thu phục nó!" Giọng nói của Cố Vân Hi truyền đến.

"Ông chủ ngươi chờ chúng ta hoàn thành nhiệm vụ đi!" Giang Vãn Thường kêu lên.

Thực lực của Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường ở thế giới hiện thực đã đạt tới cảnh giới Thần Hồn.

Tương đương cấp ba mươi trở lên.

Hơn nữa mấy ngày này không ngừng chơi trò chơi ở Khởi Nguyên Thương Thành, tốc độ tiến bộ của các nàng là rất nhanh.

Đối với trình độ kiểm soát thực lực của bản thân cũng tăng lên không biết bao nhiêu.

Hiện tại, tuy rằng có chênh lệch vài cấp bậc với Dung Nham Hỏa Mãng.

Tuy nhiên theo Lạc Xuyên thấy, nếu hai người liên thủ thì thắng lợi chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian…

Tuy rằng ngay từ đầu, hai người còn luống cuống đối với năng lực khống chế ngọn lửa của Dung Nham Hỏa Mãng, tuy nhiên cũng đã thích ứng rất nhanh chóng.

Một lát sau, Cố Vân Hi chém một kiếm xuống.

Dung Nham Hỏa Mãng, chết!

Trường kiếm của nàng là phần thưởng sau khi hoàn thành một nhiệm vụ.

Theo Cố Vân Hi thấy, chắc nó tương tự với linh khí Huyền cấp.

Chương 454: Sơ cấp khống chế Hỏa nguyên tố

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi chém giết Dung Nham Hỏa Mãng, có âm thanh nhắc nhở vang lên bên tai Cố Vân Hi.

"Đánh chết Dung Nham Hỏa Mãng, nhận được điểm kinh nghiệm: 1000."

"Giá trị kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp mười chín."

Cố Vân Hi cảm giác được một dòng nước ấm xuất hiện trong thân thể, thực lực trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Ở bên tai Giang Văn Thường cũng có âm thanh nhắc nhở.

"Đánh chết Dung Nham Hỏa Mãng, nhận được điểm kinh nghiệm: 500."

"Giá trị kinh nghiệm hiện tại đã đầy, thành công thăng cấp lên cấp mười bảy."

Xem ra kinh nghiệm nhận được của người đánh chết và người tham gia cũng không giống nhau.

Sau khi Dung Nham Hỏa Mãng bỏ mình, thân thể do tinh thạch màu đỏ tạo thành không ngờ dần dần vỡ vụn, cuối cùng biến thành một bãi bụi đá trên mặt đất.

Điều này làm cho hai người buông tha ý tưởng thu thập.

Tuy nhiên trong bãi bụi đá lại xuất hiện mấy hòn đá nhỏ lóe ra ánh sáng màu đỏ.

Cố Vân Hi hơi tò mò, sau đó nhặt một cái lên.

"Tinh Thể Dung Nham: Đồ vật rơi từ trên người Dung Nham Hỏa Mãng xuống, có thể tăng xác suất rèn vũ khí thành công."

Tuy rằng không biết câu sau cùng rốt cuộc có ý tứ gì.

Tuy nhiên Cố Vân Hi biết đây là thứ tốt là được.

"Văn Thường, Văn Thường, đây có thứ tốt!" Cố Vân Hi kêu gọi.

Rất nhanh chóng, hai người đã phân chia Tinh Thể Dung Nham xong.

Đồng thời, Cố Vân Hi còn lấy ra Địa Hỏa Chi Tinh trong hồ nham thạch nóng chảy một cách thật cẩn thận.

"Ông chủ ông chủ, chúng ta đã làm được!" Hai người đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, Cố Vân Hi hưng phấn nói.

"Ừm." Lạc Xuyên gật gật đầu, xem như đáp lại.

Ánh mắt của hắn dừng ở trên dòng sông dung nham nóng chảy này.

Hắn vẫn có cảm giác, hướng chảy của dòng sông dung nham này có vẻ hơi kỳ quái…

"Vân Hi, nhìn nhiệm vụ." Giang Vãn Thường nói.

Cố Vân Hi lấy ra lệnh bài nhiệm vụ.

Quầng sáng xuất hiện, phía trên biểu hiện nhiệm vụ đã hoàn thành.

Hơn nữa xuất hiện một lựa chọn "Nhận phần thưởng".

"Nhận được năng lực khống chế Hỏa nguyên tố sơ cấp."

Cùng lúc với âm thanh nhắc nhở vang lên, lệnh bài hóa thành hai luồng sáng, lần lượt tiến vào trong thân thể của Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường.

"Sơ cấp khống chế Hỏa nguyên tố?"

Cố Vân Hi hơi nghi hoặc.

Tuy nhiên nàng có thể cảm giác được hoàn cảnh chung quanh vốn đang rất nóng lúc này đã trở nên thoải mái.

"Vân Hi, nhìn này!" Giang Vãn Thường hưng phấn nói.

Ở trong tay nàng, có một ngọn lửa nho nhỏ đang nhảy múa.

"Ta nghĩ ra rồi! Ông chủ, đây không phải giống như năng lực khống chế ngọn lửa của luyện dược sư hay sao?" Cố Vân Hi nghĩ tới điều gì đó, kích động dò hỏi Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Cũng gần như vậy."

Luyện dược sư không giống như những người tu luyện bình thường.

Tinh thần lực của bọn họ đều đặc biệt mạnh mẽ.

Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể khống chế thật tốt ngọn lửa luyện chế đan dược.

Nhưng sau khi nhận được phần thưởng nhiệm vụ, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường kinh ngạc phát hiện, khả năng khống chế ngọn lửa của bản thân mình căn bản không cần tinh thần lực.

Giống như việc khống chế ngọn lửa chính là thiên phú bẩm sinh của các nàng.

"Ta thực hâm mộ ngươi đấy Vân Hi, không những có Hàn Linh Thể, hiện tại lại có năng lực khống chế ngọn lửa." Giang Văn Thường nhịn không được nói.

"Văn Thường ngươi nói cái gì vậy! Thiên phú của ngươi cũng không kém! Về sau nhất định có thể thức tỉnh thể chất ở trong cửa hàng của ông chủ!" Cố Vân Hi nhìn về phía Lạc Xuyên: "Ông chủ, ngươi nói đi?"

Lạc Xuyên liếc nhìn hai người một cái, gật gật đầu: "Ừm."

"Xem! Ông chủ cũng nói như vậy!" Cố Vân Hi nói.

Giang Văn Thường nở nụ cười…

Sau khi nói chuyện với nhau một lúc, hai người chuẩn bị rời đi.

Nhiệm vụ đã hoàn thành, nơi này đương nhiên không cần phải ở lại nữa.

"Ông chủ, ngài không đi hay sao?" Cố Vân Hi chú ý tới Lạc Xuyên, khó hiểu nói.

Chương 455: Trận pháp phong ấn trong chế độ giải trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Các ngươi đi trước đi, ta có chuyện phải làm." Lạc Xuyên nói, ánh mắt từ đầu đến cuối vẫn nhìn chằm chằm dòng sông dung nham nóng chảy uốn lượn.

"Được rồi, chúng ta rời khỏi đây trước." Cố Vân Hi nói, cùng với Giang Vãn Thường rời khỏi nơi này.

Hai người căn bản không nghĩ nhiều.

Lạc Xuyên muốn ở trong này làm cái gì, Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường không hề lo lắng một chút nào.

Với thực lực của ông chủ, hơn nữa nơi này là thế giới giả tưởng mà ông chủ sáng tạo…

Lo lắng cái gì?

Có cái gì đáng giá phải lo lắng?

Tiếng bước chân dần dần biến mất, trong không gian rộng lớn chỉ còn lại có một mình Lạc Xuyên.

Dòng sông dung nham không ngừng chảy xuôi, dường như cứ mãi mãi như thế.

Tầm mắt của Lạc Xuyên dừng ngay trên dòng sông dung nham nóng chảy này.

Sau khi quan sát trong khoảng thời gian này, hắn cuối cùng đã xác định một việc.

Đồ án mà dòng sông dung nham nóng chảy này tạo thành nhìn rất quen mắt…

Đây không phải là Thái Cực hay sao!

"Hệ thống, dòng sông dung nham nóng chảy này đã xảy ra chuyện gì?"

Theo nguyên tắc có việc tìm hệ thống, Lạc Xuyên kêu gọi hệ thống nổi lên.

"Như ký chủ đang chứng kiến, dòng sông dung nham nóng chảy này là một bộ phận của trận pháp phong ấn." Hệ thống trả lời.

Trận pháp?

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn thấy một cái không gian không nhìn thấy điểm cuối, âm thầm tặc lưỡi.

Bút tích này có vẻ hơi lớn…

Từ từ!

Không đúng!

Lạc Xuyên bỗng nhiên nhíu mày.

Đây không phải là chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện hay sao?

Như thế nào lại có liên quan với trận pháp phong ấn?

"Hệ thống, đây không phải là thế giới giả tưởng hay sao?" Lạc Xuyên không khỏi hỏi.

"Lúc trước ta đã giải thích với ký chủ rằng thế giới này ngoại trừ phương diện có ta, thì không khác gì thế giới hiện thực." Hệ thống trả lời.

"Vậy trận pháp phong ấn này là thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Quyền hạn của ký chủ không đủ, không thể tra xét."

Lạc Xuyên: …

Lại cái dáng vẻ này!

Lạc Xuyên thở dài.

Vốn hắn còn cảm thấy hệ thống đổi tính, không nghĩ rằng vẫn là dáng vẻ cũ.

Hệ thống đã nói như vậy, từ nơi này chắc là không thể hỏi được cái gì.

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn thật sâu trận pháp phong ấn khổng lồ này, dường như muốn khắc sâu đồ vật này vào trong đầu.

Rồi hắn xoay người, rời đi.

Sau khi rời khỏi hang động, Lạc Xuyên lại tùy tiện lượn lờ một lúc, thưởng thức một chút phong cảnh của chế độ giải trí rồi liền rời khỏi trò chơi.

Hai người Cố Vân Hi và Giang Văn Thường vẫn ở trong trò chơi, xem

ra còn muốn tìm thêm nhiệm vụ …

"Oa, cửa hàng quả nhiên đã lớn hơn rất nhiều!" Một tiếng than sợ hãi vang lên, Bộ Ly Ca đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Thi Y đi theo bên cạnh hắn ta.

"Thật nhiều khách hàng mới." Bộ Thi Ý chú ý tới nhóm học viên của Lăng Vân học viện, không khỏi nói.

"Hoan nghênh quý khách." Yêu Tử Yên ở phía sau quầy cười nói.

"Chào buổi sáng Tử Yên tỷ, ông chủ." Hai người chào hỏi.

"Buổi sáng tốt lành." Yêu Tử Yên cười nói.

"Buổi sáng." Lạc Xuyên gật gật đầu, đáp lại một tiếng.

"Ông chủ, vì sao bỗng nhiên mở rộng cửa hàng?" Bộ Ly Ca đột nhiên hỏi.

Mở rộng cửa hàng còn cần lý do hay sao?

Suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên còn trả lời một cách nghiêm túc: "Bởi vì… Tùy hứng?"

Ba người: …

Ông chủ ngươi nói rất có đạo lý.

Dứt lời, Lạc Xuyên nằm lên trên ghế dựa ở cửa cửa hàng, bắt đầu phơi nắng.

Quả nhiên, nằm vẫn là thoải mái nhất…

"Vừa rồi ta có cảm giác tâm tình của ông chủ có vẻ không tốt lắm." Bộ Ly Ca vò đầu bứt tai, có chút không xác định nói.

Vừa rồi trong lòng Lạc Xuyên quả thật có chút buồn bực bởi vì câu trả lời của hệ thống.

"Ta thật ra cảm thấy ông chủ vẫn có dáng vẻ phong khinh vân đạm trước sau như một." Bộ Thi Ý cười nói.

Bộ Ly Ca sửng sốt một chút: "A? Phải không…"

Chương 456: Ta cảm giác nơi này rất tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nói đến đây." Tầm mắt của Bộ Thi Ý chuyển về phía những khách hàng đang chơi trò chơi ở chỗ đó: "Những người này đều là khách hàng mới tới hay sao?"

Yêu Tử Yên gật đầu: "Bọn họ đều là học viên của Lăng Vân học viện. Họ nghĩ rằng số vị trí trong cửa hàng không đủ, cho nên chỉ đến đây một nửa."

Bộ Ly Ca không khỏi chép miệng: "Nhiều người như vậy, Lăng Vân học viện định tổ chức thành đoàn thể để đến chơi trò chơi à!"

"Đi thôi, đừng nhìn nữa, chúng ta cũng đi qua đó đi." Bộ Thi Ý cười nói.

"Ta cũng không thể chờ đợi được nữa." Bộ Ly Ca cười nói.

Còn thừa rất nhiều vị trí, hai người chọn lựa vị trí một cách tùy ý, rồi bắt đầu cuộc sống trò chơi thường ngày của họ…

Lạc Xuyên nhàn rỗi đến nỗi có chút nhàm chán, đang đùa nghịch điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình.

Hắn cảm giác ánh mặt trời bị người chặn.

Ngẩng đầu, đúng là hai người Bạch lão và Cơ Vô Hối.

"Chào buổi sáng ông chủ." Bạch lão và Cơ Vô Hối cười chào hỏi.

Trong lòng Lạc Xuyên hơi kinh ngạc.

Không ngờ hôm nay Cơ Vô Hối có thời gian rảnh đến Khởi Nguyên Thương Thành?

Thật sự rất ngạc nhiên!

Ở trong ấn tượng của Lạc Xuyên, mỗi ngày Cơ Vô Hối đều bận tối mắt tối mũi bởi vì các loại chính sự.

Chỉ thỉnh thoảng mới có thể đến Khởi Nguyên Thương Thành một hai lần.

Bạch lão đi vào Khởi Nguyên Thương Thành mua các loại hàng hóa như

Coca Cola và các thứ khác, cơ bản bản thân mình cũng không ăn hết.

Chắc là hầu hết các trường hợp đều mua hộ Cơ Vô Hối …

Nhìn thấy hai người không có ý định tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên hơi nghi hoặc.

"Có việc gì sao?" Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Cơ Vô Hối cười ha hả nói: "Ông chủ, vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành có phần hẻo lánh. Vừa lúc hoàng thất ở trong thành Cửu Diệu có một điền trang để đó không dùng đến, tại sao không thay đổi vị trí?"

Thành Cửu Diệu là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, tiếp giáp dãy núi Cửu Diệu, cho dù là kinh tế hay là văn hóa, đều cực kỳ phát đạt.

Cho nên giá cả đất đai trong thành Cửu Diệu không cần nói cũng biết.

Đối với việc Cơ Vô Hối tặng điền trang, Lạc Xuyên vẫn có chút kinh ngạc.

Tuy nhiên cũng chỉ thế thôi.

"Ta cảm giác nơi này rất tốt." Lạc Xuyên bình thản nói.

Thực lực của cư dân trong thành Cửu Diệu cũng chỉ có như vậy, cũng không thể đóng góp nhiều doanh thu cho Lạc Xuyên.

Hoàn toàn không cần phải thay đổi vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hơn nữa sau khi thanh danh của Khởi Nguyên Thương Thành được tạo dựng, ở nơi nào cũng đều giống nhau.

Những người tu luyện này sẽ không bởi vì vị trí hẻo lánh của Khởi Nguyên Thương Thành mà không đến đây chứ?

Mặt khác, cũng là điểm mấu chốt nhất.

Bởi vì Lạc Xuyên không đổi được…

Bị Lạc Xuyên trực tiếp từ chối, Cơ Vô Hối có chút bất đắc dĩ.

Hắn ta liếc mắt nhìn Bạch lão một cái.

Bạch lão có chút bất đắc dĩ cười cười, tỏ vẻ lực bất tòng tâm.

Làm sao ông ta có thể ảnh hưởng đến quyết định của ông chủ?

"Được rồi." Cơ Vô Hối thở dài: "Nếu ông chủ nói như vậy, ta cũng sẽ

không cưỡng cầu. Chúng ta vào cửa hàng trước."

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, tiếp tục xem điện thoại di động Ma Huyễn…

"Thay đổi quả thật rất lớn, thậm chí còn kinh người hơn so với những hình ảnh trong trạng thái của ông chủ." Tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối không khỏi cảm thán nói.

"Đúng vậy." Bạch lão gật đầu: "Một trăm chỗ ngồi, xem ra ông chủ đã chuẩn bị tốt cho tương lai."

Hai người liếc nhau, mỉm cười.

Mọi thứ đều không thể diễn tả bằng lời.

"Yêu cô nương, lại hết nước khoáng rồi hay sao?" Nhìn thấy một kệ hàng trống rỗng, Cơ Vô Hối hỏi.

Yêu Tử Yên ở phía sau quầy gật đầu: "Ừm, người của Lăng Vân học viện vừa đến đã trực tiếp mua hết."

"Đúng là đáng tiếc." Cơ Vô Hối thở dài.

"Không phải ngươi đã uống nước khoáng rồi hay sao?" Trên gương mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện vẻ tò mò: "Nước khoáng chỉ có hiệu quả khi uống lần đầu tiên uống thôi nhé."

Chương 457: Ông chủ cảm thấy quy định không hợp lý

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta biết điều này." Cơ Vô Hối gật đầu.

Bạch lão cười ha hả nói thêm: "Hoàng thất có rất nhiều người, bệ hạ muốn mua nước khoáng cho bọn họ sử dụng."

"Vậy thì để bọn họ trực tiếp tới đây không phải là được hay sao?" Yêu Tử Yên khó hiểu.

Cơ Vô Hối lắc lắc đầu: "Bây giờ vẫn chưa đến thời điểm, qua một khoảng thời gian nữa sẽ nói cho bọn họ biết tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành."

Ngoại trừ Cơ Thiên Hạo đã bị đày đi Nam Cương, hiện tại trực hệ huyết mạch của Cơ Vô Hối trong Thiên Tinh đế quốc còn có Đại hoàng tử, Tam hoàng tử và một tiểu công chúa.

Tuy nhiên xem dáng vẻ của Cơ Vô Hối, dường như cũng không muốn cho ba người tiếp xúc với Khởi Nguyên Thương Thành quá sớm…

"Hóa ra là như vậy." Yêu Tử Yên không nghĩ nhiều lắm.

Suy nghĩ của nhân loại đều rất phức tạp, Yêu Tử Yên cũng không muốn tìm hiểu quá nhiều.

Vẫn là cuộc sống ở Khởi Nguyên Thương Thành rất thoải mái, không có gì vòng vo hết.

Bên ngoài cửa hàng.

Lạc Xuyên không khỏi suy nghĩ khi nghe thấy cuộc đối thoại của ba người.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy phương thức bán nước khoáng có chút vấn đề.

Nếu mỗi người chỉ có hiệu quả tăng tư chất lên khi sử dụng lần đầu tiên, vì sao không trực tiếp sửa quy định thành mỗi khách hàng chỉ được mua một lần?

Điều này cũng tránh việc những khách hàng đã mua và sử dụng nước khoáng lặp lại việc mua hàng khiến cho những khách hàng mới tới không thể không chờ đợi.

"Hệ thống, ta cảm thấy phương thức bán nước khoáng có điểm không hợp lý." Lạc Xuyên kêu gọi hệ thống nổi lên.

"Xin ký chủ giải thích." Phản hồi của hệ thống vẫn nhanh chóng trước sau như một.

Sau đó, Lạc Xuyên đã nói ra cái nhìn của bản thân mình.

Hệ thống hơi trầm mặc, sau đó trả lời: "Tiến hành sửa đổi quy định, ngày mai bắt đầu tiến hành."

Nghe được câu trả lời chuẩn xác của hệ thống, khóe miệng của Lạc Xuyên hơi cong lên.

"Một khi đã như vậy, hệ thống, phần thưởng của ta đâu?"

Hệ thống: …

Hệ thống không phản hồi, trực tiếp lặn xuống nước.

Lạc Xuyên cảm thấy chuyện phần thưởng chắc là không có hy vọng gì.

"Hệ thống, hiện tại người càng ngày càng keo kiệt." Lạc Xuyên không nhịn được oán thầm nói.

Hệ thống không lên tiếng đáp lại …

Thời gian trôi qua thật sự rất nhanh.

Thời gian chơi trò chơi của người Lăng Vân học viện đã nhanh chóng đạt đến giới hạn ba giờ.

"Nhanh như vậy đã được ba giờ rồi? Ta cảm giác mới được có một lúc!"

"Ta còn nghĩ một lúc nữa sẽ khiêu chiến kính tượng trong chế độ sàn đấu đây! Không ngờ lại dùng tất cả thời gian trong chế độ khiêu chiến!"

"Không ngờ tu vi thật sự tăng lên! Các ngươi có cảm thấy được không?"

"Hả? Thật sự! Tu vi tăng lên rất nhiều! Không khác gì tu luyện cả ngày…"

Mọi người đều tháo mũ thực tế ảo xuống.

Tuy rằng đã biết được quy định của trò chơi trong Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng vẫn có người không nhịn được oán giận.

Đây là hiện tượng bình thường.

Đương nhiên, rất nhiều đệ tử vẫn lộ vẻ mặt vui mừng.

Rất rõ ràng, họ đã cảm nhận được chỗ tốt mà trò chơi mang đến.

"Trò chơi thực tế ảo quả nhiên không phụ danh tiếng của nó!" Tháo mũ thực tế ảo xuống, Phạm Thừa Thiên không nhịn được cảm thán.

"Viện trưởng, lúc trước đã nói với ngươi rồi, chẳng qua ngươi không tin thôi." Mộ Dung Hải Đường vừa vuốt lại mái tóc dài hơi lộn xộn bởi mũ thực tế ảo, vừa cười nói.

"Rồi rồi rồi, là ta không đúng." Phạm Thừa Thiên ha ha cười nói, cũng không cảm thấy ngượng ngùng một chút nào.

Phạm Thừa Thiên thân là viện trưởng của Lăng Vân học viện, cảnh giới Tôn Giả, tuy rằng quyền cao chức trọng, nhưng cũng không vì chuyện này lại lạnh lùng vô tình và vân vân.

Nguyên nhân chính là vì như thế, mà người của Lăng Vân học viện đều có một sự tôn kính phát ra từ nội tâm đối với Phạm Thừa Thiên.

"Vậy ông chủ, Tử Yên tỷ, chúng ta rời đi trước." Mộ Dung Hải Đường cười nói với hai người.

Chương 458: Không ngờ là hắn ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhóm học viên đang trò chuyện rôm rả ở phía sau, rất hưng phấn, rất cao hứng.

"Ta còn muốn mang về một phần hàng hóa này cho Tiểu Huyền Tước, sợ là nàng đã không kiên nhẫn để chờ được nữa." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Huyền Tước cũng không đi theo bọn họ tới đây, mà đang ở chỗ nghỉ chân.

"Tốt, vậy ngày mai gặp." Yêu Tử Yên cười nói.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Ừm."

Khi mọi người chuẩn bị rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, bỗng nhiên đồng loạt dừng bước chân.

Bởi vì có một nam tử áo đen với khuôn mặt vô cùng lạnh lùng đang đi đến.

Đúng là Vô Thiên.

Vô Thiên chú ý tới sự thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành, hơi sửng sốt.

Tuy nhiên rất nhanh chóng khôi phục bình tĩnh.

Hắn ta hơi gật đầu với Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, không chú ý đến mọi người của Lăng Vân học viện, tự mình tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, chính là mua mì ăn liền, thanh cay, Coca Cola thuần thục như nước chảy.

Yêu Tử Yên thấy vậy, đi tới phía sau quầy, thu linh tinh do Vô Thiên trả.

Sau khi Vô Thiên nói một câu tạ ơn với Yêu Tử Yên, tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, bắt đầu thời gian chơi trò chơi.

Lúc này, học viên của Lăng Vân học viện mới dám thấp giọng nói

chuyện với nhau.

"Người kia là ai? Khí thế thật mạnh!"

"Đúng vậy! Vừa rồi lúc hắn đi ngang qua, ta cũng không dám thở mạnh!"

"Tuy nhiên nhìn có vẻ rất quen thuộc, dường như đã từng nhìn thấy…"

Sắc mặt của Phạm Thừa Thiên trở nên nghiêm túc, chỗ sâu trong ánh mắt đã xuất hiện vẻ tò mò: "Ông chủ, vị đạo hữu này, cũng là khách hàng cũ của Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?"

Mộ Dung Hải Đường lắc lắc đầu, thay Lạc Xuyên trả lời: "Chắc là mấy ngày gần đây mới đến Khởi Nguyên Thương Thành. Thời điểm chúng ta rời đi bởi vì di tích thượng cổ, hắn còn chưa xuất hiện."

Vừa dứt lời, Mộ Dung Hải Đường nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Phải."

"Ông chủ, thân phận của vị đạo hữu này là gì?" Ứng Vô Cực vẫn đang làm người vô hình đột nhiên hỏi.

"Điện thoại di động Ma Huyễn, có trên bảng tin trong diễn đàn Khởi Nguyên." Lạc Xuyên nói.

Sau đó, trong ánh mắt nghi hoặc khó hiểu của mọi người, Lạc Xuyên thản nhiên nằm trên ghế dựa, bắt đầu nhắm mắt lại phơi nắng mặt trời.

Mọi người: …

"Không phải ông chủ nói có trên bảng tin hay sao? Mau nhìn xem!" Cố Vân Hi hưng phấn lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của mình, tìm kiếm.

Tuy rằng ngày hôm qua nàng và Giang Vãn Thường cũng đã mua điện thoại di động Ma Huyễn, tuy nhiên cũng không chú ý tới bất kỳ trạng thái nào.

Hiện tại sau khi nghe thấy lời nhắc nhở của Lạc Xuyên, đột nhiên cảm thấy hứng thú.

"Bảng tin?"

Bởi vì vừa mới mua điện thoại di động Ma Huyễn, cho nên hầu hết học

viên cũng không hiểu rõ về các chức năng của nó.

"Chức năng bảng tin chính là ở trong này…"

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường rất nhiệt tình, hướng dẫn cho mọi người…

Rất nhanh chóng, xuất hiện một loạt âm thanh hít một hơi khí lạnh.

Trên khuôn mặt nhóm học viên đều xuất hiện vẻ cực kỳ phấn khích.

Vô cùng rung động!

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ đến, thân phận của nam tử mặc áo đen kia không ngờ lại kinh thế hãi tục như vậy!

Vô Thiên Phật tổ của núi Tu Di!

Nếu nói ra chỉ sợ sẽ làm vô số thế lực chấn động!

Vì danh xưng này đã từng trấn áp một cái thời đại!

Tuy nhiên bởi vì sự xuất hiện của Phật Chủ, Vô Thiên Phật tổ mới dần dần quy ẩn.

Những tin đồn về hắn ta trên Thiên Lan đại lục mới dần dần biến mất.

Tuy nhiên trong một số thế lực đều có ghi chép về hắn ta.

Thân là học viên của Lăng Vân học viện, bọn họ cũng không xa lạ đối với danh xưng của Vô Thiên Phật tổ!

Nam tử nhìn qua có vẻ ngoài xấu xí những lại có khí tức cực kỳ không giống người thường này, chính là Vô Thiên Phật tổ trong lời đồn?

Thật sự là khiến người khác khó có thể tin được!

Nhưng sự thật chính là như thế!

Chương 459: Phản ứng của mọi người trong Lăng Vân học viện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Không ngờ đôi mắt của lão phu lại vụng về như vậy!" Phạm Thừa Thiên liếc mắt nhìn chằm chằm Vô Thiên một cái, không nhịn được cảm thán nói.

"Không ngờ lại là tiền bối Vô Thiên, làm sao hắn ta lại đến Khởi Nguyên Thương Thành?" Mộ Dung Hải Đường có chút khó hiểu.

Sau khi Vô Thiên Phật tổ cạnh tranh với Phật Chủ thất bại, vẫn lánh đời không ra.

Hiện giờ lại hiện thân ở Khởi Nguyên Thương Thành, trong đó khẳng định có thông tin cực lớn.

Khiến kẻ khác phải suy nghĩ sâu xa…

"Có thể là bởi vì Vô Tướng bị ông chủ tiêu diệt lúc trước hay không?" Ứng Vô Cực cũng không khỏi suy đoán.

"Yêu tăng Vô Tướng chẳng qua chỉ là Tôn Giả nhị phẩm, chắc không phải là nguyên nhân này chứ?" Mộ Dung Hải Đường nhíu mày nói.

Bọn họ đương nhiên chưa từng biết được, cái chết của Phù Đồ Tôn Giả mới là mấu chốt của sự việc…

"Núi Tu Di luôn hành động khiến kẻ khác khó có thể phỏng đoán, nguyên nhân có lẽ liên quan rất lớn với việc nghe đồn Phật Chủ có thể nhìn trộm dòng thời gian." Phạm Thừa Thiên lắc lắc đầu: "Việc này có lẽ không cần truy đến cùng cho thỏa đáng."

"Viện trưởng, thụ giáo." Hai người cung kính nói.

Những học viên còn lại đều ở bên cạnh im lặng lắng nghe.

Sau khi nhìn thấy ba người rốt cuộc đàm luận xong, bọn họ mới nhẹ nhàng thở ra.

"Tốt lắm, trở về thôi." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Sau đó, đoàn người rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành một cách chậm rãi…

"Nhiều người như vậy? Bọn họ đều là khách hàng mới của cửa hàng?" Thời điểm Giang Thánh Quân bước vào Khởi Nguyên Thương Thành, còn không ngừng quay đầu lại nhìn.

Hắn ta đã đối mặt với người của Lăng Vân học viện.

"Bọn họ là người của Lăng Vân học viện. Sau khi trở lại Lăng Vân học viện từ di tích thượng cổ, rồi quay lại đây." Yêu Tử Yên ở phía sau quầy giải thích.

"Hóa ra là như vậy." Giang Thánh Quân giật mình gật đầu.

Sau đó, ánh mắt của hắn ta nhìn lướt qua Khởi Nguyên Thương Thành, cuối cùng dừng ở trên người năm người Bộ Thi Ý đang chơi trò chơi.

"Đều đến đây sớm như vậy? Còn sớm hơn cả ta!" Giang Thánh Quân kinh ngạc nói.

Yêu Tử Yên âm thầm liếc mắt xem thường.

Bây giờ gọi là sớm?

Mặt trời cũng lên cao lắm rồi?

Yêu Tử Yên không lên tiếng đáp lại.

Cũng may Giang Thánh Quân cũng ý thức được sai lầm trong lời nói của bản thân mình, hơi xấu hổ cười cười, trực tiếp chuyển đề tài: "Sau khi Khởi Nguyên Thương Thành được mở rộng, thay đổi thật ghê gớm, số chỗ ngồi cũng trực tiếp tăng lên một trăm chỗ."

Yêu Tử Yên gật đầu: "Có lẽ là ông chủ cảm thấy hai mươi chỗ là không đủ để dùng, dứt khoát trực tiếp tăng lên gấp mười lần ban đầu."

"Ta cảm thấy qua một thời gian nữa, cho dù là một trăm chỗ cũng chỉ sợ không đủ dùng." Suy nghĩ một chút, Giang Thánh Quân nói chuyện có thể xảy ra.

Yêu Tử Yên cười cười: "Ta cũng cảm thấy như vậy."

Hai người lại nói chuyện với nhau một lúc, Giang Thánh Quân mua hàng hóa, trả linh tinh.

Sau khi ăn mì ăn liền xong, lại cực kỳ hứng thú đi chơi trò chơi …

Khi đoàn người Mộ Dung Hải Đường đang trên đường trở về, các học viên vẫn đang nói chuyện với nhau với hứng thú dạt dào như cũ.

Xem ra ảnh hưởng do chuyện Vô Thiên Phật tổ hiện thân ở Khởi Nguyên Thương Thành mang đến cho bọn họ chắc là sẽ không bị tiêu trừ trong một thời gian ngắn.

Rất nhanh chóng, bọn họ trở về nơi ở trong thành Cửu Diệu.

Một đám học viên đều nhao nhao tản khắp bốn phía.

Đương nhiên, còn không quên tiết lộ tin tức cho một nửa số học viên chưa đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Đồng thời, còn lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình.

Những đệ tử mua được nước khoáng còn khoe rằng tư chất của bản thân mình đã tăng lên.

Cho nên thu hoạch được một lượng lớn ánh mắt hâm mộ ghen tị….

"Tiểu Huyền Tước, xem ta mang đến cho ngươi cái gì này?" Mộ Dung Hải Đường đẩy cửa phòng ra, quơ quơ nước khoáng ở trong tay với tiểu cô nương đang nghỉ ngơi ở bên trong.

"A! Đây không phải là nước khoáng có thể tăng tư chất lên của Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?" Trong mắt của Huyền Tước dường như xuất hiện ánh sao lấp lánh, chỉ hai, ba bước đã đi tới bên người Mộ Dung Hải Đường.

Chương 460: Xích Kim Huyền Tước tăng tư chất lên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đưa nước khoáng cho Huyền Tước, Mộ Dung Hải Đường cười gật đầu: "Đúng vậy."

"Hì hì, ta chỉ biết Hải Đường tỷ tỷ ngươi đối với ta tốt nhất!" Huyền Tước ôm Mộ Dung Hải Đường, vô cùng thân thiết nói.

"Ta là một đạo sư, không ngờ lại cướp nước khoáng của những học viên khác, hiện tại ngẫm lại, thật đúng là có chút khó xử." Mộ Dung Hải Đường cưng chiều vỗ vỗ đầu Huyền Tước, lắc đầu một cách bất đắc dĩ: "Mau uống nó đi."

"Ừm!" Huyền Tước gật gật đầu.

Từ lâu nàng ta đã hâm mộ nước khoáng có thể tăng tư chất lên của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nguyên nhân chủ yếu nhất, vẫn là bởi vì nghe nói khi ở trong di tích thượng cổ, có hoàng tộc yêu thú uống nước khoáng xong, trực tiếp thức tỉnh huyết mạch thần thú!

Sức hấp dẫn của việc thức tỉnh huyết mạch đối với bất kỳ yêu thú nào đều không có gì sánh kịp!

Hít sâu một hơi, trên gương mặt nho nhỏ của Huyền Tước xuất hiện vẻ nghiêm túc.

Mở cái bình ra, ngửa đầu.

Ùng ục ùng ục…

Uống một hơi cạn sạch!

Sau khi uống xong, Huyền Tước không nhịn được ợ một cái.

Ngay lập tức, gương mặt của nàng ta trở nên đỏ ửng, một loại năng lượng dao động đặc thù tỏa ra từ trong ra ngoài.

Thấy vậy, ánh mắt của Mộ Dung Hải Đường đột nhiên ngưng tụ lại.

Nàng ta biết, đây chính là hiện tượng huyết mạch thăng cấp.

Linh lực bàng bạc ở quanh thân Mộ Dung Hải Đường bắt đầu khởi động.

"Ngưng!"

Một tiếng quát nhẹ vang lên.

Ngay lập tức, linh lực ở xung quanh Huyền Tước ngưng tụ lại.

Trong nháy mắt ngắn ngủi, lập tức biến ảo trở thành một cái kết giới trong suốt.

Lúc này, những thay đổi trên người Huyền Tước vẫn đang tiếp tục diễn ra.

Ngọn lửa quanh thân màu đỏ bốc lên, dưới nhiệt độ khủng bố, không gian trở nên rung chuyển.

Dường như có chút không chịu được, thân thể của Huyền Tước hơi rung động, lập tức lộ ra bản thể.

Lúc này bề ngoài của Xích Kim Huyền Tước đang thay đổi bằng một tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường.

Lông chim vốn màu đỏ không ngờ xuất hiện một ít ánh sáng màu tím.

Ngọn lửa màu vàng đang bùng cháy dữ dội, lúc này cũng xuất hiện biến hóa.

Có nhiều thêm một loại khí tức không thể giải thích được, màu sắc cũng trở nên sâu hơn.

Tuy nhiên dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa sau khi thay đổi này, kết giới linh lực không ngờ xuất hiện xu thế bị hòa tan!

Đối với hiện tượng này, tuy rằng Mộ Dung Hải Đường có kinh ngạc, nhưng vẫn như trước không nhanh không chậm gia cố kết giới linh lực.

Bởi vì chênh lệch thực lực của song phương nằm ở đó, Mộ Dung Hải Đường có thể xử lý tốt chuyện tình trước mắt.

Một lát sau, dị biến trên người Xích Kim Huyền Tước biến mất.

Tất cả lông chim ở trên người giống như được mạ thêm một màu tím.

Màu của ngọn lửa đang rực cháy quanh thân cũng biến thành màu vàng tím.

Nói tóm lại, có nhiều thêm một loại khí tức cao quý, thần bí.

Tuy rằng không biết kết quả cụ thể như thế nào, nhưng Mộ Dung Hải Đường hiểu được, chỗ tốt mà Xích Kim Huyền Tước đạt được cực kỳ lớn!

Mộ Dung Hải Đường tản đi kết giới linh lực.

Xích Kim Huyền Tước cũng một lần nữa biến ảo thành một tiểu cô nương.

Tuy nhiên so sánh với lúc trước thì có vẻ lớn tuổi hơn một chút.

Trên người cũng nhiều thêm một loại khí chất cực kỳ đặc thù.

"Hải Đường tỷ tỷ!" Kết giới linh lực vừa mới biến mất, Huyền Tước lập tức cười ngưỡng mộ lao về phía Mộ Dung Hải Đường.

Mộ Dung Hải Đường không thể nhịn cười.

Tính cách vẫn không thay đổi một chút nào!

"Thế nào? Cảm giác như thế nào?" Mộ Dung Hải Đường ôm Huyền Tước, cười hỏi.

"Ta cảm giác huyết mạch của bản thân mình tăng lên rất nhiều!" Trong ánh mắt của Huyền Tước lộ vẻ hưng phấn, còn nắm chặt bàn tay nhỏ bé của mình: "Khoảng cách đột phá đã không còn xa nữa!"

"Cố lên nhé!"

"Ừm!"

"Hải Đường tỷ tỷ, ngày mai ta và các ngươi cùng nhau đi đến Khởi Nguyên Thương Thành! Ta cũng muốn chơi trò chơi thực tế ảo!"

"Được."

…

Phạm Thừa Thiên và Ứng Vô Cực vẫn chú ý tới nơi này yên lặng thu hồi tinh thần lực của chính mình.

Tất cả mọi thứ thuận lợi là điều không thể tốt hơn.

Chương 461: Ông chủ lại đăng trạng thái

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian một ngày trôi qua rất nhanh.

Trong nháy mắt, đã nhá nhem tối.

Mặt trời chiều ngả về tây, ánh chiều tà chiếu sáng nửa bầu trời.

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa, thưởng thức khung cảnh cảnh đẹp ý vui.

"Ông chủ, chúng ta đi trước." Ba người Ngụy Khinh Trúc chào từ biệt Lạc Xuyên.

"Ừm." Lạc Xuyên lên tiếng, nhìn theo ba người rời khỏi con hẻm nhỏ.

Sau đó, hắn đứng lên, tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này, Khởi Nguyên Thương Thành đã không còn khách hàng, chỉ còn hai người Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

Đương nhiên, còn có cả Cây Thế Giới đang yên lặng trong bồn hoa…

"Ông chủ, thời gian buôn bán ngày hôm nay đã hết rồi chứ?" Yêu Tử Yên ở phía sau quầy không khỏi vươn eo, lộ ra đường cong.

"Đã xong." Lạc Xuyên thuận miệng đáp.

Hắn không chú ý tới cảnh này, ánh mắt đang ở trên vách tường.

Chuẩn xác mà nói, là tấm bảng trắng viết những quy định trên đó.

Yêu Tử Yên chú ý tới tầm mắt của Lạc Xuyên, khó hiểu nói: "Ông chủ, ngươi đang nhìn cái gì vậy?"

Lạc Xuyên chỉ chỉ vào một trong những tấm bảng trắng trên vách tường: "Phía trên có một quy định không hợp lý, ta chuẩn bị sửa chữa một chút."

Quy định không hợp lý?

Yêu Tử Yên nghi hoặc: "Là cái quy định nào?"

"Phương thức bán nước khoáng." Lạc Xuyên nói.

"À à." Yêu Tử Yên liên tục gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

"Tử Yên, giúp ta lấy cây bút đen ở trên lầu xuống." Lạc Xuyên nói.

"Được, ông chủ." Yêu Tử Yên đáp lại, rồi xoay người lên lầu.

Rất nhanh chóng, nàng từ trên lầu chạy chậm xuống dưới, cầm bút đen tới giao cho Lạc Xuyên.

Nhìn thấy Lạc Xuyên sửa chữa quy định, Yêu Tử Yên suy nghĩ một lúc, lại lên lầu hai.

Ừm, thời gian cũng không còn sớm nữa, nên làm cơm tối …

Một lát sau.

Nhìn tấm bảng trắng được chính mình sửa chữa, Lạc Xuyên gật gật đầu hài lòng.

Quy định bán nước khoáng ở phía trên đã được sửa đổi hoàn toàn.

…

"Mỗi ngày dự trữ mười bình nước khoáng, mỗi ngày làm mới một lần. Mỗi khách hàng giới hạn mua một lần nước khoáng. Nước khoáng chỉ sử dụng lần đầu tiên mới có hiệu quả tăng tư chất lên. Mức độ tăng tư chất lên là bất định."

…

"Quyền giải thích tất cả quy định trên thuộc về Khởi Nguyên Thương Thành."

Lạc Xuyên hài lòng nhất vẫn là câu cuối cùng được thêm vào kia.

Như vậy sẽ không xảy ra sai sót gì.

Lạc Xuyên cảm thấy bản thân mình cũng trở thành một ông chủ làm việc cẩn thận.

Tiến bộ hơn rất nhiều…

"Ông chủ, cơm tối đã làm xong!" Giọng nói của Yêu Tử Yên từ trên lầu truyền đến.

"Đến đây." Lạc Xuyên lên tiếng.

Hắn treo tấm bảng trắng lên tường một lần nữa, rồi đi lên lầu hai.

Đương nhiên, còn không quên chụp ảnh tấm bảng trắng…

Ăn xong cơm chiều, chính là thời gian dành cho hai người Lạc Xuyên và

Yêu Tử Yên.

Ừm, thời gian để hai người chơi trò chơi…

Lạc Xuyên đang chơi ở tầng thứ năm của chế độ khiêu chiến trong Tháp Thí Luyện.

Yêu Tử Yên không ngờ cũng đã đánh đến tầng thứ năm.

Xem ra, nàng đang coi Lạc Xuyên là mục tiêu…

Khi màn đêm tối dần, hai người đã kết thúc trò chơi.

Sau khi chúc ngủ ngon, Lạc Xuyên về phòng của bản thân mình.

Tuy nhiên hắn cũng không trực tiếp ngủ luôn, mà lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình.

Bởi vì hắn có một chuyện quan trọng phải làm.

Đó là đăng trạng thái.

Lạc Xuyên cảm thấy việc sửa chữa quy định của Khởi Nguyên Thương Thành là một chuyện cực kỳ quan trọng.

Đăng trạng thái để cho mỗi khách hàng đều biết là vô cùng cần thiết.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Lạc Xuyên lựa chọn đăng trạng thái.

"Bởi vì một số quy định của Khởi Nguyên Thương Thành có chỗ không hợp lý, đã tiến hành sửa chữa, như trong hình.

Sau này, Khởi Nguyên Thương Thành sẽ lấy các quy định mới làm chuẩn.

(hình ảnh)."

Hình ảnh chính là bức ảnh được Lạc Xuyên chụp lúc trước.

Chương 462: Thắng lợi của tu tiên đảng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi hoàn thành việc đăng trạng thái, Lạc Xuyên đang chuẩn bị tắt điện thoại di động Ma Huyễn.

Bỗng nhiên có thông báo nhắc nhở hiện lên.

"Nhân Viên Phục Vụ Bình Thường Yêu Tử Yên" thích trạng thái của ngài.

Vẫn chưa ngủ hay sao?

Lạc Xuyên không khỏi nhìn thoáng qua về phía căn phòng của Yêu Tử Yên.

Chẳng lẽ vẫn một mực nghịch điện thoại di động Ma Huyễn?

Thức đêm nghịch di động chính là một thói quen không tốt.

Buổi sáng ngày mai phải nói với nàng một chút.

Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

Rất nhanh chóng, lại có thông tin nhắc nhở khác xuất hiện ở trên màn hình.

"Ta Thật Sự Không Muốn Làm Hoàng Đế" thích trạng thái của ngài.

"Bạch Y Thương Thần" thích trạng thái của ngài.

Cơ Vô Hối và Bạch lão đều là người bận rộn, Lạc Xuyên cảm thấy cũng là chuyện bình thường nếu hiện tại hai người họ còn chưa nghỉ ngơi.

"Ta còn muốn ngày mai đến Khởi Nguyên Thương Thành mua nước khoáng sớm một chút, xem ra là không được." —— Ta Thật Sự Không Muốn Làm Hoàng Đế.

Trong mắt khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, nước khoáng là loại hàng hóa mà chỉ cần có linh tinh thì nhất định phải mua.

Tuy rằng chỉ có lần đầu tiên sử dụng mới có hiệu quả tăng tư chất lên, nhưng có thể tặng cho người thân bạn bè mà!

Tuy nhiên theo tình hình thực tế, trong nhóm khách hàng không có mấy

người có kinh nghiệm mua nước khoáng nhiều lần.

Lạc Xuyên cũng không nghĩ quá nhiều đối với tin nhắn của Cơ Vô Hối.

Tắt điện thoại di động Ma Huyễn, đặt ở một bên, Lạc Xuyên chuẩn bị chìm vào giấc ngủ…

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối đã phê duyệt tấu chương xong.

Hắn ta nhìn thấy trạng thái mà Lạc Xuyên vừa mới đăng trên điện thoại di động Ma Huyễn, thở dài với vẻ bất đắc dĩ.

"Ông chủ sửa đổi phương thức bán nước khoáng."

"Bệ hạ, không phải lúc trước ngài từng nói qua, sớm hay muộn thì quy định về nước khoáng cũng sẽ sửa đổi hay sao?" Bạch lão ở bên cạnh cười nói.

Cơ Vô Hối thân là Thiên Tinh đại đế, tầm nhìn sẽ vượt xa người thường.

Dựa theo đà phát triển hiện tại của Khởi Nguyên Thương Thành, sau đó không lâu khẳng định sẽ có rất nhiều khách hàng mới đến.

Mỗi ngày chỉ bán mười bình nước khoáng, nếu dựa theo phương thức bán cho người tới trước thì có chút không công bằng đối với những khách hàng mới chưa từng mua.

"Ta chỉ là có chút cảm khái mà thôi." Cơ Vô Hối lắc lắc đầu: "Sự quản lý của ông chủ đối với Khởi Nguyên Thương Thành thật sự là cẩn thận…"

Chỗ ở của Lăng Vân học viện.

Bởi vì đều là những học viên trẻ tuổi, hơn nữa hầu hết đều không có rời khỏi Lăng Vân học viện trong một thời gian dài, cho nên có phần hưng phấn.

Ngoại trừ Huyền Tước đang nghỉ ngơi ở ngoài, bọn họ đều đã đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Điều khác biết chính là chỉ có không đến mười người sử dụng nước khoáng tăng tư chất lên mà thôi.

Tuy rằng đã khuya, nhưng phần lớn những học viên này đều không

buồn ngủ.

Tất cả đều ở sảnh lầu một ngồi ăn đồ vật này nọ.

Bữa cơm chiều đã diễn ra trong một thời gian dài.

"Ừm? Thông tin mới?" Cố Vân Hi ngồi tán gẫu có phần nhàn rỗi, lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của mình.

Sau đó, nàng lập tức chú ý tới thông tin trên màn hình.

Mở ra.

Trạng thái mà Lạc Xuyên mới đăng xuất hiện.

"Ông chủ đăng trạng thái mới!" Cố Vân Hi nói với mọi người đang nói chuyện rộn ràng náo nhiệt.

Các học viên yên lặng trong nháy mắt, sau đó đều lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của mình, một loạt tiếng ồ vang lên.

"Hóa ra là sửa đổi quy định à!"

"Ta cảm thấy bây giờ hợp lý hơn!"

"Đúng đúng, đúng vậy…"

Mọi người nói chuyện với nhau rất vui vẻ.

Vì bước nhạc đệm nhỏ này, không khí càng trở nên sôi động hơn.

Tiện tay ấn thích trạng thái, Cố Vân Hi suy nghĩ một chút, chuẩn bị để lại bình luận.

"Ngươi đang làm cái gì?" Giang Văn Thường chú ý thấy Cố Vân Hi vẫn không nói gì, hiếu kỳ nói.

"Để lại bình luận." Cố Vân Hi không ngẩng đầu lên, tầm mắt nhìn chằm chằm vào màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn.

Chương 463: Lời nhắn lại của bức tranh kỳ quái

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghe thấy lời nói của Cố Vân Hi.

Các học viên cảm thấy mình cũng không thể bị bỏ lại phía sau.

Vì thế, một lời nhắn lại xuất hiện ở phía dưới trạng thái của Lạc Xuyên.

"Quy định trở nên hợp lý hơn." Đây là lời nhắn lại của Cố Vân Hi, coi như là bình thường.

…

"Ảnh chụp của ông chủ thật tuyệt vời!"

"Ông chủ anh minh thần võ!"

"Ông chủ khí phách uy vũ!"

…

Đây là lời nhắn lại của những học viên này.

Chỉ là không biết sao lại thế này, nội dung của lời nhắn lại bỗng nhiên chuyển hướng về phía hình ảnh kỳ quái.

Cũng không biết sáng mai khi Lạc Xuyên xem xét điện thoại di động Ma Huyễn sẽ có vẻ mặt như thế nào.

Chắc là sẽ khá phấn khích đi…

"Thời gian không còn sớm nữa, mau quay về tự mình nghỉ ngơi đi!" Mộ Dung Hải Đường đi vào sảnh, nhìn thấy những học viên vẫn đang nói chuyện với nhau thật vui vẻ như trước, ngay lập tức nhíu mày.

Các học viên không lên tiếng.

Cất điện thoại di động Ma Huyễn của mình đi, vội vội vàng vàng rời khỏi nơi này.

Có thể thấy rằng, Mộ Dung Hải Đường có uy nghiêm rất lớn trong lòng những học viên này.

"Vân Hi, Vãn Thường, hai ngươi ở lại một lúc." Mộ Dung Hải Đường

gọi hai người lại.

"Vâng, đạo sư." Hai người vâng dạ, ngoan ngoãn đi tới bên người Mộ Dung Hải Đường.

Trong số các học viên cũng có bạn tốt của Cố Vân Hi và Giang Văn Thường.

Nhìn thấy hai người bị Mộ Dung Hải Đường giữ lại, đều lộ vẻ lực bất tòng tâm, tự cầu nhiều phúc.

"Vừa rồi các ngươi đang làm cái gì?" Thấy các học viên gần như đã rời khỏi, Mộ Dung Hải Đường hỏi.

"Mộ Dung đạo sư, vừa rồi ông chủ đăng trạng thái." Cố Vân Hi giải thích.

"Đúng đúng vậy!" Giang Văn Thường liên tục gật đầu: "Lúc nãy chúng ta đang bình luận trạng thái mới của ông chủ."

Ông chủ đăng trạng thái?

Nghe nói như thế, Mộ Dung Hải Đường lập tức cảm thấy hứng thú.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình ra, mở màn hình.

Quả nhiên, phía trên có thông tin nhắc nhở.

"Ông Chủ Bình Thường" mà ngài đang theo dõi mới đăng trạng thái.

"Được rồi, hai ngươi đi về trước đi. Nhớ phải đi ngủ sớm một chút." Đồng thời, Mộ Dung Hải Đường cũng không quên dặn dò hai người.

"Vâng." Hai người thở phào nhẹ nhõm, xoay người rời đi.

"Trạng thái mới sao? Để ta nhìn xem…"

Mộ Dung Hải Đường xem nội dung trạng thái một cách cẩn thận.

"Ừm... Hóa ra là thay đổi quy định, nhưng thật ra cũng không có ảnh hưởng gì với ta…"

Mộ Dung Hải Đường trầm ngâm lẩm bẩm một mình.

Sau đó, nàng ta nói chuyện này cho Ứng Vô Cực và Phạm Thừa Thiên.

Huyền Tước còn đang nghỉ ngơi, Mộ Dung Hải Đường cũng không có quấy rầy nàng ta.

Đối với việc thay đổi quy định của ông chủ, Ứng Vô Cực cũng không có

phản ứng gì.

Đương nhiên, đối với hầu hết chuyện tình, Ứng Vô Cực đều là cư xử bình thản như thế.

Phạm Thừa Thiên thì lại thở dài bất đắc dĩ.

Xem ra thỉnh cầu của Bách Lý viện trưởng sợ là khó có thể hoàn thành.

Có lẽ cần phải đàm phán với Thiên Tinh đại đế sớm một chút, để dựng truyền tống trận ở thành Cửu Diệu…

Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân, Chu Hổ, Ngụy Khinh Trúc và các khách hàng khác cũng thấy được trạng thái mà Lạc Xuyên đăng.

Tỷ đệ Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân cũng không cảm thấy được có cái gì không ổn.

Dù sao bọn họ đã uống nước khoáng rồi nên không để ý đến nó nữa.

Trong lòng đám người Chu Hổ và Ngụy Khinh Trúc càng quyết tâm kiếm linh tinh.

Tranh thủ có thể kiếm đủ một vạn linh tinh càng sớm càng tốt, mua nước khoáng tăng tư chất lên

Sáng sớm.

Khi mặt trời ló dạng, những tia nắng ban mai đầu tiên chiếu vào phòng.

Thông báo đã bắt đầu một ngày mới.

Chất lượng giấc ngủ của Lạc Xuyên vẫn rất tốt.

Dưới tác động của đồng hồ sinh học, Lạc Xuyên đúng giờ mở hai mắt.

Mặc quần áo, đứng dậy.

Mở cửa sổ ra.

Hít thật sâu một hơi không khí trong lành.

Lại là một ngày tốt đẹp!

Chương 464: Ngươi không tin ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đi ra khỏi phòng của mình, Lạc Xuyên vừa vặn đụng phải Yêu Tử Yên.

"A... Ông chủ, buổi sáng tốt lành..."

Yêu Tử Yên chào hỏi Lạc Xuyên với vẻ ngái ngủ.

Yêu Tử Yên rất tò mò với Lạc Xuyên.

Mỗi ngày ông chủ rời giường đều có tinh thần như vậy, rốt cuộc là làm như thế nào?

"Buổi sáng tốt lành." Lạc Xuyên gật đầu.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên vẫn nói ra ý nghĩ trong lòng mình: "Trước khi đi ngủ không nên nghịch di động."

Tinh thần của Yêu Tử Yên trong nháy mắt trở nên vô cùng thanh tỉnh, trong lòng bỗng nhiên xuất hiện một tia ấm áp.

Ông chủ quan tâm mình!

Yêu Tử Yên, ngươi cách thành công lại gần hơn, hãy cố lên!

"Đã biết, ông chủ." Sắc mặt của Yêu Tử Yên hơi ửng đỏ trả lời.

Lạc Xuyên chú ý tới sự thay đổi trong vẻ mặt của Yêu Tử Yên, cảm thấy hơi kỳ quái.

Sao bỗng nhiên mặt lại đỏ vậy?

Không nghĩ nhiều lắm.

Sau khi rửa mặt đơn giản, Lạc Xuyên xuống lầu.

Yêu Tử Yên ở lại chỗ này để nấu bữa sáng.

Như thường lệ, sau khi tưới nước cho Cây Thế Giới, Lạc Xuyên chuẩn bị hái lá cây.

Tuy nhiên Cây Thế Giới run lên, hai mươi phiến lá xanh tươi ướt át trực tiếp rơi vào trong tay Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Hắn nhìn những phiến lá trong tay, trong giây lát không kịp phản ứng

lại.

Sau mấy hơi thở, Lạc Xuyên thu lá cây vào không gian của hệ thống, nhìn chằm chằm Cây Thế Giới.

"Ngươi không tin ta nữa à?"

Lá cây của Cây Thế Giới rung động rì rào.

Ý tứ rất rõ ràng: Đúng!

Mỗi ngày giao hẹn hai mươi lá, mấy ngày hôm trước thời điểm hái lá, ngươi luôn trộm thêm mấy cái!

Cây Thế Giới lên án "hành vi phạm tội" của Lạc Xuyên.

"Ta là hạng người như vậy sao?" Đối mặt với trách nhiệm của Cây Thế Giới, sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi phản bác lại: "Ngươi không nhìn thấy mấy lá cây mà ta hái thêm kia đều có chút ố vàng hay sao?"

Cây Thế Giới: Ha hả.

Sau khi nói chuyện với Cây Thế Giới một lúc, Lạc Xuyên ngồi xuống phía sau quầy.

Đồng thời, lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn rõ ràng nhớ rõ bản thân mình tối hôm qua đã đăng trạng thái trước khi đi ngủ.

Cả đêm trôi qua, không biết hiện tại sẽ có dáng vẻ gì nữa?

Mang theo tò mò, Lạc Xuyên mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Xem xét trạng thái của bản thân mình.

Điều đầu tiên mà Lạc Xuyên nhìn thấy chính là mấy chục lượt thích phía dưới trạng thái của mình.

Lạc Xuyên không khỏi vui vẻ.

Xem ra độ nổi tiếng của mình vẫn khá cao!

Lạc Xuyên dời tầm mắt xuống dưới.

Hắn chuẩn bị nhìn xem có ai cho nhắn lại hắn.

Điều đầu tiên đập vào tầm mắt của Lạc Xuyên chính là lời nhắn lại của Cơ Vô Hối.

"Ta còn muốn ngày mai đến Khởi Nguyên Thương Thành mua nước

khoáng sớm một chút, xem ra là không được." —— Ta Thật Sự Không Muốn Làm Hoàng Đế.

Lạc Xuyên lướt qua.

Ánh mắt của hắn nhìn tiếp xuống phía dưới.

"Quy định trở nên hợp lý hơn." —— Vân Hi.

Lạc Xuyên tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

…

"Ảnh chụp của ông chủ thật tuyệt vời!"

"Ông chủ anh minh thần võ!"

"Ông chủ khí phách uy vũ!"

…

Vẻ mặt của Lạc Xuyên dần dần trở nên kì lạ.

Lạc Xuyên: ? ?

Làm sao văn phong của những tin nhắn lại này bỗng nhiên trở nên kỳ quái như vậy?

Chẳng lẽ những cư dân mạng ngu ngốc trên thế giới đều không học mà tự biết hay sao?

Lạc Xuyên cảm thấy giống như bản thân mình đã phát hiện ra một chuyện gì đó khó tin…

"Ông chủ, bữa sáng đã nấu xong!" Giọng nói của Yêu Tử Yên từ trên lầu truyền đến.

"Đến đây." Lạc Xuyên đáp lại một câu.

Cất điện thoại di động Ma Huyễn.

Lạc Xuyên lên lầu, cùng nhau ăn bữa sáng với Yêu Tử Yên.

Kế tiếp chính là thời gian ăn sáng.

Ăn đồ ăn ngon, Yêu Tử Yên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn.

Bởi vì nàng muốn nhìn xem trạng thái của Lạc Xuyên sẽ thay đổi như thế nào sau một thời gian dài như vậy.

Lạc Xuyên chú ý đến vẻ mặt của Yêu Tử Yên.

Hắn chứng kiến đầy đủ sự thay đổi trong vẻ mặt của Yêu Tử Yên từ tò mò đến kinh ngạc đến phì cười.

Chương 465: Sẽ không trùng hợp như vậy chứ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên có phần không thể giải thích.

Thật sự buồn cười như vậy sao?

Chú ý thấy Lạc Xuyên đang nhìn mình chằm chằm, Yêu Tử Yên ho khan vài tiếng, mới thu lại nụ cười.

"Quên đi, muốn cười thì cứ cười đi." Vẻ mặt của Lạc Xuyên rất thản nhiên, dường như đã thông suốt mọi chuyện.

"Ông chủ, ta không cảm thấy buồn cười một chút nào..." Yêu Tử Yên lắc đầu nói, cố gắng căng vẻ mặt của chính mình: "Một chút cũng không… A... Ha ha ha ha... "

Cố gắng thất bại, Yêu Tử Yên cuối cùng vẫn không thể nhịn được nữa.

Lạc Xuyên: …

Bởi vì ảnh hưởng của chuyện này, thời gian ăn bữa sáng đã chậm hơn bình thường.

Khi Yêu Tử Yên bưng đồ ăn lên lầu rồi bước xuống, nhóm khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành hôm nay đã đến.

Là người của Lăng Vân học viện, tổng cộng có bốn mươi người, chậm rãi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Hoan nghênh ghé thăm." Yêu Tử Yên ở phía sau quầy cười nói, hoàn thành tốt chức trách của một nhân viên phục vụ.

"Chào buổi sáng Tử Yên tỷ!"

"Chào buổi sáng Yêu cô nương."

Mọi người đều chào hỏi.

Đúng lúc đó, bỗng nhiên có một tiếng nghẹn ngào bị kìm nén vang lên.

Mọi người: ? ?

Trên khuôn mặt của bọn họ đều xuất hiện vẻ nghi hoặc, làm sao bỗng nhiên lại xuất hiện tiếng khóc.

Mọi người đều xem xét khắp nơi, muốn tìm ra nguồn gốc của tiếng khóc.

Rất nhanh chóng, mục tiêu đã được phát hiện.

Đó là một tiểu cô nương có tuổi không lớn.

Hiện tại tiểu cô nương đang ra sức trốn ở phía sau Mộ Dung Hải Đường, cố gắng giảm bớt cảm giác tồn tại của bản thân mình.

Thấp giọng khóc nức nở, hai mắt đẫm lệ lưng tròng, nhìn qua vô cùng đáng thương, làm cho người ta không nhịn được muốn sinh ra ý nghĩ bảo vệ.

Làm cho một tiểu cô nương đáng yêu khóc như vậy, làm sao ngươi có thể chịu được?

Trong lòng mọi người không thể không xuất hiện một ý nghĩ như vậy.

Nhưng rất nhanh chóng, mọi người lập tức lấy lại tinh thần.

Tuy rằng nhìn bề ngoài là một tiểu cô nương đáng yêu.

Nhưng thân phận thực sự lại chính là Xích Kim Huyền Tước có cảnh giới Vấn Đạo tam phẩm!

"Tiểu Huyền Tước, làm sao vậy?" Mộ Dung Hải Đường ngồi xổm xuống, thân thiết, ôn hòa hỏi.

Trong lòng Mộ Dung Hải Đường cảm thấy vô cùng khó hiểu.

Vì sao sau khi Huyền Tước đi vào Khởi Nguyên Thương Thành lại có phản ứng lớn như vậy.

Huyền Tước cắn chặt môi, không đáp lại.

Tuy nhiên hai mắt nước mắt lưng tròng, gắt gao nhìn chằm chằm về một phương hướng.

Mộ Dung Hải Đường nhìn theo phương hướng Huyền Tước đang nhìn, thấy được Yêu Tử Yên ở phía sau quầy.

Những người còn lại cũng phát hiện ra điều này, đều cảm thấy không hiểu ra sao.

Huyền Tước sợ hãi Yêu Tử Yên?

Đối với thân phận Hoàng tộc yêu thú của Yêu Tử Yên, cùng với chuyện

huyết mạch từng phản tổ, bọn họ đều biết.

Tuy nhiên Xích Kim Huyền Tước cũng là thần thú được bảo tồn từ thượng cổ đến nay, đương nhiên sẽ không có việc áp chế huyết mạch trời sinh đối với Tử Thiên Hồ và vân vân.

Yêu Tử Yên thân là nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành, làm sao có cái gì liên quan với Huyền Tước.

Mọi người suy nghĩ, cũng không nghĩ ra nguyên nhân.

"Tử Yên, ngươi đi nhìn xem." Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, nói với Yêu Tử Yên.

"Ừm." Yêu Tử Yên gật gật đầu.

Yêu Tử Yên đi ra từ sau quầy sau rồi đi về phía Huyền Tước.

Nhìn thấy Yêu Tử Yên đi tới, vẻ sợ hãi trên gương mặt của tiểu cô nương càng rõ hơn.

Yêu Tử Yên lúc này bỗng nhiên cảm giác được một loại khí tức có phần quen thuộc.

Nàng nhìn Huyền Tước, suy nghĩ.

Bản thân mình dường như đã gặp nàng …

Rất nhanh chóng, ánh mắt của Yêu Tử Yên sáng lên.

Một cảnh tượng trong trí nhớ được hồi tưởng lại.

Đó là khi nàng vừa đến Khởi Nguyên Thương Thành không lâu.

Bởi vì không có nguyên liệu tốt để nấu ăn, cho nên phải đi vào dãy núi Cửu Diệu để tìm nguyên liệu nấu ăn.

Vừa vặn gặp được một con chim nhỏ có huyết mạch phượng hoàng.

Vì thế, có món cơm rang trứng buổi sáng ngày hôm đó…

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên có chút kì lạ.

Sẽ không... Thật sự trùng hợp như vậy chứ?

Nhìn thấy vẻ sợ hãi trên gương mặt của tiểu cô nương, Yêu Tử Yên âm thầm thở dài.

Được rồi, xem ra sự thật chính là như thế.

Việc này khó làm …

Chương 466: Lạc Xuyên vui mừng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một lát sau.

Sắc mặt của mọi người đều rất kỳ quái.

Ánh mắt của bọn họ đánh giá hai người Yêu Tử Yên và Huyền Tước.

Thật sự không ngờ rằng giữa hai người các người lại có một mối quan hệ sâu xa như vậy!

Chỉ có điều không ngờ ngươi lại làm ra chuyện tình như vậy với Huyền Tước đáng yêu như thế này…

Ngươi là ma quỷ hay sao?

Đương nhiên, mọi người cũng chỉ nghĩ những lời này ở trong lòng.

Khẳng định là sẽ không nói ra …

Lúc này tâm tình của Lạc Xuyên đã thật lâu không thể bình tĩnh lại.

Hóa ra món cơm rang trứng của mình ngày hôm đó, không ngờ lại là…

Quên đi quên đi, vẫn không nên nghĩ thì tốt hơn.

Yêu Tử Yên nhìn thấy vẻ mặt của Lạc Xuyên không ngừng thay đổi rất nhỏ, hơi xấu hổ cười cười: "Khụ khụ, ông chủ, lúc trước ta chỉ nghĩ đấy là yêu cầm bình thường. Ngoài ra quả trứng kia là do tinh hoa của yêu thú bình thường ngưng kết thành, không phải như ngươi nghĩ đâu!"

Nghe nói như thế, Lạc Xuyên lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hóa ra là như vậy, nếu không thì nói thật là có chút không đành lòng nhìn thẳng…

Tuy nhiên Lạc Xuyên còn chú ý tới một từ ngữ mấu chốt trong lời nói của Yêu Tử Yên.

Ngươi đã bao giờ gặp một con yêu cầm "bình thường" có cảnh giới Vấn Đạo tam phẩm và huyết mạch của phượng hoàng chưa?

Lạc Xuyên âm thầm trợn mắt xem thường, oán thầm trong lòng nói.

Hầu hết yêu thú cảnh giới Vấn Đạo đều có thể hóa hình.

Tuy nhiên loại yêu thú giống như Huyền Tước quả thật có phần hiếm thấy…

"Huyền Tước phải không?" Yêu Tử Yên đi đến trước mặt Huyền Tước, ngồi xổm xuống, cười cười dịu dàng.

Tiểu cô nương hơi sợ hãi tránh né ở phía sau Mộ Dung Hải Đường, không dám nhìn Yêu Tử Yên.

Có thể nhìn ra được, nàng ta đã có bóng ma tâm lý…

"Lúc trước tỷ tỷ cũng không phải cố ý, có thể tha thứ cho ta hay không?" Yêu Tử Yên dịu dàng nói.

Có thể là không cảm thấy hơi thở nguy hiểm nào cả, Huyền Tước liếc mắt nhìn trộm Yêu Tử Yên một cái.

Trong mắt người sau đầy vẻ xin lỗi.

"Huyền Tước, lúc ấy Tử Yên tỷ tỷ cũng không biết thân phận của ngươi." Mộ Dung Hải Đường cũng đợi Yêu Tử Yên nói xong, vỗ nhẹ đầu của Huyền Tước: "Nên tha thứ cho nàng một lần đi."

Huyền Tước ngẩng đầu, chú ý tới ánh mắt của mọi người xung quanh, cuối cùng dừng ở trên người Yêu Tử Yên: "Được… Được..."

Vừa dứt lời, lại bổ nhào vào trong lòng ngực Mộ Dung Hải Đường.

Mọi người nhẹ nhàng thở ra.

Chuyện này xem như đã được giải quyết.

Suy nghĩ một chút, Yêu Tử Yên lấy ra vài chiếc lá của Cây Thế Giới giao cho Huyền Tước.

"Mấy thứ này tặng ngươi, coi như là bồi thường đi." Yêu Tử Yên cười nói.

Huyền Tước vươn tay ra, đón nhận với vẻ nghi hoặc.

Lá của Cây Thế Giới đến tay, Huyền Tước hơi mở to hai mắt nhìn.

Nàng ta đã nhận ra chỗ không bình thường của những phiến lá này.

Huyền Tước hơi trầm mặc, thanh âm nhỏ như muỗi kêu vang lên: "Cảm ơn … Cảm ơn Tử Yên tỷ tỷ…"

Trên gương mặt của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười tươi.

Nàng đứng dậy, đi ra phía sau quầy.

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh này, rất vui mừng.

Yêu Tử Yên làm việc đã có một phần mười năng lực của ông chủ hắn.

Rất tốt…

Bước nhạc đệm ngắn ngủi chấm dứt, Khởi Nguyên Thương Thành cuối cùng cũng bắt đầu chính thức buôn bán.

Mục tiêu của hơn phân nửa học viên đều rất rõ ràng —— nước khoáng.

Nhìn đến bạn học của mình tăng tư chất lên nhưng bản thân mình lại không có, tâm tính thiếu niên của các học viên đương nhiên là có phần ghen tị.

Gần như tất cả học viên chưa mua được nước khoáng đều đang chờ đợi giờ phút này trong hôm nay.

Tuy nhiên số lượng nước khoáng dự trữ mỗi ngày chỉ có mười chai.

Học viên muốn mua nước khoáng lại có rất nhiều.

Đối với việc này, có học viên chủ động lựa chọn từ bỏ, đợi vài ngày nữa cũng giống nhau.

Nhưng vẫn có hơn hai mươi học viên vẫn đang giằng co.

Bọn họ cũng không bằng lòng lựa chọn từ bỏ.

Chương 467: Răng lợi tốt như vậy hay sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phạm Thừa Thiên, Mộ Dung Hải Đường, Ứng Vô Cực đều không có ý định nhúng tay.

Nếu ngay cả vấn đề nhỏ này cũng không giải quyết được, bọn họ cũng không xứng làm học viên của Lăng Vân học viện.

Lạc Xuyên cũng hứng thú nhìn những học viên này.

Hắn muốn nhìn xem chuyện kế tiếp sẽ phát triển như thế nào.

Là giao chiến ở trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện, một trận quyết thắng bại, hay là các cách khác?

"Làm sao bây giờ?" Có học viên hỏi.

"Biện pháp cũ?"

"Được, vậy biện pháp cũ!"

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Biện pháp cũ?

Là cái gì?

Sau đó, một loạt âm thanh "Oẳn tù tì" vang lên.

Lạc Xuyên: …

Được rồi, đúng là biện pháp cũ.

Bởi vì một đám học viên của Lăng Vân học viện lúc trước cũng dùng phương pháp này để giải quyết vấn đề…

"Xem, chuyện này không phải đã được giải quyết hay sao?" Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Phạm Thừa Thiên trầm mặc một chút, gật gật đầu: "Biện pháp có thể giải quyết vấn đề chính là biện pháp dễ xử lý nhất."

Ứng Vô Cực nói: "Đúng là như thế."

Tuy rằng biện pháp oẳn tù tì cũ rích nhưng nó thắng ở chỗ đơn giản và công bằng.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủn, hơn hai mươi học viên đã phân ra thắng bại.

Mười người thắng rất vui mừng.

Những người thất bại mặc dù có chút mất mát, tuy nhiên cũng không quá mức chấp nhất.

Mọi người đều có xác suất thắng bại giống nhau, kết quả hiện tại chỉ có thể là do may mắn.

Quên đi, vài ngày nữa mua cũng giống nhau.

Những học viên này tự an ủi trong lòng.

Huyền Tước đã uống nước khoáng từ trước nên không tham dự trận tranh đoạt nước khoáng giữa nhóm học viên.

Nàng ta giống như một đứa trẻ tò mò chạy loạn trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhìn trái, nhìn phải.

Xem ra nỗi sợ hãi đối với Yêu Tử Yên đã gần như biến mất.

Yêu Tử Yên nhìn thấy cảnh tượng này, mỉm cười…

Không lâu sau.

Huyền Tước ôm mì ăn liền, thanh cay và Coca Cola đi tới trước quầy, hơi cố sức kiễng mũi chân đặt chúng nó lên trên.

Nhìn thấy Yêu Tử Yên, có phần rụt rè nói: "Ta, ta muốn mua mấy thứ này, còn muốn đăng kí tài khoản chơi trò chơi."

"Được." Yêu Tử Yên cười gật đầu, sau đó nói ra số linh tinh cần phải đưa.

Huyền Tước sửng sốt, sau đó hơi nhăn nhó nói: "Ta không có linh tinh…"

Yêu Tử Yên nghe nói như thế, đột nhiên liếc mắt nhìn Phạm Thừa Thiên với vẻ không thể tin được.

Huyền Tước ở trong Lăng Vân học viện, không ngờ các ngươi ngay cả một chút linh tinh cũng không cấp cho nàng ta!

Trong giây lát, Yêu Tử Yên thậm chí sinh ra ý nghĩ để Huyền Tước rời

khỏi Lăng Vân học viện đến ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Đều là Hoàng tộc yêu thú, hiện tại Yêu Tử Yên nhìn Huyền Tước, càng nhìn càng cảm thấy thân cận…

"Tiểu Huyền Tước, không phải ta đã nói rồi hay sao? Thời điểm cần linh tinh cứ trực tiếp nói với ta." Mộ Dung Hải Đường đi tới, có phần bất đắc dĩ thở dài.

Đồng thời, giao linh tinh cho Yêu Tử Yên.

Huyền Tước thấy vậy, vui mừng ôm mì ăn liền và các hàng hóa khác, đi đến bình nước nóng để lấy nước.

Yêu Tử Yên nhận lấy linh tinh, nghi hoặc nói: "Vì sao các ngươi không trực tiếp cấp linh tinh cho nàng?"

Mộ Dung Hải Đường nhún vai một cách bất đắc dĩ: "Yêu cô nương, ngươi có điều không biết. Nha đầu trời sinh thích ăn những đồ vật ẩn chứa linh khí. Chỉ cần đưa cho nàng linh tinh, không lâu sau sẽ vào trong bụng của nàng."

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn Huyền Tước một cái.

Ăn linh tinh?

Răng lợi tốt như vậy hay sao?

Yêu Tử Yên cũng vô cùng kinh ngạc.

Linh tinh ngoại trừ làm tiền tệ lưu thông giữa những người tu luyện, cũng có sinh linh dùng linh tinh để tu luyện.

Tuy nhiên cũng chỉ là mượn linh khí trong linh tinh mà thôi.

Đây là lần đầu tiên nàng nghe thấy trường hợp trực tiếp ăn linh tinh này.

"Trực tiếp ăn? Không có ảnh hưởng gì chứ?" Yêu Tử Yên nhíu mày suy đoán.

Chương 468: Tuổi trẻ thật tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chúng ta cũng không biết." Mộ Dung Hải Đường lắc lắc đầu, nhìn thấy tiểu cô nương đang vui mừng ăn mì ăn liền, thở dài: "Nguyên nhân là như vậy cho nên chúng ta mới không đưa linh tinh cho nàng."

Xích Kim Huyền Tước là dị chủng còn sót lại trong di tích thượng cổ, không người nào biết được yêu cầu trong cuộc sống của nó.

"Mặc dù có chút phiền phức, nhưng quả thật là biện pháp hữu hiệu nhất." Yêu Tử Yên gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

"Ta cảm thấy tiểu nha đầu ăn linh tinh dường như cũng không có ảnh hưởng gì. Có phải không hệ thống?" Lạc Xuyên vẫn chú ý đến nơi này, hắn hơi trầm ngâm, ở trong đầu kêu gọi.

Trong tầm mắt của Lạc Xuyên, hắn nhìn thấy một chùm tia sáng màu trắng xuất hiện, bao phủ thân thể của Huyền Tước.

Tiểu cô nương dường như đã nhận ra điều gì đó, ngẩng đầu đánh giá xung quanh với vẻ nghi hoặc.

Sau khi không phát hiện ra chỗ nào không thích hợp, lại chuyển sự chú ý tới mì ăn liền ở trước người.

Trước kia còn chưa bao giờ ăn bất kì đồ vật gì như thế này, ăn ngon thật!

Huyền Tước hưởng thụ món ăn ngon, trong lòng rất hạnh phúc.

"Kiểm tra đo lường xong, trạng thái thân thể tất cả đều bình thường." Giọng nói của hệ thống vang lên: "Bởi vì thân thể đang trong giai đoạn sinh trưởng, cần một số lượng lớn linh lực, linh tinh trở thành mục tiêu hàng đầu.

Thân là Hoàng tộc yêu thú còn sót lại từ thời thượng cổ, hệ tiêu hoá của nó vượt xa yêu thú tầm thường, có thể trực tiếp ăn linh tinh mà không sinh ra tác dụng phụ."

Sau khi nhận được câu trả lời thuyết phục của hệ thống, Lạc Xuyên đi về phía Yêu Tử Yên và Mộ Dung Hải Đường đang nói chuyện với nhau.

"Ông chủ?" Yêu Tử Yên chú ý thấy Lạc Xuyên đã đi tới, nghi hoặc hỏi: "Có chuyện gì hay sao?"

Lạc Xuyên gật đầu, ánh mắt lại dừng ở trên người Mộ Dung Hải Đường.

Trong lòng Mộ Dung Hải Đường cảm thấy khó hiểu.

Ông chủ nhìn mình làm cái gì?

Lạc Xuyên trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói ra suy nghĩ của bản thân mình: "Ăn linh tinh đối với nàng mà nói, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì."

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên lại nói thêm: "Hiện tại nàng đang ở trong giai đoạn sinh trưởng, cần tiêu hao rất nhiều linh lực, các ngươi hãy chú ý một chút."

Mộ Dung Hải Đường đầu tiên là sửng sốt, sau đó lộ vẻ vui mừng.

Người ông chủ nói đến chắc chắn là Huyền Tước.

Hóa ra vừa rồi ông chủ không đi phơi nắng như thường lệ, mà vẫn luôn chú ý tình huống trong cửa hàng.

Xem ra ông chủ cũng là một người ngoài lạnh trong nóng.

"Ta đã biết." Mộ Dung Hải Đường cười gật đầu, ấn tượng về Lạc Xuyên trong lòng nàng ta trở nên rực rỡ, cao lớn hơn.

Lạc Xuyên gật gật đầu, đi ra ngoài cửa hàng.

"Ông chủ vẫn như vậy, tuy rằng ngoài mặt không nói gì, nhưng nội tâm rất quan tâm đến mọi người." Yêu Tử Yên nhìn bóng dáng của Lạc Xuyên, cười nói.

"Quả thật là như vậy." Mộ Dung Hải Đường rất đồng ý với lời nói của Yêu Tử Yên.

"Cũng phải nói lại, hiện tại quan hệ giữa ngươi và Ứng Vô Cực đã tiến triển đến đến bước nào rồi?" Yêu Tử Yên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trong mắt tràn đầy vẻ tò mò.

Sắc mặt của Mộ Dung Hải Đường lập tức trở nên đỏ bừng, vẻ mặt hơi

xấu hổ: "Khụ khụ, quan hệ gì? Ta đi chơi trò chơi …"

Mộ Dung Hải Đường gần như là chạy trối chết.

Hiện tại Ứng Vô Cực đã ở trong trò chơi.

Đội mũ thực tế ảo, không để ý đến chuyện bên ngoài.

Phạm Thừa Thiên ngồi ở trên một cái ghế, đợi hết ba phút ngâm mì.

Ông ta chú ý tới cảnh tượng này, lắc lắc đầu cười, trong mắt hiện lên một tia hồi ức: "Tuổi trẻ thật là tốt."

Xem ra, thời điểm ông lão còn trẻ, cũng là một người có chuyện xưa…

"Nhiều người quá!" Tổ ba người Bộ Ly Ca tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, sau khi nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, sợ hãi than.

"Cửa hàng của ông chủ kinh doanh càng ngày càng tốt." Gương mặt của Bộ Thi Ý nở một nụ cười.

"Đúng vậy." Giang Thánh Quân gật đầu, vẻ mặt có chút đăm chiêu: "Ta cảm thấy không lâu nữa, sẽ có rất nhiều người tu luyện đến đây."

Chương 469: Chuẩn bị xây dựng trận pháp truyền tống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ồ? Thi Ý, ta ở nơi này!" Mộ Dung Hải Đường nhìn Bộ Thi Ý, ánh mắt sáng lên.

Bộ Thi Ý sửng sốt, tuy nhiên vẫn theo bản năng đi về phía Mộ Dung Hải Đường.

"Xem ra Hải Đường tiền bối vẫn không từ bỏ ý định để tỷ của ta tiến vào Lăng Vân học viện." Nhìn thấy bóng dáng của Bộ Thi Ý, trong mắt của Bộ Ly Ca hiện lên vẻ hâm mộ.

Tỷ tỷ quá ưu tú, thân là đệ đệ, hắn ta cảm giác áp lực rất lớn.

"Đúng vậy, thiên phú của Thi Ý, cho dù ở cả Thiên Tinh đế quốc cũng là người đứng đầu." Giang Thánh Quân gật đầu tán thành.

Đi đến trước người Mộ Dung Hải Đường, Bộ Thi Ý nghi hoặc nói: "Hải Đường tiền bối gọi ta có chuyện gì?"

"Đương nhiên là chuyện tốt." Mộ Dung Hải Đường cười, nói với Phạm Thừa Thiên ở bên cạnh: "Viện trưởng, nàng chính là Bộ Thi Ý mà ta đã nhắc tới lúc trước."

Phạm Thừa Thiên cười ha hả liếc mắt nhìn Bộ Thi Ý một cái, gật đầu khen ngợi: "Rất tốt."

Phạm Thừa Thiên thân là viện trưởng của Lăng Vân học viện, có thể đánh giá như thế đủ để thấy được chỗ khủng bố về thiên phú của Bộ Thi Ý.

Viện trưởng?

Ngày hôm qua Bộ Thi Ý vừa gặp Phạm Thừa Thiên.

Tuy nhiên lúc ấy ông ta đang đội mũ thực tế ảo đánh trò chơi nên nàng không nghĩ nhiều lắm.

Sau khi nghe thấy lời nói của Mộ Dung Hải Đường, Bộ Thi Ý lập tức biết được thân phận của Phạm Thừa Thiên.

Mộ Dung Hải Đường thân là đạo sư của Lăng Vân học viện, có thể được nàng ta gọi là viện trưởng chỉ có một người.

"Gặp qua Phạm tiền bối." Bộ Thi Ý cung kính nói.

Tên tuổi của Phạm Thừa Thiên, đương nhiên Bộ Thi Ý đã nghe nói qua.

Nàng nhìn trộm Phạm Thừa Thiên với vẻ tò mò.

Ông lão có khuôn mặt hòa nhã này, chính là viện trưởng của Lăng Vân học viện trong truyền thuyết hay sao?

Thật sự là khiến người khác khó có thể tin được!

"Ai, hiện tại chúng ta đều là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, không cần giữ cấp bậc lễ nghĩa nhiều như vậy." Phạm Thừa Thiên khoát tay áo, không thèm để ý nói.

Mộ Dung Hải Đường cười khổ.

Thân là tuyệt thế cường giả nhưng không có dáng vẻ kiêu ngạo, viện trưởng thật sự rất hiền hoà.

Mộ Dung Hải Đường lau miệng một cách ưu nhã, ngồi ngay ngắn —— bởi vì nàng ta vừa mới ăn mì ăn liền xong.

Phạm Thừa Thiên lại có phần không câu nệ tiểu tiết, tiếp tục hút mì…

Bộ Thi Ý nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Mộ Dung Hải Đường, cũng trở nên nghiêm túc.

"Thi Ý, hiện tại viện trưởng ở trong này, ta lại mời ngươi gia nhập Lăng Vân học viện chúng ta." Mộ Dung Hải Đường nghiêm túc nói.

"Hải Đường tiền bối, không phải lúc trước ta đã nói rồi hay sao, tạm thời ta không có ý định rời khỏi thành Cửu Diệu." Bộ Thi Ý lộ vẻ khó xử.

Bởi vì Phạm Thừa Thiên ở trong này, nàng cũng không trực tiếp cự tuyệt.

"Điều này không cần lo lắng." Mộ Dung Hải Đường cười cười: "Viện trưởng đã quyết định tiến hành đàm phán với Thiên Tinh đế quốc, xây trận pháp truyền tống của Lăng Vân học viện trong thành Cửu Diệu."

Phạm Thừa Thiên ngẩng đầu, cười nói: "Chút mặt mũi ấy, lão phu tin tưởng tiểu tử Cơ Vô Hối kia sẽ cho."

"Ha ha ha, không biết Phạm tiền bối đề cập đến ta là có chuyện gì muốn thương lượng?" Một tiếng cười sang sảng vang lên.

Cơ Vô Hố và Bạch lão đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Một đám học viên tò mò nhìn hai người.

Bởi vì hầu hết bọn họ đều chưa từng gặp Bạch lão và Cơ Vô Hối.

"Là chuyện về trận pháp truyền tống." Phạm Thừa Thiên thản nhiên lau miệng, đứng lên, cười nói: "Ta chuẩn bị dựng một cái trận pháp truyền tống ở trong thành Cửu Diệu hoặc phụ cận, hy vọng Thiên Tinh đại đế sẽ đồng ý."

Phạm Thừa Thiên thân là cao thủ cảnh giới Tôn Giả có uy tín lâu năm, có thể đối đãi như vậy là đã cho Cơ Vô Hối đủ mặt mũi.

Cơ Vô Hối nghe nói như thế, nhíu mày trầm tư.

Dựng trận pháp truyền tống, nhưng lại là ở thành Cửu Diệu, đế đô của Thiên Tinh đế quốc.

Trong chuyện này, quả thật là có mạo hiểm.

Chương 470: Hoan nghênh gia nhập Lăng Vân học viện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rất nhanh chóng, Cơ Vô Hối đưa ra quyết định.

Chỉ là một chút mạo hiểm mà thôi.

So sánh với lợi ích thu được thì hoàn toàn có thể trực tiếp xem nhẹ.

Huống hồ bởi vì chuyện di tích thượng cổ, thành Cửu Diệu cùng với Khởi Nguyên Thương Thành dĩ nhiên đã xuất hiện trong tầm mắt của vô số thế lực.

Thành Cửu Diệu trở thành tiêu điểm thế giới, chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian.

Đáp ứng với Lăng Vân học viện dựng trận pháp truyền tống ở trong này, cũng không thiệt thòi.

"Có thể. Về công việc cụ thể, Phạm tiền bối có thể đến hoàng thành để nói chuyện sau." Cơ Vô Hối gật đầu.

"Đương nhiên." Phạm Thừa Thiên trả lời.

Nói dăm ba câu, một chuyện lớn đã được quyết định.

"Khi trận pháp truyền tống được dựng xong, khoảng cách giữa thành Cửu Diệu và Lăng Vân học viện chẳng qua là chuyện trong chớp mắt." Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Như thế còn có băn khoăn gì hay sao?"

"Các ngươi chuẩn bị làm cái gì?" Cơ Vô Hối có chút tò mò hỏi.

Mộ Dung Hải Đường nói đơn giản một chút chuyện muốn để Bộ Thi Ý gia nhập Lăng Vân học viện.

"Bộ nha đầu, chuyện tốt như vậy cự tuyệt làm cái gì?" Bạch lão cười nói.

Cơ Vô Hối cũng cười nói: "Ta đã nhìn thấy ngươi lớn lên. Thiên phú của ngươi ở trong toàn bộ Thiên Tinh đế quốc cũng là đứng đầu. Gia nhập Lăng Vân học viện, mới có thể phát triển tốt hơn."

Lăng Vân học viện một trong những thế lực đứng đầu Thiên Lan đại

lục, chỗ tốt sau khi gia nhập thì không cần nói cũng biết.

Chỉ cần Lăng Vân học viện làm hậu trường, cũng đã rất lợi hại rồi.

Bộ Thi Ý suy nghĩ một lúc, cảm thấy mấy người nói có đạo lý.

"Vậy, được rồi." Hít sâu một hơi, Bộ Thi Ý đưa ra quyết định.

"Hoan nghênh gia nhập Lăng Vân học viện." Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Từ nay về sau, ngươi chính là một thành viên của Lăng Vân học viện."

"Đến đến đến! Mọi người hoan nghênh học viên mới nào!" Mộ Dung Hải Đường nói với đám học viên.

"Hoan nghênh!"

"Ha ha, học viện của ta lại thêm một người học viên!"

"Chào học tỷ, ta nhìn quen mắt…"

m thanh rộn ràng nhốn nháo của các học viên vang lên, rất nhiệt tình.

Các thiếu niên cô gái không có nhiều tâm cơ như vậy, trên khuôn mặt đều mang theo nụ cười chào đón chân thành.

Đối với Bộ Thi Ý, hầu hết mọi người đã từng gặp nàng.

Nữ hài tử xinh đẹp cho dù ở đâu cũng đều được hoan nghênh.

Nhất là người như Bộ Thi Ý có mang theo khí chất nữ thần…

Lạc Xuyên chú ý tới cảnh tượng náo nhiệt trong cửa hàng, liếc mắt đánh giá một cái.

Hóa ra là Bộ Thi Ý gia nhập Lăng Vân học viện.

Rất nhanh chóng, Lạc Xuyên thu hồi sự chú ý của chính mình.

"Hệ thống, mở ra bảng thông tin cá nhân." Lạc Xuyên kêu gọi.

"Hệ thống điếm chủ mạnh nhất.

Ký chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Chủ cửa hàng hai sao.

Tu vi: Tứ giai.

Tỉ lệ phân chia hiện tại: Hai mươi phần trăm.

Tài sản: Ba mươi bảy vạn linh tinh.

Quyền hạn: Tự chủ tăng thêm hàng hóa mới.

Đánh giá: Đã nắm giữ chức trách chủ yếu của một ông chủ, tiếp tục cố

lên!"

So sánh với lúc trước, bảng thông tin đã trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Quỳnh Tương Lộ bảy ngày một bình, tạm thời xem nhẹ.

Trong Tháp Thí Luyện, cũng có rất nhiều dịch vụ thu phí.

Cho nên, hiện tại doanh thu một ngày của Khởi Nguyên Thương Thành là khoảng trên dưới mười lăm vạn linh tinh.

Dựa theo hai mươi phần trăm được phân chia của chủ cửa hàng hai sao, Lạc Xuyên có thể nhận được khoảng ba vạn tinh linh trong một ngày.

Sau khi buôn bán mấy ngày này, doanh thu của Lạc Xuyên ít linh tinh hơn.

Ba mươi bảy vạn linh tinh, chẳng phải có thể sử dụng để tải ba ứng dụng của điện thoại di động Ma Huyễn hay sao?

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy vui vẻ.

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ tới một việc khác.

"Hệ thống, muốn tiến giai lên ngũ giai, cần bao nhiêu linh tinh?" Lạc Xuyên hỏi ở trong lòng.

Chương 471: Giản dị tự nhiên mà lại buồn tẻ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Một trăm vạn linh tinh." Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên: …

Một trăm vạn.

Sau khi cân nhắc trong lòng một chút, Lạc Xuyên kiềm chế ý định rút thưởng.

Trước tiên tiết kiệm kiếm một trăm vạn, sau đó tiến lên ngũ giai rồi nói sau.

Dù sao lúc này cũng không vội.

Đóng quầng sáng thông tin cá nhân, Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Phía trên vẫn không có trạng thái gì mới.

Lạc Xuyên âm thầm thở dài ở trong lòng.

Những người này sau khi mua điện thoại di động Ma Huyễn cũng không biết đăng bài hay sao?

Chỉ biết xem bài đăng bài người khác?

Chỉ biết thích và bình luận?

Lạc Xuyên cảm thấy đã đến thời điểm làm cho những khách hàng này biết được cái gì gọi là diễn đàn Khởi Nguyên.

Thật không tốt khi không khí trầm lặng quá, mọi người phải tích cực hoạt động lên!

Như vậy, chính mình mới có thể cảm nhận được cuộc sống của mỗi một cư dân mạng ngốc nghếch, khụ khụ, khách hàng…

Lạc Xuyên bắt đầu chỉnh sửa một trạng thái mới.

"Diễn đàn Khởi Nguyên, mỗi một người sử dụng đều có thể đăng bài của bản thân mình, để biết chi tiết hãy tham khảo quy tắc đăng bài trên diễn

đàn Khởi Nguyên."

Ngắn gọn súc tích, rất có phong cách của Lạc Xuyên.

Sau khi lựa chọn đăng lên, Lạc Xuyên vui mừng cười cười.

Cuộc sống của ông chủ, chính là giản dị tự nhiên, mà lại buồn tẻ như vậy…

Sau khi bài đăng của Lạc Xuyên được đăng lên, ngoại trừ những người đang chơi trò chơi, những khách hàng còn lại đều chú ý tới.

"Trạng thái mới của ông chủ?" Ngụy Khinh Trúc chú ý tới thông tin mới của điện thoại di động Ma Huyễn, tò mò mở màn hình ra xem xét.

Đồng thời, còn không quên nhắc nhở hai tỷ muội của mình: "Uyển Sương, Thu Ảnh, ông chủ đăng bài mới!"

"Trạng thái mới của ông chủ?"

"Làm sao làm sao! Ta xem xem!"

Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương tò mò tiến lại gần.

"Các ngươi không có điện thoại di động Ma Huyễn hay sao? Sao không xem của mình." Vẻ mặt Ngụy Khinh Trúc rất bất đắc dĩ, tuy nhiên vẫn giao điện thoại di động Ma Huyễn cho hai người.

"Diễn đàn Khởi Nguyên, mỗi một người sử dụng đều có thể đăng bài của bản thân mình, để biết chi tiết hãy tham khảo quy tắc đăng bài trên diễn đàn Khởi Nguyên, lời này của ông chủ rốt cuộc có ý tứ gì?" Tống Thu Ảnh nhíu mày suy nghĩ.

Theo nàng thấy, loại cường giả có cảnh giới như Lạc Xuyên, mặc kệ làm cái gì đều có một loại ý tứ hàm xúc sâu xa…

Nếu Lạc Xuyên biết được, chắc chắn sẽ không biết nói gì.

Cô nương, ngươi suy nghĩ nhiều rồi, mục đích ta đăng bài thật sự chính là muốn cho các ngươi đăng bài…

"Xem ra ông chủ cũng muốn chúng ta đăng bài." Lâm Uyển Sương nghĩ nghĩ, đưa ra cái nhìn của bản thân mình.

"Chúng ta làm lính đánh thuê, có thể đăng cái trạng thái gì." Ngụy Khinh Trúc cảm giác buồn cười lắc lắc đầu.

"Ta cảm thấy đây chính là ý của ông chủ." Lâm Uyển Sương kiên trì cái nhìn của bản thân mình.

"Quên đi, vẫn nên trước tiên nhìn xem người khác làm như thế nào đi." Ngụy Khinh Trúc đưa ra quyết định.

Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh tỏ vẻ đồng ý.

Đương nhiên, ba người cuối cùng còn không quên bấm thích cho Lạc Xuyên …

Ba giờ chơi trò chơi rất nhanh đã kết thúc.

Mặc dù có chút lưu luyến, tuy nhiên mọi người vẫn tháo mũ thực tế ảo xuống.

Sau đó Cố Vân Hi lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của mình.

Sau khi nàng nhìn thấy thông tin trên màn hình, không khỏi kinh ngạc kêu lên: "Ồ? Không ngờ ông chủ lại đăng bài!"

"Cái gì? Trạng thái mới của ông chủ?"

"Ta cũng đi xem một chút…"

Mọi người đều lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của mình.

Đồng dạng, bọn họ đều bấm thích bài đăng.

Bài đăng của ông chủ, trước bấm thích, sau lại nhìn nội dung, đây là thói quen thông thường khi là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi đọc nội dung của bài đăng, các khách hàng hơi bối rối, bọn họ nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt nghi hoặc.

Lời editor: Hôm qua muội đăng thiếu 2c, nay muội đăng bù nha các đại thần ơiiiii!!! Tổng cộng là 9c trong ngày ạ!!!

Chương 472: Ta đẹp trai không đâu sánh bằng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ý trong bài đăng của ông chủ có phải là chúng ta cũng có thể tùy tiện đăng bài hay không?" Làm khách hàng cũ của Khởi Nguyên Thương Thành, Cố Vân Hi đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, dò hỏi.

Lạc Xuyên mở hai mắt, gật đầu: "Diễn đàn Khởi Nguyên, vốn là để cho người sử dụng có thể chia sẻ những thứ của bản thân họ."

Thời gian dài như vậy, ngoại trừ bản thân mình, chỉ có Bộ Ly Ca đăng một cái trạng thái.

Lạc Xuyên cảm thấy khách hàng lần này không quá…

"À, thì ra là thế. Ông chủ, ta hiểu rồi." Cố Vân Hi lộ vẻ giật mình.

Những người còn lại cũng nghe hiểu ý tứ trong lời nói của Lạc Xuyên.

Sau khi hiểu được điều này, mọi người chào tạm biệt Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên chú ý thấy vẻ mặt của bọn họ lúc gần đi đều có chút đăm chiêu.

Lạc Xuyên cảm thấy chắc là họ đang tự hỏi, có những gì đáng giá để đăng bài đi…

Thời gian buổi sáng trôi qua thật sự rất nhanh.

Vào giữa trưa.

"Ông chủ, cơm trưa đã làm xong!" Giọng nói của Yêu Tử Yên từ trên lầu truyền đến.

"Đến đây." Lạc Xuyên đáp lại một câu.

Hắn đứng dậy, lên lầu, giúp Yêu Tử Yên bưng đồ ăn.

Cùng giống như thường lệ, vẫn là năm món ăn.

Hơn nữa đều hoàn toàn mới.

Bởi vì thực đơn trong giáo trình dạy nấu ăn thật sự là nhiều lắm.

Cho dù Yêu Tử Yên mỗi ngày đều thay đổi, cũng không biết thời gian bao lâu mới có thể xoay vòng lại một lần…

Các món ăn đều sử dụng nguyên liệu nấu ăn cực phẩm do hệ thống cung cấp.

Sau khi được nấu nướng bởi Yêu Tử Yên, toàn bộ sắc hương vị đều cực kỳ mê người.

Tỏa ra linh lực dày đặc, hiệu quả không tầm thường.

Lạc Xuyên cảm thấy kĩ năng của Yêu Tử Yên trên phương diện nấu ăn đã đủ để gọi là người đứng đầu trên Thiên Lan đại lục…

"Ông chủ, ta cảm thấy là tất cả mọi người đều không có thói quen đăng bài mới." Sau khi chuẩn bị xong bữa ăn, Yêu Tử Yên nói với Lạc Xuyên cái nhìn của bản thân nàng.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, cảm thấy lời nói của Yêu Tử Yên rất có lý.

Thiên Lan đại lục dù nói như thế nào cũng là một thế giới huyền huyễn.

Người nơi này tiếp nhận sự nhanh gọn và tiện lợi do khoa học kỹ thuật mang đến quả thật là cần một ít thời gian.

"Đúng là như thế." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Tuy nhiên ta cảm thấy thân là người tu luyện, năng lực tiếp nhận đối với sự vật mới chắc là đều rất mạnh, Bộ Ly Ca chính là một ví dụ điển hình."

Yêu Tử Yên đột nhiên nở nụ cười.

Bộ Ly Ca quả thật là rất nổi tiếng ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho dù là tính cách hay pha trò của hắn ta, hay là vẻ ngoài đẹp trai mang theo vẻ lưu manh, đều rất hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Tuy nhiên Bộ Ly Ca biết chừng mực, cũng không chọc tức khiến người khác chán ghét.

Lạc Xuyên cầm lấy chiếc đũa, chuẩn bị bắt đầu ăn.

"Ông chủ, từ từ!"

Yêu Tử Yên bỗng nhiên lên tiếng.

Lạc Xuyên hơi nghi hoặc nhìn Yêu Tử Yên, không rõ nàng muốn làm cái gì.

"Ông chủ, lúc trước không phải ngài đã nói sẽ giúp đỡ mọi người đăng

bài hay sao?" Yêu Tử Yên cười giải thích nói: "Ta cảm thấy hiện tại chính là thời gian đăng bài."

"Ông chủ, ngài di chuyển sáng trái một chút, ta cảm thấy như vậy chụp lên càng đẹp mắt."

"Đúng đúng đúng, ông chủ đừng nhúc nhích, ta chụp ảnh đây!"

Lạc Xuyên: …

Hắn luôn cảm thấy cảnh tượng này có dáng vẻ quen thuộc…

"Ông chủ, ngươi xem tấm ảnh chụp này thế nào?" Sau khi chụp ảnh xong, Yêu Tử Yên đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho Lạc Xuyên.

Trên màn hình có một bức ảnh chụp.

Lạc Xuyên ngồi ở trước cái bàn, khuôn mặt trầm tĩnh.

Trên bàn, là năm món ăn khác nhau.

Lạc Xuyên giơ chiếc đũa, chuẩn bị gắp thức ăn.

Một cái ảnh chụp nho nhỏ lại thể hiện hoàn hảo vẻ đẹp trai của Lạc Xuyên!

Bởi vì vẻ đẹp trai không đâu sánh bằng của Lạc Xuyên, năm món ăn vốn cực kỳ kinh diễm giống như đều mất đi vẻ rực rỡ, trở thành vật làm nền!

Lạc Xuyên có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên một cái.

Không nghĩ tới!

Không ngờ ngươi vô sự tự thông học được kỹ năng chụp ảnh nghệ thuật!

Một bức ảnh chụp không ngờ thể hiện được một nửa vẻ đẹp trai của ta!

Chương 473: Phản ứng của các ngươi rất không bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên trầm ngâm một chút.

Hắn gật đầu, bình luận: "Không tồi."

Yêu Tử Yên rất vui vẻ: "Vậy ông chủ, chúng ta lại chụp một bức ảnh chung!"

Lạc Xuyên không từ chối.

Bức ảnh được chụp rất nhanh.

Sau khi Yêu Tử Yên chỉnh sửa trạng thái, lập tức lựa chọn đăng lên.

Hai người bắt đầu ăn cơm trưa.

Hai người đều đắm chìm toàn thân trong những món ăn có trình độ cao nhất.

Không biết rằng trạng thái mới của Yêu Tử Yên gây ra nhiều động tĩnh trong các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành…

Giống như tối hôm qua.

Mọi người của Lăng Vân học viện đang ở trong đại sảnh ăn cơm.

Đột nhiên, màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn trong tay một ai đó sáng lên.

Cầm lấy điện thoại di động Ma Huyễn, mở màn hình ra.

Đập vào tầm mắt là hai bức ảnh chụp.

Một bức là của một mình Lạc Xuyên, một bức là ảnh chụp chung của Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

"Tử Yên tỷ đăng bài!"

"Hai bức ảnh! Là cảnh hai người ăn cơm trưa!"

Có học viên hưng phấn nói chuyện với nhau.

Những học viên còn lại nghe nói vậy, đều lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình.

Trong số những người sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên là hai người được chú ý nhiều nhất.

Gần như tất cả người sử dụng đều chú ý hai người.

"Ông chủ thật đẹp trai, Tử Yên tỷ thật xinh đẹp!" Sau khi ấn thích, Cố Vân Hi để lại lời bình luận.

Sau khi nàng phát hiện bản thân mình là người đầu tiên bình luận, trong lòng đột nhiên dâng lên một loại cảm giác tự hào.

"Đáng giận, không ngờ lại bị nhanh chân giành trước!" Giang Văn Thường ở bên cạnh Cố Vân Hi nhe răng nanh nhỏ của mình đối với người trước.

"Văn Thường nhanh lên! Nếu không vị trí thứ hai cũng không có!" Cố Vân Hi cười nhắc nhở…

Trong giây lát, một dòng bình luận lại xuất hiện ở phái dưới trạng thái.

"Ông chủ đẹp trai nhất, Tử Yên tỷ xinh đẹp nhất!"

"Bữa cơm trưa thật phong phú!"

…

"Nhìn thấy bữa trưa của ông chủ và Tử Yên tỷ, nước mắt không chịu thua kém chảy ra từ khóe miệng."

"Bỗng nhiên không còn thấy Thất Thải Nguyệt Lạc Trà ở trước mắt thơm nữa."

…

Tuy rằng có trộn lẫn không ít lời bình luận kì quái, nhưng phần lớn ý nghĩa đều giống nhau.

Đều là cảm thán đối với Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, cùng với hâm mộ bữa cơm trưa của hai người.

Bọn họ đều biết Yêu Tử Yên dùng nguyên liệu nấu ăn gì để nấu cơm.

Chỉ có nguyên liệu nấu ăn, linh dược Thiên cấp mới có tư cách để mang lên bàn ăn…

Sau khi ăn xong cơm trưa, thu dọn xong đồ vật này nọ, Yêu Tử Yên lập tức nghĩ tới trạng thái mà mình vừa mới đăng.

Nàng lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, tiến vào diễn đàn Khởi Nguyên.

Đập vào mắt là mấy chục lượt thích và bình luận toàn màn hình.

"Ông chủ, những người sử dụng này đều rất sôi nổi!" Yêu Tử Yên cười nói.

"Đúng vậy." Lạc Xuyên nhìn vào điện thoại di động Ma Huyễn, lên tiếng.

Đồng thời, trong lòng hơi buồn cười.

Đúng là có rất nhiều nhân tài trong số các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành…

Ngoài thành Cửu Diệu.

Sấm sét phía chân trời lóe lên, một bóng đen khổng lồ như ẩn như hiện ở trong đó, cả người trong sấm sét màu lam.

Cửu U Lôi Ưng, yêu thú thượng cổ của Dược Cốc!

Tốc độ của Cửu U Lôi Ưng rất nhanh.

Từ khi xuất hiện phía chân trời đến khi bay đến thành Cửu Diệu chỉ mất vài phút.

Có thể nhìn thấy trên lưng Cửu U Lôi Ưng có hơn mười bóng người mặc áo bào trắng.

"Đây là Cửu U Lôi Ưng của Dược Cốc? Những người này đều là người của Dược Cốc?" Trong nhóm người ở thành Cửu Diệu, có người vô cùng khiếp sợ: "Nhiều người như vậy, Dược Cốc khuân theo toàn bộ tài sản của họ đến đây hay sao?"

"Ừm." Một gã Thành Vệ quân liếc mắt nhìn người đặt câu hỏi một cái, bình thản đáp lại một câu, vẻ mặt cũng không hề thay đổi.

"Sao các ngươi có thể bình tĩnh như vậy? Đây chính là Dược Cốc, còn có Lôi Ưng đấy! Nhiều người Dược Cốc đến đây như vậy, khẳng định đã xảy ra chuyện lớn!" Người nọ bối rối, rất nghi hoặc, lớn tiếng dò hỏi.

Phản ứng của các ngươi rất không bình thường!

Nhìn thấy trận thế của Dược Cốc lớn như vậy, không phải nên khiếp

sợ giống như ta hay sao?

Vì sao lại bình tĩnh như vậy?

Chương 474: Sự xuất hiện của mọi người Dược Cốc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sau khi ngươi ở thành Cửu Diệu một khoảng thời gian sẽ biết."

Thành Vệ quân vỗ vỗ bả vai người hỏi, trong giọng nói tràn đầy thâm ý.

Người nọ còn muốn hỏi, nhưng Cửu U Lôi Ưng đã tới gần, cơn cuồng phong thổi quét qua, mọi người đều lẩn tránh.

Cửu U Lôi Ưng hạ xuống đất, đoàn người của Dược Cốc ở trên lưng nó đều nhảy xuống, đi về phía thành Cửu Diệu.

Cửu U Lôi Ưng cũng hóa thành một nam tử mặc áo đen, đi theo đoàn người.

"Những lời đã nói lúc trước đều nhớ rõ hay chưa?" Tam trưởng lão quay đầu, nhìn về phía một đám đệ tử của Dược Cốc ở phía sau.

"Nhớ rõ!" Mọi người đều đáp.

"Ừm." Tam trưởng lão gật đầu, lại nói tiếp: "Đi vào thành Cửu Diệu, nhớ kỹ một việc, ngàn vạn lần không được gây chuyện, bởi vì ông chủ ghét nhất những người không tuân thủ quy định."

Tuy rằng quy định của Khởi Nguyên Thương Thành là không thể gây rối ở trong cửa hàng, nhưng Tam trưởng lão cảm thấy, Lạc Xuyên chắc là rất không thích đánh đánh giết giết.

Cho nên, ông ta mới nói như vậy.

"Mặt khác, hãy quên thân phận là đệ tử của Dược Cốc, luyện dược sư của các ngươi đi, hiện tại các ngươi chỉ là một người tu luyện bình thường mà thôi!

Bởi vì ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, thân phận của một người khách quen nào đó đều có có thể mạnh mẽ, tôn quý hơn các ngươi vô số lần!" Tam trưởng lão trầm giọng nói, khuôn mặt lạnh lùng.

Tất cả đệ tử của Dược Cốc cũng không dám lên tiếng.

Lời nói của Tam trưởng lão, bọn họ thật ra đều ghi nhớ ở trong lòng.

Xem ra nơi gọi là Khởi Nguyên Thương Thành này, cho dù là Dược Cốc cũng không thể trêu chọc nổi.

Đến khi đến đấy, nhất định phải cẩn thận, cẩn thận, lại cẩn thận!

Mọi người âm thầm nghĩ ở trong lòng…

"Trên đường hao phí thời gian dài như vậy, trước tiên tiến vào thành Cửu Diệu, tìm địa phương nghỉ ngơi trước đã." Dược Hồi Trần, chưởng môn Dược Cốc nói.

"Chưởng môn nói đúng." Đại trưởng lão cười ha hả xoa bả vai của bản thân mình: "Cảm giác thân thể có vẻ không chịu được nữa, thật sự là già rồi!"

"Khởi Nguyên Thương Thành không phải có bán Quỳnh Tương Lộ bổ sung sinh cơ hay sao? Vấn đề này còn không phải đã được giải quyết rồi?"

"Mục đích ngươi đến nơi này không phải là vì Quỳnh Tương Lộ hay sao…"

Một vài ông lão lên tiếng.

Bọn họ đều là trưởng lão của Dược Cốc.

Dược Cốc là thế lực luyện dược sư đứng đầu ở trên Thiên Lan đại lục, tổng cộng có chín đại trưởng lão.

Bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành nên tổng cộng có sáu trưởng lão tới đây.

Mà Dược Cốc đương nhiên cần phải có người tọa trấn, chính là chức trách của ba vị trưởng lão còn lại.

Mọi người đi về phía thành Cửu Diệu.

Một đám Thành Vệ quân nhìn thấy một đoàn người chậm rãi đi tới, cảm thấy rất khẩn trương.

Không khẩn trương không được!

Cho dù đã nhìn thấy rất nhiều lần, nhưng những người này đều là nhân vật lớn của Dược Cốc đấy!

Cũng may đoàn người Dược Cốc không có ý định để ý đến bọn họ, trực tiếp vào thành, điều này làm cho một đám Thành Vệ quân thở phào nhẹ

nhõm.

"Các ngươi nói xem, không phải di tích thượng cổ đã kết thúc rồi hay sao? Vì sao những thế lực lớn này lại đến thành Cửu Diệu?"

"Đúng vậy đúng vậy! Hơn nữa số lượng người được phái đến còn nhiều hơn so với di tích thượng cổ hồi đó!"

"Ta nghe nói khi di tích thượng cổ mở ra, hình như có xuất hiện một cái cửa hàng gì đó ở trong thành Cửu Diệu."

"Cửa hàng? Ngươi đang nói đùa à?"

"Có lẽ là ta nhớ lầm …"

Trong thời gian hai ngày ngắn ngủi, lại có nhiều cường giả của hai thế lực lớn là Dược Cốc và Lăng Vân học viện tiến vào sống ở thành Cửu Diệu quả thực đã hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều người.

Ở trong lòng của mọi người đều có chung một vấn đề.

Hai thế lực này đi vào thành Cửu Diệu sẽ gây nên chuyện gì?

Sau khi di tích thượng cổ chấm dứt, tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu quả thật đã được lưu truyền rộng rãi.

Tuy nhiên cho đến bây giờ, đã qua một thời gian dài như vậy, tin tức vẫn chưa lan truyền ở thành Cửu Diệu.

Chương 475: Bạn cũ gặp lại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hiện tại đã là giữa trưa.

Mọi người của Lăng Vân học viện đang ở trong một căn phòng của Phượng Tiên Lâu để ăn cơm.

Là khách sạn lớn nhất trong thành Cửu Diệu, trong Phượng Tiên Lâu đương nhiên có phòng có thể chứa nhiều hơn bốn mươi người.

Phạm Thừa Thiên dường như cảm thấy được điều gì, chiếc đũa đang gắp thức ăn dừng ở giữa không trung.

Ông ta ngẩng đầu, nhìn về phía một phương hướng.

"Viện trưởng, làm sao vậy?" Mộ Dung Hải Đường ở bên cạnh chú ý tới động tác của Phạm Thừa Thiên, nghi hoặc nói.

Các học viên cũng đều nhìn với ánh mắt tò mò.

Chỉ có một mình Huyền Tước, vẫn như cũ chú tâm tiêu diệt thức ăn ở trước mặt.

Nàng ta cảm thấy đồ ăn bên ngoài thật sự là quá ngon!

Cho tới bây giờ, nàng ta chưa từng nếm qua đồ ăn ngon như vậy ở trong Lăng Vân học viện!

Linh quả hay những thứ gì đó, hương vị làm sao có thể so được với thức ăn mà đầu bếp của Phượng Tiên Lâu nấu nướng.

Phạm Thừa Thiên thu hồi tầm mắt, đưa thức ăn vào trong miệng, đứng lên: "Một người bạn cũ đến đây, các ngươi ăn trước đi, ta đi ôn chuyện một lát."

Dứt lời, Phạm Thừa Thiên rời khỏi chỗ ngồi, bước ra ngoài.

Không có dao động linh lực khủng bố gì cả, thân hình trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ, thật giống như chưa bao giờ tồn tại.

"Bạn cũ của viện trưởng? Lại có người của thế lực lớn đến thành Cửu Diệu?" Mộ Dung Hải Đường đoán.

"Ồ? Sao các ngươi lại không ăn cơm vậy?" Huyền Tước cuối cùng cũng chú ý tới bầu không khí yên lặng ở xung quanh, ngẩng đầu với vẻ mặt tò mò, khóe miệng đầy dầu mỡ.

"Đúng đúng! Ăn cơm ăn cơm!" Cố Vân Hi làm bầu không khí sôi động hơn.

"Đó là chuyện của viện trưởng, không có liên quan gì với chúng ta, cứ ăn cơm thôi." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Trong phòng lại khôi phục bầu không khí sôi động lúc trước…

"Từ từ." Dược Hồi Trần bỗng nhiên dừng bước chân.

Những người còn lại của Dược Cốc tỏ vẻ khó hiểu.

Tam trưởng lão đang muốn đặt câu hỏi, lập tức ngậm miệng lại.

Bởi vì không gian ở phía trước bọn họ trực tiếp bị xé rách, một ông lão hiện thân.

Ông lão tùy ý chạm vào, không gian lại trực tiếp phục hồi như cũ.

Tất cả mọi thứ nhìn như dễ dàng đơn giản, căn bản không nhìn ra cái gì khác thường.

Tuy nhiên đồng tử của sáu vị trưởng lão chợt co rụt lại.

Thủ đoạn như thế này, cho dù là Tôn Giả bình thường cũng không thể làm được!

Dược Hồi Trần lại khoát tay áo, ý bảo mọi người không cần khẩn trương.

Trong đám người của Dược Cốc, ước chừng cũng có vài vị Tôn Giả, một số người Vấn Đạo.

Nên có thể che chắn cảm giác của người tu luyện bình thường một cách vô cùng thoải mái.

Cho nên căn bản không có người nào chú ý tới chuyện đã xảy ra ở nơi này…

"Trần đại ca, hơn mười năm không gặp, vẫn không khác xưa!" Tiếng cười sang sảng vang lên, Phạm Thừa Thiên cười nói.

"Ha ha ha, nói gì vậy. Những ngày ngươi ở Lăng Vân học viện khẳng

định còn thích ý hơn so với ta!" Trên khuôn mặt của Dược Hồi Trần tràn đầy ý cười.

Ở Thiên Lan đại lục, có rất ít người biết được, Dược Hồi Trần và Phạm Thừa Thiên có quan hệ thân như huynh đệ.

Phần nhiều là bởi vì cùng nhau xông xáo trong một thời gian dài, bọn họ cũng cảm thấy không thú vị, nên đều tự phát triển.

Bởi vì đều tự trầm mê trong sở thích của bản thân mình, hơn nữa khoảng cách quá mức xa xôi, nên nhiều năm trôi qua như thế, hai người vẫn không có cơ hội gặp lại.

Hiện tại bạn cũ gặp lại, giống như có rất nhiều lời muốn nói.

"Đi, hai huynh đệ chúng ta đi trò chuyện." Phạm Thừa Thiên cười nói.

"Đó là đương nhiên." Dược Hồi Trần gật đầu: "Vừa lúc ta nhàn rỗi không có việc gì làm, luyện chế ra một ít rượu ngon mà Tôn Giả cũng không thể cưỡng lại được, hôm nay hai huynh đệ chúng ta không say không về!"

"Ồ? Còn có thứ tốt như vậy sao?" Ánh mắt của Phạm Thừa Thiên lập tức sáng ngời.

Thân là Tôn Giả, đã vượt xa phạm trù của người thường.

Rượu tầm thường căn bản sẽ không tạo ra bất kì ảnh hưởng gì đến bọn họ, huống hồ là say rượu.

Đây là lần đầu tiên Phạm Thừa Thiên nghe nói đến loại rượu có thể làm cho Tôn Giả say.

"Ha ha, hôm nay nhất định phải uống sạch tất cả rượu mà ngươi tích trữ!" Phạm Thừa Thiên ha ha cười nói.

"Vậy phải nhìn ngươi có khẩu vị lớn như vậy hay không!" Dược Hồi Trần cười nói.

Chương 476: Khách hàng gặp chuyện phiền lòng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nói chuyện với nhau, hai người Phạm Thừa Thiên và Dược Hồi Trần xé rách không gian, trực tiếp rời đi.

Mọi người của Dược Cốc: …

Vệ Diệc cũng ngây người.

Ánh mắt của hắn ta nhìn chằm chằm thẳng đến chỗ hai người vừa biến mất, có phần không thể tin, lẩm bẩm: "Viện trưởng cứ như vậy mặc kệ chúng ta, trực tiếp đi rồi?"

"Hình như chính là như thế…"

Các đệ tử Dược Cốc cũng không thể tin được.

Nhìn thấy Dược Hồi Trần rời đi một cách rõ ràng lưu loát như thế, trong giây lát sáu vị trưởng lão đều thiếu chút nữa không kịp phản ứng lại.

Cũng may bọn họ đều hiểu biết rất rõ tính cách không đáng tin cậy của Dược Hồi Trần.

"Làm sao bây giờ?" Có trưởng lão hỏi.

Suy nghĩ một chút, Tam trưởng lão nói: "Trước tiên tìm địa phương nghỉ ngơi đã, mặc kệ viện trưởng."

Năm vị trưởng lão còn lại tỏ vẻ tán thành…

Sau khi ăn xong cơm trưa, Lạc Xuyên nằm ở trên ghế ngoài cửa cửa hàng, tiêu hóa thức ăn.

Đây là thời điểm nhàn nhã nhất trong một ngày, cùng lắm cũng chỉ như thế này mà thôi.

Đương nhiên, trong tay Lạc Xuyên còn cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn muốn nhìn xem có trạng thái mới nào không.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra, ánh mắt của Lạc Xuyên lập tức sáng ngời.

Bởi vì ở trên màn hình, quả thật là xuất hiện rất nhiều nội dung mới.

"Ông chủ và Tử Yên tỷ lại được ăn đồ ăn ngon rồi, ta không nên mở điện thoại di động Ma Huyễn lúc đang ăn." —— Khách Hàng Đầu Tiên Bộ Ly Ca.

Đây là trạng thái của Bộ Ly Ca.

Đối với Bộ Ly Ca, Lạc Xuyên đương nhiên có ấn tượng sâu sắc.

Mặc kệ là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, hay là người dễ tiếp nhận những điều mới mẻ mất trong số những khách hàng.

Cũng có rất nhiều trạng thái khác.

Là do đám học viên của Lăng Vân học viện đăng lên.

Nội dung cũng tương tự như của Bộ Ly Ca.

Lạc Xuyên cảm thấy những người sử dụng này cần mất một khoảng thời gian nữa mới có thể nắm giữ những tinh túy đích thực của việc đăng bài…

Không lâu sau, Khởi Nguyên Thương Thành nghênh đón người khách hàng đầu tiên vào buổi chiều.

"Ông chủ, chào buổi chiều."

Những người đến, chính là ba người Ngụy Khinh Trúc.

"Chào buổi chiều." Lạc Xuyên nhẹ nhàng gật đầu, lên tiếng.

Tuy nhiên Lạc Xuyên lại chú ý thấy vẻ mặt của ba người có vẻ... khó coi.

Lạc Xuyên luôn luôn rất quan tâm đến khách hàng của mình.

Ba người liếc nhau, vẻ mặt rối rắm.

Lạc Xuyên cảm thấy các nàng chắc là đang suy nghĩ có nên nói cho mình hay không.

"Các ngươi cảm thấy trong thành Cửu Diệu có người nào có thể uy hiếp đến ta sao?" Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên.

Ngụy Khinh Trúc thở dài, cười khổ nói: "Không phải, ta chỉ cảm thấy rằng một chút chuyện nhỏ này làm phiền đến ông chủ ngài, thật sự là không thể nào nói nổi."

Lạc Xuyên lại lắc lắc đầu: "Đối với ta mà nói, chuyện của khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành không phải là chuyện nhỏ."

Yêu Tử Yên chú ý tới cảnh tượng bên ngoài cửa hàng, cũng đi ra.

Nàng nghe nói như thế, cười nói: "Đúng vậy. Không phải các ngươi không biết thực lực của ông chủ đấy chứ."

Ngụy Khinh Trúc thở dài, kể lại sự việc.

Nguyên nhân của sự việc thật ra rất đơn giản.

Cách đây không lâu, các nàng ở trong dãy núi Cửu Diệu săn giết một con yêu thú Tạo Hóa cửu phẩm.

Bởi vì tính chất đặc biệt của yêu thú, hơn nữa có cấp bậc rất cao, giá cả có thể dễ dàng vượt qua một ngàn linh tinh.

Tuy nhiên thời điểm các nàng mang đi bán lại bị người khác uy hiếp.

Yêu thú giá trị hơn một ngàn linh tinh, cuối cùng chỉ bán được năm trăm linh tinh.

Giá cả này, ước chừng đã bị giảm mấy lần!

Cho nên, các nàng mới cảm thấy tức giận như thế!

Trong tu luyện giới, bản chất chính là cá lớn nuốt cá bé.

Tuy rằng thành Cửu Diệu đã trở nên yên bình hơn rất nhiều bởi vì những việc mà Lạc Xuyên đã làm lúc trước.

Nhưng ở những chỗ có ánh sáng, cũng sẽ có góc tối tăm.

Ánh sáng và bóng tối, vốn phụ thuộc lẫn nhau ...

Chương 477: Ông chủ quyết định ra khỏi cửa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, để ta đi xem thế nào." Yêu Tử Yên hơi nheo mắt lại: "Ta thật sự muốn nhìn xem, rốt cuộc là ai dám bắt nạt khách hàng của chúng ta!"

Sát thủ đứng đầu Ảnh Sát Bảng, không chỉ là một cái danh hiệu mà thôi.

Sau lưng là núi thây biển máu!

Ở Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên quả thật là một nhân viên phục vụ bình thường.

Nhưng ở thế giới bên ngoài, nàng vẫn là tuyệt thế sát thủ lạnh lùng như trước!

Yêu Tử Yên vốn là người tuyệt mỹ vô song.

Tuy rằng lời nói vô cùng khí phách, nhưng không có chỗ nào mất vẻ ôn hòa.

Ngược lại càng tôn thêm tư thế oai hùng hiên ngang của nàng.

Trong giây lát, trong lòng ba người Ngụy Khinh Trúc dâng lên một loại cảm giác tên là sùng bái.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên cất điện thoại di động Ma Huyễn đi.

Đứng dậy.

"Ông chủ, ngươi…" Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên một cách nghi hoặc.

Ba người Ngụy Khinh Trúc cũng cảm thấy khó hiểu.

"Đã lâu không có đi ra ngoài nhìn xem, ta cũng đi quá xem thử." Lạc Xuyên bình thản nói.

"Được." Vẻ mặt của Yêu Tử Yên rất vui vẻ.

Khuôn mặt của ba người Ngụy Khinh Trúc lại có vẻ bất đắc dĩ.

Chỉ một chuyện nhỏ như vậy, không ngờ ông chủ và Tử Yên tỷ đều chuẩn bị ra tay.

Trong giây lát, không ngờ trong lòng các nàng xuất hiện sự thương tiếc cho người nọ…

"Đi thôi." Lạc Xuyên liếc mắt nhìn bốn người một cái.

Tay phải nhẹ nhàng vung lên, một đường hầm không gian ổn định trực tiếp ngưng tụ lại.

"Yên tâm đi, không có việc gì." Yêu Tử Yên chú ý thấy ba người đang do dự, cười nói.

Nhìn thấy xung quanh đường hầm không gian có thời không loạn lưu vô cùng vô tận và mảnh vỡ không gian, trong lòng ba người Ngụy Khinh Trúc không khỏi dâng lên cảm giác sợ hãi.

Nhưng các nàng tin tưởng Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên!

Ba người hơi do dự, cắn chặt răng, tiến vào đường hầm không gian.

Ngoài dự đoán của các nàng, đường hầm không gian vô cùng vững chắc, căn bản không có gì khác biệt với thế giới bên ngoài —— ngoại trừ hoàn cảnh quỷ dị ở xung quanh.

Hiện tại ba người đang đánh giá xung quanh với vẻ mặt tò mò và kinh ngạc.

Chuyện này đối với các nàng mà nói, là một lần trải nghiệm mới lạ!

"Ở đâu?" Giọng nói của Lạc Xuyên vang lên.

"Ồ, ông chủ, ngươi không biết hay sao?" Ngụy Khinh Trúc dò hỏi theo bản năng.

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường.

Ta lại không có năng lực biết trước.

Cũng may Ngụy Khinh Trúc đã nhanh chóng phát hiện bản thân mình dường như vẫn chưa nói địa điểm cho Lạc Xuyên, có chút xấu hổ cười cười: "Cách khoảng chín cây số về phía bắc của Khởi Nguyên Thương Thành."

Chín cây số?

Vẫn còn trong phạm vi Buff.

Trái lại có thể trực tiếp xé rách không gian đi qua.

Lạc Xuyên nhẹ nhàng vung tay lên, một lối đi xuất hiện ở trước mặt ba người.

Bên ngoài của lối ra là cảnh tượng trong hiện thực.

"Đã tới rồi?" Gương mặt của Lâm Uyển Sương lộ vẻ không thể tin được.

Chỉ vung bàn tay lên như vậy, đã trực tiếp đi được chín cây số?

Vẻ mặt của Ngụy Khinh Trúc và Tống Thu Ảnh cũng đều vô cùng kinh ngạc.

"Chẳng lẽ các ngươi còn muốn ở lại chỗ thời không đan xen giao thoa này thêm một lúc nữa?" Yêu Tử Yên cười nói: "Chẳng qua chỉ cách chín cây số mà thôi, đối với ông chủ mà nói, xé rách không gian tạo ra đường hầm không gian cũng đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy."

Ba người Ngụy Khinh Trúc nhìn bóng dáng của Lạc Xuyên, cổ họng hơi giật giật.

Hóa ra thực lực của ông chủ lại mạnh mẽ như vậy hay sao?

Ba người chỉ có cảnh giới Tạo Hóa nên không có nhận thức chuẩn xác đối với người tu luyện có cảnh giới trên Vấn Đạo.

Hiện tại Lạc Xuyên đã để lại ấn tượng không thể xóa nhòa ở trong lòng của các nàng.

Hóa ra thực lực của người tu luyện không ngờ có thể mạnh mẽ đến như thế!

Năm người xuất hiện một cách trống rỗng ở trong dòng người rộn ràng nhốn nháo căn bản không gây ra bất kì sóng gió nào cả.

Cái này phải quy công cho Yêu Tử Yên.

Chương 478: Hiện tại không phải thời gian buôn bán hay sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc trước Yêu Tử Yên ở trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện lấy được một kỹ năng tên là suy yếu cảm giác.

Kỹ năng này có thể làm giảm một mức độ đáng kể cảm giác tồn tại của bản thân mình.

Với thực lực cấp bậc Tôn Giả của Yêu Tử Yên, làm cho cảm giác tồn tại của bốn người Lạc Xuyên cũng giảm xuống, chẳng qua cũng là chuyện tiện tay.

Đương nhiên, điều này chỉ cần có thực lực đủ mạnh mẽ đều có thể làm được.

Về phần vì sao không phải Lạc Xuyên ra tay.

Ừm, bởi vì hắn đã quên...

Nghề nghiệp lúc trước của Yêu Tử Yên chính là sát thủ, đương nhiên phải suy xét chu toàn hơn Lạc Xuyên rất nhiều.

"Chính là nơi này sao?" Lạc Xuyên đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Trong dòng người ở bốn phía, đại đa số đều là người tu luyện, ánh mắt hung hãn.

Hơn nữa ở trên người bọn họ, phần lớn đều mang theo khí tức tràn ngập mùi máu tanh.

Không ít người còn mang theo một số thi thể của yêu thú, máu tươi vẫn đang chảy, chắc là vừa mới săn giết không lâu.

Nghề nghiệp của những người này đương nhiên không cần nói cũng biết —— lính đánh thuê!

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên một cái theo bản năng.

Hắn nhớ rất rõ thân phân Hoàng tộc yêu thú của Yêu Tử Yên.

Thấy cảnh tượng như vậy, chắc là tâm tình sẽ có phần không tốt đi?

Yêu Tử Yên chú ý tới ánh mắt quan tâm của Lạc Xuyên, cười cười: "Ông chủ, Hoàng tộc yêu thú cũng không giống với yêu thú bình thường. Theo ta, yêu thú tầm thường không có gì khác biệt với nhân loại các ngươi."

Lạc Xuyên giật mình.

Ba người Ngụy Khinh Trúc thở phào nhẹ nhõm.

"Sau khi lính đánh thuê ở thành Cửu Diệu săn giết được yêu thú ở trong dãy núi Cửu Diệu, phần lớn sẽ đem đến nơi này để bán, nơi này xem như một khu phố buôn bán được công nhận." Ngụy Khinh Trúc giải thích cho hai người.

"Bởi vì có rất nhiều lính đánh thuê, cho nên một số người tu luyện cũng để ý đến nơi này, bán rất nhiều đồ vật cổ quái." Tống Thu Ảnh nói thêm.

Đoàn người dưới sự dẫn dắt của nàng ta đi về phía chỗ sâu của ngã tư đường.

Lạc Xuyên nhìn thấy xung quanh có rất nhiều người bán hàng.

Ở phía trước bọn họ, bày bán rất nhiều chai chai lọ lọ, hoặc là linh dược, hoặc là mảnh vỡ gì đó.

Xem ra nơi này xem như là khu phố buôn bán của thành Cửu Diệu.

Đối với những thứ mà người bán hàng bày bán, Lạc Xuyên không có một chút hứng thú nào cả.

Ở trong mắt hắn đều là rác rưởi…

m thanh ồn ào ở bên tai trái lại khiến cho Lạc Xuyên cảm giác có chút hoài niệm.

Thật ra có phần giống với khu phố buôn bán ở Lam Tinh…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Bóng dáng của Vô Thiên xuất hiện ở trong con hẻm nhỏ.

Hắn ta nhìn thấy cửa cửa hàng đang đóng chặt, hơi nhíu mày lại.

Đóng cửa?

Suy nghĩ một chút, Vô Thiên lấy điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình ra.

Vô Thiên đã cảm nhận được sâu sắc sự nhanh gọn và tiện lợi của điện

thoại di động Ma Huyễn.

Đăng bài còn dễ dàng hơn so với trận pháp truyền tin.

Vô Thiên tự nhiên cũng chú ý đến Lạc Xuyên.

Sau khi hắn ta nhìn thấy Lạc Xuyên không đăng bài gì mới, trong lòng cũng rất nghi hoặc.

Không thấy đăng bài gì cả, vì sao ông chủ lại đóng cửa cửa hàng?

Hiện tại không phải là thời gian buôn bán hay sao?

Suy nghĩ một chút, Vô Thiên ngồi xếp bằng ở trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Quên đi, trước tiên chờ rồi nói sau…

Đối với chuyện này, Lạc Xuyên đương nhiên không biết được.

Hiện tại, dưới sự dẫn dắt của ba người Ngụy Khinh Trúc, hắn và Yêu Tử Yên đang đi về phía trước.

Có lẽ là cố ý, ba người Ngụy Khinh Trúc đi ở phía trước.

Hai người Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên sánh vai đi cùng nhau.

Về phần suy yếu cảm giác, Yêu Tử Yên đã dần dần giảm bớt.

Cho nên, xung quanh đã có rất nhiều người chú ý tới năm người.

Đối với Lạc Xuyên ở trong đó, đều nhận được ánh mắt ghen tị và hâm mộ…

Tuy nhiên không có người nào gây chuyện.

Bởi vì vẻ ngoài vô cùng đẹp trai của Lạc Xuyên, hơn nữa dung nhan tuyệt mỹ của Yêu Tử Yên, đều nói rõ một thông tin.

Thân phận của hai người không đơn giản!

Chương 479: Có người uy hiếp ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn thấy bóng dáng năm người Lạc Xuyên rời đi, những người này mới bắt đầu nói chuyện với nhau.

"Ta hận, vì sao bên cạnh ta không có cô nương xinh đẹp như vậy?"

"Ha hả, ngươi cũng không nhìn xem bản thân mình là cái đức hạnh gì? Cao ráo, giàu có, đẹp trai, ngươi có được cái nào?"

"Rồi rồi rồi! Ta không nói với ngươi nữa!"

"Nói mới nhớ, các ngươi đã gặp người này hay chưa? Trong số các công tử ở trong thành Cửu Diệu dường như không có nhân vật nào như thế này."

"Không biết. Chẳng qua ta dám khẳng định, nhất định không phải là hạng người bình thường!"

"Ta cảm thấy ngươi nói có lý…"

Mọi người nói chuyện với nhau.

Không thể không nói, hiện tại bầu không khí của thành Cửu Diệu thật sự đã trở nên tốt hơn rất nhiều.

Chẳng qua vẫn cần dọn dẹp một phen mới tốt…

Rất nhanh chóng, Ngụy Khinh Trúc dừng bước chân lại.

Lạc Xuyên chú ý thấy ở phía trước, có một cửa hàng tên là Huyết Lang Gia.

"Ô, đây không phải là Ngụy đội trưởng hay sao? Sao lại tới cửa hàng nhỏ này của ta?"

Một nam tử ở trần nhìn thấy mấy người, nói chuyện một cách khiêu khích.

Nam tử ở trần khá cường tráng với cơ bắp săn chắc.

Trong đó thú hút ánh mắt của người khác nhất là hình xăm đầu sói ở trên ngực của gã.

Đó là một cái đầu sói màu máu, vô cùng dữ tợn.

Nhìn qua vô cùng dọa người… Đây là cảm nhận đầu tiên của Lạc Xuyên…

"Huyết Lang, giá cả của Hỏa Mãng Hổ cấp bậc Tạo Hóa cửu phẩm căn bản không phải là năm trăm linh tinh!" Ngụy Khinh Trúc trầm giọng nói.

"Ha hả, giao dịch đã hoàn thành, ngươi còn muốn thế nào?" Huyết Lang cười lạnh.

Gã có cảnh giới Thần Hồn nhất phẩm, tại con phố này là tồn tại có thực lực đứng đầu, căn bản không sợ hãi chút nào.

"Trả Hỏa Mãng Hổ lại cho ta, hoặc là trả thêm linh tinh!"

Bởi vì Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên ở bên cạnh, Ngụy Khinh Trúc không hề sợ hãi một chút nào, nhìn chằm chằm vào mắt của Huyết Lang, nói từng chữ một bằng giọng nói lạnh lùng.

"Là hai người bọn họ cho ngươi tự tin hay sao?" Huyết Lang nhìn về phía Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, nhếch môi cười: "Tiểu tử, đừng xen vào việc của người khác. Nếu không Huyết Lang đại gia sẽ cho ngươi kiến thức một chút, cái gì gọi là tu luyện giới tràn đầy máu tanh!"

Động tĩnh của nơi này không nhỏ, đã có rất nhiều người đến đây vây xem.

"Đây không phải là Huyết Lang hay sao? Có người chọc gã?"

"Có người gây chuyện với Huyết Lang? Ngươi đang nói đùa à? Luôn luôn là Huyết Lang bắt nạt người khác."

"Đúng vậy. Căn cứ theo tình huống hiện tại mà xem, chắc là ba cô nương này bị Huyết Lang hãm hại, sau đó tìm thiếu niên này và một cô nương khác đến đây."

"Thân phận của hai người này nhìn qua có phần không đơn giản, có lẽ sự việc có thể thay đổi đấy?"

"Huyết Lang chính là Thần Hồn nhất phẩm, lại có người quen trong Thành Vệ quân trung, năm người này e rằng rất khó đạt được mong muốn."

"Xem ra chuyện này có vẻ khó khăn…"

Lạc Xuyên nghe thấy lời nói của Huyết Lang, trong giây lát không ngờ có phần không thể tin được và kinh ngạc.

Gã đang... uy hiếp bản thân mình hay sao?

Lúc này, đã có người bí mật rời đi.

Xem ra chắc là đi thông báo cho Thành Vệ quân.

Bởi vì động tĩnh của nơi này thật sự không nhỏ.

"Huyết Lang, ngươi đang tìm đường chết!"

Nhìn thấy Huyết Lang vẫn kêu gào như cũ, Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh cũng vô cùng tức giận.

Không ngờ gã dám ăn nói như vậy với ông chủ, thật sự là chán sống!

"Ông chủ?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên đã giống như băng sương từ lâu.

Dám uy hiếp ông chủ, không thể tha thứ!

Lạc Xuyên hướng về phía Yêu Tử Yên, hơi vuốt cằm.

Nhận được câu trả lời thuyết phục chuẩn xác, Yêu Tử Yên tiến lên phía trước.

Huyết Lang lập tức chú ý tới Yêu Tử Yên.

Bởi vì diện mạo của Yêu Tử Yên rất khó có thể bị bỏ qua.

"Ngươi…"

Trên khuôn mặt của Huyết Lang mang theo nụ cười kỳ quái, gã đang chuẩn bị nói cái gì đó, đồng tử chợt co rụt lại, sắc mặt thay đổi.

Gã cảm nhận được khí tức tử vong!

Ở trong tầm mắt của Huyết Lang, một bàn tay nhỏ xinh được ánh sáng màu tím bao trùm đang không ngừng phóng to …

Chương 480: Bắt đầu quá trình thanh trừng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ánh sáng màu tím bao phủ bàn tay của Yêu Tử Yên, lăng không một chưởng vỗ về phía Huyết Lang.

Trong mơ hồ, dường như có một loại dao động đặc biệt xuất hiện.

Biểu cảm trên khuôn mặt của Huyết Lang cứng lại trong nháy mắt.

Cả người giống như một bức tượng điêu khắc, đứng ở nơi đó không hề nhúc nhích.

Trên khuôn mặt và ánh mắt vẫn còn lưu lại vẻ sợ hãi dày đặc.

Yêu Tử Yên xoay người đi về phía Lạc Xuyên.

Gió nhẹ chầm chậm thổi đến.

Thân thể của Huyết Lang như là đã trôi qua ngàn năm, trực tiếp tiêu tán.

Đát đát đát…

Tiếng bước chân nhẹ nhàng dường như vang vọng ở trong lòng mỗi người đang có mặt ở hiện trường.

Mọi người trừng lớn đôi mắt, gắt gao nhìn chằm chằm vị trí mà Huyết Lang từng đứng, trên khuôn mặt lộ vẻ kinh hãi.

Một chưởng.

Từ đầu đến cuối chỉ là một chưởng mà thôi.

Huyết Lang có cảnh giới Thần Hồn trực tiếp bị giết trong giây lát.

Đây là gặp phải nhân vật lớn rồi!

Mọi người nhìn Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, trong lòng không hẹn mà cùng xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Ba người Ngụy Khinh Trúc không hề cảm thấy ngoài ý muốn một chút nào đối với kết cục của Huyết Lang.

Dám uy hiếp ông chủ, chết chưa hết tội…

Yêu Tử Yên nhẹ nhàng vung tay lên, một cái nhẫn không gian mộc mạc từ trong Huyết Lang Gia bay vút ra.

Nhẫn không gian, giá cả không thấp, rẻ nhất cũng phải hơn một ngàn linh tinh.

Chỉ cần dựa vào điểm này, có thể nhìn ra của cải của Huyết Lang phong phú thế nào.

Đưa nhẫn không gian cho Ngụy Khinh Trúc, Yêu Tử Yên cười cười: "Mọi thứ chắc hẳn đều ở bên trong này."

Ngụy Khinh Trúc nhận lấy, trên gương mặt tràn đầy cảm kích: "Đa tạ Tử Yên tỷ!"

Nàng ta không từ chối.

Với thân phận của ông chủ và Tử Yên tỷ quả thật là chướng mắt loại đồ vật này.

"Nếu không còn việc gì nữa, vậy thì đi thôi." Lạc Xuyên vẫn bàng quan rốt cuộc mở miệng.

Từ đầu đến cuối, vẻ mặt của hắn vẫn luôn bình thản.

Năm người rời đi.

Nhìn bóng dáng của bọn họ, quần chúng ăn dưa vẫn yên lặng rốt cuộc bộc phát ra, ồ lên.

Bởi vì thời điểm Yêu Tử Yên ra tay lúc vừa rồi, khí thế không thể giải thích được thật sự rất khủng bố, khiến cho người ta căn bản không thể mở miệng.

"Huyết Lang đã biến mất rồi hay sao?" Có người lộ vẻ hoảng hốt, trong lòng không thể tin tưởng chuyện vừa rồi.

"Đúng! Ngươi không nhìn lầm! Hơn nữa là bị trực tiếp giết trong nháy mắt!"

"Chết rất tốt! Cái này gọi là kẻ ác đều bị trời phạt!" Trên khuôn mặt người nào đó tràn đầy vẻ vui sướng, hiển nhiên cũng từng bị Huyết Lang ức hiếp.

"Ta nhớ rõ ba cô nương kia, các nàng là một đội lính đánh thuê, đội trưởng tên là Ngụy Khinh Trúc. Lúc sáng họ mang theo một con Hỏa Mãng Hổ lại đây bán, bị Huyết Lang trực tiếp cưỡng ép mua lại, chỉ cho năm trăm

linh tinh, thật sự là quá đen tối."

"Ta cũng gần như hiểu được nguyên nhân của chuyện này. Người thanh niên trẻ tuổi đặc biệt đẹp trai và cô nương cực kỳ xinh đẹp kia chắc là người mà Ngụy Khinh Trúc các nàng mời đến trợ giúp lấy lại công đạo."

Nói tới đây, mọi người hơi trầm mặc.

Công đạo quả thật đã được đòi lại.

Chỉ là quá trình này, có phần... Lợi hại…

"Đi ở bờ sông, sao có thể không ướt giầy." Sau một lúc trầm mặc, có người lắc đầu cảm thán.

"Huyết Lang đã bị trừng phạt đúng tội!"

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, Huyết Lang chính là Thần Hồn nhất phẩm, nhưng cô nương dùng một chiêu giết gã trong nháy mắt. Các ngươi nói xem nàng có cảnh giới gì?"

"Ít nhất cũng phải là Quy Nguyên chứ?"

"Không không không! Ta cảm thấy ít nhất là Vấn Đạo!"

"Cũng có thể! Không ngờ vừa rồi chúng ta có thể thấy được cao thủ cảnh giới Vấn Đạo ra tay ở khoảng cách gần như vậy, thật sự là rất may mắn!"

"Vậy còn người trẻ tuổi đó thì sao? Ta cảm thấy bốn cô nương kia, giống như đều lấy hắn làm trung tâm."

"Chẳng lẽ cảnh giới của hắn còn cao hơn?"

"Tám chín phần mười…"

Mọi người hưng phấn nói chuyện với nhau, trung tâm của đề tài, quả nhiên chuyển dời đến trên người Lạc Xuyên.

Chương 481: Thiên Tinh Đại Đế buồn bực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Những chuyện Lạc Xuyên đã làm quả thật đã gây ra rung chuyển không nhỏ ở thành Cửu Diệu.

Tuy nhiên thân phận của hắn, ngoại trừ khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, cơ bản không có người nào biết rõ.

Người bình thường cho dù có nhìn thấy Lạc Xuyên, cũng sẽ không nghĩ rằng một người trẻ tuổi đến như thế chính là người ở phía sau màn của tất cả mọi chuyện…

Nói chuyện phiếm, vĩnh viễn là một đề tài mà nhân loại cảm thấy hứng thú nhất.

Sau khi đám người Lạc Xuyên rời khỏi mấy phút đồng hồ, những người này vẫn chưa tản đi, trái lại càng tụ lại nhiều hơn.

Chuyện đã xảy ra ở nơi này hấp dẫn sự chú ý của không ít người.

Rất nhanh cuối, một loạt tiếng xôn xao xuất hiện ở cuối ngã tư đường.

"Thành Vệ quân đến đây!"

Không biết là ai đã hét lên một tiếng.

m thanh rất to, mỗi người đều nghe được.

Tuy nhiên không có người nào rời đi.

Bọn họ chính là quần chúng, vì cái gì phải sợ?

Tốc độ của Thành Vệ quân rất nhanh.

Sau mười mấy hơi thở, mười mấy tên linh mặc khôi giáp đã đi tới trước cửa Huyết Lang Gia.

Tu vi của những người này cũng không thấp, yếu nhất cũng là cảnh giới Tạo Hóa.

Người cầm đầu là một nam tử trung niên với vẻ mặt tràn đầy chính khí.

Tu vi cao nhất, Thần Hồn nhị phẩm.

Xem ra, chắc là có thân phận tiểu đội trưởng gì đó.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Nam tử trung niên Lý Chính nhìn quanh bốn phía, hơi nhíu mày.

Đối với phong cách hành sự tùy ý làm bậy của Huyết Lang, hắn ta cũng rất không thích.

Tuy nhiên Huyết Lang cũng có người quen ở trong Thành Vệ quân, cũng không thể làm gì được gã.

Vừa mới nghe được có người thông báo chỗ Huyết Lang lại xảy ra chuyện, Lý Chính vội vàng đi trước mang đội tới đây.

Bởi vì hắn ta lo lắng Huyết Lang sẽ ra tay đả thương người.

Nghe thấy câu hỏi của Lý Chính, một đám quần chúng ăn dưa nhiệt tình ngươi một lời ta một câu kể lại.

Tuy rằng âm thanh nói chuyện ồn ào, nhưng Lý Chính vẫn hiểu rõ ràng nguyên nhân trong đó.

Hắn ta cau mày, cẩn thận suy nghĩ.

Một chưởng vỗ Huyết Lang có cảnh giới Thần Hồn nhất phẩm thành tro bụi, thực lực khẳng định vô cùng mạnh mẽ.

Điều này đã vượt qua phạm trù mà Thành Vệ quân có khả năng quản lý.

Tuy nhiên không biết vì sao, trong lòng Lý Chính không ngờ lại dâng lên một chút cảm giác vui sướng.

Tên Huyết Lang này, rốt cuộc đã đá phải tấm sắt!

Vì để an toàn, Lý Chính cảm thấy nên báo cáo chuyện này cho bệ hạ biết.

Chưa biết chừng kia người thanh niên trẻ tuổi và cô nương có thân phận không rõ lại chính là nhân vật lớn nào đó ...

Lý Chính làm việc mạnh mẽ vang dội, không chút lưu tình.

Hơn mười phút sau.

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn thấy Lý Chính đang đứng cúi đầu ở phía dưới, sắc mặt không hề thay đổi nói: "Những gì ngươi vừa nói đều là sự thật?"

"Hồi bẩm bệ hạ, thuộc hạ không dám lừa gạt tí nào!" Lý Chính trầm

giọng nói.

"Đã biết, lui xuống đi."

"Tuân mệnh!" Lý Chính đáp.

Khi hắn xoay người rời đi, hắn ta thoáng liếc thấy trên khuôn mặt của bệ hạ dường như chợt lóe một tia buồn rầu rồi biến mất.

Ta hoa mắt hay sao?

Tuy rằng trong lòng có nghi hoặc, tuy nhiên Lý Chính biết rằng không nên suy đoán nhiều về bệ hạ thì tốt hơn…

"Bạch lão, ngươi cảm thấy thân phận của mấy người kia rốt cuộc là gì?" Sau khi Lý Chính rời đi, Cơ Vô Hối nhìn về phía Bạch lão ở bên cạnh người.

Bạch lão cười cười, rót cho Cơ Vô Hối một nửa chén trà: "Bệ hạ, đáp án của vấn đề này, không phải đã ở trong lòng ngài từ lâu rồi hay sao?"

Cơ Vô Hối cười khổ.

Hắn ta đương nhiên đoán được đáp án của vấn đề, chỉ là có phần không muốn tin tưởng mà thôi.

"Ta cảm thấy, mỗi lần ông chủ muốn ra ngoài đi dạo, đều sẽ gặp chuyện." Cơ Vô Hối cười khổ.

Đầu tiên là tên ngu xuẩn Cơ Thiên Hạo kia, lần này lại là tên Huyết Lang vô danh nào đó.

Mọi chuyện trong thành Cửu Diệu làm sao có cảm giác luôn tìm ông chủ thì phải!

Cơ Vô Hối cảm giác rất buồn bực.

Ông chủ sẽ không vì chuyện này mà trách tội chính mình chứ?

Chương 482: Toàn bộ cấm vệ quân được điều động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bạch lão cười cười, cũng không nói gì về chuyện đó.

Làm bạn bè cũ hơn mười năm, ông ta hiểu rất rõ tính cách của Cơ Vô Hối.

Hiện tại trong lòng Cơ Vô Hối chắc là đã đưa ra quyết định.

Cơ Vô Hối hít sâu một hơi, vẻ mặt trở nên cực kỳ nghiêm túc.

"Bạch lão, nói cho Hạ Thiên Vũ, cấm vệ quân đã nhiều năm chưa từng xuất động, trẫm muốn nhìn xem có còn thiết huyết khí năm đó hay không!"

Cơ Vô Hối hơi híp mắt, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ nghiêm túc.

Hiện tại trên người Cơ Vô Hối mới chính thức xuất hiện sự sát phạt quả quyết của một người thân là Thiên Tinh Đại Đế!

Thực lực của cấm vệ quân đủ để quét ngang cả thành Cửu Diệu.

Chỉ riêng điều này thôi cũng có thể nhìn ra quyết tâm của Cơ Vô Hối.

"Vâng" Bạch lão gật đầu, thân hình biến mất....

"Bạch lão, những gì ngài nói đều là thật chứ?"

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Bạch lão, có phần không thể tin được vào tai của bản thân mình.

Hắn ta vừa nghe được cái gì?

Bạch lão nói, bệ hạ muốn toàn bộ Cấm vệ quân xuất động, quét sạch cả thành Cửu Diệu!

Xóa sạch toàn bộ góc tối âm u!

Nếu như có người chống cự hoặc ngăn cản, giết không tha!

Điều này có ý nghĩa là gì, Hạ Thiên Vũ đương nhiên hiểu, cho nên mới kinh ngạc như thế.

"Đương nhiên." Bạch lão gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh: "Cứ yên tâm mạnh dạn đi làm. Ở sau lưng của ngươi, là hoàng thất của Thiên Tinh đế quốc."

"Tuân mệnh!" Hạ Thiên Vũ hít sâu một hơi, gật đầu đáp ứng.

Trong mi mắt hơi cụp xuống, là một đôi mắt tràn đầy lửa nóng.

Tuy rằng không biết Cơ Vô Hối vì sao lại đưa ra quyết định như vậy, tuy nhiên thân là Thống soái của Cấm vệ quân, chỉ có một thiên chức —— chấp hành mệnh lệnh của Cơ Vô Hối!

Thành Cửu Diệu thân là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, có thể nói là có vô số thế lực liên quan liên quan đến các chỗ âm u.

Nếu như muốn dọn dẹp toàn bộ thì độ khó khăn có thể tưởng tượng được.

Tuy nhiên lời nói của Bạch lão, lại khiến cho Hạ Thiên Vũ hoàn toàn tin tưởng.

Xem ra lần này bệ hạ đã thật sự hạ quyết tâm...

"Tất cả Cấm vệ quân nghe lệnh! Toàn bộ xuất động!"

"Vâng!"

Gần một ngàn cấm vệ quân mặc áo giáp màu máu giống như một dòng nước lũ màu máu từ trong hoàng thành trào ra.

Thực lực của cấm vệ quân, toàn bộ đều có cảnh giới Thần Hồn trở lên!

Bởi vậy, đủ để thấy được chỗ khủng bố của nội tình của Thiên Tinh đế quốc!

Cấm vệ quân xuất động, nhất định nhấc lên một hồi gió tanh mưa máu…

"Bệ hạ, toàn bộ cấm vệ quân đã xuất động." Bạch lão nói.

"Ừm." Cơ Vô Hối gật gật đầu.

Hắn ta nhìn thấy Cấm vệ quân như dòng nước lũ màu máu, ánh mắt thâm thúy, chắc là đang suy nghĩ điều gì đó.

"Bệ hạ, ngài có phải đã muốn làm như vậy từ lâu hay không?" Bạch lão cười hỏi.

Cơ Vô Hối hít một hơi thật sâu, trên khuôn mặt dường như xuất hiện một nụ cười: "Đúng vậy! Nếu không phải có ông chủ, chỉ sợ ta vẫn không hạ được quyết tâm."

"Đúng vậy." Bạch lão gật gật đầu tán thành, trong mắt xuất hiện vẻ hồi

tưởng: "Từ khi ông chủ đi vào thành Cửu Diệu, thành Cửu Diệu quả thực là yên bình hơn trước vô số lần!"

Thành Cửu Diệu tiếp giáp dãy núi Cửu Diệu, có rất nhiều người tu luyện.

Việc quản lý người tu luyện vốn khó hơn quản lý người bình thường rất nhiều.

Chưa nói đến việc trong những người tu luyện ở thành Cửu Diệu này, có rất nhiều người là linh đánh thuê dựa vào việc săn giết yêu thú để kiếm ăn.

Cũng bởi vì nguyên nhân này nên trị an của thành Cửu Diệu vẫn luôn là một cái gai ở trong lòng Cơ Vô Hối.

Hôm nay Yêu Tử Yên ra tay, rốt cuộc cũng làm cho Cơ Vô Hối quyết tâm nhổ bỏ hoàn toàn cái gai này.

"Bệ hạ, hậu quả của việc làm như vậy, chắc là sẽ khiến cho rất nhiều người bất mãn." Bạch lão nói.

"Bất mãn thì bất mãn, tại sao trẫm lại phải sợ bọn hắn?" Cơ Vô Hối cười lạnh.

Thành Cửu Diệu có Khởi Nguyên Thương Thành, nhất định trở thành trung tâm của cả Thiên Lan đại lục.

Quét sạch thành Cửu Diệu, theo Cơ Vô Hối thấy, là một trong những việc quan trọng nhất để chiếm được hảo cảm của Lạc Xuyên.

Hễ có tên nào đui mù cản ở phía trước, đều giống nhau sẽ bị giết!

Chương 483: Cuộc sống hiện tại thật sự rất tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi giải quyết xong chuyện của mấy người Ngụy Khinh Trúc, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên không trực tiếp trở về Khởi Nguyên Thương Thành.

Bởi vì Lạc Xuyên bỗng nhiên tâm huyết dâng trào, muốn đi mua sắm ở trong thành Cửu Diệu.

Ở trong thành Cửu Diệu ngây người một thời gian lâu như vậy, hắn vẫn chưa đi tham quan thành Cửu Diệu.

Hôm nay vừa lúc ra khỏi cửa, đi nhìn xem một chút vậy.

Đối với quyết định của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên rất tán thành.

Ba người Ngụy Khinh Trúc thấy vậy, lựa chọn nói lời từ biệt.

Bởi vì các nàng cảm thấy, nếu chính mình cứ đi theo thì sẽ không khác gì ba cái bóng đèn đặc biệt cả…

Thành Cửu Diệu rất phồn hoa.

Đây là ấn tượng đầu tiên của Lạc Xuyên đối với thành Cửu Diệu.

Người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

Thân ở trong đó, Lạc Xuyên không khỏi nghĩ tới những khu phố buôn bán ở kiếp trước.

Thật sự có phần hoài niệm ...

"Ông chủ ông chủ! Ngươi tới xem này!" Trước một quầy hàng nhỏ ở cách đó không xa, Yêu Tử Yên hưng phấn vẫy tay với Lạc Xuyên.

"Đến đây." Khóe miệng của Lạc Xuyên xuất hiện một nụ cười thản nhiên, rồi đi qua.

Hiện tại so sánh với kiếp trước... Có vẻ tốt hơn...

"Bánh bao! Bánh bao lớn mới ra lò đây! Nhân thịt chính là yêu thú Đoán Thể trong dãy núi Cửu Diệu, ăn vào có thể cường thân kiện thể!"

"Bán linh quả! Hoàng cấp linh quả Hoàng Linh Đào! Một quả chỉ cần một ngân tệ!"

"Mọi người hãy nhìn xem! Linh khí mà Hoàng đại sư vừa mới tạo ra đây..."

Một loạt tiếng hét to liên tiếp vang lên.

Lạc Xuyên thân ở trong đó, giống như cảm nhận được trăm sắc thái của chúng sinh, tinh thần của hắn trở nên thăng hoa.

Thời điểm đó chấm dứt khi Yêu Tử Yên đưa cho hắn một xâu mứt quả…

Lạc Xuyên cũng không nghĩ rằng, không ngờ ở thế giới khác cũng có loại đồ vật như mứt quả.

Xem ra mặc kệ là người của thế giới nào cũng đều tràn ngập trí tuệ …

Lạc Xuyên nhìn thấy mứt quả trong tay của Yêu Tử Yên, hơi nhíu mày.

Mứt quả?

Ta chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, làm sao có thể ăn thứ này?

Đây không phải thể hiện ta rất ngây thơ hay sao?

Không phù hợp với thân phận ông chủ nam thần của ta một chút nào!

Nhưng sau khi Lạc Xuyên nhìn thấy ánh mắt tràn ngập chờ mong của Yêu Tử Yên …

Mấy phút đồng hồ sau, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cùng nhau sóng vai đi trên đường.

Hai người mỗi người cầm một xâu mứt quả màu đỏ và ăn.

Cắn một ngụm, lớp vỏ bọc đường bề ngoài mứt quả vỡ ra, vô cùng ngọt ngào.

Răng chạm đến thịt quả ở bên trong, một loại hương vị chua ngọt tràn ngập khoang miệng, miệng tiết ra nước bọt.

Đơn giản chỉ hai chữ, ăn ngon!

"Ông chủ, mứt quả này có hương vị không tồi nha!" Yêu Tử Yên bình luận.

"Ừm, đúng vậy." Lạc Xuyên gật gật đầu.

Mứt quả ở nơi này, bên trong sử dụng cũng không phải là sơn tra, mà là

một loại linh quả mà Lạc Xuyên không biết tên.

Tuy nhiên hương vị không khác gì sơn tra, nhưng lại có thêm một chút hiệu quả tặng tốc độ khôi phục linh lực.

Lạc Xuyên cảm thấy được rất không tồi…

Hai người đi dạo ở trên đường.

Yêu Tử Yên giống như là một cô gái không rành thế sự, tỏ ra vô cùng hứng thú đối với những món hàng được bán bởi các quầy hàng xung quanh mình.

Tuy rằng trước kia khi nàng là sát thủ của Ảnh Sát Bảng đã ở sống ở trong quốc gia của nhân loại một thời gian dài.

Nhưng nàng chưa bao giờ giống như hiện tại, giống như một nhân loại bình thường, hoàn toàn dung nhập vào trong đó.

Cùng đồng hành với Yêu Tử Yên, tâm tình của Lạc Xuyên cũng vô cùng thoải mái.

Hắn cảm nhận được một vui vẻ… Đã mất từ lâu.

Cuộc sống hiện tại thật sự rất tốt...

Yêu Tử Yên đứng ở trước một quầy hàng bán đồ trang sức.

Chủ của quầy hàng, là một phụ nhận mặt mày hiền lành.

Người phụ nữ nhìn thấy hai người, trên gương mặt mang theo nụ cười hòa ái, cảm thán: "Hai vị trai tài gái sắc, thật sự là xứng đôi!"

"Khụ khụ, ngài hiểu lầm." Sắc mặt của Yêu Tử Yên hơi đỏ lên, có chút bối rối giải thích.

Chương 484: Món quà của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta biết ta biết." Người phụ nữ gật đầu, trên gương mặt tràn đầy ý cười: "Khi ở độ tuổi của ngươi, ta cũng trải qua chuyện như vậy."

Yêu Tử Yên thân là Hoàng tộc yêu thú, vấn đề về tuổi tác đương nhiên không cần so đo với nhân loại bình thường.

Tuy nhiên trên phương diện tình cảm, Yêu Tử Yên hoàn toàn chính là một tờ giấy trắng.

Người phụ nữ tuy rằng chỉ là một người bình thường, Yêu Tử Yên không phản bác, lẳng lặng lắng nghe.

Tuy nhiên người phụ nữ lại nhìn về phía Lạc Xuyên: "Tiểu tử, ngươi phải hiểu được một câu thành ngữ là nắm chắc thời điểm!"

Lạc Xuyên sửng sốt.

Hắn liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên một cái, hơi trầm mặc.

Yêu Tử Yên thấy vậy, cúi thấp đầu xuống.

Nụ cười trên khuôn mặt dần dần biến mất, vẻ mặt trở nên ảm đạm.

Ánh mắt của Lạc Xuyên đảo qua quầy hàng, cuối cùng dừng lại trên một đôi khuyên tai màu bạc hình cỏ bốn lá.

"Ta mua thứ này." Lạc Xuyên chỉ chỉ khuyên tai, nói.

"Hóa ra là đôi khuyên tai cỏ bốn lá này à."

Người phụ nữ cười gật đầu, gỡ khuyên tai xuống, giao cho Lạc Xuyên.

"Cỏ bốn lá ngụ ý may mắn, hy vọng ngươi có thể gặp nửa kia của cuộc đời ngươi càng sớm càng tốt." Người phụ nữ cười nói.

Hiện tại tâm tình của Yêu Tử Yên rất mất mát, không chú ý tới cảnh tượng này.

Chuyện này đối với Tôn Giả mà nói, là cực kỳ hiếm thấy.

"Món quà tặng cho ngươi." Giọng nói bình thản vang lên bên tai, Yêu Tử Yên nhìn thấy một bàn tay sạch sẽ thon dài vươn ra trước người nàng.

Trong bàn tay, có đôi khuyên tai màu cỏ bốn lá màu bạc sáng lấp lánh.

"Ông... Ông chủ, đây là tặng cho ta hay sao?"

Yêu Tử Yên ngẩng đầu, có chút không thể tin được, nhìn chằm chằm ánh mắt của Lạc Xuyên.

Trong đôi mắt tối đen như mực của Lạc Xuyên, tĩnh lặng như hồ nước, lại có một tia dịu dàng.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, lên tiếng.

Sự mất mát ban đầu trong lòng Yêu Tử Yên trong nháy mắt tan thành mây khói.

Hóa ra ông chủ cũng không phải không để ý đến ta…

"Đừng nhúc nhích, ta đeo giúp ngươi." Lạc Xuyên nói, đi đến trước người Yêu Tử Yên.

"Ừm." Sắc mặt của Yêu Tử Yên trở nên ửng đỏ, gật gật đầu.

Lạc Xuyên nhẹ nhàng vén mái tóc dài máu tím tán loạn của Yêu Tử Yên, đeo khuyên tai lên một cách không thuần thục.

Yêu Tử Yên có thể cảm giác được bàn tay ấm áp của Lạc Xuyên thỉnh thoảng chạm vào lỗ tai của bản thân mình, khiến nàng cảm giác hơi ngứa.

Sắc mặt của nàng càng đỏ hơn, vành tai lả lướt cũng hiện lên một tầng đỏ ửng…

"Tốt lắm." Mấy phút đồng hồ sau, giọng nói của Lạc Xuyên vang lên.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủn, Yêu Tử Yên lại cảm thấy vô cùng dài lâu.

Nhìn thấy Lạc Xuyên rời đi, không biết vì sao, trong lòng của Yêu Tử Yên không ngờ lại dâng lên một cảm giác mất mát.

Lạc Xuyên đánh giá Yêu Tử Yên.

Cô gái này vốn cực kỳ xinh đẹp.

Sau khi đeo khuyên tai, lại nhiều thêm một loại hơi thở tràn đầy sức sống.

"Ông chủ, trông như thế nào?" Yêu Tử Yên không khỏi hỏi.

"Rất đẹp." Lạc Xuyên gật đầu, nghiêm túc nói.

Yêu Tử Yên nở nụ cười, cả người trở nên sáng ngời.

Thời điểm một người thực sự vui vẻ, nụ cười của người đó sẽ tỏa sáng…

"Giá cả bao nhiêu?" Lạc Xuyên nhìn về phía người phụ nữ.

"Không đắt không đắt, một ngân tệ." Người phụ nữ cười nói.

Ngân tệ sao…

Lạc Xuyên không có khái niệm rõ ràng đối với ngân tệ kim tệ và vân vân.

Tuy nhiên hắn cảm thấy giá cả một ngân tệ có phần rẻ.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên lấy ra một linh tinh giao cho người phụ nữ: "Không có ngân tệ, chỉ có linh tinh. Một linh tinh này coi như là thù lao đi."

"A?" Vẻ mặt của người phụ nữ trở nên kinh ngạc, liên tục chối từ: "Không được không được! Cái này thật sự là quá quý trọng!"

"Không!" Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Theo ý ta, giá cả của nó hơn xa thế này."

Người phụ nữ còn muốn từ chối, Lạc Xuyên đã cùng với Yêu Tử Yên rời khỏi quán nhỏ.

Người phụ nữ thấy vậy, đánh giá xung quanh một chút.

Phát hiện không có người nào chú ý, mới nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên nhân thật ra rất đơn giản, bởi vì vừa rồi Yêu Tử Yên vẫn luôn sử dụng kỹ năng suy yếu cảm giác.

Người phụ nữ nhìn thoáng qua về phía Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên rời khỏi.

Phát hiện đã không thấy tung tích của hai người từ lâu.

Người phụ nữ lúc này cũng hiểu được, chính mình chắc là đã gặp người tu luyện có cảnh giới cao thâm.

Lập tức, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ kinh ngạc dày đặc.

Nghĩ đến chuyện lúc trước, lại không khỏi nở nụ cười.

Đây có phải xem như đã thành toàn cho một đôi giai nhân hay sao…

Chương 485: Chúng ta tiếp tục đi dạo phố

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi rời khỏi, không biết có phải do ảo giác của Lạc Xuyên hay không, hắn cảm thấy Yêu Tử Yên trở nên sinh động hơn.

Mỗi cử động của cô gái đều tràn ngập một loại cảm xúc tên là vui sướng.

Lạc Xuyên hơi nghi hoặc.

Không phải chỉ là một món quà tặng thôi hay sao?

Tuy nhiên có thể vui vẻ là tốt nhất…

"Ông chủ, dường như có gì đó không thích hợp!"

Sau khi đi dạo một hồi, Yêu Tử Yên bỗng nhiên đi tới bên người Lạc Xuyên, vẻ mặt có chút khó hiểu.

"Làm sao vậy?" Lạc Xuyên nghi hoặc nói.

Hiện tại hắn đã rời khỏi phạm vi Buff vô địch.

Hiện tại thực lực của Lạc Xuyên là tứ giai, tương đương với cảnh giới Thần Hồn.

Loại thực lực này, đương nhiên là không phát hiện được điều gì khác thường.

Tuy nhiên có Yêu Tử Yên ở bên cạnh, Lạc Xuyên đương nhiên không lo lắng cái gì.

"Có rất nhiều người tu luyện cảnh giới Thần Hồn ở phụ cận."

Tuy rằng nàng cảm thấy nghi hoặc vì sao Lạc Xuyên không biết chuyện này Yêu Tử Yên vẫn giải thích.

Người tu luyện cảnh giới Thần Hồn?

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Chỉ là Thần Hồn mà thôi, không cần phải để ý đến bọn họ."

"Ừm." Yêu Tử Yên cười gật đầu.

Hai người tiếp tục dạo phố, hoàn toàn quên mất hiện tại đúng là thời

gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành.

Vô Thiên: Ngồi xuống trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành. jpg

…

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên không thèm để ý, không có nghĩa là các cư dân trong thành Cửu Diệu không thèm để ý!

Bọn họ nhìn thấy một đám binh linh mặc áo giáp màu đỏ máu, đều rất khiếp sợ.

Đây không phải là Cấm vệ quân của hoàng thành hay sao?

Sao bỗng nhiên lại xuất hiện ở trong thành Cửu Diệu?

Nhiều Cấm vệ quân như vậy, không phải là toàn bộ xuất động đấy chứ?

"Nhiều cấm vệ quân quá! Bọn họ đang chuẩn bị làm cái gì vậy?"

"Không biết, tuy nhiên ta dám khẳng định, đây là ý tứ của bệ hạ."

"Ngươi nói lời này không phải là vô nghĩa hay sao? Cấm vệ quân chỉ nghe bệ hạ điều khiển, tất cả mọi người đều biết chứ sao?"

"Hừ hừ, nói nhỏ chút, có cấm vệ quân lại đây …

Có người nói chuyện với nhau.

Nhìn thấy bóng dáng của cấm vệ quân tới gần, không khỏi hạ thấp thanh âm.

Sau khi Cấm vệ quân rời đi, mới nhẹ nhàng thở ra.

Trong giây lát, trong lòng của vô số người ở thành Cửu Diệu đều cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Những cấm vệ quân này xuất hiện ở thành Cửu Diệu, rốt cuộc là vì cái gì?

Đáp án của vấn đề này rất nhanh đã được công bố.

Một cửa hàng bán đan dược thường xuyên bán đan dược kém chất lượng bị cấm vệ quân bao vây.

"Các ngươi muốn làm cái gì?" Ông chủ của cửa hàng bán đan dược thấy vậy, tức giận gào thét.

Ông ta không sợ hãi một chút nào.

Bởi vì sau lưng cửa hàng bán đan dược chính là con quái vật lớn Dược

Cốc.

Tuy rằng ông ta thường xuyên lợi dụng sự nhanh chóng và tiện lợi của một ông chủ, trung gian kiếm lời túi tiền riêng, bán đan dược kém chất lượng.

Nhưng dù nói như thế nào, ông ta cũng có quan hệ với Dược Cốc.

Ông chủ của cửa hàng bán đan dược cũng không tin tưởng những Cấm vệ quân này sẽ đối xử với ông như thế.

"Theo ý chỉ của bệ hạ, tiến hành niêm phong cửa hàng." Có Cấm vệ quân lạnh lùng nói.

"Các ngươi dám?" Ông chủ của cửa hàng bán đan dược giận dữ hét: "Cửa hàng này chính là do Dược Cốc mở, các ngươi chán sống rồi sao!"

Trong lòng ông ta cũng cảm thấy rất hoảng hốt.

Nếu thật sự bị những Cấm vệ quân niêm phong cửa hàng mà nói, như vậy những chuyện đã làm lúc trước, tám chín phần mười đã bại lộ!

Đến lúc đó thứ chờ đợi ông ta chính là một kết cục cực kỳ tàn khốc!

Bởi vì Dược Cốc không hề lưu tình một chút nào đối với vấn đề này!

"Ngươi muốn ngăn cản?" Cấm vệ quân nhíu mày nói.

"Đúng là đang ngăn cản? Làm sao?"

Ông chủ của cửa hàng bán đan dược là một người tu luyện có cảnh giới Tạo Hóa.

Ông ta ỷ vào bối cảnh của bản thân mình, cảm thấy rằng những Cấm vệ quân này căn bản không dám làm gì ông ta.

"Cấm vệ quân nghe lệnh!"

"Giết!"

Choang!

m thanh của một số lưỡi đao sắc bén ra khỏi vỏ vang lên.

Thân đao chói lọi phản xạ ánh sáng lạnh lẽo chói mắt.

Ông chủ cửa hàng bán đan dược thấy cảnh tượng như vậy, lập tức kinh hãi muốn chết.

Chương 486: Thiết huyết cấm vệ quân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ông chủ của cửa hàng bán đan dược vô cùng hoảng sợ.

Từ trên người những cấm vệ quân này, ông ta thật sự cảm nhận được sát ý dường như không giống làm bộ.

Những cấm vệ quân này căn bản không để ý đến thân phận của ông ta!

Những cấm vệ quân này bị điên rồi hay sao?

Hóa ra là thật!

Thật sự không quan tâm đến Dược Cốc đứng sau lưng cửa hàng bán đan dược?

Trong lòng của ông chủ cửa hàng bán đan dược không khỏi xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Tuy nhiên co được dãn được, xem xét thời thế, là tố chất cần có của một ông chủ cửa hàng bán đan dược.

Ông ta nuốt ngụm nước miếng, cảm giác giọng nói của bản thân mình dường như đang run rẩy: "Đừng đừng đừng, có chuyện bình tĩnh nói, vung đao lộng kiếm nhiều thì không tốt, chẳng may ngộ thương đến người khác thì sao?"

Khuôn mặt của những cấm vệ quân vẫn trầm như nước, căn bản không hề thay đổi một chút nào.

Ông chủ cửa hàng bán đan dược hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên suy sụp: "Niêm phong đi niêm phong đi, các ngươi muốn làm thế nào thì làm thế đó đi…"

Ông ta lúc này đã hiểu được, mặc kệ chính mình làm cái gì, đều không ngăn cản được việc bị niêm phong cửa hàng.

Thay vì kháng cự vô nghĩa, còn không bằng thuận theo những cấm vệ quân này.

Cho dù những chuyện mà ông ta đã từng làm bị phát hiện, cùng lắm thì

trực tiếp trốn chạy.

Ông chủ cửa hàng bán đan dược đang suy tính đầy đủ trong lòng…

Trong cấm vệ quân có người lạnh lùng liếc mắt nhìn ông ta một cái: "Mang người này đi, áp giải vào thiên lao."

"Rõ!"

Một cấm vệ quân khác tiến lên, trực tiếp bắt ông chủ cửa hàng bán đan dược lại.

"Dựa vào cái gì? Các ngươi dựa vào cái gì bắt ta?"

Lúc này ông chủ cửa hàng bán đan dược không thể duy trì bình tĩnh được nữa, lớn tiếng kêu lên, đôi mắt trừng lớn, trên mặt xuất hiện vẻ hoảng sợ dày đặc.

Nếu thực sự bị bắt, thì sẽ không có đường lui nào cả.

Ông ta cố gắng phản kháng, đáng tiếc không có tác dụng gì.

Bởi vì cấm vệ quân yếu nhất cũng có cảnh giới Thần Hồn.

Mà ông ta chỉ là cảnh giới Tạo Hóa.

"Nếu dám phản kháng, tự gánh lấy hậu quả."

Ông chủ cửa hàng bán đan dược còn đang kêu gào, cấm vệ quân bắt ông ta dường như không kiên nhẫn được nữa, trực tiếp kề kiếm đặt trên cổ ông ta.

Ông chủ cửa hàng bán đan dược ngậm miệng trong nháy mắt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán.

Ông ta dường như cảm giác được lưỡi kiếm đã chạm đến làn da mình.

Những kẻ điên này!

Nhìn thấy một nhóm cấm vệ quân tiến vào cửa hàng, trong lòng ông chủ cửa hàng bán đan dược cảm thấy tuyệt vọng.

Tất cả đã xong rồi...

Động tĩnh không nhỏ đã hấp dẫn rất nhiều quần chúng ăn dưa.

Bọn họ đều cảm thấy rất nghi hoặc sau khi nhìn thấy sắc mặt xám xịt của ông chủ, cùng với này những cấm vệ quân đang tức giận, có huyết tinh quanh quẩn trên người.

"Huynh đệ, ta vừa mới tới đây, đã xảy ra chuyện gì vậy?" Có người hỏi người ở bên cạnh.

"Có nhận ra người bị cấm vệ quân bắt hay không?"

"Không biết."

"Không biết mới tốt! Người nhận biết ông ta, bình thường đều là người đã bị hãm hại!"

"Huynh đệ, vì sao lại nói như vậy?"

"Ngươi chắc không biết, người này tuy rằng là ông chủ của cửa hàng bán đan dược, nhưng lại thường xuyên bán đan dược kém chất lượng, lòng dạ vô cùng hiểm độc!"

"Mẹ nó, bị cấm vệ quân bắt lại tra tấn mới tốt! Vài ngày trước ta bị thương ở dãy núi Cửu Diệu, vốn định sử dụng đan dược mua ở cửa hàng này để khôi phục thương thế, kết quả đan dược kia không ngờ không có một chút tác dụng nào! Nếu không gặp may, thiếu chút nữa không trở về được rồi!"

"Ác nhân đều có ác báo, những ngày tốt đẹp của người này xem như đã kết thúc…"

Mọi người nói chuyện với nhau.

Ánh mắt của hầu hết mọi người nhìn về phía ông chủ cửa hàng bán đan dược đều có vẻ vui sướng.

Tuy nhiên cũng có người hơi lo lắng.

"Đây chắc là ý tứ của bệ hạ? Tuy nhiên sau lưng cửa hàng bán đan dược chính là Dược Cốc, như vậy thật sự không có việc gì hay sao? Hơn nữa xem ra, bệ hạ dường như là chuẩn bị diệt trừ tất cả những nơi u ám trong thành Cửu Diệu rồi!"

"Quyết định của bệ hạ sao có thể để những người như chúng ta đoán được? Im lặng ăn dưa là được rồi."

"Rất đúng…"

Chương 487: Quét sạch thành Cửu Diệu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một nhóm cấm vệ quân xử lý cửa hàng bán đan dược rất nhanh chóng và quyết đoán.

Có thể nhìn ra được bọn họ đã nắm giữ tình báo cực kỳ chi tiết từ lâu.

Nếu không thì không có khả năng có tốc độ như vậy.

Về phần những đan dược được bán trong cửa hàng đều giống nhau bị niêm phong cất vào kho.

Toàn bộ nhân viên phục vụ trong cửa hàng cũng đều bị bắt đi và giam giữ với ông chủ.

Ở rất nhiều địa phương trong thành Cửu Diệu đều phát sinh những chuyện tương tự.

Cửa hàng bán đan dược này chẳng qua chỉ là một hình ảnh thu nhỏ mà thôi.

Đối mặt với thủ đoạn cường ngạnh gần như không nói lý của cấm vệ quân, có những người sợ hãi chịu thua.

Nhưng vẫn có rất nhiều người phản kháng.

Bởi vì hầu hết những người ăn miếng cơm manh áo này đều là người có tính tình hung ác.

Muốn bọn họ ngoan ngoãn bỏ qua ích lợi của bản thân mình, quả thật là rất khó.

Đối với những người này, phương thức xử trí của cấm vệ quân rất đơn giản.

Một chữ, giết!

Thực lực của cấm vệ quân đều rất mạnh, yếu nhất cũng có cảnh giới Thần Hồn, chiến đấu hoàn toàn ở trạng trái nghiền ép.

Vốn dĩ trong lòng những người này vẫn còn rất khinh thường, cho rằng cấm vệ quân căn bản không dám chân chính động thủ.

Bởi vì ở sau lưng bọn họ cũng có sự duy trì của các thế lực.

Nhưng khi đao kiếm của cấm vệ quân chạm tới người, bọn họ mới cảm thấy hối hận.

Không ngờ thực sự dám động thủ, chẳng lẽ cấm vệ quân thật sự không quan tâm đến thế lực sau lưng bọn họ hay sao?

Đáp án của vấn đề này, đời này chắc là bọn họ không thể biết được …

Bầu không khí trong thành Cửu Diệu mơ hồ mang theo mùi máu tanh nhàn nhạt.

Gần như tất cả mọi người đều sợ ngây người trước những việc mà cấm vệ quân đang làm.

Chẳng lẽ Cơ Vô Hối bị điên rồi hay sao?

Bọn họ đã đoán được cấm vệ quân muốn làm cái gì, đơn giản là diệt trừ tất cả những nơi u ám trong thành Cửu Diệu.

Tuy nhiên nói thì dễ, nhưng muốn hoàn thành lại rất khó khăn, thậm chí là nguy hiểm.

Bởi vì chuyện này liên quan đến ích lợi của vô số thế lực.

Cử động này của Cơ Vô Hối không khác gì cắt thịt bọn họ!

Có một số thế lực bị nhổ bỏ hơn phân nửa sản nghiệp, rốt cuộc không ngồi yên được nữa.

Tất cả bọn họ đều vô cùng tức giận, tuyên bố muốn tiến công hoàng thành, để cho Cơ Vô Hối phải lăn từ trên vị trí hoàng đế xuống.

Tuy nhiên thế lực dám làm như thế, toàn bộ đã bốc hơi khỏi nhân gian chỉ trong chốc lát.

Trong thời gian ngắn ngủi, vô số thế lực trong thành Cửu Diệu đều cảm thấy bất an.

Thời điểm này, bọn họ mới chính thức cảm nhận được sự quyết đoán cùng với thực lực khủng bố của Cơ Vô Hối với tư cách là Thiên Tinh Đại Đế.

Đây, mới thực sự là nội tình của Thiên Tinh đế quốc!

Thân là Thiên Tinh Đại Đế, ở trên vị trí hoàng đế hơn mười năm, Cơ Vô

Hối nhìn quả có vẻ thâm tàng bất lộ hơn bề ngoài.

Mặt khác đừng quên, Cơ Vô Hối chính là tuyệt đỉnh cao thủ cảnh giới Vấn Đạo.

Bạch lão bên người hắn ta cũng như vậy.

Hơn nữa ở trong thành Cửu Diệu, còn có sự tồn tại của trận pháp hộ thành.

Cho dù đối mặt với nửa bước Tôn Giả, cũng có sức đánh một trận!

Các thế lực bị diệt trừ này, hiển nhiên không có khả năng và thực lực chống lại Cơ Vô Hối như vậy.

Có một số người hữu tâm sau khi tinh tế quan sát, dưới thủ đoạn đẫm máu của cấm vệ quân, nhiều nhất chỉ mất hai ba ngày là có thể hoàn thành việc truy quét!

Tốc độ thế này, quả thực là có phần làm cho người ta cảm thấy sợ hãi…

Đương nhiên, trong lòng cư dân ở thành Cửu Diệu còn có một vấn đề quan trọng.

Cử động này của Cơ Vô Hối rốt cuộc là vì cái gì?

Vấn đề này, theo thời gian trôi qua, đáp án chắc là rất nhanh sẽ hiện lên…

Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đang đi dạo phố ở trong thành Cửu Diệu.

Hành động của cấm vệ quân làm cho nhiều người bán hàng rong, người đi đường rời đi.

Thành Cửu Diệu phồn hoa ban đầu bắt đầu trở nên có chút tiêu điều.

Sau khi xuất hiện trường hợp chiến đấu thứ năm, Lạc Xuyên dừng bước chân, khẽ nhíu mày.

Còn không cho người khác đi dạo phố?

Cơ Vô Hối này rốt cuộc đang gì vậy?

…

Hiện tại Cơ Vô Hối đang ở trong hoàng thành uống Thất Thải Nguyệt Lạc Trà một cách thích ý.

Vị trà thơm ngọt, làm cho tâm tình của hắn ta cũng trở nên bình thản.

Nghĩ đến việc ông chủ đã biết được việc làm của mình.

Chắc là sẽ cảm thấy vui mừng đi?

Cơ Vô Hối nghĩ thật vui vẻ ở trong lòng…

Chương 488: Coca Cola được lực lượng pháp tắc gia trì

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Trở về đi."

Lạc Xuyên thở nhẹ một hơi, nói với Yêu Tử Yên ở bên cạnh.

Gặp phải nhiều cấm vệ quân và cảnh tượng chiến đấu như vậy, tâm tình của Lạc Xuyên vốn nhàn hạ thoải mái cũng sẽ bị phá hư sạch sẽ.

Chờ khi nào Cơ Vô Hối đến Khởi Nguyên Thương Thành, nhất định phải hỏi một chút rốt cuộc hắn ta muốn làm gì!

Tâm tình của Lạc Xuyên có chút khó chịu.

Nếu Cơ Vô Hối biết được hành động quét sạch thành Cửu Diệu của bản thân mình không chỉ không làm cho Lạc Xuyên vừa lòng với hắn ta, trái lại tâm tình lại bị phá hư mà nói, vẻ mặt của hắn ta nhất định sẽ cực kỳ phấn khích…

"Ừm." Yêu Tử Yên nhẹ nhàng gật đầu.

Nàng cũng cảm nhận được sự thay đổi trong tâm tình của Lạc Xuyên.

Tuy rằng Yêu Tử Yên có chút mất mát, thời gian đi dạo phố cùng với ông chủ cứ như vậy kết thúc.

Tuy nhiên nếu là quyết định của Lạc Xuyên, nàng sẽ không phản đối.

Hai người không xé rách không gian trực tiếp trở lại thành Cửu Diệu.

Mà ở chậm rãi sóng vai đi trên đường.

Yêu Tử Yên sử dụng kỹ năng suy yếu cảm giác một cách âm thầm, cho nên không có người nào chú ý tới hai người.

Hiện tại, chính là thời gian bản thân mình một mình ở chung với ông chủ!

Yêu Tử Yên vui vẻ nghĩ ở trong lòng…

Đến khi đi vào con hẻm nhỏ quen thuộc cũng đã là buổi chiều.

"Nhanh như vậy đã đến rồi hay sao?"

Yêu Tử Yên lần đầu tiên cảm thấy thời gian trôi qua thật sự là quá

nhanh.

Tuy nhiên trở lại Khởi Nguyên Thương Thành cũng không tệ.

Bởi vì nơi này có một cảm giác như ở nhà…

Hai người sóng vai đi vào con hẻm nhỏ.

Sau khi Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành, không khỏi sửng sốt.

Vô Thiên mặc áo choàng màu đen, hai mắt nhắm nghiền, lẳng lặng ngồi xếp bằng.

Mỗi lần Vô Thiên đến Khởi Nguyên Thương Thành, đều là vào giữa trưa hoặc là thời điểm thời gian buôn bán vào buổi chiều bắt đầu không lâu.

Hắn ta sẽ không ngồi ở đây hơn nửa buổi chiều đấy chứ?

Lạc Xuyên không khỏi suy đoán ở trong lòng…

Dường như nghe thấy tiếng bước chân của hai người, Vô Thiên chậm rãi mở hai mắt ra.

Đứng dậy, phủi qua quần áo, Vô Thiên bước sang bên cạnh.

Từ đầu đến cuối, hắn ta không nói cái gì cả.

Trên khuôn mặt cũng không xuất hiện vẻ vui mừng.

Bởi vì theo Vô Thiên thấy, nhân vật như ông chủ, muốn mở Khởi Nguyên Thương Thành ở bất cứ thời gian nào cũng không có gì lạ.

Cho dù phải chờ mười ngày nửa tháng cũng là bình thường, không cần phải oán giận cái gì.

Tại thời điểm này, Vô Thiên đã vượt xa hầu hết khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành…

Trái lại Yêu Tử Yên hơi tò mò nhìn Vô Thiên, hỏi: "Ngươi ở chỗ này chờ bao lâu rồi?"

Vô Thiên lại lắc lắc đầu: "Tại sao lại để ý đến thời gian? Theo ta thấy, cho dù là chờ thời gian lâu hơn, cũng là đáng giá."

Yêu Tử Yên không khỏi nở nụ cười.

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Vô Thiên một cái, ấn tượng đối với hắn ta trong lòng của hắn đã tăng lên một thành.

Mở cửa cửa hàng ra, ba người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Vẫn như trước, mỗi loại hàng hóa mỗi thứ một phần.

Sau khi trả linh tinh, Vô Thiên lấy nước suối sinh cơ pha mì ăn liền, bắt đầu chờ đợi ba phút trôi qua.

Lạc Xuyên đi đến trước kệ hàng đặt Coca Cola, lấy hai chai.

Sau khi đưa một chai cho Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên mở nắp chai.

Ba!

m thanh khí ga vang lên.

Sau khi uống hết nửa chai Coca Cola, Lạc Xuyên thở ra một hơi dài.

Cơn sảng khoái tột cùng quét qua toàn thân, giống như cả người đều được thăng hoa.

"Hệ thống, Coca Cola vẫn trong trạng thái ướp lạnh, ngươi đã làm như thế nào?" Lạc Xuyên thuận miệng hỏi.

"Bản hệ thống dùng lực lượng pháp tắc, trước khi mở chai, độ lạnh của Coca Cola được đặt ở nhiệt độ cố định." Hệ thống giải thích.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Hắn nhìn chai Coca Cola ở trong tay, có phần không thể tin được tai của chính mình.

Chương 489: Đó là ông chủ dạy dỗ người xấu đi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chai Coca Cola chỉ có mười linh tinh, không ngờ dùng tới lực lượng pháp tắc.

Mấu chốt là lực lượng pháp tắc này chỉ là để duy trì độ lạnh!

"Hệ thống, ngươi thật sự làm được." Với tính cách của Lạc Xuyên, lúc này cũng không nhịn được cảm thán một câu.

"Đa tạ ký chủ khích lệ." Hệ thống cũng không chối từ cái gì.

"Ông chủ, Coca Cola này ngoại trừ có hiệu quả trị liệu thương thế, có phải còn có tác dụng xóa tan mệt nhọc hay không?" Yêu Tử Yên ở bên cạnh cười nói: "Hiện tại ta cảm thấy trạng thái của bản thân mình trở nên rất tốt."

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không, đấy chỉ là ảo giác của ngươi."

"Ừm, hóa ra là như vậy." Yêu Tử Yên gật đầu.

Hiện tại Lạc Xuyên xem như đã hiểu, vì sao đi dạo phố đối với nam nhân trên Lam Tinh mà nói là một loại hành vi phải nghĩ mọi biện pháp để từ chối.

Hiện tại Lạc Xuyên thầm nghĩ chỉ muốn ngủ một giấc ngon lành trên ghế dựa.

Trong lòng suy nghĩ như thế, Lạc Xuyên đương nhiên hành động ngay.

Đặt ghế dựa ở vị trí cũ trước cửa cửa hàng, Lạc Xuyên nằm lên.

Ánh nắng ấm áp chiếu xuống, cả người giống như được thăng hoa.

Quá thoải mái…

Không biết trong khoảng thời gian đóng cửa này, không biết khách hàng cũ có phát sinh sự tình gì hay không.

Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình ra.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Có lẽ là bởi vì hiệu quả của trạng thái lúc trước của Lạc Xuyên.

Hiện tại trên giao diện của diễn đàn Khởi Nguyên đã xuất hiện rất nhiều trạng thái mới.

Lạc Xuyên xem một chút.

Nội dung đại khái có liên quan đến việc tu luyện.

Ai sắp đột phá, ai lại đạt được thứ gì đó ở trong trò chơi của Khởi Nguyên Thương Thành.

Phía dưới trạng thái đều có ít nhất hơn mười bình luận và lượt thích.

Tuy nhiên so sánh với trạng thái của Lạc Xuyên cùng với Yêu Tử Yên hoàn toàn không phải ở cùng một cấp độ.

Đối với việc này, Lạc Xuyên cảm giác rất hưởng thụ.

Xem ra sự nổi tiếng của ông chủ như mình ở trong lòng những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng khác cao!

Trạng thái này trái lại không liên quan gì đến cấm vệ quân của thành Cửu Diệu.

Chắc là những khách hàng này cũng biết Cơ Vô Hối cũng có điện thoại di động Ma Huyễn.

Tiếp tục lướt qua các trạng thái, Lạc Xuyên nhanh chóng tìm được thứ hắn muốn xem.

"Sao Khởi Nguyên Thương Thành lại đóng cửa? Có phải ông chủ lại âm thầm rời đi rồi hay không?"

Phía dưới trạng thái có một bức ảnh có thể nói là vô cùng thê thảm.

Bức ảnh được chụp ngay mặt trước của Khởi Nguyên Thương Thành.

Có thể nhìn thấy cánh cửa đang đóng chặt của Khởi Nguyên Thương Thành.

Cùng với... Một Vô Thiên đang ngồi thiền…

Người đăng bài tên là "Đội Trưởng Đội Lính Đánh Thuê Cuồng Hổ".

Lạc Xuyên nhớ rõ đây là biệt danh của Chu Hổ, hắn ta cũng coi như là một khách hàng lâu năm của Khởi Nguyên Thương Thành.

Tuy rằng trạng thái này đăng chưa được bao lâu, nhưng lại có nhiều lượt thích và bình luận nhất.

"Cái gì? Ông chủ lại nghỉ bán hàng?" Đây là bình luận của Bộ Ly Ca.

"Khởi Nguyên Thương Thành đóng cửa hay sao? Buổi sáng ta vẫn chơi game ở đó mà!" Bình luận của Cố Vân Hi theo sát phía sau.

…

Rất nhiều bình luận.

Lạc Xuyên tổng kết một chút, toàn bộ đều bất mãn đối với việc bản thân mình bỗng nhiên đóng cửa cửa hàng.

Vốn Lạc Xuyên hơi để bụng.

Tuy nhiên khi hắn liên tưởng đến bản thân mình từng đến trường lén lút trốn học đi chơi net lại phát hiện quán internet đóng cửa…

Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm thấy phản ứng của mọi người cũng không có gì đáng trách.

Cuộc thảo luận về việc Khởi Nguyên Thương Thành đóng cửa kết thúc ở bình luận của ba người Ngụy Khinh Trúc.

"Ông chủ và Tử Yên tỷ giúp chúng ta dạy dỗ người xấu!" Ngụy Khinh Trúc bình luận.

Phía dưới còn có hai bình luận của Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh.

Ngoại trừ trạng thái đó ra, Ngụy Khinh Trúc còn đăng thêm một cái trạng thái.

Nội dung của trạng thái rất đơn giản.

Chỉ có một bức ảnh.

Hình ảnh trong bức ảnh chính là bóng dáng Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đang sóng vai đi dạo.

Tuy rằng không nhìn thấy mặt nhưng lại chứa một loại ý vị đặc biệt, làm cho người ta nhìn rất thoải mái.

Trạng thái này mới được đăng trong thời gian ngắn những đã có rất nhiều lượt thích và bình luận.

Mức độ nổi tiếng đủ để so với trạng thái do Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đăng lên!

Chương 490: Thật sự không liên quan đến ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn qua một chút các bình luận phía dưới bài đăng.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn.

Hầu hết các bình luận đều khen ngợi vẻ đẹp trai của Lạc Xuyên.

"Tuy rằng chỉ là bóng dáng, nhưng lại có thể cảm nhận được vẻ đẹp trai của ông chủ."

"Ông chủ và Tử Yên tỷ rất xứng đôi!"

"Ta chỉ biết, ông chủ chính là người ngoài lạnh trong nóng."

…

Lạc Xuyên đọc hết mọi bình luận.

Ánh mắt của hắn hơi cong lên.

Tuy rằng ta biết bản thân mình rất tuấn tú rất nhiệt tình, nhưng các ngươi đều nói như vậy làm ta sẽ cảm thấy có một chút ngượng ngùng…

Lạc Xuyên nhìn thời gian.

Tuy rằng hiện tại đã là buổi chiều, nhưng còn hơn một giờ nữa thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành mới kết thúc.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên viết một trạng thái.

"Khởi Nguyên Thương Thành bắt đầu kinh doanh, thời gian kinh doanh kết thúc không thay đổi."

Sau khi viết xong, lựa chọn đăng lên.

Tuy rằng thời gian buôn bán còn lại chỉ còn hơn một giờ, tuy nhiên Lạc Xuyên cũng không có ý định lùi thời gian kinh doanh của Khởi Nguyên Thương Thành lại.

Đây là quy định, không thể thay đổi!

Sau khi Lạc Xuyên đăng bài, thậm chí chưa trôi qua được vài giây, lập tức có bình luận và lượt thích đầu tiên.

"Ta lập tức đến này!" Đây là bình luận của Chu Hổ.

Từ dòng bình luận ngắn ngủi này, không khó để nhìn ra Chu Hổ đã chờ đến mức lòng ngứa ngáy khó nhịn từ lâu.

Bình luận của ba người Ngụy Khinh Trúc cũng nhanh chóng xuất hiện.

Các nàng đều tỏ vẻ, sẽ nhanh chóng đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Tuy rằng chỉ có hơn một giờ, có vẻ hơi ngắn.

Nhưng không thể dập tắt được quyết tâm chơi trò chơi của bọn họ!

Lạc Xuyên rất thích loại khách hàng này.

Đóng điện thoại di động Ma Huyễn lại, Lạc Xuyên bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Không lâu sau, lập tức có một loạt tiếng bước chân dồn dập từ xa truyền đến gần.

Lạc Xuyên mở mắt nhìn một chút, đúng là hai tiểu đội lính đánh thuê của Ngụy Khinh Trúc, Chu Hổ, hơn nữa có thêm Trương Vũ.

"Ông chủ, ngài mở cửa hàng muộn quá." Chu Hổ thở hổn hển, oán giận nói.

Có thể nhìn ra được bọn họ đều đã chạy tới đây.

Lạc Xuyên nhìn hắn ta một cái: "Hiện tại thời gian chỉ còn một giờ."

"Ông chủ, ta đi chơi trò chơi!" Chu Hổ quyết định thật nhanh, lắc mình tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, còn có năm người còn lại.

Ba người Ngụy Khinh Trúc trái lại không vội vàng như vậy, mà đi tới trước người Lạc Xuyên.

"Có việc gì sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Ngụy Khinh Trúc gật đầu: "Ông chủ, trong thành Cửu Diệu có rất nhiều cấm vệ quân, ngài có biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hay không?"

Gương mặt của Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh đều lộ vẻ hiếu kì.

Ước chừng gần một ngàn cấm vệ quân có cảnh giới Thần Hồn xuất hiện ở thành Cửu Diệu, thanh tẩy những thế lực hoặc tổ chức bị người lên án.

Chuyện này phát sinh không lâu sau khi các nàng tách khỏi Lạc Xuyên và

Yêu Tử Yên.

Hơn nữa ngay vừa nãy, Yêu Tử Yên tiện tay tiêu diệt Huyết Lang.

Cho nên bọn họ cảm thấy tám chín phần mười có quan hệ với Lạc Xuyên!

Nguyên nhân trái lại rất đơn giản.

Bởi vì mọi chuyện lớn ở thành Cửu Diệu lúc trước đều có liên quan mật thiết với Lạc Xuyên.

Lúc này, theo các nàng thấy chắc cũng không ngoại lệ…

Lạc Xuyên: …

Không ngờ ta là người phía sau màn của mọi chuyện hay sao?

Sao có cảm giác giống như đại BOSS vậy?

Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Ta cũng không biết."

Ba người Ngụy Khinh Trúc lộ vẻ mặt không tin.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Những gì ta nói chính là sự thật, chuyện này thật sự không liên quan đến ta!

"Ông chủ, chỉ có bệ hạ mới có thể đủ ra lệnh cho cấm vệ quân, thật sự không liên quan đến ngài một chút nào hay sao?"

Ngụy Khinh Trúc nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên, vẻ mặt như cười mà không cười.

Là khách hàng quen thuộc của Khởi Nguyên Thương Thành, Ngụy Khinh Trúc hiểu rằng trêu đùa một ít chuyện không quan trọng cũng không có việc gì.

Bệ hạ... Thiên Tinh Đại Đế Cơ Vô Hối?

Lạc Xuyên hơi trầm ngâm.

Hắn cảm thấy bản thân mình dường như hiểu được điều gì…

Chương 491: Được rồi, có liên quan đến ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không phải là chuyện Huyết Lang bị Cơ Vô Hối nghe thấy, cho nên mới điều động cấm vệ quân đấy chứ?

Lạc Xuyên suy đoán ở trong lòng.

Hắn càng nghĩ càng cảm thấy là có thể.

Bởi vì Lạc Xuyên cảm thấy được, với tính cách và sự quyết đoán của Cơ Vô Hối, hoàn toàn có thể làm ra chuyện như vậy.

Sắc mặt Lạc Xuyên vẫn bình thản.

Bình tĩnh dưới mọi tình huống là tố chất cần thiết của một điếm chủ.

Hắn gật đầu: "Hình như là có liên quan."

Ba người Nguỵ Khinh Trúc liếc nhau, không khỏi nở nụ cười.

"Khụ khụ, ông chủ, chúng ta trước tiên vào cửa hàng chơi trò chơi đã." Nguỵ Khinh Trúc cười nói.

"Đúng đúng, thời gian sắp hết rồi!" Tống Thu Ảnh nói thêm.

"Ông chủ ngài cứ tiếp tục phơi nắng đi." Lâm Uyển Sương cũng cười nói.

Ba người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn vào phía trong Khởi Nguyên Thương Thành một cái.

Hắn cảm giác tâm tình của mình có chút... Cảm giác không nói nên lời.

Ta thật sự chỉ muốn làm một điếm chủ bình thường thôi mà!

"Chúc mừng ký chủ đạt được thành tựu: Người phía sau màn.

Người phía sau màn: Thân là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, đương nhiên phải có sự mạnh mẽ và thần bí của một ông chủ. Dưới tình huống hầu hết mọi người biết, làm ra năm sự kiện trọng đại.

Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng."

Đột nhiên, âm thanh của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên: …

Hắn không biết nên nói cái gì.

Tuy rằng vô duyên vô cớ lấy được một cơ hội rút thưởng, nhưng Lạc Xuyên vẫn có phần không vui…

"Hệ thống, sao lúc trước ta lại không phát hiện ra, ngươi còn có chức năng thành tựu này?" Lạc Xuyên nghiêm túc hỏi ở trong đầu.

Bảng thông tin rất đơn giản, Lạc Xuyên căn bản không nhìn bóng dáng của cái gì gọi là chức năng thành tựu cả.

Hệ thống nhanh chóng trả lời: "Bởi vì lúc trước ký chủ chưa đạt được yêu cầu thành tựu, nên chức năng thành tựu vẫn chưa được kích hoạt."

Lạc Xuyên cảm giác hệ thống đang lừa dối mình.

Chỉ là hắn không có chứng cớ…

Lạc Xuyên nhanh chóng bình phục tâm tình.

Quên đi.

Dù sao bản thân mình vô duyên vô cớ đạt được một cơ hội rút thưởng, tuyệt đối không thiệt thòi.

Thời gian rút thưởng, Lạc Xuyên quyết định đặt ở buổi tối.

Đến lúc đó để Yêu Tử Yên ở bên cạnh đi, chưa biết chừng có thể dính lấy một ít may mắn.

Lạc Xuyên tự hỏi ở trong lòng…

Thời điểm ở Lam Tinh, Lạc Xuyên thân là một thanh niên tốt của Hoa Hạ, hiểu biết ngàn năm lịch sử của Hoa Hạ.

Năm tháng thấm thoát trôi qua, vương triều thay đổi.

Vô số kinh nghiệm quý báu đã được truyền thừa lại.

Hành động này của Cơ Vô Hối theo Lạc Xuyên thấy quả thực có vẻ không quá lý trí.

Thanh tẩy cả thành Cửu Diệu, nhìn như rất có quyết đoán, kì thực lại có tính phiêu lưu rất lớn.

Bởi vì phàm là chỗ âm u gì đó, đều sẽ có bối cảnh.

Càng miễn bàn thành Cửu Diệu chính là đế đô của Thiên Tinh đế quốc,

bối cảnh lớn hơn nữa.

Từ nhỏ là địa chủ thân hào, đến lớn là vương quyền quý tộc, thế lực tông môn.

Hành động của cấm vệ quân, có thể nói là đã hoàn toàn đắc tội bọn họ.

Nếu là ở Hoa Hạ cổ đại, nếu có hoàng đế nào dám làm như vậy mà nói, chỉ sợ ngồi trên ngôi vị hoàng đế không được bao lâu thì đã bị truất ngôi.

Cũng may Thiên Lan đại lục cũng không giống như Hoa Hạ, nơi này có linh lực, có người tu luyện.

Đây là một thế giới hoàn toàn là thực lực vi tôn!

Nếu thực lực của người tu luyện mạnh mẽ mà nói, không để ý đến quy tắc thì có ngại gì!

Với thế lực của hoàng thất Thiên Tinh đế quốc, tuy rằng sẽ có phiêu lưu, nhưng hoàn toàn có thể mạnh mẽ trấn áp hậu quả của việc thanh tẩy thành Cửu Diệu sinh ra!

Vì bản thân mình, thật sự đáng giá làm như vậy sao?

Hay là…

Lạc Xuyên dĩ nhiên nghĩ tới mấu chốt của sự việc, ánh mắt lộ ra một tia giật mình.

Nghĩ đến có lẽ Cơ Vô Hối đã muốn làm việc này từ lâu.

Lúc trước chuyện Yêu Tử Yên diệt Huyết Lang chẳng qua chỉ là một cơ hội mà thôi.

Quả nhiên, có thể làm hoàng đế, tâm cơ đều rất sâu.

Hiện tại Lạc Xuyên đã hiểu rõ ràng đạo lý này…

Chương 492: Nhất túy giải thiên sầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dãy núi Cửu Diệu.

Một loạt tiếng cười nói mơ hồ truyền đến.

Trong không khí tràn ngập mùi hương của thức ăn, cùng với mùi rượu mê người.

Nơi này đã coi như là chỗ sâu trong dãy núi Cửu Diệu, rất nhiều yêu thú cao giai sống ở đây.

Dưới tình huống bình thường, mùi hương trong không khí đủ để chúng nó chạy theo như vịt.

Nhưng hiện tại, tình huống cũng rất quỷ dị.

Đừng nói là cái gì yêu thú, trong phạm vi hơn mười dặm, thậm chí không có cả một tiếng côn trùng kêu.

Vô cùng yên tĩnh.

Giống như tất cả sinh linh đều biến mất.

Nếu cẩn thận quan sát thì có thể phát hiện, tất cả yêu thú đều phủ phục trên mặt đất, thân thể dường như còn đang khẽ run rẩy, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Chúng nó đang sợ hãi cái gì đó!

Nhân loại khủng bố như thế, vì sao lại xuất hiện ở trong này?

Mặc kệ có mở ra linh trí hay không, suy nghĩ của một đám yêu thú đều nhất trí một cách thần kỳ…

"Nấc… Trần, Trần đại ca, uy lực rượu này của ngươi, thật sự không nhỏ… Nấc…"

Phạm Thừa Thiên cầm chén rượu do linh ngọc tạo ra, sắc mặt hơi hồng nhuận, uốn đầu lưỡi nói.

Trong chén rượu linh ngọc trong suốt, chứa rượu mang theo ánh sáng màu hổ phách, rất đẹp.

Hương rượu mê người, ẩn chứa mùi hương của nhiều loại linh quả.

Phạm Thừa Thiên cảm thấy thân thể của chính mình như đang bay bổng, vô cùng thoải mái, như là ngao du ở trong biển mây.

Khuôn mặt của Dược Hồi Trần cũng ửng đỏ, cười cười vỗ vỗ không khí bên cạnh Phạm Thừa Thiên, cười ha ha nói: "Giải Thiên Sầu này của ta cũng không phải là chỉ có hư danh! Lúc trước không phải ngươi nói muốn uống sạch hàng tồn trữ hay sao… Ợ, lúc này còn chưa hết một vò, ngươi lại không được nữa rồi sao? Ợ…"

Phạm Thừa Thiên cảm thấy hơi nghi hoặc đối với hành vi chụp không khí của Dược Hồi Trần.

Tuy nhiên trong mắt Dược Hồi Trần có vài cái bóng.

Hơn nữa suy nghĩ đang trong mơ hồ, Phạm Thừa Thiên nhanh chóng bỏ qua chuyện này…

Dược Hồi Trần thân là chưởng môn của Dược Cốc, thành tựu trên phương diện luyện chế đan dược không cần nhiều lời.

Luyện chế Giải Thiên Sầu, hiệu quả đương nhiên cực kỳ rõ rệt.

Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, Phạm Thừa Thiên và Dược Hồi Trần uống tổng cộng chưa hết một vò Giải Thiên Sầu, đương nhiên đã có men say.

Hai người thân là Tôn Giả cao giai, trong lúc vô tình phát ra khí tức cực kỳ khủng bố.

Cho nên, mới phát sinh cảnh tượng sinh linh ở bốn phía nơm nớp lo sợ không dám có chút dị động nào…

Một lát sau, một vò Giải Thiên Sầu rốt cuộc thấy đáy.

Bữa cơm này cũng nên tới thời điểm chấm dứt.

Phạm Thừa Thiên và Dược Hồi Trần vận chuyển linh lực.

Men say dưới sự gột rửa của linh lực nhanh chóng tiêu tán.

"Giải Thiên Sầu, Giải Thiên Sầu... Trái lại đúng như kỳ danh!" Phạm Thừa Thiên cảm thán.

Ông ta có thể cảm nhận được một cách rõ ràng, bản thân mình vừa rồi quả thật đã uống rượu!

Dược Hồi Trần cười gật đầu: "Loại rượu có thể làm cho Tôn Giả uống cảm thấy say thật hiếm có trên thế gian. Có câu nói là nhất túy giải thiên sầu, cho nên ta liền trực tiếp đặt tên cho nó là Giải Thiên Sầu."

"Chỉ là hiệu quả có phần quá mạnh mẽ." Phạm Thừa Thiên không nhịn được nói, "Đây mới là một vò mà hai Tôn Giả chúng ta đều đã say."

"Đúng vậy." Dược Hồi Trần gật đầu: "Sau khi trở về ta sẽ thay đổi một chút."

Sau khi nói chuyện với nhau, hai người quay trở về thành Cửu Diệu.

Bọn họ đương nhiên chú ý tới chuyện đã xảy ra trong thành Cửu Diệu.

Toàn bộ cấm vệ quân xuất động, cả thành Cửu Diệu đều chìm trong một bầu không khí hỗn loạn.

"Nhiều cấm vệ quân như thế, Cơ Vô Hối chuẩn bị làm cái gì vậy?" Giữa không trung, khuôn mặt của Dược Hồi Trần lộ vẻ khó hiểu.

"Đi vào hoàng thành hỏi một chút không phải là được rồi sao." Phạm Thừa Thiên cười nói: "Vừa lúc nói chuyện kĩ càng với hắn một chút về chuyện xây dựng trận pháp truyền tống ở trong thành Cửu Diệu."

"Trận pháp truyền tống?" Dược Hồi Trần lộ vẻ kinh ngạc: "Ngươi đã nghĩ đến bước này?"

Chương 493: Thương thảo chuyện xây dựng trận pháp truyền tống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Việc xây dựng trận pháp truyền tống sẽ tiêu hao rất nhiều nhân lực và vật lực.

Khoảng cách càng xa, việc dựng trận pháp truyền tống cũng càng phức tạp.

Sử dụng trận pháp truyền tống, cũng cần tiêu hao linh tinh…

Với khoảng cách giữa thành Cửu Diệu và Lăng Vân học viện, muốn dựng trận pháp truyền tống, số lượng tài nguyên cần tiêu hao chính là một con số khủng bố.

Phạm Thừa Thiên giải thích: "Lăng Vân học viện chúng ta đến sớm hơn so với các ngươi một khoảng thời gian, ta đã đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Dược Hồi Trần cảm thấy hứng thú: "Sau đó thì sao?"

"Khởi Nguyên Thương Thành hoàn toàn giống như những lời đồn đại." Phạm Thừa Thiên nói, sau đó thở dài: "Tuy nhiên ông chủ dường như cũng không có ý định mở chi nhánh hoặc là thay đổi vị trí cửa hàng."

Phạm Thừa Thiên cũng đoán được.

Lạc Xuyên lựa chọn địa điểm của Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu, có phải bởi vì phụ cận nơi này có gì đặc biệt hay không.

Sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành ngày hôm qua, Phạm Thừa Thiên đã cẩn thận khám phá phạm vi trăm dặm quanh thành Cửu Diệu.

Kết quả như ông ta dự đoán.

Rất bình thường.

Nếu thật sự có cái gì đặc biệt mà nói, cũng chỉ có Hoàng lăng của Thiên Tinh đế quốc…

Rất rõ ràng, ông chủ chướng mắt loại đồ vật này.

Cho nên, Phạm Thừa Thiên đưa ra một cái kết luận.

Sở dĩ Khởi Nguyên Thương Thành mở ở thành Cửu Diệu, có khả năng rất lớn là do Lạc Xuyên tùy tính mà làm…

Phạm Thừa Thiên nói điều suy đoán này cho Dược Hồi Trần.

Dược Hồi Trần cẩn thận suy nghĩ một phen.

Ông ta cảm thấy suy đoán của Phạm Thừa Thiên rất có đạo lý.

Đồng thời, trong lòng có chút bất đắc dĩ.

Vì sao ông chủ phải mở Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu?

Phụ cận Dược Cốc rất tốt, nơi đó mới có nhiều người tu luyện.

Tuy nhiên bọn họ khó có thể nghiền ngẫm ra ý tưởng của ông chủ…

"Ta và ngươi cùng đi." Dược Hồi Trần cười nói: "Việc dựng trận pháp truyền tống, Dược Cốc sao có thể bỏ qua loại chuyện tốt này được?"

"Ha ha, Trần đại ca, nhiều năm trôi qua như vậy, tính cách này của ngươi vẫn không thay đổi một chút nào!" Phạm Thừa Thiên nở nụ cười…

Trong lúc cười nói, hai người nhanh chóng đi tới hoàng thành.

Cơ Vô Hối đang phẩm trà đã nhận thấy sự xuất hiện của hai người, không dám chậm trễ, vội vàng đứng dậy.

Không có hắn.

Phạm Thừa Thiên thân là Tôn Giả nổi danh từ lâu và là viện trưởng của Lăng Vân học viện, đáng giá để hắn ta đối đãi một cách kính trọng.

"Phạm viện trưởng, lại gặp mặt." Cơ Vô Hối cười nói, sau đó nhìn về phía Dược Hồi Trần, lộ ra vẻ mặt khó hiểu: "Không biết vị này là …"

Tuy rằng chưa từng nhìn thấy Dược Hồi Trần.

Tuy nhiên có thể ở cùng một chỗ với Phạm Thừa Thiên, tất nhiên sẽ không phải là người thường.

Dược Hồi Trần cười cười: "Lão phu là chưởng môn Dược Cốc, Dược Hồi Trần."

Trong lòng Cơ Vô Hối cảm thấy khiếp sợ.

Không ngờ chưởng môn Dược Cốc cũng đến đây?

Thời điểm người Dược Cốc tiến vào thành Cửu Diệu, Thành Vệ quân quả thật là đã thông báo tin tức.

Cơ Vô Hối đương nhiên rất chú ý.

Dù sao Dược Cốc cũng không giống các thế lực bình thường.

Nhưng hắn ta không hề nghĩ tới, không ngờ Dược Hồi Trần thân là chưởng môn Dược Cốc cũng đến thành Cửu Diệu!

"Gặp qua Dược chưởng môn." Cơ Vô Hối trịnh trọng nói.

Dược Hồi Trần gật gật đầu, cười nói: "Lão phu và Cơ gia ngươi cũng coi như có chút quan hệ, cho nên không cần giữ lễ tiết."

Cơ Vô Hối sửng sốt, sau đó trên mặt xuất hiện vẻ vui mừng.

Bởi vì hắn ta cũng không biết có chuyện như vậy.

Tuy nhiên nếu là chính miệng Dược Hồi Trần nói ra, chắc không phải là giả.

"Vậy không biết Dược tiền bối đến nơi này là vì cái gì?" Cơ Vô Hối hỏi.

Dược Hồi Trần cười cười: "Đương nhiên là chuyện dựng trận pháp truyền tống."

Cơ Vô Hối hơi trầm ngâm, ngay lập tức trả lời.

Dù sao cũng đã đáp ứng với Phạm Thừa Thiên, thêm Dược Hồi Trần cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Hơn nữa trong tương lai, chỉ sợ có thể còn có nhiều thế lực hơn dựng trận pháp truyền tống ở thành Cửu Diệu…

Chương 494: Ông chủ vẫn là ông chủ ban đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng rồi, cấm vệ quân trong thành Cửu Diệu này đang chấp hành mệnh lệnh của ngươi hay sao?" Phạm Thừa Thiên nghĩ tới cảnh tượng lúc trước, hỏi.

Cơ Vô Hối gật đầu.

Chuyện này cũng không có cái gì phải giấu diếm cả.

"Quyết đoán bực này không nhỏ." Dược Hồi Trần cười cười: "Chẳng lẽ là vì Khởi Nguyên Thương Thành?"

Dược Hồi Trần thân là chưởng môn Dược Cốc, cao thủ Tôn Giả, kiến thức rộng rãi.

Trên đường đến đây, ông ta và Phạm Thừa Thiên đã suy đoán hành động này của Cơ Vô Hối có khả năng rất lớn là vì Khởi Nguyên Thương Thành.

Hay nói cách khác là vì Thiên Tinh đế quốc!

Cơ Vô Hối cười nói: "Bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành, thành Cửu Diệu nhất định sẽ trở thành nơi tụ tập của các thế lực. Trước tiên quét sạch những chỗ âm u này để sống thoải mái còn hơn về sau hao phí sức lực lớn hơn nữa để đi đối phó."

Chỉ riêng từ điểm này, có thể nhìn ra Cơ Vô Hối đã suy nghĩ rất lâu dài.

Phạm Thừa Thiên gật gật đầu: "Đúng vậy."

Thời gian tiếp theo chính là thương thảo chuyện dựng trận pháp truyền tống …

Khởi Nguyên Thương Thành.

"Thời gian buôn bán kết thúc, trò chơi cưỡng chế chấm dứt!"

Khi thông báo này xuất hiện, mọi người đều tháo mũ chơi game thực tế ảo một cách bất đắc dĩ và miễn cưỡng.

"Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy một lời nhắc nhở khác ngoại trừ thông báo ba giờ chơi trò chơi đã chấm dứt." Nguỵ Khinh Trúc cảm thán.

Bọn họ nhìn về phía Lạc Xuyên ở ngoài cửa, biểu cảm trong ánh mắt trở nên nhất trí một cách thần kỳ, mang theo một tia u oán nhàn nhạt.

Rất rõ ràng, đều chơi chưa đã nghiện.

Đây là bình thường.

Cho dù là hơn ba giờ, bọn họ cũng sẽ không đã nghiện.

Đây là chỗ khủng bố của trò chơi ở Khởi Nguyên Thương Thành…

Nhìn thấy các khách hàng rời khỏi con hẻm nhỏ, Lạc Xuyên đứng dậy, vươn mình.

Cuộc việc buôn bán một ngày này rốt cuộc đã xong.

Lạc Xuyên có thể tự mình đặt ra thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành.

Tại thời điểm này, Lạc Xuyên cảm thấy hệ thống rất nhân tính hóa…

Phía sau quầy.

Yêu Tử Yên đang mê muội xem điện thoại di động Ma Huyễn, nhận thấy Lạc Xuyên tiến vào, buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, đi ra khỏi quầy.

"Ông chủ, bữa chiều ngươi muốn ăn cái gì?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Ngươi làm gì, ta đều thích ăn." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói.

Hắn như đang trình bày một câu chuyện thật.

Lạc Xuyên không biết có phải mình hoa mắt hay không, hắn dường như nhìn thấy sắc mặt của Yêu Tử Yên vừa rồi hơi đỏ lên một chút…

Yêu Tử Yên rất vui vẻ, nụ cười trên gương mặt càng ngọt ngào.

"Vậy, ông chủ, ta sẽ tự mình chọn rồi làm!"

Dứt lời, Yêu Tử Yên lập tức lên lầu.

Mái tóc dài màu tím tung bay, dường như mang theo một loại cảm xúc gọi là hạnh phúc.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, tùy tiện tìm một cái ghế chơi game thực tế ảo rồi ngồi xuống.

Sau đó lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, ấn vào diễn đàn Khởi

Nguyên.

Quả nhiên, vừa mở ra đã thấy rất nhiều trạng thái mới.

Lạc Xuyên xem, tâm tình rất thư thái, rất thoải mái.

Quả nhiên, loại cuộc sống này vẫn thoải mái hơn…

Rất nhanh chóng, một loạt mùi hương nồng đậm xuất hiện ở trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, cơm chiều đã làm xong." Tiếng hô của Yêu Tử Yên vang lên.

"Đến đây." Lên tiếng, Lạc Xuyên đứng dậy, lên lầu.

Không biết có phải do ảo giác của Lạc Xuyên hay không, hắn cảm giác bữa cơm chiều ăn ngon hơn một chút.

Chẳng lẽ tài nấu nướng lại tiến bộ?

Lạc Xuyên nhìn chằm chằm Yêu Tử Yên, tự hỏi ở trong lòng.

Bị Lạc Xuyên nhìn chằm chằm như vậy, Yêu Tử Yên cũng có chút ngượng ngùng.

"Ông chủ, trên mặt ta có cái gì sao?" Yêu Tử Yên hơi đỏ mặt hỏi.

"Không có." Lạc Xuyên lắc đầu.

Vậy vì sao ông chủ lại nhìn chằm chằm mình?

Hay là…

Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

Người sau ánh mắt trong suốt, bình tĩnh, giống như là mặt hồ phẳng lặng, không có một tia gợn sóng.

Ừm, xem ra là ta suy nghĩ nhiều.

Ông chủ vẫn là ông chủ ban đầu.

Yêu Tử Yên, cố lên!

Hôm nay ngươi đã tiến một bước dài trên con đường thành công!

Yêu Tử Yên âm thầm động viên bản thân mình ở trong lòng…

Chương 495: Một lát nữa đến phòng ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cơm chiều kết thúc, sau đó chính là thời gian chơi trò chơi.

Hôm nay Lạc Xuyên không muốn chơi chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện nữa.

Hắn quyết định chơi khiêu chiến bản sao trong chế độ sàn đấu.

Đúng vậy, mục tiêu hôm nay của Lạc Xuyên chính là chiến thắng chính mình!

Đội mũ chơi game thực tế ảo, tiến vào trò chơi.

Lạc Xuyên lựa chọn bản đồ mặc định.

Ở trong tay hắn có một thanh lợi kiếm Thiên cấp.

Thân kiếm mỏng như cánh ve sầu, mũi kiếm lóe ra ánh sáng bạc, hàn khí bức người!

Lạc Xuyên đã không còn nhớ rõ bản thân mình đã bỏ bao nhiêu thời gian để chơi ở tầng thứ năm của chế độ khiêu chiến, không biết đã chết bao nhiêu lần.

Nói một ngàn có lẽ là ít.

Cửu Diệp Kiếm Thảo ở tầng thứ năm có kiếm ý xuất thần nhập hóa.

Trong quá trình ở đây, Lạc Xuyên đã lĩnh ngộ được một chữ —— Nhanh!

Võ công thiên hạ, không gì không phá được, chỉ có nhanh là không phá được.

Ở Thiên Lan đại lục, cũng áp dụng điều tương tự!

Lựa chọn bắt đầu.

Những tia sáng vẽ ra bề ngoài ở cách đó không xa.

Sau mấy hơi thở, một bản sao giống Lạc Xuyên như đúc hiện ra.

Vũ khí cũng giống như Lạc Xuyên, ngay cả khí tức trên người cũng hoàn toàn giống nhau.

Nếu đặt hai người ở cạnh nhau, thì ngay cả Yêu Tử Yên chỉ sợ cũng không thể nhận ra người nào là Lạc Xuyên thật.

Không nói lời dư thừa gì cả.

Mũi kiếm ra khỏi vỏ, tiến công!

Bản sao cũng làm động tác tương tự!

Thực lực chân chính của Lạc Xuyên là tứ giai.

Cho nên hắn đặt thực lực hiện tại của mình là Thần Hồn ngũ phẩm.

Tuy rằng thanh thế của trận chiến giữa người tu luyện cảnh giới Thần Hồn yếu hơn vô số lần so với cảnh giới Vấn Đạo, Tôn Giả.

Nhưng có người tu luyện nào không phải đi từng bước một để trở nên mạnh mẽ hơn?

Cảnh giới Thần Hồn ở trong giới tu luyện trên Thiên Lan đại lục đã xem như tiểu cao thủ…

Tiếng kiếm ngân thanh thúy vang lên, kiếm khí tung hoành.

Sắc mặt của Lạc Xuyên trở nên nghiêm túc, toàn bộ sự chú ý đều ở trên người bản sao giao thủ với hắn.

Từ trên người bản sao, Lạc Xuyên "xem" những chỗ thiếu hụt của bản thân mình.

Dưới thiên phú kinh khủng của Lạc Xuyên, những chỗ thiếu hụt này được bù lại một cách nhanh chóng…

Ánh trăng như nước.

Đã đến đêm khuya.

Lạc Xuyên tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, nhẹ nhàng thở ra.

Chiến đấu hết sức chăm chú trong một thời gian dài như thế rất hao phí tinh thần.

Tuy rằng hắn là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, có BUFF vô địch.

Nhưng loại mỏi mệt về mặt tinh thần này chỉ có thể dựa vào nghỉ ngơi để khôi phục.

Việc thiết lập mỗi người mỗi ngày chỉ có nhiều nhất ba giờ chơi trò

chơi là vô cùng hợp lý.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh chú ý thấy Lạc Xuyên rời khỏi trò chơi, cũng lựa chọn kết thúc.

Nàng tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, mái tóc dài màu tím tung ra.

"Ông chủ, chuẩn bị nghỉ ngơi hay sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

Sau khi hắn rời khỏi vị trí, Yêu Tử Yên sắp xếp chỗ ngồi mà mũ chơi game một cách ngay ngắn.

Sau đó, đóng cửa cửa hàng.

Trong lúc Yêu Tử Yên chuẩn bị cùng Lạc Xuyên lên lầu, lại nghe thấy giọng nói của người sau.

"Tử Yên, một lúc nữa ngươi tới ta phòng một chút, có chút việc." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên.

Lạc Xuyên nhớ rõ lúc ban ngày, bởi vì bản thân mình đã vô tình hoàn thành một cái thành tựu, được hệ thống thưởng cho một cơ hội rút thưởng bình thường.

Hắn cũng không quên ý nghĩ muốn mượn một ít may mắn của Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên sửng sốt.

Nàng không kịp phản ứng lại.

Một lúc nữa đến phòng của ông chủ?

Chẳng lẽ là phải…

Trong nháy mắt, sắc mặt của Yêu Tử Yên trở nên đỏ bừng, nàng không dám nhìn ánh mắt của Lạc Xuyên.

Vừa rồi bản thân mình còn nghĩ ông chủ không hiểu phong tình, không nghĩ tới ông chủ lại nói ra những lời như vậy!

Thế này cũng quá nhanh rồi!

Nhưng nếu cự tuyệt mà nói, ông chủ có thể cảm thấy thương tâm hay không?

"Được..."

Giọng nói như muỗi kêu của Yêu Tử Yên vang lên, lập tức vội vàng lên lầu.

Nhìn bóng dáng dường như lộ ra vẻ hoảng hốt.

Lạc Xuyên không hiểu ra sao.

Có chuyện gì vậy?

Sao trông giống như chạy trốn vậy?

Ta đáng sợ như vậy hay sao?

Chương 496: Trước tiên ngồi xuống đã

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời điểm rửa mặt, Yêu Tử Yên cảm giác trái tim của mình đang đập rất nhanh.

Rất khẩn trương.

Bởi vì Yêu Tử Yên ở phương diện tình cảm hoàn toàn là một tờ giấy trắng.

Nhưng Lạc Xuyên ở trong lòng của nàng có vị trí hết sức quan trọng…

Sau khi rửa mặt xong, Yêu Tử Yên trước tiên trở về phòng của chính mình.

Nàng cần làm tâm tình của mình bình tĩnh một chút đã.

Lạc Xuyên rất nghi hoặc, rất khó giải thích.

Bởi vì thời điểm đi rửa mặt hắn đụng phải Yêu Tử Yên.

Người sau căn bản không dám nhìn hắn.

Thời gian rửa mặt rất ngắn ngủi, thời điểm rời là vội vội vàng vàng.

Rốt cuộc là làm sao vậy?

Một lát nữa còn muốn hưởng ké may mắn đấy?

Lạc Xuyên do dự.

Tuy nhiên Yêu Tử Yên cũng không cự tuyệt…

Quên đi, lát nữa hỏi lại một lần đi.

Lạc Xuyên suy nghĩ ở trong lòng.

Một lát sau.

Lạc Xuyên rửa mặt xong.

Hắn đi đến trước cửa phòng của Yêu Tử Yên, gõ cửa.

Cốc cốc cốc…

Rất nhanh chóng, cửa phòng được mở ra.

Phía sau cửa là Yêu Tử Yên.

Phòng của Yêu Tử Yên có rất nhiều trang sức màu tím.

Xem ra nàng rất thích màu tím.

Lạc Xuyên chú ý thấy vẻ mặt của Yêu Tử Yên rất nghiêm túc.

Như là đưa ra quyết định trọng đại nào đó.

"Ông chủ, đi thôi." Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên, trên gương mặt hiện ra một cười tươi.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu.

Yêu Tử Yên đi theo phía sau Lạc Xuyên, gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng của hắn.

Tuy rằng biểu hiện ở mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng thực ra trong lòng nàng vẫn rất khẩn trương.

Sau khi vào cửa, ta phải làm sao bây giờ?

Trước tiên ngồi xuống, hay là chờ ông chủ?

Nếu ta chủ động thì dường như có vẻ không tốt lắm?

Yêu Tử Yên suy nghĩ miên man ở trong lòng…

Phong của Lạc Xuyên và phòng của Yêu Tử Yên rất gần nhau.

Rất nhanh chóng, hai người đi tới trước cửa phòng của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mở cửa phòng ra.

Hai người đi vào phòng.

Yêu Tử Yên tò mò đánh giá khắp nơi.

Bởi vì đây là lần đầu tiên nàng tiến vào phòng của Lạc Xuyên.

Quả nhiên, phong cách trong phòng của ông chủ giống với tính cách của hắn, đều rất đơn giản…

"Trước tiên ngồi xuống đi." Lạc Xuyên chỉ chỉ giường của bản thân mình.

Trong phòng của hắn chỉ có một cái ghế dựa.

Bản thân Lạc Xuyên phải ngồi, cho nên Yêu Tử Yên chỉ có thể ngồi ở trên giường.

Tuy nhiên lời nói lọt vào trong tai Yêu Tử Yên lại mang một ý nghĩa khác.

Thân thể của Yêu Tử Yên có phần cứng ngắc đi đến bên giường, ngồi

xuống.

Nàng đang chờ đợi bước tiếp theo của Lạc Xuyên.

Lúc này Lạc Xuyên lại kêu gọi hệ thống nổi lên ở trong đầu.

Thần may mắn ở ngay bên cạnh, lúc này hưởng ké may mắn thì còn đợi đến khi nào!

"Hệ thống, ta muốn rút thưởng." Lạc Xuyên kêu gọi ở trong đầu.

"Còn một cơ hội rút thưởng, có tiếp tục hay không?"

Lạc Xuyên không trực tiếp đáp lại.

Hắn nói với Yêu Tử Yên đang ngồi ở trên giường: "Ta có việc, phải rời đi trước một chút."

Dứt lời, Lạc Xuyên đáp lại ở trong đầu: "Muốn."

Bóng dáng của Lạc Xuyên lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Yêu Tử Yên nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên, còn không kịp phản ứng lại, đã nhìn thấy Lạc Xuyên biến mất không thấy đâu nữa.

Nàng hơi ngẩn người.

Ông chủ đã đi rồi?

Mặc kệ ta?

Tuy nhiên cách ông chủ rời đi cũng thật sự đặc biệt, không ngờ không có một chút dao động linh lực nào cả.

Trình độ không chế thực lực của bản thân thật sự khủng bố.

Yêu Tử Yên không rời đi, im lặng chờ đợi.

Nàng dùng ánh mắt tò mò cẩn thận đánh giá căn phòng…

Vẫn là không gian rút thưởng quen thuộc.

Phía trước là ba cái vòng quay rút thưởng liếc mắt không nhìn thấy giới hạn vẫn lẳng lặng nằm ở nơi đó.

Lạc Xuyên chuyển tầm mắt hướng về phía vòng quay rút thưởng lớn nhất.

Rút thưởng bình thường, tương ứng chính là nó.

Lạc Xuyên hít sâu một hơi, sau khi mặc niệm một tiếng ở trong lòng "Thần may mắn phù hộ", bắt đầu quay kim của vòng quay rút thưởng.

Chương 497: Ông chủ cảm giác rút thưởng có mờ ám

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vòng quay rút thưởng bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Tốc độ dần dần nhanh hơn, tất cả những gì ở trên bề mặt đều trở nên mơ hồ.

Cảm giác đã đúng lúc, Lạc Xuyên hạ lệnh dừng vòng quay rút thưởng lại.

Tốc độ chuyển động của vòng quay rút thưởng chậm dần, sau đó ngừng lại.

Lạc Xuyên nhìn thấy kim đồng hồ dừng ở một khu vực băng giá màu lam.

Đồng thời, một thông tin nhắc nhở xuất hiện ở trong đầu Lạc Xuyên.

"Chúc mừng ký chủ đã rút trúng Sprite."

"Con đường nhập hàng Sprite đã mở ra."

Lạc Xuyên ngẩn người.

Hắn không thể tin tưởng được không ngờ bản thân mình lại rút ngẫu nhiên được loại đồ vật nhìn qua không liên quan tới thế giới huyền huyễn.

Lạc Xuyên biến mất, xuất hiện ở trong phòng.

Đối với việc Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện, Yêu Tử Yên cảm thấy hoảng sợ.

Nàng nhạy bén chú ý thấy tâm tình của Lạc Xuyên so với lúc vừa rồi dường như trở nên có phần không tốt lắm.

Chẳng lẽ trong khoảng thời gian ông chủ rời đi đã gặp phải chuyện gì hay sao?

"Ông chủ, làm sao vậy?" Yêu Tử Yên quan tâm hỏi.

"Không có việc gì." Lạc Xuyên lắc lắc đầu.

Thần may mắn ở ngay bên cạnh.

Không kéo được chút may mắn thì nguyên nhân là chính mình…

Lạc Xuyên nhìn thấy Yêu Tử Yên ngồi ở bên giường, nghĩ tới điều gì, nói: "Không có việc gì, chúng ta trở về thôi."

"A? Trở về?" Yêu Tử Yên sửng sốt.

Nàng có phần không tin vào tai của chính mình.

"Ông chủ, hiện tại ta có thể đi rồi?" Yêu Tử Yên hỏi theo bản năng.

"Đúng vậy." Lạc Xuyên gật đầu.

Trong lòng rất nghi hoặc.

Hiện tại không đi, chẳng lẽ còn phải ở trong phòng ngủ của ta hay sao?

Vấn đề này thực là kỳ quái…

"Ừm." Yêu Tử Yên đáp lại.

Vẻ mặt của nàng có chút mất mát.

Ài, xem ra vừa rồi là bản thân mình suy nghĩ nhiều…

Yêu Tử Yên đứng dậy khỏi giường, rời đi.

Thời điểm Yêu Tử Yên vừa mới mở cửa phòng ra, giọng nói của Lạc Xuyên từ phía sau truyền đến: "Cám ơn."

Yêu Tử Yên quay đầu, một nụ cười hiện lên: "Ừm."

Tuy rằng không biết ông chủ nói cám ơn là có ý gì.

Nhưng Yêu Tử Yên có một loại cảm giác mơ hồ, chính mình không nên chối từ…

Sau khi Yêu Tử Yên rời đi, Lạc Xuyên thở ra một hơi dài.

Vung tay lên, một quầng sáng bán trong suốt hiện lên.

Trên quầng sáng có thông tin liên quan đến Sprite.

"Ngươi còn buồn rầu vì tinh thần cảm thấy mỏi mệt sau khi chơi trò chơi hay sao? Ngươi còn phiền muộn vì giấc ngủ không đủ, ban ngày buồn ngủ hay sao? Chỉ cần một chai Sprite, có thể khôi phục sức sống của ngươi!"

Một dòng chữ bắt mắt ở trên cùng của quầng sáng.

Sau khi Lạc Xuyên nhìn, trên trán dường như xuất hiện hắc tuyến.

Giọng điệu này sao lại giống những quảng cáo trên TV Hoa Hạ ở Lam Tinh đến chín thành?

Tuy rằng rất muốn phàn nàn, Lạc Xuyên vẫn tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

"Sprite, khôi phục tinh thần lực đã tiêu hao. Giá bán: 10 linh tinh."

Thông tin rất ngắn gọn.

Hiệu quả của Sprite, đơn giản chính là khôi phục tinh thần lực đã tiêu hao.

Điểm này, tuy rằng nhìn qua có vẻ tương tự với hiệu quả của Coca Cola, nhưng thực ra lại hoàn toàn khác biệt.

Bởi vì hiệu quả của Coca Cola, chỉ có thể khôi phục vết thương không phải trí mạng.

Tinh thần lực bị hao tổn, cũng không thể quy về thương thế.

Sprite có thể thực hiện một cách hoàn mỹ.

Lạc Xuyên trầm ngâm.

Hắn cảm thấy bản thân mình dường như đoán được điều khủng khiếp gì đó.

Bởi vì thời điểm rời khỏi trò chơi lúc vừa rồi, trong lòng hắn đang suy nghĩ, sau một thời gian dài chơi trò chơi, tinh thần rất dễ bị mỏi mệt.

Nếu có đồ vật gì đó có thể trợ giúp khôi phục thì tốt rồi…

Hiện tại thì sao?

Sprite trực tiếp ngang trời xuất thế!

Hiệu quả hoàn toàn giống như những gì Lạc Xuyên suy nghĩ lúc trước!

"Hệ thống, ta cảm giác rút thưởng có mờ ám!" Lạc Xuyên nghiêm túc nói.

"Rút thưởng của bản hệ thống, công bình công chính công khai, tuyệt đối không tồn tại mờ ám." Hệ thống trả lời.

Chương 498: Ngày mai bán hàng mới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ta cảm giác ngươi đang lừa dối ta, nhưng ta không có chứng cớ.

Lạc Xuyên nghe lời giải thích của hệ thống, âm thầm liếc mắt xem thường.

Công bình công chính công khai?

Sau đó ta rút thưởng ngẫu nhiên lại lấy được Sprite có thể khôi phục tinh thần lực?

Thật sự là trùng hợp đấy!

"Hệ thống, ta không tin ngươi nữa." Lạc Xuyên nghiêm túc nói.

Hệ thống: "Lúc trước đã cho ký chủ xem xác suất trúng thưởng của mỗi loại hàng hóa. Rút ngẫu nhiên được Sprite, chỉ có thể nói ký chủ và nó hữu duyên."

Hữu duyên cái con khỉ!

Lạc Xuyên không biết nói gì nữa.

Kết thúc cuộc trò chuyện với hệ thống.

Lạc Xuyên hiểu được, cho dù nói thêm cái gì đi nữa, phần thưởng cũng sẽ không thay đổi.

Sprite, vẫn là Sprite kia…

Tuy nhiên Lạc Xuyên đã có rất nhiều kinh nghiệm trong phương diện rút thưởng.

Trong thời gian rất ngắn, tâm tình của hắn đã bình tĩnh lại.

Tuy rằng vừa rồi Lạc Xuyên cảm thấy rút ngẫu nhiên lấy được Sprite, vẻ mặt trở nên tối sầm lại.

Nhưng hiện tại cẩn thận nghĩ lại, dường như cũng không tệ.

Coca Cola hồi máu.

Sprite hồi mana.

Các hiệu quả này đã giải quyết một cách hoàn mỹ hai vấn đề cuối cùng

đối với người tu luyện.

Ừm, xem ra vận may của ta cũng rất tốt…

Suy nghĩ một chút, hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Lựa chọn chỉnh sửa.

"Ngày mai Khởi Nguyên Thương Thành bán hàng mới."

Một câu rất ngắn gọn.

Ấn vào nút đăng.

Lạc Xuyên nhìn thoáng qua, cảm thấy hài lòng, lập tức đóng màn hình.

Ngoài cửa sổ, trăng sáng nhô lên cao.

Màn đêm phía xa xăm, có mấy ngôi sao điểm xuyết.

Lạc Xuyên ngáp một cái.

Màn đêm đã tối hơn, nên ngủ thôi.

Chất lượng giấc ngủ của Lạc Xuyên rất tốt, hắn nằm ở trên giường, sau vài phút đã tiến vào mộng đẹp.

Lạc Xuyên chìm vào giấc ngủ yên bình, nhưng những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, lại nhất định phải trải qua một đêm khó ngủ rồi.

Tất cả đều là do trạng thái mà Lạc Xuyên đã tiện tay đăng lên trước khi ngủ…

Yêu Tử Yên nằm ở trên giường, nhưng không cảm thấy buồn ngủ.

Cảnh tượng vừa rồi phát sinh cứ không ngừng hiện lên ở trong đầu của nàng.

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên không ngừng thay đổi giữa thẹn thùng, mất mát, vui sướng.

Nàng đang nghĩ lung tung ở trong lòng…

Bỗng nhiên, điện thoại di động Ma Huyễn đặt ở bên cạnh nàng vang lên một âm thanh cảnh báo.

Tin tức mới?

Nghe thấy âm thanh cảnh báo, Yêu Tử Yên thu hồi suy nghĩ không biết

bay đến tận đâu, vội vàng đứng dậy, cầm lấy điện thoại di động Ma Huyễn.

Trên màn hình thông báo một thông tin khá bắt mắt, "Ông Chủ Bình Thường" mà ngươi đang theo dõi vừa đăng bài mới.

Yêu Tử Yên sửng sốt, trên gương mặt xuất hiện vẻ tò mò.

Ông chủ đăng bài mới?

Bấm vào tin tức.

Nội dung trạng thái mà Lạc Xuyên vừa mới đăng đập vào mắt của Yêu Tử Yên.

"Ngày mai Khởi Nguyên Thương Thành bán hàng mới."

Lại có hàng mới?

Yêu Tử Yên kinh ngạc

Từ khi bắt đầu bán điện thoại di động Ma Huyễn đến bây giờ, hình như còn chưa được bao lâu thì phải?

Không ngờ ông chủ lại bán hàng mới!

Chỉ là không biết, hàng hóa lần này sẽ là cái gì?

Chẳng lẽ thời gian ông chủ rời đi vừa rồi chính là vì hàng mới?

Yêu Tử Yên càng nghĩ càng cảm thấy có thể.

Điều làm cho nàng nghĩ mãi cũng không rõ chính là, vì sao Lạc Xuyên phải gọi bản thân mình đi qua.

Chẳng lẽ chỉ là để cho mình ngồi ở chỗ đó một lúc mà thôi?

Ông chủ sẽ không nhàm chán như vậy chứ?

Khẳng định còn có chuyện khác mà bản thân mình không biết…

Trong lòng tự hỏi, Yêu Tử Yên đang tìm nguyên nhân Lạc Xuyên làm những việc này.

Yêu Tử Yên sẽ không quên ấn thích.

Vừa mới nhìn thấy trạng thái, nàng lập tức ấn thích.

Là người đầu tiên ấn thích.

Yêu Tử Yên cũng để lại bình luận đầu tiên ở phía dưới trạng thái của Lạc Xuyên.

"Chờ mong hàng mới."

…

Hoàng thành.

Như thường lệ.

Cho dù thời gian đã đến khuya, nhưng đại điện vẫn sáng sủa như trước.

Bởi vì còn có rất nhiều tấu chương chờ Cơ Vô Hối phê duyệt.

Chương 499: Nhóm khách hàng kích động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bệ hạ, sắc trời không còn sớm nữa." Bạch lão đưa cho Cơ Vô Hối một ly trà, nhẹ giọng nói.

"Trẫm biết." Cơ Vô Hối buông bút lông, thở dài, ánh mắt dừng ở trên rất nhiều tấu chương chồng chất trong tay: "Tuy nhiên còn nhiều tấu chương như vậy!"

Cơ Vô Hối xoa mi tâm.

Chăm chú phê duyệt tấu chương thời gian dài như vậy, cho dù hắn ta là Vấn Đạo viên mãn, thì tinh thần cũng cảm giác rất mỏi mệt.

Lúc này, màn hình điện thoại di động Ma Huyễn đặt ở bên cạnh bỗng nhiên sáng lên.

"Ông chủ lại đăng bài?" Ánh mắt của Cơ Vô Hối sáng lên.

Trong diễn đàn Khởi Nguyên, Cơ Vô Hối đã theo dõi Lạc Xuyên.

"Đúng vậy." Bạch lão lấy điện thoại di động Ma Huyễn của mình ra, nhìn thông báo nhắc nhở trên màn hình, gật đầu nói.

Cơ Vô Hối cầm điện thoại di động Ma Huyễn lên, xem một cách cẩn thận.

Trạng thái của Lạc Xuyên rất ngắn gọn, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể xem hết.

Cơ Vô Hối cười khổ lắc lắc đầu: "Ta cảm thấy ông chủ cố ý."

Cái gọi là hàng mới này, đối với những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành nói có ma lực rất lớn.

Bởi vì cho tới bây giờ bọn họ đều không đoán được Khởi Nguyên Thương Thành sẽ tung ra hàng mới như thế nào.

Hàng mới lại có hiệu quả có thể nói là nghịch thiên như thế nào.

"Chỉ sợ buổi tối hôm nay sẽ có rất nhiều người khó có được giấc ngủ ngon." Bạch lão cười nói…

Trấn Nam hầu phủ.

"Tỷ! Ông chủ lại đăng bài mới!" Tiếng kêu của Bộ Ly Ca vang lên.

"Bộ Ly Ca! Bây giờ là lúc nào, ngươi hô to gọi nhỏ cái gì vậy!" Tiếng quát ẩn chứa sự tức giận của Bộ Thi Ý lập tức truyền đến.

"Tỷ, ngươi xem điện thoại di động Ma Huyễn đi! Trạng thái mới của ông chủ nói rằng ngày mai sẽ có hàng mới!"

"Cái gì? Sao ngươi không nói sớm…"

Các học viên của Lăng Vân học viện dường như thích liên hoan vào buổi tối.

Hôm nay bọn họ vẫn ăn cơm chiều ở trong đại sảnh phía dưới lầu như thường lệ.

Hơn bốn mươi người rộn ràng nhốn nháo, náo nhiệt lạ thường.

Ông chủ Túy Nguyệt Hiên cảm thấy rất bất đắc dĩ, cũng không dám nói cái gì.

Những người này đều là nhân vật lớn, ông ta không thể trêu vào.

"Các ngươi xem điện thoại di động Ma Huyễn kìa! Ông chủ nói ngày mai có hàng mới!" Có học viên chú ý tới thông báo nhắc nhở của điện thoại di động Ma Huyễn, kêu lên một cách vui mừng.

"Chẳng lẽ ông chủ lại đăng bài?"

"Sao ông chủ không nói hàng mới là cái gì nhỉ?"

"Không được, ta cảm thấy tối hôm nay sợ là sẽ không ngủ được…"

Tiêu điểm của cuộc nói chuyện của mọi người, trực tiếp chuyển sang trạng thái mới của Lạc Xuyên.

Bọn họ đều suy đoán, hàng mới lần này sẽ là cái gì, Lạc Xuyên sẽ mang đến cho bọn họ niềm vui bất ngờ như thế nào…

"Ngày mai ông chủ bán hàng mới." Ngụy Khinh Trúc nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, kinh ngạc nói.

"Hy vọng giá cả sẽ không quá cao." Lâm Uyển Sương nói: "Giá cả tương tự Coca Cola là được rồi."

"Đúng vậy." Tống Thu Ảnh gật đầu tán thành.

Trong tu luyện giới ở Thiên lan đại lục, cũng không phải người tu luyện nào cũng có rất nhiều tài sản.

Như những lính đánh thuê giống với Ngụy Khinh Trúc các nàng này, đã xem như tầng trung thượng.

Tuy nhiên cũng không phải mỗi lần đi Khởi Nguyên Thương Thành đều mua mì ăn liền.

Chỉ là ngẫu nhiên thôi.

Đối với các nàng mà nói, một trăm mười linh tinh vẫn là một số lượng khá lớn…

Về chuyện dựng trận pháp truyền tống ở thành Cửu Diệu, Phạm Thừa Thiên, Dược Hồi Trần và Cơ Vô Hối thương thảo, hao phí rất nhiều thời gian.

Dù sao dựng trận pháp truyền tống, cần vận chuyển rất nhiều vật tư hoặc là nhân lực.

Cũng may kết quả cuối cùng đã như mong muốn của hai bên.

Sau khi rời khỏi hoàng thành, Dược Hồi Trần và Phạm Thừa Thiên chào từ biệt, quay trở về chỗ ở của người Dược Cốc ở trong thành Cửu Diệu.

Chỗ ở, vẫn là nơi mà Tam trưởng lão đến sống lúc trước —— Vạn Dược Các.

Chương 500: Tổ chức thành đoàn thể thức đêm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi ông chủ của Vạn Dược Các an bài chỗ ở cho bọn họ, trong lúc vô tình nghe thấy đệ tử Dược Cốc đang nói chuyện với nhau.

Trong nội dung cuộc nói chuyện, ông ta nghe được một tin tức có thể nói là khủng bố.

Chưởng môn Dược Cốc cũng đi tới thành Cửu Diệu!

Dược Cốc đây là chuẩn bị làm cái gì?

Từng nhóm từng nhóm đi vào thành Cửu Diệu.

Đội hình càng ngày càng khủng bố!

Trong lòng ông chủ của Vạn Dược Các có chứa nhiều nghi vấn.

Tuy nhiên ông ta hiểu sâu sắc một cái đạo lý.

Biết càng nhiều, chết càng nhanh.

Cho nên, ông ta đều đặt mấy vấn đề này ở đáy lòng…

Dược Hồi Trần vừa mới trở lại Vạn Dược Các, Tam trưởng lão xuất hiện.

"Làm sao vậy?" Dược Hồi Trần khó hiểu nói.

Chẳng lẽ trong số những đệ tử của Dược Cốc này xuất hiện chuyện gì khó giải quyết?

"Chưởng môn, ngài đã nhìn thấy cấm vệ quân ở thành Cửu Diệu chưa?" Tam trưởng lão hỏi.

Cấm vệ quân?

Nghe nói như thế, Dược Hồi Trần lập tức đoán được ông ta tiếp theo muốn nói điều gì.

"Không phải ngươi muốn nói là, rất nhiều cửa hàng đan dược của Dược Cốc ở thành Cửu Diệu bị tẩy trừ đấy chứ?" Dược Hồi Trần cười nói.

Tam trưởng lão gật đầu: "Đúng vậy."

Dược Hồi Trần cười cười: "Việc này ta đã biết, không cần để ý. Hành động này của Thiên Tinh Đại Đế vừa lúc giúp chúng ta diệt trừ những con sâu mọt này…"

Hôm sau.

Mặt trời mới mọc.

Ánh nắng mặt trời rực rỡ đang chiếu xuống, nói rõ một ngày mới đã đến.

Một chùm tia nắng ban mai từ ngoài cửa sổ chiếu vào trong nhà, dừng ở trên mặt Lạc Xuyên.

Mí mắt khẽ run lên, chậm rãi mở ra.

Trong mắt của Lạc Xuyên có vẻ mơ màng khi vừa mới tỉnh ngủ.

Sau mấy hơi thở, mơ màng biến mất.

Mặc quần áo, đứng dậy.

Đẩy cửa phòng ra, vừa lúc gặp Yêu Tử Yên vừa mới rời giường.

"Chào buổi sáng." Lạc Xuyên chào hỏi.

"Ông chủ... Chào buổi sáng…"

Yêu Tử Yên xoa hai mắt hơi mông lung, trả lời.

Xem ra tối hôm qua ngủ không ngon.

Sau khi rửa mặt xong, Lạc Xuyên xuống lầu.

Yêu Tử Yên vẫn còn ở trên lầu, nàng đang chuẩn bị bữa sáng.

Nhìn quanh bốn phía, Lạc Xuyên thấy được thứ hắn muốn nhìn.

Bên trái, một cái kệ hàng vốn trống không lúc này đã bày đầy ắp đồ vật.

Nghĩ lại, chắc chính là Sprite.

Tuy nhiên hơi khác so với trong trí nhớ của Lạc Xuyên.

Chai Sprite cũng không phải màu xanh biếc, mà là màu băng lam.

Chỉ nhìn qua, lập tức có một loại cảm giác có thể làm tinh thần rung lên.

Kệ bày Sprite đặt cạnh kệ bày Coca Cola.

Lạc Xuyên cảm thấy chắc là hệ thống cố ý đặt như vậy.

Dù sao Coca Cola và Sprite, về mặt hiệu quả hoàn toàn chính là một đôi tỷ muội sinh đôi.

Cũng không biết hương vị như thế nào, có giống hương vị Sprite trong trí nhớ hay không…

Mở cửa cửa hàng ra, nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài cửa hàng, Lạc Xuyên sửng sốt.

Hai người tỷ đệ Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân, Cố Vân Hi, học viên của Lăng Vân học viện…

Ước chừng mấy chục người đang vây quanh ở ngoài cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Đều là những gương mặt trẻ tuổi.

Những người tu luyện lâu năm giống như Cơ Vô Hối, Mộ Dung Hải Đường cũng không có ở trong đám người.

Huyền Tước đã ở trong đám người.

Tiểu cô nương đang cố gắng nhảy lên, muốn nhìn xem phía trước rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì.

Chỉ tiếc chiều cao không đủ…

"Ông chủ, có thể xem như mở cửa hay chưa!" Sau khi Bộ Ly Ca nhìn thấy Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa, kêu lên vui mừng.

Lạc Xuyên chú ý thấy đôi mắt thâm quầng trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca.

Xem ra ngày hôm qua chắc là ngủ không ngon.

Những người còn lại cũng giống như Bộ Ly Ca.

Trên khuôn mặt mang theo đôi mắt thâm quầng hoặc đậm hoặc nhạt.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy nghi hoặc.

Các ngươi đang tổ chức thành đoàn thể thức đêm?

Chẳng lẽ là bởi vì trạng thái của ta đêm qua?

"Bây giờ vừa chưa đến thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên nhắc nhở.

Cố Vân Hi đứng trước đám người liên tục gật đầu: "Ừ! Biết biết!"

"Chúng ta chỉ là muốn tiến vào cửa hàng xem trước!" Giang Văn Thường nói thêm.

"Đúng vậy đúng vậy!"

"Ông chủ, hàng mới rốt cuộc là cái gì…"

Chương 501: Mặt hàng mới, Sprite

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người ngươi một lời ta một lời, cứ thế nói xong.

Lúc này, Lạc Xuyên cuối cùng cũng hiểu rõ nguyên do.

Thì ra những người này đến đây sớm như vậy là vì mặt hàng mới!

Trong lòng Lạc Xuyên đã có chút khó hiểu.

Không phải chỉ là một món hàng mới thôi sao?

Có cần phải kích động như vậy không?

Có điều khách hàng nhiệt tình thế, Lạc Xuyên là ông chủ đương nhiên cũng vui tai vui mắt.

Hắn liếc mắt nhìn mọi người một cái, bình thản nói: "Vào cửa hàng thì được, có điều bây giờ không thể mua."

"Ông chủ yên tâm đi, chúng ta cũng biết quy định của Khởi Nguyên Thương Thành mà." Cố Vân Hi nói.

Nàng đã có kinh nghiệm.

Lạc Xuyên gật đầu.

Sau đó, một đoàn người ùa vào trong cửa hàng.

Từng tiếng xôn xao vang lên.

"Hàng hóa mới đâu? Ở đâu?"

"Các ngươi nhìn bên cạnh Coca Cola kìa!" Bộ Ly Ca quen thuộc Khởi Nguyên Thương Thành nhất, liếc mắt một cái là thấy được chỗ khác biệt.

Mọi người nhìn theo phương hướng hắn ta chỉ.

Quả nhiên, nơi đó có một kệ hàng thủy tinh mới.

Trên kệ hàng bày đầy chai đồ uống màu xanh nhạt.

"Đây là mặt hàng mới trong cửa hàng à?" Cố Vân Hi tò mò hỏi.

"Nhiều như vậy? Xem ra số lượng bán ra mỗi ngày hẳn là không có hạn chế gì." Bộ Ly Ca vuốt cằm của mình, đoán.

"Đừng đoán! Đi qua nhìn xem thì chẳng phải sẽ biết à?" Giang Thánh

Quân vỗ bả vai của Bộ Ly Ca, cười nói.

Mọi người đi đến trước kệ hàng.

Trên kệ hàng có phần giới thiệu liên quan đến Sprite.

"Sprite, khôi phục tinh thần lực tiêu hao. Giá bán: 10 linh tinh."

Phần giới thiệu cũng giống như cái lúc trước Lạc Xuyên nhìn thấy.

Chỉ là không có chữ quảng cáo.

"Khôi phục tinh thần lực tiêu hao? Đây không phải là trùng với hiệu quả của Coca Cola sao?" Có người nghi hoặc hỏi.

"Không giống lắm." Bộ Thi Ý lắc đầu: "Hiệu quả của Coca Cola là khôi phục thương tích. Sự tiêu hao tinh thần lực cũng không thể tính là thương tích."

Nghe lời giải thích của Bộ Thi Ý, mọi người như nghĩ đến điều gì.

"Hình như cũng có lý." Cố Vân Hi gật đầu đồng ý.

"Hiệu quả của Sprite là nhằm vào tiêu hao tinh thần lực, này còn lợi hại hơn cả Coca Cola." Giang Nhã Thường cảm thán.

"Cũng không thể nói như vậy." Có người phản bác: "Coca Cola có thể khôi phục vết thương mà không cần dựa vào tu vi, hơn nữa tốc độ chỉ trong vài nhịp thở. Đối với ta, hai loại này không thể so sánh cao thấp được."

Lời này vừa nói ra đã nhận được sự đồng ý của mọi người.

"Lại nói, hàng trong tiệm của ông chủ vẫn là vật hơn giá trị như trước!" Bộ Ly Ca cảm thán.

"Các ngươi cảm thấy hiệu quả của Sprite sẽ như thế nào?" Cố Vân Hi thần bí hỏi.

"Chắc chắn là không khác Coca Cola quá nhiều!"

"Không dựa vào cảnh giới, tu vi, hơn nữa thời gian cần thiết nhất định cũng rất ngắn.

"Hiệu quả của món hàng này, rốt cuộc là thực hiện như thế nào…"

Người tu luyện bị thương thì có thể dựa vào những thứ như đan dược để tiến hành khôi phục.

Nhưng thứ có thể tác dụng với tinh thần lực lại rất rất hiếm.

Đan dược tác dụng với tinh thần lực nếu so với các đan dược cùng cấp khác, ít nhất còn đắt hơn gấp mấy lần!

Nhưng ở Khởi Nguyên Thương Thành, bất kể là Coca Cola hay Sprite, tất cả đều là 10 linh tinh!

Điều này khiến cho mọi người rất cảm động.

Ông chủ thật sự là quá tốt với khách hàng!

Mọi người hưng phấn nói chuyện với nhau.

Tuy rằng bây giờ còn chưa đến thời gian bán hàng, không thể mua, cũng không thể đánh tan sự hứng thú của bọn họ.

Không biết từ khi nào, một mùi hương mê hoặc yên lặng xuất hiện trong cửa hàng.

"Các ngươi có ngửi thấy mùi hương gì không?" Có học viên của Lăng Vân học viện hít vào một hơi, hỏi.

"Ngửi thấy ngửi thấy!"

"Hình như là mùi đồ ăn!"

"Thơm quá, cảm giác ăn rất ngon."

"Ta còn chưa ăn sáng…"

Chương 502: Tào phớ mặn mới có linh hồn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cố Vân Hi đã là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, ném ánh mắt u oán về phía Lạc Xuyên.

Tử Yên tỷ lại đang làm món ngon rồi.

Mấu chốt nhất là lại vẫn không cho bọn họ ăn cùng.

Vẻ mặt Lạc Xuyên vẫn lạnh nhạt, không chút thay đổi.

Ánh mắt của các ngươi không có chút lực sát thương nào…

"Ông chủ! Bữa sáng xong rồi!" Giọng nói của Yêu Tử Yên truyền đến.

"Đến đây." Lạc Xuyên lên tiếng, đi cầu thang lên lầu hai.

Nhìn bóng lưng của Lạc Xuyên, mọi người hơi trầm mặc.

"Cuộc sống mỗi ngày của ông chủ đều là như vậy sao?" Giọng nói của Bộ Thi Ý phá vỡ sự yên lặng.

"Hình như là vậy." Cố Vân Hi gật đầu.

"Ôi, thật là khiến người ta hâm mộ!" Giang Thánh Quân cảm thán: "Mỗi ngày thư giãn thích ý, bên người có hồng nhan làm bạn, hoàn toàn là cuộc sống thần tiên mà! Thật khiến người ta hâm hộ!"

"Chờ đến lúc tu vi của ngươi có thể sánh được với ông chủ, ngươi có thể thực hiện giấc mộng vĩ đại này rồi." Bộ Ly Ca cười nói.

Nét mặt của Giang Thánh Quân cứng đờ.

Tu vi sánh được với ông chủ?

Chỉ sợ là cả đời này cũng không thể.

Những người khác nghe hai người nói chuyện, không khỏi mỉm cười…

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên xuống lầu.

Hai người đặt bữa sáng lên quầy.

"Ông chủ, các ngươi ăn cái gì thế?" Cố Vân Hi xáp đến, vẻ mặt tò mò.

Trong tay Lạc Xuyên bưng một chén chất kéo màu trắng, thoạt trông đàn hồi trơn nhẵn.

Trắng trắng mềm mềm, trong suốt óng ánh.

Lớp dầu ớt tỏa ra vẻ lấp lánh trong suốt, rất mê hoặc.

Đồng thời, bên trên còn dùng các loại gia vị phủ lên.

Trong chén của Yêu Tử Yên cũng giống với Lạc Xuyên.

Có điều lại không có dầu ớt, ngược lại có thêm rất nhiều tinh thể nhỏ trong suốt.

Nhìn qua, hẳn là đường trắng.

"Cái này gọi là tào phớ." Yêu Tử Yên cười giải thích.

Về cách làm của tào phớ, nàng đã học được trong giáo trình nấu ăn.

Nguyên liệu nấu ăn, đương nhiên cũng sử dụng nguyên liệu nấu ăn thượng hạng do hệ thống cung cấp.

Lúc vừa mới nhìn thấy tào phớ, nàng còn kinh ngạc một trận.

Đồ ăn lại có thể làm như vậy sao?

Rốt cuộc là người ở nơi nào lại có được sự thông minh tài trí như thế, nghĩ ra cách làm thần kì như vậy…

"Tào phớ? Cái tên này thật kỳ quái." Biểu cảm của Cố Vân Hi rất kì lạ.

"Có điều đúng là tên xứng với thực. Trắng trắng mềm mềm, khiến cho người ta cảm thấy thèm." Bộ Ly Ca lặng lẽ nuốt một ngụm nước miếng.

"Vì sao của ngươi không giống với ông chủ?" Giang Nhã Thường tò mò hỏi.

"Ta cảm thấy tào phớ ngọt ăn rất ngon, ông chủ lại thấy vị mặn ăn ngon hơn." Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

Mặc dù trong tình huống bình thường, Yêu Tử Yên sẽ không phản bác gì đối với lời của Lạc Xuyên.

Nhưng trong phương diện bếp núc, Yêu Tử Yên có chính kiến của mình, nàng sẽ không nhượng bộ.

Cho nên, mới có tào phớ khác biệt của hai người.

Lạc Xuyên thản nhiên nói: "Tào phớ mặn mới có linh hồn."

Dứt lời, Lạc Xuyên nhẹ nhàng múc một thìa đưa vào trong miệng.

Tào phớ vào miệng, vô cùng trơn mềm.

Điều đầu tiên cảm nhận được là vị cay nồng của dầu ớt, đánh thức dạ dày đã ngủ say cả đêm.

Hoàn toàn không cần nhai kỹ, tào phớ đã lập tức hòa tan trong khoang miệng.

Cuối cùng, hương đậu nhè nhẹ mới bắt đầu thể hiện sự tồn tại của nó…

Nét mặt của Lạc Xuyên rất hưởng thụ.

Bởi vì đây là hương vị quen thuộc.

Mọi người đều nuốt nước miếng.

"Thật sự ăn ngon như vậy sao?" Bộ Ly Ca lau nước miếng.

"Trông ông chủ ăn thật là ngon lành! Ta sắp chịu không nổi rồi!"

"Ta cảm thấy ông chủ đang cố ý khiến chúng ta phát thèm…"

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Lạc Xuyên đầy u oán.

Lạc Xuyên vẫn ngồi yên.

Yêu Tử Yên buồn cười, liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, cũng bắt đầu hưởng dụng tào phớ ngọt của chính mình.

Chương 503: Bộ Ly Ca có tư duy khác người

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hương đậu nhàn nhạt trong veo hòa lẫn vào, dư vị vô cùng.

Đúng với một câu nói, nguyên liệu cao cấp thường phải dùng phương pháp nấu ăn tối giản nhất.

Tào phớ chính là như thế, chỉ dùng đậu tương xay làm thành, giữ lại bản chất của nó ở mức độ cao nhất.

Yêu Tử Yên có chút khó hiểu nhìn Lạc Xuyên một cái.

Sao ông chủ lại cho rằng vị mặn ăn ngon nhỉ, rõ ràng vị ngọt mới là ngon nhất…

Yêu Tử Yên chú ý đến Huyền Tước đang nhìn chằm chằm vào nàng.

Suy nghĩ một lát, nàng ôm tiểu cô nương đến bên cạnh mình.

"Có muốn ăn không?" Yêu Tử Yên cười hỏi.

"Có ạ!" Mặc dù có chút ngại ngùng, nhưng Huyền Tước vẫn gật đầu, ánh mắt nhìn chằm chặp vào tào phớ.

"Vậy chúng ta ăn một miếng." Yêu Tử Yên cười nói…

Một lát sau, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đã ăn xong bữa sáng.

Điều này khiến cho mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng hết giày vò rồi…

Yêu Tử Yên đi lên lầu hai, bởi vì nàng muốn thu dọn chén đũa.

Lạc Xuyên nhìn mọi người, nói: "Bây giờ bắt đầu bán hàng."

Mọi người đã chờ những lời này của Lạc Xuyên từ lâu.

Giọng nói còn chưa dừng lại, bọn họ đã bắt đầu.

Mục tiêu chỉ có một – Sprite!

Cũng may, sau khi trải qua lần cải tạo của thẻ mở rộng cửa hàng, diện tích của Khởi Nguyên Thương Thành đã thừa sức chứa được mấy chục khách hàng.

Hơn nữa kệ hàng còn rất lớn, bên trên bày đầy Sprite.

Rất nhanh, tất cả mọi người đã lấy được Sprite.

Kế tiếp chính là trả linh tinh.

Sau khi Bộ Ly Ca trả linh tinh xong thì gấp vặn mở nắp chai.

Xì!

Một tiếng xịt khí vang lên.

Bộ Ly Ca sửng sốt: "Cái này sao giống Coca Cola thế?"

"Quên đi, nếm thử hương vị trước rồi nói sau."

Kìm nén tâm trạng, Bộ Ly Ca lập tức uống một hớp lớn.

Sau đó, hắn ta không khỏi trợn tròn hai mắt.

Loại cảm giác này…

Vô số bọt khí nổ tung trong khoang miệng, kích thích thần kinh của Bộ Ly Ca.

Đồng thời còn có một mùi hương hoa quả tươi mát.

Nuốt hớp Sprite mát lạnh xuống bụng, hắn ta cảm thấy thần kinh cũng không khỏi rung lên.

"Mùi vị này thật là đặc biệt!" Bộ Ly Ca cảm thán: "Tuy rằng cũng có điểm tương tự với Coca Cola, nhưng lại có sự khác biệt rất lớn!"

"Thật vậy chăng?" Giang Thánh Quân nghe nói như thế thì cũng không nhịn được.

Vặn mở nắp chai, uống một ngụm.

"Khà! Thật sảng khoái! Ta cảm thấy trạng thái của mình trở nên tỉnh táo hơn không ít!" Giang Nhã Thường kinh ngạc nói.

"Sprite có thể tinh thần lực bị tiêu hao, có thể loại bỏ được ảnh hưởng của việc thức đêm mang đến." Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên ở bên cạnh.

Lúc này hai người mới chú ý tới, không biết từ khi nào, Lạc Xuyên đã đi đến bên cạnh bọn họ.

"Ông chủ!" Hai người vội vàng lên tiếng.

Đồng thời, hai người còn chú ý, trong tay Lạc Xuyên cũng cầm một chai Sprite.

"Ông chủ, nói cách khác, thức đêm khiến cho tinh thần ban ngày không phấn chấn cũng coi như là tiêu hao tinh thần lực sao?" Cố Vân Hi nhảy vọt đến bên cạnh Lạc Xuyên, trong mắt đầy vẻ tò mò.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

"Nói như vậy… Có Sprite thì có phải buổi tối mỗi ngày cũng không cần ngủ hay không?" Bộ Ly Ca suy nghĩ kỹ càng một hồi, vui vẻ hô lên.

Yên lặng.

Khởi Nguyên Thương Thành vốn có chút náo nhiệt, bởi vì một câu nói của Bộ Ly Ca mà chợt tĩnh lặng hẳn.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Bộ Ly Ca.

Biểu cảm trong mắt có kinh ngạc, có khiếp sợ, cũng có khó tin…

Bộ Ly Ca không hiểu ra sao.

Hắn ta gãi đầu mình, biểu cảm đầy hoài nghi: "Ơ? Sao vậy? Sao các ngươi bỗng nhiên chẳng nói gì thế?"

Bộ Thi Ý chỉ muốn đỡ trán thở dài.

Nàng lại có nhận thức mới về đường sóng não thần kỳ của đệ đệ tiện nghi này.

"Khụ khụ." Là huynh đệ tốt của Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân nhẹ giọng ho khan một tiếng, muốn đánh vỡ một màn xấu hổ này: "Suy nghĩ này ấy, quả thật là không tệ, chúng ta cũng không suy nghĩ theo hướng này!"

Bộ Thi Ý lại thẳng thắn hơn nhiều, nàng nghiêm mặt hỏi: "Mỗi ngày đều không ngủ? Cho dù tinh thần lực của ngươi không có vấn đề, nhưng ý chí của ngươi có thể chịu đựng được sao? Sao ngươi chỉ toàn suy nghĩ mấy chuyện không thực tế như này vậy!"

Chương 504: Sprite có một khuyết điểm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Huyền Tước cầm một chai Sprite, tò mò nhìn mọi người.

Trí thông minh của nàng ta cũng tương xứng với vẻ bề ngoài của một tiểu cô nương loài người.

Còn chưa hiểu rõ những chuyện đã xảy ra trước mắt.

Tuy nói như thế, nhưng không thể thay đổi được tâm tư thích hóng chuyện của nàng ta.

"Ơ…"

Bộ Ly Ca sửng sốt.

Hắn ta suy nghĩ một chút, cảm thấy Bộ Thi Ý nói như thế rất có lý.

Bộ Ly Ca cười ngượng ngùng: "Khụ khụ, xem ra là ta không suy nghĩ thấu đáo…"

Một đoạn nhạc đệm ngắn ngủi, ngược lại còn khiến bầu không khí ở thành Cửu Diệu sinh động hơn.

Bởi vì một động thái kia của Lạc Xuyên mà rất nhiều người đều ngủ không ngon cả đêm qua.

Một chai Sprite lót bụng, tinh thần mỏi mệt lập tức khôi phục.

Hiệu quả vô cùng rõ rệt.

"Tinh thần thật sảng khoái! Cứ giống như là không hề thức đêm vậy!"

"Đúng vậy! Ta cảm thấy mình bây giờ đặc biệt tỉnh táo!"

"Đây là hiệu quả của Sprite, tinh thần lực tiêu hao do chúng ta thức đêm đã được bổ sung lại…"

Mọi người hưng phấn trò chuyện với nhau.

"Chỉ là không thể loại bỏ được đôi mắt thâm đen." Cố Vân Hi thất vọng thở dài.

Nữ hài tử đều thích đẹp.

Giang Nhã Thường có chút buồn cười nhìn Cố Vân Hi: "Ngươi có thể

hỏi ông chủ xem về sau có thể phát triển loại mặt hàng có hiệu quả này hay không."

Cố Vân Hi liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, quyết đoán lắc đầu: "Ừm, hay là thôi đi…"

Lạc Xuyên cầm Sprite đi ra ngoài cửa tiệm.

Bởi vì lúc này, Yêu Tử Yên đã đi từ trên lầu xuống.

Ngồi trên chiếc ghế dựa quen thuộc, Lạc Xuyên vặn mở nắp chai.

Xì!

m thanh quen thuộc vang lên.

Lạc Xuyên uống một ngụm Sprite.

Ừm, vẫn là cảm giác quen thuộc, và hương vị quen thuộc.

Vẫn mát mát lành lạnh, giống như được ướp lạnh vậy.

"Hệ thống." Lạc Xuyên hô lên.

"Ký chủ có chuyện gì?" Hệ thống xuất hiện.

"Sprite này, có phải là đã thêm một cái gì đó để duy trì nhiệt độ hay không?"

Lạc Xuyên quơ quơ Sprite trong tay, chất lỏng màu trong suốt trong chai xuất hiện từng đợt bọt khí trắng xóa.

"Phải."

Lạc Xuyên không mấy kinh ngạc.

Mấy chiêu trò của hệ thống, hắn đã quen quá rồi…

Khoảng thời gian kế tiếp, mấy cường giả nổi danh như Cơ Vô Hối, Ứng Vô Cực cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với Sprite có thể khôi phục tinh thần lực, bọn họ đều tỏ vẻ vô cùng hiếu kỳ.

"Sprite, Coca Cola, Quỳnh Tương Lộ, nước khoáng, thức uống trong cửa hàng ông chủ thật đúng là không ít!" Mộ Dung Hải Đường cảm thán.

Lời ấy nhận được sự đồng ý nhất trí của mọi người.

"Ta cảm thấy, đối với ta mà nói, trong số hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành, Sprite là tốt nhất." Cơ Vô Hối cười nói.

Phê duyệt tấu chương tiêu hao rất nhiều tinh thần.

Sprite có thể giải quyết vấn đề này.

"Sprite có một khuyết điểm." Ứng Vô Cực yên lặng hồi lâu bỗng nhiên lên tiếng.

Khuyết điểm?

Mọi người đều ném ánh mắt khó hiểu về phía hắn ta.

Sprite không chỉ có thể khôi phục tinh thần lực, giá còn rất hời, chỉ bán mười linh tinh, quan trọng nhất là hương vị đặc biệt ngon.

Làm sao có thể có khuyết điểm chứ!

"Hức…" Ứng Vô Cực nấc một tiếng, mặt không chút thay đổi nói: "Đây là khuyết điểm."

Mọi người sửng sốt, sau đó không nhịn được mà bật cười.

"Vô Cực huynh, ta không phát hiện thì ra ngươi lại hài hước như vậy!" Cơ Vô Hối cười nói.

"Sau khi uống Coca Cola và Sprite trong tiệm ông chủ, đều cảm thấy trong bụng có rất nhiều khí." Phạm Thừa Thiên cười nói.

Mộ Dung Hải Đường nhìn Ứng Vô Cực, sâu trong đôi mắt dường như có vẻ khó hiểu xuất hiện.

Ứng Vô Cực chú ý đến tầm mắt của Mộ Dung Hải Đường, quay đầu nhìn về phía nàng ta.

Mộ Dung Hải Đường mỉm cười dịu dàng.

Mọi người đều sôi nổi rời đi.

Chỉ chừa lại hai người, đang nhìn nhau đưa tình…

Chương 505: Người của Dược Cốc đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau một lúc lâu, vẫn là Phạm Thừa Thiên nhẹ giọng ho một tiếng, phá vỡ sự yên lặng.

Sắc mặt Mộ Dung Hải Đường hơi đỏ lên, cúi đầu xuống.

Trên gương mặt xưa nay lạnh nhạt của Ứng Vô Cực cũng có chút biểu cảm dao động, đủ để nhìn ra rõ ràng…

"Nói lại, người của Dược Cốc hẳn là đã gần đến rồi." Phạm Thừa Thiên bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì, nói.

"Dược Cốc? Bọn họ cũng đến rồi?" Bạch lão kinh ngạc hỏi.

Phạm Thừa Thiên gật đầu: "Ừ. Tin rằng khi bọn họ biết được Khởi Nguyên Thương Thành có thêm mặt hàng có thể khôi phục tinh thần lực, nhất định sẽ vừa kinh ngạc vừa vui mừng."

Quá trình luyện dược sư luyện chế đan dược có yêu cầu rất cao đối với tinh thần lực.

Rất nhiều luyện dược sư không luyện chế được đan dược cao cấp chính là bởi vì tinh thần lực không đủ.

Tinh thần lực không đủ, tự nhiên cũng không thể khống chế ngọn lửa một cách tỉ mỉ.

Mà muốn luyện chế đan dược thành công, yêu cầu đối với nhiệt độ ngọn lửa cũng rất cao.

Sprite có thể khôi phục tinh thần lực, việc này đối với luyện dược sư mà nói, rất quan trọng…

"Lúc tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành thì đừng có ngạc nhiên. Bởi vì thứ mà các ngươi đại diện chính là Dược Cốc!" Trên đường đi, Tam trưởng lão răn dạy chúng đệ tử Dược Cốc.

"Khụ khụ, lão sư, ngài đã nói lời này không dưới ba lần rồi." Vệ Diệc nhỏ giọng nói.

Tam trưởng lão liếc mắt nhìn Vệ Diệc, người sau ngoan ngoan ngậm miệng lại.

Đoàn người Dược Cốc lúc này đã đứng đứng trước Khởi Nguyên Thương Thành.

Tam trưởng lão quấy nhiễu cảm giác của người xung quanh.

Dù sao nhiều người trong Dược Cốc như vậy xuất hiện trên đường lớn thành Cửu Diệu, tất nhiên sẽ gây ra chấn động rất lớn…

"Chính là nơi này." Tam trưởng lão đứng trước một con ngõ nhỏ.

"Nơi này cũng quá hẻo lánh nhỉ?" Có người cảm thán.

Trên đường phố xung quanh ngõ nhỏ, hoàn toàn không có một bóng người.

Rất hoang vắng.

Nếu trong tình huống bình thường, nếu có người mở cửa hàng ở vị trí thế này, tất nhiên sẽ nhận được một cái danh hiệu "thông minh".

Có điều, đương nhiên là không thể đánh đồng với ông chủ.

"Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành là cường giả tuyệt thế, tâm tư của người bậc này, các ngươi sao có thể đoán ra được?" Dược Hồi Trần bình thản nói.

"Chưởng môn, nhanh vào đi thôi!" Đại trưởng lão thúc giục.

Vừa nghĩ tiếp theo sẽ có thể mua được Quỳnh Tương Lộ bổ sung sinh cơ, ông ta đã không thể kiềm chế được sự hưng phấn trong lòng.

Tam trưởng lão liếc mắt nhìn Đại trưởng lão một cái.

Suy nghĩ một lúc, nhịn xuống lời trong lòng.

Thật ra ông ta rất muốn nói với Đại trưởng lão, rằng Quỳnh Tương Lộ của Khởi Nguyên Thương Thành bảy ngày mới bán một lọ.

Sau khi vào cửa hàng, tám chín phần mười đã trong trạng thái hết hàng…

Một tràng tiếng bước chân vang lên.

Lạc Xuyên ngẩng đầu lên…

Sau đó nhìn thấy mấy chục người dồn dập tiến vào trong ngõ nhỏ.

Dẫn đầu là bảy ông lão râu tóc hoa râm.

Khí tức mạnh mẽ, ít nhất cũng là người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo.

Bọn họ đều mặc y bào màu trắng.

Rất có độ nhận biết.

Bởi vì chỉ có luyện dược sư của Dược Cốc mới mặc như vậy.

Cho nên thân phận của những người này không cần nói cũng biết – người của Dược Cốc!

Lạc Xuyên thầm ngạc nhiên trong lòng.

Không ngờ rằng nhóm thứ hai với sức mạnh và quy mô lớn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, thế mà lại là Dược Cốc!

Lúc Phạm Thừa Thiên tiến vào trong ngõ nhỏ, liếc mắt một cái đã thấy được Lạc Xuyên đang phơi nắng ở cửa tiệm.

Dựa theo tin tức nhận được, Phạm Thừa Thiên tự nhiên đoán được thân phận của Lạc Xuyên – ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho dù hắn ta đã sớm chuẩn bị tâm lý, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ông chủ thật trẻ!

Hơn nữa không hề cảm nhận chút dao động linh lực nào, hệt như một người bình thường không có tu vi.

Phản ứng của năm trưởng lão ngoại trừ Tam trưởng lão cũng không khác gì Phạm Thừa Thiên lắm,

Chúng đệ tử Dược Cốc lại mang vẻ mặt tò mò đánh giá Lạc Xuyên.

Dược Cốc khác biệt rất lớn với Lăng Vân học viện.

Chức nghiệp tương lai của đệ tử trong Dược Cốc, nếu không có gì ngoài ý muốn thì tất nhiên là luyện dược sư.

Chương 506: Ông chủ chuẩn bị kế hoạch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mặc dù trên Thiên Lan đại lục, luyện dược sư có số lượng thưa thớt nhưng thân phận lại rất cao quý.

Nhưng đồng thời, nếu một luyện dược sư muốn thành công xuất sư thì thời gian hao phí sẽ rất dài.

Mấy chục năm đã xem là ngắn.

Trong số đệ tử Dược Cốc này, có không ít người thoạt trông còn lớn tuổi hơn Lạc Xuyên.

Diện mạo trẻ trung của Lạc Xuyên khiến cho bọn họ vừa tò mò vừa kinh ngạc.

Người như ông chủ, chắc chắn từ lâu đã có năng lực tùy ý thay đổi vẻ bề ngoài của chính mình.

Cho nên số tuổi nhất định lớn hơn hiện tại không biết bao nhiêu.

Chúng đệ tử Dược Cốc thầm đoán trong lòng.

Bọn họ cảm thấy lý do này rất hợp lý.

"Xin chào ông chủ." Phạm Thừa Thiên cung kính nói.

Ông ta hiểu được, thân phận cao thủ Tôn Giả, chưởng môn Dược Cốc của mình, trước mặt ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành, hoàn toàn không đáng để nhắc tới.

Cho nên ngay từ đầu đã hạ phong thái của mình xuống rất thấp.

Những người còn lại cũng cung kính chào hỏi: "Chào ông chủ."

Tiếng động không nhỏ, Yêu Tử Yên ở trong cửa hàng cũng nghe thấy.

Nàng tò mò đi ra ngoài tiệm, sau đó liền thấy được cảnh tượng náo nhiệt này.

"Vị này hẳn là Yêu cô nương Yêu Tử Yên, nhân viên phục vụ trong cửa hàng? Lão phu là chưởng môn đương nhiệm của Dược Cốc, Dược Hồi Trần." Dược Hồi Trần cười nói.

Chưởng môn Dược Cốc?

Yêu Tử Yên kinh ngạc nhìn Dược Hồi Trần.

Đương nhiên nàng đã từng nghe nói đến cái tên này.

Dược Cốc là một trong những thế lực đứng đầu Thiên Lan đại lục, Dược Hồi Trần là chưởng môn Dược Cốc, cho dù là thuật luyện dược hay là thực lực đều vô cùng khủng bố.

"Hoàng tộc yêu thú Yêu Tử Yên." Yêu Tử Yên khẽ cười, nói.

Tuy rằng sự xuất hiện của Dược Hồi Trần khiến cho Yêu Tử Yên kinh ngạc trong một thoáng, nhưng không có gì hơn…

"Trước tiên vào Khởi Nguyên Thương Thành đã." Yêu Tử Yên cười nói: "Lát nữa ta sẽ nói những điều phải chú ý với các ngươi."

"Tử Yên tỷ yên tâm đi." Vệ Diệc trong đám người cũng nói: "Sư phụ của ta đã nói hết quy định của Khởi Nguyên Thương Thành với mọi người rồi!"

Yêu Tử Yên mỉm cười: "Trong khoảng thời gian này, trong cửa hàng có hàng hóa mới, một vài quy định cũng thay đổi?"

Quy định mới?

Vệ Diệc và Tam trưởng lão là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, ném ánh mắt quả nhiên là thế về phía Lạc Xuyên.

Nét mặt của người sau không chút thay đổi.

"Vậy ông chủ, chúng ta vào cửa hàng trước." Dược Hồi Trần hướng ánh mắt dò hỏi về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Mọi người bèn đi theo Yêu Tử Yên, tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên nhìn cảnh tượng náo nhiệt trong cửa hàng, biểu cảm như đang nghĩ đến cái gì.

Thì trong lúc không chú ý đến, tiếng tăm của Khởi Nguyên Thương Thành đã vang dội như vậy.

Khách hàng, cũng đã nhiều như vậy.

Hơn nữa bây giờ còn có điện thoại di động Ma Huyễn, loại vật phẩm là kết tinh kỹ thuật ở thế giới khoa học viễn tưởng này…

Ý tưởng dẫn dắt xu hướng văn hóa của thế giới khác, có phải đã có thể thực hiện hay không?

Lạc Xuyên khẽ cau mày, ngẫm nghĩ.

Văn hóa có rất nhiều phương diện, ví dụ như ẩm thực, giáo dục, giải trí, thư giãn, khoa học kỹ thuật…

Lạc Xuyên đang suy nghĩ rằng mình nên bắt đầu từ phương diện nào trước.

Sau mấy phút đồng hồ, Lạc Xuyên ngừng suy nghĩ về vấn đề này.

Quên đi, lúc này vẫn chưa vội.

Chuyện dẫn dắt trào lưu văn hóa thì cần phải lập kế hoạch rõ ràng mới được.

Nếu Thiên Lan đại lục bị hắn bất cẩn chơi sập, muốn hối hận cũng không có chỗ hối hận.

Đoàn người Dược Cốc tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Ngoại trừ Tam trưởng lão và Vệ Diệc, đều có vẻ mặt ngạc nhiên và chấn động.

Thật nhiều thủy tinh, trang trí thật đặc biệt, không gian thật lớn, thật nhiều người…

"Tử Yên tỷ, trong tiệm đây là lại mở rộng sao?" Vệ Diệc kinh ngạc hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Ừ, mới mở rộng không lâu lắm, nhưng lại có thêm rất nhiều mặt hàng mới."

Chương 507: Khởi Nguyên Thương Thành náo nhiệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mặt hàng mới? Chính là hai kệ hàng mới có thêm kia sao?" Vệ Diệc chỉ vào kệ hàng điện thoại di động Ma Huyễn và Sprite, hỏi.

"Đúng." Yêu Tử Yên chỉ vào hoa văn trên vách tường, nói: "Ngoài ra, nơi đó là cửa vào của không gian bán vũ khí, có thể mua được tất cả linh khí trong Tháp Thí Luyện."

"Tất cả linh khí của Tháp Thí Luyện?" Vệ Diệc hít một hơi khí lạnh.

Những người khác, trong mắt cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đúng vậy." Yêu Tử Yên cười nói: "Vô số chủng loại, chỉ cần ngươi có thể nghĩ đến thì đều có bán."

Yêu Tử Yên có lòng tin để nói ra lời như vậy.

"Nhưng ta đề nghị, các ngươi nên mua điện thoại di động Ma Huyễn trước." Yêu Tử Yên nói: "Nếu có linh khí gì muốn mua thì có thể đến không gian bán vũ khí nhìn thử. Tiếp theo chính là mì ăn liền, Coca Cola. Sau đó đăng ký tài khoản, tiến vào thế giới giả tưởng. Sau khi kết thúc trò chơi thì dùng một chai Sprite khôi phục tinh thần lực."

Vừa nãy Yêu Tử Yên đã uống một chai Sprite.

Đối với hiệu quả khôi phục tinh thần lực đã có một nhận thức tương đối rõ ràng.

Cho nên, nàng mới có đề nghị này…

Mọi người đều đồng ý.

"Mặt khác, quy định của Khởi Nguyên Thương Thành đều ở đó, hy vọng các ngươi tuân thủ." Yêu Tử Yên chỉ vào ba tấm bảng trên vách tường và nói.

"Yêu cô nương yên tâm đi." Tam trưởng lão trầm giọng nói: "Nếu mấy đứa nhóc này dám phá hư quy định của ông chủ, lão phu là người đầu tiên không bỏ qua cho bọn chúng!"

Chúng đệ tử Dược Cốc không khỏi rụt cổ lại.

Xem ra Tam trưởng lão ở trong lòng bọn họ rất có uy danh.

"Những cái này là của người Lăng Vân học viện nhỉ?" Ánh mắt Dược Hồi Trần nhìn về phía máy thực tế ảo, một trăm vị trí, gần như đã bị chiếm hết một nửa: "Tên Phạm Thừa Thiên kia quả nhiên đã ở đây."

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu: "Bọn họ còn đến sớm hơn các ngươi mấy ngày, ta cảm thấy không bao lâu nữa, có thể sẽ có thế lực khác đến đây."

"Đúng vậy." Dược Hồi Trần xoa cằm, ông ta vô cùng đồng ý với nhận định của Yêu Tử Yên.

Dựa theo tin tức truyền ra về Khởi Nguyên Thương Thành sau khi di tích thượng cổ kết thúc, toàn bộ những thế lực đứng đầu Thiên Lan đại lục, nói toàn bộ thì có lẽ có chút khoa trương, nhưng một nửa thì chắc chắn sẽ có!

Hẳn là bọn họ đều đã phá đội ngũ tinh anh đến đây.

Một nửa khác, cho dù không phải đội ngũ tinh anh, cũng sẽ có người đến thăm dò.

Dù sao hiệu quả của hàng hóa bán ở Khởi Nguyên Thương Thành thật sự có sức hấp dẫn quá lớn đối với bọn họ!

Tiếp sau đó chính là thời gian người Dược Cốc thăm dò cửa hàng.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành trở nên vô cùng náo nhiệt.

"Đây là điện thoại di động Ma Huyễn sao? Cái này dùng thế nào?"

"Không phải Tử Yên tỷ vừa mới nói sao, trên bảng trắng trên vách tường có giáo trình."

"À à, hồi nãy ta không nghe thấy…"

"Các ngươi uống Coca Cola chưa? Hương vị kia thật sự quá kỳ diệu!"

"Sprite uống ngon hơn! Mang theo hương trái cây kì lạ, tinh thần của ta cũng trở nên phấn chấn!"

"Mì ăn liền mới là tốt nhất! Chỉ cần một trăm linh tinh đã có thể sử dụng nước suối sinh linh!"

"A a a! Nước suối sinh linh! Chuyện quan trọng như vậy mà ta lại

quên…"

Đây là tiếng trò chuyện của những đệ tử trong Dược Cốc với nhau.

Có chút ầm ĩ.

Có điều Yêu Tử Yên cũng không ghét.

Bởi vì đây là hiện tượng bình thường khi khách hàng mới đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Trái lại Yêu Tử Yên còn có chút tự hào.

Hàng hóa trong tiệm ông chủ, cho dù là người trong Dược Cốc, khi đối mặt cũng không thể giữ bình tĩnh!

Lúc này, Dược Hồi Trần và sáu vị trưởng lão còn lại đang nghiêm mặt chăm chú vây quanh bên cạnh Cây thế giới.

Bầu không khí xung quanh rất nghiêm trọng.

Đệ tử Dược Cốc không ai dám đến gần.

Xung quanh bảy người đã hình thành một vùng trống.

Chương 508: Đây chính là cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cũng may cây Thế Giới vốn chỉ được đặt yên trong một góc Khởi Nguyên Thương Thành, hành vi của bảy người không tạo thành ảnh hưởng đối với việc buôn bán trong tiệm.

"Chắc chắn không?"

"Chắc chắn."

"Như trong sách cổ có nói."

"Diệp nhược phồn tinh, nội uẩn vạn đạo, tương tự độ cửu thành cửu!"

"Không ngờ ghi chép trong sách cổ lại là thật."

"Vốn ta còn tưởng rằng lời đồn đãi về cây Thế Giới trong di tích thượng cổ chẳng qua chỉ là bịa đặt, không ngờ tới lại bị ông chủ đưa vào trong tiệm làm bồn cây!"

Nét mặt của bảy người đều rất cuồng nhiệt.

Sự chấp nhất của luyện dược sư đối với linh dược cực phẩm, người thường rất khó tưởng tượng được.

Rất rõ ràng, cây Thế Giới chính là cái gọi là linh dược cực phẩm kia.

Dù cho bị bảy người nhìn chằm chằm, cây Thế Giới vẫn không có chút phản ứng nào.

Ngay cả phiến lá cũng không lay động, hẳn là không muốn để ý đến.

"Nghe nói thực lực của cây Thế Giới là Thánh Nhân." Dược Hồi Trần nhẹ giọng nói.

"Thánh Nhân?"

Sáu vị trưởng lão lúc này mới biết được tin tức quan trọng này, đều hít một hơi lạnh.

Trong lòng bọn họ quả thật là nghĩ mà sợ.

Vừa nãy mình đã làm gì?

Thế mà lại dám có ý đồ với cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân?

"Vãn bối chỉ là nhất thời hồ đồ, xin tiền bối chớ trách." Dược Hồi Trần cung kính nói.

Sáu người còn lại cũng nói: "Vãn bối chỉ là nhất thời hồ đồ, xin tiền bối chớ trách."

Chúng đệ tử Dược Cốc đều ném ánh mắt tò mò và khó hiểu đến đây.

Bọn họ không đoán ra vì sao các trưởng lão và chưởng môn lại cung kính như thế với một chậu cây.

Chẳng lẽ, thật ra cái chậu cây rất khủng bố?

Một suy nghĩ có thể nói giống như vui đùa này vừa xuất hiện trong đầu thì không thể gạt đi được.

Đúng rồi.

Nếu không phải như vậy, làm sao chưởng môn bọn họ lại có hành động này?

"Các ngươi có nghe nói hay không, trong di tích thượng cổ, hình như có một cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân?" Vệ Diệc cau mày nói.

"Đương nhiên có nghe nói. Nghe đồn cây Thế Giới đã chống đỡ toàn bộ di tích thượng cổ!"

"Khoan đã! Ý của ngươi chính là chậu cây này, thật ra là…"

Vệ Diệc gật đầu.

Mọi người có chút khó tin.

Có điều trong lòng bọn họ, mơ hồ có một giọng nói cho bọn họ biết, sự thật chính là như thế…

"Khởi Nguyên Thương Thành lại một lần nữa thành công đổi mới nhận thức của ta." Có đệ tử Dược Cốc cảm thán.

"Quen là tốt rồi, quen là tốt rồi." Vệ Diệc cũng an ủi với thân phận người từng trải.

Mọi người: …

Xem ra Vệ Diệc sư huynh trong khoảng thời gian ở thành Cửu Diệu trước đó đã trải nghiệm rất nhiều…

Cây Thế Giới không có phản ứng.

Nói chính xác hơn, từ đầu đến cuối đều không có phản ứng.

Có lẽ chỉ có lúc đối mặt với Lạc Xuyên, nó mới có thể đưa ra phản ứng đáp lại – tuy rằng phần lớn thời gian đều là phản đối…

"Quả cầu này là cái gì vậy?" Dược Hồi Trần vô tình nhìn thoáng qua quả cầu Thâm Uyên bị Lạc Xuyên tiện tay đặt trong góc, bỗng nhíu mày.

Giống như một loại phản ứng bản năng của sinh mệnh, Dược Hồi Trần có thể cảm nhận rất rõ ràng sự chán ghét trong lòng mình.

Quả cầu Thâm Uyên vốn được Lạc Xuyên đặt trên quầy.

Có điều Yêu Tử Yên phải thường xuyên ngồi ở kia.

Mặc dù Thâm Uyên đã được Lạc Xuyên tạo thành quả cầu không có gì nguy hiểm, nhưng khi mọi người nhìn thấy đều sẽ nảy sinh một cảm giác không thoải mái trong lòng.

Đây là một loại phản ứng cơ bản của tất cả sinh linh.

Thâm Uyên, vốn sinh ra là vì đưa mọi trật tự trở về hư không.

Nó, cũng hủy diệt chính mình.

"Ta rất ghét nó." Tam trưởng lão nhíu mày.

"Đúng vậy." Đại trưởng lão gật đầu, nét mặt cũng không thích: "Cảm giác mà nó cho ta giống như một thứ từ khi sinh ra đã khiến người ta chán ghét, có chứa một loại khuynh hướng hủy diệt mạnh mẽ."

Chương 509: Thâm Uyên đã bị ông chủ nặn thành quả cầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bảy người Dược Hồi Trần nhìn về phía Lạc Xuyên ở cửa tiệm.

Lạc Xuyên đang nhắm mắt nằm phơi nắng.

Bọn họ lại nhìn về phía Yêu Tử Yên.

Sau khi Yêu Tử Yên chú ý đến thì mỉm cười: "Thâm Uyên, ông chủ gọi nó là Thâm Uyên."

"Thâm Uyên sao…" Dược Hồi Trần lại nhìn chằm chằm vào quả cầu Thâm Uyên, hình như đã thở phào nhẹ nhõm: "Không ngờ, vậy mà lại biến thành hình dạng này…"

Đồng tử của sáu vị trưởng lão chợt co rút lại.

Uy danh của Thâm Uyên, bọn họ đã từng nghe qua trong sách cổ.

Chỗ khủng khiếp của Thâm Uyên không phải là ở năng lượng hay vật chất như nghĩa thông thường.

Vô hình vô chất, giống như một mặt phẳng hai chiều màu đen với hoa văn quỷ dị.

Thâm Uyên giống như một loại ý chí, có thể ảnh hưởng đến sự vật xung quanh.

Tất cả những thứ đã bị Thâm Uyên xâm nhiễm, bất kể là thể sinh mệnh hay thể phi sinh mệnh, cuối cùng đều đi đến con đường hủy dieejy…

Nghe đồn, bởi vì Thâm Uyên mà Thiên Lan đại lục thời kỳ thượng cổ xuất hiện mà suýt nữa bị hủy diệt.

Cuối cùng tập hợp sức mạnh của toàn bộ sinh linh trên thế giới mới có thể chiến thắng Thâm Uyên.

Tổn thất cực kỳ nghiêm trọng.

Vô số chủng tộc bị tuyệt chủng, vố số chủng tộc đại thương nguyên khí…

Từ những câu chữ trên ghi chép, trong trận chiến này, Thiên Lan đại lục dường như đã được giúp đỡ từ một nền văn minh khác.

Miêu tả về một nền văn minh khác rất mơ hồ.

Trên Thiên Lan đại lục bây giờ, mô tả về Thâm Uyên vốn ít ỏi, gần như đã không còn ai biết về nền văn minh ấy…

Dù thế nào bọn họ cũng không tưởng tượng được rằng sẽ dùng phương thức này để nhìn thấy Thâm Uyên vô cùng khủng bố trong lời đồn kia.

Điều này khiến cho hình tượng của Lạc Xuyên trong cảm nhận của bọn họ lại càng thần bí hơn.

Ngay cả Thâm Uyên cũng có thể nặn thành quả cầu đặt trong cửa hàng, rốt cuộc ông chủ có thực lực thế nào?

Mục đích mở Khởi Nguyên Thương Thành lại là cái gì?

Một đống nghi vấn không ngừng nảy sinh trong lòng bọn họ.

Đáp án của vấn đề này chỉ có thể công bố trong tương lai…

Sau khi ảnh hưởng do cây Thế Giới và Thâm Uyên tạo thành chấm dứt, bảy người Dược Hồi Trần cuối cùng cũng bắt đầu thời gian mua sắm của khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Quỳnh Tương Lộ đâu? Vì sao không có?" Đại trưởng lão nhìn đánh dấu "hết hàng" trên kệ hàng, rất đau đớn.

"Quỳnh Tương Lộ của Khởi Nguyên Thương Thành bảy ngày bán một lọ, chỉ có thể là chúng ta đến không đúng lúc." Tam trưởng lão tốt bụng an ủi.

"Ôi." Đại trưởng lão thở dài, trong mắt lại không thấy một chút nản lòng nào: "Lần tiếp theo Quỳnh Tương Lộ mở bán, ta nhất định phải mua được!"

Tam trưởng lão nhìn Đại trưởng lão đầy ý chí chiến đấu, không đành lòng đả kích ông ta.

Mỗi lần Quỳnh Tương Lộ mở bán đều là một trận chiến tranh đoạt…

"Xem ra chúng ta đã tới chậm, cả nước khoáng cũng không có." Lại có một vị trưởng lão đi đến, bất đắc dĩ nói.

Từ lúc các học viên của Lăng Vân học viện đi vào, nước khoáng cũng đã bán hết.

"Mỗi ngày đều có bán mười chai nước khoáng, hơn nữa bây giờ mỗi người chỉ có thể mua một lần, sớm muộn gì cũng đến lượt." Dược Hồi Trần cười nói: "Xem trước những mặt hàng khác đi."

"Vâng, chưởng môn."

…

Dựa theo giáo trình trên bảng trắng trên vách tường, bảy người mua điện thoại di động Ma Huyễn.

Kích hoạt, tiến vào ứng dụng Thương Thành.

"Tải ứng dụng xuống còn cần mười linh tinh, thật đúng là…" Dược Hồi Trần nhìn thấy trên màn hình nảy ra một thông báo, dở khóc dở cười.

"Chưởng môn, về sau ngươi sẽ quen thôi." Tam trưởng lão nghiêm túc nói.

Quen?

Dược Hồi Trần lại im lặng một lúc: "Hy vọng thế…"

Trả mười linh tinh, lại tải diễn đàn Khởi Nguyên xuống.

Lúc đăng ký tài khoản, bọn họ phát sinh tranh chấp.

Về vấn đề đặt tên tài khoản thế nào.

Có hai vị trưởng lão cho rằng, bản thân muốn gọi thế nào thì đặt thế đó, cá tính một chút vẫn tốt hơn.

Dược Hồi Trần và bốn trưởng lão còn lại cho rằng, bọn họ đều là người Dược Cốc, tên phải thống nhất, tốt nhất là có thể khiến cho người ta liếc mắt một cái đã nhận ra.

Kết quả cuối cùng, đương nhiên là không có gì ngoài ý muốn.

Thiểu số phục tùng đa số, nhất là trong "đa số" còn có người cầm quyền…

Sau khi bàn bạc một phen, Dược Hồi Trần chọn ra cách đặt tên tài khoản.

Tên tài khoản của Dược Hồi Trần là "Dược Cốc chưởng môn".

Tên tài khoản của trưởng lão là "Dược Cốc" + x + "Trưởng lão".

Sáu vị trưởng lão đều giật nảy mình đối với khả năng đặt tên của Dược Hồi Trần.

Chương 510: Ước mơ của ông chủ giản dị chất phác

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dược Hồi Trần thản nhiên liếc mắt nhìn sáu vị trưởng lão.

Vì thế sáu người mang vẻ mặt vui vẻ đồng ý với quyết định của Dược Hồi Trần.

Đăng ký tài khoản xong, chuyện tiếp theo đương nhiên không cần phải nhiều lời.

Đơn giản là theo dõi xem Lạc Xuyên có động thái gì.

Đối với cái tên "Ông Chủ Bình Thường" của Lạc Xuyên, bọn họ có chút khó hiểu.

Nhưng chỉ suy nghĩ một chút đã đoán được lý do.

Đúng rồi, tuy rằng ông chủ thực lực khôn cùng, nhưng ước mơ lại chỉ tương đương với một ông chủ bình thường.

Ước mơ giản dị chất phát như thế.

Cảnh giới của ông chủ, quả nhiên chúng ta không thể sánh được…

"Xem động thái của ông chủ, hình như Sprite mới bắt đầu bán từ hôm nay." Tam trưởng lão nhìn màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn, nói.

"Vậy đi xem Sprite trước." Tam trưởng lão nói.

Sau đó, bảy người đi đến chỗ kệ hàng bày Sprite…

"Khôi phục tinh thần lực? Đây không phải là cũng có thể sử dụng trong lúc luyện chế đan dược sao?" Đọc phần giới thiệu của Sprite, Dược Hồi Trần vô cùng kinh ngạc.

Nếu không ngoài dự liệu, hiệu quả khôi phục tinh thần lực của Sprite hẳn là không kém gì hiệu quả khôi phục vết thương của Coca Cola.

Hơn nữa thời gian thực hiện hiệu quả đều rất ngắn.

Yếu tố hạn chế luyện dược sư luyện chế đan dược cấp cao ngoại trừ kinh nghiệm, tu vi, thiên phú, quan trọng nhất chính là sức chống đỡ của tinh thần lực.

Tuy rằng ở Thiên Lan đại lục cũng có không ít vật phẩm có thể khôi phục tinh thần lực.

Nhưng nếu dùng chúng để luyện chế đan dược thì mất nhiều hơn được.

Giá cả của vật phẩm có thể khôi phục tinh thần lực cũng không chỉ đắt bình thường…

"Có Sprite, xác suất thành công khi luyện chế đan dược ít nhất có thể nâng cao ba phần!" Nét mặt Đại trưởng lão đầy kích động.

"Sprite có hiệu quả này mà chỉ bán mười linh tinh, suy nghĩ của ông chủ quả nhiên không phải chúng ta có thể hiểu được." Tam trưởng lão cảm thán.

Dược Hồi Trần suy nghĩ, đi đến chỗ Lạc Xuyên.

"Có việc gì?" Lạc Xuyên chú ý đến Dược Hồi Trần, hỏi.

Dược Hồi Trần gật đầu: "Ông chủ, không biết Sprite có thể cung cấp với số lượng lớn cho Dược Cốc không?"

Chú ý đến nét mặt không chút thay đổi của Lạc Xuyên, Dược Hồi Trần suy nghĩ một lát, lại nói tiếp: "Ông chủ, giá cao hơn chút nữa cũng không thành vấn đề."

Mua càng nhiều, giá càng cao.

Không thể không nói, ý tưởng của Dược Hồi Trần rất trong sáng thoát tục.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không được."

"Đã biết." Dược Hồi Trần thở dài.

Ông ta đã lường trước được việc này.

Dù sao vấn đề này cũng xung đột với quy định của Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ là Dược Hồi Trần không ngờ Lạc Xuyên lại từ chối nhanh chóng như vậy.

Thật sự là không chừa một đường nào để đàm phán…

Dược Hồi Trần lại lần nữa tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Sáu vị trưởng lão vẫn chú ý đến bên này, tự nhiên hiểu được đã xảy ra chuyện gì.

"Nghe nói lúc trước Thiên Tinh đại đế từng đề cập đến vấn đề mua hàng số lượng lớn với ông chủ, cũng bị từ chối." Tam trưởng lão nhìn thoáng qua Cơ Vô Hối đang ở trong trò chơi, nói.

"Ồ? Xem ra ta không phải là người đầu tiên muốn làm như vậy." Dược Hồi Trần mỉm cười.

"Không biết trong không gian bán vũ khí có dược đỉnh hay không." Một vị trưởng lão bỗng nhiên nói.

"Chắc chắn có." Tam trưởng lão nói chắc chắn: "Không phải Yêu cô nương đã nói rồi sao, bán tất cả linh khí trong Tháp Thí Luyện. Lúc trước ta dạo chơi trong Tháp Thí Luyện thì từng sử dụng dược đỉnh làm vũ khí."

Tam trưởng lão đang nói đến trận chiến trên sàn đấu vì tranh giành Quỳnh Tương Lộ của mấy người Liễu Như Mỵ, Đệ Ngũ Bá Đao lúc trước.

"Vậy thì không thể tốt hơn." Trưởng lão kia cười nói.

Chương 511: Cái hố to kia là thứ gì

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tứ trưởng lão, sao thế, dược đỉnh của ngươi lại hỏng rồi à?" Tam trưởng lão cười hỏi.

Tứ trưởng lão ho khan một tiếng, sắc mặt có chút mất tự nhiên nói: "Gần đây ta vừa mới nghiên cứu ra một loại đan dược, vẫn luôn thí nghiệm làm sao để tăng dược hiệu."

"Đây đã là cái dược đỉnh thứ mấy mà ngươi đổi rồi?" Có trưởng lão cười nói: "Giá trị con người của ngươi, chỉ sợ là hơn phân nửa đều đắp lên dược đỉnh rồi."

"Trong không gian bán vũ khí, ngươi có thể tìm đến dược đỉnh mà mình thích." Yêu Tử Yên cười nói.

Sau đó, bảy người tiến vào không gian bán vũ khí.

Bên trong không gian có không ít đệ tử Dược Cốc.

Lúc nhìn thấy bọn họ xuất hiện còn hoảng hốt một trận.

Có điều lực chú ý của bảy người hoàn toàn không đặt trên những đệ tử này.

"Không gian rộng như thế, quả thật là đã đổi mới nhận thức của ta." Đại trưởng lão cảm thán.

"Ngay cả mức độ kiên cố của không gian cũng thật kinh người." Dược Hồi Trần tỏ ra kinh ngạc.

Trên tay phải của ông ta có một tầng linh lực bán trong suốt mỏng manh như hóa thành thực chất.

Thoạt trông giống như một cái găng tay.

Tay phải của Dược Hồi Trần vẽ một đường trong không trung, trong không gian lập tức xuất hiện một vết rách đen kịt hơn mười phân.

Có điều trong chớp mắt, vết rách đã biến mất.

Không gian khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu.

Cảnh giới thật sự của Dược Hồi Trần là Tôn Giả thất phẩm.

Nếu ở thế giới bên ngoài, chắc chắn không chỉ là một khe không gian nho nhỏ đơn giản như vậy.

Phá tan không gian trong phạm vi mấy thước đều rất đơn giản!

"Xem ra ông chủ rất coi trọng không gian này." Vẻ mặt của Dược Hồi Trần rất bình tĩnh.

"Mức độ vững chắc của nơi này chắc chắn còn hơn xa thế giới bên ngoài!" Có trưởng lão cảm tháng.

"Lúc trước Yêu cô nương đã từng đề cập đến, trong không gian bán vũ khí có thể thử nghiệm linh khí đã mua."

"Ông chủ đúng là suy nghĩ chu đáo…"

Sau đó, quả nhiên bảy người thấy được nơi mà tất cả mọi người khi tiến vào không gian bán vũ khí đều chú ý đến – hố sâu U năng.

Đây là một cái tên mà Lạc Xuyên đã đặt khi rảnh rỗi đến nhàm chán.

"Cái hố to kia là thứ gì thế?"

Dược Hồi Trần nhìn chằm chặp vào hố sâu U năng, nét mặt nghiêm trọng.

Ông ta có thể cảm nhận được sự nguy hiểm từ những tinh thể màu xanh sẫm này.

Có thể khiến cho Tôn Giả bậc cao cảm nhận được sự nguy hiểm, những thứ trông giống thủy tinh này rốt cuộc là cái gì, và tại sao lại xuất hiện ở đây?

"Cảm giác rất nguy hiểm." Đại trưởng lão nhíu mày.

"Hẳn là do ông chủ làm ra, lát nữa ra ngoài hỏi một chút." Tam trưởng lão suy nghĩ rồi nói.

Đây là một đoạn nhạc đệm ngắn.

Tất cả khách hàng khi tiến vào không gian bán vũ khí đều đã gặp được.

Bọn họ dời tầm mắt đến màn sáng bán hàng cách đó không xa.

Những đệ tử Dược Cốc vào đây trước nịnh nọt giới thiệu cho bọn họ.

Cuối cùng, chỉ có Tứ trưởng lão lựa chọn mua linh khí.

Linh khí tên là đỉnh Hỗn Tinh, cấp bậc là thánh binh.

Trong hệ thống bán vũ khí cũng thuộc loại cao cấp nhất.

Bởi vì hiện tại chỉ bán vũ khí năm cấp bậc thiên địa huyền hoàng và thánh binh.

Là thánh binh cao nhất, đỉnh Hỗn Tinh có giá không rẻ.

Năm mươi vạn linh tinh.

Đối với đa số Tôn Giả đều là một con số không nhỏ.

Càng miễn bàn đến Tứ trưởng lão thường xuyên mua dược đỉnh…

Tứ trưởng lão rất yêu thích đỉnh Hỗn Tinh, vẻ mặt có chút do dự.

"Lão Tứ, ngươi thật sự định mua nó à?" Đại trưởng lão hỏi.

Tứ trưởng lão gật đầu: "Trong nhiều dược đỉnh như vậy, ta cảm thấy cái này thích hợp với ta nhất."

"Chỉ là giá cả không thích hợp." Một trưởng lão cười nói.

Nét mặt của Tứ trưởng lão có chút ngại ngùng.

Xem ra những lời này là đúng.

Có điều Tứ trưởng lão lại không muốn từ bỏ.

"Đừng xoắn xuýt nữa. Dược Cốc mua dược đỉnh này cho ngươi." Dược Hồi Trần lắm tiền nhiều của mà nói.

Năm mươi vạn linh tinh, mà ngay cả mắt cũng không nháy một cái.

Chương 512: Hợp đồng định kỳ của Tứ trưởng lão

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Không được! Chưởng môn, cái này thật sự quá quý giá!" Tứ trưởng lão vội vàng từ chối.

Năm mươi vạn linh tinh cũng không phải là một con số nhỏ.

Huống hồ vô công bất thụ lộc.

Vô duyên vô cớ nhận được một cái dược đỉnh năm mươi vạn linh tinh, Tứ trưởng lão cũng tự thấy băn khoăn.

"Vừa nãy ta đọc được trong bài đăng, lúc mua linh khí có thể trả góp định kỳ." Một đệ tử Dược Cốc bỗng nhiên lên tiếng.

Trả góp định kỳ?

Bảy người ngơ ngác nhìn nhau.

Cái tên hoàn toàn xa lạ, bọn họ chưa từng nghe nói đến.

"Các ngươi xem, chính là bài đăng này." Đệ tử Dược Cốc kia lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, chỉ vào một bài đăng và nói.

Bài đăng là do Bộ Ly Ca đăng lên.

Kèm theo một tấm ảnh chụp hắn ta cầm Xích Tiêu trong tay.

Nội dung bài đăng chỉ là giới thiệu và khen ngợi hình thức trả góp định kỳ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Về chuyện lá cây Thế Giới thì không hề nhắc đến.

Ánh mắt của Tứ trưởng lão dần dần sáng lên.

"Quyết định rồi! Ta muốn trả góp định kỳ!" Tứ trưởng lão trầm giọng nói.

Dược Hồi Trần và năm vị trưởng lão khác đưa mắt nhìn nhau.

Ông ta gật đầu: "Nếu ngươi đã muốn như thế, vậy trả góp định kỳ đi."

…

"Ông chủ, ta muốn trả góp định kỳ!"

Một giọng nói vang lên bên tai Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mở to mắt ra, nhìn thấy bảy ông cụ vây quanh bốn phía, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn.

Trong lòng hắn không khỏi hoảng hốt.

Có điều nghĩ đến những lời trước đó, đã hiểu được chuyện gì xảy ra.

"Đã biết quy tắc trả góp định kỳ chưa?" Lạc Xuyên hỏi.

"Biết rồi biết rồi!" Tứ trưởng lão liên tục gật đầu: "Ta nhất định sẽ tuân thủ hợp đồng định kỳ!"

"Mặt hàng nào? Lựa chọn bao nhiêu kỳ?"

"Đỉnh Hỗn Tinh, chia làm mười kỳ."

"Năm mươi vạn linh tinh, chia thành mười kỳ trả góp, lãi là 5%. Xác định là trả góp sao?"

Nếu đã là trả góp, đương nhiên không phải là không có ràng buộc.

Lúc trước, mấy người Bộ Ly Ca và Ngụy Khinh Trúc bởi vì đều là khách quen, nên Lạc Xuyên bỏ phần lãi này cho bọn họ.

Thân là ông chủ, vẫn phải có chút quyền hạn ấy.

Những người từ Dược Cốc này, vốn không cần thiết để bỏ lãi.

Lãi 5%, cũng chính là hai vạn năm ngàn linh tinh.

Về quy tắc trả góp, Tứ trưởng lão đã biết.

Hợp đồng định kỳ của Khởi Nguyên Thương Thành, mỗi kỳ là ba mươi ngày.

Ở đây không thể không nhắc một câu, quy tắc của hợp đồng định kỳ vô cùng hoàn thiện, suy xét đến đủ loại nhân tố.

Nếu khách hàng bỏ mình, như vậy món hàng trả góp này sẽ được hệ thống trực tiếp thu hồi.

Rất thuận tiện nhanh chóng, sẽ không xuất hiện tai họa ngầm như nợ khó đòi này nọ.

"Xác định." Tứ trưởng lão gật đầu.

Lạc Xuyên vung tay lên, một tờ giấy trắng xuất hiện.

Những mẫu ký hiệu được phác thảo trên tờ giấy ẩn chứa một sức mạnh khó hiểu.

Bảy người nhìn chăm chú cảnh tượng này, sợ bỏ qua điều gì.

Bởi vì đây là lần đầu tiên ông chủ thể hiện bản lĩnh trước mặt bọn họ.

"Đánh một luồng linh lực của ngươi lên phía trên." Lạc Xuyên nói.

"Đánh linh lực lên trên đó?"

Tứ trưởng lão thoáng do dự.

Ông ta có tu vi Vấn Đạo đỉnh phong đấy.

Đừng nói là một luồng linh lực, cho dù chỉ là một tia cũng ẩn chứa uy lực rất lớn.

Một tờ giấy trắng sao có thể thừa nhận được chứ?

Có điều nghĩ đến đây là hợp đồng định kỳ do ông chủ làm ra, ông ta lại thấy yên tâm.

Một luồng linh khí mờ mịt xuất hiện trong tay Tứ trưởng lão, sau đó rơi xuống trên hợp đồng định kỳ.

Tựa như một giọt nước rơi vào mặt hồ, hoàn toàn không xuất hiện một chút khác thường nào.

Tờ giấy trắng hấp thu hoàn toàn linh lực.

Trong thoáng chốc, Tứ trưởng lão cảm giác như mình và tờ giấy trắng kia có một mối liên hệ khó hiểu.

"Hợp đồng định kỳ được ký kết thành công, ngươi có thể lấy linh khí trong không gian bán vũ khí."

Hợp đồng định kỳ hóa thành vô số điểm sáng tiến vào trong lòng bàn tay Lạc Xuyên.

"Thế là xong rồi?" Tứ trưởng lão không thể tin nổi.

Việc ký kết hợp đồng định kỳ lại đơn giản như vậy.

Chương 513: Vấn đề quen thuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chẳng lẽ ngươi cảm thấy dị tượng đầy trời, pháp thuật xuất hiện mới là hiện tượng bình thường?" Lạc Xuyên bình tĩnh hỏi.

"Ờm…" Tứ trưởng lão mỉm cười đầy ngượng ngập, không dám phản bác.

Sau khi chuyện của Tứ trưởng lão được giải quyết, bảy người vẫn không rời đi.

Lạc Xuyên có chút nghi hoặc: "Còn có việc?"

"Ông chủ, chúng ta còn có chút tò mò, cái hố to trong không gian bán vũ khí kia là thứ gì thế?" Tam trưởng lão hỏi.

"Cho dù là ta cũng cảm nhận được sự nguy hiểm trong cái hố kia, ông chủ để lại cái hố to kia là có ý nghĩa sâu xa gì sao?" Dược Hồi Trần tò mò hỏi.

Lạc Xuyên: …

Lại là vấn đề này.

Tại sao ai cũng phải hỏi cái vấn đề này!

"Đấy chẳng qua là vết tích để lại khi thử nghiệm vũ khí." Lạc Xuyên nói với vẻ mặt không chút thay đổi.

Mọi người hiển nhiên không nhận thấy được tâm trạng Lạc Xuyên đang thay đổi, vẫn như những đứa trẻ tò mò đặt câu hỏi.

"Là dạng vũ khí gì mà có được uy lực như vậy?" Dược Hồi Trần kinh ngạc.

Với mức độ kiên cố của không gian bán vũ khí, Dược Hồi Trần cảm thấy không thể tin nổi.

Nhưng cái hố to kia lại có thể bảo tồn đáng kể.

Chà!

Ngẫm lại thôi đã cảm thấy khủng bố!

Người trên Thiên Lan đại lục rất khó lý giải cái gì gọi là U năng.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Các ngươi không thể hiểu được."

Bảy người đưa mắt nhìn nhau, đều thấy được sự chấn động trong mắt đối phương.

Bọn họ không thể hiểu được?

Vậy rốt cuộc vũ khí khủng bố kia là cái gì?

Tam trưởng lão run giọng hỏi: "Ông chủ, trong không gian bán vũ khí có loại vũ khí này không?"

Đám người dựng lỗ tai lên.

Lạc Xuyên nói: "Không có."

Bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

Trong lòng thoải mái, đồng thời lại có chút mất mát.

"Vậy ông chủ, về sau có bán hay không?" Dược Hồi Trần hỏi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một lát: "Xem tình huống cụ thể."

Uy lực của vũ khí U Năng, Lạc Xuyên đã tự mình lĩnh hội.

Nếu xuất hiện trên Thiên Lan đại lục, tất nhiên sẽ gây ra một trận sóng gió lớn.

Cho nên trong khoảng thời gian ngắn, Lạc Xuyên không có ý định mở bán vũ khí gì khác ngoài linh khí.

Những khách hàng cũ, nhiều nhất chỉ có thể dùng trong Tháp Thí Luyện cho đỡ nghiền…

Nhìn bảy người một lần nữa tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên lại suy nghĩ.

Từng khách hàng mới đến đều có rất nhiều vấn đề.

Phải giải đáp từng cái một thật sự rất phiền toái.

Nếu có một biện pháp có thể để cho khách hàng mới nhanh chóng hiểu rõ về Khởi Nguyên Thương Thành thì tốt quá.

Khóe mắt Lạc Xuyên thoáng nhìn thấy một thứ gì đó phát sáng lấp lánh.

Đó là điện thoại di động Ma Huyễn trong tay hắn.

Điện thoại di động Ma Huyễn?

Ánh mắt Lạc Xuyên sáng lên.

Hắn đã nghĩ ra cách!

Diễn đàn Khởi Nguyên, không phải vừa vặn có thể thực hiện hiệu quả này một cách hoàn hảo sao?

Mở điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Tiến vào diễn đàn Khởi Nguyên.

Lạc Xuyên xem xét các chức năng bên trong.

Sau mấy phút đồng hồ, khóe miệng của Lạc Xuyên xuất hiện một độ cong rất nhỏ.

Diễn đàn Khởi Nguyên là nơi để người sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn đăng bài viết và xem các bài viết.

Tất cả người sử dụng vừa là người đăng cũng là người xem.

Chỉ cần ghim một bài đăng giới thiệu về Khởi Nguyên Thương Thành là có thể giải quyết vấn đề một cách dễ dàng.

Lạc Xuyên là ông chủ, có được toàn bộ quyền hạn.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn thiết lập thân phận quản trị viên cho Yêu Tử Yên.

Ghim bài viết gì đó, đương nhiên Lạc Xuyên không thể tự mình ra tay.

Yêu Tử Yên chính là ứng cử viên phù hợp cho việc này.

Có điều bây giờ là thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành.

Chuyện này cứ chờ đến buổi tối sau khi buôn bán xong rồi nói sau.

Lạc Xuyên suy nghĩ trong lòng…

Lúc Vô Thiên mặc một bộ hắc bào đến Khởi Nguyên Thương Thành, bước chân hơi khựng lại một chút.

Bởi vì cảnh tượng trong tiệm rất náo nhiệt.

Ước chừng một trăm vị trí, gần như đã kín chỗ.

Chấn động thị giác mang đến rất lớn.

Nhưng không có gì hơn.

Vô Thiên nhanh chóng thu lại tầm mắt của mình.

Sau đó, hắn ta thấy được kệ hàng mới có thêm.

Lời editor: Hiu hiuuuu, bao nhiêu ngày đằng đẵng trôi qua, cuối cùng

cũng có một đại thần nữa tới đẩy KP rồi!!! Xin cảm ơn đại thần MarChicken đã đẩy 60KP ủng hộ Thần Cấp Đại Điếm Trưởng, hôm nay muội bạo thêm 3c nữa nhaaaaaa!!!

Chương 514: Số tiền phân chia không đúng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mặt hàng mới?"

Trong mắt Vô Thiên lộ ra cảm giác hứng thú.

Hắn ta đi đến.

Từ đầu đến cuối đều không có chút tiếp xúc nào với những người còn lại.

Bởi vì tính cách của hắn ta chính là như thế.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, cũng không phải tất cả khách hàng đều đều đang chơi trò chơi.

Vài người mua hàng hóa, vài người lại đang nhìn người khác chơi trò chơi.

Đó cũng là một thú vui.

Sau khi người của Lăng Vân học viện phát hiện ra bên cạnh có thêm rất nhiều đệ tử Dược Cốc xa lạ thì tỏ vẻ rất kinh ngạc.

Nhưng nhiều hơn vẫn là hưng phấn.

Bởi vì trong Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc cũng có thế lực khác.

Lúc bọn họ chú ý đến Vô Thiên thì tiếng trò chuyện ngừng lại.

Xem ra hắn là đã nhận ra thân phận của người sau.

"Người kia là ai? Khí thế thật là khủng khiếp!" Có đệ tử Dược Cốc nhỏ giọng nói.

"Vô Thiên Phật Tổ, núi Tu Di." Có đệ tử Lăng Vân học viện đáp.

Những đệ tử Dược Cốc đầu tiên là lặng đi một chút, trong mắt lập tức xuất hiện vẻ chấn động sâu sắc.

Xem ra đã nghĩ đến điều gì.

"Vô Thiên Phật Tổ? Không phải là nói đùa đấy chứ?"

"Ta lừa ngươi làm gì? Xem bài viết chưa?"

"Bài viết? À à, là diễn đàn Khởi Nguyên trong điện thoại di động Ma

Huyễn."

"Ừm, trên đó có nói về chuyện Vô Thiên Phật Tổ đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, còn có lời khen của hắn ta."

"Cảm giác rất thú vị."

…

Vô Thiên Phật Tổ đi đến trước kệ hàng bán Sprite, đọc phần giới thiệu.

Sau khi xem xong, hắn ta lại nhìn Coca Cola ở bên cạnh, nét mặt như nghĩ đến cái gì.

Mua hết một lượt Sprite, Coca Cola, mì ăn liền và thanh cay.

Trả linh tinh.

Nấu mì ăn liền xong, Vô Thiên tùy tiện tìm một vị trí.

Những người ngồi cạnh đó cảm thấy rất hồi hộp.

Bởi vì đại lão ở ngay bên cạnh, không hồi hộp không được.

Có điều cũng không để ý đến suy nghĩ của bọn họ, ăn mì ăn liền xong thì lập tức tiến vào trò chơi.

Điều này khiến cho bọn họ nhẹ nhàng thở ra.

Thiên Lan đại lục rộng lớn vô ngần.

Cơ bản có thể chia thành năm khu vực.

Trung Nguyên, Bắc Vực, Nam Cương, Tây Vực, Đông Vực.

Trong đó, Trung Nguyên là lớn nhất, nhiều thế lực nhân tộc nhất.

Thiên Tinh đế quốc nằm ở khu vực Trung Nguyên, tiếp giáp Nam Cương.

Bắc Vực và Nam Cương thì hoàn cảnh tương đối khắc nghiệt.

Đương nhiên, điều này cũng chỉ có thể nói là tương đối thôi.

Lúc này, chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành ở di tích thượng cổ đã lan truyền rộng rãi.

Trải qua một quãng thời gian dài như vậy, đội ngũ do một vài thế lực phái ra đã sắp đến.

Dược Cốc đến đây, mới chỉ là bắt đầu.

Tin chắc rằng không đến vài ngày nữa, thành Cửu Diệu sẽ trở thành

trung tâm của cơn bão!

Khởi Nguyên Thương Thành sẽ xuất hiện trong tầm mắt của vô số thế lực…

Thời gian thường trôi qua trong lúc lơ đãng.

Thời gian buôn bán của một ngày nhanh chóng kết thúc.

Lạc Xuyên nhìn thông tin của mình, vui sướng trong lòng.

Nhờ những khách hàng mới từ Dược Cốc, doanh số trong ngày của Khởi Nguyên Thương Thành đã đạt đến một tầm cao mới.

Chỉ một ngày này, phần được chia của Lạc Xuyên là chủ cửa hàng hai sao đã đạt đến gần năm vạn linh tinh!

Trong đó đóng góp nhiều nhất là hệ thống bán vũ khí.

Tứ trưởng lão ký kết hợp đồng định kỳ, cho nên chỉ trả hơn năm vạn linh tinh…

Sau khi tính toán thật tỉ mỉ, Lạc Xuyên lại khẽ cau mày.

Số tiền phân chia không đúng!

Tuy rằng chỉ là mấy trăm linh tinh.

Nhưng đối với Lạc Xuyên, cho dù là một linh tinh cũng không thể xem nhẹ!

Đây là vấn đề trên nguyên tắc!

"Hệ thống, vì sao số tiền phân chia lại không đúng?" Lạc Xuyên gọi hệ thống.

"Chủ cửa hàng hai sao được chia 20%, hệ thống không cắt xén một chút nào." Hệ thống trả lời.

"Không thể nào!" Nét mặt của Lạc Xuyên rất nghiêm túc: "So sánh với doanh thu, rõ ràng là thiếu vài trăm linh tinh!"

Chương 515: Ý tưởng ghim bài viết

Hơi dừng lại một chút, hệ thống đáp: "Kiểm tra xong, số tiền phân chia chính xác."

Lạc Xuyên không nói gì.

Hắn đang suy nghĩ.

Rất nhanh, trong mắt Lạc Xuyên lóe lên một tia sáng.

Hắn nghĩ đến một việc.

"Phần lãi của hợp đồng định kỳ có phải không được phân chia không?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đúng vậy, ký chủ không có quyền lợi được chia lãi." Hệ thống nhanh chóng đưa ra câu trả lời.

"Hệ thống, ta cảm thấy ngươi làm như vậy là không đúng." Biểu cảm của Lạc Xuyên rất nghiêm túc, hắn muốn khuyên hệ thống sửa đổi.

"Ta là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành đúng không?"

"Đúng."

"Tỷ lệ phân chia của chủ cửa hàng hai sao là 20% đúng không?"

"Đúng."

"Hàng hóa bán theo hợp đồng định kỳ vẫn là hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành đúng không?"

"Đúng."

"Vậy tại sao phần lãi không được phân chia?"

Hệ thống: …

Hệ thống không lên tiếng đáp lại, yên lặng tiến vào trạng thái giả chết.

Lạc Xuyên lại gọi vài tiếng.

Hệ thống không có phản ứng, chỉ đành từ bỏ.

Lạc Xuyên lại thưởng thức cảnh trời chiều một lúc.

Đến khi trong cửa hàng truyền ra mùi thơm, mới đứng dậy đi vào trong tiệm.

Yêu Tử Yên đã nấu xong cơm chiều.

Tiếp theo chính là thời gian cơm chiều.

Có Sprite và Coca Cola làm đồ uống, Lạc Xuyên cảm thấy ngon miệng hơn.

"Đúng rồi, lát nữa cơm nước xong, có chuyện cần ngươi làm giúp ta." Lạc Xuyên nói.

"Được." Yêu Tử Yên lập tức nhận lời.

Yêu Tử Yên cơ bản sẽ không từ chối đối với yêu cầu của Lạc Xuyên.

Địa vị của người ấy trong cảm nhận của nàng, chỉ nghĩ cũng biết.

Ăn xong cơm chiều.

Sau khi Yêu Tử Yên thu dọn chén đũa xong thì đi đến bên cạnh Lạc Xuyên.

"Ông chủ, là chuyện gì?" Ánh mắt Yêu Tử Yên sáng lấp lánh.

"Ngươi có cảm thấy mỗi khi khách hàng mới đến Khởi Nguyên Thương Thành thì đều có rất nhiều câu hỏi hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên cẩn thận ngẫm lại.

"Ừm… hình như đúng thật." Yêu Tử Yên gật đầu.

"Cho nên ta cảm thấy nên sử dụng một thứ gì đó, để cho mỗi khách hàng mới khi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành đều có thể nhanh chóng hiểu biết về Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên nhìn Yêu Tử Yên, nghiêm túc nói.

"Ông chủ, ngài định tăng thêm một tấm bảng trắng nữa?" Yêu Tử Yên kinh ngạc hỏi.

Lạc Xuyên: …

"Không phải bản trắng." Lạc Xuyên lắc đầu:"Trong diễn đàn Khởi Nguyên, ghim thêm một bài đăng hoặc là trạng thái."

"Ghim?" Biểu cảm của Yêu Tử Yên đầy khó hiểu.

Lạc Xuyên giải thích: "Đặt một bài đăng luôn ở trên vị trí phía trên, vừa mở diễn đàn Khởi Nguyên ra là có thể nhìn thấy."

"Đây quả thật là một biện pháp tốt." Yêu Tử Yên gật đầu, sau đó lại như nghĩ đến chuyện gì, nói: "Có điều ta cảm thấy, có thêm một tấm bảng

trắng cũng không tệ."

Cô gái à, ngươi có khúc mắc gì với bảng trắng sao?

"Lát nữa viết một bài, viết hết những chuyện cần chú ý khi khách hàng mới đến Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ yên tâm đi, giao chuyện này cho ta!" Yêu Tử Yên nghiêm túc nói.

Đây chính là nhiệm vụ đầu tiên mà ông chủ giao cho mình, nhất định phải hoàn thành một cách hoàn hảo mới được!

Lạc Xuyên gật đầu: "Ngoài ra, ta đã thiết lập tài khoản của ngươi thành quyền hạn quản trị viên, đến lúc đó cứ ghim thẳng cái bài viết đó lên."

"Quyền hạn quản trị viên? Đó là cái gì?"

"Có thể thực hiện thao tác đối với tài khoản của người khác, có thể tiến hành quản lý đối với mỗi bài viết."

"Nghe qua có vẻ rất lợi hại…"

Lạc Xuyên tiến vào Tháp Thí Luyện.

Yêu Tử Yên thì biên soạn bài viết.

Sau một lúc chiến đấu với Cửu Diệp Kiếm Thảo ở tầng thứ năm chế độ khiêu chiến, Lạc Xuyên cảm thấy nhàm chán.

Quả nhiên, thiên phú quá cao cũng là một chuyện khiến người ta đau đầu.

Chuyện có tính khiêu chiến trên thế này thật sự quá ít…

Chương 516: Buổi đêm yên tĩnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên cũng không có ý định trực tiếp khiêu chiến tầng thứ sáu gì đó.

Đối thủ của tầng thứ năm là Cửu Diệp Kiếm Thảo cảnh giới Quy Nguyên.

Dựa theo cách phân chia một tầng một cảnh giới trong chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện, đối thủ của tầng thứ sáu là cảnh giới Vấn Đạo.

Lạc Xuyên cảm thấy, nếu hắn khiêu chiến, không thể tránh được việc bị ngược một khoảng thời gian.

Hắn có kinh nghiệm.

Mỗi lần khiêu chiến một tầng mới đều như vậy.

Vừa mới thông qua tầng thứ năm không lâu, Lạc Xuyên không muốn bị ngược nữa.

Hắn là người thích khiêu chiến, nhưng không có khuynh hướng chịu ngược đãi.

Gần đây cứ thả lỏng tinh thần một chút rồi nói sau.

Tầng thứ nhất của chế độ khó khăn cũng không tệ.

Mở khóa chế độ khó khăn rất đơn giản.

Chính là thông qua số tầng ngang với cảnh giới của mình.

Ví dụ khách hàng là cảnh giới Tạo Hóa, như vậy sau khi thông qua tầng thứ ba trong chế độ bình thường là có thể mở khóa chế độ khó khăn ở tầng thứ nhất.

Sau khi mở khóa chế độ ra thì đều như thế.

Đương nhiên, nếu có thiên phú khác thường, cũng có thể khiêu chiến tầng vượt quá cảnh giới hiện tại.

Chỉ là cần trả linh tinh để tăng tu vi.

Đi vào tầng thứ nhất, Lạc Xuyên lựa chọn chế độ khó khăn.

Vẫn là thảo nguyên quen thuộc.

Vô số tia sáng lóe lên, hai con Tử Tinh Ma Lang cảnh giới Đoán Thể đỉnh phong hiện thân.

Thực lực của Lạc Xuyên cũng là Đoán Thể đỉnh phong.

Sao lại không có gì khác biệt với chế độ bình thường?

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Lúc này, hai con Tử Tinh Ma Lang đã phát động tiến công về phía Lạc Xuyên.

Tốc độ và sự phối hợp khiến cho Lạc Xuyên không khỏi ngạc nhiên.

So với chế độ bình thường thì khó chơi hơn không ít!

Như vậy mới thú vị!

Trong mắt Lạc Xuyên hiện lên ý chí chiến đấu…

Lạc Xuyên tháo mũ giáp xuống, ngáp một cái.

Hắn có chút mệt mỏi.

Tầng thứ nhất trong chế độ khó khăn không bình thường.

Lúc vừa mới bắt đầu, dưới sự tiến công của hai con Tử Tinh Ma Lang phối hợp vô cùng ăn ý, Lạc Xuyên cũng luống cuống tay chân một hồi.

Với thiên phú của Lạc Xuyên, hắn đã nhanh chóng thích ứng với nhịp độ chiến đấu.

Trong quá trình đó, cũng học tập được không ít.

Đứng dậy.

Cầm một chai Sprite trên kệ hàng.

Uống một hớp Sprite lạnh lẽo, tinh thần mỏi mệt vì chơi một thời gian dài nhanh chóng khôi phục.

"Ông chủ, ngươi xem như vậy ổn chưa?" Lạc Xuyên hươ hươ điện thoại di động Ma Huyễn với Lạc Xuyên.

Một hết uống hết phần Sprite còn lại, hiệu quả khôi phục tinh thần lực được phát huy hoàn mỹ.

Lạc Xuyên đi đến bên cạnh Yêu Tử Yên.

Trên màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn, có bài viết mà Yêu Tử

Yên biên soạn xong.

Lâu như vậy mới hoàn thành, xem ra rất có tâm.

Lạc Xuyên đọc một cách cẩn thận.

Tốc độ đọc của hắn rất nhanh.

"Ông chủ, thế nào?" Yêu Tử Yên có chút chờ mong, chú ý đến biểu cảm của Lạc Xuyên.

Nàng không thể nhìn ra cái gì.

Bởi vì nét mặt của Lạc Xuyên rất ít khi xuất hiện thay đổi.

Lạc Xuyên buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, gật đầu: "Không tệ."

Yêu Tử Yên nở một nụ cười, rất vui vẻ.

"Có điều cần phải thêm vài thứ." Lạc Xuyên nói.

"Cái gì?" Yêu Tử Yên lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Nàng cảm thấy mình đã viết hết những chuyện mà khách hàng mới của Khởi Nguyên Thương Thành cần chú ý vào trong đó.

"Hố sâu U năng trong không gian bán vũ khí, cây Thế Giới và cả quả cầu Thâm Uyên, ngươi chưa viết." Lạc Xuyên nói.

Nhân tố quan trọng nhất khiến Lạc Xuyên muốn ghim bài viết chính là những điều này.

"Thì ra là chuyện đó." Yêu Tử Yên thở phào, trên mặt nở một nụ cười: "Ông chủ yên tâm, ta viết thêm là được."

Yêu Tử Yên biên tập lại bài viết.

Vẻ mặt rất chăm chú.

Mái tóc tím rũ xuống, che non nửa góc mặt nghiêng.

Vô cùng xinh đẹp.

Lạc Xuyên yên lặng ngồi một bên.

Như một bức họa.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, rất yên tĩnh.

Chương 517: Ông chủ khởi động kế hoạch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy rằng rất thích bầu không khí yên tĩnh của Khởi Nguyên Thương Thành, chẳng qua lại không kéo dài quá lâu.

Bởi vì Yêu Tử Yên đã sửa xong bài viết rồi.

Nàng khẽ thở phào trong lòng, sau đó nhìn về phía Lạc Xuyên: "Ông chủ, ngươi xem lần này còn có vấn đề nào không?"

Lạc Xuyên đọc kỹ một lượt, gật đầu: "Ổn rồi."

"Vậy ta trực tiếp đăng lên nhé?"

"Ừ. Nhớ ghim lên."

"Ông chủ yên tâm đi, vừa nãy ta đã làm quen với chức năng đó rồi."

"Ừ."

Rất nhanh, điện thoại di động Ma Huyễn của Lạc Xuyên truyền đến một tiếng chuông báo.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, trên màn hình có một thông báo.

"Nhân Viên Phục Vụ Bình Thường Yêu Tử Yên" mà ngài theo dõi đã đăng bài viết mới.

Lạc Xuyên chỉ theo dõi một mình Yêu Tử Yên.

Nhấn vào thông báo.

Giao diện chuyển đến bài viết.

Hắn chú ý đến hai chữ "Đã ghim" phía trên cùng của bài viết.

Còn có ba chữ "Quản trị viên" sau tên tài khoản của Yêu Tử Yên.

Bài viết vừa mới được đăng lên, Lạc Xuyên thấy bên dưới đã có bình luận và like.

Các ngươi vẫn luôn canh chừng trước điện thoại di động Ma Huyễn sao?

Nội dung bình luận chỉ đơn giản là một vài lời khen ngợi Yêu Tử Yên làm việc cẩn thận, khi nào thì Khởi Nguyên Thương Thành đưa ra mặt hàng

mới…

Lại nói, không phải hôm nay vừa mới có Sprite sao?

Lại muốn hàng mới rồi?

Mấy khách hàng này thật đúng là không biết đủ mà!

Lạc Xuyên cảm thán trong lòng.

Sắc trời đã tối.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên thu dọn Khởi Nguyên Thương Thành xong, lên lầu hai.

Rửa mặt xong thì đều về phòng mình.

Lạc Xuyên ngáp một cái.

Cơn mệt mỏi đánh úp lại.

Nên đi ngủ rồi.

Lại là một ngày tốt đẹp mà lại phong phú!

"Đã tuyên bố nhiệm vụ, hãy chú ý kiểm tra và nhận."

Một giọng nói đột ngột vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Cơn buồn ngủ nháy mắt biến mất.

Nhiệm vụ?

Đã lâu như vậy, hệ thống đều không có ý định tuyên bố nhiệm vụ.

Suýt chút nữa Lạc Xuyên đã quên mất chuyện này.

Nếu nhiệm vụ đã tuyên bố, vẫn nên xem trước một chút rồi ngủ.

Lạc Xuyên mở giao diện thông tin của mình ra.

Bên trên có thêm một thông báo nhiệm vụ mới.

"Nhiệm vụ: Ký chủ hãy dựa vào bản thân kiếm được một trăm vạn linh tinh. Phần thưởng: Không biết."

Đọc mô tả nhiệm vụ, Lạc Xuyên tỏ vẻ khó hiểu.

Dựa vào bản thân, cố gắng kiếm được linh tinh?

Hắn không thể hiểu nổi.

"Hệ thống, giải thích một chút xem?"

"Dựa theo tình hình hiện tại, ký chủ không có chút ý chí cầu tiến nào,

chỉ hoàn thành nhiệm vụ của chủ tiệm như một con rối. Ngài là chủ nhân của hệ thống, không phải con rối của hệ thống."

Lạc Xuyên: ?

Cuộc sống nhàn nhã và phong phú thế này, không biết được bao nhiêu người tha thiết mơ ước.

Sao lại trở thành con rối?

Lạc Xuyên suy nghĩ cặn kẽ một chút.

Ừm.

Hắn cảm thấy hệ thống nói quả thật rất có lý.

Trong khoảng thời gian gần đây, mình thật sự không có suy nghĩ cầu tiến.

Giọng nói của hệ thống tiếp tục vang lên: "Cho nên, bổn hệ thống muốn bồi dưỡng năng lực độc lập của ký chủ, không thể chuyện gì cũng dựa vào hệ thống."

Lạc Xuyên: …

"Được rồi."

Lạc Xuyên nghĩ đi nghĩ lại, đồng ý.

Lời hệ thống nói không sai.

"Có điều hệ thống, ta tự kiếm linh tinh thế nào đây?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống yên lặng mở giao diện thông tin ra cho Lạc Xuyên.

Một dòng chữ đỏ vô cùng bắt mắt.

"Quyền hạn: Tự chủ tăng mặt hàng mới."

Đây có nghĩa là để cho mình tự thêm mặt hàng mới sao?

Lạc Xuyên nhíu mày.

"Này có tính không?" Lạc Xuyên cầm một phiến lá của cây Thế Giới trong tay.

"Không tính."

Lạc Xuyên hít một hơi thật sâu, trong mắt có ánh sáng khó hiểu lóe lên.

Xem ra phải khởi động kế hoạch lưu truyền văn hóa thế giới khác rồi!

Chương 518: Ông chủ bắt đầu gõ chữ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên cảm thấy, đầu tiên hẳn là nên bắt tay vào từ phương diện văn học đơn giản nhất.

Bởi vì hắn có kinh nghiệm.

Thời đại học, hắn đã từng viết tiểu thuyết.

Hơn nữa cũng đọc qua rất nhiều tiểu thuyết.

"Hệ thống, ta chuẩn bị viết tiểu thuyết." Lạc Xuyên nói.

Đối với Lạc Xuyên, đây quả thật là một biện pháp tốt để kiếm linh tinh.

Đặt phí mở khóa cho mỗi chương.

Chỉ cần khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đủ nhiều, kiếm linh tinh không phải rất dễ dàng sao?

"Hệ thống đề nghị, ký chủ có thể dùng năm mươi vạn linh tinh để mở khóa năng lực Thân lâm kỳ cảnh. Tác phẩm văn học được sáng tác có thể khiến cho người đọc cảm nhận được nội dung vở kịch trong đó một cách rõ ràng, hơn nữa còn có hiệu quả tu luyện."

Lạc Xuyên nhìn hơn năm mươi vạn linh tinh trên giao diện thông tin cá nhân, lâm vào trầm tư.

Năm mươi vạn để mở khóa?

Ngươi đã tính kế từ lâu rồi!

Chắc chắn là vậy!

Lạc Xuyên hít một hơi thật sâu.

"Mở khóa đi."

"Mở khóa thành công, chúc mừng ký chủ nhận được năng lực Thân lâm kỳ cảnh."

"Thâm lâm kỳ cảnh: Tác phẩm văn học sáng tác ra có thể khiến cho người đọc cảm nhận được nội dung vở kịch trong đó một cách rõ ràng, có hiệu quả tu luyện."

Trên giao diện thông tin cũng có thêm thông tin mới.

Nhìn 90% số tài sản bị trừ đi trong nháy mắt, trong lòng Lạc Xuyên có chút buồn bực.

Có điều vừa nghĩ rằng có thể nhờ đó để kiếm linh tinh, tâm trạng của hắn khôi phục không ít.

"Hệ thống, linh tinh này đến trong tay ta, có phải còn bị phân chia không?" Lạc Xuyên nghĩ đến một chuyện, trên mặt mang theo vẻ đề phòng.

"Ký chủ yên tâm, hệ thống sẽ không tiến hành chia lợi nhuận, ký chủ có thể nhận được toàn bộ thu nhập."

Lạc Xuyên gật đầu.

Như vậy là tốt nhất.

Lại nói, nên viết một quyển sách thế nào nhỉ?

Lạc Xuyên tự hỏi.

Hoa Hạ ở Trái Đất, giới văn học mạng phát triển mạnh mẽ.

Lạc Xuyên là một thanh niên tốt Hoa Hạ, cũng chịu sự hun đúc.

Những tác phẩm văn học mạng có thể gọi là kinh điển, bây giờ vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ.

Sau mấy phút đồng hồ.

Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

Hắn đã nghĩ kĩ nên viết một quyển sách thế nào.

Một khi đã như vậy, ngày mai bắt đầu ngay.

Cuộc sống phải trở nên phong phú hơn nữa…

Ngày tiếp theo.

Sáng sớm.

Hắn rời giường, mặc quần áo, rửa mặt.

Sau khi ăn xong điểm tâm, Lạc Xuyên tùy tiện tìm một vị trí rồi ngồi xuống.

"Ông chủ, ngài định làm gì vậy?" Yêu Tử Yên nhìn thấy thì vô cùng tò mò.

Ông chủ hôm nay thoạt trông hơi khác so với ngày thường.

"Qua một thời gian nữa ngươi sẽ biết." Lạc Xuyên vung tay áo, nói.

Yêu Tử Yên khẽ bĩu môi.

Bây giờ ông chủ còn học được cách thừa nước đục thả câu với mình.

Có điều trong lòng nàng vẫn có sự chờ mong háo hức.

Không biết ông chủ sẽ tạo cho nàng bất ngờ gì…

Trước tiên, Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra nhìn một hồi.

Không có bài viết nào khiến cho hắn cảm thấy hứng thú.

Lạc Xuyên buồn chán đặt điện thoại di động Ma Huyễn lên trên bàn.

Lạc Xuyên nhìn mũ giáp trên bàn, lại nhìn màn hình.

Hắn không tìm được con chuột và bàn phím mà mình quen thuộc…

"Hệ thống, đưa một bộ bàn phím và con chuột." Lạc Xuyên gọi trong đầu.

Hệ thống: …

Vài giây sau, bàn phím và con chuột lập tức xuất hiện trước mặt Lạc Xuyên.

Đồng thời, hệ thống còn tri kỷ trang bị cho Lạc Xuyên một hệ thống quen thuộc trên thiết bị thực tế ảo này…

Đương nhiên, Lạc Xuyên không quên cho thêm một quy tắc "Không bị người bên ngoài quan sát" lên thiết bị hiển thị trước mắt mình.

Ngoại trừ hắn, người khác hoàn toàn không thể nhìn được thứ gì trên màn hình.

Điều này giải quyết nguy cơ bị khách hàng nhìn lén.

Lạc Xuyên sắp xếp mạch suy nghĩ một chút.

Hắn uống một ngụm Sprite.

Việc gõ chữ chính thức bắt đầu…

Mặt khác, về vấn đề ngôn ngữ, Lạc Xuyên đã từng hỏi hệ thống.

Theo hệ thống giải thích, thật ra ngôn ngữ trên Thiên Lan đại lục và trên Trái Đất của Lạc Xuyên ban đầu, có sự khác biệt.

Hệ thống rất tri kỷ mà trang bị một chương trình phiên dịch tương ứng

cho Lạc Xuyên.

Đây chính là nguyên nhân mà hắn có thể dễ dàng hiểu được ngôn ngữ của thế giới này.

Còn vấn đề đánh chữ trên điện thoại di động Ma Huyễn như thế, đương nhiên Lạc Xuyên cũng hỏi qua hệ thống.

Lời giải đáp của hệ thống rất mơ hồ.

Theo cách hiểu của Lạc Xuyên, chính là điện thoại di động Ma Huyễn là kết quả tốt nhất của văn minh khoa học kỹ thuật, nên những trí năng kèm theo có thể tự thích ứng với hoàn cảnh.

Nói ngắn gọn, hệ thống trâu bò là được rồi…

Chương 519: Ông chủ đang gõ chữ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên không thể nhịn xuống lòng hiếu kỳ của mình.

Nàng lặng lẽ đi về phía Lạc Xuyên, muốn nhìn xem rốt cuộc hắn đang làm gì.

Lạc Xuyên chú ý đến Yêu Tử Yên, không nói gì.

Tầm mắt của Yêu Tử Yên chỉ có thể nhìn thấy một màn hình hiển thị mơ hồ.

Cùng với ngón tay của Lạc Xuyên đang không ngừng gõ lên một thứ kỳ quái nào đó.

Yêu Tử Yên rất nghi hoặc.

Ông chủ đang làm gì thế?

Thoạt trông rất quỷ dị!

"Ông chủ, sao hôm nay ngài không phơi nắng…"

Giọng nói quen thuộc truyền đến, đúng là Bộ Ly Ca.

Bộ Thi Ý và hắn ta cùng tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Suỵt…"

Yêu Tử Yên ra hiệu hai người đừng lên tiếng, sợ bọn họ quấy rầy Lạc Xuyên.

Bộ Ly Ca nghẹn lại, nuốt nửa câu sau vào trong bụng.

Đi cùng Bộ Thi Ý đến bên cạnh Yêu Tử Yên.

"Ông chủ đang làm gì đấy?" Bộ Thi Ý hạ giọng hỏi: "Không nhìn thấy gì trên màn hình cả."

"Hẳn là ông chủ không muốn để chúng ta nhìn thấy." Yêu Tử Yên nhỏ giọng giải thích.

"Ta cảm thấy ông chủ đang đang chuẩn bị việc lớn gì đó…" Bộ Ly Ca xoa cằm mình, nét mặt như đang nghĩ tới điều gì.

Lạc Xuyên dừng gõ chữ.

Bởi vì hắn có chút mệt mỏi.

"Các ngươi vây quanh ở đây làm gì?"Lạc Xuyên quay đầu lại, liếc mắt nhìn ba người một cái.

"Ông chủ, ngài đây là đang làm gì thế?" Bộ Ly Ca tò mò hỏi.

"Gõ chữ." Lạc Xuyên nói.

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên: ?

Gõ chữ?

Ông chủ lại nói ra một cụm từ hoàn toàn không rõ nghĩa.

"Không khác gì viết chữ lắm." Lạc Xuyên bổ sung một câu.

Ba người lộ ra vẻ mặt giật mình.

Thì ra là như vậy.

"Vậy ông chủ, ngài gõ… gõ chữ là chuẩn bị làm gì? Viết cái gì?" Bộ Thi Ý hỏi, trong mắt đầy vẻ tò mò.

Hai người khác cũng không kém hơn bao nhiêu.

Lạc Xuyên không có ý định lộ ra tiếng gió trước.

Hắn lắc đầu: "Qua một thời gian nữa, các ngươi sẽ biết thôi."

"Ông chủ, có phải là kế hoạch cho mặt hàng mới không?" Bộ Ly Ca nghĩ đến một chuyện, nét mặt rất hưng phấn.

Không thể không nói, là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, trực giác của Bộ Ly Ca đối với hàng hóa mới luôn mạnh hơn người thường.

Mặc dù có chút lệch lạc, nhưng cũng đã gần đúng.

"Có lẽ vậy." Lạc Xuyên lên tiếng.

Ba người đều không hài lòng với câu trả lời mơ hồ của Lạc Xuyên.

Nhưng bây giờ lực chú ý của Lạc Xuyên lại đặt trên màn hình hiển thị "không bị người bên ngoài quan sát" phía trước.

Toàn thân đều viết bốn chữ to – người không phận sự chớ quấy rầy.

Bọn họ thở dài.

Xem ra không thể hỏi được gì từ chỗ ông chủ.

A a a, thật là khó chịu…

Sau khi mua hàng, Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý đều tự lựa chọn một vị trí rồi ngồi xuống.

Bọn họ ăn mì ăn liền, sau khi khóe mắt nhác thấy Lạc Xuyên.

Mì ăn liền trong miệng bỗng nhiên không còn thơm nữa…

Hai tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý chính là những khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành.

Không bao lâu sau, Giang Thánh Quân cũng tới.

Đối với chuyện Lạc Xuyên đang làm, Giang Thánh Quân cũng biểu hiện vô cùng tò mò.

Ông chủ đang làm gì?

Thứ mà ông chủ đang hạ tay là cái gì?

Vì sao không nhìn thấy hình ảnh trên màn hình hiển thị của ông chủ…

Trong đầu Giang Thánh Quân xuất hiện một đống nghi vấn.

Hắn ta hỏi thăm Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên tiếc nuối bày tỏ, nàng cũng không biết…

Ước chừng nửa giờ sau.

Tiếng bước chân hỗn loạn vang lên trong ngõ nhỏ.

Đồng thời, còn có tiếng trò chuyện xôn xao nhộn nhịp.

Trong đám người, Cố Vân Hi không nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc ở cửa Khởi Nguyên Thương Thành, vô cùng ngờ vực: "Ơ? Hôm nay ông chủ không phơi nắng ở cửa!"

"Đúng là như vậy." Mộ Dung Hải Đường gật đầu.

Lúc vừa tiến vào ngõ nhỏ, nàng ta cũng cảm thấy có gì thiếu thiếu.

Được Cố Vân Hi nhắc nhở, lập tức nghĩ ra nguyên nhân.

Thì ra là vắng bóng ông chủ lười, không đúng, là thoải mái…

Chương 520: Ông chủ viết sáu ngàn chữ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hay là, ông chủ đang chuẩn bị thứ tốt gì đó ở Khởi Nguyên Thương Thành?" Giang Nhã Thường đoán, trên mặt mang nụ cười: "Như là… mặt hàng mới!"

"Không thể nào?" Cố Vân Hi suy nghĩ, lắc đầu: "Không phải ngày hôm qua mới vừa ra mắt Sprite sao? Lúc này mới có một ngày đã đưa ra mặt hàng mới, có chút không thực tế."

"Đúng là như vậy." Mộ Dung Hải Đường gật đầu đồng ý.

"Đừng ở đây mà đoán, vào cửa hàng xem không được sao?" Phạm Thừa Thiên cười nói.

"Đúng đúng đúng! Viện trưởng nói rất đúng!"

"Xem thử ông chủ đang làm gì…"

Mọi người cười hi hi ha ha, tiến vào trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Im lặng im lặng!" Một tiếng quát lớn bỗng nhiên vang lên.

Khởi Nguyên Thương Thành trở nên yên lặng trong nháy mắt.

Mọi người nhìn theo hướng giọng nói truyền đến, sau đó thấy được Yêu Tử Yên ở sau quầy.

"Yêu cô nương, chẳng lẽ có chuyện gì sao?" Phạm Thừa Thiên dò hỏi.

Yêu Tử Yên chỉ vào Lạc Xuyên: "Ông chủ đang có việc, mọi người yên lặng một chút."

Theo hướng Yêu Tử Yên chỉ sang, bọn họ thấy được Lạc Xuyên với vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, nhất thời giật mình.

Thì ra là sợ quấy rầy ông chủ.

"Có nghe thấy chưa? Đừng có ầm ĩ nữa!" Phạm Thừa Thiên nhìn lướt qua đám đệ tử.

Mọi người liên tục gật đầu.

"Ông chủ đây là đang làm gì vậy?" Mộ Dung Hải Đường thấp giọng

hỏi.

Yêu Tử Yên nói: "Ông chủ nói hắn đang viết cái gì đó."

Viết cái gì?

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau.

"Viết cái gì cơ?" Mộ Dung Hải Đường hỏi tiếp.

Yêu Tử Yên lắc đầu: "Ta cũng không biết."

Bởi vì tò mò, không ít người đều nhẹ tay nhẹ chân đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, muốn xem thử rốt cuộc hắn đang làm gì.

Kết quả không có gì ngoài ý muốn, chẳng ai thấy được cả…

Vấn đề "ông chủ đang làm gì" này bỗng nhiên bùng nổ trên diễn đàn Khởi Nguyên.

Trong phút chốc, rất nhiều người đều đăng bài viết, đưa ra ý kiến của mình.

Những khách hàng không có mặt ở Khởi Nguyên Thương Thành đều bày tỏ, nếu có thời gian, nhất định phải đến đây nhìn tận mắt!

Trong đó phần lớn đều là đệ tử của Dược Cốc.

Ngày hôm qua, Phạm Thừa Thiên và Dược Hồi Trần gặp nhau ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên, đệ tử của Lăng Vân học viện và đệ tử của Dược Cốc ngồi gần kín một trăm vị trí trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc năm người Chu Hổ đến thì đã không còn chỗ trống.

Cho nên chỉ có thể rời đi trước, đến chiều lại đến.

Đối với vấn đề này, Phạm Thừa Thiên và Dược Hồi Trần đã bàn bạc một chút.

Dù sao cũng không thể để cho người của thế lực hai người họ làm phiền đến khách hàng khác được!

Nếu vì vậy mà tâm trạng của ông chủ không tốt thì lại càng hỏng bét.

Cho nên, bọn họ quy định thời gian hai bên đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Cuối cùng, đạt được thỏa thuận.

Thời gian buổi sáng, Lăng Vân học viện đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Buổi chiều, đương nhiên chính là Dược Cốc.

Tất nhiên, thỏa thuận này cũng chỉ có hiệu lực trong khoảng thời gian này mà thôi.

Bọn họ đều biết, không bao lâu nữa, sẽ còn có nhiều thế lực hơn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Có điều khi đó những đệ tử này và đệ tử Dược Cốc chắc chắn sẽ quen thuộc với nơi này.

Đến lúc đó, cũng không cần tổ chức thành đoàn thể để đến, tự mình đi vào Khởi Nguyên Thương Thành mới là lựa chọn tốt nhất…

Sau khi viết xong gần sáu ngàn ký tự, Lạc Xuyên dừng việc gõ chữ.

Hắn rời tay khỏi bàn phím, uể oải duỗi lưng.

Sáu ngàn chữ, ước chừng đã hao phí của hắn vài tiếng.

Điều này có liên quan rất lớn đến việc Lạc Xuyên đã lâu chưa chạm vào bàn phím mà ngượng tay.

Trí nhớ của Lạc Xuyên vẫn rất tốt.

Nói là xem qua là nhớ cũng không quá chút nào!

Cho dù đã trải qua một thời gian dài như vậy, hắn vẫn còn nhớ rất rõ nội dung cốt truyện.

Lạc Xuyên nhìn những dòng chữ mình viết ra, vô cùng hài lòng.

Không hề kém những gì trong trí nhớ!

Chương 521: Hôm nay ăn bánh ú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên đứng dậy.

Lúc này, trong cửa hàng đã không còn khách hàng nào.

"Ông chủ, ngài làm xong rồi?"

Sự chú ý của Yêu Tử Yên vẫn luôn đặt trên người Lạc Xuyên, sau khi nhìn thấy hắn thì nàng liền cười nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Cơm trưa ngài muốn ăn cái gì?" Yêu Tử Yên cười hỏi.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ: "Bánh ú đi."

"Bánh ú?" Yêu Tử Yên đầu tiên là nghi hoặc, sau đó ánh mắt sáng lên: "Ông chủ đợi đã, ta vào giáo trình dạy nấu ăn học tập một chút!"

Yêu Tử Yên hứng trí bừng bừng tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống.

Đội mũ chơi game thực tế ảo, tiến vào không gian giả tưởng.

Ăn bánh ú, là bởi vì vừa rồi Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

Từ khi xuyên qua cho tới hiện tại, nếu dựa theo thời gian trên địa cầu thì đã đến Tết Đoan Ngọ.

Tết Đoan Ngọ, đương nhiên là phải ăn bánh ú, cho dù bây giờ hắn có đang ở dị thế đi chăng nữa.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Hắn chuẩn bị đăng một bài trạng thái mới.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Biên tập bài đăng.

"Khởi Nguyên Thương Thành sẽ dừng buôn bán từ buổi trưa.

Vào giữa trưa sẽ tổ chức hoạt động liên hoan, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cùng có thể tham gia."

Lạc Xuyên ấn nút đăng lên.

Nếu là ăn bánh ú, mọi người cùng nhau đến đây mới náo nhiệt chứ.

Cho nên, Lạc Xuyên mới đăng bài đăng này.

"Hệ thống, nguyên liệu nấu ăn thì làm phiền ngươi nhé." Lạc Xuyên nói ở trong đầu.

Hệ thống: …

"Nguyên liệu nấu ăn đã được cung cấp."

Yêu cầu của Lạc Xuyên, chỉ cần không thái quá, thường thì hệ thống sẽ không cự tuyệt.

"Ồ? Ông chủ, ngài lại đăng bài?"

Yêu Tử Yên tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, đang chuẩn bị nói chuyện với Lạc Xuyên, bỗng nhiên thấy thông báo nhắc nhở trên điện thoại di động Ma Huyễn.

"Liên hoan? Nghe có vẻ rất thú vị!"

Trong đôi mắt màu tím của Yêu Tử Yên dường như xuất hiện ánh sáng.

Khóe miệng của Lạc Xuyên hơi cong lên: "Thời gian dài như vậy, nên cung cấp cho nhóm khách hàng một chút phúc lợi."

Yêu Tử Yên hiểu được phúc lợi mà Lạc Xuyên đang nói đến là cái gì.

Không gì khác ngoài những nguyên liệu nấu ăn cực phẩm ở trong phòng bếp.

"Vậy ông chủ, chúng ta ăn cái gì?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Bánh ú."

"Được! Ta đi chuẩn bị trước!"

"Nguyên liệu nấu ăn đều ở trong phòng bếp."

"Đã biết, ông chủ."

Yêu Tử Yên đáp lại, lên lầu hai.

Lạc Xuyên đi vào sau quầy, ngồi xuống.

Mở điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Lạc Xuyên nhìn thấy phía dưới bài đăng vừa đăng lên đã xuất hiện hơn mười lượt thích và bình luận.

"Liên hoan? Ông chủ yên tâm, lập tức đến!" Đây là bình luận của Bộ Ly Ca, cũng là người đầu tiên bình luận.

"Đây là lần đầu tiên Khởi Nguyên Thương Thành tổ chức hoạt động phải không? Ta cũng không thể bỏ qua." Cơ Vô Hối nói như thế.

"Nguyên liệu nấu ăn sử dụng đồ trong cửa hàng của ông chủ hay sao?"

"Đó là tất nhiên! Ngươi cảm thấy ông chủ có thể để ý đến nguyên liệu nấu ăn bình thường hay sao?"

"Ông chủ vạn tuế!"

"Thật may mắn! Chúng ta mới đến Khởi Nguyên Thương Thành chưa được bao lâu thì đã gặp được loại chuyện tốt như thế này…"

Khu bình luận vô cùng náo nhiệt.

Tâm tình của Lạc Xuyên cũng rất tốt.

Rất nhanh chóng, một nam tử mặc áo bào đen đi đến trước quầy.

Đúng là Vô Thiên.

"Ngồi đợi trước đi, chờ những người khác." Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Vô Thiên một cái, nói.

Vô Thiên gật đầu.

Sau đó tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống.

Từ đầu đến cuối hắn ta đều không nói năng gì.

Lạc Xuyên biết tính cách của Vô Thiên chính là như thế, cho nên căn bản không thèm để ý.

Điều duy nhất khiến hắn hơi kinh ngạc chính là không nghĩ tới Vô Thiên lại là người đầu tiên đến.

Nghĩ đến cảnh giới Tôn Giả cửu phẩm của Vô Thiên, Lạc Xuyên cũng lập tức bình thường trở lại.

Tùy ý xé rách không gian, dịch chuyển trong nháy mắt, không có gì lạ…

"Ha ha! Ông chủ, ta chưa tới muộn chứ?" Một tiếng cười to từ bên ngoài cửa hàng truyền đến.

Bộ Ly Ca hưng phấn vọt vào trong cửa hàng, mồm to thở phì phò: "Ông chủ, ta là không phải người thứ nhất tới đây chứ?"

Bộ Ly Ca chấp niệm rất sâu đối với vị trí thứ nhất.

Lạc Xuyên cũng rất kinh ngạc đối với tốc độ của Bộ Ly Ca.

Đây là sức mạnh của tín niệm hay sao?

Thật sự là khủng khiếp.

Chương 522: Ngày kỷ niệm đáng nhớ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Bộ Ly Ca nhìn thấy Vô Thiên, vẻ mặt hắn ta lập tức cứng ngắc.

Bài đăng lên diễn đàn bị người liên quan ấn thích, loại chuyện này quả thực là có chút xấu hổ.

Tuy rằng lúc trước Vô Thiên đã nói là sẽ không để ý.

Dù vậy, trong khoảng thời gian này, Bộ Ly Ca một mực cố ý tránh né Vô Thiên.

Hiện tại thì sao…

Đã tới lúc không thể né được nữa.

Lạc Xuyên quan sát một cách hứng thú, muốn biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì.

"Khụ khụ, Vô Thiên tiền bối, buổi trưa tốt lành." Bộ Ly Ca quyết định phá vỡ sự yên lặng trước.

Vô Thiên mở mắt ra, một đôi đồng tử u ám, thâm sâu nhìn về phía Bộ Ly Ca.

Vô Thiên có ấn tượng với Bộ Ly Ca.

Là tên tiểu tử rất sôi nổi kia.

Đây là hình tượng của Bộ Ly Ca ở trong lòng Vô Thiên.

Đối với chuyện lúc trước, với tính cách của Vô Thiên, căn bản không quan tâm chút nào.

Vô Thiên khẽ gật đầu.

Sau đó.

Hắn ta tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Bộ Ly Ca: …

Khi Yêu Tử Yên từ trên lầu xuống dưới vừa vặn thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi mỉm cười.

Gần như đồng thời, tiếng cười sang sảng từ bên ngoài cửa hàng truyền

đến.

"Ông chủ, sau khi nhìn thấy bài đăng của ngươi, trẫm lập tức vội vàng chạy tới!"

Cơ Vô Hối tươi cười tiến vào, Bạch lão đi theo phía sau hắn ta.

"Ông chủ, vì sao bỗng nhiên phải tổ chức hoạt động liên hoan gì đó vậy?" Bạch lão hỏi.

"Trước tiên ngồi đi, mọi người đều đến đây hết rồi nói sau." Lạc Xuyên chỉ vào vị trí thiết bị giả tưởng.

Hai người đáp lại, tìm hai vị trí ngồi xuống.

"Ông chủ, nguyên liệu nấu ăn đều ở trong phòng bếp." Yêu Tử Yên nói.

Đối với việc các loại nguyên liệu nấu ăn cực phẩm đột nhiên xuất hiện trong phòng bếp trong cửa hàng của ông chủ, Yêu Tử Yên đã không cảm thấy lạ nữa.

Bởi vì mỗi ngày đều như thế.

Vừa rồi đã học tập giáo trình dạy nấu ăn có liên quan đến việc làm bánh ú, Yêu Tử Yên cảm thấy bản thân mình đã hoàn toàn nắm giữ phương pháp chế biến món ăn này.

Nàng chỉ tò mò, không biết là ai đã phát minh loại đồ vật mới lạ này.

"Trước không vội, từ từ rồi nói sau." Lạc Xuyên uống một ngụm nước đá, nói.

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu.

Qua mấy phút đồng hồ, Bộ Thi Ý mới khoan thai đi đến.

"Tử Yên tỷ, ông chủ, chào buổi trưa." Bộ Thi Ý thở hổn hển với sắc mặt ửng đỏ.

"Tỷ, ngươi đến chậm quá." Một giọng nói vang lên, đúng là Bộ Ly Ca.

"Ta rất hiếu kì, Bộ Ly Ca, sao ngươi có thể chạy nhanh như vậy?" Bộ Thi Ý tò mò nhìn Bộ Ly Ca.

Thời điểm hai người nhìn thấy bài đăng mới của Lạc Xuyên, gần như đồng thời xuất phát từ Trấn Nam Hầu phủ.

Vừa mới ra khỏi cửa phủ, Bộ Ly Ca đã không thấy tung tích đâu nữa.

Điều này làm cho Bộ Thi Ý vô cùng khó hiểu.

"Tỷ, ngươi không hiểu. Đây là sức mạnh của tín niệm." Bộ Ly Ca nghiêm túc nói.

Bộ Thi Ý: …

Hơn mười phút sau.

Một đám khách hàng tụ tập ở Khởi Nguyên Thương Thành, nói chuyện với nhau một cách sôi nổi.

Nội dung cuộc nói chuyện không ngoài gì khác chính là bài đăng liên hoan mà lần này Lạc Xuyên đột nhiên tung ra.

Lạc Xuyên nhìn thoáng qua.

Ừm, xem ra các khách hàng đã đến gần đủ.

Đối này những khách hàng này mà nói, sự tình gì cũng không quan trọng hơn chuyện này.

Dù sao, đây chính là lần đầu tiên ông chủ tổ chức hoạt động!

"Mọi người cũng đã đến đông đủ rồi." Lạc Xuyên đứng lên, ánh mắt nhìn lướt qua mọi người.

m thanh nói chuyện với nhau nhanh chóng nhỏ dần, yên lặng, cho đến khi biến mất không nghe thấy nữa.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt tò mò và hưng phấn nhìn về phía Lạc Xuyên.

Bọn họ đang chờ mong ông chủ sẽ mang đến bất ngờ như thế nào.

"Ông chủ, vì sao bỗng nhiên lại tổ chức hoạt động liên hoan?" Cố Vân Hi giơ tay, hiếu kỳ nói.

Vấn đề này cũng là nghi vấn ở trong lòng mọi người.

"Bởi vì hôm nay, là một ngày kỷ niệm đáng nhớ." Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên trả lời.

Mọi người đều dựng thẳng tai lên.

"Kỷ niệm cái gì vậy?"

"Kỷ niệm một vị vĩ nhân."

Chương 523: Chuẩn bị nguyên liệu làm bánh ú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người lập tức cảm thấy kính nể.

Ông chủ cũng cho rằng là một vĩ nhân, vậy người kia khẳng định là một nhân vật lớn.

"Ông chủ, không biết tên của vị vĩ nhân này là gì?" Dược Hồi Trần cung kính hỏi.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ, lắc đầu.

Ý tứ rất rõ ràng.

Mọi người thấy vậy, đều thức thời không truy hỏi gì thêm.

"Ông chủ, nếu là liên hoan, không biết chúng ta sẽ ăn cái gì?" Mộ Dung Hải Đường cười nói.

"Đúng vậy đúng vậy! Ông chủ, chắc chắn là nguyên liệu nấu ăn mà ngươi và Yêu tỷ tỷ đã ăn đúng không?" Cố Vân Hi không khỏi liếm liếm môi.

"Nhìn những hình ảnh bên trong bài đăng mà Tử Yên tỷ đăng buổi tối ngày hôm đó, suýt chút nữa ta đã rơi nước mắt."

"Ta cảm thấy món ăn mà Yêu tỷ tỷ làm đã đạt tới đỉnh cao của giới đầu bếp."

…

Như là mở máy hát, mọi người hưng phấn nói chuyện với nhau.

Yêu Tử Yên cười lắc lắc đầu: "Món ăn trong cuộc liên hoan không phải do ta làm."

"A? Không phải Yêu tỷ tỷ ngươi làm, chẳng lẽ là chúng ta làm hay sao?" Cố Vân Hi hơi sửng sốt, theo bản năng hỏi.

Yêu Tử Yên mỉm cười gật đầu: "Đúng vậy."

Mọi người: ? ?

Trong giây lát, bọn họ không kịp phản ứng lại.

"Yêu cô nương, ngươi đừng nói đùa. Những lão già như chúng ta làm sao có thể nấu ăn được?" Phạm Thừa Thiên lắc đầu cười khổ nói.

"Đúng vậy." Dược Hồi Trần gật đầu tán thành: "Ta thấy những món ăn này, vẫn nên để Yêu cô nương ngươi tới làm thì tốt hơn."

Hai người kẻ xướng người hoạ, giống như chuyện nên như vậy.

Giọng nói bình thản của Lạc Xuyên vang lên ở bên cạnh: "Mục đích của buổi liên hoan chính là cho các ngươi cùng nhau trải nghiệm quá trình làm đồ ăn, rất đơn giản."

Cơ Vô Hối và Dược Hồi Trần không hề từ chối.

Nếu nói vậy thì chính mình sẽ không nói nữa.

Ừm…

Đồng thời bọn họ cảm giác rằng tính cách của ông chủ dường như đã trở nên đen tối hơn.

"Vài người đến đây bê giúp ta những đồ vật này nào." Yêu Tử Yên cười nói.

"Ta ta ta!" Cố Vân Hi hưng phấn kêu lên.

"Ta cũng đi!" Giọng nói của Giang Văn Thường lập tức vang lên.

"Thêm cả ta nữa!" Bộ Ly Ca đương nhiên không cam lòng yếu thế.

…

Mấy người đi theo Yêu Tử Yên lên lầu hai.

Bọn họ muốn lấy nguyên liệu làm bánh ú.

Ước chừng có hơn một trăm người.

Cần chuẩn bị rất nhiều thứ.

Vốn dĩ Yêu Tử Yên có thể sử dụng không gian giới chỉ.

Nhưng nàng cảm thấy muốn cho những khách hàng này cũng có cảm giác tham dự.

Mấy người Cố Vân Hi lộ vẻ rất hiếu kì đối với tầng hai của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi tiến vào phòng bếp tràn ngập hơi thở khoa học viễn tưởng, bọn họ lại liên tục sợ hãi than thở.

"Chính là những thứ này." Yêu Tử Yên chỉ vào những nguyên liệu nấu ăn mà hệ thống cung cấp: "Cùng nhau bê xuống thôi."

"Cứ để cho chúng ta làm."

"Thật nhiều đồ."

"Sao lại có cả lá cây?"

…

Khi đám người Yêu Tử Yên bê đồ từ lầu hai xuống dưới, đương nhiên thu hút sự chú ý của mọi người.

Trong đó, phản ứng của người Dược Cốc là dữ dội nhất.

"Hít! Những thứ này đều là linh thực, linh dược Thiên cấp đúng không?" Ánh mắt của Đại trưởng lão trừng hết cỡ.

"Lá Băng Phách Đằng, Lúa Vô Cấu Kim Tinh đạo, Cửu Chuyển Uẩn Hồn Quả…" Giọng nói của Dược Hồi Trần đang run rẩy.

Tên của những linh thực này đều chỉ được ghi lại trong sách cổ.

Đều có cùng cấp bậc, một số còn vượt qua thiên giai!

Nhưng có rất nhiều thứ khác mà ông ta căn bản không biết.

Từng trận ý huyền diệu phát ra, cấp bậc chỉ có cao không có thấp!

"Ông chủ, ngươi xác định muốn dùng mấy thứ này làm nguyên liệu nấu ăn hay sao?" Yết hầu của Dược Hồi Trần khẽ nhúc nhích, nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Không người nào nói chuyện.

Hầu hết những người ở đây cũng không biết được những nguyên liệu nấu ăn này rốt cuộc là cái gì.

Nhưng từ phản ứng của chưởng môn Dược Cốc, đương nhiên có thể đoán được mức độ quý giá của chúng nó.

Chương 524: Cùng nhau gói bánh ú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên hơi nghi hoặc liếc nhìn Dược Hồi Trần một cái.

Một ít nguyên liệu nấu ăn mà thôi, có cần phải phản ứng mạnh như vậy hay sao?

Tại sao lại có dáng vẻ như chưa nhìn thấy bao giờ vậy?

"Đương nhiên." Lạc Xuyên gật đầu: "Đây chính là nguyên liệu nấu ăn."

"Lão phu cảm thấy trái tim của mình đau quá." Dược Hồi Trần lấy tay ôm ngực của mình.

"Ha ha, Trần đại ca, ngươi vẫn diễn nhiều giống như trước đây!" Phạm Thừa Thiên cười nói.

Tuy rằng ông ta cũng có chút cảm giác Lạc Xuyên phung phí của trời, nhưng phản ứng của ông ta cũng không lớn giống như Dược Hồi Trần.

Bởi vì ông ta không phải là luyện dược sư.

Huống hồ, ông chủ lấy ra những nguyên liệu nấu ăn này, cuối cùng còn không phải chui vào trong bụng bọn họ hay sao…

"Ông chủ ông chủ, chúng ta sử dụng những thứ này…" Cố Vân Hi dừng một chút, suy nghĩ một chút mới nói: "Những nguyên liệu nấu ăn để chuẩn bị làm món gì vậy?"

Lạc Xuyên: "Bánh ú."

Bánh ú?

Khuôn mặt của mọi người đều lộ vẻ hoang mang.

Bọn họ chưa từng nghe nói đến loại món ăn này.

"Để ta dạy các ngươi." Yêu Tử Yên cười nói.

Hiện tại không phải thời gian buôn bán, những người này không thể sử dụng thiết bị để học tập.

Hơn nữa theo Lạc Xuyên thấy, chung quy có vẻ là lạ nếu mọi người đều tiến vào thế giới giả tưởng xem giáo trình dạy nấu ăn học cách làm

bánh ú…

Những chiếc lá xanh biếc nhanh chóng thành hình dưới đôi tay linh hoạt của Yêu Tử Yên.

Thêm vào gạo nếp do Vô Cấu Kim Tinh Đạo kết xuất thành, cùng với Cửu Chuyển Uẩn Hồn Quả giống như quả táo đỏ…

Bọc kín lại.

Sử dụng dây nhỏ để gói lại.

Chỉ trong mười mấy hơi thở ngắn ngủi, một cái bánh ú cực kỳ tinh xảo lập tức xuất hiện ở trong tay Yêu Tử Yên.

Một đám khách hàng hơi ngây người.

"Đây là bánh ú hay sao? Nhìn qua có vẻ mới lạ!" Cơ Vô Hối cảm thán.

"Ta cảm thấy hình dáng thật đơn giản!" Ánh mắt của Bộ Ly Ca sáng lên.

…

"Bánh ú cũng chia ra thành loại ngọt và mặn." Lạc Xuyên nói: "Cụ thể chọn loại nào, các ngươi có thể tự mình làm."

Nguyên liêu nấu ăn do hệ thống cung cấp, còn có những miếng thịt tươi của linh thú cao giai cùng với lòng đỏ trứng muối đã được tẩm ướp.

Còn có các loại gia vị cùng với các loại nguyên liệu nấu ăn khác.

Muốn lựa chọn cái gì thì có cái đó.

Lạc Xuyên rất hài lòng với tính toàn diện của hệ thống.

Quả nhiên là hệ thống toàn năng.

"Ta có cảm giác, một lát nữa mọi người sẽ phát sinh tranh chấp." Giang Thánh Quân vuốt cằm của mình, vẻ mặt hơi đăm chiêu…

Lạc Xuyên cảm thấy nếu là lần đầu tiên Khởi Nguyên Thương Thành tổ chức hoạt động, đương nhiên phải cung cấp một chút phúc lợi.

Ngoại trừ nguyên liệu nấu ăn, Coca Cola, Sprite, thanh cay, mì ăn liền không giới hạn số lượng.

Đương nhiên, chỉ có thể ăn ở trong điếm cửa hàng, không thể mang đi.

Khi Lạc Xuyên nói chuyện này ra, khiến cho đám khách hàng nhiệt liệt

hưởng ứng.

"Ông chủ hào phóng quá!"

"Ông chủ anh minh thần võ!"

"Thực ra ta vẫn có một giấc mộng, chính là ăn thanh cay đến khi no thì thôi, cảm ơn ông chủ đã cho ta cơ hội để thực hiện giấc mộng."

…

Mọi người cười đùa vui vẻ, thoải mái và mãn nguyện.

Khi một bộ phận khách hàng đang cười đùa, một bộ phận khác đang học tập gói bánh ú với Yêu Tử Yên.

Tuy rằng thực lực của bọn họ mạnh mẽ, nhưng ở phương diện gói bánh ú này.

Ừm…

Một lời khó nói hết…

"Tử Yên tỷ, ngươi xem ta làm thế nào?" Bộ Thi Ý kích động hô lên với Yêu Tử Yên.

Ở trong tay nàng bánh ú là một cái bánh ú đã được gói xong.

Trình độ tinh xảo đương nhiên kém xa bánh ú mà Yêu Tử Yên gói.

Nhưng trông khá giống.

Yêu Tử Yên lại gần nhìn nhìn, gật đầu tán thành: "Rất tốt."

Cố Vân Hi lén lút nhìn thoáng qua nơi này, lập tức vội vàng thu hồi tầm mắt.

Ở phía trước nàng có một đống nguyên liệu nấu ăn tập trung lại mà thoạt nhìn không thể diễn tả được…

"Ừm? Vân Hi, ngươi đang chuẩn bị làm cái gì vậy?"

Yêu Tử Yên chú ý tới hành động lén lút của Cố Vân Hi, đã đi tới.

Nhìn thấy kiệt tác của người sau, lập tức cảm thấy dở khóc dở cười.

Chương 525: Bánh ú ngọt và bánh ú mặn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cố Vân Hi thè lưỡi cười khẽ: "Đương nhiên là bánh ú!"

"Ồ? Cái này gọi là bánh ú hay sao? Hình dáng thoạt nhìn có vẻ kỳ quái nhỉ." Giang Văn Thường lại gần, cười hì hì nói.

"... A a a! Ta và ngươi liều mạng!" Cố Vân Hi buông tha việc tiếp tục gói bánh ú, lựa chọn "khai chiến" với Giang Văn Thường.

"Ha ha ha.... Đừng nghịch nữa đừng nghịch nữa..." Giang Văn Thường cười tránh né đòn tấn công của Cố Vân Hi.

Cuối cùng Cố Vân Hi tỏ vẻ tâm hồn yếu đuối của mình đã bị đả kích.

Một lát nữa khi ăn bánh ú, phải ăn thêm hai cái mới có thể khôi phục được.

Yêu Tử Yên lắc đầu một cách bất đắc dĩ, vừa cảm thấy buồn cười.

Hai cô gái này…

Mọi người đều đang bận rộn.

Những khách hàng vốn đang chơi đùa cũng tham dự.

Huyền tước cũng gia nhập vào trong những nhân viên gói bánh ú.

Chỉ là giúp đỡ thì ít hơn nhiều so với việc gây rắc rối…

Trong giây lát, Khởi Nguyên Thương Thành chỉ còn lại tiếng cười và nói chuyện.

"Ồ? Vì sao bánh ú của ngươi lại đẹp như vậy?"

"Cái này gọi là thiên phú!"

"Hừ! Thiên phú cái gì, chẳng lẽ ta sẽ yếu hơn ngươi?"

"Sao ngươi có thể gói nhiều như vậy?"

"Ta cảm thấy đã quen với việc gói bánh ú rồi."

…

Lạc Xuyên rất vui mừng khi nhìn thấy cảnh tượng yên bình này.

Tuy rằng những người này ở các thế lực khác nhau, thực lực cũng cách

nhau một trời một vực.

Nhưng ở Khởi Nguyên Thương Thành, đều là một người khách hàng bình thường mà thôi.

Ở trong này, mỗi người đều được hưởng địa vị giống nhau…

Mặt khác, Lạc Xuyên còn kinh ngạc phát hiện một chuyện.

Người có thiên phú nhất trong phương diện gói bánh ú này cũng không phải những tiểu cô nương kia.

Mà là năm người Chu Hổ và Vô Thiên!

Tuy rằng tính cách của Vô Thiên rất lạnh lùng, nhìn qua không có vẻ dễ gần.

Tuy nhiên hiện tại lại đang gói bánh ú trong yên lặng.

Nhưng lại không tệ.

Điều này làm cho Lạc Xuyên cảm thấy mức độ tương phản có chút lớn, trong thời gian ngắn rất khó thích ứng…

Không lâu sau, một loạt âm thanh tranh chấp bỗng nhiên truyền đến.

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Chẳng lẽ gói bánh ú còn có thể cãi nhau hay sao?

Lạc Xuyên đi qua, phát hiện là vài tên đệ tử của Dược Cốc đang tranh chấp với học viên của Lăng Vân học viện.

"Bánh ú phải gói thành ngọt, không thấy Tử Yên tỷ vừa rồi đều gói bánh ú ngọt hay sao?"

"Những nguyên liệu nấu ăn còn có cả thịt, chẳng lẽ cũng muốn gọi thành ngọt hay sao?"

"Ngọt khẳng định ăn ngon hơn mặn!"

"Ta cảm thấy mặn ăn ngon hơn!"

…

Lạc Xuyên: …

Đây còn chưa được ăn mà đã có tranh chấp giữa mặn với ngọt.

Quả nhiên, nhân loại ở nơi nào cũng giống nhau.

"Không phải là vấn đề ngọt và mặn hay sao?" Mộ Dung Hải Đường

cảm thấy buồn cười: "Đến lúc đó các ngươi muốn ăn loại nào thì ăn loại đó, có cần phải tranh chấp ở đây hay sao?"

"Hải Đường đạo sư, ngài không hiểu. Đây là vấn đề tín ngưỡng." Vẻ mặt của tên học viên kia còn rất nghiêm túc.

Mộ Dung Hải Đường: …

"Ai còn cãi nhau ngày mai ta cho hắn quay về Lăng Vân học viện." Phạm Thừa Thiên đã đi tới, bình thản nói.

"Các ngươi có muốn quay về Dược Cốc không?" Dược Hồi Trần cũng cười nói.

Mấy người liên tục lắc đầu.

Uy lực của hai câu nói này không phải lớn bình thường.

Đây chỉ là một bước nhạc đệm nho nhỏ.

Bước nhạc đệm ngắn ngủi trôi qua, mọi người tiếp tục gói bánh ú.

Bộ Ly Ca bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên.

"Ngươi nói xem, nếu gói thanh cay vào trong bánh ú, hương vị sẽ thế nào? Có còn hiệu quả tăng thực lực hay không?" Bộ Ly Ca chọc chọc Giang Thánh Quân ở bên cạnh.

Giang Thánh Quân đang hết sức chăm chú gọi bánh ú, sau khi bị Bộ Ly Ca quấy rầy hiển nhiên rất không vui.

Tuy nhiên khi nghe thấy lời nói của người sau, lập tức cảm thấy hứng thú.

"Nghe có vẻ thú vị đấy. Nếu không hai ta thử xem?" Giang Thánh Quân hưng phấn thấp giọng nói.

"Ừm! Ta cảm thấy rất khả thi." Bộ Ly Ca gật đầu.

Hai người ở trong một góc nên không ai chú ý tới hành động lén lút của hai người.

Với sự tham gia nhiệt tình của các khách hàng, hơn mười phút sau, nguyên liệu nấu ăn gần như đã dùng hết.

Bánh ú cũng đã gói được rất nhiều.

Chương 526: Bắt đầu nấu bánh ú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tốt lắm, dừng lại ở đây đi." Yêu Tử Yên vỗ vỗ tay, nói.

Vẻ mặt của mọi người đều rất vui vẻ.

Trong thời gian gói bánh ú, bọn họ cảm thấy bản thân mình học tập được một cái gì đó mới mẻ.

Niềm vui của việc học tập có thể làm cho người ta say mê.

Gói bánh ú xong, chia làm hai loại.

Ngọt và mặn.

Xem ra khẩu vị của khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành chia làm hai phái.

Hình dạng của bánh ú cũng không giống nhau.

Có đủ loại kiểu dáng.

Thể hiện nguyên vẹn trí tưởng tượng của người sáng tạo.

"Đúng rồi." Yêu Tử Yên nghĩ tới điều gì: "Sau khi bánh ú nấu xong, chỉ phân chia thành ngọt và mặn. Các ngươi ăn bánh có thể không phải là do chính mình làm."

"Tử Yên tỷ yên tâm đi, chúng ta đã lường trước rồi."

"Dù sao nguyên liệu nấu ăn đều giống nhau, hương vị cũng không kém nhau mấy."

"Ta cảm thấy nếm thử tay nghề của mọi người một chút cũng rất tốt."

…

Yêu Tử Yên cười.

Tất cả mọi người đều nghĩ như vậy thì không thể tốt hơn.

Chia bánh ú thành hai loại ngọt và mặn, để vào trong không gian giới chỉ.

Yêu Tử Yên chuẩn bị lên lầu.

"Ta đi cùng với ngươi." Lạc Xuyên đi tới bên người Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên cười gật đầu nói: "Vâng."

Mái tóc màu tím che giấu vành tai hơi đỏ lên.

Không biết đang nghĩ tới điều gì.

Hai người lên lầu.

"Ta vẫn luôn cảm thấy ông chủ và Tử Yên tỷ rất xứng đôi." Nhìn bóng dáng hai người biến mất, Cố Vân Hi chống cằm, trên gương mặt xuất hiện nụ cười không giải thích được.

"Đồng ý." Giang Vãn Thường gật đầu.

"Ta cảm thấy với tính cách của ông chủ, sợ là Tử Yên tỷ cần cố gắng trong thời gian dài." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

"Đúng vậy." Dược Hồi Trần gật đầu, cười cười: "Tuy nhiên đối với ông chủ và Yêu cô nương mà nói, chỉ sợ thứ không thiếu nhất chính là thời gian."

Phạm Thừa Thiên cười nói: "Có lẽ đến lúc đó, chúng ta đều là người chứng kiến…"

Lầu hai của Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên sóng vai đi.

Rất im lặng.

Yêu Tử Yên thở dài ở trong lòng, xem ra bản thân mình suy nghĩ nhiều.

Hai người đi vào phòng bếp.

Yêu Tử Yên lấy bánh ú từ trong không gian giới chỉ ra.

Cho mặn và ngọt để riêng vào trong hai nồi nấu.

Đổ một lượng lớn nước suối sinh cơ vào, không ngập tất cả bánh ú.

Mở Thái Dương Thực Viêm ra.

Khi Yêu Tử Yên chuẩn bị đậy nắp nồi thì Lạc Xuyên ngăn nàng lại.

"Ông chủ, có việc gì vậy?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

Hắn lấy ra hai mươi phiến lá của cây Thế Giới từ trong không gian của hệ thống ra.

Yêu Tử Yên hơi trừng mắt.

Nàng biết rõ mức độ quý giá của lá cây của cây Thế Giới.

Chẳng lẽ ông chủ chuẩn bị cho tất cả những phiến lá vào trong?

Ông chủ thật hào phóng!

Cảnh tượng tiếp theo làm cho Yêu Tử Yên hơi buồn cười.

Bởi vì Lạc Xuyên dừng một chút, cất mười phiến lá vào trong không gian của hệ thống.

"Mỗi nồi cho mười lá có vẻ hơi nhiều." Lạc Xuyên giải thích: "Vật cực tất phản."

Yêu Tử Yên gật đầu.

Giật mình.

Hóa ra là như vậy.

Xem ra mình đã hiểu lầm ông chủ.

Thái Dương Thực Viêm có rất nhiều ưu điểm đối với việc nấu nướng.

Ngoại trừ tốc độ, còn có thể tạo thêm một hương vị đặc biệt cho món ăn.

Sau khi sử dụng, có thể tăng năng lực cảm nhận hỏa diễm lên.

Nói ngắn gọn, chính là bản siêu cấp suy yếu của kĩ năng khống chế hỏa nguyên tố sơ cấp…

Ước chừng mấy phút sau.

Trong phòng bếp tràn ngập mùi hương gạo nếp và mùi thơm ngát của lá cây.

Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đều khịt mũi.

Hai người hơi nhíu mày.

Không biết có phải ảo giác hay không, hai người dường như vẫn luôn cảm thấy hương vị của thanh cay...

"Đã đủ rồi, chắc đã chín." Yêu Tử Yên nhìn thời gian, nói.

"Trực tiếp mang vào trong cửa hàng rồi mở ra." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên gật đầu.

Nàng tán thành ý tưởng của Lạc Xuyên.

Chương 527: Món ăn phát sáng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn thấy Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên xuất hiện, mọi người đều ngừng bàn tán.

Vừa rồi, chủ đề thảo luận của bọn họ từ quan hệ của hai người chuyển sang bánh ú.

Bởi vì mùi hương trong không khí thật sự rất mê người.

Làm cho người ta khó có thể bỏ qua.

Trong ánh mắt chờ mong ở chung quanh, Lạc Xuyên lấy ra hai cái chậu lớn từ trong không gian của hệ thống.

Không gian của hệ thống rất nhanh chóng và tiện lợi, có thể giúp Lạc Xuyên làm rất nhiều việc.

Yêu Tử Yên tiến lên một bước: "Mở ra."

Mọi người thấy vậy, đồng loạt lui về phía sau một bước.

Chẳng lẽ tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì nguy hiểm hay sao?

Hai tay của Yêu Tử Yên đặt lên trên hai cái nắp.

Chậm rãi mở ra một khe hở.

Đột nhiên, ánh sáng vàng chói mắt từ trong tỏa ra, rất kinh người.

"Ồ! Không ngờ sẽ phát sáng!"

"Thật lợi hại! Đây thật sự là bánh ú mà chúng ta gói hay sao?"

"Rất chờ mong."

Mọi người đều kinh hô ra tiếng.

Vẻ mặt của bọn họ có kích động, chờ mong, kinh ngạc, tò mò …

Yêu Tử Yên hít một hơi thật sâu, đột nhiên mở nắp ra.

Ngay lập tức.

Ánh sáng vàng rực rỡ tỏa ra, hai nồi nấu như là hai mặt trời nhỏ.

Rất kinh người.

Trong ánh sáng vàng còn mang theo nhiều điểm tinh mang.

Vô cùng mơ mộng.

Đây là hiệu quả do lá cây Thế Giới mang lại.

Đồng thời, hương thơm nồng nàn tỏa ra bốn phía.

Trong nháy mắt tràn ngập cả Khởi Nguyên Thương Thành.

Mọi người đều say mê trong đó.

"Mùi hương thật mê người." Cố Vân Hi hơi híp mắt, vẻ mặt rất hưởng thụ.

Chỉ cần ngửi hương vị là nàng lập tức cảm giác rất say mê.

Phản ứng của khách hàng còn lại hầu hết đều giống như thế.

Người tu luyện có cảnh giới cao như Cơ Vô Hối, Phạm Thừa Thiên lúc này đã muốn mở to hai mắt nhìn, gắt gao nhìn chằm chằm hai nồi nấu.

Vừa rồi là cái gì?

Sức mạnh pháp tắc!

Trong nồi nấu bánh ú không ngờ lại ẩn chứa sức mạnh pháp tắc!

Điều này làm cho bọn họ rất hoảng hốt.

Không ngờ sức mạnh pháp tắc còn có thể xuất hiện ở trong món ăn?

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Lạc Xuyên lộ vẻ kính sợ.

Ông chủ trâu bò!

Vẻ mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi, từ đầu đến cuối vẫn rất bình tĩnh.

Tuy rằng hắn cũng muốn nói trong quá trình nấu bản thân mình cũng không đóng góp gì nhiều, chỉ bỏ thêm vài lá cây Thế Giới mà thôi.

Chỉ là Lạc Xuyên không ngờ rằng bánh ú nấu chín sẽ có loại hiệu quả này.

Hiệu quả của lá cây Thế Giới mạnh mẽ như vậy hay sao?

Không có khả năng!

"Hệ thống, đây không phải là ngươi làm đấy chứ?" Lạc Xuyên kêu gọi ở trong đầu.

Hệ thống: "Không phải."

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Chẳng lẽ là bởi vì nhiều thứ khác nhau trộn lại với nhau nên xuất hiện phản ứng đặc biệt hay sao?

Lạc Xuyên nói suy đoán của bản thân mình cho hệ thống.

Hệ thống hơi trầm mặc, nói: "Vật phẩm do ký chủ xử lý có xác suất nhất định sẽ xuất hiện thay đổi đặc biệt."

Lạc Xuyên: ? ?

"Hệ thống, giải thích kĩ càng một chút." Lạc Xuyên nói.

"Quyền hạn không đủ, không thể truy hỏi."

Được rồi, ta biết rồi.

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường.

Cũng may hắn đã quen với thao tác này của hệ thống.

Dù sao sau này cũng biết, cũng không buồn bực gì cả.

Dù sao sớm muộn gì cũng sẽ biết, không phải vội trong lúc này.

"Vậy những cái bánh ú kia có hiệu quả gì?" Lạc Xuyên tiếp tục hỏi.

"Hiệu quả không giống nhau." Hệ thống nói: "Trải qua hệ thống đo lường tính toán, có khả năng giảm bớt hoặc tiêu trừ bình cảnh để đột phá, có xác suất rất nhỏ đề cao khả năng cảm ngộ pháp tắc."

Lạc Xuyên gật đầu.

Hiệu quả này nghe có vẻ cũng không tệ lắm.

Ánh sáng vàng đã tiêu tán, lộ ra bánh ú đã nấu chín.

Bề ngoài còn bao phủ một tầng ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Rất không tầm thường.

Mặc kệ là món ăn hay là mùi vị, đều đứng đầu.

Lúc này các khách hàng đều không ngoại lệ, đều đang nuốt nước miếng.

Lạc Xuyên không nói gì, bọn họ đương nhiên sẽ không tiến về phía trước.

"Ông chủ?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có thể bắt đầu rồi."

Chương 528: Bánh ú có chứa hiệu quả khác nhau

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người ùa lên.

Tiếng huyên nào, cực kỳ ồn ào.

Lúc này, không người nào để ý đến điều ấy.

Bánh ú ở trong nồi, phía trên trông khá tươm tất.

Phía dưới, thì một lời khó nói hết.

"Ồ? Đây không phải là cái bánh ú mà ta gói hay sao?" Cố Vân Hi chỉ vào một cái miễn cưỡng có thể gọi là "Bánh ú" gì đó, vui mừng nói.

"Chắc là đúng rồi." Giang Vãn Thường vô cùng tự tin gật gật đầu: "Ta liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, đây là phong cách của Vân Hi."

Cố Vân Hi: …

Đương nhiên, hầu hết khách hàng đều không lấy được bánh ú do chính mình làm.

Dược Hồi Trần cầm một cái bánh ú ngọt, cởi bỏ sợi dây nhỏ quấn quanh ở phía trên.

Nhẹ nhàng bóc phiến lá xanh biếc ra.

Bánh ú trong suốt long lanh chậm rãi xuất hiện ở trước mặt ông ta, tỏa ra mùi thơm nhàn nhạt của gạo nếp.

Mùi hương của linh quả đập vào mặt.

Chỉ ngửi mùi hương một lần thôi cũng khiến cho tinh thần của ông ta sảng khoái.

"Chỉ riêng mùi hương này, hiệu quả chỉ sợ cũng đã vượt qua đan dược thiên phẩm rồi đúng không?" Dược Hồi Trần không khỏi cảm thán nói.

"Ngươi cũng không phải không biết nguyên liệu nấu ăn được sử dụng là cái gì?" Phạm Thừa Thiên ở bên cạnh cười ha hả nói: "Luyện chế đan dược thiên phẩm bình thường, nhiều lắm cũng chỉ sử dụng vài loại linh dược Thiên cấp. Tất cả nguyên liệu làm bánh ú đều là Thiên cấp đấy!"

Dược Hồi Trần gật đầu tán thành.

Đồng thời, ông ta cũng chờ mong vào cái bánh ú ở trong tay.

Mỗi một loại hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ đều có hiệu quả đặc biệt.

Không biết bánh ú này sẽ có hiệu quả gì?

Mang theo tò mò, Dược Hồi Trần cắn một miếng.

"Hương vị này ..."

Dược Hồi Trần trừng mắt.

Trong lúc ngẩn ngơ, dường như ông ta đang ở một vùng hoang dã rộng vô biên.

Gió mát chậm rãi thổi đến, ánh nắng chiếu vào mặt.

Giờ phút này, giống như ông ta cảm nhận được sự thăng hoa của sinh mệnh!

Phạm Thừa Thiên chú ý tới vẻ mặt của Dược Hồi Trần, cảm thấy vô cùng tò mò.

Thật sự ăn ngon như vậy hay sao?

Ông ta lấy một cái bánh ú mặn.

Mở phiến lá bọc bên ngoài ra, Phạm Thừa Thiên cắn một miếng bánh ú.

Ông ta sửng sờ ngay tại chỗ.

Giờ phút này, Phạm Thừa Thiên cảm thấy ánh mắt của mình có thể xuyên thấu vạn vật.

Thế giới, không còn là thế giới đơn thuần.

Ở trong tầm mắt của ông ta, hóa thành vô số quy tắc hỗn loạn mà lại có trật tự.

Sau khi Vô Thiên nếm thử bánh ú, thân thể rung lên.

Quanh thân dường như có một đóa hoa sen đen tiêu tan.

Cơ Vô Hối híp hai mắt, lực lượng số mệnh ở trong cơ thể hắn ta bắt đầu khởi động…

Cũng may Khởi Nguyên Thương Thành có hệ thống bảo vệ.

Khí tức mà những người này trong lúc vô tình tỏa ra, bị giới hạn ở trong

một phạm vi nhỏ nhất.

Không tạo thành ảnh hưởng đối với người khác.

Những khách hàng còn lại, bởi vì cảnh giới tương đối thấp nên động tĩnh cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Chẳng qua động tĩnh tuy nhỏ, những chỗ tốt nhận được cũng không hề tỉ lệ thuận với động tĩnh.

Điểm giống nhau chính là khuôn mặt của mỗi người đều lộ vẻ hưởng thụ.

Xem ra cho dù là hương vị hay là hiệu quả của bánh ú đều rất lợi hại.

Lạc Xuyên đã hơi thất vọng.

Bởi vì không xuất hiện trường hợp nổ tung y phục gì đó ...

"Ông chủ, sao ngươi không ăn vậy? Cho ngươi một cái."

Yêu Tử Yên đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, đưa cho hắn một cái bánh ú.

Lạc Xuyên lập tức cảm thấy rất vui mừng.

Vẫn là nhân viên của mình quan tâm đến mình.

Nhận lấy bánh ú.

Lạc Xuyên nhìn, phát hiện đây là một cái bánh mặn.

Thực ra, Lạc Xuyên thích ăn bánh ú ngọt.

Tuy nhiên nếu là Yêu Tử Yên đưa cho mình…

Lạc Xuyên liếc nhìn Yêu Tử Yên.

Ừm, bánh ú mặn hay bánh ú ngọt cũng không khác nhau.

Bóc vỏ bánh ú.

Lộ ra gạo nếp trong suốt ở bên trong.

Lạc Xuyên cắn một miếng.

Nhai nuốt hai lần.

Lông mi hơi nhíu lại.

"Ông chủ, làm sao vậy?" Chú ý thấy sắc mặt của Lạc Xuyên thay đổi, Yêu Tử Yên không nhịn được hỏi.

Chương 529: Bánh ú vị thanh cay

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chẳng lẽ là bánh ú rất khó ăn?

Không đúng.

Đều từ trong một nồi đi ra, hơn nữa nguyên liệu nấu ăn cũng giống nhau, hương vị chắc là không kém mấy mới đúng.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không có gì, hương vị rất ngon."

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu, không nghĩ nhiều.

Nhưng tâm tình của Lạc Xuyên lại có phần kỳ quái.

Hắn ăn phải cái gì?

Thanh cay!

Bánh ú vị thanh cay!

Lạc Xuyên nhìn quanh bốn phía, muốn nhìn xem rốt cuộc là thiên tài nào có loại tư tưởng kì diệu như vậy.

Tuy nhiên hiện tại nhóm khách hàng đều đang đắm chìm trong mỹ vị của bánh ú, Lạc Xuyên trong giây lát cũng không thể tìm ra được…

Sau khi Yêu Tử Yên nếm thử bánh ú, là người có động tĩnh lớn nhất.

Ở phía sau nàng, hư ảnh Tử Thiên Hồ lại hiện ra!

Dường như ngưng thật hơn so với lần uống nước khoáng trước đó.

Xem ra mức độ phản tổ của huyết mạch lại tăng lên nhiều.

Thần may mắn mặc kệ làm chuyện gì thì vẫn là thần may mắn.

Lạc Xuyên nhìn thấy bảng thông tin của Yêu Tử Yên, đưa ra một kết luận như vậy.

Lúc này, đại đa số khách hàng đã kết thúc trạng thái đắm chìm trong hiệu quả của bánh ú.

Trên khuôn mặt của bọn họ đều xuất hiện vẻ kinh ngạc và hưng phấn.

Thật sự không ngờ rằng, bánh ú do khách hàng tự mình gói cũng sẽ có loại hiệu quả có thể nói là nghịch thiên này!

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là hiệu quả của bánh ú đối với mỗi người dường như cũng không giống nhau!

"Sau khi ăn xong bánh ú, bình cảnh vẫn ngăn trở ta bỗng nhiên biến mất không thấy đâu nữa, không ngờ ta lại trực tiếp đột phá!"

"Lợi hại! Tinh thần lực của ta trực tiếp tăng lên một mảng lớn!"

"Ta trái lại không cảm nhận được thay đổi ngay lập tức nào cả, chỉ là cảm thấy dường như trở nên gần gũi với thế giới hơn."

"... Ta đau lòng quá."

"Ta cũng thấy đau lòng."

...

Mọi người bàn luận.

Có một vài người giành được rất nhiều ánh mắt hâm mộ.

Chắc là vận may không tồi, đạt được lợi ích vượt xa người khác.

"Ông chủ, hành động này của ngươi thật sự là quá tuyệt vời!" Cơ Vô Hối đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, không nhịn được cảm thán nói.

"Đúng vậy." Bạch lão gật đầu tán thành: "Cảm ngộ của ta về pháp tắc thiên địa đã rõ ràng hơn nhiều!"

"Ông chủ, ngươi đã làm như thế nào vậy?" Dược Hồi Trần không nhịn được dò hỏi.

Lạc Xuyên nghĩ đến lời nói của hệ thống lúc trước: "Vật phẩm qua tay ký chủ sẽ có xác xuất nhất định xuất hiện thay đổi đặc biệt".

Hắn suy nghĩ một chút, nói: "Bởi vì ta có tham gia vào việc chế biến những cái bánh ú này."

Mọi người sửng sốt.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong giây lát không thể lý giải được ý tứ trong lời nói.

Sau đó, đồng loạt hít một ngụm khí lạnh.

Chẳng lẽ nhất cử nhất động của ông chủ đều có thể sinh ra ảnh hưởng đối với sự vật?

Bọn họ rất rung động.

Cho dù là Thánh Nhân trong truyền thuyết cũng căn bản không đạt được loại cảnh giới này!

Khởi Nguyên Thương Thành có phần im lặng trong chốc lát.

Bỗng nhiên có động tĩnh vang lên, phá vỡ yên lặng.

Hai mắt của Yêu Tử Yên tràn ngập ánh sáng màu tím.

Tản ra hơi thở cao quý.

Rất kinh người.

Trong nháy mắt tiếp theo, dị tượng tiêu tán.

Trên gương mặt dịu dàng của Yêu Tử Yên xuất hiện một nụ cười.

Khách hàng có cảnh giới tương đối thấp thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rồi mặc dù có hệ thống tham gia áp chế, nhưng loại khí tức đặc thù này vẫn làm cho bọn họ không dám thở mạnh như cũ.

Yêu Tử Yên đang muốn nói điều gì đó, sắc mặt hơi đổi.

Nàng nhìn về phía không trung bên ngoài cửa hàng.

Sắc trời nhanh chóng trở nên tối tăm.

Có mây đen dầy đặc xuất hiện.

Trong mây đen ngẫu nhiên có ánh sáng màu tím chợt lóe rồi biến mất.

Yêu Tử Yên cũng không xa lạ cảnh tượng này.

Đây là điềm báo thượng cổ lôi kiếp xuất hiện!

Những đệ tử Dược Cốc và học viên của Lăng Vân học viện mới đi vào Khởi Nguyên Thương Thành không lâu đều lộ vẻ kinh hãi.

"Ôi! Lôi kiếp này cũng tới quá nhanh rồi?"

"Ta cảm nhận được khí tức áp chế dày dặc, thật là khủng khiếp!"

"Xem ra nó hướng về phía thành Cửu Diệu."

"Màu tím? Lôi kiếp có vẻ kì lạ…"

Nhóm khách hàng trẻ tuổi trẻ nói chuyện với nhau, âm thanh không khỏi đè thấp, sợ thu hút sự chú ý của đám mây đen trên bầu trời.

Chương 530: Lại tới nữa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Những người có phản ứng lớn nhất chính là Dược Hồi Trần, Phạm Thừa Thiên và Vô Thiên.

Còn có năm vị trưởng lão của Dược Cốc ngoại trừ Tam trưởng lão.

Bởi vì Tam trưởng lão đã có kinh nghiệm, hiện tại không cảm thấy hoảng hốt…

"Này... Đây là thượng cổ lôi kiếp được ghi lại trong sách cổ!" Giọng nói của Đại trưởng lão có chút run rẩy.

"Thượng cổ lôi kiếp? Chẳng lẽ là lôi kiếp sinh ra để hủy diệt trong lời đồn?"

"Đúng vậy!"

"Chẳng lẽ thành Cửu Diệu xuất hiện đồ vật gì nghịch thiên?"

Nói đến chỗ này, bọn họ hướng ánh mắt về phía Yêu Tử Yên.

Lúc trước hư ảnh của Tử Thiên Hồ xuất hiện sau lưng Yêu Tử Yên, rất kinh người.

Bọn họ đều thấy được.

Vừa hâm mộ, lại vừa kinh ngạc.

Bọn họ đương nhiên biết thân phận của Yêu Tử Yên.

Phải biết rằng Tử Thiên Hồ, đã mai một ở trong dòng sông dài lịch sử từ lâu.

Hiện tại xem ra, huyết mạch của Yêu Tử Yên dường như phản tổ lần thứ hai.

"Ông chủ…" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đặt cái bánh ú đã cắn một miếng ở trên bàn.

Đứng dậy.

Đi ra ngoài cửa hàng.

Mọi người nhìn chằm chằm bóng lưng của Lạc Xuyên, không dám chớp

mắt.

Lần trước, bọn họ không tận mắt nhìn thấy Lạc Xuyên dùng một câu quát lui thượng cổ lôi kiếp.

Lần này, nhất định không thể bỏ lỡ một lần nữa!

Lạc Xuyên ngẩng đầu.

Hắn nhìn thấy mây đen cuồn cuộn trên bầu trời, sắc mặt bình tĩnh.

"Lại tới nữa?"

Giọng nói thản nhiên vang lên.

Giống như một lời thăm hỏi ân cần thản nhiên.

Mây đen đang bắt đầu dâng trào bỗng nhiên ngừng chuyển động.

Giống như thời gian bị tạm dừng.

Nháy mắt tiếp theo, mây đen biến mất.

Chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi, hoàn toàn biến mất.

Mặt trời lại lộ ra.

Mọi người đều cảm thấy sửng sốt.

Chỉ nói một câu như vậy, thượng cổ lôi kiếp trực tiếp tiêu tán.

Hơn nữa xem ra có vẻ vô cùng sợ hãi.

Ông chủ có thể làm được chuyện như vậy, rốt cuộc đã đạt tới cảnh giới gì?

Trong ánh mắt kính sợ của mọi người, Lạc Xuyên xoay người, tiến vào trong cửa hàng.

Mọi người trầm mặc.

Lạc Xuyên cầm lấy cái bánh ú mà bản thân mình vừa đặt ở trên bàn, lại cắn một miếng.

Bánh ú vị thanh cay, hương vị cũng không tệ lắm…

"Bánh ú còn nhiều như vậy, mau ăn đi!" Giọng nói của Yêu Tử Yên bỗng nhiên vang lên.

"A! Đúng đúng! Ăn bánh ú ăn bánh ú!"

"Ta đã ăn một cái ngọt, lần này ăn thử một cái mặn xem hương vị như thế nào."

"Vị mặn đặc biệt ngon, không lừa ngươi."

...

Khởi Nguyên Thương Thành lại khôi phục bầu không khí náo nhiệt.

Cảnh tượng vừa rồi căn bản không tạo thành ảnh hưởng gì.

Tuy nhiên những người trẻ tuổi này thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn lén Lạc Xuyên một cái.

Sáu khi tận mắt chứng kiến ông chủ ra tay, trong lòng bọn họ đã muốn tràn đầy sùng bái.

Hóa ra thực lực của ông chủ đã đạt tới loại trình độ này hay sao?

Ngay cả phản ứng của viện trưởng / chưởng môn cũng không khác gì mình…

"Bộ Ly Ca, ngươi có phát hiện ra cái bánh ú mà ông chủ đang ăn kia có vẻ quen mắt hay không?" Giang Thánh Quân tiến đến bên cạnh Bộ Ly Ca.

"A? Cái gì?" Bộ Ly Ca sửng sốt.

"Ngươi xem xem cái bánh ú mà ông chủ lấy có giống như cái do ngươi gói hay không?" Giang Thánh Quân hỏi.

"Bánh ú lấy ra đều giống nhau, sao ta có thể nhìn ra được?" Bộ Ly Ca liếc mắt xem thường.

Giang Thánh Quân: ...

Cố nén suy nghĩ muốn đánh người, Giang Thánh Quân hít sâu một hơi: "Ta muốn nói, ngươi xem cái bánh ú trong tay ông chủ có phải nhìn khá quen mắt hay không?"

Bộ Ly Ca nghe nói như thế, lập tức cảm thấy hứng thú.

Hay là...

Hắn ta cẩn thận quan sát.

Sau đó, trừng lớn hai mắt, vẻ mặt rất hưng phấn.

"Đúng vậy! Chính là bánh ú vị thanh cay do bản công tử đặc chế!" Bộ Ly Ca hưng phấn kêu lên.

Ừm? ?

Lạc Xuyên nghe thấy lời nói của Bộ Ly Ca, hướng ánh mắt nhìn về phía

hắn ta.

Vấn đề ở trong lòng đã được giải đáp.

Hóa ra là người này.

Đúng rồi, bản thân mình nên nghĩ đến từ lâu…

Chương 531: Ta chỉ là tiện tay cho vào

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Ly Ca đối mặt với Lạc Xuyên, xấu hổ cười.

Trò đùa dai lại rơi lên trên người ông chủ, làm sao bây giờ?

Đang trực tuyến chờ, rất cấp bách.

Bộ Ly Ca cảm thấy bản thân mình rất xui xẻo.

Hai vị đại lão không thể trêu chọc nhất ở Khởi Nguyên Thương Thành đều bị hắn ta chọc phải.

Cũng may Lạc Xuyên chỉ liếc mắt nhìn Bộ Ly Ca một cái, cũng không nói cái gì.

Điều này làm cho Bộ Ly Ca thở phào nhẹ nhõm.

"Ha ha ha! Bộ Ly Ca, ta phát hiện ngươi thật sự là một nhân tài!" Giang Thánh Quân cười ha ha.

Sắc mặt của Bộ Ly Ca tối sầm lại: "Giang Thánh Quân, ta muốn quyết sống mái với ngươi!"

"Đến đây! Ai sợ ai…"

Bộ Thi Ý liếc mắt nhìn hai người một cái, lắc đầu một cách bất đắc dĩ.

Bao nhiêu tuổi rồi mà sao vẫn còn giống như đám con nít vậy?

"Thi Ý, đến nếm thử cái này, ăn rất ngon." Mộ Dung Hải Đường đưa một nửa cái bánh ú đã bóc ra cho Bộ Thi Ý.

Ở trong tay nàng ta cầm một cái bánh ú đã bị cắn một miếng.

"Cám ơn Mộ Dung đạo sư." Bộ Thi Ý cười nói.

"Cảm ơn cái gì?" Mộ Dung Hải Đường cười cười: "Hương vị rất ngon, nhanh ăn đi."

"Vâng." Bộ Thi Ý gật đầu.

"Đạo sư đạo sư, ngươi cũng không chia cho ta bánh ú." Cố Vân Hi không biết từ khi nào đã đi tới bên cạnh Mộ Dung Hải Đường, vung vẩy tay làm nũng.

Gương mặt của Mộ Dung Hải Đường lộ vẻ bất đắc dĩ: "Thường ngày ta đưa đồ vật cho ngươi còn ít hay sao?"

Cố Vân Hi nở nụ cười: "Hì hì, ta chỉ nói vậy thôi…"

Bên kia.

"Đa tạ ông chủ." Vẻ mặt của Vô Thiên rất nghiêm túc.

Sau khi ăn bánh ú, Vô Thiên cảm thấy tu vi của mình lại tiến thêm một bước.

Tôn Giả cửu phẩm, tiến thêm một bước nữa chính là Thánh Nhân.

Tại cảnh giới này, muốn tiến bộ một chút đều cực kỳ khó khăn.

Nhưng sau khi ăn bánh ú lúc, Vô Thiên cảm giác bản thân mình đã thành công bước ra bước kia!

"Chúng ta cũng cảm ơn những tạo hóa mà ông chủ đã ban cho." Đám người Dược Hồi Trần cũng nói.

Lạc Xuyên chuẩn bị nói lời nói quen thuộc.

Bỗng nhiên, nghĩ tới lời nói mà hệ thống nói lúc trước.

Giống như lần này, thật sự có liên quan với hắn…

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Không cần để ý, ta chỉ là tiện tay cho vào."

Mọi người nhìn nhau, thấy được suy nghĩ trong mắt đối phương.

Ông chủ chính là ông chủ, cảnh giới bực này, chúng ta còn xa mới bì kịp.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh cười.

Tính cách của ông chủ vẫn là trước sau như một…

Lúc này một nhóm khách hàng vẫn còn đang tiêu diệt số bánh ú còn lại.

Giống như các hàng hóa khác ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Bánh ú chỉ ăn lần đầu tiên mới có hiệu quả đặc biệt.

Hương vị của tất cả bánh ú đều giống nhau.

Đều rất ngon.

Cho nên chúng đều được hoan nghênh.

Còn có một nguyên nhân khác.

Bởi vì bọn họ không biết lần tiếp theo ông chủ tổ chức hoạt động như thế này là khi nào …

Lạc Xuyên ăn xong bánh ú vị thanh cay.

Hắn cảm giác một chút.

Thân thể không có sự thay đổi nào.

Hiệu quả đặc biệt đã nói đến đâu?

Sao ở trên người ta lại mất linh?

"Hệ thống, vì sao bánh ú không có hiệu quả?" Lạc Xuyên hỏi ở trong đầu.

"Bởi vì ký chủ là người chế biến bánh ú, chịu ảnh hưởng của ngài nên bánh ú mới có các loại hiệu quả đặc biệt, đương nhiên sẽ không có tác dụng đối với ngài."

Lạc Xuyên: …

Đối với câu trả lời của hệ thống, hắn không có gì để mà nói.

Trong lòng hơi thất vọng.

Nhưng Lạc Xuyên nhanh chóng điều chỉnh tốt tâm tình của mình.

Tại sao phải để ý một chút việc nhỏ như vậy?

Bánh ú được gói rất nhiều.

Chia đều xuống dưới, mỗi người có thể được ba cái.

Nữ hài tử ăn ít hơn, phần lớn đều là một hai cái.

Còn thừa ra đương nhiên cho các thiếu niên kia ăn hộ.

Bọn họ cũng không ngại, thậm chí rất thích ý.

Loại chuyện tốt này lại đến mãnh liệt hơn một chút đi!

Chương 532: Thời gian nhàn hạ của Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong số các khách hàng, người khiến Lạc Xuyên kinh ngạc nhất chính là Huyền Tước.

Tiểu cô nương chỉ cắn mấy miếng là ăn xong một cái bánh ú, sức ăn thật kinh khủng.

Rất khó tưởng tượng rốt cuộc vóc dáng nho nhỏ kia làm thế nào có thể ăn nhiều đồ ăn như vậy.

Nhưng sau khi liên tưởng đến thân phận yêu thú của Huyền Tước cùng với trạng thái đang trưởng thành, Lạc Xuyên cũng lập tức bình thường trở lại.

Thế giới huyền huyễn không thể dùng ánh mắt trên địa cầu để nhìn…

Thành Cửu Diệu mấy phút trước.

Các cư dân nhìn thấy bầu trời bỗng nhiên trở nên u ám, vẻ rất rất quái lạ.

Chịu không nổi!

Đây là lần thứ mấy?

Có để cho người ta sinh sống yên bình hay không?

Những người này chia làm hai loại.

Một loại gặp cảnh này thì bình tĩnh hơn.

Một loại khác thì vô cùng kinh hãi.

"A a a! Đây là lôi kiếp hay sao? Chết chắc rồi chết chắc rồi, gần như vậy muốn trốn cũng không có chỗ nào để trốn, hy vọng trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu có thể chống đỡ."

"Không biết là vị tiền bối nào lại độ kiếp?"

"Sớm biết như vậy thì đã không đến thành Cửu Diệu lúc này mới được bao lâu đã gặp phải loại chuyện nguy hiểm như lôi kiếp."

"Hả? Các ngươi sao lại thế này? Phản ứng không đúng à?"

"Vì sao lại bình tĩnh như vậy…"

Không mất nhiều thời gian.

Những đám mây đen xuất hiện trên bầu trời bởi vì lôi kiếp mà thối lui bằng một loại tốc độ nhanh hơn so với tốc độ hội tụ.

Mọi người: ? ?

Đây là ý gì?

Độ kiếp được một nửa, còn có thể dừng lại?

"Đây là hiện tượng bình thường, không cần ngạc nhiên." Có người bình tĩnh nói.

"Vừa rồi ta cũng rất kỳ quái, ta cảm giác các ngươi dường như đã trải qua rất nhiều lần nên có thói quen như vậy."

"Ngươi cảm giác đúng rồi, chính là thói quen."

"… ? ?"

"Huynh đệ, vì sao lại nói như vậy?"

"Ài! Nói đến thì rất dài! Chuyện này bắt đầu từ Ngân Nguyệt Phủ mấy tháng trước."

"Ngân Nguyệt Phủ? Chính là Ngân Nguyệt Phủ đột nhiên bị tiêu diệt trước đó không lâu?"

"Ngươi nói hay là ta nói?"

"Ngài nói ngài nói."

"Bởi vì chuyện của di tích thượng cổ, thiếu phủ chủ của Ngân Nguyệt Phủ mang theo một hộ vệ đi tới thành Cửu Diệu…"

"Ồ! Không nghĩ tới thành Cửu Diệu lại xảy ra nhiều chuyện lớn như vậy!"

"Hơn nữa gần đây, rất nhiều người của Lăng Vân học viện và Dược Cốc đi tới thành Cửu Diệu, ta còn nghe nói sẽ có rất nhiều thế lực khác chạy tới nơi này!"

"Họ đều đến thành Cửu Diệu làm cái gì?"

"Nghe nói… Hình như là vì cái gì... Thương thành? À! Đúng! Khởi

Nguyên Thương Thành!"

"Tên khá kì lạ. Các ngươi đã nghe nói đến Khởi Nguyên Thương Thành hay chưa?"

"Chưa, tuy nhiên trong khoảng thời gian gần đây các huynh đệ đều ở trong thành Cửu Diệu tìm kiếm. Tuy nhiên tất cả mọi người rất thu liễm, không dám có động tác gì quá lớn. Mấy ngày trước bệ hạ thanh tẩy thành Cửu Diệu, thật sự rất khủng bố…"

Khởi Nguyên Thương Thành.

Hơn mười phút trôi qua.

Dưới tình huống bốn loại hàng hóa miễn phí cung ứng không hạn chế số lượng, bánh ú bao ăn no.

Gần như tất cả khách hàng đều ngồi dán trên ghế.

Vẻ mặt rất thích ý, thoải mái.

"Ăn no, ăn no." Cố Vân Hi vuốt bụng mình, híp mắt: "Nguyện vọng lâu nay của ta rốt cuộc đã được thực hiện!"

"Nguyện vọng của ngươi cũng thật đơn giản." Giang Văn Thường cười nói.

"Nguyện vọng nếu khó có thể thực hiện thì không gọi là nguyện vọng, nói là mộng tưởng hão huyền cũng không sai." Cố Vân Hi mở to mắt, thuận miệng phản bác.

"Ừm... Có vẻ có đạo lý."

"Đó là bởi vì bản tiểu thư chính là tài nữ đứng đầu Lăng Vân học viện!"

"..."

Huyền Tước ăn một cái bánh ú cuối cùng, liếm liếm môi: "Ăn ngon thật!"

"Tiểu Huyền Tước, ngươi ăn được bao nhiêu cái?" Mộ Dung Hải Đường có chút buồn cười hỏi.

"Ừm..." Huyền Tước nghiêng đầu suy nghĩ một chút: "Không nhớ rõ nữa!"

…

Tất cả mọi người đang nói chuyện phiếm.

Ở Khởi Nguyên Thương Thành, hưởng thụ khoảnh khắc thanh thản dễ chịu này.

Chương 533: Chế độ xếp hạng sàn đấu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đã đạt được điều kiện ban đầu, chế độ xếp hạng trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện có thể mở ra." Một giọng nói đột ngột vang lên.

Lạc Xuyên sửng sốt.

Sau đó mới phản ứng lại.

Hắn đã nhớ ra.

Thời điểm chế độ sàn đấu vừa mới mở ra, hệ thống quả thực đã từng nói sẽ có chế độ xếp hạng.

Bởi vì số lượng khách hàng quá ít nên không thể mở ra.

Hiện tại số lượng khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã rất nhiều.

Hơn một trăm người.

Cho nên đạt điều kiện mở ra chế độ xếp hạng hay sao?

Đồng thời, một quầng sáng chỉ có Lạc Xuyên có thể thấy được hiện ra ở trước mặt hắn.

Phía trên có rất nhiều thông tin.

"Chế độ xếp hạng của sàn đấu trong Tháp Thí Luyện.

Mỗi một đại cảnh giới chia làm một phân khu (dựa theo cảnh giới của khách hàng ở hiện thực để phân chia).

Căn cứ số lần thắng lợi, trận chiến, các loại cảnh tượng chiến đấu tổng hợp lại tính toán điểm.

Phần thưởng (lấy các khoảng thời gian là một ngày, mười ngày, ba mươi ngày, một trăm ngày):

Một ngày: Top mười được thưởng một giờ chơi trò chơi thế giới giả tưởng (tất cả phân khu).

Mười ngày: Top mười được thưởng ba giờ chơi trò chơi thế giới giả tưởng (tất cả phân khu).

Ba mươi ngày: Người đứng đầu được thưởng mười giờ chơi trò chơi thế giới giả tưởng, từ thứ ba tới thứ năm được thưởng năm giờ chơi trò chơi, từ thứ năm tới thứ mười được thưởng ba giờ chơi trò chơi (tất cả phân khu).

Một trăm ngày: Người đứng đầu được thưởng năm mươi giờ chơi trò chơi thế giới giả tưởng, từ thứ ba tới thứ năm được thưởng hai mươi giờ chơi trò chơi, từ thứ năm tới thứ mười được thưởng mười giờ chơi trò chơi (tất cả phân khu).

Lưu ý: Ký chủ có thể tiến hành sửa chữa quy tắc và phần thưởng."

Nhìn qua có vẻ khá hợp lý.

Tuy nhiên phần thưởng có vẻ hơi đơn giản, toàn bộ đều là thời gian chơi trò chơi thế giới giả tưởng.

Lạc Xuyên nhìn thoáng qua một đống lớn lá cây của cây Thế Giới trong không gian của hệ thống.

Sau khi tích lũy được không ít, cảm giác đến thời điểm lấy ra một chút.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên tiến hành sửa đổi quy tắc một chút.

Vị trí đầu tiên trong mười ngày, top năm trong vòng ba mươi ngày, top mười trong vòng một trăm ngày đều có thể đạt được phần thưởng là vật phẩm thần bí.

Phần thưởng vật phẩm thần bí đương nhiên là lá của cây Thế Giới.

Cứ tạm thời như vậy đi.

Dù sao đều có thể tiến hành sửa chữa bất cứ lúc nào, trước tiên thử dùng một khoảng thời gian rồi nói sau.

Về phần thời gian tung ra, Lạc Xuyên cảm thấy ngày mai cũng rất tốt.

"Ngày mai Khởi Nguyên Thương Thành sẽ có đồ vật mới." Lạc Xuyên nói.

Giọng nói không lớn nhưng lại truyền vào tai mỗi người một cách rõ ràng.

"Đồ vật mới? Ông chủ, là hàng hóa mới hay sao?" Bộ Ly Ca nhảy dựng lên, vẻ mặt rất hưng phấn.

Lạc Xuyên uống một ngụm Coca Cola lạnh, lắc đầu: "Không xem như là hàng hóa mới."

Bộ Ly Ca có phần ủ rũ: "À."

"Đó là cái gì?" Cơ Vô Hối hiếu kỳ nói.

"Ngày mai các ngươi sẽ biết." Lạc Xuyên lại uống một ngụm Coca Cola lạnh.

"Ông chủ, ngươi luôn thừa nước đục thả câu như vậy sẽ mất đi những khách hàng trung thực!" Cố Vân Hi nghiêm túc nói.

"Đúng vậy đúng vậy!" Giang Vãn Thường liên tục gật đầu.

Lạc Xuyên không có động tĩnh.

Tiếp tục uống Coca Cola lạnh. jpg

Lạc Xuyên phát hiện, hương vị Coca Cola của Khởi Nguyên Thương Thành thật sự rất ngon.

So với Sprite, hắn vẫn thích Coca Cola hơn.

"Ngày mai sẽ biết, không cần phải sốt ruột." Yêu Tử Yên cười nói.

"Ông chủ ông chủ, ta có một vấn đề." Ngụy Khinh Trúc mở miệng nói.

Lạc Xuyên: "Nói đi."

"Buổi sáng hôm nay ngài đã viết cái gì vậy?" Ngụy Khinh Trúc hỏi.

Buổi sáng hôm nay nàng cũng không có ở trong thành Cửu Diệu, mà là ở dãy núi Cửu Diệu cố gắng kiếm linh tinh.

Chuyện này được nhìn thấy từ diễn đàn Khởi Nguyên.

Lúc ấy Ngụy Khinh Trúc đã cảm thán ở trong lòng, điện thoại di động Ma Huyễn thật sự là rất nhanh và tiện.

Không biết là vị luyện khí đại sư nào đã phát minh, thật sự là lợi hại.

Chương 534: Buổi liên hoan vui vẻ cho các khách hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng vậy! Rốt cuộc ông chủ ngươi đã viết cái gì vậy!" Cố Vân Hi phụ họa.

"Đúng vậy đúng vậy, nói cho chúng ta biết đi!"

"Cách ông chủ viết thật kỳ lạ."

…

Mọi người đều lên tiếng.

Con người ai cũng có lòng hiếu kỳ.

Càng miễn bàn đối tượng tò mò chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong giây lát mọi người đều lên tiếng.

Đối với chuyện này, Lạc Xuyên vẫn không hề lay chuyển.

Tiểu thuyết mới viết được sáu ngàn chữ, lấy ra nữa thì có ích lợi gì?

Ít nhất cũng phải viết cái mấy vạn chữ rồi nói sau?

Hơn nữa mục tiêu của hắn chính là sử dụng tiểu thuyết để kiếm linh tinh.

Nếu không, kỹ năng đạt được khi chia năm mươi vạn linh tinh sẽ là tổn thất lớn!

Mặt khác, với tính cách của Lạc Xuyên, đương nhiên sẽ không nói bản thân mình là người sáng tác.

Lạc Xuyên đã định vị một cách rõ rang đối với thân phận của hắn.

Hắn chính là kẻ truyền tải tiểu thuyết.

Linh tinh thu được là chi phí lao động…

Lạc Xuyên lắc đầu: "Về sau các ngươi sẽ biết."

"Ài, lại là những lời này."

"Không biết về sau là bao lâu, ta có chút không chờ kịp."

"Ông chủ ông chủ, ngươi treo khẩu vị của chúng ta như vậy có tốt hay

không?"

…

Các khách hàng oán giận.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Thời gian đã là buổi chiều.

Cuộc liên hoan cũng sắp tới hồi kết thúc.

Trong quá trình này các khách hàng đều rất vui vẻ.

"Thời gian cũng không còn sớm nữa, ông chủ, chúng ta đi trước." Cơ Vô Hối chào tạm biệt Lạc Xuyên.

Hắn ta còn có rất nhiều chính vụ phải xử lý.

"Ông chủ, chúng ta đi đây!"

"Ông chủ ngày mai gặp lại!"

"Tạm biệt Tử Yên tỷ."

…

Mọi người chào tạm biệt.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên nhìn theo mọi người rời đi.

"Phù…" Sau khi tất cả khách hàng rời đi hết, Yêu Tử Yên thở ra một hơi, trên gương mặt mang theo ý cười: "Xem ra tất cả mọi người rất vui vẻ."

Lạc Xuyên gật đầu: "Hoạt động lần này cũng không tệ lắm."

Mỗi một khách hàng đều chiếm được không ít ưu đãi.

Ở trong quá trình này, Lạc Xuyên đã cảm nhận được bầu không khí náo nhiệt đã lâu không thấy.

"Ông chủ, khi nào thì tổ chức hoạt động tiếp theo?" Yêu Tử Yên đột nhiên hỏi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Không biết, xem tình huống."

Đối với câu trả lời của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên có phần không hài lòng.

Tuy nhiên cũng không nói thêm cái gì.

Nếu là quyết định của ông chủ, cứ nghe lệnh là được rồi…

Yêu Tử Yên lên lầu hai thu dọn đồ đạc.

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế nằm ngoài cửa cửa hàng phơi nắng mặt trời.

Trong tay cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn đang lướt bài đăng.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy, rất nhiều khách hàng đều đăng bài đăng mới.

"Chúc mừng buổi liên hoan đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành kết thúc thành công!" Một khách hàng có tên là "Khách hàng đầu tiên Bộ Ly Ca" đăng bài đăng này.

"Chờ mong hoạt động tiếp theo của ông chủ."

"Coca Cola, Sprite tùy tiện uống, ông chủ vạn tuế!"

…

Phía dưới mỗi một bài đăng đều có rất nhiều lượt thích và bình luận.

Tâm tình của Lạc Xuyên rất thoải mái.

Xem ra các khách hàng đều rất sôi nổi!

Lạc Xuyên lướt xuống dưới.

Hắn bỗng nhiên ngừng lại.

Bởi vì thấy được một bài đăng đặc biệt.

Bài đăng này có kèm theo ảnh chụp.

Cảnh tượng trong ảnh chụp là Lạc Xuyên đứng ở trước cửa cửa hàng, ngửa mặt lên, vẻ mặt không hề sợ hãi.

Bầu trên bên ngoài cửa hàng có mây đen dầy đặc, vô cùng áp lực.

Có sự tương phản rõ nét giữa hai điều này.

Không tồi không tồi.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy rất vừa lòng.

Thời gian và góc độ của bức ảnh này được khống chế vô cùng tốt.

Hắn chú ý thấy người đăng bài đăng tên là "Vân Hi".

Hóa ra là tiểu cô nương Cố Vân Hi kia.

Lúc ấy, sự chú ý của mọi người trong Khởi Nguyên Thương Thành đều ở trên người Lạc Xuyên.

Có lẽ chỉ có Cố Vân Hi mới nghĩ tới việc chụp ảnh.

Chương 535: Tổ ba người Thiên Cơ Các

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên tiện tay ấn thích bài đăng, sau đó đóng điện thoại di động Ma Huyễn lại.

Trên đường trở về, Cố Vân Hi đang ôm điện thoại di động Ma Huyễn cười ngây ngô.

Trên màn hình bỗng nhiên hiện lên một thông báo khiến cho nàng chú ý.

"Ông chủ bình thường" thích bài đăng của ngài.

"Oa! Ông chủ ấn thích ta!"

Cố Vân Hi lúc này kêu lên một cách vui mừng.

Hiện tại, ở trong đám học viên của Lăng Vân học viện, số lượt thích và bình luận bài đăng đã trở thành bằng chứng của tầm ảnh hưởng cá nhân.

Mặt khác, các đệ tử của Dược Cốc cũng như thế.

Điều này dường như đã biến thành một trào lưu.

"A? Ông chủ ấn thích ngươi?"

"Không có khả năng? Ngoại trừ mấy cái bài đăng cập nhật, ông chủ dường như chưa ấn thích người khác bao giờ?"

"Đã từng ấn thích Tử Yên tỷ."

"Ừm… Đúng vậy..."

Nhìn thấy đề tài bắt đầu lệch đi một cách không hiểu, lúc này Cố Vân Hi lộ vẻ không vui.

"Thật sự! Không tin các ngươi tự mình xem!"

Nói xong, Cố Vân Hi đưa điện thoại di động Ma Huyễn của mình cho đệ tử đó.

"Không ngờ thật sự ấn thích?"

"Có phải vì bức ảnh hay không? Ngươi xem ảnh chụp ông chủ đẹp trai như thế này!"

"Ta cảm giác có khả năng rất lớn, lần tiếp theo ta cũng chụp một

tấm…"

Sau khi liên hoan kết thúc, hơn một trăm khách hàng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhiều người đi ra khỏi một nơi hẻo lánh một cách khó hiểu như vậy, hiển nhiên khiến thu hút sự chú ý của người có tâm.

Những khách hàng có thực lực cao thâm như Dược Hồi Trần, Ứng Vô Cực đã xé rách không gian rời khỏi trước một bước.

Bọn họ phải nhanh chóng tiêu hóa hiệu quả do bánh ú mang đến.

Cho nên, những đệ tử của Dược Cốc và học viên của Lăng Vân học viện đương nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt của cư dân tại Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi bọn họ rời đi, tiếng nghị luận sôi nổi vang lên.

"Những người này không phải người của Dược Cốc và Lăng Vân học viện đi vào thành Cửu Diệu lúc trước hay sao?"

"Sao bọn họ lại đi cùng nhau? Hay là Lăng Vân học viện và Dược Cốc có quan hệ hợp tác?"

"Hợp tác? Hợp tác giữa những đệ tử đó? Ngươi đang nói đùa à?"

"Vậy sao những người này lại đi cùng nhau?"

"Làm sao ta biết, nhìn phương hướng bọn họ đi không phải là biết được hay sao?"

"Đúng! Đi một chút đi, có người nào cùng đi không?"

"Ta cũng đi…"

Rất nhiều người đi theo hướng mà đám người Cố Vân Hi đi, muốn xem bọn họ từ đâu đến.

Khi tiến về phía trước, hoàn cảnh chung quanh ngày càng trở nên hẻo lánh, những người này vô cùng nghi hoặc.

Một nơi hẻo lánh như vậy có cái gì hấp dẫn người khác?

Lúc này, Khởi Nguyên Thương Thành đã đóng cửa hàng từ lâu.

Có người đi ngang qua bên ngoài ngõ, ngẫu nhiên nhìn vào bên trong.

Cho dù chú ý tới Khởi Nguyên Thương Thành, cũng sẽ không nghĩ

nhiều cái gì.

Đứng ở ngoài con hẻm nhỏ thì không thể nhìn thấy bảng hiệu của Khởi Nguyên Thương Thành.

Những người này chỉ coi nơi này như một chỗ ở của cư dân thành Cửu Diệu.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Sau khi tìm kiếm gần nửa buổi chiều, những người này cũng không tìm được Khởi Nguyên Thương Thành.

Dưới ánh đèn tối, có lẽ chính là như thế…

"Lão sư, phía trước chính là Khởi Nguyên Thương Thành!" Một cô gái rất xinh đẹp chỉ vào một thành trì liếc mắt không nhìn thấy giới hạn, vẻ mặt vô cùng hưng phấn.

Thiếu niên nhẹ nhàng thở ra: "Cuối cùng cũng tới."

Mặt khác, còn có một ông lão râu tóc bạc trắng.

Nhìn qua như là một ông lão bình thường.

Sau khi rời khỏi Thiên Cơ Các, ba người đi về phía thành Cửu Diệu.

Nhiều ngày như thế, tất cả đều dùng để đi đường.

Buổi chiều hôm nay, cuối cùng cũng đến nơi này.

Văn Thiên Cơ nhìn thấy thành Cửu Diệu nguy nga ở phương xa, bỗng nhiên khẽ cảm thán một tiếng.

Trong đôi mắt đen có ánh sáng lưu chuyển.

Ông ta nhìn thấy đồ vật gì đó!

Chương 536: Thành Cửu Diệu không giống như vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lão sư, làm sao vậy?" Chú ý thấy sự khác thường của Văn Thiên Cơ, Trần Mặc không khỏi hỏi.

Ở trong trí nhớ của hắn ta, từ trước đến nay sư phụ của mình đều có dáng vẻ có thể nắm trong tay tất cả mọi thứ.

Chưa bao giờ giống hiện tại, xuất hiện vể mặt kinh ngạc.

Có vẻ chuyện đã xảy ra trước mắt giống như vượt quá dự đoán của ông ta rất nhiều.

Tầm mắt của Văn Thiên Cơ từ trên không thành Cửu Diệu thu hồi lại.

Ông ta lắc lắc đầu, vẻ mặt khôi phục bình tĩnh: "Không có gì."

Nhưng ở trong lòng ông ta, lại nhấc lên từng cơn sóng to gió lớn.

Thượng cổ lôi kiếp!

Không ngờ ông ta cảm nhận được khí tức của thượng cổ lôi kiếp!

Nhưng không biết vì sao thời gian thượng cổ lôi kiếp xuất hiện lại rất ngắn, sau đó lập tức tiêu tán.

Chẳng lẽ là thứ dẫn phát thượng cổ lôi kiếp đã biến mất?

Nghi hoặc này bị Văn Thiên Cơ đặt ở trong lòng.

"Đi thôi." Ông ta nói với hai đệ tử.

Ba người đi về phía thành Cửu Diệu.

Giống như mưa nhập vào đại dương mênh mông, không gây ra bất cứ động tĩnh gì, lập tức dung nhập vào thành Cửu Diệu.

"Lão sư, chúng ta trước tiên nên làm cái gì?" Trần Mặc hỏi, đồng thời liếc mắt nhìn Trần Y Y một cách bất đắc dĩ.

Sau khi người sau vào thành, lập tức giống như một đứa trẻ tò mò, đông nhìn một cái tây nhìn một cái.

Vô cùng sinh động.

"Trước tiên tìm một chỗ để ở đi." Văn Thiên Cơ nhìn thoáng qua Trần Y

Y, cười nói.

"Một nơi để ở?" Nghe thấy cuộc nói chuyện của hai người, Trần Y Y cũng không cố đi dạo phố, trực tiếp lắc mình lại đây: "Thời điểm tới đây ta đã chuẩn bị đầy đủ rồi! Phượng Tiên Lâu trong thành Cửu Diệu là chỗ ở tốt nhất."

Trần Mặc nhìn về phía Văn Thiên Cơ.

Văn Thiên Cơ gật gật đầu: "Vậy nghe theo ngươi đi."

"Hì hì, sư phụ tốt nhất." Trần Y Y cười nói.

"Tuy nhiên cũng phải nói rằng, thành Cửu Diệu này dường như quá yên tĩnh!" Trần Mặc vuốt cằm của mình, vẻ mắt có phần kỳ quái.

Ngay lúc vừa rồi, hắn ta chính mắt nhìn thấy một cảnh tượng làm cho hắn ta hoài nghi có phải ánh mắt bị hoa rồi hay không.

Một ông lão bình thường đang khó khăn đẩy một cái xe bằng gỗ.

Trên xe gỗ chở đầy hoa quả.

Có vẻ ông lão khá mệt nhọc nên không cẩn thận đụng vào một người tu luyện.

Người tu luyện kia có diện mạo hung hãn, tỏa ra khí tức nguy hiểm.

"Rất xin lỗi rất xin lỗi! Ta không cố ý..." Ông lão thấy vậy, hoảng sợ liên tục giải thích.

Người tu luyện vừa muốn tức giận, bỗng nhiên chú thấy ánh mắt của người vây xem, vẻ tức giận trên khuôn mặt biến mất trong nháy mắt, biến thành nụ cười hiền hậu.

"Ông lớn tuổi như vậy rồi, nên cận thẩn một chút..." Giọng điệu quá mức bình thản.

Trần Mặc vò đầu bứt tai, vừa rồi hắn ta muốn ra tay, không nghĩ rằng lại thấy cảnh tượng như vậy.

"Xem ra thành Cửu Diệu không giống với các thành thị khác!" Văn Thiên Cơ cười cười: "Đi thôi..."

Phượng Tiên Lâu.

Khi ba người chuẩn bị tiến vào.

Văn Thiên Cơ dường như cảm ứng được điều gì, bỗng nhiên dừng bước chân.

Vô Thiên vừa mới trở lại phòng, chuẩn bị tu luyện cũng dừng động tác.

Xoay người, nhìn phía bên ngoài Phượng Tiên Lâu.

Những vách tường dường như không ngăn cản được tầm mắt của hai người.

Văn Thiên Cơ hơi vuốt cằm.

Vô Thiên cũng khẽ gật đầu.

Hai người gần như đồng thời thu hồi tầm mắt.

Tất cả chuyện này chỉ phát sinh ở trong nháy mắt ngắn ngủn.

Hai người Trần Mặc và Trần Y Y đều không có chú ý tới sự khác thường.

"Khách quan, ngài cần gì?"

"Cho ba gian phòng."

"Được! Mời ngài đi theo ta…"

Ba người Trần Mặc vừa nhìn là biết có thân phận không tầm thường.

Hơn nữa ông chủ của Phượng Tiên Lâu gần đây đã trải qua rất nhiều.

Cho nên làm tất cả những việc này đã thành cưỡi xe nhẹ đi đường quen.

Hơn nữa mấy ngày này, thành Cửu Diệu đã trải qua cuộc tẩy trừ của cấm vệ quân.

Vô cùng yên bình.

Thậm chí có thể nói, đã đạt tới tình trạng không nhặt của rơi trên đường.

Trong số đó, đương nhiên có rất nhiều thế lực không phục.

Cấm vệ quân đối với bọn họ chỉ có một từ, giết!

Hiện tại, tất cả người tu luyện ở thành Cửu Diệu đều ngoan ngoãn.

Phần lớn người tu luyện mới vào thành Cửu Diệu nhìn thấy dáng vẻ yên bình đều vô cùng kinh ngạc.

Sau khi nghe thấy những chuyện đã xảy ra gần đây, đều tỏ vẻ bản thân mình tuyệt đối là một công dân tuân thủ pháp luật…

Chương 537: Ta hoài nghi ngươi đang chơi ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên đóng cửa hàng từ sớm.

Yêu Tử Yên đang chơi trò chơi.

Lạc Xuyên xem xét, phát hiện nàng đang chơi chế độ giải trí.

Sao lại không chơi Tháp Thí Luyện?

Lạc Xuyên có phần hiếu kì.

Tuy nhiên cũng không hỏi nhiều.

Hắn lại mở ra giao diện xếp hạng của chế độ sàn đấu, trong lòng tự hỏi nên đăng bài đăng hay là thêm một cái bảng trắng nữa.

Bình tĩnh mà xem xét, Lạc Xuyên có khuynh hướng thiên về ý tưởng thứ hai hơn…

Nhìn thấy thông tin ở phía trên, Lạc Xuyên tự hỏi còn có chỗ nào cần sửa chữa hay không.

"Ba mươi ngày, đứng thứ nhất được thêm mười giờ chơi trò chơi thế giới ảo, từ thứ ba đến thứ năm được thêm năm giờ, từ thứ năm tới thứ mười được thêm ba giờ…"

Lạc Xuyên thấp giọng tự nói.

Bỗng nhiên, hắn dường như phát hiện điều gì đó, vẻ mặt trở nên kì quái.

Vị trí thứ hai đâu?

Vị trí thứ hai không được cái gì hay sao?

Còn nữa, sao chỉ có từ vị trí thứ ba đến thứ năm?

"Hệ thống hệ thống, ngươi còn nói chính mình không có bug? Vấn đề đơn giản như vậy mà cũng mắc phải hay sao?" Lạc Xuyên kêu gọi ở trong đầu.

Câu trả lời của hệ thống vẫn nhanh chóng như cũ: "Lời nói của ký chủ là không đúng. Hệ thống cố tình mắc sai lầm trong các quy tắc, mục đích

chính là vì xem ký chủ có thể phát hiện ra hay không. Hơn nữa bản hệ thống còn cố ý tăng thêm nhắc nhở 'ký chủ có tiến hành sửa chữa quy tắc hay không'."

Lạc Xuyên: ? ?

Hệ thống, ta hoài nghi ngươi đang chơi ta.

"Hệ thống, ngươi trở nên xấu xa rồi." Lạc Xuyên nghiêm túc nói.

Hệ thống vô cùng có kinh nghiệm.

Hiện tại, đã đến thời điểm Lạc Xuyên phàn nàn.

Ngay lập tức, hệ thống trực tiếp sử dụng chiêu lặn xuống nước.

Lạc Xuyên đang nói một cách vô cùng đau đớn.

Bởi vì hắn cảm giác trong lòng có rất nhiều điều không nói thì khó chịu.

"Lúc đầu hệ thống ngươi không giống như bây giờ, ngươi đây là học từ ai?"

Hệ thống: …

"Hệ thống? Hệ thống…" Lạc Xuyên lại hô hai tiếng, không được đáp lại.

Xem ra hệ thống lại lặn xuống nước.

Tâm tình của Lạc Xuyên có chút buồn bực, chuyển sự chú ý dời lên trên quầng sáng ở phía trước.

Suy nghĩ một chút, hắn tiến hành thay đổi đối với ba mươi ngày và một trăm ngày.

"Sơ lược.

Ba mươi ngày: Vị trí thứ nhất đến vị trí thứ ba được thêm mười giờ chơi trò chơi, từ thứ bốn đến thứ sáu được thêm năm giờ, từ thứ bảy đến thứ mười được thêm ba giờ. Vị trí top năm có thể đạt được một vật phẩm thần bí (tất cả các nhóm).

Một trăm ngày: Vị trí thứ nhất đến vị trí thứ ba được thêm năm mươi giờ chơi trò chơi, từ thứ bốn đến thứ sáu được thêm hai mươi giờ, từ thứ bảy đến thứ mười được thêm mười giờ. Vị trí TOP mười có thể đạt được một vật phẩm thần bí (tất cả các nhóK).

Ghi chú: ký chủ có thể tiến hành sử đổi quy tắc và phần thưởng."

Lạc Xuyên lại kiểm tra một lần nữa.

Không phát hiện ra sai lầm nào, mới âm thầm gật gật đầu.

Ừm, xem ra lần này không thành vấn đề.

Đợi buổi tối rồi nói sau.

Trong lòng đưa ra quyết định, Lạc Xuyên đi đến vị trí bên cạnh Yêu Tử Yên.

Ngồi xuống.

Đội mũ chơi game thực tế ảo.

Không gian lúc bắt đầu quen thuộc.

Lạc Xuyên lựa chọn chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Có phải nên khiêu chiến tầng thứ sáu một chút hay không?

Hơi suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên đưa ra quyết định.

"Có khiêu chiến chế độ bình thường của tầng thứ sáu hay không?" Ấm thanh máy móc vang lên bên tai Lạc Xuyên.

Ở phía trước hắn xuất hiện hai lựa chọn.

"Có" và "Không".

Lạc Xuyên lựa chọn có.

Hình ảnh bốn phía bị xé rách.

Trong chớp mắt, hoàn cảnh quanh thân Lạc Xuyên lập tức đã xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Hiện tại bản thân hắn đang ở một sơn cốc.

Cách đó không xa, có một dòng suối nhỏ trong suốt thấy đáy đang lẳng lặng chảy xuôi.

Chương 538: Chế độ khiêu chiến tầng thứ sáu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô số hoa tươi tranh nhau tươi đẹp bên dòng suối.

Trong không khí có từng luồng mùi hoa tươi thơm mát.

Dưới chân là mặt cỏ mềm mại.

Mặt trời nhô lên cao, ánh nắng chói chang chiếu xuống, hiện lên những tia sáng rực rỡ trong dòng suối nhỏ.

Một vùng thế ngoại đào nguyên.

Trong lòng Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện có ý nghĩ như vậy trong đầu.

Nếu là ở địa cầu, một nơi như vậy chỉ sợ có thể làm cho vô số người đổ xô đến…

Có một điều cực kỳ đặc biệt.

Nơi này thật sự rất yên tĩnh!

Không có tiếng côn trùng, cũng không có tiếng chim kêu.

Chỉ có âm thanh cây cối bị gió thổi.

Lạc Xuyên đánh giá xung quanh.

Sau đó, ánh mắt của hắn dừng ở trên một đóa hóa kiều diễm.

Một con bướm đang hơi chớp động đôi cánh.

Con bướm có kích thước bằng bàn tay, hai cánh rất đẹp.

Có năm màu rực rỡ.

Thứ thu hút ánh mắt nhất chính là những đường vân màu vàng sẫm trên cánh, có chứa một loại khí tức không hiểu.

Lạc Xuyên mở bảng thông tin ra.

"Liệt Thiên Ma Điệp.

Cảnh giới: Vấn Đạo ngũ phẩm (Trạng thái hạn chế).

Giới thiệu: Mãnh thú cổ đại trên Thiên Lan đại lục, trời sinh nắm giữ pháp tắc không gian! Sau khi trưởng thành, cánh chấn động là có thể xé rách

thiên địa!"

Lạc Xuyên hơi trầm mặc.

Mới tầng thứ sáu mà đối thủ đã mạnh mẽ như vậy rồi.

Tầng thứ năm là kiếm ý, tầng thứ sáu là lực lượng không gian.

Hắn rất khó đoán không biết tầng tiếp theo sẽ có đối thủ dạng gì.

"Như vậy... Bắt đầu đi!"

Lạc Xuyên lẩm bẩm một tiếng.

Giọng nói chưa dứt, trong nháy mắt thân hình biến mất ngay tại chỗ.

Liệt Thiên Ma Điệp hơi vỗ cánh một chút.

Ngay lập tức, một loại dao động đáng sợ truyền đến.

Một vạch đen rất nhỏ xuất hiện ở trong không gian tỏa ra khí tức đáng sợ.

Lạc Xuyên, đã chết.

Ánh sáng hội tụ, Lạc Xuyên hiện ra một lần nữa.

Vẻ mặt của hắn rất nghiêm túc.

Trong nháy mắt ngắn ngủi vừa rồi, hắn cảm nhận được một chút lực lượng không có khả năng địch nổi.

Đó là lực lượng không gian ngưng tụ đến mức tận cùng!

Vô cùng sắc bén có thể dễ dàng xé rách vạn vật!

Thực lực của Lạc Xuyên ở trong hiện thực là tứ giai.

Tương đương với Quy Nguyên.

Dưới tình huống bình thường, có thể vượt qua tầng thứ năm đã coi như là không hợp với lẽ thường.

Muốn vượt qua tầng thứ sáu là chuyện gần như không có khả năng.

Tuy nhiên đối với Lạc Xuyên mà nói, chuyện hắn thích làm nhất chính là biến điều không có khả năng thành sự thật!

"Lại đến!" Lạc Xuyên quát khẽ nói.

Lần này, hắn cầm một thanh lợi kiếm cấp bậc thánh khí ở trong tay.

Kiếm ý vô thượng phát ra từ trên người hắn.

Lạc Xuyên lúc này giống như là một thanh trường kiếm hình người.

Giống như mọi thứ ở phía trước đều sẽ bị xé rách!

Đối này việc này, phản ứng của Liệt Thiên Ma Điệp vẫn giống như trước.

Hai cánh vỗ vỗ, lực lượng không gian không thể địch nổi bổ đến.

Đinh!

Lạc Xuyên đâm về phía trước theo bản năng, một âm thanh thanh thúy vang lên.

Trong trận chiến với Cửu Diệp Kiếm Thảo, ý thức chiến đấu của hắn đã được bồi dưỡng thành vô cùng mạnh mẽ.

Trong thời gian ngắn ngủi, hắn trực tiếp đưa ra lựa chọn tối ưu.

Lạc Xuyên cảm thấy bản thân mình như bị trúng phải một lưỡi kiếm vô hình.

Lực lượng khủng khiếp đánh vào khiến hai tay của hắn run lên.

Trường kiếm gần như phải rời tay!

Cách phòng ngự tốt nhất chính là tiến công!

Sau khi đỡ một kích, khoảng cách giữa Lạc Xuyên và Liệt Thiên Ma Điệp đã gần hơn rất nhiều!

Đường vân màu vàng sậm của Liệt Thiên Ma Điệp hơi tỏa sáng.

Không gian phạm vi mười trượng xung quanh lúc này đều đồng loạt vỡ vụn!

Vô số mảnh nhỏ không gian đã biến thành những lưỡi dao đoạt mạng sắc bén vào lúc này!

Mức độ sắc bén không thua gì một kích toàn lực của Lạc Xuyên!

Sau khi miễn cưỡng ngăn cản mấy hơi thở, Lạc Xuyên lại bỏ mình.

Lạc Xuyên lại sống lại.

Hắn nhìn thấy Liệt Thiên Ma Điệp ở phía xa, cũng không phát động tiến công trước.

Bởi vì Lạc Xuyên vừa rồi bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện cực kỳ quan trọng.

Thời gian lâu như vậy, bản thân mình dường như không học tập một

loại võ kỹ hoặc là công pháp nào cả.

Chương 539: Chế độ xếp hạng trong chế độ sàn đấu của Tháp Thí Luyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nói ra nghi hoặc của chính mình với hệ thống.

"Đối với ký chủ mà nói, bất kì công pháp hoặc võ kỹ đều là dư thừa."

Câu trả lời của hệ thống rất ngắn gọn, rất thẳng thắn.

Lạc Xuyên: Hả?

Ta lợi hại như vậy sao ta lại không biết?

Khi Lạc Xuyên yêu cầu hệ thống giải thích một chút, câu trả lời của hệ thống quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn.

"Quyền hạn không đủ, không thể tra xét."

Lạc Xuyên không bị ảnh hưởng gì cả.

Bởi vì hắn đã quen…

Thời gian tiếp theo, Lạc Xuyên vẫn chiến đấu với Liệt Thiên Ma Điệp như cũ.

Không thể không nói, đây là một đối thủ còn khó chơi hơn rất nhiều so với Cửu Diệp Kiếm Thảo!

Đương nhiên, nguyên nhân có lẽ cũng có liên quan tới số tầng và cảnh giới.

Dù sao hiện tại Lạc Xuyên và Liệt Thiên Ma Điệp đều là cảnh giới Vấn Đạo.

Vấn Đạo và Quy Nguyên có khả năng khống chế linh lực khác nhau một trời một vực!

Lạc Xuyên cảm thấy, nếu Cửu Diệp Kiếm Thảo cũng có thực lực Vấn Đạo ngũ phẩm, sẽ không yếu hơn nhiều so với Liệt Thiên Ma Điệp…

Sự khó chơi của Liệt Thiên Ma Điệp ở chỗ nó có thể thoải mái khống chế lực lượng không gian.

Lạc Xuyên cảm giác có lẽ tương tự với việc Yêu Tử Yên khống chế

lực lượng cầm cố.

Đều là thiên phú của chủng tộc …

Lạc Xuyên tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, chậm rãi thở ra một hơi.

Tiện tay cầm chai Sprite ở trên bàn lên, uống vài ngụm lớn.

Tinh thần hơi mỏi mệt trong nháy mắt khôi phục tới trạng thái viên mãn.

Kết quả cuộc chiến đấu với Liệt Thiên Ma Điệp cũng không có chỗ nào bất ngờ cả.

Bởi vì mỗi lần khiêu chiến tầng mới đều là như thế.

Tuy nhiên Lạc Xuyên cảm thấy nếu hắn muốn thông qua tầng thứ sáu chắc là cần tiêu hao rất nhiều thời gian.

Có thể nói khả năng không chế lực lượng không gian của Liệt Thiên Ma Điệp đã chạm đến ngưỡng cửa pháp tắc!

Nói cách khác, Lạc Xuyên muốn chiến thắng nó, ít nhất phải có thành tựu không hề yếu ở phương diện không gian…

Gần như đồng thời, Yêu Tử Yên cũng tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, rời khỏi thế giới giả tưởng.

Sau khi uống Sprite để khôi phục tinh thần, Yêu Tử Yên đưa ra nghi hoặc của bản thân mình với Lạc Xuyên.

"Ông chủ, rốt cuộc bản đồ của chế độ giải trí lớn thế nào vậy?"

Lạc Xuyên lắc đầu: "Việc này cần chính ngươi đi thăm dò."

Yêu Tử Yên thở dài: "Chỉ là ta cảm thấy bên trong ngoại trừ rừng rậm vẫn là rừng rậm, không nhìn thấy đồ vật gì khác."

"Về sau sẽ phát hiện." Lạc Xuyên nói.

Nhìn thấy Lạc Xuyên cũng không có ý định nói gì, Yêu Tử Yên cũng không tiếp tục truy vấn.

"Đúng rồi, Tử Yên, giúp ta lấy một tấm bảng trắng xuống dưới." Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

"Bảng trắng?" Yêu Tử Yên đầu tiên là nghi hoặc, rồi lập tức phản ứng lại: "Được, ông chủ."

Vừa dứt lời, lập tức vội vàng chạy lên lầu hai.

Đồng thời, trong lòng nàng cảm thấy tò mò.

Không biết lần này ông chủ cần bảng trắng làm cái gì.

Chẳng lẽ lại có quy định gì mới?

Rất nhanh chóng, Yêu Tử Yên xuống lầu.

"Ông chủ, của ngươi."

Lạc Xuyên nhận lấy, viết lên trên mặt bảng.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh lẳng lặng quan sát.

"Chế độ xếp hạng của sàn đấu trong Tháp Thí Luyện?"

Yêu Tử Yên nhớ tới thông tin Lạc Xuyên viết ra.

Đầu tiên là hơi hoang mang, sau đó lộ vẻ giật mình.

"Chế độ xếp hạng có phải chính là thứ mà ông chủ ngươi đã nói lúc trước bởi vì số người ít nên tạm thời không thể mở ra hay sao?" Yêu Tử Yên không khỏi hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừm."

Yêu Tử Yên không nói thêm gì nữa.

Lạc Xuyên viết hết sức chăm chú.

Mấy phút đồng hồ sau, Lạc Xuyên cất bút.

Trên bảng trắng đã viết tràn ngập các quy tắc về chế độ xếp hạng.

"Có thể tăng thời gian chơi trò chơi? Các khách hàng sau khi nhìn thấy nhất định sẽ rất vui mừng." Yêu Tử Yên cười nói.

Đối với quy tắc mỗi ngày thời gian chơi trò chơi chỉ có ba giờ của Khởi Nguyên Thương Thành, gần như tất cả khách hàng đều cho rằng thật sự là quá ít .

Tuy nhiên bọn họ cũng không có biện pháp gì.

Thông qua phần thưởng của chế độ xếp hạng trước mắt, Yêu Tử Yên dường như đã nhìn thấy cảnh tượng nóng bỏng của chế độ sàn đấu.

Chương 540: Văn Thiên Cơ khiếp sợ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau bữa cơm chiều, vẫn còn rất nhiều thời gian trước khi trời tối.

Yêu Tử Yên tiến vào thế giới giả tưởng chơi trò chơi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, bắt đầu gõ chữ…

Tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, Lạc Xuyên ngáp một cái.

Trong ngày hôm nay hắn đã viết được khoảng một vạn chữ.

Lạc Xuyên suy nghĩ ở trong lòng.

Bản thân mình có phải có phần quá chú trọng chuyện này hay không.

Hôm nay hắn thậm chí còn không phơi nắng.

Suy nghĩ của Lạc Xuyên nhanh chóng chấm dứt.

Hắn đã đưa ra quyết định ở trong lòng.

Sau này, một ngày chỉ viết nhiều nhất ba nghìn chữ thôi.

Như vậy, mới phù hợp với bản chất cuộc sống của một người thân là ông chủ.

Sau khi rửa mặt, Lạc Xuyên về phòng của bản thân mình.

Sau khi nằm ở trên giường lập tức chìm vào giấc ngủ.

Một đêm không mơ mộng.

Sáng sớm hôm sau.

Lạc Xuyên thức dậy đúng giờ từ trong giấc ngủ.

Mở cửa sổ ra, hít thở bầu không khí trong lành, tắm mình trong ánh sáng mặt trời mọc.

Lạc Xuyên vươn mình một cái.

Lại là một ngày đẹp trời…

"Sư huynh, ngươi nói Khởi Nguyên Thương Thành kia sẽ ở đâu vậy?" Trần Y Y đang đi trên con đường phồn hoa, không nhịn được hỏi.

Sau khi ăn xong bữa sáng, sáng sớm ba người đã lập tức rời khỏi Phượng Tiên Lâu.

Khởi Nguyên Thương Thành ở trong thành Cửu Diệu là không sai, tuy nhiên bọn họ cũng không biết vị trí chính xác.

Mặt khác, ngày hôm qua, bọn họ còn kinh ngạc phát hiện, Phượng Tiên Lâu có rất nhiều người của Lăng Vân học viện.

Xem ra những người này chắc cũng là vì Khởi Nguyên Thương Thành mà đến.

Bọn họ dễ dàng đưa ra kết luận này.

Hai bên cũng không quá quen thuộc, cho nên không có tiếp xúc mật thiết gì cả.

Người của Lăng Vân học viện cũng đoán được thân phận của ba người Văn Thiên Cơ, những chỉ cảm thấy hơi kinh ngạc mà thôi.

Các chủ của Thiên Cơ Các cũng xuất hiện ở thành Cửu Diệu, xem ra ảnh hưởng do Khởi Nguyên Thương Thành tạo thành đã vượt xa suy đoán của bọn họ.

"Không biết." Trần Mặc lắc lắc đầu: "Tuy nhiên sư phụ chắc chắn biết."

Văn Thiên Cơ cười lắc lắc đầu: "Đi nhanh lên thôi."

Tôn Giả cửu phẩm, cảnh giới bực này đã vượt xa người thường.

Chỉ cần Văn Thiên Cơ nguyện ý, lập tức có thể dễ dàng cảm nhận được thông tin chi tiết của toàn bộ thành Cửu Diệu.

Ở trong cảm nhận, có một khu vực cực kỳ đặc biệt.

Cái gì cũng không "Nhìn" được.

Là cái gì, có thể tưởng tượng được.

Dưới sự dẫn dắt của Văn Thiên Cơ, ba người không ngừng bước tiếp.

Bốn phía đích dòng người lượng cũng càng ngày càng ít, thậm chí có thể nói có chút hoang vắng .

"Một nơi hẻo lánh như vậy, sư phụ ngươi xác định không đi sai đường đấy chứ?" Trần Y Y không nhịn được hỏi.

"Đương nhiên là đúng." Văn Thiên Cơ cười cười, bước chân dừng lại ở trước một con hẻm nhỏ: "Tới rồi."

Nhìn vào trong con hẻm nhỏ có thể nhìn thấy bên trong có một cái cửa lớn.

Cùng với một cái bảng hiệu mà không thể nhìn rõ viết gì trên đó.

Trần Mặc trầm mặc một chút: "Ừm... Một nơi hẻo lánh như thế này, ta dường như đã hiểu vì sao thành Cửu Diệu không có nhiều người biết Khởi Nguyên Thương Thành."

Sau khi đi vào thành Cửu Diệu, Trần Mặc cùng Trần Y Y đường nhiên ở thành Cửu Diệu tìm hiểu một chút thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành.

Kết quả đạt được lại làm cho hai người cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Đối với cái tên Khởi Nguyên Thương Thành, tất cả mọi người đều có vẻ mặt hoang mang.

Lúc ấy hai người lập tức cảm thấy nghi hoặc .

Danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành ở di tích thượng cổ chính là như sấm bên tai, như thế nào ở trong thành Cửu Diệu trái lại có vẻ yên lặng vô danh?

Rõ ràng không bình thường!

Hiện tại thì nghi vấn này cuối cùng đã được giải đáp.

Một nơi hẻo lánh như vậy, người khác có thể dễ dàng tìm được mới là lạ!

Rất dễ dàng, bọn họ lập tức tự nghĩ ra nguyên nhân.

Đúng rồi.

Ông chủ là cường giả có cảnh giới như vậy, tuy rằng mở một cửa hàng, nhưng chắc chắn không hy vọng có người thường quấy rầy.

Mượn chuyện di tích thượng cổ khẳng định là vì muốn làm cho nhiều thế lực mạnh mẽ biết đến.

Nhất định là như thế!

"Khởi Nguyên Thương Thành..." Văn Thiên Cơ lẩm bẩm một tiếng, trong đôi mắt hiện lên tia sáng không thể giải thích: "Thật thú vị…"

"Lão sư, chúng ta đi nhanh lên!" Vẻ mặt của Trần Y Y vô cùng hưng

phấn.

Nàng ta đã cảm thấy rất hứng thú với thứ gọi là trò chơi thực tế ảo mà Lạc Xuyên từng nói lúc trước từ lâu.

Hiện giờ Khởi Nguyên Thương Thành ở ngay trước mắt, tiểu cô nương đã rất nóng lòng.

"Được được được." Văn Thiên Cơ cười cười.

Ba người tiến vào con hẻm nhỏ.

Đi đến trước cửa cửa hàng, trên bảng hiệu viết bốn chữ "Khởi Nguyên Thương Thành" khá bắt mắt.

Lạc Xuyên chú ý tới điều gì, nhìn về phía bên ngoài cửa hàng.

Nhóm ba người Thiên Cơ Các rơi vào trong tầm mắt của hắn.

"Ông chủ ông chủ, đây là Khởi Nguyên Thương Thành mà ngươi nói hay sao?" Trên gương mặt của Trần Y Y tràn đầy tò mò.

Ba người hiển nhiên chú ý tới Lạc Xuyên ở phía sau quầy, sau khi vào cửa hàng, bọn họ cảm thấy vô cùng kinh ngạc sau khi nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng.

Không gian lớn như thế, nhất định có trận pháp không gian mạnh mẽ gia trì.

Còn có phong cách trang trí tuy rằng nhìn qua rất kỳ quái, nhưng làm cho người ta theo bản năng lập tức cảm thấy được rất lợi hại.

Tất cả đều mang đến cho bọn họ cảm giác vô cùng mới lạ.

Lạc Xuyên thoáng suy tư, lập tức nghĩ tới thân phận của hai người.

Dường như bọn họ đã từng nói qua, bản thân mình là đệ tử của Thiên Cơ Các gì đó.

"Hoan nghênh." Lạc Xuyên gật gật đầu, bình thản lên tiếng.

Trần Mặc và Trần Y Y đã quan sát xung quanh trong Khởi Nguyên Thương Thành, như là hai đứa trẻ tò mò.

Vẻ mặt của Văn Thiên Cơ tuy rằng không có thay đổi gì, những trong nội tâm cũng không bình tĩnh giống như bề ngoài.

Không nhìn thấy gì cả!

Như lời Trần Mặc đã nói, ngay cả nhân quả nhỏ nhất cũng không nhìn thấy!

Người thanh niên này tuy ở chỗ này, nhưng lại giống như không tồn tại ở trên thế giới này!

"Lão phu là Các chủ của Thiên Cơ Các Văn Thiên Cơ, gặp qua ông chủ." Áp chế rung động ở trong lòng, Văn Thiên Cơ cung kính nói.

Không dính nhiễm một chút nhân quả nào, Văn Thiên Cơ chưa bao giờ gặp qua một tồn tại như vậy.

Theo ông ta thấy, ông chủ trẻ tuổi ở trước mắt có lẽ đạt tới cảnh giới Thánh Nhân trong lời đồn!

Thánh Nhân!

Danh hiệu này, cho dù là ở thời thượng cổ cũng cực kỳ kinh khủng.

Hiện nay, cũng chỉ có thể nhìn thấy một phần trong sách cổ.

Trong mắt của hầu hết thế lực mạnh mẽ, ở Thiên Lan đại lục, căn bản không có Thánh Nhân!

Hiện tại thì sao…

"Ừm. Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên." Lạc Xuyên cũng giới thiệu đơn giản về chính mình.

Tôn Giả cửu phẩm, nhưng lại là Các chủ của Thiên Cơ Các.

Lạc Xuyên cảm thấy Thiên Cơ Các này ở Thiên Lan đại lục cũng coi như là thế lực đứng đầu đi.

Bao gồm cả núi Tu Di, Dược Cốc và vân vân.

Lúc này mới được bao lâu mà đã có nhiều thế lực mạnh mẽ như vậy trở thành khách hàng của bản thân mình.

Lạc Xuyên cảm giác rất vừa lòng.

"Ông chủ, có thể hỏi ngài một vấn đề hay không." Văn Thiên Cơ trầm ngâm một chút, vẫn không thể kiềm chế được tò mò ở trong lòng.

"Có thể." Lạc Xuyên gật đầu.

"Theo ngài thấy, thế nào là Thánh Nhân?"

Thánh Nhân?

Lạc Xuyên lập tức nghĩ tới cây Thế Giới.

Hắn chỉ chỉ vào góc: "Kia."

Nhìn theo phương hướng mà Lạc Xuyên chỉ, Văn Thiên Cơ thấy được một bồn hoa xanh biếc.

Bồn hoa nhìn qua chỉ là một gốc cây nhỏ, cành lá cứng cáp.

Lá cây ẩn chứa tinh quang, cực kỳ bất phàm.

Văn Thiên Cơ có thể rõ ràng cảm nhận được có sức mạnh to lớn ẩn chứa ở trong đó!

Bồn hoa… Cấp bậc Thánh Nhân!

Yết hầu của Văn Thiên Cơ khẽ nhúc nhích một chút.

Ông ta nghĩ tới chuyện cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân trong di tích thượng cổ lúc trước.

Xem ra tung tích của cây Thế Giới đã rất rõ ràng.

Để cây Thế Giới có cấp bậc Thánh Nhân làm bồn hoa, vậy ông chủ này sẽ có thực lực là gì?

Chương 541: Một ít nguyên liệu nấu ăn đơn giản mà thôi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng rồi, ông chủ. Không biết Thâm Uyên trong di tích thượng cổ thì thế nào?" Áp chế rung động ở trong lòng, Văn Thiên Cơ bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện khác.

Ông ta hiển nhiên hiểu được, cái gọi là Thâm Uyên này đối với Thiên Lan đại lục mà nói là một uy hiếp rất lớn.

Nhưng đối với ông chủ mà nói... Thì không đáng kể chút nào.

Ông ta chỉ là tò mò thôi.

"Ở kia." Lạc Xuyên lại chỉ vào góc cửa hàng.

Nhìn theo phương hướng mà Lạc Xuyên chỉ, một quả cầu có hoa văn chuyển động trên bề mặt lọt vào tầm mắt của Văn Thiên Cơ.

Cái đó và thứ được ghi lại sách dường như có vẻ không giống nhau…

"Ông chủ, trong cửa hàng có thêm mấy loại hàng hóa à!" Trần Y Y đứng trước quầy, trên gương mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Đều là vừa mới bắt đầu bán thời gian gần đây." Lạc Xuyên giải thích một chút.

Lúc này, trong không khí xuất hiện mùi thơm thức ăn mê người.

"Đây là mùi hương gì vậy?" Trần Mặc hỏi.

"Thơm quá! Là đồ ăn!" Trần Y Y hít hà, vui mừng nói.

"Trong mùi thơm có rất nhiều linh dược, hay là có người đang luyện chế đan dược? Đây cũng không giống mùi hương tỏa ra khi luyện đan." Văn Thiên Cơ nhíu mày nói.

Lạc Xuyên không giải thích.

Chỉ là bữa sáng mà thôi, một lúc nữa bọn họ sẽ biết.

"Bây giờ còn chưa đến thời gian buôn bán, các ngươi có thể tùy tiện nhìn." Lạc Xuyên nói.

"Đã biết, ông chủ." Trần Mặc gật gật đầu.

Sau đó, ba người đi dạo ở trong cửa hàng.

Rất nhanh chóng, mấy tấm bảng trắng trên vách tường đã thu hút sự chú ý của bọn họ.

"Ồ? Trên những tấm bảng trắng này viết rất nhiều thứ!" Trần Y Y kinh ngạc nói.

"Cái gì vậy? Ta xem xem." Trần Mặc hiếu kỳ nói.

Ba người đi đến trước tấm bảng trắng, cẩn thận xem xét.

Sau khi xem xong, vẻ mặt đều rất kỳ quái.

"Quy định trong cửa hàng thật là nhiều." Cho dù là Văn Thiên Cơ cũng không nhịn được cảm thán một câu.

Tuy nhiên cửa hàng do tồn tại như ông chủ mở, nếu có chỗ nào đặc biệt cũng là chuyện bình thường.

"Cũng không biết trò chơi thực tế ảo này rốt cuộc có hay hay không, mà điện thoại di động Ma Huyễn lại là cái gì vậy." Trần Y Y nói, đồng thời đưa ánh mắt nhìn về phía thiết bị giả tưởng.

Có khoảng một trăm cái, chiếm không gian rất lớn, rất tác động đến thị giác.

"Cứ từ từ, một lúc nữa chẳng phải sẽ biết hay sao." Trần Mặc cười cười nói.

Ba người nói chuyện với nhau, Lạc Xuyên đang nhìn điện thoại di động Ma Huyễn.

Có rất nhiều bài đăng, rất thú vị, là cách tốt để giết thời gian.

"Ông chủ, bữa sáng đã làm xong." Tiếng hô từ trên lầu truyền đến.

"Đến đây." Lạc Xuyên lên tiếng.

Đứng dậy, lên lầu.

"Ồ? Khởi Nguyên Thương Thành còn có người khác hay sao?" Nhìn thấy bóng dáng của Lạc Xuyên biến mất ở cầu thang, Trần Mặc không nhịn được hỏi.

"Nghe có vẻ là một tỷ tỷ xinh đẹp." Trên gương mặt của Trần Y Y trên xuất hiện vẻ đăm chiêu: "Hay là bà chủ?"

Trần Mặc suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Tám chín phần mười là vậy."

"À? Sư huynh, một lát nữa chúng ta chào hỏi như thế nào?"

"Chúng ta trước như vậy… Sau đó…"

"Ừm, dễ làm…"

Hai người kích động nói chuyện với nhau, gạt Văn Thiên Cơ sang một bên.

Đối với chuyện này, ông ta chỉ hơi bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Lạc Xuyên rất nhanh đã đi xuống lầu, trong tay cầm theo bữa sáng mà Yêu Tử Yên đã làm xong.

Yêu Tử Yên đi theo phía sau hắn.

Khi nhìn thấy Yêu Tử Yên, ba người đều có chút kinh ngạc.

Trần Y Y lại không nhịn được phát ra một tiếng kinh hô nho nhỏ: "Oa!"

Yêu Tử Yên chú ý tới ba người, cười cười với bọn họ.

Sau khi đặt thức ăn ở trên quầy, sau đó mới cười nói: "Vừa mới tới hay sao?"

Trần Y Y gật đầu: "Vâng, đúng vậy."

Thời điểm ở di tích thượng cổ, bọn họ từng nhìn thấy Yêu Tử Yên trong nhóm Hoàng tộc yêu thú từ xa.

Đương nhiên nhận ra thân phận của nàng.

Hiện tại quan hệ của hai người rõ ràng còn xa mới đạt đến trình độ thân mật.

Nói cách khác, suy đoán lúc trước của bọn họ là sai lầm.

Điều này làm cho Trần Y Y âm thầm thở dài.

Yêu Tử Yên gật gật đầu: "Yêu Tử Yên, nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Chúng ta ở trong di tích thượng cổ đã gặp qua ngươi, ở chỗ cây Thế Giới." Trần Mặc nói.

"Phải không?" Yêu Tử Yên cười cười: "Thật trùng hợp."

Sau đó, ba người Trần Mặc cũng giới thiệu đơn giản về bản thân.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên chuẩn bị ăn bữa sáng.

Tuy rằng nhìn qua vô cùng đơn giản, nhưng mùi vị tuyệt đối là tuyệt đỉnh!

Trần Mặc cùng Trần Y Y nuốt nước miếng.

Tầm mắt của Văn Thiên Cơ vẫn luôn đặt trên bữa sáng ở trong tay Lạc Xuyên.

"Ông chủ, bữa sáng này của ngài sử dụng những thứ sợ là không đơn giản phải không?" Văn Thiên Cơ không khỏi hỏi.

"Chỉ là một ít nguyên liệu nấu ăn đơn giản mà thôi." Lạc Xuyên nói một câu sau đó.

Nguyên liệu nấu ăn… Đơn giản?

Văn Thiên Cơ hơi sửng sốt, sau đó cười khổ.

Được rồi, đây có lẽ chính là điệu bộ của đại lão…

Dưới ánh mắt chăm chú tràn đầy oán niệm của hai người Trần Mặc và Trần Y Y, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đã ăn xong bữa sáng.

"Ông chủ, bữa sáng của ngài mỗi ngày đều như vậy hay sao?" Trần Mặc không khỏi hỏi.

"Đương nhiên không phải." Lạc Xuyên trả lời.

Trần Mặc âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Không phải thì tốt.

Dùng linh dược cao giai làm nguyên liệu nấu ăn, quả thực rất xa xỉ, ngẫu nhiên một hai lần mới là bình thường.

Hôm nay xem ra là trùng hợp đụng phải.

Tuy nhiên lời nói kế tiếp của Lạc Xuyên lại làm cho Trần Mặc không biết nên nói cái gì.

"Bữa sáng mỗi ngày đều không giống nhau." Lạc Xuyên bình thản nói: "Nguyên liệu nấu ăn mỗi ngày đều tương tự như hôm nay."

Ba người: …

"Ông chủ, hiện tại có thể mua đồ được chưa?" Văn Thiên Cơ hỏi.

Ông ta luôn cảm thấy những chuyện bản thân mình gặp phải trong Khởi

Nguyên Thương Thành một mực đánh sâu vào nhận thức của ông ta.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừm. Hiện tại đã là thời gian buôn bán."

"Thật tốt quá!" Trần Y Y hoan hô một tiếng, chạy tới các kệ hàng.

Trần Mặc đương nhiên cũng không chịu tụt lại phía sau.

m thanh cuộc nói chuyện của hai người nhanh chóng vang lên.

"Thanh cay! Đây là thanh cay! Rốt cuộc lại gặp được!"

"Coca Cola, Sprite, hai thứ này nhìn qua khá giống nhau, không biết hương vị của Sprite có thể ngon như Coca Cola hay không."

"Đây là mì ăn liền mà ông chủ đã nói lúc trước hay sao?"

…

Tiếng nói chuyện hưng phấn của hai người vang lên, bóng dáng không ngừng xuyên qua các kệ hàng.

"Chúng ta mua tất cả những thứ này!"

Trần Mặc cùng Trần Y Y ôm một đống đồ vật đặt lên trên quầy, hào phóng nói.

Đương nhiên, còn có Văn Thiên Cơ.

Mỗi loại thương phẩm mỗi người đều lấy một cái, ngoại trừ Quỳnh Tương Lộ chưa có hàng.

Nói thêm một câu, nước khoáng mua ở trong di tích thượng cổ lúc trước, cũng không tính ở trên người khách hàng.

Nói cách khác, bọn họ còn có thể mua thêm một lần ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Ngoại trừ nước khoáng, số hàng hoá của mỗi người cũng lên đến mấy trăm linh tinh.

Đối với bọn họ mà nói đương nhiên không tính là cái gì.

Quy định của Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ đã nhìn thấy ở trên bảng trắng, trong lòng đã biết.

"Lần này coi như vi sư tặng các ngươi đi." Văn Thiên Cơ cười ha hả nói.

Các chủ của Thiên Cơ Các, siêu cấp cao thủ Tôn Giả cửu phẩm, đương

nhiên không thiếu ba vạn linh tinh.

"Cám ơn sư phụ."

Trần Y Y mỉm cười ngọt ngào , Trần Mặc cũng rất cao hứng.

Xem ra lần này đi cùng sư phụ trái lại tiết kiệm được rất nhiều linh tinh.

"Có thể học tập một chút cách sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn." Lạc Xuyên: "Vừa rồi các ngươi đã xem qua hướng dẫn sử dụng rồi chứ?"

Chương 542: Vô Thiên và chế độ bản sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Xem qua xem qua." Trần Mặc liên tục gật đầu.

Sau khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, tất cả đồ vật ở nơi này đều khiến cho hắn ta cảm giác vô cùng mới lạ.

Ngoại trừ trò chơi thực tế ảo ra, thì điện thoại di động Ma Huyễn làm hắn ta cảm thấy hứng thú nhất.

"Thật sự rất khó tưởng tượng, một cái linh khí nhỏ như vậy, không ngờ có thể thực hiện được những chức năng phức tạp như thế. Thật sự là... Không thể tưởng tượng."

Văn Thiên Cơ cầm điện thoại di động Ma Huyễn ở trong tay, nói ra cái nhìn trong lòng cái ông ta.

Lạc Xuyên cảm giác vô cùng bình thường.

Cái này như là thần bí và khoa học kỹ thuật.

Thiên Lan đại lục chính là thế giới huyền huyễn tràn đầy thần bí, phát triển toàn bộ dựa vào linh lực để tiến hành.

Linh lực đối với thế giới này mà nói, là thứ không thể thiếu giống như là điện lực ở Trái Đất hiện đại.

Lấy khoa học kỹ thuật làm cơ sở tạo nên điện thoại di động Ma Huyễn, ở thế giới này khó có thể được lý giải.

Đây là nhân tố trụ cột nhất của nền văn minh.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi nói: "Ngươi có thể lý giải nó thành một loại linh khí đặc biệt được tạo thành từ vô số trận pháp nhỏ."

Trận pháp và mạch rất giống nhau.

Ít nhất thì Lạc Xuyên lý giải như thế.

Tuy rằng không quá thích ứng đối với phương thức nói chuyện có chút đặc biệt của Lạc Xuyên, nhưng Văn Thiên Cơ có thể lý giải ý tứ ở trong đó.

Ông ta cảm thán một tiếng: "Loại linh khí này, cho dù là luyện khí tông

sư đứng đầu của Thiên Lan đại lục chỉ sợ cũng không thể hoàn thành?"

Đây là hiển nhiên.

Lạc Xuyên suy nghĩ ở trong lòng.

Sau khi ba người kích hoạt điện thoại di động Ma Huyễn, lập tức dựa theo thông tin trên bảng trắng thao tác từng bước một.

Vô cùng im lặng.

Yêu Tử Yên từ trên lầu đi xuống đi tới quầy hàng.

"Ông chủ, để ta làm" Yêu Tử Yên nói.

Lạc Xuyên gật đầu, nhường vị trí.

"Sau khi hoang thành kích hoạt thì làm cái gì?" Trần Mặc hỏi.

"Sau đó tải ứng dụng xuống chứ sao! Phía trên không phải có nói có thể ở tải ứng dụng trong cửa hàng ứng dụng hay sao?" Giọng nói của Trần Y Y vang lên.

"Đúng đúng, ta nhớ ra rồi."

…

"Hả? Tải ứng dụng xuống cũng cần linh tinh?" Trần Mặc lại không nhịn được kêu lên.

"Sư huynh, sao ngươi lại keo kiệt vậy, có phải ngươi thiếu mười linh tinh hay không?"

"Ặc... Nói cũng đúng."

…

Lạc Xuyên cảm giác rất vui mừng.

Cuối cùng cũng có khách hàng không phàn nàn việc thu tinh linh khi tải ứng dụng xuống.

Bỗng nhiên, không gian trước cửa cửa hàng như là mặt hồ phẳng lặng xuất hiện những gợn sóng.

Nháy mắt tiếp theo, Vô Thiên mặc áo choàng đen bước ra từng bước từ trong đó.

Đối với phương thức lên sân khấu của Vô Thiên, thực ra Lạc Xuyên có phần không thích.

Bởi vì hắn cảm thấy Vô Thiên bắt chước mình …

Văn Thiên Cơ đang ở trong cửa hàng nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, cảm nhận được Vô Thiên đã đến, ngẩng đầu nhìn lại.

Ánh mắt của hai người va chạm ở giữa không trung.

"Vô Thiên đạo hữu, đã lâu không gặp?" Văn Thiên Cơ cười cười, mở miệng trước.

"Văn Các chủ, đã lâu không gặp." Vô Thiên gật gật đầu, nói.

Giọng nói của hắn ta vẫn lạnh nhạt trước sau như một.

Tuy rằng đều ở Phượng Tiên Lâu, ngày hôm qua đã cảm nhận thấy nhau, nhưng bọn họ cũng không gặp nhau.

Văn Thiên Cơ thật không ngờ sẽ gặp được Vô Thiên ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Hơn nữa xem ra, người sau dường như đã đến đây từ rất lâu rồi.

Thực ra Vô Thiên và Văn Thiên Cơ đã từng có một mối quan hệ sâu xa.

Thời điểm Vô Thiên đang tranh giành vị trí Phật Chủ với Phật Chủ hiện tại đã từng thỉnh cầu Văn Thiên Cơ tính toán thiên cơ.

Văn Thiên Cơ chỉ nói bốn chữ —— Địa Hỏa Minh Di.

Văn Thiên Cơ tính toán thiên cơ đã đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa từ lâu.

Vô Thiên đương nhiên hiểu được điều này đại biểu cho cái gì.

Tuy nhiên lúc đó hắn ta vô cùng tự tin với thực lực của bản thân.

Cho dù là thiên ý thì có ngại gì?

Kết quả thì sao, giống như hiện tại vậy…

"Ngươi tới từ khi nào?" Văn Thiên Cơ hỏi.

"Mấy ngày trước." Vô Thiên trả lời.

Sau đó gật đầu với Lạc Xuyên gật gật đầu: "Gặp qua ông chủ."

Lạc Xuyên cũng gật gật đầu: "Ừm."

Vô Thiên tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, mua các loại hàng hóa, sau khi trả linh tinh lập tức đội mũ chơi game thực tế ảo rồi bắt đầu chơi trò chơi.

Những hàng hóa kia trực tiếp bị hắn ta đặt ở trong không gian giới chỉ.

Đối với Vô Thiên mà nói, mục đích chính của hắn ta khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành chính là chơi trò chơi.

Mua những hàng hóa này chỉ là nhân tiện.

Nói thêm một câu, nước nóng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng có thể mang ra ngoài.

Cho nên đã có khách hàng ngâm mì ăn liền sau khi thời gian ba giờ chơi trò chơi kết thúc, sau đó mang đi.

Tốc độ tu luyện tăng gấp mười lần trong vòng một giờ, ở nơi nào cũng có hiệu lực, không nhất định phải sử dụng ở trong trò chơi ...

Đối với hành động thuần thục này của Vô Thiên, ba người đều có phần sững sờ.

"Hắn chính là Vô Thiên Phật tổ mà sư phụ ngài từng nói đến hay sao?" Lúc này Trần Mặc mới không nhịn được hỏi.

Văn Thiên Cơ nhìn thấy Vô Thiên đang chơi trò chơi, cười gật gật đầu: "Đúng vậy. Hiện tại xem ra, nhiều năm trôi qua như vậy, hắn ta cũng đã thay đổi rất nhiều!"

"Sư phụ sư phụ, chúng ta đi qua nhìn một chút chứ?" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Trần Y Y tràn đầy vẻ hưng phấn.

Đúng vậy, chuyện mà tiểu cô nương cảm thấy hứng thú nhất chính là tham gia náo nhiệt!

"Nhìn một chút cũng tốt." Văn Thiên Cơ gật đầu: "Ta cũng hiếu kì, không biết cái gọi là trò chơi thực tế ảo này rốt cuộc là cái gì."

Ba người đi đến phía sau Vô Thiên.

Nhìn thấy hình ảnh hiển thị trên màn hình, ba người không khỏi trừng lớn hai mắt, không nói được lời nào!

Họ đã nhìn thấy gì?

Lạc Xuyên chú ý tới cảnh tượng này, trong lòng cũng có chút tò mò.

Vô Thiên mỗi ngày sẽ đến Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi.

Tuy nhiên Lạc Xuyên cũng không biết rốt cuộc hắn ta đang chơi cái gì.

Nếu không, đi qua nhìn một chút?

Mang theo tò mò, Lạc Xuyên đi qua.

Sau khi nhìn thấy hình ảnh hiển thị trên màn hình, trong lòng cảm thấy hơi kinh ngạc.

Trên hình ảnh, Vô Thiên đang chân đạp trên hoa sen đen, lăng không mà đứng.

Áo choàng đen, tóc đen tung bay theo gió.

Phía sau, một đóa hoa sen đen cao nghìn trượng chậm rãi xoay tròn, không gian từng tấc từng tấc sụp đổ!

Những tia sáng màu đen giống như lợi kiếm, không gian giống như là tờ giấy bình thường, bị xé rách một cách dễ dàng.

Ở phía đối diện, một Vô Thiên giống nhau như đúc cũng đang lăng không mà đứng.

Cũng sử dụng chiêu thức giống nhau như đúc để công kích.

Vô số khe nứt không gian tối đen dữ tợn không ngừng sinh ra rồi dung hợp, từng cơn gió lốc linh lực quét sạch thiên địa.

Trông giống như cảnh tượng hủy thiên diệt địa…

Chế độ bản sao.

Lạc Xuyên hiển nhiên liếc mắt một cái lập tức nghĩ đến Vô Thiên đang chơi cái gì.

Đối với người tu luyện có cảnh giới như hắn ta mà nói, chế độ bản sao quả thật là cách thích hợp nhất để tăng sức chiến đấu lên.

Mượn dùng bản sao, mới có thể phát hiện ra bản thân mình đang ở chỗ nào, và còn không gian nào có thể tiến bộ.

"Đây là cuộc chiến đấu của cảnh giới Tôn Giả hay sao?" Trần Mặc cảm than: "Thật là khủng khiếp."

"Cho dù chỉ nhìn như thế này, ta có cảm giác không thở nổi." Trần Y Y thu hồi tầm mắt, sắc mặt hơi trắng bệch: "Nhất cử nhất động có thể xé rách không gian, quá lợi hại!"

Văn Thiên Cơ chú ý tới Lạc Xuyên ở bên cạnh, hỏi: "Ông chủ, chẳng lẽ

trò chơi thực tế ảo này chính là có thể chiến đấu với 'chính mình' ở bên trong hay sao?"

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không, đây chỉ là một chế độ ở trong đó mà thôi, còn có rất nhiều chế độ khác."

Nhìn thấy ba người còn có rất nhiều thắc mắc, Lạc Xuyên chỉ chỉ điện thoại di động Ma Huyễn trong tay bọn họ: "Vấn đề của các ngươi, bài đăng ghim trên cùng trong điện thoại di động Ma Huyễn có giải thích chi tiết."

"Bài đăng? Chính là diễn đàn Khởi Nguyên hay sao?" Trần Y Y không khỏi hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừm."

Chương 543: Phần thưởng của chế độ xếp hạng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuộc chiến giữa Vô Thiên và bản sao lấy thế lưỡng bại câu thương mà chấm dứt.

Nơi chiến đấu cũng bị phá thành những mảnh nhỏ, linh lực tràn ngập bạo ngược và không gian loạn lưu hoành hành.

Cho dù là người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo bình thường cũng không có cách nào sinh tồn ở trong hoàn cảnh này.

Sức chiến đấu của Tôn Giả cửu phẩm đã hoàn toàn siêu thoát phạm trù của người tu luyện bình thường.

Nói là đạn hạt nhân hình người cũng không quá một chút nào.

Nếu là ở thế giới hiện thực, Vô Thiên ra tay toàn lực như vậy mà nói, sẽ dễ dàng hủy diệt một thành trì giống như thành Cửu Diệu.

Vô Thiên đương nhiên đã nhận ra mấy người ở phía sau.

Tuy nhiên vừa rồi hắn đang toàn tâm toàn ý chiến đấu, không quan tâm tới bọn họ.

"Có việc?" Vô Thiên tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, nhìn mấy người hỏi.

Nguyên nhân khiến Vô Thiên có thể đặt câu hỏi có khả năng rất lớn là do quen biết với Văn Thiên Cơ.

"Đây là chế độ bản sao?" Văn Thiên Cơ hỏi.

Vô Thiên gật gật đầu, trên mặt không có chút biểu cảm nào cả: "Ừ."

"Vừa rồi ta nhìn thấy trên bảng trắng có quy định mới của chế độ xếp hạng, Vô Thiên tiền bối hiện tại đang tiến hành xếp hạng hay sao?" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Trần Y Y tràn đầy vẻ tò mò.

Chế độ xếp hạng?

Vô Thiên sửng sốt.

Trí nhớ của ngày hôm qua lại xuất hiện.

Hắn ta nhớ tới thời điểm liên hoan ngày hôm qua, ông chủ từng nói qua hôm nay Khởi Nguyên Thương Thành sẽ có thứ gì mới.

Vô Thiên nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Lạc Xuyên chỉ chỉ vách tường: "Đều ở đó, tự mình xem."

Vô Thiên gật đầu, sau đó đi qua.

"Thoạt nhìn có vẻ Vô Thiên tiền bối dường như không quá quan tâm chuyện gì khác ngoại trừ trò chơi." Trần Mặc nhìn bóng dáng của Vô Thiên, gãi gãi đầu.

"Hắn vẫn như vậy." Văn Thiên Cơ cười cười: "Ngoại trừ chuyện bản thân hắn cảm thấy hứng thú, còn lại đều thờ ơ với những chuyện khác."

"Đây là… Phần thưởng?"

Nhìn thấy thông tin trên bảng trắng, khuôn mặt luôn lạnh lùng của Vô Thiên xuất hiện một chút thay đổi, trong mắt dường như có một tia hưng phấn.

Phần thưởng là thời gian chơi trò chơi!

Thời gian chơi trò chơi chính là thứ được quan tâm nhất của tất cả khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Không ngờ rằng đồ vật mới mà ông chủ nói đến chính là cái này.

Hiện tại ở Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có mấy khách hàng có cấp bậc Tôn Giả.

Thân là Tôn Giả cửu phẩm, Vô Thiên vô cùng tự tin đối với thực lực của chính mình.

Phần thưởng cho cấp bậc Tôn Giả không phải là tặng không cho mình hay sao?

"Ông chủ, điểm của chế độ sàn đấu được tính như thế nào?" Vô Thiên đi đến bên cạnh Lạc Xuyên, hỏi.

Trên bảng trắng có ghi, nhưng hơi mơ hồ.

Vô Thiên cảm thấy bản thân mình cần phải hỏi một chút.

"Mỗi một trận chiến đấu trong chế độ sàn đấu đều có thể đạt được số điểm tương ứng." Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Vô Thiên một cái: "Cảnh giới

khác nhau, số điểm nhận được cũng không giống nhau."

Vô Thiên: …

Đây không phải giống như đã viết ở trên hay sao?

Những lời tiếp theo của Lạc Xuyên cũng không đánh mất sự hưng phấn của Vô Thiên.

"Ví dụ như Tôn Giả cửu phẩm và Tôn Giả nhất phẩm, điểm chiến đấu trong chế độ sàn đấu sẽ khác nhau, hệ thống sẽ chỉ có thể phán định." Lạc Xuyên nói.

"Như vậy sao..." Vô Thiên lộ vẻ suy tư: "Ta hiểu rồi."

Sau đó, tiếp tục bắt đầu chế độ bản sao.

Xem ra Vô Thiên chuẩn bị dùng tất cả thời gian chơi trò chơi của ngày hôm nay cho chế độ bản sao.

Đối với phần thưởng một giờ kia, nhất định phải giành được.

"Ông chủ ông chủ! Đồ vật mới mà ngài nói ngày hôm qua là cái gì?"

Người chưa đến nhưng âm thanh đã truyền đến Khởi Nguyên Thương Thành trước.

Tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý nhanh chóng tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Khuôn mặt của người trước xuất hiện vẻ phấn khích.

Trên gương mặt của Bộ Thi Ý lại có vẻ bất đắc dĩ.

Thật sự nàng không biết đệ đệ của nàng làm thế nào mà mỗi ngày đều có tinh thần như vậy.

Chương 544: Thời gian chơi trò chơi của Văn Thiên Cơ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Thi Ý chú ý tới ba người Trần Mặc, hiếu kỳ nói: "Các ngươi lần đầu tiên tới đây?"

Khuôn mặt xa lạ, xem ra là khách hàng mới.

Bộ Ly Ca bên này đã bắt đầu tự giới thiệu: "Khụ khụ, tự giới thiệu một chút, ta gọi là Bộ Ly Ca, khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành… Á á á? Tỷ, ngươi làm gì vậy, để cho ta nói hết đã…"

Bộ Thi Ý kéo Bộ Ly Ca về phía sau, hơi ngượng ngùng cười cười: "Không cần để ý, tính cách của đệ đệ ta chính là như vậy."

Cảnh tượng này vô cùng bình thường.

Lạc Xuyên ở bên cạnh không hề cảm thấy ngoài ý muốn.

"Đúng vậy." Trần Mặc gật gật đầu: "Hôm nay vừa mới tới đây."

"Thời điểm ở di tích thượng cổ, chúng ta đã gặp được ông chủ." Trần Y Y xen mồm nói.

"Ồ? Còn có loại chuyện này sao, ta cũng chưa nghe ông chủ nói qua." Yêu Tử Yên lúc này cũng nghiêng người lại đây.

Lạc Xuyên đã đi tới cửa cửa hàng, híp mắt phơi nắng mặt trời.

Dáng vẻ nhàn nhã này, thật sự là rất khó để liên tưởng đến một cường giả tuyệt thế…

"Nói một chút nói một chút!" Bộ Ly Ca liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, hưng phấn nói.

"Ách…" Trần Mặc hơi do dự.

"Yên tâm đi, ông chủ sẽ không để ý đâu." Yêu Tử Yên cười nói.

Với sự hiểu biết của nàng về Lạc Xuyên, người sau căn bản sẽ không để ý loại việc nhỏ này.

"Đó là khi di tích thượng cổ còn chưa xuất hiện …"

Trần Mặc kể lại một cách êm tai, Trần Y Y ngẫu nhiên bổ sung một vài

câu.

Ba người Yêu Tử Yên tập trung tinh thần lắng nghe, sợ bỏ qua điều gì.

Về phần Văn Thiên Cơ thì sao, hiện tại ông ta đã tùy tiện tìm được một vị trí để ngồi xuống.

"Đây là thiết bị trò chơi thực tế ảo?" Văn Thiên Cơ tinh tế đánh giá thiết bị ở trước người, kết quả hiển nhiên là không có gì ngoài ý muốn, cũng không nhìn ra cái gì cả: "Trước tiên nhìn xem cái gọi là thế giới giả tưởng kia rốt cuộc có thần kì như vậy hay không."

Trong khoảnh khắc đội mũ chơi game thực tế ảo, Văn Thiên Cơ cảm thấy ý thức của bản thân mình trở nên hơi hoảng hốt.

Trong nháy mắt, bản thân đã ở trong một không gian trắng xóa, mênh mông vô bờ.

"Ảo cảnh?"

Trong lòng của Văn Thiên Cơ đầu tiên xuất hiện một ý nghĩ như vậy, nhưng ngay lập tức bị ông ta phủ định.

Bởi vì ông ta còn có thể cảm nhận một cách rõ ràng thân thể của mình ở hiện thực.

Loại cảm giác này, giống như là… Ý thức được chuyển dời đến thân thể hiện tại, cũng có liên hệ rõ ràng với thân thể ban đầu.

Thật kỳ diệu.

Nếu là ảo cảnh mà nói, điều đầu tiên cần làm được chính là làm cho người ta hoàn toàn không thể cảm giác được thế giới hiện thực, cứ như vậy đắm chìm ở bên trong.

Có sự khác nhau căn bản giữa hai việc này.

"Không phải ảo cảnh, vậy điều này được thực hiện như thế nào? Hơn nữa không cảm được trận pháp và khí tức linh lực nào cả, nguyên lý là cái gì…"

Ở trong lòng của Văn Thiên Cơ xuất hiện một loạt vấn đề như vậy.

Hiện tại trong lòng vị Các chủ có cảnh giới Tôn Giả cửu phẩm này đang tràn đầy nghi hoặc.

Tri thức mênh mông như biển trong trí nhớ dường như không hề có đất dụng võ ở Khởi Nguyên Thương Thành này…

Kết quả cuối cùng, Văn Thiên Cơ đương nhiên không thu hoạch được gì.

Trong lòng có chút mất mát, ông ta hướng sự chú ý đến hai biểu tượng hư ảo ở bên trong không gian.

Hay nói cách khác, hai thứ này ngay từ đầu đã thu hút sự chú ý của ông ta, chỉ là hiện tại mới có thời gian xem xét.

Từ bài đăng được ghim trên diễn đàn Khởi Nguyên, Văn Thiên Cơ biết được biểu tưởng giống tòa tháp nhỏ kia là Tháp Thí Luyện, có rất nhiều chế độ có thể chơi.

Cái còn lại trông giống như đồ làm bếp kia... Ừm, nó chính là giáo trình dạy nấu ăn.

Vì tránh cho khách hàng mới sinh ra hiểu lầm, Yêu Tử Yên còn trợ giúp làm những hướng dẫn đặc biệt có liên quan đến giáo trình dạy nấu ăn vào trong bài đăng được ghim.

Chú trọng nói rõ giáo trình dạy nấu ăn không chỉ có thể học tập nấu nướng mà còn có thể ở này trong quá trình này lấy góc nhìn thứ nhất trải nghiệm quá trình chiến đấu với các loại "Nguyên liệu nấu ăn".

Chương 545: Hóa ra ông chủ còn có thể nấu cơm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Văn Thiên Cơ cảm thấy hứng thú với cái gọi là giáo trình dạy nấu ăn hơn rất nhiều so với Tháp Thí Luyện.

Đây có lẽ chính là trực giác của Tôn Giả cửu phẩm.

Lựa chọn giáo trình dạy nấu ăn, Văn Thiên Cơ cảm thấy hoa mắt, không gian trước mắt đã hoàn toàn thay đổi.

Từ một không gian cao ráo, trắng xóa, biến thành một phòng bếp… Vô cùng kỳ lạ.

Bởi vì ông ta không biết hầu hết những thứ ở trong phòng bếp này.

Nhưng cho dù nói như thế nào, đây vẫn là một căn bếp!

Tuy rằng trong lòng có nhiều lời muốn nói, nhưng Văn Thiên Cơ cũng hiểu được, hiện tại không phải là thời điểm để lãng phí thời gian.

Mỗi người mỗi ngày chỉ có ba giờ, mỗi một phút lãng phí đều cực kỳ quý giá.

"Chính là nơi này sao?"

Văn Thiên Cơ nhanh chóng chú ý tới một biểu tượng tùy chọn luôn ở phía dưới tầm mắt của ông ta.

Phương pháp thao tác cũng được giới thiệu trong bài đăng được ghim.

Sau khi ấn vào biểu tượng, một giao diện bán trong suốt xuất hiện ở trước mắt Văn Thiên Cơ.

Trên giao diện có vô số thông tin.

Văn Thiên Cơ hơi ngây người trong giây lát.

"Giáo trình này dường như còn có phân cấp?" Văn Thiên Cơ bỗng nhiên chú ý tới.

Giáo trình tổng cộng chia làm tám cấp bậc.

"Mỗi một cấp bậc tương ứng với một đại cảnh giới?"

"Cấp tám, chẳng lẽ là… Thánh Nhân?"

Vừa đọc đến đây, trong mắt của Văn Thiên Cơ không khỏi xuất hiện vẻ rung động.

Thánh Nhân ở Thiên Lan đại lục, từ lúc thượng cổ chỉ xuất hiện ở trong lời đồn và sách cổ.

Cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân là Thánh Nhân duy nhất trên Thiên Lan đại lục mà Văn Thiên Cơ biết.

Nhưng lại trong trạng thái hôn mê…

Tôn Giả cửu phẩm, cảnh giới kế tiếp là Thánh Nhân.

Tuy rằng chỉ kém một cảnh giới, nhưng Văn Thiên Cơ đã dậm chân ở cảnh giới Tôn Giả ước chừng mấy trăm năm.

Bởi vì muốn tiến giai lên Thánh Nhân, phải phải hoàn toàn nắm trong tay một môn pháp tắc!

Người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo, có thể bước đầu hiểu được pháp tắc.

Tôn Giả, đã muốn có thể sử dụng sức mạnh pháp tắc một cách thuần thục.

Điều kiện hàng đầu để tiến giai lên Thánh Nhân đó là hoàn toàn nắm trong tay một môn pháp tắc.

Muốn đạt được, vô cùng khó khăn.

Pháp tắc mà Văn Thiên Cơ thể ngộ không khó đoán —— pháp tắc nhân quả.

So với các pháp tắc khác, pháp tắc nhân quả càng hư vô mờ mịt hơn.

Nếu muốn hoàn toàn nắm trong tay, độ khó khăn có thể tưởng tượng được.

Văn Thiên Cơ lựa chọn giáo trình dạy nấu ăn cấp tám.

Nhìn thấy vô số giáo trình dạy nấu ăn hiện ra trên giao diện, ông ta lâm vào trầm tư.

Sao lại có nhiều như vậy…

Mỗi ngày khách hàng chỉ được chọn một loại món ăn trong giáo trình dạy nấu ăn.

Sau khi do dự, Văn Thiên Cơ rốt cuộc đưa ra lựa chọn.

Hơi thất thần, ông ta phát hiện bản thân mình đã biến thành một người khác.

Trong tay còn cầm một con dao.

Ừm, quả nhiên là giáo trình dạy nấu ăn.

Văn Thiên Cơ cảm thấy có chút buồn cười.

Nhưng cảnh tượng kế tiếp lại khiến cho trong lòng ông ta nhấc lên sóng to gió lớn…

"… Buổi sáng ngày hôm sau, chúng ta lập tức cùng ông chủ rời đi." Trần Mặc nói.

"Nếu không phải may mắn gặp được ông chủ, chúng ta gặp thú triều sẽ phải trả một cái giá rất đắt." Trần Y Y nghĩ mà sợ nói.

Nàng ta bây giờ còn nhớ rất rõ những tình huống nguy hiểm sau khi gặp phải thú triều.

"Thật ra ta rất hiếu kì, ông chủ tự tay nướng Thất Thải Lưu Ly Kê sẽ có mùi vị như thế nào." Yêu Tử Yên cười nói.

"Ăn rất ngon!" Trần Y Y liếm liếm môi, hiện tại nàng vẫn còn nhớ rõ loại mùi vị này: "Ta chưa từng ăn thứ gì ngon đến như vậy!"

"Không ngờ rằng tài nấu nướng của ông chủ cũng rất lợi hại." Bộ Thi Ý liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

"Bình thường bình thường." Bộ Ly Ca khoát tay tỏ vẻ sao cũng được: "Dù ông chủ có làm chuyện gì, ta đều cảm thấy bình thường."

Mọi người: …

Chương 546: Phần thưởng thần bí là cái gì

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Trong cửa hàng đã có nhiều người như vậy hay sao?" Bạch lão tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, cảm thấy hơi kinh ngạc.

"Gặp qua Bạch lão." Hai người Bộ Thi Ý nói.

"Hai tiểu tử Bộ gia tử kia ngày nào cũng đến sớm như vậy." Bạch lão cười nói.

Bộ Thi Ý trừng mắt liếc Bộ Ly Ca một cái.

Người sau cười hắc hắc.

Sau đó, ánh mắt của Bạch lão hướng về phía Trần Mặc và Trần Y Y.

Không đợi Bạch lão mở miệng, Trần Mặc đã đứng lên bắt đầu tự giới thiệu: "Trần Mặc, đệ tử của Các chủ Thiên Cơ Các. Đây là sư muội của ta Trần Y Y."

"Gặp qua tiền bối." Trần Y Y lên tiếng chào hỏi.

"Các chủ Thiên Cơ Các?" Bạch lão chú ý tới cái tên này, lộ ra vẻ kinh ngạc: "Chính là Văn Thiên Cơ tiền bối?"

Trần Mặc gật đầu.

Trần Y Y chỉ chỉ về phía thiết bị giả tưởng, cười nói: "Sư phụ đang ở kia!"

Nhìn theo phương hướng mà Trần Y Y chỉ, Bạch lão thấy một ông lão đang đội mũ chơi game thực tế ảo, đang toàn tâm toàn ý đắm mình ở trong trò chơi.

Suy nghĩ một chút, ông ta bỏ đi ý định đi qua chào hỏi ở trong đầu.

Bị quấy rầy trong lúc chơi trò chơi là một việc rất không vui vẻ.

Ít nhất thì Bạch lão luôn cho là như vậy.

"Không ngờ Văn tiền bối sẽ đến nơi này." Bạch lão cảm thán.

"Sư phụ ta nói Khởi Nguyên Thương Thành đáng giá để ngài xuống núi nhìn." Trần Mặc nói.

Bạch lão liếc mắt nhìn Văn Thiên Cơ một cái, cười cười: "Đó là tất nhiên."

Sau đó, Bạch lão bắt đầu nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành.

"Bạch lão, ngài đang làm gì vậy?" Bộ Ly Ca hiếu kỳ nói.

"Ông chủ không phải nói có đồ vật gì mới hay sao? Ta xem xem có chỗ nào thay đổi không." Bạch lão cười nói.

"Đúng đúng rồi! Đồ vật mới!" Nghe thấy lời nói của Bạch lão, Bộ Ly Ca đột nhiên nhớ tới một việc mà lúc trước hắn ta vẫn nhớ mãi không quên —— Mặc dù vừa rồi khi nghe hai người Trần Mặc kể chuyện xưa quả thật là đã quên.

"Chế độ xếp hạng trong sàn đấu của Tháp Thí Luyện." Yêu Tử Yên nghe thấy cuộc nói chuyện của mấy người, chỉ chỉ vách tường: "Đều viết ở trên đó, tự mình xem đi."

Chế độ xếp hạng?

Cái tên vẫn không thể hiểu được.

Ba người đi qua, cẩn thận xem xét.

Thông tin không nhiều lắm, rất nhanh đã xem xong rồi.

"Ta nhớ ra rồi." Trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ ra vẻ giật mình: "Lúc trước khi chế độ sàn đấu vừa mới mở ra, không phải ông chủ đã từng nói sẽ có cái gì gọi là hệ thống xếp hạng hay sao?"

"Đúng đúng! Đúng vậy!" Bộ Thi Ý cũng liên tục gật đầu: "Thời gian chơi trò chơi làm phần thưởng. Thời gian lâu như vậy, ta thiếu chút nữa nghĩ rằng ông chủ đã quên."

Bạch lão lắc lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói: "Đối chiến đạt được điểm để xếp hạng ư? Xem ra bệ hạ không có duyên rồi."

Mỗi ngày Cơ Vô Hối đều bận rộn xử lý chính sự, rất ít khi có thời gian để đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho nên chế độ xếp hạng này đối với hắn ta mà nói, có hay không có cũng không khác bao nhiêu…

"Cũng không biết phần thưởng thần bí này là cái gì." Bộ Ly Ca nhìn về

phía Lạc Xuyên.

"Nếu không, ngươi đi hỏi xem?" Bộ Thi Ý trừng mắt nhìn, trên mặt lộ ra vẻ giảo hoạt.

Bộ Ly Ca hơi do dự: "Như vậy có phải không tốt lắm hay không?"

"Yên tâm đi yên tâm đi, ông chủ khẳng định sẽ không để ý." Bộ Thi Ý khoát tay tỏ vẻ không sao cả.

Bộ Ly Ca suy nghĩ một chút, cảm giác tỷ tỷ nói có đạo lý.

"Ông chủ? Ông chủ?"

Lạc Xuyên nghe thấy giọng nói của Bộ Ly Ca vang lên bên người.

Mở hai mắt ra, Lạc Xuyên nhìn hắn ta một cái: "Làm sao vậy?"

"Ông chủ, phần thưởng thần bí kia là cái gì? Có thể tiết lộ một chút hay không?" Trên gương mặt của Bộ Ly Ca tràn đầy tươi cười.

"Đến lúc đó ngươi sẽ biết." Lạc Xuyên tùy tiện trả lời, tiếp tục nhắm hai mắt lại nằm phơi nắng.

Chương 547: Đây là cảm giác đau lòng hay sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đối với câu trả lời của Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca liếc mắt xem thường.

Xem ra rất không vừa lòng.

Tuy nhiên hắn ta cũng không dám nói thêm cái gì.

Mấy người vẫn chú ý tới Bộ Ly Ca, đương nhiên nghe được cuộc đối thoại của hai người.

Trong giây lát đều có chút buồn cười.

"Không có biện pháp, ông chủ không nói." Bộ Ly Ca nhún vai với mấy người, vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Tử Yên tỷ, ngươi có biết hay không?" Bộ Thi Ý nhìn về phía Yêu Tử Yên.

Với quan hệ giữa Tử Yên tỷ và ông chủ, tám chín phần mười sẽ biết.

Yêu Tử Yên lắc lắc đầu: "Ta hỏi ông chủ, ông chủ cũng không nói cho ta biết."

Nghe câu trả lời như thế, mấy người đều thở dài.

Không ngờ ngay cả Tử Yên tỷ ông chủ cũng giấu, xem ra chỉ có thể chờ.

Dù sao sớm muộn gì cũng sẽ biết.

Bọn họ an ủi bản thân mình ở trong lòng.

"Như vậy, chúng ta trước tiên đi chơi… Chơi trò chơi." Trần Mặc nói.

Lúc trước hắn ta và Trần Y Y vẫn luôn lấy thân phận của những người đứng xem để lẳng lặng lắng nghe.

Dù sao vừa mới đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, không quá quen thuộc đối với tất cả mọi thứ ở nơi này.

Mà Bạch lão đã chơi trò chơi từ lâu.

"Cùng nhau đi nào!" Bộ Ly Ca hưng phấn nói: "Chế độ sàn đấu có rất nhiều phương thức chiến đấu, chẳng hạn như chế độ bản sao, một người

đối chiến, nhiều người đối chiến…"

Bộ Ly Ca nói xong mục đích bản thân.

Trần Y Y trầm ngâm một chút, rốt cuộc vẫn nói ra ý nghĩ trong lòng mình: "Chỉ là ở đây trong chúng ta, chỉ có ngươi là cảnh giới Tạo Hóa thôi."

Vẻ mặt của Bộ Ly Ca bỗng nhiên cứng đờ.

Chuyện gì xảy ra vậy, sao bỗng nhiên cảm thấy trái tim đau quá!

Đây là cảm giác đau lòng hay sao?

Thực ra thiên phú của Bộ Ly Ca trong số những người tu luyện bình thường cũng coi như không tồi.

Độ tuổi này có thể tu luyện đến Tạo Hóa nhị phẩm thật sự là rất khó —— Bộ Ly Ca vừa mới đột phá trước đó không lâu.

Tuy so sánh với ba người Bộ Thi Ý ở nơi này thì có vẻ rất kém cỏi.

Tương ứng với một câu, không có so sánh sẽ không có thương tổn.

"Quên đi, các ngươi chơi đi. Ta cần thanh cay, mì ăn liền, Coca Cola, Sprite đến an ủi tâm hồn bị tổn thương của ta." Bộ Ly Ca xoay người, thanh âm trầm thấp nói.

Lấy tất cả hàng hóa mỗi loại một phần, xé gói thanh cay cắn một miếng.

"Chính là hương vị này! Ăn ngon thật!" Trên khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ tràn đầy hưởng thụ.

Trần Mặc trầm mặc một chút: "Ách... Tính cách của vị huynh đệ này, thật sự là… Thẳng thắn."

Bộ Thi Ý cười cười: "Không cần để ý, bình thường hắn cũng như vậy."

"Ta đây an tâm rồi." Trần Mặc cười nói.

Xem ra lời nói của sư muội không tạo thành đã kích gì đối với hắn ta.

Mì ăn liền của Bộ Ly Ca đã gần xong.

Mở nắp lên, mùi thơm của lúa mì xộc vào mặt.

Đồ ăn của Bộ Ly Ca cũng rất thơm.

Trần Mặc và Trần Y Y thấy vậy, tuy rằng không đói bởi vì đã ăn sáng, nhưng vẫn bị gợi lên cảm giác thèm ăn.

Thời điểm học theo dáng vẻ của Bộ Ly Ca lúc trước cầm mì ăn liền lấy

nước nóng, lại không tránh được một phen kinh ngạc.

Lúc trước bọn họ còn chưa chú ý tới, không ngờ nước nóng ở nơi này lại là nước suối sinh cơ vô cùng quý giá!

Hơn nữa chỉ cần một trăm linh tinh!

Ông chủ này cũng quá hoang phí đi?

Trong lòng của hai người không khỏi xuất hiện suy nghĩ như vậy ở trong đầu…

Ăn mì ăn liền xong, Trần Mặc, Trần Y Y và Bộ Ly Ca đều tiến vào trò chơi.

Bộ Thi Ý thì không.

Nàng đang đợi đám người Lăng Vân học viện đến.

Dù sao hiện tại Bộ Thi Ý xem như đã là học viên của Lăng Vân học viện.

Cùng hành động mới là tốt nhất.

Hơn nữa chuyện về chế độ xếp hạng, Bộ Thi Ý cũng muốn nói cho bọn họ biết một chút.

Chờ không được bao lâu, lập tức có một loạt tiếng nói chuyện nhao nhao ồn ào truyền đến.

Trong đó có mấy người rất quen thuộc.

Trên gương mặt của Bộ Thi Ý cũng xuất hiện một nụ cười.

Cuối cùng cũng đến.

Chương 548: Vài điều về chế độ sàn đấu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nhóm học viên của Lăng Vân học viện đi vào Khởi Nguyên Thương Thành cũng cảm thấy rất hứng thú đối với việc xuất hiện chế độ xếp hạng của chế độ sàn đấu.

Đồng thời cũng sinh ra oán niệm rất lớn với việc Lạc Xuyên không nói cho bọn họ phần thưởng thần bí là cái gì.

Lạc Xuyên đối này chuyện này đã miễn dịch từ lâu, cho nên oán niệm không có hiệu quả…

Học viên của Lăng Vân học viện, mỗi phân viện có mười người.

Cho nên việc phân chia cảnh giới rất hợp lý.

Không xuất hiện chỗ nào không công bằng.

Tuy nhiên Cố Vân Hi lại nhạy cảm phát hiện một vấn đề mấu chốt: "Ta cảm thấy quy tắc của chế độ xếp hạng này có một lỗ hổng rất lớn."

"Vì sao lại nói như vậy?" Giang Vãn Thường thấp giọng hỏi, trong mắt tràn đầy tò mò.

"Ngươi nghĩ xem, hiện tại khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành có thực lực thấp nhất là bao nhiêu?" Cố Vân Hi hỏi.

"Hình như là cảnh giới Cảm Linh thì phải." Giang Vãn Thường suy nghĩ một chút, đưa ra câu trả lời.

Đệ tử trong Hoàng viện của Lăng Vân học viện đều có cảnh giới Cảm Linh.

Tổng cộng có mười người.

Điều này cũng không hề có nghĩa là thiên phú của bọn họ không tốt, chỉ là tuổi còn nhỏ mà thôi.

"Đây chính là vấn đề." Cố Vân Hi giang tay: "Không có khách hàng nào có cảnh giới Đoán Thể, nếu có khách hàng có cảnh giới này mới tới, chẳng phải là hắn có thể nằm xuống cũng lấy được vị trí thứ nhất hay sao?"

Giang Văn Thường nghĩ lại một lần nữa, nàng cảm giác Cố Vân Hi nói rất có đạo lý.

"Ông chủ chắc chắn đã cân nhắc đến chuyện này." Giọng nói của Yêu Tử Yên bỗng nhiên từ bên cạnh truyền đến, trên gương mặt mang theo nụ cười: "Về sau khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành sẽ dần dần nhiều thêm, khách hàng thuộc các loại cảnh giới sẽ có rất nhiều."

Cố Vân Hi lập tức cảm giác có chút xấu hổ.

Cũng may Yêu Tử Yên không nói thêm gì về chuyện này, làm cho nàng thở phào nhẹ nhõm.

"Đừng nghĩ nhiều như vậy." Giang Văn Thường cười cười, đưa ra lời mời: "Có muốn cùng nhau chơi chế độ sàn đấu hay không?"

"Ừ!" Cố Vân Hi liên tục gật đầu: "Tuy nhiên ta không muốn đánh với Văn Thường ngươi, chúng ta đi đánh con rối đi."

"Được."

Lúc trước đã từng nói qua, có rất nhiều chế độ của sàn đấu.

Chế độ con rối cũng là một trong số đó.

Người chơi có thể thiết lập các loại thuộc tính của con rối, như ngoại hình, thiên phú chiến đấu, cảnh giới và vân vân.

Đương nhiên, những thứ này đều là miễn phí.

Bởi vì muốn tiến hành đối chiến trong sàn đấu cần phải nộp số linh tinh tương ứng, dao động từ một tới một trăm.

Căn cứ cảnh giới cao thấp mà thu phí.

Phí tham gia đã bao gồm tất cả những thứ ở bên trong…

"Rất chân thật, giống như là thật vậy." Trần Mặc nhìn xung quanh, đưa ra kết luận này.

Căn bản không cảm nhận được một chút khác biệt nào so với thế giới hiện thực.

Nếu không phải nhờ những biểu tượng ở góc tầm nhìn cùng với thân thể có thể rõ ràng cảm nhận được, Trần Mặc thậm chí nghĩ đây là hiện thực!

Hắn ta có thể nghe một cách rõ ràng hiện tại trong Khởi Nguyên Thương Thành đang vô cùng ồn ào.

Có rất nhiều khách hàng đến đây.

Xem ra sinh ý của Khởi Nguyên Thương Thành tốt đến mức không ngờ.

Trần Mặc lựa chọn che đậy âm thanh trong bảng tùy chọn.

Ngay lập tức, âm thanh ở bên tai như là thủy triều rút xuống, nhanh chóng biến mất không thấy đâu nữa.

Trần Mặc lựa chọn chế độ bản sao.

Vừa rồi xem cuộc chiến đấu của Vô Thiên, hắn ta lập tức cảm thấy rất tò mò.

Có thể chiến đấu với "Chính mình" sẽ là cảnh tượng gì.

Cho nên, mới lựa chọn chế độ này.

Ấn để bắt đầu.

Ngay lập tức, từng tia sáng xuất hiện, phác hoạ ở giữa không trung.

Một bóng người mơ hồ dần dần rõ ràng, từ ảo thành thật.

Mà tất cả quá trình này chẳng qua chỉ phát sinh trong mấy hơi thở ngắn ngủi!

"Đây là... Bản sao?"

Nhìn thấy bản sao ở cách đó không xa có bất kể khí tức hay là vẻ bề ngoài đều không khác gì chính mình, Trần Mặc cảm thấy hơi kinh ngạc trong chốc lát.

Chương 549: Thời gian trò chơi của nhóm khách hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Là một thành viên của Thiên Cơ Các, tính toán thiên cơ là chuyện mà Trần Mặc chú trọng nhất, nên cũng không am hiểu chuyện chiến đấu lắm.

Tuy nhiên điều này cũng không có nghĩa là hắn ta không có chút năng lực chiến đấu nào.

Dù sao ở Thiên Lan đại lục, chức nghiệp nào cũng cần phải có tu vi làm trụ cột.

Sự hứng thú của Trần Mặc đối với thuật ám khí không hề thua kém so với việc tính toán thiên cơ.

Cổ tay run lên, một loạt mũi nhọn không thể nhìn thấy chợt lóe rồi biến mất.

Động tác của bản sao cũng tương tự.

Trong không khí có âm thanh "Leng keng đinh" vang lên, một loạt ngân châm bị gẫy rơi xuống.

Vẻ mặt của Trần Mặc không hề thay đổi.

Vừa rồi hắn ta đã phát hiện, bản sao cho dù là kinh nghiệm chiến đấu hay là phương thức chiến đấu đều không hề có chênh lệch với bản thể một chút nào.

Nói cách khác, muốn chiến thắng bản sao cũng không khác gì đánh bại bản thân.

Sự khó khăn trong đó có thể tưởng tượng được.

Vừa rồi khi Vô Thiên chơi chế độ bản sao, Trần Mặc cũng là một trong những người đứng xem.

Cho dù Vô Thiên là Tôn Giả cửu phẩm, kết quả cuối cùng cũng chỉ là lưỡng bại câu thương mà thôi.

Đương nhiên, có lẽ điều này cũng có liên quan với cảnh giới.

Dù sao người tu luyện có cảnh giới như Vô Thiên muốn đột phá là

chuyện cực kỳ khó khăn.

Tương đối mà nói, cảnh giới càng thấp, có khả năng tìm kiếm đột phá ở trong chiến đấu càng lớn hơn…

Rầm!

Một bóng người cao khoảng mấy trượng ngã xuống đất, âm thanh nặng nề vang lên, từng cơn bụi mù tràn ngập, mặt đất dường như hơi chấn động một chút.

Cảnh tượng được thiết lập lại, hoàn hảo như lúc ban đầu.

"Cuối cùng cũng thắng lợi, đánh thế này cũng quá khó đi?" Cố Vân Hi cảm thán nói.

"Ít nhất kết quả cũng không tồi." Giang Vãn Thường cười cười, linh khí trong tay tiêu tán.

Ngay vừa rồi, hai người lấy cảnh giới Thần Hồn ngũ phẩm, hợp lực chiến thắng một con rối Thần Hồn bát phẩm.

Chênh lệch ước chừng ba cảnh giới nhỏ, đủ để thể hiện thực lực của các nàng.

"Không phải nói chiến đấu trong chế độ sàn đấu có thể đạt được điểm để xếp hạng hay sao? Xem ở đâu vậy?" Cố Vân Hi hỏi.

"Chắc là trong bản thông tin của chính mình?" Giang Vãn Thường đoán, mở bảng thông tin ra, thấy được một dòng số liệu ở phía dưới: "Ồ? Mười ba điểm? Vân Hi số điểm của người là bao nhiêu?"

Cố Vân Hi cũng mở bảng thông tin của bản thân mình ra.

Ở phía trên có một dòng số liệu mới.

Điểm: 14.

"Hả? Vì sao ta nhiều hơn người một chút nhỉ?" Cố Vân Hi hơi mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nói.

Giang Vãn Thường cũng hiếu kì tiến lại gần.

Nàng trầm ngâm một chút, suy đoán nói: "Lời giới thiệu về chế độ xếp hạng do ông chủ viết ra dường như có một câu như vậy, số điểm đạt được sẽ căn cứ theo mỗi trận chiến đấu, tổng hợp lại rồi phán định."

Cố Vân Hi lộ vẻ giật mình, gật gật đầu: "A! Ta nhớ ra rồi! Thời điểm đánh chết con rối lúc vừa rồi, là ta đánh ra một kích cuối cùng!"

"Chắc là như vậy." Giang Vãn Thường cười cười, không quá để ý: "Nói cách khác, trong trận chiến đấu vừa rồi, ngươi đóng góp nhiều hơn ta, cho nên đạt được nhiều điểm hơn."

"Thời gian còn rất nhiều, có đánh nữa không?"

"Đương nhiên…"

Phần lớn nhóm học viên đều khiêu chiến trong sàn đấu giống như Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường.

Đương nhiên, cũng có cá biệt một số người không tự tin với thực lực của chính mình, đang chơi chế độ khác…

"Đây là sức mạnh của cấp bậc Thánh Nhân hay sao?"

Văn Thiên Cơ nhìn thấy con thú khổng lồ ở phía trước, trong lòng tràn ngập rung động.

Con thú khổng lồ cả người tối đen như mực, hình thể che khuất bầu trời che lấp mặt trời.

Điều bắt mắt nhất chính là, cái miệng chiếm cứ hơn phân nửa thân thể của nó.

Khi mở miệng ra, lực hút vô cùng vô tận từ trong đó xuất hiện, vô số đồ vật bay lên trời, rơi vào trong đó.

Chương 550: Quy tắc đạt được điểm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Văn Thiên Cơ tận mắt nhìn thấy một dãy núi cũng không thể ngăn cản lực hút trong miệng của con thú khổng lồ, bị nó cắn nuốt.

Khi tới gần nó, kích thước của dãy núi nhanh chóng thu nhỏ lại.

Miệng của con thú khổng lồ không ngờ có thể dễ dàng bóp méo không gian!

Hơn nữa giống như một hố đen vĩnh viễn không bao giờ lấp đầy, khiến người khác cảm thấy sợ hãi.

Đối với chuyện này, Văn Thiên Cơ cảm giác được "chính mình" không hề có chút sợ hãi nào.

Lăng không chém một đao xuống con thú khổng lồ.

Một đao vô cùng đơn giản, thế giới giống như bị phân thành hai.

Văn Thiên Cơ lại mơ hồ thấy được con đường tiến giai Thánh Nhân…

Thời gian ba giờ không phải là ngắn.

Nhưng trong cảm nhận của khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành, thì lại rất ngắn.

Nhất là sau sự xuất hiện của Sprite, thứ có thể khôi phục tinh thần lực.

Khi kết thúc trò chơi, tinh thần mỏi mệt thì làm sao bây giờ?

Một chai Sprite trong nháy mắt phục hồi toàn bộ tinh thần lực!

Các khách hàng cảm giác có thêm Sprite, cho dù có chơi một ngày một đêm cũng không có vấn đề gì.

Nhưng thực tế mà nói, đây chỉ là một nguyện vọng đẹp đẽ, không thực tế mà thôi…

"Hiện tại các ngươi có bao nhiêu điểm?" Cố Vân Hi tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, chải vuốt tóc một chút, hỏi học viên ở bên cạnh.

"Không đến một trăm." Bộ Thi Ý cười cười, trả lời.

Cố Vân Hi kinh ngạc nói: "Ta cũng không đến một trăm."

"Hả? Trùng hợp như vậy hay sao, ta cũng không đến một trăm."

"Ta cũng vậy ta cũng vậy!"

"Không có ai hơn một trăm hay sao?"

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Phải biết rằng học viên ở nơi này đã bao hàm bốn cấp bậc.

Hơn nữa những người như Mộ Dung Hải Đường, Văn Thiên Cơ, tổng cộng chiếm cứ sáu phân khu.

"Ừm, xem ra tất cả mọi người đều có vẻ giống nhau." Giang Văn Thường vuốt cằm của mình, đưa ra một kết luận như vậy.

Có thể nói, hầu hết mọi người ở đây đều dùng ba giờ thời gian chơi trò chơi ở trong chế độ sàn đấu.

Mọi người nói chuyện với nhau một cách sôi nổi, muốn tìm ra quy luật tính điểm, cũng có thể nói là quy tắc.

Không lâu sau, bọn họ đưa ra kết luận.

Đầu tiên, số điểm đạt được không liên quan gì nhiều với cảnh giới và thực lực.

Điều quan trọng nhất ảnh hưởng đến điểm số chính là quá trình chiến đấu và kết quả.

Thắng lợi thì được nhiều điểm, ngược lại thì ít điểm hơn.

Quá trình chiến đấu sạch sẽ lưu loát mà không dây dưa một chút nào hoặc là dùng toàn bộ sức lực để ứng phó đều có thể đạt được rất nhiều điểm.

Số điểm kiếm được dao động trong khoảng từ không tới hai mươi.

Đương nhiên, nhiều đệ tử đã phát hiện quy luật này khi đang ở trong trò chơi, muốn đầu cơ trục lợi.

Ví dụ như hai người đối chiến, trong đó có một người không chống cự, hoặc là thiết lập con rối đối chiến rất yếu vân vân, để nhanh chóng chấm dứt trận chiến.

Kết quả thì sao... Không chỉ không được điểm, ngược lại là bị trừ khá nhiều.

Điều này làm cho bọn họ khóc không ra nước mắt.

"Ông chủ, không biết khi nào thì bảng xếp hạng được công bố?" Cố Vân Hi tiến đến bên người Lạc Xuyên, tò mò hỏi.

Trong chế độ xếp hạng, mười người đứng đầu mỗi phân khu sẽ được thưởng thêm một giờ chơi trò chơi.

Đối với mọi người ở đây mà nói, xác suất mỗi người đạt được phần thưởng cũng không phải là rất thấp.

Hơn nữa đệ tử của Dược Cốc, xác suất mỗi người được phần thưởng ít hơn một nửa.

Cơ hội vẫn là khá lớn.

Đương nhiên, chỉ là ở giai đoạn hiện tại mà thôi…

"Bảng xếp hạng sẽ được công bố vào ngày hôm sau, phần thưởng sẽ được gửi trực tiếp vào trong tài khoản của các ngươi." Lạc Xuyên nói.

"Ồ ồ, hóa ra là như vậy!" Mọi người giật mình.

Sau khi chào tạm biệt Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, mới rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong thời gian buôn bán buổi sáng, Chu Hổ, Ngụy Khinh Trúc và một đám lính đánh thuê cũng đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Chương 551: Đã cung cấp giáo trình khai phá trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bọn họ tỏ ra rất hứng thú đối với chế độ xếp hạng mới.

Nhưng chỉ là hứng thú mà thôi.

"Ta cảm thấy được, với thực lực của chúng ta, muốn đạt được phần thưởng chỉ sợ là không có khả năng." Ngụy Khinh Trúc nhún nhún vai, vẻ mặt ít nhiều có một chút mất mát.

Học viên của Lăng Vân học viện, cho dù là thực lực hay là thiên phú, đều tuyệt đối vượt trội ở trên Thiên Lan đại lục.

Thân là lính đánh thuê, Ngụy Khinh Trúc tự biết bản thân mình kém xa so với những học viên này.

"Tuy rằng như thế, nhưng nói ra vẫn có cảm giác bị tổn thương." Chu Hổ cười khổ lắc đầu.

"Lão Đại hãy nghĩ thoáng lên." Một gã đội viên vỗ vỗ bả vai của Chu Hổ: "Tuy rằng lời nói của Ngụy đội trưởng làm chúng ta rất đau lòng, nhưng nàng nói chính là sự thật."

"Đúng vậy đúng vậy." Mấy người khác liên tục gật đầu.

Chu Hổ: "... Ta không nghe thấy trong lời nói của các ngươi có một chút ý tứ an ủi nào."

Giá cả mười linh tinh của mì ăn liền đối với bọn Chu Hổ mà nói, hoàn toàn là xa xỉ.

Dưới tình hình chung, bọn họ chỉ thỉnh thoảng mua các thứ như Coca Cola, thanh cay và vân vân làm vật phẩm dự trữ.

Bởi vì một chữ —— nghèo.

Mặc dù là ở trong thế giới giả tưởng, bọn họ cũng rất ít khi nạp tiền.

Chi phí ba mươi linh tinh cho ba giờ chơi không hề rẻ đối với người tu luyện bình thường …

"Hệ thống, ngươi có cảm thấy số thiết bị chơi game thực tế ảo có hơi ít

hay không?" Cảm thấy nằm có chút nhàm chán, Lạc Xuyên kêu gọi hệ thống nổi lên.

Thời gian dài như vậy, chỉ có một trò chơi là Tháp Thí Luyện.

Tuy rằng có vài chế độ, nhưng Lạc Xuyên vẫn cảm thấy rất ít.

"Ký chủ có thể thông qua rút thưởng để mở khóa nhiều trò chơi hơn." Hệ thống nhanh chóng trả lời.

"Ta biết." Lạc Xuyên gật đầu: "Cơ hội rút thưởng đâu? Ta cảm giác muốn hoàn thành nhiệm vụ hiện tại cần rất nhiều thời gian."

Hệ thống trầm mặc.

Ngay khi Lạc Xuyên nghĩ hệ thống tiến vào trạng thái lặn xuống nước, âm thanh của nó bỗng nhiên vang lên: "Giáo trình khai phá trò chơi đã được phát, xin ký chủ tự mình học tập."

Lạc Xuyên: ? ?

Cái gì?

Giáo trình khai phá trò chơi?

Mặc dù đã kết thúc cuộc đối thoại với hệ thống ở trong đầu, trên khuôn mặt của Lạc Xuyên cũng không khỏi xuất hiện vẻ kì quái.

Theo ý của cái tên này, chẳng lẽ là để cho ta tự mình khai phá trò chơi?

"Hệ thống, không phải ngươi cảm thấy cuộc sống mỗi ngày của ta rất nhàn nhã nên muốn làm cho ta trở nên bận rộn đấy chứ?" Lạc Xuyên không khỏi hỏi.

Dụng tâm hiểm ác như thế, hệ thống ngươi đã không còn là cái hệ thống lúc trước nữa!

"Lời nói của ký chủ cực kỳ đúng." Hệ thống cũng không có ý định thanh minh: "Bản hệ thống chỉ bồi dưỡng năng lực cá nhân của ký chủ."

Vừa dứt lời, trực tiếp lặn xuống nước.

Lạc Xuyên: …

Không ngờ hệ thống ngươi còn chưa quên chuyện đã xảy ra ngày hôm qua!

Lạc Xuyên có chút không nói nên lời.

Một chiêu này của hệ thống không tồi.

Hắn cảm thán ở trong lòng.

Lúc này Lạc Xuyên bỗng nhiên nhớ tới một chuyện khác.

Lúc trước khi trả linh tinh để tải ứng dụng, hệ thống cũng nói qua, ứng dụng có thể tự mình khai phá.

Lạc Xuyên cảm thấy hệ thống dường như đã nghĩ đến sự tình hôm nay vào lúc đó.

Thật sự là đa mưu túc trí!

"Xin ký chủ không nói xấu hệ thống." Hệ thống dường như biết được suy nghĩ trong lòng của Lạc Xuyên, lại đi ra.

"Ta là cái loại người sẽ nói bậy ở sau lưng hay sao?" Lạc Xuyên thẳng thắn nói.

Hệ thống không bình luận.

"Nhiệm vụ đã tuyên bố, xin ký chủ tự mình xem xét."

Sau khi tuyên bố một nhiệm vụ, hệ thống yên lặng tiến vào trạng thái lặn xuống nước.

"Nhiệm vụ mới?"

Lạc Xuyên có phần vui mừng, tâm tình không vui ban đầu đã hồi phục lại.

Sau khi lựa chọn mở bảng thông tin, một quầng sáng bán trong suốt chỉ có Lạc Xuyên có thể nhìn thấy xuất hiện ở trước mắt hắn.

Chương 552: Nhiệm vụ mới do hệ thống tuyên bố

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trên quầng sáng có một thông tin nhiệm vụ mới.

"Nhiệm vụ: Tạo nên danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành ở Thiên Lan đại lục, ít nhất mười lăm nhân vật trọng yếu của các thế lực siêu cấp đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Tiến độ: 9/15.

Phần thưởng: Một cơ hội rút thưởng bình thường."

Đã có chín rồi?

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ.

Thiên Tinh đế quốc, núi Tu Di, hoàng tộc yêu thú, Dao Trì thánh địa, Đệ Ngũ gia tộc, Dược Cốc, Lăng Vân học viện, Thiên Cơ Các, Huyền Nguyệt học viện, vừa đủ chín thế lực.

Thời điểm ở di tích thượng cổ cũng có rất nhiều khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Từ trước đến nay cũng có rất nhiều siêu cấp thế lực, nhưng không được tính ở bên trong.

Lạc Xuyên cảm thấy chắc là Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu mới tính là một danh ngạch, hơn nữa phải là thế lực có sự tồn tại của Tôn Giả mới được gọi là siêu cấp thế lực.

Xem ra Thiên Tinh đế quốc cũng không đơn giản giống như vẻ bề ngoài.

Còn thiếu sáu thế lực nữa, chắc là có thể hoàn thành nhanh thôi.

Tâm tình của Lạc Xuyên rất tốt.

Hắn lại nghĩ tới vấn đề về ứng dụng của điện thoại di động Ma Huyễn.

Lạc Xuyên cảm thấy được, tiêu phí mười vạn linh tinh lấy ra dường như cũng không sai…

Thời gian buổi sáng lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt đã đến giữa trưa.

Cất điện thoại di động Ma Huyễn đi, Lạc Xuyên tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ." Yên Tử Yên ở phía sau quầy sau khi nhìn thấy Lạc Xuyên, kêu một tiếng.

Lạc Xuyên gật đầu, hắn bỗng nhiên nghĩ tới một việc: "Số lượng tiêu thụ buổi sáng như thế nào?"

"Ách…" Không ngờ Lạc Xuyên sẽ đột nhiên hỏi vấn đề này, Yên Tử Yên suy nghĩ một chút: "Không đến mười hai vạn linh tinh."

Không đến mười hai vạn sao.

Nói cách khác, chưa đến giữa trưa đã có hơn hai vạn linh tinh.

Lạc Xuyên rất hài lòng đối với giá trị này.

So sánh với trước đấy đã hơn rất nhiều.

Có lẽ khi những học viên này tới, chắc là sẽ mang đủ linh tinh.

Cũng không biết khi nào thì thế lực sau lưng bọn họ cũng tới đây.

Lạc Xuyên suy đoán ở trong lòng.

"Ông chủ, hôm nay cơm trưa ăn cái gì?" Yên Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên lấy lại tinh thần, tùy tiện nói mấy món.

Yên Tử Yên đáp lại, đi lầu hai nấu cơm.

"Hệ thống, giáo trình khai phá trò chơi mà người nói ở đâu?"

Sau khi bóng dáng của Yên Tử Yên biến mất trong tầm mắt, Lạc Xuyên dò hỏi ở trong lòng.

"Không gian của giáo trình khai phá trò chơi đã kích hoạt, ký chủ có thể tự mình tiến vào bằng vào tinh thần lực." Hệ thống trả lời.

Tự mình tiến vào?

Xem ra chắc là cũng tương tự như không gian rút thưởng.

Sau khi thầm mặc niệm một tiếng ở trong lòng, Lạc Xuyên cảm giác tinh thần của bản thân mình trong nháy mắt đi tới một không gian trắng tinh.

Bốn phía lộ vẻ trắng xoá, nhìn không thấy giới hạn.

Màu trắng là màu duy nhất ở nơi này.

Trong khi Lạc Xuyên đang nghi hoặc, không biết cái gọi là giáo trình khai phá ở nơi nào, một loạt thông tin ùa vào trong đầu hắn.

Xác suất tương tự với việc rút thưởng lúc trước, nhưng nhỏ hơn nhiều lắm.

Chỉ trong vài phút, Lạc Xuyên đã hiểu ra.

"Sao ta có cảm giác có phần hơi đơn giản?"

Lạc Xuyên vuốt cằm của mình, nói như thế.

Trong thông tin, bao gồm các loại thông tin liên quan đến việc khai phá trò chơi.

Khác biệt rất lớn với sự khai phá trò chơi mà Lạc Xuyên biết ở trên địa cầu, khác biệt rất lớn.

Bởi vì có thêm không gian khai phá, quá trình khai phá trò chơi có thể được đơn giản hóa hơn rất nhiều.

Tuy nhiên muốn khai phá một trò chơi một cách hoàn mỹ, vẫn cần rất nhiều tinh lực.

Lạc Xuyên đánh giá không gian mà mình đang ở trong, cảm thấy không thể giải thích được.

Một suy nghĩ xuất hiện ở trong đầu, ý thức của Lạc Xuyên một lần nữa về tới Khởi Nguyên Thương Thành.

"Xem ra tốc độ thời gian của không gian khai phá và thế giới hiện thực là giống nhau."

Trong không khí đã xuất hiện những luồng hương thơm, Lạc Xuyên đưa ra kết luận như vậy.

Về phần khai phá trò chơi gì đó, hiện tại Lạc Xuyên còn chưa nghĩ đến.

Một lát nữa hắn chuẩn bị hỏi Yên Tử Yên một chút, lắng nghe ý kiến của nàng.

Rất nhanh chóng, tiếng hô của Yên Tử Yên từ lầu hai truyền đến.

Lạc Xuyên lên lầu, giúp nàng bê đồ ăn xuống dưới.

Hoàn mỹ.

Lạc Xuyên từ trước đến nay đều đánh giá như vậy với món ăn do Yêu Tử Yên làm.

Chương 553: Ý tưởng khai phá trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tử Yên, ngươi có cảm giác số lượng trò chơi có vẻ hơi ít hay không?" Nuốt thức ăn trong miệng xong, Lạc Xuyên bỗng nhiên nói.

"A?" Yên Tử Yên sửng sốt, trong giây lát không phản ứng kịp: "Số lượng trò chơi ít?"

"Đúng." Lạc Xuyên gật gật đầu: "Thời gian dài như vậy, chỉ có một trò chơi là Tháp Thí Luyện."

Yên Tử Yên suy nghĩ một chút, đưa ra cái nhìn của bản thân mình: "Tháp Thí Luyện tổng cộng có ba chế độ, vậy là đủ rồi. Hơn nữa hiện tại việc thăm dò chế độ giải trí của khách hàng vẫn còn bị vây giai đoạn ban đầu."

Lạc Xuyên tự hỏi một chút, hắn cảm thấy Yên Tử Yên nói rất có đạo lý.

Nhưng giáo trình khai phá trò chơi đã tới tay, cứ để mặc kệ thật sự là không thể nào nói nổi.

"Ngươi cảm thấy nếu thêm một trò chơi nữa mà nói, thì loại trò chơi nào sẽ tốt hơn?" Lạc Xuyên dừng một chút, hỏi.

"Hả? Ông chủ ngươi chuẩn bị ra mắt trò chơi mới?" Vẻ mặt của Yên Tử Yên có chút kinh ngạc.

Nhưng nàng rất kinh ngạc, bởi vì khoảng thời gian này, tốc độ ra hàng hóa mới quả thật là rất nhanh.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không phải, chỉ là có một ý tưởng như vậy. Muốn hỏi một chút xem ngươi có đề nghị gì không."

"À, hóa ra là như vậy." Yên Tử Yên gật gật đầu, bắt đầu suy nghĩ.

Nếu ông chủ chuẩn bị tung ra trò chơi mới, khẳng định không thể trùng lặp với cách chơi hiện tại của Tháp Thí Luyện.

Nói cách khác, cần hình thức mới…

Sau khi suy nghĩ một lúc, Yên Tử Yên nở nụ cười bất đắc dĩ với Lạc Xuyên: "Ông chủ, ta không nghĩ ra được…"

"Không có việc gì." Lạc Xuyên nói: "Vừa rồi ta bỗng nhiên có một cái linh cảm."

"Ừm? Linh cảm gì?"

"Ở trong một cái bản đồ cố định, người chơi chia làm hai phe có thể sắm vai các loại nhân vật tiến hành giao chiến…"

Những gì Lạc Xuyên nói đại khái là cách chơi của trò chơi MOBA.

Hắn cũng vừa mới nghĩ đến đây.

Nghe Lạc Xuyên kể nói, ánh mắt của Yên Tử Yên trở nên sáng ngời.

Nghe có vẻ rất thú vị!

Sắm vai nhân vật, hơn nữa còn liên quan đến năng lực thao tác của cá nhân, còn lại mọi thứ đều công bằng đến mức độ tối đa, đây hoàn toàn là một trò chơi lý tưởng!

Yên Tử Yên dường như đã có thể nhìn thấy khi trò chơi giống như lời ông chủ được tung ra, chỉ sợ Tháp Thí Luyện sẽ bị trực tiếp vắng vẻ…

"Ông chủ ông chủ, khi nào thì tung ra trò chơi mới này?" Yên Tử Yên hưng phấn hỏi.

"Hiện tại chỉ là một cái ý tưởng." Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Muốn thực hiện cần rất nhiều thời gian."

"Ừm." Yên Tử Yên lên tiếng, sự hưng phấn ở trong lòng đã vơi đi rất nhiều.

"Tuy nhiên có lẽ ngươi có thể trợ giúp ta làm ra trò chơi này." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói.

Khai phá một trò chơi là một công trình cực kỳ lớn.

Chưa tính đến việc là loại trò chơi quy mô lớn này.

Mặc dù có giáo trình khai phá trò chơi do hệ thống cung cấp, Lạc Xuyên cảm giác như muốn làm ra một cách hoàn mỹ cũng phải hao phí rất nhiều công phu.

"Ông chủ, ta có thể làm cái gì?" Hai mắt của Yên Tử Yên sáng ngời.

"Nếu bản chất của trò chơi là sắm vai các loại nhân vật, cho nên cần một số lượng lớn các nhân vật để người chơi lựa chọn." Lạc Xuyên nói xong cái nhìn của chính mình: "Giúp ta nghĩ thân phận của một số nhân vật, thực lực và bối cảnh đi."

"Ừ, không thành vấn đề ông chủ!" Yên Tử Yên không do dự, trực tiếp đáp ứng.

Có thể giúp ông chủ làm việc, thật sự là thật tốt quá!

"Đúng rồi, ông chủ, chuyện này có thể cho các khách hàng biết hay không?" Yên Tử Yên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hỏi.

Dựa theo ý tưởng của nàng, nếu ông chủ là vì khai phá nhân vật của trò chơi, tiếp thu ý kiến quần chúng là biện pháp tốt nhất.

Chương 554: Trò chơi, Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Để cho bọn họ biết chi tiết." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Tuy nhiên ngươi có thể miêu tả các khía cạnh, thu thập đơn giản những gì bọn họ đề xuất."

Trí tuệ của quần chúng là vô hạn.

Một người cho dù có thiên phú yêu nghiệt đến đâu, thì vẫn còn nhiều hạn chế.

Lạc Xuyên thân là thanh niên tốt từ Hoa Hạ ở thế kỷ mới đương nhiên hiểu được đạo lý này.

Huống hồ sự hiểu biết của hắn đối với Thiên Lan đại lục cũng không sâu sắc, chỉ giới hạn ở mặt ngoài.

Cho nên, nghe một chút đề nghị của các khách hàng là tất yếu.

"Hiểu được, ông chủ." Yên Tử Yên gật đầu, nàng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Đúng rồi ông chủ, trò chơi này có tên hay không?"

"Tên sao?" Lạc Xuyên suy nghĩ.

Nếu là trò chơi do chính mình sáng tạo, tuy rằng vẫn tiếp tục sử dụng cách chơi và các thứ khác, nhưng nếu tên vẫn giống nhau như đúc thì có phần không thể nào nói nổi.

Huống hồ Lạc Xuyên còn muốn sáng tạo nhân vật không giống như vậy.

Lạc Xuyên trầm ngâm, trong đầu bỗng nhiên có một đạo linh cảm hiện ra: "Vinh Quang, trò chơi tên là Vinh Quang."

"Vinh Quang sao..." Yên Tử Yên cười cười: "Nghe có vẻ rất hay."

Hai người tiếp tục ăn cơm trưa.

Yên Tử Yên lại không nhịn được âm thầm đánh giá Lạc Xuyên.

Nàng luôn có cảm giác ông chủ trong khoảng thời gian này trở nên hơi khác…

Yên Tử Yên lên lầu.

Lạc Xuyên vẫn đang suy nghĩ về Vinh Quang như trước.

"Hệ thống, trò chơi do ta tự mình khai phá có phải là một trò chơi bình thường hay không?"

"Trò chơi do ký chủ khai phá vẫn có hiệu quả tăng tu vi lên như cũ."

Lạc Xuyên gật gật đầu.

Ở Thiên Lan đại lục, đối với người tu luyện mà nói, tu luyện là chuyện quan trọng nhất.

Lạc Xuyên tin tưởng, nếu trò chơi của Khởi Nguyên Thương Thành không có hiệu quả tăng tu vi lên hay đạt được kỹ năng, hứng thú của các khách hàng nhất định sẽ giảm đi rất nhiều.

Trò chơi do chính mình khai phá có thể tăng tu vi lên là chuyện không thể tốt hơn.

Tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Hiện tại dù sao cũng không có chuyện gì, trước tiên nhìn xem những khách hàng này đang làm gì.

Mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Lạc Xuyên lướt qua.

Không ngoài dự đoán của hắn, hầu hết bài đăng đều liên quan đến chế độ xếp hạng của sàn đấu.

Bài đăng được nhiều lượt thích và bình luận nhất là do Bộ Ly Ca đăng lên.

Trong bài đăng trung có hướng dẫn đầy đủ để kiếm điểm.

Tuy rằng là đoán, nhưng cùng tình huống thực cũng không sai biệt là bao.

Ở cuối của bài đăng, Bộ Ly Ca còn thuyết minh về vấn đề phân phối phần thưởng cùng với hành vi đầu cơ trục lợi.

Lạc Xuyên chú ý thấy có mấy bình luận phía dưới đang trong tình trạng bán tín bán nghi.

Đây là người thực tiễn đầu cơ trục lợi. Hắn nghĩ ở trong lòng.

Tương tự, những người của Dược Cốc tỏ ra rất hứng thú với chế độ xếp hạng, đều tỏ vẻ buổi chiều nhất định phải thử xem.

Buổi chiều.

Lạc Xuyên đang chơi ô chữ, đám người Dược Cốc đang tới.

Đối với hành vi thần bí của Lạc Xuyên, bọn họ đều tỏ vẻ rất hiếu kì…

Thành Cửu Diệu rất hoan nghênh các thế lực lớn.

Đây là kết luận được đưa ra bởi các cư dân của Khởi Nguyên Thương Thành trong khoảng thời gian gần đây.

Không có hắn, bởi vì riêng ngày này, lại có vài người tu luyện tỏa ra khí tức cường đại vào thành.

Những người này không đoán được, những người thuộc các thế lực lớn thường thường như thần long thấy đầu không thấy đuôi sao lại đột nhiên tụ tập đi tới thành Cửu Diệu.

Rất bất thường!

Điều này đã khiến cho không ít người hữu tâm chú ý.

Cường giả của những thế lực lớn đó, dường như đang tìm cái gì.

Hay là mục tiêu của những người này cũng giống như người của Dược Cốc và Lăng Vân học viện?

Thành Cửu Diệu, rốt cuộc có đồ vật gì đáng giá để bọn họ huy động nhiều người như vậy?

Chương 555: Cơ Vô Hối chiếm trước tiên cơ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bệ hạ, hôm nay có vài thế lực đến thành Cửu Diệu." Bạch lão báo cáo tình huống cho Cơ Vô Hối.

"Nói nghe một chút." Cơ Vô Hối vừa phê duyệt tấu chương vừa nói.

Nhất tâm nhị dụng, là một trong những năng lực không thể thiếu của hoàng đế.

"Có Sở gia, Huyền Nguyệt học viện, Thương Lam học viện." Bạch lão nói: "Trước mắt có ba nhà này."

"Cừ thật, hơn một nửa tứ đại học viện trên Thiên Lan đã trực tiếp đến đây." Cơ Vô Hối buông bút, không khỏi cười nói: "Xem ra lực ảnh hưởng của Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ đối với những thế lực này không phải lớn bình thường!"

Đây là tình huống đã được dự đoán trước, Cơ Vô Hối không quá mức kinh ngạc.

"Bệ hạ, những người còn lại của hoàng thất kia, có nói hay không?" Bạch lão hỏi.

Trong Hoàng thành, chỉ có hai người biết được sự tồn tại của Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho dù là hai vị hoàng tử và tiểu công chúa cũng không biết.

"Nói chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành cho bọn họ biết đi." Cơ Vô Hối gật gật đầu: "Mặt khác để cho bọn họ đều nhớ kỹ, phải thu liễm lại, thân phận hoàng thất cũng không phải là kim bài miễn tử!"

"Bệ hạ yên tâm đi." Bạch lão cười cười: "Bọn họ biết nên làm như thế nào."

Lúc trước có Cơ Thiên Hạo làm án lệ, hiện tại người của hoàng thất cho dù là ra khỏi Hoàng thành cũng vô cùng khiêm tốn.

"Mặt khác, để cho cấm vệ quân, thành vệ quân và vân vân, đều đến

Khởi Nguyên Thương Thành nhìn xem. Coca Cola chính là đồ vật bảo mệnh, tốt nhất mỗi người đều chuẩn bị một ít." Cơ Vô Hối lại nghĩ tới một việc khác: "Mặt khác, phân phát một ít linh tinh cho những binh lính này, phân phát thanh cay, Coca Cola, Sprite đã mua cho biên cương."

Thiên Tinh đế quốc có số lượng binh linh khổng lồ, tuy rằng hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành có giá rẻ nhất chỉ có mười linh tinh, nhưng số lượng càng nhiều, giá cả đương nhiên sẽ tăng lên.

Cho nên việc cung cấp một số lượng lớn cho quân đội là rất khó thực hiện, chỉ có thể cung ứng cho một bộ phận nhỏ.

Mặt khác, tuy rằng Cơ Vô Hối một mực hạn chế lan truyền chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng hiện tại rõ ràng đã không thể khống chế được nữa.

Đơn giản để cho người của chính mình chiếm tiên cơ.

Chỉ là quy định mỗi người mỗi ngày chỉ có thể mua một lần hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành làm cho Cơ Vô Hối cảm giác không quá thân thiện.

Nhưng hắn ta cũng không dám nói cái gì, cho nên chỉ có thể để cho binh lính tự mình mua…

Thành Cửu Diệu, một ông lão mặc áo xám, râu tóc hoa râm đi ở trên đường, mười mấy người đi theo phía sau.

Những người này có nam có nữ, đều tỏa ra khí tức không tầm thường.

Chung quanh thỉnh thoảng có ánh mắt tò mò của người đi đường đổ dồn vào.

"Phụ thân, ngài nói Khởi Nguyên Thương Thành kia, thật sự ở trong này hay sao?" Một nam tử hỏi.

Diện mạo của nam tử này có vài phần tương tự với ông lão áo xám.

Ông lão áo xám quay đầu liếc mắt nhìn nam tử một cái: "Thời điểm ở di tích thượng cổ, ông chủ từng chính mồm nói qua, Khởi Nguyên Thương Thành ở trong thành Cửu Diệu của Thiên Tinh đế quốc. Ngươi cảm thấy ông chủ sẽ không có việc gì đi lừa mọi người hay sao?"

Thanh niên cười cười ngượng ngùng không nói nữa.

Ông lão nói tiếp: "Hiệu quả của nước khoáng, các ngươi cũng không phải không nhìn thấy."

Tầm mắt của ông ta dừng ở trên người một nữ tử xinh đẹp trong đám người.

Nữ tử đang ôm một đứa trẻ dường như mới sinh ra cách đây không lâu.

Tiểu tử kia hiện tại đang mở to đôi mắt đen láy to tròn, tò mò đánh giá thế giới vừa xa lạ lại vừa mới lạ đối với nó.

Nếu Lạc Xuyên ở trong này có lẽ có thể đoán ra thân phận của ông lão áo xám.

Đúng là một trong những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành khi ở trong di tích thượng cổ.

Gia chủ của Sở gia, Sở Kinh Thiên, người ta thường gọi là Sở lão quái.

Thực lực không tầm thường, Vấn Đạo bát phẩm.

Ngày đó bởi vì ông ta hơi do dự, cũng không mua được nước khoáng.

Cuối cùng trả một cái giá rất cao, ước chừng gấp mấy chục lần mới mua được từ trong tay người khác.

Sau khi về đến gia tộc, ông ta đương nhiên vội vàng dùng nước khoáng cho cháu nội vừa mới chào đời của mình.

Sự thật chứng minh, lựa chọn của ông ta cũng không sai lầm.

Chỉ là một chai nước khoáng lập tức bộc phát ra dị tượng kinh thiên.

Thậm chí kinh động lão tổ trong gia tộc.

Lão tổ đối với Khởi Nguyên Thương Thành trong miệng Sở Kinh Thiên cũng cảm thấy rất hứng thú.

Nhưng bởi vì nguyên nhân của bản thân nên cũng không thể tự mình lại đây.

Cho nên Sở Kinh Thiên đi vào thành Cửu Diệu còn có một mục đích khác, đó là mua nước khoáng, đồng thời còn phải mua Quỳnh Tương Lộ mang về.

Chương 556: Hai đại học viện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sở Kinh Thiên chú ý tới ánh mắt tò mò của những người đi đường ở xung quanh, thở dài: "Trước tiên tìm chỗ nghỉ ngơi một đêm đi. Trong thành Cửu Diệu, dường như cái tên Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có tiếng tăm lừng lẫy giống như ta tưởng tượng."

"Vâng, gia chủ/phụ thân." Mười mấy người ở phía sau đồng thanh đáp…

Khi hai nhóm người của Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện gặp nhau ở thành Cửu Diệu, hai bên đều có chút kinh ngạc.

"Trần Nghênh Phong?"

"Quân Tích Trúc?"

Hai giọng nói kinh ngạc đồng thời vang lên.

Một nam tử trung niên và một nữ tử hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt vi diệu.

"Khụ khụ, thật sự là thật không ngờ lại gặp ngươi ở chỗ này." Trần Nghênh Phong xấu hổ ho khan một chút, nói.

"Ta cũng không nghĩ đến, không ngờ ngươi cũng sẽ bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành mà tự mình lại đây." Quân Tích Trúc cười cười.

Trần Nghênh Phong, viện trưởng Huyền Nguyệt học viện.

Quân Tích Trúc, viện trưởng Thương Lam học viện.

"Đạo sư, có phải viện trưởng của chúng ta quen biết với viện trưởng của Huyền Nguyệt học viện hay không?" Có đệ tử nhỏ giọng hỏi.

Hạ Nguyên hung hăng trừng mắt nhìn học viên đặt câu hỏi một cái, người sau lập tức im lặng.

Chuyện của nhân vật lớn như viện trưởng là chuyện mà chúng ta có thể tùy tiện bàn luận hay sao?

Thành thành thật thật làm quần chúng hóng chuyện xem náo nhiệt không phải là được rồi?

Học viên của hai học viện đều im lặng nhìn cảnh tượng này, muốn nhìn xem kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì.

Bọn họ đều nghe qua một cái tin đồn, viện trưởng của Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện có quan hệ thân thiết.

Hiện tại xem ra, lời đồn đại này có độ tin cậy rất cao…

"Ha ha ha, cuối cùng hai vị cũng tới." Một tiếng cười sang sảng vang lên.

Người Phạm Thừa Thiên còn chưa đến, giọng nói đã truyền đến trước.

Không gian nổi lên từng trận gợn sóng giống như nước chảy, bóng dáng của Phạm Thừa Thiên hiện lên.

"Phạm Thừa Thiên, ngươi trái lại tới rất nhanh." Trần Nghênh Phong cười nói.

Tuy rằng nhìn qua vẻ ngoài có vẻ chênh lệch rất lớn, nhưng Trần Nghênh Phong không có chút ý tứ cung kính, bởi vì song phương là tồn tại cùng cấp bậc.

"Chỉ là nhận được tin tức trước một bước mà thôi." Phạm Thừa Thiên cười cười, "Huống hồ hiện tại người của Dược Cốc cũng đã đến đây."

"Chậc chậc, tên Dược Hồi Trần kia, cũng muốn xuống núi sao?" Quân Tích Trúc không khỏi nở nụ cười.

"Dược Hồi Trần là luyện đan sư, hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành có sức hấp dẫn đối với hắn lớn hơn chúng ta rất nhiều." Phạm Thừa Thiên cười nói: "Hơn nữa một nửa trong số mười hai trưởng lão của Dược Cốc cũng đến đây."

Hai người Trần Nghênh Phong và Quân Tích Trúc không khỏi sửng sốt một chút.

Cảm thấy kinh sợ khi nghĩ đến quy mô đội ngũ của Dược Cốc.

Đội ngũ học viên của hai học viện gồm có ba bốn mươi người, tương tự như Lăng Vân học viện.

Đạo sư dẫn đội cũng chỉ có một hai người.

So sánh với Dược Cốc quả thật là quy mô nhỏ hơn khá nhiều.

Sau khi nói chuyện với nhau một lúc, mọi người cùng vào thành.

Hai người Trần Nghênh Phong và Quân Tích Trúc đi theo Phạm Thừa Thiên đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Dựa theo lời nói của bọn họ, chính là đi trước thăm dò đường.

Nhóm đệ tử còn lại thì được đạo sư dẫn dắt đi tìm chỗ ở trong thành Cửu Diệu, nghỉ ngơi tạm một ngày trước đã rồi tính tiếp.

Dù sao cũng đã tốn nhiều thời gian đi đường rồi.

Đi ở trên đường, cảnh tượng quen thuộc của thành Cửu Diệu đập vào mắt, trong giây lát trong lòng Hạ Nguyên tràn đầy cảm khái.

Cuối cùng cũng trở lại thành Cửu Diệu.

Những ngày không có trò chơi, thật sự là sống một ngày bằng một năm!

"Ồ? Đạo sư, vẻ mặt của ngươi thật kỳ lạ!" Có đệ tử không nhịn được nói.

Hạ Nguyên lắc lắc đầu, thở dài một hơi: "Không, các ngươi không hiểu."

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Đạo sư không hổ là đạo sư, nói chuyện đều có thâm ý như vậy, thật sự là quá lợi hại.

Khi nào thì bản thân mình mới có thể đạt tới loại cảnh giới này của đạo sư?

Chương 557: Ông chủ, ta có một vấn đề

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi Lạc Xuyên dừng chơi ô chữ, hắn nhận thấy chung quanh mình có rất nhiều khách hàng đang vây xem.

Có thể nhìn thấy ta viết cái gì hay sao?

Lạc Xuyên kiểm tra một chút.

Ừm, quy tắc "Không thể bị người bên ngoài quan sát" vẫn còn trên màn hình hiển thị.

Nói cách khác, trong mắt người chung quanh, hình ảnh hiển thị trên màn hình trước mặt Lạc Xuyên căn bản không thể bị nhìn thấy, sẽ chỉ là một mảnh hỗn độn.

Nhìn thấy Lạc Xuyên đứng dậy, những khách hàng vây xem lập tức dời ánh mắt.

Bị ông chủ phát hiện, thật xấu hổ.

Lạc Xuyên không để ý.

Tiện tay lấy một chai Coca Cola trên kệ hàng, chuẩn bị bắt đầu phơi nắng.

Lúc này, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

Vẻ mặt của Dược Hồi Trần rất kích động, ở trong tay ông ta, cũng có một chai Coca Cola.

"Có việc gì sao?" Sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn bình thản như cũ.

Trong lòng đã có chút tò mò.

Vị chưởng môn của Dược Cốc này tìm ta là có chuyện gì?

Chẳng lẽ là có liên quan đến phương diện luyện đan?

Mấu chốt là ta cũng không hiểu luyện đan.

Vẻ mặt của Dược Hồi Trần rất kích động, ông ta chỉ vào chai Coca Cola ở trong tay, giọng nói mơ hồ run rẩy: "Ông chủ, ta bỗng nhiên phát hiện một vấn đề, Coca Cola chỉ cần không mở ra, mặc kệ đặt ở chỗ nào, thời gian

bao lâu, nhiệt độ khi uống đều rất thấp."

Địa vị của Dược Hồi Trần ở trong Dược Cốc có thể tưởng tượng được.

Động tác của ông ta đương nhiên thu hút rất nhiều sự chú ý của người Dược Cốc.

Lời vừa nói ra, lập tức có một loạt tiếng phụ họa vang lên.

"Đúng đúng! Ta cũng phát hiện vấn đề này!"

"Vậy tại sao ngươi không nói?"

"Không phải ta hơi ngượng ngùng hay sao."

"Lợi hại …"

"Hóa ra là vấn đề này." Lạc Xuyên gật gật đầu, thuận miệng giải thích: "Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ cần thêm lực lượng pháp tắc vào Coca Cola là được rồi."

"Hóa ra là thêm lực lượng pháp tắc vào à...." Dược Hồi Trần theo bản năng gật gật đầu.

Ngay lập tức, đột nhiên mở to hai mắt nhìn, đã nhận ra chỗ không thích hợp.

Mẹ nó, đặc biệt thêm lực lượng pháp tắc vào!

Một chai Coca Cola chỉ có giá mười linh tinh không ngờ còn thêm lực lượng pháp tắc vào.

Ông chủ, hành vi này của ngươi thật sự là rất thái quá!

Những người còn lại cũng hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt kì quái nhìn bóng dáng Lạc Xuyên.

Bọn họ nghe thấy cái gì?

Coca Cola mà bản thân mình uống mỗi ngày không ngờ lại có thêm lực lượng pháp tắc thêm vào!

Tuy rằng chỉ dùng để duy trì độ lạnh, nhưng nó cũng là lực lượng pháp tắc đấy!

Từ khi nào thì lực lượng pháp tắc sẽ bị dùng để làm chuyện như vậy?

Lúc này chỉ có thể nói, quả nhiên là ông chủ…

Sau khi bình phục tâm tình, Dược Hồi Trần cười khổ lắc lắc đầu: "Xem ra chỉ sợ cả đời này những luyện dược sư trên Thiên Lan đại lục cũng không thể phục chế ra hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành."

"Hiệu quả của hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ đối với người tu luyện của mỗi loại cảnh giới đều giống nhau, có phải cũng rất thái quá hay không?" Đại trưởng lão hỏi.

"Quen là tốt rồi quen là tốt rồi." Tam trưởng lão khoát tay, nói.

Là một trong những khách hàng cũ của Khởi Nguyên Thương Thành, ông ta có tư cách để nói như vậy.

"Đi một vòng đi, tiếp tục chơi trò chơi, phần thưởng chế độ xếp hạng của phân khu, ta nhất định phải được!" Có một vị trưởng lão bỗng nhiên nói.

"Không có khả năng! Sao có thể để cho ngươi đoạt của phần thưởng của ta?"

"Vậy thì lấy thực lực ra ..."

Rất nhanh chóng, Khởi Nguyên Thương Thành lại khôi phục bình tĩnh.

Chuyện vừa rồi như là một viên đá rơi vào trong hồ nước, chỉ khơi dậy một gợn sóng nhỏ, rất nhanh đã yên tĩnh trở lại, cho đến khi biến mất.

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa, híp mắt.

Ánh nắng mặt trời ấm áp chiếu lên trên người, thật thoải mái thật thích ý.

Thỉnh thoảng uống một ngụm Coca Cola ướp lạnh.

Đời người, nên thích ý như vậy.

Chương 558: Bắt đầu sáng tạo từ số không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Uống xong một ngụm Coca Cola cuối cùng, Lạc Xuyên ném cái chai vào trong không gian của hệ thống.

Dường như hệ thống có thể tái chế chai Coca Cola.

Tuân theo nguyên tắc bảo vệ môi trường, Lạc Xuyên đều ném chai Coca Cola rỗn vào trong không gian hệ thống.

Lạc Xuyên chú ý tới không gian ở cách đó không xa nổi lên một loạt dao động không bình thường.

Hử?

Lại có người xé rách không gian đến đây?

Vì sao ta muốn dùng lại?

Trong ánh nhìn chăm chú của Lạc Xuyên, ba người lần lượt hiện ra thân hình.

Trong đó có một người là viện trưởng của Lăng Vân học viện Phạm Thừa Thiên, Lạc Xuyên có ấn tượng đối với ông ta.

Về phần một nam một nữ khác, là những gương mặt xa lạ.

Cảnh giới trái lại không tầm thường.

Tương tự như Phạm Thừa Thiên, đều là Tôn Giả cửu phẩm.

"Gặp qua ông chủ." Nam tử trung niên kia nói, trong giọng nói mang theo một chút cung kính, có lẽ Phạm Thừa Thiên đã nói cho ông ta biết chuyện gì đó về Lạc Xuyên "Ta là viện trưởng của Huyền Nguyệt học viện Trần Nghênh Phong."

Nữ tử cũng hơi hạ thấp người đối với Lạc Xuyên: "Viện trưởng Thương Lam học viện, Quân Tích Trúc."

Lạc Xuyên không khỏi liếc nhìn bà ta nhiều hơn.

Nữ viện trưởng, khá hiếm thấy đấy.

Lạc Xuyên thu hồi ánh mắt, gật gật đầu, xem như đáp lại.

"Bây giờ còn là thời gian buôn bán, các ngươi tùy ý."

Dứt lời, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

"Tính cách của ông chủ chính là như thế." Phạm Thừa Thiên cười cười: "Trước tiên tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành nhìn xem đi. Bên trong có nhân viên phục vụ."

Sau đó, ba người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với sự xuất hiện của ba người, những khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành tỏ ra vô cùng rung động.

Viện trưởng của ba đại học viện tề tụ ở Khởi Nguyên Thương Thành, đây là một cảnh tượng đủ để ghi vào sử sách, có ý nghĩa nghiên cứu vô cùng trọng đại.

Vệ Diệc âm thầm chụp ảnh.

Có lẽ trong tương lai, sẽ có người đối chiếu tiến hành nghiên cứu thảo luận.

Cảnh tượng này rốt cuộc tạo thành ảnh hưởng như thế nào đến tương lai của Thiên Lan đại lục?

Sự hợp tác giữa học viện và Khởi Nguyên Thương Thành sẽ triển khai như thế nào…

Đương nhiên, những chuyện này đều nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Khi Trần Nghênh Phong và Quân Tích Trúc đang đắm chìm trong rung động đối với hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành, thì Lạc Xuyên tuy rằng ngoài mặt nhìn như đang ngủ, thực ra tinh thần đã đi tới không gian khai phá trò chơi.

Vẫn là một màu trắng xóa trước sau như một, không có một tia nào khác.

Lạc Xuyên nhìn xung quanh, trong lòng suy nghĩ về chuyện của Vinh Quang.

Nếu là loại trò chơi MOBA, đầu tiên cần một cái bản đồ để đối chiến.

Điểm này thật ra có thể tham khảo thứ có sẵn.

Đối với vũ trụ mà nói, thần là một quyền lực tượng trưng, dường như điều đầu tiên mà sáng thế thần của một đế quốc nào đó nói trong sách giáo khoa chính là phải có ánh sáng.

Lạc Xuyên là người nắm trong tay quyền lực của một vị thần trong không gian khai phá trò chơi.

Theo một ý niệm ở trong đầu của hắn, mặt đất bỗng nhiên sinh ra.

Núi non gồ lên, dòng sông dâng trào.

Cây cối xanh biếc trong chớp mắt bao trùm cả đại lục.

Giống như sáng thế kỷ.

Từ góc nhìn của Lạc Xuyên, có thể nhìn thấy một cách rõ ràng, đại lục bị phân chia từ trung tâm, hai bên mơ hồ hiện ra thế giằng co…

Dường như có phần quá yên lặng.

Lạc Xuyên nghĩ ở trong lòng.

Theo ý tưởng này xuất hiện, có các loài chim thú đột nhiên xuất hiện.

Các sinh vật nguyên tố, các loại ma thú xuất hiện ở các nơi trên đại lục, đều tự chiếm cứ một phương.

Hơi thở nóng rực của rồng thổi quét mặt đất, lưu lại những vết cháy bắt mắt, cự long đang biểu thị công khai sự xuất hiện của nó.

Sinh vật thuở khai sơ – Lockerton bỗng nhiễn hiện ra thân hình từ trong hư không, xúc tua dữ tợn vung vẩy, luồng năng lượng tỏa ra thậm chí còn ảnh hưởng hơn nửa đại lục…

Lạc Xuyên thêm các loại chi tiết lên trên đại lục.

Hắn cảm thấy bản thân mình thật sự giống như Sáng Thế Thần, bắt đầu sáng tạo một cái thế giới từ số không.

Lạc Xuyên hết sức chăm chú, cẩn thận tạo hình "tác phẩm" hình người đầu tiên của hắn…

Chương 559: Bài đăng thu thập ý tưởng của khách hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, ông chủ…"

Một tiếng gọi nhẹ nhàng vang lên bên tai hắn.

Là giọng nói của Yêu Tử Yên.

Chẳng lẽ có chuyện gì?

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn đại lục đang được sáng tạo ra.

Đại lục đã có hình thức cơ bản ban đầu, như mạch núi, dòng sông, rừng rậm, vực…

Lại giống như bức vẽ của một đứa trẻ, mang theo một loại cảm giác không ăn khớp, rất thô ráp.

Xem ra còn cần thời gian rất lâu mới có thể hoàn thành. Hắn thầm nghĩ ở trong lòng.

Mở hai mắt, gương mặt quen thuộc đập vào mắt.

"Có chuyện gì vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ông chủ, đến giờ cơm tối rồi." Trên gương mặt của Yêu Tử Yên mang theo ý cười.

Hiện tại Lạc Xuyên mới chú ý tới, bầu trời không biết từ khi nào đã tối sầm lại.

Những ngôi sao dày đặc tô điểm trên bầu trời đêm, tỏa ra ánh sáng mờ ảo.

Nửa vầng trăng khuyết lơ lửng phía chân trời hòa quyện với ánh chiều tà.

Thiên địa rộng lớn, khiến cho người ta có một loại cảm giác rung động thần bí mà mênh mông.

"Đã trễ thế này ư?" Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Hắn còn nhớ rõ, thời điểm tiến vào không gian khai phá trò chơi, vẫn còn rất sớm.

Mình chẳng qua chỉ ngây người ở bên trong một hồi, không ngờ đã trôi qua lâu như vậy.

Thật sự là có chút không thể tin được.

Yêu Tử Yên gật gật đầu: "Ông chủ ngài vẫn luôn ngủ, nên ta không gọi ngài."

Tốc độ thời gian trong không gian khai phá giống với thế giới bên ngoài, không thể lúc nào cũng đắm chìm ở bên trong.

Lạc Xuyên thầm nghĩ ở trong lòng.

"Nấu cơm xong rồi hay sao?" Lạc Xuyên đứng dậy, vươn vai.

"Đương nhiên."

Cơm chiều vẫn ngon như mọi khi.

"Ông chủ, chuyện ngươi nói lúc trước, ta đã hỏi qua khách hàng." Yêu Tử Yên bỗng nhiên nói.

"Bọn họ nói như thế nào?" Lạc Xuyên thuận miệng hỏi, phần lớn sự chú ý đặt trên việc tiêu diệt thức ăn.

"Các khách hàng đều rất sôi nổi, đưa ra không ít ý tưởng." Yêu Tử Yên cười nói, rồi sau đó lại lắc lắc đầu: "Tuy nhiên rất phức tạp, đề cập đến nhiều thứ lắm."

"Vậy thì đăng một bài trên diễn đàn Khởi Nguyên, các khách hàng có thể bình luận ở dưới, đưa ra cái nhìn của bản thân mình." Lạc Xuyên nói.

"Ồ? Thế thì dễ làm!" Ánh mắt của Yêu Tử Yên sáng ngời.

Nàng hoàn toàn không suy nghĩ đến phương diện diễn đàn Khởi Nguyên.

Nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên, lập tức giống như một lời thức tỉnh người trong mộng.

"Nhiệm vụ này giao cho ngươi." Lạc Xuyên nói.

"Yên tâm đi ông chủ, để ta lo." Yêu Tử Yên gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, nàng bỗng nhiên nghĩ đến điều gì: "Đúng rồi ông chủ, còn có một việc."

Lạc Xuyên: "Hả?"

"Buổi chiều hôm nay lúc ngươi ngủ, có rất nhiều cấm vệ quân đi tới Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên nói.

Cấm vệ quân? Không phải quân đội thủ hạ của Cơ Vô Hối hay sao?

Xem ra tên kia cuối cùng đã truyền thông tin của Khởi Nguyên Thương Thành ra ngoài.

Lạc Xuyên cảm thán ở trong lòng.

Hành động hạn chế thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành của Cơ Vô Hối, Lạc Xuyên đã đoán được từ lâu, chỉ là mặc kệ mà thôi.

Hiện tại thì sao, khẳng định là Cơ Vô Hối nhìn thấy thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành đã lan rộng, chỉ có thể làm cho thế lực của hắn ta giành trước từng bước …

"Ta nghe nói, Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện cũng đi vào thành Cửu Diệu?" Trên bàn cơm, Sở Kinh Thiên lên tiếng hỏi.

"Đúng vậy." Có người gật đầu đáp: "Ngay sau khi chúng ta tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành không lâu."

"Phụ thân, ngài nói bọn họ có thể cũng là… Hay không." Sở Quang Hách do dự một chút, đưa ra ý kiến của mình.

"Ừm, chắc cũng đến vì Khởi Nguyên Thương Thành." Sở Kinh Thiên gật gật đầu, vẻ mặt không có gì biến hóa.

Tuy rằng thế lực của học viện vượt xa Sở gia, nhưng hai bên cũng không có quan hệ cạnh tranh trực tiếp.

"Mặt khác ta còn nghe nói, Dược Cốc và Lăng Vân học viện đã đến thành Cửu Diệu từ nhiều ngày trước." Sở Kinh Thiên nói tiếp.

"Nhanh như vậy?" Sở Quang Hách có vẻ kinh ngạc.

"Sức hấp dẫn của Khởi Nguyên Thương Thành đối với các siêu cấp thế lực đó cũng không phải lớn bình thường." Sở Kinh Thiên cảm thán một câu: "Hôm nay nghỉ ngơi một đêm trước đã, ngày mai tìm vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành, có lẽ sẽ không hao phí nhiều thời gian."

Sở Kinh Thiên đưa ra quyết định, thành viên gia tộc đều đáp ứng

Chương 560: Nói chuyện trong đêm ở Hoàng thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mặc dù qua một thời gian dài như vậy, Hạ Thiên Vũ vẫn cảm giác tinh thần có phần hoảng hốt như cũ.

Dựa theo lời của Cơ Vô Hối, hắn ta và một đoàn cấm vệ quân đi đến một nơi khá hẻo lánh trong thành Cửu Diệu.

Ý tứ trong lời nói của Cơ Vô Hối là nơi đó có cơ duyên kinh người đang chờ bọn họ.

Sau khi đến nơi mà Cơ Vô Hối nói, hắn ta như thế nào cũng không đoán được rằng, không ngờ lại có một cửa hàng ở nơi hẻo lánh như vậy trong thành Cửu Diệu.

Càng kỳ quái hơn chính là hàng hóa bán trong cửa hàng này.

Mỗi một loại đều đánh vỡ nhận thức của hắn ta.

Còn có không gian rất lớn trong cửa hàng, mười mấy khách hàng…

Hắn ta đều nhận ra thân phận của những khách hàng, phần lớn đều là đệ tử của Dược Cốc.

Không ngờ sau khi đi vào thành Cửu Diệu, những người này lại tụ tập tới cửa hàng này.

Mỗi một khách hàng đều biết rõ ràng chỗ khủng bố của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hạ Thiên Vũ và những cấm vệ quân này cũng không ngoại lệ.

Hiện tại hắn ta vẫn có cảm giác mơ mơ hồ hồ.

Hắn ta cảm thấy hiện thực quá mộng ảo, có cảm giác không thật.

"Ngày mai nhất định phải quay lại một chuyến, trò chơi thực tế ảo thực sự chơi rất vui!" Hạ Thiên Vũ thầm nghĩ ở trong lòng.

Đương nhiên, đây cũng là suy nghĩ trong lòng của hầu hết cấm vệ quân…

Hoàng thành.

Bóng đêm tối dần.

Hai vị hoàng tử và tiểu công chúa hai mặt nhìn nhau, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên người Cơ Vô Hối đang phê tấu chương.

"Đã trễ thế này, phụ hoàng tìm chúng ta có chuyện gì vậy?" Cơ Linh Nguyệt thấp giọng hỏi.

"Không biết." Tam hoàng tử Cơ Thiên Viễn hơi lắc lắc đầu.

Hai người đưa ánh mắt nhìn về phía Đại hoàng tử Cơ Thiên Vấn.

Cơ Thiên Vấn cũng không hiểu ra sao.

Từ sau khi Nhị hoàng tử Cơ Thiên Hạo bởi vì chính mình tìm đường chết bị Cơ Vô Hối sung quân đến Nam Cương, hắn ta chưa bao giờ đi ra khỏi Hoàng thành.

Khi Cơ Thiên Vấn đang chuẩn bị nói cái gì đó, Cơ Vô Hối dừng bút, nhìn về phía ba người: "Các ngươi có biết, ta gọi các ngươi lại đây là có chuyện gì hay không?"

Ba người đồng loạt lắc đầu.

Cơ Vô Hối cười cười, đưa ra một vấn đề: "Nước khoáng ta đưa cho các ngươi lúc trước đều uống hết rồi chứ?"

Nghe thấy cái tên nước khoáng, ánh mắt của ba người lập tức sáng ngời.

Cơ Linh Nguyệt liên tục gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ hưng phấn: "Uống hết rồi uống hết rồi! Phụ hoàng, ngươi lấy ở đâu được loại linh dược này, không ngờ có thể tăng tư chất lên, thật sự là chưa từng nghe thấy!"

Cơ Linh Nguyệt thân là tiểu công chúa của Thiên Tinh đế quốc, tính cách hoạt bát hiếu động, là người được Cơ Vô Hối sủng ái nhất.

"Nhờ có linh dược của phụ hoàng mà ta mới có thể đột phá trong một lần, tiến giai Thần Hồn." Cơ Thiên Vấn cười nói.

Cơ Thiên Viễn cũng trịnh trọng nói: "Đa tạ phụ hoàng ban ân."

Đại hoàng tử Cơ Thiên Vấn tính tình ổn trọng, cảnh giới cao nhất.

Tam hoàng tử Cơ Thiên Viễn không màng tu luyện, trái lại chú ý tới văn

học.

Nhị hoàng tử Cơ Thiên Hạo tính cách bất hảo nhất, kết cục thì sao, không cần nhiều lời…

Cơ Vô Hối lại đưa ra một vấn đề: "Các ngươi có biết nước khoáng này trẫm lấy được như thế nào không?"

Ba người liếc nhau.

Cơ Linh Nguyệt lắc lắc đầu: "Không biết. Tuy nhiên đồ vật có thể tăng tư chất lên, nhất định cực kỳ quý giá!"

Cơ Thiên Vấn và Cơ Thiên Viễn liên tục gật đầu, tán thành lời nói của Cơ Linh Nguyệt.

Gần đây trong khoảng thời gian này, ba người vẫn ở trong Hoàng thành, hoàn toàn không biết chuyện gì đã xảy ra ở thế giới bên ngoài.

Đây là sự bảo hộ đối với bọn họ.

Cơ Vô Hối vươn một ngón tay: "Một vạn linh tinh, một chai nước khoáng chỉ cần một vạn linh tinh."

"Một vạn linh tinh? Phụ hoàng, ngài đang nói đùa hay sao?" Với tính cách của Cơ Thiên Vấn, lúc này cũng không khỏi trừng lớn hai mắt.

"Đúng vậy phụ hoàng." Cơ Linh Nguyệt nhịn không được nói: "Một vạn linh tinh có thể mua được đồ vật tăng tư chất lên, cái giá này cũng quá rẻ đi?"

Chương 561: Về vấn đề Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Những điều bệ hạ vừa nói đều là thật." Bạch lão đứng bên khẳng định.

"Bạch lão, tỉ mỉ thuật lại những chuyện lớn nhỏ đã phát sinh ở thành Cửu Diệu trong thời gian gần đây cho bọn họ nghe." Cơ Vô Hối cầm bút lên, chuẩn bị phê tấu chương, "Cũng đã đến lúc để họ biết những chuyện này rồi."

"Vâng, bệ hạ." Bạch lão gật đầu.

Ba người bọn Cơ Linh Nguyệt không hiểu đầu cua tai nheo thế nào.

Rốt cuộc đã có chuyện gì mà hai vị này cứ thần thần bí bí như thế?

Lúc này, bọn họ đã không còn để ý nhiều đến nước khoáng nữa.

"Việc này còn cần lội lại mấy tháng trước..."

…

Trở về nơi ở của mình ở thành Cửu Diệu, Trần Nghênh Phong và Quân Tích Trúc vẫn còn cảm thấy không thể tin nổi.

Khởi Nguyên Thương Thành quả thật đúng như lời đồn.

Hiệu quả của các sản phẩm trong này đều cực kì đáng sợ.

Thậm chí nó còn không phụ thuộc vào thực lực.

Khi đó Dược Hồi Trần cũng ở Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ đã hỏi thăm, câu trả lời nhận được làm bọn họ hết sức bất ngờ.

"Hàng hóa trong cửa hàng của ông chủ đều không thể tưởng tượng nổi như thế đó, quen dần đi là vừa."

Đây là nguyên văn lời Dược Hồi Trần nói.

Nhìn chiếc điện thoại di động thần kỳ trông như miếng lưu ly trong suốt nơi tay, Trần Nghênh Phong và Quân Tích Trúc đều đưa ra một quyết định giống nhau.

Sáng mai, nhất định phải tới Khởi Nguyên Thương Thành quét hàng, chơi trò chơi...

…

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên dùng cơm tối xong, màn đêm đã đổ xuống.

Hai người cùng chơi trò chơi một hồi rồi ai về phòng nấy.

Một đêm bình an trôi qua.

Sáng sớm, Lạc Xuyên tỉnh dậy, khắp phòng đã tràn ngập nắng mai. Hắn ngáp dài một cái, thay đồ rồi rời khỏi giường.

Vệ sinh cá nhân xong, Lạc Xuyên xuống dưới tầng một, mở cửa, bên ngoài vắng ngắt.

Xem ra các khách hàng đều biết, tốt nhất là đừng nên đến trước giờ mở cửa, Lạc Xuyên cho ra một kết luận như vậy.

Quay lại trong cửa hàng, hắn tìm đại một chỗ, ngồi xuống, lấy điện thoại di động thần kỳ ra.

Nhàn quá mà, hắn dạo diễn đàn Khởi Nguyên một lượt đã.

Cần giải thích một câu, trong diễn đàn Khởi Nguyên, tạo chủ đề và đăng bài là hai mục khác biệt.

Ai cũng có thể đăng bài mới.

Nhưng muốn tạo chủ đề thì có hạn chế.

Lạc Xuyên đã thiết lập một quy định, muốn tạo chủ đề mới phải có từ 100 người theo dõi trở lên.

Vậy tức là, hiện tại chỉ có hắn và Yêu Tử Yên đủ quyền hạn tạo chủ đề mới.

Lạc Xuyên mở mục chủ đề, chỉ có một chủ đề nằm lẻ loi ở đó.

"Trưng cầu ý kiến về các loại nhân vật"

Đây là tiêu đề, bên dưới có liệt kê tỉ mỉ yêu cầu cần có.

Lạc Xuyên tổng kết lại một chút, đại khái thế này:

Đầu tiên phải có câu chuyện riêng, tức là nhân vật này không phải người bình thường.

Thứ hai là phải có đặc điểm nổi bật.

Đương nhiên, không giới hạn thân phận, chủng tộc.

Lạc Xuyên xem những câu trả lời bên dưới chủ đề.

Những câu trả lời có lượt thích cao nhất đều là về các loại người tu luyện.

Các tài khoản khác có thể ấn thích những câu trả lời trong chủ đề.

Lạc Xuyên chìm vào suy tư.

Hình như những câu trả lời này đều hơi đơn giản quá, không có gì đặc sắc.

Nhưng nghĩ cũng phải, hiện giờ khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều thuộc Nhân tộc mà.

Có lẽ, việc này còn cần mình đích thân hoàn thành thôi, ý kiến của mọi người chỉ có thể dùng tham khảo chút, Lạc Xuyên thầm nhủ.

"Ông chủ."

Một giọng nói từ trên tầng hai truyền xuống làm Lạc Xuyên giật mình, dứt khỏi luồng suy nghĩ.

"Đến đây." Lạc Xuyên đáp lại.

Vừa ăn sáng, Lạc Xuyên vừa tiếp tục suy nghĩ về chuyện vừa rồi.

"Ông chủ, ngươi đang có việc gì cần lo sao?" Yêu Tử Yên bỗng lên tiếng cắt ngang dòng suy tư.

"Ta chỉ đang nghĩ đến Vinh Quang ấy mà." Lạc Xuyên lấy lại tinh thần, đáp.

"Ồ." Yêu Tử Yên gật gù, lại lộ vẻ nghi hoặc, "Ông chủ, chẳng phải ngươi đã nói rồi sao, muốn hoàn thành Vinh Quang cần rất nhiều thời gian, ngươi sốt ruột như vậy làm gì?"

Chương 562: Cuộc hội tụ của các khách hàng đứng đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên sửng sốt.

Đúng vậy, mình sốt ruột như thế làm gì?

Dẫu sao mình cũng có cả mớ thời gian cơ mà, thong thả làm không được à?

"Đúng, ta có nhiều thời gian mà, không vội làm gì." Lạc Xuyên gật đầu.

Hai người dùng bữa sáng xong, vừa mở cửa đã có một đám người tràn vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, đây là học viên của Huyền Nguyệt học viện ta." Trần Nghênh Phong giới thiệu với Lạc Xuyên.

Đám học viên quan sát Khởi Nguyên Thương Thành, mặt đầy tò mò và kinh ngạc.

Xem ra, trước lúc tới đây, bọn họ đã được nghe nói khá nhiều về Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ha ha, ông chủ, đã lâu không gặp nhỉ."Một tiếng cười sang sảng vang lên.

Lạc Xuyên thấy có một bóng người quen thuộc bước ra từ đám học viên kia, đó chính là Hạ Nguyên.

Thực ra, ngày hôm qua, khi vừa tới thành Cửu Diệu, Hạ Nguyên đã muốn lẻn tới đây một chuyến.

Nhưng chuyến này không chỉ có mình hắn ta là đạo sư dẫn đoàn, lén trốn đi trước thì không được hay lắm.

Huống hồ, lần này còn có viện trưởng đích thân tới.

Suy đi tính lại một hồi, Hạ Nguyên đành nén lòng bỏ qua ý định tuyệt vời này, nhưng sau khi Trần Nghênh Phong về, đề cập tới đám sản phẩm mới hết sức thần kỳ trong Khởi Nguyên Thương Thành, Hạ Nguyên cảm thấy thời gian trôi sao mà chậm thế, suốt một đêm hắn ta cứ phải lăn qua

lộn lại, không sao ngủ được.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, chỉ lên bảng quy định treo trên tường, "Quy củ nơi này đều được viết ở đó, các ngươi cũng biết rồi. Chọn hàng muốn mua xong thì tới đây trả linh tinh là được."

"Hiểu rồi, thưa ông chủ." Đám học viên đồng thanh đáp.

"Ủa, đã đông khách vậy rồi cơ à?" Cơ Vô Hối và Bạch lão đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, nghi hoặc hỏi.

"Xem ra lão phu tới cũng chưa tính là muộn nhỉ." Một tiếng cười sang sảng truyền đến, Dược Hồi Trần và sáu vị trưởng lão đồng thời bước vào.

Phạm Thừa Thiên, Ứng Vô Cực, Vô Thiên, Quân Tích Trúc... một đám khách nữa nối gót đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Thực lực mỗi người khách đều thuộc hàng đứng đầu

Một đội hình khủng bố như vậy đang tụ tập ở một cửa hàng nhỏ, nếu nói ra ngoài chỉ sợ chẳng ai tin nổi đâu...

Học viên của Thương Lam học viện cùng hai nữ đạo sư đi theo sau Quân Tích Trúc tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Học viên của Huyền Nguyệt học viện thấy thế thì đã sợ ngây ra, không ai dám thở mạnh.

Bao nhiêu đại lão cùng đến Khởi Nguyên Thương Thành thế này, thật đáng sợ.

Tuy hôm qua đám người Cơ Vô Hối không gặp Quân Tích Trúc và Trần Nghênh Phong nhưng cũng có thể đoán ra được thân phận và thực lực hai người này, thái độ lập tức trở nên cung kính hẳn.

Lạc Xuyên nhìn đám khách hàng đứng đầu của Khởi Nguyên Thương Thành hội tụ về đây, chợt nhớ tới một việc.

Suýt thì quên, hôm nay là ngày bán Quỳnh Tương Lộ.

Vậy có nghĩa là, bọn họ tới đây đều vì Quỳnh Tương Lộ.

Còn về đám học viên của hai học viện này...

Ừm, hẳn là bọn họ còn chưa biết nguyên nhân thực sự của vụ tụ tập này...

"Ông chủ, Quỳnh Tương Lộ của Khởi Nguyên Thương Thành..." Dược Hồi Trần lên tiếng trước.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hôm nay có bán."

Mọi người đều nhìn về phía kệ hàng thường bày bán Quỳnh Tương Lộ, quả nhiên, trên đó có một lọ, ai nấy đều lộ vẻ hưng phấn.

"Nhưng chỉ có một lọ thôi." Lạc Xuyên lại bình thản nói tiếp, khiến đám đại lão bình tĩnh lại, "Lọ này thuộc về ai, các ngươi tự giải quyết với nhau đi."

Dừng một giây, hắn lại quét mắt nhìn đám đông: "Mặt khác, chớ quên quy củ của Khởi Nguyên Thương Thành này."

"Ông chủ yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không vi phạm quy định đâu." Hạ Nguyên nhanh nhẹn lên tiếng trước.

"Đúng đúng, ông chủ cứ yên tâm đi." Mộ Dung Hải Đường cũng cười nói.

Những người còn lại đều nhanh chóng phụ họa.

Chương 563: Chủ nhân của Quỳnh Tương Lộ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên gật đầu, ra sau quầy ngồi, lấy điện thoại di động thần kỳ ra lướt diễn đàn, xem xem có tài khoản nào cung cấp đề xuất ổn, có thể cho mình linh cảm mới hay không, nhưng lực chú ý chủ yếu vẫn đặt ở phía đám Phạm Thừa Thiên.

Hắn đang rất tò mò, muốn xem đám người này sẽ giải quyết vấn đề "ai mua được Quỳnh Tương Lộ" như thế nào.

Không ngoài dự liệu của hắn, mấy "tiểu bối" như Cơ Vô Hối, Mộ Dung Hải Đường, Hạ Nguyên chọn bỏ qua lần này.

Lúc này, không dính vào mới là lựa chọn sáng suốt nhất.

Đứng xem các vị đại lão ra quyết định thế nào cũng là một chuyện khá thú vị.

"Ông chủ, trong cửa hàng đã có thêm nhiều sản phẩm mới như thế, vì sao không tính đến chuyện tăng lượng Quỳnh Tương Lộ bán ra lên một chút đi?" Hạ Nguyên giao linh tinh cho Lạc Xuyên, hỏi.

Tay hắn ta đang cầm một chiếc điện thoại di động thần kỳ.

Hạ Nguyên có vẻ hết sức hứng thú với thứ vật thể sáng bóng toàn thân, trong suốt xinh đẹp như thế này.

Thứ này lại có Diễn đàn Khởi Nguyên, nơi cho phép mọi người sử dụng đăng bài của chính mình.

Loại sản phẩm mới lạ thế này đã khiến hắn ta cực chấn động.

"Sau này có thể sẽ tăng lượng bán ra." Lạc Xuyên trả lời nước đôi.

Hạ Nguyên đưa mắt liếc một cái, tỏ vẻ hơi bất mãn với kiểu trả lời ba phải của Lạc Xuyên, nhưng cũng không dám nói gì thêm.

Yêu Tử Yên đã từ trên tầng xuống, ngồi cạnh Lạc Xuyên.

Học viên hai học viện đều có vẻ cực kì nhiệt tình với vị tỷ tỷ xinh đẹp này, vì thoạt trông nàng có vẻ dễ tính hơn vị ông chủ lạnh như băng kia...

Về vấn đề "ai mua Quỳnh Tương Lộ", đám Phạm Thừa Thiên đã quyết định sử dụng biện pháp của Hạ Nguyên, phương pháp lấy chiến đấu để phân chia quyền, đây cũng là biện pháp mà đám tam trưởng lão đã từng sử dụng.

Trong sàn đấu, thực lực mỗi người đều ở bậc Tôn Giả nhất phẩm, có thể bảo đảm sự công bằng trong chiến đấu ở mức cao nhất.

Cuộc chiến của các vị đại lão đương nhiên có lực hấp dẫn cực lớn đối với người xem.

Những học viên của hai học viện lần đầu tới Khởi Nguyên Thương Thành đều xúm xít quanh đó xem chiến, thỉnh thoảng còn bùng lên những tiếng hô đầy kinh sợ.

"Không ổn rồi! Viện trưởng bị thương!"

"Chiêu thức của Vô Thiên Phật Tổ thật là khủng khiếp, Hắc Liên có thể dễ dàng đánh vỡ cả một khoảng không gian lớn như vậy luôn."

"Nghe người ta nói, đây chỉ là sức chiến đấu sau khi áp chế cảnh giới xuống Tôn Giả nhất phẩm thôi đó, nếu còn là Tôn Giả cửu phẩm thì phải đáng sợ hơn nữa..."

Đám học viên hưng phấn xôn xao bàn tán, khiến cho không khí trong Khởi Nguyên Thương Thành trở nên hết sức náo nhiệt.

Khi Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý tới Khởi Nguyên Thương Thành, thấy bên trong nhộn nhịp ồn ào như thế, đã sững người lại, không hiểu chuyện gì xảy ra.

Đông người như vậy, mà còn toàn là những gương mặt xa lạ, lẽ nào tất cả đều là khách mới của cửa hàng?

"Ông chủ, đây đều là người của Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện à?" Bộ Ly Ca tới quầy phục vụ, hỏi Lạc Xuyên.

Trong diễn đàn Khởi Nguyên có một bài do Chu Hổ đăng lên, có liên quan đến việc Sở gia và người của hai học viện tới thành Cửu Diệu.

Quả thật, lính đánh thuê luôn có con đường thu nhận tin tức cực kì nhanh nhạy.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu.

Bộ Thi Ý chào hỏi: "Hải Đường đạo sư, Ứng đạo sư."

Mộ Dung Hải Đường gật đầu, giới thiệu qua cho Bộ Thi Ý một lượt về các vị đại lão bên kia.

Nghe nói viện trưởng của hai học viện cũng đích thân tới, Bộ Thi Ý âm thầm tặc lưỡi.

"Mà này tỷ, bọn họ đang làm gì thế?" Sự chú ý của Bộ Ly Ca đã bị đám đông kia thu hút hoàn toàn.

Đám học viên đó chen chúc nhau vây kín lại, hắn ta không thấy bên trong có gì làm họ hào hứng đến thế.

Bộ Ly Ca cảm thấy dù mình có qua đó khéo cũng chẳng chen vào trong được.

"Bọn họ đang muốn thông qua kết quả chiến đấu trên sàn đấu để quyết định Quỳnh Tương Lộ thuộc về ai." Yêu Tử Yên cười nói.

"Hình như mỗi lần cửa hàng có Quỳnh Tương Lộ thì đều sẽ dẫn đến một cuộc tranh đoạt nhỉ." Bộ Ly Ca sờ cằm, hơi suy tư.

Chương 564: Người thắng, Vô Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cho nên, ông chủ à, ngươi thực sự không tính đến chuyện tăng số lượng Quỳnh Tương Lộ lên sao?" Bộ Ly Ca nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên lắc đầu.

Mọi người đều thở dài đầy bất đắc dĩ.

Lát sau, chủ đề bàn luận của khách hàng đã từ từ chuyển dời sang tiệc liên hoan mà Lạc Xuyên tổ chức trước đó.

"Cái gì cơ? Mấy hôm trước ông chủ mới tổ chức hoạt động liên hoan tập thể á?" Hạ Nguyên trợn tròn mắt, như không thể tin nổi.

"Ừ." Ứng Vô Cực gật đầu xác nhận.

"Biết thế ta đã tới sớm hơn." Hạ Nguyên thất vọng đấm ngực dậm chân, hối hận tột cùng.

Lần đầu ông chủ tổ chức hoạt động mà mình lại bị lỡ mất, khó chịu chết đi được.

Nghe nói còn có món bánh ú gì đó, do mọi người cùng làm với nhau, có hiệu quả cực khủng bố luôn.

Đám người lỡ mất dịp may như Hạ Nguyên đều than thở tiếc nuối.

"Ông chủ, ngươi có định tổ chức lại lần nữa không?" Hạ Nguyên nhìn sang phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên lạnh nhạt liếc Hạ Nguyên một cái, câu trả lời là gì, chắc khỏi nói cũng biết rồi...

...

"Hạ đội trưởng, Khởi Nguyên Thương Thành mà phụ hoàng nhắc đến thật sự lợi hại vậy sao?" Cơ Linh Nguyệt quay sang hỏi Hạ Thiên Vũ.

Cơ Linh Nguyệt, Cơ Thiên Vấn và Cơ Thiên Viễn đang đi trên đường, trong sự hộ tống của một đội cấm vệ quân do Hạ Thiên Vũ cầm đầu.

"Đương nhiên rồi." Hạ Thiên Vũ không hề do dự một giây, lập tức gật

đầu, "Các món hàng được bán trong đó đều có chất lượng và hương vị hàng đầu."

"Cái trò... trò chơi thực tế ảo gì đấy, thực sự chơi thích như vậy à?" Cơ Thiên Vấn hỏi.

Hạ Thiên Vũ gật đầu: "Đi vào thế giới giả thuyết sẽ hoàn toàn không nhận ra nó có bất cứ điểm khác biệt nào so với hiện thực cả, mà những kĩ năng chúng ta nhận được khi ở trong đó sẽ thực sự biến thành kĩ năng của chúng ta khi bước ra hiện thực."

Cuối cùng, Hạ Thiên Vũ lại thở dài: "Chỉ tiếc vận may của ta không được tốt lắm, chơi ở chế độ giải trí suốt một giờ mà vẫn không tìm được nhiệm vụ nào."

Hạ Thiên Vũ cứ tiếp tục lan man than thở, ba huynh đệ Cơ Linh Nguyệt càng thêm chờ mong, bước chân tăng nhanh hẳn...

Đoàn người khí phách di chuyển trên đường phố, dẫn tới rất nhiều ánh mắt chú ý của người qua đường.

"Ủa, đó là đại hoàng tử, tam hoàng tử với tiểu công chúa đúng không, bọn họ với các cấm vệ quân đi đâu thế nhỉ?"

"Không biết. Lại nói, trong thời gian gần đây, hình như người của hoàng thất không hay xuất hiện trong thành Cửu Diệu nhỉ!"

"Có nên qua nhìn thử chút không?"

"Đi..."

...

Trận đấu của các vị Tôn Giả không kéo dài quá lâu.

Kết quả sau cùng cũng không nằm ngoài dự kiến của Lạc Xuyên.

"Thực lực của Vô Thiên đạo hữu quả là cực mạnh." Dược Hồi Trần cảm thán.

"Mới mấy trăm năm đã có thể luyện chiêu thức Diệt Thế Hắc Liên đến trình độ này, lão phu tâm phục khẩu phục." Văn Thiên Cơ nhìn về phía Vô Thiên, ánh mắt kinh ngạc và thán phục.

Những người còn lại đều tới chúc mừng.

"Cảm tạ." Vô Thiên gật đầu, không từ chối.

Trong ánh mắt hâm mộ của các vị đại lão khác, Vô Thiên lấy lọ Quỳnh Tương Lộ duy nhất trên kệ hàng xuống.

Về phần mười chai nước khoáng hôm nay thì đã bị đám học viên cướp sạch từ lâu rồi...

Vô Thiên đưa nhẫn không gian của mình cho Lạc Xuyên, khi nhận lại, bên trong đã thiếu một trăm ngàn linh tinh.

Quỳnh Tương Lộ quá trân quý, dĩ nhiên Vô Thiên sẽ không uống ngay ở đây, làm vậy thì quá phung phí thần vật rồi.

Một câu giới thiệu "Hấp hối cũng vớt về được, hồn về minh phủ cũng đuổi theo giành lại được" đã đủ chứng minh hiệu quả của Quỳnh Tương Lộ - đây chính là thứ thần dược trong cả việc khôi phục sinh cơ hay trị liệu vết thương.

Tuy Tôn Giả cửu phẩm đã là thực lực hàng đỉnh nhất của giới tu luyện rồi nhưng ai biết ngày sau sẽ gặp chuyện gì.

Coca thì chỉ có thể khôi phục lại vết thương không đến mức trí mạng thôi...

Chương 565: Đằng nào cũng đã tới rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Điện hạ, công chúa, đã tới nơi rồi." Hạ Thiên Vũ dừng bước ở bên ngoài một con hẻm nhỏ.

"Ở đây à?" Cơ Linh Nguyệt tò mò nhòm vào trong hẻm, chỉ có thể thấy một cửa hàng nhỏ đang mở cửa.

"Phụ hoàng với Bạch lão đều đang ở đây ư?" Cơ Thiên Viễn hỏi.

Cơ Thiên Vấn gật đầu: "Tối qua phụ hoàng đã nói rồi còn gì, sáng nay người sẽ tới Khởi Nguyên Thương Thành."

"Nhanh chân lên nào, ta sốt ruột quá." Cơ Linh Nguyệt nhịn không được bèn thúc giục.

Đoàn người đi vào trong hẻm.

Khi ba huynh muội Cơ Nguyệt Linh bước vào Khởi Nguyên Thương Thành, cả ba đều sợ hãi than một tiếng.

Tất cả đều được làm bằng ngọc lưu ly tốt nhất, thật xa hoa quá đi!

Điểm thứ hai bọn họ chú ý tới chính là cảnh tượng náo nhiệt trong cửa hàng.

Khởi Nguyên Thương Thành nhìn từ bên ngoài thì không lớn lắm, nhưng đi vào trong mới thấy không gian của cửa hàng cực rộng rãi, người cũng rất đông.

"Ủa, Linh Nguyệt? Ngươi cũng tới đây ư?" Bộ Thi Ý ngạc nhiên reo lên, bước nhanh tới.

"Thi Ý?" Cơ Linh Nguyệt vui mừng gọi.

Bộ Thi Ý và Cơ Linh Nguyệt là chỗ bạn bè thân thiết, ừm, bình thường đều do Cơ Linh Nguyệt chuồn ra khỏi Hoàng thành để tới Trấn Nam Hầu phủ...

"Phụ hoàng, Bạch lão." Đại hoàng tử và tam hoàng tử thì vội qua bên kia chào hỏi trưởng bối.

Cơ Vô Hối khoát tay bảo: "Trong cửa hàng của ông chủ không cần đa lễ như vậy."

"Phụ hoàng, Bạch lão." Cơ Linh Nguyệt cười hì hì, chào hỏi.

"Vị này chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, người bên cạnh là Yêu cô nương, nhân viên của cửa hàng." Cơ Vô Hối giới thiệu cho ba đứa con mình.

"Ông chủ? Trẻ quá đi." Cơ Linh Nguyệt nhìn thấy Lạc Xuyên lập tức kinh ngạc ra mặt.

"Nguyệt nhi!" Cơ Vô Hối trừng mắt với Cơ Linh Nguyệt một cái.

Cơ Linh Nguyệt lén lút thè lưỡi.

Đương nhiên Lạc Xuyên sẽ không quá để ý chuyện này, tính tình hắn xưa nay vẫn dửng dưng như vậy.

Tiếp sau đó, Cơ Vô Hối bắt đầu giới thiệu sơ bộ cho con mình và đám cấm vệ quân về những vị khách trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi biết thân phận đám khách này, cả bọn Cơ Linh Nguyệt đều không biết nên nói gì.

"Thì ra thân phận của những người này cao như vậy!" Cơ Linh Nguyệt cảm thán.

"Phải nhớ lấy một câu, bất kể thân phận thế nào, đã vào Khởi Nguyên Thương Thành thì chỉ là một khách hàng bình thường mà thôi." Hạ Nguyên xen lời.

"Đúng vậy." Bạch lão cũng gật đầu tán đồng.

Ngoài hẻm, có một đám đông đáng đứng đó, chần chừ nhìn nhau.

Vừa rồi bọn họ thấy ba vị công chúa hoàng tử cùng đám cấm vệ quân đi vào trong một cửa hàng nhỏ.

"Chúng ta... có nên vào trong xem không?" Ai đó đề nghị.

Không ai đáp lời.

Vì bọn họ còn đang bận suy tư cẩn thận.

Một cửa hàng nhỏ trong xó xỉnh hẻo lánh thế này, lại có thể thu hút những người của Hoàng thất tới, điều này càng ngẫm càng thấy quỷ dị sao

đó.

Nhưng hẻm nhỏ cũng đã ở trước mắt rồi, bọn họ chỉ cách chân tướng sự việc có mấy bước chân thôi.

Huống hồ...

Đằng nào cũng tới rồi...

"Ta thấy, chúng ta hẳn nên vào xem sao." Một người do dự ngập ngừng đề nghị.

"Tán thành, trước đó cấm vệ quân đã thanh lí khắp thành một lượt, hẳn sẽ không có gì nguy hiểm đâu."

"Chúng ta cùng vào luôn chứ?"

"Được..."

Khi Lạc Xuyên thấy có một đám người thận trọng e dè bước vào cửa hàng, hắn cũng thoáng kinh ngạc.

Cư dân của thành Cửu Diệu cuối cùng cũng tìm được Khởi Nguyên Thương Thành này rồi sao?

Sau khi thấy được toàn cảnh bên trong Khởi Nguyên Thương Thành, đám người mới tới chỉ thấy chấn động và kinh ngạc vô cùng, không rảnh để nảy sinh cảm xúc khác.

Tuy cũng đã có chuẩn bị sẵn trong lòng, một nơi có thể thu hút người của Hoàng thất tới nhất định không thể là nơi tầm thường, nhưng khi vào bên trong, bọn họ vẫn giật mình kinh ngạc.

Cửa hàng này, nhìn từ bên ngoài chỉ nho nhỏ mà thôi, nhưng vào bên trong lại thấy không gian vô cùng rộng rãi.

Cả đám khách hàng cùng với phương thức trang hoàng nơi đây nữa...

Tất cả đều tiết lộ cho người mới tới một tin: Chỗ này của ta không bình thường!

Chương 566: Lâm Phàm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một đám đông kéo tới Khởi Nguyên Thương Thành nhưng vẫn không gây ra bất kì gợn sóng nào cho nơi này, bởi vì các khách hàng cũ đều đang mải mê chơi trò chơi.

Một trăm ghế đã bị ngồi kín, đoàn người bên Hoàng thất tới muộn, quá nửa đều không tìm được chỗ...

Lâm Phàm là một người bình thường trong đám người vừa tới, hắn ta chỉ mới tới cảnh giới Đoán Thể tam phẩm, là dạng lót đáy trong giới tu luyện, diện mạo lại bình thường, thuộc kiểu người vứt vào đám đông là không ai tìm thấy được.

Công việc của hắn ta là buôn bán các loại tình báo.

Khi hắn ta đi theo mọi người tới Khởi Nguyên Thương Thành, hắn ta chợt nhận ra, đây chính là một tin tức cực lớn!

Một tin tức đủ để khiến toàn bộ thành Cửu Diệu chấn động!

Lâm Phàm cảm thấy quả tim bé nhỏ của mình đang đập thình thịch trong lồng ngực như đánh trống, cảm giác chỉ một giây nữa thôi là nó sẽ nhảy vọt ra mất.

Người chuyên buôn bán tin tức, đương nhiên cũng là loại người nhận được tin tình báo nhanh nhất.

Từ khi đoàn người của Ngân Nguyệt Phủ đến đây, rồi khi ba thế lực lớn cùng tới thành Cửu Diệu vào ngày hôm qua, Lâm Phàm đều ghi nhớ từng sự việc.

Hắn ta có thể lờ mờ nhận ra, dường như có một thế lực nào đó đang chi phối hết thảy mọi sự khác thường này.

Nhưng dù xem kĩ đến đâu, Lâm Phàm vẫn chỉ thấy được một lớp sương mù dày đặc, không thể nhìn rõ chân tướng sự việc.

Nay, lớp sương mù kia đã tan đi, lộ ra diện mạo chân thật ẩn sau đó...

Thầm nhủ, đằng nào thì cũng tới rồi, đám người kia bắt đầu thận trọng đi dạo quanh Khởi Nguyên Thương Thành, từng bước chân, từng cái ngó cũng phải hết sức cẩn thận, như sợ mình gây ra việc gì khác thường sẽ khiến đám đại lão kia chú ý tới, những vị kia đều là dạng nhân vật mà bọn họ không thể chọc vào.

Khởi Nguyên Thương Thành chia làm hai bên, một bên là các dãy kệ hàng, một bên là các dãy thiết bị trò chơi thực tế ảo.

Những khách quen hầu như đều đang sử dụng thiết bị trò chơi thực tế ảo chơi, vậy nên những kẻ mới tới đều dạt hết sang bên bày sản phẩm để tham quan.

Nhìn những kệ hàng bằng pha lê tinh khiết, bọn họ nhịn không được phải nuốt nước miếng đánh ực, ra tay hoành tráng như vậy, cửa hàng này chơi sang thật...

Mà khi đưa mắt nhìn đến giá cả các sản phẩm trên kệ, món rẻ nhất là mười linh tinh, đại đa số đều biến sắc.

Không phải vì cảm thấy quá rẻ mà nghĩ nó quá đắt.

Mặc dù Thiên Lan đại lục là một thế giới huyền huyễn nhưng đại đa số người trong nhân loại vẫn là người thường. Đối với bọn họ, linh tinh là một thứ cực kì quý giá.

Thậm chí, tuyệt đại đa số có thể cả đời cũng không được sở hữu một viên.

Lúc này bọn họ đã hiểu, đây hoàn toàn không phải một cửa hàng dành cho người thường.

Hơn nửa số người trong đó đã lựa chọn rời khỏi cửa hàng.

Tuy không thể mua được thứ gì trong này, nhưng chắc hẳn sau khi bọn họ rời khỏi đây, cái tên Khởi Nguyên Thương Thành này nhất định sẽ từ miệng bọn họ lan rộng ra khắp chốn.

Một cửa hàng thần bí trong con hẻm nhỏ, đây quả là thứ có lực hấp dẫn cực lớn đối với đại đa số người tu luyện.

Lâm Phàm nhìn sản phẩm có tên coca trên kệ, âm thầm cắn răng.

Hắn ta chỉ là một tên buôn bán tình báo nho nhỏ.

Mười linh tinh đã là toàn bộ tài sản trên người hắn ta rồi.

Do dự hồi lâu, hắn ta cắn răng, hạ quyết tâm.

"Ông chủ, ta muốn mua cái này." Lâm Phàm đi tới trước quầy, giọng hơi run rẩy.

"Mười linh tinh." Yêu Tử Yên nói.

Lâm Phàm bỏ vội nắm linh tinh đang siết chặt trong tay lên quầy rồi vội vã bước ra ngoài.

Mãi đến khi ra hẳn khỏi hẻm nhỏ, Lâm Phàm mới thở hổn hển một chập.

"Mười linh tinh, toàn bộ tài sản của ta." Lâm Phàm nhìn chai coca trong tay, khẽ lẩm bẩm, "Hi vọng mày có thể đem đến hồi báo đủ để ta hài lòng."

Lạc Xuyên thấy một đám người tò mò đi vào Khởi Nguyên Thương Thành rồi lại vội vã bỏ đi, không biết phải nói gì.

Chương 567: Có phải ngươi có thành kiến gì với ông chủ không?

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên thầm nghĩ, tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành truyền ra thành Cửu Diệu đã là chuyện sớm muộn.

"Ủa, những người vừa rồi đều là người theo chân chúng ta tới đây nhỉ." Sau khi trò chuyện với Bộ Thi Ý, Cơ Linh Nguyệt chợt phát hiện ra điều này, kinh ngạc nói.

"Dĩ nhiên rồi." Cơ Vô Hối gật đầu, cười bảo, "Đây chỉ là chuyện sớm muộn thôi, không cần quá để ý."

"Vâng."

"Ông chủ, ngươi có thấy Khởi Nguyên Thương Thành vẫn hơi chật không?" Bộ Ly Ca đi đến chỗ Lạc Xuyên, do dự một lát, cuối cùng vẫn lên tiếng.

Ừ, là tại lần này hắn ta không tìm được chỗ.

Không đợi Lạc Xuyên trả lời, Giang Thánh Quân đã cất tiếng: "Ông chủ vừa mới mở rộng cửa hàng chưa được bao lâu, nói vậy là ngươi có thành kiến với ông chủ đấy hả?"

Giang Thánh Quân tới Khởi Nguyên Thương Thành chưa được bao lâu, cho nên, đương nhiên hắn ta cũng không tìm được chỗ chơi trò chơi...

"Ta không có nói thế, ngươi đừng có mà bôi nhọ ta." Bộ Ly Ca trừng mắt lườm Giang Thánh Quân, "Ta đang nêu ý kiến cá nhân với ông chủ thôi, sao qua miệng ngươi lại thành ta có ý kiến với ông chủ hả..."

Hai người lại bắt đầu nhao nhao ầm ĩ, Lạc Xuyên nhấp một ngụm coca, tiếp tục xem trò khỉ...

Cơ Thiên Vấn và Cơ Thiên Viễn đang đứng cạnh thiết bị chơi trò chơi, xem người khác chơi.

"Đại ca, thế giới giả thuyết này thật sự giống hệt thế giới thực tại sao?"

Cơ Thiên Viễn vừa chăm chú nhìn chằm chằm thiết bị hiển thị vừa hỏi.

Dù hắn ta không thích tu luyện nhưng lúc này cũng bị thứ thiết bị đặc sắc kia thu hút.

Đây là trò chơi mà, thoạt nhìn không có liên quan gì tới tu luyện cả.

"Đương nhiên rồi." Cơ Thiên Vấn gật đầu, lực chú ý lại đặt hoàn toàn lên các thiết bị hiển thị, "Nghe bọn họ nói, những hình ảnh này chính là những thứ bọn họ thấy được trong thế giới giả thuyết đấy."

"Đúng là không thể tưởng nổi." Cơ Thiên Viễn cảm thán, "Trong trò chơi mà bị thương hay tử vong có thể hồi sinh trong nháy mắt, rốt cuộc là làm thế nào ấy nhỉ?"

Cơ Thiên Vấn liếc nhìn Cơ Thiên Viễn một cái: "Ta khuyên đệ nên bỏ ý định tìm hiểu nó đi, ngay cả những người như phụ hoàng còn chẳng biết được đáp án của vấn đề này."

"Ta biết, thì cũng chỉ thắc mắc thế thôi." Cơ Thiên Viễn cười cười.

...

"Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc ở đâu nhỉ?" Sở Quang Hách bực dọc giật tóc.

Từ sáng sớm tới giờ, bọn họ đã loanh quanh trong thành Cửu Diệu tìm kiếm mà không thấy cửa hàng đó đâu, thậm chí đến cả chút tin tức cũng không tìm hiểu được.

"Đừng nên nóng ruột quá." Sở Kinh Thiên liếc nhìn Sở Quang Hách, "Tính tình vẫn cứ hấp tấp nóng nảy như thế, sao có thể đảm đương trách nhiệm tộc trưởng đây."

Sở Quang Hách hít sâu một hơi: "Vâng, thưa phụ thân."

Thực ra, không riêng gì Sở Quang Hách mà các tộc nhân cũng cảm thấy rất phiền não.

"Phụ thân, chúng ta cứ loay hoay tìm kiếm như ruồi không đầu thế này thật không ổn lắm, phụ thân thấy có đúng không?" Kiều Thiên Dung lên tiếng.

Nàng ta còn đang bế con nhỏ, hiện cũng cảm thấy hơi mệt mỏi.

Sở Kinh Thiên liếc nhìn còn dâu, gật đầu, đang định nói gì thì bỗng một bóng người lọt vào tầm mắt ông ta.

Khi Lâm Phàm nhìn thấy đoàn người bên Sở Kinh Thiên, lòng lập tức vui mừng vô hạn.

Đương nhiên hắn ta cũng đã biết tin Sở gia tới thành Cửu Diệu này, hơn nữa, trông bọn họ thế kia, hẳn đang tìm kiếm thứ gì.

Lâm Phàm vừa ra khỏi Khởi Nguyên Thương Thành được một chốc, lập tức đoán ra - mục tiêu của Sở gia hẳn cũng giống như Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện, đều tới đây tìm Khởi Nguyên Thương Thành.

Có điều, xem ra tin tức của Sở gia không được chính xác cho lắm, bọn họ thậm chí còn chẳng biết Khởi Nguyên Thương Thành ở đâu...

Chương 568: Cửa hàng hết chỗ rồi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Các vị tiền bối, các vị đang tìm gì trong thành Cửu Diệu này ư?" Lâm Phàm bước tới, mặt treo nụ cười nịnh nọt.

"Ngươi là ai?" Sở Quang Hách nhíu mày.

Khi thấy có người đột nhiên xuất hiện, Sở Quang Hách lập tức thể hiện thái độ cực kì cao ngạo thuộc về người trong những thế lực lớn, hoàn toàn không coi đối phương ra gì.

Sở Kinh Thiên khoát tay, nhìn về phía Lâm Phàm: "Sao ngươi nhận ra chúng ta đang tìm thứ gì đó?"

Lâm Phàm cười hề hề: "Thực không dám giấu, ta là người làm nghề buôn bán tin tức. Hôm qua, khi các ngươi cùng Huyền Nguyệt học viện và Thương Lam học viện tới thành Cửu Diệu này, ta đã biết tin, ta đoán mục tiêu của các vị chắc hẳn cũng giống như họ."

"Bọn họ tìm được rồi?" Sở Kinh Thiên thoáng kinh ngạc.

Lâm Phàm gật đầu, lấy từ trong túi ra một chai nước đen thùi như nước thuốc, lắc lắc trước mặt mấy người nhà họ Sở.

"Coca!" Con ngươi Sở Kinh Thiên co rút lại.

Lúc còn ở di tích thượng cổ, ông ta đã tự mình mua thứ này ở chỗ Lạc Xuyên, cho nên đương nhiên cũng không xa lạ gì với thứ này.

Sở Kinh Thiên cười cười: "Dẫn chúng ta đến Khởi Nguyên Thương Thành đi, thù lao cho ngươi không kém đâu."

Nụ cười trên mặt Lâm Phàm càng thêm chân thành: "Mời các vị tiền bối theo ta. Các ngươi không biết đấy thôi, Khởi Nguyên Thương Thành này nằm ở vị trí đặc biệt vắng vẻ, nếu không phải ta may mắn gặp được, thì có lẽ cũng chưa phát hiện được nơi đó đâu..."

...

"Gì thế này? Hết chỗ rồi?" Trong phòng chợt vang lên một tiếng hô bất

mãn.

Cố Vân Hi cầm điện thoại di động thần kỳ, mở to mắt nhìn chằm chằm một bài đăng đang mở trên màn hình.

Trong bài đăng này, tác giả còn tử tế đính kèm một tấm hình chụp cảnh tượng bên trong Khởi Nguyên Thương Thành lúc ấy.

Một trăm vị trí chơi trò chơi đã bị xếp đầy, vẫn còn rất nhiều người không có chỗ đang đứng quanh đó xem.

"Tức quá, biết thế mình qua sớm chút!" Cố Vân Hi nghiến răng tức tối lầm bầm.

"Ủa, Vân Hi, sao thế?" Giang Vãn Thường đẩy cửa phòng bước vào, nghi hoặc hỏi.

"Ài." Cố Vân Hi thở dài, nằm xoài ra giường, vẻ như đời này không còn gì lưu luyến nữa, "Cửa hàng của ông chủ có quá nhiều khách mới, hết chỗ chơi trò chơi rồi."

Giang Vãn Thường bước lại gần, cầm điện thoại di động thần kỳ trên tay Cố Vân Hi lên, lập tức thấy bức hình kia.

"Đây là... học viên của Huyền Nguyệt học viện với Thương Lam học viện?" Nàng ta kinh ngạc thốt lên.

"Ừ." Cố Vân Hi đáp, "Ta nghe nói hôm qua họ đã tới thành Cửu Diệu, nhưng không ngờ sáng sớm bọn họ đã vội vã tới Khởi Nguyên Thương Thành, lại còn kéo nhiều người tới cùng lúc như thế."

"À đúng rồi, sáng nay đạo sư với viện trưởng cũng tới Khởi Nguyên Thương Thành đấy." Giang Vãn Thường chợt nói.

"Thật á?" Cố Vân Hi lập tức tỉnh táo cả người, bật dậy khỏi giường, "Bọn họ đi sớm vậy làm gì nhỉ, lại chẳng thèm gọi chúng ta đi với."

Giang Vãn Thường cười cười: "Hôm nay trong cửa hàng của ông chủ có bán Quỳnh Tương Lộ mà."

"À, ta nhớ rồi." Cố Vân Hi lập tức hiểu ra.

Thực ra, đại đa số khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều không mấy quan tâm đến Quỳnh Tương Lộ, bởi vì họ đều hiểu, trừ vấn đề

giá cả, thì thứ này còn là thứ mà các vị đại lão nhắm tới.

Nếu không biết điều nhào vào tranh đoạt, nghe có vẻ như không tự lượng sức vậy đó...

"Vậy chúng ta chừng nào tới đó?" Cố Vân Hi hỏi.

"Đợt chơi trò chơi buổi sáng đã mất ba tiếng, họ chơi xong cũng chẳng còn mấy thời gian là tới giờ nghỉ trưa, chúng ta đợi đến chiều hẵng qua." Giang Vãn Thường nói.

"Ừ, nghe ngươi hết."

Đoạn đối thoại của hai cô nàng này là một ví dụ tiêu biểu cho tình trạng các vị khách quen mà không giành được chỗ trong sáng nay.

Nhưng cũng có người sốt ruột, quyết định tới ngay, bởi vì nếu sáng chưa chơi hết ba tiếng thì có thể để dành tới chiều chơi tiếp.

Chương 569: Đợi lát nữa nhất định phải trấn tĩnh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Là chỗ này đây." Lâm Phàm chỉ vào một con hẻm nhỏ, quay sang nói với mười mấy người sau lưng.

Sở Kinh Thiên nhìn chăm chú vào con hẻm kia, vẻ ngạc nhiên lắm: "Mở cửa hàng như thế ở một chỗ hẻo lánh thế này... Vị ông chủ ấy thật đúng là... không giống người thường..."

Hơi dừng một chút, Sở Kinh Thiên mới tìm ra một từ thích hợp để hình dung về người nọ.

"Trong Khởi Nguyên Thương Thành hiện giờ có khá nhiều người đó." Lâm Phàm nói, nhưng chính hắn ta cũng tỏ vẻ không hiểu nổi, "Ta thấy bọn họ đang đội cái gì trên đầu, ngồi một chỗ, trước mặt còn có thứ gì đó trông hết sức kì quái đang hiển thị mấy hình ảnh lạ."

"Trò chơi! Đó chính là trò chơi thực tế ảo!" Sở Kinh Thiên bỗng thốt lên, làm Lâm Phàm cũng giật mình kinh ngạc.

"Tiền bối, đến nơi rồi ạ, ngài xem..." Lâm Phàm cười hì hì, ý thật dễ hiểu.

Sở Kinh Thiên quay sang đưa mắt cho tộc nhân.

Ngay sau đó có người bước tới, ném cho Lâm Phàm một chiếc nhẫn không gian.

Lâm Phàm vội vàng đón lấy, kích động đến độ run cả người lên.

Nhẫn không gian! Mình được hẳn một cái nhẫn không gian!

Lâm Phàm choáng váng cả người, gần như không tin nổi vào mắt mình.

"Đi thôi." Sở Kinh Thiên thở nhẹ ra một hơi, dẫn đoàn người đi vào hẻm, "Sau khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, bất kể thấy cái gì cũng nhất định phải trấn tĩnh cho ta..."

Tới trước cửa hàng, Sở Kinh Thiên đặt chân bước vào trước, sau đó hít mạnh một hơi đầy sửng sốt và kinh sợ.

Hai mắt ông ta trừng lớn, kinh ngạc tột độ.

Thái độ của những người đi sau cũng chẳng kém là bao.

"Chào mừng ghé thăm cửa hàng chúng ta." Một thanh âm dễ nghe chợt vang lên.

Yêu Tử Yên nhìn mười mấy gương mặt xa lạ, nụ cười nhẹ nhàng treo trên môi.

Thấy bọn họ phản ứng như vậy, nàng hoàn toàn không hề thấy có gì kì quái.

Khách hàng nào lần đầu tới Khởi Nguyên Thương Thành cũng vậy cả thôi, những người này còn khá là bình tĩnh rồi đó.

Trông phản ứng của họ không quá kích động, hẳn cũng là người của thế lực lớn nào rồi, Yêu Tử Yên nghĩ.

Hôm nay là ngày đầu tiên Lạc Xuyên không ra cửa phơi nắng, vì dạo gần đây, thời tiết bắt đầu trở nên nóng bức rồi, ánh nắng sớm mai cũng không còn dễ chịu như trước.

Lạc Xuyên kê chiếc ghế đặc biệt mà hệ thống cung cấp cho hắn ở sau quầy, hiện hắn đang thoải mái nằm dài ở đó...

Yêu Tử Yên đã hoàn toàn không có ý kiến gì trước thái độ thiếu trách nhiệm của vị ông chủ này rồi.

Chỉ có Bộ Ly Ca thấy thế lại lèm bèm một câu: "Ài, lối sống của ông chủ thật là quá lười biếng luôn, chẳng có tí theo đuổi tiến tới nào."

"Đúng thế." Giang Thánh Quân gật gù tán đồng.

Lạc Xuyên không thèm đáp lại.

"Ngài là?" Sở Kinh Thiên bước tới trước quầy phục vụ, hỏi.

"Ta là Yêu Tử Yên, nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên giải thích.

Sở Kinh Thiên vừa lại gần đã thấy được Lạc Xuyên, sắc mặt lập tức thay đổi.

"Ngươi có quen biết ông chủ à?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Sở Kinh Thiên gật đầu, tủm tỉm cười nói: "Lão phu là gia chủ của Sở

gia, từng may mắn được gặp ông chủ ở di tích thượng cổ."

Yêu Tử Yên gật đầu, nàng biết Lạc Xuyên từng tới di tích thượng cổ chào hàng, vậy có nghĩa là, vị này cũng coi như khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành nhỉ.

Còn những người đi sau lưng ông ta kia, hẳn đều là người của Sở gia.

Yêu Tử Yên đang định nói gì đó, Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân chợt túm lại.

"Ấy ấy, Tử Yên tỷ, dù sao giờ chúng ta cũng không kiếm được chỗ, hay cứ giao lại việc giới thiệu cửa hàng cho chúng ta đi." Bộ Ly Ca vỗ ngực nói.

"Đúng đúng, đằng nào chúng ta cũng rảnh, chút chuyện nhỏ này Tử Yên tỷ không cần lo đến." Giang Thánh Quân cũng cười nói.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một giây rồi gật đầu đồng ý, dù sao cũng chẳng phải chuyện lớn gì.

"Vậy làm phiền hai ngươi nhé." Nàng nói.

Chương 570: Người của Sở gia tham quan cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đây là quy củ trong cửa hàng của ông chủ, ta kiến nghị các ngươi đọc kĩ chút." Bộ Ly Ca chỉ vào bảng quy định trên tường, giới thiệu.

Trên tường có bốn tấm bảng trắng viết kín chữ, đoàn người Sở gia mở to mắt nhìn chằm chằm.

"Thành thật mà nói, đây là lần đầu tiên ta thấy có một cửa hàng nhiều quy củ như vậy đấy." Mấy phút sau, Sở Quang Hách đọc xong tấm bảng quy củ, quay sang nói khẽ với Kiều Thiên Dung.

"Cửa hàng do cường giả bậc đó mở, đương nhiên nhiều quy củ." Kiều Thiên Dung cười đáp.

Những người khác cũng khe khẽ trò chuyện.

Hẳn là mấy thứ này đã khiến bọn họ chấn động không nhẹ đâu.

"Bên này là kệ hàng, bán các sản phẩm thực thể của cửa hàng." Giang Thánh Quân chỉ vào những kệ hàng bằng pha lê bên phải, nói.

"Như các vị đã thấy, bên trái chính là bộ thiết bị giả thuyết." Bộ Ly Ca cười nói, "Chỉ cần đội mũ bảo hiểm lên, đăng kí tài khoản là có thể tiến vào thế giới giả thuyết, sẽ hoàn toàn không thấy thế giới đó có chỗ nào khác biệt so với thế giới thực. Hơn nữa, khi chơi trò chơi còn có thể tăng tu vi, chơi ba giờ ngang với tu luyện một ngày."

"Mặt khác, những điểm kinh nghiệm lấy được trong tài khoản trò chơi còn có thể chuyển hoán thành kinh nghiệm thật ở ngoài đời của chính chủ." Giang Thánh Quân bổ sung, "Những kĩ năng lấy được trong trò chơi cũng có thể sử dụng trong hiện thực."

Người của Sở gia quay sang ngó nhau, ngay cả người có kiến thức rộng rãi như Sở Kinh Thiên cũng phải trợn mắt há hốc miệng.

Trước kia, ông ta không biết tin này mà chỉ nghe nói, Khởi Nguyên Thương Thành có một trò chơi rất thần kỳ.

Nhưng giờ xem ra, trò chơi này đâu chỉ thần kỳ, phải nói là nghịch thiên mới đúng.

"Chẳng hay... Kĩ năng đó, làm thế nào để lấy được?" Sở Kinh Thiên vẫn chưa hoàn toàn thích ứng với cách gọi này.

"Cái này phải trông cậy vào vận may từng người." Bộ Ly Ca nhún vai, "Trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện có các loại lệnh bài nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ do lệnh bài tuyên bố thì có thể lấy được kĩ năng, hoặc là tiêu diệt yêu thú gì đó cũng có thể lấy được, nhưng xác suất không cao cho lắm."

"Cái này..." Sở Kinh Thiên ngẩn người - bởi vì ông ta nghe mà không hiểu Bộ Ly Ca đang nói gì...

Đám Sở Quang Hách cũng nghệt mặt ra.

"Ừm, xem ra các ngươi vẫn chưa biết gì cả." Bộ Ly Ca lúng túng cào đầu.

Lát sau, Kiều Thiên Dung chợt chú ý tới những đường hoa văn trên tường, bèn hỏi: "Đó là cái gì?"

"À, đó là lối vào không gian bán vũ khí, vào đó có thể mua các loại linh khí."

"'Các loại linh khí?" Sở Kinh Thiên nhấn mạnh hai chữ "Các loại".

"Đúng vậy." Giang Thánh Quân gật đầu, "Bất cứ loại linh khí gì ngươi muốn hoặc loại gì ngươi có thể tưởng tượng ra, đều có thể tìm được trong đó. Mặt khác, chân thành nhắc nhở một câu, có linh khí nào thấy thích mà không đủ linh tinh để mua thì cứ yên tâm, ông chủ có mở chế độ trả góp từng kì."

Thấy đám người này lại ngây ra rồi, Bộ Ly Ca bèn giải thích đơn giản về phương thức trả góp...

Lát sau.

"Phù - mệt chết mất!" Bộ Ly Ca lê bước tới trước quầy, thở hắt một hơi dài, vẻ hết sức mệt mỏi.

"Cái gì cũng phải giới thiệu một lượt, đúng là mệt thật!" Giang Thánh

Quân cũng tỏ vẻ công nhận.

Lạc Xuyên mở mắt, liếc hai người này, bình thản nói: "Chẳng phải trong bài đăng được ghim trong điện thoại di động thần kỳ có phần giới thiệu về Khởi Nguyên Thương Thành đó sao?"

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân: ...

Hai người liếc nhau, trông có vẻ xấu hổ lắm.

"Ừm... Vừa rồi hưng phấn hơi quá, quên béng chuyện này." Bộ Ly Ca cười khì khì.

"Ta cảm thấy chơi lâu với ngươi, hình như cũng bị ảnh hưởng khá lớn rồi đấy." Giang Thánh Quân sờ cằm, khẳng định một câu.

Chương 571: Mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành lần thứ hai

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên uống một hớp coca, xem Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân đấu khẩu với nhau.

Kết quả cuối cùng, Bộ Ly Ca bại trận.

À mà hình như trước nay hắn ta chưa từng thắng lần nào...

"À đúng rồi, ông chủ, Tử Yên tỷ, chủ đề đăng hôm qua là sao thế ạ?" Bộ Ly Ca bỗng nhớ tới việc này, bèn tò mò hỏi, xem ra đã kịp vứt chuyện vừa nãy đi đằng nào rồi.

"Chẳng lẽ ông chủ ngươi lại định bí mật chuẩn bị thứ gì sao?" Giang Thánh Quân nheo mắt suy đoán.

Đại tài tử của thành Cửu Diệu đương nhiên phải có tâm trí hơn người.

"Sau này các ngươi sẽ biết." Lạc Xuyên cho ra một đáp án lấp lửng, có cũng như không.

Hai người đều bất mãn lườm một cái.

Mà người biết chân tướng là Yêu Tử Yên chỉ đứng cạnh cười cười...

Buổi sáng trôi qua, thời gian mở cửa sáng nay đã kết thúc, Khởi Nguyên Thương Thành đã không còn một bóng khách.

Hiện đã đến giờ cơm trưa, mọi khách quen trong Khởi Nguyên Thương Thành đều biết một vấn đề cơ bản, đó chính là, đang giờ cơm thì chớ có thò mặt tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau khi dùng bữa trưa, nghỉ ngơi một lát liền có đôi ba vị khách đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Quên chưa kể rằng, sáng nay, lúc gần hết giờ buôn bán, lại có vài tốp dân trong thành Cửu Diệu tới Khởi Nguyên Thương Thành, hình như nhóm người trước đó rời khỏi đây, tuy chẳng mua món gì nhưng truyền tin thì rất hiệu quả.

"Ông chủ, sáng nay cửa hàng đông khách ghê cơ!" Cố Vân Hi bưng bát mì ăn liền, ra trước quầy cảm thán, "Ngay cả một vị trí cũng không còn."

"Đúng vậy đấy." Giang Văn Thường gật gù lia lịa, "Ta thấy một trăm chỗ vẫn còn hơi ít, ông chủ ngươi có tính đến chuyện tăng thêm số chỗ chơi trò chơi nữa không?"

Khởi Nguyên Thương Thành mới được mở rộng bao lâu chứ, đám này thật đúng là biết vòi vĩnh.

Nhưng hai người này nói vậy cũng làm Lạc Xuyên cảm thấy Khởi Nguyên Thương Thành hiện giờ có vẻ hơi chật, không chứa được nhiều khách hàng hơn nữa.

Khởi Nguyên Thương Thành của hắn dạo gần đây phát triển hơi quá nhanh.

"Hệ thống, ta muốn mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên nói với hệ thống trong đầu.

Hệ thống: "... Hệ thống đã tính toán, hiện nay Khởi Nguyên Thương Thành đã đủ để dung nạp lưu lượng khách trước mắt."

Nghe hệ thống trả lời như thế, Lạc Xuyên âm thầm lườm nó.

Mặc dù không phải lời cự tuyệt thẳng vào mặt nhưng ý của nó cũng chẳng khác gì cự tuyệt là mấy.

"Sau này sẽ có." Lạc Xuyên nói.

"Ôi." Cố Vân Hi bĩu môi, "Ông chủ, sao ta có cảm giác lần nào hỏi ngươi về những vấn đề liên quan đến cửa hàng, ngươi đều đáp bằng câu này vậy? Qua loa cho có như thế thật là quá đáng."

Lạc Xuyên vẫn chẳng hề thay đổi sắc mặt, hoàn toàn không hề bị ảnh hưởng bởi lời oán giận của khách hàng.

Giang Văn Thường lại đưa ra một vấn đề của mình: "Ông chủ này, phần thưởng cho thứ tự hôm qua đã phát đến rồi đúng không?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Đã tự động gửi đến tài khoản của các ngươi."

"Vậy thì tốt rồi." Giang Văn Thường cười cười.

"Ủa, Văn Thường nè, hôm nay có đến bốn giờ đồng hồ, chúng ta chơi

chế độ giải trí đi." Đội mũ bảo hiểm lên, Cố Vân Hi nhìn về phía Giang Văn Thường, "Ta sắp lên cấp 20 rồi."

"Được." Giang Văn Thường gật đầu đồng ý.

Bên hồ nước quen thuộc, một quầng sáng hội tụ, ngưng kết lại, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường xuất hiện.

Xung quanh hồ nước cũng có khá nhiều người chơi khác.

Xem ra, khi lượng khách hàng tăng lên, chế độ giải trí này đã không còn lèo tèo thưa thớt vài mống chơi với nhau nữa rồi.

"Còn thiếu hơn trăm điểm kinh nghiệm nữa thôi là có thể lên cấp 20." Mở trang thông tin cá nhân, Cố Vân Hi nói.

"Trước đó ông chủ đã nói nếu có người chơi đạt tới cấp 20 thì sẽ mở ra thứ gì nhỉ?" Giang Văn Thường suy tư.

Chương 572: Đột phá lên cấp 20

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hình như sẽ mở hệ thống cửa hàng, bán các loại linh dược, linh khí gì đó." Cố Vân Hi nhớ lại rồi ngập ngừng đáp.

Nói xong, cô nàng vung tay: "Quan tâm làm gì, lên tới cấp 20 là biết ngay mà."

Giang Văn Thường tỏ ý đồng quan điểm với lời Cố Vân Hi.

"Tấn công vào ngực nó ấy, đó là trung tâm năng lượng của nó."

Cố Vân Hi kêu lên, đồng thời nhanh nhẹn né được một mũi lao bằng đất từ dưới nền bắn lên.

Đối thủ của hai người là một "Cự Nhân" có hình thể gần ba mét.

"Cự Nhân" này được hình thành từ đất đá, trông loáng thoáng có thể nhìn ra chút đặc thù của sinh vật hình người.

Một lần di động, "Cự Nhân" sẽ để lại những vết lõm sâu trên mặt đất.

Điều khiến người ta chú ý nhất là, ngực nó có một tinh thạch màu vàng nâu, tản ra một dao động năng lượng hết sức không tầm thường.

Thổ Tinh Cự Nhân: Sinh vật nguyên tố Thổ.

Đẳng cấp 20.

Kĩ năng: Gai đất, địa băng, tiễn đạp, cuồng bạo

Cự Nhân do đất đá ngưng kết thành thể xác, nguyên tố Thổ tinh thuần tụ thành trung tâm, mỗi chiêu công kích đều chứa đựng sức mạnh Đại Địa."

Thời gian quay trở lại vài phút trước.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường tình cờ phát hiện ra nó tại một sơn cốc ngổn ngang đất đá.

Trước đã có kinh nghiệm chiến đấu với Dung Nham Hỏa Mãng nên dù trông Cự Nhân có hình thể khổng lồ như vậy, bọn họ cũng không lựa chọn bỏ cuộc.

"Sinh vật cấp 20, trời đất!" Vừa thấy Địa Tinh Cự Nhân đang ở trong

sơn cốc nghỉ ngơi, mắt Cố Vân Hi lập lòe sáng, "Nhất định sẽ cho nhiều kinh nghiệm lắm đây, chắc chắn có thể đột phá cấp 20 rồi."

"Ta cảm thấy không đơn giản vậy đâu, cẩn thận một chút vẫn hơn." Giang Văn Thường cau mày khuyên.

"Đương nhiên rồi." Cố Vân Hi cười bảo, "Ta luôn dốc toàn lực đối phó, dù gặp phải địch nhân đẳng cấp nào cũng vậy."

...

Giang Văn Thường xoay tròn rồi rơi xuống đất, thở hổn hển.

Địa Tinh Cự Nhân quá khó chơi rồi, thậm chí còn khó hơn cả Dung Nham Hỏa Mãng.

Thế cho nên hai người không thể thành công đánh lén, ngược lại còn rơi vào khổ chiến.

Lực phòng ngự của Cự Nhân quá kinh khủng, công kích của hai người rơi lên thân nó chỉ có thể để lại những vết xước nhỏ, gần như không thể tạo thành thương tổn thực chất nào.

"Tấn công vào ngực nó đi, trung tâm năng lượng của nó ở đó!"

Cố Vân Hi nói vọng sang.

Giang Văn Thường hít sâu một hơi, trong con ngươi dường như vừa lóe lên một tia sáng.

Uỳnh!

Trên mặt đất chợt xuất hiện một vết chân bắt mắt.

Giang Văn Thường như hóa thành một ảo ảnh, nhanh nhẹn vọt tới.

Thấy vậy, Cố Vân Hi cũng càng tấn công ráo riết hơn nữa để thu hút sự chú ý của Địa Tinh Cự Nhân.

Khi Giang Văn Thường kéo theo một ngọn lửa hừng hực lao tới, Địa Tinh Cự Nhân đã không cách nào chống đỡ nổi!

Động tác quá chậm là nhược điểm lớn nhất của nó.

Ngọn lửa kia hóa thành một lưỡi dao bén ngọt, lướt qua ngực Địa Tinh Cự Nhân.

Tinh thạch màu vàng đất bay ra khỏi đống đất đá, rơi sang một bên.

Thân thể Địa Tinh Cự Nhân chợt cứng đờ, sau đó, từng vết nứt xuất hiện, càng lúc càng kéo dài.

Cuối cùng, sau một tiếng nổ ầm vang, Địa Tinh Cự Nhân sụp thành một đống đất đá vụn.

"Phù, cuối cùng cũng đánh chết nó." Cố Vân Hi đi tới bên cạnh Giang Vãn Thường, thở hắt ra một hơi.

Vừa rồi, tình hình chiến đấu quả thật khá mạo hiểm.

Cố Vân Hi cảm thấy, nếu không nhờ dạo gần đây nàng ta chịu khó tham gia đấu liên tục nhiều trận trên sàn đấu, thì vô cùng có khả năng đánh không lại Địa Tinh Cự Nhân này.

"Nắm vững cách sử dụng Hỏa nguyên tố sơ cấp đúng là rất tốt." Giang Vãn Thường cảm thán.

Đây là kỹ năng hai người lấy được khi đánh chết Dung Nham Hỏa Mãng.

"Ừ, được lắm đó." Cố Vân Hi gật gù, "Lực công kích đặc biệt cao."

Hai người còn định nói thêm điều gì, chợt nghe thấy thông báo của trò chơi.

"Đánh chết Địa Tinh Cự Nhân, nhận được 1000 điểm kinh nghiệm."

"Hiện tại điểm kinh nghiệm đã đủ, thành công thăng lên cấp 20."

"Đánh chết Địa Tinh Cự Nhân, thu được 1500 điểm kinh nghiệm."

"Hiện tại điểm kinh nghiệm đã đủ, thành công thăng lên cấp 19."

Đương nhiên, bọn họ cũng không quên nhặt kết tinh thổ thạch rơi trên mặt đất lên.

Chương 573: Ta gọi nó là ma lực

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chúc mừng người chơi 'Cố Vân Hi' lên cấp 20."

"Ngày mai, chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện chính thức mở ra hệ thống cửa hàng, hệ thống vũ khí, hệ thống nghề nghiệp."

Một giọng thông báo vang lên bên tai từng người chơi còn đang ở trong trò chơi, đồng thời cũng có một dòng thông báo xuất hiện trong tầm mắt bọn họ.

Nhân vật chính Cố Vân Hi lúc này đang ngây cả người ra, vẻ như vẫn không tin nổi vào mắt mình.

May nhờ Giang Văn Thường xua tay trước mặt nàng ta một hồi mới giúp nàng ta lấy lại tinh thần.

"Văn Thường, ngươi nói coi có phải lần này ta nổi tiếng rồi không?" Cố Vân Hi nhìn sang phía Giang Văn Thường, vẻ mặt khá kì quái.

Nàng ta thật không ngờ, người đầu tiên lên cấp 20 sẽ được thông báo long trọng cỡ này.

Ông chủ, sao ngươi không nói sớm?

Giang Văn Thường nở nụ cười.

Quay sang chú ý tình hình ở hiện thực, nàng ta thấy Khởi Nguyên Thương Thành lúc này đã trở nên náo nhiệt hẳn.

Các khách hàng vừa rồi còn đang đắm chìm trong trò chơi, lúc này đều đã ngơ mặt khó hiểu và kinh ngạc.

Tất cả người chơi đều có thể nghe thấy thông báo vừa rồi, đây là lần đầu tiên xuất hiện hiện tượng như vậy!

Tại một góc cửa hàng, Lạc Xuyên đang lạch cạch gõ chữ dường như cũng nhận ra điều gì, bèn dừng tay.

Hắn thở dài, lẩm bẩm: "Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng có người lên tới cấp 20."

Chế độ giải trí không đơn giản như bề ngoài, điều này Lạc Xuyên đã biết ngay từ ngày đầu.

Nhưng hắn vẫn không ngờ lại mất nhiều thời gian như vậy.

"Ông chủ ông chủ, thông báo vừa rồi rốt cuộc là sao?"

Cố Vân Hi đã gỡ mũ bảo hiểm xuống, hớt hải chạy tới chỗ Lạc Xuyên, hỏi.

"Đã nói rồi còn gì, ngày mai sẽ biết." Lạc Xuyên ngẩng lên nhìn nàng ta, bình thản nói.

"Ông chủ, ngươi đừng có lấp lửng vậy mà, nói qua chút đi." Vệ Diệc góp lời.

"Đúng vậy đó ông chủ..."

Xung quanh ồn ào phụ họa.

Bất ngờ xảy ra một chuyện lớn như vậy, nào còn ai có thể bình tĩnh tiếp tục chơi trò chơi nữa.

Thấy các khách hàng tò mò đến thế, Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi quyết định hé cho bọn họ biết chút đỉnh.

"Hệ thống cửa hàng, chính xác mà nói thì đó là nơi các ngươi có thể mua được các loại vật phẩm, linh dược, đạo cụ đặc thù trong trò chơi."

"Hệ thống vũ khí, khỏi giới thiệu đi."

"Còn về hệ thống nghề nghiệp..."

Lạc Xuyên thoáng ngừng một chút rồi đột nhiên đưa ra một vấn đề không hề liên quan: "Tất cả các ngươi đều từng chơi chế độ giải trí rồi đúng không?"

"Chơi rồi chơi rồi! Cũng là một chế độ chơi của Tháp Thí Luyện mà."

"Nhưng ta cảm thấy chơi không hay lắm nên không có chơi nhiều."

"Đương nhiên từng chơi chứ..."

Mọi người nhao nhao đáp lời.

Trò chơi của Khởi Nguyên Thương Thành, đối với các khách quen, chỉ phân biệt ở chỗ chơi ít thời gian hay chơi nhiều hơn mà thôi, chẳng có ai chưa từng chơi loại này loại kia cả.

Lạc Xuyên gật đầu, lại đưa ra vấn đề thứ hai: "Sau khi thăng cấp ở chế độ giải trí, thứ năng lượng nhận được từ đó có phải linh lực không?"

Mọi người đều sửng sốt, cẩn thận xem xét lại.

"Hình như có chỗ khác biệt so với linh lực." Vệ Diệc trả lời, "Tuy đều là năng lượng như so với linh lực, năng lượng trong chế độ giải trí dường như càng dễ điều khiển hơn."

Nửa sau của câu nói, Vệ Diệc chần chừ một lúc mới tìm được từ thích hợp.

Là luyện dược sư nên khả năng cảm ứng năng lượng của hắn ta nhạy hơn người thường.

"Hình như đúng vậy thật."

"Nếu ông chủ không nói, ta còn chẳng chú ý tới điểm này đâu."

"Thôi đi ông ơi, mới chơi chế độ giải trí được bao lâu mà khoe? Sợ rằng đến giờ còn chưa lên tới cấp 5 đâu nhỉ..."

Đám đông lại tiếp tục xôn xao bàn tán.

Ngay cả Yêu Tử Yên đang đứng sau quầy cũng tò mò nhìn về phía Lạc Xuyên.

Chốc lát sau, tiếng bàn tán lại lắng xuống, mọi người đều nhìn Lạc Xuyên, chờ hắn giải thích.

"Loại năng lượng này, ta gọi nó là ma lực." Lạc Xuyên nói.

Chương 574: Thành Cửu Diệu rung chuyển

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đó là một loại năng lượng tương tự như linh lực nhưng lại không hoàn toàn giống như thế." Lạc Xuyên nói, "Bản chất của các loại nghề nghiệp chính là các phương pháp sử dụng ma lực khác nhau."

Những người chơi đều ngơ ngác quay sang ngó nhau, không ai hiểu gì.

"Ngươi nghe có hiểu gì không?" Cố Vân Hi chọt chọt tay Giang Văn Thường.

Giang Văn Thường lắc đầu.

"Ông chủ, còn gì nữa?" Vệ Diệc vội hỏi.

Lạc Xuyên lắc đầu, bởi vì hắn chỉ biết đến đó.

Lạc Xuyên đã hỏi hệ thống, nhưng lại bị cự tuyệt hết sức vô tình.

Hệ thống trả lời rất đơn giản: "Ngày mai đổi mới thành công, đồng thời sẽ mở cả thông tin về kịch bản tương ứng."

Mọi người: ...

Thấy Lạc Xuyên tỏ vẻ không có ý định tiết lộ thêm, các vị khách đều hết sức bất đắc dĩ, nhưng bất mãn đến đâu cũng đành nhịn xuống rồi giải tán.

Khi quay lại không gian giả thuyết lần nữa, tuyệt đại đa số đều chọn tiến vào chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện, bởi thông báo vừa rồi có nói, hình như lên tới cấp 20 thì sẽ có thể mở ra thứ kì quái gì đó.

Khá nhiều người còn cách cấp 20 xa lắm, cho nên việc cần làm lúc này là đánh quái thăng cấp.

Lạc Xuyên tiếp tục kì cạch gõ chữ.

Hắn cảm thấy, lúc viết đến khúc xung đột tình tiết thì mạch văn hơi bị nghẽn.

Nói đơn giản là phóng bút hơi xa...

Lại một buổi chiều bình yên mà đầy ắp nhiệt tình trôi qua.

Lạc Xuyên nhấc tay khỏi bàm phím, duỗi ngón tay một chút rồi lại thò tay về phía chai Sprite đặt cạnh bàn, vặn nắp, một tiếng xì khí kéo dài.

Nốc một hơi hết quá nửa bình Sprite, cảm giác uể oải bay biến sạch.

"Lại hết một ngày."

Đứng dậy, Lạc Xuyên liếc quanh Khởi Nguyên Thương Thành, thấp giọng cảm thán.

"Ông chủ, hôm nay Khởi Nguyên Thương Thành có thêm kha khá khách mới nhỉ." Yêu Tử Yên nhìn thấy Lạc Xuyên bèn cười bảo.

Chiều nay đúng là có thêm khá nhiều gương mặt xa lạ, nhưng tuyệt đại đa số đều là người thường.

Thân phận của bọn họ cũng thật dễ đoán - cư dân của thành Cửu Diệu.

Thành Cửu Diệu là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, tiếp giáp với dãy núi Cửu Diệu, dân cư rất đông, người thường tối thiểu cũng phải chiếm 80%.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hiện tại Khởi Nguyên Thương Thành hẳn đã rất nổi tiếng ở thành Cửu Diệu này rồi nhỉ."

Có lẽ Lạc Xuyên không biết, Khởi Nguyên Thương Thành đâu chỉ nổi tiếng, phải nói là như sấm bên tai mới đúng.

Đi trên đường lớn, nội dung câu chuyện mọi người bàn tán với nhau có đến 80-90% là về Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ngươi có biết Khởi Nguyên Thương Thành không?"

"Đương nhiên biết chứ. Ta nghe nói, đây chính là cửa hàng do một vị tiền bối mở ở thành Cửu Diệu này."

"Thật không giấu gì các vị, chiều nay ta đã tới Khởi Nguyên Thương Thành xem thử."

"Thật hả? Ngươi qua đó xem rồi? Thế nào, có phải giống như trong lời đồn không?"

"Tất nhiên rồi! Ngọc lưu ly chứ gì, đúng rồi, mọi thứ đều làm bằng ngọc lưu ly tốt nhất. Hơn nữa khách hàng trong đó cũng đều là những cường giả trong giới tu luyện."

"Ài, chỉ tiếc đồ trong đó đắt quá. Ta nghe nói, món rẻ nhất cũng phải

mười linh tinh."

"Ngươi nói vậy là không đúng rồi, Khởi Nguyên Thương Thành có phải loại cửa hàng phục vụ người thường đâu."

"Nói cũng phải nhỉ..."

Tóm lại, đề tài gần đây của cư dân trong thành Cửu Diệu đại khái là như vậy đó.

Đương nhiên cũng có một vài người để ý, mới xâu chuỗi những chuyện lớn đã phát sinh tại thành Cửu Diệu trong thời gian gần đây lại với nhau, và sau đó đã cho ra một kết luận làm người ta khiếp sợ.

Phía sau những chuyện lớn này, luôn có bóng dáng Khởi Nguyên Thương Thành.

Vậy có nghĩa là, lần trước Thiên Tinh Đại Đế - Cơ Vô Hối ra lệnh quét sạch thành Cửu Diệu hoàn toàn không phải là quyết định trong một giây hứng khởi.

Sau đó, lại có tin mới truyền đến, nói rằng khi di tích thượng cổ mở ra, ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành cũng từng xuất hiện ở đó.

Mọi người đều chấn động trong lòng.

Đồng thời, cũng hiểu được một việc.

Chỉ e, thành Cửu Diệu sau này sẽ trở thành tiêu điểm của toàn bộ Thiên Lan đại lục rồi.

Chương 575: Câu chuyện của thế giới khác

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ánh trăng lên cao.

Từ Khởi Nguyên Thương Thành, một mùi hương khiến người ta say mê đang chầm chậm tỏa ra.

Hiện giờ đang là giờ cơm tối của Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

Bữa cơm là thành quả của sự kết hợp giữa nguyên liệu nấu ăn do hệ thống cung cấp và tài nghệ nấu nướng của Yêu Tử Yên, có thể nói là hết sức ngon miệng,

Những món ăn này thậm chí còn có hiệu quả chẳng hề thua kém đan dược cùng đẳng cấp, bên trong ẩn chứa lượng linh lực cực khủng khiếp và hiệu quả đặc thù cao.

Song, hai người đang thưởng thức bữa ăn đều đã quen với việc này nên chẳng ai tỏ ý ngạc nhiên.

Khi Lạc Xuyên gắp một đũa thức ăn định đưa vào miệng, lại chợt chú ý thấy Yêu Tử Yên đang nhìn mình chằm chằm, hắn nghi hoặc hỏi: "Sao vậy? Có việc gì không?" Vừa hỏi, Lạc Xuyên vừa nhét thức ăn vào miệng.

"À không... không có gì, không có gì." Yêu Tử Yên lấy lại tinh thần, bối rối xua tay, sắc mặt ửng đỏ.

Lạc Xuyên không quá chú ý, chỉ gật đầu, không có việc gì thì tốt rồi.

Hắn tiếp tục ăn cơm.

Yêu Tử Yên lặng lẽ thở dài.

Rồi bỗng nghĩ tới điều gì, mắt nàng sáng lên: "Ông chủ này, chiều nay ngươi cứ ngồi viết gì đó suốt nhỉ."

Lạc Xuyên gật đầu đáp: "Ừ, dù sao cũng không có việc gì, viết chút thôi."

"Có thể cho ta xem qua được không?"

Lạc Xuyên ngẩng đầu nhìn Yêu Tử Yên một cái, thấy được trong đôi

mắt màu tím kia đang chứa đầy tò mò và mong đợi.

Mình viết bao nhiêu như vậy, đúng là cần một người của thế giới này xem thử xem có thích hợp không, hắn thầm nhủ.

Yêu Tử Yên vừa thốt ra lời đề nghị kia, lòng đã hối hận, bởi trước đó Lạc Xuyên từng nói, tạm thời không định để cho ai biết hắn đang viết gì.

"Cũng được." Lạc Xuyên gật đầu.

"Thật sự... Được ư?" Yêu Tử Yên hỏi lại, giọng như không dám tin.

"Đương nhiên."

"Tốt quá."

"Ăn cơm trước đã."

"Được."

Dùng bữa tối xong, dọn dẹp mọi thứ sạch sẽ, Yêu Tử Yên đi theo Lạc Xuyên tới trước một bộ thiết bị giả thuyết mà Lạc Xuyên dùng để gõ chữ.

Lạc Xuyên triệt tiêu quy tắc "Không cho bất cứ ai khác nhìn thấy" trên màn hình.

Cái mà Yêu Tử Yên nhìn thấy chính là, ban đầu màn hình chỉ toàn là những mảng hỗn độn, chợt xuất hiện một hình ảnh.

Hình ảnh này lấy nền là màu trắng thuần, phía trên nổi bật từng hàng chữ ngay ngắn.

"Đây là phần giới thiệu bối cảnh thế giới, cùng với một ít phần mở đầu." Lạc Xuyên giải thích.

Thiên Lan đại lục là một thế giới huyền huyễn.

Lạc Xuyên cho rằng, giả sử như hắn đang sáng tác trên nền tảng văn học mạng của địa cầu thì phần mở đầu câu chuyện, tốt nhất là phải làm chặt chẽ phần giới thiệu bối cảnh của thế giới.

"Giới thiệu... bối cảnh thế giới?" Yêu Tử Yên không hiểu lắm.

"Nói đơn giản là, mấy thứ ta đang viết là những câu chuyện phát sinh ở một thế giới hoàn toàn khác với Thiên Lan đại lục." Lạc Xuyên nói.

"Thế giới khác? Ông chủ thật lợi hại." Mắt Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên dường như đã sáng lấp lánh.

"Tóm lại, đó là một thế giới không có linh lực, nhân loại là chúa tể của thế giới đó."

"Ôi, thế giới không có linh lực ư?"

Yêu Tử Yên cau mày.

Bởi nàng là một yêu thú nên nàng không thể tin nổi, nếu thế giới không có linh lực thì sẽ thành thế nào.

"Trên Thiên Lan đại lục chẳng phải cũng có vô số quốc gia của phàm nhân đó sao?" Lạc Xuyên bảo.

"Nhưng những quốc gia của nhân loại ấy vẫn có thể tìm kiếm người tu luyện che chở cho họ. Nếu không có người tu luyện thì hoàn toàn không cách nào chống đỡ được trước sự tấn công của yêu thú và những sinh vậy khác." Yêu Tử Yên đưa ra quan điểm của mình.

"Không có linh lực, đương nhiên không có người tu luyện, và cũng không có yêu thú hay chủng tộc khác." Lạc Xuyên giải thích.

Yêu Tử Yên ngẫm kĩ lại, cảm thấy lời Lạc Xuyên nói rất có lí.

"Mặt khác," Lạc Xuyên tiếp tục, "Ở thế giới đó, vì không có linh lực nên phương hướng phát triển của nhân loại chính là khoa học kĩ thuật."

Chương 576: Thế là hết rồi ư

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khoa học kĩ thuật.

Đây không phải lần đầu Yêu Tử Yên nghe thấy danh từ này.

Bởi trước kia Lạc Xuyên từng nói điện thoại di động thần kỳ là thành quả tuyệt vời của một nền văn minh khoa học kĩ thuật.

"Ông chủ, khoa... khoa học kĩ thuật và linh lực, cái nào lợi hại hơn?" Yêu Tử Yên bỗng nghĩ tới một vấn đề.

Linh lực, tương đương với khả năng tu luyện

Muốn so khoa học kĩ thuật với tu luyện xem bên nào mạnh bên nào yếu, Lạc Xuyên cảm thấy, nếu so sánh thì không quá thích hợp.

Bởi vì đây là hai khái niệm bất đồng lĩnh vực.

Nhưng cả hai khi phát triển tới cuối, lại như trăm sông đổ về một biển.

"Không thể so sánh." Lạc Xuyên lắc đầu.

"Vậy ư." Yêu Tử Yên thở dài, rồi lại hăng hái bừng bừng như trước, "Vậy để ta xem xem ông chủ ngươi đã viết những gì nào."

Yêu Tử Yên đã từng du lịch khá nhiều nơi trên Thiên Lan đại lục này, cho nên vốn hiểu biết của nàng về nền văn học của loài người có thể nói là khá sâu sắc.

Theo nàng, cảnh giới của người tu luyện cùng trình độ văn học vốn không phải hai thứ tỉ lệ thuận với nhau.

Lúc này nàng đang rất tò mò muốn xem Lạc Xuyên đã viết những gì, viết như thế nào.

Yêu Tử Yên mới chỉ đọc lướt đôi dòng, lập tức liền đắm chìm trong những con chữ.

Kỹ năng "Thân lâm kỳ cảnh", có hiệu lực rồi!

Phần đầu tiên chính là phần giới thiệu bối cảnh thế giới.

Yêu Tử Yên phảng phất thấy được có thứ gì đó đang hiện lên trước

mắt.

Đó là một thế giới không có yêu thú, không có người tu luyện, cũng không có các chủng tộc lớn mạnh nào.

Chỉ có nhân loại là chúa tể của thế giới ấy.

Rồi từng tòa nhà khổng lồ cao vút đột ngột mọc lên từ mặt đất.

Máy bay, tàu biển, tên lửa...

Phía sau tất cả những văn minh phồn hoa ấy đều có bóng dáng một chủng tộc luẩn khuất không rời...

Rồi lại đến những sự việc kì kì quái quái xuất hiện trước mắt Yêu Tử Yên.

Lúc này, ngoài tò mò, nghi hoặc, lòng nàng còn tràn đầy nỗi khiếp sợ.

Mấy thứ này đều do "khoa học kĩ thuật"sáng tạo ra sao?

Sức mạnh của nhân loại khủng khiếp đến thế sao?

Yêu Tử Yên tiếp tục lướt xem xuống dưới.

Một câu chuyện thong thả kéo màn trước mặt Yêu Tử Yên...

Mấy phút sau.

"Ôi, hết rồi sao?" Yêu Tử Yên mở to mắt, buột miệng kêu lên.

Lạc Xuyên đứng ngay cạnh, nghe thấy thế thì gật đầu nói: "Giờ mới viết đến đó."

Nói bình tĩnh thế thôi, thực ra lòng hắn đang rung lên vì vui sướng.

Đó là tác phẩm của hắn đấy nhé.

Lúc viết, Lạc Xuyên từng nghĩ, nếu cứ cứng nhắc rập khuôn thì có vẻ không hay lắm đâu.

Cho nên, những dòng chữ này đã được hắn sửa chữa đi nhiều.

Đương nhiên, tình tiết đại khái thì không thay đổi gì mấy.

"Ông chủ, nội dung tiếp theo là thế nào?" Yêu Tử Yên nhịn không được bèn dò hỏi.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Cái này không thể tiết lộ được."

Trong mắt Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên lúc này đã hoàn toàn hóa thân thành nhân viên giục chương mới.

Hắn bắt đầu hối hận, liệu cho Yêu Tử Yên đọc trước như vậy có phải một sai lầm không...

Yêu Tử Yên lườm một cái, tỏ ý bất mãn trước câu trả lời của Lạc Xuyên.

Nàng đang cảm thấy hết sức bứt rứt khó chịu, như thể rõ ràng thấy những món ngon bày trước mặt rồi, bụng còn đói cồn cào, nhưng lại không thể chạm vào được.

Khó chịu quá đi mất!

Thế giới quan hoàn toàn bất đồng, cho nên ngạc nhiên trước những câu chuyện của thế giới kia cũng chẳng có gì lạ.

Yêu Tử Yên vô cùng chờ mong, không biết diễn biến tiếp theo sẽ thế nào.

Nhưng ông chủ nhà mình...

Ài, Yêu Tử Yên thở dài đánh sượt.

"Ông chủ, mai ngươi sẽ viết tiếp chứ?"

"Đương nhiên. À đúng rồi, hỏi ngươi một chuyện này."

"Ông chủ cứ hỏi tự nhiên."

"Ngươi cảm thấy, ta viết thế nào?"

"Thật sự cực tốt luôn." Yêu Tử Yên gật đầu như gà mổ thóc, "Ta chưa từng đọc cuốn tiểu thuyết nào hấp dẫn như vậy."

Khóe miệng Lạc Xuyên hơi cong lên, nở một nụ cười hài lòng.

Xem ra, truyện ta viết cũng không tệ lắm nhỉ.

"Nhưng ông chủ này..." Yêu Tử Yên do dự một lát, như thể đang vấp phải vấn đề gì khó nói.

"Sao thế?"

"Viết cả rồng vào đó, thật sự không sao ư?"

Chương 577: Những điều về rồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rồng - quả thực từng tồn tại trên Thiên Lan đại lục này.

Chỉ có điều, ngay cả vào thời thượng cổ cũng đã rất ít người từng thấy bọn họ.

Nhưng điều đó không có nghĩa là chủng tộc đáng sợ này đã biến mất hoàn toàn.

Đại đa số các thế lực lớn đều cho rằng, bọn họ đã di dời đến một không gian khác mà thôi.

Nghe Yêu Tử Yên hỏi thế, Lạc Xuyên hơi sửng sốt. Thật ra chính hắn cũng không có tính toán kĩ tới điểm này. Nhưng dù sao đó cũng chỉ là một tiểu thuyết mà thôi, hắn cũng không có gì quá đáng lắm, Lạc Xuyên nghĩ thế.

"Không sao." Lạc Xuyên bình thản đáp.

"Ồ." Yêu Tử Yên gật đầu.

Vẻ bình thản của Lạc Xuyên khiến lòng Yêu Tử Yên thoáng gợn sóng.

Đúng nhỉ, bằng vào thực lực của ông chủ thì dù sinh vật này có thật sự xuất hiện ở Khởi Nguyên Thương Thành, hắn cũng chẳng gây nên sóng gió gì được.

Chưa biết chừng bọn họ còn biết thành khách hàng trung thành của Khởi Nguyên Thương Thành cũng nên...

Thời gian tiếp theo là thời gian của trò chơi.

Chơi xong ba tiếng đồng hồ, cả hai rửa mặt rồi đi ngủ.

...

Hoàng thành.

Trong đại điện, Cơ Vô Hối đang ngồi đối diện với Cơ Thiên Vấn, Cơ Thiên Viễn và Cơ Linh Nguyệt.

Bạch lão đứng cạnh Cơ Vô Hối.

"Sáng nay các ngươi cũng đã tới Khởi Nguyên Thương Thành rồi, cảm thấy thế nào?" Cơ Vô Hối nhấp một hớp trà, cười hỏi.

Sáng nay Cơ Vô Hối chỉ chơi trò chơi một lát rồi lại quay về Hoàng thành, bởi trong thời gian này, hắn ta còn rất nhiều chuyện cần xử lí, nào là dựng trận pháp, nào là các loại tấu chương, nào là cung cấp hàng hóa từ Khởi Nguyên Thương Thành cho quân đội...

Mặc dù có Bạch lão hỗ trợ nhưng bao nhiêu chuyện như vậy cũng đủ khiến hắn ta sứt đầu mẻ trán.

Mãi đến tối mới có chút thời gian rảnh rang.

"Thật sự không thể tin nổi." Cơ Linh Nguyệt vô cùng hưng phấn, thậm chí còn siết chặt nắm tay, "Chơi trò chơi cũng có thể tăng tu vi, hơn nữa, các sản phẩm ở đó đều rất lợi hại."

"Đúng thế." Cơ Thiên Vấn gật đầu, hắn ta có hứng thú với tu luyện hơn, "Trước đây phụ hoàng vẫn không cho con tham gia những cuộc đấu chân chính, lần này vào Tháp Thí Luyện, con đã được đánh một phen thỏa thích."

"Còn ngươi, Thiên Viễn?" Cơ Vô Hối nhìn về phía tam hoàng tử, phát hiện hắn ta đang cắm mặt xem điện thoại di động thần kỳ.

"À, phụ hoàng." Cơ Thiên Viễn bỏ điện thoại di động thần kỳ ra, đáp, "Hết sức bất ngờ ạ."

Cơ Vô Hối hài lòng gật đầu.

Tam hoàng tử nhà hắn ta không thích tu luyện, điều này vẫn luôn khiến Cơ Vô Hối lo lắng không yên.

Bởi nói sao thì Thiên Lan đại lục cũng là vùng đất tôn sùng kẻ mạnh, không có cảnh giới và thực lực, rất khó mà sinh tồn ở nơi này.

Đương nhiên, trừ những kẻ có xuất thân đặc biệt.

"À đúng rồi, ngươi đang xem gì đấy?" Cơ Vô Hối hỏi.

"Đang xem diễn đàn Khởi Nguyên ạ." Cơ Thiên Viễn mở điện thoại di động thần kỳ ra, "Có rất nhiều bài đăng mới, đều đang bàn về thông báo trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện chiều nay."

"Hả? Lại có chuyện lớn gì à?" Cơ Vô Hối lập tức hào hứng.

Bạch lão cũng lấy điện thoại di động thần kỳ ra xem.

Trong diễn đàn Khởi Nguyên, đã có thêm rất nhiều người sử dụng đăng bài.

Trong đó, bài được thích nhiều nhất là bài bàn về ma lực và nghề nghiệp.

"Thú vị đây." Cơ Vô Hối cười nói, "Ông chủ lại lấy ra thứ gì mới rồi, xem ra ngày mai lại phải tới đó xem sao..."

Sáng sớm hôm sau.

Khi tia nắng ban mai đầu tiên rọi xuống, thành Cửu Diệu như một gã khổng lồ vừa tỉnh cơn mơ.

Tại Phượng Tiên Lâu, Tả Vạn Kim lù lù đứng trước cửa, hình thể đồ sộ chắn hết tầm nhìn.

Trước mặt ông ta là mười mấy vị trù sư mặc bộ đồ bếp màu trắng.

Trên người những trù sư này phát ra dao động linh lực, hiển nhiên, bọn họ đều là người tu luyện.

Chương 578: Quyết định của Tả Vạn Kim

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phượng Tiên Lâu là tửu lâu lớn nhất của thành Cửu Diệu, bán các loại mỹ thực. Trong số mỹ thực này, tuyệt đại đa số đều sử dụng yêu thú làm nguyên liệu nấu ăn.

Mà muốn xử lí và nấu tốt thịt yêu thú thì phải dùng linh lực, người thường không làm được. Vì thế những trù sư này phải có tu vi nhất định.

Tâm trạng của Tả Vạn Kim lúc này đang khá là khẩn trương. Dĩ nhiên ông ta cũng nghe nói tới Khởi Nguyên Thương Thành rồi, ban đầu, đối với việc thành Cửu Diệu xuất hiện một quái vật lớn như vậy, ông ta cũng không có cảm giác gì lắm, dẫu sao, trời sập cũng có kẻ cao chống giùm, ông ta chỉ là một ông chủ của Phượng Tiên Lâu nho nhỏ thôi, sao có thể khiến người ta chú ý tới?

Nhưng khi ông ta nghe nói trong Khởi Nguyên Thương Thành có cả một giáo trình dạy nấu ăn cực kì phong phú, Tả Vạn Kim bắt đầu nhấp nhổm không yên.

Ông ta là lâu chủ của Phượng Tiên Lâu do chính Cơ Vô Hối bổ nhiệm, đương nhiên phải có phẩm hạnh nghề nghiệp, từ thể trạng của ông ta cũng có thể nhìn ra đôi ba phần...

Tả Vạn Kim cực kì coi trọng kĩ thuật nấu nướng.

Lúc này, bọn họ đang chuẩn bị đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Đúng vậy, Tả Vạn Kim đang chuẩn bị đưa trù sư bên mình tới Khởi Nguyên Thương Thành để học nấu ăn.

"Những chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành, tin rằng các vị đều đã biết cả." Tả Vạn Kim quét mắt nhìn quanh một lượt.

"Như các vị thấy đấy, hôm nay, chuyện chúng ta cần làm là tới Khởi Nguyên Thương Thành học kĩ thuật nấu nướng."

Tả Vạn Kim vừa dứt lời, lập tức xung quanh xôn xao hẳn lên.

Hơn chục vị trù sư, người thì khẩn trương, ngươi thì hưng phấn, người lại lo lắng... nói chung, kiểu gì cũng có.

"Yên lặng." Tả Vạn Kim nhíu mày.

Lập tức, mọi người đều ngậm miệng.

Uy thế của Tả Vạn Kim luôn mạnh như thế đó.

"Ta không định thương lượng với các vị." Tả Vạn Kim bình thản nói.

"Lâu chủ, vậy hôm nay Phượng Tiên Lâu có còn mở cửa nữa không?" Ai đó lên tiếng hỏi.

"Hôm nay tạm đóng cửa." Tả Vạn Kim vung tay, "Hôm nay là ngày dành để học học tập. Đi thôi."

Dứt lời, ông ta cất bước đi trước.

Các trù sư thấy thế cũng vội vàng đi theo.

"Ủa? Đây chẳng phải là lâu chủ Tả Vạn Kim của Phượng Tiên Lâu đó sao? Ổng dẫn các trù sư đi đâu thế nhỉ?"

"Phương hướng này, hình như là đi đến Khởi Nguyên Thương Thành thì phải?"

"Bọn họ tới Khởi Nguyên Thương Thành làm gì?"

"Ta nghe nói, trong thiết bị giả thuyết của Khởi Nguyên Thương Thành có giáo trình dạy nấu ăn gì đó, một trăm linh tinh một món."

"Một trăm linh tinh, đắt vậy luôn? Cướp cạn à?"

"Ngươi nói vậy là không đúng rồi. Khởi Nguyên Thương Thành đâu phải mở cho đám người thường các ngươi, khách hàng trong đó á, toàn người có địa vị cao đến mức khéo ngươi mà nghe lại sợ chết cứng ấy chứ."

"Thì ra là vậy à, đã hiểu..."

Hình thể lừng lững của Tả Vạn Kim di chuyển trên đường quả thực đã thu hút rất nhiều sự chú ý.

Tuy mới sáng sớm nhưng đường phố đã tấp nập người qua lại.

Khi trông thấy đội ngũ đặc biệt kia, ai nấy đều xôn xao bàn tán.

Mặt khác, còn có không ít người tò mò đi theo, muốn xem xem tiếp theo đó sẽ có chuyện gì xảy ra.

"Chính là nơi này." Tả Vạn Kim dừng ở đầu một con hẻm nhỏ, nói.

"Lâu chủ, nơi này kể ra cũng không cách xa Phượng Tiên Lâu nhà ta lắm nhỉ." Một người nhận xét.

"Đúng thế. Chỉ có điều vị trí hơi hẻo lánh chút, chẳng trách đã lâu như vậy mà chẳng mấy ai tìm tới."

"Thôi, yên tĩnh nào." Tả Vạn Kim lên tiếng, các trù sư lập tức im lặng, "Chuyện của Khởi Nguyên Thương Thành, chúng ta há có thể bình luận? Lát nữa vào đó thì đều giữ mồm giữ miệng một chút, đừng có như lũ chân đất nhà quê vào thành phố nghe chưa!"

"Hiểu rồi, thưa lâu chủ." Các trù sư đồng thanh.

"Đi thôi."

Tả Vạn Kim dẫn đầu đoàn người, đi vào trong hẻm, mười mấy trù sư bám theo, thoạt trông đội ngũ khá là có uy thế.

Chương 579: Kéo tới học tập kĩ thuật nấu nướng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên vừa từ trên tầng xuống nhà đã thấy một dáng dấp mập mạp quen thuộc dẫn theo một đám đại hán mặc đồ trắng tới.

Thân hình mập mạp kia thực sự rất thu hút ánh nhìn đó.

Trông tròn vo, hệt một ngọn núi bằng thịt di động.

Hình thể bắt mắt cỡ đó, Lạc Xuyên chỉ liếc một cái liền nhận ra ngay thân phận người này - đây là lâu chủ Phượng Tiên Lâu, Tả Vạn Kim.

Ông ta tới Khởi Nguyên Thương Thành làm gì vậy, lại còn kéo theo cả đám trù sư?

Kéo đoàn tới học kĩ thuật nấu nướng ư?

Lạc Xuyên nghĩ tới giáo trình dạy nấu ăn, lập tức đoán được nguyên do, sắc mặt trở nên kì lạ.

Hắn cứ có cảm giác, cửa hàng nhà mình ngày càng có nhiều vị khách kì kì quái quái thế nào ấy...

Đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, đám Tả Vạn Kim đều mở to mắt nhìn.

Ngọc lưu ly!

Tất cả đều làm bằng ngọc lưu ly hạng nhất!

Cửa hàng này, tuy trang hoàng khá kì quái nhưng trông đã cảm thấy không đơn giản.

Nếu so với Phượng Tiên Lâu, à không, hai bên thật sự không thể so sánh với nhau được.

Quả nhiên, không hổ là Khởi Nguyên Thương Thành.

Bọn trù sư đều than thầm trong lòng, nhưng nhớ tới lời Tả Vạn Kim dặn trước đó, bọn họ nỗ lực nghiêm mặt, ra vẻ bình tĩnh hết sức có thể.

Còn Tả Vạn Kim, vốn cũng đang gắng bình tĩnh như các vị trù sư kia, nhưng khi vừa nhìn thấy Lạc Xuyên, sắc mặt ông ta tức thì biến chuyển

một trăm tám mươi độ.

Bình tĩnh nhảy sang kinh ngạc, ngả về khiếp sợ, cuối cùng chốt hạ bằng sợ hãi.

"Tiền, tiền bối, sao ngài... lại ở đây?" Tả Vạn Kim run giọng hỏi.

"Bởi vì ta là ông chủ nơi này." Lạc Xuyên liếc Tả Vạn Kim một cái.

Hắn không hiểu, vì sao ông ta lại đi hỏi loại vấn đề nghe ngu xuẩn như vậy.

Thân phận của hắn chẳng phải nhìn một cái là nhận ra ngay được sao?

Tả Vạn Kim cười khổ trong lòng.

Thì ra là vị tiền bối này chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Hiện thực quả là kì diệu.

Mình hẳn nên đoán ra sớm hơn mới phải.

Đột nhiên có một người tu luyện có thực lực mạnh cỡ đó, đến cả bệ hạ cũng phải cung kính đối đãi, trừ ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành thì còn có thể là ai?

Lạc Xuyên vốn không quá để ý bọn Tả Vạn Kim nghĩ gì, hắn đi thẳng ra sau quầy, ngồi xuống: "Khởi Nguyên Thương Thành hiện chưa bắt đầu mở cửa, các ngươi có thể xem thoải mái hoặc ngồi chờ một lát."

"Bọn ta tự xem là được ạ." Tả Vạn Kim vội nói ngay.

Các trù sư cũng gật đầu lia lịa, đồng thời thở phào một hơi trong lòng.

Xem ra vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không phải hạng hung ác khó tính như trong lời đồn.

Đúng rồi, theo như lời đồn ngoài kia, hình tượng ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành qua mấy lượt truyền miệng quả thực đã biến thành một thứ gì đó đáng sợ vô cùng.

Đương nhiên, Lạc Xuyên hiện hoàn toàn không hề hay biết gì về điều này.

Nhưng có thể chắc chắn một điều, nếu hắn mà nghe nói đều, vẻ mặt nhất định sẽ thú vị lắm...

Các loại sản phẩm bày bán trong cửa hàng này, tuy bọn Tả Vạn Kim chưa từng nhìn thấy nhưng cũng đã nắm được thông tin cơ bản dựa theo những lời đồn.

Vậy nên hiện tại tận mắt nhìn thấy, dù cũng có đôi chút chấn động nhưng cũng còn trong phạm vi khống chế được.

Lạc Xuyên lấy điện thoại di động thần kỳ ra, mở diễn đàn Khởi Nguyên, đọc thử chủ đề Yêu Tử Yên mới đăng lên trước đó.

Qua một ngày đêm, đã có thêm kha khá bình luận, cung cấp cho Lạc Xuyên khá nhiều ý tưởng mới.

Hiện giờ trong đầu Lạc Xuyên đã cấu trúc thành hình thức sơ khai của một vài nhân vật, chỉ cần cấu tứ thêm chi tiết nữa là hoàn thiện.

Mặt khác, Lạc Xuyên còn chú ý thấy đã có thêm khá nhiều bài đăng mới.

Nội dung các bài đăng này khá nhất trí, tất cả đều là về thông báo mới trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện.

Suýt thì hắn cũng quên mất chuyện này đấy.

Trong không khí chợt xuất hiện từng làn hương thơm mê hoặc, Lạc Xuyên biết, Yêu Tử Yên đã làm xong bữa sáng rồi.

Đám Tả Vạn Kim cũng ngửi thấy mùi thơm lan tỏa trong Khởi Nguyên Thương Thành, tất cả đều dừng động tác, hỉnh mũi hít, sắc mặt lộ vẻ say mê.

Chương 580: Sự cuồng nhiệt của các vị trù sư

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Mùi này... chỉ hít một hơi thôi, ta đã chìm đắm trong đó rồi."

"Kĩ thuật nấu ăn quá đỉnh! Tài nấu ăn của người này nhất định đã ở mức cao nhất rồi!

"Không biết ở đây có vị đại sư nào, nếu có thể học được vài phần bản lĩnh thôi, đời này ta không còn gì để luyến tiếc..."

Các vị trù sư đều lộ vẻ mặt cuồng nhiệt.

Lạc Xuyên thấy vậy, chợt cảm thấy khó nói.

Các vị trù sư này như là vừa tìm được mục tiêu cuộc đời vậy...

Ngay sau đó, giọng Yêu Tử Yên đã vang lên.

Lạc Xuyên lên tầng trên, phụ Yêu Tử Yên mang bữa sáng xuống.

Thấy trong cửa hàng có thêm hơn chục người lạ, Yêu Tử Yên cũng chỉ tò mò đôi chút, liếc nhìn một cái mà thôi.

Dù sao, cảnh tượng này cũng không phải chỉ mới xảy ra lần đầu.

Bữa sáng thoạt nhìn rất đơn giản, nhưng lọt vào mắt các trù sư kia lại không khác gì những điển tịch bí mật xứng đáng truyền lại đời sau.

Tả Vạn Kim cũng nuốt nước bọt đánh ực, ông ta cảm thấy, bữa sáng mới ăn khi nãy chẳng khác gì rơm rạ khô.

"Hử? Có việc gì?" Yêu Tử Yên nhìn đám người kia, thấy bọn họ đều đang chằm chằm nhìn bữa sáng của mình, bèn hỏi.

"Tiền bối, những món này đều do ngài làm sao?" Có người lên tiếng hỏi, giọng khô khốc cả đi.

"Đương nhiên rồi." Yêu Tử Yên đáp.

Lạc Xuyên yên lặng ăn, tiện thể xem trò vui.

Các trù sư liếc nhau, sau đó tất cả đều hít một hơi thật sâu, như đang hạ quyết tâm làm gì đó.

Một giây sau, tất cả đồng loạt gập người trước Yêu Tử Yên.

"Xin tiền bối hãy dạy chúng ta kĩ thuật nấu ăn."

Yêu Tử Yên sửng sốt cả người, sau đó nở nụ cười.

Nàng có thể nhận ra, những người này đang thật lòng muốn học hỏi chứ không phải làm màu.

Tả Vạn Kim đứng bên đã vã mồ hôi đầy trán.

Lúc các vị trù sư lên tiếng, ông ta đã thấy không ổn lắm. Một lời thỉnh cầu vô lễ như thế có thể nói thẳng ra vậy sao?

Ông ta đã bắt đầu hối hận trong lòng.

Biết thế không dẫn đám người này tới đây rồi.

Nhưng những lời hồi đáp của Yêu Tử Yên lại làm ông ta thở ra nhẹ nhõm.

"Trong thiết bị giả thuyết của cửa hàng có giáo trình dạy nấu ăn đó." Yêu Tử Yên cười bảo, "Các ngươi cứ vào trong đó học là được, bởi vì ta cũng học từ đó mà ra cả thôi."

"Hiểu ạ." Các trù sư đồng thanh.

Tiếp đó, hai người Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên thì dùng bữa sáng, còn đám Tả Vạn Kim thì sống trong dằn vặt đáng sợ nhất.

Cũng may, không khí dằn vặt lòng người này không kéo dài quá lâu.

"Đã đến giờ mở cửa rồi." Lạc Xuyên nói.

Ngay lập tức, hơn chục vị trù sư liền bước về phía đặt các thiết bị giả thuyết, mỗi người ngồi xuống một vị trí, sau đó hối hả đội mũ lên.

Đương nhiên, linh tinh đã giao đủ cho Lạc Xuyên rồi.

Các vị trù sư cùng tiến vào thế giới giả thuyết, Tả Vạn Kim lại không đi vào. Ông ta đi tới trước kệ hàng, nhìn từng món hàng bày bán trên đó.

Trước đó ông ta cũng từng nghe nói đến các sản phẩm bán trong Khởi Nguyên Thương Thành, không chỉ có hiệu quả kinh người mà hương vị cũng thuộc hàng tuyệt hảo.

"Đây là thanh cay à?" Tả Vạn Kim cầm một gói thanh cay, hỏi.

Bao bì màu đỏ rực, nhìn qua đã có cảm giác nóng hực lên, nước bọt túa ra trong khoang miệng.

"Sprite, coca..."

Tả Vạn Kim lại đưa mắt nhìn sang những kệ hàng còn lại, tay không do dự, lấy mỗi loại một sản phẩm.

Là lâu chủ của Phượng Tiên Lâu, đương nhiên ông ta không thiếu linh tinh.

"Tiền... tiền bối, ta mua mấy cái này." Tả Vạn Kim ôm sản phẩm đã chọn tới trước quầy, bỏ xuống, quệt mồ hôi trên trán.

Lạc Xuyên liếc nhìn ông ta một cái, ngay cả người thờ ơ như hắn cũng phải thắc mắc chút.

Một người rốt cuộc đã ăn thế nào mới biến thành cái dạng này?

Thật là khó hiểu!

Lạc Xuyên gật đầu, tiếp nhận nhẫn không gian mà Tả Vạn Kim đưa tới, thu linh tinh.

Chương 581: Khoa Lạc, Băng Hoại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ôm những thứ đã mua, Tả Vạn Kim cũng đi đến chỗ đặt thiết bị thực tế ảo, chọn lựa một vị trí rồi ngồi xuống.

Mặc dù có phần miễn cưỡng, nhưng quả thực là thật sự ngồi vào chỗ đó.

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng cảm thấy ngạc nhiên.

Chất lượng ghế do hệ thống cung cấp quả thực rất tốt…

"Không biết thanh cay này rốt cuộc có hương vị thế nào."

Tả Vạn Kim cầm một gói thanh cay, thấp giọng tự nói.

Xé gói ra.

Trong nháy mắt, mùi thơm cay nồng tỏa ra khiến cho ông ta mở to hai mắt nhìn.

"Hương vị này…"

Thanh cay vào trong miệng, vẻ mặt của Tả Vạn Kim trở nên cực kỳ phấn khích.

Ông ta dám thề, bản thân mình chưa bao giờ ăn loại thức ăn thần kỳ như này!

Một miếng rồi lại một miếng.

Đây là có chuyện gì?

Vì sao không dừng được?

Sao lại ăn ngon như vậy?

Đây là ý nghĩ chân thực trong lòng ông ta.

Đương nhiên ông ta cũng đã nhận ra linh lực trong cơ thể tăng lên, chỉ là không rảnh để ý.

Bởi vì hiện tại ông ta đang hoàn toàn đắm chìm trong mỹ vị của thanh cay…

Khối lượng của một gói thanh cay cũng không lớn.

Đặt trước hình thể và cách ăn uống của Tả Vạn Kim có vẻ càng nhỏ bé hơn.

"Hết rồi?"

Nhìn gói hàng trống rỗng ở trong tay, Tả Vạn Kim hơi sửng sốt.

Đồ ăn ngon như thế mà không thể ăn thỏa mãn thì không khác gì một hình phạt tàn khốc trong cuộc sống.

Nếu là cửa hàng bình thường thì chỉ sợ Tả Vạn Kim đã ra tay từ lâu.

Nhưng hiện tại thì…

Tả Vạn Kim cố gắng áp chế ý nghĩ tìm đường chết ở trong lòng.

Ông ta liếc mắt nhìn nhóm đầu bếp một cái.

Ngay lập tức, trong lòng đã có quyết định.

Vừa rồi ông ta đã nhìn thấy quy định của Khởi Nguyên Thương Thành.

Không thể đầu cơ trục lợi, Tả Vạn Kim đã biết.

Chính mình cấp linh tinh, để cho nhóm đầu bếp này đi mua rồi giao cho bản thân mình thì không tính đầu cơ trục lợi chứ?

Xem ra dẫn bọn hắn đến đây vẫn có chút tác dụng.

Tả Vạn Kim cảm thấy tự đắc đối với trí thông minh của mình.

"Cũng không biết Coca Cola này sẽ có hương vị như thế nào."

Tả Vạn Kim đứa ánh mắt đầu nhìn về phía Coca Cola ở trên bàn.

Đối với loại chất lỏng màu đen sẫm này, trong tiềm thức của ông ta đã cho rằng chắc là không được tốt lắm.

Tuy nhiên Tả Vạn Kim lại là một người thích khiêu chiến và nếm thức ăn tươi.

Hương vị của thanh cay đã kinh người như thế, chắc là Coca Cola cũng không quá kém. Cho dù là không dễ uống, dù sao vẫn còn có Sprite và nước khoáng nữa. Ông ta thầm nghĩ ở trong lòng.

Vặn nắp chai, tiếng khí gas xuất hiện, làm cho ông ta hơi ngạc nhiên.

Thú vị.

Tả Vạn Kim cảm thấy thích thú.

Sau đó uống một ngụm, lại uống một ngụm…

Về phần Lạc Xuyên, vừa rồi hắn tìm một vị trí ngồi xuống, tiến vào thế giới giả tưởng.

Lựa chọn chế độ tu hành của Tháp Thí Luyện, hình ảnh quen thuộc vẫn chưa xuất hiện.

Xuất hiện ở trước mắt Lạc Xuyên chỉ là bóng đêm.

Hệ thống muốn làm cái quỷ gì?

Trong lòng cảm thấy nghi hoặc, Lạc Xuyên lựa chọn xem.

Rất nhanh chóng, trong bóng đêm xuất hiện một chút ánh sáng.

Ánh sáng không ngừng mở rộng, tràn ngập tầm nhìn.

Khi ánh sáng tan biến, một bức hoạ cuộn tròn rộng lớn xuất hiện.

Đồng thời, bên tai Lạc Xuyên có âm thanh trầm thấp vang lên.

"Khoa Lạc, ở thế giới kiếm thuật và ma pháp này, các chủng tộc hưng thịnh…"

Trước mặt của Lạc Xuyên, xuất hiện hình ảnh của một quốc gia.

Thành trì của nhân loại, bộ lạc thú nhân, đế quốc tinh linh, quốc gia ác ma…

Các loại chủng tộc sinh sôi và sinh sống ở Khoa Lạc.

Giới thiệu vẫn tiếp tục như cũ, bỗng nhiên trở nên trầm thấp.

"Băng Hoại, là một loại thiên tai cấp vũ trụ đi đôi với sự phát triển của nền văn minh, lấy mục đích hủy diệt nền văn minh mà tồn tại. Khi nền văn minh phát triển đến một trình độ nhất định, Băng Hoại cũng sẽ theo đó mà sinh ra.

Mấy năm trước, Băng Hoại bị gọi là thiên tai thứ chín giáng xuống. Sinh linh bị Băng Hoại ăn mòn, hóa thành thể xâm nhiễm.

Gặp phải thiên tai thứ chín, các chủng tộc ở Khoa Lạc đã hợp lực với nhau dưới sự dẫn dắt của ba tổ chức để chống cự, những vô số thổ địa vẫn bị xâm nhiễm thể chiếm lĩnh như cũ…"

Chương 582: Không chỉ là trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hình ảnh đột nhiên thay đổi.

Chiến hỏa nổi lên bốn phía trên đại lục.

Mỗi một tấc đất đều bị ăn mòn do Băng Hoại.

Xâm nhiễm thể, người thực hiện Thiên tai thứ chín làm tan biến tất cả mọi thứ.

Các văn minh đang kiệt lực chống cự …

"Những dũng sĩ đến từ thế giới khác, hãy sử dụng sức mạnh của các ngươi, giúp đỡ Khoa Lạc đối kháng Thiên tai thứ chín, đuổi Băng Hoại ra khỏi thế giới này…"

Vẻ mặt của Lạc Xuyên khá vi diệu.

Nội dung vở kịch thật sự hay đấy chứ?

Không sợ bất kỳ vấn đề gì về bản quyền hay sao?

"Hệ thống, thật sự không thành vấn đề hay sao?" Lạc Xuyên không nhịn được hỏi.

"Tiểu thuyết mà kí chủ tải xuống, hệ thống chỉ tham khảo một ít mà thôi." Hệ thống trả lời vẫn nhanh chóng như trước: "Huống hồ, nơi này cũng không phải địa cầu."

Lạc Xuyên: …

Ngươi nói thật có đạo lý, ta thế mà lại không thể phản bác được.

Khi giọng nói bộc bạch chấm dứt, bức hoạ cuộn tròn cũng gần kết thúc.

"Xâm nhiễm thể của thế giới Khoa Lạc vẫn đang như hổ rình mồi. Chiến tranh, chưa bao giờ kết thúc!"

Trước mắt hắn lại xuất hiện hình ảnh.

Vẫn là ở ven hồ quen thuộc.

Chỗ khác biệt chính là ở góc trên bên trái của tầm nhìn, xuất hiện một biểu tượng giống như là bản đồ.

Lạc Xuyên tò mò ấn vào.

Quả nhiên, đây là một bản đồ.

Ví trí hiện tại có tên là dãy núi Á Thác.

Ở vị trí trung tâm đại lục.

Nơi có khoảng cách gần nhất tên là Áo Lan.

Là một thành thị của văn minh nhân loại.

Đương nhiên, khoảng cách gần nhất chỉ là nói tương đối.

Nếu không, cũng sẽ không tới mức không có người nào phát hiện ra trong thời gian dài như vậy.

Bên cạnh bản đồ còn có ba biểu tượng khác.

Cửa hàng, vũ khí và nghề nghiệp.

Lạc Xuyên mở cửa hàng ra xem qua một chút.

Đều là một ít vật liệu kỳ kỳ quái quái, còn có một ít vật phẩm tiêu hao và vân vân.

Vũ khí có thể rèn và mua.

Đương nhiên, thứ Lạc Xuyên cảm thấy hứng thú nhất vẫn là nghề nghiệp.

Ấn vào.

Với tính cách của Lạc Xuyên, cũng không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Pháp sư, kỵ sĩ, mục sư, tử linh thuật sĩ…

Ước chừng có hơn mười nghề nghiệp.

Hơn nữa xem giới thiệu của hệ thống, còn có rất nhiều nghề nghiệp ẩn chưa được biểu hiện.

Có điều Lạc Xuyên là cấp không, cho nên không chọn được.

"Hệ thống, sau khi lựa chọn nghề nghiệp, có phải có thể học tập kỹ năng tương ứng hay không?" Lạc Xuyên nghĩ tới điều gì.

"Đương nhiên."

"Vậy kỹ năng đã học tập kia, có thể sử dụng ở thế giới hiện thực hay không?"

"Có thể."

Lạc Xuyên có phần kinh ngạc.

Hắn dường như nhìn thấy trường hợp khi hai người tu luyện chiến đấu, một người chà xát tay gọi ra một hỏa cầu lớn, một người triệu hoán tường đất.

Lắc lắc đầu, hắn ném hình ảnh này ra sau đầu.

Giọng nói của hệ thống lại tiếp tục vang lên: "Nếu muốn sử dụng kỹ năng nghề nghiệp ở trong hiện thực, cần sử dụng linh tinh để tiến hành mở khóa. Cấp bậc kỹ năng càng cao thì tiêu hao linh tinh càng nhiều."

Lạc Xuyên: …

Bản thân mình nên nghĩ đến từ lâu.

"Mặt khác, có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ hoặc là săn giết sinh vật đạt được kim tệ, kim tệ có thể sử dụng ở cửa hàng và Khoa Lạc. Kim tệ có thể tiến hành nạp, một linh tinh tương đương một trăm kim tệ."

Lạc Xuyên đã không muốn nói thêm gì nữa.

Lạc Xuyên ở trong trò chơi, xem như có thân phận như một quản lý viên.

Có quyền hạn rất lớn.

Ấn mở bản đồ.

Lạc Xuyên thấy được vị trí của Áo Lan.

Sau đó, thân hình biến mất.

Khi Lạc Xuyên xuất hiện lại, thì đã có mặt ở trong một thành thị khá phồn hoa.

Hiện tại, hắn đang đứng ở trên một con đường.

Sự xuất hiện của Lạc Xuyên cũng không gây ra động tĩnh gì quá to lớn cả.

Ngoại trừ bởi vì quần áo kỳ quái mà thu hút rất nhiều ánh mắt, còn lại tất cả đều rất bình thường.

Lạc Xuyên đứng ở nơi đó.

Ở xung quanh có người đi đường với hình dạng khác nhau đi qua.

Ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy bóng dáng của tinh linh, thú nhân và

các loại chủng tộc.

Mỗi một sinh mệnh, đều có máu có thịt.

Cảnh tượng ma huyễn này làm cho tinh thần của Lạc Xuyên có chút hoảng hốt.

Đây thật sự chỉ là một trò chơi hay sao?

Chương 583: Yêu Tử Yên tò mò

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dường như cảm ứng được ý nghĩ của Lạc Xuyên, giọng nói của hệ thống vang lên: "Lúc trước đã nói cho kí chủ biết, chế độ giải trí cũng không chỉ là một trò chơi."

Biểu cảm của Lạc Xuyên trở nên có chút đăm chiêu.

Hắn cảm thấy bản thân mình dường như hiểu được ý tứ trong lời nói.

"Nếu các khách hàng nhìn thấy chắc sẽ rất ngạc nhiên."

Lạc Xuyên lại nhìn xung quanh, khóe miệng xuất hiện một đường cong rất nhỏ.

Thân hình biến mất.

Như mọi khi, không có chút dao động năng lượng nào cả.

"Mẹ, mẹ, nơi đó có một đại ca ca bỗng nhiên biến mất!"

Một tiểu cô nương kéo tay áo mẹ, chỉ vào con đường nói.

"Nào có đại ca ca gì, chắc con nhìn lầm rồi."

"À."

…

Rời khỏi trò chơi.

Tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc xung quanh, tâm tình của Lạc Xuyên cũng bình tĩnh trở lại.

Đứng dậy, đi vào phía sau quầy.

Yêu Tử Yên đã ở trong này.

"Ông chủ, vừa rồi ngài làm cái gì vậy?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Ở trong ấn tượng của nàng, Lạc Xuyên gần như không sử dụng thiết bị chơi game thực tế ảo vào buổi sáng.

Bình thường, đều là nằm để trôi qua…

"Không có gì." Lạc Xuyên bình thản đáp: "Chỉ là nhìn xem đồ vật đổi

mới có vấn đề gì hay không."

Đổi mới?

Yêu Tử Yên hơi sửng sốt.

Sau mấy hơi thở, mới hiểu được Lạc Xuyên rốt cuộc đang nói cái gì.

"Thông báo của chế độ giải trí hay sao?" Yêu Tử Yên kinh ngạc nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

Yêu Tử Yên cảm thấy hứng thú: "Ông chủ, ta có thể đi qua xem thử hay không?"

Hiện tại là thời gian buôn bán, chức trách của nhân viên phục vụ chính là trông coi cửa hàng.

Nhưng Yêu Tử Yên thật sự rất hiếu kì xem chế độ giải trí rốt cuộc đã xảy ra thay đổi gì.

Lạc Xuyên gật đầu.

Được sự đồng ý của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên nhẹ nhàng hoan hô một tiếng, đi tới chỗ đặt thiết bị chơi game thực tế ảo.

Tìm vị trí, ngồi xuống, đội mũ chơi game thực tế ảo, tiến vào thế giới giả tưởng.

Toàn bộ quá trình được thực hiện liền mạch lưu loát.

Lạc Xuyên nhìn Yêu Tử Yên, đồng thời, thầm nghĩ ở trong lòng.

Khi nàng nhìn thấy cảnh tượng kia ở trong trò chơi sẽ có phản ứng như thế nào.

Tả Vạn Kim chú ý tới động tĩnh ở nơi này.

Gần như chỉ nhìn thoáng qua, đã đặt toàn bộ sự chú ý lên trên mì ăn liền ở trước mặt…

"Ông chủ, buổi sáng tốt lành!" Tiếng chào hỏi thanh thúy của một cô gái truyền đến.

Cố Vân Hi và Giang Văn Thường thoải mái bước vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Chào." Lạc Xuyên gật đầu, đáp lại một tiếng.

"Ủa? Tử Yên tỷ đâu?" Cố Vân Hi tò mò hỏi.

Ngày thường, lúc này Yêu Tử Yên sẽ ở phía sau quầy.

Sao hôm nay lại chỉ có một mình ông chủ?

Lạc Xuyên chỉ chỉ về chỗ thiết bị chơi game thực tế ảo.

Nhìn theo phương hướng mà Lạc Xuyên chỉ.

Hai người thấy được Yêu Tử Yên đang đắm chìm ở trong thế giới giả tưởng.

"Hiện tại không phải thời gian buôn bán hay sao? Không ngờ Tử Yên tỷ lại đang chơi trò chơi?" Giang Vãn Thường có phần tò mò.

"Chế độ giải trí đổi mới." Lạc Xuyên nói ngắn gọn.

Hai người lập tức mở to hai mắt nhìn.

Các nàng bỗng nhiên nhớ tới việc bản thân mình đến sớm như vậy, chính là vì chuyện này!

"Đáng giận, không ngờ các ngươi còn tới sớm hơn bổn thiếu gia!" Giọng nói quen thuộc truyền đến.

Tỷ đệ hai người Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý một trước một sau đi vào trong cửa hàng.

Mặt khác, Giang Thánh Quân đã đi theo ở phía sau.

"Trong cửa hàng đã có nhiều người như vậy rồi à." Bộ Thi Ý cười nói.

Về phần Bộ Ly Ca... Không người nào để ý tới.

"Đương nhiên." Cố Vân Hi gật gật đầu, cười nói: "Ông chủ đã nói rằng, hôm nay chế độ giải trí sẽ có thay đổi lớn, đương nhiên phải đến sớm một chút để nhìn xem."

"Đúng vậy đúng vậy." Giang Vãn Thường liên tục gật đầu.

Nói đơn giản mấy câu, mấy người lập tức đi tới chỗ chơi game thực tế ảo một cách cực kì hứng thú, nôn nóng tiến vào thế giới giả tưởng.

Chương 584: Thâm Uyên, Băng Hoại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thời gian dài như vậy, chế độ giải trí cuối cùng cũng có thay đổi. Cũng không biết rốt cuộc chơi có vui hay không."

Bộ Ly Ca vừa lựa chọn chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện, vừa hưng phấn lẩm bẩm.

"Để cho bổn thiếu gia nhìn xem, rốt cuộc có thêm cái gì!"

Bộ Ly Ca hít một hơi thật sâu.

Rồi sau đó, hình ảnh trước mắt tối sầm.

Biến cố không giải thích được thình lình xảy ra làm cho trong lòng hắn ta cảm thấy khẩn trương.

Cũng may bóng tối chỉ kéo dài trong chớp mắt, sau đó lập tức xuất hiện ánh sáng.

Bức hoạ cuộn tròn ở trước mắt rớt xuống màn che, thê lương mà lại rung động lòng người.

Giọng nói trầm thấp quanh quẩn bên tai, mang theo lực lượng không giải thích được, giống như có thể cảm hóa nội tâm người nghe.

Thế giới tên là Khoa Lạc dần dần được Bộ Ly Ca biết rõ…

Bốn người còn lại trải qua cảnh tượng giống nhau như đúc.

Tâm tình của bọn họ thì lại khá khác nhau.

Bộ Ly Ca hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Bốn người Bộ Thi Ý cảm thấy khiếp sợ đồng thời còn đang suy nghĩ.

Những điều đã trải qua này, rốt cuộc có ý nghĩa gì…

Yêu Tử Yên rời khỏi trò chơi.

Lấy lại tinh thần, nàng đi vào phía sau quầy.

"Như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

Hắn chú ý thấy Yêu Tử Yên còn có chút thất thần.

"Thực sự khiến người khác rung động." Yêu Tử Yên gật đầu, đây là suy

nghĩ chân thật trong nội tâm của nàng.

"Còn có vấn đề gì sao?" Lạc Xuyên chú ý tới biểu cảm muốn nói lại thôi của Yêu Tử Yên, hỏi.

Bị Lạc Xuyên nhìn ra tâm sự, Yêu Tử Yên cũng không che dấu.

Nàng gật gật đầu, đưa ra vấn đề ở trong lòng: "Ông chủ, Băng Hoại, thật sự tồn tại hay sao?"

Nghĩ tới lời nói của hệ thống vừa rồi, Lạc Xuyên gật gật đầu: "Ừm."

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên trở nên nghiêm túc: "Sinh ra cùng với văn minh, mục tiêu tồn tại là hủy diệt văn minh, thật sự là... Không thể tin được."

Lạc Xuyên lại lắc lắc đầu.

Yêu Tử Yên có phần khó hiểu.

Lạc Xuyên đứng dậy, cầm viên cầu Thâm Uyên đặt ở góc ăn bụi lại đây.

"So sánh với Thâm Uyên, Băng Hoại có thể nói là nhẹ nhàng hơn vô số lần."

Bị Lạc Xuyên cầm lên, viên cầu Thâm Uyên bắt đầu giả chết.

Hoa văn vẫn hoạt động hoàn toàn tĩnh lặng.

Nhìn qua, giống như là bức tranh trừu tượng có trạng thái tĩnh.

Dù vậy, sau khi Yêu Tử Yên nhìn vẫn có cảm giác rất không thoải mái như cũ.

Chán ghét phát ra từ nội tâm.

Lạc Xuyên nói tiếp: "Băng Hoại, thứ nó hủy diệt chính là văn minh. Mà Thâm Uyên, lại hủy diệt tất cả trật tự của tạo hóa —— bất kể là sinh mệnh carbon, sinh mệnh silicon hay là sinh mệnh năng lượng.

Thời điểm 'Thâm Uyên' đến, hành tinh sẽ lệch khỏi quỹ đạo, hằng tinh sẽ bị bốc cháy dữ dội, lực hấp dẫn thất thường, các loại hằng số phát sinh hỗn loạn, cuối cùng đi đến sự hủy diệt.

Thiên Lan đại lục từng bị Thâm Uyên xâm nhiễm, cuối cùng đạt được thắng lợi, thật không biết bọn họ đã làm được điều đó như thế nào. Theo ta

thấy, với năng lực của người tu luyện sẽ rất khó để đối kháng mới đúng."

Lạc Xuyên cảm thán.

Tất cả thông tin có liên quan đến Băng Hoại đều là do hệ thống báo cho biết.

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên trở nên hoang mang.

Nàng nghe như lọt vào trong sương mù, cái hiểu cái không.

Sinh mệnh carbon, sinh mệnh silicon, hành tinh, lực hấp dẫn…

Ông chủ lại đang nói những thứ kỳ kỳ quái quái gì đó.

Chú ý tới biểu cảm của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên bỗng nhiên phát hiện lời nói của bản thân mình đối với nàng mà nói, không khác gì thiên thư.

Muốn cho người của thế giới huyền huyễn lý giải nguyên lý khoa học quả thật có điểm khó khăn.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lại bổ sung một câu: "Nói ngắn gọn, Băng Hoại còn kém xa Thâm Uyên. Sự tồn tại của Thâm Uyên chính là hủy diệt tất cả mọi thứ."

Yêu Tử Yên liên tục gật đầu.

Lần này nàng hiểu được.

Lúc trước, nàng cũng từng nghe Lạc Xuyên nói qua cái gì gọi là Thâm Uyên.

Nhưng cũng không có một khái niệm rõ ràng.

Trải qua sự so sánh với Băng Hoại, hiện tại nàng đã thật sự ý thức được chỗ kinh khủng của Thâm Uyên.

Đồng thời, trong lòng càng cảm thấy ngưỡng mộ Lạc Xuyên hơn.

Thâm Uyên kinh khủng như thế, nhưng ở trong tay ông chủ lại ngoan ngoãn như vậy.

Thực lực của ông chủ khủng khiếp đến mức nào?

Chương 585: Thay đổi không thể nói rõ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Một lát sau.

Tâm trí của Bộ Ly Ca quay về hiện thực.

Trong mắt tràn đầy mờ mịt.

Xem ra vẫn còn chưa khôi phục lại từ những hình ảnh vừa rồi.

Sau mấy hơi thở, hắn ta mới hít một hơi thật sâu.

Bốn người còn lại, cũng khôi phục tâm trí.

"Thật sự rất rung động!" Trong mắt của Bộ Thi Ý vẫn lưu lại vẻ khiếp sợ như cũ.

"Khoa Lạc, Băng Hoại, văn minh, quốc gia, ông chủ nghĩ ra mấy thứ này như thế nào?" Giang Thánh Quân cảm thán.

Cố Vân Hi và Giang Vãn Thường cũng liên tục gật đầu.

Hai người đều đồng cảm.

"Tuy rằng không hiểu rõ lắm, nhưng cảm giác rất lợi hại." Bộ Ly Ca nghiêm túc nói.

Nói ngắn gọn, chính là không biết gì cả.

Bốn người: …

"Các ngươi đang nói chuyện gì vậy?" Tả Vạn Kim tò mò hỏi.

Vừa rồi ông ta đang mải ăn gì đó.

Hiện tại ăn xong rồi, cho nên mới hứng thú bên này.

Năm người Bộ Ly Ca đều biết Tả Vạn Kim.

Bởi vì bọn họ thường xuyên đi ăn cơm ở Phượng Tiên Lâu.

"Trò chơi." Bộ Ly Ca nói: "Hôm nay có thay đổi mới."

"Trò chơi kia có tuyệt vời như vậy hay không?" Tả Vạn Kim không thể tưởng tượng được, không ngờ phản ứng của bọn họ lớn như vậy là bởi vì trò chơi.

"Ngươi xem sẽ biết." Cố Vân Hi nói.

Vừa dứt lời.

Năm người tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, đi về phía quầy.

Tả Vạn Kim nghi hoặc.

Thật sự chơi hay như vậy sao?

Suy nghĩ một chút, ông ta cũng đội mũ chơi game thực tế ảo lên…

"Ông chủ ông chủ!" Cố Vân Hi đi đến trước quầy, kêu lên một cách hưng phấn.

Lạc Xuyên buông điện thoại di động ma huyễn xuống, liếc mắt nhìn mấy người một cái: "Hả?"

"Băng Hoại kia thật sự lợi hại như vậy hay sao?" Vẻ mặt của Cố Vân Hi rất hưng phấn.

"Không phải trong giới thiệu có rồi hay sao?" Lạc Xuyên trả lời.

"Ta chỉ là muốn xác nhận một chút." Cố Vân Hi cười cười ngượng ngùng.

"Ông chủ, lúc trước không phải ngươi đã nói rồi sao, chế độ giải trí cũng không chỉ là một trò chơi." Bộ Thi Ý hỏi, vẻ mặt có chút vi diệu: "Chẳng lẽ nói…"

Đối với vấn đề này, câu trả lời của Lạc Xuyên vẫn bình thản như mọi khi.

"Tùy theo bản thân ngươi lý giải như thế nào."

Bộ Thi Ý: …

"Ông chủ ông chủ, nghề nghiệp này là chuyện gì xảy ra?" Giang Vãn Thường hiếu kỳ nói.

Đối với người của thế giới huyền huyễn mà nói, thế giới ma huyễn gì đó, quả thật là có chút khó có thể lý giải.

Lạc Xuyên giải thích đơn giản dựa theo lý giải của bản thân mình.

Mấy người cái hiểu cái không.

Đối với chuyện này Lạc Xuyên cũng không có biện pháp.

"Sau khi chơi một thời gian dài, các ngươi tự nhiên sẽ hiểu vấn đề này." Lạc Xuyên nói.

"Ta biết ngay hai ngươi nhất định ở Khởi Nguyên Thương Thành!" Giọng nói của Mộ Dung Hải Đường truyền đến.

Nàng ta và Ứng Vô Cực đang đi đến.

Còn có rất nhiều học viên đi theo phía sau.

"Đạo sư." Cố Vân Hi, Giang Văn Thường và Bộ Thi Ý vội vàng chào hỏi.

"Các ngươi đến sớm như vậy, chính là vì thay đổi mà ông chủ đã nói ngày hôm qua đúng không?" Mộ Dung Hải Đường cười nói.

"Đúng vậy!" Cố Vân Hi gật đầu.

"Chế độ giải trí có gì thay đổi vậy?" Có đệ tử tò mò hỏi.

"Vấn đề này sao... Rất khó nói." Cố Vân Hi nhún vai: "Các ngươi tự mình xem sẽ biết."

"Đúng." Giang Văn Thường gật đầu tán thành: "Dù sao rất kinh người!"

Nghe nói như thế, mọi người lập tức cảm thấy hứng thú, sau khi ồn ào mua hàng hóa, trả linh tinh, lập tức tìm vị trí ngồi xuống, cũng biểu hiện ra vẻ hiếu kì tương ứng đối với Tả Vạn Kim cùng với hơn mười đầu bếp.

Nghe nói bọn họ đến để học tập nấu ăn, ai nấy đều có chút dở khóc dở cười.

Nguyên nhân khách hàng của Khởi Nguyên Thương đi vào nơi này quả nhiên là rất nhiều.

Thật sự không thể đoán được, rốt cuộc ông chủ nghĩ như thế nào…

Chương 586: Nghề nghiệp pháp sư

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiến vào trò chơi.

Vẫn là ven hồ quen thuộc.

Cố Vân Hi liếc mắt một cái lập tức chú ý tới sự thay đổi của ranh giới.

"Đây là thay đổi hay sao?" Cố Vân Hi vừa mở ra bản đồ vừa sợ hãi than: "Hóa ra vị trí chúng ta đang đứng tên là dãy núi Á Thác!"

"Áo Lan, không ngờ rằng thành thị gần nhất cách xa như vậy, trách không được mọi người vẫn không tìm được tung tích của nền văn minh." Giọng nói của Giang Vãn Thường vang lên bên cạnh.

Mấy người tụ tập lại.

"Này Vân Hi, không phải ngươi cấp hai mươi hay sao?" Bộ Thi Ý cười nói.

"Ừm, chắc là người có cấp hai mươi duy nhất trong số các khách hàng." Bộ Ly Ca cũng gật đầu.

"Ta chỉ là chơi lâu hơn một chút." Cố Vân Hi ngượng ngùng cười cười.

"Với lại, cấp hai mươi có thể lựa chọn nghề nghiệp. Vân Hi chuẩn bị lựa chọn nghề nào? Nhiều như vậy mà!" Giang Vãn Thường nhìn vào bảng thông tin hệ thống nghề nghiệp nói.

Ước chừng hơn mười nghề nghiệp, làm cho người ta hoa cả mắt.

"Pháp sư." Cố Vân Hi nói.

"Pháp sư? Nhìn qua có vẻ rất lợi hại."

Mấy người nhìn thấy giới thiệu của pháp sư, hưng phấn nói.

"Dù sao hiện tại cũng không có chuyện gì, trực tiếp lựa chọn nghề nghiệp đi." Cố Vân Hi cười nói.

Bốn người lui về phía sau, để lại không gian rộng rãi, rồi đứng ở cách đó không xa tò mò đoán xem kế tiếp sẽ phát sinh cảnh tượng như thế nào.

"Có lựa chọn nghề nghiệp pháp sư hay không?"

Một thông tin xuất hiện ở trước mắt Cố Vân Hi.

"Xác nhận."

Lập tức, Cố Vân Hi cảm giác rõ ràng thân thể của bản thân mình xuất hiện thay đổi.

Năng lượng trong cơ thể bắt đầu dâng trào một cách điên cuồng.

Đồng thời, ma lực tự do trong thiên địa như là tìm được cửa thông thoát, hội tụ về phía cơ thể của nàng.

Ở trước mắt, xuất hiện vô số chữ khắc, ẩn chứa lực lượng huyền diệu.

Cố Vân Hi tò mò nhìn, rất nhiều tri thức hoàn toàn khác với linh lực xuất hiện ở trong đầu của nàng.

Ở trong mắt đám người Giang Văn Thường lại nhìn thấy một cảnh tượng khác.

Năng lượng các màu rực rỡ quanh quẩn người Cố Vân Hi.

Các loại chữ khắc lúc ẩn lúc hiện.

Tóc dài, vạt áo tung bay ở trong gió, mang theo khí tức không thể giải thích được.

"Nhìn qua có vẻ rất lợi hại." Bộ Ly Ca trừng mắt: "Ta cũng muốn chọn pháp sư."

Bộ Thi Ý trừng mắt liếc Bộ Ly Ca một cái: "Ngươi mới có cấp mười, còn lâu mới đạt tới cấp hai mươi!"

Vẻ mặt của Bộ Ly Ca lập tức cứng đờ: "Tỷ, có thể không nhắc đến chuyện thương tâm này hay không…"

Thời gian ma lực hội tụ cũng không kéo dài quá lâu, ước chừng hơn mười giây sau thì dần dần biến mất.

"Cảm giác như thế nào?" Nhìn gió lốc ma lực biến mất, mấy người tò mò nghiêng người qua, Giang Văn Thường hỏi.

"Ta cảm giác trong đầu dường như có thêm rất nhiều thứ gì đó không thể giải thích được." Vẻ mặt của Cố Vân Hi có chút đăm chiêu.

"Cái gì vậy?" Giang Thánh Quân hỏi.

Suy nghĩ một chút, Cố Vân Hi không quá xác định nói: "Hình như là…

Tri thức về điều động ma lực."

Mấy người suy nghĩ.

"Theo ta đoán, lựa chọn nghề nghiệp khác nhau sẽ có phương thức sử dụng ma lực khác nhau." Bộ Thi Ý đưa ra cái nhìn của bản thân mình.

"Đúng." Giang Văn Thường gật đầu đồng ý, lộ ra vẻ tò mò: "Cũng không biết thời điểm lựa chọn nghề nghiệp khác sẽ xuất hiện cảnh tượng gì."

"Sau khi lựa chọn nghề nghiệp có kỹ năng gì riêng hay không?" Bộ Ly Ca hiếu kỳ nói.

Mọi khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều biết trong chế độ giải trí có thể đạt được kỹ năng đặc biệt.

Theo suy đoán như vậy thì nghề nghiệp tất nhiên cũng sẽ như thế.

"Bởi vì ta vừa mới trở thành pháp sư, không có độ thuần thục, chỉ biết một Hỏa Cầu Thuật." Cố Vân Hi cười cười: "Bởi vì ta có năng lực khống chế nguyên tố hỏa sơ cấp, mới có thể lập tức lĩnh ngộ một kỹ năng khi vừa mới trở thành pháp sư."

Chương 587: Hỏa Cầu Thuật

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hỏa Cầu Thuật?"

"Nghe có vẻ rất lợi hại!"

"Nghe có vẻ giống một loại công pháp đặc biệt."

"Có thể cho chúng ta mở mang tầm mắt hay không?"

Đám người Bộ Ly Ca cảm thấy hứng thú, đều lên tiếng.

Cố Vân Hi gật đầu.

Nàng vươn tay phải của bản thân mình ra.

Ở trong cảm nhận của bốn người có năng lượng hội tụ từ bốn phía tới.

Đúng là ma lực!

Người tu luyện muốn điều động linh lực trong thiên địa ít nhất phải đạt tới cảnh giới Quy Nguyên.

Tương đương với trên cấp bốn mươi.

Nhưng hiện tại Cố Vân Hi là cấp hai mươi, lại có thể điều động ma lực trong thiên địa để phóng thích ma pháp.

Về điểm này, có sự khác nhau căn bản giữa linh lực và ma lực.

Trong tay Cố Vân Hi có sức nóng khủng khiếp tỏa ra.

Một ngọn lửa màu đỏ đột nhiên xuất hiện.

Cuối cùng, ngưng kết thành một hỏa cầu có đường kính nửa thước.

Thanh thế kinh người!

Nàng nhìn quanh bốn phía, ánh mắt cuối cùng dừng trên một tảng đá ở cách đó không xa.

Khóe miệng của Cố Vân Hi lộ ra một nụ cười tươi.

Cánh tay vung lên.

Hỏa cầu xẹt qua một đường parabon rơi lên tảng đá.

Oanh!

Tiếng nổ to lớn vang lên.

Trong nháy mắt tảng đá bị ngọn lửa nhấn chìm.

Ngọn lửa bùng nổ trong phạm vi ước chừng gần hai thước!

Mọi người đồng loạt phát ra âm thanh kinh ngạc.

Ngay cả Cố Vân Hi là người phóng thích cũng mở to hai mắt nhìn.

Cấp hai mươi cấp tương đương vừa mới tiến giai Tạo Hóa.

Người tu luyện có cảnh giới này muốn phát ra loại công kích có uy lực như thế, nói là viển vông cũng không quá một chút nào.

Nhưng uy lực của Hỏa Cầu Thuật thực sự hiện ra ở trước mặt mọi người.

"Uy lực lớn như vậy hay sao?" Cố Vân Hi sợ hãi than không thôi.

"Ta quyết định, sau này thời gian chơi trò chơi trong vài ngày tới đều dùng ở chế độ giải trí!" Vẻ mặt của Bộ Ly Ca trở nên trịnh trọng: "Tranh thủ lên tới cấp hai mươi càng sớm càng tốt, lựa chọn nghề nghiệp!"

"Ta cũng vậy!" Giang Thánh Quân gật đầu.

"Ta đã cấp mười chín, hôm nay có thể lên cấp hai mươi." Giang Văn Thường cười.

"Dù sao hiện tại ta cũng không có việc gì, không bằng mang theo các ngươi đi cày cấp bậc." Cố Vân Hi cười nói.

"Thật sự?"

"Đó là đương nhiên…"

Có lẽ là bởi vì thông báo của chế độ giải trí ngày hôm qua nên thời gian khách hàng đi đến Khởi Nguyên Thương Thành sớm hơn trước rất nhiều.

"Trong cửa hàng đã có nhiều khách hàng như vậy sao!" Tiếng cảm thán vang lên.

Đám người Cơ Vô Hối đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Phía sau còn có một đội cấm vệ quân lớn đi theo.

Số lượng rất nhiều, gần trăm người.

Cũng may Cơ Vô Hối chỉ để cho những người này mua hàng hóa không quá đắt tiền rồi cho bọn họ trở về.

Nếu những người này đều ở lại chỗ này chơi trò chơi mà nói... Cơ Vô

Hối cảm thấy bản thân mình có thể sẽ khiến cho nhiều người tức giận…

"Đại ca, Tam ca, mau đến xem!" Cơ Linh Nguyệt kêu lên: "Bọn họ chơi chế độ giải trí có vẻ khá kỳ lạ!"

Cơ Thiên Viễn và Cơ Thiên Vấn tò mò bước qua.

Vừa lúc thấy được cảnh tượng Cố Vân Hi sử dụng Hỏa Cầu Thuật.

"Ngọn lửa thật là khủng khiếp!" Cơ Thiên Vấn sợ hãi than: "Uy lực tương đương với công kích của người tu luyện có cảnh giới Thần Hồn."

Cơ Thiên Viễn khẽ gật đầu: "Tuy nhiên hiện tại khách hàng có cấp bậc cao nhất không phải vừa mới cấp hai mươi hay sao? Thần Hồn tương ứng chắc là hơn cấp ba mươi nhỉ?"

"Hỏi Tử Yên tỷ một chút đi." Cơ Linh Nguyệt nói.

Cơ Vô Hối, Bạch lão đang nói chuyện với Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, sau đó đột nhiên nhìn thấy ba người đã tới.

"Làm sao vậy?" Cơ Vô Hối hỏi.

Hắn ta chỉ nhìn thấy ba người đi đến chỗ thiết bị chơi game thực tế ảo, xem người khác chơi trò chơi.

Cơ Linh Nguyệt nhìn thấy cái gì đó, kể lại một cách ngắn gọn.

Cơ Vô Hối và Bạch lão đều có phần kinh ngạc.

Yêu Tử Yên sau khi nghe được, cười nói: "Đó là hệ thống nghề nghiệp mới cập nhật trong chế độ giải trí. Nghề nghiệp khác nhau đều có kỹ năng đặc sắc của riêng mình."

Chương 588: Đại hiền giả An Đông Ni

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc này, cũng có rất nhiều khách hàng còn lại tò mò bước lại gần đây.

Sau khi nghe giải thích của Yêu Tử Yên đều không hiểu ra sao.

Khi nhìn thấy những người này còn muốn hỏi lại vấn đề, giọng nói thản nhiên của Lạc Xuyên vang lên: "Chế độ giải trí có hướng dẫn chi tiết."

"Đã biết ông chủ."

Các khách hàng nhìn Lạc Xuyên, lại nhìn Yêu Tử Yên, đáp lại bằng một nụ cười ẩn ý…

Lạc Xuyên nhắm mắt lại.

Lúc này tâm trí của hắn đang bị vây trong không gian khai phá trò chơi.

Đại lục ở cách đó không xa.

Nhìn qua như là đang lơ lửng ở trên không trung.

Những thứ phía trên đều hiện ra trong trạng thái ngưng trệ.

Bởi vì Lạc Xuyên đã dừng thời gian ở trên đại lục.

Mục tiêu hôm nay của Lạc Xuyên chính là sáng tạo ra nhân vật đầu tiên.

Trải qua mấy ngày suy nghĩ, hơn nữa còn thu thập ý tưởng của các khách hàng.

Trong lòng Lạc Xuyên dĩ nhiên đã có ý tưởng đại khái.

Cùng với ý niệm của Lạc Xuyên, nhiều điểm ánh sáng xuất hiện từ hư không phía trước mặt.

Dựa theo tinh thần của Lạc Xuyên, từng đạo ánh sáng xoay tròn.

Một bóng người dần dần ngưng thật.

Lạc Xuyên hết sức chăm chú, thể xác và tinh thần đều đắm chìm vào bên trong.

Một lúc lâu sau, Lạc Xuyên thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đánh giá bóng người ở phía trước —— Tác phẩm của hắn.

Nhìn qua là một ông lão râu tóc bạc trắng, mặc áo bào pháp sư màu

trắng.

Trong mắt dường như có tinh quang hội tụ.

Quanh thân có nguồn năng lượng bắt đầu dâng trào.

Tay phải của ông ta cầm một thanh pháp trượng cao bằng một người.

Trên pháp trượng khảm tinh thạch màu lam lớn bằng nắm tay.

Xung quanh được bao phủ bởi những chiếc gai kim loại sắc nhọn, có vài phần tương tự lang nha bổng.

Tay trái cầm một quyển sách rất nặng có bìa màu đen.

Tám góc của quyển sách được bọc bằng kim loại màu trắng bạc.

Chỗ gáy sách chỗ còn có xích sắt.

Đại hiền giả An Đông Ni.

Đây là tên của ông ta.

Nhìn từ bên ngoài có thể thấy ông lão này không chỉ có ma pháp…

Lạc Xuyên hài lòng khẽ gật đầu.

Cũng không tệ lắm.

Rất phù hợp với hình tượng trong cảm nhận của hắn.

Hình tượng được sáng tạo ra.

Việc cần làm tiếp theo chính là hoàn thiện.

Lạc Xuyên không sẵn sàng tiếp tục làm tiếp.

Bởi vì hắn cảm thấy bản thân mình đã hao phí quá nhiều thời gian.

Tâm trí rời khỏi không gian khai phá trò chơi.

Quả nhiên, trong Khởi Nguyên Thương Thành đã không còn khách hàng nào.

Đã đến trưa nhanh như vậy sao?

Tuy rằng đã có chuẩn bị từ trước, Lạc Xuyên vẫn không nhịn được có phần kinh ngạc.

Thời gian trôi quá nhanh rồi đi.

Khẽ thở dài.

Lạc Xuyên đi đến trước kệ hàng đặt Sprite cầm một chai.

Vặn nắp chai.

Sprite lạnh lẽo vào trong cổ họng, tinh thần lập tức tỉnh táo.

Nhìn quanh bốn phía, không nhìn thấy bóng dáng của Yêu Tử Yên.

Trong không khí tràn ngập mùi thơm thoang thoảng.

Chắc là ở trên lầu nấu cơm.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên tùy tiện chọn một vị trí ngồi xuống, tiến vào chế độ giải trí.

Áo Lan, một chỗ vắng lặng không một bóng người, bóng dáng một người tuổi còn trẻ xuất hiện từ hư không.

Lạc Xuyên nhìn bốn phía, đi đến một con đường.

Đi dạo trên đường phố ở Áo Lan, Lạc Xuyên đánh giá hoàn cảnh quanh mình.

Phong cách phương Tây thời Trung cổ, rất thú vị.

Hơn nữa có các loại chủng tộc.

Cho dù là Lạc Xuyên, lúc này cũng cảm giác vô cùng mới lạ.

"Hệ thống." Lạc Xuyên kêu gọi ở trong lòng.

"Kí chủ có chuyện gì?" Phản hồi của hệ thống vẫn rất nhanh chóng.

"Thân phận của người chơi đối với thế giới này là gì?" Lạc Xuyên đưa ra vấn đề của bản thân.

Nếu Khoa Lạc không chỉ là một trò chơi, vậy coi như nó là một thế giới chân thực đi.

Những người chơi xuất hiện một cách không thể giải thích được ở Khoa Lạc sẽ sắm vai nhân vật gì?

Thân là người xuyên qua, Lạc Xuyên vô cùng coi trọng đối với vấn đề này.

Chương 589: Ám Viêm Ma Chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Khi người chơi tiến vào chế độ giải trí, hệ thống sẽ tự động hoàn thiện thân phận tại đây." Hệ thống giải thích.

Lạc Xuyên gật gật đầu.

"Mặt khác nhắc nhở kí chủ, tuy rằng ngài có hầu hết quyền hạn đối với chế độ giải trí, nhưng không được quấy nhiễu quá trình bình thường của trò chơi." Hệ thống nói tiếp.

"Yên tâm, ta không phải người như vậy." Lạc Xuyên nói một cách nghiêm túc.

Đồng thời đè ép ý niệm xuất hiện ở trong lòng…

Lạc Xuyên đi dạo một lúc ở trên đường phố Áo Lan.

Rất nhanh không còn hào hứng nữa.

"Đúng rồi, hệ thống, không phải có hệ thống nghề nghiệp gì đó hay sao? Có nghề nghiệp ẩn lợi hại gì đó hay không?" Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

Hệ thống: "... Trên cấp hai mươi mới có thể mở nghề nghiệp."

Lạc Xuyên gật gật đầu, sau đó thiết lập bản thân mình từ cấp không lên cấp hai mươi: "Cấp hai mươi."

Hệ thống: …

Sau mấy hơi thở, khi Lạc Xuyên nghĩ rằng hệ thống không để ý tới bản thân mình, bỗng nhiên có một thông tin hiện ra.

Có lựa chọn nghề nghiệp: Ám Viêm Ma Chủ hay không?

Lạc Xuyên tiện tay ấn lựa chọn.

Bỗng nhiên, trong lòng xuất hiện một cảm giác quái dị.

Từ từ.

Nghề nghiệp vừa rồi tên là cái gì?

Nháy mắt tiếp theo, một ngọn lửa tối đen xuất hiện từ hư không, bao

phủ Lạc Xuyên.

Một con rồng khổng lồ được ngưng kết từ ngọn lửa hắc ám xuất hiện từ hư không.

Một con hắc viêm long dũng mãnh lao vào cánh tay phải của Lạc Xuyên.

Hóa thành hình xăm hình rồng.

Dải băng vải màu trắng xuất hiện bao phủ hình xăm.

Lạc Xuyên nhìn thấy cánh tay của bản thân mình, vẻ mặt vi diệu.

Hệ thống ngươi cố ý đúng không!

Nhất định là vậy!

"Hệ thống? Hệ thống…"

Lạc Xuyên kêu gọi hai tiếng.

Hệ thống không đáp lại, ở trong trạng thái giả chết.

Mở bảng thông tin cá nhân ra.

"Họ tên: Lạc Xuyên.

Nghề nghiệp: Ám Viêm Ma Chủ.

Ký kết khế ước cùng hắc viêm long của thế giới khác, phong ấn ở trong cánh tay phải. Khống chế sức mạnh của lửa.

Kỹ năng: Bỏ qua."

Đối với hành vi biển thủ của hệ thống, Lạc Xuyên đã không còn sức lực phàn nàn.

Hắn vươn tay phải ra.

Có ngọn lửa mạnh màu tối đen xuất hiện.

Dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa không gian đều dao động, dường như không chịu nổi.

Xem ra lại có chiêu thức mới. Hắn thầm nghĩ ở trong lòng.

"Ông chủ, ăn cơm."

Giọng nói của Yêu Tử Yên truyền đến.

Lạc Xuyên lại nhìn ngọn lửa trong tay, lập tức rời khỏi trò chơi.

Đi đến trước quầy.

Lạc Xuyên phát hiện Yêu Tử Yên đã chuẩn bị xong tất cả mọi thứ.

"Ông chủ, sao lại ngủ cả buổi sáng vậy?" Yêu Tử Yên vừa ăn thức ăn, vừa tò mò hỏi.

"Không phải ngủ." Lạc Xuyên nói: "Là đang sáng tạo nhân vật của Vinh Quang."

"Nhân vật?" Yêu Tử Yên lập tức cảm thấy hứng thú: "Nhân vật gì vậy?"

Lạc Xuyên: "Đại hiền giả An Đông Ni."

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên trở nên nghi hoặc.

Lạc Xuyên tiếp tục giải thích: "Đại hiền giả, cấp bậc cao nhất của pháp sư."

"Pháp sư à, ta biết." Yêu Tử Yên gật gật đầu.

Ở trong hệ thống nghề nghiệp của chế độ giải trí có nghề nghiệp pháp sư, hơn nữa còn xếp hạng đầu.

Lúc trước Yêu Tử Yên đã thấy qua.

Lạc Xuyên lại giới thiệu ngắn gọn cho Yêu Tử Yên biết những điều khác về An Đông Ni, giống như thủ đoạn công kích và vân vân.

Sau khi Yêu Tử Yên nghe xong, vẻ mặt vi diệu.

Nàng suy nghĩ một chút, rốt cuộc vẫn không nhịn được nói: "Ông chủ, vị An Đông Ni này thật sự là pháp sư hay sao? Sao nghe ngài giải thích lại có vẻ am hiểu đánh nhau hơn yêu thú?"

"Ma vũ song tu." Lạc Xuyên nói: "Cái này gọi là ma vũ song tu. Người mà ông ta thờ phụng chính là nữ võ thần hắc ám!"

Yêu Tử Yên lộ vẻ cái hiểu cái không.

Trong lòng lại cảm giác thiết lập này có chút kỳ quái…

Chương 590: Tà Vương Chân Nhãn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng rồi ông chủ, ta cũng cấp hai mươi!" Yêu Tử Yên bỗng nhiên nghĩ tới một việc, hưng phấn nói.

Lạc Xuyên gật gật đầu, thuận miệng hỏi: "Lựa chọn nghề nghiệp gì?"

"Tà Vương." Yêu Tử Yên nói.

Lạc Xuyên: ? ?

Trong trí nhớ của hắn dường như không có nghề nghiệp này trong hệ thống nghề nghiệp.

"Nghề nghiệp ẩn hay sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đúng vậy. Ta hoàn thành một cái nhiệm vụ, đạt được rất nhiều kinh nghiệm, trực tiếp từ cấp mười tám lên tới cấp hai mươi, đồng thời mở khóa nghề nghiệp ẩn Tà Vương.

Ta cảm thấy nghề nghiệp ẩn khẳng định tốt hơn nghề nghiệp bình thường, nên trực tiếp lựa chọn."

Lạc Xuyên gật gật đầu.

Nghề nghiệp ẩn mạnh hơn nghề nghiệp bình thường, định lý này cũng áp dụng trong chế độ giải trí.

"Nghề nghiệp Tà Vương này có chỗ nào đặc biệt hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đương nhiên là có!" Yêu Tử Yên gật đầu: "Sau khi lựa chọn nghề nghiệp, ta trực tiếp đạt được kỹ năng Tà Vương Chân Nhãn này!"

Mắt phải của Yêu Tử Yên từ màu tím biến thành màu vàng, mang theo uy nghiêm vô tận.

Lạc Xuyên: "Khụ khụ khụ…"

Hắn không nhịn được ho khan.

Hắn bị sặc.

"Ông chủ, không có việc gì chứ?" Gương mặt Yêu Tử Yên lộ vẻ lo

lắng, ánh mắt khôi phục dáng vẻ ban đầu.

Lạc Xuyên xua tay, ý bảo bản thân mình không có việc gì.

Đồng thời, ở trong đầu kêu lên: "Hệ thống, ngươi tuyệt đối là cố ý! Tuyệt đối!"

Cùng giống như vừa rồi, hệ thống tiếp tục giả chết…

Lạc Xuyên hít một hơi thật sâu, áp chế tâm tình kích động.

Hai người tiếp tục ăn cơm.

Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên nói chuyện đã xảy ra vào buổi sáng.

"Buổi sáng hôm nay, Hàn Tinh học viện trong tứ đại học viện cũng đã đến thành Cửu Diệu." Yêu Tử Yên nói: "Viện trưởng của Hàn Tinh học viện cũng giống như Thương Lam học viện, đều là một nữ tử, tên là Tần Mộ Tuyết."

Viện trưởng của tứ đại học viện tề tụ.

Cho dù là trong lịch sử cũng là chuyện hiếm có.

"Bọn họ lại đây hay sao?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên cười nói: "Hiện tại Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu có danh tiếng rất lớn, gần như mỗi người đều biết tới."

Yêu Tử Yên kể tiếp.

Lạc Xuyên làm tốt thân phận người nghe của mình…

Yêu Tử Yên lên lầu thu thập đồ đạc.

Lạc Xuyên ngồi ở phía sau quầy, mở bảng thông tin ra.

"Hệ thống điếm chủ mạnh nhất.

Kí chủ: Lạc Xuyên.

Thân phận: Điếm chủ hai sao.

Tu vi: Tứ giai.

Tỉ lệ phân chia hiện tại: Hai mươi phần trăm.

Tài sản: Mười lăm vạn linh tinh.

Quyền hạn: Tự chủ tăng hàng hóa mới.

Thành tựu: Người phía sau màn.

"Nhiệm vụ: Gây dựng thanh danh của Khởi Nguyên Thương Thành trên

Thiên Lan đại lục, ít nhất mười lăm nhân vật quan trọng của các siêu cấp thế lực đi vào Khởi Nguyên Thương Thành. Phần thưởng: một lần cơ hội rút thưởng bình thường. Tiến độ: 11/15."

"Nhiệm vụ: xin kí chủ dựa vào bản thân, kiếm một trăm vạn linh tinh. Phần thưởng: Không biết. Tiến độ: 0/1000000."

Đánh giá: Là ông chủ đủ tư cách, Khởi Nguyên Thương Thành dưới sự dẫn dắt của ngươi đang phát triển không ngừng."

Điều đầu tiên Lạc Xuyên nhìn thấy chính là đánh giá phía dưới.

Ừm, cuối cùng cũng bình thường một lần.

Trong lòng Lạc Xuyên cảm thấy rất vui mừng.

Nhiệm vụ đầu tiên vẫn còn thiếu bốn thế lực lớn.

Dựa theo tiến độ trước mắt chắc là không mất quá nhiều thời gian.

Lạc Xuyên rất chờ mong đối với phần thưởng là cơ hội một lần rút thưởng.

Về phần nhiệm vụ thứ hai… Tạm thời xem nhẹ…

Phượng Tiên Lâu.

Cố Vân Hi cầm một hỏa cầu to bằng đầu người, vẻ mặt đắc ý.

Xung quanh là một vòng học viên vây quanh, trong mắt là vẻ ngưỡng mộ không che dấu một chút nào.

"Đây là Hỏa Cầu Thuật hay sao? Thật là lợi hại!"

"Ta quyết định! Chờ đến khi ta đạt cấp hai mươi cũng chọn nghề nghiệp là pháp sư …"

Nhóm học viên nghị luận.

Ông chủ của Phượng Tiên Lâu đứng xa xa nhìn, không ngừng lau mồ hôi trên trán.

Nhất định đừng nổ ở trong này! Ông ta cầu nguyện ở trong lòng.

Chương 591: Vô Thiên từ biệt, pháp sư chiến đấu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tốt lắm tốt lắm." Giọng nói của Mộ Dung Hải Đường truyền đến, nàng nhìn nhóm học viên, vẻ mặt có phần bất đắc dĩ: "Tập trung chơi trò chơi, sớm muộn gì cũng có thể lựa chọn nghề nghiệp, có đến mức ở đây thèm muốn hay sao?"

"Mặt khác, Vân Hi." Mộ Dung Hải Đường hướng tầm mắt về phía Cố Vân Hi đang chuẩn bị lẻn đi.

Cố Vân Hi dừng bước chân, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ chua sót.

Nàng biết, lại không thể thiếu một phen thuyết giáo …

Buổi chiều.

Khởi Nguyên Thương Thành bắt đầu buôn bán bình thường.

Vô Thiên là người khách đầu tiên.

Không chơi game một cách yên lặng sau khi mua hàng hóa như trước nữa.

Vô Thiên trực tiếp đi về phía quầy.

"Ông chủ." Vô Thiên mở miệng.

Lạc Xuyên chú ý tới Vô Thiên, trong lòng có phần nghi hoặc.

Đương nhiên, vẻ mặt hắn vẫn không hề thay đổi.

Hắn gật gật đầu: "Ừm."

"Hôm nay tới nói lời từ biệt với ông chủ." Vô Thiên nói.

Nói lời từ biệt?

Lạc Xuyên nhanh chóng đã hiểu rõ nguyên nhân.

Vô Thiên đi vào thành Cửu Diệu, tám chín phần mười là bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành.

Nói một cách chính xác, là vì Phú Đồ Tôn Giả và Vô Tướng yêu tăng lúc trước.

Bọn họ đều chết vì Khởi Nguyên Thương Thành, Tu Di Sơn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Vô Thiên, bởi vì việc này mà đến.

Tuy nhiên chuyện kế tiếp hiển nhiên đã vượt tầm khống chế của một số người.

Vô Thiên chẳng những không hề động thủ, trái lại trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ngươi phải đi rồi?" Yêu Tử Yên hỏi.

Ấn tượng của nàng đối với Vô Thiên là rất tốt.

Không giống những hòa thượng dối trá kia.

Vô Thiên gật đầu, dường như chuyện gì cũng không làm tâm tình của hắn ta sinh ra dao động.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên từ trong không gian của hệ thống lấy ra một phiến lá cây của cây thế giới.

"Vật này tặng ngươi." Lạc Xuyên đưa lá cây qua.

"Đây là?" Vô Thiên vô thức tiếp nhận, đồng thời vẻ mặt có phần nghi hoặc.

Lá cây mang theo nhiều điểm ánh sáng, giống như dải ngân hà.

Ẩn chứa khí tức huyền ảo.

Vô Thiên chỉ cảm thấy lá cây nhìn qua rất quen mắt.

Trong giây lát lại nhớ không nổi đã gặp qua ở nơi nào.

"Lá của cây thế giới." Lạc Xuyên nói.

Nhiều ngày trôi qua như thế, dựa theo tốc độ mỗi ngày có năm phiến hoặc là nhiều hơn, trong không gian hệ thống đã tích góp được rất nhiều lá của cây thế giới.

Khóe mắt của Vô Thiên vô thức nhìn về phía bồn cây thế giới ở trong góc.

Cây thế giới không hề chuyển động.

Chỉ khi Lạc Xuyên tưới nước vào buổi sáng hoặc là hái lá cây, cây thế giới mới có động tĩnh.

Trong tình huống bình thường, nhìn nó không khác gì bồn hoa bình thường.

Đương nhiên, nếu thật sự cho rằng như vậy thì sai hoàn toàn.

Cho dù nói như thế nào thì cây thế giới cũng là Thánh Nhân…

"Đa tạ ông chủ!" Vô Thiên thở phào nhẹ nhõm, trịnh trọng nói.

Lạc Xuyên khoát tay: "Không cần nhiều lời. Mặt khác, ta đề nghị ngươi có thể lựa chọn pháp sư chiến đấu."

Pháp sư chiến đấu, là một chi nhánh đặc biệt của pháp sư.

Nói đúng ra, cũng là ma vũ song tu (vì cái gì muốn nói "Cũng").

Lạc Xuyên biết, Vô Thiên đã đạt cấp mười chín ở chế độ giải trí.

Đối với Tôn Giả cửu phẩm mà nói, tuy rằng kỹ năng của nghề nghiệp không có tác dụng gì quá lớn, nhưng có chút ít còn hơn không.

Có lẽ ở thời điểm mấu chốt sẽ sinh ra hiệu quả bất ngờ…

"Đa tạ ông chủ nhắc nhở." Vô Thiên trịnh trọng nói lời cảm tạ…

Nhìn thấy Vô Thiên tiến vào trò chơi, Yêu Tử Yên không nhịn được hỏi: "Ông chủ, Vô Thiên phải về Tu Di Sơn hay sao?"

"Tám chín phần mười." Lạc Xuyên gật đầu.

"Xem ra, sau khi hắn trở về dường như muốn làm chuyện lớn gì đó." Yêu Tử Yên suy đoán.

Trên gương mặt nàng tràn đầy vẻ hưng phấn xem náo nhiệt.

Lạc Xuyên khẽ nói: "Sự yên bình của Tu Di Sơn sợ là không thể kéo dài được lâu nữa…"

Chương 592: Nhân sinh như vở kịch, toàn bộ dựa vào diễn xuất

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Từ từ.

Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm thấy cảnh tượng vừa rồi có vẻ đã nhìn thấy ở đâu.

"Không phải ta đã đưa cho hắn một phiến rồi sao?" Lạc Xuyên nhìn về phía Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên gật gật đầu, cười nói: "Ông chủ ngươi đã quên, ngươi đã đưa một lần hơn một trăm chương trước."

Trí nhớ xuất hiện.

Lạc Xuyên nghĩ tới chuyện đã xảy ra ngày hôm đó.

Hắn liếc mắt nhìn Vô Thiên một cái.

Vừa rồi khi bản thân mình đưa lá của cây thế giới, không ngờ biểu hiện giống như lần đầu tiên.

Nhân sinh như vở kịch, toàn bộ dựa vào diễn xuất, người xưa nói không hề sai.

Tuy nhiên nếu đã đưa thì đương nhiên không có đạo lý đòi lại.

Huống hồ, cũng không phải là thứ trân quý gì cả…

Lạc Xuyên cũng liếc mắt nhìn cây thế giới một cái.

Dường như cảm ứng được ý nghĩ của Lạc Xuyên, cành của cây thế giới run run, rì rào rung động.

Lạc Xuyên không thèm để ý tới…

"Vô Thiên phải về rồi sao?" Văn Thiên Cơ kinh ngạc nhìn về phía Vô Thiên đang chơi trò chơi, ông ta vừa mới nhận được tin tức từ chỗ của Yêu Tử Yên.

"Ồ? Vì sao bỗng nhiên phải đi?" Trần Y Y không khỏi hỏi.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành có rất nhiều khách hàng.

Nghe thấy lời nói của Văn Thiên Cơ, họ đều nhìn về phía Vô Thiên với ánh mắt kinh ngạc.

Động thái lúc trước của Bộ Ly Ca về thân phận của Vô Thiên hiện tại vẫn vô cùng nóng bỏng.

Ở trong đám khách hàng, nó được liệt kê là một trong những động thái mà người mới nhất định phải xem.

Cho nên bọn họ đều biết thân phận của Vô Thiên —— một trong bốn vị Phật tổ của Tu Di Sơn.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, một loạt tiếng ồn ào không ngừng vang lên.

Các khách hàng đang đàm luận và suy đoán một cách hào hứng.

Lúc này Vô Thiên đã tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống.

Ngay lập tức, tiếng bàn luận nhỏ đi nhiều.

Hắn ta đi đến trước quầy, gật đầu với Văn Thiên Cơ.

"Có cần lão phu tính toán cho ngươi một chút hay không?" Văn Thiên Cơ cười nói.

Vô Thiên lắc lắc đầu: "Không cần."

Giọng nói bình thản, vẻ mặt không có chút thay đổi nào.

"Thành sự tại nhân." Trên khuôn mặt của Văn Thiên Cơ mang theo ý cười.

Rất hiển nhiên, ông ta đã biết điều gì đó.

Vô Thiên nhìn về phía Lạc Xuyên: "Ông chủ, hẹn gặp lại."

Lạc Xuyên gật đầu: "Hẹn gặp lại."

Vô Thiên xoay người.

Ở trong ánh mắt của các khách hàng, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Từ đầu đến cuối, không do dự một chút nào…

"Sư phụ, Vô Thiên tiền bối phải về Tu Di Sơn hay sao?" Trần Mặc hỏi.

Văn Thiên Cơ nhìn nơi Vô Thiên xé rách không gian biến mất, vẻ mặt như cười mà không phải cười: "Hắn từ Tu Di Sơn mà đến, đương nhiên

phải trở về Tu Di Sơn."

"Sư phụ sư phụ, vì sao hắn phải bỗng nhiên trở về vậy? Ngươi còn chưa trả lời vấn đề của ta đấy!" Trên gương mặt của Trần Y Y mang theo vẻ bất mãn, bởi vì bị bỏ qua nên tâm tình có vẻ không được tốt.

"Có thể làm cho Vô Thiên có phản ứng, ngoại trừ Phật Chủ thì còn có người nào nữa?" Văn Thiên Cơ cười nói: "Chẳng qua lần này sợ là ngoài dự đoán của Phật Chủ."

Trần Mặc và Trần Y Y liếc nhau, đều thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Giống như nghe được điều gì đó kinh khủng…

Ngây người ở Khởi Nguyên Thương Thành một thời gian dài như vậy, Văn Thiên Cơ đã xác định được một việc.

Tất cả nhân quả có quan hệ với Khởi Nguyên Thương Thành, đều ở trạng thái không thể quan sát được, cũng chính là hoàn toàn biến mất.

Trái lại, nhân quả trên người khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Về phần vì sao sẽ có loại hiện tượng này, Văn Thiên Cơ cảm giác nguyên nhân khẳng định là do sức mạnh to lớn của ông chủ…

Vô Thiên thân là Tôn Giả cửu phẩm, vốn có thể cố ý che chắn nhân quả.

Phật Chủ căn bản không nhìn thấy cái gì.

Mặt khác, mối quan hệ giữa Vô Thiên và Phật Chủ, rất nhiều người tu luyện đỉnh cao đều biết.

Nói ngắn gọn, lần này Vô Thiên trở về Tu Di Sơn, tất nhiên sẽ làm ra một ít chuyện khủng khiếp…

Chương 593: Vài điều về Tu Di Sơn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tin tức Vô Thiên rời đi ở trong thời gian ngắn đã lan truyền trong các khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Tin tức có thể truyền nhanh như vậy, đương nhiên không thể thiếu công lao của điện thoại di động ma huyễn.

Đương nhiên, các khách hàng cũng không truyền bá mấy tin tức này một cách rộng rãi, chỉ lưu truyền ở trong đám bọn họ mà thôi…

"Nghe nói Vô Thiên tiền bối rời khỏi thành Cửu Diệu?" Cơ Vô Hối vừa phê duyệt tấu chương vừa hỏi.

"Rất nhiều khách hàng đều đăng động thái rồi, chắc là không phải giả bộ." Bạch lão ở bên cạnh cười nói.

Cơ Vô Hối dừng bút, không biết nghĩ tới điều gì, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười tươi: "Sau khi Vô Thiên tiền bối trở về, Tu Di Sơn khẳng định sẽ xảy ra việc vui. Có điều đáng tiếc, không thể tận mắt nhìn thấy…"

Phạm Thừa Thiên ngồi đối diện với Dược Hồi Trần.

Hai người uống Giải Thiên Sầu cải tiến.

Trong phòng tràn ngập mùi rượu nồng đậm.

"Vô Thiên trở về chắc là do mệnh lệnh của Phật Chủ." Phạm Thừa Thiên cười nói.

"Mệnh lệnh? Nếu Vô Thiên không muốn, Phật Chủ có thể mệnh lệnh được hắn?" Dược Hồi Trần lắc lắc đầu, uống một hơi cạn sạch Giải Thiên Sầu trong chén.

Giải Thiên Sầu sau khi cải tiến, nồng độ rượu đã giảm đi rất nhiều.

Nếu không thì dựa theo cách uống của Dược Hồi Trần thì đã say từ lâu.

"Nói cũng đúng." Phạm Thừa Thiên cười cười, trên mặt mang theo vẻ vui sướng khi người gặp họa: "Lần này Phật Chủ sợ là phải té nhào."

Trước đó không lâu, trong lần tổ chức hoạt động liên hoan tại Khởi

Nguyên Thương Thành, mỗi một vị khách hàng tham gia đều đạt được cơ duyên lớn lao.

Vô Thiên đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Căn cứ vào cảnh tượng ngay lúc đó, Vô Thiên nhất định đạt được tạo hóa không nhỏ.

Tu Di Sơn, thân là một trong những thế lực đứng đầu Thiên Lan đại lục, tuy rằng ở Tây Vực nhưng lại có dã tâm rất lớn.

Một cái Tây Vực dĩ nhiên không thể thỏa mãn.

Sau lưng chuyện này đương nhiên có sự trợ giúp của Phật Chủ.

E ngại thực lực của họ, các thế lực đứng đầu cũng không dễ xé rách da mặt bên ngoài.

Có thể đoán được sự kinh ngạc của Tu Di Sơn, bọn họ đương nhiên cảm thấy hả giận…

Trấn Nam hầu phủ.

"Tỷ, ngươi có nghe nói không, Vô Thiên tiền bối rời khỏi thành Cửu Diệu rồi." Bộ Ly Ca hưng phấn nói.

Bộ Thi Ý nhíu mày: "Rời khỏi thành Cửu Diệu? Nghĩa là trở về Tu Di Sơn …"

Ở trong mắt của nàng hiện lên vẻ khó hiểu.

Rất rõ ràng, nàng đoán được một điều gì đó…

Tu Di Sơn.

Phạm âm mênh mông cuồn cuộn, phật quang chiếu khắp mọi nơi.

Nhìn từ bên ngoài dường như không khác gì lúc trước.

Tuy nhiên nếu đi vào chủ điện có thể phát hiện ra chỗ khác thường.

Vốn là nơi Phật Chủ truyền thụ phật hiệu nhưng bầu không khí có chút kì quái.

Trên khuôn mặt đám người Phật đà, Bồ Tát đều mang theo vẻ lo lắng.

Có lẽ là đã nhận được tin tức gì đó.

Rốt cuộc, sự yên lặng trong điện đã bị một vị Phật đà đánh vỡ.

"Phật Chủ, chuyện Khởi Nguyên Thương Thành trong di tích thượng cổ

có thật sự như lời đồn hay không?"

Khoảng cách từ Tu Di Sơn đến di tích thượng cổ là rất xa.

Tương ứng, tin tức truyền lại cũng rất chậm.

Diện mạo của Phật Chủ không ngừng thay đổi, bao phủ một tầng phật quang nhàn nhạt, hư vô mờ mịt.

Vẫn chưa trả lời vấn đề của phật đà một cách trực tiếp, giọng nói ẩn chứa sức mạnh vô thượng của Phật Chủ vang vọng đại điện.

"Vô Thiên sắp trở về. Đến lúc đó, tất cả sẽ sáng tỏ."

Nghe nói như thế, mọi người của Phật môn trong đại điện hai mặt nhìn nhau.

Đều không ngoại lệ, trong mắt của bọn họ đều có vẻ lo lắng mơ hồ.

Phật Chủ luôn nắm trong tay tất cả mọi thứ từ trước đến nay lại nói ra những lời như vậy.

Chẳng phải là nói…

Có người ánh mắt lóe lên, không biết suy nghĩ cái gì.

A di đà phật.

Tiếng Phật hiệu to lớn vang lên.

Mọi người trong Phật môn chỉ cảm thấy tạp niệm trong lòng tiêu tán trong nháy mắt.

Tâm thần biến ảo khôn lường, chỉ còn truy cầu với Phật pháp.

Tu Di Sơn, vẫn được bao phủ ở bên trong Phật quang rực rỡ trước sau như một.

Trong mơ hồ có màu đỏ tươi ẩn hiện.

Nhìn kỹ lại, lại tựa như một vật trống không…

Chương 594: Dựng trận pháp truyền tống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sự ra đi của Vô Thiên khiến cho các khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành dậy lớn một gợn sóng không lớn không nhỏ.

Giống như ném mạnh một hòn đá xuống mặt hồ phẳng lặng, gây ra từng đợt sóng lăn tăn.

Theo thời gian trôi qua, gợn sóng dần dần lắng xuống.

Khởi Nguyên Thương Thành, lại khôi phục sự yên tĩnh của nó —— Ít nhất là Lạc Xuyên cho rằng như thế.

Đối với thiết lập Buff vô địch trong phạm vi chỉ có mười cây số, Lạc Xuyên không có cảm giác gì đặc biệt cả.

Vào ngày thường, thời gian hắn rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành có thể đếm được trên đầu ngón tay —— Nếu nằm ở cửa cửa hàng phơi nắng cũng được coi là ra ngoài.

Nói ngắn gọn, Lạc Xuyên chỉ thích ở trong cửa hàng mà thôi.

Nhất là sau khi có chuyện cần làm, chẳng hạn như viết tiểu thuyết và khai phá trò chơi.

Đương nhiên, ngẫu nhiên hắn cũng sẽ tiến vào thế giới giả tưởng, chơi trò chơi một lúc.

Trong khoảng thời gian này, các cư dân của thành Cửu Diệu cũng đã quen với sự tồn tại của Khởi Nguyên Thương Thành.

Thỉnh thoảng sẽ có người thường tò mò tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, nhìn thấy nơi này đối với bọn họ mà nói, không khác gì Thần quốc cả.

Sau khi rời đi, còn có vốn mà khoe khoang với người khác…

Mấy ngày sau.

Sáng sớm.

Ở vị trí cách cửa đông thành Cửu Diệu không xa, người ra người vào

tấp nập.

Ở bên cạnh, có đủ loại vật phẩm xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Xem ra nơi này chắc là địa điểm được lựa chọn làm nơi dựng trận pháp truyền tống.

Sau khi thảo luận với tứ đại học viện, Thiên Cơ Các, Dược Cốc, các thế lực và Cơ Vô Hối, cuối cùng mới xác định vị trí cuối cùng.

Trong đó, đã xảy ra một bước nhạc đệm nho nhỏ.

Cơ Vô Hối cảm thấy nếu mỗi một thế lực đều dựng trận pháp truyền tống mà nói, thật sự là rất hao phí nhân lực vật lực .

Hắn ta chỉ đơn giản tập hợp tất cả thế lực lớn, sau đó đạt thành hiệp nghị.

Dựng trận pháp truyền tống chính.

Sau đó từng thế lực, lần lượt dựng trận pháp chi nhánh tương ứng.

Hôm nay là ngày bắt đầu dựng.

Cơ Vô Hối ra lệnh một tiếng, gần một ngàn người tu luyện bắt đầu khuân vác vật liệu.

Nhìn như phức tạp nhưng lại ngay ngắn trật tự.

Trong quá trình này cũng không thể thiếu việc khắc trận pháp vào đồ vật.

"Văn tiền bối, một lát nữa đành nhờ ngươi." Cơ Vô Hối cười nói.

"Việc nhỏ mà thôi." Văn Thiên Cơ cười nói.

Thân là Các chủ của Thiên Cơ Các, Văn Thiên Cơ không chỉ tinh thông tính toán thiên cơ, ở trên phương diện trận pháp cũng có thành tựu không tầm thường…

"Ông chủ, nghe nói bọn họ hôm nay chuẩn bị bắt đầu dựng trận pháp truyền tống, ngài không đi xem hay sao?" Sau khi Yêu Tử Yên đi từ trên lầu xuống, hỏi.

"Dựng trận pháp mà thôi, có cái gì đẹp đâu." Lạc Xuyên thản nhiên nói.

Yêu Tử Yên cười cười.

Đối với lời nói của Lạc Xuyên, nàng rất tán thành.

Với loại cường giả có cảnh giới như ông chủ, dựng trận pháp truyền tống quả thật là không sức hấp dẫn gì cả…

"Ông chủ ông chủ, buổi sáng tốt lành!" Tiếng thăm hỏi ân cần quen thuộc vang lên.

Người còn chưa đến, giọng nói đã đến trước, đúng là Bộ Ly Ca.

Khi Bộ Ly Ca tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, Bộ Thi Ý cũng tiến vào cùng.

"Ha ha, xem ra hôm nay ta lại là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành!" Nhìn quanh bốn phía, không nhìn thấy những khách hàng còn lại, Bộ Ly Ca vô cùng vui vẻ.

Bộ Thi Ý lại âm thầm liếc mắt xem thường.

Bộ Ly Ca dường như có chấp niệm rất sâu đối với vị trí đầu tiên.

Hơn nữa khoảng cách giữa Trấn Nam hầu phủ và Khởi Nguyên Thương Thành cũng không tính là xa.

Cho nên buổi sáng mỗi ngày, người khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành tám chín phần mười đều là Bộ Ly Ca.

Yêu Tử Yên cười cười: "Nghe nói, ngày hôm qua ngươi đã đạt cấp hai mươi?"

Nhiều ngày trôi qua, độ nóng của chế độ giải trí ở trong khách hàng không những không giảm mà còn tăng lên.

Có thể tự mình lựa chọn nghề nghiệp, đối với bọn họ mà nói là vô cùng hấp dẫn.

Chương 595: Tử linh thuật sĩ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cho đến hiện tại, vẫn chưa có khách hàng nào đến được thành thị Áo Lan.

Bởi vì muốn tới đó, ít nhất phải xuyên qua non nửa dãy núi Á Thác.

Cách điểm bắt đầu càng xa, thực lực của ma thú càng mạnh hơn, đạo lý này hiện tại vẫn áp dụng như cũ.

"Đó là đương nhiên!" Bộ Ly Ca có chút tự hào gật gật đầu, dường như lên tới cấp hai mươi đối với hắn ta mà nói là chuyện cực kỳ đáng giá kiêu ngạo: "Mấy ngày này ta chỉ săn giết ma vật, ngày hôm qua rốt cuộc đã lên cấp hai mươi!"

Bộ Thi Ý âm thầm liếc mắt xem thường: "Lâu như vậy mới lên cấp hai mươi, không ngờ ngươi còn tự hào như vậy?"

Bộ Ly Ca xấu hổ gãi đầu, cười hắc hắc.

"Ngươi chọn nghề nghiệp gì?" Yêu Tử Yên hiếu kỳ nói.

Bộ Ly Ca liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, vẻ mặt có phần vi diệu: "Ông chủ đề cử tử linh thuật sĩ cho ta."

Tử linh thuật sĩ?

Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên lộ vẻ mặt khó hiểu.

Các nàng nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt nghi vấn.

Lạc Xuyên nói: "Đây là một trong những nghề nghiệp xếp hạng sau trong hệ thống nghề nghiệp, các ngươi không biết cũng bình thường."

Hai người giật mình gật gật đầu.

Yêu Tử Yên cười nói: "Trong bài đăng xếp hạng nghề nghiệp, phía trước quả thật là không có nghề nghiệp này, rất ít được quan tâm."

Trong khoảng thời gian này, Yêu Tử Yên đã đăng một động thái mới dưới sự đề nghị của Lạc Xuyên.

Nội dung bài đăng chính là mức độ yêu thích của các khách hàng đối với

mỗi một nghề nghiệp.

Không ngoài dự đoán của Lạc Xuyên, ba vị trí đầu tiên phân biệt bị pháp sư, kiếm sĩ và chiến sĩ chiếm cứ.

Tử linh thuật sĩ, căn bản không có thứ hạng nào cả…

"Nghề nghiệp này của ngươi có kỹ năng đặc biệt gì hay không?" Yêu Tử Yên hiếu kỳ nói.

Vẻ mặt của Bộ Ly Ca có phần xấu hổ: "Gọi ra bộ xương khô có tính hay không?"

Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên: ? ?

Bộ Ly Ca nhún vai: "Hiện tại chỉ có thể gọi ra hai bộ xương khô. Về sức chiến đấu thì ta lại chưa thí nghiệm qua."

Sau khi suy nghĩ một chút, Bộ Thi Ý đưa ra cái nhìn của bản thân mình: "Thật sự là một kỹ năng gân gà…"

Thời điểm mấy người nói chuyện với nhau, lại có một đợt khách hàng đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Là người của Lăng Vân học viện.

"Hả hả hả? Các ngươi đang nói chuyện gì đấy?" Cố Vân Hi tò mò lại gần.

Đương nhiên, những người còn lại cũng đã đi tới.

"Đang nói về chuyện nghề nghiệp." Bộ Ly Ca cười nói.

"Nghề nghiệp? Không phải phía trên bài đăng đã liệt kê hay sao?"

"Nói đi, ngươi chọn nghề nghiệp gì?"

"Đương nhiên là pháp sư!"

"Thật trùng hợp, ta cũng chọn pháp sư…"

Tiếng nói chuyện với nhau dồn dập vang lên.

Khi ngoại trừ Bộ Ly Ca ra không ai đề cập đến tử linh thuật sĩ, vẻ mặt của hắn ta thay đổi một chút.

Hắn ta liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái theo bản năng.

Ông chủ sao có thể hãm hại mình được?

Ngay lập tức, Bộ Ly Ca lại kiên định vào tín niệm của bản thân mình…

Khi Khởi Nguyên Thương Thành lại bước vào thời gian buôn bán hằng ngày.

Bên kia.

Giữa không trung, vài bóng người duyên dáng xẹt qua.

Một lát sau.

"Đã lâu như vậy, cuối cùng cũng đến thành Cửu Diệu." Nhìn thấy thành Cửu Diệu ở xa xa phía trước, Liễu Như Ngọc không nhịn được cảm thán.

"Ồ? Phía trước dường như có chỗ không thích hợp." Giọng nói kinh ngạc của Liễu Như Mị truyền đến.

"Mặc kệ nó! Đi qua nhìn xem không phải là được hay sao!" Giọng nói vô tư vang lên, đây là Nguyệt Linh.

"Nói cũng đúng…"

Cơ Vô Hối nhìn về phía chân trời, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười: "Xem ra lại có bạn cũ tới đây."

"Người của Dao Trì thánh địa hay sao? Các nàng lại đã trở lại." Bạch lão ở bên cạnh cũng cười nói.

Quần chúng hóng chuyện đang vây quanh, nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, trên khuôn mặt đều xuất hiện vẻ tò mò.

Chương 596: Xâm nhiễm thể tiên phong

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trên bầu trời có mấy chấm đen nhỏ xuất hiện.

Tuy nhiên chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi đã tới gần thành Cửu Diệu.

Khi đám người Liễu Như Ngọc hạ xuống mặt đất, khiến cho một loạt tiếng kinh hô vang lên.

Mỹ nữ luôn hấp dẫn mọi ánh mắt.

Hai người Nguyệt Linh và Liễu Như Mị có thực lực mạnh nhất trong đoàn người, hiển nhiên hấp dẫn sự chú ý của những người đang xây dựng trận pháp truyền tống.

Cùng với Văn Thiên Cơ đang khắc trận pháp.

Dao Trì thánh địa không giống với những thế lực khác.

Điểm khác biết nhất chính là bên trong có rất ít người.

Đương nhiên, Bái Nguyệt giáo cũng tương tự.

Cho nên, trong quá trình Liễu Như Mị và Liễu Như Ngọc rời khỏi di tích thượng cổ, lại đến thành Cửu Diệu, chỉ có thêm Nguyệt Linh là người đồng hành…

Sau khi chào hỏi với Cơ Vô Hối, Bạch lão, và giới thiệu Nguyệt Linh một chút, Liễu Như Mị lập tức đưa ra vấn đề của bản thân mình.

"Dựng trận pháp lớn như vậy là để chuẩn bị làm cái gì?" Nàng ta hỏi.

"Đây là trận pháp chủ trì của trận pháp truyền tống." Cơ Vô Hối giải thích: "Chỉ cần các thế lực dựng trận pháp chi nhánh tương ứng là có thể trực tiếp tiến hành truyền tống."

"Thì ra là thế." Liễu Như Mị gật gật đầu, trên mặt cũng xuất hiện nụ cười: "Biện pháp này cũng không tồi."

Nguyệt Linh lại tò mò đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Bái Nguyệt giáo ở Bắc vực, người ở rất thưa thớt.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này, ba người vẫn luôn đi đường.

Trong chốc lát nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt như vậy, nhất thời không tránh được tò mò.

"Cái kia, hiện tại Khởi Nguyên Thương Thành đã muốn truyền bá ở thành Cửu Diệu hay sao?" Liễu Như Ngọc không nhịn được mở miệng hỏi.

"Đúng vậy." Cơ Vô Hối gật gật đầu: "Mới cách đây không lâu. Nói thật, ta cũng không nghĩ ngày này sẽ đến nhanh như vậy."

"Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ có hàng hoá mới hay không?" Liễu Như Ngọc đưa ra vấn đề mà nàng ta chú trọng nhất.

Cơ Vô Hối cười cười: "Đương nhiên…"

Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên dường như cảm ứng được điều gì, nhìn về phía một phương hướng theo bản năng.

"Làm sao vậy?" Lạc Xuyên chú ý tới sự khác thường của nàng, hỏi.

"Không có gì." Yêu Tử Yên lắc đầu.

Lạc Xuyên gật gật đầu, không có nghĩ nhiều.

Sau đó, tiến vào không gian khai phá trò chơi, tiếp tục hoàn thiện Vinh Quang.

Khởi Nguyên Thương Thành hiện tại đã có rất nhiều khách hàng.

Lúc này trong thế giới giả tưởng đang vô cùng náo nhiệt.

Hơn mười người tụ tập cùng nhau.

Đây là cảnh tượng gần như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Bởi vì bọn họ gặp một đối thủ cực kỳ đáng sợ.

Đó là một sinh vật của hình thể cao ước chừng hơn mười thước.

Thân thể do ba màu trắng, hồng, đen tạo thành.

Có hình dạng của nhân loại, hoặc như là động vật chân đốt, cấu tạo từ các khối của các bộ phận khác nhau.

Hấp dẫn ánh mắt nhất chính là bánh xe tròn ở vị trí trung tâm trong thân thể được tạo thành từ vô số gai nhọn.

Đồng thời, có khí tức quỷ dị quanh quẩn trên người.

"Xâm nhiễm thể tiên phong. Cấp bậc: 32."

Giới thiệu cực kỳ ngắn gọn.

Mọi người gắt gao nhìn chằm chằm xâm nhiễm thể.

Đây là đối thủ mạnh mẽ nhất mà bọn gặp được từ trước đến giờ ở trong Khoa Lạc.

"Thứ này chính là xâm nhiễm thể hay sao?" Cố Vân Hi nhìn chằm chằm xâm nhiễm thể, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn: "Nhìn qua có vẻ giống con rối."

"Vẫn có sự khác biệt rất lớn. Ít nhất cái thứ tên là Băng Hoại gì đó hoàn toàn khác với linh lực, ma lực." Trần Mặc nhíu mày nói.

"Không cần phải lo lắng nhiều như vậy. Trực tiếp cùng nhau xông lên, ta cũng không tin thứ này còn có thể chống đỡ được nhiều người chúng ta như vậy!" Bộ Ly Ca hạ giọng nói, trong mắt tràn đầy lửa nóng.

Trong hiện thực, hắn ta và những người này có khoảng cách.

Nhưng trong trò chơi này, chênh lệch có thể trực tiếp bỏ qua.

Dù sao tất cả mọi người đều hơn hai mươi cấp, khoảng cách năng lực có thể lớn đến mức nào?

Mặt khác không thể không nói một câu, mức độ yêu thích nghề nghiệp trong bài đăng của Yêu Tử Yên, cũng không đồng nghĩa với việc các khách hàng sẽ thật sự lựa chọn nghề nghiệp đó.

Tìm kiếm thứ mới lạ là tâm tính mà mỗi người đều có…

Chương 597: Lần đầu đoàn chiến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Xem ra, bánh xe ở trung tâm thân thể chắc là nhược điểm của thứ này." Mộ Dung Hải Đường đưa ra cái nhìn của bản thân.

Tuy rằng thân là đạo sư, nhưng nàng ta cũng có thể chơi cùng các học viên.

Ở trong tay nàng có một thanh trường kiếm được khảm hồng ngọc.

Kiếm sĩ là nghề nghiệp mà nàng ta lựa chọn.

"Nếu Hải Đường đạo sư đã nói như vậy, chúng ta chuẩn bị động thủ!" Cố Vân Hi thấp giọng nói.

"Được."

"Không thành vấn đề…"

Mọi người đều đáp.

"Lên!"

Một tiếng quát vang lên.

Hơn mười người như từng đạo lợi kiếm, từ chỗ ẩn thân lập tức xông ra ngoài.

Xâm nhiễm thể cũng đã nhận ra nguy cơ, phát ra một tiếng kêu quỷ dị.

Nhưng lập tức bị đánh gãy.

Bởi vì một hoả cầu to bằng cái chậu rửa mặt trực tiếp đập trúng vào đầu của nó!

"Vừa lúc trúng mục tiêu!" Giọng nói hưng phấn của Cố Vân Hi truyền đến.

"Để ý!"

Một đạo năng lượng hóa thành gai nhọn mang theo tiếng xé gió đánh úp lại.

Dừng ở trên một tấm chắn lóe ra ánh sáng nhàn nhạt.

Vỡ thành những điểm ánh sáng nhàn nhạt —— đây là Băng Hoại có thể

vỡ nát!

Không thể không nói, nếu là như vậy, Băng Hoại còn rất xinh đẹp…

"Cảm tạ." Cố Vân Hi không quên nói một tiếng cảm ơn.

Đây là một học viên lựa chọn nghề nghiệp người thủ hộ.

Học viên kia không nói thêm gì, lại nhìn chằm chằm tấm chắn rồi lao lên.

Trong lúc đó lại bị mấy đạo năng lượng gai nhọn đánh trúng.

Kết quả mang lại chỉ là làm cho bước chân của hắn ta hơi dừng lại một chút mà thôi.

"Sao ta có cảm giác nghề nghiệp người thủ hộ này cũng không tệ lắm nhỉ?" Cố Vân Hi không nhịn được oán thầm.

Nàng có thể chắc chắn rằng nếu bản thân mình bị đánh trúng, không chết thì cũng sẽ bị thương.

Chênh lệch giữa pháp sư và người thủ hộ lớn như vậy hay sao?

"Đừng nghĩ nhiều như vậy, ngươi không thấy được hắn không có thủ đoạn công kích gì hay sao?" Giọng nói của Giang Văn Thường từ bên cạnh truyền đến.

Ở trong tay nàng xuất hiện từng luồng ma lực màu xanh biếc.

Mặt đất bị nứt vỡ, có dây leo tự dưới mặt đất xuất hiện, trói buộc hành động của xâm nhiễm thể.

Cố Vân Hi lại chà xát ra một hỏa cầu lớn rồi ném qua, đồng thời còn không quên kêu lên: "Ta vẫn luôn cảm thấy nghề nghiệp của các ngươi lợi hại hơn so với pháp sư! Ta ngoại trừ việc chà xát ra hỏa cầu, cũng không làm được gì khác…"

Chỗ này chỉ là một góc của chiến trường.

Sức chiến đấu của Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong cấp ba mươi quả thật không tầm thường.

Đối mặt với sự vây công của mười người chơi, không ngờ có thể ngăn cản trong giây lát.

Còn thừa sức lực sử dụng Băng Hoại tạo thành gai nhọn để phản kích.

Mặt khác, hình thể hơn mười thước này cũng là mối uy hiếp rất lớn.

Đương nhiên, điều này có lẽ cũng có liên quan đến việc các người chơi không biết đặc điểm nghề nghiệp của bản thân mình.

Pháp sư đứng ở phía trước chiến sĩ, kiếm sĩ đánh du kích ở phía sau…

Loại tình huống này cũng không hiếm thấy.

Về phần Bộ Ly Ca.

Hắn ta vừa mới triệu hồi ra hai bộ xương khô nhỏ, mới vừa lộ diện đã bị xâm nhiễm thể giẫm thành cặn bã.

Điều này làm cho tâm tình của Bộ Ly Ca bắt đầu lâm vào mâu thuẫn.

Vì sao lại yếu như vậy?

Ông chủ sẽ không thật sự hãm hại ta đấy chứ…

Người chơi ở chế độ giải trí cũng tuân theo quy định tương ứng.

Đầu tiên, chính là các loại công pháp, võ kỹ trong hiện thực đều không thể sử dụng.

Tiếp theo, chỉ có thể sử dụng kỹ năng của nghề nghiệp được lựa chọn.

Điều này tạo thành tình huống sau khi chọn xong, mỗi một người chơi chỉ có mấy kỹ năng có thể dùng.

Mặt khác, sử dụng kỹ năng cũng phải tiêu hao ma lực.

Sau khi sử dụng hết ma lực của bản thân, chỉ có thể dựa vào thân thể đi đánh nhau …

Thân thể của Ứng Vô Cực hoàn toàn trong suốt.

Thế giới xung quanh ở trong mắt của hắn ta dường như không có màu sắc.

m thanh bên tai bị loại bỏ hơn phân nửa.

Hắn ta giống như là một linh hồn tự do ngoài trần thế.

Kỹ năng của thích khách —— Tiềm hành!

Chương 598: Thắng lợi và ngộ thương

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường chú ý tới Ứng Vô Cực.

Một chùm tia sáng màu vàng xuất hiện từ trong tay nàng, chìm vào thân thể của người sau.

Ứng Vô Cực cảm thấy ma lực trong cơ thể lập tức tràn đầy thêm mấy phần.

Thần thánh chúc phúc của quang minh thánh đồ, nói một cách đơn giản, chính là kỹ năng BUFF cho đồng đội.

Loại nghề nghiệp phụ trợ này là tồn tại ít được khách hàng lưu ý.

Có rất ít người chọn.

Mộ Dung Hải Đường, chính là một trong số ít người đó.

Chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Có những người còn lại lôi kéo sự chú ý của Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong, Ứng Vô Cực thành công lẻn đến bên cạnh người nó.

Không nói lời dư thừa.

Ứng Vô Cực hơi nheo mắt.

Kết thúc Tiềm Hành.

Thân hình hiện ra.

"Ám Dạ Nguyền Rủa." Giọng nói trầm thấp của Mộ Dung Hải Đường vang lên.

Một loại khí tức quỷ dị bao phủ xâm nhiễm thể.

Động tác của nó lập tức trở nên chậm chạp.

Bởi vì cấp bậc chênh lệch quá lớn, thời gian nguyền rủa tồn tại rất ngắn.

Nhưng đối với Ứng Vô Cực mà nói, như vậy là đủ rồi!

Xâm nhiễm thể nhận ra đòn công kích của Ứng Vô Cực, nó muốn phản ứng nhưng đã không còn kịp nữa rồi.

Một bóng dáng mơ hồ chợt lóe rồi biến mất.

Trong mơ hồ, cùng với ngọn lửa bùng lên từ quả cầu lửa, có một tiếng kêu rên vang lên.

Trong hoàn cảnh hỗn loạn, dường như có tiếng kinh hô của Cố Vân Hi truyền đến …

Ứng Vô Cực rơi xuống đất.

Ở sau lưng hắn ta, Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong không có động tác gì cả.

Mọi người thấy vậy, đều ngừng công kích.

Sau mấy hơi thở, cùng với một tiếng va chạm nặng nề vang lên, xâm nhiễm thể ầm ầm ngã xuống.

Ứng Vô Cực đứng dậy.

Hắn ta cầm một thanh dao găm tối đen ở trong tay.

Quần áo trên người cũng có dấu vết cháy đen.

Trước mắt mọi người đều có dòng thông tin hiện lên.

Bởi vì bọn họ đều tham dự chiến đấu với Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong.

Dựa theo cống hiến khác nhau trong chiến đấu, số kinh nghiệm mỗi người nhận được cũng không giống nhau.

Ứng Vô Cực là người đánh chết, kinh nghiệm nhiều nhất, ước chừng một vạn.

Làm cho hắn ta thành công thăng hai cấp.

"Khụ khụ, Ứng Vô Cực đạo sư, vừa rồi ta không phải cố ý." Cố Vân Hi đi đến trước mặt Ứng Vô Cực, vẻ mặt xấu hổ.

Hoả cầu vừa rồi xuất ra từ tay ai, hiển nhiên đã có kết quả.

Những người còn lại thấy cảnh tượng như vậy, đương nhiên sẽ hiểu đã xảy ra chuyện gì.

Một loạt tiếng cười khẽ xuất hiện.

Ngay cả Mộ Dung Hải Đường cũng không khỏi mỉm cười.

Hiện tại, mỗi một người chơi đều chưa quá quen thuộc đối với nghề nghiệp của bản thân.

Hơn nữa chế độ giải trí, cũng không có thiết lập công kích bỏ qua đồng

đội.

Cho nên tình huống xuất hiện ngộ thương trên chiến trường quả thật có thể phát sinh.

"Không có việc gì." Ứng Vô Cực lắc lắc đầu.

Cố Vân Hi nhẹ nhàng thở ra.

Ứng Vô Cực nhìn về phía Mộ Dung Hải Đường.

Người sau cười cười, nhẹ giọng nói: "Thuật trị liệu."

Ánh sáng mênh mông chiếu xuống, thương thế trên người Ứng Vô Cực khôi phục với một loại tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Luôn có cảm giác rất chậm, không có hiệu quả như Coca Cola." Bộ Ly Ca không nhịn được nói.

"Đây là thế giới giả tưởng, Coca Cola là đồ vật trong thế giới hiện thực, hai cái sao có thể nhập làm một được?" Bộ Thi Ý liếc mắt xem thường, tầm mắt hướng về phía Mộ Dung Hải Đường: "Ta có cảm giác nghề nghiệp của Hải Đường đạo sư rất lợi hại."

Mộ Dung Hải Đường nghe thấy lời nói của Bộ Thi Ý, cười cười: "Quang minh thánh đồ cũng không có bất kỳ kĩ năng công kích nào cả."

"Có thể gia tăng thực lực cho người khác, hơn nữa có thể trị liệu thương thế, lợi hại hơn pháp sư!" Cố Vân Hi không nhịn được nói: "Hơn nữa hiện tại ta chỉ biết Hỏa Cầu Thuật..."

Có lẽ câu cuối cùng mới là trọng điểm.

"Đúng vậy, ta cũng cảm thấy như vậy."

"Hiện tại ta có phần hối hận khi chọn kiếm sĩ, làm sao bây giờ? Quang minh thánh đồ thật là lợi hại."

"Hối hận cũng vô dụng…"

Lời nói của Cố Vân Hi khiến cho một loạt âm thanh tán thành vang lên.

Chương 599: Băng Hoại kết tinh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường cười cười, không lựa chọn tiếp tục đề tài này.

Nàng chuyển tầm mắt về chỗ thi thể của xâm nhiễm thể: "Sau khi tiêu diệt loại địch nhân có cấp bậc này chắc là sẽ có phần thưởng gì đó."

Thời điểm chế độ giải trí vừa mới mở ra, bọn họ tiến vào trò chơi đã gặp phải sự tấn công của một đám sói xám.

Sau khi thủ lĩnh sói xám bị đánh chết, quyển trục rơi ra được Mộ Dung Hải Đường mở ra kỹ năng cấp truyền thuyết.

Cấp bậc của Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong cao hơn thủ lĩnh sói xám rất nhiều.

Phần thưởng khi đánh chết nó, nhất định sẽ không tồi!

Đám người Bộ Ly Ca còn đang kể lại chuyện đã xảy ra vào lúc ấy.

Sinh động như thật.

Không ít người đều nghe đến mức ngây người, đây là lần đầu tiên bọn họ nghe nói đến việc này.

Xem ra trong thời gian trước ở Khởi Nguyên Thương Thành đã xảy ra rất nhiều chuyện thú vị.

Khác với ma thú.

Sau khi xâm nhiễm thể bị đánh chết, thân thể đã bị phân huỷ.

Đồng thời, có năng lượng kỳ lạ không ngừng bốc hơi —— chính là năng lượng của Băng Hoại.

Ở trong mảnh thi thể của xâm nhiễm thể có đồ vật gì đó đang toả ra ánh sáng màu đỏ mênh mông, mang theo một tia khí tức quỷ bí.

Đương nhiên, điều này đối với các người chơi mà nói, không có chút lực uy hiếp nào, ngược lại làm cho bọn họ càng thêm cảm thấy hứng thú.

Ứng Vô Cực đi qua.

Hắn đi vào trong những mảnh thi thể của xâm nhiễm thể, ngồi xổm

xuống tìm kiếm.

Khi hắn đứng dậy, trong tay đã có thêm một vật gì đó.

Nhìn qua giống như là một vật thể bất thường được tạo thành từ mấy khối lập phương.

Vật chất dường như là một tinh thể màu đỏ hồng bán trong suốt nào đó, toả ra ánh sáng màu đỏ mông lung.

Ở vị trí trung tâm, có một chùm ánh sáng không xác định không ngừng bành trướng và co rút lại .

Tất cả mọi người có thể cảm nhận được, ở trong tinh thể nho nhỏ này ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố.

Đó là một loại năng lượng hoàn toàn khác biệt với ma lực, có lẽ nó là năng lượng Băng Hoại đã thấy trong bối cảnh của thế giới lúc trước.

Con thú Băng Hoại tên là Xâm Nhiễm Thể Tiên Phong này, chính là bị Băng Hoại xâm nhiễm.

Có thể rơi xuống loại đồ vật này cũng không có gì ngạc nhiên.

Trước mặt của Ứng Vô Cực xuất hiện một dòng thông tin.

"Băng Hoại kết tinh: tinh thể được tạo thành từ năng lượng Băng Hoại có độ tinh khiết cao, có thể gây hiệu ứng cường hóa đặc biệt cho vũ khí, rất hiếm có.

Mặt khác, ngươi cũng có thể thử hấp thu —— mặc dù có xác suất rất lớn bị Băng Hoại đồng hóa."

"Ngươi nhìn thấy cái gì?" Mộ Dung Hải Đường chú ý tới vẻ mặt của Ứng Vô Cực, tò mò hỏi.

Ứng Vô Cực kể lại ngắn gọn thông tin về Băng Hoại kết tinh.

Mộ Dung Hải Đường nhìn thoáng qua Băng Hoại kết tinh: "Trong giới thiệu cũng nói là hiếm có, chắc là hiếm khi xuất hiện. Theo ta thấy tạm thời giữ lại thì tốt hơn."

Ứng Vô Cực gật đầu: "Ta cũng nghĩ như vậy."

Chế độ giải trí có hệ thống vũ khí.

Cấp bậc được phân chia thành một sao tới sáu sao.

Muốn tăng lên tới sáu sao dường như rất khó khăn.

Có thể mua, cũng có thể tự mình rèn —— Chỉ cần cung cấp kim tệ và vật liệu là được rồi.

Nói tóm lại một câu: có tiền là có thể trở nên mạnh mẽ.

Nghề nghiệp khác nhau, vũ khí thích hợp cũng không giống nhau.

Đương nhiên, bởi vì chế độ giải trí và thế giới hiện thực không có chênh lệch gì cả, hệ thống vũ khí cũng không có hạn chế quá lớn.

Ví dụ người chơi có nghề nghiệp pháp sư cũng có thể khiêng cự kiếm đi chiến đấu với ma vật.

Chỉ là sức chiến đấu sẽ bị ảnh hưởng rất lớn mà thôi…

Về phần câu cuối cùng trong phần giới thiệu, bọn họ trực tiếp xem nhẹ.

Nhìn có vẻ không đáng tin cậy!

Mặc dù đang ở trong chế độ giải trí, tử vong cũng không phải chuyện gì đáng phải sợ hãi —— Dù sao có thể tùy tiện sống lại.

Nhưng sẽ không tốt nếu lãng phí Băng Hoại kết tinh…

Chương 600: Ba người hiểu biết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong thời gian đám người Cố Vân Hi tiến hành đoàn chiến lần đầu tiên, đã có rất nhiều khách hàng đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Bọn họ tỏ ra vô cùng hứng thú với trận chiến…

"Người cao to này nhìn rất uy phong!" Trần Y Y kêu lên, trên gương mặt tràn đầy hưng phấn.

Tiểu cô nương của Thiên Cơ Các không hề cảm thấy sợ hãi loại sinh vật quái dị cao hơn mười thước này một chút nào, trái lại còn tràn ngập hứng thú.

Trần Y Y đã lên kế hoạch ở trong lòng, một lúc nữa sau khi bản thân mình tiến vào chế độ giải trí, có nên thu phục một con xâm nhiễm thể để chơi đùa hay không.

Xâm nhiễm thể làm vật cưỡi, ngẫm lại lập tức cảm thấy kích thích…

Trần Mặc nhìn thấy Trần Y Y đang không ngừng cười ngây ngô, bất đắc dĩ thở dài.

Xem ra sư muội này của mình, lại đang phát huy sức tưởng tượng không có điểm dừng của nàng ta…

Ba người tỷ muội Liễu Như Ngọc, Nguyệt Linh đi trên con đường ở thành Cửu Diệu.

Nói một cách chính xác, là Liễu Như Ngọc, Liễu Như Mị cùng nhau đi.

Nguyệt Linh không ngừng đi ở hai bên đường, thỉnh thoảng phát ra một tiếng thét kinh hãi.

"Nhìn Nguyệt Linh tỷ có vẻ rất hưng phấn." Liễu Như Ngọc liếc mắt nhìn Nguyệt Linh một cái, nói.

"Vùng đất Bắc vực kia ngươi cũng không phải không biết." Liễu Như Mị cười: "Ngoại trừ những người của Bái Nguyệt giáo còn có thể có bao nhiêu gương mặt xa lạ?"

"Nói cũng đúng." Liễu Như Ngọc gật gật đầu.

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, không biết Nguyệt Linh nàng có quên ý định của mình khi đến đây không." Liễu Như Mị nói.

Nàng ta nhớ tới những lời Nguyệt Linh nói khi ở Bái Nguyệt giáo.

Bây giờ vẫn còn ở bên tai.

Nghĩ đến chuyện này, Liễu Như Mị lập tức cảm giác có chút đau đầu.

Đồng thời, trong lòng cảm thấy lo lắng.

Không biết sau khi đến Khởi Nguyên Thương Thành có thể gặp phải rắc rối gì hay không.

"Này! Các ngươi đang nói chuyện gì đấy?" Trong lúc nói chuyện, Nguyệt Linh không biết từ khi nào đã lại gần đây.

Ở trên cánh tay, tóc, quần áo của nàng ta có đủ loại trang sức nhỏ.

Xem ra vị giáo chủ Bái Nguyệt giáo này, tuy là người tu luyện có thực lực mạnh mẽ những vẫn cực kỳ yêu thích các loại trang sức.

"Các ngươi nhìn này." Nguyệt Linh hưng phấn chỉ vào cây trâm trên tóc của mình: "Đẹp không? Ta thích nhất cái này, chỉ cần một kim tệ! Nói, các ngươi vừa rồi đang nói cái gì?"

Xem ra nàng ta vẫn không quên vấn đề vừa rồi.

"Rất đẹp." Liễu Như Mị cười: "Chỉ là đang nói chút chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành mà thôi."

Nguyệt Linh gật gật đầu, không nghi ngờ.

Đồng thời bình phục tâm tình của mình, vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Vừa rồi ta chú ý thấy, bất kể là người tu luyện hay là người thường đều biết đến sự tồn tại của Khởi Nguyên Thương Thành."

Nói đến việc này, nàng ta cười cười: "Xem ra Khởi Nguyên Thương Thành ở trong thành Cửu Diệu có tiếng tăm rất vang dội."

Khi gặp đám người Cơ Vô Hối lúc trước bọn họ cũng không nói chuyện gì nhiều.

Chỉ là chuyện về một ít hàng hoá mới của Khởi Nguyên Thương Thành.

Liễu Như Ngọc nhìn quanh bốn phía, không khỏi cảm thán nói: "Đúng

vậy, thay đổi thật nhiều."

Nàng ta nhớ rõ ràng, khi rời khỏi thành Cửu Diệu bởi vì di tích thượng cổ xuất hiện, thông tin của Khởi Nguyên Thương Thành chỉ giới hạn trong mấy chục khách hàng.

Cư dân của thành Cửu Diệu, bất kể là người tu luyện hay là người thường đều không hề biết gì.

Hiện tại hoàn toàn không giống.

Khởi Nguyên Thương Thành đã được mọi người biết đến.

Mặt khác, thay đổi của thành Cửu Diệu cũng cực kỳ hấp dẫn người khác.

Thành Cửu Diệu tiếp giáp dãy núi Cửu Diệu, nói là thiên đường của lính đánh thuê cũng không quá một chút nào.

Mà mọi người đều biết nghề nghiệp lính đánh thuê có tính cách nóng nảy, bởi vì nguyên nhân như vậy nên không thể thiếu việc phát sinh xung đột gì đó

Nhưng hiện tại thì sao?

Đi vào thành Cửu Diệu lâu như vậy, lại chưa nhìn thấy cuộc xung đột nào.

Chương 601: Thế giới quan sai lệch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mặt khác, còn một việc quan trọng hơn cả, đó là hình như người dân ở thành Cửu Diệu này đều cực kì hiền hòa thân thiện.

Liễu Như Ngọc từng tận mắt thấy những tay lính đánh thuê trông cực hung ác đang cười nói cùng người bán hàng rong bình thường, hoặc một vị quý tộc mặc trang phục đẹp đẽ quý giá đang thân thiện trò chuyện cùng bình dân.

Tình cảnh thế này rõ ràng rất không bình thường mà.

Nguyệt Linh cầm một xâu mứt quả chẳng biết mua từ bao giờ, vừa ăn vừa cảm thán: "Quả nhiên, thế giới bên ngoài vẫn tốt hơn. Ai nấy đều hiền hòa dễ gần, bên Bắc Vực thực sự quá ghê gớm."

Liễu Như Mị hắng giọng, nỗ lực sửa lại thế giới quan không được đúng đắn lắm của Nguyệt Linh: "Thành Cửu Diệu chỉ là hiện tượng đặc thù thôi, không phải chỗ nào cũng thế."

"Đúng thế đúng thế đấy." Liễu Như Ngọc gật đầu lia lịa.

Nguyệt Linh hơi nghiêng mặt, tò mò đánh giá xung quanh, chẳng biết có nghe vào tai không nữa.

Liễu Như Mị bắt đầu cảm thấy mệt mỏi quá, kiểu này chắc 99% không nghe lọt tai rồi...

Lát sau, ba người đi tới trước một hẻm nhỏ quen thuộc.

Vì nơi này có Khởi Nguyên Thương Thành nên khu phố hẻo lánh vắng vẻ đã trở nên tấp nập phồn hoa hẳn lên.

Bốn phía đã mở đầy các cửa hàng, lượng người qua lại khá lớn.

Quả thật, các thương nhân của thế giới nào cũng có một đặc tính như nhau, đó là biết nắm chắc thời cơ tốt để kiếm tiền.

"Nguyệt Linh tỷ, vào cửa hàng, tuyệt đối không được nói cái gì linh tinh nghe chưa." Liễu Như Ngọc dặn dò.

"Biết rồi biết rồi." Nguyệt Linh vẫn chẳng hề để tâm, khoát tay, lực chú ý vẫn dồn hết lên con hẻm trước mặt.

Quần chúng hóng chuyện quanh đó cũng tò mò nhìn ba cô gái xinh đẹp này.

"Xem ra các cô nương này cũng tới đây vì Khởi Nguyên Thương Thành rồi."

"Hẳn thế. Chẳng biết là người ở đâu nhỉ?"

"Quan tâm lắm thế làm gì? Chuyện của các vị tai to mặt lớn, chúng ta có thể đàm luận được sao? An ổn sống cuộc sống của mình là được rồi."

"Nói cũng phải..."

Ba người đi vào trong hẻm, bỏ lại những tiếng bàn tán xì xào bên ngoài.

"Không thấy ông chủ ra phơi nắng, tự dưng thấy không quen lắm." Vào trong hẻm, thấy trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành không có bóng dáng quen thuộc, Liễu Như Ngọc buột miệng cảm thán.

"Ta cũng cảm thấy vậy đó." Liễu Như Mị đồng cảm gật gù.

"Thôi đừng đứng đó than thở nữa, nhanh chân lên nào." Nguyệt Linh đã không nhịn được, bèn thúc giục.

Ba người đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Thấy cảnh tượng bên trong, không chỉ Nguyệt Linh là người lần đầu tới nên ngây mặt ra mà cả Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị là khách quen cũng phải mở to mắt nhìn.

Lúc trước, Cơ Vô Hối đã giới thiệu sơ qua về sự thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng nghe nói tuyệt đối không thể bằng tận mắt nhìn - nhất là khi Khởi Nguyên Thương Thành thay đổi nhiều như vậy.

Không gian trong cửa hàng trở nên rộng rãi hơn nhiều, đây là ý tưởng đầu tiên của hai người.

Đông khách thật, đây là nhận định thứ hai.

Hồi các nàng còn ở đây, Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có hai mươi ghế chơi trò chơi, mà ngày thường rất hiếm khi xảy ra trường hợp khách ngồi hết vị trí.

Mà nay, trong cửa hàng đã có tới trăm ghế, lại đã bị người ta chiếm mất quá nửa.

Trong đó, đại bộ phận đều là những người tu luyện có thực lực không tầm thường.

Nguyệt Linh càng thêm chấn động so với hai tỷ muội.

Nàng ta há to miệng, lòng cảm khái vô vàn.

Quả nhiên, quyết định tới Khởi Nguyên Thương Thành đích thị là quyết định chính xác nhất.

Yêu Tử Yên đang nói chuyện với Lạc Xuyên sau quầy cũng đã chú ý tới ba người mới vào cửa hàng.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị đều là khách quen cũ, thấy hai người xuất hiện ở Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Yên lộ vẻ vui mừng.

Chương 602: Cuộc chiến không tiếng động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhưng vừa thấy Nguyệt Linh, lòng Yêu Tử Yên chợt trồi lên một cảm xúc khó tả.

Mà cảm xúc này lại rất quen thuộc.

Đó chính là cảm giác nguy hiểm đến gần!

Yêu Tử Yên hơi nheo mắt.

Con mắt phải của nàng chợt lóe lên một tia sáng vàng rực, nhưng chỉ thoáng chốc đã tắt vụt.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi này, Tà Vương Chân Nhãn lặng lẽ hoạt động.

Tà Vương Chân Nhãn là kĩ năng đặc thù của Tà Vương, có năng lực nhìn thấu đặc điểm của đối tượng.

Vấn Đạo bát phẩm...

Nhân loại...

Trừ hai điều này, hình như không có điểm gì đặc biệt nữa.

Yêu Tử Yên nghi hoặc, chẳng lẽ mình lại xuất hiện ảo giác sao?

Rồi bỗng Yêu Tử Yên nhận ra, cô gái xa lạ kia dường như vẫn luôn nhìn về phía bên cạnh mình.

Cạnh mình?

Chẳng phải là ông chủ sao?

Lập tức, Yêu Tử Yên hiểu ra.

Nguyệt Linh lại đưa mắt nhìn sang Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên cũng nhìn chằm chằm vào Nguyệt Linh.

Hai người đứng đó, mắt nhìn thẳng nhau, không nói một lời.

Nhưng trong một chiều không gian không ai phát giác ra, ánh mắt hai người đang bùng nổ hai luồng uy lực khủng bố, đâm sầm vào nhau.

"Sao ta cứ có cảm giác sắp có chuyện chẳng lành xảy đến nhỉ." Liễu

Như Ngọc nhỏ giọng nói.

"Đừng sợ." Liễu Như Mị trấn an, đồng thời cũng gắt gao nhìn chằm chặp Nguyệt Linh.

Nàng ta muốn canh chừng Nguyệt Linh, để trước khi Nguyệt Linh làm ra hành vi thiếu lí trí gì, mình có thể kịp thời can thiệp.

Quanh thân hai người lúc này đang bao phủ một khí thế vô hình.

Lạc Xuyên nhìn hai cô gái đang gườm gườm ngó chừng nhau, rất là khó hiểu.

Sao vậy?

Hai người này vừa gặp đã như thân quen một ngàn năm?

Nhưng không khí này có vẻ không phải như thế mà nhỉ?

"Yêu tỷ tỷ, ta..." Huyền Tước hào hứng chạy vào, hình như có chuyện gì muốn tìm Yêu Tử Yên, nhưng vừa mới nói nửa câu, lời đã kẹt cứng trong cổ.

Cô bé dường như đã cảm thụ được một sự nguy hiểm cực lớn, bèn lập tức quay đầu lấy tốc độ cực nhanh phóng trở về đường cũ...

Các khách hàng trong cửa hàng cũng đã nhận ra bầu không khí kì quái kia, bèn tò mò quay sang quan sát.

"Vị cô nương này và Tử Yên tỷ hình như có chuyện gì thì phải."

"Chẳng lẽ hai người là chỗ quen biết cũ?"

"Xì! Ngươi thấy ai gặp lại người quen cũ mà trừng mắt đứng nhìn kiểu đó không? Này rõ ràng không bình thường."

"Kể cũng đúng, nhưng các nàng ấy thế này là sao nhỉ?"

"Không biết. Nhưng theo như phán đoán của ta thì hình như là vì ông chủ đấy."

"Không phải chứ?"

"Ngươi đoán mò à?"

"Cứ nhìn thì biết, lát sẽ hiểu ngay thôi mà..."

Các vị khách hưng phấn bàn tán với nhau.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành bất chợt xuất hiện chuyện lạ có liên

quan tới cả Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, cho nên khiến mọi người đều rất có hứng thú.

Đương nhiên, những lời đàm luận này đều được tiến hành bên trong thế giới giả tưởng.

Trong hiện thực, ở Khởi Nguyên Thương Thành, bầu không khí vẫn cứ yên tĩnh đến quỷ dị.

Tất cả những chuyện vừa phát sinh dường như chỉ xảy ra trong mấy giây ngắn ngủi.

Như thể có thần giao cách cảm, Yêu Tử Yên và Nguyệt Linh đồng thời dời mắt.

"Yêu Tử Yên, nhân viên phục vụ của Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên cười cười, tự giới thiệu.

"Giáo chủ Bái Nguyệt Giáo, Nguyệt Linh." Nguyệt Linh cũng cười nói.

"Đây là cuộc chiến giữa các nữ nhân với nhau." Trong thế giới giả tưởng, Ngụy Khinh Trúc cảm thán.

"Chẳng lẽ..." Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh trừng to mắt, dường như đã đoán được điều gì.

Ngụy Khinh Trúc gật đầu, hai người kia hít mạnh một hơi.

Đám Chu Hổ nghe ba người nói chuyện mà không hiểu ra sao.

Trong chế độ giải trí, hai đội lính đánh thuê cũng đang hợp tác làm việc cùng nhau.

"Các ngươi đang nói gì đó?" Chu Hổ thắc mắc.

"Chỉ có thể tự đoán, không thể nói ra nha." Ngụy Khinh Trúc ngẫm nghĩ, bảo.

Lâm Uyển Sương và Tống Thu Ảnh gật đầu tán đồng.

Năm người nhóm Chu Hổ nhìn nhau: Gì vậy?

Chương 603: Phong cách của ngươi không bình thường nha

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phản ứng của đám Chu Hổ và Ngụy Khinh Trúc chính là điển hình cho phản ứng của các khách hàng đang ở trong Khởi Nguyên Thương Thành lúc này.

Hiểu được thì nhìn qua cái biết ngay.

Không hiểu được thì vắt óc cũng chẳng biết chuyện gì đang xảy ra nữa.

"Khụ khụ, ông chủ, Yêu cô nương, đã lâu không gặp nhỉ." Liễu Như Mị bước tới, chắn trước mặt Nguyệt Linh.

Lạc Xuyên gật đầu coi như chào hỏi.

Yêu Tử Yên dời mắt sang hai tỷ muội họ Liễu, cười hỏi: "Sao lâu như vậy chưa tới đây?"

"Đi Bắc Vực một chuyến." Liễu Như Ngọc cười đáp.

Yêu Tử Yên gật đầu.

Bắc Vực cách xa Trung Nguyên thế nào, nàng cũng biết, mất nhiều thời gian như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

"Ông chủ." Một tiếng gọi thanh thúy vang lên.

Lạc Xuyên ngẩng đầu nhìn về phía đó: "Có việc gì?"

Hắn thoáng nghi hoặc, cô gái này, sao có vẻ nhiệt tình thế nhỉ?

Nhiệt tình đến độ không bình thường.

Yêu Tử Yên thấy thế, mắt híp lại, nhưng cũng chỉ trong giây lát đã trở lại bình thường.

"Ông chủ, ta nghe nói trước đây ngài từng nhắc tới việc tìm kiếm bản chất thế giới." Nguyệt Linh đi thẳng vào vấn đề.

Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc nhìn cô nàng này.

Theo Lạc Xuyên, đây là một vấn đề trụ cột trong vật lý, nhưng đối với người của thế giới này, hẳn nó sẽ rất khó hiểu.

Hiện tại... hình như nhận định này không đúng lắm.

Đương nhiên, hắn vẫn không biểu lộ điều gì ra mặt, chỉ gật đầu nói: "Đúng thế."

"Thật tốt quá." Nguyệt Linh lập tức hoan hô thật to, khiến rất nhiều khách hàng nhìn qua.

Nàng ta ngượng ngùng cười cười với những vị khách bị mình quấy rầy: "Thật ngại quá, ngại quá, kích động quá nên không kìm được, xin lỗi."

Nguyệt Linh lại nhìn Lạc Xuyên, cảm khái: "Ông chủ, thực không giấu gì ngài, ta cũng có nghiên cứu về những vấn đề ngài từng nói.

Về vấn đề khúc xạ ánh sáng, ta còn phát hiện một ít tính chất khác của ánh sáng nữa. Như là khi ánh sáng xuyên qua nước mưa sẽ làm xuất hiện những chùm tia sáng rực rỡ các màu..."

Thiếu nữ, phong cách của ngươi không bình thường nha!

Lạc Xuyên càng lúc càng kinh ngạc.

Xem ra, cô thiếu nữ Nguyệt Linh này không giống như những người tu luyện khác trên Thiên Lan đại lục, người này có vẻ yêu thích khoa học hơn.

Hơn nữa, hình như đã tìm được đúng người để dốc bầu tâm sự, Nguyệt Linh như mở máy, thao thao bất tuyệt không dừng.

Lạc Xuyên chỉ lẳng lặng làm một người nghe.

Hắn nhận ra, Nguyệt Linh không chỉ quan tâm đến vật lí mà tất cả các phương diện khoa học khác, nàng ta đều từng có tìm hiểu...

"Mặt khác, ông chủ, nói cho ngươi biết một việc, trước đây không lâu, ta từng sáng tạo ra một thứ có lực công kích ngang với một đòn mạnh nhất của người tu luyện cảnh giới Thần Hồn." Nguyệt Linh hưng phấn nói, "Đó là một loại bột màu nâu đen, chỉ cần dùng thứ gì đó bọc lại, sau đó châm lửa là nó có thể nổ tung."

Lạc Xuyên nhíu mày.

Đấy chẳng phải thuốc nổ sao?

Cô thiếu nữ ở thế giới này hình như đầu thai nhầm nơi rồi...

Trừ Lạc Xuyên, tất cả mọi người đều ở trạng thái ngơ ngác như vịt

nghe sấm khi Nguyệt Linh bắt đầu nói.

Càng nghe càng không hiểu lấy một lời.

Nói gì đó?

Ta là ai?

Ta đang ở đâu?

Ta tới đây làm gì?

Tóm lại, bọn họ đã bắt đầu hoài nghi cuộc đời này.

Liễu Như Mị cùng Liễu Như Ngọc tuy cũng không hiểu gì nhưng phản ứng cũng coi như khá hơn chút, vì các nàng đều kinh ngạc phát hiện, hình như ông chủ có vẻ rất đồng ý với những điều Nguyệt Linh nói.

"Ông chủ, đó, đại khái là như thế." Nguyệt Linh hổn hển một trận, kết luận.

"Ngươi có kiến giải rất riêng và đặc biệt đối với nhiều vấn đề đấy." Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên cho nhận xét.

Nguyệt Linh ngượng ngùng cười cười, má ửng đỏ.

Đây là lần đầu tiên nàng ta được nghe người khác bình luận về quan điểm của mình, thái độ hết sức nghiêm túc, bởi vì trước đây nàng ta có nói cũng không ai hiểu gì.

"Thực ra, từ hồi còn bé, ta đã không giống người thường." Nguyệt Linh chợt như chìm vào hồi ức.

Chương 604: Tri âm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong ánh mắt Nguyệt Linh lúc này đã tràn đầy hồi ức.

Nàng ta chầm chậm kể lại câu chuyện của mình.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị không có gì bất ngờ trước chuyện này, hẳn là hai người đã sớm lường trước được.

Yêu Tử Yên lại kinh ngạc nhìn Nguyệt Linh, thì ra cô nàng này lại có một quá khứ như thế.

Lạc Xuyên thì đang cảm thấy hết sức quái dị.

Thế giới huyền huyễn lại xuất hiện một thiếu nữ một lòng nghiên cứu khoa học, xác suất này hẳn tiệm cận với 0 luôn rồi nhỉ.

"Tại Thiên Lan đại lục này, gần như tất cả các sinh linh đều cho rằng thế giới mà họ đang sinh tồn không có gì đáng nghiên cứu hay thắc mắc cả. Theo bọn họ, thế giới vốn đã là như vậy, thì có gì đáng để tìm hiểu?"

Nói đến đây, Nguyệt Linh lại cảm khái vô vàn.

Có lẽ khi đó, nàng ta cũng đã nhận ra, tại Thiên Lan đại lục này, chẳng ai có thể hiểu được ý tưởng của mình.

"Nhưng mà Nguyệt Linh tỷ, mấy thứ mà ngươi nói chẳng phải chúng vốn đã tồn tại từ đầu sao?" Liễu Như Ngọc buột miệng lầm bầm một câu.

Nguyệt Linh nghe nàng ta nói thế thì lắc đầu, thở dài một tiếng: "Cho nên ta mới không giống các ngươi."

Lạc Xuyên đã hiểu.

Cô nương này giờ đang coi mình là tri âm duy nhất của cô nàng tại Thiên Lan đại lục đây mà.

Nhưng nghe thế cũng không tệ nhỉ?

Cô nàng Nguyệt Linh trước mắt này chính là cơ hội tuyệt vời để hắn tổ chức lớp vỡ lòng về khoa học kỹ thuật cho Thiên Lan đại lục, Lạc Xuyên thầm nhủ.

Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn bình thản như không: "Ta hiểu ý ngươi."

Nguyệt Linh lại ngại ngùng cười cười: "Khụ khụ, tại ta hưng phấn hơi quá nên không khống chế được, ông chủ ngài đừng để ý nhé."

Lạc Xuyên gật đầu.

Yêu Tử Yên mím môi, ánh mắt đảo qua người Nguyệt Linh, cười nhẹ một tiếng như vừa hiểu ra điều gì.

"Còn về những vấn đề ngươi vừa nói, đợi khi ngươi làm quen với Khởi Nguyên Thương Thành rồi, ta sẽ nói cho ngươi nghe một chút." Lạc Xuyên bảo.

"Thật ư?" Nguyệt Linh mở to mắt sung sướng reo lên, "Cảm ơn ông chủ."

Yêu Tử Yên cảm thấy giờ là lúc mình thực hiện chức trách của một nhân viên cửa hàng rồi.

Nàng chỉ vào những tấm bảng trắng treo trên tường, nói: "Trên đó đã viết rõ những quy định trong Khởi Nguyên Thương Thành và một số hướng dẫn khác. Ta đề nghị các ngươi mua điện thoại di động Ma Huyễn trước để mau chóng hiểu được Khởi Nguyên Thương Thành."

Liễu Như Mị híp mắt cười: "Trước lúc tới đây đã gặp Cơ Vô Hối, hắn cũng đã nói sơ qua cho chúng ta nghe."

Liễu Như Ngọc chen vào: "Mới chưa được bao lâu mà Khởi Nguyên Thương Thành đã thay đổi nhiều như vậy. Ta nghĩ, nếu chúng ta quay lại muộn chút nữa, chỉ sợ sẽ chẳng hiểu gì như các khách hàng mới tinh mất thôi."

Lời này rất chân thật đấy.

Nguyệt Linh đã đi tới kệ bày điện thoại di động Ma Huyễn, vẫy tay với hai người: "Mau lại đây đi."

"Qua liền đây." Liễu Như Mị quay sang chào Yêu Tử Yên một câu rồi kéo tay Liễu Như Ngọc đi tới.

Yêu Tử Yên liếc nhìn Lạc Xuyên đang cắm mặt vào điện thoại di động Ma Huyễn, dường như đang suy tư điều gì.

Cuối cùng, nàng vẫn không nhịn xuống được, bèn cất tiếng gọi: "Ông chủ."

"Hử?" Lạc Xuyên ngẩng lên, nhìn về phía Yêu Tử Yên.

"Khoa... khoa học kỹ thuật mà ngài nói đó, thực sự thần kì vậy sao?"

"Đương nhiên, khoa học không giống linh lực, dù là người thường cũng có thể nhờ khoa học mà nắm giữ một sức mạnh ngang với người tu luyện."

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn thành thực lắc đầu: "Ta vẫn không hiểu lắm."

Lạc Xuyên nghĩ tới điều Nguyệt Linh vừa nói, thuốc nổ cũng đã chế tạo ra rồi, cô nương này quả thực đã mang đến cho hắn một ấn tượng cực sâu sắc.

"Thứ bột màu nâu đen có uy lực cực lớn vừa rồi cô nương kia nhắc tới, ngươi nghe thấy rồi đúng không?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên gật đầu.

Nếu số lượng đủ lớn thì sau khi châm ngòi, nó hoàn toàn có thể sánh ngang với một chiêu toàn lực của người tu luyện ở cảnh giới Thần Hồn.

Tuy như vậy cũng chưa tính là gì với bậc Tôn Giả nhưng Yêu Tử Yên có thể hiểu được ý nghĩa của nó.

Chương 605: Góc nhìn của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nếu người thường nắm giữ được điều này, chẳng phải đã có thể huy động được lực công kích ngang ngửa với cảnh giới Thần Hồn sao?

Một trình độ mà người tu luyện phải tiêu hao bao nhiêu thời gian mới nắm giữ được, nay người thường có thể thoải mái vận dụng.

Yêu Tử Yên không thể tưởng nổi, loại chuyện như vậy nếu xuất hiện ở Thiên Lan đại lục này sẽ gây ra chấn động lớn cỡ nào.

"Thật sự... khó mà tin nổi." Nàng cảm thán.

Đương nhiên, thứ bột màu nâu đen mà Nguyệt Linh nói vẫn có khá nhiều khác biệt so với thuốc nổ mà Lạc Xuyên biết đến, chí ít nó không phải thứ phối ra được dựa vào ba loại vật chất.

Theo như hiểu biết của Lạc Xuyên, đây là hiện tượng xảy ra do sự khác biệt về quy tắc cơ bản của thế giới.

"Nhưng cái này cũng có thể trở thành một loại sức mạnh của khoa học." Lạc Xuyên nói, "Huống hồ, tiểu thuyết ta viết đó, chẳng phải ngươi cũng đã đọc rồi sao?"

Yêu Tử Yên lâm vào suy tư.

Lạc Xuyên thấy thế, không nói gì thêm.

Hắn tin Yêu Tử Yên nhất định sẽ hiểu ra được.

"Yêu tỷ tỷ, Yêu tỷ tỷ." Một tiếng gọi non nớt vang lên.

Huyền Tước thấy bầu không khí đáng sợ đã biến mất mới dám đánh bạo bước vào.

"Hử? Tiểu Huyền Tước, có chuyện gì vậy?" Yêu Tử Yên lấy lại tinh thần, cười hỏi.

Ánh mắt Huyền Tước sáng lấp lánh nhìn nàng: "Ta muốn mua thanh cay."

Bấy giờ Yêu Tử Yên mới chú ý, Huyền Tước đang cầm một túi thanh

cay.

"Chẳng phải ngươi vừa mới ăn đó sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Quy định của Khởi Nguyên Thương Thành là, mỗi ngày một người chỉ được mua một túi thanh cay.

"Đấy là của Hải Đường tỷ tỷ mua cho ta." Huyền Tước nói ngay.

"Ra là vậy à."

Trả linh tinh xong, Huyền Tước hớn hở rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên nhìn theo, cười nhẹ.

Dường như nàng vừa thấy được một bóng dáng quen thuộc thông qua Huyền Tước.

Sau đó, nàng lại chuyển mắt nhìn sang phía Lạc Xuyên.

Do dự một chút, cuối cùng Yêu Tử Yên hạ quyết tâm.

"Ông chủ, ngài thấy Nguyệt Linh thế nào?" Nàng hỏi.

"Cái nhìn của ta à?"

Lạc Xuyên nghi hoặc liếc nhìn Yêu Tử Yên, không hiểu vì sao đột nhiên nàng lại hỏi về vấn đề này.

Cân nhắc một lát, Lạc Xuyên cũng nói thẳng: "Là một người rất đặc biệt."

Nếu đang ở thế giới địa cầu, hẳn Nguyệt Linh cực có khả năng sẽ ghi lại tên mình trong sử sách đó.

"Chỉ thế thôi sao?" Yêu Tử Yên căn vặn.

"Đúng thế." Lạc Xuyên gật đầu, đồng thời, lòng càng thêm nghi hoặc.

Sao hôm nay Yêu Tử Yên có vẻ khang khác ngày thường?

"Sao lại hỏi cái này?" Lạc Xuyên hỏi lại.

"À ừm... thì tại cũng hơi tò mò." Yêu Tử Yên sửng sốt, sau đó nhanh nhẹn bào chữa.

"À." Lạc Xuyên chỉ gật đầu, không nghi ngờ gì,

Đối với Nguyệt Linh, hẳn ai cũng vậy thôi.

Yêu Tử Yên là Hoàng tộc yêu thú, có tò mò một chút cũng không có gì kì

quái.

"Ta muốn xây dựng Vinh Quang, mọi chuyện trong cửa hàng giao lại cho ngươi nhé."

"Ông chủ cứ yên tâm."

Lạc Xuyên nằm xuống ghế dài, nhắm mắt lại, toàn bộ tinh thần đều tiến vào không gian khai phá trò chơi...

Yêu Tử Yên nhìn Lạc Xuyên, khẽ thở dài, chống cằm đăm chiêu, không biết đang nghĩ gì.

Phía bên kia.

Ba người Nguyệt Linh mỗi người cầm một chiếc điện thoại di động Ma Huyễn, thích thú không rời tay.

"Điện thoại di động Ma Huyễn này thật là kỳ diệu, nó có thể hiển thị nhiều hình ảnh như vậy." Liễu Như Ngọc cảm thán.

"Ngay cả thạch anh truyền tin trong thánh địa cũng không so được với thứ này nhỉ." Liễu Như Mị tán đồng.

Thạch anh truyền tin là một vật phẩm truyền tin đặc biệt của thánh địa Dao Trì.

Nói được làm bằng thạch anh đặc biệt, có thể hiển thị hình ảnh.

Chương 606: Nguyệt Linh tham quan Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn từ bên ngoài, thạch anh truyền tin và điện thoại di động Ma Huyễn trông cũng có đôi phần tương tự, nhưng xét theo chức năng thì còn kém xa.

"Cái cửa hàng ứng dụng này chính là nơi để tải ứng dụng sao?" Nguyệt Linh tò mò chọt chọt vào biểu tượng trên màn hình, sau đó, sắc mặt chợt trở nên quái dị, "Lại còn đòi linh tinh nữa."

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị châu đầu lại, thấy được thông báo trên màn hình.

"Vẫn là phong cách quen thuộc này nhỉ." Liễu Như Ngọc cảm thán.

"Nguyệt Linh, quen dần là ổn cả thôi." Liễu Như Mị vỗ vỗ vai Nguyệt Linh.

Nguyệt Linh nghi hoặc nhìn hai người: "Quen cái gì cơ?"

"Sau này ngươi sẽ hiểu." Liễu Như Mị nói, giọng điệu tràn đầy cảm khái.

Tiếp theo đó, Nguyệt Linh được thể nghiệm một lần mua sắm trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Mùi vị thật tuyệt." Nguyệt Linh ăn thanh cay, uống Coca Cola và Sprite, lúng búng nói, "Từ bé tới giờ ta chưa từng ăn thứ gì ngon như vậy! Nếu không có quy củ kia thì tốt quá, ta sẽ mua thật nhiều cho các tỷ muội trong giáo."

Gặp được thứ tốt liền nhớ tới các tỷ muội nhà mình, Nguyệt Linh quả đúng là một vị giáo chủ tốt.

"Thì bảo các nàng tới đây là được mà?" Liễu Như Mị cười bảo, "Trước đây Văn tiền bối cùng các vị khác chẳng phải đã dựng trận pháp truyền tống rồi đó sao?"

"Chí lí. Sao ta lại quên khuấy chuyện này nhỉ?" Nguyệt Linh gật đầu

như gà mổ thóc, sau đó nhìn hai kệ hàng trống không, thở dài, "Chỉ tiếc không mua được Quỳnh Tương Lộ và nước khoáng, cảm thấy hơi tiếc nuối chút."

Tuy trước đó Lạc Xuyên đã thay đổi quy ước mua hàng nhưng nước khoáng vẫn cứ là mặt hàng khan hiếm, bởi gần đây Khởi Nguyên Thương Thành có thêm rất nhiều khách mới, hơn nữa, đa số đều có xuất thân không tầm thường.

Mười ngàn linh tinh đối với bọn họ chỉ là chuyện cỏn con.

Còn về Quỳnh Tương Lộ... chắc không cần nói nhiều.

Ba người vừa ăn uống vừa trò chuyện, xơi hết chỗ hàng vừa mua được. Nguyệt Linh vỗ vỗ bụng mình, ợ lên một tiếng thỏa mãn.

"Ta chưa xem xem trò chơi thực tế ảo là thế nào, chúng ta qua xem thử chút đi." Nguyệt Linh lại chuyển lực chú ý sang bên kia.

"Ừ." Liễu Như Mị tủm tỉm cười, "Ta cũng đang tò mò, nghe nói trò chơi trong đây đã có nhiều thay đổi lắm."

"Có chế độ bảng xếp hạng trên sàn đấu, còn có cả phần thưởng cho ai có nhiều thời gian chơi, cuối cùng ông chủ cũng nhớ tới việc thưởng cho người chịu khó."

"Mà chế độ giải trí cũng có nhiều thay đổi lắm đó, trước ông chủ chỉ nói có một câu..."

Hai tỷ muội Liễu Như Ngọc bàn tán với nhau, Nguyệt Linh thỉnh thoảng cũng xen vào đôi câu.

Trước mặt mỗi người chơi đều có những màn hình riêng, trên đó hiển thị những hình ảnh khác nhau.

Qua quan sát, các nàng rút ra kết luận, chơi trên sàn đấu chiếm khoảng 1/4 người chơi.

Chế độ giải trí chiếm chừng 1/2.

Còn lại 1/4 thì chơi đủ thứ, hoặc cũng có người đang xem người khác chơi.

"Oa, đối thủ lại là một bụi cỏ nhỏ, cỏ này còn biết đánh kiếm luôn."

"Xem ra đây cũng là một hình thức khiêu chiến trong Tháp Thí Luyện rồi, hẳn số tầng không nhỏ đâu."

"Rồng kìa! Trời đất, người này chỉ dùng một dao đã chém chết rồng, lại còn dùng kiểu dao phay."

"Đấy là đang chơi trong giáo trình dạy nấu ăn đó, có thể tự thể nghiệm các phương thức làm món ngon."

"Nhưng đại đa số khách hàng chỉ hưởng thụ quá trình chiến đấu thu hoạch nguyên liệu dưới thị giác thứ nhất mà thôi..."

Mỗi khi thấy những hình ảnh khác lạ, Nguyệt Linh đều sẽ hô lên kinh ngạc.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị đóng vai trò người hướng dẫn, giải thích mọi thứ.

Những khách cũ đã quá quen với cảnh tượng này nên không thấy có vấn đề gì, dù sao thì nhan sắc quyết định mọi thứ - tuyệt đại đa số thời điểm đều là như vậy cả.

Chương 607: Ám Dạ sứ giả

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuối cùng, ba người dừng chân ở chỗ của Dược Hồi Trần.

Trên màn hình đang hiện lên những hình ảnh chấn động lòng người.

Ngọn lửa ngùn ngụt ngập trời, hội tụ thành biển lửa vô biên, đốt cháy rực cả một khoảng trời.

Biển lửa cuồn cuộn, uy năng khủng bố tản ra, từng quả cầu lửa rơi xuống phía chân trời.

Không gian như sắp không chịu nổi, đang rung chuyển bất an.

Dược Hồi Trần chắp tay sau lưng, đứng giữa không trung, sắc mặt bình thản.

Bên kia có một bóng dáng lờ mờ che khuất bầu trời.

Dáng dấp có đến tám, chín phần giống Phạm Thừa Thiên.

Bóng dáng kia mỗi lần di động đều sẽ khiến cho từng mảng không gian sụp đổ.

Từ xa nhìn lại, cảnh tượng ấy trông như vô số lỗ đen không ngừng hình thành rồi lại mai một.

Bóng dáng kia tuy có hình thể khủng bố nhưng tốc độ cũng không hề chậm.

Mỗi lần bóng dáng đó vung quyền đều sẽ khiến cho những quả cầu lửa vỡ tung, vụn lửa vung khắp trời.

"Thật là lợi hại!" Nguyệt Linh ngơ ngẩn nhìn màn ảnh, buột miệng cảm thán.

"Đúng vậy đó. Thực lực của chưởng môn thật quá lợi hại." Vệ Diệc đứng bên cũng lên tiếng phụ họa.

Lúc này, Vệ Diệc cũng đã chú ý tới ba người, hắn ta thoáng kinh ngạc: "Liễu Như Ngọc?"

"Đã lâu không gặp." Liễu Như Ngọc cười cười, chào hỏi.

Vệ Diệc gật đầu: "Đã lâu không gặp."

Liễu Như Mị nhìn Vệ Diệc, nheo mắt lại, Vệ Diệc lập tức run người một cái.

Nguyệt Linh lại không quá chú ý tới ba người, ánh mắt nàng ta trước sau vẫn dán chặt vào màn hình trước mặt.

"Vị này chính là chưởng môn của Dược Cốc, Dược Hồi Trần tiền bối?" Liễu Như Ngọc hỏi.

Vệ Diệc âm thầm thở phào một hơi, gật đầu: "Đúng thế."

"Dược Cốc các ngươi cũng có kha khá người tới đây nhỉ?" Liễu Như Mị bỗng lên tiếng.

Nàng ta chợt chú ý tới, trong Khởi Nguyên Thương Thành đang có khá nhiều luyện dược sư mặc trang phục đặc thù của Dược Cốc.

Vệ Diệc gật đầu: "Đúng vậy, chưởng môn đích thân dẫn người tới, còn có cả mấy vị trưởng lão nữa."

Việc này không phải chuyện bí mật gì, nói cũng không sao.

"Ta vừa thấy, hình như ngươi đang đánh sinh vật gì đó?" Liễu Như Mị hỏi, "Chiêu thức ngươi sử dụng có vẻ khá kì quái."

Liễu Như Mị vừa thấy trên màn hình, thân thể Vệ Diệc bất chợt biến thành một bóng ma không có thực thể, chính nhờ chiêu này, hắn ta mới tránh thoát một chiêu công kích trí mạng, còn đánh trả thành công.

Trong chế độ giải trí không thể sử dụng công pháp của Thiên Lan đại lục, điều này nàng ta cũng biết.

Chẳng lẽ, đây là kĩ năng đặc thù Vệ Diệc lấy được trong nhiệm vụ? Liễu Như Mị âm thầm suy đoán.

Vệ Diệc toét miệng cười: "Ám Dạ sứ giả, tín đồ của nữ thần Ám Ảnh, hóa thân của Ám Dạ."

"Ngươi đang nói cái gì cơ?" Nguyệt Linh quay đầu, nghi hoặc hỏi.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị cũng không hiểu.

Vệ Diệc giải thích: "Nói đơn giản, đó là nghề nghiệp mà ta vừa lựa chọn trong chế độ giải trí."

"Thì ra là vậy à." Liễu Như Ngọc gật đầu, lại dường như băn khoăn điều gì, "Nghe ra có vẻ lợi hại ghê."

Ba người vừa rồi cũng đã biết sơ bộ về chuyện chế độ giải trí có đổi mới.

"Nghề nghiệp ta chọn thực ra rất ít được chú ý." Vệ Diệc nhún vai, "Ta chưa thấy có ai chọn nghề giống ta."

"Vừa rồi ta có chú ý thấy, hình như pháp sư là nghề được yêu thích nhất nhỉ?" Liễu Như Mị nhíu mày.

"Đúng vậy đó, bởi vì pháp sư là một trong những nghề nghiệp có lực công kích cao nhất, kĩ năng cũng rất hoành tráng." Vệ Diệc cười bảo, "Thành thật mà nói, giờ ta đã bắt đầu ước gì ta đã lựa chọn nghề pháp sư, Ám Dạ sứ giả so với pháp sư quả thật không so nổi."

Cung cách nói chuyện kiểu này hiện đang là trào lưu của Khởi Nguyên Thương Thành.

Ai nói đầu tiên thì đã không thể truy lại được...

Chương 608: Nghề thứ hai

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lời Vệ Diệc nói mặc dù nghe có hơi kì quái nhưng cũng không khó hiểu lắm.

"Có những nghề nghiệp nào để chọn?" Nguyệt Linh hăng hái tròn mắt hỏi.

Nghĩ tới hơn chục nghề nghiệp trong hệ thống, Vệ Diệc từ bỏ việc giảng giải: "Hơi nhiều, ta khuyên các ngươi tự xem thì hơn."

"Mặt khác," Hắn ta nói tiếp, "Các kĩ năng nghề nghiệp, chỉ cần trả kim tệ là có thể sử dụng trong hiện thực đó. Có điều, phải lên cấp 20 của nghề đó mới được lựa chọn."

Ba người sửng sốt.

Đây là lần đầu tiên các nàng nghe thấy tin này.

Vệ Diệc nói xong lại bắt đầu chơi trò chơi.

"Giờ ta đã hiểu vì sao những người này đều chơi chế độ giải trí." Liễu Như Ngọc tỏ vẻ bất đắc dĩ, "Ra là mọi người đều đang bận rộn thăng cấp nha."

Nguyệt Linh thì không cảm thấy có chỗ nào khác thường, nàng ta vẫn cứ hào hứng ngập tràn như cũ: "Đi tiếp đi, mau mau tìm chỗ vào trò chơi đi, ta sốt ruột quá rồi."

"Được được..."

Phía bên kia.

Đám Mộ Dung Hải Đường còn đang tìm kẻ địch mới.

Trên đường, mọi người lao nhao trò chuyện.

"Hải Đường đạo sư, nghề Quang Minh Thánh Đồ thật là mạnh nhỉ."

"Đúng thế! Chẳng riêng gì có thể tăng thực lực cho đồng đội mà còn có thể khôi phục vết thương nữa."

"Ta cảm thấy, trong đội ngũ nếu có vài đồng đội theo nghề nghiệp này

thì sức chiến đấu sẽ tăng cao vài phần."

"Có lí..."

Để Ứng Vô Cực có thể nắm chặt thời cơ, giết chết tiên phong xâm nhiễm thể trong một chiêu, Mộ Dung Hải Đường có công lao cực lớn.

Mộ Dung Hải Đường cười nói: "Ban đầu ta cũng không có ý định lựa chọn nghề Quang Minh Thánh Đồ này đâu."

Cố Vân Hi đi bên cạnh thở hắt ra mệt mỏi: "Hai nghề liền! Đạo sư, chỉ sợ hiện giờ ngài là người duy nhất chơi một lúc hai nghề đó."

Trước đã nói qua, vũ khí của Mộ Dung Hải Đường là một thanh trường kiếm khảm đá quý, do nghề đầu tiên nàng ta chọn là kiếm sĩ.

Việc trở thành Quang Minh Thánh Đồ hết sức tình cờ.

Quá trình thế nào à... Chuyện này có hơi kì diệu chút.

Sau khi đánh bại một sinh vật nguyên tố cấp 20, trò chơi nhả ra cho nàng ta một chiếc thẻ trống.

Trên đó nêu rõ, cần thông qua rút thăm để hiển thị hiệu quả cho thẻ này.

Sau quá trình rút thăm, âm hưởng quen thuộc vang lên bên tai, ngay cả người bình tĩnh như Mộ Dung Hải Đường cũng không thể không sửng sốt.

"Oa, truyền thuyết màu vàng kim luôn nè."

Đây là lần thứ hai Mộ Dung Hải Đường nghe thấy âm thanh này.

Dựa theo lệ cũ, những thứ lấy được từ quá trình rút thăm thường sẽ khá là ổn.

"Thẻ nghề thứ hai: Có thể cho phép người chơi mở ra nghề nghiệp thứ hai."

Sau khi rút thăm, chiếc thẻ trống tức thì biến hóa, nó biến thành thẻ nghề thứ hai lấp lánh ánh vàng.

Khi đó, các khách hàng đang chơi trong trò chơi đều chấn động...

"Đằng trước hình như lại xuất hiện khí tức sụp đổ..."

"Nào, qua đó xem thử coi..."

Cùng lúc đó, tại thành Aland.

Vào ngày thứ chín từ sau khi thiên tai sụp xuống, hầu như tất cả các nền

văn minh đều bị ảnh hưởng nặng.

Ba tổ chức từ trong bóng tối trồi lên mặt nước, giúp đỡ bọn họ chống lại quá trình ăn mòn của sự sụp đổ.

Aland hiện tại dường như đã bị một tổ chức trong số đó khống chế toàn bộ.

Trung tâm thành phố Aland có một tòa nhà nguy nga đồ sộ, chủ thể tòa kiến trúc này do ba tòa nhà chóp nhọn khổng lồ tạo thành, bốn phía được vây kín bằng rào sắt. Bên trong hàng rào có những kỵ sĩ khắp người tản ma lực đang trông coi.

Trên đường phố, những người đi ngang qua đều nhìn nơi đó bằng ánh mắt kính sợ.

Tại phủ thành chủ, nơi trung tâm của Aland.

Lúc này, tại một góc sâu trong phủ thành chủ, có tiếng đối thoại vang lên.

Chương 609: Hải yêu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta nghe nói, bên trong dãy núi Atos đã có dấu hiệu sụp đổ?" Một giọng nữ trong trẻo mà lạnh lẽo vang lên.

Trong bóng tối, trên một chiếc ghế, một bóng thiếu nữ tóc vàng lờ mờ hiện ra.

"Đúng vậy. Nhưng phản ứng không quá mãnh liệt, hẳn cũng không có nguy hại gì cho Aland."

Một nam tử trung niên trong bộ đồ sang trọng và đẹp đẽ cúi đầu kính cẩn thưa.

Nếu dân cư Aland nhìn thấy cảnh này, hẳn sẽ thất kinh.

Vì người nam tử trung niên kia chính là thành chủ Aland.

Vậy thì cô gái tóc vàng trẻ tuổi được ông ta ta đối đãi kính cẩn như thế, phải có thân phận ra sao?

"Không thể xem nhẹ, sự đáng sợ của sụp đổ, ngươi hẳn đã biết rõ."

"Đã hiểu. Ta sẽ phái người kiểm tra ngay."

"Ừ." Thiếu nữ tóc vàng đứng dậy, "Giờ cũng là lúc ta nên rời khỏi đây rồi..."

Đương nhiên các vị khách của Khởi Nguyên Thương Thành không thể biết được những chuyện đang xảy ra ở Aland.

Hiện bọn họ đang đắm chìm trong lạc thú đánh quái thăng cấp học kĩ năng, hoàn toàn không thể dừng lại...

Trong không gian trò chơi ban đầu, Nguyệt Linh ngó quanh tứ phía, tò mò không thôi.

"Thật đúng là một nơi thần kỳ."

Nguyệt Linh nhìn xuống tay mình, cảm thán.

Thân thể nàng ta hiện đã hoàn toàn không cảm thấy có gì khác biệt so với hiện thực, như thể chính bản thân bước vào đây vậy.

Đồng thời, ý thức của nàng ta lại có thể chuyển hoán tùy thích, cảm giác vô cùng kỳ diệu.

"Nguyệt Linh tỷ, nhanh lên chút nào." Giọng nói của Liễu Như Ngọc chợt vang lên bên tai, "Bọn ta đang ở chế độ giải trí chờ ngươi đó."

"Biết rồi." Nguyệt Linh lên tiếng đáp lại.

Nàng ta đi tới hai khu nhà đang lơ lửng trên không.

"Đây là Tháp Thí Luyện và giáo trình dạy nấu ăn sao? Thật thú vị."

Chỉ sau một chớp mắt tối om, Nguyệt Linh phát hiện mình đã đứng ở ven hồ.

Trước mặt nàng ta là một hồ nước phẳng lặng rộng lớn, sóng nước dập dờn.

Bốn phía là những lùm cây rậm rạp.

"Cảm thấy sao? Có phải ngạc nhiên lắm không?" Liễu Như Mị cười hỏi.

Lần đầu tiên đi vào chế độ giải trí, khách hàng nào cũng sẽ khiếp sợ trước cảnh tượng nơi này.

Một hoàn cảnh chân thật như vậy, khiến bọn họ nảy sinh một ảo giác mình vừa bước qua cánh cửa xuyên không đến một không gian khác.

Cảm giác xem trên màn hình so với tự mình đứng trong đó quả thực khác biệt cực lớn.

"Ừ." Nguyệt Linh gật đầu, sau đó nắm chặt tay, "Không có linh lực cứ cảm giác không quen lắm."

"Rồi sẽ quen dần thôi." Liễu Như Ngọc cười nói, "Trước đây, khi bọn ta lần đầu tới cũng cảm giác như vậy."

"Ôi, các ngươi mới tới sao?" Một cô gái bỗng xuất hiện cách đó không xa, hẳn với đăng nhập trò chơi.

Nàng ta thấy có ba người đang trò chuyện bèn tò mò đi tới.

"Mới tới..." Liễu Như Mị suy nghĩ một chút rồi gật đầu, "Cũng coi như vậy."

Đã lâu chưa tới Khởi Nguyên Thương Thành, nói vậy cũng không sai.

"Có cần ta giúp các ngươi tìm hiểu chút không?" Cô gái kia rất nhiệt tình.

"Làm thế có mất thời gian của ngươi quá không?" Liễu Như Ngọc hỏi.

"Không sao không sao." Cô bé kia khoát tay, cười nói.

"Vậy cảm ơn trước."

"Không cần khách khí nha..."

Cô gái nhỏ này tên là Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Theo như nàng ta tự giới thiệu, nàng ta là học viên của Thương Lam học viện, là đệ tử chân truyền của Quân Tích Trúc.

Nghe nói thế, ba người đều hết sức kinh ngạc.

Thương Lam học viện là một trong bốn học viện lớn nhất, dĩ nhiên cực kì nổi tiếng.

Quân Tích Trúc là viện trưởng, thực lực và danh tiếng đều thuộc hàng đứng đầu ở Thiên Lan đại lục.

Ba người Liễu Như Ngọc không ngờ mình tùy tiện đụng phải một người cũng có thân phận đặc thù như vậy.

Nhưng khi Nam Cung Ngũ Nguyệt tự giới thiệu bản thân, ba người càng thất kinh.

"Ta không phải tộc người nha." Nàng ta cười nói.

"Vậy là chủng tộc gì?"

"Hải yêu."

Chương 610: Thanh m Tiên Tử

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trên Thiên Lan đại lục có vô số chủng tộc sinh sống, trong đó, nhân loại và yêu thú chiếm số lượng khổng lồ, đứng ở vị trí đỉnh cao nhất.

Hải yêu, phần lớn sinh hoạt ở hải vực, nhưng cũng có thể sinh tồn trên mặt đất.

Nghe đồn rằng, Hải yêu là một chủng tộc lánh đời, không tranh không đoạt, thuộc về loại sinh vật thuộc nguyên tố thủy, rất hiếm khi nghe đến tin về bọn họ.

Theo như Nam Cung Ngũ Nguyệt nói, từ khi sinh ra tới nay, nàng ta vẫn luôn lang thang giữa thành phố nhân loại.

Không lâu trước đây, nàng ta được Quân Tích Trúc tìm thấy, bèn thu nhận nàng ta làm đệ tử chân truyền.

Nhóm ba người Nguyệt Linh đều hết sức tò mò trước hành trình kì diệu của nàng ta.

Trong không gian khai phá trò chơi, Lạc Xuyên đang đặt ra những vai mới dựa theo ý tưởng của mình.

Yêu Tử Yên đứng sau quầy, thực hiện chức trách của một nhân viên phục vụ.

Những khách hàng cũ của Khởi Nguyên Thương Thành đều đắm chìm trong thế giới trò chơi.

Bầu không khí của nơi này hoàn toàn là một vùng an tường bình tĩnh.

Tháng ngày bình yên thường trôi qua rất nhanh.

Bởi một vấn đề do Lạc Xuyên đặt ra, Nguyệt Linh luôn nỗ lực tìm kiếm đáp án.

Vấn đề thực ra khá đơn giản, hai vật có trọng lượng khác nhau cùng rơi xuống thì sẽ có hiện tượng thế nào, nguyên nhân là gì...

Nháy mắt, mấy ngày bình an cứ thế trôi qua.

Trong lúc này, lại có không ít thế lực lớn nhỏ tới thành Cửu Diệu.

Mục tiêu hết sức nhất trí, đều vì Khởi Nguyên Thương Thành mà tới.

Cái tên Khởi Nguyên Thương Thành này đã truyền khắp thành Cửu Diệu.

Những thế lực quanh đó có lẽ không có được tin tức từ di tích thượng cổ nhưng lại có thể dễ dàng nhận được tin từ thành Cửu Diệu.

Khi nghe nói thành Cửu Diệu có một cửa hàng thần kỳ như vậy, chỉ cần người cầm quyền thuộc dạng đầu óc bình thường thì nhất định sẽ phái người tới đây...

Giữa đất trời đột nhiên vang lên tiếng nhạc tuyệt vời.

Không gian nổi lên từng gợn sóng, một nữ tử mặc bạch y xuất hiện, lụa trắng che mặt, chỉ lộ đôi mắt.

Đôi mắt kia trong suốt và lấp lánh, sáng lên những tia sáng rực rỡ.

"Cuối cùng cũng đến thành Cửu Diệu rồi." Sau lớp khăn che mặt, một thanh âm dễ nghe vang lên.

Nơi cửa thành, rất nhiều người đi đường đều tò mò quay đầu nhìn xem, nhưng cũng không ai tỏ ý ngạc nhiên lắm.

Bởi vì bọn họ cũng đã quen rồi.

Văn Thiên Cơ đang khắc trận pháp chợt dừng tay, lắc mình tới trước mặt nữ tử bạch y nọ.

" Thanh m Tiên Tử." Văn Thiên Cơ cười gọi.

"Văn các chủ." Nữ tử bạch y nọ nhẹ nhàng gật đầu đáp lại.

Người có thể làm cho Văn Thiên Cơ đối đãi như thế, hẳn phải có thân phận đặc thù.

Cái tên Thanh m Tiên Tử này cũng đã thuộc hàng đỉnh cao nhất của Thiên Lan đại lục.

Công pháp của Thanh m Tiên Tử tu luyện cũng có chỗ khác so với những người tu luyện khác, chủ yếu chỉ liên quan tới âm luật.

"Thật không ngờ ngươi cũng tới thành Cửu Diệu này." Văn Thiên Cơ nói.

Thanh m cười cười, tiếng cười nghe như một giai điệu êm tai: "Trên thế gian này còn có sự việc gì mà Văn các chủ không biết sao?"

Văn Thiên Cơ từ lâu đã đạt tới Trăn Hóa cảnh trong trắc toán chi đạo, đây là việc mà nhiều thế lực lớn đã công nhận.

Văn Thiên Cơ lắc đầu, cười nói: "Thật sự các ngươi đã quá đề cao ta rồi, nếu cái gì ta cũng biết, chẳng lẽ vẫn còn dậm chân tại chỗ suốt trăm năm sao?"

Đây là vấn đề mà Văn Thiên Cơ vấp phải, có thể nói là bình cảnh của ông ta.

Ông ta rời Thiên Cơ Các chủ yếu là để tìm biện pháp đột phá bình cảnh này.

"Hiện tại thế nào?" Thanh m hỏi.

"Có lẽ, ta đã tìm ra cách rồi." Văn Thiên Cơ cười nói.

Thanh m trợn tròn mắt.

Dĩ nhiên nàng ta cũng hiểu, những lời này của Văn Thiên Cơ có ý nghĩa thế nào.

Thở nhẹ một hơi, Thanh m cười cười: "Vậy chúc mừng ngươi."

Chương 611: Đánh giá của Văn Thiên Cơ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trầm mặc giây lát, tổ chức lại ngôn ngữ, Thanh m mới lên tiếng: "Xem ra ngươi tới thành Cửu Diệu này khá sớm nhỉ, không biết ngươi thấy Khởi Nguyên Thương Thành kia thế nào?"

Văn Thiên Cơ dường như đã sớm lường trước vấn đề này của Thanh m, ông ta hoàn toàn không hề bất ngờ.

"Đó là một cửa hàng rất thần kỳ." Văn Thiên Cơ cân nhắc đôi chút rồi nói ra suy nghĩ trong lòng, "Không chỉ có những thần vật với giá cực kì không tương thích so với hiệu quả mà còn cả bầu không khí trong đó nữa. Tất cả khách hàng, bất kể là người tu luyện hay người thường, tán tu hay chưởng môn các thế lực lớn, một khi vào Khởi Nguyên Thương Thành, thân phận là bình đẳng với nhau.

Những khách cũ có thể bàn tán cùng nhau chẳng hề cố kị thân phận, có thể giao lưu với nhau những hiểu biết của mình về trò chơi. Nếu không tận mắt thấy, ta sẽ không tin trên thế giới thực sự có một chỗ như vậy."

Thanh m không nói gì, nàng ta đang cố gắng tiêu hóa tin tức Văn Thiên Cơ vừa nói.

Một cửa hàng mà tất cả khách hàng đều bình đẳng... Thật làm người ta tò mò quá đi.

"Vị ông chủ kia thì sao?" Thanh m tiếp tục hỏi.

"Ông chủ?"

Nghe đến đây, trong đầu Văn Thiên Cơ liền xuất hiện cảnh tượng Lạc Xuyên nằm lười trên ghế ngoài cửa mỗi ngày.

Hình như nói thế cũng không có vấn đề gì...

Đương nhiên, ông ta cũng không thể nói ra như vậy...

Nếu đến tai ông chủ thì không hay lắm đâu.

Tuy trong lòng đổi qua đổi lại vô số ý tưởng, vẻ mặt Văn Thiên Cơ lại

không hề thay đổi chút xíu nào: "Cảnh giới của ông chủ đã vượt xa ta, có lẽ, đối với hắn, mở một cửa hàng như thế chỉ vì muốn thể nghiệm chút cảm giác sống ở phàm thế mà thôi..."

...

"Ông chủ, hắn ta đã tìm ra đáp án cho câu hỏi lần trước của ngươi rồi." Bên ngoài cửa hàng chợt vang lên tiếng la oang oang đinh tai nhức óc.

Mọi người loáng thoáng thấy được bóng một thiếu nữ nhỏ xinh đang vọt vào Khởi Nguyên Thương Thành như viên đạn pháo.

Đó chính là Nguyệt Linh.

Tốc độ cỡ này nhất định đã dùng tới tu vi Vấn Đạo rồi.

Giờ đang là buổi sáng.

Từ khi nổi danh khắp nơi, Khởi Nguyên Thương Thành ngày nào cũng rất đông khách, có người chơi trò chơi, có người xem người khác chơi trò chơi, lại có người ăn ăn uống uống... Không khí cực kì náo nhiệt.

So với mấy tháng trước, Khởi Nguyên Thương Thành của lúc này có thể nói là như được lột xác, thay đổi cực lớn.

Nguyệt Linh xông vào cửa hàng chỉ khiến các khách hàng tò mò ngó qua một cái theo bản năng mà thôi, sau đó, bọn họ lại tiếp tục quay đi, ai làm việc nấy.

Theo sau Nguyệt Linh còn có hai tỷ muội họ Liễu.

"Tỷ, sao ta có cảm giác đi cùng Nguyệt Linh tỷ đến đây cứ kì quái thế nào ấy." Liễu Như Ngọc hạ giọng nói khẽ.

"Ta cũng thấy vậy đấy." Liễu Như Mị gật đầu đồng tình, nàng ta liếc nhìn Nguyệt Linh một cái rồi nói nhỏ, "Mai chúng ta đừng chờ nàng ta nữa."

"Phải đấy."

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên ngồi sau quầy cũng đã chú ý tới Nguyệt Linh - ầm ĩ như vậy, không chú ý tới mới lạ.

Đối với Nguyệt Linh, hiện Yêu Tử Yên không cảm thấy có gì phản cảm nữa.

Theo như nàng đánh giá, Nguyệt Linh chỉ là một thiếu nữ hơi kì quái

chút mà thôi.

Hơn nữa, tính cách ông chủ lạnh nhạt như vậy, hắn cũng không cần lo lắng gì nhiều.

"Ông chủ, Nguyệt Linh lại tới tìm ngươi kìa." Yêu Tử Yên chọt chọt Lạc Xuyên đang đắm chìm trong suy tưởng viển vông.

Nói là suy tưởng viển vông cũng không quá sai, hiện Lạc Xuyên đã hoàn toàn đặt hết tinh thần vào trong không gian khai phá trò chơi.

Nghe Yêu Tử Yên nói thế, Lạc Xuyên liếc nhìn "tác phẩm" của mình, hài lòng gật đầu rồi mới mở mắt, ngay lập tức, hắn thấy một khuôn mặt cực kì hưng phấn chắn ngay tầm nhìn.

Nguyệt Linh trừng lớn mắt chờ đợi, thấy Lạc Xuyên đã tỉnh lại bèn kêu to như không chờ kịp nữa: "Ông chủ, ta đã biết đáp án của vấn đề đó rồi."

Chương 612: Thực nghiệm là tiêu chí kiểm nghiệm chân lý

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vấn đề mà Nguyệt Linh nói chính là câu hỏi Lạc Xuyên mới đặt ra cho nàng ta mấy hôm trước.

Đó là một vấn đề mang tính khiêu chiến thường thức con người.

Hai vật có trọng lượng khác nhau cùng rơi xuống từ một độ cao với cùng tốc độ ban đầu, cái nào sẽ chạm đất trước?

Trước khi có thực nghiệm ở tháp nghiêng Pisa, đáp án vấn đề này quả thật không ai nghi ngờ, vì nó quá đơn giản.

Nhưng sau khi có kết quả thực nghiệm, đáp án thường được coi là thường thức đã bị kết luận là một sai lầm, điều này khiến thế giới chấn động cỡ nào, hẳn không cần đề cập tới.

Mặc dù đây là một thế giới khác, các hằng số vật lí hoặc các tính chất của vật chất cũng có khác so với trên địa cầu, nhưng đáp án của vấn đề này lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

"Vấn đề? Vấn đề gì cơ?" Bộ Ly Ca tò mò bâu lại hóng.

Hắn ta vừa chơi trò chơi xong, đang chuẩn bị đi thì gặp ngay chuyện này.

Nguyệt Linh nói lại vấn đề một cách đơn giản.

Trong lúc này, lại có không ít khách của Khởi Nguyên Thương Thành xúm vào chờ nghe.

"Chẳng phải đáp án đã quá rõ ràng rồi sao?" Bộ Ly Ca sờ sờ đầu, lộ vẻ nghi hoặc, "Nhất định là thứ nào nặng thì tiếp đất trước thôi."

"Đúng, ta cũng nghĩ thế." Cơ Thiên Viễn gật đầu tán đồng.

"Ta nghĩ Bộ Ly Ca nói đúng." Giang Văn Thường cũng nêu ý kiến.

Những vị khách khác cũng đồng ý với ý kiến của Bộ Ly Ca.

Thấy vậy, Nguyệt Linh mỉm cười, vẻ mặt như thể muốn nói "Vấn đề

đơn giản vậy mà cũng đoán sai được, chân lý của thế giới quả nhiên chỉ nằm trong tay số ít người, mà ta đây chính là một trong số ít đó ha ha ha".

"Lẽ nào ta nói sai?" Bộ Ly Ca nhận ra vẻ mặt khác thường của Nguyệt Linh, bèn nghi hoặc hỏi.

"Đương nhiên." Nguyệt Linh gật đầu, khóe miệng nhếch lên, nở một nụ cười, "Sai hoàn toàn."

Lạc Xuyên không nói gì, chỉ lẳng lặng xem Nguyệt Linh biểu diễn.

Yêu Tử Yên cũng hăng hái nhìn xem.

"Sai chỗ nào?" Bộ Ly Ca cau mày, hắn ta thấy đáp án của vấn đề đó chẳng phải quá rõ rồi sao, làm sao mà sai được?

"Thực nghiệm là tiêu chí kiểm nghiệm chân lý duy nhất." Nguyệt Linh nói.

Đây cũng là lời Lạc Xuyên mới nói với nàng ta.

Một luồng sáng từ nhẫn không gian lóe lên, trong tay Nguyệt Linh đã có hai viên linh tinh lớn nhỏ khác nhau.

Một viên to bằng nắm tay, một lại to ngang quả dưa hấu.

Thể tích chênh lệch thật rõ ràng, cho nên khối lượng cũng khác nhau rất xa.

"Không gian trong này nhỏ quá, chúng ta ra ngoài đi." Nguyệt Linh nhìn quanh, sau đó bước ra ngoài.

Mọi người cũng lũ lượt đi theo.

Yêu Tử Yên bước ra khỏi quầy, thấy Lạc Xuyên hình như không có ý định rời ghế, bèn hỏi: "Ông chủ, ngươi không định qua xem chút sao?"

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không đi."

Đáp án đã biết rõ rồi, xem cũng có gì thú vị đâu.

"Vậy ta qua xem chút." Yêu Tử Yên đi ra ngoài.

Lúc này, trong cửa hàng vẫn còn khá nhiều khách hàng, bọn họ đều chú ý tới đám đông vừa rời đi.

"Bọn họ định làm gì vậy?"

"Không biết, hình như định làm thực nghiệm gì đó."

"Chúng ta có nên qua đó xem thử chút không nhỉ?"

"Đi..."

Là người thì ai cũng có tính tò mò mà.

Chẳng mấy chốc, cửa hàng đã không còn một mống khách.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ còn lại mình Lạc Xuyên.

Thực nghiệm của Nguyệt Linh đang tiến hành ở ngoài cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên dù nằm trong cửa hàng cũng có thể thấy rõ.

Các khách hàng đều biết điều đứng, gọn trong con hẻm, trước cửa không có một bóng người.

Nguyệt Linh nâng hai khối linh tinh, bay lên không trung tầm mấy chục mét.

Đây là một chuyện thật đơn giản đối với người tu luyện đã có cảnh giới Vấn Đạo.

Ngoài con hẻm, cũng có khá nhiều người chú ý tới tình hình trong hẻm.

"Ủa, đang làm gì thế nhỉ?"

"Không biết nữa."

"Nhất định là có chuyện lớn gì rồi, qua xem chút đi..."

Những người này đa số đều là người thường hoặc mấy người tu luyện cảnh giới thấp không có thân phận đặc biệt gì, bọn họ không mua sắm nổi đồ trong Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ có thể hóng chút chuyện thôi.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ đều từ bỏ ý nghĩ đi qua hóng chuyện.

Bởi vì trong con hẻm, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã đứng chật ních, hoàn toàn không nhìn rõ bên trong đang xảy ra chuyện gì.

Chương 613: Đáp án của vấn đề

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chú ý này!" Nguyệt Linh đứng trên cao, dùng linh lực khuếch trương giọng nói, âm thanh truyền tới tai từng người một cách rành mạch, "Nhìn kĩ nhé."

Tất cả mọi người chăm chú nhìn vào nàng ta, như sợ bỏ qua điều gì.

Nguyệt Linh mỉm cười, đồng thời buông lỏng hai tay.

Hai khối linh tinh khác kích thước từ tay nàng ta vù vù rơi xuống.

Trong quá trình rơi tự do này, hoàn toàn không có một chút dao động linh khí nào.

Thịch.

Một âm thanh trầm đục vang lên, hai luồng bụi mù bay tứ tán khắp chốn.

Thấy vậy, tất cả mọi người đều trợn to mắt như không thể tin nổi.

Họ không nghe nhầm chứ?

Vừa rồi, chỉ có một tiếng rơi thôi.

Vậy có nghĩa là, đáp án mà trước nay mọi người tự cho là hiển nhiên đúng, đều sai rồi!

Nguyệt Linh đáp xuống đất, nhặt hai khối linh tinh bỏ vào nhẫn không gian, cười tủm tỉm nhìn quanh một lượt: "Thế nào? Hiện giờ đã biết đáp án rồi chứ?"

"Không thể tin nổi." Viện trưởng Hàn Tinh học viện là Tần Mộ Tuyết phá vỡ sự tĩnh lặng.

Quân Tích Trúc cũng băn khoăn suy nghĩ: "Vậy mà lại là như thế này ư."

Xem ra, dù là Tôn Giả cũng không thể thoát khỏi lối mòn suy nghĩ như người thường.

Nguyệt Linh không để ý những người này nghĩ gì, nàng ta hớn hở chạy vào trong Khởi Nguyên Thương Thành, tới chỗ Lạc Xuyên, nói: "Ông chủ,

đáp án của ta có đúng không?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng rồi."

Nguyệt Linh hào hứng vô cùng.

"Mặt khác." Lạc Xuyên chỉ ra ngoài cửa, "Hai cái hố kia, nhớ lấp đi, làm phẳng lại mặt sân cho ta."

"À." Nguyệt Linh sửng sốt một chút rồi bất đắc dĩ gật đầu.

Thấy Nguyệt Linh bị ông chủ yêu cầu khôi phục lại tình trạng sân, xóa bỏ dấu vết thực nghiệm đã tạo ra, mọi người đều bật cười.

"Nguyệt Linh tỷ, sao lại như vậy nhỉ?" Bộ Ly Ca vẫn còn đang xoắn xuýt vấn đề này.

Nguyệt Linh vỗ phẳng hai cái hố, sau đó phủi tay đứng lên: "Ta cũng không rõ, chỉ biết đáp án là như thế đó. Nguyên nhân của hiện tượng này, ta đoán ông chủ biết đó."

Mang theo nghi hoặc trong lòng, cả đám đông lại quay về trước quầy nhìn Lạc Xuyên.

Thấy vẻ mặt tò mò muốn học hỏi của đám người này, Lạc Xuyên cảm thấy vô cùng mừng vui.

Đây là mầm mống tuyên truyền khoa học chứ đâu!

"Ông chủ ông chủ, vì sao hai thứ có trọng lượng khác nhau lại rơi cùng lúc trên mặt đất?" Cố Vân Hi tò mò hỏi ngay.

Đương nhiên, đám người còn lại cũng hiếu kì không khác gì nàng ta.

Lạc Xuyên nhìn những đôi mắt tràn ngập khao khát hiểu biết, cảm thấy khéo lát nữa Diễn đàn Khởi Nguyên lại sẽ tăng thêm kha khá bài viết về thực nghiệm vừa rồi của Nguyệt Linh.

Suy tư một chút, sắp xếp lại ngôn ngữ, Lạc Xuyên mới đáp: "Vạn vật trên thế giới đều có một năng lượng đặc thù, được gọi là lực hấp dẫn - Thiên Lan đại lục cũng vậy."

Hắn đã tới Thiên Lan đại lục này bao lâu này, hơn nữa cũng nhìn rõ khoảng không trên đỉnh đầu, cho nên Lạc Xuyên có thể chắc chắn một điều, Thiên Lan đại lục cũng là một lục địa trên một tinh cầu cực lớn.

Chỉ không biết, ngoại trừ Thiên Lan đại lục thì tinh cầu này rốt cuộc còn có bao nhiêu đại lục...

Không cần biết đám người này có hiểu hay không, Lạc Xuyên nói tiếp: "Các ngươi có thể coi lực hấp dẫn như một loại năng lượng đặc biệt, lực hấp dẫn sinh ra từ vật nhỏ hơn thì không đáng kể. Đại địa dưới chân chúng ta cũng có lực hấp dẫn, hoặc có thể gọi là trọng lực. Tóm lại, chính vì sự tồn tại của lực này mà thế giới mới có thể vận hành bình thường."

Mọi người nghe bập bõm chữ hiểu chữ không, không rõ vì sao cuối cùng lại kéo cả thế giới ra minh họa.

"Ông chủ, ta hiểu ý của ngươi rồi." Nguyệt Linh gật đầu.

Là thiếu nữ yêu khoa học, suy nghĩ của nàng ta đương nhiên cũng có chỗ khác biệt so với người thường.

"Vậy tức là, mọi vật trên Thiên Lan đại lục đều chịu trọng lực hút xuống nên mới đứng được trên mặt đất." Nguyệt Linh suy nghĩ một chút, phát biểu.

Chương 614: Thanh m tới Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cũng gần đúng rồi đấy." Lạc Xuyên gật đầu.

"Còn về chuyện vì sao mọi người đều hình dung sai trong vấn đề vừa rồi, hẳn là vì trong hiện thực đã thấy hiện tượng này." Nguyệt Linh cười nói.

Trong tay nàng ta chợt xuất hiện một chiếc lông chim và một viên linh tinh nhỏ.

Nàng ta đồng thời thả cả hai vật, linh tinh nhanh chóng rơi xuống đất.

Còn lông chim vẫn cứ lơ lửng trong không trung một lát mới chầm chậm chạm đất.

"Không khí là nhân tố gây ảnh hưởng lớn nhất." Nguyệt Linh khẳng định một câu.

Bộ Ly Ca trừng to mắt nhìn, lại nuốt ngược vấn đề đang định hỏi vào trong họng.

"Thật kỳ diệu." Một thanh âm dễ nghe chợt vang lên, cắt ngang bầu không khí.

Một nữ tử mặc váy trắng, lụa trắng che mặt đang đi vào.

Đôi mắt nàng ta dịu dàng tĩnh lặng như nước, bình yên phẳng lặng.

Trên người nàng ta toát ra một khí tức khiến người khác chỉ nhìn một cái đã thấy thoải mái.

"Thanh m Tiên Tử." Tần Mộ Tuyết và Quân Tích Trúc đều đồng thanh chào hỏi.

"Mộ Tuyết viện trưởng, Tích Trúc viện trưởng." Thanh m cũng cười cười, chào hỏi.

Sau khi trò chuyện với Văn Thiên Cơ, Thanh m đã đi vào thành Cửu Diệu, nhanh chóng tìm được vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, nàng ta cũng thấy được cảnh làm thực nghiệm vừa rồi.

"Xin chào ông chủ." Thanh m nhìn sang phía Lạc Xuyên.

Người này phải có thực lực ngang cấp với Vô Thiên trở lên, quả là hiếm thấy.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừ."

Thanh m cũng không cảm thấy có gì không ổn trước thái độ bình thản của Lạc Xuyên.

Trước đó, khi trò chuyện với Văn Thiên Cơ, nàng ta cũng đã nhận ra, cảnh giới của vị ông chủ này chỉ e đã đạt tới một độ cao mà mình không sao tưởng tượng ra được.

Thanh m liếc về phía Cây Thế Giới theo bản năng.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành này, đến cả bồn cây cảnh cũng thuộc cấp bậc Thánh Nhân...

Mọi người đều nhận ra, Tần Mộ Tuyết, Quân Tích Trúc và vị Thanh m Tiên Tử mới tới này là chỗ bạn bè.

Hai người đưa Thanh m đi dạo quanh Khởi Nguyên Thương Thành, giới thiệu cho nàng ta về mọi thứ liên quan.

"Ông chủ, ta nói đúng không?" Sau khi bị cắt ngang một chút, Nguyệt Linh lại hưng phấn hỏi.

"Đúng." Lạc Xuyên tiếp tục gật đầu.

Sau đó, hắn đưa ra một vấn đề nữa cho Nguyệt Linh nghiên cứu.

Nguyệt Linh lại trầm tư rời khỏi cửa hàng.

Yêu Tử Yên đứng bên thấy thế, nàng cười nhìn Lạc Xuyên, không biết nên nói gì.

Cô nương Nguyệt Linh này rõ ràng tới đây là để học tập, nhưng lần nào cũng bị ông chủ cho một vấn đề lừa đi.

Yêu Tử Yên cũng thấy không thể nhìn nổi nữa.

"Ông chủ, ngươi làm vậy có phải hơi..." Cân nhắc một lát, Yêu Tử Yên quyết định dũng cảm nói ra.

Lạc Xuyên nói: "Ta biết."

"Hả?" Yêu Tử Yên kinh ngạc trợn mắt.

“Nhưng vấn đề khai phá Vinh Quang đã tới thời điểm quan trọng, dạo này không có thời gian rảnh." Lạc Xuyên giải thích.

"Thì ra là vậy à." Yêu Tử Yên gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Thanh m cầm điện thoại di động Ma Huyễn, mắt nhìn vào màn hình mà vẫn không tin nổi.

"Thật là không thể tưởng tượng được." Nàng ta cảm thán, "Loại linh khí có tên điện thoại di động Ma Huyễn này lại có thể có được những chức năng phức tạp như vậy."

Hình ảnh sáng tỏ rực rỡ, lại còn các ứng dụng cũng làm cho Thanh m kinh ngạc vô cùng.

"Ông chủ từng nói, đây không phải linh khí, nó hình như là sản phẩm của nền văn minh khoa học kỹ thuật gì đó." Suy nghĩ một chút, Quân Tích Trúc mới nói.

"Khoa học kỹ thuật? Hơi khác biệt so với "khoa học" vừa nãy nói đến nhỉ." Thanh m bảo.

"Hai cái đó không có gì khác biệt." Tần Mộ Tuyết lên tiếng, "Ông chủ từng nói, nền văn minh khoa học kỹ thuật chính là nền văn minh hình thành từ sự phát triển của khoa học."

Lại là ông chủ nói.

Vị ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành này, rốt cuộc biết được những thứ thần kỳ gì nữa?

Thanh m liếc về phía Lạc Xuyên, lòng tràn đầy tò mò.

Chương 615: Truyền thuyết về rồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Các ngươi từng nghe nói đến truyền thuyết gần đây chưa?" Chu Hổ nói, vẻ như đang rất háo hức muốn buôn chuyện.

Thời gian chơi trò chơi của hắn ta đã kết thúc, nhưng hắn ta chưa rời đi ngay mà cứ nán lại đây xem người khác chơi.

Khách hàng như Chu Hổ thực ra cũng không ít.

Đang xem, Chu Hổ lại chợt nhớ tới điều gì, bèn quay sang hỏi người bên cạnh.

"Nghe nói cái gì cơ?" Giang Thánh Quân hỏi lại.

"Truyền thuyết về rồng đó." Chu Hổ kinh ngạc trừng to mắt, như thể không tin nổi vì sao Giang Thánh Quân lại không biết chuyện này, "Ngươi không biết sao?"

"Ta nên biết sao?" Giang Thánh Quân nghi hoặc hỏi lại.

"Truyền thuyết? Truyền thuyết gì cơ?" Bộ Ly Ca xúm lại hóng hớt.

Hắn ta thực sự rất có hứng thú với những chuyện kì quái như thế này.

"Ủa, các ngươi không biết à?" Ngụy Khinh Trúc thoáng vẻ kinh ngạc.

"Xem ra, hình như chỉ có đám lính đánh thuê các ngươi biết." Cố Vân Hi suy nghĩ một chút, cho ra một giải thích hợp lí.

Động tĩnh nơi này đã hấp dẫn khá nhiều người chú ý tới.

Thực nghiệm vừa kết thúc, bọn họ còn chưa có vào trò chơi.

"Rốt cuộc là truyền thuyết gì vậy?" Bộ Ly Ca nhịn không được bèn hỏi.

"Về..." Ngụy Khinh Trúc nở một nụ cười khó hiểu, "Truyền thuyết về rồng đó."

Lời vừa thốt ra, lập tức xung quanh thi nhau hít thật mạnh.

Ngay cả Lạc Xuyên đang chuẩn bị tiếp tục hoàn thiện trò chơi cũng phải tò mò lắng nghe.

Trên Thiên Lan đại lục này, rồng là một sinh vật hết sức thần kỳ.

Tuy gần như chưa từng xuất hiện nhưng những đồn đãi về bọn họ chưa từng ít đi.

Tóm lại một câu, rồng không ở trong giang hồ nhưng trong chốn giang hồ luôn có truyền thuyết về họ.

Ừm, là vậy đó.

"Truyền thuyết về rồng á." Yêu Tử Yên ở bên cũng nổi cơn hứng thú.

Lời nói của Ngụy Khinh Trúc đã thành công hấp dẫn sự chú ý của quá nửa số khách trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Mọi người đều chăm chú lắng nghe.

Giọng nói lảnh lót trong trẻo của Ngụy Khinh Trúc vang lên: "Nghe đồn rằng, một cự long được gọi là Thánh Chủ đột nhiên nổi cơn hứng thú, sáng tạo ra mười hai phù chú. Hắn rải phù chú này xuống đại địa, đồng thời phát xuống một mệnh lệnh, chỉ cần ai tìm được mười hai phù chú có ẩn chứa sức mạnh đặc thù này là có thể triệu hồi hắn, và thực hiện một nguyện vọng của hắn."

Nàng ta vừa nói xong, khắp chốn rơi vào tĩnh lặng.

"Sao ta cứ có cảm giác truyền thuyết này quái dị thế nào." Bộ Thi Ý cau mày, buột miệng nói.

"Ta cũng vậy đó." Giang Thánh Quân gật đầu lia lịa.

"Ngươi có chắc, là thực hiện một nguyện vọng của hắn chứ không phải là thực hiện một nguyện vọng của người triệu hồi rồng?" Liễu Như Ngọc chú ý tới câu sau cùng, bèn hỏi lại.

"Đúng đúng, chính là chỗ này này." Bộ Thi Ý mở to mắt, đây là điểm mà khi nãy nàng chú ý tới.

Các thính giả cũng dở khóc dở cười.

Ngay cả Lạc Xuyên cũng phải thay đổi sắc mặt.

Cái của nợ gì vậy chứ?

Cái giả thiết quái quỷ này sao lại xuất hiện ở Thiên Lan đại lục vậy?

Yêu Tử Yên cũng nhịn không được, che miệng khẽ cười.

"Ngươi có chắc truyền thuyết này không có vấn đề gì chứ?" Trần Mặc

hỏi lại.

"Đương nhiên." Ngụy Khinh Trúc gật đầu, "Ta nghe được là như vậy đó, tuy ta cũng cảm thấy kì quái cực kì."

"Truyền thuyết là như vậy." Chu Hổ và những tay lính đánh thuê cũng phụ họa.

"Truyền thuyết về rồng trên Thiên Lan đại lục này đều là như vậy sao?" Lạc Xuyên đưa ra nghi vấn của mình với Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên ngẫm nghĩ rồi gật đầu: "Đại khái là như thế, bởi vì trong Hoàng tộc yêu thú chúng ta thỉnh thoảng cũng có những truyền thuyết như thế xuất hiện, nhưng không đến nỗi thái quá như vậy."

"Những truyền thuyết này đã lưu truyền bằng cách nào vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ta cũng không biết." Yêu Tử Yên nhún vai, "Luôn là đột nhiên xuất hiện ở những nơi khác nhau."

Lạc Xuyên gật đầu, vẻ như đang suy nghĩ gì.

Chương 616: Ngũ giai

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tại Thiên Lan đại lục, người tu luyện vốn không có nhiều phương thức tiêu khiển. Những đồn đãi như vậy có thể coi như một trong số ít những trò tiêu khiển giết thời gian của họ.

Tuy lời đồn kiểu này nghe vào tai thật chẳng biết nên nói sao, nhưng cũng có thể coi là một nội dung thú vị để luận bàn lúc lai rai với nhau.

"Ta cứ cảm giác truyền thuyết này nghe thật vớ vẩn." Mộ Dung Hải Đường lắc đầu cười nói.

"Nghe cho vui là được rồi." Ngụy Khinh Trúc cười cười, "Tuy truyền thuyết này đang được lưu truyền nhanh chóng trong giới lính đánh thuê nhưng mọi người đều biết, truyền thuyết dù sao cũng chỉ là truyền thuyết thôi, hơn nữa, truyền thuyết này nghe còn kì quái như vậy."

"Nói cũng phải." Liễu Như Mị gật đầu.

"Các ngươi đang nói về cái gì đó?" Thanh m và hai vị viện trưởng chú ý tới nơi này, bèn đi tới.

Ngụy Khinh Trúc lại nói tóm lược cho họ nghe.

Thanh m gật đầu, vẻ mặt trầm tư: "Truyền thuyết về rồng ấy hả? Lúc rảnh rỗi đi du lịch các nơi, ta cũng từng nghe người ta nói. Về cơ bản, cứ cách một đoạn thời gian, Thiên Lan đại lục lại xuất hiện loại truyền thuyết thế này."

Thân phận của Thanh m thế nào, mọi người ở đây đều đã có suy đoán riêng, tuy không chắc chắn nhưng người này có thể khiến hai vị viện trưởng đều đối đãi như người ngang hàng thế kia, hẳn cũng không khó đoán.

Lại trò chuyện thêm một lát, các vị khách mới giải tán, về chỗ mình.

Chuyện truyền thuyết kì lạ kia dĩ nhiên cũng không đơn giản bẹp xuống như vậy.

Trên Diễn đàn Khởi Nguyên nhất định sẽ có không ít bài đăng về vấn đề này, rồi việc nó lan ra khắp thành Cửu Diệu cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Đối với việc này, Cơ Vô Hối - thân là Thiên Tinh Đại Đế - lại hoàn toàn không có cảm giác gì.

Truyền thuyết mà thôi, có gì đáng chú ý?

Liệu nó có thể mang tới ảnh hưởng lớn như Khởi Nguyên Thương Thành không?

Đến cả tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành, hắn ta còn chẳng thèm để ý tới, vậy thì cần gì phải chú ý đến một truyền thuyết có thể có có thể không?

Một ngày lại yên lặng qua đi.

Rửa mặt xong, Lạc Xuyên về phòng, mở trang thông tin cá nhân.

Dòng tài sản trên cùng đã vượt qua ngưỡng một triệu linh tinh.

Khóe miệng Lạc Xuyên thoáng nhếch lên thành một nụ cười nhẹ.

Tốn bao thời gian như vậy, cuối cùng cũng đạt tới mục tiêu một triệu linh tinh.

Trong thời gian này, hắn vẫn luôn phải vất vả đè ý tưởng quay số lấy ứng dụng xuống.

"Hệ thống." Lạc Xuyên gọi, "Ta muốn tiến giai."

"Tiến lên ngũ giai tiêu hao một triệu linh tinh, có muốn tiếp tục không?"

"Tiếp tục."

"Đang trong quá trình tiến giai. Dự tính thời gian hao tổn chừng năm tiếng đồng hồ."

Nhìn thanh tài sản gần như về 0, tâm tình Lạc Xuyên không xao động nhiều.

Linh tinh kiếm được chẳng phải để dùng hay sao?

Nếu không dùng, vậy thì nó chỉ là một con số mà thôi.

Có lẽ thời gian tiếp theo có thể bắt đầu quay số lấy ứng dụng cho điện thoại di động Ma Huyễn rồi. Chỉ có một ứng dụng đúng là hơi vô dụng, hắn

nghĩ.

"Mặt khác, có một việc cần báo cho ký chủ." Hệ thống bỗng lên tiếng.

Lạc Xuyên nghi hoặc.

Trong tình huống bình thường, lúc này hệ thống hẳn đã tiến vào trạng thái lặn sâu xuống đáy mới đúng.

Khác thường quá.

"Chuyện gì?" Lạc Xuyên đề phòng hỏi.

"Sau khi lên ngũ giai, cần thay đổi phương thức tiến giai." Hệ thống nói.

Nếu dựa theo phương thức hiện tại để tiến giai, ngũ giai mất một triệu linh tinh, lục giai là mười triệu linh tinh.

Tốc độ tăng hơi khiếp.

Mười triệu linh tinh, Lạc Xuyên tính thử thời gian tích góp của cải... Trời má nó lâu…

Lạc Xuyên suy nghĩ, sau đó biểu lộ thái độ tán thành với hệ thống, đồng thời cũng đặt ra nghi vấn: "Cụ thể thế nào?"

"Hoàn thành nhiệm vụ do hệ thống công bố là có thể giảm thiểu số lượng linh tinh cần cho tiến giai." Hệ thống nói, "Ký chủ tu luyện cũng có thể làm giảm lượng linh tinh cần để tiến giai, thêm nữa, hệ thống có thể thay đổi phương thức tiến giai ở những thời cơ đặc thù."

Chương 617: Về phần thưởng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tu luyện có thể giảm thiểu tiêu hao linh tinh trong lúc tiến giai, đây là điều Lạc Xuyên đã biết từ trước.

Nhưng trong ngày thường, hắn vẫn lười tu luyện.

Ngẫm nghĩ một hồi, Lạc Xuyên cảm thấy lời hệ thống không có chỗ nào hố mình, tuy câu cuối nghe hơi kì quái nhưng nghĩ kĩ lại, hắn cũng không có vấn đề gì.

"Ta cảm thấy thế cũng được." Lạc Xuyên gật đầu, đồng ý với phương án của hệ thống.

Hệ thống: "Đã cài đặt xong. Sau ngũ giai, chọn dùng hình thức tiến giai mới."

Ở Thiên Lan đại lục cũng chia bốn mùa.

Hiện tại hắn đã vào đầu hạ.

Thời tiết bắt đầu trở nên nóng nực, nhưng không khí trong Khởi Nguyên Thương Thành trước sau vẫn thoải mái như cũ, không hề bị ảnh hưởng.

Nằm trên giường, Lạc Xuyên đắp chăn, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau, khi luồng nắng mai đầu tiên lọt vào phòng, Lạc Xuyên tỉnh dậy, đứng lên, ngáp một cái.

Tay phải vung lên trước mắt, tay trái nắm lấy tay phải, hắn kiểm tra thử năng lượng trong cơ thể, đúng là tăng lên không ít.

Ngay sau đó, hắn đã quẳng chuyện này ra sau đầu.

Dù sao, đã có BUFF vô địch trong tay, tiến giai hay không cũng chẳng có gì khác nhau...

Rót các thể loại nước cho Cây Thế Giới xong, Lạc Xuyên lại hái mấy lá.

Hái xong, Cây Thế Giới đung đưa cành lá, Lạc Xuyên lựa chọn bỏ qua.

Ăn xong bữa sáng, Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa đón vị khách

đầu tiên trong ngày.

"Xem ra hôm nay lão phu là người đầu tiên rồi." Văn Thiên Cơ cười ha hả, nói.

Chỉ vài giây sau, trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành lại xuất hiện một dao động không gian.

Dược Hồi Trần, Phạm Thừa Thiên tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ồ... Không cướp được vị trí thứ nhất rồi." Bộ Ly Ca hổn hển chạy vào, vẻ khó chịu.

Lạc Xuyên thấy thế, tỏ vẻ tò mò.

Sao hôm nay ai cũng tới sớm thế?

"Ông chủ, chẳng biết phần thưởng cho những người chơi đứng đầu bảng xếp hạng trên sàn đấu là cái gì?" Văn Thiên Cơ hỏi.

Phần thưởng?

Lạc Xuyên lập tức hiểu nguyên nhân đám người này tới sớm làm gì.

Thì ra hôm nay đã tròn mười ngày kể từ khi mở chế độ bảng xếp hạng trên sàn đấu.

Trong mười ngày, những cái tên đầu bảng mỗi phân khu đều sẽ nhận được một phần thưởng thần bí.

Xem ra bọn họ đều tò mò muốn biết phần thưởng thần bí kia là thứ gì.

"Đợi thêm người tới đã." Lạc Xuyên nói.

Mọi người gật đầu.

Đương nhiên, trong thời gian này bọn họ cũng không ngồi không lãng phí.

Ai nấy đều đi dạo quanh Khởi Nguyên Thương Thành mua hàng một vòng.

Mười phút sau, trong cửa hàng đã có kha khá khách.

Những người được nhận thưởng đều đã tới đủ.

Các khách hàng khác cũng là tới góp vui.

"Đến đủ rồi nhỉ." Lạc Xuyên nói.

Khởi Nguyên Thương Thành đang ầm ĩ như cái chợ lập tức yên tĩnh như tờ, các khách hàng tò mò nhìn quanh, muốn xem xem rốt cuộc ai là kẻ may mắn, hoặc nói đúng hơn, ai là người có thực lực mạnh nhất.

Trên điện thoại di động Ma Huyễn có thể thấy được điểm số và thứ tự của mình trên sàn đấu.

Đương nhiên cũng có thể thấy của người khác.

Sau khi chế độ bảng xếp hạng trên sàn đấu xuất hiện, điện thoại di động Ma Huyễn tự động thêm một phần mềm, không cần tải xuống.

Phần thưởng cho người chơi lâu nhất đều tự động phát tới tài khoản.

Bọn họ biết tên người đứng số một nhưng không cần phải quen biết người này.

Giữa ánh mắt chờ mong của khách hàng, bảy người bước tới trước quầy.

Trong số này có năm gương mặt quen thuộc, Văn Thiên Cơ, Ứng Vô Cực, Liễu Như Ngọc, Cố Vân Hi và Chu Hổ.

Hai người đầu, thực lực khỏi nói nhiều.

So cảnh giới, bọn họ đều xếp vào hạng đỉnh nhất.

Lạc Xuyên hoàn toàn không hề bất ngờ trước kết quả này.

Còn lại hai người kia đều là gương mặt xa lạ, Lạc Xuyên không có ấn tượng gì.

Chương 618: Phần thưởng cho những người đứng đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người đều nhìn sang phía Lạc Xuyên.

Yêu Tử Yên dường như đã đoán được điều gì, mặt cũng lộ vẻ hứng thú.

Lạc Xuyên đưa tay phải ra, mở bàn tay.

Các khách hàng đứng xa hơn đều dài cổ nhòm vào.

Trong lòng bàn tay Lạc Xuyên có bảy mảnh lá xanh biếc lẳng lặng nằm đó.

Phiến lá còn lấp lánh sáng, trông cực kì huyền diệu.

"Đây là... lá Cây Thế Giới?" Văn Thiên Cơ sửng sốt.

Những vị khách còn lại cũng ngó sang phía Cây Thế Giới.

Quả nhiên, phiến lá trong tay ông chủ giống hệt lá Cây Thế Giới.

Khách hàng mới của Khởi Nguyên Thương Thành có thể tìm hiểu những chuyện lớn chuyện nhỏ trong Khởi Nguyên Thương Thành thông qua Diễn đàn Khởi Nguyên.

Ví dụ như Cây Thế Giới này, Thâm Uyên này, không gian bán vũ khí này, hố sâu u năng này...

Cây Thế Giới nằm chình ình trong cửa hàng, đi vào có thể thấy ngay.

Thứ này có thể nói là thứ quen thuộc với các khách cũ ở đây.

Đương nhiên, họ cũng biết rõ thân phận Thánh Nhân của nó.

Các khách mới đều hết sức kính cẩn với nó, còn khách cũ, đã quen rồi thì không có cảm giác gì nhiều.

Bởi vì sự tồn tại của Cây Thế Giới thực sự quá yếu, nói là chẳng có cảm giác tồn tại gì cũng không quá.

"Lá Cây Thế Giới, ông chủ hào phóng quá." Dược Hồi Trần cảm thán.

Sáu vị trưởng lão đều chằm chặp nhìn những phiến lá trong tay Lạc Xuyên.

Khi mới tới Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ đã thèm muốn nó,

nhưng e ngại Cây Thế Giới và Khởi Nguyên Thương Thành nên không dám manh động.

Hiện giờ đã có phương thức hợp lí để thu hoạch rồi.

Trong lòng các trưởng lão bắt đầu dấy lên chiến ý hừng hực.

Bọn họ muốn lên sàn đấu, muốn cướp phần thưởng của kỳ sau!

"Xếp hàng lĩnh thưởng!" Lạc Xuyên nói.

Bảy người lập tức xếp thành hàng.

Các khách cũ đều nở nụ cười.

"Đây là lá Cây Thế Giới." Cố Vân Hi vung lá cây trước mặt, phảng phất thấy được tinh không trong trẻo, vẻ mặt hưng phấn, "Thật thần kỳ!"

"Hi Nhi, Hi Nhi, cho ta xem với." Giang Văn Thường xúm lại.

"Này." Cố Vân Hi đưa lá cho nàng ta.

Không ít học viên cũng tò mò xúm tới.

Cố Vân Hi rất hào phóng tỏ vẻ, mọi người đều có thể cảm thụ chút.

Văn Thiên Cơ nhìn phiến lá trong tay, sắc mặt cũng lộ vẻ mừng.

Ông ta có thể cảm nhận rõ ràng, nắm phiến lá trong tay này, cảm ngộ pháp tắc cũng rõ ràng hẳn lên.

Đây là thần vật!

Các trưởng lão của Dược Cốc và Dược Hồi Trần nhìn chằm chằm những phiến lá kia rồi liếc nhìn nhau, thở dài.

"Tỷ, ta cũng có một lá nè." Bộ Ly Ca khoe khoang với Bộ Thi Ý.

Bộ Thi Ý mở to mắt: "Ngươi bịp ta ư?"

"Lừa ngươi làm gì?" Bộ Ly Ca đắc ý, "Ông chủ cho ta từ lâu rồi."

"Sao ta không nghe ngươi nhắc tới?"

"Thứ này càng ít người biết càng tốt, cho nên ta mới không nói cho ngươi."

"Tuy ngươi nói rất có lí nhưng ta vẫn cảm thấy rất khó chịu..."

Khởi Nguyên Thương Thành lại biến thành một vùng náo nhiệt.

"Ông chủ." Yêu Tử Yên tò mò hỏi, "Có phải ngươi đã nghĩ tới chuyện thưởng gì từ trước rồi không?"

Lạc Xuyên liếc nhìn Cây Thế Giới: "Ừ."

Yêu Tử Yên tiếp tục hỏi: "Nhưng thưởng thứ này, thực sự ổn chứ?"

Cây Thế Giới ở ngay đây, Yêu Tử Yên cũng cảm thấy thật khó coi.

Lạc Xuyên bình thản nói: "Cũng không phải thứ gì trân quý lắm."

Mỗi ngày năm lá, trong hệ thống đã có cả đống.

Yêu Tử Yên: ...

Nàng bỗng không biết nên nói gì.

Có thể, đối với ông chủ, thứ này đúng là chẳng đáng gì thật.

Chương 619: Chuyện xưa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô Thiên nhìn núi Tu Di nơi xa, ánh mắt bình thản.

Phật quang tỏa khắp trời, an tĩnh tường hòa.

So với quang cảnh trong trí nhớ xa xăm, đúng là vẫn có chút khác biệt.

Núi Tu Di đã biến thành cái dạng này từ khi nào?

Kí ức xa xôi dần nổi lên trong lòng...

"Ra mắt sư huynh." Vô Thiên nhìn về phía thiếu niên đang lật kinh thư trước mặt, cung kính nói.

"Chào sư đệ." Thiếu niên ôn hòa cười.

Đây là ngày đầu Phật Chủ và Vô Thiên gặp mặt.

"Hai người các ngươi là sư huynh đệ, cần nâng đỡ lẫn nhau."

"Đã biết, thưa sư phụ."

Những năm tháng sau đó, hai người tu tập phật hiệu trong núi Tu Di.

Vô Thiên và Phật Chủ đều có tuệ căn cực sâu, tiến cảnh trong phật hiệu cũng vượt xa các đệ tử cửa Phật khác.

...

"Sư huynh, kinh thư trong núi Tu Di đã xem xong rồi."

"Nếu thế, chi bằng xuống núi du lịch một phen."

"Cũng được."

...

Nơi xa, có hai phe quân đội người phàm đang giao chiến.

Tiếng kêu la, tiếng rống, tiếng binh khí va chạm nhau truyền vào tai.

Trong không khí nồng mùi máu tanh.

"Sư huynh, vì sao bọn họ lại phải đánh nhau?"

"Vì thế tục, vì danh lợi."

"Thế tục? Danh lợi? Những thứ đó chẳng qua là vật ngoài thân, vì sao phải vì những thứ này mà làm liên lụy tới tính mạng?"

"Đây là cách thức phàm nhân sinh tồn."

"A di đà Phật, sư huynh, ta không nhìn nổi nữa, chúng ta ngăn bọn họ lại đi."

"Ngươi có thể ngăn một chốc, liệu có thể ngăn cả đời?"

Phật Chủ lẳng lặng nhìn.

Vô Thiên một mình tới giữa chiến trường.

Hắn ta quát lớn muốn người ta dừng lại, nhưng không ai để ý.

Bất đắc dĩ, Vô Thiên đành ra tay.

Dưới sự áp chế của thực lực vượt trội, chiến tranh biến mất.

...

"Sư huynh, ta thành công rồi!"

"Đợi xem lại thế nào đi đã."

Mấy năm sau, chiến tranh lại một lần nữa nổ ra.

Vô Thiên lại một lần ra tay, nhưng Phật Chủ chẳng hề ngăn cản.

...

Vài lần như thế.

"Sư huynh, vì sao lại thế?"

"Đây là số mệnh của phàm nhân."

...

Trong thôn nhỏ, yêu thú tàn sát, làm bị thương vô số người.

Vô Thiên và Phật Chủ đi ngang nơi này.

"Sư huynh, yêu thú làm người bị thương, ta há có thể khoanh tay mặc kệ."

"Vạn vật trong đất trời này đều có lối sinh tồn riêng, đây cũng là cách yêu thú sinh tồn."

"Ta không thể ngồi nhìn được."

...

Yêu thú mất mạng.

Thôn dân dập đầu bái tạ, Vô Thiên lặng lẽ bỏ đi.

Không bao lâu sau, có miếu thờ được xây nên.

"Sư huynh ngươi xem, bọn họ đang cảm tạ ta."

"Đợi một thời gian nữa hãy trở lại."

...

Khi hai người quay lại thôn nhỏ một lần nữa, lại có yêu thú tấn công nơi này.

Thôn dân đã có người chết người bị thương.

Hàng loạt tiếng chửi rủa vang lên, miếu thờ biến thành một đống phế tích.

Vô Thiên lại ra tay, cứu được mọi người.

Nhưng thôn dân vẫn thóa mạ, vì hắn ta tới chậm nên đã có bao người phải chết.

Vô Thiên bỏ đi.

"Đây cũng là cách sinh tồn."

Vô Thiên trầm mặc.

Hai người tới một tòa thành của nhân loại.

Lại thấy trong thành có huyết khí bốc lên tận trời.

"Sư huynh, đi thôi."

Trong thành phố, thi thể rải khắp chốn, máu tươi ướt đường lớn.

Có một người tu luyện, thân đầy máu tươi, kéo lê thanh kiếm gãy, chậm rãi đi tới.

Vô Thiên đang muốn ra tay, chợt thấy người nọ gầm lên một tiếng.

"Ha ha ha! Đại thù đã báo được rồi, đời này còn gì luyến tiếc."

Nói xong, người nọ tắt khí, bỏ mình.

"Nhân quả báo ứng, đều là luân hồi."

Vô Thiên không nói một lời.

...

Hai người du lịch khắp chốn, cảnh giới càng lúc càng cao thâm.

Mà tâm tính của Vô Thiên cũng dần phát sinh biến hóa.

Nhưng bản tâm chẳng đổi thay.

Phật Chủ cũng vậy, bản tâm không đổi.

Hai người tách ra.

...

Chẳng biết qua bao nhiêu năm tháng, lại quay về núi Tu Di.

Thực lực hai người đã thuộc hàng cao nhất.

...

Phật Chủ tranh đoạt, Vô Thiên thất bại là kết cục cuối cùng.

Vô Thiên lấy thân phận Phật Tổ tiếp tục ở lại núi Tu Di.

Sư huynh, thành Phật Chủ.

...

Vô Thiên thở nhẹ một hơi, thoát khỏi kí ức.

Hắn ta phóng mắt nhìn về phương xa.

Núi Tu Di, vốn không phải thế này.

Vô Thiên không sử dụng tu vi, thong thả từng bước đi lên núi Tu Di như một người phàm.

Chương 620: Lười

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đã có phần thưởng cho những người đầu bảng ở sàn đấu rồi này."

"Lá Cây Thế Giới! Lá Cây Thế Giới chính là phần thưởng cho những người đầu bảng."

"Khó chịu quá, vì sao điểm của ta thấp như vậy chứ!"

...

Trên Diễn đàn Khởi Nguyên, lại một loạt bài mới được đăng lên.

Nội dung hầu hết đều xoay quanh phần thưởng cho những người đầu bảng.

Hầu như tất cả mọi khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều đã nhận được tin tức này.

"Lá Cây Thế Giới? Thú vị thật." Thanh m nhìn vào màn hình điện thoại di động Ma Huyễn, nở nụ cười.

Hôm qua, khi tới Khởi Nguyên Thương Thành, nàng ta đã tìm hiểu khá kĩ.

Bất kể sản phẩm bày bán hay là những thứ khác trong cửa hàng đều khiến nàng ta ngạc nhiên hết sức.

"Có lẽ, cơ duyên của ta chính ở Khởi Nguyên Thương Thành." Nàng ta khe nói.

Tới Khởi Nguyên Thương Thành chưa được bao lâu, Văn Thiên Cơ đã vội vã từ biệt rời đi.

"Ngươi định đi đâu?" Dược Hồi Trần tò mò.

Vừa lấy được lá Cây Thế Giới đã vội vã rời đi, rõ ràng có chuyện gì.

"Trận pháp truyền tống đã sắp xong, hôm nay có lẽ sẽ kết thúc công việc." Văn Thiên Cơ nói.

"Trận pháp truyền tống? Mới được mấy ngày, nhanh như vậy đã xong rồi sao?" Cố Vân Hi kinh ngạc.

"Văn tiền bối là ai chẳng lẽ ngươi không biết sao.” Liễu Như Ngọc liếc nhìn Cố Vân Hi một cái, "Một trận pháp truyền tống mà thôi, đơn giản."

Văn Thiên Cơ cười ha hả, thoạt nhìn có vẻ rất hài lòng vì lời khen.

Quả nhiên, bất kể thực lực ra sao, ai cũng đều thích một loại lời nói...

"Ông chủ, ngài có muốn tới xem thử không?" Văn Thiên Cơ mời.

Lạc Xuyên suy nghĩ một giây rồi gật đầu: "Được."

Hắn quay sang nói với Yêu Tử Yên: "Đi cùng luôn?"

Yêu Tử Yên bảo: "Ông chủ, cửa hàng thì sao..."

Nàng còn chưa nói xong, Cố Vân Hi đã cắt ngang: "Tử Yên tỷ cứ yên tâm đi đi, để bọn ta trông cho."

"Đúng đúng, để bọn ta trông là được." Giang Văn Thường cười bảo.

Lạc Xuyên gật đầu với Yêu Tử Yên một cái.

Dù sao trong này cũng có hệ thống phòng ngự bảo vệ rồi, sẽ không có vấn đề gì đâu.

Yêu Tử Yên thấy vậy bèn mỉm cười, sóng vai cùng Lạc Xuyên đi ra cửa.

Văn Thiên Cơ thấy thế cũng cười cười, cất bước đi theo.

Đương nhiên cũng có khách hàng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Trận pháp truyền tống thành công tạo dựng là một chuyện cũng tương đối mới lạ với bọn họ.

"Các ngươi nói coi, rốt cuộc đến khi nào ông chủ với Tử Yên tỷ mới có tiến triển đây?" Cố Vân Hi sờ cằm, bất đắc dĩ hỏi.

"Ta cảm thấy, đã lâu như vậy mà hình như cũng chẳng có thay đổi gì nhiều." Ngụy Khinh Trúc suy nghĩ một chút rồi nói.

Từ lần trước, khi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cùng bọn họ rời khỏi đây, hai người vẫn cứ thế này.

"Khó nói lắm." Mộ Dung Hải Đường lắc đầu, "Tính cách của ông chủ như vậy..."

Nói đến đây, nàng ta thở dài một tiếng, mọi người cũng than dài.

Ứng Vô Cực đứng ngay cạnh đó, bọn họ không tiện lại nói rõ chuyện

hai người kia.

"Ta đi xem thế nào, tiện thể chụp vài tấm hình." Bộ Ly Ca bỗng nói.

"Ta nữa." Giang Thánh Quân xung phong đi theo.

"Vậy nhanh lên chút, bọn họ đi xa rồi kìa." Bộ Thi Ý khoát tay, giục.

"Các ngươi không đi sao?" Bộ Ly Ca hỏi.

"Bọn ta còn phải trông cửa hàng cho ông chủ." Cố Vân Hi nhe răng.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân lót tót chạy ra ngoài.

Ra khỏi con hẻm, nhìn quanh đường phố, Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc.

Đây chính là xó xỉnh hẻo lánh không bóng người trước đó sao?

Nó đã phát triển thành phồn hoa thế này từ bao giờ?

Trong thời gian này, Lạc Xuyên chưa từng bước ra khỏi hẻm, có thể nói đã phát huy chữ "nằm lười ở nhà" đến cực hạn rồi.

Chương 621: Cũng không tệ lắm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đoàn người chậm rãi đi ra khỏi con hẻm nhỏ, thu hút ánh mắt của rất nhiều người.

Bây giờ vẫn còn là sáng sớm, khoảng cách từ lúc Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa buôn bán cũng chưa được bao lâu.

Sao những khách hàng này bỗng nhiên đều đi ra ngoài?

Hơn nữa một nam một nữ đi trước sao có vẻ quen mắt?

Khi mọi người đi xa rồi mới có một loạt tiếng nói chuyện với nhau vang lên.

"Đã xảy ra chuyện gì vậy? Sao bỗng nhiên có nhiều người đi ra như vậy?"

"Không biết. Tuy nhiên hai người phía trước có vẻ quen thuộc."

"Đó không phải là ông chủ và nhân viên cửa hàng hay sao!"

"Ông chủ? Ngươi không nói đùa đấy chứ?"

Ngay lập tức, một loạt tiếng kinh hô vang lên.

Bọn họ đợi ở đây lâu như vậy còn chưa từng nhìn thấy ông chủ ra khỏi cửa.

"Chắc chắn là thật! Ta đã từng đi vào Khởi Nguyên Thương Thành."

"Vậy tại sao hôm nay ông chủ bỗng nhiên đi ra ngoài?"

"Sao ta biết được. Có muốn… Đi qua nhìn xem hay không? Dù sao cũng có nhiều người như vậy."

"Chắc là có liên quan đến việc dựng trận pháp truyền tống ở cửa đông. Ông lão đi đầu kia chính là người phụ trách chủ yếu."

"Lợi hại như vậy? Vậy càng cần nhanh chân đến xem …"

Một đoàn người khá lớn chậm rãi theo sau.

Thành Cửu Diệu lúc sáng sớm có chút náo nhiệt.

Mỗi người đều tràn ngập tinh thần.

Hai đoàn người đông đúc đi qua thu hút ánh mắt của không ít người.

Những người này đang làm cái gì?

Không biết!

Có muốn đi qua nhìn xem hay không?

Được!

Ôm loại ý nghĩ này, lại có rất nhiều người đi theo.

Đợi đến khi đến cửa đông, phía sau đã có gần mấy trăm người.

Thanh thế rất lớn.

Nhóm Thành Vệ quân nhìn thấy cảnh tượng này, còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì lớn.

Cũng may họ có kiến thức rộng rãi, không phán đoán sai lầm.

Điều này chủ yếu vẫn là do Văn Thiên Cơ đi trước đám người.

Nhóm Thành Vệ quân đều rất quen thuộc với diện mạo của ông ta.

Ra khỏi thành.

Lạc Xuyên nhìn thấy trận pháp truyền tống ở cách đó không xa, trong giây lát cảm thấy có chút kinh ngạc.

Có kích thước ước chừng bằng sân bóng, toàn bộ được xây dựng từ đá Cửu Diệu, đặc sản của dãy núi Cửu Diệu.

Là một cái có hình nón, cao ở giữa, hai bên có hình dạng bậc thang thấp dần xuống.

Đương nhiên, vị trí trung tâm là một cái sân, cách mặt đất ước chừng hơn mười thước.

Lạc Xuyên nhìn thoáng qua, phía trên có khắc những đường văn phức tạp.

Ừm, nhìn không hiểu cái gì cả, giống chữ như gà bới…

Công trình khổng lồ như thế lại được hoàn thành trong mấy ngày.

Loại tốc độ xây dựng như thế này chỉ sợ ngay cả cuồng ma xây dựng cũng không so nổi đúng không?

Người tu luyện ở phương diện xây dựng quả nhiên là có thêm ưu thế được trời ưu ái. Không biết tại sao Lạc Xuyên lại bỗng nhiên xuất hiện ý

nghĩ như vậy ở trong đầu.

"Ông chủ, ngài xem trận pháp này như thế nào?" Trên gương mặt của Văn Thiên Cơ tràn đầy vẻ khiêm tốn thỉnh giáo.

Theo ông ta thấy, loại cao thủ có cảnh giới như ông chủ khẳng định có trình độ ở trên phương diện trận pháp vượt xa ông ta.

Lúc này nên khiêm tốn thỉnh giáo là cách đúng đắn nhất.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Cũng không tệ lắm."

Tuy rằng nhìn không hiểu, tuy nhiên cảm giác có vẻ rất lợi hại.

Văn Thiên Cơ rất vui mừng.

Không ngờ được ông chủ khích lệ như thế, xem ra bản thân mình ở trên phương diện trận pháp có trình độ thật sự rất cao.

Vị trí hiện tại vẫn ở trong phạm vi mười cây số quanh Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên cũng không lo lắng cái gì cả.

"Ông chủ, ta đây bắt đầu tiến hành bước cuối cùng của trận pháp." Văn Thiên Cơ cười nói.

Lạc Xuyên gật đầu.

Yêu Tử Yên đứng ở bên cạnh Lạc Xuyên.

Sự chú ý bị trận pháp truyền tống hấp dẫn.

Bộ Ly Ca và Giang Thánh Quân ở trong đám người, vụng trộm chụp ảnh hai người…

Yêu Tử Yên dường như cảm nhận được điều gì đó, nhìn thoáng qua đám người.

Hai người vội vàng núp vào.

Yêu Tử Yên quay đầu, nói chuyện với Lạc Xuyên.

Chương 622: Vòng lặp năng lượng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Xung quanh trận pháp truyền tống có rất nhiều người vây quanh xem náo nhiệt.

Đại đa số đều là bị đoàn người Lạc Xuyên hấp dẫn mà đến.

Văn Thiên Cơ đứng ở giữa không trung, vẻ mặt bình thản, không hề bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh xung quanh.

Từng luồng ánh sáng xuất hiện, truyền vào trong trận pháp truyền tống ở phía dưới.

Tốc độ rất nhanh.

Một loại dao động năng lượng đặc biệt dần dần xuất hiện.

Có chút quen thuộc.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, phát hiện có điểm tương tự với tế đàn của Hoàng tộc yêu thú, nhưng lại có chút khác biệt.

Tế đàn kia là truyền tống định hướng.

Mà trận pháp trước mắt này cho dù là chức năng hay là kích thước đều vượt qua cái tế đàn kia.

Không lâu sau, Văn Thiên Cơ dừng động tác lại.

Đồng thời, trận pháp có từng luồng ánh sáng sáng ngời xuất hiện.

Ánh sáng càng ngày càng sáng, linh lực trong thiên địa bị hấp dẫn mà đến, không ngờ lại hình thành một cơn gió lốc linh lực.

Động tĩnh có thể sánh được với lúc tiến giai của cảnh giới Vấn Đạo.

Quần chúng hóng chuyện ở chung quanh thấy vậy đều tránh lui.

Lạc Xuyên có thực lực mạnh mẽ, không bị ảnh hưởng một chút nào.

Không biết từ khi nào đám người Cơ Vô Hối cũng lại đây.

"Hiện tại trận pháp đã xây dựng xong đúng không?" Cơ Vô Hối cười nói: "Nếu không phải Văn tiền bối ra tay, muốn hoàn thành ít nhất cũng cần mấy tháng."

"Ta từng nhìn thấy cảnh tượng trận pháp dựng thành công. Loại động tĩnh này vượt xa những gì ta nhìn thấy lúc ấy." Liễu Như Mị nghiêm túc nói.

Đám người Bộ Ly Ca hưng phấn chụp ảnh…

Cơn gió lốc linh lực kéo dài ước chừng mấy phút đồng hồ.

Sau đó dần dần lắng xuống.

Đường văn sáng ngời cũng trở nên ảm đạm.

Tuy nhiên chỉ cần có thực lực cảnh giới Vấn Đạo trở lên đều có thể cảm nhận rõ ràng năng lượng khủng khiếp ẩn chứa bên trong trận pháp.

Đồng thời, cũng có linh lực trong thiên địa lặng yên chìm vào trong đó.

Không ngờ trận pháp này có thể chủ động hấp thu linh lực!

Đây căn bản không phải chức năng của trận pháp truyền tống bình thường!

Nếu trận pháp truyền tống bình thường muốn khởi động, phải có linh tinh làm nơi phát ra linh lực.

Nhưng trận pháp do Văn Thiên Cơ xây dựng thoạt nhìn dường như cũng không cần chức năng này.

Văn Thiên Cơ trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mọi người, khuôn mặt mang ý cười: "Trận pháp truyền tống đã hoàn thành."

"Đa tạ Văn tiền bối." Cơ Vô Hối trịnh trọng nói.

"Văn tiền bối, Trận pháp truyền tống này sợ là không đơn giản?" Yêu Tử Yên chỉ vào kiến trúc thật lớn cách đó không xa, dò hỏi.

Văn Thiên Cơ cười cười: "Đúng vậy. Ta tiến hành thay đổi một chút với trận pháp truyền tống, tạo thành vòng lặp năng lượng có thể tự hấp thu và lưu trữ linh lực. Thời điểm trận pháp khởi động có thể trực tiếp điều động linh lực lưu trữ trong vòng lặp năng lượng, tiện hơn rất nhiều so với trận pháp truyền tống truyền thống."

Vẻ mặt của mọi người đều có chút đăm chiêu.

Lạc Xuyên hơi kinh ngạc nhìn Văn Thiên Cơ.

Xem ra ông lão này cũng có ý thức sáng tạo cái mới.

Hình thức ban đầu của pin tự bổ sung năng lượng trên thế giới huyền huyễn dường như đang ở ngay trước mắt bản thân mình.

Có lẽ Nguyệt Linh và ông ta sẽ có chủ đề chung để nói chuyện. Hắn âm thầm nghĩ ở trong lòng.

"Nếu dùng hết linh lực lưu trữ thì làm sao bây giờ?" Bộ Ly Ca cất điện thoại di động Ma Huyễn vào túi, tò mò hỏi.

"Vấn đề này ta đương nhiên đã suy nghĩ đến." Trên khuôn mặt của Văn Thiên Cơ lộ nụ cười thản nhiên: "Nếu gặp phải tình huống này, cũng có thể sử dụng linh tinh. Tuy nhiên trong tình huống bình thường chắc là sẽ không xuất hiện vấn đề này. Bởi vì số lượng linh lực mà trận pháp hấp thu và lưu trữ nhiều hơn so với tốc độ tiêu hao."

Xem ra Văn Thiên Cơ đã suy xét cực kỳ toàn diện.

Đối với việc xây dựng thành công trận pháp truyền tống chính, các thế lực đều biểu hiện cực kỳ vui mừng.

Bởi vì điều này nghĩa là người của thế lực bọn họ có thể đi đến thành Cửu Diệu một cách nhanh chóng và tiện lợi.

Chương 623: Về phỏng chế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

“Không có việc gì, đi thôi." Nhìn thấy sự việc đã xong xuôi, Lạc Xuyên nói với Yêu Tử Yên ở bên cạnh.

Thôi, cũng không có cái gì đẹp đẽ cả.

Còn không bằng ở trong cửa hàng. Lạc Xuyên nghĩ như thế.

"Ừm." Yêu Tử Yên gật gật đầu, sóng vai rời đi cùng với Lạc Xuyên.

Những người phía trước đều thức thời nghiêng mình nhường đường.

Bóng dáng của hai người càng ngày càng xa.

"Ảnh chụp thế nào rồi?" Trần Y Y chọc chọc Bộ Ly Ca, hỏi như thế.

"Yên tâm đi." Khuôn mặt của Bộ Ly Ca lộ vẻ nắm giữ tất cả mọi thứ ở trong tay: "Từ lúc bắt đầu đến bây giờ, ta đều chụp lại một cách hoàn mỹ!"

"Ta cũng vậy!" Giang Thánh Quân cũng nói phụ họa.

Đám người Cơ Vô Hối nghe thấy như thế, đều cười hiểu ý…

Đường phố trong thành Cửu Diệu rộn ràng nhốn nháo, tiếng người huyên náo, vô cùng náo nhiệt.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đi dạo ở trên đường, thu hút ánh mắt của rất nhiều người.

Có người dường như nhận ra thân phận của hai người, vẻ mặt trở nên kinh ngạc.

Sau đó có người nghi hoặc đặt câu hỏi, người nào đó biết được tiến hành giải thích.

Cứ lặp lại như thế…

"Thật sự náo nhiệt quá." Yêu Tử Yên nhìn xung quanh, cảm thán nói.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, sau đó bước chân của hắn bỗng nhiên chậm lại, một kiến trúc quen thuộc xuất hiện ở trong tầm mắt.

Yêu Tử Yên chú ý thấy sự khác thường của Lạc Xuyên, nhìn theo phương hướng hắn đang nhìn, Phượng Tiên Lâu xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Phượng Tiên Lâu à." Yêu Tử Yên cười cười: "Mấy ngày gần đây, mấy đầu bếp này không thấy đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Lạc Xuyên tiếp tục gật đầu.

Hắn trái lại không quan tâm tới việc này.

Phượng Tiên Lâu nằm trên con đường hai người nhất định phải đi.

Sau khi đến gần, Lạc Xuyên phát hiện tuy rằng bây giờ còn chưa đến thời điểm ăn cơm nhưng việc kinh doanh của Phượng Tiên Lâu lại tốt một cách thần kỳ.

Nghĩ lại, các đầu bếp đã học tập được rất nhiều tri thức ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Tả Vạn Kim ngồi ở cửa của Phượng Tiên Lâu, thích ý nhìn người đi qua đi lại trên đường phố.

Mỗi một khách hàng tiến vào Phượng Tiên Lâu đều sẽ cung kính nói một tiếng "Tả lâu chủ".

Tả Vạn Kim rất hưởng thụ loại cảm giác này.

Ngay sau đó, ông ta mơ hồ thấy được hai bóng dáng quen thuộc.

Ảo giác hay sao?

Trong lòng Tả Vạn Kim đột nhiên xuất hiện ý nghĩ như vậy ở trong đầu.

Sau đó, hai người dần dần đến gần.

Mẹ ơi, không ngờ thật sự là ông chủ và nhân viên cửa hàng.

Tả Vạn Kim lập tức bật dậy, cái ghế nằm đặc chế ở dưới thân phát ra một loạt âm thanh “Cót két” khiến người khác cảm thấy ghê răng.

"Ông chủ." Tả Vạn Kim ân cần chào hỏi Lạc Xuyên đang đi tới với vẻ mặt cung kính.

Lạc Xuyên nhìn ông ta một cái, gật gật đầu.

Yêu Tử Yên cũng không nói chuyện.

"Đúng rồi ông chủ, có một việc có thể hỏi ngài một chút không?" Khi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên chuẩn bị rời đi, Tả Vạn Kim bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không nhịn được nói.

Xem biểu tình, chắc là đã hạ quyết tâm rất lớn ở trong lòng.

"Có chuyện gì vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

"Hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành ngoại trừ có hiệu quả kinh người, hương vị cũng cực kì đặc biệt." Tả Vạn Kim nói.

Lúc này Lạc Xuyên đã đoán được chuyện Tả Vạn Kim muốn nói: "Các ngươi chuẩn bị phỏng chế?"

Tả Vạn Kim liên tục gật đầu, sau đó nói thêm: "Cho nên, ta muốn hỏi ý kiến của ông chủ một chút."

Hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành hướng đến đối tượng là người tu luyện hoặc là người có bối cảnh.

Người thường cũng không được liệt vào trong danh sách này.

Đầu bếp của Phượng Tiên Lâu có lẽ có thể phỏng chế ra hương vị của món ăn, nhưng hiệu quả tuyệt đối không thể phỏng chế được.

Các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành mua hàng hóa, chính là để gây nên hiệu quả này.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Có thể."

Tả Vạn Kim lộ vẻ vui mừng, đồng thời nói thêm: "Ông chủ yên tâm, sau khi hàng hóa được làm ra sẽ giao một nửa doanh thu cho ngài."

Chương 624: Chuẩn bị thử nghiệm Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên cũng không để lời hứa hẹn giao một nửa doanh thu của Tả Vạn Kim ở trong lòng.

Sản phẩm phỏng chế ra sẽ không có hiệu quả như hàng thật, giá cả sẽ không cao.

Có thể để cho người thường nếm thử hương vị là tốt rồi.

Huống hồ, khách hàng muốn mua được hàng hóa có hiệu quả, vẫn phải mua ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với quyết định của Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên cũng không thể hiện ra ý kiến gì khác…

Sau khi hai người trở lại thành Cửu Diệu, các khách hàng cũng tốp năm tốp ba đi tới thành Cửu Diệu.

"Thế nào rồi?" Bộ Thi Ý nhìn thấy Bộ Ly Ca vào cửa hàng, vẻ mặt tràn đầy tò mò.

Bộ Ly Ca gật gật đầu, lộ vẻ "Ta đã làm việc thì ngươi cứ yên tâm".

Khởi Nguyên Thương Thành lại khôi phục bình tĩnh.

Hiện tại vẫn còn rất nhiều thời gian mới đến thời điểm buôn bán buổi trưa kết thúc.

Lạc Xuyên tiến vào không gian phát triển vũ khí.

Trong hư không có mười bóng dáng khác nhau đứng ở nơi đó, mang theo khí tức không thể giải thích được.

Cũng đúng lúc.

Có lẽ hôm nay có thể tiến hành thử nghiệm. Lạc Xuyên thầm nghĩ ở trong lòng.

Sau đó, hắn chuyển sự chú ý lên trên nhân vật.

Không ngừng hoàn thiện các loại chi tiết …

Lạc Xuyên mở hai mắt ra.

Tinh thần có phần mỏi mệt, hắn tiện tay cầm lấy chai Sprite đặt ở bên cạnh, uống một ngụm.

Ngay lập tức, tinh thần của hắn khôi phục rất nhiều.

Đồng thời, hắn cũng nhận thấy mùi hương tràn ngập trong không khí.

"Ông chủ." Giọng nói của Yêu Tử Yên truyền đến…

Một lát sau.

Lạc Xuyên ngồi đối diện với Yêu Tử Yên.

Trên bàn bày bữa trưa có thể làm cho vô số luyện dược sư cảm thấy vô cùng đau đớn.

Yêu Tử Yên mỉm cười nói chuyện với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên lẳng lặng lắng nghe, thỉnh thoảng cũng nói vài câu.

"Vinh Quang sắp xong rồi." Lạc Xuyên nói.

"Vinh Quang?" Yêu Tử Yên hơi mở to hai mắt nhìn, lộ vẻ kinh ngạc: "Chính là trò chơi mới mà ông chủ ngài từng nói đến lúc trước hay sao?"

Thời gian dài như vậy, Lạc Xuyên cũng không hề đề cập đến chuyện về Vinh Quang với nàng.

Thế cho nên Yêu Tử Yên thiếu chút nữa nghĩ rằng Lạc Xuyên đã quên chuyện này.

Lạc Xuyên gật đầu: "Còn thiếu một ít thời gian nữa sẽ hoàn thành. Việc cần làm trước mắt chính là tiến hành thử nghiệm."

"Thử nghiệm chắc cần rất nhiều phải không?"

"Mười là đủ rồi."

"Ông chủ, ta." Yêu Tử Yên suy nghĩ: "Như vậy còn thiếu tám người nữa."

"Ngươi xem rồi mời đi." Lạc Xuyên giao nhiệm vụ này cho Yêu Tử Yên.

"Yên tâm đi ông chủ, cứ để ta lo." Yêu Tử Yên vỗ ngực đáp ứng.

Dựa theo sự nổi tiếng hiện tại của Khởi Nguyên Thương Thành, số lượng khách hàng đã là mấy trăm người.

Muốn chọn ra tám người rất dễ dàng.

Tuy nhiên, theo quan điểm của Yêu Tử Yên, vấn đề về danh ngạch cần phải xem xét kỹ càng một chút…

Buổi chiều vẫn bình thản như trước.

Không xuất hiện chuyện gì kích thích cả.

Dù sao với danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành ở đây, hơn nữa thành Cửu Diệu vừa trải qua một phen thanh tẩy của Cơ Vô Hối lúc trước, hiện tại thành Cửu Diệu hoàn toàn chính là một ví dụ điển hình về văn minh và hòa bình.

Dưới sự giám sát của Bộ Thi Ý, Bộ Ly Ca đang luyện kiếm pháp ở trong sân với vẻ mặt đau khổ và cay đắng.

Hắn ta cầm trong tay Xích Tiêu mua được ở Khởi Nguyên Thương Thành lúc trước.

Bộ Thi Ý bỗng nhiên nhận thấy, điện thoại di động Ma Huyễn được Bộ Ly Ca đặt ở một bên phát ra một âm thanh nhắc nhở.

Ừm?

Bộ Thi Ý hiếu kì, Bộ Ly Ca đã luyện kiếm xong bằng một loại tốc độ vượt xa người thường, cầm lấy điện thoại di động Ma Huyễn.

Sau đó, hắn ta lập tức ngây dại.

"Phía trên có thông báo gì vậy?" Bộ Thi Ý nhìn thấy bộ dáng này của Bộ Ly Ca, tò mò hỏi.

"Tỷ, tự ngươi xem đi." Bộ Ly Ca đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho Bộ Thi Ý.

Bộ Thi Ý nhận thấy, đồng thời trong lòng vẫn còn đang nghi hoặc, rốt cuộc là thông tin gì, chẳng lẽ ông chủ lại đăng bài đăng?

Chương 625: Các khách hàng xao động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trên màn hình điện thoại di động Ma Huyễn có một bài đăng đặc biệt.

"Sau cơm chiều đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Rất ngắn gọn.

Sau khi nhìn thấy người đăng bài đăng, Bộ Thi Ý hơi mở to hai mắt nhìn —— "Nhân viên cửa hàng bình thường Yêu Tử Yên".

Bộ Ly Ca ở bên cạnh gãi đầu, vẻ mặt khó hiểu: "Tử Yên tỷ gửi bài đăng này là có ý gì?"

Bộ Thi Ý suy nghĩ một chút, nói: "Ta không đoán ra, nhưng khẳng định không phải là chuyện xấu, đêm nay sau khi ngươi đi qua chẳng phải sẽ biết hay sao?"

"Nói cũng đúng." Bộ Ly Ca gật gật đầu, sau đó bỗng nhiên nghĩ tới một việc: "Tỷ, ngươi có bài đăng này hay không?"

Bộ Thi Ý lấy điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình ra, lắc đầu: "Không có."

Hơn nữa xem ra, chắc là Bộ Ly Ca nhận được bài đăng đặc biệt, cũng không biết có người khác hay không…

Trong Túy Nguyệt Hiên, Cố Vân Hi đang tu luyện.

Bỗng nhiên có một âm thanh nhắc nhở phát ra từ điện thoại di động Ma Huyễn đặt ở một bên.

"Ồ? Đây là ý gì?" Nhìn thấy nội dung ở phía trên, gương mặt của Cố Vân Hi lộ vẻ nghi hoặc.

Sau đó, nàng tìm thấy Giang Vãn Thường.

"Ta không biết. Tử Yên tỷ chắc là tìm ngươi có chuyện gì đó, cứ đi qua là biết chứ sao?" Giang Vãn Thường trả lại điện thoại di động Ma Huyễn cho Cố Vân Hi, cười nói.

"Nói cũng đúng." Cố Vân Hi gật gật đầu, sau đó đột nhiên hỏi: "Ngươi

thì sao? Văn Thường có muốn đi cùng nhau hay không?"

Giang Văn Thường suy nghĩ một chút, lắc đầu: "Ta sẽ không đi. Bài này chỉ có một mình ngươi có, rõ ràng là được lựa chọn. Sau khi trở về kể cho ta biết có chuyện gì là được…"

Hạ Nguyên đang ở Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi, bỗng nhiên nhận thấy thông tin trên điện thoại di động Ma Huyễn.

"Đây là cái gì?" Hạ Nguyên tò mò nhìn.

Sau đó hắn ta phát hiện ra chỉ có bản thân mình mới có thể nhìn thấy bài đăng này.

Hạ Nguyên chú ý tới người gửi bài đăng.

Hắn ta đi đến trước quầy, tò mò hỏi: "Yêu cô nương, bài đăng này là có ý gì?"

Yêu Tử Yên cười cười, trên mặt mang theo vẻ thần bí: "Buổi tối ngươi sẽ biết."

Hạ Nguyên gật gật đầu, trong lòng tràn đầy tò mò.

Hắn ta bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện mấu chốt khác: "Chắc không phải chỉ có một mình ta đúng không?"

Yêu Tử Yên gật đầu: "Đương nhiên."

…

Có thể nhìn ra được, hầu hết các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không phải là người có thể giữ bí mật.

Yêu Tử Yên chỉ gửi bài đăng cho tám người.

Chỉ sau mấy chục phút, tin tức này gần như truyền khắp giữa các khách hàng.

Mức độ ảnh hưởng thậm chí còn vượt xa chuyện Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cùng nhau rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành vào buổi sáng.

Nguyên nhân thật ra rất đơn giản.

Bộ Ly Ca ấn nhầm nút, hắn ta đăng nội dung bài đăng mà Yêu Tử Yên gửi cho hắn ta.

Trong đó còn có nhiều suy đoán lẫn lộn của hắn ta.

Bộ Ly Ca là người nổi tiếng trong các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành nên có rất nhiều người theo dõi.

Sau khi bài đăng của hắn ta được đăng lên, quả nhiên tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Các khách hàng đều đang thảo luận xem bài đăng mà Yêu Tử Yên gửi rốt cuộc là có ý gì.

"Ta cảm giác khẳng định là chuyện tốt!"

"Chắc là không chỉ có một mình Bộ Ly Ca, không biết còn ai cũng nhận được tin nhắn của Tử Yên tỷ."

"Không bằng chúng ta hỏi một chút đi?"

"Ý kiến hay, ngươi đi hỏi đi."

"Sao ngươi không đi…"

Nói ngắn gọn, đại khái tình huống chính là như vậy.

Đương nhiên, cũng có khách hàng đi đến trước quầy, hỏi Yêu Tử Yên.

Đối với việc này, Yêu Tử Yên trả lời như sau: "Không phải là khách hàng may mắn gì cả, cũng không phải có phần thưởng đặc biệt gì đó, chỉ là tiến hành một cuộc thử nghiệm sản phẩm mới mà thôi."

Chương 626: Hàng hóa mới là một trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi lời này vừa nói ra, tâm điểm chú ý của các khách hàng lập tức chuyển hướng.

"Ông chủ muốn tung ra hàng hóa mới?"

"Hàng hóa mới là cái gì?"

"Thử nghiệm là có ý gì…"

Một loạt vấn đề được các khách hàng đưa ra.

Đối với chuyện này, Yêu Tử Yên cười mà không nói, không nói lời nào.

Để lại các khách hàng suy đoán không ngừng.

Sau khi chơi ô chữ một lúc, Lạc Xuyên ngừng lại, giãn gân cốt một chút.

Được rất nhiều, hôm nay dừng ở đây đi.

Nhìn thấy Lạc Xuyên đứng dậy, ánh mắt của rất nhiều khách hàng đều chuyển hướng về phía hắn.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi.

Tuy rằng vừa rồi hắn chơi ô chữ, nhưng hắn vẫn luôn chú ý tới những chuyện đã xảy ra trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, Tử Yên tỷ nói hàng hóa mới là cái gì vậy?" Một cô gái có khuôn mặt dịu dàng đi đến trước mặt Lạc Xuyên trong ánh mắt hi vọng của nhóm học viên, hơi thẹn thùng nói.

Lúc trước đã giới thiệu qua, cô gái tên là Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Chủng tộc là Hải yêu.

Lạc Xuyên kinh ngạc trong chốc lát.

Lúc này hắn mới phát hiện, cô gái ở trước mặt cũng không phải nhân loại —— Bình thường hắn lười chú ý đến mỗi một khách hàng.

Từ quần áo trên người mà xem, chắc là học viên của Thương Lam học viện.

Lạc Xuyên vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy sinh vật được tạo thành từ thủy nguyên tố —— Cũng không khác gì nhân loại cả.

Sự kinh ngạc chỉ kéo dài trong một cái chớp mắt, tâm tình Lạc Xuyên lại khôi phục trạng thái thản nhiên.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên mở miệng nói: "Trò chơi."

Thôi, dù sao đêm nay sẽ tiến hành thử nghiệm, trước tiên lộ ra một ít tin tức cũng không sao.

Lời vừa nói ra, bất kể là người đang chơi trò chơi hay là không chơi trò chơi đều lộ vẻ kinh ngạc.

Một loạt tiếng ồ vang lên trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Trò chơi giống như là Tháp Thí Luyện hay sao?" Nam Cung Ngũ Nguyệt tò mò hỏi.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ: "Cách chơi có hơi khác."

Nhìn thấy cô gái ở trước mặt có vẻ vẫn còn muốn hỏi tiếp, Lạc Xuyên nói: "Buổi tối các ngươi sẽ biết."

Nam Cung Ngũ Nguyệt nhìn thấy bóng dáng Lạc Xuyên rời đi, lộ vẻ bất đắc dĩ.

Nàng ta dang tay, tỏ vẻ bản thân mình đã làm hết khả năng.

"Ta cảm thấy chơi Tháp Thí Luyện cũng rất hay, có ba chế độ mà." Nam Cung Ngũ Nguyệt đưa ra cái nhìn của bản thân mình.

"Lời này của ngươi không đúng rồi. Số trò chơi trong Khởi Nguyên Thương Thành đương nhiên là càng nhiều càng tốt."

"Đúng vậy, ta đồng ý với quan điểm của ngươi."

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, trò chơi mới sẽ chơi như thế nào?"

"Chắc là sẽ khác với trò chơi hiện tại."

"Không đoán ra được, ba chế độ của Tháp Thí Luyện cũng rất lợi hại…"

Trọng tâm của cuộc nói chuyện giữa các khách hàng lại một lần nữa thay đổi.

Trong Phượng Tiên Lâu.

Dưới cái nhìn chăm chú của Tả Vạn Kim, mười mấy đầu bếp đang bận rộn.

Sau khi được sự cho phép của Lạc Xuyên, Phượng Tiên Lâu đã dừng buôn bán vào buổi chiều.

Thay vào đó tập trung toàn bộ sức lực phá giải phương pháp chế tạo hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Quỳnh Tương Lộ không cần nghĩ nhiều.

Là hàng hóa mà bảy ngày mới có một lọ, bọn họ cũng chưa từng thấy qua.

Nước khoáng thì sao, trái lại Tả Vạn Kim may mắn được uống một chai.

Hiệu quả cực kỳ rõ rệt.

Sự thay đổi rõ ràng nhất đó là thể trọng của ông ta đã giảm đi một chút không đáng kể —— Tuy rằng chỉ trong một ngày ngắn ngủi lại lập tức tăng trở lại…

Đương nhiên, vẫn có những chỗ tốt khác.

Tả Vạn Kim cảm giác chính hình thể khổng lồ của mình "nhẹ nhàng" hơn rất nhiều so với dĩ vãng.

Tuy rằng không đạt đến mức thân nhẹ như yến, nhưng cuộc sống bình thường thì không có vấn đề gì.

Đối với vấn đề này, trong lòng Tả Vạn Kim chỉ có một ý nghĩ.

Một vạn linh tinh, rất đáng giá!

Tuy nhiên nước khoáng cũng không cần phải phỏng chế —— Vì chỉ có mùi vị của nước bình thường.

Mùi hương trong không khí đã nồng đậm đến cực điểm.

Mùi hương cay nồng xen lẫn hương thơm mê người.

Chỉ cần hít một hơi cũng khiến nước miếng chảy ra.

Chương 627: Đầu bếp có giấc mộng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lâu chủ, đã làm xong." Giọng nói của một đầu bếp vang lên

Trong một cái bát tô ở trước mặt ông ta dường như có ánh sáng nở rộ.

"Để ta xem xem." Tả Vạn Kim đi qua.

Trong nồi có rất nhiều sợi mỏng hơn móng tay, được bọc trong dầu đỏ và các loại hương liệu.

Chỉ cần liếc mắt một cái cũng khiến người ta muốn ăn rồi.

Dáng vẻ có tám chín phần tương tự với thanh cay mà Khởi Nguyên Thương Thành bán.

Tên đầu bếp kia còn đang tự hào giải thích: "Bột mì để chế biến thanh cay là Uẩn Lôi Mạch của Nam Cương, đây là một loại linh dược địa cấp, trời sinh ẩn chứa một tia lực lượng của sấm sét. Cây ớt được sử dụng chính là Cửu Diệu Tiêu, đặc sản của dãy núi Cửu Diệu, không chỉ có mùi hương đậm đà mà còn có vị cay vô tận…"

Tả Vạn Kim ngắt một thanh bỏ vào trong miệng, híp mắt thưởng thức một cách cẩn thận.

Sau đó bỗng nhiên rùng mình.

Đây là hiệu quả của Uẩn Lôi Mạch.

Trong ánh mắt hơi lo lắng của tên đầu bếp, Tả Vạn Kim mở mắt ra sau mấy hơi thở.

"Cũng không tệ lắm."

Đầu bếp nhẹ nhàng thở ra.

"Mặt khác, đổi Uẩn Lôi Mạch kia thành tiểu mạch bình thường cho ta, thật sự là không hiểu vì sao ngươi lại có cái ý nghĩ như vậy."

"Vâng vâng." đầu bếp liên tục gật đầu, đồng thời còn không quên giải thích: "Ta chỉ là muốn đổi mới một chút…"

Chẳng lẽ trong lòng mỗi một người đầu bếp đều có mộng tưởng trở

thành luyện dược sư?

"Được rồi được rồi, ta đã biết." Tả Vạn Kim khoát tay áo, lại ăn thêm một thanh.

Chưa kể, hương vị đúng là không tồi.

Nhìn thấy đầu bếp dường như có chuyện gì muốn nói, Tả Vạn Kim nhìn hắn ta, hỏi: "Còn có chuyện gì?"

Đầu bếp thở dài: "Lâu chủ, hiệu quả tăng cảnh giới lên của thanh cay, ta thật sự không làm được."

Tả Vạn Kim buồn cười liếc mắt nhìn đầu bếp một cái.

Không phải người này có vấn đề gì về đầu óc đấy chứ?

Cho dù là luyện dược sư của Dược Cốc cũng không thể giải thích được hiệu quả của hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Một tên đầu bếp như ngươi không ngờ cũng có lý tưởng giống như vậy, thật sự là… Thái quá.

"Ngươi chỉ để ý làm tốt hương vị là được." Tả Vạn Kim vỗ vỗ bả vai đầu bếp: "Chuyện về hiệu quả không phải là vấn đề mà ngươi cần lo lắng. Mặt khác, tiền lương của ngươi tăng thêm hai thành."

"Đa tạ lâu chủ!"

Đầu bếp ôm bả vai của bản thân mình, nhe răng trợn mắt.

Tả Vạn Kim quyết định phỏng chế tổng cộng bốn loại hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Thanh cay, mì ăn liền, Coca Cola, Sprite.

Tiến độ của mì ăn liền cũng tương tự như thanh cay.

Làm khá tốt.

Tuy nhiên Sprite và Coca Cola thì có chút khó khăn.

"Lâu chủ, chúng ta không làm thế nào để tạo ra bọt khí trong nước." Có đầu bếp lộ vẻ khó xử.

"Các ngươi hỏi ta, chẳng lẽ ta biết hay sao?" Tả Vạn Kim trừng mắt: "Đây là công việc của các ngươi! Dùng toàn bộ biện pháp mà các ngươi có thể nghĩ đến, giải quyết vấn đề cho ta!"

"Vâng! Lâu chủ!" Các đầu bếp trầm giọng đáp.

Đối với việc đóng cửa của Phượng Tiên Lâu, rất nhiều người ở thành Cửu Diệu đều cảm thấy vô cùng khó hiểu, cũng không đoán được nguyên nhân.

Buổi chiều lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt, mặt trời đã ngả về tây.

Chân trời ở phía xa, đỏ rực một mảnh, rộng lớn và tráng lệ.

Lạc Xuyên đứng ở cửa cửa hàng, thưởng thức cảnh hoàng hôn tuyệt đẹp.

Thời gian buôn bán buổi chiều của Khởi Nguyên Thương Thành đã kết thúc, trong cửa hàng đã không còn khách hàng nào cả.

Ánh mắt của Lạc Xuyên mờ mịt, tâm trí đã bay lên đến chín tầng mây từ lâu.

Bên ngoài con hẻm nhỏ cách một bức tường vô cùng náo nhiệt.

Lúc này đúng là thời gian ăn cơm, khu vực vốn hẻo lánh nghiễm nhiên trở thành một trong những nơi náo nhiệt nhất trong thành Cửu Diệu.

Giọng nói của Yêu Tử Yên truyền vào bên tai.

Lạc Xuyên thu hồi tâm tư, khóe miệng mơ hồ mang theo ý cười.

Hắn xoay người, đi vào cửa hàng…

Chương 628: Yêu Đế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Yêu Đế đại nhân cứ như vậy rời đi? Sau đó tiện thể cầm đi tất cả hàng hóa Khởi Nguyên Thương Thành của chúng ta?"

Hổ Cuồng ngơ ngác nhìn bầu trời, nhìn theo tầm mắt của hắn ta, có thể nhìn thấy một bóng dáng đang lấy một loại tốc độ cực nhanh biến thành một chấm đen, chỉ trong nháy mắt đã biến mất không thấy đâu nữa.

Mấy chục Hoàng tộc yêu thú ở bên cạnh vẫn duy trì tư thế tương tự với Hổ Cuồng —— Ngẩng đầu nhìn trời, khuôn mặt dại ra.

"Chúng ta đều thấy được." Ma Viên bên cạnh Hổ Cuồng trịnh trọng gật đầu.

Ở sau lưng bọn họ, bụi mù bay đầy trời. Trong mơ hồ có thể nhìn thấy một ngọn núi đã hoàn toàn thành đống đá vụn văng tung tóe —— Rõ ràng, đây là kiệt tác của vị Yêu Đế đại nhân kia.

Thời gian quay ngược lại hơn mười phút trước.

Sau khi nhận được tin tức Yêu Đế xuất quan, ngoại trừ Yêu Tử Yên đã rời đi, những Hoàng tộc yêu thú còn lại đều ở chỗ này chờ đợi.

Yêu Đế bế quan hơn mười năm xuất quan, đối với Hoàng tộc yêu thú mà nói, là một chuyện đáng để coi trọng.

Không thể không nói, động tĩnh khi Yêu Đế xuất quan là rất lớn.

Ngọn núi nhỏ chiếm diện tích ước chừng hơn mười cây số trực tiếp biến thành đá vụn đầy trời.

Đối với việc này, dựa theo giải thích của Yêu Đế, ý tứ chính là "Mới xuất quan có phần hưng phấn nên không thể khống chế tốt sức mạnh của bản thân mình".

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, Yêu Đế đại nhân thật sự muốn đi núi Tu Di hay sao?" Yêu Tử Nguyệt kéo kéo tay áo của Đại Tế Ti.

Đại Tế Ti thở dài: "Không người nào có thể sửa đổi quyết định của Yêu

Đế."

Sau khi xuất quan, nghe thấy Phù Đồ Tôn Giả của núi Tu Di không ngờ dám động thủ với Hoàng tộc yêu thú ở nơi hiến tế, Yêu Đế vốn có tính tình nóng nảy lập tức giận tím mặt.

Cũng may Đại Tế Ti kéo Yêu Đế lại, nói cho hắn ta một chút chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành.

Nghe nói trên Thiên Lan đại lục lại xuất hiện một cửa hàng… thần kỳ như thế, sau khi Yêu Đế sửng sốt một chút, lập tức biểu hiện vô cùng hứng thú.

"Chờ sau khi ta tìm tên Phật Chủ kia tính sổ, phải đi Khởi Nguyên Thương Thành nhìn xem, thuận tiện nói lời cảm ơn với ông chủ."

Lời nói của Yêu Đế vẫn còn quanh quẩn ở bên tai.

Đối với việc này, Đại Tế Ti vốn định khuyên can, lại bị bàn tay to của Yêu Đế vung ra ngăn lại.

"Bế quan nhiều năm như thế, cũng nên tìm một chỗ để hoạt động gân cốt." Trong giọng nói của Yêu Đế tràn đầy tự tin.

Yêu Tử Nguyệt lấy ra nước khoáng mà Yêu Tử Yên cố ý để lại cho nàng giao cho Yêu Đế.

Đồng thời, còn có rất nhiều loại hàng hóa.

Sau khi uống nước khoáng, Yêu Đế đã có nhận thức rõ ràng đối với hiệu quả của nó, cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Có thể sinh ra hiệu quả như thế đối với loại người có cảnh giới như hắn ta, làm cho hắn ta cảm thấy rất ngoài ý muốn.

"Những thứ ở Khởi Nguyên Thương Thành đều như thế, không nhìn cảnh giới." Đại Tế Ti giải thích kĩ càng…

Trở lại thời điểm hiện tại.

"Quên đi." Đại Tế Ti thở dài bất đắc dĩ: "Ta mơ hồ có thể 'thấy' được, Yêu Đế đại nhân không có việc gì."

Năng lực thiên phú của Đại Tế Ti là tiên tri.

Nói ngắn gọn, chính là có thể nhìn thấy chuyện sẽ xảy ra trong dòng

thời gian tương lai, cũng có tác dụng thần kì giống như Văn Thiên Cơ tính toán.

Đương nhiên, cũng có thể nhìn thấy chuyện đã xảy ra trong quá khứ.

Thực lực của đối tượng càng mạnh thì thứ có thể nhìn thấy cũng lại càng ít.

Nói một cách thông tục, chính là người linh lực mạnh mẽ có thể che chắn khí tức của bản thân mình, phòng ngừa người khác thăm dò.

"Hư gia gia, chúng ta làm sao bây giờ?" Đôi mắt màu tím của Yêu Tử Nguyệt sáng lên: "Có muốn đi đến Khởi Nguyên Thương Thành hay không?"

Ở trong này hao phí thời gian dài như vậy, Yêu Tử Nguyệt đã có phần không chờ được nữa từ lâu.

Những Hoàng tộc yêu thú còn lại cũng không khác gì nhiều so với Yêu Tử Nguyệt.

Đại Tế Ti gật gật đầu, cười nói: "Đương nhiên."

Ngay lập tức, một loạt tiếng hoan hô vang vọng khắp vùng trời này…

Chương 629: Tên là Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi cơm chiều kết thúc, nhóm khách hàng được Yêu Tử Yên mời lần lượt đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Có thể nhìn ra được, bọn họ căn thời gian rất chuẩn, ít nhất là không tới khi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên ăn cơm chiều.

Bộ Ly Ca, Ngụy Khinh Trúc, Cố Vân Hi, Nam Cung Ngũ Nguyệt, Văn Thiên Cơ, Hạ Nguyên, Vệ Diệc, Nguyệt Linh.

Tổng cộng tám người may mắn nhận được sự lựa chọn của Yêu Tử Yên.

Đối với việc này, bọn họ đều cảm thấy vinh hạnh.

Nhìn thấy mọi người đã đến đông đủ, Lạc Xuyên bắt đầu nói chuyện trong ánh mắt hiếu kỳ của mấy người: "Tin rằng các ngươi đã biết nguyên nhân đi đến Khởi Nguyên Thương Thành là vì cái gì."

"Không phải ông chủ ngươi đã nói rồi hay sao, phải thử nghiệm trò chơi." Bộ Ly Ca hưng phấn nói: "Rốt cuộc là trò chơi gì vậy?"

Tám ánh mắt đồng loạt dừng ở trên người Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên cũng không có ý tứ thừa nước đục thả câu, giải thích bằng giọng nói bình thản: "Tên của trò chơi là Vinh Quang. So sánh với Tháp Thí Luyện, nó có cách chơi hoàn toàn khác."

Bàn tay của Lạc Xuyên vung lên, một quầng sáng bán trong suốt xuất hiện.

Trên quầng sáng có giới thiệu đơn giản về Vinh Quang.

Đám người Bộ Ly Ca đều bị những thông tin phía trên đó thu hút sự chú ý.

"Cảm giác rất thú vị." Cố Vân Hi vuốt cằm của mình, có chút đăm chiêu nói.

"5 vs 5? Quyết đấu công bằng? Ta hiểu được vì sao ông chủ lại chọn

tám chúng ta tới đây." Ngụy Khinh Trúc cười nói.

"Một bản đồ có kích thước cố định hay sao? Có hình dáng kì lạ, không biết chơi có hay không." Nguyệt Linh hơi mở to hai mắt nhìn.

"Sắm vai nhân vật? Nhìn qua có vẻ hoàn toàn khác với giáo trình dạy nấu ăn." Văn Thiên Cơ cảm thán không thôi, ông ta cảm thấy rất ngạc nhiên đối với quy tắc của Vinh Quang.

Lạc Xuyên lên tiếng, cắt ngang cuộc nói chuyện của mấy người: "Các ngươi chắc là đã biết thông tin đại khái. Tuy nhiên Vinh Quang trước mắt cũng không được coi là hoàn thiện, hôm nay nhiệm vụ chủ yếu của các ngươi chính là tiến hành thử nghiệm, tìm ra những chỗ không hợp lý ở bên trong."

Bộ Ly Ca vỗ vỗ ngực: "Ông chủ cứ yên tâm, cứ giao cho ta, ta am hiểu nhất là tìm ra sai lầm."

Những người còn lại cũng đều đáp ứng.

Lạc Xuyên gật gật đầu.

Sau đó mười người đi tới khu vực để thiết bị chơi game thực tế ảo.

Đều tự tìm vị trí rồi ngồi xuống.

Đội mũ chơi game thực tế ảo, tiến vào thế giới giả tưởng.

Không giống như những lần trước, lần này mọi người cũng không nhìn thấy không gian lúc bắt đầu quen thuộc.

Hiện tại bản thân bọn họ đang ở trong một căn phòng đặc biệt.

Căn phòng không quá lớn, ước chừng hơn mười thước vuông.

Phong cách trang trí lại vô cùng đặc biệt.

Trên vách tường xung quanh bị che kín bởi các vết đao kiếm.

Có một bức họa sử thi rộng lớn được khắc ở trên đó.

Nội dung dường như cuộc chiến của hai thế lực trên đại lục.

Các loại sinh vật mạnh mẽ tùy ý phô trương thực lực của bản thân mình.

Quan trọng nhất, vẫn là ánh sáng khuếch đại bầu không khí, làm cho bức bích hoạ trông rất sống động, khiến cho cả căn phòng chứa một loại

cảm giác như bản thân đang ở trên chiến trường…

Đây là Lạc Xuyên cố ý chọn cảnh tượng chiến đấu do hệ thống cung cấp.

"Sao lại thế này? Bỗng nhiên cảm giác trong cơ thể tràn ngập chiến ý?" Vẻ mặt của Bộ Ly Ca có phần hưng phấn nói.

"Xem ra, dường như là nguyên nhân của căn phòng này." Văn Thiên Cơ đánh giá xung quanh một chút: "Chẳng qua ảnh hưởng rất nhỏ, có thể nói căn bản không có ảnh hưởng gì đối với tâm trí của người thường."

Bộ Ly Ca: …

Mặt khác, hiện tại mười người đều ở trong căn phòng này.

Lạc Xuyên cảm thấy đây là để cho mỗi người có thể trao đổi tốt hơn.

Suy nghĩ một chút, hắn tắt những ngọn đèn không cần thiết này.

Thôi, vẫn là căn phòng sáng sủa khiến tâm tình người khác thoải mái hơn.

Chương 630: Nhân vật của trò chơi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi mấy người đang thảo luận sôi nổi, có quầng sáng xuất hiện thu hút sự chú ý của bọn họ.

Trên quầng sáng có hình tượng của mười nhân vật.

"Đây là các nhân vật trong Vinh Quang hay sao?" Yêu Tử Yên tò mò đánh giá, "Đây đều là do ông chủ ngươi làm được trong khoảng thời gian này hay sao?"

Lạc Xuyên nói: "Thu thập ý kiến của các khách hàng, hơn nữa thêm ý tưởng của bản thân ta, sau đó làm ra những nhân vật này."

"Ông chủ, chẳng lẽ bài đăng lúc trước của Tử Yên tỷ chính là để thu thập ý kiến hay sao?" Bộ Ly Ca đoán được điều gì.

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó nói: "Mười nhân vật, mỗi người chọn một cái đi."

Ngay lập tức, sự chú ý của mọi người chuyển dời lên trên quầng sáng.

"Nhìn qua đều có vẻ rất lợi hại, nên chọn như thế nào?"

"Có nam có nữ, chọn như thế nào…"

Một loạt vấn đề được nói ra.

Lạc Xuyên thở dài bất đắc dĩ ở trong lòng, kiên nhẫn giải thích: "Mỗi nhân vật đều có thể chọn, xem ý muốn của bản thân mình. Mặt khác, mỗi một nhân vật đều có vị trí và năng lực không giống nhau."

Mọi người giật mình.

Sau đó nói chuyện với nhau một cách hưng phấn…

Lạc Xuyên lựa chọn vong linh hiến tế Huka, có hình dạng một bộ xương khô, mặc áo bào đen rách nát, xung quanh người là ngọn lửa màu xanh biếc, cầm trong tay một quyền trượng có ngọn lửa xanh đang rực cháy.

"Ông chủ, không ngờ ngươi lại lựa chọn nhân vật này." Yêu Tử Yên có

phần kinh ngạc nhìn Lạc Xuyên.

Nàng lựa chọn chính là cô gái ngôi sao Avina, hình tượng là một cô gái mặc quần áo lụa mỏng màu trắng, mái tóc dài màu tím tung bay, đội một chiếc vương miện pha lê trên đầu.

Lạc Xuyên lắc lắc đầu: "Hình tượng cũng không quan trọng. Đối với một người chơi đủ tư cách mà nói, bất kì một nhân vật nào cũng có tiềm năng vô hạn."

Yêu Tử Yên nhún nhún vai, không thể phản bác.

Mấy người còn lại cũng lần lượt hoàn thành lựa chọn.

Văn Thiên Cơ, đại hiền giả Anthony, phần giới thiệu bị lược bỏ.

Bộ Ly Ca, cổ long Aus, một con cự long trưởng thành màu đen, tràn ngập uy nghiêm.

Ngụy Khinh Trúc, sứ giả thiên nhiên Caroline, một cô gái mặc váy dài không có tay màu lục nhạt, đỉnh đầu đội một vòng hoa.

Nam Cung Ngũ Nguyệt, Hải yêu Ina, nửa người trên là cô gái nhân loại, nửa người còn lại là thân rắn có vảy.

Nguyệt Linh, quang minh thánh đồ Loran, một cô gái cầm trong tay quyển sách tỏa ra thánh quang.

Hạ Nguyên, người phán quyết Hurlem, một nam tử được bao phủ bởi một màn sương đen, tỏa ra một loại khí tức âm lãnh, bên hông giấu các loại ám khí.

Vệ Diệc, viêm ma Sauron, người khổng lồ dung nham cao ước chừng ba bốn thước, trên người chảy xuôi dung nham nóng chảy không bao giờ tắt.

Cố Vân Hi, người sói Lyly, một cô gái cười ngây ngô tuy rằng không biết vì sao nhưng vẫn luôn vui vẻ.

"Ở trong trò chơi, từng nhân vật sẽ được số liệu hóa." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ, cái gì là số liệu hóa?" Bộ Ly Ca đưa ra vấn đề, mọi người đều nhìn về phía hắn với ánh mắt vui mừng.

"Chính là định nghĩa sinh mệnh của nhân vật thành một giá trị chính xác. Ví dụ giá trị sinh mệnh của ngươi là một ngàn, khi bị công kích sẽ chỉ làm

giảm bớt giá trị sinh mệnh, cũng sẽ không ảnh hưởng đến hành động hoặc là những thứ khác của ngươi. Cho dù giá trị sinh mệnh chỉ còn một cũng tương tự như thế." Lạc Xuyên nói.

"Thiết lập rất mới lạ!" Ngụy Khinh Trúc cảm thán.

Sự thật thì trong Tháp Thí Luyện không có thiết lập nào như vậy.

Đã bị công kích khẳng định sẽ bị thương, nhất định sẽ sinh ra ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

Chỉ là nghe ý của ông chủ, dường như trong Vinh Quang bị thương cũng không ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

"Ông chủ, giá trị sinh mệnh về không thì thế nào?" Vệ Diệc cũng đưa ra vấn đề.

"Tử vong." Lạc Xuyên trả lời.

Mọi người nhìn Lạc Xuyên, bởi vì vẻ mặt của hắn rõ ràng là còn có đoạn sau.

Chương 631: Trò chơi bắt đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên tiếp tục nói: "Căn cứ khoảng thời gian chơi trò chơi, thời gian hồi sinh ở điểm sống lại sẽ khác nhau."

Mấy người cái hiểu cái không.

Về phần các thiết lập của các trò chơi MOBA khác thì đã bị Lạc Xuyên giảm rất nhiều, đã không còn sót lại bao nhiêu.

Giống như hệ thống cấp bậc, hệ thống kim tệ rồi cửa hàng các kiểu đều không được thêm vào trong Vinh Quang.

Bởi vì Lạc Xuyên cảm thấy những thiết lập này vượt quá mức đối với người chơi hiện tại, một nguyên nhân mấu chốt khác có thể là lười thêm vào.

Đương nhiên.

Chờ sau khi các khách hàng quen thuộc Vinh Quang, thì muốn thêm vào những thiết lập này cũng không phải không thể…

"Năm người một tổ, thông tin chi tiết còn lại về Vinh Quang, các ngươi chơi một lúc sẽ biết." Lạc Xuyên nói.

Sau đó, mấy người tiến hành chia đội.

Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, Cố Vân Hi, Nam Cung Ngũ Nguyệt, Bộ Ly Ca một đội.

Văn Thiên Cơ, Vệ Diệc, Nguyệt Linh, Hạ Nguyên, Ngụy Khinh Trúc một đội.

Phân chia cũng coi như là cân bằng.

"Tốt lắm, bắt đầu đi." Lạc Xuyên nói.

Giọng nói vừa dứt, cảnh tượng chung quanh lập tức trở nên vặn vẹo.

Khi không gian ổn định lại, bọn họ phát hiện bản thân mình đã ở trên một cái sân đặc biệt.

Xung quanh có nước suối róc rách trào ra từ mặt đất.

Hình tượng của mỗi người cũng chuyển thành hình tượng của nhân vật.

Đương nhiên, hình thể đều tương đương nhau.

Nếu không cảm giác cũng quá mạnh mẽ.

"Cái sân này!" Cô gái có tinh quang bao phủ quanh người kinh ngạc nhìn xuống dưới chân, giọng nói phát ra lại giống Yêu Tử Yên như đúc.

Yêu Tử Yên có thể cảm nhận rõ ràng khí tức kinh khủng của sinh mệnh bắt đầu dâng trào trong nước suối.

Đứng ở trên sân giống như có thể chữa khỏi tất cả mọi thứ.

Những người còn lại cũng có phản ứng giống như Yêu Tử Yên.

Đồng thời, còn đang thán phục với thân phận nhân vật hiện tại của mình trong một thời gian dài.

"Đây là điểm sinh ra." Lạc Xuyên nói với bốn người, đồng thời giọng nói cũng vang lên bên tai đội kia: "Các người có nhìn thấy tùy chọn 'Trở về thành' ở góc dưới bên trái tầm mắt hay không?

Sau khi ấn vào, bản thân mình không thể cử động, hơn nữa không thể bị công kích, có thể trực tiếp truyền tống đến nơi này. Mặt khác, bên cạnh trở về thành chính là biểu tượng kỹ năng, phía trên thể hiện thời gian hồi chiêu của kỹ năng mà nhân vật có thể sử dụng."

Trong thiết lập của Lạc Xuyên ở Vinh Quang, mỗi nhân vật đều có kỹ năng riêng.

Đương nhiên, cũng không cần ấn phím hay bất cứ cái gì, ở đây đã trực tiếp khắc vào tâm trí của ngươi chơi.

Biểu tượng kỹ năng chỉ là để thông báo thời gian hồi chiêu của kỹ năng mà thôi.

Dù sao, mỗi nhân vật đều không có khả năng sử dụng kỹ năng mà không bị hạn chế phải không?

Đương nhiên, sử dụng kỹ năng cũng cần tiêu hao năng lượng của nhân vật.

Điều này thì cần người chơi tự mình khống chế.

Đều là người tu luyện, nếu ngay cả việc đấy mà cũng không làm

được… Chỉ cần chơi Vinh Quang nhiều hơn sẽ đề cao khả năng khống chế!

"Thấy được thấy được." Từng giọng nói vang lên.

"Ta còn nghĩ đây là cái gì đó đặc biệt." Nguyệt Linh cảm thán, thở dài: "Khi trong đầu ta có nhiều thêm một số đồ vật, ta còn bị hù dọa."

"Kỹ năng dùng ấn ký đặc biệt trực tiếp xuất hiện ở trong đầu các ngươi, nếu muốn sử dụng một cách hoàn hảo thì cần luyện tập." Lạc Xuyên nói.

"Đã hiểu ông chủ."

"Đã biết…"

Lạc Xuyên lại đề cập cho mọi người biết một số chuyện cần chú ý trong Vinh Quang.

Về các loại sinh vật trong khu hoang dã, sau khi đánh chết sẽ cung cấp hiệu quả đặc biệt, tránh ở trong bụi cỏ mà quân địch không thể nhìn thấy, khu vực bóng tối không thể nhìn thấy cảnh tượng chi tiết và vân vân.

Ừm, Lạc Xuyên cũng chu đáo cấp cho người chơi một chức năng bản đồ nhỏ ở góc dưới bên phải tầm nhìn của người chơi…

"Ông chủ, khi nào thì bắt đầu trò chơi?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên nhìn bốn người đồng đội của mình nói: "Trò chơi, bắt đầu."

Giọng nói vừa dứt, thế giới vốn hoàn toàn yên lặng ngoại trừ điểm sinh ra đột nhiên xảy ra thay đổi rõ ràng.

Gió nhẹ, ánh sáng... Như thể thế giới có sinh mệnh.

Chương 632: Một số thiết lập của Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tổng cộng có ba con đường, phân ra như thế nào?" Mọi người đi ra khỏi điểm sinh ra, Bộ Ly Ca gãi gãi đầu.

"Ta đi đường giữa." Lạc Xuyên nói.

Bốn người Yêu Tử Yên thảo luận một chút.

Yêu Tử Yên, Bộ Ly Ca đi đường bên trái.

Nam Cung Ngũ Nguyệt, Cố Vân Hi đi đường bên phải.

"Nhớ kỹ, không nên tùy tiện tiến vào trong tầm bắn của tháp ma pháp." Lạc Xuyên nhắc nhở một câu.

"Đã biết ông chủ." Mấy người đáp.

Lạc Xuyên gật gật đầu, đi dọc theo con đường tiến về phía trước.

Những viên pha lê thật lớn bị xích sắt trói buộc, lơ lửng trên bãi đá khắc những đường văn huyền diệu.

Tháp ma pháp cao ước chừng bốn năm thước đứng sừng sững ở giữa con đường, viên pha lê mờ màu lam trên đỉnh tháp ẩn chứa năng lượng dồi dào.

Lạc Xuyên cũng sử dụng thiết lập tháp phòng ngự và bãi đất pha lê trong Vinh Quang.

Ngoại trừ hai tòa tháp ma pháp ở trong cùng, trên mỗi con đường có tổng cộng ba tòa tháp ma pháp, Lạc Xuyên đi đến dưới tòa tháp thứ ba.

Hai bên ở phía trước là một con sông cắt ngang đường.

Phía đối diện là trận doanh bên địch.

Bị bao phủ bởi bóng tối, chỉ có thể nhìn thấy tháp ma pháp đứng sừng sững.

Bỗng nhiên, trên mặt đất dường như có chấn động mơ hồ.

Lạc Xuyên nhìn về phía sau, một đội con rối chiến tranh có tạo hình dữ tợn mang theo khí thế chưa từng có từ trước đến nay ào ào lao lên.

Ở trên đỉnh đầu của con rối, đều có một thanh ngang màu xanh biếc.

Đó là thanh máu mà Lạc Xuyên thiết lập cho chúng nó.

Đương nhiên, không chỉ có những con rối này.

Các người chơi, tháp ma pháp, quái vật hoang dã và vân vân, đều có thiết lập này…

Khi con rối chiến tranh vượt qua Lạc Xuyên, lướt qua phạm vi bảo hộ của tòa tháp ma pháp thứ ba, phía đối diện cũng có một đội con rối chiến tranh có tạo hình hơi khác biệt từ trong sương mù xuất hiện.

Trên đầu cũng có thanh máu.

Lạc Xuyên đi theo phía sau con rối chiến tranh.

Rồi sau đó, hắn nhìn thấy một nam tử cả người bị sương mù màu đen bao phủ xuất hiện, mang theo khí tức mạnh mẽ.

Người phán quyết Hurlem!

Nói một cách chính xác, là Hạ Nguyên.

Sau khi Hạ Nguyên nhận thấy đối thủ của mình là một bộ xương khô vong linh, lập tức sửng sốt.

Hắn ta biết, đây là nhân vật mà ông chủ chọn.

"Ách, ông chủ." Suy nghĩ một chút, Hạ Nguyên quyết định chào hỏi trước.

Đồng thời hét lên ở trong lòng "Thật xui xẻo, thật xui xẻo, thật xui xẻo!"

…

Lạc Xuyên gật gật đầu, đồng thời bạch cốt pháp trượng ở trong tay đã phóng ra một mũi tên năng lượng ăn mòn về phía Hạ Nguyên đã tiến vào trong tầm bắn.

"Đừng phân tâm."

Hạ Nguyên trốn tránh không kịp, bị mũi tên năng lượng bắn trúng, sương mù đen trên người dâng trào.

Tuy rằng không có cảm giác đau, nhưng hắn ta nhận thấy rõ ràng thanh máu của bản thân mình đã giảm xuống một ô nhỏ.

Hạ Nguyên có phần tức giận: "Ông chủ, không ngờ ngươi lại đánh lén!"

Lạc Xuyên lắc đầu, ngọn lửa linh hồn trong hốc mắt chớp lên: "Là ngươi không tập trung mà thôi."

Cùng lúc đó, lại có một mũi tên năng lượng ăn mòn mang theo tiếng xé gió đánh về phía Hạ Nguyên.

Sương mù đen trên người dâng trào, hình thành một cái tấm chắn trong chốc lát, đúng lúc chặn được công kích của Lạc Xuyên.

Bởi vì Lạc Xuyên tấn công Hạ Nguyên, con rối chiến tranh của quân địch lập tức dời mục tiêu, phát động tiến công về phía hắn.

Lạc Xuyên không thể không lui về phía sau, vì thế thoát khỏi thù hận.

"Đây là kỹ năng hay sao? Rất thú vị!" Hạ Nguyên nhìn thấy biểu tượng kĩ năng trên bảng thông tin vẫn còn đang trong trạng thái hồi chiêu, vẻ mặt hưng phấn.

Lá chắn sương mù đen vừa rồi, hoàn toàn là do hắn ta sử dụng theo bản năng.

Hắn ta không nghĩ tới sẽ có hiệu quả như vậy, thật sự rất bất ngờ.

Đồng thời, trong lòng cảm thấy càng hứng thú với Vinh Quang hơn.

Mặt khác, ở trong thiết lập của Vinh Quang, Lạc Xuyên đã thêm vào thế giới những quy tắc không thể bị phá vỡ.

Nói cách khác, cho dù chiến đấu như thế nào cũng sẽ không ảnh hưởng đến một xu nào của thế giới này.

Chương 633: Chiến thuật của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Người phán quyết Hurlem mà Hạ Nguyên sử dụng, dùng chủy thủ để tiến hành công kích.

Dựa theo thiết lập mà Lạc Xuyên cho, hắn ta là một gã thích khách.

Trước khi chơi trò chơi, Lạc Xuyên đã nói qua với các khách hàng, muốn giành được thắng lợi, điều quan trọng nhất trong Vinh Quang, ngoại trừ việc phối hợp với các đồng đội, chính là dựa vào lực lượng của con rối chiến đấu.

Cuối cùng, phá hủy căn cứ pha lê của quân địch.

Cho nên Hạ Nguyên hiểu được, việc đầu tiên phải làm chính là đánh chết con rối chiến đấu của đối phương trước.

Sau đó, hắn ta lập tức phát hiện ra một chuyện quan trọng.

Chức nghiệp mà Lạc Xuyên lựa chọn có phạm vi tấn công xa hơn hắn ta rất nhiều.

Thời điểm hắn ta tấn công con rối chiến đấu, Lạc Xuyên ở phía xa không ngừng phóng ra các mũi tên năng lượng ăn mòn, gọi bộ xương khô tấn công hắn ta.

Sau khi đánh chết toàn bộ con rối, lượng máu của Hạ Nguyên chỉ còn lại non nửa.

Dù sao nói như thế nào đi nữa, Hạ Nguyên ở trong hiện thực cũng là người tu luyện có cảnh giới Vấn Đạo cửu phẩm, ý thức chiến đấu vượt xa người thường, rất nhanh chóng thích ứng với phương thức tấn công của người phán quyết.

Đồng thời, cũng tìm được phương pháp chống lại Lạc Xuyên —— Hèn.

Với tôn chỉ ổn thỏa, không thể lãng phí, hắn ta trực tiếp đi tới phía dưới tháp ma pháp, lựa chọn trở về thành.

Đối với loại phương thức chiến đấu vững vàng này của Hạ Nguyên,

Lạc Xuyên khẽ thở dài bất đắc dĩ ở trong lòng.

Xem ra việc tiêu diệt đơn lẻ có vẻ khó khăn.

Năng lượng trong cơ thể còn rất nhiều, tạm thời không cần trở về thành khôi phục trạng thái.

Lạc Xuyên liếc nhìn bản đồ nhỏ ở góc.

Yêu Tử Yên, Bộ Ly Ca đang đối đầu với Văn Thiên Cơ, Nguyệt Linh.

Nói chung, phía Yêu Tử Yên đang ở trong hoàn cảnh bất lợi.

Hiện tượng này trái lại rất bình thường.

Dù sao thực lực của Bộ Ly Ca chỉ để trưng bày.

Mà Văn Thiên Cơ chính là cao thủ đứng đầu trong cảnh giới Tôn Giả, Nguyệt Linh là Vấn Đạo bát phẩm, ý thức chiến đấu cao hơn Bộ Ly Ca không biết bao nhiêu lần.

Ở trong Vinh Quang, Lạc Xuyên đã sử dụng hết khả năng để cân bằng các nhân vật, nhưng chênh lệch giữa các người chơi quả thực vẫn tồn tại.

Sau đó Lạc Xuyên nhìn về một phía khác.

Tình hình chiến đấu giữa hai nhóm người Vệ Diệc, Ngụy Khinh Trúc và Nam Cung Ngũ Nguyệt, Cố Vân Hi đang cực kỳ sốt ruột.

Giữ vững nguyên tắc giúp giỏi không giúp kém, Lạc Xuyên không nghĩ nhiều, trực tiếp đi thẳng từ khu hoang dã tiến đến con đường bên phải.

Có sương mù bao phủ, hai người Vệ Diệc không nhận thấy được nguy cơ sắp đến.

Trái lại Cố Vân Hi và Nam Cung Ngũ Nguyệt thấy được Lạc Xuyên đang đến.

Tuy nhiên lời nói của Lạc Xuyên làm cho hai người không biểu hiện ra cái gì khác thường.

Hiện tại Lạc Xuyên đã ở trong một bụi cỏ gần nhất, quan sát một cách cẩn thận cảnh tượng chiến đấu ở phía trước, tìm thời cơ ra tay.

Nhân vật mà Nam Cung Ngũ Nguyệt lựa chọn, tên là Hải yêu Ina, có dáng vẻ là một cô gái nửa người nửa rắn.

Chủng tộc giống như Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Đây là nhân vật do Lạc Xuyên sáng tạo ra sau khi hỏi qua Nam Cung Ngũ Nguyệt kết hợp với tưởng tượng của hắn.

Hiện tại Nam Cung Ngũ Nguyệt đang đứng ở trong phạm vi bảo hộ của tháp ma pháp, cố gắng cuộn bản thân mình vào trong một quả cầu.

Đồng thời, còn không ngừng sử dụng kỹ năng ma pháp thủy nguyên tố hồi máu cho Cố Vân Hi…

Cô gái mà Cố Vân Hi hóa thân thành, đã thành công chuyển thành hình thái người sói, có thêm một đôi tai màu bạc, tóc màu bạc cùng với cái đuôi màu bạc.

Đây là Lạc Xuyên dựa theo trí nhớ làm ra một nhân vật đặc biệt nhất.

Có thể tiến hành chuyển đổi hình thái, có tổng cộng ba loại hình thái.

Hình thái người sói, cho dù là tốc độ hay là lực công kích, tất cả thuộc tính đều tăng lên một cách toàn diện.

Đồng thời, ở trong tay Cố Vân Hi có hai móng vuốt sắc nhọn với hình dáng khác nhau.

Một cái màu lam băng, tỏa ra hàn khí dày đặc, đây là Sương Chi Ai Thương.

Cái kia màu đỏ rực, có ngọn lửa bốc cháy hừng hực, đây là Hỏa Chi Hưng.

Chương 634: Đánh bất ngờ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Công kích của Hỏa Chi Hưng, đi kèm với sát thương lửa liên tục.

Sương Chi Ai Thương, lại có hiệu quả giảm tốc độ.

Cố Vân Hi cũng phát hiện điểm này nên đang tấn công một cách kinh khủng.

Xem ra tiểu cô nương còn chưa phát hiện tên của vũ khí trong tay. Lạc Xuyên thầm nghĩ ở trong lòng.

Sứ giả tự nhiên Caroline do Ngụy Khinh Trúc sử dụng, là một cô gái có dáng vẻ tinh linh, kỹ năng tương tự như Hải yêu của Nam Cung Ngũ Nguyệt, trị liệu và cường hóa chiếm đa số.

Viêm ma Sauron mà Vệ Diệc lựa chọn có hình thể trong trò chơi không thái quá như trong giới thiệu, nhưng dung nham người khổng lồ có kích thước khoảng hai thước, lực đánh cũng rất kinh khủng.

Hai người Cố Vân Hi và Vệ Diệc ở trong đám con rối chiến đấu, thỉnh thoảng tấn công nhau vài cái, sau khi thu hút thù hận của con rối đối diện, lập tức vội vàng lui lại, tìm vú em nhà mình hồi máu.

Theo Lạc Xuyên thấy toàn là gà mờ chơi với nhau…

"Cố ý lộ ra sơ hở, để cho bọn họ vượt qua đám con rối chiến đấu." Giọng nói của Lạc Xuyên vang lên bên tai Cố Vân Hi và Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Trong mắt của Cố Vân Hi lập tức hiện lên một tia sáng giảo hoạt, chắc đã hiểu được ý của Lạc Xuyên.

Hơn nữa nàng cũng chú ý tới hai người Vệ Diệc ở phía đối diện căn bản không nhận thấy ông chủ đang ở trong bụi cỏ bên cạnh như hổ rình mồi.

Hóa ra bụi cỏ còn có loại hiệu quả đặc biệt này, chỉ cần ẩn thân ở trong đó, quân địch không thể nhìn thấy hay sao.

Cô gái người sói dường như xuất hiện xu hướng suy yếu, không né

tránh được hỏa cầu tà năng của viêm ma, đồng thời còn bị con rối chiến đấu tấn công, thanh máu đột nhiên giảm xuống tới mức độ không khỏe.

Ánh mắt của Vệ Diệc lập tức sáng ngời: "Cơ hội tốt!"

Đồng thời, phóng ra kỹ năng chung cực của viêm ma —— Ma vương giáng thế.

Trong nháy mắt, một ngọn lửa tà năng có thể thấy được bằng mắt thường từ trong cơ thể của viêm ma quét qua, tất cả con rối chiến đấu của quân địch đều bị đánh trúng, lâm vào trạng thái bị choáng.

Hình thể của viêm ma cũng tăng lên ước chừng gấp đôi, biến thành người khổng lồ dung nham cao bốn thước, trong phạm vi mấy thước quanh cơ thể, đều là ngọn lửa tà năng thiêu đốt, uy thế vô song!

Mặt khác, trong Vinh Quang không có thiết lập sát thương đồng đội.

Nói cách khác, cho dù phóng thích kỹ năng về phía đồng đội như thế nào cũng sẽ không bị trừ lượng máu.

Ngoại trừ trường hợp bị các hiệu ứng đặc biệt hoa mỹ che tầm mắt ảnh hưởng đến chiến đấu.

Thân là lính đánh thuê, tính cách của Ngụy Khinh Trúc đương nhiên phải cẩn thận hơn Vệ Diệc rất nhiều.

Cuộc chiến đấu lúc trước của Vệ Diệc và Cố Vân Hi vẫn đang ngang tài ngang sức, người sau bỗng nhiên rơi vào thế hạ phong, làm cho nàng ta mơ hồ xuất hiện cảm giác có chút không thích hợp ở trong lòng.

Nhưng hiện tại Vệ Diệc đã muốn xông lên trước, bản thân mình thân là đồng đội, ngồi xem mặc kệ dường như có vẻ không tốt lắm.

Quên đi, lên trước rồi nói sau.

Trong nháy mắt, Ngụy Khinh Trúc đưa ra quyết định ở trong lòng.

Bên kia.

Hạ Nguyên ở đường giữa đã đi tới vị trí con đường bị con sông cắt ngang, nhưng không nhìn thấy vong linh hiến tế, lập tức trong lòng cảm thấy nghi hoặc.

Ông chủ chắc là cũng trở về thành, tuy nhiên sao lại chậm như vậy?

Nhưng hắn ta cũng không nghĩ nhiều, bởi vì một đợt con rối chiến đấu mới của hai bên đã sắp gặp nhau…

Cố Vân Hi đã muốn rút về trong phạm vi phòng ngự của tháp ma pháp.

Ngay khi Vệ Diệc chuẩn bị vượt tháp công kích, hắn ta bỗng nhiên nhìn thấy cô gái người sói ở phía trước quay đầu, lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Trong lòng Vệ Diệc lập tức dâng lên cảm giác nguy cơ nồng đậm.

"Vong linh —— Thiên tai!"

Giọng nói trầm thấp vang lên, bộ xương khô được ngọn lửa linh hồn màu xanh biếc bao phủ toàn thân chui ra từ trong bụi cỏ.

Ngọn lửa u lam trên đỉnh pháp trượng tỏa ra ánh sáng rực rỡ loá mắt, trên bầu trời có năng lượng khủng bố hội tụ lại dưới sự dẫn dắt của pháp trượng, thậm chí xuất hiện biến dạng mà mắt thường có thể thấy được.

Chỉ liếc mắt một cái cũng khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Chương 635: Trò chơi của năm người

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ đến từ khi nào?" Vệ Diệc lập tức phát ra một tiếng kinh hô.

Tuy nhiên bởi vì nguyên nhân nhân vật, viêm ma vẫn giữ gương mặt hận đời kia, không nhìn thấy vẻ mặt có sự thay đổi rõ ràng nào cả…

Ngụy Khinh Trúc và Vệ Diệc muốn lui lại, từng giai điệu dễ nghe giống như sóng biển mà nhân loại tuyệt đối không có khả năng phát ra vang lên.

Tiếng ca của Hải yêu làm cho hai người không thể nhúc nhích một chút nào.

Nam Cung Ngũ Nguyệt tự cuộn bản thân mình thành một cục, đồng thời còn không quên biến lớn lên.

Xem ra tiểu cô nương nhát thì có nhát, nhưng vẫn có thể nắm chắc thời cơ chiến đấu.

Trong miệng của Cố Vân Hi phát ra một tiếng tru không rõ ý nghĩa, cùng với ánh sáng trắng chói mắt, thành công biến thân thành hình thái thứ ba.

Đây là một con mãnh thú to lớn có hình thể dài bảy tám thước, thân cao ba thước, cũng to lớn không thua kém gì viêm ma.

Dáng vẻ có bảy tám phần tương tự với sói, tuy nhiên đường nét trên khuôn mặt lại mềm mại hơn rất nhiều, trong ánh mắt cũng lóe ra ánh sáng trí tuệ.

Ừm, đây là một con chó husky.

Thời điểm Lạc Xuyên sáng tạo nhân vật này cũng không biết nghĩ như thế nào lại biến thành như vậy.

Theo suy đoán của người viết, có thể là đã bị ảnh hưởng bởi sự nhiễu loạn thông tin dưới ý chí của đại hư không…

Chỉ thấy chú chó husky do Cố Vân Hi hóa thân, trong miệng có ánh sáng màu bạc không ngừng hội tụ.

Trong nháy măt tiếp theo, chùm tia sáng màu trắng chói mắt từ trong

miệng chó husky phát ra, lập tức xuyên thủng mọi thứ cho dù là sinh vật hay là mọi thứ khác phía trước mặt nó, rồi sau đó biến mất trong hư không bên ngoài bản đồ.

Cùng lúc đó, trên bầu trời có cơn mưa thiên thạch được bao phủ trong ngọn lửa màu rơi xuống, phát ra một loạt tiếng nổ vang chói tai, như là một bữa tiếc tiếng nổ.

Dưới chiêu thức cuối lần lượt của ba người, thanh máu của hai người Ngụy Khinh Trúc và Vệ Diệc chỉ kiên trì trong vài giây trước khi trực tiếp thấy đáy.

Viêm ma "Ầm vang" một tiếng, ngã quỵ trên mặt đất, thân thể vỡ vụn thành một đống đá vụn.

Cô gái tinh linh cũng mất đi khí tức sinh mệnh, cuộn người lại ngã xuống mặt đất.

Trải qua năng lượng khủng bố tàn phá bừa bãi như thế, cảnh tượng xung quanh trái lại không xuất hiện thay đổi gì.

Lúc trước đã từng nói qua, bản đồ của Vinh Quang được Lạc Xuyên thiết lập quy tắc không thể phá hư.

Sau khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Lạc Xuyên cảm thấy có lẽ phải làm một điều chỉnh nho nhỏ.

Ít nhất nên lưu lại một chút dấu vết chiến đấu trên mặt đất, nhưng cũng sẽ không để lại ảnh hưởng quá lớn.

Mặt khác, tương tự pháo chó mà Husky phóng ra, khụ, Thần uy hạo nhật liệt thiên kích, không bị ảnh hưởng bởi địa hình xung quanh.

Loại kỹ năng có phạm vi toàn bộ bản đồ này, khi gặp cây cối và tường đá, vân vân. Những chướng ngại vật này sẽ bị trực tiếp xuyên qua như không có thực thể, đây cũng là quy tắc mà Lạc Xuyên thiết lập.

"Ông chủ, không ngờ ngươi lại đánh lén!" Giọng nói hổn hển của Vệ Diệc vang lên.

Sau khi nhân vật bị chết, người chơi cũng sẽ không bị ảnh hưởng gì.

"Ông chủ ngươi không phải ở đường giữa hay sao? Chúng ta không

nhìn thấy ngươi tới đây khi nào." Trong giọng nói của Ngụy Khinh Trúc cũng mang theo một chút ý tứ không phục: "Hơn nữa không ngờ Vệ Diệc này lại dễ dàng bị lừa như vậy."

Vệ Diệc ngượng ngùng ho khan hai tiếng, không thèm nói lại.

Thời gian biến thành hình thái thứ ba của Cố Vân Hi đã kết thúc, lại biến thành cô gái người sói ngốc nghếch kia: "Không phải trước khi trò chơi bắt đầu, ông chủ đã nói rằng bụi cỏ và bóng tối đều không nhìn thấy người chơi phía đối phương hay sao, hơn nữa ai bảo các ngươi không chú ý hình ảnh trên bản đồ nhỏ."

Lạc Xuyên vừa giúp hai người Cố Vân Hi đánh chết con rối chiến đấu của đối phương, vừa nói: "Vinh Quang là trò chơi của năm người."

Chương 636: Chiến thuật của Hạ Nguyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hai người Nguỵ Khinh Trúc, Vệ Diệc bị đánh chết, mấy người còn lại đều nhận thấy.

"Ta chỉ biết, ông chủ là lợi hại nhất!" Yêu Tử Yên mỉm cười.

Bộ Ly Ca gật đầu thật mạnh: "Đúng vậy, ông chủ ở bên chúng ta, người thắng cuối cùng khẳng định là chúng ta."

Hai người đang ở trong phạm vi phòng ngự của tháp ma pháp, căn bản không có ý định đi ra ngoài.

Ông lão Anthony ma võ song tu và cô gái quang minh thánh đồ Roland cầm trong tay Thần điển ở bên ngoài như hổ rình mồi.

Thực ra trong khoảng thời gian vừa rồi hai người cũng thử phản kích.

Tuy nhiên ở trước mặt thực lực chênh lệch tuyệt đối chỉ là phí công mà thôi.

Nguyên nhân như thế, hơn nữa thấy được cảnh tượng Hạ Nguyên đối chiến với Lạc Xuyên, cho nên Yêu Tử Yên và Bộ Ly Ca đã hiểu được một chân lý trong trò chơi Vinh Quang —— Trốn!

Đánh không lại thì trốn tránh ở dưới tháp.

Không thấy được Nguyệt Linh ở phía đối diện nghiến răng nghiến lợi cũng không thể làm gì được hai người hay sao?

Trong lòng Hạ Nguyên có phần tự trách mình.

Ông chủ bỗng nhiên biến mất, hắn ta không kịp thời nhắc nhở đồng đội là nguyên nhân chủ yếu dẫn đến việc hai người Nguỵ Khinh Trúc bỏ mình.

Hắn ta hít sâu một hơi, nhìn một chút tấm bản đồ nhỏ ở góc tầm nhìn.

Quả nhiên, bóng dáng của ông chủ đã biến mất không thấy đâu nữa.

Hắn ta nhìn con rối chiến đấu đã bắt đầu công kích tháp ma pháp, khóe miệng xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt.

Ông chủ ngươi có thể đánh người, ta đương nhiên cũng có thể.

Sau đó, hắn ta xoay người tiến vào bụi cỏ bên cạnh, biến mất…

Sau khi Lạc Xuyên trợ giúp hai người Cố Vân Hi đánh chết toàn bộ con rối chiến đấu thuận tiện lấy đi một nửa lượng máu của tháp ma pháp rồi lựa chọn rời đi.

Hắn nhận thấy con rối chiến đấu đã bắt đầu tấn công tháp ma pháp ở đường giữa .

Đi qua khu vực hoang dã, Lạc Xuyên thấy sinh vật nguyên tố và ma thú do hắn sáng tạo ra.

Sau khi đánh chết có thể đạt được các buff đặc biệt.

Như công kích mang theo sát thương đốt cháy, tốc độ khôi phục năng lượng tăng lên, tốc độ tăng lên, phục hồi giá trị sinh mệnh, lực công kích tăng lên, vân vân.

Gọi mấy bộ xương khô, cộng thêm các loại kỹ năng của vong linh hiến tế.

Những nơi Lạc Xuyên đi qua, khu hoang dã trở nên hoang tàn.

Trong thanh trạng thái thông tin cá nhân, có thêm một loạt trạng thái đạt được.

"Ừm?"

Khi Lạc Xuyên đi ngang qua một bụi cỏ, bỗng nhiên nhíu mày.

Ở trong cảm giác của hắn, có một luồng năng lượng khổng lồ đang tích tụ ở trong bụi cỏ.

Kỹ năng bị động của vong linh hiến tế —— Cảm nhận năng lượng.

Thân là sinh vật vong linh, tuy rằng mất đi các loại cảm quan, nhưng tương ứng, năng lực cảm giác năng lượng lại vượt xa người sống.

Lạc Xuyên thiết lập như thế.

Trong nháy mắt Lạc Xuyên cảm giác được năng lượng bắt đầu khởi động, ba bóng đen mơ hồ từ giữa nhảy ra.

Chính là ba bóng ma hoàn toàn tối đen, mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng của người phán quyết Hurlem.

Lạc Xuyên là người sáng tạo đương nhiên vô cùng quen thuộc với điều

này, đây đúng là kỹ năng cuối cùng của người phán quyết —— cấm áo nghĩa - quyết định ảnh sát trận.

Đồng thời, trong không khí có một loạt tiếng cười trầm thấp, quỷ dị giống như bị bóng đè vang lên.

Giữa ba bóng đen dường như hình thành một không gian hắc ám bị phong kín, và thân thể của Lạc Xuyên đang ở trong đó.

Hắn có thể cảm giác rõ ràng có một luồng khí tức nguy hiểm truyền đến từ bốn phương tám hướng trong không gian.

"Trong bóng đêm rơi vào tay giặc đi…"

Vô số chùm tia sáng màu đen hư không xuất hiện, sau đó phát động đủ loại công kích hướng về phía Lạc Xuyên.

Trong tình thế vô cùng nguy hiểm, vô số xương trắng hư không xuất hiện, nhanh chóng ngưng tụ quanh người Lạc Xuyên.

Cuối cùng, hình thành một tấm chắn phòng ngự bao phủ ba trăm sáu mươi độ không có góc chết.

Mấy giây sau, không gian hắc ám biến mất, Lạc Xuyên lại xuất hiện.

Chương 637: Lockmarton

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thanh máu của Lạc Xuyên chỉ còn lại có một nửa.

Tuy rằng đã sử dụng kỹ năng phòng ngự trong lúc vội vàng, nhưng muốn hoàn toàn ngăn cản chiêu cuối của người phán quyết là không có khả năng.

Hạ Nguyên không lãng phí thời gian, sương mù đen bốc lên quanh thân hắn ta, lại phát động công kích lần nữa.

Đối với việc này, Lạc Xuyên không ngạc nhiên một chút nào.

Người tu luyện có thực lực như Hạ Nguyên nhất định hiểu được đạo lý phải thừa thắng xông lên.

Lạc Xuyên có một loạt buff, đương nhiên làm cho Hạ Nguyên cảm nhận rất rõ ràng cái gì gọi là lực lượng tuyệt đối…

Mấy giây sau, thanh máu của người phán quyết trở về số không, đã không còn hơi thở sinh mệnh.

"Tại sao! Tại sao lực công kích của ông chủ ngươi lại cao như vậy?" Hạ Nguyên bất mãn kêu gào.

"Không thấy có một loạt buff tăng trạng thái trên người ta hay sao?" Lạc Xuyên hỏi ngược lại.

Nhận được lời nhắc nhở của Lạc Xuyên, lúc này Hạ Nguyên mới chú ý tới một loạt biểu tượng nhỏ trên thanh máu của Lạc Xuyên. Tùy tiện ấn vào một cái biểu tượng, nhìn thấy thông tin giới thiệu trên đó, trong lòng Hạ Nguyên đột nhiên sinh ra cảm giác buồn bực.

Hóa ra còn có loại buff này hay sao? Vừa rồi bản thân mình không ngờ lại chiến đấu với ông chủ có thêm một loạt buff này?

Thua không oan.

Hạ Nguyên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên: "Ông chủ, đây là buff được cung cấp sau khi đánh chết quái vật hoang dã mà ngươi vừa nói

đến hay sao?"

Lạc Xuyên gật đầu.

Hạ Nguyên đã nói thông tin này cho đồng đội của bản thân mình.

Đương nhiên, Lạc Xuyên đã nói tin tức này cho bốn người Yêu Tử Yên từ trước.

Chờ đến khi đám người Hạ Nguyên đi vào khu vực hoang dã, phát hiện khu vực này đã trống trơn, bị cướp sạch không còn gì nữa…

Chiến đấu vẫn tiếp tục như cũ.

Tuy rằng tám người do Yêu Tử Yên chọn có chênh lệch cảnh giới rất lớn, nhưng năng lực học tập cũng không tệ lắm.

Sau vài lần thao tác của Lạc Xuyên, bọn họ gần như đã hiểu cách chơi Vinh Quang.

Ngoại trừ cách chơi có phần mới lạ, còn lại không có chỗ nào đáng để phàn nàn…

"Sau khi đánh chết Lockmarton, có thể nhận được những buff mạnh mẽ." Lạc Xuyên giải thích cho bốn người: "Ở trong trò chơi, Lockmarton là sinh vật mạnh mẽ nhất, muốn đánh chết nó phải dựa vào sự hợp lực của năm người."

Bốn người Yêu Tử Yên đều gật đầu tán thành.

Sau đó, bọn họ chuyển tầm mắt lên trên "Thể sinh mệnh" ở cách đó không xa.

Đó là một sinh vật có dáng vẻ cực kỳ quái dị, thân thể dường như nằm giữa thật và ảo, hơn nữa đang thay đổi liên tục, có một số chỗ vốn là sương mù mờ ảo, nhưng trong nháy mắt tiếp theo lại chuyển biến thành thực thể tồn tại chân thật.

Không gian ở xung quanh đều bị ảnh hưởng, các loại cảnh tượng kỳ quái không ngừng xuất hiện.

"Ông chủ, sao ta cảm giác tên này có vẻ rất lợi hại?" Bộ Ly Ca không khỏi nuốt nước bọt mắng một câu.

Ba người khác cũng gật đầu, thầm chấp nhận.

Lạc Xuyên nghĩ nghĩ: "Điều này mới cho thấy mức độ khó khăn để đánh bại nó, những buff do nó cung cấp đủ để quyết định thắng bại của cả trò chơi."

Cố Vân Hi gật gật đầu, vẻ mặt vui vẻ, vẫy vẫy tay: "Ta biết rồi, ông chủ. Khi nào thì chúng ta bắt đầu?"

"Hả? Vũ khí của ngươi dường như có vẻ hơi khác." Nam Cung Ngũ Nguyệt chú ý tới hai cái móng vuốt trong tay Cố Vân Hi, gương mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

Mấy người còn lại cũng chú ý tới sự thay đổi này.

"Đúng vậy." Cô gái người sói Cố Vân Hi gật gật đầu, trên gương mặt mang theo nụ cười ngây ngô đặc trưng: "Dường như thời gian càng trôi thì nó càng mạnh hơn."

Mấy người đồng loạt nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên hắng giọng, nghiêm mặt nói: "Hai cái vũ khí này lần lượt tên là Sương Chi Ai Thương và Hỏa Chi Hưng, có thể tiến hóa không ngừng dựa theo số lượng kẻ địch bị đánh chết."

"Sương Chi Ai Thương? Hỏa Chi Hưng?" Cố Vân Hi gãi gãi tóc: "Sao cái tên trước nghe có vẻ rất lợi hại, nhưng cái sau lại có cảm giác là lạ?"

Chương 638: Không cần để ý những chi tiết này

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, không phải ngươi nói vũ khí của Cố Vân Hi còn có thể tiến hóa hay sao?" Nam Cung Ngũ Nguyệt tò mò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu nói: "Giống như nhân vật người sói này có ba loại hình dáng, vũ khí cũng có ba loại giai đoạn."

Cố Vân Hi hưng phấn lắng nghe.

Nam Cung Ngũ Nguyệt, Yêu Tử Yên cùng Bộ Ly Ca cũng lộ vẻ mặt rất hiếu kì.

Lạc Xuyên tiếp tục nói với vẻ mặt nghiêm túc: "Tên của giai đoạn thứ hai, lần lượt là Sương Chi Tương Đương Ai Thương, Hỏa Chi Phi Thường Cao Hứng."

Cố Vân Hi trầm mặc một chút: "Ừm... Nghe càng quái lạ hơn. Giai đoạn thứ ba thì sao?"

Lạc Xuyên: "Tên của giai đoạn thứ ba, phân biệt là Sương Chi Khốc Xuất Tường, Hỏa Chi Lạc Thành Cẩu."

Mười giây đồng hồ tẻ ngắt.

Cố Vân Hi nhìn hai cái móng vuốt của bản thân mình với vẻ mặt kì quái: "Sao ta bỗng nhiên có cảm giác không muốn dùng chúng nó nữa?"

Rất hiển nhiên, hai cái móng vuốt đã thành công tiến giai đến giai đoạn thứ ba Sương Chi Khốc Xuất Tường và Hỏa Chi Lạc Thành Cẩu…

"Ông chủ, ngươi xác định đây không phải là trò đùa ác ý của ngươi đấy chứ?" Yêu Tử Yên nghi ngờ nhìn Lạc Xuyên.

Ông chủ còn có thể nói những lời như vậy với vẻ mặt rất nghiêm túc như thế, thật sự là... Khó có thể tin!

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không cần để ý những chi tiết này."

Cố Vân Hi & Yêu Tử Yên & Nam Cung Ngũ Nguyệt & Bộ Ly Ca: …

Đây là một bước nhạc đệm nho nhỏ.

Năm người bắt đầu khiêu chiến Lockmarton.

Lockmarton được Lạc Xuyên thiết lập là sinh vật mạnh mẽ nhất trong Vinh Quang.

Người chơi muốn chiến thắng một mình là chuyện gần như không có khả năng.

Ở trong phạm vi ảnh hưởng của Lockmarton, mỗi một người chơi sẽ bị ăn mòn bởi năng lượng ác mộng (nói ngắn gọn chính là mất máu liên tục).

Đồng thời, Lockmarton còn có thể gọi về các thành viên trong tộc từ trong ác mộng —— các loại thể sinh mệnh chỉ có xuất hiện ở trong ác mộng.

Dù sao sau khi Nam Cung Ngũ Nguyệt nhìn thấy, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, rất nhanh cuộn bản thân mình thành một quả bóng…

Tiếp theo, thân thể của Lockmarton không ngừng thay đổi giữa thực và ảo, bộ phận thật thể có sức kháng cự rất mạnh đối với công kích ma pháp, bộ phận hư ảo có sức kháng cự rất mạnh đối với công kích vật lý…

Nói tóm lại, đối với Lockmarton, Lạc Xuyên hoàn toàn dựa theo thân phận ông trùm phía sau màn để sáng tạo ra.

"Cẩn thận!" Trong miệng hắc long do Bộ Ly Ca lựa chọn phun ra một luồng khí màu đen, đốt cháy cái xúc tua đang đánh lén Cố Vân Hi đến mức hầu như không còn gì.

"Cảm ơn!" Cố Vân Hi tranh thủ lên tiếng, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm các thành viên trong tộc đang không ngừng ngưng thật xung quanh Lockmarton: "Sao thứ này càng đánh lại càng nhiều hơn?"

Tuy rằng cái tên thì không có sức mà phàn nàn, thể nhưng lực công kích của Hỏa Chi Lạc Thành Cẩu và Sương Chi Khốc Xuất Tường lại không thể chê.

Thành viên trong tộc do Lockmarton sáng tạo ra căn bản không chịu nổi công kích của hai cái vũ khí đã tiến hóa đến giai đoạn thứ ba.

"Đợi lát nữa đã." Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên, người sau vừa

rồi không đủ năng lương để phóng thích bởi vì liên tục sử dụng kỹ năng: "Ông chủ chắc là đã gần khôi phục rồi."

Cảm nhận được năng lượng lại tràn đầy trong thân thể, Lạc Xuyên nhìn về phía Nam Cung Ngũ Nguyệt đang cuộn lại thành một quả bóng ở bên cạnh, trong lòng cảm thấy có phần bất đắc dĩ, sao lại đều giống nhau như vậy?

"Tử Yên và Ngũ Nguyệt, buff thêm cho ta. Bộ Ly Ca và Cố Vân Hi cố gắng ngăn chặn Lockmarton." Lạc Xuyên phân công nhiệm vụ.

Mấy người đáp ứng.

Theo sau, từng luồng ánh sáng chiếu xuống người Lạc Xuyên, trên thanh máu của hắn có thêm một loạt biểu tượng buff.

"Vong linh thiên tai."

Cùng với một âm thanh trầm thấp, năng lượng kinh khủng tụ tập trên không trung, mang theo vô số thiên thạch với ngọn lửa màu xanh biếc rơi xuống.

Cùng lúc đó, bốn người còn lại cũng lần lượt dùng kỹ năng cuối của mình.

Lockmarton dường như đã nhận ra nguy cơ, xúc tua che ở phía trước, lực lượng ác mộng hội tụ ở quanh người, ngưng kết thành tấm khiên năng lượng quỷ dị.

Chỉ chống lại được trong chớp mắt, cùng với một tiếng rạn nứt thanh thúy, tấm khiên vỡ tan thành từng mảnh.

Lockmarton bị năm chiêu cuối đồng thời đánh trúng một cách hoàn mỹ.

Chương 639: Thử nghiệm chấm dứt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tiếng rống giận dữ khiến tâm thần người khác chấn động tiêu tán, Lockmarton đã biến mất không thấy đâu nữa.

Hoàn cảnh xung quanh bị ảnh hưởng, dần dần khôi phục bình thường.

Tuy nhiên việc này cũng không kéo dài quá lâu.

Bởi vì một lúc nữa Lockmarton sẽ xuất hiện trở lại…

Sau khi Lockmarton GG, năm luồng ánh sáng lần lượt chìm vào trong thân thể năm người.

Sau đó, trên đỉnh đầu của bọn họ đều xuất hiện một vòng sáng.

"Ồ? Nhìn qua có vẻ thú vị!" Cố Vân Hi hưng phấn muốn chạm vào vòng sáng đó.

Hiển nhiên, đây là chuyện không có khả năng, bởi vì chỉ là một cái ảo ảnh hiệu ứng hiển thị mà thôi.

Thực ra, ý tưởng ban đầu của Lạc Xuyên là muốn làm cho sau lưng mỗi người chơi có thêm một đôi cánh.

Tuy nhiên không biết thế giới khác có loài nào giống thiên sứ hay không, Lạc Xuyên giản lược một chút, chỉ để lại vòng sáng…

Mấy giây sau, một con viêm ma đi ra từ trong sương mù.

Đã rất lâu không nhìn thấy đám người Lạc Xuyên, đám người Vệ Diệc theo bản năng cảm giác được có chỗ nào đó không thích hợp.

Sau khi năm người Lạc Xuyên và Vệ Diệc liếc mắt nhìn nhau một cái, trực tiếp động thủ.

Tuy rằng đã sử dụng tất cả chiêu cuối, nhưng năm người đánh một mình Vệ Diệc vẫn là việc rất dễ dàng.

Người sau ngay cả chiêu cuối cũng chưa kịp tung ra đã trực tiếp bị giết trong nháy mắt.

Đã là thời gian cuối trò chơi, thời gian sống lại càng lâu hơn.

Năm người Lạc Xuyên đồng thời trở về thành, sau khi phục hồi trạng thái hoàn hảo, họ tập kết ở đường giữa, dựa vào buff của Lockmarton, một đợt tấn công kết thúc trận chiến.

Bốn người Văn Thiên Cơ đương nhiên nhận được thông tin Vệ Diệc bỏ mình.

Bọn họ canh giữ ở dưới tháp ma pháp đường giữa, chuẩn bị ngăn cản.

Bốn đánh năm, bị bất lợi về số lượng người, hơn nữa phe Lạc Xuyên còn có buff của Lockmarton.

Sau khi gắng gượng đánh chết hắc long do Bộ Ly Ca hóa thân, bốn người đồng loạt bỏ mình.

Bốn người Lạc Xuyên còn lại nhờ sự giúp đỡ của con rối chiến đấu, bắt đầu công kích tháp ma pháp.

Ba tòa tháp ma pháp ở đường giữa liên tiếp nổ tung.

Thủy tinh triệu hồi cũng nối tiếp bước chân.

Lúc này, Vệ Diệc đã hồi sinh ở điểm sống lại.

Hắn ta đang ở trong phạm vi tầm bắn của hai tòa tháp ma pháp răng cửa, nhưng không có cảm giác an tâm một chút nào.

Bởi vì ở ngay phía trước có một đợt con rối chiến đấu mang theo khí thế nghiền áp tất cả mọi thứ giống nước lũ cuồn cuộn lao đến.

Điều quan trọng nhất chính là phía sau còn có bốn sinh vật có diện mạo quái dị như hổ rình mồi.

"Phải thua rồi." Vệ Diệc thở dài ở trong lòng.

Nhưng ở trong mắt của hắn ta cũng không hề thấy ý định lùi bước nào cả.

Tuy rằng biết rõ mình nhất định sẽ thua, nhưng trực tiếp đầu hàng cũng không phải là phong cách của hắn ta!

Cùng với với tiếng gầm giận dữ, người khổng lồ dung nham cao năm thước xuất hiện ở trong chiến trường…

Không có kỳ tích phát sinh.

Người khổng lồ dung nham chống cự mấy giây rồi ngã xuống.

Tiếp theo là hai tòa tháp ma pháp răng cửa.

Cùng với vụ nổ rực rỡ, dòng chữ "Chiến thắng" xuất hiện trong tầm mắt của năm người Lạc Xuyên.

Năm người Vệ Diệc thì lại là dòng thông báo "Thất bại".

Vinh Quang đã phân ra thắng bại.

Hình ảnh trước mắt chợt lóe lên, bọn họ đã xuất hiện ở trong căn phòng quen thuộc có phong cách chiến đấu nhưng ngọn đèn lại cực kỳ sáng.

Mấy người rõ ràng có dáng vẻ vẫn chưa thỏa mãn.

"Ông chủ, còn chơi nữa hay không?" Bộ Ly Ca không nhịn được hỏi.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Chơi như vậy là đủ rồi, một lát nữa các ngươi nói đề nghị của bản thân mình cho ta biết."

Tiếng thở dài liên tiếp vang lên.

Xem ra nguyện vọng chơi lại một lần nữa đã tan vỡ.

Rời khỏi thế giới giả tưởng.

Mấy người và Lạc Xuyên đưa ra quan điểm của bản thân mình đối với Vinh Quang.

Lạc Xuyên tổng kết lại một chút, đại khái chỉ có vấn đề về sức mạnh của nhân vật.

Bọn họ nhất trí cho rằng, vong linh hiến tế mà Lạc Xuyên lựa chọn thật sự là mạnh quá mức!

Đối với việc này, Lạc Xuyên trả lời: "Từng nhân vật đều có đặc điểm riêng của bản thân mình. Chỉ có người chơi mới chân chính quyết định sức mạnh của nhân vật."

Chương 640: Trấn Nam Hầu trở về

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đối với câu trả lời của Lạc Xuyên, mấy người đều lâm vào trầm tư, bọn họ cảm giác dường như rất có lý. Bất kể là việc Lạc Xuyên trợ giúp Cố Vân Hi, Nam Cung Ngũ Nguyệt sau khi bắt đầu trận chiến không lâu, hay là một mình giết Hạ Nguyên, khống chế khu hoang dã sau đó, đều vượt rất xa những người khác.

"Sao ta có cảm giác ông chủ đang nói đến đồ ăn của chúng ta?" Cố Vân Hi chọc chọc Nam Cung Ngũ Nguyệt ở bên cạnh, trải qua một phen kề vai chiến đấu, mấy người đã trở nên thân thiết hơn.

"Ta cũng có cảm giác này." Nam Cung Ngũ Nguyệt gật gật đầu, thầm chấp nhận.

Lạc Xuyên lựa chọn bỏ qua cuộc nói chuyện của hai người, hắn nhìn sắc trời đã tối đen ở bên ngoài: "Thời gian cũng không còn sớm nữa, hôm nay dừng ở đây thôi. Các ngươi có thể lấy hàng hóa ở Khởi Nguyên Thương Thành, mặt khác, không cho lấy ra bên ngoài."

Mấy người hoan hô một tiếng.

Không nghi ngờ gì nữa, hành động này của Lạc Xuyên làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng hưng phấn.

"Ông chủ, khi nào thì có thể chơi Vinh Quang?" Nguyệt Linh tò mò hỏi.

"Cần một khoảng thời gian nữa." Lạc Xuyên nói.

Trải qua cuộc thử nghiệm lúc trước, và đề nghị của mấy người, Lạc Xuyên phát hiện Vinh Quang còn có rất nhiều chỗ cần cải thiện.

"Vậy chúng ta mỏi mắt mong chờ." Văn Thiên Cơ cười nói.

Sau khi tám người rời đi, Lạc Xuyên về phòng của bản thân mình.

Như thường lệ, hắn mở bảng thông tin ra nhìn hai lần.

Tiến độ số lượng thế lực đi vào Khởi Nguyên Thương Thành mà hệ thống vừa mới tuyên bố cách đây không lâu đã thành công đạt tới con số

mười bốn.

Khoảng cách đến yêu cầu hoàn thành nhiệm vụ cũng chỉ thiếu một thế lực nữa mà thôi.

Đối với việc này, Lạc Xuyên có phần kinh ngạc.

Hóa ra trong bất tri bất giác lại có nhiều người của thế lực lớn đến Khởi Nguyên Thương Thành như vậy hay sao? Bản thân mình không ngờ vẫn không chú ý tới chuyện này.

Kinh ngạc trôi qua, Lạc Xuyên lập tức bình thường trở lại.

Dựa theo xu thế phát triển hiện tại của Khởi Nguyên Thương Thành, các loại thế lực đến càng ngày càng nhiều cũng chẳng có gì lạ.

Mang theo chờ mong đối với việc rút thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ, Lạc Xuyên bắt đầu ngủ…

Lạc Xuyên có thể bình yên đi vào giấc ngủ, không có nghĩa là các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng có thể tiến vào trong giấc mơ.

Trái lại, gần như tất cả các khách hàng đều không hề buồn ngủ một chút nào.

Hầu hết mọi người đều ôm điện thoại di động Ma Huyễn, bọn họ đang chờ đợi bài đăng của tám người được Yêu Tử Yên lựa chọn.

Trải qua một thời gian dài như vậy, các khách hàng đã hiểu được một đạo lý.

Nếu xảy ra chuyện lớn gì đó, bất kể là thành Cửu Diệu, truyền thuyết, hay là cái gì có quan hệ với Khởi Nguyên Thương Thành, nhất định sẽ xuất hiện bài đăng có liên quan trên diễn đàn Khởi Nguyên.

Điều này có lẽ đã thể hiện chính xác tâm tư thích nói chuyện phiếm của người tu luyện thế giới khác…

Sau khi Bộ Ly Ca trở lại Trấn Nam Hầu phủ, phát hiện không ngờ trong phủ vẫn còn đèn đuốc sáng trưng.

Nếu là bình thường, hẳn là đã tối đen từ lâu mới đúng.

Bộ Thi Ý đã đặt ra rất nhiều quy định đối với Trấn Nam Hầu phủ, ừm, cũng không kém gì Khởi Nguyên Thương Thành…

Tiến vào trong phủ, Bộ Ly Ca lập tức nghe được một loạt âm thanh ồn ào.

Hắn ta gãi gãi đầu, tò mò đi về phía âm thanh truyền đến, cũng chính là phương hướng đi đến chủ viện.

"Thiếu gia." Một thị nữ đi ngang qua nhìn thấy Bộ Ly Ca, cung kính nói.

"Hôm nay có chuyện gì thế? Sao lại náo nhiệt như vậy?" Bộ Ly Ca tò mò hỏi.

Tuy rằng hắn ta thân là thiếu gia của Trấn Nam Hầu, thân phận tôn quý, tuy nhiên Bộ Ly Ca cũng không giống như những tên nhị thế tổ ăn chơi trác táng kia, nếu không những hạ nhân này cũng không dám nghị luận ở sau lưng hắn ta…

Thị nữ trả lời: "Lão gia vừa mới trở về, bệ hạ cũng tới trong phủ."

Bộ Ly Ca mở to hai mắt kinh ngạc.

Không ngờ phụ thân đã trở lại?

Hơn nữa bệ hạ cũng tới đây, chẳng trách lại náo nhiệt như vậy.

Chương 641: Biệt danh Huyết Y Hầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đi làm việc của ngươi đi." Bộ Ly Ca khoát tay, thị nữ lui xuống.

Sửa sang lại y phục, Bộ Ly Ca vỗ vỗ mặt mình, xác định không có vấn đề gì mới nhấc chân đi về phía nhà chính.

Trong nhà chính, một nam tử mặc thường phục màu đỏ đang ngồi đối diện với Cơ Vô Hối.

Nét mặt nam tử kia có đôi nét tương tự Bộ Ly Ca, dáng dấp như thư sinh, lại rất đậm phong thái chinh chiến sa trường nhiều năm, loáng thoáng còn có thể cảm nhận được đôi chút khí tức lạnh lẽo âm u.

Ông ta chỉ ngồi đó đã cho người ta cảm giác như đang đối diện với một đội quân hùng hậu.

Bộ Thi Ý cung kính đứng bên cạnh, làm công việc thị nữ bưng trà rót nước.

Như vậy xem ra, thân phận của nam tử này thật dễ đoán, đây chính là chủ nhân của Trấn Nam hầu phủ, Trấn Nam Hầu Bộ Thương Vân.

Vấn Đạo ngũ phẩm, thực lực cực mạnh, là vị tướng lĩnh số một của Thiên Tinh đế quốc.

"Mất bao lâu, cuối cùng đám con rùa Hỏa Nguyên đế quốc cũng chịu thua rồi."

Bộ Thương Vân cười nhạt, lời thốt ra hoàn toàn không phù hợp với hình tượng thư sinh của mình.

Ừ thì cũng phải, ông ta vốn chẳng phải thư sinh gì, mà là Trấn Nam Hầu thống lĩnh hàng triệu quân của Thiên Tinh đế quốc.

Mặt khác, bởi phong cách chiến đấu riêng của mình, ở Thiên Tinh đế quốc hay Hỏa Nguyên đế quốc hoặc với các thế lực lớn nhỏ, ngoài danh Trấn Nam Hầu, ông ta còn có một biệt danh nổi tiếng khác - Huyết Y Hầu.

Đặc điểm nhận dạng của Bộ Thương Vân chính là một bộ y phục màu

đỏ như máu, đi kèm với công pháp hệ hàn băng.

Cơ Vô Hối cười nói: "Mấy năm nay, vất vả cho tướng quân nhiều rồi."

Tuy Bộ Thương Vân đã có tước Trấn Nam Hầu nhưng Cơ Vô Hối vẫn thích gọi ông ta là tướng quân.

Bộ Thương Vân khẽ cười, nâng chén rượu, cạn sạch: "Nhờ có Coca Cola, thanh cay và Sprite bệ hạ cung cấp cho, các tướng lĩnh trong quân đội dùng mấy thứ này trước khi chiến đấu nên mới có thể dễ dàng đè bẹp đám Hỏa Nguyên đế quốc kia."

Ngay khi danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành vừa được truyền ra, mỗi ngày Cơ Vô Hối đều phái người tới mua các loại sản phẩm, sau đó gửi ra biên cương cho quân đội đang trấn thủ ở đó.

Vì giá cả và số lượng của sản phẩm đều khá đặc biệt nên không thể cung cấp cho từng binh sĩ nhưng nếu để cho tướng lĩnh sử dụng thì coi như sung túc.

Ở Thiên Lan đại lục, binh sĩ trong quân đội các nước đều là người tu luyện, tướng lĩnh càng lên cao, tu vi càng mạnh.

Trong những cuộc chiến thông thường, thực lực chiến đấu của các vị tướng lĩnh này chính là yếu tố quyết định thắng bại.

Đã có sản phẩm hỗ trợ của Khởi Nguyên Thương Thành, tướng lĩnh của quân đội Thiên Tinh đế quốc coi như có thêm thủ đoạn gian lận trong chiến đấu khiến Hỏa Nguyên đế quốc không thể lường trước.

Kết quả cuộc chiến không cần nói cũng biết, tướng lĩnh của Hỏa Nguyên đế quốc đụng độ với tướng lĩnh của Thiên Tinh đế quốc được xơi thanh cay, có thể nói là thất bại thảm hại.

Cơ Vô Hối ha ha cười lớn, tâm trạng có vẻ tốt lắm.

Những năm gần đây, những cuộc giao tranh nơi biên giới hai nước càng ngày càng gay gắt, thắng lợi này có thể nói là không dễ dàng gì mới có được.

Ừ, đúng là không dễ có được, nếu không có sự xuất hiện của Khởi Nguyên Thương Thành, chỉ e không ai biết cuộc chiến sẽ còn kéo dài đến

bao giờ.

"Phụ thân, ngài về rồi à?" Chợt một tiếng hô kinh ngạc vang lên, ngay sau đó mọi người thấy Bộ Ly Ca chạy vào.

Vừa bước vào trong, hắn ta lập tức thấy được Bộ Thương Vân và Cơ Vô Hối đang trò chuyện với nhau, Bộ Thi Ý đang đứng hầu cạnh đó.

Bộ Ly Ca lập tức cười tươi rói, nhưng trong lòng đang nổi giông bão cỡ nào, khó mà biết được.

Bộ Thương Vân nhìn con trai, gật đầu.

Ừm, được đó, mới mấy ngày không gặp, cảnh giới đã có bước tiến rồi.

Khi vừa trở về, Bộ Thi Ý đã thuật lại mọi chuyện xảy ra trong thời gian này cho ông ta nghe.

Ám thương trên người Bộ Ly Ca đã khỏi hẳn, thích khách là người do Hỏa Nguyên đế quốc phái tới, những chuyện này Bộ Thương Vân đều đã biết tường tận.

Thấy được nụ cười hài lòng trên mặt Bộ Thương Vân, chẳng hiểu vì sao, Bộ Ly Ca bất chợt rùng mình một cái.

Hắn ta cứ có cảm giác, ngày sau sợ là khó sống lắm đây...

Chương 642: Tìm hiểu về Vinh Quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nghe nói ngươi đã nhận được lời mời tới làm việc cho Khởi Nguyên Thương Thành?" Bộ Thương Vân hỏi.

Bộ Ly Ca dò xét nhìn Bộ Thi Ý.

Bộ Thi Ý cũng dùng ánh mắt trả lời hắn ta.

Cha biết chuyện này rồi?

Hỏi vớ vẩn, đương nhiên.

Ta đáp sao giờ?

Nên nói sao thì nói thế thôi.

Đoạn trên chính là phần "giao lưu qua ánh mắt" của hai tỷ đệ.

Bộ Ly Ca gật đầu.

Bộ Thi Ý tò mò hỏi: "Trước nghe ông chủ nói muốn mời các ngươi tới chơi thử trò chơi hay gì đó, trò chơi đó tên là gì vậy? Chơi có vui không?"

Xem ra, Bộ Thi Ý cũng sắp biến thành thiếu nữ nghiện trò chơi mạng rồi...

Bộ Ly Ca cười khan một tiếng, bắt đầu giải thích về Vinh Quang.

Mười phút sau.

"Thật không thể tin nổi." Người đầu tiên lên tiếng là Bộ Thương Vân, Huyết Y Hầy tướng quân trông có vẻ đang hết sức cuồng nhiệt với trò chơi này, "Trò chơi lại có liên quan đến chiến đấu bằng ý thức, có vận dụng binh pháp, đây là một việc có tính chất thử thách cực lớn đối với khả năng quan sát tổng hòa, một trò chơi chỉ mười người lại đã có thể tương đương một cuộc chiến nhỏ."

Phải công nhận một điều rằng Bộ Thương Vân thật không hổ là một vị tướng tài, quanh năm chinh chiến, chỉ nghe Bộ Ly Ca giảng giải một lát đã có thể phân tích ra nhiều thứ như vậy.

Thậm chí ngay cả Lạc Xuyên còn không biết, Vinh Quang mà hắn sáng

tạo ra lại có nhiều tác dụng đến thế...

Phản ứng của Cơ Vô Hối lại bình tĩnh hơn nhiều, nhưng hắn ta cũng có vẻ rất có hứng thú: "Nghe có vẻ thú vị đấy, mỗi người có thể lựa chọn những nhân vật khác nhau, lại còn có thể sử dụng những năng lực khác biệt. Không biết lúc nào trò này mới được chính thức đưa ra Khởi Nguyên Thương Thành nhỉ."

Bộ Ly Ca nhún vai: "Ông chủ nói, Vinh Quang còn rất nhiều chỗ cần ưu hóa, còn cần thêm một thời gian sửa chữa nữa mới cho thể đưa ra sử dụng ở Khởi Nguyên Thương Thành."

Ba người kia thở dài đánh sượt.

Thị nữ bưng đồ vào, tò mò nhìn mấy người có địa vị cực cao này, không rõ vì sao họ lại thở dài.

Chẳng lẽ, Thiên Tinh đế quốc đang gặp nguy gì? Hay giữa Trấn Nam Hầu và bệ hạ đã có điều gì...

Thị nữ lui ra rồi vẫn còn miên man suy tư.

"A đúng rồi, quên đăng bài." Bộ Ly Ca chợt nhớ tới việc này, bèn lôi điện thoại di động Ma Huyễn ra. Gặp chuyện lớn phải đăng bài ngay, việc này đã thành thói quen của hắn ta rồi.

"Đăng bài? Đó là cái gì?" Bộ Thương Vân thấy Bộ Ly Ca đang gẩy gẩy chọc chọc vào màn hình điện thoại di động Ma Huyễn, bèn nghi hoặc hỏi, "Với cả, linh khí trong tay ngươi sao trông kì quái vậy?"

Bộ Thương Vân vừa trở về thành Cửu Diệu chưa được bao lâu nên còn chưa kịp ìm hiểu kĩ về Khởi Nguyên Thương Thành, cũng chưa có hiểu biết gì về điện thoại di động Ma Huyễn.

"Cha nói cái này à." Bộ Ly Ca vung vẩy chiếc điện thoại trong tay, "Đây là điện thoại di động Ma Huyễn, ông chủ nói nó là sản phẩm của nền văn minh khoa học kỹ thuật gì đó, đại khái có thể hiểu nó là một món linh khí rất là tinh vi phức tạp. Một trong những chức năng chủ yếu là đăng bài ở trong ứng dụng diễn đàn Khởi Nguyên."

"Đã lâu như vậy rồi, chẳng biết đến bao giờ ông chủ mới cho ra ứng

dụng mới nữa." Bộ Thi Ý thở dài.

Cơ Vô Hối cũng gật đầu tán đồng.

Bộ Thương Vân không hiểu ra sao, ông ta chẳng biết mấy người này đang nói về cái gì nữa.

Bộ Thi Ý thấy thế bèn bắt đầu giải thích tỉ mỉ cho cha mình.

...

Trong một cửa tiệm đan dược của Dược Cốc, Vệ Diệc vừa trở về liền nhận được sự đón chào nhiệt liệt của các đồng liêu.

Trong Túy Nguyệt Hiên, Cố Vân Hi cũng nhận được đãi ngộ không khác Vệ Diệc là bao.

Khi người xung quanh họ nhận được tin tức về Vinh Quang, phản ứng cũng tương tự nhau, tất cả đều thể hiện một thái độ cực kì hứng thú với trò chơi mới này.

Chương 643: Lại một ngày yên bình

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bộ Ly Ca vừa đăng bài đã gây ra rung chuyển không nhỏ trong cộng đồng khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ có 8 người nhận được lời mời chơi thử, còn lại đại đa số đều đang chờ đợi tin tức từ diễn đàn Khởi Nguyên.

Cũng may, Bộ Ly Ca không phụ sự mong đợi của mọi người, nhanh nhẹn đăng bài để giải tỏa nỗi mong ngóng của đám khách hàng đang vật vã chờ đợi kia.

Nội dung của bài đăng bao gồm phần giới thiệu các nhân vật trong Vinh Quang, cùng với các giả định, đồng thời còn tả lại tỉ mỉ cuộc đối chiến giữa bên hắn ta với quân địch dưới sự hướng dẫn của Lạc Xuyên.

Bộ Ly Ca cũng không quên thuật lại những cải biến Lạc Xuyên dự định tiến hành cho Vinh Quang.

"'Vinh Quang là trò chơi của năm người', chỉ cần nghe thấy những lời này, ta đã biết trò chơi này không đơn giản."

"Không biết bao giờ mới được chơi trò này nhỉ, ngồi chờ đến mọc nấm mất thôi."

"Hải yêu, viêm ma, khô lâu... Ông chủ làm thế nào mà nghĩ ra được những nhân vật như vậy nhỉ? Thật quá lợi hại."

"Vong linh tế tự mạnh nhất khỏi tranh luận..."

Chỉ sau vài phút ngắn ngủi, dưới bài đăng của Bộ Ly Ca đã có gần trăm bình luận.

Các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành thật sự rất chờ mong trò chơi mới này.

Có lẽ Bộ Ly Ca sẽ trở thành người thứ ba có số lượng theo dõi vượt trên một trăm...

Sáng sớm, Lạc Xuyên tỉnh dậy đúng giờ, mở cửa sổ, luồng không khí

mới mẻ của hừng đông tràn vào.

Hình như Khởi Nguyên Thương Thành có hệ thống tuần hoàn cung cấp khí bằng khoa học kỹ thuật đen thì phải.

Các bước "thức tỉnh buổi sáng" của Lạc Xuyên dạo này chỉ thực hành theo thói quen vô thức.

Hắn bước ra khỏi phòng, vừa lúc chạm mặt Yêu Tử Yên.

"Ông chủ, chào buổi sáng." Yêu Tử Yên dụi dụi cắp mắt nhập nhèm vì buồn ngủ, ngáp một cái rồi chào hỏi.

"Chào buổi sáng." Lạc Xuyên đáp.

Yêu Tử Yên đã thức suốt đêm qua chỉ để đọc từng bài đăng, từng bình luận trên diễn đàn Khởi Nguyên.

Lạc Xuyên vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt rồi xuống tầng dưới, còn Yêu Tử Yên hí hoáy làm bữa sáng trên tầng.

Lạc Xuyên ngồi vào chỗ mình, lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Theo lệ cũ, hắn chuyện tối qua đã gây ra chấn động không nhỏ cho đám khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên mở diễn đàn Khởi Nguyên, sau đó, từng bài viết mới nhảy lên trước mắt.

Trên cùng là một bài viết cực dài của Bộ Ly Ca.

Xem ra Bộ Ly Ca rất có thiên phú đây, đợi thêm một thời gian nữa cho hắn ta làm nhân viên quản lí đi, Lạc Xuyên thầm nghĩ.

Đến giờ ăn sáng, cửa hàng đã tràn ngập nắng sớm dìu dịu, ấm áp và sáng sủa.

thành Cửu Diệu cũng bắt đầu một ngày mới tất bật và náo nhiệt.

Lạc Xuyên ăn sáng xong, chỉ một lát sau, Khởi Nguyên Thương Thành đã nghênh đón những vị khách đầu tiên của ngày.

Đó là học viên của Lăng Vân học viện.

"Ông chủ, chào buổi sáng."

"Ông chủ ông chủ, chừng nào Vinh Quang mới ra mắt đây?"

"Ông chủ, lúc nào lại có sản phẩm mới?"

Thanh âm huyên náo ầm ĩ bên tai, Lạc Xuyên cũng đã sớm quen với tình huống này, ngoài mặt không lộ vẻ gì khác lạ.

"Đợi thêm một thời gian ngắn nữa thôi." Hắn bình thản nói.

Đám học viên vây xung quanh đồng thanh thở dài.

Tuy không ai nói thêm gì nhưng vẻ bất mãn chất đầy trên gương mặt bọn họ đã thuyết minh hết thảy cõi lòng.

Yêu Tử Yên thấy thế, cười cười lắc đầu, đây cũng là một thói quen mới đây của nàng.

Học viên của Lăng Vân học viện tới, Khởi Nguyên Thương Thành mở cửa đón khách.

Vì những tin tức về Vinh Quang hôm qua khiến cho diễn đàn Khởi Nguyên bùng nổ một phen, cơn chấn động còn để lại dư âm đến hôm nay, chẳng mấy chốc, Khởi Nguyên Thương Thành đã đầy khách.

Tất cả đều muốn tới hỏi thăm một câu về trò chơi mới, sau đó, mọi người đều lộ vẻ bất mãn với câu trả lời nước đôi của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên vẫn không hề thay đổi vẻ bình thản thờ ơ, bởi vì tình cảnh thế này đã xảy ra nhiều lần, hắn đã sớm quen.

Đồng thời, trong lòng hắn lại có đôi chút nghi hoặc.

Bởi vì bình thường, hai tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý gần như ngày nào cũng nằm trong đợt khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng hôm nay mãi vẫn chưa thấy tới.

Không phải hắn đang lo lắng cho sự an toàn của hai người này, bởi vì giờ đây thành Cửu Diệu đâu còn như trước nữa.

Nơi này, giữ hòa bình mới là tư tưởng chủ đạo.

Chương 644: Lòng cảm kích của Bộ Thương Vân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Như thể đáp lại suy tưởng của Lạc Xuyên, ngay sau đó, hắn ngẩng đầu liền thấy hai bóng người quen thuộc - tỷ đệ nhà họ Bộ.

Nhưng không giống trước đây, sau lưng bọn họ còn có một người đi theo, đó là một thư sinh mặc áo đỏ.

Căn cứ vào diện mạo hao hao giống nhau của ba người này, thân phận nam tử thư sinh kia không cần hỏi cũng biết rồi.

Thật ra thì Lạc Xuyên cũng hơi kinh ngạc một chút.

Hắn đã tới thành Cửu Diệu vài tháng, trong số khách hàng ở đây cũng có khá nhiều người là dân định cư lâu năm ở thành Cửu Diệu, cho nên Lạc Xuyên cũng biết được không ít tin tức.

Ví dụ như phụ thân của Bộ Ly Ca, Trấn Nam Hầu Bộ Thương Vân, người còn có biệt danh Huyết Y Hầu.

Khi nhìn đến người thật, Lạc Xuyên cảm thấy thật khó mà tìm được điểm chung giữa người và danh hào.

Vị nam tử trông như thư sinh này, nhìn ngang nhìn dọc cũng không thấy có chỗ nào khiến cho người ta liên tưởng tới thân phận đại tướng quân thống lĩnh quân đội Thiên Tinh đế quốc cả.

"Tại hạ Bộ Thương Vân, xin chào ông chủ." Ba người tới trước quầy, Bộ Thương Vân cung kính chào.

À đúng rồi, còn cả cái tên thật này nữa, nghe cũng như chẳng có gì liên quan đến người vậy...

Tại một góc độ mà Bộ Thương Vân không thấy được, Bộ Ly Ca bày ra vẻ mặt "đành chịu thôi, tránh không nổi" với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên không để ý đến Bộ Ly Ca: "Ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên."

Tuy Bộ Thương Vân nhất định đã biết đến mình từ trước khi tới đây

nhưng Lạc Xuyên cảm thấy vẫn cần tự giới thiệu một câu cho phải phép.

Đời trước, quân nhân là đối tượng mà Lạc Xuyên kính phục nhất.

Ai mà chẳng từng có những tháng năm nhiệt huyết hừng hực?

Mặc dù giờ đây Lạc Xuyên cảm thấy mình đã "Phật tính" đi rất nhiều, nhưng thỉnh thoảng nhớ lại thời thanh xuân sôi nổi thì vẫn có thể.

"Cảm tạ Yêu cô nương đã ra tay tương trợ." Bộ Thương Vân quay sang phía Yêu Tử Yên, trịnh trọng nói lời cảm ơn.

Chuyện hai tỷ đệ Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý bị thích khách trên Ảnh Sát Bảng đuổi giết, ông ta đã được nghe kể.

Hai người may mắn gặp được Yêu Tử Yên ra tay giúp đỡ nên mới có thể thoát khỏi hiểm nguy.

Yêu Tử Yên cười nói: "Tiện tay giúp đỡ chút mà thôi, huống hồ bọn họ còn là bạn bè của ta."

Bằng vào thực lực của Yêu Tử Yên, đối phó một thích khách Thần Hồn đỉnh phong cũng không phải việc gì tốn sức.

Nhưng ân tình này, đối với Bộ Thương Vân vẫn là ơn cứu mạng con ruột.

Thấy Yêu Tử Yên không có ý định tiếp tục đề tài này, ông ta bèn thức thời bỏ qua, nhưng lòng vẫn âm thầm ghi tạc ơn này.

Bộ Ly Ca hắng giọng một tiếng, bảo: "Cha, ngươi là người mới tới Khởi Nguyên Thương Thành còn nhiều bỡ ngỡ, để ta giới thiệu cho ngươi một chút về các mặt hàng trong đây, bảo đảm ngươi kinh ngạc đến ngã bổ chửng."

Bộ Thương Vân bị Bộ Ly Ca kéo đi, cũng cười bảo: "Trước khi tới ta cũng đã nghe qua hết rồi, có gì mà phải kinh ngạc nữa?"

"Tai nghe thấy là một chuyện, mắt thấy lại là chuyện khác, với cả, hương vị của những món này ngươi không thể nghe mà hình dung được đâu..."

Tiếng trò chuyện lao nhao vang lên.

Bộ Thi Ý nhìn theo hai người, tủm tỉm cười.

"Đây là phụ thân ngươi ư?" Mộ Dung Hải Đường đi tới, cười bảo, "Thật sự quá khác biệt so với trong tưởng tượng của ta đó."

"Đạo sư." Bộ Thi Ý lên tiếng chào.

Đồng thời những học viên quen thuộc cũng xúm lại quanh Mộ Dung Hải Đường.

"Huyết Y Hầu, cuối cùng cũng được thấy người thật." Cố Vân Hi cảm thán, giọng điệu mang theo một niềm sùng bái nhè nhẹ.

"Ủa? Hi Nhi, ngươi có vẻ không ngạc nhiên lắm nhỉ?" Giang Vãn Thường buột miệng hỏi.

"Đương nhiên rồi." Cố Vân Hi gật đầu điềm nhiên, "Trước khi tới đây ta cũng từng nghe nói đến truyền thuyết về Huyết Y Hầu."

Bộ Thi Ý lập tức nổi hứng thú: "Ngươi không đùa chứ?"

Cố Vân Hi là người hâm mộ cha mình, điều này khiến Bộ Thi Ý kinh ngạc lắm.

"Chớ quên ta đây chính là công chúa của Long Chúc đế quốc nha." Cố Vân Hi nhe răng nhắc nhở.

Mọi người nhớ ra, đồng thời, trước mắt dường như vừa xuất hiện một hình ảnh.

Chương 645: Một sự kiện lớn ở Phượng Tiên Lâu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Long Chúc đế quốc là một quốc gia có thực lực ở trên tầm Thiên Tinh đế quốc.

Huyết Y Hầu là một "danh nhân" có danh tiếng không tầm thường ở Thiên Tinh đế quốc và những thế lực phụ cận.

Vậy nên, tuy Long Chúc đế quốc và Thiên Tinh đế quốc cách nhau rất xa, nhưng truyền thuyết về Huyết Y Hầu rất có thể cũng đã truyền tới nơi đó.

Sau đấy, trong một dịp tình cờ nào đó, nó được truyền đến tai tiểu công chúa Cố Vân Hi, và rồi đã để lại ấn tượng thật sâu trong lòng nàng ta.

Ừm, đó là suy đoán của những người đang đứng quanh đó.

Nhưng thực tế là, tin tức về di tích thượng cổ đã dẫn Cố Vân Hi lần đầu tiên tới thành Cửu Diệu, một ngày rảnh rỗi buồn chán, nàng ta đi dạo quanh thành, tình cờ nghe được.

Biết được sự thật, mọi người đều cạn lời, vậy thì có liên quan gì tới thân phận cơ chứ.

Bộ Thương Vân tới Khởi Nguyên Thương Thành đã gây nên sóng gió không nhỏ cho nơi này.

Còn về phần bản thân Bộ Thương Vân, tuy đã chuẩn bị sẵn tinh thần nhưng khi chính mắt nhìn thấy, đồng thời được thể nghiệm một số thứ ở đây, phản ứng của Bộ Thương Vân chẳng khác gì nhiều so với đa số khách hàng lần đầu đến - vô cùng chấn động, cộng thêm vẻ không thể tưởng nổi.

Tất cả những vấn đề thắc mắc của Bộ Thương Vân đều được giao cho Bộ Ly Ca giải quyết.

...

Phượng Tiên Lâu hôm nay bắt đầu kinh doanh như hàng ngày.

Quá trình tạo sản phẩm bắt chước Coca Cola và Sprite gặp rất nhiều trở

ngại.

Tuy đã biết bên trong hai loại đồ uống này có chứa thứ khí thể đặc thù nào đó, nhưng bọn họ không biết rốt cuộc nó là cái gì.

Tả Vạn Kim lên kế hoạch, nếu thử thêm một thời gian nữa vẫn không có tiến bộ gì, có lẽ phải qua hỏi ông chủ một chút mới được.

Thanh cay và mì ăn liền thì dễ làm nhái hơn, quá trình chế tạo hoàn toàn không gặp chút khó khăn gì.

Bọn họ đã chế tạo được một số lớn thành phẩm.

Hôm nay, Phượng Tiên Lâu bắt đầu bán ra những sản phẩm nhái này.

Phượng Tiên Lâu là tiệm ăn lớn nhất thành Cửu Diệu, dĩ nhiên luôn thu hút sự chú ý của vô số người.

Hôm nay, bọn họ chợt phát hiện, Phượng Tiên Lâu hình như có chỗ nào đó không bình thường.

Bởi vì, ngay trước cửa tiệm, vừa có thêm hai giá khổng lồ, hình như để trưng bày thứ gì.

Không bao lâu sau, đoạn đường trước cửa tiệm đã tụ tập một đám đông.

Sau đó, có một trù sư cầm một bao đồ gì thực kì quái đi ra, đặt lên giá.

Từ xa nhìn lại, có vẻ mấy thứ đó là hai loại khác biệt.

"Phượng Tiên Lâu đang chuẩn bị làm gì thế nhỉ?"

"Phượng Tiên Lâu là tiệm cơm, đương nhiên bán thức ăn chứ còn gì nữa."

"Đấy là đồ ăn à? Trông kì quái ghê."

"Từ từ, các ngươi có thấy mấy thứ này trông quen mắt lắm không?"

"Trông quen mắt á? Ừ nhỉ, hình như trông quen thực."

"Ta nhớ ra rồi! Đó chẳng phải là thanh cay với mì ăn liền của Khởi Nguyên Thương Thành đó sao?"

"Ôi mẹ tôi ơi, đúng thật..."

Có người đoán được ra, bật thốt lên, lập tức đám đông đều ồ lên kinh ngạc.

Để bảo đảm độ phỏng chế sản phẩm, Tả Vạn Kim thậm chí còn phỏng

chế cả bao bì.

Cho nên, đám quần chúng đến hóng chuyện nhanh chóng nhận ra ngay.

Tả Vạn Kim thong thả bước ra từ Phượng Tiên Lâu.

Ông ta nhìn đám đông xúm xít quanh đó, vui sướng ra mặt, sau đó hắng giọng một tiếng, bắt đầu nói: "Khụ khụ, như các vị thấy đấy, đây là sản phẩm mới nhất do Phượng Tiên Lâu cung cấp, thanh cay và mì ăn liền."

Câu trả lời của Tả Vạn Kim đã chứng thực suy đoán của đám đông.

Tiếng bàn tán càng thêm ồn ã.

Tả Vạn Kim khoát tay, ra hiệu cho mọi người im lặng để mình tiếp tục nói.

Đám đông trật tự lắng nghe.

"Việc Phượng Tiên Lâu buôn bán thanh cay và mì ăn liền đã nhận được sự cho phép của ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành, giá cả cũng rẻ hơn hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành rất nhiều, nhằm phục vụ quần chúng nhân dân. Đương nhiên, đây chỉ là hàng nhái lại hương vị sản phẩm trong đó, cho nên không có những hiệu quả đặc thù như hàng nguyên bản."

Ông ta nói đến đây, đám đông vây quanh lập tức lộ vẻ "Thì ra là thế".

Chương 646: Tài năng kinh doanh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Quả thật, thân là ông chủ của Phượng Tiên Lâu - nhà hàng lớn nhất thành Cửu Diệu, đế đô của Thiên Tinh đế quốc, Tả Vạn Kim cũng có đầu óc buôn bán tương xứng với hình thể của mình luôn.

Tuy còn chưa làm ra được thanh cay và mì ăn liền có hiệu quả ngang ngửa cỡ bản chính bên Khởi Nguyên Thương Thành nhưng bằng vào tài nấu nướng tuyệt đỉnh của các trù sư trong Phượng Tiên Lâu, cộng thêm các nguyên vật liệu làm món ăn cũng có chứa lượng linh khí rất nồng đậm, sản phẩm làm ra cũng có hiệu quả tăng cao tốc độ khôi phục linh lực cho người dùng.

Mặt khác, mì ăn liền và thanh cay hàng phỏng này cũng phân ra nhiều cấp bậc dựa theo loại nguyên vật liệu làm ra nó, có thể nói, Tả Vạn Kim đã tính toán rất chu toàn.

Đương nhiên, giá bán của hàng cao cấp nhất cũng không thể vượt trên hàng nguyên bản được.

Dẫu sao, thanh cay và mì ăn liền ở Khởi Nguyên Thương Thành không phải hàng bị hạn chế số lượng bán ra như nước khoáng hay Quỳnh Tương Lộ, nếu hàng nhái còn bán giá cao hơn thì ai muốn mua chứ.

Hơn nữa, nếu bán hàng nhái cao giá hơn cả hàng xịn, hiệu quả lại không bằng hàng xịn, bản thân Tả Vạn Kim cũng thấy làm vậy chính là khinh nhờn Khởi Nguyên Thương Thành.

Tính tình ông ta chu toàn như thế, đương nhiên cũng đã cân nhắc đến việc này từ sớm.

Mặt khác, hai sản phẩm này ở Khởi Nguyên Thương Thành, ngoài hiệu quả đặc biệt ra, hương vị của nó cũng khiến vô số người yêu thích.

Chắc chắn rằng, những khách hàng quen mua hai thứ này, một nửa là vì hiệu quả, nửa còn lại là vì hương vị độc đáo của nó.

Huống hồ, hiện giờ người ở thành Cửu Diệu này phần lớn đều yêu thích không khí hòa bình thân thiết, không có nhiều phân tranh, mọi người đều không cần tích trữ linh lực để chiến đấu hay hồi phục vết thương, cho nên hương vị tuyệt vời của sản phẩm đang dần chiếm thế mạnh hơn, trở thành lí do chính khiến người người tới đây đều muốn nếm thử.

Nhưng hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành có một quy định, đó là một ngày chỉ được mua một lần, hơn nữa, lượng còn rất nhỏ, hầu hết các khách hàng đều rất bức xúc vì ăn không đã thèm.

Mà Tả Vạn Kim là người nắm bắt được thời cơ này lanh lẹ nhất!

"Thưa các vị, lâu chủ ta đây dám lấy nhân phẩm của mình ra bảo đảm, thanh cay và mì ăn liền ở bất cứ cấp bậc nào đều có hương vị giống hệt sản phẩm bản chính của Khởi Nguyên Thương Thành, chính ta đã nếm thử và so sánh.

Mặt khác, xin nhắc lại lần nữa, sản phẩm của tiệm ta đã được chính ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành đồng ý cho sản xuất, đồng thời, hi vọng mọi người sẽ vẫn tới Khởi Nguyên Thương Thành ủng hộ ông chủ nhiều hơn."

Rất tốt, nương danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành tiện thể làm một đợt quảng cáo cho Phượng Tiên Lâu.

Phải khẳng định rằng, Tả Vạn Kim này đúng là một nhân tài. Dù người này sinh hoạt trên địa cầu cũng không thể chỉ là một kẻ tầm thường không danh không tiếng. Có thể nói, thiên phú của ông ta quả rất cao.

Tiếp đó, Phượng Tiên Lâu mở bán sản phẩm mới.

Tả Vạn Kim diễn thuyết hoàn mỹ đến độ hoàn toàn khơi dậy hứng thú của đám quần chúng đến hóng chuyện ngoài kia.

Trước đã nói, cư dân của thành Cửu Diệu nhiều nhất là người thường, đối với họ, giá của món rẻ nhất trong Khởi Nguyên Thương Thành có khi cũng đã ngang với nửa gia tài.

Hiện Phượng Tiên Lâu đã cho ra sản phẩm nhái lại hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành, khiến những người tò mò về hương vị của sản

phẩm thật nhưng lại không đủ tiền mua đều hết sức hưng phấn.

Rất nhiều người hào hứng chờ không nổi nữa, thấy Tả Vạn Kim nói xong lập tức vây lấy Phượng Tiên Lâu, nhiệt tình xúm lại gần xem giá.

Cảnh tượng ồn ào nơi này đã khiến khá nhiều người quanh đó chú ý tới.

Đa số bọn họ đều là cư dân trong thành vừa mới ra khỏi nhà, trong đó còn có vài Thành Vệ quân.

"Có chuyện gì vậy? Phượng Tiên Lâu lại tổ chức hoạt động gì à? Trông đông đúc thế."

"Nghe nói Phượng Tiên Lâu bắt đầu bán thanh cay với mì ăn liền đó."

"Tên nghe có vẻ quen tai ghê... Ủa, đó chẳng phải là sản phẩm trong Khởi Nguyên Thương Thành sao?"

"Đúng rồi, nghe nói Phượng Tiên Lâu đã được ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành cho phép làm sản phẩm nhái theo, hương vị giống y như đúc luôn."

"Vậy ta phải qua xem sao. À đúng rồi, giá bán thế nào đó?"

"Rẻ nhất thì là một ngân tệ, đắt nhất cũng chỉ vài linh tinh thôi."

"Rẻ vậy luôn?"

"Ừa, mà nghe nói hiệu quả không được như bản gốc, nhưng mà như thế cũng đúng thôi, nói sao thì hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đương nhiên phải khác..."

Mọi người nghe nói thế đều gật gù tán đồng.

Hình tượng của Khởi Nguyên Thương Thành trong lòng họ đã thực sự vĩ đại và rõ nét như thế.

Chương 647: Sản phẩm nhái theo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, Phượng Tiên Lâu cũng bắt đầu bán thanh cay với mì ăn liền rồi." Giang Thánh Quân đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, nhanh nhẩu tới quầy phục vụ kể lại sự việc mình vừa chứng kiến.

Lạc Xuyên thoáng kinh ngạc, Phượng Tiên Lâu làm việc thật nhanh nhẹn, tốc độ đã vượt ngoài dự kiến của hắn.

Tả Vạn Kim mới đến hỏi ý mình về việc làm nhái lại sản phẩm trong Khởi Nguyên Thương Thành chưa được bao lâu, vậy mà đã chế ra được thanh cay với mì ăn liền rồi.

Nhưng ngẫm lại thấy cũng hợp lí thôi, hai món này vốn không khó làm, bằng vào thực lực của các trù sư ở Phượng Tiên Lâu, muốn tìm hiểu ra quy trình chế biến hai thứ này cũng chẳng khó khăn gì.

Nhưng mà, còn Coca Cola và Sprite đâu?

Cẩn thận nghĩ kĩ một chút, Lạc Xuyên liên tưởng tới một nguyên nhân, biết bọn họ gặp trắc trở ở chỗ nào rồi.

"Phượng Tiên Lâu?" Bộ Ly Ca đang chế mì ăn liền, nghe đến đó lập tức nổi hứng thú, "Bọn họ cũng bán mì ăn liền với thanh cay à?"

Xung quanh cũng có nhiều người nghe thấy bèn tò mò xúm lại hỏi thăm, tất cả đồng loạt nhìn về phía Lạc Xuyên chờ đợi.

Lạc Xuyên bình thản nói: "Ừ, ta biết."

Yêu Tử Yên đứng bên tủm tỉm cười, ban đầu, khi Tả Vạn Kim tới hỏi ý kiến Lạc Xuyên, nàng cũng có mặt.

Nghe Lạc Xuyên cho đáp án khẳng định, mọi người đều quay ra nhìn nhau.

Suy tư phút chốc, Mộ Dung Hải Đường mới đưa ra ý kiến: "Có phải thanh cay và mì ăn liền của Phượng Tiên Lâu đều không có hiệu quả như hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành không?"

Giang Thánh Quân cười khì khì, nói: "Tất nhiên rồi. Nhưng hương vị thì thật sự không có gì khác biệt cả."

Nói đoạn, hắn lấy ra mấy túi thanh cay từ nhẫn không gian, vừa nãy đi ngang qua Phượng Tiên Lâu hắn đã tiện tay mua một mớ dùng thử.

Hôm nay là ngày đầu tiên bán mấy thứ này nên Phượng Tiên Lâu không chuẩn bị nhiều hàng lắm.

Sự tò mò và cuồng nhiệt của cư dân thành Cửu Diệu đối với hai món này đã khiến trù sư của Phượng Tiên Lâu phải khiếp sợ, cuối cùng, đành phải đề ra quy định hạn chế số lượng cho mỗi khách hàng.

Đồng thời, Tả Vạn Kim còn tăng cường người chế biến thanh cay và mì ăn liền gấp để đáp ứng nhu cầu mua hàng.

Giang Thánh Quân mua được kha khá thanh cay như vậy chủ yếu là do thân phận của hắn đủ cao, cộng với nguyên do hắn cũng là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành.

Tả Vạn Kim nói, bán cho Giang Thánh Quân nhiều thanh cay một chút để hắn mang qua cho Lạc Xuyên xem chất lượng thành phẩm thế nào.

"Nào nào, các ngươi nếm thử coi sao." Giang Thánh Quân hào phóng chia sẻ đồ ăn mới giựt được cho các khách hàng ở đây.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cũng có phần.

"Trông bên ngoài đúng là giống hệt hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành nhỉ."

"Đúng đúng, hương vị cũng y hệt luôn đấy!"

"Lượng thì không giống, nhiều hơn hàng thật bao nhiêu..."

Vô số ánh mắt lại nhìn về phía Lạc Xuyên, Lạc Xuyên vẫn chẳng hề dao động.

Hắn đang thưởng thức thanh cay của Phượng Tiên Lâu.

Ừm, hương vị rất giống, chỉ thiếu hiệu quả tăng mạnh tu vi trong thời gian ngắn mà thôi.

Ngoài ra, chế phẩm của Phượng Tiên Lâu còn có bao bì giống hệt sản phẩm gốc của Khởi Nguyên Thương Thành nữa.

Phượng Tiên Lâu quả thật đã dốc rất nhiều tâm huyết vào vụ này.

Lúc này, Cơ Vô Hối cùng một đoàn người cũng đã vào trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Bệ hạ." Bọn Giang Thánh Quân nhanh nhẹn chào hỏi.

"Ở trong Khởi Nguyên Thương Thành không cần đa lễ như vậy." Cơ Vô Hối khoát tay, sau đó cười nói, "Tiểu tử này lại nhanh hơn trẫm một bước rồi, trẫm cũng vừa mới lấy kha khá thanh cay với mì ăn liền ở Phượng Tiên Lâu tới đây."

Phượng Tiên Lâu là sản nghiệp của Hoàng thất, trước cũng đã giới thiệu rồi.

Việc Phượng Tiên Lâu xin phép Lạc Xuyên làm phỏng lại hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành, Cơ Vô Hối đã biết từ trước.

Cơ Vô Hối mang theo đồ của Phượng Tiên Lâu tới đây rõ ràng là để chiêu đãi khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành một bữa đây mà.

Giang Thánh Quân bất đắc dĩ cười cười: "Khụ khụ, trước ta không biết bệ hạ sẽ mang sản phẩm của Phượng Tiên Lâu tới đây nên..."

"Không sao. Trẫm thấy thanh cay ngươi mang tới cũng không được nhiều, chỗ trẫm còn kha khá đấy, mọi người ở đây đều có phần." Cơ Vô Hối cười ha hả, nói.

Chương 648: Một số chi tiết nhỏ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thanh cay với mì ăn liền trong nhẫn không gian của Cơ Vô Hối có thể nói là rất rất nhiều luôn.

Giang Thánh Quân đoán rằng Phượng Tiên Lâu phải giới hạn lượng bán ra như vậy, chủ yếu là vì Cơ Vô Hối gom hàng nhiều quá.

Cuối cùng, mỗi khách hàng ở đây đều nhận được đầy đủ hai món mà Cơ Vô Hối mang tới.

Sau đó, khắp nơi trong Khởi Nguyên Thương Thành vang lên từng chập thở than.

Các khách hàng ở đây đều ngỏ ý lát sẽ đến ủng hộ Phượng Tiên Lâu một lượt.

Cần phải nói riêng về bao bì sản phẩm của Phượng Tiên Lâu.

Không biết Phượng Tiên Lâu làm thế nào mà bao bì đóng gói của thanh cay và mì ăn liền của họ giống y như sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhắc tới bao bì đóng gói không thể không nhắc tới vấn đề xử lí rác thải.

Thành Cửu Diệu là đế đô của Thiên Tinh đế quốc, muốn cho một thành thị lớn như thế hoạt động trơn tru thì các hệ thống công trong thành phải được xây dựng đầy đủ.

Trên địa cầu, cách mạng công nghiệp mới diễn ra chưa được vài trăm năm, địa cầu đã phát triển chóng mặt, thay đổi hoàn toàn diện mạo.

Mà lịch sử của Thiên Lan đại lục này có lẽ còn bắt đầu sớm hơn cả nền văn minh nhân loại trên địa cầu, có thể làm được những điều này cũng chẳng có gì lạ.

Giống như nền văn minh khoa học kỹ thuật trên địa cầu hay ma đạo trong thế giới ma pháp, dĩ nhiên Thiên Lan đại lục cũng có nền tảng kỹ thuật tương ứng, được gọi là trận pháp hoặc linh trận.

Ở phương diện này, thành Cửu Diệu đã làm rất tốt.

Nơi này không chỉ có trận pháp hộ thành bao trùm toàn bộ thành thị mà còn có một loạt những phương tiện liên quan đến trận pháp, ví dụ như hệ thống xử lí rác thải, hệ thống ống dẫn dưới lòng đất, ...

Quả thật, về phương diện này, Cơ Vô Hối thật sự là vị hoàng đế cực kì tân tiến.

Khụ khụ, lái đi xa quá rồi, tóm lại là, mấy chi tiết này bạn rất khó mà tìm thấy được trong những tiểu thuyết cùng loại khác...

Sản phẩm nhái lại của Phượng Tiên Lâu hoàn toàn không khiến tình hình kinh doanh của Khởi Nguyên Thương Thành bị ảnh hưởng, ngược lại, có khi nó còn khiến doanh số bán hàng của Khởi Nguyên Thương Thành tăng lên.

Có lẽ đây cũng là một kiểu quảng cáo nhỉ.

Lực tinh thần của Lạc Xuyên vẫn đặt trọn trong không gian khai phá trò chơi.

Sau một ngày mở chơi thử, hắn phát hiện được khá nhiều vấn đề cần sửa đổi.

Ví dụ như hiện tại, muốn đăng nhập vào trò chơi vẫn mất khá nhiều thời gian...

...

Hỏa Nguyên đế quốc là quốc gia đối thủ của Thiên Tinh đế quốc, hai bên trước nay vẫn không ngừng cọ xát va chạm với nhau.

Trước đó vài ngày, cuộc tranh đấu giằng co suốt mười năm của hai bên bỗng kết thúc bằng một phương thức hết sức kì quái.

Trong lúc đối chiến với kì phùng địch thủ suốt mấy mươi năm, quân đội của Thiên Tinh đế quốc đột nhiên vội vã ăn thứ gì đó, ăn xong, thực lực nhanh chóng tăng vọt.

Trước hiện tượng này, người của Hỏa Nguyên đế quốc tất nhiên cũng đưa ra suy đoán dễ thấy nhất, cho rằng đây nhất định là thứ gì đó kích phát và đốt cháy tiềm lực cá nhân.

Thiên Tinh đế quốc cùng đường rồi!

Ấp ủ ý niệm này, Hỏa Nguyên đế quốc cố gắng chống giữ được vài ngày, mặc dù đã thiệt hại cực lớn trong chiến trận.

Sau đó, bọn họ phát hiện ra một sự thật động trời.

Bên kia "kích phát" lâu như vậy rồi mà chả thấy có phản phệ gì, đám quân của Thiên Tinh đế quốc không chỉ bắt đầu ăn mấy thứ tản ra mùi cay cay kì quái trước mỗi trận chiến mà sau khi bị thương cũng uống một lọ nước thuốc đen thùi, ngay sau khi uống xong, các loại vết thương đều nhanh chóng hồi phục.

Thế này thì còn đánh kiểu gì?

Cố gắng chống chọi thêm vài ngày, quân đội của Hỏa Nguyên đế quốc đành bất đắc dĩ đầu hàng.

Đâu còn cách nào nữa, đánh cũng đánh không lại, giết cũng giết chẳng nổi, còn làm sao được đây?

Thất bại chỉ là vấn đề về thời gian thôi...

Đế đô của Hỏa Nguyên đế quốc.

Hoàng thành.

Chủ điện.

Mười mấy vị đại thần đều nghiêm nghị đứng đó gục đầu, không dám thở mạnh.

Bọn họ có cảm giác, không khí quanh mình dường như đều đã đông cứng lại.

Trên long ỷ cao cao, một nam tử mặc long bào, sắc mặt uy nghiêm ngồi đó, bình tĩnh lạnh nhạt nhưng uy thế mạnh mẽ không thể coi thường.

Chương 649: Bệ hạ, thời đại thay đổi rồi

Thân phận của nam tử này không cần nói cũng biết, đó chính là Hỏa Nguyên Đại Đế của Hỏa Nguyên đế quốc, Thần Diễm.

Thần Diễm cũng không nói một lời, chỉ cau mày.

Giữa đại điện, đại tướng quân An Phi Vũ đang cúi đầu đứng đó.

Vừa rồi, An Phi Vũ mới báo tin quân đội Hỏa Nguyên đế quốc thua trận.

Tin này, Thần Diễm cũng đã biết từ trước, chỉ có đám đại thần đứng đây mới là người vừa nghe tin thôi.

"An tướng quân, về chuyện binh bại, ngươi có kiến giải gì không?" Thần Diễm bỗng thong thả lên tiếng.

An Phi Vũ suy tư một lát, hồi tưởng lại tình cảnh giao tranh với quân đội của Thiên Tinh đế quốc.

Thực lực của tướng lĩnh quân địch bỗng nhiên tăng vọt, dưới sự trợ giúp của mấy thứ có tên là thanh cay với Coca Cola gì đó, bọn họ hoàn toàn không có khả năng đối kháng.

"Dù điều gấp đôi binh lực cũng chắc chắn thua." An Phi Vũ hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

Chiến lực cấp cao của song phương đã có chênh lệch quá lớn, binh lực hoàn toàn không thể bù đắp nổi.

An Phi Vũ vừa thốt ra những lời này, đám đại thần lập tức hít mạnh một hơi đầy sững sờ.

An Phi Vũ còn có danh hào Phi Vũ tướng quân, nổi tiếng ngang hàng với Huyết Y Hầu Bộ Thương Vân.

Nhưng hiện tại An Phi Vũ lại đưa ra nhận xét như vậy, điều này đã nói lên rất nhiều.

Thần Diễm nhíu mày trầm tư, trong đầu chợt hồi tưởng lại những tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu kia.

Ban đầu hắn ta còn tưởng Khởi Nguyên Thương Thành chỉ là lời đồn thái quá mà Thiên Tinh đế quốc tung ra, nhưng hiện giờ xem lại, chỉ e là

thực rồi!

Thậm chí, cửa hàng nho nhỏ này lại có thể chi phối kết cục một cuộc chiến mang tầm quốc gia.

An Phi Vũ liếc nhìn Thần Diễm đã lâm vào trầm tư, thở dài nói: "Bệ hạ, thời đại thay đổi rồi."

Hắn ta cũng có nghe nói về Khởi Nguyên Thương Thành.

Khi Khởi Nguyên Thương Thành này xuất hiện ở Thiên Tinh đế quốc, Hỏa Nguyên đế quốc đã được định trước một tương lai thua cuộc.

"Thời đại thay đổi rồi..." Thần Diễm hạ giọng lẩm bẩm một câu, trầm mặc hồi lâu mới thở dài, "Đúng vậy, thời đại thay đổi rồi..."

Đại đa số đại thần ở đây còn chưa hiểu hai người đang nói gì. Thần Diễm thấy vậy bèn liếc nhìn An Phi Vũ: "An tướng quân, nói cho bọn họ biết những tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành đi."

"Vâng, thưa bệ hạ." An Phi Vũ thưa vâng, sau đó bắt đầu kể lại những điều mình biết.

Nghe nói những thứ có ảnh hưởng trực tiếp tới cuộc chiến vừa rồi lại là những sản phẩm của một cửa hàng, các vị đại thần đã cả kinh đến không khép được miệng.

Những tin tức sau đó càng làm não bọn họ tê liệt luôn.

Lát sau.

"Các vị ái khanh có kiến nghị gì không?" Thần Diễm quét mắt nhìn một đám đại thần vẫn còn treo vẻ ngơ ngẩn đầy chấn động trên nét mặt, tay day day trán, hỏi.

"Bẩm bệ hạ, thần cho rằng, lúc này cần triệt để kết thúc những mâu thuẫn với Thiên Tinh đế quốc, đồng thời thiết lập quan hệ ngoại giao thời bình."

"Thần tán thành."

"Thần tán thành."

Từng tiếng hô vang lên trong đại điện.

Không giống như những lần tranh cãi gay gắt mỗi khi Thần Diễm đề

xuất điều gì, lần này các đại thần lại nhất trí một cách đặc biệt.

Thần Diễm thở dài, gật đầu: "Vậy làm theo đề xuất của các vị ái khanh đi."

Đồng thời, hắn ta lại ban bố vài thánh chỉ có liên quan.

Giờ đây, Thần Diễm đã đố kị Cơ Vô Hối muốn chết rồi.

Thật đáng ghét! Vì sao Khởi Nguyên Thương Thành lại không mở ở đế đô của Hỏa Nguyên đế quốc nhà hắn ta chứ! Sao cái tên kia lại may mắn như vậy?

...

Khởi Nguyên Thương Thành.

"Hử?" Dường như vừa cảm nhận được điều gì, Cơ Vô Hối hơi nhíu mày.

"Phụ hoàng sao vậy?" Cơ Linh Nguyệt ân cần hỏi thăm.

Cơ Vô Hối lắc đầu: "Không có gì, đột nhiên trẫm nghĩ đến một việc. Nhi tử, bám lấy cái xâm nhiễm thể này."

"Phụ hoàng yên tâm." Cơ Thiên Vấn và Cơ Thiên Viễn nhanh nhẹn thưa.

Đoàn người của Hoàng thấy Thiên Tinh đế quốc đang chơi trong chế độ giải trí.

Cơ Vô Hối đang đánh quái thăng cấp dưới sự trợ giúp của con trai con gái nhà mình.

Chương 650: Ý chí của đại vũ trụ

Mấy ngày nay, đám khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành đang thăm dò chơi trong chế độ giải trí của Tháp Thí Luyện đều giành được kết quả rất khả quan.

Người có đẳng cấp cao nhất là Cố Vân Hi đã thành công đạt tới cấp 30.

Nhưng không hiểu sao, giờ nàng ta vẫn chỉ biết mỗi kĩ năng đánh ra những quả cầu lửa lớn...

Ầm!

Một quả cầu lửa đường kính chừng hai, ba mét rơi vào trên thân con ma thú đang bị dây leo buộc chặt, ngọn lửa cực mạnh bùng lên, choán hết khoảng không gian chục mét vuông, sóng nhiệt khủng bố ập tới, thậm chí ngay cả mặt đất cũng bị đốt cháy, để lại những vết xém khó coi.

Sau khi ngọn lửa biến mất, ma thú cũng không thấy tăm hơi, trên mặt đất chỉ còn lại một tinh thể màu đen, đây hẳn là tinh thể kết tinh của ma lực, có tác dụng cường hóa trang bị.

Đồng thời, bên tai Cố Vân Hi và Giang Văn Thường vang lên hai giọng thông báo.

Cố Vân Hi là người công kích chủ đạo, Giang Văn Thường phụ trợ, hai người đã rất thành thạo trong việc săn giết ma thú rồi.

"Hi Nhi, thuật Hỏa Cầu của ngươi càng lúc càng mạnh rồi đó." Giang Văn Thường tán dương.

"Hừ... Chớ nói cái này thì chúng ta còn là bạn tốt." Cố Vân Hi lườm Giang Văn Thường một cái.

Những người chơi khác, bất kể đã chọn nghề nghiệp gì, chí ít cũng biết đôi ba kĩ năng, thậm chí có người biết đến bảy, tám cái.

Chỉ có nàng ta, từ đầu tới giờ học được đúng một thuật Hỏa Cầu.

Về vấn đề này, Cố Vân Hi thậm chí đã đến hỏi Lạc Xuyên.

Nàng ta còn nhớ, khi đó Lạc Xuyên nói thế này: "Có lẽ, đây là do ý chí của đại vũ trụ." Ừ, nói vậy đó.

Ý chí của đại vũ trụ?

Ta cảm thấy ông chủ ngươi đang bịp ta cho xong chuyện. Cố Vân Hi thầm nghĩ như vậy.

Mặc dù không có những kĩ năng khác nhưng thuật Hỏa Cầu của Cố Vân Hi càng lúc càng thuần thục.

Tốc độ chà ra cầu lửa và uy lực của quả cầu lửa đều tăng lớn rất nhiều.

Thậm chí hiện giờ nàng ta còn có thể xoa ra cầu lửa hình vuông luôn.

À thì, cái đó cũng tính là tiến bộ đi nhỉ.

Có lẽ, trong tương lai, nàng ta chỉ cần một thuật Hỏa Cầu này cũng đủ để đứng trên đầu cả đám người chơi khác rồi cũng nên, Cố Vân Hi tự an ủi bản thân như thế.

Thôi, bẻ lái qua chuyện khác.

Trong chế độ giải trí còn một chuyện nữa.

Chơi lâu như vậy, rốt cuộc cũng có khá nhiều người chơi ra khỏi dãy núi Atos, tới một thành phố có tên là Aland.

Thân phận người chơi quả thật là thứ rất dễ dùng.

Người chơi tới đây, hoàn toàn không phát hiện bất cứ điều gì khác thường.

Mặt khác, bọn họ cũng đặc biệt có hứng thú với thành phố của thế giới khác mang đậm phong cách phương Tây thời Trung Cổ có rất nhiều chủng tộc khác lạ thế này.

Bọn họ còn phát hiện, nhân loại trong thành phố này cùng với các chủng tộc sinh vật khác như tinh linh, thú nhân gì đó, dường như đều có thần trí riêng của mình.

Điều này làm những người chơi rất khiếp sợ, đồng thời càng thêm kính nể Lạc Xuyên.

Ừ thì, Lạc Xuyên trong lòng bọn họ vốn đã là một hình tượng hết sức thần bí và cường đại, thêm tí kính nể ấy cũng chẳng tác dụng gì nhiều.

Tóm lại, đám người chơi vốn đang chìm đắm trong hành trình đánh quái thăng cấp, sau khi tới Aland, quá nửa đều thay đổi tâm tính chơi.

Thăng cấp làm sao so được với thăm dò thế giới mới?

Mà quả thực, điều này cũng rất thích hợp với cái danh "chế độ giải trí".

Hiện giờ, trong số các bài viết ở diễn đàn Khởi Nguyên đã xuất hiện khá nhiều bài viết về phương thức thăng cấp và những kiến giải về phong thổ, mỹ thực gì đó.

Trước cũng đã nói, trong chế độ giải trí cũng có thể nếm thức ăn, cho nên từ đó xem ra, đám khách của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không ít người mang thuộc tính ham ăn...

Trước đó từng nhắc tới thành chủ Aland đã biết tin và phái người tới điều tra dãy núi Atos. Sau khi nhận được tin tình báo, hắn ta đã yên tâm, đó chỉ là một vài pháp sư, kỵ sĩ thuộc thể xâm nhiễm đang săn giết ma thú trong khu hoang dã mà thôi, không có gì đáng ngại.

Chương 651: Thế giới hình cầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian buổi chiều.

Giống với buổi sáng, bữa trưa vừa kết thúc đã chào đón khách hàng mới.

Mặc dù đến giờ cơm trưa, Khởi Nguyên Thương Thành cũng không chặn khách hàng ở ngoài cửa.

Nhưng hiển nhiên, không có khách hàng nào bằng lòng làm như vậy.

Chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, không khác gì khổ hình nhân gian cả.

Đây là quy luật của vô số khách quen dùng máu và nước mắt tổng kết ra cho những khách hàng mới.

Khi ba người Liễu Như Ngọc, Liễu Như Mị và Nguyệt Linh đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, trong cửa hàng đã có không ít khách hàng.

Bọn họ có người đang chơi trò chơi, có người đang nhìn người khác chơi trò chơi, có người đang mua hàng.

Tuy rằng trước đó đã nói qua nhiều lần, nhưng đây là chuyện thường ngày ở Khởi Nguyên Thương Thành…

Hai tỷ muội Liễu Như Ngọc đi mua hàng hóa, Nguyệt Linh đi tới trước quầy, bởi vì Lạc Xuyên đang ngồi ở đây.

Yêu Tử Yên ở trên lầu, ông chủ thờ ơ Lạc Xuyên phải thực hiện chức trách của ông chủ.

"Ông chủ, ta đã biết đáp án của vấn đề mà ngươi nói!" Nguyệt Linh mang nụ cười đắc ý trên mặt.

"Đáp án là gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Thế giới hình cầu!" Nguyệt Linh hưng phấn nói.

Đúng vậy, vấn đề mà Lạc Xuyên đưa cho Nguyệt Linh chính là "hình dạng của thế giới là gì".

Thế giới này là chỉ Thiên Lan đại lục, cũng chính là tinh cầu này.

Ở Thiên Lan đại lục, không có khái niệm tinh cầu, Lạc Xuyên đành phải dùng thế giới thay thế.

Lạc Xuyên nhìn Nguyệt Linh mang vẻ mặt đắc thắng, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Các ngươi đang nói gì thế?" Liễu Như Ngọc tò mò xáp đến.

Nàng ta và Liễu Như Mị đã mua hàng xong rồi.

"Vấn đề về thế giới này." Nguyệt Linh chỉ xuống dưới chân.

"Vấn đề gì?" Liễu Như Mị kinh ngạc nói.

Thiên Lan đại lục trong lòng của Liễu Như Mị tương đương với thế giới.

Cho nên, cũng không cần giải thích quá nhiều.

Đương nhiên, những người còn lại cũng như thế.

"Thế giới có hình dạng gì?" Nguyệt Linh mỉm cười.

Hai người Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị liếc nhìn nhau, lâm vào trầm tư.

Hình dạng của thế giới.

Nói thật, các nàng chưa từng suy nghĩ về vấn đề này.

"Nguyệt Linh tỷ, đáp án là gì?" Không nghĩ ra đáp án, Liễu Như Ngọc không thể kìm nén sự tò mò trong lòng.

Nguyệt Linh mỉm cười: "Hình cầu."

"Hình cầu, làm sao có thể?" Hai người nhất thời đồng loạt phát ra một tiếng hô ngạc nhiên.

Đáp án này nằm ngoài dự đoán của các nàng.

"Có chuyện gì thế?"

"Các ngươi đang nói cái gì…"

Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều thích vào góp vui.

Cuộc trò chuyện của bốn người khiến cho không ít người chú ý đến.

Nói chính xác hơn, chỉ cần là chuyện có Lạc Xuyên tham gia đều gây sự chú ý rất lớn…

"Về vấn đề hình dạng của thế giới." Nguyệt Linh nở nụ cười trên mặt.

Bọn họ biểu hiện sự hứng thú rất lớn.

Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị đã thoát ra từ trong nỗi khiếp sợ.

Các nàng biết, tiếp theo chắc là Nguyệt Linh sẽ giải thích.

Lạc Xuyên không nói gì.

Lẳng lặng nhìn Nguyệt Linh trình bày.

Trong lòng hắn rất tò mò, rốt cuộc là Nguyệt Linh đã dùng cách nào để có được đáp án.

Lúc này Yêu Tử Yên đã đi từ trên lầu xuống.

Thấy cảnh tượng như vậy, nàng cũng thấy hứng thú.

"Theo ta đoán." Nguyệt Linh nhìn những gương mặt tò mò xung quanh, trong lòng loáng thoáng dâng lên một cảm giác thành tựu, ở Bắc Vực, không có nhiều người lắng nghe nàng ta giảng giải như vậy: "Thiên Lan đại lục giống như sao đêm trên trời, giống như mặt trăng và mặt trời, đều là hình cầu."

Lời này vừa nói ra, không ai tiếp lời.

Khởi Nguyên Thương Thành, hiếm thấy mà rơi vào trạng thái yên lặng, nói là châm rơi có thể nghe cũng không quá chút nào.

Phần đông mọi người đều mở to mắt nhìn, cố gắng tiếp nhận lời nói khiến người ta khó tin này.

Khóe miệng Nguyệt Linh cong lên thành một nụ cười, đã đoán trước được phản ứng của mọi người: "Lúc các ngươi bay lượn trên trời cao, nhìn thấy mặt đất phương xa có hình dáng gì? Mặt phẳng, hay là mặt cong?"

Chương 652: Trong tình huống bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mấy vị khách ngơ ngác nhìn nhau, sau đó lâm vào trạng thái trầm tư.

Liễu Như Mị cau mày suy nghĩ, trí nhớ khi bay lượn trên không trung bất chợt hiện ra.

Thiên Lan đại lục rộng lớn khôn cùng.

Có lẽ vì như vậy, muốn nhìn thấy rõ mặt đất phía xa có độ cong nào hay không thì có chút khó khăn.

Cho nên, gần như không có ai chú ý đến hiện tượng này.

Từng khung cảnh hiện lên trước mắt như cưỡi ngựa xem hoa, Liễu Như Mị kinh ngạc phát hiện ra, quả thật đúng như lời Nguyệt Linh nói.

Tuy rằng độ cong của mặt đất phía xa không thể quan sát được, nhưng đúng là có tồn tại!

Lúc trước đã nói qua, người tu luyện con người chỉ khi tiến giai lên Vấn Đạo mới chân chính có được năng lực lăng không phi hành.

Đương nhiên, nếu Thần Hồn, Quy Nguyên có công pháp hay võ thuật đặc thù nào đó, cũng có thể phi hành.

Nhưng cái đó và phi hành của Vấn Đạo vốn đã có chênh lệch!

Những chủng tộc khác lại không phân chia như vậy, giống như yêu thú, các loài chim dù không có tu vi cũng có thể phi hành.

Hoặc như Lăng Vân học viện và Dược cốc, trong khi đi lại thì mượn dùng ngoại lực như Xích Kim Huyền Tước và Cửu U Lôi Ưng.

Khụ khụ, lạc đề rồi.

"Ừm… hình như, có chút cong…" Nét mặt của Liễu Như Mị có chút khó tin.

"Không biết, ta quên rồi." Liễu Như Ngọc thẳng thắn lắc đầu.

"Chưa từng chú ý đến." Mộ Dung Hải Đường cũng cười nói.

"Hình như là mặt phẳng, nếu là mặt cong… chẳng phải là nói,thế giới

dưới chân chúng ta thật là là một hình cầu?"

"Hả? Thế mà lại có loại chuyện này…"

Sau khi im lặng trong chốc lát, bỗng phát ra tiếng ồ lên kinh ngạc, xem ra, mấy vị khách đều có những ý kiến bất đồng đối với lời của Nguyệt Linh, cái gì cũng có, nhất thời, Khởi Nguyên Thương Thành trở nên vô cùng huyên náo.

"Mọi người có thời gian thì tự mình nhìn xem không được sao?" Nguyệt Linh nở một nụ cười, sau đó nàng ta nhìn Lạc Xuyên: "Ông chủ, không biết đáp án của ta có chính xác hay không?"

Về việc Thiên Lan đại lục rốt cuộc có phải là một đại lục trên tinh cầu hay không, Lạc Xuyên cũng không thể khẳng định tuyệt đối.

Dù sao, hắn cũng chưa từng tận mắt kiểm chứng trên bầu trời.

Khả năng là tinh cầu hẳn là khoảng chín mươi phần trăm.

Chẳng qua, không thể nói quá chắc chắn.

Cũng không biết người sáng tạo ra thế giới trước mắt rốt cuộc có phải là thần minh chính quy có giấy chứng nhận hay không.

Có thể nào trong lúc nhàn rỗi buồn chán, đã đặt ra một vài quy tắc kỳ lạ cho Thiên Lan đai lục, sao đêm trên trời thật ra là tranh dán chẳng hạn.

Khụ khụ, lại lạc đề….

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên trả lời: "Trong tình huống bình thường thì đúng là như thế?"

"Trong tình huống bình thường?" Nguyệt Linh ngơ ngác, không thể hiểu được ý tứ của Lạc Xuyên.

Đúng là đúng, không đúng thì là không đúng.

"Nếu không có gì ngoài ý muốn, quan điểm của ngươi là chính xác." Lạc Xuyên bổ sung một câu.

Nguyệt Linh nở một nụ cười.

Tuy rằng vẫn có chút không hiểu ý tứ câu nói trước của ông chủ, nhưng chỉ cần đáp án của mình đúng là tốt rồi.

"Ông chủ, theo cách nói này, thật ra chúng ta đang sống trên một thế giới

hình cầu ư?" Sở Quang Hách khoa tay múa chân một hồi, nét mặt quái dị hỏi.

Nhiều ngày như vậy, Sở gia cũng dần quen với cuộc sống ở thành Cửu Diệu, mỗi ngày đều ghé thăm Khởi Nguyên Thương Thành.

"Có thể nói như vậy." Lạc Xuyên gật đầu, lại bổ sung một câu: "Trong tình huống bình thường."

Từ đó có thể nhìn ra, tính cách của Lạc Xuyên cực kỳ cẩn thận.

Như vậy có thể đề phòng một vài hành vi nhằm vào chỗ sơ hở của những khách hàng này một cách hiệu quả.

Thôi, tuy rằng xác suất xuất hiện hiện tượng này gần như là bằng không.

Chương 653: Tấn công sách lậu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mọi người: …

Tuy rằng không biết vì sao ông chủ đều nói thêm "trong tình huống bình thường" ở mỗi câu, nhưng bọn họ vẫn cảm thấy trong lòng có một sự bực tức bốc lên.

Nói ngắn gọn chính là cảm giác muốn phản bác lại không biết nên phản bác thế nào.

Tiếp theo chính là thời gian phổ cập kiến thức khoa học.

Suy xét đến thế giới quan của Thiên Lan đại lục, Lạc Xuyên chỉ nói sơ lược một chút về khái niệm tinh cầu.

Dù vậy, phần lớn khách hàng đều biểu hiện như rơi vào trong sương mù.

Trái lại, dáng vẻ của Nguyệt Linh như đang nghĩ đến điều gì, xem ra gợi ý rất lớn.

Về khái niệm thế giới là hình cầu cũng không gây ra gợn sóng gì quá lớn trong những khách hàng, thậm chí còn không lưu truyền ra ngoài thành Cửu Diệu.

Nguyên nhân thật ra rất đơn giản.

Thế giới rốt cuộc có hình dạng gì, không có chút quan hệ nào với bọn họ.

Cho dù là người tu luyện, 99% phạm vi hoạt động cũng không vượt qua khỏi khu vực.

Mà đối với người thường, Thiên Tinh đế quốc là nơi mà bọn họ cả đời cũng khó đi dạo chơi một lần…

Đây là một khúc nhạc đệm nhỏ.

Sau khi nói chuyện với nhau, khách hàng cũng để chuyện này ra sau đầu, loại vấn đề hao tốn tế bào này nào có vui như trò chơi?

Đương nhiên, Nguyệt Linh cũng như thế.

Chẳng qua là không có quên đi hoàn toàn mà thôi.

Từ đầu đến cuối, Yêu Tử Yên đều không lộ ra biểu cảm ngạc nhiên quá mức, bởi vì những chuyện này nàng đã biết trước đó rồi.

Chính là lúc nhìn Lạc Xuyên viết tiểu thuyết.

Nhắc đến tiểu thuyết, không thể không nói đến một vài thành quả của Lạc Xuyên trong khoảng thời gian này.

Chỉ cần nhàn rỗi không có việc gì hay là nhàn rỗi buồn chán hay là nhàn rỗi đến phát hoảng, Lạc Xuyên đều sẽ gõ chữ một hồi.

Đối với vấn đề rốt cuộc ông chủ đang viết cái gì vẫn luôn có nhiệt độ cao mãi không giảm giữa những khách hàng.

Chỉ có thể nói những người này không khác gì Lạc Xuyên, thật sự rất rảnh rỗi!

Điều này, từ một khía cạnh nào đó, cũng thể hiện sự xây dựng và phát triển phương diện giải trí tinh thần ở Thiên Lan đại lục thật sự rất lạc hậu so với tu luyện.

Ừm, lạc đề nữa rồi.

Bây giờ Lạc Xuyên đã viết gần được mười vạn chữ.

Trong tình huống nghiêm túc mỗi ngày mà viết được nhiều chữ như vậy, chỉ có thể nói rằng cuộc sống của ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành thật sự rất thư thái.

Có lẽ, nên suy xét đến vấn đề thông báo.

Mỗi chương hai ngàn chữ.

Thu phí mỗi chương…

Năm mươi vạn linh tinh đổi kỹ năng "Thâm lâm kỳ cảnh", nếu hồi vốn quá chậm, thật sự là rất lỗ vốn.

Ừm… vậy tạm thời cứ định một linh tinh một chương đi.

Lạc Xuyên vừa gõ chữ vừa nghĩ trong lòng.

Đồng thời, còn phải nghiêm khắc bài trừ sách lậu!

Muốn chiếm lợi nhuận của Khởi Nguyên Thương Thành, đầu tiên phải

suy xét đến thực lực của chính mình.

Tin rằng sẽ có vô số thế lực vì có được thiện cảm của Khởi Nguyên Thương Thành mà ra tay nặng nề…

Phía trên cánh đồng hoang vu cách thành Cửu Diệu một khoảng, một chùm sáng cắt qua bầu trời, vài giây sau, mới có từng trận tiếng nổ vang lên.

Trong chùm sáng có bóng dáng của một nam nhân, quanh thân có kiếm khí khủng bố lan tràn.

Thoạt trông toàn thân giống như một thanh kiếm sắc bén vừa ra khỏi vỏ, khó mà nhìn thẳng.

Từ phía xa đến gần thành Cửu Diệu, tốc độ của nam nhân dần dần chậm lại.

"Khởi Nguyên Thương Thành, cuối cùng cũng đến."

Loáng thoáng có một tiếng cảm thán bị gió mạnh thổi bay…

Quân vệ thành ở cửa thành chỉ tò mò nhìn nam nhân lưng đeo trường kiếm, bởi vì hắn ta đi lại trong dòng người, mơ hồ có một loại cảm giác không thích hợp. người tu luyện đeo vũ khí trên lưng này thật sự rất hiếm gặp.

Chỉ thế thôi.

Quân vệ thành đã thành thói quen từ lâu.

Lời editor: Từ ngày M2 trở đi, mỗi ngày muội đăng 10c nha!!! Hỡi các đại thần ơi, cầu KP, cầu ủng hộ, cầu bao nuôi!!!! Huhuhuhuuuuuuuuu...

Chương 654: Người quen của Trần Nghênh Phong

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bây giờ mỗi ngày đều có không ít người tu luyện đi vào thành Cửu Diệu, mục tiêu chỉ có một – Khởi Nguyên Thương Thành.

Bọn họ phần lớn đều là người trong các thế lực lớn nhỏ xung quanh.

Mặt khác, dưới sự trợ giúp của Văn Thiên Cơ, trận pháp truyền tống chính sử dụng năng lượng xoay vòng cải tiến đã xây dựng xong, nhanh chóng được đưa vào sử dụng.

Người sử dụng đa số đều là những thế lực lớn của Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong khu vực của thế lực cũng dựng trận pháp truyền tống tương ứng…

Lạc Xuyên dừng việc gõ chữ.

Thôi, hôm nay đi đến đây vậy.

Lạc Xuyên đứng dậy.

Lúc này đang là buổi chiều, còn nhiều thời gian nữa mới đến lúc đóng cửa Khởi Nguyên Thương Thành.

Cho nên, trong tiệm cũng không thiếu khách hàng.

Lạc Xuyên đi đến quầy.

Trên đường, bỗng nhiên hắn dừng bước, nhìn ra bên ngoài cửa hàng.

Một nam nhân lưng đeo trường kiếm, mặc áo đen đi đến.

Nam nhân cũng chú ý đến Lạc Xuyên, hơi ngớ người ra một lúc.

Sau khi Sở Dương đi vào thành Cửu Diệu đã bị một người trẻ tuổi cản lại.

Người trẻ tuổi kia tự xưng là Lâm Phàm, là một người bán tình báo.

Mới đến phải thu thập tin tức trước, đương nhiên nam nhân không đuổi Lâm Phàm đi.

Trong khoảng thời gian này, Lâm Phàm cảm thấy thời của mình đã đến

rồi.

Đầu tiên là dẫn Sở gia đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, nhận được một khoản thù lao lớn.

Nhờ vào một nửa trong số đó, hắn ta thành công bao trọn một nửa nhân viên bán tình báo ở thành Cửu Diệu, thậm chí còn mua điện thoại di động Ma Huyễn, mỗi ngày đều có thể tìm hiểu về những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Cuộc sống như thế, trước kia hắn ta nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mặc dù đã đạt được thành công to lớn của cuộc đời, nhưng Lâm Phàm vẫn không từ bỏ công việc ban đầu của mình, mỗi ngày làm người bán tình báo như trước, thậm chí còn thích thú…

Tuy rằng từ miệng Lâm Phàm, Sở Dương đã biết được ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành là người thế nào.

Nhưng sau khi tận mắt nhìn thấy, hắn ta vẫn có chút ngạc nhiên.

Ông chủ trông thật trẻ tuổi.

Ông chủ lại giống hệt như người thường.

Ông chủ nhìn thấy ta…

Trong phút chốc, trong lòng Sở Dương đã lóe lên những suy nghĩ đó.

Cảnh tượng này trong Khởi Nguyên Thương Thành, nói một cách tương đối, đã không có nhiều lực rung động như vậy.

Khởi Nguyên Thương Thành bây giờ, mỗi ngày đều có không ít khách hàng mới.

Đối với việc này, những khách quen đã quen thuộc từ lâu.

Có điều khi Sở Dương đến vẫn khiến cho không ít người chú ý.

Bởi vì khí tức độc đáo trên người hắn ta, nhìn qua là biết không giống với người khác!

Sở Dương cảm thấy hẳn là mình nên bắt chuyện trước.

"Xin chào ông chủ." Sở Dương cung kính nói.

"Sở Dương, không ngờ ngươi thế mà cũng đến Khởi Nguyên Thương Thành!" Tiếng cười sang sảng vang lên, Trần Nghênh Phong tháo mũ giáp

ra, cười tươi đi đến.

Thấy vậy, những vị khách khác đều lộ ra vẻ mặt tò mò.

Trần Nghênh Phong là viện trưởng của Huyền Nguyệt học viện đấy.

Nhìn dáng vẻ quen thuộc của hai người, nam tử áo đen này chắc chắn không phải là người bình thường.

"Trần huynh." Sở Dương mỉm cười lên tiếng.

"À, đúng rồi ông chủ, giới thiệu với ngươi một chút." Trần Nghênh Phong chú ý đến Lạc Xuyên: "Đây là huynh đệ của ta, Sở Dương."

Sở Dương?

Cái tên này hình như có chút quen thuộc.

Thực lực cũng coi như không tệ, Tôn Giả ngũ phẩm.

Lạc Xuyên chú ý đến trường kiếm sau lưng Sở Dương.

Tuy rằng bề ngoài thoạt nhìn như nguyên vẹn, nhưng Lạc Xuyên có thể cảm giác được, nó được hợp thành từ nhiều mảnh nhỏ.

Cảm giác quen thuộc lại càng mạnh!

"Trước đó ta vẫn luôn ở Đông Vực, nhận được tin tức của Trần huynh mới vội vàng chạy đến đây." Sở Dương cười nói.

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên có một suy đoán to gan.

"Thanh kiếm này của ngươi tên là gì?"

Chương 655: Tin tức nhiễu loạn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Sở Dương nghe thấy câu hỏi của Lạc Xuyên, đầu tiên là sững sờ một lúc, sau đó trả lời: "Kiếm Cửu Kiếp."

Xem ra suy đoán của mình cũng không sai.

Lạc Xuyên nhìn ra ngoài tiệm, xác nhận một chuyện, Sở Dương là tới đây một mình.

"Ông chủ, sao vậy?" Sở Dương nhịn không được mà hỏi, nhìn dáng vẻ của ông chủ, rõ ràng là có chuyện.

"Không phải là ngươi còn có chín huynh đệ sao?" Lạc Xuyên đột nhiên hỏi.

"Hả?" Nét mặt Sở Dương đầy kinh ngạc, không rõ vì sao Lạc Xuyên lại hỏi vấn đề như vậy.

Phản ứng của Sở Dương đã nói rõ đáp án của vấn đề.

Xem ra là không có.

Lạc Xuyên cảm thấy có chút đáng tiếc.

Hắn đi ra sau quầy, ngồi xuống.

Bên kia, Sở Dương đã đi theo Trần Nghênh Phong, bắt đầu mua hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Yên có chút tò mò nhìn Lạc Xuyên.

Nàng cảm thấy biểu hiện của ông chủ hôm nay hình như có chút kỳ lạ.

"Hệ thống, sao lại thế này?" Nằm trên ghế dựa, Lạc Xuyên kêu lên trong lòng.

Tuy rằng hiện tượng này đã xuất hiện rất nhiều lần, nhưng Lạc Xuyên cảm thấy, lúc này là không bình thường nhất!

"Ký chủ có thể lý giải là do tác dụng tin tức nhiễu loạn trong hư không." Hệ thống đưa ra câu trả lời.

"Tin tức nhiễu loạn?"

Danh từ cao siêu kiểu này, Lạc Xuyên có hơi khó hiểu.

Hệ thống bắt đầu giải thích, nói một đống lời khó hiểu.

Dù là Lạc Xuyên, cũng tốn một đống sức lực mới có thể miễn cưỡng hiểu được.

Đầu tiên, đó là khái niệm hư không và vũ trụ.

Hư không là nguồn gốc của vạn vật, bao gồm tất cả khả năng và không có khả năng.

Vạn vật bắt đầu từ hư không, hư không cao hơn tất cả, trong hư không, tồn tại tức hợp lý.

Trong hư không, không có cái gọi là khái niệm khoảng cách, khái niệm mà tất cả nhân loại đều có khả năng hiểu được, tất cả quy tắc đều không tồn tại.

Hư không, chính là "không" tuyệt đối, là khởi nguyên của vạn sự vạn vật.

Vũ trụ, sinh ra từ trong hư không, giống như một đám bọt nước trôi nổi trong đó, cũng ngăn cách lẫn nhau trong hư không.

Một thông tin trong vũ trụ, trải qua một loạt thao tác ánh xạ, khúc xạ, biến đổi khó có thể hiểu được, mới có thể gây nhiễu cho vũ trụ khác.

Ví dụ như tiểu thuyết trong Internet này, chúng nó rất có thể là thông tin từ thế giới kia ánh xạ đến vũ trụ hiện tại mà thôi, trải qua tác động của luật nhân quả, mới dùng phương thức tiểu thuyết để thể hiện.

Cho nên nguyên nhân mà quyển tiểu thuyết nào đó chưa kết thúc… nghĩ thôi cũng thấy đáng sợ…

Lạc Xuyên: "Nói cách khác, loại tình huống này thật ra chỉ là ảnh hưởng của thông tin nhiễu loạn? Thật sự không phải thú vui tà ác của tác giả?"

Hệ thống: "… Đúng vậy."

Cuộc đối thoại với hệ thống đã kết thúc.

Lạc Xuyên tiêu hóa rất nhiều tin tức nhận được từ chỗ hệ thống trong lòng.

Mặc dù là thông tin nhiễu loạn, nhưng thông tin nhiễu loạn về Thiên Lan

đại lục cũng hơi nhiều rồi đấy.

Vô Thiên, Bái Nguyệt giáo, Huyết Y Hậu…

À, còn có cả kiếm Cửu Kiếp ban nãy, Lạc Xuyên cảm thấy lượng thông tin hơi nhiều, cần phải bình tĩnh lại.

Sau đó hắn lại đưa ra nghi vấn của mình với hệ thống, vì sao lại có nhiều hiện tượng thông tin nhiễu loạn xuất hiện ở thành Cửu Diệu như thế.

Căn cứ vào nguyên lý của thông tin nhiễu loạn, xuất hiện một lần cũng cực kỳ hiếm thấy.

Xuất hiện tập trung nhiều như thế, xác suất không biết có bao nhiêu số không sau dấu thập phân.

Hệ thống: "Không đủ quyền hạn, không thể kiểm tra."

Lạc Xuyên: …

Câu nói quen thuộc này, đã một quãng thời gian chưa nghe thấy.

Đối với lời này, Lạc Xuyên cũng lười phàn nàn.

Suy nghĩ nhiều thứ như vậy đã làm tiêu hao kha khá tinh lực.

Lạc Xuyên nhắm mắt lại, tinh thần dần trở nên trống rỗng, chậm rãi tiến vào trạng thái ngủ say.

Trải qua một thời gian dài như vậy, hoàn cảnh ở Khởi Nguyên Thương Thành đã rất khó gây ra ảnh hưởng gì đối với giấc ngủ của Lạc Xuyên.

Chương 656: Đỉnh cao của kiếm pháp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bên kia, Sở Dương đi theo Trần Nghênh Phong, tìm hiểu về Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với mỗi loại hàng hóa, hắn ta đều tỏ ra vô cùng hứng thú.

"Đúng rồi." Sở Dương bỗng nhiên nghĩ đến điều gì: "Khi ta đến đây thì có thấy một nơi tên là Phụng Tiên lâu, đã bán mì ăn liền và thanh cay."

"Ừm, đây là ông chủ cho phép." Trần Nghênh Phong gật đầu cười nói.

Sau đó giải thích đơn giản một lượt.

Sở Dương lộ ra nét mặt ngạc nhiên.

Đồng thời, nhìn Lạc Xuyên ở sau quầy với ánh mắt kính nể.

Ông chủ đã đạt cảnh giới này, thế mà còn lo lắng đến người thường, thật sự là tấm gương của người tu luyện chúng ta!

"Bọn họ đây là đang… chơi trò chơi?" Sở Dương dường như không quá quen thuộc với cách nói này, dừng lại một chút mới nói tiếp.

Nếu trước kia có người nói với hắn ta, trò chơi có thể hấp dẫn vô số người tu luyện đến đây, chắc chắn hắn ta sẽ không tin.

Thế nhưng hiện tại…

Hắn ta đã thấy được không ít người tu luyện của thế lực lớn, thậm chí còn có vài người là cấp bậc Tôn Giả!

Ừm, xem ra hình như mình đã tới hơi chậm.

"Đi, đi qua nhìn xem." Trần Nghênh Phong chú ý đến vẻ mặt của Sở Dương, cười nói.

Hai người đi đến.

Nhìn từng hình ảnh khác nhau trên màn hình hiển thị, Sở Dương tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Trước khi đến đây, hắn ta đã lấy được không ít tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành từ chỗ Lâm Phàm.

Nhưng có một câu nói thế này, trăm nghe không bằng một thấy.

Trò chơi thực tế ảo của Khởi Nguyên Thương Thành thật sự rất khó để miêu tả.

Huống chi, Lâm Phàm cũng chưa từng chơi thử, chỉ là thỉnh thoảng làm một người đứng xem…

Bây giờ, hai người đang đứng sau lưng Tần Mộ Tuyết.

Trên màn hình trước mặt hiện ra một khung cảnh rộng lớn.

Bông tuyết bay lượn tràn ngập trong mỗi tấc không gian, tầng mây dày nặng giắt ngang trên đỉnh đầu như màn sân khấu, mặt trời trong đám mây đen này trông vô cùng nhợt nhạt yếu ớt, chỉ để lại một cái bóng màu trắng mờ để chứng tỏ sự tồn tại của nó. Bốn phía là vách đá cao dốc, núi non trùng điệp, tăng thêm cảm giác hiu quạnh trong cảnh tuyết lớn.

Từng tia kiếm quang lạnh như cắt tán ra khắp nơi, thỉnh thoảng dừng lại trên những vách núi xung quanh, phát ra một tiếng vang chói tai, rồi sau đó, vô số tảng đá lớn ào ào rơi xuống như dòng nước tuyết trắng vạn tấn không gì cản nổi.

Trên đỉnh núi tuyết, có hai bóng dáng đang giao chiến.

Một cái trong đó cắm trên mặt đất, đồ sộ bất động, thế mà lại là một gốc cỏ nhỏ màu xanh.

Lá cỏ khẽ đong đưa, khoảng trống sắc bén quét về phía trước với xu thế như nghiền nát.

Bên kia là một bóng dáng yểu điệu, chính là Tần Mộ Tuyết.

Tay nàng ta cầm trường kiếm Băng Tinh, y phục màu trắng bắt đầu tung bay trong gió tuyết dữ dội, giống như huyền nữ cửu thiên giáng thế.

Đối mặt với công kích của Cửu Diệp Kiếm Thảo, hoàn toàn không có ý định tạm lánh mũi nhọn.

Bóng dáng nàng ta như ảo ảnh, không ngừng phát động tấn công với Cửu Diệp Kiếm Thảo.

"Cảnh tượng này… cho dù là chế độ khó khăn cũng không thể đạt được đi?" Trần Nghênh Phong âm thầm tặc lưỡi.

Đối thủ tầng thứ năm trong chế độ khiêu chiến là Cửu Diệp Kiếm Thảo.

Thực lực của Cửu Diệp Kiếm Thảo và người chơi đều bị giới hạn ở cảnh giới Quy Nguyên.

Nhìn từ cảnh chiến đấu trước mắt, sức phá hoại này đã vượt xa phần lớn người tu luyện cùng cấp!

Sở Dương nhìn chằm chặp vào màn hình, nhịp thở cũng không nhịn được mà trở nên dồn dập hẳn lên.

Hắn ta nhìn thấy gì?

Kiếm pháp!

Có thể nói là kiếm pháp đỉnh cao?

Thế mà, trong một gốc cỏ nhỏ, hắn ta lại thấy được kiếm pháp đỉnh cao.

Đây là một đường lối hoàn toàn khác biệt với Cửu Kiếp kiếm pháp.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Sở Dương tràn ngập sự hưng phấn nồng đậm.

Sở Dương cảm nhận được, chính mình dường như đã thấy được một con đường khác để đi đến đỉnh cao của kiếm đạo!

Chương 657: Trứng cá vảy bạc nướng than

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đứng xem thêm một lúc, Sở Dương đã nhịn không được mà chọn một vị trí, bắt đầu trò chơi.

Muốn khiêu chiến Cửu Diệp Kiếm Thảo ở tầng thứ năm, cần phải thông qua những tầng trước đó.

Tất nhiên Sở Dương biết điều đó.

Đối với một người tu luyện chuyên tâm theo đuổi kiếm đạo mà nói, chuyện này cũng không tính là gì…

Mặt trời chiều ngả về tây.

Ánh nắng chiều tà rơi xuống, vạn vật giống như được phủ kín một tầng ánh sáng màu vàng nhàn nhạt.

Mặt trời như lửa đỏ chiếm cứ một nửa chân trời, tạo thành một bức họa xinh đẹp.

Thời gian buôn bán trong ngày của Khởi Nguyên Thương Thành đã xong.

Như thường lệ.

Lạc Xuyên nằm trên chiếc ghế dựa được chuyển đến cửa tiệm, thưởng thức phong cảnh chiều tà.

Đồng thời, thi thoảng còn uống một ngụm Coca Cola.

Trong tay cầm điện thoại di động Ma Huyễn, đọc bài đăng của những khách hàng.

Chỉ một ứng dụng thì quả thật hơi thiếu.

Bây giờ lợi nhuận đã không ít, buổi tối rút thêm hai cái vậy.

Lạc Xuyên cất điện thoại di động Ma Huyễn vào, suy nghĩ trong lòng.

Bây giờ đang là chạng vạng.

Trên con đường bên ngoài ngõ nhỏ, người đến kẻ đi, cực kỳ náo nhiệt.

Loáng thoáng có tiếng những người buôn bán nhỏ hét lớn, tiếng người

đi đường trò chuyện với nhau truyền đến bên tai.

Có nên qua đó đi dạo không?

Nghĩ đi nghĩ lại, Lạc Xuyên gạt bỏ ý nghĩ này.

Vẫn là thôi đi, đi dạo phố cái gì, rất phiền phức.

Còn có một nguyên nhân khác.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành mơ hồ có mùi thơm của thức ăn truyền đến, xem ra, Yêu Tử Yên đã sắp nấu xong cơm chiều…

Cơm chiều vô cùng phong phú.

Tổng cộng có năm món.

Chay mặn đủ cả.

Chúng đều có một đặc điểm chung – Lạc Xuyên đều không biết…

"Ông chủ, đây là những món mà ta mới học được hôm nay." Yêu Tử Yên tỏ ra tự hào, đã nhập tâm vào nhân vật đầu bếp nữ mà mình sắm vai.

Nguyên liệu nấu ăn đều do hệ thống cung cấp.

Hơn nữa với tay nghề của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên không hề lo lắng về vấn đề hương vị.

"Cái này gọi là gì?" Lạc Xuyên chỉ vào món ăn cách mình gần nhất và hỏi.

Trong đĩa sứ trắng bày món ăn đã được cắt ra thành từng miếng màu vàng óng giống nhau.

Ánh sáng màu vàng chanh tản ra, trong mơ hồ, dường như còn có nhiều điểm sáng màu bạc lóe lên.

Một món ăn phát sáng.

Đối với việc này, Lạc Xuyên đã thấy nhưng không thể trách.

"Trứng cá vảy bạc nướng than." Yêu Tử Yên cười nói.

Cá vảy bạc, một loại cá chỉ sinh sống trong Nước Suối Sinh Linh.

Mức độ quý giá của Nước Suối Sinh Linh, không cần nói cũng biết.

Hơn nữa cá vảy bạc còn ẩn chứa huyết mạch của thần thú thượng cổ rất đặc biệt, mà biểu hiện cụ thể chính là vô cùng thơm ngon!

Trứng cá?

Đây là lần đầu tiên Lạc Xuyên ăn loại thức ăn này.

Dùng đũa gắp một miếng nhỏ, quan sát một cách cẩn thận.

Tựa như một khối ngọc thạch hoàn chỉnh, hiện ra hình dáng nửa trong suốt.

Bên ngoài lấp loáng ánh vàng cháy.

Hào quang màu bạc cũng thật sự tồn tại.

Đồng thời, còn tản ra một loại khí tức trong veo cực kỳ đặc biệt, khá giống hương vị của Nước Suối Sinh Linh.

Đưa vào trong miệng, Lạc Xuyên cẩn thận nhấm nháp.

Dẫn đầu tràn ngập trong khoang miệng là hương vị ngọt lành, trộn lẫn một mùi thơm lạ lùng

Nhai một chút, trong cảm giác dính răng rất nhỏ, có thể cảm nhận rõ ràng kết cấu vô cùng tinh tế.

Mềm dẻo đầy đặn, rất hợp với khẩu vị của Lạc Xuyên.

"Ông chủ, hương vị thế nào?" Yêu Tử Yên rất tự tin đối với món ăn mình làm ra.

"Ngon lắm." Lạc Xuyên gật đầu khen ngợi.

Yêu Tử Yên nở nụ cười.

Độ thơm ngon của bốn món ăn khác cũng không kém trứng cá vảy bạc nướng than chút nào.

Cho dù là Lạc Xuyên cũng không thể phân ra cao thấp.

Chỉ có thể nói là hương vị khác biệt.

Sau mười mấy phút đồng hồ, bữa cơm chiều kết thúc.

Lạc Xuyên thích ý nằm trên ghế, tiêu hóa thức ăn.

Sau đó lại chơi trò chơi một lúc, thời gian của ngày hôm nay xem như đã hết.

Rửa mặt xong, Lạc Xuyên về phòng của mình.

Chương 658: Mặt hàng mới, kem

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi trở lại phòng, Lạc Xuyên đang chuẩn bị ngủ thì bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện.

Mấy ngày này, không ít thế lực lớn đã đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Hắn là nhiệm vụ đã hoàn thành rồi nhỉ?

Lại nói, nhiệm vụ mà hệ thống tuyên bố, vẫn cảm thấy trong lúc vô tình thì mình đã hoàn thành rồi.

Rất ít khi cần bản thân phải ra sức.

Hắn là một ông chủ mà vẫn lười biếng, có phải là không xứng chức không?

Giây tiếp theo, suy nghĩ này đã bị Lạc Xuyên gạt bỏ.

Không đúng.

Vì cửa hàng, hắn đã không đi ra ngoài trong một thời gian dài.

Đây rõ ràng là tấm gương của tất cả ông chủ cửa hàng.

Tâm trạng của Lạc Xuyên rất vui vẻ.

Mở giao diện thông tin cá nhân lên.

Màn sáng bán trong suốt màu xanh nhạt quen thuộc xuất hiện.

So sánh với trước kia thì không có thay đổi quá lớn.

Khác biệt duy nhất chỉ là trạng thái của một nhiệm vụ trong đó đã có thay đổi.

Đương nhiên, còn có số tài sản của hắn.

"Nhiệm vụ: Làm nên tên tuổi của Khởi Nguyên Thương Thành ở Thiên Lan đại lục, ít nhất mười lăn nhân vật quan trọng của các thế lực siêu cấp đi vào Khởi Nguyên Thương Thành. Phần thưởng: một cơ hội rút thưởng bình thường. Trạng thái: đã hoàn thành."

Lạc Xuyên lựa chọn nhận.

"Cơ hội rút thưởng bình thường đã gửi đến." Giọng nói nhắc nhở vang

lên.

Lạc Xuyên muốn rút thưởng, bỗng nhiên có chút do dự.

Hắn nhìn về phía căn phòng của Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên = vua may mắn.

Đây là một sự thật mà Lạc Xuyên tin tưởng.

Còn mình = ???

Không phải vua may mắn, cũng không phải chúa xui xẻo.

Chỉ là rất kỳ quái.

Có cần gọi Yêu Tử Yên đến không?

Suy nghĩ một hồi, Lạc Xuyên gạt đi suy nghĩ này.

Bởi vì Lỗ Tấn đã từng nói, nếu gõ cửa phòng một cô gái vào buổi tối, có thể sẽ bị xem như có ý đồ quấy rối.

Huống hồ, lúc rút thưởng lần trước, Yêu Tử Yên đã ở trong phòng.

Kết quả rút thưởng, mọi người đều biết.

Lạc Xuyên tiến vào không gian rút thưởng.

Ba cái bàn quay một lớn hai nhỏ treo lơ lửng trong không trung.

Độ lớn của mỗi một cái đều cực kỳ kinh người.

Đối mặt với cảnh tượng rung động này, Lạc Xuyên không có cảm giác gì.

Bởi vì khi hắn rãnh rỗi không có việc gì, cũng sẽ thường tới nơi này đi dạo.

Tuy rằng không thể rút thưởng, nhưng nhìn xem vẫn được.

Thu hồi suy nghĩ, tầm mắt của Lạc Xuyên rơi xuống trên bàn quay rút thưởng lớn nhất.

Theo ý niệm của hắn, bàn quay bắt đầu chuyển động chậm rãi.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, cho đến khi mơ hồ.

Cảm thấy đã đủ, Lạc Xuyên phát lệnh dừng lại.

Tốc độ của bàn quay dần dần chậm lại.

Cuối cùng, dừng hẳn.

Lạc Xuyên nhìn thấy kim đồng hồ đã rơi vào một khu vực được đánh

dấu bằng hình bông tuyết.

Trong lòng hắn xuất hiện một dự cảm không tốt lắm.

Trải qua nhiều lần rút thưởng như vậy, Lạc Xuyên đã tổng kết được quy luật đại khái sau khi rút thưởng kết thúc.

Đầu tiên là vấn đề màu sắc của khu vực.

Hình như là xuất hiện ngẫu nhiên, không liên quan quá nhiều đến hàng hóa.

Mũi tên mới là quan trọng nhất.

Bông tuyết là mặt hàng lần này, hay là có liên quan đến băng tuyết?

"Chúc mừng ký chủ rút được kem Trung Khởi Nguyên Bài."

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ, bình tĩnh phân tích, đưa ra kết luận.

Không hổ là hệ thống.

Có điều trong lòng hắn thật ra không có cảm giác cạn lời sau khi rút thưởng như trước kia.

Ngược lại là xuất hiện một suy nghĩ "quả là thế" trong đầu.

Lại có một giọng nói nhắc nhở vang lên.

"Khởi Nguyên Thương Thành đang tiến hành cải tạo. Thời gian tiêu tốn dự tính: sáu tiếng."

Xem ra hẳn là máy làm kem. Lạc Xuyên thầm nghĩ trong lòng.

Lạc Xuyên lại muốn hỏi một vấn đề: "Kem có mấy loại mùi vị?"

Ừm, chỉ đơn giản là hắn tò mò thôi.

Hệ thống: "Một loại."

Lạc Xuyên thở dài: "Giống như thiết lập của mì ăn liền, tác giả lại lười biếng trong phương diện này rồi."

Chương 659: Kem nhiều vị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hệ thống: "… Ký chủ nói rất đúng."

"Có thể có mùi khác không?" Lạc Xuyên hỏi.

Mì ăn liền có thế nào, Lạc Xuyên không quan tâm lắm.

Bởi vì trong tình huống thông thường, hắn sẽ không ăn.

Đồ ăn mà Yêu Tử Yên nấu không thơm hơn mì ăn liền sao?

Huống chi, trong mì ăn liền cũng có thể tự mình thêm vào các loại gia vị.

Thanh cay phối hợp với mì ăn liền là lựa chọn của không ít khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Kem thì không giống thế, không thể tự thay đổi hương vị.

Khi Lạc Xuyên nghĩ rằng hệ thống lại tiến vào trạng thái giả chết, trong đầu lại có tiếng nhắc nhở.

"Cần mười vạn linh tinh để tăng thêm mô đun tự chọn vị cho kem, có tiếp tục không?

Mười vạn linh tinh?

Hời như vậy?

Nghĩ đến đây, Lạc Xuyên bắt đầu nghĩ kĩ lại.

Không đúng.

Mười vạn linh tinh mà cũng có thể gọi là hời?

Đấy là quá đắt rồi!

"Quá đắt. Hệ thống, có thể giảm giá không?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống: "… Không."

Lạc Xuyên thở dài, xem ra phải loại bỏ ý tưởng muốn tiết kiệm linh tinh rồi.

Hắn còn muốn tiến lên tầng sáu.

Có điều nhìn đến số linh tinh cần có… ôi, gánh nặng đường xa…

Lạc Xuyên lựa chọn tiếp tục.

Rời khỏi không gian rút thưởng, về phòng của mình.

Lạc Xuyên xem xét thông tin của kem vừa mới rút được.

"Kem: Tăng cường sức mạnh tinh thần lực. Giá bán: 10 linh tinh."

Lạc Xuyên suy xét trong lòng.

Tăng cường sức mạnh tinh thần lực, hơn nữa chỉ bán với mười linh tinh.

Ừm, hẳn là hiệu quả sẽ không quá mức.

Quan trọng nhất vẫn là hương vị!

Mang theo chờ mong, Lạc Xuyên đi vào giấc ngủ.

Một đêm không mộng.

Hôm sau.

Sáng sớm.

Lạc Xuyên tỉnh ngủ, đi ra khỏi cửa phòng, lên tiếng chào hỏi với Yêu Tử Yên vừa lúc cũng đi ra.

Rửa mặt đơn giản, rồi đi xuống lầu.

Thời gian của một đêm đã vượt qua sáu tiếng.

Nói cách khác, việc cải tạo đã hoàn thành.

Lạc Xuyên đánh giá Khởi Nguyên Thương Thành.

Rất nhanh, hắn đã chú ý đến chỗ khác biệt.

Bên cạnh máy nước nóng, có thêm một thiết bị tạo hình kỳ lạ, được tạo ra từ kim loại, màu trắng bạc.

Nếu Lạc Xuyên đoán không sai, hẳn đấy chính là cái gọi là máy làm kem kia.

Lạc Xuyên đi tới, xem xét cẩn thận.

Trải qua một lượt quan sát, Lạc Xuyên xác định được một việc.

Máy làm kem và máy nước nóng giống nhau, đều là tự phục vụ.

Như thế giảm đi không ít chuyện.

Bộ phận chính của máy làm kem là một màn hình, có thể lựa chọn vị kem ở bên trên.

Lạc Xuyên xem xét sơ lược một chút.

Chỉ cần hắn có thể nghĩ đến, đều có tất.

Xem ra mười vạn linh tinh này không phí.

Tuy rằng ăn kem vào buổi sáng cũng không phải một thói quen tốt.

Có điều Lạc Xuyên vẫn chọn một cái vị matcha.

Ăn một miếng.

Lạc Xuyên gật đầu.

Ừm, là hương vị quen thuộc.

Sau khi đi vào quầy, ngồi trên chiếc ghế dựa quen thuộc.

Lạc Xuyên vừa ăn kem, vừa xem điện thoại di động Ma Huyễn, chờ đợi Yêu Tử Yên nấu xong bữa sáng.

Trong diễn đàn Khởi Nguyên có không ít trạng thái mà khách hàng đăng lên.

Trong quá trình này, hắn cảm thấy hình như mình đã quên chuyện gì đó.

Lạc Xuyên nhìn một hồi, đóng diễn đàn Khởi Nguyên lại.

Hắn nhìn số ứng dụng ít ỏi trên màn hình, nghĩ ra chuyện mình đã quên.

Lúc rút thưởng tối hôm qua, quên rút ứng dụng điện thoại rồi.

Lạc Xuyên mở giao diện thông tin ra, xem xét số dư của mình một chút.

Còn bốn mươi bảy vạn linh tinh.

Đêm qua dùng mười vạn linh tinh.

Lạc Xuyên tính toán đơn giản một chút.

Trong khoảng thời gian này, mỗi ngày hắn đều được chia khoảng bảy tám vạn linh tinh.

Đổi thành doanh số bán hàng, chính là khoảng bốn mươi vạn linh tinh!

Chương 660: Chiến lược phát triển bền vững

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không thể không nói, phần lớn khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều là kiểu giàu có.

Bọn họ không hề thiếu linh tinh.

Trong trò chơi, cũng sẽ không keo kiệt tiêu xài linh tinh.

Các loại trang bị này nọ, đều mua thứ tốt nhất,

Mà một nguyên nhân quan trọng nhất trong đó chính là – chơi trò chơi có thể trở nên mạnh hơn!

Tác dụng của linh tinh, không phải chỉ dùng để tu luyện và trở nên mạnh mẽ hơn sao?

Trò chơi trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng có thể đạt đến hiệu quả tương tự, thậm chí còn tốt hơn, tiêu phí linh tinh hoàn toàn rất bình thường.

Lạc Xuyên tự hỏi trong lòng.

Mỗi lần rút thăm ứng dụng, cần tốn mười vạn linh tinh.

Số linh tinh thu vào mỗi ngày của mình hiện giờ là khoảng tám vạn.

Nói cách khác, ba ngày có thể rút được hai ứng dụng!

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ, bình tĩnh phân tích, đưa ra kết luận.

Nhất định phải rút thăm ứng dụng mới.

Tuy rằng bây giờ không thiếu linh tinh, nhưng số lượng ứng dụng rút được phải có hạn chế.

Như vậy mới phù hợp với chiến lược quan trọng để phát triển bền vững.

Cứ một khoảng thời gian ngắn thì rút một ứng dụng mới vậy. Lạc Xuyên đưa ra quyết định trong lòng.

Như vậy, có thể khiến cho khách hàng giữ được sự mong chờ đối với ứng dụng mới.

Lạc Xuyên hạ chỉ lệnh rút ứng dụng cho điện thoại di động Ma Huyễn trong lòng.

Một màn sáng kẻ caro xuất hiện trước mặt hắn.

Cùng với ý niệm của Lạc Xuyên, một điểm sáng xuất hiện trên màn sáng.

Điểm sáng dùng một tốc độ cực nhanh di chuyển trên màn sáng.

Sau một chốc, đốm sáng dừng lại một chỗ trên caro.

"Chúc mừng ký chủ rút được ứng dụng: Trò chuyện Khởi Nguyên.

Điện thoại di động Ma Huyễn có thể tải ứng dụng trong cửa hàng ứng dụng."

Trò chuyện?

Ánh mắt Lạc Xuyên sáng lên.

Sau khi nghe tên, Lạc Xuyên đã gần như đoán được chức năng của ứng dụng.

Mở cửa hàng ứng dụng ra.

Quả nhiên, bên trong đã có thêm một biểu tượng ứng dụng mới.

Biểu tượng trông giống như hình người được đơn giản hóa.

Lạc Xuyên chọn tải xuống.

Sau khi tải xong, Lạc Xuyên đăng nhập vào ứng dụng.

Chức năng của trò chuyện Khởi Nguyên cũng không có gì ngoài dự đoán của Lạc Xuyên.

Có thể thêm bạn tốt, tạo cuộc trò chuyện nhóm vân vân.

Ngoài ra, còn có chức năng đặc biệt như tạo trang phục cá nhân.

Đương nhiên, cái này cần phải tốn linh tinh.

Muốn khác biệt với người khác, chỉ có thể tốn linh tinh.

Quan trọng nhất là chỉ mình mới có.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, xem rốt cuộc đó có phải là hành vi độc quyền hay không.

Rất nhanh, hắn đã đưa ra kết luận.

Hệ thống độc quyền có quan trọng với Lạc Xuyên ta đâu?

Mấy phút đồng hồ sau.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên mang bữa sáng từ trên lầu xuống.

Sau khi Yêu Tử Yên đặt đồ lên quầy, vừa chuẩn bị bắt đầu, bỗng nhiên chú ý đến một chỗ khác lạ trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Hình như, có thêm thứ gì đó.

"Ông chủ, đó là cái gì?" Yêu Tử Yên chỉ vào một hướng, hỏi.

"Máy làm kem." Lạc Xuyên giải thích.

"Máy làm kem?" Yêu Tử Yên có biểu cảm khó hiểu.

Là một cái tên kỳ quái hoàn toàn chưa từng nghe đến.

"Ừm… là một loại máy móc đặc biệt có thể chế tạo ra món ăn dạng băng tuyết." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, đưa ra lời giải thích.

Yêu Tử Yên do dự một lúc: "… Ông chủ, ta nghe không hiểu."

"Ăn sáng xong, ngươi nhìn là biết thôi." Lạc Xuyên nói.

Ăn kem trước bữa sáng là một thói quen xấu.

Yêu Tử Yên gật đầu liên tục, bắt đầu tiêu diệt bữa sáng trước mắt.

So sánh với lúc trước, Lạc Xuyên cảm thấy thời gian bữa ăn hôm nay kết thúc, ít nhất đã giảm bớt năm phút!

Yêu Tử Yên thu dọn chén đũa xong, đi từ trên lầu xuống, rồi vội vã đi cùng Lạc Xuyên đến trước máy làm kem.

"Đầu tiên, chọn vị mà ngươi muốn." Lạc Xuyên chỉ vào màn hình và nói.

Trên màn hình có đề cử đủ loại hương vị.

Yêu Tử Yên nhìn mà hoa cả mắt.

Chương 661: Thêm bạn tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đương nhiên, nếu là máy làm kem do hệ thống cung cấp, đương nhiên sẽ có công nghệ đen tương ứng.

Khi không biết nên lựa chọn cái gì, khách hàng có thể sử dụng tinh thần lực của mình để tiến hành bước tiếp theo.

Máy móc sẽ tiến hành cảm biến, từ đó đoán được mùi vị mà khách hàng hi vọng nhất, rồi đưa ra đề cử.

"Ông chủ, chọn loại này thì tốt đây?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên, nàng có chút bối rối.

"Matcha." Lạc Xuyên đề cử vị mà mình vừa mới ăn qua.

"Matcha? Nghe thật là kỳ quái." Yêu Tử Yên đánh giá một câu, sau đó tiến hành lựa chọn trên màn hình.

Phần chính giữa của máy làm kem mở ra, có một tấm kim loại màu trắng bạc thò ra.

Trên tấm kim loại là bày một ly kem màu xanh nhạt.

Về nguyên tắc, nhìn từ kích thước, máy làm kem không thể nào hoàn thành được thao tác như vậy.

Nhưng đồ vật trong Khởi Nguyên Thương Thành, có cái nào phù hợp với lẽ thường đâu?

Theo cách hiểu của Lạc Xuyên, bên trong hẳn là có thiết bị không gian đặc biệt nào đó.

Giống như máy nước nóng bên cạnh vậy.

Thời gian dài như vậy, Nước Suối Sinh Linh bên trong dường như vẫn chảy mãi không dứt.

Đối với việc này, giữa những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành còn xuất hiện không ít suy đoán hợp lý…

"Thật đẹp!" Ánh mắt Yêu Tử Yên tỏa sáng lấp lánh, nhìn chằm chằm

vào ly kem.

"Đây là kem." Lạc Xuyên ở bên cạnh nói: "Nếm thử xem hương vị thế nào?"

Yêu Tử Yên gật đầu, nhẹ nhàng cắn một miếng nhỏ.

Nhắm mắt lại, nhấm nháp hương vị.

Thứ đầu tiên tràn ngập trong khoang miệng là mùi thơm ngát nồng nàn, giống như đặt mình trong thảo nguyên mênh mông vô ngần, vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái.

Mùi thơm ngát dần rút đi, vị ngọt lành đã quét đến, cả người như bay trên mây, tâm trạng phơi phới.

Cuối cùng vì vị sữa nhàn nhạt, dư vị kéo dài, rất lâu cũng chưa biến mất.

Yêu Tử Yên mở to hai mắt, gật đầu thật mạnh: "Ăn quá ngon!"

Nàng đã hiểu được ý tứ trong câu nói vừa nãy của Lạc Xuyên.

Loại thức ăn tên kem này quả thật được tạo thành từ băng.

Thế nhưng, về cơ bản lại khác biệt với băng…

"Điện thoại di động Ma Huyễn còn giới thiệu ứng dụng mới." Lạc Xuyên lại nói tiếp.

Yêu Tử Yên đang hưởng thụ kem vị matcha nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng ngời.

Ứng dụng mới, nàng đã mong đợi từ lâu rồi.

Lạc Xuyên giới thiệu một cách đơn giản về chức năng của trò chuyện Khởi Nguyên với Yêu Tử Yên.

Đương nhiên, bên trong ứng dụng cũng có giới thiệu tương ứng.

Sau khi Lạc Xuyên nói xong, Yêu Tử Yên cũng đã ăn gần hết phần kem.

Sau đó nàng hỏi: "Nói cách khác, trò chuyện Khởi Nguyên tương đương với trận pháp thông tin được thuận tiện hóa?"

Lạc Xuyên suy nghĩ một lúc: "Ừm, có thể hiểu như vậy."

Phần lớn lực chú ý của Yêu Tử Yên đều nằm trên điện thoại di động Ma Huyễn.

"Ông chủ ông chủ, thêm bạn tốt." Yêu Tử Yên ngẩng đầu nhìn Lạc Xuyên, vẻ mặt rất hưng phấn.

Tài khoản sử dụng trên trò chuyện Khởi Nguyên đều đồng bộ với diễn đàn Khởi Nguyên.

Hơn nữa tài khoản của mỗi cái điện thoại di động Ma Huyễn đều là duy nhất.

Cùng với một tiếng chuông báo, Lạc Xuyên nhìn thấy trên màn hình xuất hiện một thông báo nhắc nhở.

"Nhân viên cửa hàng bình thường Yêu Tử Yên" gửi yêu cầu thêm bạn tốt với bạn."

Bên dưới là hai lựa chọn.

[Đồng ý], [Từ chối]

Lạc Xuyên chọn đồng ý.

"Bạn đã thành công thêm "Nhân viên cửa hàng bình thường Yêu Tử Yên" làm bạn tốt."

Trên màn hình xuất hiện một thông báo nhắc nhở.

Đồng thời, Lạc Xuyên nhìn thấy trong danh sách bạn tốt trống rỗng đã có thêm một bạn tốt.

Lạc Xuyên ngẩng đầu, vừa vặn bắt gặp Yêu Tử Yên đang nhìn chăm chú vào mình.

Trong mắt cô gái mang theo ý cười nhẹ nhàng.

"Đã thêm bạn tốt." Lạc Xuyên gật đầu với nàng, nói.

Chương 662: Đạt thành tựu năm tấm bảng trắng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên thở dài trong lòng.

Nụ cười trên mặt vẫn không giảm, gật đầu: "Đúng, đã là bạn tốt."

"Đúng rồi." Yêu Tử Yên bỗng nhiên nghĩ đến một việc: "Kem có hiệu quả gì?"

Lạc Xuyên: "Tăng cường sức mạnh tinh thần lực."

Vừa nãy Yêu Tử Yên đã ăn một ly kem.

Nàng nhắm hai mắt lại, cẩn thận cảm nhận sự thay đổi của cơ thể.

Sau vài nhịp thở, nàng mở mắt ra, kinh ngạc nói: "Tuy rằng không quá rõ ràng, nhưng quả thật là có tồn tại!"

Nếu mỗi ngày đều ăn kem, qua thời gian dài, sức mạnh tinh thần lực nhất định sẽ được tăng lên đến mức có thể thấy được bằng mắt thường.

"Ông chủ, Tử Yên tỷ, buổi sáng tốt lành." Giọng nói tràn đầy sức sống vọng vào từ ngoài cửa hàng, Bộ Thi Ý bước vào Khởi Nguyên Thương Thành.

"Bộ Ly Ca đâu?" Yêu Tử Yên nhìn ra ngoài cửa hàng, tò mò hỏi.

Thế mà Bộ Ly Ca lại không cùng Bộ Thi Ý đến đây, khiến cho nàng cảm thấy rất ngạc nhiên.

Bộ Thi Ý mang trên mặt nụ cười vui sướng khi người gặp họa: "Hôm qua hắn bị phụ thân yêu cầu luyện kiếm pháp đến khuya, bây giờ còn chưa dậy nổi."

Yêu Tử Yên cũng bật cười.

"Ơ? Đó là gì thế?" Bộ Thi Ý liếc mắt một cái, chú ý đến sự thay đổi trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Máy làm kem." Yêu Tử Yên liếc nhìn Lạc Xuyên: "Kem, mặt hàng mới của Khởi Nguyên Thương Thành."

"K… kem?" Bộ Thi Ý không thể hiểu được cái tên kỳ lạ này.

Rất nhanh, nàng đã bình thường trở lại.

Hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành đều có cái tên kì lạ.

Có thêm một cái cũng bình thường thôi.

"Kem này bán thế nào?" Bộ Thi Ý hỏi.

"Mười linh tinh, hơn nữa có thể tự mình chọn vị." Yêu Tử Yên mỉm cười giải thích, vừa nãy Lạc Xuyên đã nói giá cả cho nàng.

Hai người đi đến trước máy làm kem.

Yêu Tử Yên giới thiệu cách sử dụng cho Bộ Thi Ý.

Lạc Xuyên nhìn một màn này, suy nghĩ trong lòng.

Khó trách vừa nãy cứ cảm thấy thiếu cái gì đó, thì ra thiếu phần chú thích cách sử dụng của máy làm kem.

Nghĩ đến đây, Lạc Xuyên đi lên lầu.

Lúc đi xuống dưới, trong tay có thêm một tấm bảng trắng.

Bộ Thi Ý và Yêu Tử Yên mỗi người cầm một ly kem, nét mặt hưởng thụ.

"Trên thế giới vậy mà còn có loại thức ăn thần kỳ thế này!" Bộ Thi Ý kinh ngạc thán phục mãi.

"Lần đầu tiên ta ăn thử, cũng là cảm giác này." Yêu Tử Yên gật đầu đồng ý.

Kem ly nhãn hiệu Khởi Nguyên Thương Thành, bất kể là bề ngoài hay là hương vị, đều cực kỳ tốt.

Nhận được sự chào đón của các cô gái cũng là dĩ nhiên.

Hai người chú ý đến Lạc Xuyên từ trên lầu đi xuống.

"Ông chủ." Yêu Tử Yên đi tới, nàng nhìn tấm bảng trắng trong tay Lạc Xuyên: "Đây là?"

"Viết một cái về cách sử dụng máy làm kem." Lạc Xuyên nói.

"À." Yêu Tử Yên gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ.

Trong ánh mắt chăm chú của hai người, Lạc Xuyên bắt đầu viết xuống.

"Ồ? Các ngươi đang làm gì vậy?" Trần Y Y vừa mới đi vào Khởi Nguyên Thương Thành đã thấy cảnh tượng này, tò mò đến gần.

Trần Mặc đi theo sau nàng ta.

Văn Thiên Cơ không đi cùng hai người đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Bây giờ, biến thành bốn người tò mò nhìn Lạc Xuyên viết chữ.

Bởi vì Lạc Xuyên ngồi trong quầy, Trần Y Y đứng bên ngoài, rất khó xem được nội dung trên bảng.

"Ông chủ đây là đang làm gì vậy?" Trần Y Y nhỏ giọng hỏi.

"Lát nữa ngươi sẽ biết." Yêu Tử Yên mỉm cười, ra vẻ bí mật.

Sau mấy phút đồng hồ, Lạc Xuyên viết xong.

Hắn cầm bảng trắng đứng lên, đi đến chỗ máy làm kem.

Sau đó, treo bảng trắng lên trên vách tường.

Thành tựu năm tấm bảng trắng, thành công nhận được!

Chương 663: Bộ Ly Ca nghiện net thời kỳ cuối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hai người Trần Mặc và Trần Y Y lúc này mới chú ý đến sự tồn tại của máy làm kem.

Lúc trước, sự chú ý của hai người luôn ở trên người Lạc Xuyên, không nhận ra sự thay đổi trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Thì ra lúc nãy ông chủ đang viết phần giới thiệu của mặt hàng mới." Sau khi đọc lướt qua nội dung trên bảng trắng, Trần Mặc đưa ra kết luận.

"Tăng cường tinh thần lực?" Trần Y Y kinh ngạc.

Ở Thiên Lan đại lục nói chung, tinh thần lực của người tu luyện tỉ lệ thuận với cảnh giới.

Đương nhiên, người có thiên phú tinh thần lực cao hơn hẳn người thường cũng có.

Mặt khác, công pháp võ thuật về phương diện tinh thần lực vân vân, đều rất hiếm.

Muốn tăng tinh thần lực tương đối khó khăn so với tu vi, có mối liên quan không thể tách rời với thiên phú của bản thân người tu luyện.

Tầm quan trọng của tinh thần lực, đối với người tu luyện mà nói, không cần nói cũng biết.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng vậy."

"Tăng cường tinh thần lực như thế nào?" Trần Y Y tiếp tục hỏi.

Tham số của tinh thần lực có thể chia làm hai loại, chất lượng và số lượng.

Miêu tả về hiệu quả của kem mà hệ thống đưa ra là tăng cường sức mạnh tinh thần lực.

Sức mạnh, tương đương với chất lượng.

"Có thể tăng sức mạnh tinh thần lực, cũng chính là chất lượng." Suy nghĩ đơn giản một chút, Lạc Xuyên đưa ra đáp án.

Mọi người lộ ra vẻ mặt bất ngờ.

Đồng thời kinh ngạc tán thán không thôi.

"Hàng hóa trong tiệm của ông chủ quả nhiên vẫn lợi hại trước sau như một." Bộ Thi Ý cảm thán.

Trần Mặc và Trần Y Y liên tục gật đầu.

Yêu Tử Yên cười khanh khách nhìn Lạc Xuyên, bởi vì lúc nãy nàng cũng đã biết điều này.

Lạc Xuyên không thay đổi sắc mặt, trong lòng rất hưởng thụ.

"Phù… cuối cùng cũng đến." Tiếng thở hổn hển vang lên, Bộ Ly Ca tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, cong thắt lưng thở dồn dập.

"Ơ? Không phải ngươi đang ngủ sao, sao lại đến đây nhanh vậy?" Bộ Thi Ý kinh ngạc.

Trước khi đến đây, nàng đã cố ý xác nhận một chút về tình hình của Bộ Ly Ca, nửa sống nửa chết ghé vào trên giường, dáng vẻ như kiểu một bước cũng không đi nổi.

Sau khi Bộ Thương Khung trở về, nghe nói về cuộc sống hằng ngày của Bộ Ly Ca mấy tháng nay, hơi trầm ngâm, rồi lập tức lập ra một kế hoạch huấn luyện ma quỷ cho hắn ta.

Bộ Thương Khung là cường giả Vấn Đạo, khống chế cường độ của kế hoạch huấn luyện một cách hoàn hảo.

Có thể khiến cho Bộ Ly Ca liên tục bị vây trong trạng thái cực hạn, nhưng sẽ không tạo thành tổn thương đối với thân thể.

Nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủi không đến một ngày, Bộ Ly Ca đã cảm thấy thực lực của mình có bước tiến rõ ràng.

Hiệu quả ư… không cần nhiều lời nữa.

Chỉ có thể nói, Bộ Thương Khung không hổ là cha ruột.

"Ngủ? Ngủ nào có vui như trò chơi trong cửa hàng của ông chủ?" Bộ Ly Ca mang vẻ mặt đương nhiên.

Lạc Xuyên chú ý đến vẻ mặt của Bộ Ly Ca.

Nghiện net giai đoạn cuối.

Đã hết thuốc chữa rồi.

"Có điều cha thật là tàn ác." Bộ Ly Ca nhe răng nhếch miệng, xoa nắn cơ thể của mình.

Vừa nãy lúc đi đường không chú ý, bây giờ đã vào Khởi Nguyên Thương Thành, sự đau nhức trên cơ thể lập tức bùng nổ, khiến Bộ Ly Ca dục tiên dục tử.

"Ly Ca, ta tin tưởng ngươi, nhất định sẽ quen thôi." Bộ Thi Ý nói lời thấm thía, vỗ lên bả vai của Bộ Ly Ca.

Những người khác đã cười ra tiếng.

Bộ Ly Ca cũng không để ý đến những chuyện này, hắn ta nhìn về phía Lạc Xuyên: "Ông chủ, trong cửa hàng có mặt hàng nào có thể giúp cho thân thể khôi phục lại trạng thái, loại bỏ cảm giác mệt mỏi không?"

Coca Cola chỉ có thể khôi phục vết thương, không có hiệu quả đối với cơ bắp đau nhức do huấn luyện gây ra.

Sprite cũng chỉ có thể khôi phục tinh thần lực, sự mệt mỏi trên tinh thần vẫn tồn tại.

"Không có." Lạc Xuyên lắc đầu.

Bộ Ly Ca thở dài.

"Nhưng hôm nay Khởi Nguyên Thương Thành lại có hàng mới." Lạc Xuyên nói tiếp.

"Thật ư?" Bộ Ly Ca nhất thời mở to hai mắt, cảm giác đau nhức trên cơ thể biến mất trong nháy mắt.

Chương 664: Về một nhóm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bọn họ mỗi người cầm một ly kem.

Hương vị mà mỗi người lựa chọn không giống nhau.

Màu sắc cũng không giống nhau.

Có điều mấy người Bộ Thi Ý đều nhìn Bộ Ly Ca.

Trong tay hắn ta cầm một ly kem màu đỏ.

Thỉnh thoảng cắn một miếng, nét mặt hưởng thụ.

"Kem vị thanh cay thật sự ăn ngon như vậy sao?" Vẻ mặt của Bộ Thi Ý rất quái dị.

Nét mặt của những người khác cũng như thế.

"Đương nhiên!" Bộ Ly Ca liên tục gật đầu: "Loại này có một hương vị rất riêng… dư vị vô cùng."

Mọi người nhớ lại mùi vị của thanh cay một chút.

Sau đó liên tưởng đến kem ly ngọt ngào trong tay.

Đều lắc đầu.

Không nên không nên, nếu còn tiếp tục, nhân sinh quan sợ là phải bị khiêu chiến.

Dù là Lạc Xuyên, lúc này cũng có chút bất lực.

Chỉ có thể nói, không hổ là Bộ Ly Ca.

Có điều một màn này, cảm giác hình như có chút quen thuộc.

Lạc Xuyên nhớ lại.

Thanh cay… mùi vị của thanh cay…

Trong đầu, có hình ảnh hiện lên.

Lạc Xuyên nghĩ đến hoạt động tổ chức liên hoan trước đó không lâu.

Lúc ấy, mình đã ăn một cái bánh chưng đặc biệt có vị thanh cay.

Bây giờ xem ra, hình như người làm ra nó đã xuất hiện rồi.

Bộ Ly Ca ăn kem vị thanh cay, chú ý đến ánh mắt đầy ẩn ý sâu xa của

Lạc Xuyên, nhất thời hoảng hốt.

Rất nhanh, hắn ta đã nghĩ đến cảnh tượng làm bánh chưng vị thanh cay trước đó.

Hắn ta cẩn thận suy nghĩ, bình tĩnh phân tích, đưa ra kết luận.

Ôi mẹ ơi, lạnh cả người.

Bộ Ly Ca nở một nụ cười tươi hàm hậu với Lạc Xuyên.

Sau khi Lạc Xuyên nhìn thấy thì thở dài trong lòng.

Quên đi.

Dáng vẻ trông không thông minh lắm.

Nhìn thấy Lạc Xuyên thu tầm mắt lại, Bộ Ly Ca nhẹ nhàng thở phào.

"Điện thoại di động Ma Huyễn ra mắt ứng dụng mới." Lạc Xuyên vừa ăn kem vừa nói.

"Trò chuyện Khởi Nguyên, có một chức năng hoàn toàn khác với diễn đàn Khởi Nguyên." Yêu Tử Yên bổ sung.

Bốn người lộ ra vẻ mặt vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Ứng dụng mới của điện thoại di động Ma Huyễn, mỗi khách hàng đều mong chờ từ lâu.

Không nghĩ đến hôm nay không chỉ có mặt hàng mới, còn có cả ứng dụng mới.

Bọn họ hưng phấn nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc mà ăn kem.

Mọi người bắt đầu làm quen với trò chuyện Khởi Nguyên dưới sự hướng dẫn của Yêu Tử Yên.

Bởi vì có diễn đàn Khởi Nguyên làm nền, bọn họ học tập rất nhanh.

"Bạn tốt? Kênh trò chuyện? Còn tiện lợi hơn cả diễn đàn Khởi Nguyên." Bộ Ly Ca đưa ra ý kiến của mình.

"Không đúng không đúng." Trần Y Y lắc đầu, phản bác: "Hai ứng dụng đều có ưu điểm riêng."

"Đúng vậy. Trên diễn đàn Khởi Nguyên có thể chia sẻ mọi chuyện của mình, trò chuyện Khởi Nguyên là tiến hành thảo luận riêng với người khác.

Hai ứng dụng này có bản chất khác nhau." Bộ Thi Ý nói.

Bộ Ly Ca suy nghĩ một hồi, cảm thấy tỷ tỷ nói rất có lý.

Lạc Xuyên cũng liếc nhìn Bộ Thi Ý, đồng ý với cách nói này.

Năm người khác còn đang nói chuyện với nhau.

Suy nghĩ của Lạc Xuyên bay xa, tiến vào trạng thái người và trời hợp nhất – gọi tắt là ngẩn người.

"Tạo một nhóm trò chuyện thì sao?" Yêu Tử Yên đề nghị.

"Nhóm trò chuyện?"

Bọn họ khó hiểu, vẫn chưa hiểu hết toàn bộ về chức năng của trò chuyện Khởi Nguyên.

"Là có thể tán gẫu với nhiều người cùng lúc." Yêu Tử Yên giải thích.

Trong lúc trò chuyện với nhau, Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường của Lăng Vân học viện đã đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Hai người thấy mọi người đang bàn tán, tò mò đi đến gần.

"Sao chỉ có hai người các ngươi?" Trần Mặc hỏi.

"Học viện đang tổ chức hoạt động gì đó, cảm thấy không thú vị lắm nên tới đây." Cố Vân Hi tùy tiện cười nói.

Giang Nhã Thường mấp máy miệng, nhưng vẫn không nói gì.

Thật ra nàng ta bị Cố Vân Hi kéo đến.

Lạc Xuyên thoát khỏi trạng thái ngẩn người, liếc mắt nhìn Cố Vân Hi một cái.

Giọng điệu thoải mái mà lại thuần thục như thế.

Cô gái, ngươi rất có tương lai đấy.

Đối với kem ly mà cửa hàng mới phát triển và ứng dụng mới của điện thoại di động Ma Huyễn, hai người đều tỏ ra cực kỳ hứng thú.

"Tạo nhóm xong rồi, tên nhóm là xxxxxxxx, các ngươi có thể tham gia vào." Một lát sau, Yêu Tử Yên ngẩng đầu, mỉm cười nói với mọi người.

Chương 665: Bản gốc mãi mãi là bản gốc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhận được lời mời của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên cũng tham gia vào nhóm trò chuyện.

Hiện tại, trong nhóm đã có sáu người.

Nhóm trò chuyện đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành do Yêu Tử Yên tạo ra, cứ thế bắt đầu.

Yêu Tử Yên: [Có nhìn thấy không?]

Bộ Ly Ca: [Có.]

Bộ Thi Ý: [Có.]

…

Lạc Xuyên: […]

Mặt đối mặt mà còn gửi tin nhắn, các ngươi thật đúng là thú vị.

"Thì ra cái này gọi là trò chuyện, chơi thật vui." Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Trần Y Y nở một nụ cười tươi như có được món đồ chơi mới.

"Trò chuyện… trận pháp truyền tin so với trò chuyện Khởi Nguyên, thật sự rất lạc hậu." Trần Mặc lắc đầu cảm thán.

Trận pháp truyền tin không chỉ sắp xếp phức tạp, hơn nữa còn cần tiêu phí linh tinh.

Trò chuyện Khởi Nguyên so sánh với nó, không biết đã tốt hơn bao nhiêu.

Hai thứ, hoàn toàn không cũng một cấp bậc!

"Có lẽ sau khi Khởi Nguyên Thương Thành có tiếng tăm ở khắp Thiên Lan đại lục, trận pháp truyền tin sẽ bị trò chuyện Khởi Nguyên thay thế hoàn toàn." Yêu Tử Yên đưa ra quan điểm của mình.

Mọi người gật đầu đồng ý.

Lạc hậu với thời đại, chắc chắn sẽ bị xã hội đào thải.

Đây là chân lý vĩnh viễn không thay đổi.

Lạc Xuyên vui mừng nhìn Yêu Tử Yên, hết sức hài lòng đối với việc nàng có được sự giác ngộ như vậy.

Mọi người trò chuyện với nhau.

Các học viên của ba học viện lớn khác cũng lục tục đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Đối với ứng dụng mới của điện thoại di động Ma Huyễn, bọn họ cũng tỏ ra cực kỳ hứng thú.

Đồng thời, đối với việc phải dùng mười linh tinh mới có thể tải xuống, vẫn thể hiện sự bất mãn như trước.

Lạc Xuyên không còn thấy lạ nữa, dứt khoát không nhìn đến.

Kem vừa mới ra mắt cũng đã nhận được sự chào đón nồng nhiệt của những người trẻ tuổi.

Gần như có vô số hương vị để tự lựa chọn, khiến cho bọn họ thán phục mãi không thôi.

"Ông chủ, ông chủ, chừng nào thì mì ăn liền mới có hương vị khác?" Nam Cung Ngũ Nguyệt đi đến trước quầy, hỏi Lạc Xuyên.

"Đúng vậy ông chủ, kem ly mới ra đã có nhiều hương vị như vậy, mà mì ăn liền từ đầu đến cuối chỉ có một loại, hơi phi lý rồi đó?"

"Thật sự ngươi không lo lắng chút nào sao ông chủ…"

Một đám học viên tiến đến trước quầy, đề nghị với Lạc Xuyên.

"Mì ăn liền là vị gốc, các ngươi có thể tự thay đổi hương vị." Lạc Xuyên nói.

"Thế nhưng hương vị mà chúng ta tự làm ra chắc chắn không tốt như ban đầu." Cố Vân Hi than thở.

"Phụng Tiên lâu không phải cũng có mì ăn liền sao? Nghe nói có rất nhiều loại để lựa chọn đó, các ngươi có thể đến đó mua." Yêu Tử Yên ở bên cạnh đúng lúc lên tiếng.

Mọi người than vãn.

"Nói thế sao được?" Một học viên gãi đầu: "Tuy rằng hương vị của mì ăn liền trong Phụng Tiên lâu và trong cửa hàng của ông chủ không có gì

khác nhau, nhưng vẫn cảm giác thiếu cái gì đó."

"Đúng đúng đúng. Ta cũng cảm thấy như vậy."

"Đúng vậy…"

Những người khác đều tán thành.

Trong lòng Lạc Xuyên đại khái đã đoán được nguyên nhân.

Thứ nhất, mì ăn liền trong Khởi Nguyên Thương Thành là do hệ thống cung cấp.

Theo phong cách của hệ thống, nguyên liệu được sử dụng chắc chắn không phải thứ bình thường.

Cho dù Phụng Tiên lâu có làm giống đến đâu, tài nấu nướng của đầu bếp có xuất sắc đến đâu, cũng không thể đạt được sự giống nhau một trăm phần trăm.

Thứ hai chính là mì ăn liền sử dụng Nước Suối Sinh Linh.

Thứ ba, cũng là điều quan trọng nhất, chính là hiệu quả tăng tốc độ tu luyện kèm theo của mì ăn liền.

Những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã quen với cảm giác nhạy cảm sâu sắc với linh lực của trời đất gấp mấy lần sau khi ăn xong mì ăn liền.

Nhưng mì ăn liền của Phụng Tiên lâu chắc chắn không có hiệu quả này.

Mặt khác, theo suy đoán của Lạc Xuyên, hẳn là thanh cay cũng như vậy.

Chương 666: Sao ngươi lại thuần thục như vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Có lẽ về sau sẽ có." Lạc Xuyên nói.

Đối với cách nói mơ hồ này của Lạc Xuyên, đám người Nam Cung Ngũ Nguyệt đều nhìn chằm chằm vào Lạc Xuyên.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ bất mãn.

Về sau… có lẽ…

Đây cũng quá vô trách nhiệm rồi.

Thế nhưng, lại không thể làm gì Lạc Xuyên.

Chết tiệt, đáng giận thật.

Sau khi biểu lộ sự bất mãn đối với hành động của Lạc Xuyên, mọi người dời đề tài đi.

"Không phải Lăng Vân học viện luôn nằm trong trận pháp truyền tống chính sao? Tại sao các ngươi không đến đó?" Một học viên của Hàn Tinh học viện hỏi.

"Sự kiện thế này, có đi hay không cũng như nhau." Cố Vân Hi xua tay, nét mặt không chút sợ hãi nào, dáng vẻ rất có kinh nghiệm.

"Hi nhi, chúng ta có cần đi đến đó không? Bị các đạo sư phát hiện thì làm sao?" Giang Nhã Thường lo lắng.

"Yên tâm yên tâm." Cố Vân Hi khoát tay, không để tâm lắm: "Cho dù bị phát hiện, Hải Đường đạo sư cũng sẽ không làm khó chúng ta đâu."

Lúc này, đã thể hiện sự quan trọng của việc tạo mối quan hệ tốt với đạo sư.

Các học viên của ba học viện đều kinh ngạc nhìn Cố Vân Hi.

Sao ngươi lại thuần thục như vậy chứ?

Giang Nhã Thường suy nghĩ một chút, cảm thấy Cố Vân Hi nói cũng có lý…

"Trò chuyện Khởi Nguyên quả nhiên đúng như lời giới thiệu." Sở

Dương tỏ ra kinh ngạc.

Từ sau ngày hôm qua đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, hắn ta cảm thấy thế giới quan của mình đã được đổi mới.

Bất kể là các loại hàng hóa hay là cái loại trò chơi đắm chìm trong thực tế ảo này, đều là những thứ chưa bao giờ xuất hiện ở Thiên Lan đại lục.

"Đúng vậy." Trần Nghênh Phong nói: "Ta cảm thấy trò chuyện Khởi Nguyên không biết thuận tiện hơn trận pháp truyền tin không biết bao nhiêu."

"Các ngươi đã tham gia nhóm trò chuyện mà Yêu cô nương mới tạo chưa?" Tần Mộ Tuyết và Quân Tích Trúc đi đến, nhìn thấy hai người đang trò chuyện với nhau, người sau hỏi.

"Nhóm trò chuyện? Nhóm trò chuyện gì cơ?" Trần Nghênh Phong và Sở Dương nghi hoặc.

"Các ngươi không biết?" Tần Mộ Tuyết lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

Hai người lắc đầu.

"Được rồi." Tần Mộ Tuyết thở dài.

Sau đó, nói sơ qua một chút về cái gọi là nhóm trò chuyện.

Nghe xong, ánh mắt của Sở Dương và Trần Nghênh Phong đều sáng lên.

"Ta muốn tham gia." Trần Nghênh Phong nói.

Sở Dương cũng nói: "Ta cũng vậy."

Lúc này, Hạ Nguyên bỗng nhiên đi đến.

"Sao vậy?" Trần Nghênh Phong hỏi.

"Viện trưởng, ngươi có cảm thấy rằng có lẽ nhóm trò chuyện có thể dùng trong việc quản lý học viện không?" Hạ Nguyên nói ra quan điểm của mình.

Trần Nghênh Phong suy nghĩ đơn giản một chút, gật đầu: "Rất có lý."

Tần Mộ Tuyết kinh ngạc liếc nhìn Hạ Nguyên: "Biện pháp tốt đấy, các học viên của học viện đều ở trong một nhóm trò chuyện, thông báo các kiểu đều rất thuận tiện."

Quân Tích Trúc đồng ý.

Sau đó, ba người gọi đạo sư trong học viện đến, tiến hành bàn bạc.

Sau khi Lạc Xuyên thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng mặc niệm một giây cho các học viên.

Cùng lúc đó.

Cửa đông thành Cửu Diệu, ở trận pháp truyền tống.

Người của Lăng Vân học viện tụ tập như thế, hấp dẫn không ít ánh mắt của người khác.

"Các học viên đều ở đây cả chứ?" Phạm Thừa Thiên nhìn về phía Mộ Dung Hải Đường vừa mới kiểm kê nhân số xong.

Nét mặt của Mộ Dung Hải Đường có chút bất đắc dĩ.

Thấy vậy, Phạm Thừa Thiên đã đoán được chuyện gì xảy ra, hỏi: "Lại là hai tiểu nha đầu kia?"

Mộ Dung Hải Đường gật đầu.

"Thôi vậy, cũng không phải một lần hai lần." Phạm Thừa Thiên mỉm cười lắc đầu: "Hơn nữa cũng không phải chuyện lớn gì."

Mộ Dung Hải Đường gật đầu đáp vâng, trong lòng lại suy nghĩ cách xử phạt.

"Hải Đường tỷ tỷ, chúng ta đây là phải chờ ai vậy?" Huyền Tước bỏ khối linh tinh cuối cùng trong tay vào trong miệng, kéo tay áo của Mộ Dung Hải Đường, giọng nói mơ hồ không rõ, hỏi.

Chương 667: Gọi ta là Bách Lý viện trưởng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường cúi người cười nói: "Những người khác trong Lăng Vân học viện."

Lăng Vân học viện cách thành Cửu Diệu một khoảng rất xa.

Dù là Xích Kim Huyền Tước có sở trường về tốc độ cũng phải tốn không ít thời gian.

Khoảng cách càng xa, việc dựng trận pháp truyền tống cũng càng phức tạp.

Cũng may qua một thời gian dài như vậy, trận pháp truyền tống ở Lăng Vân học viện đã hoàn thành.

Hôm nay, chính là thời gian mà những người trong Lăng Vân học viện đến.

Huyền Tước mang dáng vẻ tiểu cô nương giật mình gật đầu, sau đó vui vẻ nói: "Có phải là lát nữa sẽ được gặp Bách Lý gia gia không?"

"Nếu Bách Lý viện trưởng nghe thấy ngươi gọi ông ta như vậy, chắc chắn sẽ tức giận." Mộ Dung Hải Đường mỉm cười.

"Ta không sợ đâu!" Huyền Tước giòn giã nói.

Đám học viên cũng đang nói chuyện với nhau.

Sau mấy phút đồng hồ.

Phạm Thừa Thiên mỉm cười: "Đến rồi."

Đường vân khắc trên trận pháp truyền tống dần dần có hào quang xuất hiện, theo thời gian trôi qua, càng lúc càng sáng rỡ.

Vô số ánh sáng vạch ra, giao thoa với nhau theo một phương thức cực kỳ phức tạp, rồi hội tụ ở vị trí trung tâm, đồng thời có dòng linh lực cuồn cuộn được điều động nhờ vòng năng lượng trong trận pháp.

Phía trên trận pháp có khí tức không rõ bắt đầu khởi động, không gian nổi lên từng gợn sóng như mặt hồ, dần trở nên trong suốt.

Xuyên qua cửa không gian mới hình thành, có thể mơ hồ nhìn thấy phía đối diện có rất nhiều bóng người đang đi đến.

Theo thời gian, cửa không gian trở nên trong suốt như một mặt kính, những vị khách đến từ phía đối diện tựa như xuyên qua một tấm màn chắn vô hình có lực cản, trong nháy mắt đã vượt qua khoảng cách ngàn vạn dặm để đến nơi này.

Xung quanh trận pháp có không ít quần chúng vây xem hóng chuyện, mặc dù mấy ngày nay bọn họ đã thấy hình ảnh trận pháp truyền tống khởi động rất nhiều lần, nhưng loại quy mô khổng lồ như ngày hôm nay vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Không thể không nói, khi cuộc sống hằng ngày trở nên phong phú hơn, những cư dân trong thành Cửu Diệu cũng bắt đầu chú ý đến vấn đề giải trí trên phương diện tinh thần – đương nhiên, khả năng cao là giải phóng thiên tính.

Dù sao, bất kể là ở thế giới nào, mọi người vẫn luôn thực hiện triệt để hành vi hóng chuyện…

"Viện trưởng."

Gần trăm người đi xuống từ trên trận pháp truyền tống, chào hỏi với Phạm Thừa Thiên.

Mười mấy người dẫn đầu đều tản ra khí tức không tầm thường trên người.

Lăng Vân học viện là một trong bốn học viện lớn ở Thiên Lan đại lục, đi theo con đường đã giỏi còn muốn giỏi hơn.

Số lượng học viên trong học viện, tổng cộng cũng mấy trăm.

Mười mấy học viên tò mò đánh giá khắp nơi trong thành thị xa lạ này.

"Đây là thành Cửu Diệu sao? Trông khá hoành tráng đấy."

"Rất nhiều người tu luyện, bọn họ đều đến đây vì Khởi Nguyên Thương Thành sao?"

"Lát nữa có thể chơi được trò chơi thực tế ảo trong truyền thuyết, thật là háo hức…"

Các học viên trò chuyện ríu rít không ngừng, nét mặt đầy hưng phấn.

"Bách Lý gia gia!" Huyền Tước chạy đến chỗ Bách Lý Ôn Thư.

Bách Lý Ôn Thư có dáng vẻ của nam tử trung niên, tao nhã lịch sự.

Sau khi nghe thấy tiếng Huyền Tước gọi, khóe mắt chợt co rút.

"Tiểu Huyền Tước, không phải đã nói với ngươi rồi sao, phải gọi ta là Bách Lý viện trưởng." Bách Lý Ôn Thư ngồi xổm xuống, cười nói.

"Biết ạ." Huyền Tước mở to đôi mắt ngập nước: "Bách Lý gia gia."

Bách Lý Ôn Thư: …

Các học viên đều quay đầu sang chỗ khác, cố nhịn cười.

Phạm Thừa Thiên cũng không nhịn được mà mỉm cười: "Được rồi được rồi, vào thành Cửu Diệu trước rồi nói sau.

Đoàn người chậm rãi tiến vào thành Cửu Diệu.

Trên đường, Bách Lý Ôn Thư vẫn không từ bỏ việc sửa đúng xưng hô của Huyền Tước.

Có điều từ vẻ mặt của ông ta, có thể thấy kết quả không theo ý người…

Chương 668: Thuận theo tự nhiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Kem được đưa ra, gây ra sự chấn động đối với khách hàng, còn lớn hơn nhiều so với dự đoán của Lạc Xuyên.

Dựa theo suy đoán của Lạc Xuyên, nguyên nhân lớn nhất là bởi vì thời tiết.

Trước đó đã nói qua, thời tiết cả thành Cửu Diệu hiện giờ càng lúc càng nóng bức.

Từ đầu hè, dần dần đến lúc nóng nhất.

Kem là món lạnh, không chỉ có hiệu quả tăng cường sức mạnh đối với tinh thần lực, còn có vẻ ngoài đẹp đẽ, hương vị thơm ngon.

Được chào đón nhiệt liệt là tình cảnh tất yếu.

Dược Hồi Trần và mấy trưởng lão của Dược Cốc tụ lại một chỗ, mỗi người cầm một ly kem và ăn.

Lạc Xuyên đang trong trạng thái lười biếng thấy cảnh tượng như vậy, cảm thấy có chút vi diệu.

Ngươi có thể tưởng tượng ra cảnh mấy ông cụ râu trắng tụ tập ăn kem không – hiện tại là như vậy.

"Sức mạnh của tinh thần lực, quả thật có tăng lên." Tam trưởng lão Dược cốc gật đầu, nét mặt rất trịnh trọng.

"Không rõ ràng, nhưng đúng là có tồn tại thật." Lại có một trưởng lão bổ sung.

"Hơn nữa trong phần giới thiệu của kem cũng không nói rằng có giới hạn trên cho sự tăng trưởng sức mạnh của tinh thần lực." Suy nghĩ của đại trưởng lão bắt đầu bay xa: "Nói cách khác, nếu có thể ăn một số lượng kem không giới hạn, tinh thần lực có thể tăng lên vô hạn."

Luyện dược sư đều là người có một ít sở thích đặc thù.

Sở thích của đại trưởng lão chính là theo đuổi tính khả thi và kết luận

của một việc.

"… Trên lý thuyết thì đúng là như vậy." Sau một hồi yên lặng, có một trưởng lão nói.

"Nhưng đại trưởng lão, ngươi phải hiểu được, lý thuyết không giống như trong đời thật." Dược Hồi Trần vỗ lên bả vai của đại trưởng lão.

Nét mặt của đại trưởng lão có chút xấu hổ.

Ông ta hiểu, vừa nãy mình đã mắc bệnh nghề nghiệp.

"Bây giờ, chúng ta thảo luận một chút về vấn đề vị kem của ai ăn ngon nhất." Dược Hồi Trần nhìn mấy vị trưởng lão, nét mặt còn rất nghiêm túc.

Các trưởng lão: …

Chưởng môn, ngươi thôi đi!

"Ha ha, chỉ đùa một chút thôi." Dược Hồi Trần mỉm cười, dời đề tài đến phương hướng chính xác: "Hiệu quả của kem đối với tinh thần lực, không cần nói cũng biết. Phải bàn bạc một chút về chuyện để cho những luyện dược sư còn lại trong Dược cốc đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Điều quan trọng nhất của luyện dược sư chính là tinh thần lực.

Sức mạnh và số lượng tinh thần lực quyết định thành tựu mà một luyện dược sư có thể đạt được.

Sau đó, bọn họ bắt đầu bàn bạc về chuyện Dược cốc.

Dược cốc mặc dù là một tông môn, nhưng quản lý lại tương đối lỏng lẻo.

Đệ tử hay luyện dược sư trong đó đều có sự tự do rất lớn.

Một lát sau, bọn họ thảo luận xong, đưa ra kết luận – thuận theo tự nhiên.

Dù sao Dược cốc bây giờ cũng đã dựng xong trận pháp truyền tống, đi vào thành Cửu Diệu cũng không phải là chuyện gì phiền phức.

Nói ngắn gọn, muốn tới hay không.

"Vẫn cảm thấy bàn bạc hay không bàn bạc, hình như không khác gì nhau." Tam trưởng lão tỏ ra khó hiểu.

"Tính cách của chưởng môn là như vậy, nhiều năm rồi, ngươi còn chưa

hiểu sao?" Đại trưởng lão nhìn bóng lưng của Dược Hồi Trần, nhỏ giọng nói.

"Ta nghe thấy đấy." Giọng nói của Dược Hồi Trần truyền đến.

Đại trưởng lão hắng giọng một cái, không nói chuyện với tam trưởng lão nữa…

"Ông chủ, rất nhiều người đã vào trong nhóm." Yêu Tử Yên chia sẻ niềm vui sướng với Lạc Xuyên.

Nàng đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho Lạc Xuyên, chỉ vào màn hình.

Lạc Xuyên nhìn qua.

Chỉ qua một giờ ngắn ngủi, số người trong nhóm lại đột phá mốc một trăm người.

"Xem ra các khách hàng đều rất nhiệt tình." Lạc Xuyên nhận xét,

Có diễn đàn Khởi Nguyên trước đó làm nền, trò chuyện Khởi Nguyên cũng không khiến các khách hàng có quá nhiều khó khăn trong việc sử dụng.

Chương 669: Chuẩn bị thí nghiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian tiếp tục trôi.

Buổi sáng ở Khởi Nguyên Thương Thành là lúc đón tiếp lưu lượng khách hàng cao nhất.

Mỗi một khách hàng mới và cũ vào cửa hàng, đều tỏ ra vô cùng thích thú với kem mới ra mắt.

Đương nhiên, còn có ứng dụng mới của điện thoại di động Ma Huyễn.

Tả Vạn Kim rời khỏi Phụng Tiên lâu.

Phụng Tiên lâu đưa ra thanh cay và mì ăn liền, nhận được sự hưởng ứng rất lớn trong thành Cửu Diệu.

Một vài người thường ăn xong đều nhất thời giật mình.

Thì ra hàng hóa bán trong Khởi Nguyên Thương Thành lại có hương vị thế này, khó trách việc buôn bán lại tốt như vậy.

Hơn nữa nghe nói hàng gốc còn có hiệu quả đặc biệt, thật sự là khiến người ta say mê.

Nghe nói hai mặt hàng mà Phụng Tiên lâu bán này đã được ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành cho phép.

Trong một thoáng, hình tượng của Lạc Xuyên trong lòng cư dân thành Cửu Diệu, từ một cường giả cao không với tới, đã xảy ra biến đổi vi diệu.

Tả Vạn Kim suy nghĩ trong lòng dọc đường đi.

Trải qua vô số thí nghiệm phức tạo, cách sản xuất của Coca Cola và Sprite vẫn hoàn toàn không có chút đầu mối nào.

Rơi vào đường cùng, Tả Vạn Kim quyết định đến xin Lạc Xuyên giúp đỡ.

Sau khi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, Tả Vạn Kim chú ý thấy vài khách hàng trong tiệm đều cầm thứ gì đó trong tay.

Đó là hàng mới trong tiệm sao?

Lát nữa nói sau.

Đè nén sự nghi ngờ trong lòng, Tả Vạn Kim đi thẳng đến trước quầy, nét mặt cung kính: "Ông chủ."

"Có chuyện gì?" Lạc Xuyên thu lại sự chú ý đang phân tán, nói.

Khi Nguyệt Linh, Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, trong tiệm đã có không ít khách hàng.

Sau đó thì thấy được một màn trước mắt này.

Theo nguyên tắc thấy náo nhiệt thì phải đến gần, các nàng đi tới.

"Chúng ta hoàn toàn không thể tìm ra cách làm Sprite và Coca Cola." Tả Vạn Kim do dự một chút, rồi nói tiếp: "Bất kể là dùng cách nào, đều không thể làm ra sản phẩm có mùi vị của Sprite và Coca Cola."

Mùi vị, chắc hẳn là cảm giác khi bọt khí vỡ ra.

"Chẳng lẽ các ngươi cũng muốn làm ra hai loại này sao?" Liễu Như Ngọc nói.

Trên gương mặt của Tả Vạn Kim mang theo vẻ chân thành, đó là khao khát đối với ẩm thực, gật đầu thật mạnh: "Đương nhiên."

Cách làm Coca Cola, Lạc Xuyên cũng không biết quá rõ.

Thế nhưng, kiến thức thông thường vẫn phải có.

Không có gì ngoài việc hòa tan một lượng lớn carbon dioxide vào trong đó, từ đó tạo ra một hương vị độc đáo.

Sprite cũng như vậy.

Đây là một cơ hội tốt để phổ cập kiến thức hóa học.

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

"Thí nghiệm một chút." Lạc Xuyên suy nghĩ, nói.

Đồng thời xem thử hiểu biết của mình về cách làm của Coca Cola rốt cuộc có chính xác hay không.

Dứt lời, Lạc Xuyên đứng dậy, đi về phía thiết bị giả tưởng.

Đám người Tả Vạn Kim ngơ ngác nhìn nhau.

Đầu tiên là khó hiểu, sau đó lộ ra vẻ mặt giật mình.

Bọn họ vội vàng đi theo.

Nhìn thấy Lạc Xuyên đội mũ giáp, Nguyệt Linh rốt cuộc không nhịn được mà hỏi: "Ông chủ, chẳng lẽ là làm thí nghiệm trong trò chơi sao?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Chế độ giải trí tương đương với thế giới thật."

Mọi người chợt hiểu ra, đi theo Lạc Xuyên tiến vào chế độ giải trí.

"Ông chủ đây là muốn làm gì?"

"Không nghe rõ, hình như là muốn thí nghiệm gì đó."

"Qua đó xem không?"

"Qua đó xem sao…"

Nhất cử nhất động của Lạc Xuyên đều bị các khách hàng chú ý đến.

Dựa theo nguyên tắc có náo nhiệt phải đến gần, không ít khách hàng đang chơi trong chế độ khác cũng đều tiến vào chế độ giải trí.

Lạc Xuyên xuất hiện ở bờ hồ quen thuộc.

Sau đó, xung quanh có rất nhiều bóng người xuất hiện, ước chừng có vài chục người!

Nhất thời, Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Sao lại đến đây cả rồi?

Chương 670: Đều là bệnh trung nhị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Có điều nhiều người cũng tốt, vừa vặn phổ cập một vài kiến thức thông dụng về hóa học cho khách hàng cũ.

"Ông chủ, đây là đang chuẩn bị làm gì thế?" Yêu Tử Yên cũng đi theo đến, tò mò hỏi.

"Trong Sprite và Coca Cola, có một loại khí đặc biệt, hẳn là các ngươi đều biết." Lạc Xuyên nói.

Những khách hàng cũ gật đầu liên tục.

"Ông chủ, ngài đây là chuẩn bị…" Dược Hồi Trần dường như đoán được gì đó.

Lạc Xuyên gật đầu: "Tạo ra loại khí này."

Mọi người lộ ra vẻ mặt "thì ra là thế".

Lạc Xuyên bắt đầu suy tư.

Lại nói, carbon dioxide được làm ra như thế nào?

Trí nhớ của Lạc Xuyên rất tốt, nếu không cũng không thể viết ra tiểu thuyết của Hoa Hạ ở trái đất.

Rất nhanh, Lạc Xuyên đã tìm ra trí nhớ tương ứng.

Dựa theo tình huống hiện tại, phương thức đơn giản nhất chính là phản ứng giữa đá vôi và nước.

Về phần một vài phản ứng hóa học khác, có chút phiền toái.

Được rồi, chỉ là vì Lạc Xuyên lười thôi…

"Đầu tiên, cần một vài hòn đá." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ, ta giúp ngươi!" Bộ Ly Ca hưng phấn nói.

"Ta cũng đi!"

Ước chừng mười mấy người chạy đến chỗ bãi đá cách đó không xa.

Không bao lâu sau, trên khu đất trống đã xuất hiện một ngọn núi nhỏ do đá xếp thành.

"Bước thứ hai, chính là nung khô." Lạc Xuyên nói.

Đừng quên chức nghiệp của Lạc Xuyên trong chế độ giải trí – Ám viêm ma chủ, còn có tên là Hắc liệt diễm sử.

Lạc Xuyên vươn tay phải về phía đống đá.

"Ta cảm thấy ông chủ sắp phóng thích kỹ năng vô cùng lợi hại nào đó." Nguyệt Linh tỏ ra hưng phấn.

"Nhiệt độ thật là khủng khiếp, còn lợi hại hơn cả cầu lửa của ta nữa." Cố Vân Hi cảm thán.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào Lạc Xuyên, sợ bỏ qua điều gì.

Trong lòng bàn tay của Lạc Xuyên, nhiệt độ nhanh chóng tăng lên.

Cảnh tượng nơi đó đều xuất hiện sự vặn vẹo có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Có vô số tia lửa màu đen bốc lên từ trên cánh tay.

"Bị Tất hắc liệt diễm cắn nuốt hết đi!"

Giọng nói trầm thấp vang lên.

Nét mặt của Lạc Xuyên thay đổi.

Đây không phải là hắn nói.

Câu phát biểu bùng nổ khí tức tuổi dậy thì này là chuyện gì đây?

Này này này, hệ thống, chắc chắn là ngươi giở trò quỷ! Chắc chắn là vậy!

Ngay lúc giọng nói vang lên, ngọn lửa bỗng xuất hiện trong tay Lạc Xuyên.

Lực chú ý của mọi người cũng dời khỏi câu nói đó.

Ngọn lửa màu đen ngưng tụ thành đầu rồng, nhắm vào đống đá phía trước.

Lập tức sinh ra một vụ nổ mạnh.

Khói mù bốc lên khắp nơi.

Đợi bụi mù tán đi, nơi đó xuất hiện một cái hố cháy đen có đường kính mấy thước.

Ven cái hố to xuất hiện lưu ly, đây là dạng cát ngưng kết sau khi nóng chảy ở nhiệt độ cao.

Còn đống đá, đã biến mất từ lâu.

Lạc Xuyên trầm ngâm.

Uy lực này, hình như có chút ngoài dự đoán của hắn.

Mọi người yên lặng.

"Ông chủ, đây là nung khô sao?" Bộ Ly Ca phá vỡ sự yên lặng.

Lạc Xuyên: "… Có chút sai sót, không khống chế được sức mạnh. Lại đi lấy chút đá về đây."

"À, biết rồi ông chủ." Bộ Ly Ca nhận lời.

Mười mấy người lại sắm vai cu li.

"Vừa nãy, hình như ta đã nghe thấy giọng nói nào đó." Liễu Như Mị nhíu mày nói.

Trong mắt Lạc Xuyên lộ ra chút cảnh giác.

Không, ngươi không có.

"Ừm, ta cũng nghe thấy." Tam trưởng lão gật đầu, sau đó nhớ lại: "Hình như là cái gì mà… bị Tất hắc liệt diễm cắn nuốt hết đi…"

Tầm mắt Lạc Xuyên dừng lại trên người Tam trưởng lão.

Tam trưởng lão, nguy rồi.

Nhưng dường như bản thân ông ta cũng không nhận ra điều đó.

"Nói thế nào nhỉ, các ngươi không cảm thấy cách nói chuyện này rất lợi hại sao. Sau khi nghe xong còn khiến người ta nhiệt huyết dâng trào." Trần Mặc rất phấn khích.

"Đúng vậy."

"Đúng!"

Không ít học viên trẻ tuổi đều tỏ vẻ đồng ý.

Các ngươi đều là bệnh trung nhị cả.

Lạc Xuyên đưa ra chẩn đoán cho bọn họ.

Chương 671: Kết quả thí nghiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Các khách hàng đều hướng tầm mắt về phía Lạc Xuyên.

Bọn họ đã hiểu được giọng nói ban nãy là chuyện gì.

Lạc Xuyên mặt không đổi sắc: "Năng lực đặc biệt của chức nghiệp."

Lời tự thuật đó quả thật được xem là một năng lực đặc biệt.

Mọi người gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, vẫn chưa nghĩ nhiều.

Lạc Xuyên đóng BGM kèm theo của chức nghiệp.

Nhìn về phía đống đá thứ hai.

Việc chế tạo cacbon dioxit có thể thực hiện bằng cách trực tiếp nung khô đá với nhiệt độ cao.

$CaCO_3$ ở nhiệt độ cao bị phân hủy thành canxi oxit và cacbon dioxit.

Canxi oxit phản ứng với nước có thể tạo thành canxi hidroxit, dùng để thử khí cacbon dioxit.

Ý tứ trong chương trước đại khái là như thế.

Ừm, đúng vậy, chính là như thế.

Lạc Xuyên nhấn mạnh.

Hắn sẽ không thừa nhận, thật ra là tác giả nhớ nhầm…

Lúc này đây, Lạc Xuyên đã khống chế được uy lực của ngọn lửa màu đen.

Sau đó, bắt đầu nung đá.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, tảng đá dần trở nên nóng đỏ.

Nhưng tình hình hiện tại hình như đã xuất hiện một chút ngoài ý muốn.

Dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa màu đen, tảng đá chỉ trở nên nóng đỏ mà thôi.

Từ đầu đến cuối, đừng nói là cacbon dioxit, một chút thể khí khác cũng không xuất hiện!

Chẳng lẽ là nhiệt độ không đủ?

Lạc Xuyên tăng nhiệt độ của ngọn lửa lên.

Màu sắc của tảng đá cũng thay đổi từ nóng đỏ thành đỏ rực.

Mấy phút đồng hồ trôi qua.

Vị trí của đống đá ban đầu xuất hiện một cái hố.

Bên trong có nham thạch nóng chảy.

Lạc Xuyên suy nghĩ về nguyên nhân của tình huống hiện tại.

CaCO3 tồn tại trong phần lớn đá tự nhiên.

Không lý nào mà với một số lượng lớn và nhiều loại đã như vậy, trải qua nung khô với nhiệt độ cao mà ngay cả một chút khí cũng không sinh ra.

Là vì ngọn lửa?

Hoặc là… vì thế giới hiện tại?

"Ông chủ, sau đó thì sao?" Bộ Ly Ca hỏi.

Vừa rồi Lạc Xuyên đã nói, bước thứ hai là nung khô.

Dựa theo tình hình trước mắt, hẳn là đã có thể tiến hành bước tiếp theo.

Mọi người đều tò mò nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Làm thí nghiệm trong trò chơi có chút vấn đề. Đổi chỗ khác."

Sau đó biến mất tăm.

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không hiểu được thao tác này của Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đã rời mạng, bởi vì tò mò, bọn họ cũng lục tục rời khỏi trò chơi.

Tháo mũ giáp xuống, Lạc Xuyên nhìn về phía Bộ Ly Ca.

"Đá đúng không? Ông chủ yên tâm, bao ở trên người ta, sẽ quay lại ngay." Bộ Ly Ca vỗ ngực nhận lời.

Bộ Ly Ca rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, mười mấy học viên trước đó cũng đi theo.

Không bao lâu sau, trước cửa Khởi Nguyên Thương Thành đã chất không ít đá tảng.

"Ông chủ, vẫn phải dùng lửa nung sao?" Nguyệt Linh hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Lần này, không bằng để cho lão phu làm đi?" Dược Hồi Trần cười ha hả nói.

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Dược Hồi Trần một cái, gật đầu: "Có thể."

Thân là luyện dược sư, năng lực khống chế của Dược Hồi Trần đối với lửa đã xuất thần nhập hóa.

Có một ngọn lửa màu đỏ xuất hiện trong tay ông ta.

"Chú ý khống chế sức mạnh, không cần quá lớn." Lạc Xuyên bổ sung một câu.

"Đã biết." Dược Hồi Trần đáp.

Xung quanh có không ít người, những đệ tử Dược cốc đều tỏ ra hưng phấn.

"Đây là Hồng liên nghiệp hỏa của chưởng môn, nghe đồn là có được từ di tích thượng cổ."

"Nghe nói ngọn lửa này thậm chí còn có thể đốt cháy nghiệp lực, không biết có phải sự thật không."

"Thật là ngọn lửa khủng khiếp…"

Mọi người thán phục không thôi.

Những Tôn Giả nổi danh như Trần Nghênh Phong, Sở Dương đều có vẻ mặt nghiêm trọng.

Đều là Tôn Giả, bọn họ có thể cảm nhận được sức mạnh trong ngọn lửa đó.

Tuy rằng đã bị áp chế, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó vẫn đủ để phá hủy thế giới.

Chương 672: Quy tắc của thế giới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dưới sự thiêu đốt của Hồng liên nghiệp hỏa, tảng đá dần nóng đỏ, chuyển sang trạng thái nóng chảy.

Trong cảm giác của Lạc Xuyên, từ đầu đến cuối, đều không xuất hiện chất khí nào.

Nói cách khác, đá trong trạng thái nóng chảy vẫn hoàn toàn không phát sinh cái gọi là phản ứng phân hủy.

Hiện tượng trước mắt giống hệt như trong trò chơi.

Có lẽ là vì quy tắc của thế giới?

Lạc Xuyên suy đoán trong lòng.

"Ông chủ?" Dược Hồi Trần nhìn về phía Lạc Xuyên.

Tảng đá trải qua sự nung nóng của Hồng liên nghiệp hỏa, hoàn toàn biến thành nham thạch nóng chảy màu đỏ tươi.

Bị linh lực của Dược Hồi Trần khống chế, không thể chảy ra nơi khác.

Suy nghĩ cực kỳ chu đáo.

Lạc Xuyên dừng suy nghĩ: "Có thể."

Hắn tuyên bố chấm dứt thí nghiệm.

Những khách hàng vây xem lúc này đều không hiểu ra sao.

"Ông chủ, vẫn không được sao?" Bộ Ly Ca có chút khó hiểu.

Phản ứng của quần chúng vây xem khác đại khái cũng như thế.

Trong chế độ giải trí nung một đống đá, ngoài ra còn nổ một đống nữa.

Ở cửa Khởi Nguyên Thương Thành cũng nung một đống đá.

Bọn họ không thể hiểu được hàm nghĩa của cách làm này.

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừ."

Sau đó, xoay người tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đều là vô góp vui, không cần thiết phải giải thích.

Huống hồ, có giải thích thì bọn họ cũng không hiểu.

Các khách hàng không hiểu lý do, đành đi theo Lạc Xuyên tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đồng thời, cũng không ngừng nhỏ giọng suy đoán về mọi việc.

"Ông chủ?" Trước quầy, Nguyệt Linh tỏ vẻ nghi hoặc.

Nàng ta nhớ rất rõ, vừa nãy Lạc Xuyên vì muốn làm ra chất khí trong đồ uống như Coca Cola, cho nên mới làm thí nghiệm.

Theo tình huống trước mắt, chẳng lẽ thí nghiệm… đã thất bại?

Tả Vạn Kim cũng đứng bên cạnh.

Lạc Xuyên suy nghĩ trong lòng xem nên nói kết quả với hai người như thế nào.

Nói cho bọn họ biết, rằng ở Thiên Lan đại lục, $CaCO_3$ không thể phân giải thành cacbon dioxit trong môi trường nhiệt độ cao ư?

Chắc chắn là không được.

Ngoài ra, Lạc Xuyên còn nói ra suy đoán của mình với hệ thống.

Câu trả lời của hệ thống cũng không chênh lệch quá lớn với suy đoán của Lạc Xuyên.

Là bởi vì khác biệt quy tắc thế giới.

Nếu nói như thế, kết quả của thí nghiệm cũng đã được chứng minh.

Khoa Lạc, là một thế giới ma huyễn.

Thiên Lan đại lục, là một thế giới huyền huyễn.

Một cái có ma lực, một cái có linh lực.

Quy tắc có chỗ không giống với trái đất cũng là hiện tượng bình thường.

Thế nhưng, có vẻ kế hoạch phổ cập kiến thức khoa học của mình, sợ là sẽ phải chịu ảnh hưởng.

"Coca Cola và Sprite, các ngươi không thể làm được." Lạc Xuyên lắc đầu.

Tả Vạn Kim thất vọng thở dài, tỏ vẻ tiếc nuối.

Là một người thành tâm theo đuổi đạo mỹ thực, mục tiêu cả đời của ông ta là có thể tạo ra đủ các loại món ngon.

Nhưng cuối cùng, vẫn không thể vượt qua hai tòa núi lớn Sprite và Coca Cola.

Tả Vạn Kim đã nhận một cú sốc.

"Việc bán thanh cay và mì ăn liền ở Phụng Tiên lâu thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Rất tốt." Nghe thấy Lạc Xuyên đề cập đến chuyện này, Tả Vạn Kim khôi phục tâm trạng: "Có điều phần lớn người mua đều là người thường."

Đối với người tu luyện mà nói, thanh cay và mì ăn liền của Phụng Tiên lâu nhiều nhất chỉ có tác dụng giải cơn thèm.

Địa vị của bản gốc là không thể thay thế!

"Ông chủ, ta cảm thấy Phụng Tiên lâu chỉ bán sản phẩm bắt chước theo mì ăn liền và thanh cay như vậy là đủ rồi." Tả Vạn Kim nghĩ đến một chuyện khác xảy ra trước đó.

Làm ông chủ của Phụng Tiên lâu, Tả Vạn Kim hiểu rõ cách đối nhân xử thế.

Trải qua mấy ngày suy nghĩ, ông ta càng lúc càng cảm thấy việc mình xin ý kiến của Lạc Xuyên trước đó thật sự rất lỗ mãng.

Sống trên đời, không thể có lòng tham không đáy. Tả Vạn Kim luôn nhớ kỹ.

Chương 673: Nhạc cụ nào đó

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn sang Tả Vạn Kim.

Không rõ vì sao bỗng nhiên ông ta lại nhắc đến chuyện này.

"Tùy ngươi." Lạc Xuyên nói.

Tả Vạn Kim rời khỏi quầy, đi mua kem ly vừa mới chú ý đến.

Mặt hàng mới của Khởi Nguyên Thương Thành đấy, thật khiến người ta mong chờ…

Thanh m tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

So với khi vừa đến đây, nàng ta đã tháo khăn che mặt xuống.

Gương mặt lạnh lùng và cao quý, vô cùng thu hút ánh nhìn.

Nàng ta chú ý đến kem ly mà các khách hàng trong tiệm cầm trong tay, trong mắt hiện lên một chút kinh ngạc.

Hàng mới trong tiệm?

Thanh m đi đến, xếp hàng…

Mấy phút đồng hồ sau, ba người Thanh m, Liễu Như Ngọc, Liễu Như Mị ngồi cùng một chỗ.

Các nàng đang thảo luận những chuyện liên quan đến tu luyện.

Thanh m tinh thông âm luật, công pháp tu luyện cũng có liên quan với âm luật.

Hai tỷ muội Liễu Như Ngọc cũng đi theo con đường giống nhau.

"Thanh m tỷ tỷ, ta cảm thấy lúc thổi sáo, khi dùng tinh thần lực khống chế sóng âm có một loại cảm giác ngưng trệ." Liễu Như Ngọc nói rõ vấn đề mà mình gặp phải.

"Khả năng cao là bởi vì lực khống chế âm luật còn chưa đủ hoàn hảo." Thanh m đưa ra ý kiến của mình: "Ngươi cũng có thể sử dụng các nhạc cụ khác để tìm ra cảm giác khác biệt. Bây giờ ngươi đang dùng cái gì?"

Ngay cả Liễu Như Mị cũng nghiêm túc ngồi nghe ở bên cạnh.

Những gợi ý của tiền bối Tôn Giả cửu phẩm và có chung con đường, có thể mang đến cho nàng ta rất nhiều linh cảm.

"Nhạc cụ khác?" Liễu Như Ngọc suy nghĩ một lát, lấy sáo ngọc của mình ra: "Bây giờ ta đang sử dụng cây sáo."

Sau khi nhìn thấy, Thanh m lộ ra nét mặt đầy hứng thú: "Cây sáo này… rất không tệ."

Thanh m đưa ra đánh giá như thế, đủ để chứng minh chỗ không tầm thường của nó.

Liễu Như Ngọc mỉm cười: "Đây là mua trong cửa hàng của ông chủ."

Sau khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, nàng ta đã thay đổi linh khí ban đầu mình sử dụng ngay trong không gian bán vũ khí.

"Thì ra là thế…" Thanh m gật đầu.

Linh khí mà Khởi Nguyên Thương Thành bán ra, nàng ta cũng đã xem qua.

Tuy rằng giá so với bên ngoài mà nói thì đắt hơn không ít, nhưng chất lượng lại không thể chê được.

Đáng tiếc, vũ khí cấp bậc cao nhất chỉ có thánh binh trên cấp Thiên.

Thánh binh đối với Tôn Giả cửu phẩm mà nói, không có ý nghĩa gì quá lớn.

Sau khi Thanh m đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, lần đầu tiên biết được chuyện này, cảm thấy rất đáng tiếc.

"Ngoại trừ sáo ra, ngươi thích nhất là nhạc cụ gì?" Thanh m hỏi.

"Ta suy nghĩ một chút…" Liễu Như Ngọc ngẫm nghĩ.

Lạc Xuyên bị vây trong trạng thái lười nhác, trong lúc vô ý nghe được lời Thanh m nói, tâm thần khẽ động.

Nhạc cụ?

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một suy nghĩ lớn gan.

Ba người đang trò chuyện, Lạc Xuyên đi tới.

"Ông chủ." Liễu Như Mị nhìn thấy Lạc Xuyên.

Liễu Như Ngọc và Thanh m cũng lên tiếng chào hỏi.

Lạc Xuyên xua tay, ý bảo không cần để ý.

Ba người tò mò, thầm đoán vì sao Lạc Xuyên lại qua đây.

"Các ngươi đang nói đến nhạc cụ?" Lạc Xuyên hỏi.

Ba người gật đầu.

Sau khi liếc nhìn nhau, đều nhìn rõ ý tứ trong mắt đối phương.

Ông chủ còn hiểu ẩm luật?

Ở Thiên Lan đại lục, âm luật không phải điều ai cũng biết.

Hơn nữa, thông thường những người có được thành tựu đều là nữ tử.

Thánh địa Dao Trì chính là nổi tiếng nhờ âm luật.

"Ông chủ, chẳng lẽ ngài cũng biết về âm luật?" Liễu Như Ngọc tò mò hỏi.

Đương nhiên Lạc Xuyên không biết âm luật.

Hắn lắc đầu.

"Vậy ngài đến đây là để…" Trên gương mặt lạnh nhạt của Thanh m hiện ra vẻ tò mò.

Lạc Xuyên lật bàn tay lên, một thứ có hình dạng kỳ lạ lập tức xuất hiện trong tay hắn: "Các ngươi có nghe nói đến kèn Xô-na chưa?"

Chương 674: Tiếng nhạc kỳ diệu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn nhạc cụ có tên là "kèn Xô-na" trong tay Lạc Xuyên, ba người ngơ ngác nhìn nhau.

Lúc trước đã có nói quá, mọi chuyện lớn nhỏ xảy ra trong Khởi Nguyên Thương Thành đều có thể hấp dẫn sự chú ý của không ít khách hàng.

Nhất là lúc có Lạc Xuyên tham dự.

Hiện tại, đã có không ít khách hàng vây quanh chỗ này, đều kinh ngạc nhìn kèn Xô-na trong tay Lạc Xuyên.

"Ta tung hoành Thiên Lan đại lục mấy trăm năm, chưa bao giờ nhìn thấy loại nhạc cụ kỳ lạ này."

"Hình dáng của nhạc cụ này thật là kỳ quái."

"Ông chủ nói, hình như cái này gọi là "kèn Xô-na" gì đó, các ngươi đã nghe nói đến chưa?"

"Chưa…"

Tiếng bàn tán vang lên, mọi người đều biểu đạt ý kiến của mình.

Thanh m cau hàng mày xinh đẹp, nhìn món nhạc cụ được gọi là… kèn Xô-na trong tay Lạc Xuyên.

Phía trước có hình một cái bát, phía sau thì giống cây sáo.

Hai cái tổ hợp lại, mặc dù có hình dáng của nhạc cụ, nhưng nhìn thế nào cũng có một loại cảm giác kì quái.

"Kèn Xô-na?" Liễu Như Ngọc lại tỏ vẻ ngạc nhiên: "Ông chủ, ta có thể thử được không?"

Lạc Xuyên lấy kèn Xô-na ra, hoàn toàn là vì nổi hứng nhất thời.

Đồng thời, trong lòng cũng có chút chờ mong, loại nhạc cụ thần kỳ này xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, rốt cuộc sẽ quấy lên một đợt sóng thế nào trong giới âm nhạc.

Trước đó phải thanh minh, đây tuyệt đối không phải là thú vui tà ác của

hắn.

Tuyệt đối không phải!

Kèn Xô-na là một trong những nhạc cụ lâu đời nhất, truyền thống nhất của Hoa Hạ, có một vị trí vô cùng đặc biệt.

Có thể nói, trong các loại nhạc cụ, kèn Xô-na là vua.

Lạc Xuyên cảm thấy, chính mình phải khiến cho nó phát triển rực rỡ ở một thế giới khác.

"Có thể." Lạc Xuyên đưa kèn Xô-na cho Liễu Như Ngọc, đồng thời bổ sung: "Mới."

Trên mặt Liễu Như Ngọc hiện ra một nụ cười.

Liễu Như Ngọc hít sâu một hơi, chậm rãi đặc kèn Xô-na bên môi.

Nhạc cụ thổi, chủng loại khác biệt thì cách sử dụng cũng không giống nhau.

Có điều, trăm sông vẫn đổ về một biển.

Thiên phú của Liễu Như Ngọc trên mặt âm luật rất cao.

Nàng ta chỉ nhìn cấu tạo của kèn Xô-na, gần như đã hiểu rõ cách sử dụng.

Thanh m, Liễu Như Mị và các khách hàng đều vểnh tai lên.

Bọn họ đều chờ mong, thứ nhạc cụ mới lạ chưa từng thấy mà Lạc Xuyên lấy ra này, sẽ phát ra âm thanh diệu kỳ nào.

Giây tiếp theo, một âm thanh lanh lảnh vang vọng, lực xuyên thấu rất mạnh chợt xuất hiện trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Khách hàng đang chơi game mà không vô giúp vui cũng bị âm thanh này hấp dẫn sự chú ý.

m thanh chỉ vang lên trong một cái chớp mắt, rồi yên lặng không nghe thấy nữa.

Bởi vì Liễu Như Ngọc đã dừng thổi.

Nàng ta nhìn kèn Xô-na trong tay, trên mặt xen lẫn rất nhiều loại biểu cảm khó tin, rung động và kinh ngạc.

Khó mà tin được âm thanh này lại do chính mình thổi ra.

Các khách hàng vây xem cũng mang vẻ mặt ngơ ngác.

Vẫn chưa kịp hồi thần từ trong sự rung động trước đó.

"m thanh này, sao lại… kỳ diệu như vậy?" Sau khi Thanh m hồi thần lại, nét mặt vi diệu nói.

Các khách hàng cũng lần lượt lấy lại tinh thần.

Đều tỏ vẻ kinh ngạc với loại nhạc cụ kèn Xô-na này.

"Không hổ là nhạc cụ mà ông chủ lấy ra, quả nhiên là không tầm thường!"

"Nhạc cụ này thật kì diệu, nghe tiếng nhạc này, ta cảm thấy linh hồn mình cũng thăng hoa rồi!"

"Khúc nhạc này chỉ trên trời mới có, nhân gian khó được vài lần nghe thấy."

"Này này này, ngươi nói hơi quá rồi đấy…"

Tiếng bàn tán liên tiếp, còn sôi nổi hơn cả lúc trước, từng khách hàng đều bày tỏ suy nghĩ của mình.

Liễu Như Ngọc có chút dở khó dở cười.

Từ đầu đến cuối, thời gian nàng thổi nhiều lắm cũng chỉ một giây mà thôi.

Cho nên lý do của những lời này, rõ ràng…

Chương 675: Chỗ đặc biệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tuy rằng mới nghe thì có chút kỳ lạ, nhưng không biết có phải là ảo giác của ta không, thế mà ta lại cảm nhận được một cảm giác… đặc biệt từ bên trong, rất khó hình dung." Khác với những khách hàng còn lại, Dược Hồi Trần nhíu mày hồi tưởng.

"Ta cũng cảm nhận được." Sở Dương gật đầu với vẻ mặt trịnh trọng.

"Quả thật là vậy." Liễu Như Mị cũng đồng ý.

"Hình như, đúng là như thế." Thanh m trầm tư nói.

Chỉ cần là khách hàng ngoài cấp bậc Vấn Đạo thì đều có loại cảm nhận kỳ lạ này.

"Ông chủ, đây là có chuyện gì?" Yêu Tử Yên dò hỏi Lạc Xuyên.

Kèn Xô-na gánh vác trách nhiệm chào đón sinh mệnh mới và vĩnh biệt người đã khuất ở Hoa Hạ, vị trí rất đặc biệt.

Theo phán đoán của Lạc Xuyên, hẳn là ẩn chưa ý nghĩa nhân quả luân hồi, chỉ có trên Vấn Đạo mới có thể cảm nhận được.

Đối với điều này, Lạc Xuyên cũng không định giải thích nhiều.

"Đây là điểm đặc biệt của kèn Xô-na." Lạc Xuyên nói.

Đối với lời này, khách hàng trên Vấn Đạo đều như nghĩ đến điều gì.

Những người còn lại không hiểu ra sao.

"Tỷ tỷ, cảm giác gì thế?" Liễu Như Ngọc tỏ vẻ khó hiểu.

Liễu Như Mị cau mày suy nghĩ một hồi, rồi lắc đầu: "Nói không nên lời."

Mấy lời tương tự cũng liên tiếp xuất hiện.

"Ông chủ, kèn Xô-na…" Liễu Như Ngọc hỏi Lạc Xuyên.

"Tặng cho ngươi." Lạc Xuyên đáp.

"Cảm ơn ông chủ!" Liễu Như Ngọc tỏ ra vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Những khách hàng còn lại đều hướng ánh mắt hâm mộ về phía nàng ta.

Tuy rằng không rõ vì sao, nhưng nhạc cụ tên là kèn Xô-na này rõ ràng là không đơn giản…

Thí nghiệm và kèn Xô-na chiếm cứ phần lớn đề tài trên trò chuyện Khởi Nguyên và diễn đàn Khởi Nguyên.

Khi Cơ Vô Hối mở điện thoại di động Ma Huyễn ra, nhìn thấy bài đăng trên diễn đàn Khởi Nguyên, thiếu chút nữa đã đứng phắt dậy.

Chỉ nửa ngày ngắn ngủi, Khởi Nguyên Thương Thành đã xảy ra chuyện lớn như vậy!

"Bệ hạ, ngài có muốn tải xuống một cái trò chuyện Khởi Nguyên không?" Bạch lão đứng bên cạnh đúng lúc lên tiếng.

"Đương nhiên!" Cơ Vô Hối gật đầu.

Mở ứng dụng thương thành ra.

Quả nhiên, xuất hiện một cái ứng dụng mới.

"Tải trò chuyện Khởi Nguyên cần tốn mười linh tinh, có tiếp tục không?"

Cơ Vô Hối lặng đi một chút, sau đó mỉm cười lắc đầu.

Đồng thời lấy ra mười linh tinh.

Sau khi lựa chọn tiếp tục, linh tinh biến mất, trên màn hình có thêm một cái ứng dụng.

Tiêu phí linh tinh trên điện thoại di động Ma Huyễn không cần phải trả tiền ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Bất kể là đang ở chỗ nào cũng có thể trả tiền bất cứ lúc nào, vô cùng nhanh chóng và thuận tiện…

Lập tức, vài thông báo xuất hiện trên màn hình.

[Cơ Linh Nguyệt gửi yêu cầu thêm bạn tốt với ngài]

[Cơ Thiên Xa gửi yêu cầu thêm bạn tốt với ngài]

…

"Bạch lão, đây là…" Cơ Vô Hối nhìn thấy nhiều thông báo như vậy, nhất thời không biết nên làm thế nào.

Bởi vì hắn ta còn chưa kịp xem cách sử dụng của trò chuyện Khởi

Nguyên.

"Bệ hạ, trò chuyện Khởi Nguyên có chức năng bạn tốt, nhóm trò chuyện, trong đó…"

Bạch lão giải thích với Cơ Vô Hối.

Một lát sau.

"Thì ra là thế." Cơ Vô Hối vừa nhắn tin, vừa hưng phấn nói.

Bỗng nhiên, nét mặt trở nên như nghĩ đến cái gì.

"Nếu có thể ứng dụng trò chuyện Khởi Nguyên trong quân đội, so với trận pháp truyền tin thì việc điều động binh lính không biết nhanh hơn bao nhiêu."

Dùng binh thắng ở tốc độ, Cơ Vô Hối hiểu rất rõ đạo lý này.

"Bệ hạ, Hỏa Nguyên đế quốc đã bị đánh bại rồi." Nhìn thấy nét mặt của Cơ Vô Hối, Bạch lão nhắc nhở.

Cơ Vô Hối lấy lại tinh thần, thở dài, thế mà nét mặt lại có chút tiếc nuối: "Đúng vậy, Hỏa Nguyên đế quốc đã bị đánh bại…"

Cơ Vô Hối cảm thấy, nếu bây giờ hai bên vẫn còn giao chiến, có trò chuyện Khởi Nguyên giúp đỡ, chiến thắng Hỏa Nguyên đế quốc chắc chắn không cần tốn nhiều sức!

Chương 676: Hai vị quốc vương

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng rồi, không phải Thần Diễm nói muốn tới nơi này sao? Có tới không?" Cơ Vô Hối bỗng nhiên nhớ đến một việc, khóe miệng xuất hiện một nụ cười.

Bạch lão nhìn vào điện thoại di động Ma Huyễn: "Thành vệ quân vừa mới gửi tin nhắn, đoàn người Hỏa Nguyên đế quốc đã đến thành Cửu Diệu."

Với thành vệ quân của thành Cửu Diệu hiện giờ, điện thoại di động Ma Huyễn đã trở thành tiêu chuẩn.

Buổi sáng, có một thành vệ quân chợt phát hiện trò chuyện Khởi Nguyên mới ra.

Vì thế rất nhanh, mỗi thành vệ quân đều tải trò chuyện Khởi Nguyên xuống.

Dùng để truyền tin tức, thật sự là rất nhanh chóng và thuận tiện…

Thần Diễm mặc quần áo thường màu đỏ.

Thoạt trông không có gì khác biệt quá lớn với người thường.

Phía sau chỉ có một mình An Phi Vũ.

Trang phục của An Phi Vũ cũng không khác gì Thần Diễm, là quần áo thường màu đen.

Hai người đi trên đường phố của thành Cửu Diệu, giống như người đi đường bình thường.

Nhưng người dân đi trên đường đều theo bản năng mà tránh né hai người.

Người tu luyện Vấn Đạo, rất dễ quấy nhiễu cảm giác của người bình thường.

"An tướng quân, thành Cửu Diệu so với thành Xích Quang, thấy thế nào?" Thần Diễm hỏi.

Thành Xích Quang là đế đô của Hỏa Nguyên đế quốc.

Có cùng địa vị với thành Cửu Diệu ở Thiên Tinh đế quốc.

An Phi Vũ nhìn thoáng qua xung quanh, nét mặt do dự.

Thần Diễm mỉm cười: "Cứ nói đừng ngại."

An Phi Vũ thở dài: "Thành Cửu Diệu hơn hẳn thành Xích Quang."

Thần Diễm thở dài thật lâu: "Đúng vậy, đều là đế đô, thành Cửu Diệu đã vượt xa thành Xích Quang."

Nói đến đây, hắn ta tạm dừng một chút, nhìn sang một quán ăn nhỏ ven đường.

An Phi Vũ nhìn theo tầm mắt của Thần Diễm, thu cảnh tượng này vào đáy mắt.

Quán ăn không tính là lớn, nhưng việc buôn bán rất thuận lợi, bàn đã đặt ra tận bên ngoài.

Không ít thực khách đang hưởng thụ mỹ thực.

Trong số thực khách, có người tu luyện, cũng có người thường.

Bọn họ ngồi cùng một chỗ, trò chuyện vui vẻ.

Cảnh tượng thế này, hoàn toàn không thể nhìn thấy ở thành Xích Quang!

"Nghe nói cách đây không lâu, tên Cơ Vô Hối kia đã trực tiếp quét sạch toàn bộ thành Cửu Diệu. Sau một loạt động tác này, ít nhất đã làm mất lòng các thế lực ở thành Cửu Diệu." Thần Diễm lắc đầu cảm thán: "Trẫm không có sự quyết đoán như hắn ta."

An Phi Vũ yên lặng một hồi, sau đó nói: "Đấy là vì Khởi Nguyên Thương Thành vừa vặn ở thành Cửu Diệu…"

Lời nói ra còn chưa hết, đã bị Thần Diễm cắt ngang: "Kém hơn chính là kém hơn, không cần nhiều lời."

"Vâng." An Phi Vũ đáp ứng.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện với nhau.

Bất tri bất giác đã đi đến hoàng thành.

Hạ Thiên Vũ là thống soái cấm vệ quân, đã biết được tin tức hoàng đế Hỏa Nguyên đế quốc sắp đến ở trên trò chuyện Khởi Nguyên.

Thần Diễm và An Phi Vũ đến gần, người trước hỏi: "Không biết Thiên Tinh đại đế có ở hoàng thành không?"

Hạ Thiên Vũ đúng mực nói: "Bệ hạ đang ở hoàng thành, mời hai vị đi theo ta."

…

Đại điện hoàng thành.

Cơ Vô Hối nhìn Thần Diễm trước mặt, trên mặt nở một nụ cười nhẹ.

"Thần huynh, đã vài chục năm mới gặp lại."

"Đúng vậy, lại gặp rồi." Thần Diễm cảm thán một câu.

"Không biết Thần huynh đến thành Cửu Diệu của ta là có chuyện gì?" Cơ Vô Hối cười hỏi.

Đã biết còn cố hỏi!

Nụ cười trên mặt Thần Diễm vẫn không thay đổi: "Đương nhiên là vì Khởi Nguyên Thương Thành mà đến. Vô Hối huynh đúng thật là may mắn, Khởi Nguyên Thương Thành vừa vặn nằm ở thành Cửu Diệu."

"Có đôi khi, vận may cũng là một loại thực lực." Cơ Vô Hối nói.

…

Hai người lại trò chuyện vô nghĩa với nhau một lúc.

Trong từng lời nói, thật ra đều giao chiến khắp nơi.

Có điều dù sao cũng là đối thủ cũ vài chục năm, cuối cùng cũng không ai có thể chiếm được lợi thế.

Chương 677: Ý định của Cơ Vô Hối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vô Hối huynh, ta có chút háo hức đối với Khởi Nguyên Thương Thành, rời đi trước vậy." Thần Diễm nói lời từ biệt.

"Tin rằng cửa hàng của ông chủ chắc chắn sẽ không để cho ngươi thất vọng." Cơ Vô Hối cười nói.

Thần Diễm và An Phi Vũ rời khỏi đại điện, đi ra bên ngoài hoàng thành.

"Bệ hạ, Hỏa Nguyên đại đế đi vào thành Cửu Diệu, thật sự không cần dùng cái gì để theo dõi ao?" Bạch lão đưa ra nghi vấn.

Cơ Vô Hối mỉm cười, lấy điện thoại di động Ma Huyễn ở bên cạnh qua, vừa xem nội dung trên màn hình vừa nói: "Thần Diễm và An Phi Vũ chỉ đến đây có hai người, nói lên rằng hắn ta đã chịu thua. Trong thành Cửu Diệu có Khởi Nguyên Thương Thành, Hỏa Nguyên đế quốc hoàn toàn không có phần thắng nào.

So với việc tiếp tục lãng phí binh lực, còn không bằng chủ động cầu hòa. Hơn nữa Thiên Tinh đế quốc tiếp giáp với Hỏa Nguyên đế quốc, Thần Diễm không phải tên ngốc, đương nhiên sẽ biết nên đưa ra lựa chọn thế nào."

Bạch lão ngẫm nghĩ, cảm thấy Cơ Vô Hối nói cũng có lý.

Mặc dù phục vụ cho Thiên Lan đế quốc, thế nhưng ông ta lại không thích tham gia chính sự.

Mấy thứ cong cong vòng vòng này, ông ta không thích lắm.

"Đúng rồi, hình như ông chủ lại làm thí nghiệm gì đó?" Cơ Vô Hối hỏi.

Dừng suy nghĩ, Bạch lão gật đầu: "Vâng. Ông chủ dùng ngọn lửa khác nhau đốt cháy đống đá trong chế độ giải trí, còn có ở cửa của Khởi Nguyên Thương Thành."

Cơ Vô Hối suy nghĩ một chút, lựa chọn từ bỏ: "Nghĩ mãi mà không rõ thí nghiệm này của ông chủ rốt cuộc là có ý nghĩa gì, còn có cái nhạc cụ tên

là kèn Xô-na kia, nghe nói ngay cả Dược chưởng môn, Thanh m Tiên Tử cũng kinh ngạc thán phục mãi không thôi. Nếu có thể thì để cho mấy ca cơ này học tập một chút. Trẫm rất tò mò, nhạc cụ mà ông chủ đặc biệt lấy ra kia sẽ có chỗ nào không giống với bình thường."

"Ừm…" Bộ Ly Ca nghĩ đi nghĩ lại, vẫn ép lời khuyên vào trong lòng.

Có lẽ, nói không chừng bệ hạ sẽ thích loại nhạc cụ đặc biệt này. Bạch lão thầm nghĩ trong lòng.

"Hai vị đi thong thả, có rảnh lại đến." Hạ Thiên Vũ nói với Thần Diễm và An Phi Vũ đang rời đi.

Hạ Thiên Vũ mơ hồ nhìn thấy bước chân của hai người hình như xuất hiện sự không cân đối trong nháy mắt.

"Kỳ lạ, bệ hạ bảo ta nói những lời này, rốt cuộc là có ý gì nhỉ?" Hạ Thiên Vũ vẫn thấy khó hiểu.

Đi xa một khoảng, Thần Diễm dừng bước lại, nhìn hoàng thành phía sau.

Chậm rãi thở một hơi, trên mặt nở một nụ cười: "Người này… tính cách vẫn không thay đổi chút nào."

"Bệ hạ, chúng ta…" An Phi Vũ ở bên cạnh nói.

"Đến Khởi Nguyên Thương Thành."

"Vâng, bệ hạ."

Đi trên đường phố thành Cửu Diệu.

Lúc này đây, không còn quấy nhiễu cảm giác của người đi đường xung quanh nữa.

Thỉnh thoảng có người ném ánh mắt tò mò về phía hai người – không có gì khác.

Thành Cửu Diệu hiện giờ có nhiều người giống vậy hơn trước kia.

Khởi Nguyên Thương Thành, bây giờ đã có thể gọi là nổi tiếng ở thành Cửu Diệu.

Không tốn quá nhiều sức lực, bọn họ từ trong cuộc trò chuyện với người khác mà biết được vị trí đại khái của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Sao ở đây lại nhiều người như vậy?" Thần Diễm chú ý đến con đường đông đúc phía trước.

Tuy rằng đông đúc, nhưng lại không xảy ra chuyện ẩu đả gì.

Ngược lại còn mang theo một loại cảm giác trật tự rất rõ ràng, những người này đều đang tự giác xếp hàng.

Đây là quy định mà Phụng Tiên lâu đặt ra.

Chỉ có xếp hàng, mới có thể mua được thanh cay và mì ăn liền.

Lúc ban đầu, yêu cầu này khiến cho một số người phản đối.

Có điều… phản đối không có hiệu quả.

Không qua bao lâu, mọi người đã phát hiện ra, hiệu suất của việc xếp hàng mua so với chen chúc như ong vỡ tổ thì cao hơn rất nhiều.

Cho nên, đã có cảnh tượng trước mắt.

Hơn nữa, nghe nói cách làm này của Phụng Tiên lâu đã dần trở nên thông dụng ở thành Cửu Diệu.

Chương 678: Thành Cửu Diệu văn minh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bệ hạ, ta đi nhìn xem."

Dứt lời, An Phi Vũ đi tới, bắt đầu xếp hàng.

Thần Diễm đứng chờ.

Sau một lúc lâu.

An Phi Vũ cầm hai gói thanh cay trong tay đã trở lại.

"Đây là cái gì?" Thần Diễm nhận lấy, nét mặt có chút ngờ vực.

"Bọn họ nói đây là thanh cay." An Phi Vũ cười nói: "Bệ hạ nếm thử xem hương vị thế nào?"

"Thanh cay?" Thần Diễm nhìn thanh cay trong tay, lại nhìn bảng hiệu phía trên: "Phụng Tiên lâu? Nơi này không giống như Khởi Nguyên Thương Thành."

Một chút ngờ vực ấy rất nhanh đã bị hắn ta đè xuống.

Quên đi, nếm thử hương vị trước rồi nói sau.

Xé bao, mùi hương cay nồng ập ngay vào mặt.

Dầu ớt trên thanh cay mang theo màu sắc hấp dẫn.

Quan trọng nhất là, phân lượng lại còn rất nhiều!

Sự ngờ vực trong lòng lại xuất hiện.

Thần Diễm từ trong tin tức mà biết được, hình như mỗi gói thanh cay chỉ có một cây.

Mang theo sự ngờ vực, hắn ta đưa thanh cay vào trong miệng.

Thần Diễm gật đầu, nét mặt không có thay đổi gì quá lớn.

Hương vị cũng không tệ lắm, có điều vẫn không thể nói có chỗ nào đáng kinh ngạc.

Quan trọng nhất là…

Thần Diễm cẩn thận cảm nhận linh lực trong cơ thể.

Hoàn toàn không có chút thay đổi gì!

Chẳng lẽ… cửa hàng này có vấn đề?

Tầm mắt của Thần Diễm chuyển sang Phụng Tiên lâu.

An Phi Vũ sau khi ăn thanh cay cũng nhíu mày: "Cái này có gì đó không đúng."

Tuy rằng bao bì giống nhau, nhưng lại không có hiệu quả tăng tu vi trong chốc lát.

"Các ngươi vừa mới đến thành Cửu Diệu đúng không?" Một giọng nói vang lên.

Hai người nhìn sang bên cạnh, chủ nhân của giọng nói là một thanh niên có khuôn mặt bình thường – Lâm Phàm.

Cảnh giới Đoán Thể, cấp bậc uy hiếp: 0.

Trong nháy mắt, An Phi Vũ đã đưa ra phán đoán trong lòng.

"Đúng vậy, ngươi là?" Thần Diễm gật đầu, sau đó hỏi.

"Ta là một cư dân bình thường của thành Cửu Diệu." Lâm Phàm mỉm người: "Gần đây bệ hạ có kêu gọi, bảo là cái gì mà muốn đón một làn gió văn minh mới, muốn biến thành Cửu Diệu thành một thành thị đặc sắc nhất Thiên Lan đại lục."

Đây là tình cơ nghe thấy trong lúc Cơ Vô Hối và Lạc Xuyên đang nói chuyện với nhau.

Trong phút chốc đã kinh ngạc vô cùng, hơn nữa còn lan truyền trong thành Cửu Diệu.

Thần Diễm: …

An Phi Vũ: …

"An tướng quân, ngươi nghe có hiểu không?"

"Không có."

"Ừm, ta cũng nghe không hiểu."

Hai người truyền âm nói chuyện với nhau.

Lâm Phàm xua tay, sau đó cười nói: "Lời của bệ hạ thật sự quá thâm ảo, rất khó lý giải rốt cuộc là có ý tứ gì. À đúng rồi, các ngươi vừa mới mua thanh cay ở Phụng Tiên lâu đúng không?"

Lâm Phàm kéo đề tài của cuộc trò chuyện về quỹ đạo.

"Đúng vậy." Thần Diễm gật đầu.

"Thứ Phụng Tiên lâu bán là mô phỏng theo thanh cay và mì ăn liền, Khởi Nguyên Thương Thành còn cách một khoảng nữa." Lâm Phàm giải thích.

Lại nói chuyện thêm một lúc, Thần Diễm và An Phi Vũ đi về hướng Khởi Nguyên Thương Thành.

"Thật đúng là không ngờ được, vị ông chủ kia thế mà lại cho phép một quán rượu làm ra hàng nhái." An Phi Vũ lắc đầu cảm thán.

"Suy nghĩ của vị tiền bối kia, không phải là thứ chúng ta có thể đoán được." Thần Diễm lắc đầu nói.

"Vâng, bệ hạ."

Trong lúc nói chuyện, bọn họ đã đi đến con đường chỗ Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, đi tới vị trí của ngõ nhỏ.

"Nơi này… thật đúng là không bình thường." Thần Diễm nhịn không được mà nói: "Đi thôi."

Hai người tiến vào ngõ nhỏ.

Bây giờ Khởi Nguyên Thương Thành mỗi ngày đều có không ít khách hàng mới.

Thần Diễm và An Phi Vũ đến vẫn chưa gây ra sóng gió gì quá lớn.

Chú ý đến hai người chỉ có khách hàng đã ngoài cảnh giới Vấn Đạo.

Lạc Xuyên nhìn Thần Diễm.

Có chút giống với Cơ Vô Hối, chẳng lẽ là hoàng đế của đế quốc nào đó? Hắn thầm đoán trong lòng.

Thần Diễm và An Phi Vũ, cũng liếc mắt một cái đã chú ý đến Lạc Xuyên ở sau quầy.

Có thể thoải mái nằm trên ghế trong Khởi Nguyên Thương Thành, e rằng chỉ có mỗi vị ông chủ thần bí kia nhỉ?

Thật sự là không ngờ đến, vẻ bề ngoài của vị ông chủ kia lại trẻ như thế.

Chương 679: Lần sau còn dám

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rất nhanh, sự chú ý của Thần Diễm và An Phi Vũ đã chuyển từ trên người Lạc Xuyên sang hàng hóa trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Mỗi một loại, đều khiến cho hai người phải kinh ngạc…

Cố Vân Hi, Giang Nhã Thường lưu luyến tháo mũ giáp xuống.

Thời gian trong trò chơi của các nàng đã kết thúc.

"Bốn tiếng, mỗi ngày đều cảm thấy không đủ dùng." Cố Vân Hi vừa vuốt tóc của mình vừa cảm thán.

"Ngươi còn có phần thưởng mười hạng đầu trong bảng xếp hạng chế độ sàn đấu, có thêm một tiếng thời gian chơi trò chơi so với các khách hàng khác, còn chưa biết đủ sao?" Giang Nhã Thường cười nói.

"Đó là đương nhiên." Cố Vân Hi tự nhiên gật đầu: "Cho dù thời gian chơi có nhiều hơn nữa cũng không đủ dùng."

"Lại nói, phần thưởng mười hạng đầu tiếp theo hẳn là không còn xa nhỉ?"

"Ừm, đúng vậy."

Hai người đứng dậy, nhường lại vị trí.

Có khách hàng chờ đợi đã lâu nhanh chóng ngồi xuống.

"Phải nói là việc làm ăn trong tiệm ông chủ càng ngày càng tốt." Cố Vân Hi nhìn quanh Khởi Nguyên Thương Thành.

Một trăm vị trí, đã ngồi kín.

Cũng không ít khách hàng đứng ở đó, đóng vai quần chúng.

"Không biết khi nào thì ông chủ sẽ xây thêm." Giang Nhã Thường nhìn Lạc Xuyên.

"Không phải trước đó ông chủ đã nói rồi sao? Chắc là không lâu nữa đâu." Cố Vân Hi cười nói: "Đi thôi, phải trở về rồi."

Khi Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường đi đến trước cửa Túy Nguyệt

Hiên, dừng bước chân lại.

Cửa lớn trước mặt tràn đầy cảm giác quỷ dị, giống như có một thứ không thể diễn tả nhìn chằm chằm từ một góc tối.

Giống như vực sâu khổng lồ cắn nuốt con người, lẳng lặng chờ đợi hai người bước vào.

Ở trên đều là suy nghĩ hỗn loạn trong lòng hai người.

"Nhã Thường, ngươi có cảm nhận được khí tức bất thường nào không?" Cố Vân Hi nuốt nước ngọt.

"Không biết có chuyện gì xảy ra, mơ hồ có một cảm giác nguy hiểm." Giang Nhã Thường gật đầu, nét mặt ngưng trọng.

"Chúng ta đến nơi khác trước đi."

"Được."

Hai người xoay lại, một bước cũng chưa bước ra đã đột ngột dừng bước lại.

Mang trên mặt nụ cười xấu hổ, nhìn bóng dáng yểu điệu trước mặt.

"Hải Đường đạo sư, chào buổi trưa…" Cố Vân Hi cố nở một nụ cười.

"Đạo sư, chúng ta sai rồi." Giang Nhã Thường quyết định nhanh chóng nhận sai.

"Đi vào rồi nói sau." Mộ Dung Hải Đường liếc mắt nhìn hai người một cái, trong giọng nói đầy ý không thể nghi ngờ.

"Đã biết." Cố Vân Hi và Giang Nhã Thường tỏ vẻ đau khổ…

Trong Túy Nguyệt Hiên, hai người thấy được không ít gương mặt quen thuộc.

"Chào Hải Đường đạo sư. Cố Vân Hi, Giang Nhã Thường, các ngươi đã đi đâu vậy?"

"Chẳng lẽ hai người các ngươi lại…"

Có học viên nhỏ giọng nói.

Cố Vân Hi làm một vẻ mặt, tỏ vẻ mình bây giờ không tiện nói chuyện.

"Khụ khụ." Mộ Dung Hải Đường phía trước nhẹ giọng ho một tiếng, các học viên lập tức thu lại sự tò mò.

Chuyện xảy ra tiếp theo không cần nói quá nhiều.

Bởi vì đã xảy ra quá nhiều lần.

Mộ Dung Hải Đường sau khi nhận được lời cam đoan của hai người, cuối cùng cũng bỏ qua chuyện này.

Đương nhiên, lời cam đoan có thật hay không thì còn đợi bàn bạc lại.

"Phù, Hải Đường đạo sư vẫn khủng bố trước sau như một." Rời khỏi phòng, Cố Vân Hi vỗ ngực của mình, vẻ mặt như thế sống sót sau tai nạn.

"Ta đã nói rồi, lần này chắc chắn sẽ bị bắt." Giang Nhã Thường trợn mắt xem thường.

"Ổn mà ổn mà." Cố Vân Hi xua tay, không quá xem trọng: "Dù sao cuối cùng cũng không có chuyện lớn gì."

Suy nghĩ từ vẻ mặt, vừa nhìn đã hiểu.

Ta biết sai rồi.

Lần sau còn dám…

Chương 680: Tất cả như cũ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Giữa buổi trưa.

Khởi Nguyên Thương Thành kết thúc việc buôn bán, trong tiệm không có khách hàng.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đang ăn cơm.

Yêu Tử Yên chợt sửng sốt.

"Sao vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

Hắn không nhận thấy có cái gì khác thường.

"Mấy người Đại Tế Ti sắp đến thành Cửu Diệu." Yêu Tử Yên vui vẻ nói.

Đại Tế Ti?

Cũng chính là hoàng tộc yêu thú.

Trong lòng Lạc Xuyên nhớ lại việc gặp bọn họ lúc di tích thượng cổ xuất hiện.

Bất tri bất giác, đã qua một thời gian dài như vậy.

"Có cần tới đón một chuyến không?" Lạc Xuyên thuận miệng hỏi.

Đây hoàn toàn xuất phát từ suy nghĩ của một người trái đất.

Yêu Tử Yên liên tục lắc đầu: "Ông chủ, sao bọn họ có thể để ngài đi đón được chứ!"

Lạc Xuyên nghĩ đến thiết lập con người của mình.

Ông chủ thần bí của Khởi Nguyên Thương Thành, cường giả tuyệt thế dùng Cây thế giới Thánh Nhân làm chậu cảnh.

Đón hoàng tộc yêu thú, quả thật có chút không thể nói nổi.

Ừm, phản ứng của Yêu Tử Yên rất bình thường.

Mà trong lòng Yêu Tử Yên, có dòng nước ấm chảy qua.

Trong suy nghĩ của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên có thể nói ra những lời này, hoàn toàn là vì nàng.

"Ngươi có đi không?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một lát, lắc đầu: "Hẳn là không cần, dựa theo sự nổi tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu, bọn họ không khó để tìm được."

Lạc Xuyên gật đầu.

Yêu Tử Yên đã nói như vậy, tất nhiên hắn sẽ không khuyên nữa.

Trên bầu trời tràn ngập khí tức khủng bố.

Tất cả yêu thú trong vùng núi bên dưới đều run rẩy, không dám phát ra chút tiếng động nào.

Hơn mười yêu thú có hình dáng khác nhau bay vút qua trên bầu trời, để lại từng cái bóng trên mặt đất.

Đúng là hoàng tộc yêu thú!

Để tăng tốc độ, bọn họ đều sử dụng bản thể của chính mình.

Trải qua bôn ba thời gian dài như vậy, đã sắp đến đích của chuyến đi này – thành Cửu Diệu.

Hơn mười yêu thú bay qua trên không trung sẽ là cảnh tượng thế nào?

Hơn nữa còn là khi thực lực của những yêu thú đó thấp nhất cũng là cảnh giới Vấn Đạo?

Trong phút chốc, thành vệ quân của thành Cửu Diệu suýt chút nữa đã cho rằng toàn bộ yêu thú chủ lực của dãy núi Cửu Diệu đều ra quân, chuẩn bị thâu tóm thành Cửu Diệu.

"Im lặng! Im lặng! Mọi người giữ bình tĩnh…"

Đội trưởng của thành vệ quan kiến thức rộng rãi, nhìn mọi người xôn xao ở cổng thành, không ngừng trấn an.

Đồng thời, gửi tin nhắn cho Bạch lão trước.

"Hả?" Sau khi Bạch lão nhìn thấy thì lập tức hoảng hốt, sau đó nói với Cơ Vô Hối.

Cơ Vô Hối biểu hiện vô cùng bình tĩnh.

Thoáng suy tư, đã đoán ra nguyên nhân.

"Yêu cô nương của Khởi Nguyên Thương Thành là hoàng tộc yêu thú.

Bọn họ hẳn là hoàng tộc yêu thú trong di tích thượng cổ. Không ngờ tốn thời gian dài như vậy mới đến đây được, có phải là bị chuyện gì làm chậm trễ không."

Cố Vân Hi mỉm cười, không có chút khẩn trương nào.

"Bệ hạ, nhiều hoàng tộc yêu thú có thực lực mạnh mẽ như vậy đi vào thành Cửu Diệu, không cần làm chút gì sao?" Bạch lão hỏi.

"Tất cả đều như trước là được." Cơ Vô Hối lại chuyển sự chú ý lên tấu chương lần nữa: "Bây giờ thành Cửu Diệu cũng không chỉ có một thế lực siêu cấp, hoàng tộc yêu thú cũng sẽ không dám làm bậy. Huống hồ bọn họ lại quen biết ông chủ."

Sau đó, Bạch lão trả lời tin nhắn cho đội trưởng thành vệ quân.

Nhận được câu trả lời chính xác, đội trưởng thành vệ quân lo lắng trong lòng.

"Mọi người yên tâm, những hoàng tộc yêu thú này cũng đến đây vì Khởi Nguyên Thương Thành, không phải đến để tấn công…"

Hắn ta lớn tiếng giải thích.

Quả nhiên.

Sau khi nghe thấy giọng nói này, mọi người nhanh chóng bình tĩnh lại.

"Thì ra là vì Khởi Nguyên Thương Thành, vừa nãy dọa chết ta rồi."

"Thật đúng là khó tin, hoàng tộc yêu thú cũng bị Khởi Nguyên Thương Thành hấp dẫn mà đến."

"Ta còn chưa từng thấy hoàng tộc yêu thú đâu, lát nữa phải nhìn kỹ…"

Mọi người sôi nổi trò chuyện với nhau, nét mặt hưng phấn.

Chương 681: Nhân loại không giống bình thường

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khi Đại Tế Ti cùng các hoàng tộc yêu thú tới gần thành Cửu Diệu, bọn họ không thấy được cảnh tượng hoảng loạn chạy trốn khắp nơi như trong dự đoán.

Ở xa kia còn có khá nhiều người, trông sắc mặt có vẻ hưng phấn lắm, thậm chí, ánh mắt bọn họ còn có vẻ... mong đợi?

Đồng thời cũng có khá nhiều người tu luyện cầm một vật thể vuông vắn trong suốt, tay cứ chọt chọt liên tục lên đó.

Đó là cái gì thế nhỉ? Linh khí đặc thù à?

Lúc này, trong đầu đám hoàng tộc yêu thú đều đang có một vạn câu hỏi tràn qua.

Nếu muốn đi vào thành Cửu Diệu, dĩ nhiên không thể vẫn giữ bản thể yêu thú.

Các hoàng tộc yêu thú đáp xuống mặt đất, biến thành hình người, quá trình này cũng khiến những kẻ quanh đó liên tục kêu lên kinh ngạc.

"Này Hầu tử, sao ta cứ có cảm giác đám nhân loại này không bình thường thế nào ấy nhỉ?" Hổ Cuồng quay sang khẽ hỏi Ma Vượn.

"Đúng vậy, bọn họ đúng là rất không bình thường." Ma Vượn gật đầu, tán đồng nhận định của Hổ Cuồng.

Những hoàng tộc yêu thú khác cũng có suy nghĩ như vậy.

Hoàng tộc yêu thú thường có thọ mệnh dài hơn nhân loại rất nhiều, dĩ nhiên, trong cuộc đời cũng từng gặp khá nhiều nhân loại.

Những nhân loại này gặp hoàng tộc yêu thú bọn họ, phản ứng kinh khủng như sợ hãi, kinh hoàng, chấn động, ... cái gì cũng có.

Nhưng bọn họ không hiểu, sao đám người trước mặt kia lại... hưng phấn đến thế?

"Đi thôi." Đại Tế Ti hóa thành một lão giả có ba con mắt, đi đầu bước

về phía thành Cửu Diệu.

Các hoàng tộc yêu thú khác lẳng lặng đi theo sau.

Hình thái nhân loại của các hoàng tộc yêu thú nói chung vẫn có chỗ khác biệt so với người thường.

Khác biệt cụ thể ở từng bộ phận thân thể thú hóa, hoặc ở đặc thù thân thể nào đó, ví dụ như màu mắt và màu tóc của Yêu Tử Yên.

Chú ý thấy đoàn hoàng tộc yêu thú đang tới, người quanh đó đều tranh ra, nhường cho bọn họ một lối đi.

Đồng thời, đám đông còn tranh thủ giơ điện thoại di động Ma Huyễn, liên tục chụp hình.

Đội thành vệ quân đã nhận được lệnh từ hoàng thất, cho nên chưa hề bước đến ngăn cản, chỉ đưa mắt nhìn theo một đám hoàng tộc yêu thú đi vào thành Cửu Diệu.

"Đây là thành Cửu Diệu ư? Thật là một thành thị phồn hoa." Yêu Tử Nguyệt ngó nghiêng khắp nơi, vui sướng nói, "Lát là có thể gặp tỷ tỷ rồi."

"Nhiều luồng khí tức mạnh thật đấy. Rốt cuộc thành Cửu Diệu này đang có bao nhiêu cường giả của nhân loại?"

"Không biết ông chủ có còn nhớ chúng ta chăng?"

"Chớ quên, Tử Yên tỷ đang làm việc ở Khởi Nguyên Thương Thành đó."

"Hề hề, nói cũng phải. Yêu Đế đại nhân tịch thu sạch thanh cay với Coca Cola của chúng ta, nhưng giờ chúng ta sắp được nếm lại mùi vị đó rồi..."

Đám hoàng tộc yêu thú khe khẽ trò chuyện với nhau, hầu như ai cũng rất kích động.

Bọn họ di chuyển trên đường, gần như thu hút toàn bộ ánh nhìn của người xung quanh.

Đối với chuyện này, các hoàng tộc yêu thú đều chẳng để ý.

Ven đường có một cô bé tò mò nhìn theo những "người" có diện mạo kì quái nọ, hẳn đã nhịn không nổi bèn kéo tay áo mẹ mình: "Mẹ ơi, những

người này trông thật là kì quái."

Thanh âm con trẻ cao vút, cho nên nhiều người quanh đó đều nghe rõ mồn một.

"Đừng nói linh tinh." Bà mẹ cả kinh, vội hạ giọng nạt con.

Thành Cửu Diệu đúng là rất yên bình, nhưng đám "người" vừa đi qua trước mặt này rõ ràng không phải người.

Họa từ miệng mà ra, đạo lý này bà mẹ hiểu rất rõ.

Hổ Cuồng cũng nghe thấy lời cô bé kia nói, bèn quay sang nở một nụ cười rất là "chất phác" với cô bé.

Cô bé con sửng sốt cả người, sau đó chợt khóc òa lên.

Hổ Cuồng quay đầu lại, tỏ vẻ nghi hoặc, hắn ta thắc mắc: "Ta đáng sợ vậy sao?"

"Ừ đúng đấy." Ma Vượn khẳng định dùm hắn ta.

Yêu Tử Nguyệt gật đầu.

Cả đám hoàng tộc yêu thú kia cũng gật lia lịa.

"Đừng gây chuyện." Đại Tế Ti đang đi đằng trước quay lại nhắc nhở một câu.

"Rõ." Hoàng tộc yêu thú đều nể trọng sự uy nghiêm của Đại Tế Ti, vì thế đều ngoan ngoãn thưa vâng.

Chương 682: Hoàng tộc yêu thú cuối cùng cũng tới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Túy Nguyệt Hiên.

Phạm Thừa Thiên đang tĩnh tọa trong phòng, chợt nhận ra điều gì đó, bèn mở bừng mắt.

"Hoàng tộc yêu thú? Thành Cửu Diệu càng ngày càng náo nhiệt nhỉ."

Cười cười bình phẩm một câu, Phạm Thừa Thiên lại nhắm mắt tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong cửa hàng đan dược của Dược Cốc.

Các trưởng lão và Dược Hồi Trần đang tụ tập một chỗ.

Bọn họ đang nghiên cứu một phương thuốc cổ không được hoàn chỉnh.

Bỗng nhiên, tất cả chợt ngẩng đầu, cùng nhìn về một phương.

"Khí tức này... hoàng tộc yêu thú, rất đông." Một trưởng lão kinh ngạc thốt lên.

"Hoàng tộc yêu thú à, đã lâu như vậy mới thấy tới, không biết có phải dọc đường gặp chuyện gì không." Tam trưởng lão có vẻ bình tĩnh hơn, dường như ông ta đã biết trước chuyện này.

"Chớ nên phân tâm." Dược Hồi Trần nhắc nhở.

Mấy người lại đắm mình loay hoay tìm cách phá giải phương thuốc cổ và hoàn thiện nó...

Gần như tất cả mọi cường giả có thực lực cao trong thành Cửu Diệu đều đã cảm nhận được khí tức của hoàng tộc yêu thú.

Mà phản ứng của bọn họ lại nhất trí một cách thần kì.

Nguyên nhân hả, đơn giản lắm. Đó là vì Yêu Tử Yên.

Khởi Nguyên Thương Thành từ đầu tới cuối, luôn chỉ có một nhân viên phục vụ, chính là Yêu Tử Yên - một hoàng tộc yêu thú.

Đối với bọn họ, điều này đủ để chứng minh thái độ của Lạc Xuyên với hoàng tộc yêu thú như thế nào.

Lần theo tin tức Yêu Tử Yên truyền tới, Đại Tế Ti nhanh chóng tìm được vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Là chỗ này ư?" Bên ngoài con hẻm, Hổ Cuồng quan sát xung quanh, gần như không tin nổi.

Hắn ta còn đoán rằng, Khởi Nguyên Thương Thành của Lạc Xuyên sẽ phải được xây dựng nguy nga hùng vĩ ngang cỡ Hoàng thành cơ.

Nhưng hiện thực lại là, Khởi Nguyên Thương Thành chỉ khiêm tốn chui trong một xó xỉnh hết sức khó nói ở thành Cửu Diệu này.

Tuy hoàn cảnh xung quanh cũng coi như phồn hoa náo nhiệt đấy, nhưng nói sao thì nó cũng chỉ là một con hẻm nhỏ thôi đúng không?

"Đi, vào đi thôi." Đại Tế Ti cười cười, dẫn đoàn người tiến vào trong hẻm.

Các hoàng tộc yêu thú lũ lượt theo sau.

Bên ngoài hẻm nhỏ có một đám đông dân chúng tụ tập hóng chuyện.

"Nghe nói bọn họ đều là hoàng tộc yêu thú đấy."

"Ta đã bảo mà, thoạt nhìn không giống người bình thường chúng ta, ra là yêu thú à."

"Không phải yêu thú, là hoàng tộc yêu thú."

"Biết biết, nhưng giờ hình như không phải giờ mở cửa của Khởi Nguyên Thương Thành nhỉ, bọn họ cứ thế đi vào, không sao chứ?"

"Ông chủ cũng có nói không phải giờ mở cửa thì không được vào đâu."

"Ồ, nói cũng phải..."

Vào trong Khởi Nguyên Thương Thành, cả đám hoàng tộc yêu thú đều ngây người sợ hãi bởi cảnh tượng trước mắt.

Loại cửa hàng mang phong cách kì lạ thế này, khoảng không gian rộng lớn khó tả trong cửa hàng nữa...

Thật không hổ là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, bọn họ gặp được Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên.

"Tỷ tỷ." Yêu Tử Nguyệt lao tới.

Yêu Tử Yên cười cười giang tay ôm lấy muội muội.

"Đã lâu không gặp." Lạc Xuyên gật đầu chào hỏi bọn họ.

"Ông chủ, đây chính là Khởi Nguyên Thương Thành trước ngươi đã nói đó sao? Thật quá thần kì. Bên ngoài nhìn không rộng lắm mà bên trong trông rộng quá chừng luôn." Hổ Cuồng hưng phấn nói.

Lại bắt đầu lải nhải rồi...

Lạc Xuyên bỗng nhớ ra, mình còn từng thu nhận Hổ Cuồng làm vật cưỡi.

Bỗng nhiên hối hận quá...

Các hoàng tộc yêu thú khác cũng hào hứng bàn tán với nhau.

"Ông chủ, đây là bộ thiết bị chơi trò chơi thực tế ảo mà ngươi đã nói đó sao?" Ma Vượn chỉ vào bộ thiết bị bên cạnh, hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó chỉ lên tường: "Ừ, trên đây đều có giới thiệu kĩ càng rồi, tự xem đi nhé."

Đại Tế Ti bỗng chú ý tới Cây Thế Giới nằm khuất trong góc, bèn vội vã đi tới.

"Tổ Thụ đại nhân." Đại Tế Ti cung kính vái chào.

Cây Thế Giới này trước nay chưa từng thèm phản ứng lại bất luận kẻ nào ngoài Lạc Xuyên ra, nay bỗng dưng hơi lắc nhẹ cành của mình, phát ra những âm thanh xào xạc.

Chương 683: Mùi vị quen thuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cây Thế Giới lắc lư cành vài cái, coi như đáp lời.

Đại Tế Ti lại nói thêm mấy câu, nhưng sau đó Cây Thế Giới lại đã rơi vào trạng thái yên lặng hoàn toàn.

Nhận ra điều này, Đại Tế Ti đành dừng lại.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt tíu tít trò chuyện với nhau, thường thường còn khẽ cười thành tiếng.

Các hoàng tộc yêu thú khác cũng đã đắm chìm trong cuộc hành trình thăm dò Khởi Nguyên Thương Thành.

Thỉnh thoảng đâu đó lại có tiếng kêu kinh ngạc.

Thấy vậy, Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi quyết định hôm nay mở cửa làm ăn sớm.

Dù sao thì mở lúc nào là do hắn toàn quyền quyết định.

Làm ông chủ được quyền hành động tùy hứng thế đó.

"Trong đây có bấy nhiêu sản phẩm đó, các ngươi tự xem xét đi." Lạc Xuyên chỉ lên tường, "Mặt khác, chỗ này có ghi đầy đủ các quy định và kiến nghị trong Khởi Nguyên Thương Thành, đừng quên đọc."

"Biết rồi ông chủ."

Các hoàng tộc yêu thú đồng thanh đáp, sau đó lại hào hứng xem xem, mua mua.

"Ông chủ, còn chưa tới giờ mở cửa mà?" Yêu Tử Yên đi tới, nghi hoặc hỏi.

Yêu Tử Nguyệt cũng đến gần.

"Hôm nay mở cửa sớm." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên nở nụ cười nhẹ, nàng cũng đoán được nguyên nhân: "Cám ơn ông chủ."

Lạc Xuyên khoát tay: "Ra kia chơi với muội muội ngươi đi."

Hai gương mặt giống hệt nhau cùng mỉm cười với Lạc Xuyên rồi dắt tay vui vẻ đi về phía các kệ hàng.

Còn Hổ Cuồng, cái máy nói này đã bị Lạc Xuyên xua đuổi ra xa mình từ bao giờ.

Yêu Tử Yên bước tới chỗ Đại Tế Ti đang đứng cạnh Cây Thế Giới: "Hư gia gia."

Gương mặt già nua của Đại Tế Ti xuất hiện một nụ cười hiền lành: "Tử Yên à, mới có mấy ngày mà thực lực của ngươi lại đã tiến bộ khá nhiều rồi nhỉ."

Đối với sinh linh có thọ mệnh dài dằng dặc như hoàng tộc yêu thú, vài tháng đúng là chẳng đáng bao nhiêu.

Yêu Tử Yên cười cười, liếc nhìn Lạc Xuyên: "Đều nhờ ông chủ cả."

Đại Tế Ti cũng mỉm cười theo.

"À đúng rồi Hư gia gia, Yêu Đế đại nhân đâu? Ngài ấy không đến sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Hoàng tộc yêu thú trì hoãn lâu như vậy mới tới Khởi Nguyên Thương Thành, chính là vì khi đó Yêu Đế sắp xuất quan, cho nên ở lại chờ.

Một lần bế quan có thể kéo dài từ mười đến gần trăm năm, kể cả trong hoàng tộc yêu thú cũng là hiện tượng rất hiếm thấy.

Đại Tế Ti bất đắc dĩ nói: "Tính cách Yêu Đế thế nào, ngươi còn lạ gì."

Nói đến đây, Đại Tế Ti lại thở dài.

"Tỷ tỷ, Yêu Đế đại nhân đến núi Tu Di rồi, bảo là muốn đòi lại công bằng cho chúng ta." Yêu Tử Nguyệt kéo tay áo Yêu Tử Yên, nói.

"Núi Tu Di?" Yêu Tử Yên sửng sốt, lộ vẻ suy tư.

Hình như Vô Thiên tiền bối cũng mới trở về núi Tu Di.

Nếu vậy...

Trên mặt Yêu Tử Yên thoáng hiện một nụ cười hả hê.

Đại Tế Ti & Yêu Tử Nguyệt: ????

Sao bỗng dưng cười đáng sợ vậy?

"Tỷ tỷ, ngươi cười gì thế? Trông thật quỷ dị." Yêu Tử Nguyệt sợ hãi

nhích ra xa một chút.

Yêu Tử Yên nhận ra vẻ khác thường của mình, bèn nhẹ giọng ho khan một tiếng để che dấu bối rối.

"Ủa, các ngươi đang bàn luận gì đó?" Hổ Cuồng vừa gặm thanh cay vừa tò mò xúm lại.

Ma Vượn uống Coca Cola, vẻ rất hưởng thụ: "Khà, mùi vị quen thuộc này..."

"Chỉ tiếc không có nước khoáng với Quỳnh Tương Lộ, ai dà."

Một nữ tử trông cực kì quyến rũ nói với vẻ tiếc nuối, tay còn cầm một ly kem.

Nàng ta cũng là Tôn Giả nhất phẩm như Yêu Tử Yên.

"Vũ Vi tỷ, chẳng phải ngươi đã từng uống nước khoáng rồi đó sao?" Hổ Cuồng ngay thẳng hỏi.

Vũ Vi cười cười: "À, quên mất..."

Địa vị của Đại Tế Ti và Yêu Tử Yên trong hoàng tộc yêu thú đều rất cao, hai người trò chuyện với nhau đã khiến rất nhiều người chú ý tới.

Dù đang xem xét lựa chọn hàng hay là đọc giới thiệu, tất cả đều bỏ ngang để đến nghe ngóng.

Chương 684: Họa phúc liền nhau

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn đám đông, chợt phát hiện thiếu một bóng hình quen thuộc.

"Ủa, Linh Lan đâu?" Yêu Tử Yên nghi hoặc hỏi.

Linh Lan là người bạn thân nhất của Yêu Tử Yên.

Sau khi chuyện di tích thượng cổ kết thúc, Yêu Tử Yên đã từng nói rất nhiều về Khởi Nguyên Thương Thành với Linh Lan, lẽ ra lần này nàng ta cũng phải tò mò tới đây mới đúng.

Mọi người bỗng trầm mặc lại.

Yêu Tử Yên nhíu mày, nhìn về phía Đại Tế Ti: "Hư gia gia, làm sao vậy?"

"Tỷ tỷ." Yêu Tử Nguyệt nhẹ nhàng níu tay áo Yêu Tử Yên, vẻ mặt do dự, không biết có nên nói chuyện đó ra chăng.

Yêu Tử Yên thông minh nhường nào chứ, chỉ từ phản ứng của mọi người, nàng đã đoán được phần nào.

Đại Tế Ti thở dài, gật đầu: "Đúng vậy, trước đó, khi ngươi độ kiếp bị Vô Tướng phát hiện cũng là vì nó đấy."

Yêu Tử Yên há hốc miệng, không biết phải nói gì.

Nàng cảm thấy đầu óc mình hỗn loạn quá, không suy tưởng được.

Bạn tốt lại là thủ phạm gây ra hết thảy, điều này khiến nàng thật khó có thể tiếp thu.

Quan sát phản ứng của mọi người, Yêu Tử Yên có thể đoán được, kết cục của Linh Lan hẳn cũng chẳng hay ho gì.

Trong hoàng tộc yêu thú, từ thượng cổ đã có một quy củ, cấm người trong tộc giết hại lẫn nhau.

Kẻ nào vi phạm sẽ bị toàn tộc đuổi giết.

"Tỷ tỷ, ngươi không sao chứ?" Yêu Tử Nguyệt ân cần hỏi han.

Yêu Tử Yên thở hắt ra một hơi, lắc đầu, gương mặt lại treo lên nụ cười nhẹ.

Nàng véo má Yêu Tử Nguyệt, nói: "Yên tâm đi, tỷ tỷ không có yếu ớt đến thế."

"Uhmmm... tỷ tỷ lại bắt nạt ta rồi..." Yêu Tử Nguyệt lúng búng nói.

Buông Yêu Tử Nguyệt ra, Yêu Tử Yên thở dài bất đắc dĩ: "Thật lòng ta chưa từng nghĩ đến chuyện Linh Lan lại..."

Nói đến đây, nàng lại nở một nụ cười: "Nhưng cũng chính nhờ thế, ta mới tới Khởi Nguyên Thương Thành này. Có thể đây chính là họa phúc liền nhau như nhân loại hay nói."

"Đúng thế đúng thế. Đúng là vậy đó." Hổ Cuồng gật đầu như bổ củi, còn khen ngợi, "Tử Yên tỷ ngươi nói rất hay."

Hổ Cuồng nói gì, đám hoàng tộc yêu thú đều tự động lược bớt theo bản năng.

Bởi nếu mà để ý đến lời hắn ta, cái tay Hổ Cuồng này nhất định sẽ lại bắt đầu mở máy không dứt nổi đâu.

Một khi chế độ lảm nhảm được mở ra, muốn tắt đi khó khăn lắm.

Yêu Tử Yên cũng không để ý đến Hổ Cuồng, bắt đầu kể lại chuyện về Vô Thiên.

Vô Thiên, một trong tứ đại Phật Tổ của núi Tu Di, Tôn Giả cửu phẩm.

Thực lực như vậy có thể nói đã thuộc hàng đỉnh nhất Thiên Lan đại lục.

Các hoàng tộc yêu thú vừa nghe nói Vô Thiên tới Khởi Nguyên Thương Thành thì đều thoáng kinh hãi.

Nhưng lại nghĩ, nơi này chính là Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ, thế là sợ hãi biến mất, chỉ còn lại hả hê.

"Dù là Vô Thiên Phật Tổ, gặp phải ông chủ hắn cũng chẳng gây được chuyện gì đâu." Vũ Vi cười nói.

"Chắc chắn rồi." Ma Vượn gật đầu, nói một cách rất đương nhiên, "Tổ Thụ đại nhân gặp phải ông chủ chẳng phải còn bị biến thành một bồn hoa trang trí đó sao, Vô Thiên sao có thể so với Tổ Thụ đại nhân được?"

"Nghe ngươi so sánh, sao ta cứ thấy kì kì?"

"Hề hề, đại khái thì đều thế cả, không cần để ý chi tiết làm gì..."

Yêu Tử Yên cười cười, nói tiếp: "Vô Thiên Phật Tổ không giống như Phù Đồ Tôn Giả, vừa phát hiện Khởi Nguyên Thương Thành đã chọn cách tấn công, có lẽ hắn cũng đã nghe nói đến chuyện xảy ra trong di tích thượng cổ."

"Sau đó thì sao, sau đó thế nào?" Yêu Tử Nguyệt háo hức hỏi.

Ngay cả Đại Tế Ti cũng nổi cơn hứng thú lắng nghe.

Bọn họ vừa tới thành Cửu Diệu liền đi thẳng tới đây, chưa từng dừng lại hỏi thăm chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành.

Chương 685: Mong đợi của hoàng tộc yêu thú

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vô Thiên tới đây, cũng rất tò mò và ngỡ ngàng trước những sản phẩm của Khởi Nguyên Thương Thành, y hệt các khách hàng khác, thậm chí còn đàm luận về Phật hiệu với ông chủ." Yêu Tử Yên nói.

"Phật? Ông chủ cũng có kiến giải về mấy cái thứ trong Phật Môn sao?" Vũ Vi bật hỏi theo bản năng.

"Loại cường giả như ông chủ, chắc chắn đã từng xem qua mọi phương pháp tu luyện."

"Nói có lí..."

Yêu Tử Yên không bị ảnh hưởng bởi nhưng tiếng xì xầm, nàng tiếp tục kể về những chuyện liên quan tới Vô Thiên ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Lát sau.

"Vậy tức là, Vô Thiên Phật Tổ đã về núi Tu Di rồi?"

Vũ Vi hỏi.

"Hơn nữa, còn đã rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành được một thời gian?" Ma Vượn bổ sung.

"Liệu mà Yêu Đế đại nhân có gặp Vô Thiên không nhỉ?"

"Liệu bọn họ có bắt tay đối phó với Phật Chủ không..."

Đám hoàng tộc yêu thú nhao nhao nêu ra một mớ vấn đề.

Bọn họ có thể nói là cực kì chán ghét núi Tu Di.

Nhưng hiện tại lại có nhân vật "dị loại" như Vô Thiên Phật Tổ này, bọn họ lại bắt đầu chờ mong hắn ta trở về núi Tu Di rồi sẽ có những chuyện gì xảy ra.

Yêu Tử Yên nhún vai: "Ta cũng không biết, có thể đợi thêm chút thời gian nữa sẽ có tin mới truyền về."

Yêu Tử Nguyệt hưng phấn cực kì: "Thật muốn xem xem Yêu Đế đại nhân tới núi Tu Di rồi sẽ làm những gì."

Yêu Tử Yên vỗ nhẹ đầu Yêu Tử Nguyệt, ý bảo nàng ta đừng có quậy quá.

Trò chuyện chán chê, cả đám hoàng tộc yêu thú đã thỏa mãn lòng hiếu kỳ, bèn bắt đầu đi vơ vét hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Ngoài Coca Cola, thanh cay thì mì ăn liền, sprite và kem ly cũng được yêu thích đặc biệt.

Đương nhiên, cả điện thoại di động Ma Huyễn nữa.

Những hoàng tộc yêu thú cùng tới Khởi Nguyên Thương Thành chuyến này, thực lực thấp nhất cũng phải thuộc cảnh giới Vấn Đạo.

Cho nên, bọn họ hoàn toàn không thiếu linh tinh.

Nếu không có quy định hạn chế số lượng mua mỗi ngày, có khi bọn họ sẽ khoắng sạch hàng trong này cũng nên, giàu mà.

"Lại còn có loại linh khí tinh xảo thế này." Hổ Cuồng cầm một chiếc điện thoại di động Ma Huyễn lên, cảm thán.

"Ngươi không xem bản giới thiệu à? Điện thoại di động Ma Huyễn không phải linh khí, đó là sản phẩm của nền văn minh khoa học kĩ thuật." Ma Vượn đứng bên nỗ lực sửa lại sai lầm của Hổ Cuồng.

"Như nhau như nhau." Hổ Cuồng khoát tay tỏ ý không để tâm, "Có thể sử dụng được là tốt rồi, xoắn xuýt về cái tên làm gì?"

Ma Vượn ngẫm nghĩ một chút, cảm thấy Hổ Cuồng nói cũng rất có lí.

"Nói nghe coi, cái này dùng như thế nào?" Hổ Cuồng gãi đầu, thắc mắc.

"Tự đi xem đi." Ma Vượn chỉ vào một tấm bảng trắng trên tường, nói.

Vừa rồi mình tự dưng lại bị cái tay Hổ Cuồng ngốc nghếch này giáo dục một câu, nghĩ thôi cũng thấy tức...

"Tỷ tỷ tỷ tỷ, ta muốn kết bạn với ngươi." Vừa tải ứng dụng Trò chuyện Khởi Nguyên và Diễn đàn Khởi Nguyên, đồng thời đăng kí tài khoản, Yêu Tử Nguyệt hào hứng nói.

"Được được." Yêu Tử Yên rất chiều ý muội muội, bèn gửi ngay đi một lời mời kết bạn.

Chỉ một giây sau, hai bên đã thành bạn bè.

"À đúng rồi." Yêu Tử Yên chợt nhớ ra, "Trong này còn có một nhóm trò chuyện riêng, ngươi có muốn gia nhập không?"

"Có chứ." Yêu Tử Nguyệt gật đầu lia lịa.

"Nhóm trò chuyện? Nhóm trò chuyện gì cơ?" Hổ Cuồng tò mò xía vào.

Chỗ nào có chuyện náo nhiệt liền sấn tới, đây chính là bản tính của Hổ Cuồng.

Hổ Cuồng vừa tới, các hoàng tộc yêu thú khác tự nhiên cũng tò mò xáp lại.

Yêu Tử Yên cười cười, gửi lời mời cho bọn họ gia nhập nhóm trò chuyện.

Chu Hổ: 『Vừa rồi thấy có khá nhiều hoàng tộc yêu thú tới thành Cửu Diệu, các ngươi có nhìn thấy không?』

Lâm Phàm: 『Thấy, phải mười mấy luôn, chắc cũng vì Khởi Nguyên Thương Thành nhỉ』

Dược Cốc tam trưởng lão: 『Hình như ông chủ có quen biết với họ từ hồi ở di tích thượng cổ đấy.』

Chương 686: Nhóm trò chuyện nhộn nhịp vui vẻ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhóm trò chuyện do Yêu Tử Yên mở ra quả thực luôn cực kì nhộn nhịp.

Từ ngày nhóm trò chuyện được thành lập đến giờ, bên trong đã có đến mấy trăm người.

Có không ít người chỉ âm thầm theo dõi, nhưng cũng có khá nhiều người hào hứng tham gia trò chuyện.

Mỗi ngày, trong nhóm đều có rất nhiều đề tài để trao đổi.

Từ những chuyện nhỏ như những việc vặt hàng ngày của khách, cho đến những chuyện lớn như yêu hận tình thù giữa các thế lực lớn cùng với những lời đồn kì quái xa xăm.

Nói chung, thứ gì cũng có hết.

Những khách hàng đến từ bốn phương tám hướng trên Thiên Lan đại lục, khoảng cách giữa các nơi quá xa, mỗi khu vực lại có phong thổ khác nhau.

Gần đây, hoạt động ưa thích nhất của Lạc Xuyên chính là lặn sâu trong nhóm, hóng đọc bình luận...

Ngụy Khinh Trúc: 『Chẳng phải chính Tử Yên tỷ cũng là hoàng tộc yêu thú đó sao?』

Sở Kinh Thiên: 『Thành Cửu Diệu ngày càng nhộn nhịp nhỉ. Nay có hoàng tộc yêu thú tới, không biết khi nào thì các chủng tộc khác cũng tới.』

Thanh m: 『Rất mong chờ.』

Bộ Ly Ca: 『Thanh m tiền bối bất chợt trồi lên.』

...

Sau quầy, Lạc Xuyên đang nằm dài trên ghế, thỉnh thoảng uống một hớp Coca Cola lạnh, vẻ rất thoải mái.

Hắn cầm điện thoại di động Ma Huyễn, đọc tin tức trong nhóm trò chuyện.

Sôi nổi ghê nhỉ, Lạc Xuyên cảm thán trong lòng.

Các thành viên trong nhóm đang trò chuyện hăng say, bỗng nhiên có một số thông báo nhảy ra.

『Yêu Tử Nguyệt tham gia nhóm trò chuyện』

『Hổ Cuồng tham gia nhóm trò chuyện』

『Vũ Vi tham gia nhóm trò chuyện』

...

Chỉ vài phút sau, nhóm đã có thêm mười mấy thành viên mới.

Vì thế, không khí nhóm càng trở nên náo nhiệt.

Giang Thánh Quân: 『Tất cả đều là hoàng tộc yêu thú sao? Tham gia nhóm trò chuyện nhanh thế.』

Bộ Ly Ca: 『Chào mừng』

Liễu Như Ngọc: 『Chào mừng』

Dược Hồi Trần: 『Chào mừng』

...

Yêu Tử Yên: 『Cấm spam』

Ngay lập tức, chuỗi dài bình luận y hệt nhau đứt đoạn.

Trông có vẻ Yêu Tử Yên rất có uy trong nhóm trò chuyện này.

"Mọi người trong Trò chuyện Khởi Nguyên thật là biết điều." Yêu Tử Nguyệt hưng phấn cực kì, bắt đầu thể hiện sự tồn tại của mình trong nhóm.

Yêu Tử Yên cười nói: "Đương nhiên rồi. Mỗi người đều có quyền phát biểu ý kiến cá nhân, điều kiện tiên quyết là không thể vi phạm quy định trong nhóm trò chuyện."

"Ồ ồ." Yêu Tử Nguyệt gật gù.

Sau khi gia nhập nhóm trò chuyện, phản ứng của các hoàng tộc yêu thú đều y hệt Yêu Tử Nguyệt, kinh ngạc rất nhiều, đồng thời còn tràn đầy hứng thú và hưng phấn.

Bọn họ liên tục gửi tin trò chuyện vào nhóm.

Lạc Xuyên thấy thế, lòng lại âm thầm cảm thán.

Không hổ là sản phẩm cao cấp của hệ thống, ngay cả hoàng tộc yêu thú,

lần đầu sử dụng cũng không gặp trở ngại gì.

Xem ra, các chủng tộc khác cũng sẽ suôn sẻ như vậy thôi.

Điện thoại di động Ma Huyễn mang lại cảm giác mới lạ rất lâu dài chứ không phải một chốc một lát như những thứ bình thường.

Trước mắt, thứ quan trọng nhất, được chờ mong đã lâu, chính là trò chơi thực tế ảo!

"Chờ mong bao lâu nay, cuối cùng cũng có thể chơi trò chơi thực tế ảo ở Khởi Nguyên Thương Thành rồi." Hổ Cuồng ngồi xuống ghế, sờ lên mũ bảo hiểm.

"Vừa rồi ta đã hỏi những người trong nhóm trò chuyện." Ma Vượn ngồi xuống bên cạnh, thở dài, "Đề cử nhiều quá, giờ đang gặp khó khăn trong việc lựa chọn đây."

"Vậy hả..." Hổ Cuồng suy nghĩ một chút rồi tự đưa ra quyết định, "Chế độ khiêu chiến, chế độ sàn đấu, hai loại này thoạt nhìn có vẻ tương tự nhau. Chế độ giải trí... Ừm, cái này thôi loại luôn đi nhỉ."

"Không!" Ma Vượn bỗng lắc đầu, "Chính nó!"

"Chế độ giải trí á?" Hổ Cuồng kinh ngạc, hắn ta không thể tin nổi Ma Vượn lại quyết định chọn cái này.

Trong hoàng tộc yêu thú, trừ hắn ta ra, Ma Vượn chính là đứa thích đánh lộn nhất.

"Đúng." Ma Vượn gật đầu, mặt đầy hưng phấn, hắn ta nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, nói, "Bọn họ bảo, trong chế độ giải trí có thể lấy được một loại năng lực gọi là ma lực, hơn nữa, sau khi lên trên cấp 20 còn có thể lựa chọn nghề nghiệp, những kĩ năng học được có thể sử dụng trong hiện thực."

Chương 687: Trò chơi được chờ mong đã lâu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tỷ tỷ, chơi cái gì thú vị nhất?" Yêu Tử Nguyệt đang hỏi ý kiến Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút rồi đáp: "Ta cảm thấy chơi chế độ nào cũng thú vị, nhưng ta thích nhất là chế độ khiêu chiến."

Chơi lâu với Lạc Xuyên nên Yêu Tử Yên cũng bị ảnh hưởng không nhỏ, đặc biệt thích thú chế độ khiêu chiến trong trò chơi.

Thời gian gần đây, Lạc Xuyên lại rơi vào tình trạng nằm ườn qua ngày, tiến độ chơi trong chế độ khiêu chiến vẫn nằm liệt ở tầng thứ sáu, Liệt Thiên Ma Điệp ở cảnh giới Vấn Đạo.

Yêu Tử Yên cũng đã qua tầng thứ sáu giống như Lạc Xuyên, nhưng nàng hiện đang bị kẹt ở tầng thứ bảy, chưa thể vượt qua.

"Chế độ khiêu chiến ạ? Để ta xem thử." Yêu Tử Nguyệt hào hứng đăng nhập vào trò chơi.

Đại Tế Ti thì lựa chọn giáo trình dạy nấu ăn, bởi ông ta thấy trong Diễn đàn Khởi Nguyên có một bài viết nói rằng trong giáo trình dạy nấu ăn, người chơi có thể đích thân cảm thụ tình huống cường giả vượt cấp giết chết đối thủ.

Sau khi lựa chọn, hoàn cảnh xung quanh chợt biến thành phòng bếp được hiện đại hóa.

Đại Tế Ti chỉ hơi nhíu mày, việc này cũng đã được giới thiệu trong bài viết kia rồi.

Mở giáo trình chọn giao diện, Đại Tế Ti đã lựa chọn ngay giáo trình bậc cao nhất.

Hình ảnh trước mắt chợt lóe lên, ông ta cảm thấy mình bỗng hóa thành người khác.

Mặc dù người chơi được quan sát thế giới trong trò chơi bằng thị giác

ngôi thứ nhất nhưng lại không có năng lực khống chế thân thể.

Đây chính là giáo trình dạy nấu ăn ư? Thú vị đấy.

Đại Tế Ti nổi cơn hứng thú tìm hiểu xung quanh, mãi đến khi ông ta thấy trước mặt xuất hiện một sinh vật to lớn che khuất cả bầu trời...

m thanh cãi cọ ồn ào dần giảm bớt, sau đó biến mất hoàn toàn, trả lại cho Khởi Nguyên Thương Thành bầu không khí yên bình.

Mỗi một hoàng tộc yêu thú đều đã đắm chìm trong thế giới trò chơi mà mình chọn.

Đương nhiên, đây chỉ là cảnh tượng xuất hiện khi các tay mơ mới bước vào trò chơi thôi. Còn đám khách quen thì đã học được bản lĩnh vừa luyện cấp vừa chú ý từng chuyện nhỏ phát sinh trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Có thể nói, tiềm lực của con người đều là vô tận...

Yêu Tử Yên bước tới, chọn một ghế trống, ngồi xuống, gương mặt vẫn tươi cười vui vẻ.

Bao nhiêu đồng loại tới nơi này gặp nàng, dù Yêu Tử Yên đã sớm quen với sinh hoạt ở Khởi Nguyên Thương Thành, khi gặp lại người cùng tộc cũng sẽ rất vui mừng.

"Ông chủ, cảm ơn nhiều." Yêu Tử Yên quay sang nói với Lạc Xuyên.

"Cảm ơn gì ta?" Lạc Xuyên đáp, "Ta cũng quen bọn họ mà."

Yêu Tử Yên chỉ cười nhẹ.

"Ha ha, quả nhiên không ngoài dự liệu của trẫm, bọn họ đều đến Khởi Nguyên Thương Thành rồi." Có tiếng cười sang sảng vang lên, Cơ Vô Hối cùng một đoàn người đi vào.

Tuy ngoài miệng nói không quá để ý nhưng thực tế, trong lòng Cơ Vô Hối cũng không hoàn toàn bình thản như vậy, hắn ta cũng hơi thấp thỏm một chút...

Cơ Linh Nguyệt, Cơ Thiên Viễn và Cơ Thiên Vấn đều tò mò ngó quanh.

Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy nhiều hoàng tộc yêu thú như vậy đó.

Mấy người này không giống Yêu Tử Yên, Yêu Tử Yên chỉ khác người

thường ở màu tóc màu mắt, nhưng trong mấy người này thậm chí còn có người để hình thái không hoàn toàn là nhân loại.

Điều này làm ba vị hoàng tử công chúa được mở rộng tầm mắt.

Khi di tích thượng cổ mở cửa, Cơ Vô Hối và Bạch lão cũng tới đó, và cũng từng gặp một số hoàng tộc yêu thú.

"Ông chủ." Kinh ngạc qua đi, đoàn người tới chào hỏi Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu coi như đáp lại.

Sau đó, Bạch lão và Cơ Vô Hối bắt đầu vòng mua hàng quen thuộc mỗi ngày, xong xuôi mới đăng nhập trò chơi.

Ba huynh muội Cơ Thiên Viễn, mỗi người lấy một suất kem ly, đi dạo quanh khu thiết bị thực tế ảo, đi được vài bước lại dừng chân, xem màn ảnh hiển thị của những người chơi.

Cảnh giới của các hoàng tộc yêu thú thấp nhất cũng đã là Vấn Đạo.

Mặc dù vừa tiến vào thế giới giả thuyết nhưng bọn họ cũng có thể thích nghi rất nhanh.

Hiện giờ bọn họ đã hoàn toàn đắm chìm trong trò chơi rồi.

Ba huynh muội Cơ Thiên Viễn vẫn tiếp tục sắm vai người quan sát, đồng thời thường xuyên kêu lên kinh ngạc mỗi khi thấy được một màn chiến đấu hay.

Ba người lại gần, các hoàng tộc yêu thú cũng đã nhận ra, nhưng không có ý định quan tâm cho lắm.

Ba tên nhân loại nhỏ bé có tu vi yếu xìu mà thôi, không cần chú ý quá làm gì.

Chương 688: Dự định xây dựng mở rộng thêm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dần dần, những hoàng tộc yêu thú bị ba người theo dõi lúc chơi trò chơi cũng bất chợt dâng lên một cảm giác khác lạ.

Nhất là khi bên tai thường xuyên vang lên tiếng kêu kinh ngạc và thán phục, nghe rất là vui tai, bọn họ cảm thấy toàn thân như tràn đầy sức mạnh, cuộc chiến đấu với địch nhân cũng trở nên kích thích hơn nhiều.

Nếu Lạc Xuyên nhận ra điều này, nhất định sẽ lại cảm khái, hiện tượng đó giống như những thiếu niên đang hăng hái chơi game online mà được người ta xúm vào xem và cổ vũ vậy đó...

Sự xuất hiện của hoàng tộc yêu thú đã gây nên những gợn sóng không nhỏ trong thành Cửu Diệu.

Khi tin tức đang liên tục lên men và lan đi khắp nơi, những đối tượng được bàn tán lại đã tụ tập hết ở Khởi Nguyên Thương Thành, hăng hái chơi trò chơi, hoàn toàn chẳng màng đến những ầm ĩ ngoài kia.

Từ đây xem ra, trò chơi này quả thật có lực hấp dẫn không gì sánh bằng đối với bất kì khách hàng thuộc chủng tộc nào, và phương pháp chơi nào cũng có hiệu quả như vậy đó.

Số lượng thiết bị thực tế ảo trong Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có 100, các thành viên hoàng tộc yêu thú đến đã chiếm non nửa số ghế.

Chiều nay, các khách hàng cũ tới Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi đều nhận ra số lượng thiết bị hơi thiếu rồi, thậm chí đến muộn chút còn chẳng tìm được chỗ.

Nhiều khách hàng đều phải đứng chầu chực sau lưng người chơi, chờ người ta hết giờ.

Một đám hoàng tộc yêu thú tất nhiên sẽ thu hút sự quan tâm của rất nhiều khách hàng rảnh rỗi.

Ngoài diện mạo đặc thù, thực lực của bọn họ cũng không phải hạng có

thể bỏ ngoài mắt được.

Vì thế, sau lưng mỗi thành viên hoàng tộc yêu thú đều có ít nhất một người đứng xem.

"Ông chủ, ngươi có cảm thấy số lượng chỗ chơi trong cửa hàng hơi ít không?"

Ngụy Khinh Trúc bước tới quầy phục vụ, nêu lên kiến nghị của mình với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên nhìn quanh, gật đầu: "Nói phải."

Không gian của Khởi Nguyên Thương Thành tuyệt đối không tính là nhỏ, nhưng trong cửa hàng có nhiều khách đến cùng lúc thế này, cảm giác vẫn hơi chật chội.

Nhất là khu vực đặt các thiết bị trò chơi.

Có lẽ cần phải lên kế hoạch xây dựng mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành lần nữa rồi.

Tối nay đề nghị với hệ thống đi, Lạc Xuyên nghĩ.

So với mấy tháng trước, địa vị của hệ thống có thể nói là rơi xuống theo tư thế nhảy vực vậy, một phát chạm đáy.

Ngụy Khinh Trúc: ...

Nàng ta bất đắc dĩ thở dài.

Kiểu hồi đáp của ông chủ thật làm người ta phát điên.

"Khinh Trúc tỷ, có chỗ rồi nè." Lâm Uyển Sương gọi Ngụy Khinh Trúc.

"Đến đây." Mắt Ngụy Khinh Trúc sáng lên, vội vã đi tới.

Ba tiếng đồng hồ không tính là dài nhưng cũng không ngắn.

Các thành viên hoàng tộc yêu thú đã chơi hết thời gian ba tiếng của ngày hôm nay từ lúc nào không hay. Bỏ mũ xuống, ai nấy đều lộ vẻ luyến tiếc.

"Mới đó đã hết ba giờ, ta mới lên cấp 5 thôi, còn cách xa cấp 20 để được lựa chọn nghề nghiệp." Hổ Cuồng thở dài.

"Cũng có vội rời khỏi thành Cửu Diệu ngay đâu? Còn nhiều thời gian mà, lo gì." Vũ Vi lườm Hổ Cuồng một cái.

"Vũ Vi tỷ nói phải." Hổ Cuồng toét miệng cười nói.

Các thành viên hoàng tộc yêu thú kết thúc thời gian chơi, thế là có đến mười mấy vị trí trống.

Các khách quen chưa chiếm được chỗ đều thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra hôm nay vẫn được chơi rồi.

"Ông chủ, bọn ta ra về trước nhé." Ra tới quầy phục vụ, Đại Tế Ti nói lời từ biệt với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu chào.

"Ông chủ ông chủ, ta là thú cưỡi của ngài, có cần ở lại Khởi Nguyên Thương Thành này không?" Hổ Cuồng sấn tới, tự tiến cử mình.

Các hoàng tộc yêu thú khác đều quay đầu đi, vẻ như không muốn nhận người quen, thật là mất mặt.

Ngay cả Lạc Xuyên cũng phải kinh ngạc ngây người.

Sau đó hắn lắc đầu, quả đoán từ chối: "Không cần."

"À." Hổ Cuồng thất vọng không thôi.

Yêu Tử Nguyệt liếc nhìn Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên, vẻ mặt băn khoăn xoắn xuýt mà không dám nói.

Nàng ta muốn ở lại cùng tỷ tỷ.

Yêu Tử Yên đã chú ý tới, lòng hiểu ra ngay.

"Ông chủ, có thể cho Tử Nguyệt ở lại đây với ta một thời gian không?" Yêu Tử Yên hơi do dự, cuối cùng vẫn hỏi.

"Tùy ngươi." Lạc Xuyên bình thản nói.

Chương 689: Đã hết thời gian mở cửa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian tiếp sau đó, Lạc Xuyên tiếp tục nằm lười.

Gõ chữ nào được thoải mái như nằm ườn đâu...

Hai tỷ muội Yêu Tử Yên cười cười nói nói cùng nhau, tiếng cười vui vẻ thường truyền đến bên tai Lạc Xuyên cùng với những tiếng bàn luận của các khách hàng trong cửa hàng.

Nội dung đàm luận đa số đều có liên quan đến hoàng tộc yêu thú.

Đương nhiên, thỉnh thoảng cũng có người thảo luận về cách thức chơi trong chế độ giải trí, hoặc từng ưu nhược điểm của các đối thủ trong chế độ khiêu chiến.

Không khí hàng ngày của Khởi Nguyên Thương Thành vẫn không thay đổi...

"Đại Tế Ti, chúng ta đi đâu đây?"

Rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, đoàn hoàng tộc yêu thú dạo trên đường phố thành Cửu Diệu, Hổ Cuồng uể oải hỏi.

Yêu Tử Nguyệt có thể ở lại Khởi Nguyên Thương Thành nhưng hắn ta lại bị Lạc Xuyên từ chối phũ phàng.

Hổ Cuồng cảm thấy trái tim yếu ớt của mình vừa bị ăn một chục ngàn điểm thương tổn.

Lẽ nào ông chủ cũng đánh giá con người dựa theo cái mặt?

"Ta cảm thấy, ông chủ chỉ đơn giản là không muốn nhìn thấy ngươi thôi." Vũ Vi đã chú ý tới vẻ mặt hậm hực băn khoăn của Hổ Cuồng, bèn vỗ vai hắn ta, nói, "Đợi khi nào cái tật nói lắm của ngươi giảm bớt đi, chưa biết chừng ông chủ sẽ đồng ý đó."

Hổ Cuồng sửng sốt, sau đó bất mãn kêu lên: "Nói lắm? Vũ Vi tỷ, nói linh tinh là không có được đâu nha, ta nói lắm bao giờ? Hắc Hổ Vương ta đây tung hoành Thiên Lan đại lục mấy mươi năm, để lại uy danh khắp

chốn, trong đại hoang còn có rất nhiều tộc quần của nhân loại tôn ta làm thần bảo vệ của bọn họ, đã ai bảo ta nói nhiều?

Hồi trước cũng nói rồi, ta du lịch qua trung du đại hoang từng gặp rất nhiều đối thủ, giờ hồi tưởng lại những ngày đó, thật là làm người ta hoài niệm, chớp mắt một cái, thời gian đã trôi qua nhanh như vậy. À mà, ta còn nhớ có một đối thủ đặc biệt thú vị nhá, các ngươi có muốn nghe không..."

Chỉ nói một câu mà Hổ Cuồng càng lái càng xa, Vũ Vi cũng nghe không nổi nữa: "Dừng, dừng ngay, đừng nói nữa."

"Ta cảm thấy đời này hắn cũng không thay đổi được đâu." Ma Vượn lắc đầu bất đắc dĩ.

Các hoàng tộc yêu thú khác cũng gật gù đồng ý.

Đàm luận xong, bọn họ chọn cách tách ra, ai làm việc nấy.

Thành Cửu Diệu rộng lớn thế này, còn có rất nhiều chuyện mới lạ đang đợi bọn họ.

Trời ngả về chiều.

Ánh nắng chiều rơi xuống, đất trời đều bị phủ một lớp không khí vàng nhạt hơi ảm đạm, vạn vật đều tha theo chiếc bóng dài thật dài sau lưng.

"Kết thúc rồi." Ngụy Khinh Trúc gỡ mũ xuống, rời khỏi ghế ngồi, vung vẩy hai tay nhằm giãn gân cốt, cảm thán.

"Dạo gần đây trong thành có lời đồn rằng, Khoa Lạc sụp đổ hình như đang có dấu hiệu dần sống lại." Tống Thu Ảnh đi tới, nói.

"Không biết gặp phải nhiều thể xâm nhiễm không nữa." Lâm Uyển Sương hưng phấn nói.

Theo ý nàng ta, những thể xâm nhiễm này chính là những bao điểm kinh nghiệm biết đi.

Tin rằng đối với đại đa số người chơi, thể xâm nhiễm đều có ý nghĩa như vậy đó.

"Ông chủ, chúng ta đi đây." Ba người nói lời từ biệt với Lạc Xuyên.

Các nàng là những khách hàng cuối cùng của Khởi Nguyên Thương Thành ngày hôm nay.

Lạc Xuyên gật đầu, nhìn theo bóng ba người đi khuất.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt vẫn còn đang thủ thỉ với nhau.

Nhiều chuyện để tâm sự với nhau đến thế cơ à?

"Ối, đến giờ nấu cơm rồi." Yêu Tử Yên nhìn giờ, vội vàng kết thúc cuộc trò chuyện với muội muội.

"Nấu cơm?" Yêu Tử Nguyệt sửng sốt, sau đó hào hứng tròn mắt nhìn nàng, "Ta cũng biết nè. Tỷ tỷ, để ta giúp ngươi một tay."

Yêu Tử Yên hơi cân nhắc chút rồi gật đầu đồng ý.

Hai người nói với Lạc Xuyên một tiếng rồi lên tầng trên.

Lạc Xuyên đứng dậy, lấy một chai Coca Cola trên kệ xuống, vừa uống vừa xem điện thoại di động Ma Huyễn.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, nhóm trò chuyện lại nảy ra rất nhiều tin mới.

Lạc Xuyên hăng hái đọc từng tin.

Chương 690: Quyết định của Hổ Cuồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vừa đi trên đường, Hổ Cuồng vừa nhắn tin vào nhóm trò chuyện.

Hắn ta đã tìm hiểu rõ các công năng chủ yếu trong Trò chuyện Khởi Nguyên.

Trong nhóm có rất nhiều người thường xuyên có mặt, cho nên chỉ cần gửi một tin đi là sẽ có người hồi đáp ngay.

Hổ Cuồng: 『Ở thành Cửu Diệu có chỗ nào bán đồ ăn ngon nhất?』

Ngay sau đó, bên dưới đã xuất hiện một loạt câu trả lời.

Cơ Thiên Vấn: 『Đương nhiên là Phượng Tiên Lâu』

Sở Quang Hách: 『Đúng rồi, dạo gần đây ta toàn tới Phượng Tiên Lâu ăn, hương vị miễn chê.』

Trần Mặc: 『Phượng Tiên Lâu』

Bộ Ly Ca: 『Đồ ăn ở Phượng Tiên Lâu ngon nhất á? Chẳng lẽ các ngươi quên Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ rồi sao?』

Bộ Ly Ca cầm điện thoại di động Ma Huyễn, cười khục khục.

Đúng thế đấy, hắn ta chính là cái thể loại người cực kì cầu thị như thế.

"Ngươi cười gì vậy?" Bộ Thi Ý không hiểu.

Bộ Thương Vân cũng tò mò nhìn sang phía Bộ Ly Ca.

Hiện đang là giờ ăn tối ở Trấn Nam Hầu phủ.

"Không có gì." Bộ Ly Ca cất điện thoại di động Ma Huyễn đi, cười nói.

Bộ Thương Vân và Bộ Thi Ý liếc nhìn nhau, không hiểu lắm, nhưng cũng không hỏi thêm.

Trong nhóm trò chuyện, sau khi Bộ Ly Ca gửi bình luận đi, ban đầu không khí tẻ ngắt, sau đó, các thành viên đua nhau nhắn lại.

Giang Thánh Quân: 『Ta thấy Bộ Ly Ca nói rất chuẩn, trong thành Cửu Diệu làm gì có nơi nào có đồ ăn ngon như của Tử Yên tỷ làm』

Cố Vân Hi: 『Ta lại nhớ món bánh chưng được ăn hồi Khởi Nguyên

Thương Thành tổ chức liên hoan, không biết bao giờ ông chủ mới nghĩ đến chuyện tổ chức lần nữa nhỉ.』

Tiêu Thành: 『Liên hoan? Quá đáng, ta đã bỏ lỡ chuyện quan trọng như vậy cơ à.』

Vệ Diệc: 『Đang ăn cơm tối, tự dưng thấy cơm không ngon nữa rồi.』

『...』

Đề tài trò chuyện trong nhóm đột nhiên rẽ sang lối khác, bắt đầu biến thành một đám ao ước đồ ăn hàng ngày của Lạc Xuyên và tổ chức tập thể lên án Bộ Ly Ca đã khơi ra đề tài này.

Hổ Cuồng chưa đọc những bình luận sau đó.

Đọc câu trả lời của Bộ Ly Ca xong, hắn ta đã cất điện thoại di động Ma Huyễn đi, sờ cằm lẩm bẩm: "Đồ ăn trong Khởi Nguyên Thương Thành là đỉnh nhất? Ta là vật cưỡi của ông chủ, qua đó ăn chực một bữa cũng không sao mà nhỉ."

Sau đó, hắn ta hào hứng quay lại Khởi Nguyên Thương Thành.

Dọc đường, gặp mấy người cùng tộc, hắn ta cũng không quá để ý.

"Cái tên Hổ Cuồng này, vội vội vàng vàng đi đâu thế nhỉ?" Ma Vượn nghi hoặc.

"Ai biết. Tính hắn thế đó mà, đừng để ý làm gì." Một gã hoàng tộc yêu thú khác nói.

"Đi xem đi, ta vừa thấy trong nhóm trò chuyện nói đồ ăn ở Phượng Tiên Lâu là tốt nhất. Nếu đã tới thành thị của nhân loại thì chắc chắn không thể bỏ qua dịp này."

"Đúng..."

Mấy người rẽ về phía Phượng Tiên Lâu, không ai biết Hổ Cuồng định làm gì.

"Oa." Khi lên phòng bếp tầng hai, Yêu Tử Nguyệt sáng rực mắt lên, buột miệng kêu to.

Bao nhiêu là linh dược, kỳ vật bỏ lộn xộn cả đống ở đó, chỉ cần cầm một thứ mang ra ngoài kia đều sẽ khiến khắp nơi rung chuyển.

"Không phải làm cơm sao? Nguyên liệu nấu ăn đâu?" Yêu Tử Nguyệt ngó đi nơi khác, nhưng không thấy bất cứ nguyên liệu thường dùng làm cơm nào cả, bèn nghi hoặc hỏi.

Nàng ta cũng rất thích nấu nướng.

"Đó, mấy cái này." Yêu Tử Yên cười cười, chỉ vào các linh dược cao cấp kia.

"Tỷ tỷ, ngươi đang nói đùa đúng không?" Yêu Tử Nguyệt không thể tin nổi, mắt trợn tròn lên.

"Ta nói đùa làm gì?" Yêu Tử Yên cười cười, rửa tay chuẩn bị làm cơm, "Ngươi xử lí qua mấy linh dược kia đi."

Yêu Tử Nguyệt cầm linh dược lên, lòng thấy có đôi chút đáng tiếc, đồng thời lại hết sức chờ mong, nàng ta đang cố tưởng tượng xem nhưng linh dược cao cấp này mà làm thành đồ ăn thì sẽ cho ra hương vị tuyệt vời cỡ nào.

Chương 691: Ngươi lại có ý định ăn chực á

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên ngồi trên ghế, tay cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Các thành viên trong nhóm trò chuyện toàn là nhân tài, nói chuyện thu hút thật.

Lạc Xuyên rất thích xem bọn họ trò chuyện.

Vừa rồi, lúc hắn đi lấy Coca Cola, không xem điện thoại một chốc. Lần thứ hai tiến vào nhóm trò chuyện, đã phát hiện đề tài của cuộc trò chuyện được đổi thành cơm nước mỗi ngày của Khởi Nguyên Thương Thành từ bao giờ.

Đề tài trong truyện trong nhóm này biến đổi nhanh chóng mặt, cho nên Lạc Xuyên cũng không quá để ý, chỉ cho rằng đám khách nhà mình đang ăn cơm tối thì nhớ tới đồ ăn của Khởi Nguyên Thương Thành, thèm không nhịn được bèn tám chuyện với nhau.

Tâm tình của hắn trở nên tốt hơn hẳn.

Cuộc sống thường ngày của ông chủ ta đây giản dị tự nhiên và khô khan thế thôi.

Dần dần, trong không khí chợt xuất hiện một mùi hương tuyệt vời.

Cơm tối sắp xong rồi đây.

Ngoài hẻm chợt vẳng lại tiếng bước chân nặng nề.

Lạc Xuyên ngẩng đầu nhìn về phía cửa.

Đã hết giờ mở cửa của Khởi Nguyên Thương Thành, lúc này còn có người đến, chẳng lẽ người này không biết luật sao?

Tiếng bước chân lại gần.

Một bóng người cao lớn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Gương mặt thô ráp của Hổ Cuồng gắn theo một nụ cười mà hắn ta tự nhận là thật thà: "Ông chủ, chúc buổi tối tốt lành."

Lạc Xuyên:...

Vốn cũng đang tốt lành thật, nhưng giờ tự nhiên thấy không tốt lắm.

"Sao ngươi lại tới nữa?" Lạc Xuyên hỏi.

Nếu Hổ Cuồng tới đây thì hẳn phải có chuyện gì mới đúng.

Mặc dù Lạc Xuyên không quá ưa cái tật nói lắm của hắn ta nhưng vẫn hỏi thăm một câu.

Hổ Cuồng khép dần nụ cười, gãi đầu gãi tai, thành thật nói: "Nãy ta thấy có người trong nhóm trò chuyện nói đồ ăn ngon nhất ở thành Cửu Diệu này chính là cơm của Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên ta lại quay về đây."

Lạc Xuyên: ???

Lạc Xuyên thận trọng tự hỏi, bình tĩnh phân tích, sau đó cho ra kết luận.

Người này muốn ăn chực nhà mình!

Chưa từng thấy có con yêu thú nào vô liêm sỉ thế luôn!

Nhưng nhìn vào đôi mắt thật thà của Hổ Cuồng, Lạc Xuyên lại chỉ biết thở dài trong lòng.

Thôi vậy.

Hổ Cuồng là vật cưỡi của mình mà.

Như vậy đại khái cũng tính là nửa nhân viên của Khởi Nguyên Thương Thành rồi.

Nhân viên mới đến, sinh hoạt còn chưa quen được, ông chủ bao bữa cơm coi như bình thường.

"Ngươi đi lên nói với hai tỷ muội Yêu Tử Yên, bảo làm nhiều cơm chút." Lạc Xuyên chỉ vào cầu thang.

Hổ Cuồng mừng rỡ lắm.

Hắn ta vốn cũng đã chuẩn bị tinh thần bị từ chối, nhưng không ngờ ông chủ lại đồng ý luôn.

Hổ Cuồng hào hứng lên tầng hai, đi theo mùi thơm lần tới phòng bếp.

"Hổ Cuồng, sao ngươi lại tới đây?" Yêu Tử Yên đang đeo tạp dề tất bật nấu nướng, thấy Hổ Cuồng đứng ở cửa bèn kinh ngạc hỏi.

Yêu Tử Nguyệt cũng tò mò nhìn ra.

Hổ Cuồng đã bị các loại nguyên liệu nấu ăn khắp nơi thu hút sự chú ý.

Nghe Yêu Tử Yên hỏi, hắn ta mới lấy lại tinh thần.

Hổ Cuồng đang chuẩn bị nói thì Yêu Tử Yên đã đoán được.

"Ta sẽ làm nhiều lên chút." Nàng nói ngay.

Hổ Cuồng vui vẻ rời khỏi bếp.

Lát sau, cơm nước được bày lên bàn, Khởi Nguyên Thương Thành chìm trong những mùi hương mê hoặc, thậm chí hương thơm này còn lan ra tận ngoài hẻm.

Người đi đường ngửi thấy đều không tự chủ phải nhìn về phía trong hẻm, ánh mắt đầy hâm mộ.

Số lượng món ăn của bữa tối hôm nay phong phú hơn mọi hôm nhiều.

Trên bàn cơm, Hổ Cuồng đắm chìm trong cuộc chiến tiêu diệt các món ăn.

Xem ra, đồ ăn ngon có thể trị liệu tật nói nhiều một cách hiệu quả.

Yêu Tử Yên, Yêu Tử Nguyệt vui vẻ vừa ăn vừa trò chuyện.

Giữa bữa ăn, Hổ Cuồng với Lạc Xuyên thỉnh thoảng cũng góp lời.

Tóm lại, chủ khách đều hết sức vui vẻ.

Sau khi ăn xong, Hổ Cuồng có cảm giác nếu còn tiếp tục ở lại đây thì không thích hợp lắm, bèn từ biệt mọi người.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt lên tầng hai dọn dẹp.

Chương 692: Ngươi lại còn muốn ở nhờ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, Hổ Cuồng lang thang trên đường phố thành Cửu Diệu.

Hai bên đường, cứ cách một đoạn lại có một nguồn sáng tản ra quầng vàng nhạt ấm áp.

Trung tâm những quầng sáng đó là một thứ linh tinh đặc biệt.

Trên linh tinh có khắc những trận pháp loại nhỏ, giúp nó nở rộ những quầng sáng rực rỡ khi đưa linh lực vào.

Những linh tinh này được kết nối với trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu.

Đây cũng là sự ảnh hưởng của linh lực đến nền văn minh khi trình độ nghiên cứu, vận dụng linh lực phát triển đến một mức độ nhất định.

Đương nhiên, không phải mọi thành thị đều có trận pháp tiên tiến như thành Cửu Diệu.

Mọi thứ đều có phân chia cấp bậc, ngay như ở Hoa Hạ của địa cầu, các thành thị cũng phân chia thành thị loại một, loại hai...

Màn đêm buông xuống. Đêm đen như một tấm màn đẹp đẽ trong vắt, bên trên còn khảm cả một dải ngân hà lấp lánh như ngọc.

Dù vậy, trên đường phố vẫn khá nhộn nhịp người qua lại.

Hổ Cuồng cầm điện thoại di động Ma Huyễn, chia sẻ với mọi người trong nhóm trò chuyện về vụ ăn chực ở Khởi Nguyên Thương Thành vừa rồi.

Nghe được điều này, bầu không khí trong nhóm như sôi trào.

Các thành viên đều ao ước được như Hổ Cuồng.

Còn các hoàng tộc yêu thú lại có nhận thức mới về trình độ vô liêm sỉ của Hổ Cuồng.

"Ta cũng muốn tới cửa hàng của ông chủ ăn chực..." Bộ Ly Ca cầm

điện thoại di động Ma Huyễn, quanh người đã bao phủ một bầu không khí chán nản.

Bộ Thi Ý ném qua cho hắn ta một linh quả, nói: "Chẳng lẽ không phải tại ngươi đề cập tới trước?"

Thời gian dùng bữa tối của Trấn Nam Hầu phủ đã kết thúc.

Hai tỷ đệ ngồi trong sân, chơi điện thoại di động Ma Huyễn, việc này gần như đã thành thói quen hàng ngày.

Không cần bước chân khỏi cửa cũng có thể biết hết những tin tức lớn nhỏ mới phát sinh ngoài kia, thật là nhanh và tiện lợi hơn bao nhiêu.

"Ta hối hận rồi." Đón lấy linh quả, Bộ Ly Ca hung ác cắn ngập răng...

...

Dùng cơm tối xong, vẫn còn sớm, chưa tới giờ ngủ, Lạc Xuyên nhìn sang phía Yêu Tử Nguyệt, lại nhìn Yêu Tử Yên như muốn hỏi.

Yêu Tử Yên đưa ra một thỉnh cầu: "Ông chủ, có thể cho Tử Nguyệt ở lại chỗ này không?"

Ở lại đây á?

Lạc Xuyên nghi hoặc nhìn.

Yêu Tử Yên bổ sung: "Ở cùng phòng ta là được."

Hổ Cuồng đến ăn chực, còn Yêu Tử Nguyệt ở nhờ.

Lạc Xuyên chợt phát hiện ra sự thực này.

Nhưng nếu nhân viên cửa hàng đã xin cho, mà việc này cũng không có gì quá đáng thì cũng không thành vấn đề.

"Cũng được." Lạc Xuyên nói, "Trên tầng còn có vài phòng trống đấy."

"Ta ở chung với tỷ tỷ là được rồi." Yêu Tử Nguyệt nói.

Nếu đã quyết định, Lạc Xuyên cũng không nói gì thêm.

Hắn đi tới chỗ để thiết bị giả thuyết, ngồi đại xuống một vị trí, đội mũ bảo hiểm, chuẩn bị tiến vào trò chơi.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt đều đứng cạnh đó xem.

Đầu tiên là chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện.

Lạc Xuyên đã chiến thắng Liệt Thiên Ma Điệp của tầng thứ sáu, tuy

cũng mất khá nhiều thời gian.

Liệt Thiên Ma Điệp có thể chỉ huy không gian, thực lực Vấn Đạo ngũ phẩm, cực kì khó chơi.

Nhưng đấu với cái tên yêu nghiệt như Lạc Xuyên, Liệt Thiên Ma Điệp chỉ có một kết cục, về chầu trời.

Qua tầng thứ sáu, Lạc Xuyên lại tiến vào trạng thái lười chảy thây.

Đối thủ ở tầng thứ bảy là cái gì, Lạc Xuyên cũng không biết.

Bởi hắn cảm thấy, cứ giữ lấy cảm giác mới lạ bất ngờ mới là quan trọng nhất.

Hôm nay, Lạc Xuyên đột nhiên nổi hứng thú, muốn xem xem đối thủ ở tầng thứ bảy là sinh vật gì.

"Đến rồi." Yêu Tử Yên thoáng nhếch miệng nở một nụ cười, hăng hái quan sát.

Mặc dù hôm nay mới tới Khởi Nguyên Thương Thành nhưng Yêu Tử Nguyệt cũng gần như đã hiểu được toàn bộ nơi này.

Giống như Yêu Tử Yên, nàng ta cũng hăng hái bừng bừng chờ xem chuyện gì sẽ phát sinh.

Chương 693: Tầng thứ bảy, Chu Tước

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chọn thăng lên tầng thứ bảy, cảm giác đầu tiên vẫn luôn là váng vất đầu óc, sau đó, Lạc Xuyên thấy hoàn cảnh quanh mình đã có thay đổi lớn.

Mỗi tầng trong chế độ khiêu chiến đều là những cảnh tượng khác nhau.

Tầng thứ bảy là một cánh đồng hoang vu mênh mông.

Trên mặt đất vàng ệch nứt nẻ, chỉ có lác đác mấy cụm cây khô héo, bầu trời bị tầng bụi mù bao trùm mờ mịt, ngay cả ánh mặt trời cũng không thể xuyên qua lớp bụi mù này.

Xa xa nơi chân trời có những bóng cây liêu xiêu cô độc, ánh mặt trời thảm đạm rọi xuống, bầu không khí cô quạnh mà hoang vắng.

Lạc Xuyên vừa nhìn liền sinh lòng cảm khái.

Cảnh tượng thê lương thế này quả rất có sức hút đó.

Cảm khái xong xuôi, Lạc Xuyên lựa chọn bắt đầu.

Trên một gò đất cách đó không xa, một quầng sáng đột nhiên xuất hiện.

Quầng sáng kia liên tục lóe lên trong không khí, vẽ nên những đường sáng kì lạ.

Những đường sáng đó kết nối với nhau, dần dần hình thành những đường viền rõ hơn.

Hết thảy những điều này đều chỉ phát sinh trong một chớp mắt ngắn ngủi.

Sau khi quầng sáng tan đi, một sinh vật xuất hiện trên gò đất.

Hình thể của sinh vật này chỉ bằng bàn tay, dáng dấp như một con chim tước, toàn thân đỏ thắm, nhìn kĩ thì thấy lớp lông chim như có ngọn lửa chảy trên đó.

Lạc Xuyên hơi nheo mắt, mở trang thông tin.

"Chu Tước.

Cảnh giới: Tôn Giả ngũ phẩm (trạng thái hạn chế)

Giới thiệu: Thần thú thượng cổ, sở hữu pháp tắc Hỏa Diễm, có thể đốt trời chưng biển."

Những thông tin này không nằm ngoài dự liệu của Lạc Xuyên.

"Đây là Chu Tước sao?" Yêu Tử Yên nhìn hình ảnh trên đó, đôi mắt màu tím trợn to.

Trong những truyền thuyết về thượng cổ, rất thường thấy loại sinh vật này, chỉ tiếc, sau kiếp nạn, mọi thứ đã biến mất trong dòng lịch sử.

Yêu Tử Nguyệt không biết những điều này, cô nàng chỉ nhìn chăm chú vào màn hình. Mặc dù chỉ là hình ảnh nhưng nàng ta vẫn có thể cảm nhận được uy lực đặc biệt của sinh vật này.

Một uy lực mãnh liệt khó nói!

Thực lực hiện tại của Lạc Xuyên cũng là Tôn Giả ngũ phẩm.

Hắn không nhiều lời, lập tức ra tay.

Tiếng ngân của thanh kiếm trong tay hắn vang lên trong trẻo. Đây là thứ Lạc Xuyên đã lĩnh ngộ được khi đấu với Cửu Diệp Kiếm Thảo và Liệt Thiên Ma Điệp, là sự kết hợp giữa tốc độ cực hạn và sự sắc bén cực hạn của không gian.

Có thể nói, Lạc Xuyên đã tìm ra được con đường riêng của mình. Nhưng hiện hắn vẫn đang có BUFF vô địch trong người, trong tình thế bình thường hầu như chưa dùng tới thứ này.

Lạc Xuyên cũng không biết mấy thứ hắn mới lĩnh ngộ đến rốt cuộc có lợi ích gì.

Theo đuổi cảnh giới cao hơn ư? Hay là tò mò? Muốn trở nên mạnh hơn? Hoặc đơn thuần là... không có việc gì làm nên tìm hiểu để giết thời gian.

Khả năng sau cùng có vẻ lớn hơn những thứ khác một chút...

Chu Tước kêu lên một tiếng thật to.

Lập tức, một biển lửa hừng hực ngập trời bừng lên, ào về phía Lạc Xuyên.

Những nơi biển lửa này lướt qua, độ nóng đạt tới cực hạn, không gian tan vỡ thành từng mảnh và biến mất.

Ánh kiếm và biển lửa gặp nhau, một quầng sáng kinh thiên động địa bùng phát.

Ầm!

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, bùi mù bị cuốn tung tứ phía, đất trời như bị phủ lên một tấm màn mờ mịt, không thể thấy rõ bất cứ thứ gì.

Giữa lớp bụi mù, những tiếng va chạm sắc bén liên tục truyền ra, ánh kiếm và ánh lửa đỏ rực liên tục lóe lên rồi lại biến mất.

Linh lực khủng bố quần xéo khu vực này, khiến cho vùng đất hoang vu ấy lại xuất hiện thêm những khe rách sâu không thấy đáy, trông cực kì đáng sợ.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt đã sững cả người khi xem cảnh chiến đấu kịch liệt này.

À thực ra cũng chẳng nhìn thấy gì ngoài lớp bụi mù kia cả.

Trên màn hình chỉ có một mảng xám xịt mờ mịt, hoàn toàn không thấy cảnh tượng Lạc Xuyên và Chu Tước đánh nhau.

Điều này khiến hai người vô cùng tiếc nuối.

"Đi nào, chúng ta cũng đi chơi trò chơi đi thôi." Yêu Tử Yên kéo Yêu Tử Nguyệt ngồi xuống bên cạnh.

"Nhưng hiện giờ đã hết thời gian mở cửa rồi mà?" Yêu Tử Nguyệt do dự hỏi.

Chương 694: Hệ thống, cho xin cái nhiệm vụ đi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Không vấn đề gì." Yêu Tử Yên cười nói, "Thời gian mở cửa chỉ dành cho khách hàng bình thường thôi."

Yêu Tử Nguyệt yên tâm, hai người bắt đầu tiến vào trò chơi.

Phía bên kia, cuộc chiến của Lạc Xuyên và Chu Tước đã sắp kết thúc.

Cánh đồng hoang vu nay đã hoàn toàn thay đổi diện mạo.

Mặt đất kết tinh đầy những tảng ngọc lưu ly sau khi bị đốt cháy ở nhiệt độ cao, có nơi còn bị thiêu đốt thành những hồ nham thạch nóng chảy hừng hực lửa cháy.

Đương nhiên, những vết kiếm chằng chịt khắp nơi, sâu không thấy đáy cũng làm cho diện mạo nơi này biến đổi hẳn.

Lớp màn bụi mù bao phủ khắp không gian tan đi, mây đen cũng biến mất, mặt trời ló rạng, rọi xuống vùng đất chất chồng vết thương những tia sáng nhợt nhạt.

Cánh đồng hoang vu này đã không chỉ có vẻ hoang vắng như trước mà còn thêm một loại chiến ý mênh mang cuồn cuộn.

Lạc Xuyên không kịp né tránh, bị Chu Tước áp sát.

Hắn cảm nhận được rất rõ luồng hỏa diễm hừng hực khủng bố trên người con Chu Tước bé xinh này.

Ngay cả tấm chắn linh lực của cường giả cấp Tôn Giả cũng có thể dễ dàng bị ngọn lửa này thiêu hủy.

Lạc Xuyên, xong đời.

Cuộc chiến này kéo dài chưa được bao lâu đã đi đến hồi kết, Lạc Xuyên hoàn toàn không hề bất ngờ trước kết quả này.

Sức chiến đấu của Chu Tước tầng thứ bảy quả thực vô cùng mạnh mẽ.

Lạc Xuyên cảm thấy, kể cả Vô Thiên hay Dược Hồi Trần cùng những người tu luyện cấp bậc Tôn Giả đỉnh phong khác đều chưa chắc đã thủ

thắng được trước Chu Tước trong lần đụng độ đầu tiên.

Xin chớ quên, Lạc Xuyên mới tới Thiên Lan đại lục này được vài tháng thôi đó...

Đánh với Chu Tước thêm vài trận nữa, kết quả chiến đấu đều là thất bại nhưng thời gian duy trì cuộc chiến liên tục tăng lên.

Bởi vậy mới thấy, thiên phú của Lạc Xuyên quả thực không thể coi thường.

Nhưng đánh được vài trận, Lạc Xuyên bắt đầu chuyển dần về trạng thái thần lười, dần mất đi hứng thú khiêu chiến Chu Tước.

Cuối cùng, hắn rời khỏi chế độ khiêu chiến.

Lạc Xuyên mới tiến vào thế giới trò chơi chưa được bao lâu, thấy thời gian còn sớm, hắn lại tiếp tục tiến vào chế độ giải trí.

Vận dụng quyền hạn dành cho ông chủ, Lạc Xuyên đi thẳng tới Aland.

Aland là thành phố cảu thế giới ma pháp, nơi này có cảnh đêm không giống như thành Cửu Diệu hay các thành thị trên địa cầu.

Trên thế giới mà ma lực bao phủ khắp chốn thế này, ma lực được ứng dụng tại rất nhiều vấn đề trong sinh hoạt hàng ngày. Tin rằng, nếu không phải do thiên tai thứ chín bùng nổ thì nền văn minh ma pháp Khoa Lạc này nhất định sẽ càng thêm phồn vinh.

Đi trên đường phố, Lạc Xuyên thấy được đủ loại khí giới ma đạo kì quái.

Trên Thiên Lan đại lục có thể sử dụng linh trận để thuyên chuyển linh lực, còn Khoa Lạc lại sử dụng các loại minh văn ma pháp để thuyên chuyển ma lực.

Lạc Xuyên sờ cằm suy tư.

Thế giới bất đồng, phương thức sử dụng năng lượng của các sinh mệnh có trí tuệ cũng không giống nhau.

Có lẽ, đây chính là bản chất của thế giới nhỉ?

Lạc Xuyên âm thầm suy đoán.

Thời gian trôi trên Khoa Lạc cũng giống như ngoài hiện thực. Bây giờ là

buổi tối, trong trò chơi cũng là buổi tối.

Thưởng thức một lượt phong cảnh của thế giới nơi này, Lạc Xuyên thấy không còn sớm nữa, bèn rời khỏi trò chơi.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt đã chú ý thấy Lạc Xuyên ra khỏi thế giới ảo, bèn lần lượt kết thúc trò chơi.

"Trò này chơi thích thật đó." Yêu Tử Nguyệt cảm thán, nàng ta vẫn còn lưu luyến muốn chơi thêm.

"Đến giờ nghỉ ngơi rồi." Yêu Tử Yên cười nói.

Ba người lên phòng.

Nói lời chúc ngủ ngon với Lạc Xuyên xong, hai tỷ muội Yêu Tử Yên về phòng mình.

Lạc Xuyên cũng về lại phòng ngủ của mình. Đang chuẩn bị đi ngủ, hắn bỗng nhận ra hình như mình đã quên thứ gì.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên "à" lên rồi gọi hệ thống: "Hệ thống!"

"Ký chủ có chuyện gì?" Hệ thống đáp lại vẫn nhanh nhẹn như cũ.

Nếu nói theo kiểu như trong tiểu thuyết thì tốc độ đáp lời này hắn có thể coi là hoàn thành triệu hồi trong tích tắc.

Lạc Xuyên đưa ngay ra vấn đề: "Hệ thống, cho xin cái nhiệm vụ đi, phần thưởng là mở rộng thêm cửa hàng."

Hệ thống: ???

Chương 695: Kế hoạch của Yêu Tử Nguyệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thương lượng ổn thỏa với hệ thống, Lạc Xuyên hài lòng đi vào giấc ngủ, lòng mong đợi, ngày mai sẽ hoàn thành nhiệm vụ bằng cách nào...

Bên phòng Yêu Tử Yên, hai tỷ muội thủ thỉ tâm sự.

"Tỷ tỷ, có phải trước giờ tỷ vẫn luôn ở đây không?" Nghiêng mình nằm trên giường, Yêu Tử Nguyệt chớp đôi mắt màu tím tràn đầy tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên nằm bên gật đầu, hỏi lại: "Nghe nói trong thời gian này, các ngươi vẫn luôn túc trực chờ đợi Yêu Đế đại nhân xuất quan?"

Yêu Tử Nguyệt bất đắc dĩ gật đầu, kể lại những chuyện xảy ra với hoàng tộc yêu thú trong thời gian qua, cuối cùng còn thở dài một tiếng: "Thành thật mà nói, Yêu Đế đại nhân quá là khác so với hình tượng trong lòng ta đó."

Lần bế quan này của Yêu Đế kéo dài gần trăm năm rồi.

Hoàng tộc yêu thú phải tới cảnh giới Vấn Đạo mới có thể biến hóa, Yêu Tử Nguyệt mới lên đến cảnh giới Vấn Đạo nhất phẩm thôi.

Đây là lần đầu tiên nàng ta gặp Yêu Đế.

Hình tượng Yêu Đế trước nay đều do các hoàng tộc yêu thú khác thuật lại cho nàng ta hình dung.

Yêu Tử Yên cười cười: "Vậy nên ngài ấy mới là Yêu Đế đó."

"Nói cũng phải." Yêu Tử Nguyệt cũng gật đầu cười theo, sau đó, dường như lại nghĩ tới điều gì, sắc mặt thoáng hiện một tia bỡn cợt, "Tỷ tỷ, tỷ với ông chủ có phải có gì đó không?"

"Hử?" Yêu Tử Yên sửng sốt, không hiểu. Nhưng chỉ suy tư một chốc, gò má nàng chợt ửng đỏ.

Nàng vươn tay bóp mặt Yêu Tử Nguyệt, cố gắng banh mặt ra vẻ nghiêm túc: "Được đấy, mới không gặp muội chưa được bao lâu đã học được nhiều thứ linh tinh như vậy rồi."

"Tỷ tỷ, ta sai rồi." Yêu Tử Nguyệt vội vàng xin tha.

Đùa giỡn với nhau một hồi, Yêu Tử Nguyệt xoa xoa mặt mình, nói: "Vậy hiện giờ đã đến bước nào rồi?"

Yêu Tử Yên thở dài, khẽ lắc đầu.

Yêu Tử Nguyệt như hiểu được điều gì, bèn trầm tư suy nghĩ.

Sau đó, nàng ta vỗ vai Yêu Tử Yên, nói: "Tỷ tỷ yên tâm đi, ta nhất định sẽ giúp ngươi một tay."

"Thôi tha cho ta đi, đừng có phá rối thêm nữa." Yêu Tử Yên đẩy tay Yêu Tử Nguyệt ra, "Khuya rồi, đi ngủ thôi."

Nói xong, nàng tắt đèn, gian phòng chìm trong bóng tối.

Yêu Tử Nguyệt hoàn toàn không buồn ngủ, tuy hai mắt đã nhắm nhưng trong lòng vẫn liên tục suy tính, tìm biện pháp hữu hiệu giúp đỡ tỷ tỷ.

Lúc này, nàng ta cả thấy mình đang gánh trên vai một sứ mệnh vừa vinh quang lại vừa vĩ đại...

Sáng sớm hôm sau.

Lạc Xuyên tỉnh dậy, đánh răng rửa mặt, ra cửa liền thấy Yêu Tử Yên cũng vừa lò dò đi ra, đang ngáp dài vì buồn ngủ.

Yêu Tử Yên vừa trông thấy Lạc Xuyên, mặt liền đỏ lên, nhưng nàng đã nhanh chóng che dấu.

"Ông chủ, chào buổi sáng." Yêu Tử Yên lên tiếng chào.

"Chào buổi sáng." Lạc Xuyên đáp lại, sau đó nhìn ra sau lưng Yêu Tử Yên, hỏi, "Yêu Tử Nguyệt đâu?"

"Con bé còn chưa dậy." Yêu Tử Yên cười nói.

Lạc Xuyên gật đầu, không hỏi gì thêm.

Người nghiêm khắc quản lí chặt bản thân như hắn đây quả là rất hiếm có. Lạc Xuyên tự hào nghĩ thầm.

Sửa soạn xong xuôi, Lạc Xuyên xuống cửa hàng.

Yêu Tử Yên vào bếp làm điểm tâm.

Khi mùi hương mê hoặc đã lan tỏa khắp nơi, tấn công mãnh liệt khứu giác của Yêu Tử Nguyệt, nàng ta mới miễn cưỡng ngồi dậy.

"Tỷ tỷ, dậy sớm thế làm gì?" Yêu Tử Nguyệt vào phòng bếp, vẻ mặt vẫn còn lơ mơ chưa tỉnh.

Đêm qua nàng ta cứ lăn qua lộn lại lên kế hoạch giúp tỷ tỷ, cho nên ngủ rất muộn.

Yêu Tử Yên lắc đầu, âm thầm hạ quyết tâm phải lên lịch giúp Yêu Tử Nguyệt học tập thói quen làm việc và nghỉ ngơi đúng giờ.

Yêu Tử Nguyệt hoàn toàn không ngờ được, những ngày tiếp theo sẽ phải sống trong nước sôi lửa bỏng thế nào.

"Dậy làm đồ ăn sáng." Yêu Tử Yên đáp.

"Có cần ta giúp một tay không?" Yêu Tử Nguyệt nói, lại nhịn không được, ngáp dài một cái.

"Ngươi đi rửa mặt đi đã." Yêu Tử Yên thúc giục.

"Biết biết." Yêu Tử Nguyệt vội thưa.

Chương 696: Nhiệm vụ phát sóng trực tiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đêm qua, khi trò chuyện với nhau, Yêu Tử Yên đã tỉ mỉ nói cho Yêu Tử Nguyệt lịch làm việc và nghỉ ngơi của Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc đó nghe xong, Yêu Tử Nguyệt đã vô cùng kinh ngạc.

Ban đầu, trong tưởng tượng của nàng ta, người như ông chủ hắn đã sớm thoát khỏi thế tục.

Kiểu lối sống không ăn ngũ cốc, uống sương ăn gió mới nên là lối sinh hoạt bình thường của ông chủ mới phải.

Nhưng sau một tối ở lại Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Nguyệt phát hiện mình lầm rồi, lầm to rồi.

Thói quen sinh hoạt hàng ngày của ông chủ chẳng khác người thường là bao.

Một ngày ba bữa, đúng giờ tỉnh dậy làm việc.

Hiện thực và lý tưởng luôn khác xa nhau như thế đó.

À quên, vẫn có điểm đặc biệt khác người.

Như là việc rửa mặt mà tỷ tỷ đề cập tới...

Lạc Xuyên ngồi trên ghế, nhìn khoảng không trước mặt.

Thực ra, trong tầm mắt Lạc Xuyên lúc này, phía trước có một màn sáng màu lam nhạt đậm phong cách khoa học viễn tưởng.

Đây là trang thông tin của hắn.

Ánh mắt Lạc Xuyên rơi vào phần dưới bảng thông tin, khu vực nhiệm vụ.

Xem nhẹ nhiệm vụ kiếm một triệu linh tinh.

Đối với Lạc Xuyên thì đây coi như là một nhiệm vụ trường kì, trong khoảng thời gian ngắn không cần nghĩ đến.

Bên dưới nhiệm vụ trường kì có một nhiệm vụ mới.

"Nhiệm vụ: Tiến hành một lần phát sóng trực tiếp. Phần thưởng: Mở

rộng cửa hàng."

Nhiệm vụ được hệ thống công bố vào tối qua.

Ban đầu, Lạc Xuyên muốn yêu cầu hệ thống mở rộng cửa hàng luôn, tức là muốn ăn không của hệ thống, nhưng sau khi cân nhắc lại, Lạc Xuyên cảm thấy nếu nói thế thật, hệ thống nhất định sẽ từ chối ngay.

Cho nên cuối cùng hắn thương lượng với hệ thống về việc làm nhiệm vụ để mở rộng cửa hàng.

Nội dung nhiệm vụ rất đơn giản, xem cái hiểu ngay.

Nhân vật, địa điểm gì đó đều không có yêu cầu cụ thể.

Mới đầu, Lạc Xuyên nghĩ, hay là cứ làm đại một lần phát sóng trực tiếp trong cửa hàng thôi, tiêu đề cứ lấy thẳng là "Một ngày ở Khởi Nguyên Thương Thành".

Nhưng sau một hồi cân nhắc và tự hỏi, hắn lại tự bác bỏ suy nghĩ rất là hấp dẫn này.

Hắn cảm thấy, nếu mình mà làm thế thật, khả năng cực cao là nhiệm vụ sẽ biến thành "không rõ đã hoàn thành chưa".

Nhưng trước đó cũng đã đề cập tới, nhiệm vụ này không nói rõ yêu cầu chính hắn phát sóng trực tiếp.

Lạc Xuyên lại bắt đầu suy tính xem nên làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ...

Chẳng mấy chốc, Yêu Tử Yên và Yêu Tử Yên mang đồ ăn sáng xuống.

Lạc Xuyên tạm dừng việc tự hỏi, ăn đã, có thực mới vực được đạo, ăn xong tính sau.

Lúc ăn cơm, Lạc Xuyên chú ý thấy Yêu Tử Nguyệt cứ lén lút quan sát mình và Yêu Tử Yên liên tục.

Hử? Nha đầu này lại có chuyện gì nữa đây?

Khi Lạc Xuyên nhìn về phía Yêu Tử Nguyệt, nàng ta vội vã dời mắt đi nơi khác, cúi đầu cặm cụi ăn như thể không biết gì hết.

Lạc Xuyên thoáng nghi hoặc trong lòng, nhưng cũng không hỏi gì thêm.

Yêu Tử Yên cũng không nói gì.

Bữa sáng cuối cùng cũng kết thúc trong bầu không khí rất mực kì quái như vậy.

"Ta lên thu dọn." Yêu Tử Yên nói.

Nàng chuẩn bị đứng dậy, Yêu Tử Nguyệt đã ngăn lại: "Để ta để ta, tỷ tỷ cứ ngồi nghỉ đi."

Như thể sợ Yêu Tử Yên từ chối, Yêu Tử Nguyệt nhanh nhẹn dọn dẹp bàn ăn rồi bưng lên tầng luôn.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đều nhìn theo đầy khó hiểu.

Yêu Tử Nguyệt lại làm sao thế nhỉ?

Nghi hoặc này không kéo dài quá lâu.

Có lẽ nha đầu kia cảm thấy mình ở lại ăn không uống không ở Khởi Nguyên Thương Thành thì hơi ngại nên muốn làm chút chuyện để thể hiện giá trị của mình thôi.

Hai người đồng loạt nghĩ tới điều này.

Yêu Tử Nguyệt mà biết được suy nghĩ trong lòng hai người, sắc mặt hẳn sẽ đặc sắc lắm đây...

Khởi Nguyên Thương Thành trở lại yên tĩnh vô cùng.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đều đang xem điện thoại di động Ma Huyễn, không ai lên tiếng trò chuyện.

Trong nhóm trò chuyện ở Trò chuyện Khởi Nguyên do Yêu Tử Yên sáng lập ra, các vị khách vẫn đang hết sức nhiệt tình, bởi vì hôm nay đã là ngày thứ mười kể từ lần phát thưởng cho những thành viên có thứ hạng cao trên sàn đấu lần trước.

Tức là, lại đến thời điểm phát lá Cây Thế Giới rồi.

Đồng thời, thời điểm phát thưởng chu kỳ ba mươi ngày cũng sắp tới rồi.

Chương 697: Yêu Tử Nguyệt hành động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Nguyệt thu dọn trong phòng bếp, môi nở nụ cười đầy mong đợi.

Nàng ta vừa tìm cách sáng tạo cho tỷ tỷ cơ hội ở riêng một chỗ với ông chủ.

Không biết tỷ tỷ có nắm chắc được cơ hội này chăng...

"Ông chủ, chào buổi sáng." Một giọng nói uể oải vang lên.

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý cùng Giang Thánh Quân bước vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bộ Ly Ca trông hết sức chán chường.

"Bộ Ly Ca, ngươi làm sao thế?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

Bộ Ly Ca thở ra một hơi dài, lắc đầu: "Thảm lắm không muốn nói."

Hắn ta cảm thấy, có khi mình không phải con ruột nhà họ Bộ rồi.

Bộ Ly Ca hiện đã là Tạo Hóa tam phẩm, Giang Thánh Quân cũng đã tiến giai, hiện cùng cảnh giới với Bộ Ly Ca.

Xem ra kế hoạch huấn luyện của Bộ Thương Vân đã cho thành quả rõ rệt, Lạc Xuyên kết luận.

"Nói thật chứ, ta cũng đang muốn được như ngươi đây." Giang Thánh Quân vỗ vai Bộ Ly Ca, cảm thán.

Lúc trước, Bộ Ly Ca có ám thương trong người nên tu vi rất lâu không hề tăng tiến, Giang Thánh Quân đã bỏ xa hắn ta một quãng dài.

Không ngờ, sau khi tới Khởi Nguyên Thương Thành, ám thương khỏi hết, chỉ trong vài tháng, cảnh giới của Bộ Ly Ca đã tăng vù vù.

Thiên phú của người này thật đáng sợ.

"Dừng, dừng ngay, đừng có đụng vào ta." Bộ Ly Ca vội lùi lại, nhe răng trợn mắt.

Giờ hắn ta chỉ cảm thấy toàn thân nhức mỏi, nếu có thể nằm còn lâu

mới đứng.

"Ông chủ, ngươi thực sự không nghĩ tới chuyện tăng thêm sản phẩm có thể tiêu trừ mọi mệt nhọc của thân thể sao?" Bộ Ly Ca lại đưa ra kiến nghị với Lạc Xuyên.

Những mệt nhọc mà hắn ta nói không chỉ là trên thân thể mà còn ở tinh thần.

Sprite có thể khôi phục lực tinh thần nhưng lại không có tác dụng với kiểu mệt nhọc này.

Lạc Xuyên không đáp.

Vấn đề này, trước đó hắn đã trả lời.

Bộ Ly Ca thở dài bất đắc dĩ, không hỏi thêm nữa.

Lúc này, Yêu Tử Nguyệt đã từ trên tầng đi xuống.

"Đây là?" Vừa thấy nàng ta, ba người kia đồng thời lộ vẻ kinh ngạc.

Thiếu nữ này thoạt nhìn gần như giống hết Tử Yên tỷ, chỉ khác ở chỗ trông trẻ hơn chút.

Chẳng lẽ là muội muội?

Ba người đang suy đoán mối quan hệ của cô gái này với Yêu Tử Yên.

Thiếu nữ bước xuống từ trên tầng hai, chẳng lẽ là nhân viên mới của Khởi Nguyên Thương Thành?

Cả ba đồng thời nhìn Yêu Tử Nguyệt bằng ánh mắt hâm mộ.

Yêu Tử Nguyệt cũng đã chú ý tới sự biến hóa trong thái độ của ba người này, nàng ta thoáng nghi hoặc, không đoán được mấy người này đang nghĩ cái gì.

"Đây là muội muội ta, Yêu Tử Nguyệt." Yêu Tử Nguyệt xuống tới nơi, Yêu Tử Yên bèn giới thiệu.

"Ồ." Ba người hiểu ra.

Vậy tức là, thiếu nữ này là một thành viên của hoàng tộc yêu thú hôm qua mới tới thành Cửu Diệu, không phải nhân viên mới của Khởi Nguyên Thương Thành.

Từ tầng hai đi xuống chắc do mối quan hệ với Tử Yên tỷ thôi.

Ba người đã đoán ra nguyên do.

Yêu Tử Nguyệt biết ba người này là khách quen của Khởi Nguyên Thương Thành, mắt lập tức sáng lên.

Khách quen, chắc chắn phải biết nhiều chuyện.

Nàng ta bèn kéo ba người sang một góc, chuẩn bị hỏi thăm vài thứ.

Bọn Bộ Ly Ca nghi hoặc nhìn Yêu Tử Nguyệt.

Yêu Tử Yên không hiểu Yêu Tử Nguyệt lại định làm gì.

Lạc Xuyên chỉ liếc nhìn một cái, không quá để ý.

"Ừm, làm gì vậy?" Trong góc, Bộ Thi Ý hỏi Yêu Tử Nguyệt.

"Trong Khởi Nguyên Thương Thành, các ngươi là nhóm khách đầu tiên đúng không?" Yêu Tử Nguyệt hỏi.

Vừa đề cập tới đề tài này, Bộ Ly Ca lập tức hăng hái hẳn.

Hắn ta vỗ ngực, động tác có hơi mạnh quá, tức thì đau nhức đến nhe răng, vội vàng dừng tay.

Chương 698: Yêu Tử Nguyệt đành chọn cách bỏ cuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta đây chính là vị khách đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành luôn đó." Bộ Ly Ca hưng phấn nói, "Có biết tên tài khoản của ta ở Diễn đàn Khởi Nguyên là gì không? Khách hàng số một Bộ Ly Ca! Kể ngươi nghe, ta rất tình cờ phát hiện được cửa hàng của ông chủ, nhưng khi ấy, tính cách của ông chủ hình như còn chưa có lạnh nhạt như giờ..."

Bộ Ly Ca bắt đầu lải nhải kể lại.

Yêu Tử Nguyệt nhìn sang Bộ Thi Ý, ánh mắt nghi hoặc.

Bộ Thi Ý cũng đáp lại bằng một ánh mắt.

"Hắn làm sao thế? Tự dưng cứ lầm bầm lẩm bẩm thấy ghê?"

"Bệnh đấy, hiện tượng bình thường, đừng để ý, lờ đi là được."

"À, ra là thế."

Giang Thánh Quân không hiểu vì sao hai người này bỗng dưng "mắt đi mày lại" như thế.

"Các ngươi nói coi, quan hệ giữa tỷ tỷ với ông chủ là thế nào, vì sao đã lâu như vậy mà chẳng có gì thay đổi?" Yêu Tử Nguyệt hạ giọng đi vào vấn đề chính.

Vừa nói, nàng ta vừa liếc trộm Lạc Xuyên với Yêu Tử Yên, thận trọng chú ý xem hai người kia có để ý tới bên này không.

Bộ Thi Ý cũng nổi cơn hứng thú, nàng đã đoán được mục đích của Yêu Tử Nguyệt.

"Ngươi là muội muội ruột thịt của Tử Yên tỷ?" Bộ Thi Ý hỏi.

Yêu Tử Nguyệt gật đầu.

"Cho nên, ngươi muốn?" Bộ Thi Ý đưa mắt nhìn về phía quầy hàng.

Yêu Tử Nguyệt lại gật đầu.

Giang Thánh Quân thở dài, lắc đầu: "Nói thật nhé, ta cảm thấy ý tưởng của ngươi hơi khó thành công."

"Ta cũng thấy vậy." Bộ Thi Ý đồng ý.

Bộ Ly Ca kết thúc màn kể chiến tích, bởi vì rốt cuộc hắn ta đã phát hiện, đám người kia không một ai để ý đến hắn ta.

Biết đang nói về vấn đề gì, Bộ Ly Ca lập tức cho phản ứng giống Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân.

Yêu Tử Nguyệt nghi hoặc gãi đầu: "Trắc trở vậy hả?"

Ba người đồng loạt gật đầu, sau đó bắt đầu hạ giọng kể về Lạc Xuyên cho nàng ta nghe.

Vẻ tự tin trên mặt Yêu Tử Nguyệt từ từ biến thành bất đắc dĩ.

Lát sau, Yêu Tử Nguyệt nhìn sang phía Yêu Tử Yên, âm thầm thở dài trong lòng.

"Tỷ tỷ à, loại nhiệm vụ cấp bậc ác mộng này đành trông chờ vào bản thân tỷ nỗ lực hoàn thành thôi."

Nàng ta lựa chọn bỏ cuộc.

Kể ra, phải vứt bỏ kế hoạch mình hì hục thiết lập nửa buổi tối cũng cảm thấy hơi tiếc đó.

Yêu Tử Yên nhận được ánh mắt của Yêu Tử Nguyệt. Vừa rồi nàng đã nghi hoặc, bốn người này túm tụm lại thì thào bàn tán cái gì.

Giữa lúc nàng chuẩn bị qua đó hỏi han, bốn người lại tản ra.

Bộ Ly Ca, Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân bắt đầu hoạt động mua hàng thường ngày.

Yêu Tử Nguyệt đi tới chỗ Yêu Tử Yên.

"Các ngươi vừa nói chuyện gì?" Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

"Không có gì." Yêu Tử Nguyệt đã nghĩ ra một cớ hợp lí, "Thảo luận với họ về kịch bản trong chế độ giải trí thôi."

Tuy trong lòng vẫn còn chút nghi hoặc, cảm thấy không đúng lắm, nhưng Yêu Tử Yên không căn vặn gì thêm.

Lạc Xuyên nằm dài trên ghế, tay cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn đang hì hục gõ chữ.

Ngày hôm qua, Lạc Xuyên bỗng cảm thấy suy nghĩ của mình dường

như đang bị giới hạn.

Nếu thiết bị giải thuyết có thể gõ chữ thì sao điện thoại di động Ma Huyễn - một sản phẩm có hệ số khoa học viễn tưởng cao nhất lại không có chức năng này.

Sau đó, Lạc Xuyên liền tìm được phương pháp gõ chữ trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Tuy tốc độ có hơi chậm nhưng Lạc Xuyên lại không có yêu cầu quá cao về tốc độ nên coi như chấp nhận được.

Hắn chỉ muốn sử dụng thứ này để tích lũy bản thảo mà thôi.

Huống hồ, ngồi gõ chữ so với nằm dài thảnh thơi gõ chữ thì phương án sau đương nhiên thoải mái hơn nhiều.

Điện thoại di động Ma Huyễn đã có thể gõ chữ, Lạc Xuyên lại tìm cách phát triển nó lên tầm cao mới.

Có khi ý tưởng dùng ý niệm gõ chữ cũng không phải không thể được.

Đưa thẳng ý nghĩ hoặc ký ức của mình chuyển thành ngôn ngữ, lược bỏ quá trình lạch cạnh gõ lại từng chữ thế này.

Nếu làm được thì quả là vừa tiện vừa nhanh bậc nhất luôn rồi.

Nghĩ đến đó, Lạc Xuyên cũng phải giật mình sửng sốt trước ý tưởng thiên tài của chính mình.

Chương 699: Tổ chức phát thưởng lần thứ hai cho những người chơi đầu bảng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên trao đổi lại với hệ thống một chút.

Hệ thống đáp trả hắn bằng một chuỗi chấm đen dài ngoẵng.

Căn cứ theo suy đoán của Lạc Xuyên, hồi đáp như thế hắn đang biểu thị nó đã cạn lời rồi.

Thật không ngờ nha, hệ thống nhà ngươi cũng biết chơi trò dùng kí hiệu.

Còn về chuyện sao Lạc Xuyên vẫn lạch cạch gõ chữ, chủ yếu là bởi tự dưng nổi hứng cộng với rảnh rỗi sinh nông nổi...

Chẳng mấy chốc, Khởi Nguyên Thương Thành đã bắt đầu đông vui tấp nập.

Khách khứa hào hứng trò chuyện cùng nhau.

Đề tài chủ yếu đều là phần thưởng cho những cá nhân đứng đầu bảng của sàn đấu lần này.

Hiện nay, mỗi đại cảnh giới mới chỉ có một người nhận được lá Cây Thế Giới.

Trong các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, cảnh giới cao nhất là Tôn Giả đỉnh phong.

Vậy có nghĩa là, sẽ có chừng bảy khách hàng nhận được phần thưởng do Lạc Xuyên đích thân phát.

Hiện vẫn còn sớm, bảy vị khách đầu bảng còn chưa đến đủ.

Mọi người đều đang ngóng đợi bọn họ.

Đoàn hoàng tộc yêu thú hôm qua vừa tới thành Cửu Diệu, hôm nay cũng tốp năm tốp ba tới Khởi Nguyên Thương Thành, hình như bọn họ không ở cùng nhau.

"Ủa, Tử Yên, sao đông người thế? Bọn họ đang chờ ai đấy?" Vũ Vi thấy

có nhiều khách hàng như vậy bèn kinh ngạc hỏi Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên giải thích sơ qua cho nàng ta nghe.

Vũ Vi trợn to mắt, ngạc nhiên thốt lên: "Phần thưởng là lá Cây Thế Giới? Ông chủ không đùa chứ?"

Dù hiện tại Cây Thế Giới chỉ là bồn hoa cảnh trong Khởi Nguyên Thương Thành nhưng địa vị của nó trong lòng hoàng tộc yêu thú chưa từng thay đổi.

Nó trước sau vẫn là Tổ Thụ đại nhân đáng kính của họ.

Yêu Tử Yên trả lời thay Lạc Xuyên: "Vũ Vi, việc này đã được Tổ Thụ đại nhân đồng ý."

Sáng sớm khi Yêu Tử Yên xuống nhà, nhiều lần đều thấy Lạc Xuyên tưới nước cho Cây Thế Giới.

Mỗi lần tưới nước xong, Lạc Xuyên đều sẽ hái vài lá, số lượng mỗi lần khác nhau, khi nhiều khi ít.

Có đôi khi, Cây Thế Giới cũng sẽ đáp lại, đôi khi lại lặng thinh chẳng buồn động đậy.

Yêu Tử Yên cảm thấy, đây hẳn là phương thức biểu thị lòng cảm kích của Tổ Thụ đại nhân dành cho ông chủ.

Nhưng không biết vì sao, không phải lần nào cũng tỏ ý biết ơn.

Nhưng mà thôi, đấy không phải trọng điểm, đừng để ý làm gì...

"Cũng phải nhỉ." Vũ Vi gật đầu, không băn khoăn về chuyện này nữa.

Nàng ta nhìn về phía Cây Thế Giới, sắc mặt tràn đầy hưng phấn và chờ mong: "Lá của Tổ Thụ đại nhân hẳn phải có hiệu quả thần kì lắm, bao giờ ta mới kiếm được một lá nhỉ?"

Yêu Tử Yên: ???

Ngươi thay đổi suy nghĩ nhanh thế?

Phía bên kia, Yêu Tử Nguyệt đang gánh vác chức trách của nhân viên cửa hàng, nàng ta có vẻ thích thú lắm.

Có rất nhiều khách hàng vừa thấy Yêu Tử Nguyệt liền tưởng nàng ta là Yêu Tử Yên, mà rõ ràng Yêu Tử Yên đang ở ngay bên kia, ai nhìn ra được

điều bất thường này, quay lại xem gương mặt gần như giống hệt Yêu Tử Yên này đều sẽ biết ngay thân phận của thiếu nữ nọ.

Yêu Tử Yên được nhàn, rất vui lòng để Yêu Tử Nguyệt thử công việc của mình.

Các hoàng tộc yêu thú đi tới Khởi Nguyên Thương Thành, phản ứng ban đầu khi nghe chuyện phần thường cũng chẳng khác Vũ Vi là bao.

Đầu tiên là khiếp sợ, sau đó hiểu ra, đồng thời bắt đầu chờ mong.

Thật đúng là cùng tộc...

Đại Tế Ti lại ngó Cây Thế Giới, rồi quay sang phía Lạc Xuyên, lòng bắt đầu cuồn cuộn nổi sóng.

Ông chủ quả đúng là sâu không lường được, lại còn có thể làm cho Tổ Thụ hi sinh như vậy nữa.

Không bao lâu sau, bảy khách hàng đã đến đông đủ.

Có ba gương mặt quen thuộc, Đệ Ngũ Bá Đao, Trần Mặc và Thanh m.

Người của gia tộc Đệ Ngũ cũng đã tới thành Cửu Diệu.

Còn lại bốn người khác, Lạc Xuyên không nhớ được tên.

Cho tới nay, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đã khá đông, hắn chỉ nhớ được đám khách ban đầu hoặc vài vị khách đặc biệt nào đó.

Phân phát lá Cây Thế Giới xong, Khởi Nguyên Thương Thành lại rầm rĩ những tiếng than sợ hãi và kinh ngạc.

Đoàn người của Dược Cốc lần này cũng như lần trước, lại bị Dược Hồi Trần răn dạy cho một trận.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì lần này Dược Cốc không có ai giành được phần thưởng.

Điều này làm cho Dược Hồi Trần vô cùng thất vọng, ông ta đã chờ mong cả chục ngày nay.

Chương 700: Ông chủ chuẩn bị làm hoạch định

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ai muốn biết về bảng xếp hạng trong chế độ sàn đấu có thể xem ngay trong điện thoại di động Ma Huyễn.

Dược Hồi Trần đang tìm chỗ trút cơn giận, các trưởng lão và đệ tử không dám nói câu nào, chỉ âm thầm đoán xem chừng nào mới kết thúc đây.

Bởi vì bọn họ biết, Dược Hồi Trần chỉ nói thế thôi chứ cũng không có ý định trừng phạt ai.

Các vị khách khác chủ yếu tới góp vui.

Vì hôm nay có phát thưởng nên Khởi Nguyên Thương Thành cũng náo nhiệt hơn bình thường.

Đoàn Dược Cốc do Dược Hồi Trần cầm đầu vẫn kiên trì thực thi kế hoạch thu mua lá Cây Thế Giới.

Lá Cây Thế Giới là phần thưởng của Khởi Nguyên Thương Thành, không nằm trong danh mục hàng hóa nơi này, cho nên cũng không có luật cấm đầu cơ trục lợi.

Các vị khách nhận được phần thưởng của mình xong, muốn xử lí thế nào là quyền của họ.

Nhưng từ lần trước cho tới giờ, ai nấy đều hiểu được tầm quan trọng của chiếc lá này, cho nên chưa từng có ai đồng ý bán ra.

Điều này làm Dược Hồi Trần lại thêm một lần thất vọng.

Nhưng ông ta tin rằng, thêm một thời gian nữa, khi số lượng người được thưởng tăng lên, rồi sẽ có người lựa chọn bán đi.

Dẫu sao thì phần thưởng không phải chỉ được lấy một lần.

Thanh m, Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị đang trò chuyện về kinh nghiệm sử dụng kèn Xô-na.

"Tuy loại nhạc cụ này có âm thanh rất kì quái, lại không mấy êm tai, nhưng nó lại có một phong cách rất đặc biệt."

Liễu Như Ngọc hồi tưởng lại cảnh tượng lúc mình thổi kèn Xô-na, tổng kết thành một câu.

Lạc Xuyên chọn kèn Xô-na cho nàng ta, thời gian này Liễu Như Ngọc vẫn luôn miệt mài tập luyện.

Dân cư quanh đó mỗi lần nghe thấy tiếng kèn liền tỏ ý kháng nghị, thậm chí còn có lời đồn rằng, ở một khu vực nào đó mới xuất hiện thứ gì kì quái lắm, thứ này không phải dấu hiệu tốt lành gì.

Liễu Như Ngọc đành phải gia tăng trận pháp cách âm cho phòng mình, bấy giờ lời đồn mới biến mất.

Thanh m gật đầu: "Đúng thế, các nhạc khí khác mà so với kèn Xô-na thì hình như đều sẽ bại trận ngay tức thì, thật là kì quái."

Liễu Như Mị gật đầu tán đồng.

Bên kia, hoàng tộc yêu thú đang thảo luận với nhau về Yêu Tử Nguyệt và Hổ Cuồng.

Tất cả đều đang tỏ ý bất mãn vì hai người này lén bọn họ ở lại Khởi Nguyên Thương Thành ăn chực cơm.

Trong lúc nói chuyện, chẳng biết vì sao, trọng tâm câu chuyện lại chuyển dời sang Yêu Đế đại nhân.

Bọn họ đều đang suy đoán xem lúc này Yêu Đế đại nhân đang ở đâu, có tới núi Tu Di chưa...

Gõ chữ trên điện thoại di động Ma Huyễn một hồi, Lạc Xuyên bắt đầu thấy chán.

Gõ chữ thật đúng là công việc nhàm chán nhất.

Hắn cất điện thoại di động Ma Huyễn đi, bắt đầu tự hỏi về việc phát sóng trực tiếp hoàn thành nhiệm vụ.

Trong phát sóng trực tiếp, điều quan trọng nhất là gì?

Dĩ nhiên là thể nghiệm của người xem rồi.

Vậy nên, phát sóng trực tiếp phải có chỗ khiến người xem chú ý.

Tốt nhất là thứ gì đó mới lạ, kích thích.

Lạc Xuyên sờ sờ cằm.

Nghe hoàng tộc yêu thú trò chuyện với nhau, trong lòng hắn chợt xuất hiện một bóng người, đây chính là người mà hắn lựa chọn làm chủ trì cho tiết mục này.

Đã bao ngày rồi, không biết Vô Thiên đã tới núi Tu Di chưa.

Nghe nói Yêu Đế cũng tới đó, không biết hai người đã gặp mặt chưa.

Nghĩ đến đó, ngay cả Lạc Xuyên cũng đã bắt đầu hồi hộp chờ mong, chớ nói gì các vị khách khác.

Vì thế, Vô Thiên chính là lựa chọn tốt nhất cho buổi phát sóng trực tiếp này.

Thân phận hắn ta chính là điểm nổi bật của buổi phát sóng.

Một thân phận hoành tráng không thể thay thế.

Lạc Xuyên rất hài lòng với ý tưởng của mình, nhưng không biết hệ thống căn cứ vào đâu để phán định mức độ tiến hành nhiệm vụ nữa.

Lạc Xuyên bèn gọi hệ thống rồi nói lại kế hoạch của mình.

Hệ thống trầm mặc một lát rồi nói: "... Thôi cũng được."

Lạc Xuyên cảm thấy, hình như mình vừa nghe được chút xíu cảm xúc "bó tay hết cách" của hệ thống qua giọng nói lạnh băng trước sau như một kia.

Không biết có phải chỉ là ảo giác của hắn chăng.

Chương 701: Nguy cơ của núi Tu Di

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Núi Tu Di.

Phật quang chiếu sáng khắp nơi, Phạn âm mênh mông cuồn cuộn.

Cũng không có gì khác biệt so với thường ngày.

Chủ điện.

Chúng phật đà đứng ở hai bên.

Trong mơ hồ có tiếng tụng kinh truyền đến.

Núi Tu Di ở trên Thiên Lan đại lục vô số năm tháng, đương nhiên chủ điện đã bị ảnh hưởng rất nhiều.

Đây là tiếng vọng của thời không.

Bầu không khí trong chủ điện có chút kỳ quái.

Các vị Phật đà trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Thỉnh thoảng lại có người nhìn về phía Phật Chủ ở trên đài cao, rồi lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

Trong khoảng thời gian này, tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành đã đến được núi Tu Di.

Bất kể là hàng hoá ở trong đó, hay là ông chủ thần bí đều làm cho đệ tử Phật môn lâm vào kinh hãi.

Điều kỳ quái nhất chính là nghe nói Tổ Thụ của Hoàng tộc yêu thú không ngờ lại trở thành bồn hoa ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Theo suy đoán của những thế lực lớn, thực lực của Tổ Thụ rất có thể là Thánh Nhân.

Thánh Nhân, đã rất lâu Thiên Lan đại lục chưa từng xuất hiện loại tồn tại này.

Điều mấu chốt nhất chính là cây thế giới lại bị ông chủ thần bí kia thu làm bồn hoa.

Hơn nữa Thâm Uyên kinh khủng kia sau khi bị phong ấn được coi như

vật trang trí.

Không ngờ ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành lại đáng sợ đến vậy!

Hơn nữa nghe nói ông chủ kia đặc biệt bao che khuyết điểm.

Thầy trò hai người Phù Đồ Tôn Giả, không có mắt chọc giận Khởi Nguyên Thương Thành.

Có lẽ núi Tu Di đã bị cho vào sổ đen của ông chủ từ lâu.

Rất nhiều đệ tử Phật môn đều suy nghĩ ở trong lòng, có nên đi ra ngoài tránh đầu sóng ngọn gió hay không.

Núi Tu Di có thực lực kinh khủng là không giả.

Nhưng nếu thật sự muốn phân ra cao thấp giữa núi Tu Di và Khởi Nguyên Thương Thành mà nói, gần như tất cả mọi người sẽ lựa chọn người sau.

Hơn nữa dưới điều kiện tiên quyết vẫn là Khởi Nguyên Thương Thành chỉ có hai người ông chủ và nhân viên cửa hàng.

Nếu tính cả những thế lực trở thành khách hàng mà nói.

Bọn họ đều tin rằng nếu Khởi Nguyên Thương Thành lên tiếng, những thế lực đó sẽ rất thích thú ra tay với núi Tu Di…

Phật Chủ nhìn những đệ tử Phật môn này trong chủ điện.

Bởi vì nguyên nhân mỗi người một vẻ, diện mạo của hắn ta không ngừng thay đổi.

Nhưng vẻ mặt của mỗi một khuôn mặt đều vô cùng bình thản.

Trong những tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành mà núi Tu Di nhận được cũng không nhiều tin tức liên quan đến Vô Thiên.

Nói cách khác, sau khi Vô Thiên rời khỏi núi Tu Di, tìm được Khởi Nguyên Thương Thành nhưng vẫn chưa trực tiếp động thủ.

Có thể dễ dàng giết chết Phù Đồ Tôn Giả cho thấy rõ ràng cảnh giới của hung thủ ít nhất cũng là Tôn Giả cao giai.

Phái Vô Thiên đi qua, Phật Chủ đương nhiên cũng có tâm tư của bản thân mình.

Nếu xuất hiện tình huống lưỡng bại câu thương…

Tuy nhiên sự thật thường ngoài dự đoán của mọi người.

Sắc mặt của Phật Chủ vẫn như thường, nhìn vào hư không ở phía trước.

Vô Thiên Phật tổ…

Sư đệ...

Không biết chừng nào thì ngươi trở về?

Đến lúc đó thân phận của ngươi sẽ là gì…

Vô Thiên đang ở trong một vùng rừng núi gập ghềnh hiểm trở.

Hắn ta thỉnh thoảng ngẩng đầu, nhìn về phía chân trời.

Bầu trời ở phía xa tràn ngập Phật quang, cho dù là mặt trời cũng trở nên ảm đạm.

Đây có lẽ có thể xem như là một kỳ cảnh của Tây Vực.

Sinh linh ở nơi này đã quen thuộc với cảnh tượng như vậy từ lâu.

Hắn ta vỗ vỗ yêu thú ở dưới thân.

Yêu thú ngừng di chuyển về phía trước.

Hình thể của yêu thú cao gần năm thước, trên người được bao phủ bởi bộ lông dầy màu đen xám.

Bốn chân thon dài, có vảy bao quanh.

Bề ngoài có phần giống với sói.

Đây là là một con lang yêu mà Vô Thiên gặp phải trên đường đi về phía núi Tu Di.

Lúc ấy lang yêu đang chuẩn bị tấn công một thôn làng của nhân loại.

Bởi vì nó coi trọng những linh vật được thờ cúng trong từ đường của thôn làng.

Lang yêu có thể cảm giác được những linh vật đó có ích lợi rất lớn đối với nó.

Về phần những nhân loại trong thôn làng, nó căn bản không có hứng thú một chút nào.

Kết quả còn chưa kịp động thủ, đã gặp phải Vô Thiên…

Thực lực của lang yêu là cảnh giới Quy Nguyên.

Đối mặt với Vô Thiên có cảnh giới Tôn Giả viên mãn, hiển nhiên không cần quá nhiều lời.

Thấy lang yêu vẫn chưa làm tổn hại đến tính mạng của người nào, Vô Thiên đã giữ nó lại bên người.

Vì thế có cảnh tượng như hiện tại…

Chương 702: Vô Thiên, Yêu Đế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nếu đã đến đây, vì sao còn muốn trốn trốn tránh tránh?" Giọng nói bình thản của Vô Thiên vang lên.

Tầm mắt của hắn ta rơi vào khoảng không ở trước mặt.

Không có động tĩnh gì xuất hiện.

Vô Thiên lặng lẽ nhìn chăm chú, vẫn chưa có động tĩnh gì.

Sau mấy hơi thở, có tiếng cười vang lên.

Không gian xuất hiện một loạt gợn sóng, có một bóng người xuất hiện.

"Ha, ngươi chính là Vô Thiên? Quả nhiên có vẻ không giống những tên hói đầu ở núi Tu Di."

Lang yêu đã nhận ra điều gì, lập tức nằm rạp xuống.

Trong ánh mắt tràn đầy kinh hoàng và sợ hãi.

Đây là áp chế của cấp bậc sinh mệnh!

Vô Thiên không hề quan tâm đến những lời này, hắn ta đang đánh giá người bỗng nhiên xuất hiện này.

Người tới mặc áo giáp vàng, xung quanh bàn tay và khuôn mặt lộ ra bên ngoài đều có lớp lông màu hoàng kim.

Rất rõ ràng, không phải nhân tộc.

Hơn nữa khí tức cực kỳ kinh khủng, so sánh với hắn ta cũng không yếu hơn một chút nào!

"Yêu Đế."

Vô Thiên nheo mắt lại, vẫn chưa có động tác gì.

Hắn ta dường như đoán được nguyên nhân Yêu Đế đi đến nơi này.

Vô Thiên đương nhiên biết chuyện về Phù Đồ Tôn Giả và yêu tăng Vô Tướng.

Yêu Đế bế quan một thời gian dài như vậy, chưa bao giờ xuất hiện ở trên Thiên Lan đại lục.

Thế cho nên các thế lực đều vô thức bỏ qua một tôn đại thần như vậy trong Hoàng tộc yêu thú.

Tính cách nổi bất nhất của Yêu Đế chính là bao che khuyết điểm.

Khởi Nguyên Thương Thành.

Khách hàng rộn ràng nhốn nháo, đi qua đi lại không ngừng.

Vô cùng náo nhiệt.

Phần thưởng chế độ xếp hạng trong chế độ sàn đấu đã được phát vào buổi sáng, điều này đã kéo theo rất nhiều danh tiếng.

Tuy nhiên danh tiếng của Khởi Nguyên Thương Thành ở thành Cửu Diệu vốn không thể lay động.

Danh tiếng tăng lên trái lại có thể không cần thiết…

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt đảm nhiệm vai trò nhân viên cửa hàng.

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa, nghĩ về nhiệm vụ phát sóng trực tiếp.

Cảnh tượng trong cửa hàng trực tiếp bị xem nhẹ.

Làm ông chủ không cần để ý đến việc này.

Làm thế nào để hoàn thành việc phát sóng trực tiếp, Lạc Xuyên đã có người được chọn lựa.

Đó là Vô Thiên.

Dù sao hệ thống cũng đồng ý.

Tuy nhiên nếu phải phát sóng trực tiếp, đương nhiên phải được chính người đó đồng ý mới được.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên đã lập ra một kế hoạch.

Đầu tiên, phải gửi tin nhắn cho Vô Thiên.

Lạc Xuyên mở trò chuyện Khởi Nguyên ra.

Sau đó sử dụng quyền hạn của ông chủ, gửi Vô Thiên lời mời kết bạn.

Tuy rằng Vô Thiên đang ở Tây Vực, nhưng vẫn chú ý đến chuyện của Khởi Nguyên Thương Thành.

Thông qua diễn đàn Khởi Nguyên trên điện thoại di động Ma Huyễn, hắn ta biết rất nhiều thay đổi trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Hàng hoá mới, phần thưởng xếp hạng, thử nghiệm của Lạc Xuyên,

Vinh Quang và rất nhiều tin tức khác.

Đương nhiên, hắn ta cũng tải trò chuyện Khởi Nguyên xuống.

Chỉ là không có bạn bè mà thôi.

Vô Thiên đối diện với Yêu Đế.

Tuy rằng bầu không khí không đến mức giương cung bạt kiếm, nhưng cũng có chút khẩn trương.

Yêu Đế không biết rằng Vô Thiên đã là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, mục đích trở về chính là vì đoạt lại những gì đã mất.

Vô Thiên đoán được nguyên nhân Yêu Đế tới đây, nhưng với tính cách của hắn ta, hiển nhiên sẽ không giải thích gì cả.

Cho nên lập tức tạo thành cảnh tượng hiện tại.

Lang yêu ở bên cạnh đang run rẩy.

Ting ting.

m thanh thanh thúy vang lên.

Nó tình cờ phá vỡ bầu không khí yên tĩnh này.

Yêu Đế nhíu nhíu mày.

Vẻ mặt của Vô Thiên xuất hiện dao động, hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Quả nhiên, trên màn hình có một thông báo nhắc nhở.

'Ông chủ bình thường' đã yêu cầu kết bạn với ngài.

'Đồng ý', 'Từ chối'.

Vô Thiên biết phương pháp sử dụng trò chuyện Khởi Nguyên.

Hắn ta hơi kinh ngạc, không đoán được vì sao Lạc Xuyên bỗng nhiên lại kết bạn với hắn ta.

Yêu Đế nhìn thấy Vô Thiên, cảm thấy không thể giải thích được.

Không ngờ hắn ta trực tiếp bị phớt lờ.

Chẳng lẽ một Yêu Đế có cảnh giới Tôn Giả viên mãn như hắn ta còn không bằng kia một khối pha lê kỳ kỳ quái quái bắt mắt kia hay sao?

Chương 703: Chuyện phát sóng trực tiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ê, ngươi..." Yêu Đế không nhịn được gãi gãi đầu, hắn ta không rõ Vô Thiên bỗng nhiên bị làm sao.

"Lát nữa nói sau, hiện tại ta đang có việc." Lời nói của Yêu Đế, bị Vô Thiên cắt ngang.

Hiện tại sự chú ý của hắn ta hoàn toàn đặt lên trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Yêu Đế: ? ? ?

Yêu Đế hít một hơi thật sâu, làm cho tâm tình bình tĩnh lại.

"Người nầy... Thật là kỳ quái..." Yêu Đế nhìn Vô Thiên, âm thầm đánh giá ở trong lòng.

Vô Thiên lựa chọn "Đồng ý".

“Ngài đã thành công thêm ‘Ông chủ bình thường’ làm bạn tốt.”

Cùng lúc đó, điện thoại di động Ma Huyễn trong tay Lạc Xuyên cũng xuất hiện thông báo kết bạn thành công.

Hắn gửi yêu cầu kết bạn mới trôi qua vài giây mà thôi.

Nhanh như vậy hay sao?

Nếu đã kết bạn thành công, Lạc Xuyên lập tức gửi tin nhắn cho Vô Thiên.

Hỏi một chút xem hắn ta có đồng ý phát sóng trực tiếp hay không.

Lạc Xuyên: ‘Có chuyện muốn nói với ngươi một chút.’

Vô Thiên: ‘Ông chủ cứ nói thẳng là được.’

Lạc Xuyên: ‘Ngươi có hứng thú với việc phát sóng trực tiếp hay không? Có muốn thử một lần hay không?’

Nhìn thấy tin nhắn Lạc Xuyên gửi đến, Vô Thiên lâm vào trầm tư.

Quả nhiên là ông chủ, tin nhắn được gửi đến đều khó có thể lý giải như thế.

Thoạt nhìn có vẻ rất lợi hại.

Vô Thiên cân nhắc lời nói một chút: 'Ông chủ, không biết phát sóng trực tiếp là có ý gì?'

Lạc Xuyên: 'Đưa hình ảnh về những việc đang xảy ra ở chỗ ngươi đến một nơi khác để những người ở đó có thể quan sát thực tế.'

Ý tứ trong lời nói ngắn gọn và rõ ràng.

Vô Thiên: 'Giống như hình ảnh hiển thị trên màn hình khi đang chơi trò chơi?'

Lạc Xuyên: 'Đúng vậy.'

Yêu Đế nhìn thấy Vô Thiên vẫn luôn ấn ấn nhiều lần vào khối pha lê mà hắn ta lấy ra lúc trước, trong lòng tràn ngập nghi hoặc và tò mò.

Hắn ta không đoán được, rốt cuộc là cái gì mà lại có sức hút lớn như vậy đối với một người có cảnh giới Tôn Giả viên mãn.

Khối pha lê kia rốt cuộc là cái gì?

Mang theo tò mò, Yêu Đế tiến lại gần.

Vô Thiên liếc mắt nhìn Yêu Đế một cái, vẫn không nói thêm cái gì.

Điều này làm cho Yêu Đế cảm giác rất hài lòng.

Hắn ta nhìn về phía khối pha lê trong tay Vô Thiên.

Sau khi nhìn thấy hình ảnh ở trên đó, hơi mở to hai mắt, vẻ mặt trở nên kinh ngạc.

Rất rõ ràng, đây là Vô Thiên đang nhắn tin với một ai đó.

Trận pháp truyền tin cũng có loại chức năng này, nhưng chỉ có thể trao đổi thông tin một cách đơn giản.

Hình ảnh đẹp đẽ trên khối pha lê tuyệt đối không phải là thứ mà trận pháp truyền tin có thể thực hiện được.

Điều quan trọng nhất chính là, không ngờ không có một chút dao động linh lực nào cả.

"Đây là cái đồ vật gì vậy?" Yêu Đế không nhịn được hỏi.

Chẳng lẽ bản thân mình bế quan chưa đến trăm năm, Thiên Lan đại lục đã xảy ra thay đổi lớn như vậy hay sao?

"Điện thoại di động Ma Huyễn." Vô Thiên nói.

Yêu Đế: ? ? ?

Đây là cái tên kỳ quái gì vậy?

Vô Thiên nói tiếp: "Một trăm linh tinh, có thể mua ở Khởi Nguyên Thương Thành."

"Khởi Nguyên Thương Thành?" Yêu Đế cảm giác bản thân mình nghe thấy một cái tên khó tin.

Không phải giữa Khởi Nguyên Thương Thành và núi Tu Di có xung đột hay sao?

Vô Thiên bị làm sao vậy?

Nghe có vẻ như là khách hàng quen của Khởi Nguyên Thương Thành.

Vô Thiên gật gật đầu.

Yêu Đế gãi đầu.

Hắn ta cảm thấy suy luận của bản thân mình vừa rồi dường như xuất hiện sai lầm.

"Nói cách khác, ngươi vừa rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, chuẩn bị quay về núi Tu Di?" Yêu Đế hỏi.

"Đương nhiên." Vô Thiên nói.

Yêu Đế đã đoán được đại khái sự tình.

Nghĩ lại là bởi vì tin tức Phù Đồ Tôn Giả bỏ mình rơi vào tay núi Tu Di.

Lúc ấy tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành còn chưa mượn chuyện di tích thượng cổ lan truyền trên Thiên Lan đại lục.

Cho nên, Phật Chủ để cho Vô Thiên ra mặt giải quyết chuyện này.

Chương 704: Có hứng thú muốn tạo ra một làn sóng hay không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Việc hai thầy trò Phù Đồ Tôn Giả bị giết chỉ là chuyện nhỏ, vấn đề liên quan đến mặt mũi của núi Tu Di mới là chuyện lớn.

Dù sao núi Tu Di chính là thế lực lớn nhất Tây Vực.

Cho dù ở trên Thiên Lan đại lục cũng là một trong những thế lực đứng đầu.

Rất rõ ràng, hiện tại vấn đề nằm trên người Vô Thiên.

Nghĩ đến việc sau khi Vô Thiên rời khỏi núi Tu Di, tới Trung Nguyên, tìm được thủ phạm cũng chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó, lại trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành…

Trên khuôn mặt của Yêu Đế xuất hiện một nụ cười hứng thú.

Xung đột giữa Vô Thiên và Phật Chủ cũng không phải là chuyện gì bí mật.

Nói cách khác, Vô Thiên trở lại núi Tu Di, thực ra là muốn gây sự?

Yêu Đế cảm giác Vô Thiên bỗng nhiên trở nên thân thiết hơn rất nhiều.

Hoá là người cùng đường!

Sự hiểu lầm vừa rồi thật không phải.

"Vừa rồi ngươi làm gì vậy?" Yêu Đế chỉ chỉ điện thoại di động Ma Huyễn ở trong tay Vô Thiên.

"Ông chủ tìm ta có chút việc." Vô Thiên nói.

Yêu Đế khẳng định suy đoán của bản thân mình.

Hoá ra Vô Thiên đã biến thành người bên phía Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?

Quả nhiên là ông chủ.

Tuy rằng chưa từng gặp mặt, nhưng ở trong lòng Yêu Đế đã tràn ngập

ngưỡng mộ đối với Lạc Xuyên.

"Có hứng thú làm Phật Chủ một lần hay không?" Yêu Đế đề nghị nói.

Đồng thời, hắn ta âm thầm điều động linh lực trong cơ thể để đề phòng.

Hắn ta vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng Vô Thiên.

Vô Thiên suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Được."

Yêu Đế lại gãi đầu.

Hắn ta không ngờ rằng Vô Thiên lại sảng khoái đồng ý như vậy.

Ngươi không phải một trong tứ đại Phật tổ của núi Tu Di hay sao?

Sao lại đáp ứng một cách dễ dàng như vậy?

Điều này làm cho Yêu Đế trong chốc lát có phần khó có thể chấp nhận được.

Vô Thiên gửi tin nhắn lại cho Lạc Xuyên, tỏ vẻ đồng ý.

Hơn nữa thời gian phát sóng trực tiếp được ấn định vào lúc hắn ta sắp tiến vào núi Tu Di.

Vô Thiên chuẩn bị cất điện thoại di động Ma Huyễn đi trong ánh mắt hâm mộ của Yêu Đế.

Yêu Đế không hề che dấu nội tâm của mình: "Có thể cho ta mượn thứ này chơi một lúc hay không?"

Vô Thiên suy nghĩ một chút.

Điện thoại di động Ma Huyễn đã ràng buộc với thân phận, hơn nữa có chất lượng vượt trội, cho đến nay vẫn chưa có trường hợp hư hỏng nào xuất hiện.

Vô Thiên giao điện thoại di động Ma Huyễn cho Yêu Đế.

Yêu Đế nhận lấy, hưng phấn mày mò phương pháp sử dụng.

"Đi thôi, tốc độ nhanh lên." Vô Thiên vỗ vỗ đầu lang yêu, ra lệnh.

Lang yêu đang run lẩy bẩy, vẻ mặt sợ hãi, căn bản không thể đứng dậy.

Vô Thiên nhìn về phía Yêu Đế, hắn ta cũng đã ở trên lưng lang yêu.

Yêu Đế chú ý tới ánh mắt của Vô Thiên, nhìn nhìn lang yêu.

Gật gật đầu: "Tiểu tử này có huyết mạch không tồi, xét trên việc ngươi đảm đương vai trò làm vật cưỡi, ta tặng ngươi một phần cơ duyên."

Trong tay Yêu Đế xuất hiện một luồng sáng màu vàng, chìm vào trong thân thể của lang yêu.

Ánh mắt của lang yêu nhìn về phía Yêu Đế mang theo cảm kích sâu sắc.

Nó có thể cảm nhận được một sức mạnh to lớn ẩn chứa trong ánh sáng vàng.

Yêu Đế thu liễm uy áp của bản thân mình.

Lang yêu đứng lên, giống như một ảo ảnh chạy về phía núi Tu Di.

Nếu Yêu Đế và Vô Thiên trực tiếp sử dụng thực lực của bản thân mình đi vào núi Tu Di mà nói, nhất định sẽ khiến cho núi Tu Di bị kinh động.

Núi Tu Di là người khống chế Tây Vực, đương nhiên có phòng bị về phương diện này.

Cưỡi lang yêu tiến lên, có thể tránh phát sinh loại tình huống này, do đó có thể thực hiện chiến thuật đánh bất ngờ…

Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên cất điện thoại di động Ma Huyễn đi.

Bởi vì hắn đã nhận được câu trả lời chắc chắn của Vô Thiên.

Căn cứ theo lời nói của Vô Thiên, qua giữa trưa là có thể tới núi Tu Di.

Đồng thời Vô Thiên còn nói cho Lạc Xuyên biết chuyện hắn ta gặp được Yêu Đế.

Ngay cả Lạc Xuyên cũng có phần mong chờ, không biết rốt cuộc Phật Chủ sẽ ứng đối như thế nào.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên quyết định lộ ra một ít tin tức.

Trước khi hoạt động diễn ra, hứng thú của người quan tâm đã bị treo lên.

Đây là một kế hoạch đủ tiêu chuẩn, một bản lĩnh cần thiết.

Chương 705: Lỡ rồi thì thôi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nói chuyện này cho Yêu Tử Yên ở bên cạnh.

Không ngoài dự đoán của Lạc Xuyên.

Ánh mắt của nàng sáng lên sau khi nghe thấy tin tức này.

Ông chủ lại chuẩn bị muốn làm một chuyện gì đó!

Nhưng lại là loại chuyện lớn như thế này!

Lạc Xuyên bố trí nhiệm vụ cho Yêu Tử Yên.

Chính là cố gắng hết sức truyền bá tin tức về việc phát sóng trực tiếp giữa các khách hàng.

Yêu Tử Yên suy nghĩ qua về điều này, và đã có biện pháp ứng phó.

Đầu tiên, là diễn đàn Khởi Nguyên.

Bởi vì có thân phận là quản lý, Yêu Tử Yên đăng một bài đăng mới ghim lên trên đầu.

'Buổi chiều hôm nay, Khởi Nguyên Thương Thành sẽ tổ chức hoạt động đặc biệt, mọi khách hàng đều có thể tham gia.

Đến lúc đó, sẽ có mười khách hàng may mắn được rút thăm để nhận được một phần quà tặng tinh xảo.'

Đây là điều mà vừa rồi Lạc Xuyên đã đề cập với Yêu Tử Yên.

Cách đơn giản nhất để làm cho sức nóng của hoạt động tăng lên chính là đưa ra phúc lợi.

Với suy nghĩ cũng chẳng mất mát gì, hầu hết mọi người sẽ bị hấp dẫn.

Những người đã từng tham dự hoạt động, sẽ xuất hiện ảo tưởng rằng "Bản thân mình khẳng định là người được trời chọn cuối cùng ".

Để tránh việc một số khách hàng không xem bài đăng, Yêu Tử Yên lại cố ý gửi tin nhắn vào trong nhóm tán gẫu.

Loại thao tác này lập tức kích thích sự nhiệt tình của nhiều khách hàng.

"Tỷ tỷ, rốt cuộc hoạt động gì vậy?" Yêu Tử Nguyệt ghé lên trên quầy,

sử dụng thế công làm nũng đối với Yêu Tử Yên.

"Buổi chiều ngươi sẽ biết." Yêu Tử Yên đẩy đầu Yêu Tử Nguyệt ra, bởi vì nàng chặn khách hàng ở phía sau.

Tuy nhiên khách hàng ở phía sau cũng đến để tìm hiểu tin tức về hoạt động.

Nhìn thấy Yêu Tử Nguyệt cũng không được biết điều gì, bọn họ đều thở dài.

Về phần ông chủ ở nơi đó…

Bọn họ căn bản không có ý định đi hỏi.

Muốn tìm hiểu tin tức từ chỗ ông chủ còn khó khăn hơn việc nhận được đồ màu vàng truyền thuyết trong chế độ giải trí.

Đây là sự thật mà các khách hàng đều biết.

Các khách hàng lại bắt đầu tự làm việc riêng của mình.

Tuy nhiên so sánh với lúc trước, lại trở nên có phần không yên lòng.

Xem ra bọn họ đều mong chờ hoạt động buổi chiều.

Lạc Xuyên trái lại dường như không quan tâm một chút nào.

Hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Mở nhóm tán gẫu ra.

Nhìn thấy những tin nhắn nhanh chóng hiện lên, tâm tình cảm thấy rất hạnh phúc…

Hoàng thành.

Cơ Vô Hối vẫn phê duyệt tấu chương hàng ngày.

"Phụ hoàng! Phụ hoàng..." Tiếng hô hưng phấn truyền đến, Cơ Linh Nguyệt đang chạy tới.

Cơ Vô Hối buông bút, nhìn thấy Cơ Linh Nguyệt đang tràn đầy hưng phấn, thở dài.

"Không phải ta đã nói, thời điểm ta xử lý chính vụ thì đừng tới quấy rầy ta hay sao?" Cơ Vô Hối sờ sờ đầu của Cơ Linh Nguyệt, bất đắc dĩ nói.

Xem ra hắn ta rất cưng chiều đứa con gái nhỏ này của mình.

Bạch lão đứng ở bên cạnh làm nền.

Cơ Linh Nguyệt lắc lắc điện thoại di động Ma Huyễn ở trong tay, hưng phấn nói: "Phụ hoàng, ông chủ lại sắp tổ chức hoạt động!"

Cơ Vô Hối lập tức cảm thấy hứng thú.

Từ khi Khởi Nguyên Thương Thành bắt đầu kinh doanh đến nay, mới chỉ tổ chức một lần hoạt động.

Nhưng đã để lại cho hắn ta ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

Bởi vì mỗi một khách hàng đều nhận được những lợi ích rất lớn.

"Hoạt động gì vậy?" Cơ Vô Hối hỏi.

Cơ Linh Nguyệt lắc đầu: "Trên điện thoại di động Ma Huyễn có nói, tuy nhiên Tử Yên tỷ không nói nội dung của hoạt động là gì."

Cơ Vô Hối cầm điện thoại di động Ma Huyễn lên trên tay, bắt đầu xem.

Sau khi xem xong, hắn ta nói với Bạch lão ở phía sau: "Hủy buổi triều hội chiều ngày hôm nay đi."

Bạch lão: "... Bệ hạ ngài không nói đùa đấy chứ?"

Triều hội của Thiên Tinh đế quốc đều cử hành vào một thời gian cố định.

Nếu không có tình huống cần thiết, căn bản sẽ không tiến hành sửa đổi.

"Ta nói đùa làm cái gì?" Cơ Vô Hối nói một cách tự nhiên.

Triều hội có thể quan trọng hơn hoạt động của Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?

Dù sao cũng lỡ buổi triều hội rồi, tìm lúc nào tổ chức lại là được.

Cho dù không bù đắp được, những đại thần đó cũng không thể làm gì hắn ta.

Đây là niềm vui khi là người cầm quyền cao nhất.

Chương 706: Đặt bừa tên chương

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì hành động thanh tẩy thành Cửu Diệu lúc trước, uy vọng của Cơ Vô Hối ở Thiên Tinh đế quốc có thể nói là đã đạt tới đỉnh điểm.

Hắn ta cảm thấy rất hài lòng đối với quyết định của bản thân mình.

So sánh với triều hội, không, hai việc căn bản không thể so sánh được.

Triều hội làm sao có thể quan trọng bằng hoạt động của Khởi Nguyên Thương Thành?

"Được rồi, ta sẽ thu xếp một chút." Bạch lão thở dài.

Đồng thời, trong lòng ông ta cũng có chút mừng thầm.

Bởi vì ông ta cũng không muốn bỏ lỡ hoạt động.

Bệ hạ thật sự sáng suốt khi đưa ra quyết định như vậy.

Giống như Cơ Vô Hối, có rất nhiều khách hàng mong chờ được hưởng phúc lợi.

Tuy nhiên lần này bọn họ nhất định sẽ có một chút thất vọng rồi.

Bởi vì phúc lợi của hoạt động lần này sẽ kém hơn một chút so với lần trước.

Trong sự chờ mong của các khách hàng và sự lười biếng của Lạc Xuyên, thời gian kinh doanh buổi sáng đã kết thúc.

Thời gian đã đến giữa trưa.

Dựa theo thói quen của Khởi Nguyên Thương Thành, hiện tại là thời gian ăn cơm trưa.

Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt đang nấu cơm.

Nha đầu Yêu Tử Nguyệt kia dường như đã đặt bản thân mình vào vai trò của một nhân viên cửa hàng.

Lạc Xuyên cũng không nghĩ nhiều lắm.

Tỷ muội không gặp nhau trong một thời gian dài, đấy là hiện tượng bình thường.

Hổ Cuồng trái lại chưa từng đến ăn cơm.

Thời gian ăn cơm trưa trôi qua một cách bình yên.

Bởi vì có hoạt động nên đã khách hàng đi tới Khởi Nguyên Thương Thành từ sớm.

"Không biết nội dung hoạt động lần này rốt cuộc là cái gì, thật sự rất chờ mong." Bộ Ly Ca đương nhiên sẽ không bỏ lỡ hoạt động, vẻ mặt hưng phấn suy đoán.

"Hy vọng sẽ tương tự như lần trước." Cố Vân Hi nói thêm một câu: "Ta muốn ăn thức ăn do Tử Yên tỷ làm."

Lời vừa nói ra, lập tức có một loạt tiếng phụ họa vang lên.

Trong đó, một bộ phận khách hàng đã tham gia hoạt động lần trước cũng biểu đạt sự mong đợi của họ.

Những khách hàng không tham gia lại cảm giác vô cùng tiếc nuối vì bản thân mình đã bỏ lỡ.

"Theo suy đoán của ta, chắc hẳn sẽ có sự khác biệt rất lớn so với lần trước." Dược Hồi Trần nói.

"Chưởng môn nói rất đúng."

"Đúng vậy đúng vậy."

Một đám đệ tử và trưởng lão của Dược Cốc không ngừng phụ họa.

Dược Hồi Trần cười ha hả, xem ra vô cùng hưởng thụ…

"Ta có cảm giác, hình tượng của Dược Cốc ở trong lòng ta đã tan biến." Trần Mặc thu hồi tầm mắt, gãi đầu, nói với Trần Y Y ở bên cạnh.

"A? Sư huynh, ngươi vừa nói cái gì?" Sự chú ý của Trần Y Y vẫn luôn đặt ở xung quanh, hơn nữa hoàn cảnh trong cửa hàng rất ồn ào, nàng ta không nghe thấy lời nói của Trần Mặc.

"Không có gì." Trần Mặc lắc đầu, lời này nếu như bị người của Dược Cốc nghe thấy thì có vẻ không tốt lắm…

Bởi vì có hoạt động nên gần như tất cả khách hàng có thể đi vào Khởi Nguyên Thương Thành đều tới đây.

Trong đó, đương nhiên có rất nhiều cư dân bình thường của thành Cửu

Diệu.

Bọn họ cũng nhận được tin tức và đến nơi này để góp vui.

Cho dù không gian bên trong Khởi Nguyên Thương Thành rất lớn những cũng không thể chứa được nhiều người như vậy.

Cho nên Khởi Nguyên Thương Thành đã chật kín người, ngay cả con đường bên ngoài ngõ hẻm cũng đã chật ních người.

Để đề phòng tình trạng giẫm đạp phát sinh, cấm vệ quân của hoàng thất trực tiếp được điều động.

Dưới sự chỉ huy của Hạ Thiên Vũ, trật tự đã được duy trì.

"Đội trưởng, ta cũng muốn đi tham gia hoạt động." Nhìn thấy đám người rộn ràng nhốn nháo, có cấm vệ quân nói ra tiếng lòng của bản thân mình.

Lời vừa nói ra, lập tức dẫn tới sự tán thành của nhóm cấm vệ quân.

Hạ Thiên Vũ lắc đầu: "Không, các ngươi không muốn."

Nhóm cấm vệ quân: …

Lạc Xuyên cảm thấy kinh ngạc khi nhìn thấy cảnh tượng vô cùng náo nhiệt như thế.

Hắn đã có phần đánh giá thấp sự nhiệt tình của những người này đối Khởi Nguyên Thương Thành.

Ban đầu trong kế hoạch của Lạc Xuyên, cái màn hình xám treo ở đối diện cửa hàng cuối cùng cũng có chỗ sử dụng trong lần phát sóng trực tiếp này.

Tuy nhiên hiện tại xem ra, ừm…

Chương 707: Đề nghị của Yêu Tử Yên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khoảng cách đến núi Tu Di đã không còn xa nữa.

Phật quang ở phía chân trời đã trở nên cực kỳ bắt mắt.

Lang yêu dừng bước chân.

Nó không dám đi về phía trước nữa.

Lang yêu có cảnh giới Quy Nguyên, tuy rằng chưa từng biến hình nhưng đã có trí tuệ của người thường.

Ở trong trí nhớ của nó, núi Tu Di là cấm địa không thể đặt chân vào.

Nhìn lang yêu giống như gặp phải kẻ địch mạnh mẽ, Vô Thiên và Yêu Đế nhảy từ trên lưng nó xuống.

"Nếu tiếp tục đi về phía trước, ngươi sẽ chân chính tiến vào vùng đất của núi Tu Di." Vô Thiên bình tĩnh nói.

Thân là một trong tứ đại Phật tổ của núi Tu Di, Vô Thiên biết rất nhiều tin tức.

Có thể nói núi Tu Di hiện tại hoàn toàn bị Phật Chủ khống chế.

Với thực lực của Phật Chủ, hắn ta đã có thể bước đầu nhìn thấy nhân quả.

Nhưng với cảnh giới của Vô Thiên và Yêu Đế thì hai người có thể che đậy nhân quả lại.

Cho nên đây cũng là nguyên nhân mà Phật Chủ không biết hai người đã đến.

Nếu thật sự không cẩn thận tiến vào vùng đất của núi Tu Di, khả năng bị Phật Chủ phát hiện là điều khó tránh khỏi.

"Không có việc của ngươi nữa." Yêu Đế khoát tay với lang yêu.

Lang yêu cảm kích liếc mắt nhìn Yêu Đế một cái, thoáng do dự, lập tức hóa thành ảo ảnh, chạy về phía vừa đi đến.

Nó biết rõ ràng trận chiến giữa những nhân vật lớn này căn bản không

phải là việc mà nó có thể tham gia.

Vì cái mạng nhỏ của bản thân nó, vẫn nên nhanh chóng rời đi là tốt nhất…

"Ông chủ không phải nói cái gì... Phát sóng trực tiếp hay sao? Hiện tại bắt đầu chứ?" Yêu Đế nhìn về phía Vô Thiên, nóng lòng hỏi.

Hắn ta đã có phần không thể chờ đợi được nữa.

"Đợi lát nữa, ta gửi tin nhắn cho ông chủ trước đã." Vô Thiên nói.

"Được rồi." Yêu Đế chỉ có thể kiềm chế tâm tình của mình.

Vô Thiên mở nói chuyện Khởi Nguyên ra, gửi tin nhắn cho Lạc Xuyên.

Vô Thiên: 'Ông chủ, có thể bắt đầu phát sóng trực tiếp được chưa?'

Ở Khởi Nguyên Thương Thành, thời điểm Lạc Xuyên đang cảm thán, nhận thấy thông báo của điện thoại di động Ma Huyễn.

Mở màn hình ra, hắn thấy tin nhắn do Vô Thiên gửi tới.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, gửi lại một tin nhắn.

Lạc Xuyên: 'Trước tiên chờ đã.'

Điều quan trọng nhất lúc này chính là cách thức phát sóng trực tiếp.

Nhiều người tới đây như vậy có phần ngoài dự đoán của Lạc Xuyên.

Vô Thiên và Yêu Đế thấy tin nhắn trả lời của Lạc Xuyên.

Vẻ mặt của Vô Thiên không có gì thay đổi, linh lực ngưng tụ thành một cái bàn rồi ngồi xuống.

Đối với hắn ta mà nói, lúc nào đi núi Tu Di đều giống nhau.

Yêu Đế gãi gãi cổ của mình.

Sau khi nghĩ lại đây là lời nói của ông chủ kia, hắn ta chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ, ngồi xuống bên cạnh Vô Thiên.

"Ông chủ, đây là lúc Khởi Nguyên Thương Thành có nhiều khách hàng nhất phải không?" Yêu Tử Yên nói với Lạc Xuyên ở bên cạnh, vẻ mặt hưng phấn.

Lạc Xuyên gật đầu, sau đó hỏi: "Nhiều người như vậy, làm thế nào để phát sóng trực tiếp tốt hơn?"

Hắn đã nói cho Yêu Tử Yên biết chủ đề của hoạt động chính là chương

trình phát sóng trực tiếp.

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, nói: "Nhiều khách hàng như vậy, khẳng định không thể tiến hành ở trong cửa hàng."

Nếu phát sóng trực tiếp ở trong Khởi Nguyên Thương Thành mà nói, chắc chắn có nhiều người không thể xem được.

Lạc Xuyên gật đầu, ý bảo Yêu Tử Yên tiếp tục.

Yêu Tử Yên nói tiếp: "Chắc là mỗi khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành đều có điện thoại di động Ma Huyễn, dùng điện thoại di động Ma Huyễn làm phương tiên phát sóng trực tiếp thì sao?"

Đề nghị này quả thật rất tốt.

Lạc Xuyên lại nghĩ tới một chỗ không hợp lý: "Khách hàng có điện thoại di động Ma Huyễn chỉ là một bộ phận, còn có rất nhiều cư dân của thành Cửu Diệu."

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên có phần kinh ngạc, dường như trong giây lát khó có thể giải thích cách Lạc Xuyên quan tâm đến người bình thường.

Tuy nhiên nghĩ đến việc Lạc Xuyên cho phép Phượng Tiên Lâu phỏng chế trước đó, Yêu Tử Yên lập tức bình thường trở lại.

"Những người thường này..." Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, ánh mắt sáng lên: "Ông chủ, không gian bán vũ khí không phải rất lớn sao, có thể tiến hành phát sóng trực tiếp ở bên trong hay không?"

Chương 708: Người phát sóng trực tiếp, Vô Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lời nói của Yêu Tử Yên đã mang lại cho Lạc Xuyên những ý tưởng mới.

Hắn hỏi Yêu Tử Yên là muốn nghe ý kiến của nàng.

Ở trong lòng Lạc Xuyên thực ra đã có một cái kế hoạch.

Màn sáng vạn năng.

Chỉ cần một cái màn sáng có diện tích đủ lớn có thể đảm nhiệm hoàn mỹ trách nhiệm của một phương tiện phát sóng trực tiếp.

Chỉ là phong cách có phần khiêm tốn.

Sử dụng không gian bán vũ khí sẽ không có khuyết điểm này.

Tạm thời thay thế quầng sáng trong không gian thành màn hình phát sóng trực tiếp.

Không gian bán vũ khí, điện thoại di động Ma Huyễn, màn hình xám, ba con đường đồng thời tiến hành phát sóng trực tiếp.

Lạc Xuyên đưa ra quyết định ở trong lòng.

Hắn nói cho Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên lộ vẻ vô cùng vui mừng.

Sau đó nói cho Yêu Tử Nguyệt.

Yêu Tử Nguyệt nói cho Hoàng tộc yêu thú và các khách hàng còn lại…

Tất cả tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành đều được truyền bá với tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Nó nhanh chóng lan truyền trong những khách hàng tụ tập đến nơi này vì hoạt động của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Mau xếp thành hàng!" Giọng nói của Hạ Thiên Vũ có tăng thêm linh lực vào có vẻ cực kỳ to.

Hắn ta dẫn theo cấm vệ quân, duy trì trật tự bên ngoài Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong đám người có rất nhiều thành viên của các thế lực lớn.

Như học viên của tứ đại học viện, Đệ Ngũ gia tộc, Dược Cốc, Sở gia và nhiều thế lực khác, cấm vệ quân cũng không dám thô bạo.

Cũng may với việc thi hành các biện pháp "Văn minh thành Cửu Diệu" trong khoảng thời gian này, tốt chất của các cư dân đã được cải thiện đáng kể.

Không xuất hiện tình trạng rối loạn gì đó…

"Ông chủ, rốt cuộc phát sóng trực tiếp cái gì vậy?" Bộ Ly Ca đi đến trước quầy dưới ánh mắt cổ vũ của rất nhiều khách hàng.

Trong khách hàng xuất hiện không ít suy đoán về nội dung của chương trình phát sóng trực tiếp.

Các loại suy đoán như cái gì mà ông chủ chuẩn bị đi ra ngoài Thiên Lan đại lục, ông chủ chuẩn bị trò chơi, ông chủ chuẩn bị mở thêm chi nhánh nào đó.

Những suy đoán này đều có một đặc điểm chung, chính là đều có liên quan đến Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên đương nhiên biết những điều này.

Nơi mà các khách hàng thảo luận không phải nơi nào khác, chính là diễn đàn Khởi Nguyên và trò chuyện Khởi Nguyên.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi, mấy động thái suy đoán có sức nóng rất lớn.

Có rất nhiều lượt thích và bình luận.

Bên trong nhóm trò chuyện do Yêu Tử Yên sáng tạo ra cũng thảo luận với khí thế ngất trời.

Lạc Xuyên không có việc gì có thể trò chuyện, sẽ thỉnh thoảng đọc tin nhắn trong nhóm…

"Không phải ta phát sóng trực tiếp." Lạc Xuyên lắc đầu, nói.

"Hả?" Bộ Ly Ca hơi sửng sốt, không kịp phản ứng lại.

"Hả? Ông chủ ngài không nói đùa đấy chứ?" Yêu Tử Nguyệt kinh ngạc nói.

"Đúng vậy, không phải ông chủ ngài phát sóng trực tiếp thì là ai vậy?" Khuôn mặt của Vệ Diệc cũng lộ vẻ khó hiểu.

Những khách hàng còn lại sau khi nghe thấy Lạc Xuyên nói ra tin tức kinh ngạc như vậy, cũng đều đi tới.

Nói lung tung gì vậy.

Hiện tại cũng gần đến lúc rồi, Lạc Xuyên cũng không dự định thừa nước đục thả câu nữa.

Hắn nói: "Vô Thiên."

Mọi người: ? ? ?

Trong giây lát, bọn họ không thể tiêu hóa kịp tin tức này, đều cảm thấy hoang mang.

Người duy nhất có sắc mặt như bình thường chỉ có Yêu Tử Yên đã biết được tin tức từ trước...

"Vô Thiên tiền bối?" Bộ Ly Ca là người đầu tiên trở lại bình thường, không nhịn được hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Không phải Vô Thiên tiền bối đã quay về núi Tu Di hay sao, hắn sẽ phát sóng trực tiếp cái..." Trần Mặc lẩm bẩm, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn.

Hắn ta nghĩ tới điều gì đó.

Tuy rằng thanh danh của Thiên Cơ Các không vang dội lắm, nhưng thực lực lại không thể chê.

Dù sao Các chủ của Thiên Cơ Các là Văn Thiên Cơ chính là siêu cấp cường giả có cảnh giới Tôn Giả viên mãn.

Trong Thiên Cơ Các đương nhiên có rất nhiều ghi chép về núi Tu Di.

Trần Mặc trong một lần nhàm chán tình cờ lật xem mấy thứ này.

Hắn ta biết được mối quan hệ giữa Vô Thiên và Phật Chủ.

Nói cách khác, lần này Vô Thiên tiền bối trở lại núi Tu Di thực ra là vì…

Hít!

Trần Mặc hít một hơi khí lạnh, hắn ta đã đoán được một chuyện gì đó

khủng khiếp.

Chương 709: nói đến nói dài

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trần Mặc không nhịn được liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

Sắc mặt của Lạc Xuyên vẫn bình tĩnh trước sau như một, giống như hắn căn bản chưa từng đặt chuyện phát sóng trực tiếp ở trong lòng (đúng là như thế, Lạc Xuyên quả thật không thèm để ý).

Nghe nói, Vô Thiên tiền bối đến Khởi Nguyên Thương Thành là vì chuyện của Phù Đồ Tôn Giả.

Nhưng cuối cùng lại trở thành khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành.

Trời! Suy tính cặn kẽ quá!

Hóa ra ông chủ đã lập kế hoạch cho chuyện này từ lâu.

Núi Tu Di không có mắt chọc giận Khởi Nguyên Thương Thành, đó là lí do mà bọn họ phải tự chịu hậu quả xấu!

Ông chủ thật sự rất kinh khủng.

Trần Mặc cảm thấy hình tượng của Lạc Xuyên ở trong lòng hắn ta, đã thay đổi ở một số phương diện…

"Cái gì? Vô Thiên phát sóng trực tiếp?" Dược Hồi Trần nhận được tin tức từ trong miệng trưởng lão, cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Chuyện này có trò hay để nhìn." Khuôn mặt của Phạm Thừa Thiên lộ vẻ mừng rỡ.

Bởi vì quan hệ giữa Lăng Vân học viện và núi Tu Di cũng không được tốt lắm.

Nguyên nhân tạo thành loại hiện tượng này là bởi vì một chuyện.

Chuyện này nói ra thì rất dài.

Mười mấy năm trước, Lăng Vân học viện thu nhận một học viên có thiên phú yêu nghiệt.

Lúc ấy các trưởng lão trong học viện lập tức khẳng định, nếu không có

gì bất ngờ xảy ra mà nói, tương lai người học viên này nhất định sẽ trở thành trụ cột của Lăng Vân học viện.

Tuy nhiên lịch sử nói cho chúng ta biết, không nên nhận định quá chắc chắn, sẽ dễ gặp phải chuyện không may.

Cho nên, trong một lần tình cờ, học viên đó gặp người của núi Tu Di.

Bọn họ kinh ngạc phát hiện, thiên phú của học viên này trên phương diện Phật pháp cũng cực kỳ yêu nghiệt.

Đây là một cái hạt giống tốt.

Cho nên trực tiếp đưa hắn đi độ hóa.

Học viên hạt giống nhà mình lại bị thế lực khác mạnh mẽ thu vào trong túi, Lăng Vân học viện đương nhiên không vui.

Vì việc này mà bọn họ vẫn còn âm thầm cạnh tranh với núi Tu Di vài lần.

Tuy nhiên thực lực của núi Tu Di mạnh hơn Lăng Vân học viện rất nhiều.

Chuyện này, cuối cùng không giải quyết được gì…

Nhóm Hoàng tộc yêu thú tụ tập lại một chỗ, hưng phấn nói chuyện với nhau.

Bọn họ đã chờ mong hôm nay từ lâu.

Hơn nữa nghe Yêu Tử Yên nói, Vô Thiên sẽ liên thủ với Yêu Đế đại nhân.

Nghĩ đến trường hợp đó cũng khiến người khác cảm thấy hưng phấn.

"Các ngươi nói xem, Vô Thiên có thể chiến đấu với Phật Chủ hay không?" Hổ Cuồng cười hắc hắc, nói.

"Đó là đương nhiên, cũng không biết kết quả sẽ như thế nào. Tuy rằng tên Phật Chủ kia chưa từng ra tay bao giờ, nhưng thực lực lại mạnh đến đáng sợ." Ma Viên nói.

"Thực lực của Yêu Đế đại nhân cũng không yếu hơn Phật Chủ. Hơn nữa có sự trợ giúp của Vô Thiên, người chịu thiệt cuối cùng nhất định là tên Phật Chủ kia." Vũ Vi nói, mang theo khí thế của một đại tỷ.

Nàng ta chưa từng nghĩ tới chuyện Phật Chủ sẽ ngã xuống.

Loại người có cảnh giới như Yêu Đế, Phật Chủ đã siêu thoát khỏi lẽ thường.

Muốn đánh chết bọn họ gần như là chuyện không có khả năng.

Vũ Vi liếc nhìn Lạc Xuyên.

Ngoại trừ loại tồn tại như ông chủ…

"Đúng đúng đúng, Vũ Vi tỷ nói đúng."

"Không biết khi nào thì bắt đầu phát sóng trực tiếp, ta đang sốt ruột chờ."

"Thật mong chờ…"

Nhóm Hoàng tộc yêu thú vừa phụ họa lời nói của Vũ Vi, vừa chờ mong.

Đây là hình ảnh thu nhỏ ở trong cửa hàng.

Các khách hàng đều đang thảo luận, âm thanh đàm thoại rộn ràng nhốn nháo.

Phần lớn khách hàng đều ở trong cửa hàng.

Còn những người bình thường tới giúp vui gần như đều ở không gian bán vũ khí.

Mặc dù ở Khởi Nguyên Thương Thành, mọi vị khách đều ngang hàng.

Nhưng sự khác biệt giữa người tu luyện và người bình thường cũng không phải dễ dàng bù đắp như vậy.

Không người nào yêu cầu nhưng lại tự nhiên xuất hiện loại hiện tượng này.

Hoàn cảnh trong cửa hàng đương nhiên phải tốt hơn trong không gian bán vũ khí.

Cho nên bị khách hàng chiếm cứ, người thường chỉ có thể vào không gian bán vũ khí.

Đây là chuyện đương nhiên ở trong mắt hai bên.

Lạc Xuyên đương nhiên chú ý tới cảnh tượng này, nhưng hắn lười đi thay đổi.

Huống hồ, đây là hiện tượng không thể tránh khỏi của thế giới này.

Chương 710: Chuẩn bị phát sóng trực tiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong không gian bán vũ khí.

Những người bình thường tới giúp vui nhìn cảnh tượng xung quanh với vẻ mặt hưng phấn.

Bốn phía là bóng tối vô biên, dưới chân là bãi đá bằng phẳng, kéo dài đến bóng tối cuối tầm mắt, giống như không có biên giới.

Đỉnh đầu cũng hoàn toàn tối đen, không có mặt trời, mặt trăng hay các vì sao, nhưng xung quanh mình lại có ánh sáng, không ảnh hưởng đến tầm nhìn một chút nào.

Tuy rằng có một số người trong bọn họ đã từng mạnh dạn đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhưng chưa bao giờ đi vào nơi này.

Vào trong cửa hàng mua sắm cũng đã là rất dũng cảm rồi, bọn họ đương nhiên sẽ không tiến vào không gian bán vũ khí.

Linh khí có giá rẻ nhất cũng không phải là thứ mà bọn họ có thể mua được.

Đương nhiên, cũng có một số người tu luyện cảm thấy hoàn cảnh trong cửa hàng quá ồn ào nên đi vào nơi này.

Chẳng qua hai nơi đều ồn ào như nhau…

"Hóa ra trong Khởi Nguyên Thương Thành còn có một nơi lớn như vậy!" Có người cảm thán.

"Những thứ trong Khởi Nguyên Thương Thành, bất kể xuất hiện cái gì đều là chuyện bình thường."

"Nói cũng đúng…"

Mọi người nói chuyện với nhau.

"Tuy nhiên cũng phải nói lại, cái hố to kia là chuyện gì xảy ra?" Có người chỉ vào chỗ cách đó không xa nói.

Phương hướng hắn chỉ có một cái hố có diện tích rất lớn.

Xung quanh cái hố có những tinh thể màu u lam nằm rải rác, thỉnh thoảng lại có mấy luồn hồ quang xuất hiện, rực rỡ chói mắt.

"Không biết, nhưng nhìn qua có vẻ rất kinh khủng, tránh xa một chút thì tốt hơn."

"Đúng, không cần tới gần…"

Có người tu luyện nghe được đối thoại, đã đi tới giải thích với những người này.

"Nghe ông chủ nói, đây là dấu vết lưu lại khi thử nghiệm một loại vũ khí."

"Vũ khí?"

"Uy lực này cho dù là người tu luyện bình thường cũng không thể sánh được đúng không?"

"A, không chỉ là người tu luyện bình thường không sánh được, cho dù là cảnh giới Vấn Đạo cũng xa xa không bì kịp!" Có người tu luyện nói.

Người tu luyện là một đạo sư của Hàn Tinh học viện, cảnh giới Vấn Đạo, có tư cách để nói như vậy.

Tuy rằng công kích của hắn ta cũng có thể có phạm vi giống như vậy, nhưng bản chất của hai bên hoàn toàn khác nhau.

Nếu thật sự muốn so sánh mà nói... Đó chính là chênh lệch về bản chất.

Công kích của hắn chỉ là linh lực mà thôi, nhiều nhất cũng chỉ có thể xé rách không gian.

Nhưng công kích của loại vũ khí này của ông chủ, căn bản không phải linh lực có thể so sánh.

Dường như có thể ăn mòn, đồng hóa tất cả mọi thứ, cực kỳ kinh khủng…

Lời vừa nói ra, ngay lập tức vang lên một loạt tiếng hít một hơi khí lạnh.

Những người này nhìn thấy hố sâu âm u, cảm thấy vô cùng rung động.

Hóa ra cái hố to này lại kinh khủng như thế.

Nên tránh xa một chút…

Trải qua một phen vận hành thử đơn giản, tất cả thiết bị đều bình thường.

Trong ánh mắt chờ mong của mọi người, Lạc Xuyên cầm lấy điện thoại di động Ma Huyễn.

Mở ra nói chuyện Khởi Nguyên, gửi tin nhắn cho Vô Thiên.

Lạc Xuyên: 'Có thể bắt đầu rồi.'

Vô Thiên ngồi đối diện với Yêu Đế, đang ăn thanh cay.

Hai người đều mang theo rất nhiều.

Hiệu quả của thanh cay không thể vượt qua đại cảnh giới.

Nói cách khác nó không có ích gì đối với hai người.

Ding ding.

Điện thoại di động Ma Huyễn trên bàn vang lên âm thanh nhắc nhở.

Vô Thiên cầm lấy điện thoại di động Ma Huyễn, xem tin tức phía trên.

Sau đó trả lời Lạc Xuyên.

Vô Thiên: 'Đã nhận.'

Ăn nốt chỗ thanh cay còn lại, Yêu Đế hỏi: "Ông chủ gửi tin nhắn?"

Vô Thiên gật gật đầu, nhìn về phía núi Tu Di: "Đi thôi."

Yêu Đế cười lớn một tiếng: "Bản đế đã không kiên nhẫn được nữa từ lâu rồi!"

Hai người thu liễm toàn bộ khí tức của bản thân, bắt đầu đi về phía núi Tu Di.

Nếu bọn họ thật sự muốn lẻn vào trong mà nói, cho dù là Phật Chủ muốn cảm nhận được hai người đã đến cũng là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Càng đến gần núi Tu Di, lại càng dễ bị Phật Chủ phát hiện.

Chương 711: Bắt đầu phát sóng trực tiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Đế và Vô Thiên chuẩn bị ra tay bất ngờ.

Đánh Phật Chủ một trận không kịp trở tay.

Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhận được câu trả lời của Vô Thiên, Lạc Xuyên chuẩn bị bắt đầu phát sóng trực tiếp.

Hắn gọi hệ thống ra như thường lệ.

Có ba góc nhìn để lựa chọn cho chương trình phát sóng trực tiếp do hệ thống đưa ra.

Góc nhìn thứ nhất, góc nhìn thủ công, góc nhìn thông minh.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, thiết lập màn hình ánh sáng của không gian bán vũ khí thành góc nhìn thông minh.

Còn trong điện thoại di động Ma Huyễn thì có thể tự lựa chọn trong ba góc nhìn.

Đây là phúc lợi cho các khách hàng.

Không thể để cho những người tham gia cuộc vui giống hệt như những khách hàng trong cửa hàng.

Hơn nữa, Lạc Xuyên còn chu đáo bổ sung thêm chức năng gửi tin nhắn lên màn hình cho điện thoại di động Ma Huyễn.

Như vậy, hắn đã bố trí xong.

Lạc Xuyên nhìn lướt qua trong cửa hàng.

Các khách hàng vẫn chú ý tới Lạc Xuyên.

Nhận thấy sự thay đổi trong vẻ mặt của Lạc Xuyên, tâm tình của bọn họ cũng đã thay đổi.

Cuối cùng cũng bắt đầu rồi sao?

"Phát sóng trực tiếp bắt đầu." Lạc Xuyên nói.

Khi giọng nói của hắn kết thúc, trên màn hình đối diện cửa cửa hàng

xuất hiện hình ảnh.

Đó là cảnh tượng Vô Thiên và Yêu Đế đang thu liễm hơi thở, giống như ảo ảnh tiến về phía trước trong rừng núi.

Xuyên qua những tán cây rậm rạp, mơ hồ có thể nhìn thấy ánh sáng màu vàng phía chân trời.

Những nơi có cây cối thưa thớt, ngẫu nhiên sẽ xuất hiện một ngọn núi lớn lóng lánh Phật quang.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành có những tiếng kinh hô vang lên liên tiếp.

Trong không gian bán vũ khí cũng như vậy.

"Ta nhìn thấy Yêu Đế đại nhân!" Vẻ mặt của Yêu Tử Nguyệt trở nên hưng phấn.

"Đúng vậy! Yêu Đế đại nhân quả nhiên vẫn anh tuấn tiêu sái như ngày nào, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, tài mạo song tuyệt! Quả nhiên là thần tượng ở trong lòng ta." Hổ Cuồng cảm thán.

Nhóm Hoàng tộc yêu thú nhìn chằm chằm hổ Cuồng.

"Ta nói này, có cần thiết như vậy không?" Ma Viên thở dài bất đắc dĩ.

"Ta còn tưởng tật xấu nói lảm nhảm của ngươi đã sửa lại, không nghĩ rằng lại còn tồi tệ hơn!"

"Hổ Cuồng ngươi học được từ nơi nào vậy, bỗng nhiên trở nên có văn hóa …"

"Thói quen thói quen..." Hổ Cuồng cười, không hề có dáng vẻ ngượng ngùng một chút nào.

"Người bên cạnh chính là Yêu Đế hay sao? Nhìn qua... Ừm, có vẻ kỳ quái." Cố Vân Hi do dự một chút, đưa ra cái nhìn của bản thân mình.

Dựa theo thẩm mỹ của nhân loại, vẻ ngoài của Yêu Đế quả thật là không dám khen tặng.

Lời vừa nói ra đã nhận được một loạt lời nói tán thành.

Bộ Ly Ca nghe được rất nhiều tin tức từ trong miệng các khách hàng.

Hắn ta vò đầu bứt tóc: "Đó chính là Yêu Đế và Vô Thiên tiền bối, hai

người bọn họ ở cùng nhau muốn đi làm gì vậy?"

"Hình như là đi về phía núi Tu Di." Giang Thánh Quân trả lời.

Hiện tại hai người còn chưa thể hình dung được có chuyện gì xảy ra.

Chính đơn giản là biết thân phận của hai người trong hình ảnh trên chương trình phát sóng trực tiếp, cùng với nơi bọn họ định đến mà thôi.

Đương nhiên, đây cũng là hiện trạng của hầu hết khách hàng.

Tuy rằng có thái độ tôn trọng, nhưng cũng không hiểu ra sao, cái gì cũng không biết.

Càng khỏi phải nói đến những người bình thường tới giúp vui trong không gian bán vũ khí.

Sau khi bọn họ nhìn thấy hình ảnh trên màn sáng, trực tiếp sợ ngây người.

Căn bản không có thời gian suy nghĩ về những việc khác…

Yêu Tử Yên lại cảm thấy cần phải phổ cập khoa học cho các khách hàng một chút.

Ừm, nàng tuyệt đối không nhằm vào núi Tu Di…

Yêu Tử Yên báo cho Lạc Xuyên biết về ý tưởng này.

Lạc Xuyên không hề quan tâm một chút nào.

Nhiệm vụ hoàn thành là được, những chuyện khác tùy duyên là được rồi.

"Tùy ngươi." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên vẫy vẫy tay với Yêu Tử Nguyệt, người sau chạy tới.

"Tỷ tỷ, có chuyện gì vậy?" Yêu Tử Nguyệt tò mò hỏi.

Yêu Tử Yên ghé sát lại, thấp giọng nói ra kế hoạch của bản thân mình vào tai Yêu Tử Nguyệt.

Chương 712: Yêu Tử Nguyệt nội tâm đen tối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Nguyệt vỗ vỗ ngực của mình: "Tỷ tỷ yên tâm, tất cả cứ giao cho ta."

Nàng đi vào không gian bán vũ khí.

Thực hiện sứ mệnh vừa vinh quanh lại vừa nặng nề mà Yêu Tử Yên giao phó.

Giọng nói của Yêu Tử Yên vang lên: "Mọi người xin yên lặng một chút."

Tiếng nói ồn ào trong cửa hàng dần dần giảm xuống, cho đến khi biến mất.

Yêu Tử Yên là nhân viên phục vụ duy nhất của Khởi Nguyên Thương Thành, hơn nữa nàng có thực lực cấp bậc Tôn Giả, địa vị có thể tưởng tượng được.

Cho nên nàng rất có quyền uy ở giữa các khách hàng.

Các khách hàng nhìn về phía Yêu Tử Yên, không rõ nàng chuẩn bị làm cái gì.

Lúc trước bọn họ một mực thảo luận mối quan hệ giữa ba người Vô Thiên, Yêu Đế và núi Tu Di.

Yêu Tử Yên cười hỏi: "Có phải có rất nhiều người không hiểu nội dung của chương trình phát sóng trực tiếp hay không?"

Hầu hết mọi người đều liên tục gật đầu.

Đúng là như thế.

Yêu Tử Yên gật gật đầu, bắt đầu kể chuyện.

Thỉnh thoảng ở trong giọng nói có xen lẫn một ít quan điểm cá nhân, cũng không khiến người khác chú ý.

Nhưng lại dẫn dắt quan điểm của các khách hàng mà họ không nhận thức được…

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn Yêu Tử Yên một cái.

Không nghĩ tới không ngờ nàng còn có một mặt đen tối như vậy.

Tuy nhiên... Làm rất tốt!

Hình tượng của núi Tu Di ở trong lòng Lạc Xuyên thật sự là không tốt lắm.

Hắn cũng vui vẻ nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Cảnh tượng tương tự cũng xuất hiện ở trong không gian bán hàng của trò chơi.

Không thể không nói, quả nhiên là tỷ muội.

Mức độ đen tối của Yêu Tử Nguyệt còn tốt hơn.

Sau khi nghe nàng kể xong, hình tượng của núi Tu Di trong cảm nhận của những người này không khác gì ác ma.

"Vốn ta còn tưởng Phật môn đều là người lương thiện, không ngờ rằng núi Tu Di lại là thế lực như vậy! Nhân tộc ở Tây Vực rốt cuộc đang sinh hoạt ra sao trong hoàn cảnh nước sôi lửa bỏng như vậy!" Có nữ nhân cảm thán.

"Lão nhân vốn tin Phật, hiện tại xem ra tín ngưỡng của mình phải thay đổi." Có lão nhân lắc đầu nói.

"Một đám giả nhân giả nghĩa!"

Yêu Tử Nguyệt nắm chặt vạt áo.

Nàng cảm thấy bản thân mình dường như nói hơi quá…

Tuy nhiên quá... Rất tốt. Nàng âm thầm nghĩ ở trong lòng.

"Ồ? Vô Thiên tiền bối chẳng phải đến từ núi Tu Di hay sao?" Trước đó, đạo sư của Hàn Tinh học viện đã chú ý tới điểm mù.

Yêu Tử Nguyệt đương nhiên đã có đối sách từ trước.

Nếu Yêu Đế và Vô Thiên cùng hành động, như vậy đã nói rõ Vô Thiên là quân đội bạn.

Đối với quân đội bạn, hiển nhiên không thể tấn công.

Yêu Tử Nguyệt mỉm cười với đạo sư của Hàn Tinh học viện: "Ngươi nói đúng. Nhưng cũng giống như giữa các chủng tộc, không thể bởi vì một

cá nhân trong chủng tộc mà đưa ra phán xét đối với cả chủng tộc."

Đạo sư của học viện bắt đầu chuyển hướng suy nghĩ của mình: "Nói cách khác, núi Tu Di tương đương với một chủng tộc, Phật Chủ là người lãnh đạo của chủng tộc này, mới tạo thành nguyên nhân của hiện tượng hiện tại."

Yêu Tử Nguyệt vừa lòng gật gật đầu.

Nàng nói: "Đúng vậy. Vô Thiên tương đương với một nhà cách mạng trong chủng tộc, Yêu Đế đại nhân chính là ngoại viện mà hắn mời đến. Hai người liên thủ, nhất định có thể lật đổ sự thống trị tà ác của Phật Chủ!"

Đạo sự học viện trở nên kích động: "Đây là thời khắc để chứng kiến lịch sử! Không ngờ rằng ta có thể chính mắt quan sát cảnh tượng này, thật sự là may mắn ba đời!"

Những người còn lại cũng vô cùng kích động.

Yêu Tử Nguyệt cười cười, rất vừa lòng.

Nàng đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ tỷ tỷ giao phó!

Trong cửa hàng.

Độ khó của việc lừa dối các khách hàng bên trong không cùng một cấp bậc với những người bình thường tới giúp vui.

Cũng may mục đích của Yêu Tử Yên cũng không phải lừa dối bọn họ.

Chỉ là nhân tiện mà thôi.

Sau khi Yêu Tử Yên nói xong, các khách hàng càng hưng phấn hơn.

Không ngờ nội dung chương trình phát sóng trực tiếp lại là chuyện này.

Một lát nữa sẽ có trò hay để nhìn!

Chương 713: Phụ đề bình luận

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vì để không bị Phật Chủ phát hiện, Vô Thiên và Yêu Đế áp chế thực lực và khí tức của bản thân mình.

Mặc dù như thế, tốc độ của hai người vẫn cực kỳ khủng bố.

Trong thời gian ngắn ngủi như vậy đã tới gần núi Tu Di.

Thân ở trong Phật quang chiếu rọi xuống dường như không bao giờ tắt.

Nếu là người thường tới đây chỉ sợ sẽ bị độ hóa trong nháy mắt…

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, sau khi nghe Yêu Tử Yên, Yêu Tử Nguyệt giảng giải một phen, các khách hàng đã biết về chuyện phát sóng trực tiếp.

Ở trên điện thoại di động Ma Huyễn có thêm một tùy chọn để xem phát sóng trực tiếp.

Cho nên phần lớn khách hàng trong cửa hàng đều xem phát sóng trực tiếp ở trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Có rất ít người xem hình ảnh trên màn hình hiển thị.

Cảnh tượng trong không gian bán vũ khí có thể coi như là một cái rạp chiếu phim đặc biệt.

Hình ảnh hiển thị trên màn sáng cực kỳ chân thật, hơn nữa còn có cả hiệu ứng âm thanh làm cho người ta đắm chìm trong đó.

"Theo tốc độ hiện tại thì họ sẽ lập tức đến núi Tu Di thôi, ta đã có thể nhìn thấy những ngôi đền trên núi. Tất cả đều có ánh sáng vàng lấp lánh, thật là xa hoa." Bộ Ly Ca ôm điện thoại di động Ma Huyễn, lắc đầu cảm thán.

"Núi Tu Di chính là thế lực lớn nhất Tây Vực, quy mô thế này là rất bình thường." Cơ Thiên Viễn nói.

Cả gia đình bọn họ đều đi theo Cơ Vô Hối đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

"Này, các ngươi có chú ý tới một thanh ngang ở phía dưới màn hình hay không?" Tiêu Thành cầm điện thoại di động Ma Huyễn hỏi.

"Thanh ngang?"

Rất nhiều người nghe thấy lời nói của Tiêu Thành đều cẩn thận xem xét.

Quả nhiên, có một cái thanh ngang cực kỳ bí mật ở phái dưới hình ảnh.

"Cái thanh ngang này để làm gì vậy?" Chu Hổ không khỏi hỏi.

"Ta xem xem." Bộ Ly Ca không kiềm chế được sự tò mò ở trong lòng, ấn vào.

Trên màn hình xuất hiện một khung nhập dữ liệu.

Các khách hàng cũng không xa lạ với khung nhập dữ liệu, thậm chí là rất quen thuộc.

Trò chuyện Khởi Nguyên và diễn đàn Khởi Nguyên đều có sự tồn tại của nó.

Mang theo nghi hoặc, Bộ Ly Ca nhập thông tin vào.

'? ? ?'

Sau đó, hắn ta lập tức nhìn thấy trên màn hình có '? ? ?' nổi lên.

"Các ngươi nhìn lên phía trên màn hình xem... Hả, các ngươi đều có vẻ mặt gì vậy?" Bộ Ly Ca ngẩng đầu, đang chuẩn bị chia sẻ chức năng thần kỳ mà bản thân mình phát hiện ra với những người khác.

Sau đó hắn ta lập tức thấy được vẻ mặt ngạc nhiên của nhiều khách hàng.

"Bộ Ly Ca, tin nhắn vừa rồi là do ngươi gửi đi?" Bộ Thương Khung dò hỏi.

Bộ Ly Ca gật đầu.

"Làm như thế nào vậy?" Cơ Vô Hối cũng dò hỏi.

"Nói mau, không cần phải lãng phí thời gian!" Tần Mộ Tuyết cũng mở miệng nói.

…

Trong giây lát bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy, Bộ Ly Ca cảm

giác có chút khẩn trương.

Nhưng là dựa theo cách làm người của hắn ta, kế tiếp cần phải nói ra những gì hắn ta vừa mới phát hiện ra.

Bộ Ly Ca bắt đầu kể lại: "Các ngươi ấn vào cái thanh ngang phía dưới màn hình kia, sau đó sẽ hiện ra một cái khung nhập dữ liệu giống hệt như diễn đàn Khởi Nguyên và trò chuyện Khởi Nguyên…"

Bộ Ly Ca còn chưa nói xong thì mọi người dời sự chú ý ra chỗ khác.

"À, hóa ra là như vậy." Dược Hồi Trần liên tục gật đầu, trên mặt mang theo ý cười.

"Gửi cái gì thì tốt đây? Có!" Liễu Như Mị nhíu mày, sau đó ánh mắt sáng lên.

"Ha hả, lão già này cũng đến tham gia náo nhiệt." Văn Thiên Cơ cười…

Bộ Ly Ca: …

Không ngờ ta chính là một cái công cụ người như thế.

Bộ Ly Ca thở dài, lại viết một cái tin nhắn khác rồi gửi đi.

Trên màn hình phát sóng trực tiếp có dòng chữ chạy qua.

‘Hóa ra thật sự có thể.’

‘Thật là thú vị.’

‘Lão phu cũng thử xem.’

‘Ta chỉ tới tham gia náo nhiệt.’

…

Chương 714: Nhanh đi bẩm báo Phật Chủ!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rất nhiều khách hàng trong cửa hàng cũng không tham gia cuộc trò chuyện.

Nhưng điều này cũng không ngăn cản bọn họ nhìn thấy dòng chữ trôi qua trên màn hình.

"Mấy thứ này là cái gì?" Thần Diễm nhìn về phía An Phi Vũ với ánh mắt dò hỏi.

An Phi Vũ lắc đầu, bởi vì hắn ta cũng không biết được.

"Nhìn qua có vẻ rất thú vị, không biết được làm ra như thế nào. Đi, đi qua bên kia hỏi." Nam Cung Ngũ Nguyệt lôi kéo bạn bè đi về phái đám người Bộ Ly Ca.

"Ông chủ, đây chẳng lẽ là chức năng đặc biệt của chương trình phát sóng trực tiếp hay sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên uống một ngụm Coca Cola, gật gật đầu: "Ừm, những dòng chữ này gọi là phụ đề bình luận."

"Phụ đề bình luận..." Yêu Tử Yên lẩm bẩm một câu, nhớ kỹ cái tên kỳ quái này.

"Ông chủ, chúng ta phát hiện chương trình phát sóng trực tiếp còn có thể gửi tin nhắn!" Yêu Tử Nguyệt chạy tới chỗ Lạc Xuyên nói những gì nàng phát hiện ra một cách hứng thú.

“Không phải tin nhắn, đó gọi là phụ đề bình luận." Yêu Tử Yên đính chính.

"Đều giống nhau đều giống nhau." Yêu Tử Nguyệt chẳng hề để ý khoát tay.

"Chức năng này thật thú vị." Đại Tế Ti cười nói.

Sau khi chức năng phụ đề bình luận bị phát hiện, các khách hàng như là tìm được một món đồ chơi hay ho, đều tham dự trong đó.

Trên màn hình hiển thị, từng cái phụ đề bình luận xuất hiện liên tiếp, trôi qua trên màn hình…

Đương nhiên, đối với loại hiện tượng này, Lạc Xuyên đã dự đoán được từ lâu.

Chức năng phụ đề bình luận, tuy rằng chỉ là hắn nhất thời hứng khởi tăng thêm, nhưng cũng đã cân nhắc vô cùng chu đáo.

Đối với mức độ ảnh hưởng của việc xem trực tiếp, khách hàng có thể tự thiết lập kích cỡ khung của phụ đề bình luận trên điện thoại di động Ma Huyễn, cũng như thay đổi lựa chọn.

Trên màn sáng hiển thị trong không gian bán vũ khí, phụ đề bình luận chiếm tỉ lệ rất nhỏ, cơ bản không bị ảnh hưởng…

Chủ điện núi Tu Di.

Phật Chủ nhìn về phía phương xa.

Bởi vì trong lòng hắn ta bỗng nhiên xuất hiện một tia cảm giác không tốt lắm.

Loại người có cảnh giới như Phật Chủ, cho dù trong lòng chỉ đột nhiên có cảm giác, cũng không thể bị xem nhẹ.

"Ha ha ha, lão già Phật Chủ kia, ăn của bản đế một gậy!"

Tiếng cười ha hả vang vọng từ phía chân trời, trong nháy mắt bầu trời dường như trở nên ảm đạm, có một bóng đen bao phủ cả núi Tu Di vào giây phút này.

Những đệ tử Phật môn ngẩng đầu, nhìn thấy một thanh kim loại lớn có ánh sáng vàng bao quanh, che khuất bầu trời che lấp mặt trời, có thể nhìn thấy rõ ràng những đường văn trên thanh kim loại, mang theo một áp lực không gì sánh kịp.

Dưới sự đè nén cực hạn, không khí phát ra một loạt tiếng nổ chói tai, không gian cũng không chịu nổi đều vỡ vụn, từ xa nhìn lại giống như có một màn màu đen lơ lửng trên không trung, ngăn cách cảnh tượng hai nơi.

Vô số người ngẩn ra nhìn cảnh tượng giống như hủy diệt thế giới, trong nháy mắt đại não bị trì trệ, trở nên trống rỗng, căn bản không thể hiểu

được đã xảy ra chuyện gì.

Nói một cách dễ hiểu, chính là một cái thiết bổng siêu lớn bỗng nhiên xuất hiện ở trên đỉnh núi Tu Di, hơn nữa còn đập xuống dưới, khiến cho những hòa thượng ở núi Tu Di sợ ngây người khi nhìn thấy nó.

Ừm, trước khi xảy ra phải giải thích rõ ràng, đây tuyệt đối không phải nói nước đôi!

Núi Tu Di là thế lực siêu cấp duy nhất ở Tây Vực.

Có thể nói, những thế lực lớn nhỏ khác trong Tây Vực đều biến thành nước phụ thuộc của núi Tu Di.

Cảnh tượng này ở trên cả Thiên Lan đại lục cũng là duy nhất.

Không thể không nói, dưới sự dẫn dắt của Phật Chủ, núi Tu Di phát triển cực kỳ khủng khiếp, cả Tây Vực đã bị hoàn toàn khống chế.

Cho nên, những người trong Phật môn này, hoàn toàn không dự đoán được núi Tu Di sẽ bị tấn công.

Dựa theo uy thế của đòn công kích này, thực lực của đối phương chỉ sợ căn bản không thua tứ đại Phật tổ!

"Rốt cuộc là ai dám công kích núi Tu Di?"

"Phật Chủ! Nhanh đi bẩm báo Phật Chủ..."

Chương 715: Một gậy đánh nổ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lấy lại tinh thần, những đệ tử Phật môn này kinh hoảng hét lên.

Bọn họ vẫn không ý thức được, động tĩnh lớn như thế này thì cho dù Phật Chủ ở trong chủ điện cũng có thể nhận thấy được.

Khởi Nguyên Thương Thành, hình ảnh phát sóng trực tiếp làm cho vô số người lâm vào kinh ngạc.

Tiếng kinh hô vang lên liên tiếp, vô cùng náo nhiệt.

"Đây là công kích của Tôn Giả viên mãn sao? Thật sự khủng khiếp, nếu là ta đối mặt mà nói, chỉ sợ ngay cả tránh né cũng gần như là chuyện không có khả năng." Khuôn mặt của Sở Dương lộ vẻ nghiêm túc nói.

"Uy lực thật kinh khủng. Xem ra Yêu Đế bế quan một thời gian dài như vậy có thu hoạch khá phong phú đấy." Văn Thiên Cơ nói.

"Phật Chủ chưa từng ra tay trong một thời gian dài như vậy, không biết đã bước ra được bước kia hay chưa. Yêu Đế và Vô Thiên liên thủ, ai thắng ai phụ vẫn còn là ẩn số." Dược Hồi Trần nói.

"Đúng vậy."

"Dược chưởng môn nói rất đúng…"

Những khách hàng có thực lực cực mạnh này cùng một chỗ nói chuyện với nhau.

Nội dùng cuộc nói chuyện đương nhiên liên quan đến cảnh giới và thực lực.

"Ha ha, đây là Yêu Đế đại nhân ra tay!" Hổ Cuồng cười ha ha.

"Yêu Đế đại nhân ra tay đúng là không tầm thường, núi Tu Di sẽ không bị một gậy đánh nổ đấy chứ?"

"Một gậy đánh nổ thật ra có phần khó khăn, hai gậy chắc là có thể."

"Đúng vậy đúng vậy..."

Nhóm Hoàng tộc yêu thú sau khi nhìn thấy hình ảnh phát sóng trực tiếp

cũng trở nên vô cùng kích động.

Yêu Đế ở trong cảm nhận của bọn họ chiếm địa vị cực kỳ quan trọng.

Những khách hàng còn lại cũng hô to gọi nhỏ trợ uy cho Yêu Đế.

Căn cứ theo quan sát của Lạc Xuyên, chủ yếu là xem náo nhiệt chiếm đa số.

Dù sao chỉ là chương trình phát sóng trực tiếp mà thôi, không thể như là nhập vai trong trò chơi thực tế ảo lạc vào cảnh giới kỳ lạ, cũng không thể thông qua hình ảnh trên màn hình cảm nhận được cái gì đó.

Điều thú vị duy nhất chính là cảnh tượng tuyệt đẹp kia cùng với sự vui sướng dành cho người gặp họa đối với núi Tu Di.

"Ông chủ, Yêu Đế đại nhân sẽ thắng lợi hay sao?" Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên.

Tuy rằng nàng rất tự tin với thực lực của Yêu Đế, nhưng nàng vẫn muốn nghe một chút ý kiến của Lạc Xuyên.

"Sẽ." Lạc Xuyên gật gật đầu, đáp.

Bởi vì ngay cả khi hắn ta không làm được, hắn cũng sẽ ra tay.

Nói tóm lại, chỉ cần triệu hồi hệ thống là được rồi.

Ngoại trừ một số phương diện, Lạc Xuyên mới là chủ nhân của hệ thống.

"Thật tốt quá." Yêu Tử Yên lộ vẻ vui sướng, sự chú ý lại đặt lên trên màn hình…

Hắt xì hắt xì...

Tiếng vỡ vụn chói tai vang vọng khắp chân trời.

Thiết bổng đập xuống, cả tòa núi Tu Di nở rộ ra ánh sáng màu vàng chói mắt, Phật quang dày đặc đến mức tận cùng.

Dưới sự dẫn dắt của trận pháp, Phật quang hội tụ trên núi Tu Di, trong nháy mắt lập tức ngưng tụ thành một tấm khiên hình bán nguyệt.

Tấm khiên bán trong suốt, ánh sáng vàng lưu chuyển, mang theo một loại cảm giác không thể phá vỡ.

So sánh với trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu, hoàn toàn là một

cái trên trời một cái dưới đất.

Thiết bổng xuất hiện, tấm khiên màu vàng ngưng tụ, tất cả những việc này chẳng qua chỉ phát sinh trong chớp mắt ngắn ngủi mà thôi.

Giọng nói cuồng ngạo kia vẫn chưa biến mất.

Khi thiết bổng va chạm với tấm khiên màu vàng, cái sau lập tức phát ra một loát tiếc "Rắc rắc" ghê răng, chỗ va chạm không ngờ đã xuất hiện vết lõm mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Một đám đệ tử Phật môn còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, lập tức cảm giác trái tim của bản thân mình như thắt lại, như ngừng đập.

Chỗ lõm dần dần sâu hơn, rốt cục vượt qua mức độ mà tấm khiên màu vàng có khả năng thừa nhận, rồi sau đó xuất hiện các vết nứt.

m thanh vỡ vụn chói tai không ngừng vang lên, vết rách lan ra xung quanh giống như virus điên cuồng lan tràn.

Tấm khiên màu vàng ầm ầm vỡ vụn, biến thành những điểm sáng bay múa đầy trời, rực rỡ đến mức làm loá mắt.

Yêu Đế cười lớn một tiếng, ánh sáng vàng quanh thân nở rộ, xu thế thiết bổng không giảm, tiếp tục đập xuống phía dưới.

Một tiếng thở dài khe khẽ vang lên.

Rõ ràng không lớn, những lại giống như vang vọng khắp thiên địa.

Chương 716: Phật Chủ vs Yêu Đế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cùng lúc với tiếng thở dài vang lên, một bàn tay màu vàng khổng lồ đột nhiên xuất hiện, vỗ về phía thiết bổng.

Đông!

Tiếng vang nặng nề vang vọng khắp chân trời.

Thiết bổng bị đánh bay, bàn tay màu vàng biến mất.

Yêu Đế khôi phục thiết bổng trở lại kích thước bình thường, dùng tay phải vác lên trên vai, lăng không mà đứng nhìn vào khoảng không ở phía trước mặt.

Lúc này núi Tu Di ở phía dưới đã tan hoang.

Đòn tấn công vừa rồi của Yêu Đế phá vỡ hoàn toàn sự yên lặng của núi Tu Di bấy lâu nay.

"Vì sao Yêu Đế lại ra tay với núi Tu Di ta?" Phật Chủ nhìn thấy Yêu Đế, tất cả gương mặt đều lộ vẻ không vui không buồn.

Yêu Đế cười lạnh một tiếng, cầm thiết bổng chỉ vào Phật Chủ: "Lão già Phật Chủ kia, thời điểm bản đế bế quan, một tên hói đầu của núi Tu Di không ngờ lại ra tay với Hoàng tộc yêu thú, ngươi dám nói không phải ngươi sai khiến hay sao?"

Những gì Yêu Đế nói là chuyện của Phù Đồ Tôn Giả.

Mệnh lệnh ban đầu của Phật Chủ là để Phù Đồ Tôn Giả tìm được hung thủ sát hại Vô Tướng yêu tăng.

Phù Đồ Tôn Giả thông qua việc ra tay với Hoàng tộc yêu thú, tìm được hung thủ như mong muốn.

Sau đó, làm cho núi Tu Di rước lấy một cái sọt to lớn…

"A di đà phật." Phật Chủ niệm Phật hiệu: "Quả thực có việc này."

Các khách hàng đang xem phát sóng trực tiếp đều lộ vẻ kinh ngạc.

"Không phải chứ, không ngờ Phật Chủ cứ thế thừa nhận?" Ma Viên có

phần không thể tin được.

"Tuy rằng ta cũng hơi kinh ngạc, nhưng sự thật chính là như thế." Vũ Vi gật gật đầu.

"Sau khi Phật Chủ thừa nhận, lại đề nghị bồi thường hoặc cái gì đó, chẳng phải là sẽ không có lý do để động thủ hay sao?" Hổ Cuồng không nhịn được mở miệng.

"Các ngươi yên tâm." Phạm Thừa Thiên nghe thấy cuộc đối thoại của nhóm Hoàng tộc yêu thú, xen mồm nói: "Nếu là sự thật, những người của núi Tu Di đương nhiên sẽ không phản bác. Nhưng vấn đề bồi thường hay gì gì đó tuyệt đối sẽ không xuất hiện đích!"

Ông ta có kinh nghiệm.

"Như vậy là tốt rồi." Đại Tế Ti gật gật đầu.

Trên gương mặt của các Hoàng tộc yêu thú lại xuất hiện nụ cười…

"Một khi đã như vậy thì không có gì để nói." Yêu Đế cười lớn một tiếng.

Ngay khi giọng nói vang lên, đã đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Phật Chủ, giáng một gậy vào đầu.

Yêu Đế vốn là một người có tính tình hung bạo, có thể nói với Phật Chủ hai câu đã xem như rất kiên nhẫn rồi.

Huống hồ, đây vẫn là kế hoạch của tên Vô Thiên kia, nói cái gì ra tay phải có lý do.

Trong lòng Yêu Đế không thèm để ý những vấn đề rắc rối này…

Phật Chủ dường như đã đoán trước được rằng Yêu Đế sẽ đột nhiên ra tay.

Trong bàn tay của hắn ta xuất hiện một phạn ấn, vỗ về phía Yêu Đế.

Nơi phạn ấn va chạm với thiết bổng xuất hiện một vùng chân không năng lượng.

Trong không gian xuất hiện một lỗ đen có phạm vi vài thước, thật lâu không tiêu tan.

Yêu Đế am hiểu tiến công.

Dưới sự tấn công như bão táp của Yêu Đế, Phật Chủ giống như một con thuyền nhỏ trong bão táp.

Nhìn qua có vẻ vô cùng nguy hiểm, những lại sừng sững không ngã, vẫn luôn dẫn dắt tiết tấu của cuộc chiến đấu.

Cảnh tượng hai người giao chiến so với Tôn Giả bình thường mà nói, thật sự không tính là cái gì.

Thậm chí còn kém một ít người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo.

Nhưng năng lượng ẩn chứa trong mỗi chiêu mỗi thức cũng cực kỳ kinh khủng.

Nguyên nhân tạo thành loại hiện tượng này, là bởi vì khả năng khống chế linh lực của bọn họ đã đạt tới mức đang kinh ngạc.

Ngay cả những khách hàng bình thường đang xem phát sóng trực tiếp cũng có thể cảm nhận được chỗ nguy hiểm của cuộc chiến đấu.

Mỗi lần giao phong, sẽ xuất hiện một loạt lỗ đen không gian.

Nhưng ở chỗ khác đều không bị ảnh hưởng một chút nào.

Không ngờ thực lực của hai người lại kinh khủng như vậy!

Nhưng xét theo tình hình trước mắt, hai người muốn phân ra thắng bại dường như có chút khó khăn.

Chương 717: Vô Thiên hiện thân

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Oanh!

Lại là một lần giao phong.

Lúc này, Yêu Đế và Vô Thiên đều thể hiện toàn bộ lực lượng của chính mình.

Trên bầu trời xuất hiện một tiếng nổ đinh tai nhức óc, cơn gió lốc linh lực giống như sóng biển trùng trùng điệp điệp đập vào bốn phía xung quanh, những đám mây dưới sự trùng kích của linh lực đã trở thành những mảnh nhỏ từ lâu.

Dưới mức độ công kích này, không gian ở đây trở nên không khác gì một tờ giấy cả, dễ dàng bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

Phật Chủ và Yêu Đế đều ở vị trí trung tâm nhất, linh lực trong cơ thể không thể tránh khỏi xuất hiện rung chuyển trong nháy mắt.

Cùng lúc đó, có ba khí tức hơi yếu hơn một chút so với Phật Chủ xuất hiện ở vị trí của Yêu Đế.

Trong mắt của Yêu Đế hiện lên một tia trào phúng, hắn ta đã dự đoán được cảnh tượng này từ trước từ trong miệng của Vô Thiên.

Ba người này, chắc chính là ba vị khác trong tứ đại Phật tổ của núi Tu Di.

So sánh với Vô Thiên, chênh lệch thật sự quá lớn.

Ba vị Phật tổ đồng thời xuất hiện, một luồng khí tức cực kỳ khủng bố khác cũng đột nhiên xuất hiện ở vị trí Phật Chủ.

Màu đen hoa sen biến ảo mà sinh, chậm rãi xoay tròn trên không trung.

"Diệt Thế Hắc Liên?" Sắc mặt vốn không hề bận tâm của Phật Chủ xuất hiện một chút gợn sóng.

"Sư huynh." Vô Thiên mặc áo choàng đen hiện thân.

"Sư đệ." Diện mạo không ngừng thay đổi của Phật Chủ biến mất, cuối

cùng biến thành khuôn mặt của một nam tử bình thường.

Mọi người đang xem phát sóng trực tiếp ở Khởi Nguyên Thương Thành đều theo bản năng nắm chặt tay lại.

Giữa Vô Thiên và Phật Chủ, rốt cuộc là ai mạnh ai yếu?

Trận chiến đấu, ai sẽ là người chiến thắng cuối cùng?

Trong giây lát, tâm tình của mọi người trở nên kích động, đều âm thầm suy đoán ở trong lòng.

"Yêu Đế đại nhân đang bị kéo chân, ba tên kia thật là đáng giận." Yêu Tử Nguyệt lên án loại hành vi lấy nhiều đánh ít của núi Tu Di.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp đã chia làm hai bộ phận.

Một bộ phận là hình ảnh giằng co giữa Vô Thiên và Phật Chủ.

Một bộ phận khác cuộc giao chiến giữa Yêu Đế và ba vị Phật tổ khác.

Thực lực của ba vị Phật tổ quả thực yếu hơn Yêu Đế.

Thực lực của Yêu Đế đã chạm tới cảnh giới Thánh Nhân, cũng chính là cấp bậc gọi là nửa bước Thánh Nhân.

Thực lực của ba vị Phật tổ, một Tôn Giả cửu phẩm, hai Tôn Giả bát phẩm.

Bọn họ sử dụng một loại trận pháp đặc biệt, liên thủ lại vây khốn Yêu Đế.

Tuy rằng bị thua là chuyện sớm hay muộn, nhưng lại có thể ngăn cản hắn ta lúc này.

Yêu Đế đương nhiên đã nhận ra điều này, vô cùng phẫn nộ.

Hắn ta chính là nửa bước Thánh Nhân, không ngờ lại bị ba con cá chết tiệt này ngăn cản?

Trong chốc lát, công kích phát động càng ngày càng mãnh liệt, áp lực mà ba vị Phật tổ phải nhận càng lớn hơn.

Nói tóm lại, hình ảnh chiến đấu rất tàn khốc, bởi vì tác giả viết không tốt, xin mọi người tự tưởng tượng…

Vô Thiên và Phật tổ nhìn đối phương, tràng diện có vẻ yên tĩnh.

Phật Chủ phá vỡ bầu không khí kỳ quái này.

Hắn ta thở dài: "Xem ra việc này đã mang đến cho ngươi thay đổi rất lớn."

Thứ Phật Chủ đề cập đến chính là thực lực của Vô Thiên.

Thời điểm Vô Thiên rời khỏi núi Tu Di, thực lực chỉ là Tôn Giả viên mãn.

Lúc này mới trôi qua bao lâu, không ngờ đã chạm đến cánh cửa Thánh Nhân, đạt tới nửa bước Thánh Nhân.

Khởi Nguyên Thương Thành kia thực sự có thủ đoạn như thế?

Cảnh giới của Vô Thiên tăng lên, quả thật là bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành.

Nước khoáng, trò chơi, hoạt động liên hoan…

Điều quan trọng nhất, vẫn là hai phiến lá của cây thế giới mà Lạc Xuyên đưa cho hắn ta, cùng với đáp án của vấn đề.

Trên đường trở về núi Tu Di sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, Vô Thiên thành công đột phá rào cản kia.

"Cho tới bây giờ ta vẫn không thay đổi." Vô Thiên lắc lắc đầu.

"Đúng vậy." Phật Chủ gật đầu, sau đó hỏi: "Cho nên lần này ngươi trở về…"

Chương 718: Giao chiến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vô Thiên không trả lời.

Hành động của hắn ta đã nói rõ tất cả.

Diệt Thế Hắc Liên chuyển động, có chùm tia sáng màu đen xuyên thủng không gian, đánh về phía Phật Chủ…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Các khách hàng nhìn chằm chằm hình ảnh phát sóng trực tiếp không rời mắt, sợ bỏ qua cái gì.

Bất kể là cuộc chiến đấu giữa Yêu Đế và ba vị Phật tổ, hay là cuộc giao phong giữa Vô Thiên và Phật Chủ, đều làm cho bọn họ không kịp nhìn.

"Đây là cuộc giao chiến giữa những người tu luyện đứng đầu trên Thiên Lan đại lục hay sao? Khi nào thì ta cũng có thể có thực lực như vậy?" Bộ Ly Ca lộ vẻ khao khát.

"Hiện tại là ban ngày, đừng có nằm mơ nữa." Giang Thánh Quân vỗ vỗ bả vai của Bộ Ly Ca.

Bộ Thương Khung liếc mắt nhìn Bộ Ly Ca một cái: "Hử? Không ngờ rằng ngươi lại có loại mục tiêu lớn lao như thế, không tồi không tồi. Xem ra kế hoạch huấn luyện phải điều chỉnh một chút."

Tiếng kêu rên của Bộ Ly Ca vang lên: "Đừng! Cha ơi! Con nói đùa thôi…"

Lạc Xuyên cũng đang xem phát sóng trực tiếp.

Hắn trái lại không cảm thấy có cái gì đáng kinh ngạc cả.

Tuy nhiên cũng phải nói rằng, hoá ra chiến đấu giữa các Tôn Giả là như vậy hay sao?

Trong tiểu thuyết viết cái gì mà trước khi công kích nhất định phải nói ra tên chiêu thức, hoàn toàn chính là bịa chuyện!

Huống hồ trước khi công kích nói tên chiêu thức không phải là làm

chuyện thừa hay sao?

Chiến đấu thực sự làm sao lại có những thứ không thực tế như vậy.

Hoàn toàn là sự va chạm của các loại linh lực, so đấu ý thức chiến đấu.

Thường thường chỉ trong nháy mắt, song phương cũng đã giao phong hàng trăm hàng ngàn lần.

Cái gọi là chiêu thức đã hoàn toàn dung hợp vào bên trong những công kích này.

Đương nhiên đây là dưới tình huống thực lực của hai bên ngang nhau…

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới chuyện xảy ra mấy tháng trước sau khi trở thành ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành ông chủ không lâu.

Lúc ấy hình như là thiếu gia của Ngân Nguyệt phủ tìm gì đó, sau đó triệu hồi hình chiếu của phủ chủ Ngân Nguyệt phủ.

Bởi vì có buff của hệ thống, trận chiến đương nhiên không có gì ngoài ý muốn.

Tuy nhiên dường như hắn còn đặt tên cho chiêu thức đánh bại hình chiếu kia thành "Thiên ngại chấn tinh" gì gì đó.

Hiện tại nghĩ lại, cảm thấy có phần xấu hổ không thể giải thích được với chuyện đã xảy ra…

Dưới thế công sắc bén của Yêu Đế, ba vị Phật tổ rốt cuộc không chịu nổi, xuất hiện sơ hở.

Trong mắt Yêu Đế nở rộ ánh sáng vàng.

Trong tiếng cười lớn của hắn ta, ba vị Phật tổ liên tiếp mất đi sức chiến đấu ở dưới thiết bổng.

Hắn ta không trực tiếp hạ sát thủ, mà lựa chọn phong ấn thực lực của ba người.

Ba người này chính là người đứng đầu núi Tu Di.

Nếu Vô Thiên thắng lợi mà nói, không thể thiếu sự trợ giúp của bọn họ.

Yêu Đế nhìn cảnh tượng giao chiến giữa Vô Thiên và Phật Chủ ở phía chân trời, cười hắc hắc, cất thiết bổng ngồi trên người ba vị Phật tổ.

Trước tiên xem đã rồi nói sau.

Hơn nữa sau khi đánh bại ba vị Phật tổ, cơn tức giận trong lòng hắn ta cũng tiêu tán đi khá nhiều…

Vô Thiên và Phật Chủ liều mạng một lần, tất cả đều bay ngược ra ngoài.

Vô Thiên hít sâu một hơi, dường như đưa ra quyết định gì đó.

Phật Chủ cũng ăn ý dừng động tác.

Hai người dường như đều đang ấp ủ cái gì đó.

Thiên địa yên lặng, nhưng lại làm cho trong lòng người khác sinh ra cảm giác áp bách.

Oanh!

Cùng với tiếng gầm rú, linh lực vô cùng vô tận giống như trăm sông hội tụ, ngưng tụ thành hai cái thông đạo giống như nối liền trời đất!

Gió lốc linh lực giằng co, giao phong, làm cho thế giới lâm vào rung chuyển.

Ở chỗ sâu trong cơn gió lốc, dường như có cái gì đó kinh khủng đang ngưng tụ lại.

Một tượng Phật khổng lồ màu vàng ngồi xếp bằng hiện ra trong cơn gió lốc.

Tượng Phật khổng lồ giống như được làm bằng hoàng kim, hai tay tạo thành chữ thập, khuôn mặt giống hệt Phật Chủ.

Con rồng khổng lồ màu đen ngẩng đầu trong gió lốc, tựa hồ bao trùm thiên địa, bễ nghễ nhìn vạn vật và sinh linh.

Cùng với một tiếng rồng ngâm, hắc long giống như một luồng sáng màu đen, tấn công về phía tượng Phật khổng lồ.

Tượng Phật khổng lồ vươn cánh tay phải, chậm rãi vỗ xuống!

Trong bàn tay to lớn không giới hạn ẩn chứa lực lượng phong ấn khủng khiếp!

Hắc long và tượng Phật khổng lồ gặp nhau.

Sau đó, giao thoa nhau…

Trong ánh mắt nghi hoặc của vô số người, hắc long bất chợt quay đầu!

Chương 719: Chiêu thức quen thuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hắc long lao qua sát bên người, trong lòng Phật Chủ không khỏi sinh ra một chút nghi hoặc.

Nhưng một cảm giác vô cùng nguy hiểm bỗng nhiên xuất hiện ở trong lòng hắn ta!

Nguy hiểm!

Phật Chủ quay đầu, khuôn mặt dữ tợn của hắc long đập vào mắt hắn ta.

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng khắp thiên địa, không gian bị bóp méo, vỡ tan dưới áp lực của linh lực cuồng bạo, ánh sáng sáng ngời làm cho mặt trời phải lâm vào ảm đạm thất sắc, giống như có một mặt trời khác sáng hơn xuất hiện ở phía chân trời, tất cả người trong Phật môn đều không tự chủ được nhắm hai mắt lại, nhưng vẫn cảm giác vô cùng đau đớn, nước mắt chảy ra không thể khống chế được.

Dưới chấn động lần thứ hai này, núi Tu Di lại một lần nữa có Phật quang màu vàng nở rộ, hộ thuẫn màu vàng run rẩy miễn cưỡng tiếp tục kiên trì, xem ra sau khi bị Yêu Đế đập phá lúc trước, núi Tu Di đã miễn cưỡng chữa trị.

Mặt đất giống như có sinh mệnh bắt đầu tuôn ra, vô số cỏ cây đều hóa thành tro bụi, trong đó đương nhiên có cả một số yêu thú không may.

Tượng Phật khổng lồ màu vàng đối mặt với công kích của hắc long, ngay cả thời gian một cái nháy mắt cũng không thể kiên trì, ầm ầm vỡ tan, hắc long cũng không trụ vững được, tiêu tán ở giữa không trung.

Thiên địa yên lặng, dường như còn đang đắm chìm ở trong cảnh tượng rung động lòng người kia…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Tiếng ồn ào hỗn loạn không biết đã hoàn toàn biến mất từ khi nào, mỗi người đều gắt gao nhìn chằm chằm vào hình ảnh phát sóng trực tiếp, trong

lòng có hàng nghìn hàng vạn lời nói nhưng nhất thời không nói ra được.

Cảnh tượng này, động tĩnh này, đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ, trong lòng bọn họ cảm thấy vô cùng rung động, hoá ra sau khi cảnh giới của người tu luyện tăng lên tới trình độ nhất định, không ngờ lại có lực phá hoại như vậy hay sao?

Ừm, nói như vậy vẫn có chút vấn đề, bởi vì trong giáo trình dạy nấu ăn cũng có rất nhiều giáo trình cao hơn loại cấp bậc chiến đấu này.

Tuy nhiên cách dạy từ góc nhìn thứ nhất trong giáo trình chỉ cảm giác rất tốt khi vừa mới gặp được nguyên liệu nấu ăn.

Cùng lúc đó, Thanh m, Văn Thiên Cơ, Dược Hồi Trần đã được rất nhiều ánh mắt chú ý, có lẽ có liên quan đến thực lực, hiện tại ba người là những người tu luyện mạnh nhất ở Khởi Nguyên Thương Thành ngoại trừ Lạc Xuyên.

Ừm, dường như bỏ qua một cái bồn hoa nào đó, không cần để ý là được, dù sao bình thường cũng không có cảm giác gì cả…

"Ngươi nhìn thấy chưa?" Lấy lại tinh thần, Bộ Ly Ca chọc chọc Giang Thánh Quân đứng ở bên cạnh.

"Đương nhiên thấy được, ta không bị mù." Bắt lấy tay của Bộ Ly Ca, Giang Thánh Quân đưa ra quyết định: "Sau này, Vô Thiên tiền bối chính là thần tượng của ta!"

Rất nhiều người nghe thấy lời nói của Giang Thánh Quân cũng đều tỏ vẻ bản thân mình cũng có ý nghĩ như vậy.

"Nửa bước Thánh Nhân! Tuyệt đối là nửa bước Thánh Nhân!" Khuôn mặt của Dược Hồi Trần lộ vẻ sợ hãi than: "Không ngờ Phật Chủ và Vô Thiên đều đã bước ra một bước kia!"

"Khụ khụ, chưởng môn, đừng quên còn có Yêu Đế." Đại trưởng lão Dược Cốc nhắc nhở.

Yêu Đế có thể chiến đấu với Phật Chủ một thời gian dài như vậy mà không rơi vào thế yếu, đủ để nói rõ thực lực của hắn ta.

Vẻ mặt của Dược Hồi Trần bị kiềm hãm, ông ta khẽ thở dài, vỗ vỗ bả

vai Đại trưởng lão: "Đại trưởng lão, nhiệm vụ vĩ đại khôi phục phương thuốc dân đành giao cho ngươi."

Đại trưởng lão: …

Ông ta không nên lắm miệng!

Đại trưởng lão hối hận…

"Nói xem, các ngươi có cảm thấy chiêu thức mà Vô Thiên tiền bối sử dụng có vẻ quen thuộc hay không, ta có cảm giác đã nhìn thấy nó ở nơi nào." Cố Vân Hi cảm thấy hình ảnh phát sóng trực tiếp vừa rồi dường như khá quen thuộc, trong giây lát lại không nhớ được.

"Ừm... Ta cũng có cảm giác quen thuộc, thật là kỳ quái." Mộ Dung Hải Đường gật gật đầu, nhíu mày nói.

"Ồ? Ta cũng cảm thấy như vậy, chuyện gì đang xảy ra…"

Một bộ phận khách hàng nghe được đối thoại, đều bày tỏ cái nhìn của bản thân mình.

Còn lại là không hiểu ra sao.

Chương 720: Long Sĩ Đầu!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn thấy hình ảnh phát sóng trực tiếp, trong lòng cũng xuất hiện cảm giác đã nhìn thấy ở đâu.

Sau một hồi suy nghĩ, hắn lập tức nghĩ đến nguồn gốc của cảm giác đã từng nhìn thấy.

Khoé miệng của Lạc Xuyên hơi cong lên.

"Ông chủ." Lời nói của Yêu Tử Yên làm cho Lạc Xuyên tỉnh táo trở lại.

Lạc Xuyên: "Ừm?"

"Ngài có biết chiêu thức của Vô Thiên tiền bối hay không?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Hả? Ông chủ biết?" Yêu Tử Nguyệt vẫn luôn chú ý tới hai người tiến lại gần.

Tuy rằng giọng nói không lớn, nhưng rất nhiều người đã nghe thấy.

Nghi hoặc trong lòng sắp được giải đáp, bọn họ đương nhiên đều nhao nhao lên tiếng.

Lạc Xuyên uống một ngụm Coca Cola đá, không nhanh không chậm nói: "Phục Long Tường Thiên."

Vào cái ngày mà Vô Thiên chuẩn bị rời đi, Lạc Xuyên đề cử cho hắn ta chức nghiệp pháp sư chiến đấu, xem ra Vô Thiên đã tiếp thu đề nghị của hắn.

Hơn nữa tình hình hiện tại, hắn ta đã học xong chiêu thức Long Sĩ Đầu độc nhất vô nhị này.

Ngay cả Lạc Xuyên khi vừa mới đoán được, tâm tình của hắn cũng có chút hưng phấn nho nhỏ.

Những người lại đây hỏi đều là khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành. Những cư dân vô giúp vui chỉ cảm giác hình ảnh phát sóng trực tiếp rất rung động, rất khủng khiếp, cũng không cảm thấy tò mò.

Phục Long Tường Thiên?

Nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên lời nói, các khách hàng hai mặt nhìn nhau, không nghĩ ra được nguồn gốc của chiêu thức này.

Tuy nhiên cái tên này trái lại rất phù hợp.

"Phục Long Tường Thiên..." Cố Vân Hi trầm ngâm, nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên: "Ta đã biết!"

"Biết cái gì?" Giang Văn Thường khó hiểu nói.

"Đây là kỹ năng của pháp sư chiến đấu!" Gương mặt của Cố Vân Hi lộ vẻ hưng phấn.

Cố Vân Hi có thể nói là người đứng đầu trong chế độ giải trí, có hiểu biết hoặc nhiều hoặc ít đối với các chức nghiệp trong trò chơi.

Pháp sư chiến đấu là một chi nhánh của chức nghiệp pháp sư.

Là một pháp sư chỉ biết hỏa cầu thuật, Cố Vân Hi đương nhiên cực kỳ chú ý đối với chuyện này.

Phục Long Tường Thiên chính là kỹ năng cực mạnh của pháp sư chiến đấu!

Thấy ánh mắt nghi hoặc của những người chung quanh, Cố Vân Hi mang theo một chút đắc ý giải thích ngắn gọn.

Ngay lập tức, một loạt tiếng kinh hô vang lên.

"Hoá ra pháp sư chiến đấu lợi hại như vậy hay sao? Ta có phần hối hận vì sao lúc trước không lựa chọn chức nghiệp này." Có người lộ vẻ hối hận.

"Tỉnh tỉnh lại đi, Vô Thiên tiền bối vốn rất lợi hại, cho nên sử dụng kỹ năng cũng có vẻ rất lợi hại, ngươi phải xác định rõ vị trí của bản thân mình đã!"

"Ta chỉ biết, chế độ giải trí khẳng định sẽ không đơn giản như vậy, tuy nhiên cũng phải nói lại, khi nào thì có thể học tập kỹ năng chức nghiệp mới vậy…"

Vô Thiên lựa chọn pháp sư chiến đấu là bởi vì Lạc Xuyên đề cử, Bộ Ly Ca biết chuyện này.

Mà hắn ta lựa chọn chức nghiệp tử linh thuật sĩ cũng là do Lạc Xuyên

đề cử.

Chẳng lẽ là giữa hai chức nghiệp không có gì khác biệt hay sao? Hắn ta mừng thầm ở trong lòng…

Lạc Xuyên lại uống một ngụm Coca Cola, mọi người đã nói chuyện với nhau xong, nhìn hắn.

"So với cái tên Phục Long Tường Thiên, ta quen gọi nó là —— Long Sĩ Đầu."

…

Khi ảnh hưởng do linh lực trùng kích vào dần dần tản đi, dưới ảnh hưởng của pháp tắc, không gian bị vỡ vụn cũng khôi phục lại hình dạng ban đầu, bầu trời xanh ngắt, hai bóng dáng giằng co với nhau.

Ào choàng đen của Vô Thiên tung bay, từ đầu đến cuối sắc mặt của hắn ta không có bất kì thay đổi nào.

Quần áo của Phật Chủ hơi xộc xệch, có lẽ là bởi vì phải chịu thiệt thòi trong lần giao phong vừa rồi.

Nhưng cũng chỉ vậy mà thôi.

Song phương đều là nửa bước Thánh Nhân, Phật Chủ đã ở giai đoạn này không biết bao lâu, mà Vô Thiên mới đột phá không lâu.

Bởi vì Phật Chủ căn bản chưa bao giờ gặp qua Long Sĩ Đầu nên mới chịu một chút thiệt thòi.

Có thể có kết quả như vậy đã là rất tốt rồi.

Nhưng muốn thắng lợi bằng cách này thì không thực tế.

Chương 721: Nếu muốn học, ta sẽ dạy cho ngươi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vẻ mặt của Phật Chủ vẫn bình thản như cũ.

Dường như cảnh tượng vừa rồi căn bản không ảnh hưởng gì đến hắn ta cả.

Hai người ăn ý ngừng tay lại.

Sau khi trầm mặc một lúc, Phật Chủ chủ động đánh vỡ yên lặng.

"Chiêu thức này của ngươi tên là gì?" Hắn ta hỏi.

"Muốn học không? Ta dạy cho ngươi." Vô Thiên nói.

Phật Chủ: …

Hắn ta hỏi việc này hay sao?

Hắn ta chỉ là hơi tò mò mà thôi, bởi vì con hắc long mà Vô Thiên huyễn hóa ra vừa rồi căn bản không phải võ kỹ bình thường có khả năng thực hiện được.

Nhưng theo như lời nói của Vô Thiên, lại coi như là hắn ta chủ động nhận thua.

Lúc này, cho dù là Phật Chủ cũng không có thể duy trì bình thản, biểu cảm trên khuôn mặt xuất hiện thay đổi rất nhỏ.

"Ha ha ha! Vô Thiên, không ngờ rằng ngươi lại có lúc hài hước như vậy!" Kèm theo một tiếng cười ha hả, Yêu Đế giống như một luồng ánh sáng vàng bay tới chỗ cách Vô Thiên không xa.

Vô Thiên không trả lời, Phật Chủ cũng không mở miệng.

Yêu Đế bĩu môi, sau đó đột nhiên bước vào trong hư không một bước, cùng với một âm thanh giống như sấm rền đánh về phía Phật Chủ, bóng côn gần như gắn thành một khối, giống như một màn trời lộn xộn.

Diệt Thế Hắc Liên trong tay Vô Thiên nở rộ ra ánh sánh đen vô cùng dày đặc, khác với Yêu Đế am hiểu cận chiến, hắn ta dường như am hiểu công kích từ xa hơn.

Đối mặt với sự liên thủ của Vô Thiên và Yêu Đế, trên khuôn mặt Phật Chủ xuất hiện một tia ngưng trọng hiếm thấy, Phật quang rực rỡ nở rộ, vô số Phạn ấn xuất hiện ở quanh thân Phật Chủ, trong hư không mơ hồ xuất hiện từng đạo Phạn âm.

Ba người tiến hành giao phong.

Không gian giống như là giấy, những nơi bọn họ đi qua, lập tức lưu lại một cái khe không gian tối đen bắt mắt, không phải là cái khe, có lẽ gọi là không gian vỡ vụn thì thích hợp hơn.

Cũng may ba người không có ý định muốn cuộc chiến đấu lan đến phía dưới, nên trận chiến đều diễn ra ở trên trời cao.

Dù vậy, trên mặt đất xuất hiện vô số vết nứt trong phạm vi trăm dặm do linh lực cuồng bạo trong không khí, sâu không thấy đáy, xung quanh vết rách toả ra khí tức tử vong.

Cuộc chiến đấu này đã vượt xa cực hạn mà người tu luyện bình thường có thể tưởng tượng.

Trong hình ảnh phát sóng trực tiếp, nơi ba người chiến đấu đã muốn hoàn toàn biến thành một bóng dáng mơ hồ, đây cũng không phải vấn đề về chất lượng hình ảnh, mà tốc độ của bọn họ đã muốn vượt qua giới hạn mà những người này có khả năng quan sát được…

Lạc Xuyên nhìn chương trình phát sóng trực tiếp, không nhịn được ngáp một cái.

Theo quan sát của hắn, dưới tình huống không có ngoại lực tham gia, cuộc chiến đấu của ba người muốn phân ra thắng bại trong khoảng thời gian ngắn gần như là chuyện không có khả năng.

Sau khi Yêu Đế xuất quan đã uống nước khoáng mà Hoàng tộc yêu thú cố ý để lại cho hắn ta, Vô Thiên cũng vừa mới đột phá không lâu.

Phật Chủ là nửa bước Thánh Nhân, Yêu Đế và Vô Thiên cũng vậy.

Phật Chủ có thể lấy một địch hai, đạt được chiến quả như vậy, đủ để nói rõ thực lực kinh khủng của hắn ta.

Linh lực cuồng bạo hoành hành ở giữa không trung, nơi này đã hóa

thành vùng cấm sinh mệnh, cho dù là Tôn Giả bình thường đến đây chỉ sợ cũng căn bản không chịu nổi ảnh hưởng của cuộc chiến đấu.

Đây là thực lực của người tu luyện cấp cao nhất trên Thiên Lan đại lục…

Phanh!

Lại là một cú va chạm mãnh liệt khác, Yêu Đế hóa thành một bóng dáng màu vàng bay ngược ra ngoài, tạm dừng lại không đến một giây lại phát động tiến công.

Hiện tại trong lòng Yêu Đế chỉ có một chuyện.

Chiến đấu! Chiến đấu! Chiến đấu!

Bế quan gần trăm năm, Yêu Đế cảm giác thân thể của bản thân mình dường như đều nổi giận.

Trong trận chiến với Phật tổ, khí huyết cả người đều sôi trào, tốc độ linh lực lưu chuyển càng lúc càng nhanh, giống như từng bộ phận của thân thể đều đang reo hồ hưng phấn!

Hắn ta khát vọng có một trận chiến vui vẻ thoả thích!

Chương 722: Canh bạc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Từng tia sáng màu đen trào ra từ trong Diệt Thế Hắc Liên, để lại dấu vết màu đen bắt mắt trong những không gian nó lướt qua, thật lâu vẫn chưa tiêu tan.

Phật Chủ dường như vô cung kiêng kị chùm tia sáng màu đen, chỉ dưới tình huống căn bản không thể tránh né mới lựa chọn cứng rắn chống đỡ…

Phật Chủ dường như đã trở thành một nhân vật giúp đỡ luyện tập.

Thực lực của Yêu Đế và Vô Thiên mơ hồ tăng lên trong chiến đấu!

Chiến đấu vẫn tiếp tục như cũ.

Các khách hàng đang quan sát trực tiếp đã thành thói quen.

Không thể không nói, nhân loại là một loại sinh vật có khả năng thích ứng đặc biệt mạnh mẽ.

"Ta cá là trận chiến sẽ tiếp kết thúc trong vòng một phút nữa! Một chai Sprite!" Giọng nói của Hổ Cuồng truyền đến.

"Hai phút, một chai Sprite cộng thêm một chai Coca Cola." Vũ Vi cũng đưa ra tiền đặt cược…

Nhóm Hoàng tộc yêu thú đã bắt đầu lập sòng bạc, dự đoán xem khi nào thì trận chiến sẽ kết thúc.

Được rồi, khả năng thích ứng của những Hoàng tộc yêu thú này xem ra mạnh hơn nhân loại nhiều lắm.

"Ta cũng muốn tham gia!" Trần Y Y nhấc tay ra hiệu.

"Có thể." Yêu Tử Nguyệt gật đầu đáp ứng.

"Ồ? Mọi người đều có thể chơi hay sao? Vậy ta cũng tham gia." Ánh mắt của Liễu Như Ngọc sáng lên.

"Ta cũng đến!"

"Ta cá là một phút đồng hồ…"

Do bị ảnh hưởng, rất nhiều khách hàng đều hưng phấn tham dự vào

trong vụ cá cược.

Trong giây lát, trong cửa hàng tràn ngập không khí vui vẻ.

Cảnh tượng trong không gian bán vũ khí trái ngược với cảnh tượng trong cửa hàng.

Đánh bạc cũng không tính là đầu cơ trục lợi, nếu không phải vì người thiết không được chơi, Lạc Xuyên thậm chí muốn đi qua chơi một phen…

Bàn tay của Phật Chủ mang theo hai đạo Phạn ấn ẩn chứa linh lực nồng đậm đánh lên trên người Vô Thiên và Yêu Đế, Phật quang sáng chói trong giây lát.

Mà thiết bổng của Yêu Đế cũng dừng ở trên vai Phật Chủ, phát ra âm thanh sắt và vàng va chạm.

Những chùm tia sáng màu đen do Diệt Thế Hắc Liên trong tay Vô Thiên toả ra trực tiếp đánh trúng ngực Phật Chủ, đánh tan Phật quang ở chỗ đó.

Ba người đột ngột bay ngược ra, sau đó đứng ở giữa không trung.

Tiếng nứt vỡ kéo dài hơn mười phút rồi biến mất.

Xung quanh có linh lực cuồng bạo gần như vô cùng vô tận, những luồng linh lực đang xao động này phát ra một loạt tiếng nổ vang trầm thấp giống như tiếng sấm rền.

Yêu Đế thở hào hển, chiến ý trong đôi mắt màu vàng vẫn không giảm một chút nào.

Vô Thiên và Phật Chủ cũng như thế, hơn nữa sắc mặt có chút ửng hồng.

Yêu Đế bởi vì bộ lông trên khuôn mặt nên không nhìn thấy sắc mặt…

Mặc dù ba người đều là nửa bước Thánh Nhân, nhưng trải qua một hồi chiến đấu kịch liệt như vừa rồi, tiêu hao cũng đạt tới một mức cực kỳ khủng khiếp.

Hơn nữa hiện tại bọn họ đều hiểu được một sự thật.

Rất khó phân ra thắng bại của cuộc chiến đấu.

Nếu tiếp tục mà nói, có lẽ Yêu Đế và Vô Thiên sẽ thắng lợi.

Nhưng ai cũng không biết được, Phật Chủ có thể che giấu thủ đoạn gì

hay không.

Khả năng lớn nhất chính là cảnh tượng lưỡng bại câu thương.

Loại kết quả này là điều mà bọn họ cũng không nguyện ý chấp nhận.

Huống hồ Yêu Đế đi vào núi Tu Di là vì ý nghĩ trả thù ở trong đầu, chuyện chém giết Phật Chủ có tu vi nửa bước Thánh Nhân và những việc khác, cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ tới.

Giữa Vô Thiên và Phật Chủ cũng chỉ là lý niệm khác biệt mà thôi.

Mục đích chiến đấu cũng không phải cái gọi là ngươi chết ta sống, giữa song phương cũng không nhất định phải phân ra chuyện linh tinh gì gì đó giống như sinh tử.

Lạc Xuyên đang xem phát sóng trực tiếp, trong lòng hắn tuy rằng cảm giác có phần đáng tiếc, những cũng chỉ vậy không hơn.

Bởi vì hắn đã dự đoán được việc này từ trước.

"Đã xong đã xong!" Hổ Cuồng lớn tiếng bắt chuyện, trên khuôn mặt thô ráp tràn đầy ý cười: "Thắng lợi trong một phút đồng hồ!"

Hắn ta thông qua tiền đặt cược là một chai Sprite, thành công thắng được ba chai Sprite, Hổ Cuồng mừng như điên thu vào trong lòng ngực.

Chương 723: Đề nghị của hệ thống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy rằng giá cả của Sprite chỉ có mười linh tinh, cũng không đặt, nhưng mà mua sắm cũng có giới hạn!

Nếu đã là một ván bài, có người thắng đương nhiên cũng có kẻ thua.

Những khách hàng giành chiến thắng vô cùng vui mừng cầm lấy chiến lợi phẩm của bản thân mình, các khách hàng bị thua cũng không cảm thấy quá thất vọng.

Ài, hàng hoá thua rồi thì thôi, ngày mai mua lại là được…

"Ông chủ, không muốn đi qua nhìn hay sao?" Hệ thống đề nghị Lạc Xuyên.

Nhiệm vụ phát sóng trực tiếp được xác định sau khi Lạc Xuyên và hệ thống tiến hành đàm phán hữu nghị vào đêm qua.

Ngoài ra, còn có một số việc khác.

Chẳng hạn như xưng hô.

Thực ra từ rất sớm, Lạc Xuyên đã cảm thấy xưng hô kí chủ này thật sự rất kỳ quái.

Hắn vẫn luôn cảm giác địa vị của hắn thấp hơn nhiều so với hệ thống.

Tuy rằng chỉ là cảm giác mà thôi, nhưng Lạc Xuyên vẫn không thích như trước.

Sau đó, giải quyết xong việc xưng hô của hệ thống đối với Lạc Xuyên.

"Ta không muốn." Lạc Xuyên lắc đầu.

Như vậy rồi đi quá làm cái gì?

Xem bãi đổ nát hay sao?

Mặc dù trong chương trình phát sóng trực tiếp trông có vẻ rất hoành tráng, nếu hắn đi qua, cảm giác hoang tàn chắc chắn lớn hơn hoành tráng.

Ở kiếp trước, những bức ảnh tuyên truyền về danh lam thắng cảnh của Hoa Hạ đều dùng loại sách này.

Hệ thống: …

Lạc Xuyên từ chối đơn giản và lưu loát như thế là điều mà nó không ngờ tới.

Tuy nhiên cẩn thận nghĩ lại dường như không có gì không thích hợp cả.

Với tính cách lười nhác của Lạc Xuyên, nếu thật sự đáp ứng yêu cầu kia mới là kỳ quái.

"Thực ra có thể dùng phương thức phân thân." Hệ thống giảm bớt yêu cầu.

Phân thân?

Lạc Xuyên sờ sờ cằm, cảm thấy hứng thú.

Hắn chỉ muốn thử một chút xem cái gọi là phân thân này rốt cuộc có cảm giác như thế nào.

"Vậy thì thử xem." Lạc Xuyên cuối cùng cũng đáp ứng.

Đồng thời ở trong lòng hắn sinh ra một ý tưởng táo bạo.

Qua quá trình quan sát chương trình phát sóng trực tiếp, Lạc Xuyên đã gần như nắm rõ đặc điểm của Phật Chủ.

Hắn ta và Vô Thiên có khác biệt căn bản.

Phật trong lòng Vô Thiên, là Phật bao dung vạn vật. Nhất là sau khi trải qua một phen dạy bảo của Lạc Xuyên, thay đổi càng rõ ràng hơn, cũng làm cho Vô Thiên hạ quyết tâm thay đổi núi Tu Di.

Phật trong lòng Phật Chủ cũng là Phật cao cao tại thượng.

Lạc Xuyên thân là một thanh niên tốt của Hoa Hạ, cảm thấy rằng mình nên truyền lại một ít triết lý nhân sinh…

Vô Thiên và Phật Chủ nhìn chăm chú vào đối phương.

Lúc này Yêu Đế dường như biến thành một người ngoài cuộc.

Hắn ta gãi đầu, tâm tình có phần vi diệu.

Nói trở lại, hắn ta đánh cùng Phật Chủ một trận, trong nháy mắt đánh bại ba vị Phật tổ.

Cơn giận cũng hết, có phải không còn chuyện của hắn ta nữa hay không?

Suy nghĩ một chút, Yêu Đế cảm thấy trước tiên xem náo nhiệt rồi nói sau…

"Sư đệ, xem ra ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, ngươi đã nhận được cơ duyên không nhỏ." Phật Chủ nói.

Cơ duyên mà hắn ta nói đến đương nhiên là thực lực của Vô Thiên cùng với chiêu thức vừa rồi.

"So với thời điểm sư phụ còn tại thế, núi Tu Di đã hoàn toàn thay đổi." Vô Thiên vẫn chưa dựa theo ý nghĩ của Phật Chủ để nói chuyện.

"Đây mới là núi Tu Di trong lý tưởng của ta." Phật Chủ lắc đầu.

Vô Thiên hít sâu một hơi.

Lý niệm của hai người vốn khác biệt, đương nhiên không thể nói về nó cùng nhau.

Yêu Đế ngồi ở trên người ba vị Phật tổ, tiếp tục xem náo nhiệt.

"Tây Vực hiện nay, có người nào không biết núi Tu Di? Từ khi đi theo sư phụ tới đây, ta đã lập xuống chí nguyện to lớn, nếu một ngày kia ta làm Phật Chủ, tất sẽ làm cho tất cả sinh linh của Tây Vực đều biết rõ núi Tu Di!" Phật Chủ mở miệng, giọng nói như sấm.

Vô Thiên lắc đầu, Diệt Thế Hắc Liên ở trong tay hắn ta chậm rãi chuyển động: "Ngươi chỉ quan tâm đến kết quả, nếu núi Tu Di không tiến hành thay đổi mà nói, chắc chắn sẽ tự diệt."

Phật quang chiếu rọi quanh thân Phật Chủ: "Có ta ở nơi này, có thể đảm bảo núi Tu Di vạn năm không ngã."

Chương 724: Phân thân của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân là nửa bước Thánh Nhân, người tu luyện đứng đầu trên Thiên Lan đại lục, Phật Chủ có tư cách nói ra những lời như vậy.

Vô Thiên đang muốn nói gì đó, bỗng nhiên nhìn về phía không gian ở phía trước.

Trong lòng Phật Chủ và Yêu Đế cũng có cảm giác, đều hướng ánh mắt nhìn qua.

Có những điểm giống như ánh sao đột nhiên xuất hiện. Ánh sao ở trong không khí chuyển động để lại một vệt sáng bắt mắt, vệt sáng như thật thể không ngừng kéo dài, nối liền, hội tụ, dần ngưng tụ thành một cánh cổng huyền diệu được hoàn toàn tạo thành từ ánh sáng.

Từ đầu đến cuối, linh lực trong thiên địa không có bất cứ dao động nào, mà tất cả những việc này chỉ kéo dài trong mấy hơi thở ngắn ngủn mà thôi.

"Sao lại không đánh nữa vậy, chưa xem đã mà." Hổ Cuồng vừa uống một ngụm Coca Cola, vừa tấm tắc cảm thán.

"Từ từ, ở nơi đó dường như đang xuất hiện cái gì đó." Cơ Vô Hối nhíu mày, nói.

"Đúng vậy. Ba người bọn họ đều nhận thấy có gì đó, vẻ mặt rất nghiêm túc!" Tam trưởng lão gật đầu nói.

"Không tính ra được, hay là lại có vị nào tuyệt thế vô song... Hiện thân hay sao?" Sắc mặt của Văn Thiên Cơ cũng trở nên nghiêm túc.

"Đây là thủ đoạn gì? Không ngờ ánh sáng cũng có thể ngưng tụ thành vật chất?" Có giọng nói nghi hoặc vang lên.

"Không ngờ lại hình thành một cái cổng, bên trong còn có thể có người đi ra hay sao?" Hạ Nguyên suy đoán nói.

Các khách hàng đều chú ý tới sự thay đổi bất thường của không gian, đều lên tiếng suy đoán…

Trong ánh mắt chờ mong hoặc là khiếp sợ của Yêu Đế, Vô Thiên, Phật Chủ, các khách hàng cùng với vô số người, cánh cổng ánh sáng có động tĩnh.

Trong mơ hồ, dường như có một tiếng "Két két" vang lên.

Nếu cẩn thận lắng nghe, trên thực tế cũng không có âm thanh nào xuất hiện.

Rốt cuộc cánh cổng cũng chậm rãi mở ra.

Bên trong cánh cổng tràn ngập ánh sáng màu trắng, không nhìn thấy cái gì cả.

Trong khi vô số người còn đang cảm thấy nghi hoặc, có một thanh niên mặc quần áo màu đen bước ra từ trong cánh cổng.

"Ông chủ?" Yêu Tử Yên đang xem phát sóng trực tiếp, kinh ngạc nhìn về phía Lạc Xuyên ở bên cạnh.

"Hả? Sao ông chủ lại ở đấy?!" Bộ Ly Ca kinh ngạc thốt lên.

Tất cả khách hàng đều nhìn về phía Lạc Xuyên bằng ánh mắt vô cùng rung động.

"Một cái phân thân mà thôi." Lạc Xuyên nói.

Lạc Xuyên hiện tại cảm giác bản thân mình như có hai thân thể bình thường, những thứ hắn nhìn thấy cũng là từ hai góc nhìn truyền đến.

So sánh với thế giới giả tưởng thì chân thật hơn.

Tuy nhiên Lạc Xuyên căn bản không cảm thấy khó chịu một chút nào, hắn chỉ ngạc nhiên trước trải nghiệm mới lạ này…

Sau khi nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên, tất cả các khách hàng đều lộ vẻ giật mình.

Tuy rằng bọn họ không biết phân thân là cái gì, nhưng cũng có thể đại khái đoán được một phần, chính như tên của nó, chắc là cùng loại với hình chiếu của thần hồn, nhưng cao thâm hơn.

Hơn nữa xem ra, ông chủ dường như có thể tự mình khống chế cái gọi là phân thân này.

Phải biết rằng khoảng cách giữa núi Tu Di và thành Cửu Diệu có thể coi

là một con số thiên văn.

Tuy nhiên tất cả những việc này đặt lên trên người Lạc Xuyên đều được coi là đương nhiên…

Khi Vô Thiên nhìn thấy Lạc Xuyên bước ra khỏi cánh cổng, khuôn mặt của hắn ta lộ vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Hắn ta thật sự không ngờ rằng Lạc Xuyên sẽ đích thân tới đây.

Chẳng lẽ nói, ấn tượng về núi Tu Di ở trong cảm nhận của ông chủ đã đến mức muốn xoá bỏ nó một cách nhanh chóng hay sao?

Nhưng ngay sau đó, hắn ta đã vứt ý nghĩ này ra sau đầu.

Vô Thiên biết quan điểm của Lạc Xuyên đối với núi Tu Di.

Chỉ là chán ghét mà thôi, hơn nữa tất cả đều bởi vì cái chết của thầy trò hai người yêu tăng Vô Tướng, Phù Đồ Tôn Giả gây ra.

Đương nhiên, trong này cũng có một ít nhân tố do Phật Chủ…

Nói tóm lại, ở trong lòng các khách hàng, Lạc Xuyên tuyệt đối không phải là một người thích giết chóc.

Chính là một kẻ lười biếng ăn chực... Khụ, một ông chủ yêu thích cuộc sống bình thản mà thôi.

Chương 725: Quyết đoán chịu thua

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ." Vô Thiên bình phục tâm tình, chào hỏi Lạc Xuyên.

Ông chủ?

Yêu Đế tò mò đánh giá Lạc Xuyên.

Người thanh niên ở trước mắt chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?

Ngoài trừ nhìn qua có vẻ đẹp trai thì cũng không có chỗ nào đặc biệt.

Tuy nhiên Yêu Đế hiểu sâu sắc rằng những nơi bình thường nhất thường thường ẩn chứa những điều khó tin nhất.

Giống như hiện tại.

"Hoàng tộc yêu thú Yêu Đế, gặp qua ông chủ." Yêu Đế bay vút lên giữa không trung, trịnh trọng nói.

Hoàng tộc yêu thú kính trọng cường giả, Lạc Xuyên đáng giá để hắn ta đối xử như thế.

Ba vị Phật tổ thở phào nhẹ nhõm, bị Yêu Đế phong ấn thực lực, bị trở thành đệm lưng thật sự là vô cùng nghẹn khuất, hiện tại cuối cùng cũng được giải thoát.

Lạc Xuyên gật đầu với Yêu Đế.

Mặc dù đã nhìn thấy hắn ta qua chương trình phát sóng trực tiếp, tuy nhiên tận mắt nhìn thấy trực tiếp và xem qua màn hình là hai loại trải nghiệm khác nhau.

Trên người Yêu Đế có chứa một loại khí tức kiêu ngạo và bướng bỉnh, hơn nữa dáng vẻ quen thuộc kia… Lạc Xuyên cảm thán ở trong lòng.

Phật Chủ nhìn thấy Lạc Xuyên.

Tuy rằng sắc mặt không thay đổi, nhưng trong lòng cảm thấy hơi hoảng sợ.

Căn cứ theo thông tin nhận được, thực lực của ông chủ Khởi Nguyên

Thương Thành ít nhất là cấp bậc Thánh Nhân, hơn nữa có khả năng rất lớn là đã vượt qua Thánh Nhân.

Phật Chủ cẩn thận suy nghĩ một chút về thực lực của bản thân mình cùng với nội tình của núi Tu Di.

Ừm... Dường như yếu hơn.

Lạc Xuyên nhìn về phía Phật Chủ.

Phật Chủ cũng không biết về chuyện phát sóng trực tiếp, tuy nhiên theo hắn ta thấy, Lạc Xuyên chắc là biết hắn ta, nếu không cũng sẽ không tự mình hiện thân.

Phật Chủ hơi trầm mặc, sau đó nói: "Phật Chủ núi Tu Di, gặp qua ông chủ."

Lạc Xuyên tiếp tục gật gật đầu.

Bầu không khí ở hiện trường có vẻ kỳ quái.

Không riêng gì người của núi Tu Di, ngay cả các khách hàng đang xem phát sóng trực tiếp cũng đều nắm chặt bàn tay.

Bọn họ đều chờ mong xem Lạc Xuyên chuẩn bị làm chuyện gì tiếp theo.

"Núi Tu Di hơi khác với những gì ta nghĩ." Lạc Xuyên mở miệng, giọng nói của hắn lọt vào tai Vô Thiên.

Khác với những gì suy nghĩ?

Nói cách khác, hình tượng của núi Tu Di vượt qua dự đoán hay sao?

Suy nghĩ của Phật Chủ nhanh chóng khuếch tán.

Tuy nhiên ông chủ không ra tay trước, nói cách khác, cũng không chuẩn bị dựa vào vũ lực để giải quyết vấn đề.

Nghĩ đến đây, Phật Chủ âm thầm thở phào nhẹ nhõm ở trong lòng, đồng thời lại có chút cảm thán.

Cảnh tượng này dường như có phần quen thuộc, vị trí của núi Tu Di trước kia dường như chính là vị trí của ông chủ.

Đây đều là suy nghĩ ở trong lòng Phật Chủ, không chiếm bao nhiêu thời gian.

Phật Chủ chắp hai tay tạo thành chữ thập, niệm Phật hiệu: "A Di Đà

Phật, chuyện của Phù Đồ Tôn Giả lúc trước là sai lầm của núi Tu Di, ta sẽ bồi thường đầy đủ."

Ba vị Phật tổ của núi Tu Di cùng với người trong Phật môn đều chắp hai tay tạo thành chữ thập: "Phật Chủ thánh minh."

Yêu Đế bĩu môi, tỏ vẻ khinh thường đối với loại hành vi quyết đoán chịu thua này của Phật Chủ.

"Không phải chứ? Ông chủ vừa mới đi qua, Phật Chủ lập tức trực tiếp không đánh nữa?" Hổ Cuồng kinh ngạc mở to hai mắt.

"Chậc chậc, quả nhiên là núi Tu Di, chuyện này trái lại không ngoài dự đoán của ta." Phạm Thừa Thiên lắc đầu cười nói.

"Phật Chủ thật sáng suốt, dưới tình huống tự biết không địch lại mà vẫn lựa chọn ra tay thì không khác gì kẻ ngốc cả." Ứng Vô Cực bình luận.

"Tuy nhiên ta cảm thấy tiếp theo chắc là còn có thể phát sinh chuyện gì đó." Thanh m liếc mắt nhìn Lạc Xuyên đang ở quầy xem phát sóng trực tiếp.

Tuy rằng vẻ mặt của người sau vẫn bình thản trước sau như một, nhưng lại mang theo một loại cảm giác kỳ quái, thật giống như... Đang lên kế hoạch gì đó.

Tuy rằng không biết trong lòng vì sao lại xuất hiện ý nghĩ này, nhưng Thanh m vẫn quyết đoán thu hồi ánh mắt của mình.

Bước nhạc đệm ngắn ngủi cũng không ảnh hưởng đến sự hứng thú của người xem, ngược lại làm cho bọn họ càng chờ mong hơn…

Chương 726: Lý niệm của Phật Chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên ở phía sau quầy xem phát sóng trực tiếp.

Loại cảnh tượng nhìn bản thân mình từ góc nhìn thứ nhất này làm cho hắn cảm giác vô cùng thú vị…

Bồi thường?

Núi Tu Di có thể cho cái gì?

Linh tinh hay sao?

Chỉ là Lạc Xuyên không có hứng thú gì đối với linh tinh.

Trong khoảng thời gian này, Lạc Xuyên đã suy nghĩ kĩ càng một việc.

Những thứ như là tỉ lệ phân chia linh tinh dựa vào việc tiến giai và hay gì đó, rất có khả năng là do hệ thống thiết lập vì để đề cao mức độ cố gắng của hắn.

Hắn đã có buff vô địch rồi, những thứ này không phải là thừa hay sao?

Nguyên nhân chính là vì phát hiện điểm này, Lạc Xuyên mới dần bắt đầu cho phép giải phóng bản thân mình.

Công pháp? Võ kỹ?

Trong trò chơi có vẻ lợi hại hơn, hơn nữa hắn cũng không cần này những thứ này.

Linh dược, đồ vật linh tinh kì quái gì đó, có lẽ cũng không tệ lắm.

Thứ trước có thể dùng để nấu cơm, thứ sau có thể dùng để cất chứa hoặc là làm vật trang trí.

Những thứ vô cùng quý giá trong lòng vô số người tu luyện này ở trong mắt Lạc Xuyên cũng chỉ có một số tác dụng như thế…

"Về chuyện bồi thường, một lúc nữa nói sau." Lạc Xuyên nói.

Phật Chủ âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nói như vậy là ông chủ đã chấp nhận bồi thường.

Vô Thiên và Yêu Đế nghi hoặc nhìn Lạc Xuyên, không biết hắn chuẩn

bị làm cái gì.

"Dựa theo tính toán của ngươi, núi Tu Di tương lai sẽ như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi Phật Chủ một vấn đề.

Phật Chủ hơi sửng sốt, trong chốc lát không kịp phản ứng lại, không hiểu vì sao Lạc Xuyên lại hỏi điều này.

Suy nghĩ một chút, hắn ta bình tĩnh nói: "Thời điểm ta trở thành Phật Chủ đã từng lập chí nguyện to lớn, làm cho núi Tu Di trở thành thánh địa Phật giáo, trở thành thế lực lớn nhất Thiên Lan đại lục."

Tuy nói như thế, nhưng quyết định này của Phật Chủ chắc là đã định ra từ trước khi trở thành Phật Chủ rồi.

Sau khi những người trong các thế lực lớn đang xem phát sóng trực tiếp nghe thấy lời nói của Phật Chủ đều lộ vẻ mặt kinh ngạc.

"Hóa ra Phật Chủ lại còn có mục tiêu như vậy, hiện tại Tây Vực đã hoàn toàn bị núi Tu Di khống chế, kế tiếp chắc chính là các khu vực chung quanh." Phạm Thừa Thiên nói với vẻ mặt bình tĩnh.

"Không ngờ rằng núi Tu Di còn có dã tâm như vậy." Ngay cả Dược Hồi Trần cũng không khỏi cảm thán một câu.

Dược Cốc có địa vị cực kỳ siêu nhiên ở trên Thiên Lan đại lục, là thiên đường của luyện dược sư.

Dù vậy, cũng không nghĩ rằng sẽ thống nhất Thiên Lan đại lục hay gì đó.

"Trước tiên nhìn xem ông chủ kế tiếp sẽ làm cái gì." Văn Thiên Cơ nói.

Mọi người đều gật đầu, lại hướng sự chú ý của họ lên trên chương trình phát sóng trực tiếp…

Yêu Đế đặt thiết bổng ở gáy, hai tay chống lên, lắc đầu cười nói: "Thế lực lớn nhất trên Thiên Lan đại lục, Phật Chủ ngươi thật đúng là dám nói!"

Phật Chủ không để ý đến hắn ta.

Sau khi Vô Thiên nghe thấy lời nói của Phật Chủ, không khỏi hơi sửng sốt.

Mặc dù ý nghĩ này có phần không thực tế, nhưng vẫn là lý tưởng rất

thích hợp.

Tuy nhiên vấn đề không ở chỗ này…

Chú ý tới vẻ mặt của Vô Thiên, Phật Chủ niệm một tiếng phật hiệu: "A Di Đà Phật, sư đệ, ta có sai hay sao?"

"Không có." Vô Thiên lắc đầu, sau đó hắn ta hỏi một vấn đề mà hắn ta đã từng hỏi Lạc Xuyên: "Sư huynh, theo ý của huynh, cái gì là Phật?"

"Phật? Phật chính là Phật. Lập chùa miếu ở phía trên, được thế nhân cung phụng." Phật Chủ nói.

Hoàn toàn khác với câu trả lời của Lạc Xuyên.

Nhưng vấn đề này vốn sẽ không có đáp án chính xác.

Vô Thiên thở dài.

Câu trả lời của Phật Chủ vẫn không ngoài dự đoán của hắn ta.

"Ê, Phật Chủ, ngươi không biết là Phật trong lòng ngươi có vẻ cao cao tại thượng hay sao?" Yêu Đế kêu lên với Phật Chủ.

Phật Chủ lắc đầu: "Đây là Phật."

Lạc Xuyên nghe thấy lời nói của Phật Chủ, xem như hiểu được một việc.

Theo hắn ta thấy, Phật vốn là người cao siêu hơn phàm trần thế tục.

Chương 727: Người thầy của cuộc sống, Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Điều này giống như là sự khác biệt giữa thiện và ác.

Thiện ác, chẳng qua là tiêu chuẩn do thế nhân tự đặt ra mà thôi.

Trên thế giới không có cái thiện và cái ác hoàn toàn.

Cứu sinh linh thoát khỏi miệng thú dữ.

Trong mắt sinh linh đây là thiện, nhưng trong miệng của thú dữ lại hoàn toàn là ác.

Giữa hai điều này vốn không có sự phân chia tuyệt đối.

Cũng giống như sự khác biệt trong lý niệm về Phật giữa Vô Thiên và Phật Chủ.

Khi thực lực mạnh mẽ đến trình độ nhất định, đủ để trở thành người thiết lập tiêu chuẩn.

Lạc Xuyên ở hiện tại, đang chuẩn bị đảm đương vai trò như vậy.

Được rồi, thực ra hắn chỉ là bỗng nhiên hứng thú mà thôi…

"Nếu các thế lực còn lại chọc tới núi Tu Di, có thể sẽ là cảnh tượng hiện tại hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Vô Thiên không nói gì.

Phật Chủ nói một cách đương nhiên: "Đây là hiển nhiên. Nếu đã làm ra chuyện gì đó, sẽ trả một cái giá tương ứng."

Sắc mặt của các đệ tử Phật môn trên núi Tu Di vẫn như thường, có lẽ đã thành thói quen từ lâu.

Khán giả xem phát sóng trực tiếp cũng có vẻ mặt không có gì ngoài ý muốn.

Trên Thiên Lan đại lục, cường giả vi tôn.

Cho dù là núi Tu Di cũng tuân theo quy tắc này.

"Người mạnh phẫn nộ, rút lưỡi kiếm hướng về phía người mạnh hơn; kẻ yếu phẫn nộ, rút lưỡi kiếm về phía người yếu hơn." Lạc Xuyên nói.

Phật Chủ tự hỏi một chút, đưa ra kết luận.

Núi Tu Di chính là kẻ yếu như lời nói trong miệng Lạc Xuyên.

Hắn ta há miệng thở dốc, muốn phản bác.

Tuy nhiên lại nghĩ đến thực lực kinh khủng của Lạc Xuyên, chỉ có thể biến phản bác thành giải thích: "Cho tới bây giờ đều là như vậy."

"Cho tới bây giờ như thế, thì là như vậy hay sao?"

Lời nói của Lạc Xuyên làm cho Phật Chủ lâm vào trong suy nghĩ.

Vô Thiên kinh ngạc nhìn Lạc Xuyên.

Hắn ta dường như thấy được bóng dáng sư phụ ở trên người Lạc Xuyên…

Lúc này, cả Khởi Nguyên Thương Thành đều yên lặng.

Mỗi người đều đang suy nghĩ về lời nói của Lạc Xuyên.

Bọn họ nhìn về phía Lạc Xuyên ở sau quầy.

Sắc mặt của Lạc Xuyên rất bình tĩnh, dường như mọi thứ đều không thể mang đến cho hắn một chút ảnh hưởng nào cả.

Nhất là đôi mắt đen láy kia, giống như một hồ nước trầm tĩnh yên lặng, chỉ cần liếc mắt một cái dường như sẽ làm cho người ta chìm đắm vào trong đó.

Bọn họ cảm thấy Lạc Xuyên giống như là một người thầy về cuộc sống tràn ngập trí tuệ.

Tuy rằng lời nói khác với sự thật, nhưng nếu cẩn thận suy nghĩ thì lại ẩn chứa triết lý sâu sắc.

Lúc này, lại có rất nhiều người nghĩ tới những thực nghiệm của Lạc Xuyên lúc trước, những lời lẽ kỳ quái này cũng sự thật.

Đúng rồi, chỉ có nhân vật như ông chủ mới có thể có lối suy nghĩ và trí tuệ vượt xa người thường…

Mấy phút đồng hồ sau, Phật Chủ hít một hơi thật sâu.

Trong nháy mắt, trên người hắn ta dường như có một loại thay đổi không thể giải thích được.

Nếu thật sự muốn dùng từ ngữ để hình dung mà nói, thì phải là giống

như chiếm được thăng hoa.

Phật Chủ nhìn về phía Lạc Xuyên, vẻ mặt trịnh trọng nói lời cảm tạ: "Đa tạ ông chủ giải thích nghi hoặc."

Nếu là Vô Thiên, Yêu Đế hay là ai đó nói ra lời nói như vậy, Phật Chủ khẳng định sẽ không để ý tới.

Lý niệm của hắn ta đã thâm căn cố đế từ lâu, sẽ không dễ dàng thay đổi.

Nhưng Lạc Xuyên thì khác, hắn có thực lực tuyệt đối, hơn nữa còn có tri thức từ thế giới kia mang đến.

Sự kết hợp của hai nhân tố này đủ để thay đổi Phật Chủ.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu vẫn là nhân tố thứ nhất.

Chỉ có thể nói rằng đây là sự thật…

Vô Thiên phát hiện ra sự thay đổi của Phật Chủ.

Hắn ta có chút kinh ngạc.

Không ngờ ông chủ lại kinh khủng như vậy, nói vài câu lập tức làm cho Phật Chủ thay đổi lý niệm.

Tuy rằng vẫn có điểm khác biệt với lý niệm của hắn ta, tuy nhiên cũng không phải không thể chấp nhận được.

Hắn ta xua tan ý nghĩ để cho Phật Chủ thoái vị.

Sau khi Phật Chủ nói lời cảm tạ với Lạc Xuyên, hắn ta nhìn về phía Vô Thiên.

Trong khi Vô Thiên cảm thấy nghi hoặc, Phật Chủ thở dài.

Chương 728: Phật Chủ nhường vị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sư đệ, về sau núi Tu Di đành giao cho ngươi." Phật Chủ bình thản nói.

Phảng phất như lời hắn ta nói chỉ là việc nhỏ không đáng kể mà thôi.

Vô Thiên: ? ? ?

Trong giây lát hắn ta không kịp phản ứng lại.

"Sư huynh, ngươi..." Vô Thiên do dự một chút, chuẩn bị khuyên bảo lần nữa.

Phật Chủ lắc lắc đầu, trên khuôn mặt hiện lên một nụ cười tươi: "Chấp chưởng núi Tu Di một thời gian dài như vậy, ta cũng cảm thấy hơi mệt mỏi. Hiện tại ta giao phó núi Tu Di cho ngươi, hy vọng đừng làm ta thất vọng."

Trong giọng nói của Phật Chủ tràn đầy thoải mái, xem ra đã đưa ra quyết định.

Yêu Đế gãi gãi cổ.

Nói thật, hắn ta không hiểu hai người Vô Thiên và Phật Chủ này.

Vừa rồi còn quyết tử chiến, hiện tại không ngờ lại biến thành nhường ngôi.

Tuy rằng trong đó có sự can thiệp của Lạc Xuyên, nhưng Yêu Đế vẫn có phần không tìm được manh mối.

Người của Phật môn các ngươi quả thực biết chơi.

Lạc Xuyên cũng có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Phật Chủ một cái.

Khuôn mặt của người sau vẫn bình tĩnh, dáng vẻ không giống như là nói đùa.

Trong giây lát, Lạc Xuyên càng kính nể vị thầy của cuộc sống kia hơn.

Chỉ hai câu nói đơn giản là có thể đạt được kết quả hiện tại, thật sự là quá lợi hại …

Khởi Nguyên Thương Thành.

Cửa hàng vốn đang huyên náo lại một lần lặng ngắt như tờ.

Mọi người trầm mặc không nói, không thể phục hồi lại tinh thần từ trong chương trình phát sóng trực tiếp vừa rồi.

Bọn họ đã nhìn thấy gì?

Không ngờ Phật Chủ lại thoái vị!

Lại muốn để cho Vô Thiên chấp chưởng núi Tu Di!

Những chuyện đã xảy ra trong giây lát ngắn ngủi này, nếu truyền bá ra ngoài sẽ đủ để cho cả Thiên Lan đại lục lâm vào chấn động!

"Chỉ nói vài câu lập tức làm cho Phật Chủ tự mình thoái vị, ông chủ thật là lợi hại!" Cố Vân Hi hưng phấn nói.

"Quả nhiên là phong cách của ông chủ." Trên khuôn mặt của Cơ Vô Hối tràn đầy cảm khái: "Chỉ cần hắn vừa ra tay, thì nhất định là chuyện lớn!"

Khởi Nguyên Thương Thành mở ở thành Cửu Diệu một thời gian dài như vậy, Cơ Vô Hối có thể nói là quan sát toàn bộ quá trình, hắn ta rất có kinh nghiệm.

"Ông chủ đã đi qua, nếu động tĩnh nhỏ thì mới là không bình thường!" Yêu Tử Nguyệt sùng bái nhìn Lạc Xuyên.

"Tuy nhiên cũng phải nói, không ngờ lần này ông chủ không tự mình ra tay." Trong giọng nói của Bộ Ly Ca cũng lộ vẻ hơi kinh ngạc.

Tuy rằng mỗi lần Lạc Xuyên ra tay cơ bản chỉ dùng một cái búng tay để giải quyết, không có hiệu ứng đặc biệt hoa lệ nào cả.

Bất kể là Vấn Đạo, hay là Tôn Giả, đều giống nhau chỉ cần dùng một cái búng tay giây sát.

Nguyên nhân chính là như thế, mới có thể thể hiện rõ ràng chỗ mạnh mẽ của Lạc Xuyên.

Rất nhiều người mang theo ánh mắt dò xét nhìn về phía Lạc Xuyên, muốn biết nguyên nhân hắn làm như vậy.

Thực ra Lạc Xuyên chỉ muốn làm một cuộc thử nghiệm mà thôi.

Tuy nhiên hiển nhiên không thể nói thẳng ra như vậy, bởi vì không phù hợp với tính cách của hắn.

Sau khi suy nghĩ một lúc, Lạc Xuyên tổ chức lại ngôn ngữ ở trong đầu: "Chiến đấu là cách đơn giản nhất để giải quyết vấn đề, tuy nhiên cũng không thể giải quyết triệt để nguồn gốc của vấn đề."

Nguồn gốc?

Các khách hàng hai mặt nhìn nhau, không thể lý giải ý tứ của Lạc Xuyên.

"Núi Tu Di hiện tại đã là thế lực lớn nhất của Tây Vực, có thể nói là đã hòa thành một thể với Tây Vực. Nếu xuất hiện biến cố gì đó, cả Tây Vực sẽ vì thế mà rung chuyển." Lạc Xuyên nói: "Hơn nữa ta tin tưởng, sau này núi Tu Di sẽ có thay đổi."

Giờ phút này, tất cả mọi người đều cảm giác hình tượng của Lạc Xuyên đã trở nên chói lọi và vĩ đại.

Quả nhiên là ông chủ, phương pháp xử lý vấn đề vượt xa người thường …

"Đi thôi."

Cửa ánh sáng vẫn ở chỗ này, Lạc Xuyên xoay người mở cửa ra.

Khi hắn chuẩn bị tiến vào nửa người, giọng nói của Phật Chủ từ phía sau truyền đến: "Ông chủ, ta sẽ tự mình đưa bồi thường đến."

Lạc Xuyên quay đầu lại liếc mắt nhìn Phật Chủ một cái, gật gật đầu.

Phật Chủ chủ động đề cập đến đương nhiên là tốt nhất.

Chẳng qua cho dù không nói, Lạc Xuyên cũng tin tưởng bọn họ không dám ăn bớt tiền bồi thường.

Chương 729: Vô Thiên từ chối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thân hình Lạc Xuyên tiêu tán ở trong ánh sáng màu trắng của cánh cổng.

Bất kể là Phật Chủ hay là Yêu Đế, cùng với những hòa thượng của núi Tu Di, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm.

Khi Lạc Xuyên ở chỗ này, bọn họ ngay cả việc lớn tiếng nói chuyện với nhau cũng không dám.

Đây có lẽ chính là uy thế của cường giả.

Đương nhiên, nhiều khả năng chính là những người này sau khi nghe đồn về Lạc Xuyên thì thông não đối với hắn ở trong lòng.

"Đi rồi đi rồi." Yêu Đế thu nhỏ thiết bổng lại nhét vào trong tai, hóa thành một luồng ánh sáng vàng lao về phía xa, đồng thời có một tiếng cười ha hả vang vọng từ phía chân trời: "Bản đế ở Khởi Nguyên Thương Thành chờ các ngươi!"

Vô Thiên và Phật Chủ nhìn phương hướng Yêu Đế rời đi, rất lâu không nói lời nào.

Lúc này ba vị Phật tổ cuối cùng cũng thoát khỏi phong ấn của Yêu Đế.

Bọn họ đi đến bên cạnh Phật Chủ.

Nhìn thấy Vô Thiên ở cách đó không xa, vẻ mặt phức tạp.

Đều là bốn vị Phật tổ của núi Tu Di, Vô Thiên cũng đã đạt tới thực lực của Phật Chủ.

Tuy rằng Vô Thiên vẫn là người mạnh nhất trong bốn vị Phật tổ, nhưng cũng không mạnh mẽ thái quá như vậy.

Hiện tại thì sao?

Sau khi đi một chuyến đến Khởi Nguyên Thương Thành, trực tiếp lên nửa bước Thánh Nhân!

Điều này làm cho bọn họ rất ghen tị.

Đồng thời, trong lòng bọn họ cũng tràn đầy bất mãn đối với thầy trò Phù

Đồ Tôn Giả.

Hai ngươi là kẻ ngu si hay sao, sao lại phải trêu chọc tới Khởi Nguyên Thương Thành, điều này gây ra tác dụng ngược, mối quan hệ giữa núi Tu Di và Khởi Nguyên Thương Thành trực tiếp rơi xuống điểm đóng băng.

Bọn họ trái lại đã quên mất theo bản năng, lúc ấy khi Phật Chủ phái Phù Đồ Tôn Giả và Vô Thiên, bọn họ cũng không lên tiếng ngăn cản, ngược lại trong lòng tràn ngập vui sướng.

Kế tiếp, chính là Lạc Xuyên xuất hiện.

Cũng may ông chủ thần bí này cũng không phải là người thích chém giết.

Nếu không, núi Tu Di bị xóa tên trên Thiên Lan đại lục cũng không phải là chuyện không có khả năng!

Đối với việc Phật Chủ thoái vị, bọn họ trái lại không có ý nghĩ gì.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến bản thân mình là được.

Đương nhiên, công tác bề ngoài vẫn phải làm.

"Phật Chủ, xin hãy suy nghĩ thấu đáo!" Một vị Phật tổ mập mạp khuyên nhủ.

"Phật Chủ, núi Tu Di dưới sự dẫn dắt của ngài mới có thể đi đến huy hoàng."

"Lời sư huynh nói rất đúng."

Ba vị Phật tổ ngươi một lời ta một câu.

Phật Chủ lắc lắc đầu: "Ý ta đã quyết, mặt khác ta tin tưởng dưới sự dẫn dắt của sư đệ, núi Tu Di cũng sẽ có một tương lai hứa hẹn."

Ba người liếc nhau, đồng loạt nói: "Phật Chủ đại nghĩa!"

Năm người đi đến phía sau núi Tu Di, nhìn thấy cảnh tượng bốn phía, tất cả đều trầm mặc không nói.

Trong tấm mắt của hắn, lốc xoáy linh lực cuồng bạo như là vùng biển vĩnh hằng không bao giờ lắng xuống bắt đầu khởi động, thiên địa đều lâm vào biến sắc.

Dần dần theo tầm mắt, có thể nhìn thấy dấu vết chiến đấu ở trung tâm

núi Tu Di, núi non cây cối vốn như nhân gian tiên cảnh đã trở nên tan hoang, một loạt vết nứt bắt mắt trải rộng khắp nơi, giống như là một bức tranh vẩy mực phóng túng có khí tức đường hoàng.

Thứ hấp dẫn ánh mắt của người khác nhất chính là một thung lũng kéo dài ngang qua cả một vùng, thung lũng sâu không thấy đáy, trên vách thung lũng khắc những đường văn rất sâu, có tám chín phần tương tự với vũ khí của Yêu Đế.

Núi Tu Di ở vị trí trung tâm thung lũng, chặn ngang thung lũng.

Nguyên nhân tạo thành tất cả những việc này là do công kích mà Yêu Đế phát động đối với núi Tu Di khi hắn ta xuất hiện!

Thu hồi tầm mắt, trong lòng Phật Chủ không ngờ dâng lên một chút thoải mái.

Hắn ta nhìn về phía Vô Thiên, trên khuôn mặt mang theo ý cười: "Sư đệ, tất cả nhờ ngươi."

Vô Thiên trầm mặc.

Hắn ta bỗng nhiên cảm thấy vị trí Phật Chủ này cũng không giống như những gì trong tưởng tượng của hắn ta.

"Sư huynh, ta cảm thấy ngươi vẫn là người thích hợp nhất cho vị trí Phật Chủ." Trầm mặc một lúc, Vô Thiên nghiêm túc nói.

Chương 730: Người chứng kiến lịch sử

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Sư đệ không cần từ chối, từ chối cũng vô dụng." Phật Chủ lắc đầu cười nói, như là trút xuống được gánh nặng.

Núi Tu Di làm trung tâm của Tây Vực, phát sinh động tĩnh lớn như thế đương nhiên thu hút sự chú ý của vô số thế lực.

Trong số này ngoại trừ một số thế lực tín ngưỡng Phật giáo, còn lại có thể nói tất cả đều là nước phụ thuộc của núi Tu Di.

Tin rằng nếu núi Tu Di xuất hiện chuyện gì đó mà nói, bọn họ cũng không ngại cắn xuống vài miếng thịt từ trên người núi Tu Di.

Núi Tu Di, Phật Chủ đương nhiên cũng đề cập đến loại tình huống này.

Phật Chủ nhìn hắn ta, muốn xem hắn ta sẽ xử lý như thế nào.

Vô Thiên trầm ngâm một chút, lập tức đưa ra quyết định…

Khởi Nguyên Thương Thành.

Khi phân thân của Lạc Xuyên tiến vào cánh cổng ánh sáng, chương trình phát sóng trực tiếp cũng kết thúc theo.

Các khách hàng vẫn đang đắm chìm trong đó như trước, rất lâu vẫn chưa lấy lại tinh thần.

"Kết thúc rồi…" Yêu Tử Yên thấp giọng nói một câu, trong giọng nói tràn đầy thổn thức.

Từ lúc nơi độ kiếp bị phát hiện, sau đó bị yêu tăng Vô Tướng đánh lén, sau khi liều chết tung một đòn lập tức mất đi ý thức, tình cờ được Lạc Xuyên cứu…

Một loạt cảnh tượng hiện lên trong đầu, cuối cùng tập trung lên trên người Lạc Xuyên.

Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên, trong đôi mắt màu tím ẩn chứa đủ loại tình cảm.

Nhưng hiện tại cũng không phải là thời khắc thổ lộ tiếng lòng.

Bởi vì trong Khởi Nguyên Thương Thành đang có đông nghịt khách hàng!

Các khách hàng lần lượt hoàn hồn, trong miệng đều phát ra âm thanh thán phục.

"Hôm nay tuyệt đối có thể được lưu vào sử sách!" Vệ Diệc hưng phấn nói: "Chúng ta đều là người chứng kiến lịch sử!"

Địa vị của núi Tu Di ở trên Thiên Lan đại lục không cần nói cũng biết, sau khi Lạc Xuyên hiện thân chỉ nói hai câu Phật Chủ lập tức tự mình thoái vị, mỗi một người xem đều là người chứng kiến lịch sử.

"Đúng là như thế, tất cả thế lực trên Thiên Lan đại lục nhất định sẽ vì vậy mà biết đến tên của Khởi Nguyên Thương Thành." Dược Hồi Trần cười ha hả nói.

Tuy rằng chuyện về di tích thượng cổ đã được truyền bá rộng rãi, nhưng nó còn xa mới đạt đến mức mọi người đều biết.

Nhưng lần này thì khác, có núi Tu Di là thế lực lớn nhất Tây Vực làm bước đệm, tin tức nhất định sẽ ở trong thời gian ngắn quét qua Thiên Lan đại lục.

Trong không gian bán vũ khí, những cư dân của thành Cửu Diệu bị Yêu Tử Nguyệt lừa dối lúc này cũng có chút bối rối.

Lúc trước không phải nói rằng Phật Chủ là nhân vật phản diện, Vô Thiên là người làm cách mạng hay sao?

Sau khi đánh nhau một lúc, ông chủ xuất hiện sau đó hai bên bắt tay giảng hòa, tất cả những chuyện này đều quá huyền ảo, làm cho bọn họ trong chốc lát không thể lý giải.

"Ta hiểu rồi!" Một tiếng thán phục vang lên.

Mọi người nhìn về phía người phát ra tiếng, đúng là vị đạo sư của học viện lúc trước.

"Đại nhân, ngài hiểu được cái gì?" Một ông lão hỏi.

Đại nhân là xưng hô của những người bình thường nói với người tu luyện có thực lực mạnh mẽ.

Không để ý đến chi tiết này, trên khuôn mặt của vị đạo sư học viện tràn đầy vẻ sùng bái: "Tất cả những việc này đều là công lao của ông chủ!"

Nhìn thấy vẻ mặt nghi hoặc của những người này, đạo sư học viện biết rõ trách nhiệm trọng đại của bản thân mình, hắn ta bắt đầu kể lại nguyên nhân Lạc Xuyên xuất hiện, sự thay đổi tình cảm của những người có liên quan, cùng với ảnh hưởng đối với kết quả…

Đương nhiên, những người trong cửa hàng không biết chuyện xảy ra trong không gian bán vũ khí.

Hiện tại bọn họ đang chú ý đến một việc khác.

"Ông chủ, ngài có phải quên chuyện gì hay không?" Bộ Ly Ca nhắc nhở Lạc Xuyên.

"Chuyện gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Chính là chuyện ngài nói trước khi phát sóng trực tiếp đấy!" Trần Y Y tham gia.

"Ông chủ, ngài có nên cẩn thận nghĩ lại hay không?" Giang Văn Thường đề nghị.

Đều là những lời nhắc nhở của tiểu bối, tuy nhiên có lẽ cũng có ý tứ của trưởng bối bọn họ.

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy rằng mình quả thật đã bỏ qua chuyện gì đó.

Chương 731: Phần thưởng cho khách hàng may mắn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Những chuyện bị xem nhẹ chắc là chuyện không quan trọng lắm.

Nếu không thì Lạc Xuyên cũng sẽ không quên.

Nhìn thấy dáng vẻ đang suy nghĩ của Lạc Xuyên, Bộ Ly Ca vô cùng đau lòng: "Rút thưởng đấy ông chủ! Không phải lúc trước ngài nói sẽ bốc thăm mười người may mắn hay sao?"

Hóa ra là chuyện rút thưởng.

Lạc Xuyên rốt cuộc cũng nhớ ra.

Nói thật, hắn quả thật không để chuyện này ở trong lòng.

Ở trong kế hoạch của hắn, rút thưởng chỉ là thủ đoạn dùng để đề cao mức độ phổ biến của chương trình phát sóng trực tiếp, tuy rằng ảnh hưởng của thủ đoạn này làm cho người khởi xướng như hắn cũng có cảm giác hơi kinh ngạc.

Người xem phát sóng trực tiếp chia làm hai loại: Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành và quần chúng hóng chuyện tới giúp vui.

Người sau phần lớn bao gồm những cư dân bình thường của thành Cửu Diệu, đều là những người cảm thấy rất hứng thú đối với Khởi Nguyên Thương Thành nghe nói có tổ chức hoạt động nên đi đến nơi này.

Lạc Xuyên không có nhiều cảm giác đối với những người này, ham vui là thiên tính của nhân loại.

Tuy nhiên phương thức lựa chọn người xem may mắn có lẽ cần thay đổi một chút.

Sau khi suy nghĩ một hồi, Lạc Xuyên lập tức đưa ra quyết định.

Số người tăng lên gấp đôi, tổng cộng rút thăm lấy hai mươi người.

Khách hàng mười người, không phải khách hàng mười người.

Khi Lạc Xuyên tiết lộ thông tin này, mọi khách hàng đều lộ vẻ cực kỳ vui mừng.

Vốn bọn họ có chút khó chịu đối với việc hoạt động phát sóng trực tiếp của Khởi Nguyên Thương Thành lại có nhiều người bình thường tới đây giúp vui như vậy.

Dù sao chỉ bốc thăm ra mười người, lúc trước Lạc Xuyên cũng không nói rằng bốc thăm sẽ nhất định tiến hành ở giữa các khách hàng.

Tuy nhiên hiện tại thì những lo lắng này trực tiếp tan thành mây khói…

"Hệ thống, đi ra làm việc." Lạc Xuyên bắt đầu gọi hệ thống.

Nhìn thấy mấy trăm phương án bốc thăm mà hệ thống nói ra, Lạc Xuyên cảm giác rằng hệ thống có lẽ đang thể hiện sự phản kháng của nó đối với loại hành vi áp bức của Lạc Xuyên.

Đối với viêc này, Lạc Xuyên không muốn nói nhiều, thậm chí còn muốn uống Coca Cola mát…

Khi một bộ chọn số cùng với âm thanh "rầm" trầm vang xuất hiện ở trong cửa hàng, nói thật, tâm tình của Lạc Xuyên có chút vi diệu.

Hắn thậm chí còn chưa xem phương án bốc thăm, trực tiếp tiện tay chọn một cái, không ngờ rằng lại là như vậy.

Tuy nhiên chọn cũng đã chọn rồi, tuy rằng phong cách có vẻ hơi kém, nhưng chấp nhận dùng tạm đi.

Bởi vì hắn lười thay đổi.

Các khách hàng đương nhiên tỏ ra vô cùng hứng thú đối với sự xuất hiện của chiếc máy nhìn qua có vẻ vô cùng mới lạ này.

Sau khi nghe thấy Lạc Xuyên nói đây công cụ được sử dụng để bốc thăm thì lại càng cảm thấy hứng thú hơn…

Quá trình bốc thăm sẽ không rườm rà.

Đơn giản chỉ là khi số trên bộ chọn số đang chạy thì ấn nút dừng.

Con số ở phía trên chính là số hiệu điện thoại di động Ma Huyễn của khách hàng.

Đương nhiên, mỗi một quần chúng hóng chuyện cũng có số thứ tự của bản thân mình.

Lạc Xuyên không tham dự vào trong đó, mà do Yêu Tử Yên làm thay.

Hắn đang suy nghĩ nên thưởng cái gì thì thích hợp.

Lá của cây thế giới? Không có gì mới.

Thời gian chơi trò chơi? Cũng giống như lá của cây thế giới, tuy rằng cũng sẽ rất được hoan nghênh, nhưng Lạc Xuyên cảm thấy cũng không thích hợp lắm.

Sau một phen suy nghĩ, Lạc Xuyên xác định mục tiêu là một cái tên hiện lên ở trong đầu.

Sau khi Vinh Quang tiến hành thử nghiệm lần đầu tiên, trong khoảng thời gian này Lạc Xuyên lại tiến hành sửa chữa một phen.

Thử nghiệm lại một lần nữa, tùy tiện sửa sửa là có thể đưa vào sử dụng.

Lạc Xuyên đặt phần thưởng cho khách hàng là hạn nghạch tham gia thử nghiệm.

Phần thưởng của những người không phải khách hàng chính là Coca Cola, Sprite, thanh cay ba loại hàng hóa mỗi loại một phần.

Những người này đến đây miễn phí, tùy tiện đưa một đồ vật gì đó là được rồi.

Quá trình bốc thăm cũng không kéo dài quá lâu.

Hơn mười phút sau đã chọn ra được hai mươi người xem may mắn.

Sau khi mười quần chúng hóng chuyện nhận lấy phần thưởng, họ rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành với niềm vui.

Sau khi trở về, bọn họ có vốn để khoe khoang với người khác.

Những quần chúng hóng chuyện còn lại, cũng lần lượt rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, tâm tình ít nhiều có chút thất vọng.

Lạc Xuyên không để việc đó ở trong lòng một chút nào, những người còn lại cũng không thèm để ý.

Chương 732: Tư cách thử nghiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi những người bình thường này rời khỏi, bầu không khí náo nhiệt của Khởi Nguyên Thương Thành cuối cùng cũng giảm xuống nhiều, đương nhiên, đây cũng chỉ là nói tương đối mà thôi.

Mọi người đang nhìn chằm chằm Lạc Xuyên với vẻ mong chờ, bởi vì hiện tại bọn họ còn chưa biết phần thưởng rốt cuộc là cái gì.

Bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy nhưng Lạc Xuyên không có dáng vẻ khẩn trương một chút nào.

Hắn đã làm ông chủ vài tháng rồi, sóng to gió lớn gì mà chưa thấy qua?

Dù bận những hắn vẫn ung dung uống một hơi cạn sạch chỗ Coca Cola còn lại trong chai, Lạc Xuyên cuối cùng cũng mở miệng khi thấy khuôn mặt của các khách hàng lộ vẻ sẽ bắt đầu đánh người nếu không phải bởi vì ra tay không hề có phần thắng.

"Tư cách thử nghiệm Vinh Quang lần thứ hai." Lạc Xuyên nói.

Đầu tiên là im lặng trong chốc lát, sau đó một loạt âm thanh đinh tai nhức óc ngay lập tức đập vào mặt hắn.

"Tư cách thử nghiệm Vinh Quang lần thứ hai?" Hạ Nguyên kinh hãi thốt lên.

"Vinh Quang! Thời gian dài như vậy, khi nào thì Vinh Quang có thể chơi được vậy?" Vệ Diệc dò hỏi.

"Ha ha ha, lần này lại có ta!" Bộ Ly Ca ngửa đầu cười lớn, vẻ mặt cực kỳ đắc ý.

Đúng vậy, Bộ Ly Ca cũng là một trong mười khách hàng may mắn.

Không thể không nói, ở phương diện nào đó, vận may của hắn ta quả thực vượt xa người thường.

Nhận thấy những ánh mắt hâm mộ và ghen tị từ những khách hàng chung quanh, Bộ Ly Ca cảm giác cao hứng hơn.

“Bộ tướng quân, ta cảm thấy đứa con của ngươi gần đây có vẻ hơi lười biếng trong việc tu luyện." Cơ Vô Hối cười nói với Bộ Thương Khung.

Người sau gật gật đầu tán thành: "Bệ hạ nói rất đúng, sau khi trở về ta sẽ sửa chữa kế hoạch tu luyện của Bộ Ly Ca một chút."

"Như thế rất tốt." Cơ Vô Hối cười ha hả gật đầu.

Sau khi Bộ Ly Ca nghe thấy cuộc đối thoại của hai người, nhìn sang với vẻ mặt khiếp sợ, biểu cảm trên khuôn mặt cũng trở nên cực kỳ phấn khích.

Không ngờ bệ hạ lại là người như vậy! Bộ Ly Ca vô cùng đau lòng.

"Hì hì, ta cũng có tư cách." Trong vòng tròn nhỏ do Hoàng tộc yêu thú tạo thành, Yêu Tử Nguyệt cười hắc hắc.

Đám người Hổ Cuồng đồng loạt nhìn chằm chằm nàng…

Sau khi bốc thăm chấm dứt, thời gian còn sớm, còn rất nhiều thời gian mới đến thời điểm kinh doanh buổi chiều kết thúc.

Cho nên tiếp theo chính là kinh doanh bình thường.

Bởi vì số lượng khách hàng trong cửa hàng lớn hơn rất nhiều so với số lượng vị trí, cho nên rất nhiều khách hàng sau khi mua xong hàng hóa lập tức rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Đương nhiên, cũng có không ít người lựa chọn ở lại.

Mặc dù không chiếm được vị trí, nhưng xem người khác chơi cũng là một phương thức giết thời gian…

"Ông chủ, Vinh Quang vẫn giống như lần trước, chỉ có thể đến thử nghiệm vào buổi tối hay sao?" Bộ Ly Ca đi đến trước quầy, dò hỏi Lạc Xuyên.

"Nghe nói thời điểm thử nghiệm lần đầu tiên, người là do tỷ tỷ ngươi lựa chọn, lần thứ hai lại biến thành bốc thăm." Yêu Tử Nguyệt cũng cười nói.

Tám người khác cũng đi tới đây.

Có những khuôn mặt xa lạ, Lạc Xuyên cũng không nhận biết.

Có rất nhiều khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành, đây là chuyện bình thường, Lạc Xuyên thân là ông chủ cũng không có khả năng

biết được tên của mỗi một khách hàng.

"Không phải, trong thời gian kinh doanh." Lạc Xuyên nói.

Trong thời gian kinh doanh ban ngày, Khởi Nguyên Thương Thành đã đủ náo nhiệt, thời điểm buổi tối Lạc Xuyên còn muốn thanh tĩnh yên lặng, đương nhiên không có khả năng để cho bọn họ đến giống như lần trước.

Huống hồ toàn bộ thiết bị chơi game thực tế ảo rất thông minh, có thể tự nhận biết xem người chơi có phải là người xem may mắn hay không, do đó tự phán đoán có hiển thị Vinh Quang hay không.

"Hóa ra là như vậy à!" Bộ Ly Ca hưng phấn gật gật đầu.

"Tỷ tỷ, ông chủ, các ngươi không chơi hay sao?" Yêu Tử Nguyệt mời.

"Vinh Quang chỉ cần mười người chơi, số lượng người của các ngươi đã đủ rồi." Yêu Tử Yên giải thích.

"Ừm." Yêu Tử Nguyệt gật gật đầu, vẻ mặt có phần tiếc nuối, nàng còn muốn cùng Yêu Tử Yên kề vai chiến đấu ở trong Vinh Quang.

Chương 733: Căn phòng có phong cách kỳ lạ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuộc đối thoại của mấy người đã bị các khách hàng vẫn chú ý tới nơi này nghe rõ ràng.

"Tuy rằng không thể chơi nhưng xem một chút cũng được rồi." Giang Thánh Quân nói.

"Đúng là như thế." Đệ Ngũ Vô Ảnh gật gật đầu với vẻ lạnh lùng.

"Nhân tiện, cũng không biết có chỗ nào khác so với lần đầu tiên thử nghiệm hay không." Cố Vân Hi suy đoán.

"Lát nữa xem sẽ biết." Nguyệt Linh cười cười…

"Không có chỗ nào cả." Yêu Tử Nguyệt nhìn xung quanh một chút, tiếc nuối nói.

Một trăm vị trí đã bị các khách hàng ngồi kín, nhưng vẫn có rất nhiều người không có vị trí.

"Làm sao bây giờ? Ngày mai đến sau?" Bộ Ly Ca trưng cầu ý kiến của mấy người.

"Theo tình huống trước mắt mà xem thì chỉ có thể như vậy." Một cô gái bất đắc dĩ thở dài, dựa theo quần áo chắc là học viên của một trong bốn học viện lớn.

"Các ngươi muốn chơi Vinh Quang?" Một khách hàng ngồi ở ghế bên cạnh tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, đây là một luyện dược sư có dáng vẻ của một nam tử trung niên.

Đám người Yêu Tử Nguyệt gật đầu.

"Ngồi chỗ của ta này." Luyện dược sư cười nói, sau đó rời khỏi vị trí của mình.

Mấy người: ? ? ?

Trong giây lát bọn họ không phản ứng kịp.

"Đừng nghĩ nhiều, ta chỉ muốn nhìn xem Vinh Quang mà ông chủ mới

tung ra rốt cuộc là thế nào." Luyện dược sư giải thích.

Thời điểm thử nghiệm Vinh Quang lần đầu tiên quả thật đã gây ra nhiều sóng gió trong các khách hàng.

Nhưng thông tin về Vinh Quang mà các khách hàng biết được đều là do mười người thử nghiệm kể lại, cũng không có hình ảnh rõ ràng, căn bản không thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ của bọn họ một chút nào.

Hiện tại Vinh Quang rốt cuộc cũng sắp vén bức màn bí ẩn ở trước mặt mọi người, được nhiên được tất cả khách hàng chờ mong, luyện dược sư chỉ là một người trong đó.

"Ta cũng có chỗ này."

"Bộ Ly Ca nhanh lại đây…"

Mấy khách hàng nhường vị trí của bản thân mình, mười người may mắn có Bộ Ly Ca ở bên trong đều ngồi xuống.

Rất nhiều khách hàng tụ tập vây xem ở phía sau bọn họ, thậm chí bỏ trống rất nhiều vị trí, mức độ nổi tiếng của Vinh Quang đối với khách hàng có thể tưởng tượng được…

Sau khi mũ chơi game vẫn là không gian lúc bắt đầu quen thuộc, khác với các khách hàng còn lại chính là có thêm một thanh trọng kiếm có tạo hình kỳ lạ lơ lửng giữa không trung.

So sánh với trường kiếm thông thường, thanh trọng kiếm giống như một loại vũ khí hạng nặng hơn, phần che tay màu vàng ở chỗ chuôi kiếm kéo dài về phía sau, mặt trên có trang trí hoa văn vảy rồng.

Hai đường văn màu vàng xuyên qua cả thân kiếm, giống như là một loại tinh thể màu vàng kỳ lạ nào đó, có thể nhìn thấy ánh sáng chuyển động ở trong đó…

Nói tóm lại, ngay cả một người bình thường chỉ cần liếc mắt một cái đều có thể cảm nhận được chỗ bất phàm của nó.

Được rồi, thực ra chỉ là Lạc Xuyên nhàn rỗi loay hoay với nó mãi mà thôi, nhưng thời gian hao phí cho nó thậm chí còn nhiều hơn so với thời gian hao phí để sửa chữa Vinh Quang…

Sau khi thán phục một phen, mười người ấn vào thanh kiếm, tiến vào phòng lựa chọn nhân vật của Vinh Quang.

Quả nhiên, khi hình ảnh của cản phòng xuất hiện ở trên màn hình, lại có một loạt tiếng kinh hô vang lên.

"Này phong cách của căn phòng này thật kỳ lạ, ta chỉ liếc mắt nhìn một cái, lập tức cảm giác trong lòng có chiến ý bốc lên." An Phi Vũ thấp giọng lẩm bẩm, trong đầu hiện lên những hình ảnh khi chinh chiến.

"Nói thật, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy loại phòng này, nó làm cho ta nghĩ tới những năm tháng chiến tranh." Bộ Thương Khung ở bên kia cũng cảm thán không thôi, trong đôi mắt dường như có chiến ý bốc lên.

Bộ Thương Khung và An Phi Vũ chinh chiến chiến cả đời, trong giây lát cảm khái rất nhiều là hiện tượng bình thường.

Đương nhiên, phản ứng của những khách hàng còn lại cũng không kém gì hai người, trong cảm giác hưng phấn còn xen lẫn chờ mong và tò mò.

Chương 734: Thử nghiệm bắt đầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Có lẽ thứ duy nhất mà Vinh Quang còn thiếu chính là nhạc nền.

Lạc Xuyên cũng vừa mới phát hiện vấn đề này.

Thân là người thiết kế Vinh Quang, Lạc Xuyên hiểu biết chi tiết về phong cách của nó.

Trong nháy mắt, trong đầu hắn lập tức hiện lên nhiều bản nhạc theo phong cách sử thi, giống như victory, undead hay gì đó.

Tuy nhiên Lạc Xuyên cảm thấy việc tham khảo mọi thứ từ địa cầu có vẻ không thích hợp lắm.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên quyết định giao nhiệm vụ quang vinh mà lại vĩ đại này cho các khách hàng hoàn thành.

Trong số các khách hàng có rất nhiều người hiểu biết về âm nhạc, Thanh m tiên tử, tỷ muội Liễu Như Ngọc khiến hắn ấn tượng sâu sắc nhất.

Cũng phải nói rằng, không biết nếu đưa kèn Xô-na cho Liễu Như Ngọc thì nàng ta hiện tại học thế nào…

Sau khi đi vào phòng, khác với lần trước, Bộ Ly Ca là người đầu tiên lấy lại tinh thần, hắn ta vẫn còn nhớ rõ những lời hợp lý của Văn Thiên Cơ lúc đó.

Mấy người khác cũng lần lượt trở lại bình thường.

Trong đó, Yêu Tử Nguyệt là hoạt động tích cực nhất.

Cô gái đang cao hứng bừng bừng tìm tòi khắp nơi cảnh tượng bên trong căn phòng, giống như phải khắc vào trong đầu mỗi một chi tiết trên bức tranh tường.

Tuy nhiên dựa theo hiểu biết của Yêu Tử Yên đối với nàng, Yêu Tử Nguyệt chỉ là tò mò mà thôi…

"Chúng ta tổng cộng có mười người, năm người một đội, phân chia nhóm thế nào?" Bộ Ly Ca đưa ra vấn đề.

Mấy người thu hồi ánh mắt đang nhìn về phía bức tranh tường, trong chốc lát không thể đưa ra đáp án.

"Vấn đề rất khó." Yêu Tử Nguyệt cuối cùng cũng kết thúc trạng thái hưng phấn, gia nhập thảo luận: "Tùy tiện chia ra là được rồi."

Sau đó bàn tay nàng vung lên: "Ta và bốn người bên cạnh một tổ, ngươi và bốn người khác một tổ."

Đội ngũ đã hoàn thành phân chia một cách qua loa như thế.

Không ai tỏ vẻ phản đối.

Bởi vì cũng không phải chỉ có thể chơi trận này, Lạc Xuyên cũng không nói khi nào thì lần thử nghiệm thứ hai chấm dứt.

Cho dù chỉ có trong thời gian kinh doanh hôm nay mới có thể chơi Vinh Quang thì cũng còn lại rất nhiều thời gian.

Mười nhân vật, một người một nhân vật.

Đương nhiên, trong này còn xảy ra một bước nhạc đệm nho nhỏ.

Vong linh hiến tế được Lạc Xuyên sử dụng lúc trước rất được hoan nghênh, cuối cùng bị một thiếu niên lựa chọn.

Nhân vật mà Yêu Tử Nguyệt lựa chọn giống với lựa chọn lúc trước của Yêu Tử, là cô gái tên là Tinh Cơ…

Sau khi lựa chọn xong, Vinh Quang lập tức chính thức bắt đầu.

Cho dù là con rối chiến đấu có tạo hình dữ tợn, hay là tháp ma pháp ẩn chứa năng lượng mênh mông đều làm cho những người này mở mang tầm mắt.

"Hóa ra đây là cảnh tượng trong Vinh Quang hay sao, quả nhiên không giống phong cách của Tháp Thí Luyện." Phạm Thừa Thiên mở to hai mắt, sợ hãi than không thôi.

"Người chơi biến thành nhân vật được lựa chọn, xem ra khống chế cũng không có gì khó khăn." Ứng Vô Cực cũng đưa ra đánh giá.

"Nghe nói từng nhân vật đều có năng lực khác nhau, hơn nữa sử dụng những năng lực này còn có cái gì gọi là hạn chế thời gian và năng lượng." Cơ Vô Hối cũng nói.

"Mọi người có thấy được thanh màu hồng và màu xanh trên đỉnh đầu những nhân vật này hay không?" Yêu Tử Yên nhận trách nhiệm giải thích: "Thanh màu hồng thể hiện giá trị sinh mệnh, sau khi bị công kích giá trị sinh mệnh sẽ giảm xuống, toàn bộ biến mất có nghĩa là đã chết."

"Sau khi chết thì sao?" Có người tò mò hỏi.

Xem ra sau lần thử nghiệm đầu tiên lúc trước, Bộ Ly Ca có đăng động thái, nhưng có một số khách hàng tuy rằng đã xem qua nhưng thời gian dài trôi qua như vậy đã quên mất.

Còn có một ít khách hàng mới hoàn toàn không biết những việc này.

"Sẽ có một khoảng thời gian chờ đợi sống lại, thời gian trò chơi càng dài, thời gian chờ đợi sống lại cũng sẽ lâu hơn." Yêu Tử Yên nói: "Sau khi thời gian chờ đợi sống lại kết thúc, sẽ một lần nữa xuất hiện ở trên suối nguồn."

Chương 735: Ván bài của Hổ Cuồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên tiếp tục giải thích, ví dụ như tác dụng của thanh màu xanh, số liệu các thuộc tính và các thông tin khác.

Nghe thấy cho dù thanh máu thấp đến đâu chỉ cần trở về thành là có thể khôi phục trạng thái hoàn mỹ, rất nhiều khách hàng đều cảm thấy tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Khi họ nói chuyện với nhau, trò chơi cũng chính thức bắt đầu.

Mười khách hàng may mắn đều được chọn một cách ngẫu nhiên, ừm, đúng vậy, chính là ngẫu nhiên.

Bởi vậy nên thực lực hiển nhiên cao thấp không đồng đều, từ Đoán Thể tới Vấn Đạo, trên cơ bản từng cảnh giới đều có một hai người.

Trái lại cảnh giới Tôn Giả lại không có ở đây.

Khả năng khống chế nhân vật trò chơi của những khách hàng này đương nhiên không bằng những khách hàng thử nghiệm lần đầu tiên.

Độ hoành tráng của trận chiến còn kém xa.

Dù vậy, tất cả khách hàng vẫn tỏ vẻ coi trọng như trước.

Đồng thời còn có một loạt tiếng trợ uy vang lên, vô cùng náo nhiệt…

"Đến đến đến, bắt đầu cá cược, bắt đầu cá cược! Đặt bên đỏ thắng chọn bên trái, đặt bên xanh thắng chọn bên phải..." Tiếng gào to của Hổ Cuồng xuất hiện ở trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Lạc Xuyên đang lười biếng tò mò nhìn thoáng qua sau khi nghe thấy âm thanh, được lắm, không ngờ Hổ Cuồng lại dám mở sòng bạc.

Lúc trước không nhìn ra người này không ngờ còn có loại sở thích kỳ lạ này? Chẳng lẽ là bởi vì đi vào Khởi Nguyên Thương Thành cho nên thức tỉnh thuộc tính kỳ quái nào đó? Ngoại trừ việc nói lảm nhảm không ngờ còn có loại thiên phú này, quả nhiên là một nhân tài…

Suy nghĩ của Lạc Xuyên bắt đầu dần dần phát tán.

Trong Vinh Quang, bởi vì là lần đầu chơi trò chơi, nên những người chơi này cũng mang đến không ít sự kiện dở khóc dở cười.

Ví dụ như bị đánh chết bởi vì đuổi theo kẻ địch thấp máu không hiểu sao lại tiến vào phạm vi tầm bắn của quân địch, một mình một người ngạnh kháng con rối chiến đấu nên chết một cách thê thảm…

Mỗi khi xuất hiện loại tình huống này, trong cửa hàng sẽ vang lên một loạt tràng cười.

Trong giây lát, Khởi Nguyên Thương Thành tràn ngập không khí vui vẻ…

"Đừng ra khỏi bụi cỏ, chờ bọn họ lại đây." Bộ Ly Ca thấp giọng nói với bốn người phía sau.

Hiện tại năm người bọn họ đang nấp trong bụi cỏ bên sông, cách đó không xa đó là chỗ không gian vặn vẹo một cách quái dị và vô lý, nơi đó là địa bàn của Lockmarton.

Dựa theo kế hoạch của Bộ Ly Ca, hắn ta chờ phe đối diện sau khi phát hiện toàn bộ bọn họ đều biến mất, nhất định sẽ đến nơi này tìm kiếm.

Đến lúc đó năm người cùng tiến lên tập kích người dò xét bụi cỏ ở trước mặt, dựa vào ưu thế nhân số một hơi chấm dứt trò chơi.

Về phần đánh bại Lockmarton và những người khác, đám người Bộ Ly Ca không có ý định đấy.

Không nói việc có thực lực đấy hay không, đánh bại Lockmarton nhiều lắm cũng nhận thêm mấy cái BUFF, trái lại có khả năng rất lớn bỏ lỡ cơ hội chiến thắng.

Đương nhiên, ý tưởng của mỗi người cũng không giống nhau, có lẽ theo đám người Bộ Ly Ca thì đây chính là phương án thích hợp nhất vào lúc này mà thôi…

"Tuy rằng chiến thuật rất ngây thơ, nhưng ở bên trong Vinh Quang lại có thể mang đến hiệu quả đánh bất ngờ." Bộ Thương Khung bình tĩnh nhận xét Bộ Ly Ca.

"Nếu là tình huống bình thường thì quả thật là như thế." Vũ Vi nghe

thấy lời nói của Bộ Thương Khung, trên khuôn mặt nụ cười vui sướng khi người gặp họa: "Đáng tiếc hành tung của bọn họ đã bị Tiểu Tử Nguyệt nhìn thấu."

"Dừng dừng dừng! Ngừng đặt cược! Hiện tại đã đóng cửa!" Nhận ra trò chơi sắp kết thúc, có khách hàng chuẩn bị chơi một ván lớn, tuy nhiên Hổ Cuồng đã có đối sách đối với việc này từ lâu, lúc vừa rồi đã đóng cửa đặt cược.

Trong trò chơi, Yêu Tử Nguyệt đang kêu gọi đồng đội của bản thân mình.

"Ở trong bụi cỏ." Yêu Tử Nguyệt chỉ vào bụi cỏ ở cách đó không xa, thấp giọng nói, trên mặt mang theo ý cười không thể giải thích được.

Hiện tại vị trí của bọn họ nằm trong điểm mù của tầm nhìn đám người Bộ Ly Ca, cũng chính là nơi thường được gọi là khu vực bị sương mù bao phủ.

Chương 736: Người ngồi chồm hổm và bị ngồi chồm hổm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Năm người đều ở nơi đó?" Viêm Ma mở miệng hỏi, một giọng nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến.

Người thao tác tên là Tô Ngưng Hàn, là học viên của Huyền Nguyệt học viện.

"Đúng vậy." Yêu Tử Nguyệt gật đầu.

"Bọn họ muốn bẫy chúng ta, không biết bản thân mình muốn trở con mồi." Người sói cũng lên tiếng nói, trên khuôn mặt tràn đầy tươi cười…

Trong bụi cỏ, năm người chờ đợi hồi lâu, lúc này đã cảm giác có chút không thích hợp.

Bởi vì đã trôi qua thời gian dài như vậy, trên bản đồ cũng không xuất hiện tung tích của phe đối diện, giống như là đột nhiên biến mất.

"Có điểm không đúng." Sứ giả tự nhiên nhíu mày nói.

"Chẳng lẽ bọn họ đã nhận ra..." Bộ Ly Ca vừa mới nói được một nửa, lập tức nhìn thấy một luồng ánh sáng rực rỡ ở trong sương mù cách đó không xa.

Có năng lượng cuộn trào mãnh liệt hội tụ và ngưng kết lại ở giữa không trung, không khí thậm còn nổi lên những gợn sóng mà mắt thường có thể nhìn thấy được!

Không những thế, trên bầu trời có tinh quang rực rỡ hội tụ, dưới vẻ đẹp cực hạn lại ẩn chứa khí tức làm cho bọn họ sợ hãi, lại căn bản không thể di động một chút nào, bởi vì tinh quang kia không ngờ còn có năng lực giam cầm!

Thời gian giam cầm cũng không lâu, chỉ kéo dài khoảng một giây đồng hồ.

Nhưng trong khoảng thời gian ngắn như vậy, hoàn toàn cũng đủ để

những đòn tấn công đã chờ đợi từ lâu đánh trúng mục tiêu!

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên ở bên tai, ánh sáng ngọc giống như một mặt trời nhỏ chói mắt, một luồng ánh sáng màu trắng chạy ngang qua cả bản đồ!

Sợ năm người Bộ Ly Ca vẫn chưa chết hoàn toàn, đám người Yêu Tử Nguyệt lại phóng ra toàn bộ kỹ năng còn lại một lần nữa.

Nhìn thấy thanh màu đỏ của kẻ địch đã trở về không, năm người Yêu Tử Nguyệt đều lộ ra nụ cười của người chiến thắng.

Trò chơi đã diễn ra trong một thời gian khá dài, thời gian cần thiết để sống lại cũng không ngắn.

Có con rối chiến tranh chống chọi lại công kích của tháp ma pháp, đám người Yêu Tử Nguyệt thành công làm cho thanh máu của căn cứ pha lê trở về không vài giây trước khi đám người Bộ Ly Ca sống lại, sau đó pha lê nổ lớn vỡ ra thành những ngôi sao đầy trời.

Nhìn thấy chữ "Thắng lợi" ở trước mắt, năm người lập tức reo hò.

Phe Bộ Ly Ca làm kẻ thất bại, xem ra cũng không chịu thua.

"Đây là do các ngươi đánh lén!" Một thiếu niên chỉ trích.

"Đánh lén? Còn không phải là do các ngươi chuẩn bị mai phục chúng ta trước?" Giọng nói của Tô Ngưng Hàn mang theo lạnh lẽo nhàn nhạt.

Thiếu niên ấp úng, cuối cùng không nói nên lời.

Bộ Ly Ca ho khan hai tiếng, hắn ta biết, lúc này hắn ta nên lên sân khấu: "Còn rất nhiều thời gian mới đến thời điểm kinh doanh kết thúc, có tiếp tục nữa hay không?"

"Đương nhiên!"

"Tiếp tục…"

Mấy người đương nhiên đáp ứng.

Vẫn phân chia đội ngũ như vừa rồi, tuy nhiên việc lựa chọn nhân vật đã thay đổi, xem ra mỗi người đều muốn thử một chút những nhân vật khác…

"Ông chủ, khi nào thì có thể chơi Vinh Quang vậy?" Cố Vân Hi chú ý tới Lạc Xuyên ở bên cạnh, lên tiếng hỏi.

Những khách hàng còn lại đều nhận thấy Lạc Xuyên rời khỏi quầy, vẻ mặt hoặc nhiều hoặc ít có điểm kinh ngạc.

Thật sự là hình ảnh Lạc Xuyên nằm ở trên ghế trong thời gian kinh doanh đã mang đến cho bọn họ ấn tượng thật sự là quá sâu sắc…

"Một khoảng thời gian nữa." Lạc Xuyên nói.

Lạc Xuyên cũng tham dự lần thử nghiệm trước, lần này Lạc Xuyên lại không tham dự, mà quan sát dưới góc nhìn của người thứ ba.

Hắn phát hiện ra một vấn đề.

Thiết lập bản đồ không thể phá hủy có phần không hợp lý lắm, vẫn luôn cảm giác có điểm là lạ.

Có lẽ thiết lập này cần sửa đổi một chút. Hắn ầm thầm nghĩ ở trong lòng.

"Như vậy sao..." Cố Vân Hi thở dài, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Nếu Lạc Xuyên đã nói như vậy, ngoại trừ chờ đợi thì nàng cũng không có biện pháp gì khác.

Những khách hàng còn lại, cũng ít nhiều lộ ra vẻ mặt thất vọng.

Chương 737: Người phát hiện món ăn ngon Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đám người Yêu Tử Nguyệt vẫn còn đang chơi trong Vinh Quang.

Có một bộ phận khách hàng vẫn ở bên cạnh xem như cũ.

Nhưng hầu hết các khách hàng đã bắt đầu làm việc riêng của bản thân mình.

Tuy rằng xem người khác chơi cũng được, nhưng vẫn không thoải mái bằng việc bản thân mình chơi.

Nghe ý tứ của Lạc Xuyên, Vinh Quang còn cần một khoảng thời gian nữa mới có thể chơi được, cho nên chỉ có thể chơi Tháp Thí Luyện để đã nghiền.

Buổi chiều trôi qua rất nhanh, thời gian cứ lơ đãng trôi qua.

Sau khi mười người Yêu Tử Nguyệt kết thúc trò chơi, tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, tất cả những khách hàng còn lại đều đã rời đi.

Đang lúc bọn họ cũng chuẩn bị nói lời từ biệt, Lạc Xuyên gọi bọn họ lại.

"Ông chủ, có chuyện gì sao?" Bộ Ly Ca nghi hoặc nói.

Lạc Xuyên hỏi: "Các ngươi có cảm thấy Vinh Quang này còn những chỗ nào cần cải thiện hay không?"

Bọn họ đầu tiên là nghi hoặc, sau đó lộ vẻ giật mình, xem ra mục đích chính của việc chơi Vinh Quang chính là vì tiến hành thử nghiệm.

Sau đó, mấy người bắt đầu nhớ lại những vấn đề gặp phải khi chơi trò chơi…

Có rất nhiều vấn đề, như là thực lực của Lockmarton quá mạnh mẻ, sức mạnh của một nhân vật nào đó có phần thái quá, không gian bên ngoài bản đồ là một mảnh hư vô nhìn rất không thoải mái, quái vật hoang dã thì rất xấu.

Ừm, giống như có cái gì kỳ quái xen lẫn vào…

Sau khi ghi nhớ lại toàn bộ đề nghị, các khách hàng chào tạm biệt Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Nguyệt không rời đi, tiếp tục đảm đương nhân vật người ăn chực…

Sau khi ăn cơm tối đơn giản, Lạc Xuyên bắt đầu chơi trò chơi.

Hắn lựa chọn Tháp Thí Luyện.

Nhìn thấy ba chế độ ở trước mắt, Lạc Xuyên suy nghĩ một chút.

Chế độ sàn đấu trực tiếp bị bỏ qua.

Chế độ khiêu chiến cũng là đánh đánh giết giết, không có ý tứ gì, bỏ qua.

Cho nên cũng chỉ còn lại chế độ giải trí.

Sau khi lựa chọn chế độ giải trí, Lạc Xuyên lập tức đi tới ven hồ quen thuộc.

Không lâu sao, tại một nơi hẻo lánh không có người ở Aland, không gian nổi lên gợn sóng, một thanh niên áo đen xuất hiện.

Hắn nhanh chóng hòa vào trong dòng người trên đường.

"Ngươi có nghe nói không, gần đây xuất hiện rất nhiều ma pháp sư, kỵ sĩ đại nhân trong thành thị đấy!"

"Đương nhiên! Nghe nói bọn họ đã giết sạch xâm nhiễm thể và ma thú ở phụ cận, khi nào thì ta cũng có thể khống chế ma lực giống như bọn họ đây."

"Ngươi đừng nằm mơ nữa. Tuy nhiên gần đây thành chủ đại nhân dường như đang chuẩn bị gì đó, hay là muốn làm chuyện lớn?"

"Không biết, nhưng đây không phải là những gì chúng ta có thể đoán."

"Nói cũng đúng…"

Tiếng nói chuyện với nhau truyền đến bên tai Lạc Xuyên.

Từ trong đó hắn thu hoạch được hai tin tức khá quan trọng.

Thứ nhất, đó là việc các người chơi xuất hiện ở thế giới này cũng không thu hút sự chú ý của bất kỳ thế lực lớn nào, cũng không gây ra bất kỳ xáo trộn nào.

Dựa theo việc này, hệ thống vẫn là cực kỳ đáng tin cậy.

Thứ hai, đó là hoạt động của người gọi là thành chủ kia.

Tuy nhiên Lạc Xuyên cũng không có ý định nhúng tay, nguyên nhân rất đơn giản, hắn mặc kệ…

Ban đêm ở Aland có phần kém hơn thành Cửu Diệu hiện tại.

Nhưng vô số loại món ăn có hương vị độc đáo ở bên đường đã hấp dẫn Lạc Xuyên…

Sau khi hưởng thụ một ít món ăn trong trò chơi, Lạc Xuyên đã kết thúc trò chơi.

Hắn tắm rửa qua, rồi về phòng của bản thân mình.

Hắn nằm ở trên giường, lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn.

Tuy rằng đã qua một thời gian khá dài, nhưng sức nóng của Vinh Quang dường như chưa hề biến mất.

Cho dù là trong nhóm trò chuyện hay là diễn đàn Khởi Nguyên, các khách hàng đều đang nói về chuyện này.

Sau khi xem một hồi, Lạc Xuyên cuối cùng cũng nhớ tới phần thưởng của nhiệm vụ phát sóng trực tiếp.

Sau khi nhận thưởng, một thông báo nhắc nhở quen thuộc xuất hiện ở trước mắt hắn.

"Đang tiến hành mở rộng. Thời gian dự tính: sáu giờ."

Thoáng mong đợi một chút, Lạc Xuyên tiến vào giấc ngủ.

Chương 738: Hoàn thành mở rộng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngày hôm sau.

Bầu trời trong xanh không một gợn mây, gió nhẹ.

Những tia nắng sáng sớm lọt vào phòng, Lạc Xuyên từ trong giấc mơ tỉnh dậy.

Hắn ngáp một cái, mặc quần áo rời giường.

Sau khi rửa mặt đơn giản, Lạc Xuyên xuống lầu.

Mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý từ trước, nhưng sau khi nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, hắn vẫn có phần kinh ngạc.

So sánh với ngày hôm qua, không gian trong cửa hàng có thể nói là đã mở rộng gấp mấy lần.

Nếu chỉ nhìn từ bên ngoài, rất khó tưởng tượng một cửa hàng nhìn qua ở mặt ngoài có vẻ cũng không lớn không ngờ có thể có mặt tiền cửa hàng lớn như vậy.

Cho dù một ít trận pháp không gian thông thường trên Thiên Lan đại lục cũng căn bản không thể đạt được hiệu quả như vậy!

Một chút kinh ngạc qua đi, Lạc Xuyên chuyển tầm mắt sang bên trái cửa hàng, cũng chính là nơi đặt thiết bị giả tưởng.

Số lượng quả thật là nhiều hơn rất nhiều, nhìn qua vô cùng đồ sộ.

"Hiện tại có bao nhiêu vị trí?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ba trăm." Hệ thống đáp lại.

Lạc Xuyên vừa lòng gật gật đầu.

Ngồi xuống ghế tựa, khi hắn lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn chuẩn bị nhìn xem có tin tức gì mới không, bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

Sao hắn có cảm giác Khởi Nguyên Thương Thành hiện tại càng ngày càng giống một quán internet?

Lạc Xuyên nhìn quanh bốn phía, càng khẳng định ý nghĩ này của bản

thân mình.

Tiêu thụ các loại đồ uống, đồ ăn vặt, có một số lượng thiết bị chơi trò chơi khá lớn, còn có điện thoại di động Ma Huyễn.

Lạc Xuyên nhìn quầy, càng cảm thấy nó giống cái quầy bar hơn…

"Hệ thống, ngươi có cảm thấy phương hướng phát triển của Khởi Nguyên Thương Thành có hơi chệch hướng hay không?" Lạc Xuyên nói ra ý nghĩ của bản thân mình cho hệ thống nghe.

Hệ thống: "Ông chủ, đây là bởi vì ngài."

Lạc Xuyên: ? ? ?

Như thế nào lại biến thành do hắn?

Hắn rõ ràng lựa chọn hai phương hướng tu luyện và giải trí.

Tuy rằng quả thật có chút liên quan đến giải trí, nhưng điều này không phải là trọng điểm.

"Rút thưởng của hệ thống sẽ bị ảnh hưởng bởi ý nghĩ của ngài." Hệ thống giải thích ngắn gọn.

Lạc Xuyên lập tức nhớ tới cảnh tưởng rút thưởng ngẫu nhiên được Sprite lúc trước.

Hắn quyết định chấm dứt đề tài này…

Mở điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Tiến vào nhóm trò chuyện.

Sáng sớm, trong nhóm vẫn có rất nhiều người đang nhắn tin.

Lạc Xuyên nhìn thoáng qua, cho dù là đêm khuya cũng có rất nhiều người vô cùng sôi nổi.

Xem ra ở đâu đều có sự tồn tại của đảng tu tiên. Hắn âm thầm nghĩ ở trong lòng.

Đối với người tu luyện bình thường mà nói, cho dù không ngủ vài ngày cũng không có vấn đề gì quá lớn, nhưng trên tinh thần vẫn sẽ xuất hiện mỏi mệt tương ứng.

Đương nhiên, nếu là thực lực mạnh mẽ đến mức nhất định, đương nhiên có thể không tuân theo quy luật này.

Ví dụ như Yêu Đế, bế quan chính là kéo dài gần trăm năm…

Tây Vực.

Thông tin về núi Tu Di đã hoàn toàn được lan truyền.

Bất kể thế lực lớn hay nhỏ, hay là tán tu, người thường và vân vân, dù sao chỉ cần là sinh vật có trí lực không thấp quá đều biết tin tức này.

Yêu Đế và Vô Thiên liên thủ tiến công núi Tu Di, giao đấu với Phật Chủ và ba vị Phật tổ.

Trận chiến ấy, thiên địa biến sắc, nhật nguyệt rung chuyển, phạm vi trăm dặm của núi Tu Di đều hóa thành vùng cấm sinh mệnh.

Trong những tin tức này, có một nhân vật chiếm một vị trí quan trọng.

Sau khi hiện thân, từ đầu chí cuối cũng không hề ra tay, nói vài câu ba xạo lập tức khiến cho Phật Chủ trực tiếp thiền vị.

Trong giây lát, vô số người tu luyện cảm thấy ngưỡng mộ, đồng thời cũng đều suy đoán về thân phận của vị cường giả thần bí kia.

Tin tức duy nhất mà bọn họ biết được chính là nghe nói người thần bí kia hình như là "Ông chủ" của một cửa hàng nào đó…

Lúc này, cảnh tượng đống hỗn độn xung quanh núi Tu Di giống như đã trải qua một trận thiên tai kia đã được phục hồi rất nhiều, rất nhiều đệ tử Phật môn và người các thế lực khác vẫn cần mẫn và thật thà dọn dẹp.

Từ vẻ mặt của những người đó, rất có khả năng là bị kéo đến làm người khuân vác…

Chương 739: Hành động của núi Tu Di

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Không thể không nói, người tu luyện có ưu thế được trời ưu ái ở phương diện cải tạo địa hình.

Tuy nhiên chỉ trong thời gian một ngày ngắn ngủn, vùng đất trong phạm vi trăm dặm của núi Tu Di như là đã trải qua cảnh tượng một hồi tận thế ít nhất đã trở nên hợp quy cách hơn rất nhiều.

Tuy rằng còn có rất nhiều dấu vết bắt mắt không thể tiêu trừ —— Ví dụ như khe nứt do công kích của Yêu Đế lưu lại, nhưng tốc độ này đã là có chút kinh người.

Kéo đến xã hội hiện đại, chỉ sợ những người tham dự đều có thể trở thành kiến trúc sư bậc thầy trời cho…

Núi Tu Di, chủ điện.

Khác với lúc Phật Chủ đàm luận kinh Phật trong dĩ vãng, người ngồi ngay ngắn trên đài cao đã biến thành Vô Thiên mặc áo choàng đen.

Ngày hôm qua sau khi ra hiệu cho Vô Thiên tiếp nhận toàn bộ núi Tu Di, sáng sớm lập tức có người phát hiện Phật Chủ biến mất.

Đối với loại hành vi lưu manh mà lại có chút không chịu trách nhiệm này của Phật Chủ, vẻ mặt của Vô Thiên khi vừa mới nghe tin có phần vi diệu.

Hình tượng của Phật Chủ ở trong lòng Vô Thiên vẫn luôn là cẩn trọng toàn tâm toàn ý vì núi Tu Di, tuy rằng có một số thời điểm thủ đoạn và lý niệm của hắn ta cũng không tương xứng, nhưng điều này cũng không mâu thuẫn với việc Phật Chủ là một người cầm quyền đủ tư cách.

Đối với sự thay đổi này của Phật Chủ, Vô Thiên cũng chỉ là hơi kinh ngạc một chút, rồi nhanh chóng khôi phục lại.

Có lẽ là do tính cách của hắn ta vốn là như thế, đương nhiên, cũng có thể là do đã rèn luyện thần kinh ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Trong chủ điện của núi Tu Di, một đám đệ tử Phật môn đang hưng phấn thương nghị việc đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, bọn họ đều rất hưng thú với các loại hàng hóa bán ở nơi đó, đặc biệt là sau khi nhìn thấy Lạc Xuyên xuất hiện ngày hôm qua, bọn họ càng mong đợi hơn.

Ba vị Phật tổ cũng không ở trong này, cũng không có bao nhiêu người biết được rốt cuộc bọn họ đã đi đến nơi nào.

Có lẽ qua một thời gian nữa, sẽ xuất hiện tin đồn về một số thế lực nào đó ở Tây Vực sẽ biến mất một cách khó hiểu…

Mùi hương mê người tràn ngập trong không khí.

Không lâu sau, hai người Yêu Tử Yên xuống lầu.

Sau khi nhận thấy những thay đổi trong cửa hàng, hai tiếng kinh hô nho nhỏ gần như đồng thời vang lên.

"Oa, không gian trong cửa hàng trở nên quá lớn rồi!" Sau khi Yêu Tử Nguyệt đặt đồ lên trên quầy thượng, chạy tới chỗ đặt thiết bị, không nhịn được kêu lên.

"Lại được mở rộng." Yêu Tử Yên cũng không nhịn được nói.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hiện tại số lượng khách hàng đã rất nhiều, một trăm vị trí đã có phần không đủ dùng."

Yêu Tử Yên gật gật đầu tán thành, trong khoảng thời gian này vị trí thiết bị giả tưởng vẫn luôn trong tình trạng cung không đủ cầu.

Tăng thêm nhiều vị trí như vậy nhất định có thể giải quyết vấn đề này một cách dễ dàng.

"Ba trăm ghế ngồi!" Yêu Tử Nguyệt cũng cảm thán xong rồi, vẻ hưng phấn trên khuôn mặt vẫn chưa biến mất, nàng tò mò hỏi: "Ông chủ, việc mở rộng thêm đã hoàn thành vào buổi tối hay sao? Vì sao không có một chút động tĩnh nào cả?"

Theo nàng thấy, Khởi Nguyên Thương Thành đã trải qua thay đổi lớn như vậy, phải có động tĩnh sửa sang là điều đương nhiên.

Nhưng khi nàng ngủ đừng nói là nghe được động tĩnh gì, ngay cả một tiếng vang cũng không có.

Năng lực cảm giác của Hoàng tộc yêu thú có thể nói là tồn tại đứng hàng đầu trên Thiên Lan đại lục.

Nhưng lại không cảm nhận được chút động tĩnh nào, điều này nói lên cái gì?

"Là mở rộng tiến hành vào buổi tối." Lạc Xuyên nói, dù sao cũng là hệ thống làm, nói như vậy cũng đúng, sau đó hắn hỏi ngược lại: "Mở rộng một chút mặt tiền cửa hàng, chẳng lẽ còn cần động tĩnh gì hay sao?"

Yêu Tử Nguyệt hơi sửng sốt, sau đó nở nụ cười.

Đáp án này đúng là của ông chủ.

Ba người bắt đầu ăn sáng.

Bữa sáng rất đơn giản, nhưng thường thường những thứ đơn giản mới có thể để lộ ra chỗ không tầm thường.

Chương 740: Cơ Vô Hối nói là làm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Nguyệt vừa ăn vừa cầm điện thoại di động Ma Huyễn bấm bấm, trên gương mặt thỉnh thoảng lộ ra nụ cười hưng phấn.

"Ngươi đang làm gì đấy?" Yêu Tử Yên thấy vậy, tò mò hỏi.

"Đương nhiên là nhắn tin ở trong nhóm." Yêu Tử Nguyệt cũng không ngẩng đầu lên, tất cả sự chú ý đều đặt lên trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Yêu Tử Yên tò mò liếc nhìn, trên màn hình hiện lên một tin nhắn trong nhóm trò chuyện.

Yêu Tử Nguyệt: 'Chú ý chú ý, Khởi Nguyên Thương Thành mở rộng nữa rồi!'

Bộ Ly Ca: 'Cái gì? Lại mở rộng nữa, ta nhớ lần mở rộng trước còn chưa trôi qua được bao lâu đúng không?'

Cố Vân Hi: 'Việc này có thể giống nhau hay sao? Trước kia cửa hàng của ông chủ có ít khách, hiện tại số lượng khách hàng đã tăng lên không biết bao nhiêu lần.'

Giang Vãn Thường: 'Hi Nhi nói có lý.'

Cơ Thiên Vấn: 'Ủng hộ.'

Tô Ngưng Hàn: 'Ủng hộ.'

Yêu Tử Nguyệt: 'Ủng hộ.'

Dược Hồi Trần: 'Ủng hộ.'

…

Lạc Xuyên: 'Dừng lại, muốn spam từ cũng không phải spam như vậy.'

Yêu Tử Nguyệt và Yêu Tử Yên đều đang nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên đương nhiên cũng lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình.

Sau mở ra nhóm trò chuyện, hắn lập tức thấy được thông tin hoàn toàn

giống khi vuốt màn hình.

Bộ Ly Ca: ‘Khiếp sợ! Không ngờ ông chủ lại xuất hiện!’

Ứng Vô Cực: ‘!’

…

Bởi vì sự xuất hiện của Lạc Xuyên, trong nhóm nói chuyện lại bùng phát một đợt sôi nổi mới.

Đối với việc này, Lạc Xuyên cũng không biết được, bởi vì hắn đã cất điện thoại di động Ma Huyễn.

"Thời điểm ăn cơm không được nghịch di động." Lạc Xuyên nói với Yêu Tử Nguyệt.

"Đã biết." Mặc dù đang nghịch ở trong nhóm nói chuyện rất vui vẻ, nhưng nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên, Yêu Tử Nguyệt ngoan ngoãn cất điện thoại di động Ma Huyễn đi, bắt đầu ăn bữa sáng.

Trong tiếng nói chuyện của hai người Yêu Tử Nguyệt, Yêu Tử Yên, thời gian ăn bữa sáng đã kết thúc.

Vươn vai giãn người một chút, Lạc Xuyên nhìn về phía ngoài cửa hàng.

Hiện tại mới là sáng sớm, nhưng ánh nắng mặt trời đã bắt đầu trở nên nóng hầm hập.

Nhiệt độ mặt đất đang tăng lên bằng một tốc độ khủng khiếp.

Mùa hè ở thế giới khác đến nhanh chóng như thế.

Chỉ cần nhìn thoáng qua, Lạc Xuyên lập tức gạt bỏ ý định nằm tắm nắng ở cửa cửa hàng.

Loại ánh nắng mặt trời độc hại này, nếu nghỉ ngơi một lúc ở trong khu vực nó bao phủ chính là vi phạm bản năng sinh mệnh.

Vẫn là hoàn cảnh ở trong cửa hàng thì thoải mái hơn.

Có đối lập mới có thể hiện ra chênh lệch, Lạc Xuyên cảm thán ở trong lòng.

Suy nghĩ một lúc, hắn đứng dậy cầm cái kem.

Hương vị là do hệ thống đề cử.

Lạc Xuyên nếm thử một chút, cũng có vẻ không tệ lắm.

Giống như là hương vị hỗn hợp của nho và chanh, quyện lại thành một mùi hương thơm ngát làm cho tinh thần trở nên sảng khoái.

"Ông chủ, ta đến đây." Một giọng nói uể oải cùng với tiếng bước chân nặng nề xuất hiện ở trong cửa hàng, xuất hiện ở trong những bộ phim kinh dị thấp kém trong nước cũng rất phù hợp.

Chủ nhân của giọng nói trông có vẻ sa sút tinh thần, nhìn qua như là đã trải qua một sự đau khổ lớn trong cuộc sống.

Sắc mặt của Lạc Xuyên không hề thay đổi, thậm chí còn muốn uống một ngụm Coca Cola.

Người tới là khách hàng quen thuộc của Khởi Nguyên Thương Thành, là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành Bộ Ly Ca, và cũng là khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành mỗi ngày.

"Ngươi làm sao vậy?" Lạc Xuyên hỏi một câu để tìm kiếm chân tướng sự thật.

Sắc mặt của Bộ Ly Ca lập tức trở nên cực kỳ bi phẫn, tuy nhiên bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bao nhiêu lời muốn nói cuối cùng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài thật sâu.

"Có lẽ đây là cái gọi là nhân quả tuần hoàn đi." Bộ Ly Ca cảm thán.

"Ồ? Ngươi bắt đầu tin Phật à?" Nghe nói như thế, Yêu Tử Nguyệt lập tức cảm thấy hứng thú, trên mặt tràn đầy vẻ tò mò.

Bộ Ly Ca: …

Chương 741: Cường giả đều có sở thích

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nghe Bộ Ly Ca cùng với Bộ Thi Ý cùng nhau kể lại (chủ yếu là Bộ Thi Ý kể lại), đám người Lạc Xuyên cuối cùng cũng hiểu được đã xảy ra chuyện gì.

Không thể không nói, Cơ Vô Hối thân là Thiên Tinh đại đế từ trước đến nay luôn nói là làm, hắn ta nói là sẽ cùng với Bộ Thương Khung lập ra một kế hoạch huấn luyện cho Bộ Ly Ca, cho dù là không phê duyệt tấu chương cũng phải hoàn thành.

Chỉ có thể nói rằng hành vi tìm đường chết của Bộ Ly Ca quả thực đã thành công. Lạc Xuyên đánh giá như thế.

"Không gian trong cửa hàng lớn thật!" Bước nhạc đệm nhỏ trôi qua, Bộ Ly Ca mới có tâm tư thán phục lên tiếng.

Mặc dù ở trong nhóm nói chuyện đã nghe thấy tin tức Khởi Nguyên Thương Thành mở rộng, nhưng hắn ta vẫn cảm thấy rung động sau khi tận mắt nhìn thấy.

Bộ Thi Ý cũng gật đầu tán thành.

Tuy nhiên gương mặt của hai người lộ vẻ đương nhiên là thế, giống như Lạc Xuyên làm ra cái gì cũng không có gì đáng ngạc nhiên cả.

Giống như sự thật cũng quả thực là như thế…

"Hô, bên ngoài nóng quá, ta phải ăn kem!"

"Phải uống Coca Cola trước!"

"Sprite mới là lợi hại nhất..."

Một loạt tiếng nói chuyện từ xa truyền đến gần, mười mấy cô gái tràn ngập sức sống tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, xét theo trang phục chắc đều là học viên của bốn học viện lớn.

Sau đó, không ngoài dự đoán, bọn họ đều tỏ vẻ khiếp sợ trước sự thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành, đồng thời lại đưa ra vấn đề khi nào

thì gia tăng thêm hàng hóa mới với Lạc Xuyên .

Lạc Xuyên tùy tiện nói hai câu rồi đuổi các nàng đi.

"Thi Ý!" Các nàng nhận ra Bộ Thi Ý, chào hỏi với nàng.

Bộ Thi Ý đã đi tới, trên mặt mang theo nụ cười tươi: "Các ngươi đến rồi."

Từ khi ứng dụng trò chuyện Khởi Nguyên lên mạnh, các khách hàng đã bắt đầu giao tiếp với nhau.

Học viên của bốn học viện cũng như thế.

"Đi cùng nhau đi, hôm nay chúng ta vẫn chơi chế độ giải trí." Cố Vân Hi lôi kéo Bộ Thi Ý đi về phía thiết bị giả tưởng.

"Từ từ, để ta ăn xong trước đã." Bộ Thi Ý bất đắc dĩ nói…

Việc mở rộng Khởi Nguyên Thương Thành quả thực đã gây ra chấn động không nhỏ cho các khách hàng.

Trong thời gian kinh doanh buổi sáng đã có rất nhiều khách hàng đến đây.

Nếu là khoảng thời gian trước, khẳng định sẽ có rất nhiều người bởi vì không có chỗ nên chỉ có thể đứng xem, hiện tại vấn đề này đã được giải quyết một cách dễ dàng…

"Việc này rốt cuộc là làm như thế nào? Vì sao không có một chút dấu vết trận pháp nào cả?" Sau khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, Văn Thiên Cơ lập tức lâm vào trạng thái kỳ quái nào đó.

Ông ta đi lại khắp nơi trong cửa hàng, thỉnh thoảng dừng chân thấp giọng lẩm bẩm, cau mày trầm tư.

"Văn tiền bối bị làm sao vậy?" Yêu Tử Yên gọi lại hai người Trần Mặc, Trần Y Y đang chuẩn bị đi mua đồ vật, tò mò hỏi.

"Sư phụ vốn như vậy đấy." Trần Mặc khoát tay thuận miệng nói, dường như đã thành thói quen.

Trần Y Y nói thêm: "Sư phụ cảm thấy vô cùng hứng thú đối với trận pháp, mỗi khi gặp được chuyện mà bản thân mình không hiểu sẽ biến thành như vậy, không cần phải xen vào, một lúc là sư phụ sẽ ổn thôi."

Yêu Tử Yên gật gật đầu, đồng thời trên gương mặt cũng lộ vẻ "Thì ra là thế".

Quả nhiên mỗi cường giả đứng đầu đều sẽ có một ít thói quen kì kì quái quáihay sao?

Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên ở bên cạnh, hắn ta đang nằm trên ghế nhìn như nhắm mắt dưỡng thần thực ra là thật sự nhắm mắt dưỡng thần.

Xem ra sở thích của ông chủ chính là mở cửa hàng vừa làm chủ cửa hàng cùng với sống một cuộc sống bình dị.

Thời gian kinh doanh buổi sáng trôi qua rất nhanh.

Lạc Xuyên bị mùi cơm làm tỉnh lại.

Khi hắn mở to mắt ra, lập tức nhìn thấy một bữa cơm trưa tinh xảo, tỏa mùi thơm mê người bày ở trước mặt.

Nói thật, tuy rằng loại cuộc sống mỗi ngày sau khi rời giường thì không có việc gì làm, cả ngày vô cùng thoải mái khá sa đọa, nhưng Lạc Xuyên cảm giác thân là một ông chủ cuộc sống như vậy mới phù hợp thân phận của hắn.

Mặt khác không thể không nói một câu, không biết có bao nhiêu người đều coi loại cuộc sống này làm mục tiêu phấn đấu suốt đời…

Chương 742: Giác ngộ của hệ thống

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ông chủ, nước khoáng không còn hạn chế bán hay sao?" Trên bàn cơm, Yêu Tử Yên dò hỏi.

Lạc Xuyên hơi nghi hoặc.

Cũng may Yêu Tử Nguyệt ở bên cạnh bắt đầu giải thích: "Những kệ hàng vốn để nước khoáng, hiện tại cũng đã chứa đầy nước khoáng giống như Coca Cola và Sprite."

Mang theo nghi hoặc, Lạc Xuyên đương nhiên bắt đầu kêu gọi hệ thống.

"Hệ thống, đây là không phải là ngươi làm đấy chứ?" Lạc Xuyên hỏi.

"Phải." Hệ thống đáp lại.

"Làm rất tốt." Lạc Xuyên khích lệ một câu.

Trải qua thời gian dài như vậy, hệ thống cuối cùng cũng có giác ngộ, tiến bộ rất lớn.

Hệ thống: …

Hệ thống không phản hồi, bắt đầu lặn xuống nước.

Cuộc trò chuyện với hệ thống tiến hành ở trong tinh thần, chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Lạc Xuyên gật đầu: "Hiện tại số lượng khách hàng đã nhiều hơn, nước khoáng không còn hạn chế bán ra nữa."

Nước khoáng có hiệu quả tăng thiên phú lên, hơn nữa chỉ có hiệu quả khi sử dụng lần đầu tiên.

Nếu uống lần thứ hai thì cũng không khác gì uống nước uống bình thường cả.

Đã đến thời điểm sửa chữa quy định bán nước khoáng một chút, dù sao không hạn chế hàng dự trữ, khách hàng thích mua vài lần thì mua vài lần.

Quy định này giống như Coca Cola thì tốt rồi. Lạc Xuyên âm thầm nghĩ

ở trong lòng.

Cũng không biết khi nào thì Quỳnh Tương Lộ cũng không hạn chế hàng dự trữ nữa. Lạc Xuyên có chút mong đợi nho nhỏ.

Sau khi ăn xong cơm trưa, Lạc Xuyên bỗng nhiên hơi tò mò không biết hiện tại mình có bao nhiêu linh tinh.

Mở bảng thông tin ra.

Sau khi Lạc Xuyên nhìn thấy ở trên có gần hai trăm vạn linh tinh, cũng không khỏi tặc lưỡi.

Sức mua của những khách hàng này có phần lợi hại quá.

Không biết ở tốn bao nhiêu trong trò chơi.

Tuy nhiên ở Khởi Nguyên Thương Thành, mọi thứ đều là vật có giá trị thậm chí là vật siêu giá trị.

Linh tinh dùng vào trò chơi, cuối cùng còn có thể chuyển hóa thành thực lực của bản thân bọn họ.

Cũng không biết liệu sau một thời gian dài, tất cả linh tinh trên Thiên Lan đại lục có thể đều bị hệ thống thu về hay không.

Lạc Xuyên tưởng tượng ác ý khi thấy cảnh tượng đó…

Số lượng khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành vào buổi chiều ít hơn rất nhiều so với buổi sáng.

Xem ra rất nhiều người đều là vì tò mò với việc mở rộng của Khởi Nguyên Thương Thành nên mới tụ tập vào buổi sáng.

Lạc Xuyên hiếm khi không lười biếng, hắn ở trong không gian khai phá trò chơi sửa chữa Vinh Quang.

Một lát sau, tinh thần của Lạc Xuyên trở về thân thể.

Cầm lấy chai Coca Cola đặt ở một bên, Lạc Xuyên mở chai uống một ngụm.

Quả nhiên vẫn là nằm thấy thoải mái hơn.

Hoàn thiện Vinh Quang hay gì đó, ngày sau sẽ nói sau…

Trong cuộc sống lười biếng làm cá ướp muối hàng ngày của Lạc Xuyên, thời gian trôi qua thật sự rất nhanh.

Không gian phía chân trời như là mặt hồ phẳng lặng bị gió nhẹ thổi làm cho nổi lên từng gợn sóng, cùng với sự hỗn loạn của không gian, một nam tử trung niên mặc áo bào trắng đột nhiên xuất hiện.

Nam tử trung niên có khuôn mặt phổ thông, chính là loại người ném vào trong đống người sẽ không tìm thấy, trên người cũng không có chút linh lực dao động nào cả, nhìn qua giống như là một người bình thường không thể bình thường hơn được nữa.

Tuy nhiên có thể xuyên qua không gian, lăng không mà đứng, đã nói rõ một sự thật…

Nam tử trung niên chính là Phật Chủ.

Trải qua mấy ngày đi đường, hắn ta rốt cuộc cũng đi tới đích.

"Thành Cửu Diệu." Phật Chủ nhìn về phía trước, thấp giọng lẩm bẩm.

Chỗ xa xa trong tầm mắt, có thể nhìn thấy một tòa thành hùng vĩ tiếp giáp với dãy núi Cửu Diệu nằm ở đó.

Hắn ta cười cười, đáp xuống mặt đất, giống như là một người tu luyện có thực lực không mạnh đi về phía thành Cửu Diệu.

"Ồ, huynh đệ ngươi cũng đi vào thành Cửu Diệu à? Đến vì Khởi Nguyên Thương Thành?" Trên đường, một người tu luyện có dáng vẻ trung niên gặp Phật Chủ, tò mò hỏi.

Nguyên nhân chính khiến hắn ta dừng lại, là bởi vì cái đầu bóng lưỡng bắt mắt của người sau …

Chương 743: Trích lời ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đúng vậy." Phật Chủ gật đầu đáp.

"Thực lực của ngươi cũng không mạnh lắm, cùng nhau đi thôi." Người trung niên cười ha hả nói: "Ta cũng một mình tới đây, thực lực của ngươi mới là Cảm Linh mấy phẩm, không ngờ cũng dám một mình tới đây, thật sự là gan lớn.

Tuy nhiên đi đến nơi này cũng an toàn rồi, thành Cửu Diệu có quy củ nghiêm cấm người tu luyện tranh đấu bên trong, nói là cái gì 'Sáng tạo ra thành thị văn minh' linh tinh gì đó…"

Trên đường đi, người trung niên nhân liên miên không dứt, xem ra là một người nói rất nhiều.

Hiện tại thực lực mà Phật Chủ biểu hiện ra là cảnh giới Cảm Linh, căn bản không phải là thứ mà người trung niên có thể nhìn thấu.

Đồng thời Phật Chủ cũng thỉnh thoảng lên tiếng, xem ra chính là một người tu luyện bình thường…

"À đúng rồi, ta gọi là Đồ Hồng, ngươi tên là gì?" Người trung niên hỏi.

Phật Chủ suy nghĩ một chút: "Thích Không."

…

Thời gian cơm trưa ở Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, ngươi xem diễn đàn Khởi Nguyên đi!" Yêu Tử Nguyệt đang xem điện thoại di động Ma Huyễn bỗng nhiên phát hiện điều gì, hưng phấn kêu lên.

Mấy ngày nay, Lạc Xuyên cũng nói qua vài lần khi ăn cơm không thể nghịch điện thoại di động Ma Huyễn, tuy nhiên hiệu quả rất ít, cuối cùng hắn cũng lười quản.

"Làm sao vậy?" Lạc Xuyên nghi hoặc nói.

"Ông chủ ngươi nhìn xem sẽ biết!" Yêu Tử Nguyệt bấm nút.

"Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Yêu Tử Yên cũng hiếu kì hỏi.

"Tỷ tỷ, ngươi xem điện thoại di động Ma Huyễn đi, động thái đang nổi bật nhất!" Yêu Tử Nguyệt thúc giục.

Mang theo nghi hoặc, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn.

Mỗi người đều có thể đăng động thái trên diễn đàn Khởi Nguyên, điều kiện để đăng động thái là phải có một trăm người theo dõi.

Hiện tại đã có khá nhiều khách hàng đạt được điều kiện này.

Chẳng hạn như viện trưởng của bốn học viện lớn, chưởng môn Dược Các, Các chủ Thiên Cơ Các.

Không thể không nói, có đôi khi khống chế thế lực chính là có thể muốn làm gì thì làm.

Mang theo tò mò, Lạc Xuyên mở diễn đàn Khởi Nguyên ra.

Sau đó ấn vào vị trí có những động thái.

Động thái xếp hạng đầu tiên có một cái tên rất vang dội —— Trích lời ông chủ.

Nhìn thoáng qua tiêu đề, trong lòng Lạc Xuyên không khỏi sinh ra một cảm giác kỳ quái.

Không biết vì sao hắn có một loại dự cảm, nội dung động thái chắc là sẽ rất mới lạ, sẽ mang đến cho hắn kinh ngạc rất lớn.

Lạc Xuyên ấn mở động thái.

'Người dũng cảm tức giận, rút kiếm hướng về kẻ mạnh hơn; kẻ yếu tức giận, rút kiếm hướng về kẻ yếu hơn.'

Lạc Xuyên: ? ? ?

'Cho tới bây giờ vẫn luôn như thế, có phải hay không?

Lạc Xuyên: …

Trong động thái chỉ có hai câu nói này, đây là hai câu nói mà Lạc Xuyên nói với Phật Chủ trong chương trình phát sóng trực tiếp vài ngày trước.

Người đăng động thái là Bộ Ly Ca, người này là một nhân tài mà Lạc Xuyên đã xác định từ lâu.

Khu bình luận ở phía dưới là nơi khách hàng kịch liệt thảo luận, từ nhiều góc độ giải thích ý nghĩa của hai câu nói này.

‘Lúc ấy vừa mới nghe được còn không có cảm giác gì, nhưng giờ cẩn thận suy nghĩ lại đạt được rất nhiều thứ.’

‘Chỉ hai câu nói ngắn ngủn lại giống như trình bày chân lý trên Thiên Lan đại lục, chúng ta vẫn cho rằng mạnh được yếu thua, có lẽ thật sự là sai lầm.’

‘Tuy rằng ta nhìn không hiểu, nhưng lại có cảm giác tỉnh ngộ.’

…

Thời gian đăng động thái cũng không quá dài, chỉ chưa đầy một giờ đồng hồ ngắn ngủi.

Nhưng đã có sức nóng rất cao, rất nhiều khách hàng đều bình luận ở phía dưới.

Vẻ mặt Lạc Xuyên có phần vi diệu.

Đây cũng không phải là hắn nói, là Chu Thụ Nhân nói.

"Ông chủ, đây là lời nói của ngươi lúc trước." Yêu Tử Yên cao hứng nói.

"Quá lợi hại!" Yêu Tử Nguyệt gật đầu liên tục.

Lạc Xuyên: …

Quên đi, hiểu lầm thì cứ hiểu lầm đi.

Hắn buông tha việc giải thích.

Chương 744: Phật Chủ vào thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sức nóng của động thái vững bước tăng lên.

Nếu không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn mà nói, qua khoảng thời gian nữa chắc là sẽ ở hoàn toàn lan truyền trong khách hàng.

Nhân tiện cũng sẽ lưu truyền trong miệng những người thường.

Đối với việc này, Lạc Xuyên không đánh giá gì…

Lúc này Phật Chủ và Đồ Hồng đã đi tới thành Cửu Diệu.

Trận pháp truyền tống chiếm diện tích thật lớn ở cách cửa thành không xa làm cho Phật Chủ không khỏi liếc nhìn nhiều hơn.

"Đây chính là do Các chủ Thiên Cơ Các tự mình kiến tạo, nghe nói động tĩnh lúc ấy không nhỏ, còn có rất nhiều cường giả Vấn Đạo cũng tham gia vào trong đó." Đồ Hồng giải thích cho Phật Chủ: "Hiện tại rất nhiều thế lực thông qua trận pháp truyền tống này tới đây, hiện tại mức độ náo nhiệt của thành Cửu Diệu có thể nói là đứng đầu trên Thiên Lan đại lục."

Khi nói chuyện, không gian phía trên trận pháp truyền tống thỉnh thoảng phát sinh vặn vẹo, sau đó có rất nhiều bóng người xuất hiện, đương nhiên cũng có rất nhiều người mượn dùng trận pháp truyền tống để rời đi nơi này.

Xem ra không chỉ hỗ trợ truyền tống hai chiều, còn có nhiều chức năng đa chiều, tính năng vô cùng mạnh mẽ.

Việc xây dựng trận pháp truyền tống này có thể nói là gần như đã hội tụ một nửa thế lực đứng đầu trên Thiên Lan đại lục, lại còn do Văn Thiên Cơ, người đứng đầu về phương diện trận pháp trên Thiên Lan đại lục chủ trì kiến tạo, muốn phục chế gần như là không có khả năng.

Phật Chủ liếc nhìn hai lần, gật gật đầu.

Hai người đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bởi vì vẻ ngoài đặc biệt của Phật Chủ, nên thành vệ quân liếc nhìn

nhiều thêm hai lần.

"Nói xem, các ngươi có cảm giác cái đầu bóng lưỡng kia có chút quen mắt hay không? Ta vẫn luôn có cảm giác đã nhìn thấy ở nơi nào, trong chốc lát lại không nhớ ra được." Một gã thành vệ quân nhìn thấy bóng dáng của hai người nói với đồng đội ở bên cạnh.

"Khẳng định là ngươi hoa mắt rồi. Hiện tại mỗi ngày có bao nhiêu người tu luyện tới thành Cửu Diệu? Nhìn lầm là chuyện rất bình thường, không cần phải ngạc nhiên." Người ở bên cạnh không quan tâm nói.

"Có lý…"

Sau khi tiến vào thành Cửu Diệu, Đồ Hồng chào tạm biệt Phật Chủ.

Đi ở trên đường, tất cả mọi người đều bỏ qua sự tồn tại của Phật Chủ theo bản năng.

Với thực lực nửa bước Thánh Nhân của hắn ta, hắn ta có thể xóa bỏ sự tồn tại của bản thân mình trong mắt những người này một cách dễ dàng.

Phật Chủ nhìn thấy cảnh tượng trên đường, tâm tình cảm thấy không thể giải thích được.

"Thành Cửu Diệu hoàn toàn khác với những thành thị khác." Hắn ta thấp giọng lẩm bẩm.

Từ trong những tiếng nói chuyện Phật Chủ biết được vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành, Phật Chủ bước về hướng đấy…

Bữa trưa kết thúc đúng vào buổi trưa.

Mặt trời treo thẳng tắp trên đỉnh đầu, ánh nắng nóng bỏng chiếu xuống mặt đất, vạn vật dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống mang theo một màu trắng chói mắt, nếu nhìn kỹ có thể phát hiện trên mặt đất thậm chí có sóng nhiệt vặn vẹo bốc lên.

"Bên ngoài nóng quá." Yêu Tử Nguyệt vừa mới đi ra ngoài cửa cửa hàng chuẩn bị đi ra ngoài dạo phố môn lập tức vòng trở về, nằm vô lực trên chiếc ghế dựa rộng thùng thình.

Tuy rằng đối với nàng mà nói, chút nhiệt độ ấy cũng không tạo thành ảnh hưởng gì cả, nhưng bình thường có đối lập mới có thể thể hiện một số

điều.

Hoàn cảnh sảng khoái và dễ chịu trong cửa hàng hoàn toàn chính là thiên đường so với cái nóng mùa hè ở bên ngoài.

"Vậy đừng đi nữa." Yêu Tử Yên thuận miệng nói, nàng cũng nằm trên ghế dựa, hưởng thụ thời gian nhàn hạ yên tĩnh sau bữa cơm trưa.

Có lẽ là bởi vì thời tiết làm cho người ta cũng trở nên lười biếng hơn.

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa, cầm điện thoại di động Ma Huyễn, trong tay cầm một chai Coca Cola.

Mỗi ngày trong diễn đàn Khởi Nguyên và trò chuyện Khởi Nguyên đều có rất nhiều tin tức mới, chẳng hạn như yêu hận tình thù giữa các thế lực, người nào chiếm được thứ gì tốt ở trong trò chơi.

Nói tóm lại, hiện tại hai cái ứng dụng có vai trò không thể thay thế ở trong cuộc sống của tất cả khách hàng.

Chương 745: Hiện trạng trong truyền thuyết

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi xem điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến tin đồn bỗng nhiên xuất hiện trước đó không lâu.

Nói thật, trong những tin đồn về long tộc, thấy thế nào cũng đều tràn ngập một loại cảm giác không đáng tin cậy.

Rốt cuộc là ai mới có thể nhàn rỗi làm ra mấy thứ này để tán gẫu, cho dù với tính cách của Lạc Xuyên cũng hơi tò mò.

"Gần đây con rồng kia..." Khi Lạc Xuyên đang nói đến chỗ này quả thực hơi do dự, nói đó là truyền thuyết khiến hắn có cảm giác có danh mà không có thực, cũng có thể là một số người nhàn rỗi tán gẫu tạo ra lời đồn, nhưng không biết vì sao, trong lòng hắn lại mơ hồ có một loại cảm giác chuyện này cũng không đơn giản giống như bề ngoài: "Hiện tại truyền thuyết về rồng như thế nào?"

"Truyền thuyết về rồng?" Yêu Tử Yên hơi sửng sốt, nàng cũng không chú ý đến việc này.

Trái lại, Yêu Tử Nguyệt lại tỏ ra rất hứng thú, xem ra sau khi đi vào thành Cửu Diệu, nàng biết được rất nhiều chuyện đã phát sinh ở trong khoảng thời gian này.

"Ta biết ta biết!" Nàng hưng phấn nói: "Khi truyền thuyết vừa mới được lưu truyền, nghe nói còn có rất nhiều người tu luyện đi vào trong núi rừng, đất hoang tìm phù chú gì đó, muốn triệu hồi Thánh chủ ra."

Cũng chỉ có người tu luyện ở Thiên Lan đại lục mới có thể tin vào truyền thuyết được sắp đặt tinh vi này, tuy nhiên nói ngược lại, nếu là người có đầu óc bình thường thật sự sẽ cho rằng loại truyền thuyết này thực sự tồn tại hay sao?

"Ồ? Ta nhớ rõ nội dung của truyền thuyết, không phải sau khi thu thập đủ mười hai phù chú để triệu hồi thánh chủ ra, sẽ thực hiện một nguyện

vọng cho người đó hay sao?" Vẻ mặt của Yêu Tử Yên có chút kỳ quái: "Loại chuyện này cũng có người tin tưởng hay sao?"

"Tại sao không ai tin tưởng?" Yêu Tử Nguyệt cười hì hì: "Đó chính là rồng đấy! Không biết bao lâu đã không xuất hiện trên Thiên lan đại lục, chẳng may truyền thuyết là thật, thu thập đủ phù chú để triệu hồi thánh chủ thực hiện một cái nguyện vọng cho hắn thì sao, đó chính là cơ hội có thể tận mắt nhìn thấy rồng, hơn nữa chẳng may thánh chủ vui mừng ban thưởng cho cái gì đó mà nói, đó chính là một bước lên trời đấy."

Lạc Xuyên yên lặng uống một ngụm Coca Cola.

Được rồi, hắn thật sự không thể hiểu được lối suy nghĩ của những người ở thế giới khác.

Tuy nhiên xem ra Yêu Tử Yên cũng giống như Lạc Xuyên, xem ra người có lối suy nghĩ kỳ quái này cũng chỉ là một bộ phân mà thôi.

"Ngươi cũng tin tưởng?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ông chủ nói đùa, sao ta có thể tin tưởng những thứ đó?" Yêu Tử Nguyệt đương nhiên khoát tay: "Truyền thuyết này vừa nghe cũng không biết người nào tạo ra đúng không?"

Lạc Xuyên xem như hiểu được, nha đầu kia chỉ đơn giản là thích những chuyện mới lạ mà thôi.

Có một loạt tiếng bước chân vang lên từ xa đến gần, rất nhanh chóng, một người trung niên mặc áo trắng tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Khuôn mặt bình thường, trên người không có linh lực dao động, nhìn qua quả thực giống như là một người bình thường.

Sau khi Yêu Tử Yên và Yêu Tử Nguyệt nhìn thấy, đồng tử không tự chủ hơi co rụt lại, hai tiếng kinh hô gần như đồng thời vang lên: "Phật Chủ?"

Phật Chủ hơi vuốt cằm, hai tay tạo thành chữ thập nói: "A di đà phật."

Sau đó lại nói tiếp: "Tuy nhiên hiện tại ta đã không phải là Phật Chủ, trực tiếp gọi ta là Thích Không là được rồi."

Phật Chủ ở núi Tu Di xem như là một danh hiệu, giống như là chưởng

môn ở trong các thế lực còn lại.

Thích Không chính là tên của bản thân Phật Chủ.

"Ta cảm thấy vẫn gọi là Phật Chủ thì quen thuộc hơn." Yêu Tử Yên hơi do dự nói.

Lạc Xuyên nhạy bén nhìn thấy một tia giảo hoạt lóe lên trong nháy mắt trong đôi mắt màu tím của cô gái —— xem ra là nàng cố ý.

Phật Chủ gật gật đầu, không phản bác: "Tùy ý."

Chương 746: Cảm giác quen thuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nói thật, khi nhìn thấy Phật Chủ tiến vào cửa hàng, Lạc Xuyên cũng cảm thấy hơi kinh ngạc trong giây lát.

Trong buổi phát sóng trực tiếp, Phật Chủ đã đưa ra quyết định nói muốn nhường vị cho Vô Thiên, rất nhiều người đều thấy việc này.

Theo tốc độ Vô Thiên rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành đi đến núi Tu Di mà xem, sau khi Phật Chủ đưa ra quyết định không lâu đã lập tức rời khỏi núi Tu Di.

Tác phong này trái lại rất mạnh mẽ.

Điều mà Lạc Xuyên không đoán được chính là nguyên nhân khiến Phật Chủ rời đi nhanh như vậy phần lớn là vì để thoát khỏi cục diện rối rắm kia của núi Tu Di…

"Đây là bồi thường." Phật Chủ đi đến trước quầy, đặt một cái không gian giới chỉ lên trên quầy.

Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

Đây là bồi thường mà Phật Chủ chủ động đề cập đến trong chương trình phát sóng trực tiếp.

Về phần trong không gian giới chỉ rốt cuộc có đồ vật gì, Lạc Xuyên cũng không quan tâm lắm.

Hắn tin rằng Phật Chủ không dám cũng sẽ không ở đây đùa giỡn một ít khôn vặt…

"Sau lâu như vậy ngươi mới đến đây?" Có người hỏi.

"Ta gặp một số chuyện, tuy nhiên đều đã giải quyết rồi. Lại nói, các ngươi cũng ở đây được một khoảng thời gian rồi, Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc thế nào?" Một người đàn ông trung niên cười nói, y chính là Đồ Hồng đi cùng Phật Chủ lúc trước.

"Đương nhiên là danh xứng với thực! Không chỉ hiệu quả của những hàng hóa này giống hệt như lời đồn đại, toàn bộ trò chơi thực tế ảo cũng chơi rất vui, mà còn có thể học tập kỹ năng ở bên trong!" Có người trả lời.

"Thật vậy sao?" Khuôn mặt của Đồ Hồng lộ vẻ cực kỳ chờ mong: "Ta đã không thể chờ đợi được nữa rồi."

"Hiện tại Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới bắt đầu kinh doanh buổi chiều, chắc là không có khách hàng..."

Trong lúc nói chuyện với nhau, đoàn người đi tới địa điểm trong con hẻm nhỏ quen thuộc.

Bởi vì do Khởi Nguyên Thương Thành, những con đường ở phụ cận có thể nói là đã phát triển trở thành một trong những đoạn đường phồn hoa nhất ở thành Cửu Diệu trong khoảng thời gian ngắn.

Mặc dù vậy, vô số người vẫn bại lui trước cái nóng như thiêu đốt của mặt trời mùa hè.

Chỉ có ít ỏi vài bóng người trên con đường, có vẻ bị chói mắt và thiếu sức sống do bị ánh mặt trời chiếu vào.

"Lại nói, thời tiết hiện tại nóng thật đấy." Đồ Hồng sờ soạng mồ hôi trên đầu một phen, không nhịn được cảm khái nói.

"Khởi Nguyên Thương Thành có kem ly, hơn nữa đồ uống được bán cũng đều là đồ ướp lạnh."

"Nhanh lên nhanh lên, phía trước chính là Khởi Nguyên Thương Thành …"

Đoàn người đi vào con hẻm nhỏ, tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó lập tức thấy được cảnh tượng hiện tại.

"Hả? Thích Không, người anh em đã ở nơi này rồi à?" Đồ Hồng thấy được Phật Chủ, vui mừng kêu lên.

Sau khi mấy người khác chào hỏi Lạc Xuyên, lập tức nhỏ giọng hỏi: "Các ngươi quen biết nhau?"

"Gặp trên đường." Đồ Hồng cười trả lời.

"Lại gặp mặt." Phật Chủ gật đầu đáp, sau đó đi tới chỗ vách tường treo

bảng trắng, bắt đầu xem xét.

"Sao ta có cảm giác, giống như đã nhìn thấy hắn ở đâu?"

"Đúng vậy, ta cũng có một loại cảm giác quen thuộc."

"Không thể nào, ta nghe Thích Không huynh đệ nói, hắn cũng vừa mới đi vào thành Cửu Diệu." Đồ Hồng cười lắc đầu, vỗ vỗ bả vai những người này: "Cho nên nhất định là các ngươi nhớ lầm."

"Chắc là không nhớ lầm, ta sẽ nghĩ lại…" Có người nhíu mày trầm tư.

Ba người Lạc Xuyên trái lại không quấy nhiễu những người này, mà là hưng thú nhìn cảnh tượng này.

Sau mấy hơi thở, có người đột nhiên mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin nhìn chằm chằm Phật Chủ, xem ra dường như đã nghĩ ra điều gì đó.

"Ta... Ta nghĩ ra rồi!" Người đàn ông trung niên thấp giọng kêu lên.

"Nghĩ ra cái gì?" Đồ Hồng không hiểu ra sao.

Chương 747: Hóa ra là Phật Chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Người đàn ông trung niên hít sâu một hơi, muốn bình phục nội tâm đang không ngừng kích động, tuy nhiên dựa theo sắc mặt của hắn ta mà xem chắc là phí công.

"Sự kiện phát sóng trực tiếp lúc trước." Người đàn ông trung niên hạ giọng nói.

Dường như nghe thấy điều gì đó, thân hình Phật Chủ hơi khựng lại một chút, tuy nhiên cũng chỉ thế không hơn, những người còn lại không bị ảnh hưởng một chút nào.

Nghe thấy lời nói của người đàn ông trung niên, lập tức có vài tiếng kêu bị đè nén vang lên, xem ra bọn họ cũng đoán được nơi phát ra cảm giác quen thuộc.

Nam tử đầu trọc mặc áo choàng trắng ở trước mắt chính là Phật Chủ của núi Tu Di trong chương trình phát sóng trực tiếp?

Sự thật này làm cho bọn họ vô cùng rung động.

"Hả? Các ngươi làm sao vậy?" Lúc này Đồ Hồng vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, khuôn mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Y không thể hiểu tại sao vẻ mặt những người bạn này của mình lại có vẻ khiếp sợ giống như là gặp quỷ vậy.

Người đàn ông trung niên hít một hơi thật sâu, kéo Đồ Hồng sang một bên thấp giọng giải thích.

Nhìn thấy vẻ mặt của Đồ Hồng từ nghi hoặc biến thành không thể tin được, cuối cùng chuyển thành vô cùng rung động, trong chốc lát Lạc Xuyên cảm giác có phần buồn cười.

Hóa ra biểu cảm trên khuôn mặt của nhân loại thật sự có thể sinh ra những thay đổi phức tạp trong thời gian ngắn như thế, thật sự là khiến người khác mở mang tầm mắt.

Đồ Hồng nhìn thấy Vô Thiên, vẻ mặt có phần sững sờ.

Y thật sự không thể liên hệ Thích Không ở trước mặt cùng với Phật Chủ của núi Tu Di trong miệng bằng hữu lại với nhau.

Một người là người tu luyện cảnh giới Cam Linh bình thường, một người là cường giả đứng đầu nửa bước Thánh Nhân, hai bên thấy thế nào cũng không có một tí liên quan nào cả?

Mặc kệ ý oán thầm ở trong lòng như thế nào, những sự thật chính là như vậy.

Sau khi nghiêm túc suy nghĩ một lúc, Đồ Hồng cảm giác bản thân mình rất cần phải đi qua nói một chút về những chuyện lúc trước.

Trên đường tới đây, không ngờ y coi Phật Chủ trở thành một người đàn em cần che chở.

Nói thật, hiện tại Đồ Hồng có cảm giác như lọt vào trong sương mù.

Ừm, về sau có chuyện để khoác lác với người khác.

Bản thân mình từng xưng huynh gọi đệ với Phật Chủ, ai đã trải qua loại kinh nghiệm này?

"Phật... Phật Chủ tiền bối." Khuôn mặt của Đồ Hồng lộ vẻ do dự, mở miệng nói.

"Ừm?" Phật Chủ liếc nhìn y một cái.

Hít sâu một hơi, Đồ Hồng đưa ra quyết định ở trong lòng: "Tiền bối, lúc trước đã đắc tội rồi."

"Không sao cả." Giọng nói bình thản của Phật Chủ truyền vào tai Đồ Hồng, làm cho người sau trong chốc lát không thể tin được.

Thời điểm y rời đi vẫn còn hơi hốt hoảng…

Sự xuất hiện của đám người Đồ Hồng coi như là dấu hiệu chính thức bắt đầu thời gian kinh doanh buổi chiều của Khởi Nguyên Thương Thành.

Các khách hàng lục tục đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Rất nhanh chóng, nơi đặt máy làm kem đã xếp thành hàng dài.

Không thể không nói, vào mùa hè nóng bức ở đây, những thứ giống băng lạnh buốt được hoan nghênh là điều rất bình thường.

Mặt khác, chuyện Phật Chủ đi vào Khởi Nguyên Thương Thành đã gây ra động tĩnh rất lớn trong các khách hàng.

Thiên Lan đại lục, thực lực vi tôn.

Trải qua buổi phát sóng trực tiếp kia, Phật Chủ đã thể hiện thực lực được xưng là hủy thiên diệt địa của hắn ta, đương nhiên điều này đã lại ấn tượng sâu sắc cho vô số người, đồng thời cũng có rất nhiều người sùng bái.

Người tu luyện sùng bái cường giả cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Sau khi nhìn thấy Phật Chủ đội mũ chơi game thực tế ảo bắt đầu chơi trò chơi một cách lặng lẽ, những khách hàng này lập tức xao động giống như là cá mập ngửi thấy mùi máu tươi.

Trong giây lát, diễn đàn Khởi Nguyên, trò chuyện Khởi Nguyên đều bị các tin tức liên quan đến Phật Chủ chiếm lĩnh.

Cũng có rất nhiều người chụp ảnh Phật Chủ rồi đăng động thái, nhận được một loạt lượt thích và bình luận.

Đương nhiên, Phật Chủ thân là nhân vật chính của chuyện này không hề biết gì cả, hiện tại hắn ta đang đắm chìm sâu trong thế giới ảo.

Chương 748: Các cách sử dụng Thái Hàn linh thể

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Phật Chủ đánh giá xung quanh, vẻ mặt kinh ngạc.

Bầu trời trong xanh, không khí trong lành, cây cối rậm rạp, hồ nước rộng mênh mông vô tận.

Nếu không phải có thể cảm giác được sự tồn tại của thân thể trong hiện thực cộng thêm việc biết trước đây là thế giới trò chơi, thì căn bản sẽ không có ai phát hiện ra không có thông tin nào liên quan đến thế giới hiện thực cả!

Mang theo ý định tìm kiếm, hắn ta đi về phía khu rừng rậm.

Hắn ta muốn nhìn xem, cái gọi là Băng Hoại kia rốt cuộc là cái gì, có gì khác với Thâm Uyên xuất hiện thời thượng cổ trên Thiên Lan đại lục.

Phật Chủ đã mua điện thoại di động Ma Huyễn, tìm hiểu rất nhiều thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành ở trong động thái được ghim lên đầu do Yêu Tử Yên đăng lên.

Những hàng hóa như Coca Cola và các thứ khác cũng mua một loạt, bị hắn ta cất vào trong không gian giới chỉ.

Hắn muốn tìm hiểu một chút xem mấy thứ này rốt cuộc làm như thế nào để có thể có được những hiệu quả có thể nói là nghịch thiên này, chẳng qua hắn tin rằng nhất định không thu được kết quả gì.

Bởi vì cách đây không lâu, Dược Cốc dưới sự dẫn dắt của Dược Hồi Trần, hơn một nửa luyện dược sư đều tham dự kế hoạch tên là "Phá giải hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành", về phần kết quả của kế hoạch như thế nào hiển nhiên không cần nhiều lời…

Trong Túy Nguyệt Hiên, mười mấy đệ tử chen chúc trong một căn phòng, vẻ mặt nghiêm túc.

"Hi Nhi, tất cả hy vọng đều đặt trên người ngươi."

"Tất cả mọi thứ đều nhờ vào ngươi!"

"Đừng lo lắng, chúng ta tin tưởng ngươi nhất định có thể làm được!"

Một loạt tiếng cổ vũ vang lên.

Cố Vân Hi nhìn các học viên ở xung quanh, từ khuôn mặt của các nàng có thể nhìn thấy sự ước ao và kỳ vọng.

Nàng hít sâu một hơi, làm cho tâm tình đang xao động bình phục lại.

Bởi vì nàng biết thành bại phụ thuộc vào lúc này.

Vẻ mặt của Cố Vân Hi trở nên chăm chú, trong ánh mắt cũng tràn đầy nghiêm túc.

Nàng hít một hơi thật sâu, linh lực trong cơ thể bắt đầu vận chuyển.

Giờ phút này Thái Hàn linh thể bị thúc dục, từng luồng khí lạnh xuất hiện ở trong phòng.

"Thật mát mẻ."

"Thoải mái quá, Hi Nhi, nhiệt độ còn có thể xuống thấp nữa hay không?"

"Có thể." Cố Vân Hi gật gật đầu, nhiệt độ xung quanh càng thấp hơn.

Ngay lập tức, lại có một loạt tiếng hoan hô vang lên.

Cố Vân Hi tập trung tinh thần, chậm rãi vươn hai tay ra.

Đột nhiên, nhiệt độ thấp cực hạn xuất hiện trong tay nàng, không trung thậm chí xuất hiện những bông tuyết rất nhỏ!

Xem ra trong khoảng thời gian này, khả năng khống chế đối với Thái Hàn linh thể của nàng lại tăng lên một mảng lớn.

Hơn mười giây sau, Cố Vân Hi thu hồi bàn tay, trên gương mặt lộ ra một nụ cười tươi: "Hoàn thành!"

Các học viên đang chà xát hơi lạnh ở bên cạnh nhao nhao lại gần, sau khi nhìn thấy cảnh tượng ở trước người Cố Vân Hi đều phát ra tiếng thán phục.

Đó là thứ đặt ở trong khuôn đã đông lạnh thành hình… Kem.

"Ta đã nói rồi, nhất định có thể làm được." Trên gương mặt của Cố Vân Hi tràn đầy vẻ tự hào: "Tuy rằng nhìn qua có chút khác biệt với kem trong cửa hàng của ông chủ, nhưng bản chất đều giống nhau cả thôi."

"Đúng đúng."

"Hi Nhi tốt nhất…"

Nghe những âm thanh khen ngợi này, trên gương mặt Cố Vân Hi không tự chủ được hiện ra một nụ cười tươi.

Đồng thời, còn không quên kêu gọi: "Nào nào nào, mọi người nếm thử xem hương vị như thế nào."

Mười mấy cô gái đồng loạt xúm lại…

"Cũng không tệ lắm." Giang Văn Thường đánh giá như thế, cuối cùng còn không quên bổ sung một câu: "So với kem trong cửa hàng của ông chủ quả thực có chênh lệch không hề nhỏ."

Lời vừa nói ra, ngay lập tức nghênh đón rất nhiều âm thanh tán thành.

Cố Vân Hi khoát tay: "Nếu thứ ta làm mà có thể so được với những thứ trong cửa hàng của ông chủ mới là kỳ quái đấy?"

Mọi người suy nghĩ một chút, cảm giác nàng nói rất có lý.

Cùng với một tiếng "Két", cửa phòng bị đẩy ra.

Chương 749: Đề cử vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mộ Dung Hải Đường hơi nghi hoặc, vì sao không thấy mặt rất nhiều nữ học viên.

Sau khi tiện tay kéo một học viên qua hỏi, nàng ta mới nhận được tin tức những nữ học viên này đều đến phòng của Cố Vân Hi.

Mang theo nghi hoặc, nàng ta mở cửa phòng ra.

Đập vào mặt nàng ta là không khí mát mẻ khiến tinh thần người khác rung lên.

Sau đó nàng ta lập tức thấy được cảnh tượng mười mấy cô gái đang vui cười ăn kem (mặc dù hình dáng có điểm chênh lệch nhưng gọi như vậy cũng không có chuyện gì)…

"Nói cách khác, ngươi dùng Thái Hàn linh thể chế tạo ra mấy thứ này, trong nháy mắt làm nhiệt độ phòng giảm xuống?" Gương mặt của Mộ Dung Hải Đường lộ vẻ dở khóc dở cười.

Thái Hàn linh thể đấy! Thể chất cực kỳ hi hữu trong truyền thuyết!

Kết quả đến nơi này của ngươi, không ngờ lại biến thành máy làm kem?

Trong nháy mắt Mộ Dung Hải Đường cảm thấy giá trị của bản thân mình đã bị khảo nghiệm một cách nghiêm trọng.

"Đúng rồi đúng rồi." Cố Vân Hi liên tục gật đầu, sau đó bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cầm một que kem đưa cho Mộ Dung Hải Đường: "Đây, Hải Đường đạo sư cũng nếm thử một chút đi."

Nhận lấy theo bản năng, Mộ Dung Hải Đường hơi nhíu mày nếm thử, sau đó hơi mở to hai mắt…

'Lô kem mới ra lò (tạm thời xem như vậy).'

'Ảnh chụp. jpg'

Trên diễn đàn Khởi Nguyên có một động thái mới được đăng lên.

Trong động thái còn đính kèm một bức ảnh chụp.

Nội dung ảnh chụp chính là bức ảnh chụp chung của Cố Vân Hi các nàng, trong tay mỗi người đều cầm một que kem.

Sau khi động thái được đăng lên, phía dưới nhanh chóng có bình luận của các khách hàng.

'Đây là kem trong cửa hàng của ông chủ à? Nhìn qua có vẻ không giống lắm.'

'Lại nói, không phải buổi sáng các ngươi đã mua kem ở Khởi Nguyên Thương Thành hay sao?'

'Bên ngoài nóng quá, ta cũng muốn ăn kem!'

…

Nhìn thấy số lượng bình luận dần dần tăng lên, trên gương mặt của Cố Vân Hi xuất hiện một nụ cười tươi.

Sau đó nàng tiến hành giải thích đơn giản.

Cố Vân Hi: 'Đây là bản thân ta làm.'

Sau đó, có càng nhiều bình luận xuất hiện.

'Ta có một ý tưởng táo bạo!'

'Ồ? Hóa ra bản thân mình cũng có thể tự làm, ta cũng thử xem.'

…

Lạc Xuyên đang xem điện thoại di động Ma Huyễn, trong lúc vô tình thấy được động thái này, tâm tình trở nên có chút vi diệu.

Đây xem như là khai phá cách sử dụng đặc biệt của Thái Hàn linh thể hay sao?

Đồng thời, hắn tỏ vẻ chờ mong đối với việc những người còn lại làm kem như thế nào.

Không biết bọn họ sẽ sử dụng phương pháp chế tạo gì, công pháp đặc biệt hay là một số phương pháp khác.

"Ông chủ." Một tiếng hô đưa những suy nghĩ bay bổng của Lạc Xuyên trở lại hiện thực.

Lạc Xuyên cất điện thoại di động Ma Huyễn, nhìn thấy một cô gái đứng trước mặt có dung mạo không thua kém Yêu Tử Yên nhiều lắm.

Lạc Xuyên có chút ấn tượng đối với nàng ta, Vũ Vi trong Hoàng tộc yêu thú.

"Có chuyện gì vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên đang thực hiện chức trách của một nhân viên cửa hàng cũng chú ý tới tình huống ở quầy, nhìn sang với ánh mắt tò mò.

"Hiện tại ta thiếu một cái vũ khí, ông chủ ngươi có thể đề cử cho ta một cái hay không?" Vũ Vi mong chờ nhìn Lạc Xuyên.

Có rất nhiều loại linh khí trong không gian bán vũ khí, muốn tìm được thứ thích hợp quả thật có chút khó khăn.

"Ngươi muốn loại hình như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Loại hình cận chiến, tốt nhất là loại quyền sáo." Vũ Vi nói, thuận tiện còn khoa chân múa tay hai cái.

Lạc Xuyên: …

Quả nhiên Hoàng tộc yêu thú đều là những người kỳ quái, rõ ràng nhìn qua có vẻ là một cô gái yếu đuối, phương thức chiến đấu lại rất… Mạnh bạo như thế.

Gọi hệ thống lên như thường lệ, sau khi trải qua một phen phân tích của hệ thống, trong đầu Lạc Xuyên xuất hiện một thông tin.

Lạc Xuyên vung bàn tay lên, một hình ảnh ba chiều lập tức xuất hiện ở giữa không trung: "Thái Hư Chi Ác, thánh binh loại quyền sáo, giá cả mười lăm vạn linh tinh. Lực công kích mười hai vạn, đeo vào có hiệu quả cộng thêm hai mươi phần trăm xuyên giáp, 50% tỷ lệ bạo kích... À quên mất, quyển sách này không thịnh hành."

Chương 750: Thăng cấp hệ thống bán vũ khí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hình ảnh ba chiều lơ lửng ở giữa không trung, mang theo đầy đủ tính trực quan.

Cả bộ quyền sáo được tạo thành từ hai màu đen và vàng, được khảm mấy viên tinh thạch màu xanh biếc, vị trí phía trên cùng có hình dạng lông vũ màu đỏ.

Xét một cách tổng thể, Thái Hư Chi Ác cũng không như là một linh khí đơn thuần, trái lại mang theo một loại... Cảm giác đặc biệt.

"Bộ quyền sáo này nhìn rất khí phách!" Hổ Cuồng không biết từ khi nào lại gần đây, nhìn chằm chằm hình ảnh ba chiều với đôi mắt thèm thuồng.

"Mười lăm vạn linh tinh? Đã quấy rầy rồi." Có lính đánh thuê lặng lẽ rời khỏi quầy.

"Như thế nào?" Lạc Xuyên nhìn về phía Vũ Vi.

Vũ Vi đang gắt gao nhìn chằm chằm hình ảnh ba chiều, vẻ mặt hưng phấn, theo vẻ mặt mà phán đoán, chắc là rất vừa lòng.

Sau khi nàng ta lấy lại tinh thần, liên tục gật đầu: "Đa tạ ông chủ, ta chọn cái này!"

Nói xong, vô cùng vui vẻ tiêu sái vào không gian bán vũ khí.

"Mười lăm vạn linh tinh đấy, Vũ Vi tỷ đúng là có tiền." Yêu Tử Nguyệt tấm tắc cảm thán.

"Ta cảm giác của trong kho vàng nhỏ của ngươi nhất định cũng có không ít đi?" Yêu Tử Yên cười cười nhìn Yêu Tử Nguyệt.

Người sau lập tức che kín không gian giới chỉ của bản thân mình, nghiêm túc phản bác: "Không hề! Ta rất nghèo!"

"Ông chủ, ta có thể mua vũ khí kia hay không?" Ứng Vô Cực dò hỏi Lạc Xuyên.

Thốn Kình mà hắn ta tu luyện cũng sử dụng hai nắm đấm để tiến hành

công kích.

Tuy rằng uy thế vô song, tuy nhiên trong thời gian ngắn không thể tìm được linh khí thích hợp với bản thân mình.

"Đó là vũ khí cho phụ nữ." Lạc Xuyên lắc đầu.

Không riêng gì Ứng Vô Cực, những người còn lại cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nghe nói đến, không ngờ linh khí còn phân chia giới tính của người sử dụng, thật sự là mở mang thêm kiến thức.

"Ách, ông chủ, ngài không nói đùa đấy chứ?" Tô Ngưng Hàn không nhịn được hỏi.

"Đương nhiên là không." Lạc Xuyên lắc đầu: "Còn có một số linh khí khác cũng như thế, các ngươi có thể tự mình xem xét."

Vẻ mặt của Ứng Vô Cực có chút đăm chiêu: "Theo hình ảnh vừa rồi mà xem, bộ quyền sao kia có vẻ hơi nhỏ, hơn nữa tạo hình cũng có thiên hướng nữ tính."

"Thực ra nếu phân chia kỹ càng mà nói, trường kiếm cũng có cái chuyên dùng cho nữ tính." Mộ Dung Hải Đường cười nói.

Những người còn lại gật đầu, tỏ vẻ đồng tình.

"Ông chủ, ngài có thể cũng đề cử cho ta một cái linh khí hay không?" Có người do dự một chút, sau đó hỏi.

"Ông chủ, nếu không ngại mà nói, có thể cũng đề cử cho ta một cái hay không?" Lại có người cẩn thận hỏi.

"Ông chủ, ta cũng muốn đề cử."

"Còn có ta còn có ta…"

Các khách hàng đều thỉnh cầu Lạc Xuyên.

Bọn họ có vẻ phấn khởi, lộ vẻ chờ mong nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm thấy vừa rồi hắn đề cử linh khí cho Vũ Vi giống như đã mang đến cho những khách hàng này một phương pháp mới để lựa chọn linh khí.

Trước khi khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành mua linh khí ở

không gian bán vũ khí, bình thường sẽ thử dùng ở trong chế độ sàn đấu một chút.

Nếu cảm giác thích hợp với bản thân mình, mới có thể chọn mua.

Đương nhiên, sự "thích hợp" này chỉ là bản thân bọn họ cảm giác, khi chân chính sử dụng có lẽ còn có thể xuất hiện các vấn đề khác.

Nhưng nếu nhờ ông chủ đề cử, có thể hoàn toàn tránh được vấn đề này, cho nên, mới có cảnh tượng như hiện tại.

"Hệ thống, có thể làm cho không gian bán vũ khí cũng có chức năng đề cử giống như máy làm kem hay không?" Lạc Xuyên dò hỏi ở trong đầu.

"Tiêu hao năm mươi vạn linh tinh tiến hành thăng cấp không gian bán vũ khí, có tiếp tục hay không?" Giọng nói của hệ thống vang lên.

"Tiếp tục." Lạc Xuyên trực tiếp đáp ứng.

Hiện tại linh tinh đối với hắn mà nói, chính là một vài con số mà thôi.

Tiêu phí năm mươi vạn là có thể giải quyết vấn đề này, thật sự không thể tốt hơn.

Huống hồ hắn cũng lười so đo việc nhỏ nhặt này với hệ thống.

Chương 751: Thời gian chơi của Phật Chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thăng cấp thành công." Khi Lạc Xuyên chấp nhận, hệ thống cũng đưa ra phản hồi trong nháy mắt.

Đồng thời Lạc Xuyên cũng chú ý tới, tài sản của hắn cũng theo đó mà giảm đi năm mươi vạn linh tinh.

"Không gian bán vũ khí có thể tự động đề cử linh khí." Lạc Xuyên nói.

Không ít người sáng mắt lên.

"Rõ rồi." Ứng Vô Cực gật đầu, đi về phía không gian bán vũ khí.

Những khách hàng khác vây quanh ở nơi này cũng tản đi, không ít người cũng đi theo vào không gian bán vũ khí.

Yêu Tử Yên cũng đi tới, tò mò hỏi: "Ông chủ, ta nhớ rõ, hình như không gian bán vũ khí không có chức năng đề cử linh khí mà."

Uống hết phần Coca Cola còn lại, Lạc Xuyên gật đầu: "Trước đó quả thật không có, vừa mới thêm vào."

Nét mặt của Yêu Tử Yên trở nên có chút vi diệu, nàng cảm thấy nếu không có Vũ Vi và những khách hàng vừa nãy, hẳn là chức năng này sẽ không hề xuất hiện…

"Đúng rồi ông chủ, khi nào thì công bố Vinh Quang? Vừa rồi có không ít khách hàng đến hỏi ta." Yêu Tử Yên nghĩ đến lời của những khách hàng ban nãy, cười nói.

"Ừm… Một thời gian ngắn nữa." Trầm ngâm một chút, Lạc Xuyên đáp như thế.

Hắn sẽ không nói ra chuyện mấy ngày này hắn đã hoàn toàn quên bén Vinh Quang!

"À à, hiểu rồi." Yêu Tử Yên liên tục gật đầu, trên mặt mang nụ cười mong chờ: "Nghĩ đến lúc đăng nhập Vinh Quang, hẳn là sẽ có không ít khách hàng lựa chọn nó nhỉ? Cách tổ đội của Vinh Quang này là như thế

nào?"

"Ngẫu nhiên, cũng có thể tự tổ đội." Lạc Xuyên nói.

"Thì ra là như vậy." Yêu Tử Yên gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu…

Một chưởng nhẹ nhàng đánh xuống, lại mang theo từng tiếng xé gió, hiện tượng kỳ lạ bậc này, ngoại trừ đương sự ra thì hoàn toàn không có ai biết được.

Ma Lang bị đánh trúng chỉ kịp kêu một tiếng nghẹn ngào, khí tức sinh mệnh lập tức theo đó mà biến mất, ngã quỵ xuống cùng với một tiếng trầm đục.

"Đánh chết Ma Lang, nhận được 20 điểm kinh nghiệm."

"Điểm kinh nghiệm hiện tại đã đầy, tăng đến cấp 5."

Cùng lúc âm thanh nhắc nhở vang lên, Phật Chủ cảm nhận được năng lượng trong cơ thể đã tăng lên không ít.

"Tuy rằng có chút tương tự với linh lực, nhưng hoàn toàn không thể giải thích được." Nắm tay lại, Phật Chủ nhỏ giọng lẩm bẩm.

Sau đó tầm mắt rơi xuống thi thể của Ma Lang đã mất mạng.

"A di đà Phật." Phật Chủ chắp tay trước ngực, nói một tiếng Phật hiệu.

Chế độ giải trí mặc dù chỉ là trò chơi, nhưng hoàn toàn có thể gọi là một thế giới.

Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành bởi vì thân phận của người chơi mà có rất nhiều đặc quyền dành riêng cho người chơi ở Khoa Lạc.

Phật Chủ có biết những việc này.

Nói cách khác, những ma thú này có thể gọi là sinh mệnh của thế giới kia.

Hành động này của Phật Chủ ngược lại thì không có gì không ổn.

Hắn ta chỉ là từ bỏ thân phận của Phật Chủ, nhưng xét đến cùng, vẫn là người trong Phật môn.

"Dựa theo tình hình hiện tại, có lẽ vài ngày nữa là có thể lên đến cấp hai mươi." Phật Chủ mở bản thông tin cá nhân ra xem.

Bây giờ hắn ta đã biết được, Phục Long Tường Thiên mà Vô Thiên từng sử dụng thật ra chỉ là kỹ năng đặc biệt của pháp sư chiến đấu trong chế độ giải trí.

Lúc vừa mới biết được thông tin này, hắn ta còn kinh ngạc một thời gian không ngắn.

Kỹ năng mà dùng linh tinh là có thể học được trong trò chơi lại sinh ra sức mạnh như thế trong hiện thực, thật sự là không hợp lẽ thường.

Có điều, đồ trong Khởi Nguyên Thương Thành, nếu theo lẽ thường thì mới là không bình thường.

Nghĩ đến đây, Phật Chủ cũng bình tĩnh trở lại.

Quãng thời gian kế tiếp, hắn ta vẫn tiến hành đánh quái thăng cấp như trước.

Tuy rằng bởi vì năng lượng hệ thống khác biệt, công pháp võ thuật gì đó trong hiện thực đều không thể sử dụng.

Nhưng ý thức chiến đấu lại không phải chịu bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chương 752: Nhắc nhở của ông chủ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Thời gian chơi trò chơi hôm nay đã đạt giới hạn tối đa! Trò chơi cưỡng chế chấm dứt!"

Một thông báo nhắc nhở xuất hiện, Phật Chủ cảm thấy trước mắt tối sầm, đã tự rời khỏi trò chơi.

"Giới hạn thời gian tối đa? Nhanh như vậy đã ba giờ rồi?" Phật Chủ sững sờ một chút.

Hắn ta cảm giác từ lúc tiến vào trò chơi đến bây giờ vẫn chưa được bao lâu.

Chỉ một khoảng không bao lâu như vậy, mà ba giờ đã hết rồi?

Trong lòng chợt cảm thán một chút về sức hấp dẫn của trò chơi thực tế ảo, Phật Chủ tháo mũ giáp xuống, rời khỏi vị trí.

Giờ khắc này, hắn ta rõ ràng nhận thấy được có không ít người thu hồi ánh mắt.

Sắc mặt của hắn ta vẫn không thay đổi chút nào, không để trong lòng.

Đi đến trước quầy, Phật Chủ nói lời tạm biệt với Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Lúc Phật Chủ chuẩn bị rời đi, Lạc Xuyên chợt nhớ đến một việc: "Chờ chút."

Phật Chủ dừng bước lại, xoay người nghi hoặc nhìn Lạc Xuyên, không rõ hắn đang định làm gì.

"Lúc uống nước khoáng nhớ tìm một chỗ vắng vẻ." Lạc Xuyên nhắc nhở.

Nửa bước Thánh Nhân uống xong nước khoáng rồi tăng tư chất lên sẽ có tình huống như thế nào?

Dù sao, chắc chắn sẽ nghiêm trọng hơn rất nhiều so với mấy người Vô Thiên, Văn Thiên Cơ.

Nếu hắn ta thật sự uống xong nước khoáng ở thành Cửu Diệu…

Nếu xuất hiện tình huống gì, Lạc Xuyên muốn không để ý đến cũng không được.

Nhắc nhở trước một câu, có thể tránh được phiền toái lớn như vậy, tuy rằng xác suất này rất nhỏ, nhưng vẫn cần phải đề phòng mới được.

"Biết rồi." Phật Chủ gật đầu, xoay người rời đi.

Trước khi rời đi còn liếc mắt nhìn cây Thế Giới và quả cầu Thâm Uyên ở trong góc…

"Dù sao vẫn cảm thấy, Phật Chủ lúc này và trong phát sóng trực tiếp có vẻ hơi khác nhau." Sau khi Phật Chủ rời đi một lúc, Hổ Cuồng gãi đầu, nói với vẻ nghi hoặc.

"Xem ra ông chủ nói như thế đã làm cho Phật Chủ thay đổi không ít." Vũ Vi như nghĩ đến chuyện gì, gật đầu.

Nàng ta đã mua Thái Hư Chi Ác, dùng thử đơn giản một chút trong không gian bán vũ khí, Vũ Vi cảm thấy nó giống như được đo ni đóng giày cho nàng ta vậy.

"Phật Chủ cũng đã tới rồi, Yêu Đế đại nhân sao vẫn chưa đến đây?" Yêu Tử Nguyệt cảm thấy nhàm chán, nói.

"Với tính cách của Yêu Đế đại nhân, chắc là còn cần một thời gian ngắn nữa." Ma Viên suy nghĩ, rồi nói như thế.

Không ít Hoàng tộc yêu thú liên tục gật đầu đồng ý, xem ra bọn họ hiểu rất rõ tính cách của Yêu Đế…

Theo thường lệ, việc Phật Chủ rời đi lại gây ra động tĩnh không nhỏ trong những khách hàng còn ở lại.

Thậm chí Lạc Xuyên còn cảm thấy, bất kể là Phật Chủ làm gì ở thành Cửu Diệu, những khách hàng nhàn rỗi cả ngày đi vào Khởi Nguyên Thương Thành chơi trò chơi đều sẽ phân tích ra kế hoạch phía sau màn không dưới một trang từ việc đó…

"Ông chủ, ngươi có cảm thấy sau khi Phật Chủ uống nước khoáng xong, có thể trực tiếp tiến giai đến Thánh Nhân hay không?" Sau một hồi trò

chuyện với đồng tộc, Yêu Tử Nguyệt đầy phấn khích đi đến trước quầy, mang theo vẻ mặt tò mò ghé vào bên trên.

"Ta cảm thấy, khả năng hẳn là không lớn." Yêu Tử Yên ở bên cạnh cân nhắc một chút: "Đừng nói đến mấy người Vô Thiên, cho dù là những khách hàng khác, ngươi thấy có mấy người sau khi uống nước khoáng xong thì lập tức đột phá bình cảnh, lập tức tiến giai chưa?"

Lạc Xuyên đưa ra ý kiến của mình: "Phật Chủ không biết đã dừng lại ở nửa bước Thánh Nhân bao lâu rồi, nước khoáng quả thật có thể tăng thiên phú lên, thế nhưng muốn mượn nó để đột phá lên Thánh Nhân, khả năng thật sự không lớn."

Nói xong, Lạc Xuyên đưa mắt nhìn cây Thế Giới ở trong góc.

Cảm giác tồn tại của nó thật sự quá yếu, chỉ có lúc hái lá mỗi buổi sáng, Lạc Xuyên mới có thể nhớ đến nó.

Theo Lạc Xuyên biết, ở bên ngoài Thiên Lan đại lục bây giờ chỉ có một Thánh Nhân như vậy, không biết đã phiêu bạt cùng di tích thượng cổ ở thế giới bên ngoài đã bao lâu, bây giờ đã là trạng thái nửa tàn.

Chương 753: Hai mặt trăng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi nhận được câu trả lời của Lạc Xuyên, Yêu Tử Nguyệt vui vẻ đi đến chỗ Hoàng tộc yêu thú.

Từ dáng vẻ hưng phấn bàn tán của bọn họ, có thể thấy hình tượng của Phật Chủ mặc dù đã có thay đổi, nhưng muốn hoàn toàn rõ ràng thì rất khó khăn.

Có điều, chuyện đó không liên quan gì với Lạc Xuyên.

Trong thời gian buôn bán tiếp theo, hắn tiến vào trò chơi mở rộng không gian, tiến hành sửa chữa Vinh Quang.

Khi Lạc Xuyên mở rộng không gian xong, thời gian buôn bán vừa vặn cũng kết thúc.

Sau khi những khách hàng cuối cùng nói lời tạm biệt, Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc cũng yên ắng lại.

Yêu Tử Nguyệt chỉ ở trong Khởi Nguyên Thương Thành hai ngày, sẽ không ở trong này nữa, nghe nàng nói đã tìm được chỗ ở rồi.

Có điều, lúc ban ngày vẫn đứng ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, đảm nhận trách nhiệm của một nhân viên phục vụ.

Thật ra Hổ Cuồng cũng muốn làm như vậy, nhưng lại bị Yêu Tử Nguyệt gạt bỏ…

"Ông chủ, đây là nhẫn không gian mà Phật Chủ đưa." Nhìn thấy Lạc Xuyên từ nằm biến thành ngồi, Yêu Tử Yên đặt một cái nhẫn không gian màu vàng lên trên quầy.

Chỉ xét riêng về chất lượng, nhẫn không gian đã không phải vật tầm thường.

Lạc Xuyên thuận tay cầm lấy, hắn có chút tò mò, bồi thường theo lời Phật Chủ rốt cuộc là có những gì.

Nhẫn không gian không có ấn ký tinh thần, tinh thần lực của Lạc Xuyên

rất dễ dàng thăm dò vào bên trong.

Trong nhẫn không gian là một không gian lớn cỡ sân bóng.

Một bên là linh tinh chất chồng thành hình như một ngọn núi nhỏ, hơn nữa chất lượng thoạt trông đều là thượng đẳng.

Dựa theo phỏng đoán của Lạc Xuyên, ít nhất cũng phải trên trăm vạn.

Nhiều linh tinh như vậy chất ở trong này, lực tấn công thị giác cực lớn.

Cho dù Lạc Xuyên không có hứng thú gì với linh tinh cũng không khỏi liếc nhìn thêm hai lần.

Bên cạnh linh tinh chính là mấy thứ kì lạ.

Cũng xếp thành một cái núi nhỏ giống thế.

Lạc Xuyên cảm thấy, mấy thứ hẳn là đã vét sạch hơn một nửa kho báu ẩn giấu của núi Tu Di…

"Rất nhiều đồ." Lạc Xuyên gật đầu, sau đó vươn tay ra với Yêu Tử Yên, trong lòng bàn tay là nhẫn không gian.

"Hả?" Yêu Tử Yên sửng sốt: "Ông chủ làm cái gì vậy?"

"Bồi thường của núi Tu Di, tất nhiên là phải đưa cho ngươi." Lạc Xuyên nói.

Gương mặt Yêu Tử Yên chợt ửng hồng, nàng gật đầu, nhận lấy nhẫn không gian.

"Ông chủ, ta đi nấu cơm." Yêu Tử Yên nói, có chút bối rối, đi lên lầu.

Lạc Xuyên nhìn bóng lưng đầy bối rối kia, có chút khó hiểu.

Nhưng dường như đã quên mất một chuyện.

Trong những thứ kì lạ mà Phật Chủ đưa cho, hình như có không ít thứ đẹp đẽ.

Lát nữa nói với Yêu Tử Yên một chút, dùng mấy thứ này để trang trí đơn giản cho Khởi Nguyên Thương Thành.

Tuy rằng phong cách khoa học viễn tưởng hiện tại không tệ, nhưng nhìn một thời gian dài, thật sự là có hơi đơn điệu.

Bữa cơm chiều đơn giản kết thúc, Lạc Xuyên nói qua với Yêu Tử Yên.

Người sau trong lúc làm xong cơm chiều, đã khôi phục lại thái độ bình

thường.

Yêu Tử Yên vỗ ngực, cười nói: "Ông chủ yên tâm đi, tất cả cứ tin ở ta."

Đối với thẩm mỹ của Yêu Tử Yên, Lạc Xuyên cực kỳ tin tưởng.

Theo thường lệ tiến vào thế giới giả tưởng, Lạc Xuyên chọn chế độ giải trí.

Đi vào thành phố Aland.

Kế hoạch mỹ thực thế giới khác về đêm mỗi ngày một lần cứ như vậy mà mở màn.

Sau khi dạo qua mấy cửa hàng đặc sắc, Lạc Xuyên đi bộ trên đường.

Hai mặt trăng một lớn một nhỏ trên bầu trời tản ra ánh trăng sáng tỏ, ở xung quanh mặt trăng lớn hơn còn có thể nhìn thấy một vầng sáng rực rỡ.

Đối với chuyện này, Lạc Xuyên đã thấy từ lâu nhưng không thể trách.

Dù sao cũng là thế giới khác, có hai mặt trăng cũng không phải chuyện gì kỳ quái.

Có điều lại phải nói, hình như cũng không có khách hàng nào biết về chúng.

Chương 754: Cải tạo Khởi Nguyên Thương Thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian của Khoa Lạc đồng bộ với Thiên Lan đại lục.

Thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không kéo dài đến tối, cho nên khách hàng đương nhiên không có cơ hội nhìn ngắm cảnh đêm của thế giới khác, cũng không thể biết được chuyện "thật ra Khoa Lạc có hai mặt trăng."

Mấy hôm trước, khi Yêu Tử Nguyệt ở ké trong này, hình như cũng không chú ý đến chuyện này.

Yêu Tử Yên hẳn là đã biết từ lâu, có điều hình như cũng không quan tâm lắm.

Sau khi đi bộ trên đường một hồi, Lạc Xuyên cảm giác thời gian cũng không còn sớm, bèn rời khỏi trò chơi.

Khi hắn tháo mũ giáp xuống, nhìn thấy bóng dáng bận rộn của Yêu Tử Yên, cùng với phong cách đã xuất hiện chút thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành.

Ở những nơi như quầy, kệ hàng của tiệm, có thêm một vài món trang trí.

Những thứ như tinh thạch trong suốt tỏa sáng lấp lánh, hoặc mấy món kim loại mang theo vô số điểm sáng.

Đương nhiên, còn có sự thay đổi trên một vài chi tiết, không cần phải nói rõ từng cái.

Những thứ đột nhiên xuất hiện cũng không gây ra cảm giác hỗn loạn trong cửa hàng, dù sao Lạc Xuyên nhìn qua vẫn cảm thấy rất thoải mái.

"Ông chủ, thế nào?" Yêu Tử Yên lúc này vừa vặn chấm dứt, nhìn thấy Lạc Xuyên vừa kết thúc trò chơi thì cười hỏi.

"Tốt lắm." Lạc Xuyên gật đầu khen ngợi.

Yêu Tử Yên càng cười sáng lạn hơn.

Không biết ngày mai khi Phật Chủ đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, nhìn thấy mấy thứ này, biểu cảm sẽ như thế nào?

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Ngẫm nghĩ một chút, Lạc Xuyên đưa ra kết luận.

Dựa theo tính cách của Phật Chủ, hẳn là sẽ không có phản ứng gì quá lớn, phản ứng lớn nhất chỉ sợ cũng chỉ là hơi trừng lớn mắt mà thôi.

Ừm, phản ứng của các khách hàng khác chắc sẽ rõ ràng hơn nhiên.

Dù sao mấy thứ trong nhẫn không gian này đều do núi Tu Di thu thập trong năm tháng vô tận.

Tùy tiện lấy ra một món nào đó đều sẽ gây ra chấn động không nhỏ trong giới tu luyện.

Không biết sau khi các khách hàng nhìn thấy những món này trở thành đồ trang trí sẽ có phản ứng gì.

Biểu cảm chắc là sẽ khá thú vị. Lạc Xuyên mong chờ trong longf.

Rửa mặt xong, Lạc Xuyên về tới phòng của mình.

Nằm ở trên giường, nhanh chóng tiến vào giấc ngủ…

Một vầng trăng sáng treo giữa không trung, rải ánh trăng trong trẻo xuống dưới mặt đất, thiên hà lấp lánh điểm xuyết trên nền trời đêm trong vắt, như là một bức tranh mênh mông đẹp đẽ.

Lúc về đêm là thời gian nghỉ ngơi.

Phần lớn sinh linh cũng đã tiến vào giấc ngủ, chỉ có vài sinh vật sống về đêm không biết tên bắt đầu "sinh hoạt ngày mới" của chúng nó vào lúc này.

Từng tiếng côn trùng thanh thúy dễ nghe vang vọng trong rừng rậm, giao tạp lẫn nhau, cuối cùng họp thành một hồi hòa âm động lòng người.

Đột nhiên, tiếng côn trùng kêu vang dừng lại, mà ngay cả tiếng chim chóc cũng biến mất tăm.

Vạn sự vạn vật đều trở nên yên lặng, tựa như là đang sợ hãi cái gì đó.

Không gian chợt dao động, Phật Chủ từng bước tiến ra từ giữa.

Hắn ta đánh giá hoàn cảnh xung quanh một chút, khẽ gật đầu.

Sau khi đáp xuống mặt đất, điều tức linh lực trong cơ thể, Phật Chủ lấy

nước khoáng ra.

Hắn ta còn nhớ rõ lời của Lạc Xuyên.

Vì tránh tạo thành ảnh hưởng gì đối với thành Cửu Diệu, Phật Chủ đi thẳng tới chỗ sâu trong dãy núi Cửu Diệu.

Bây giờ vị trí mà hắn ta đang đứng đã cách thành Cửu Diệu rất xa.

Phật Chủ tìm được không ít thông tin về nước khoáng ở trong điện thoại di động Ma Huyễn.

Có thể tăng tư chất, tăng lên bao nhiêu thì hoàn toàn phụ thuộc vào vận may.

Đây là điều hắn ta rút ra từ trong đó.

Mắc kẹt ở nửa bước Thánh Nhân trong thời gian dài như vậy, tuy rằng biết xác suất rất nhỏ, nhưng Phật Chủ vẫn ôm một chút hy vọng đối với việc đột phá.

Chương 755: Cứ quyết định là ngươi đi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chậm rãi thở ra một hơi, Phật Chủ nhẹ nhàng mở nắp chai nước khoáng.

Ngửa đầu lên.

Sau vài nhịp thở, một chai nước khoáng vào hết trong bụng.

Nét mặt của Phật Chủ không có gì thay đổi.

Nhưng chỉ giây tiếp theo, con ngươi của hắn ta hơi co rút lại.

Một cỗ dao động vô hình lấy hắn ta làm trung tâm, quét ra bốn phía.

Dọc theo nơi nó đi qua, vạn sự vạn vật đều hóa thành tro bụi.

Nếu nhìn xuống từ trên không trung, giống như là một vầng sáng tử vong khuếch tán ra xung quanh Phật Chủ, tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Đồng thời, Phật Chủ có thể cảm nhận được, cơ thể của hắn ta đã phát sinh biến đổi.

Giống như thứ căn nguyên nhất trong sinh mệnh đã được tiến hóa, thế giới trong mắt dần trở nên rõ ràng hơn.

Sức mạnh quy luật trời đất vốn chỉ cảm nhận mơ hồ, dường như đã trở nên như nằm trong tầm tay…

Tất cả biến đổi kéo dài trong khoảng thời gian vài phút.

Vòng sáng tử vong khuếch tán hơn mười cây số rồi mới tiêu tán dưới sự khống chế của Phật Chủ.

Phật Chủ khẽ thở dài.

Tuy rằng đã biết xác suất tiến giai lên Thánh Nhân cực kỳ nhỏ bé, nhưng trong thâm tâm vẫn không thể tránh khỏi mà sinh ra một chút thất vọng.

Chỉ xuất hiện trong nháy mắt, sự thất vọng ấy đã biến mất.

Phật Chủ lại khôi phục tâm trạng dửng dưng.

Đồng thời, hắn ta có thể cảm nhận được, bình cảnh đã ngăn cản hắn ta

rất nhiều năm, dường như đã được nới lỏng…

Bị đồng hồ sinh học đánh thức đúng giờ, Lạc Xuyên mở cửa sổ ra, hít sâu một hơi không khí tươi mát mang theo một chút mùi bùn đất.

Tối hôm qua có một cơn mưa nhỏ, chợt làm giảm bầu không khí nóng bức giữa ngày hè.

Lúc rửa mặt, hắn gặp Yêu Tử Yên vừa mới rời giường.

Đồng hồ sinh học của người sau gần như đã đồng bộ với Lạc Xuyên.

"Ông chủ, buổi sáng tốt lành." Cô gái nói lời chào buổi sáng.

"Buổi sáng tốt lành." Lạc Xuyên đáp.

Rửa mặt xong, Lạc Xuyên đi xuống lầu.

Nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, Lạc Xuyên không khỏi kinh ngạc.

Lúc buổi tối, ánh sáng không tốt lắm.

Bây giờ Lạc Xuyên mới phát hiện, sau khi trải qua một hồi trang trí của Yêu Tử Yên, Khởi Nguyên Thương Thành mang phong cách khoa học viễn tưởng, chợt có thêm một loại khí tức thần bí.

Dù sao thì phù hợp với sở thích của hắn là được.

Thưởng thức một chút, Lạc Xuyên ngồi trên chiếc ghế dựa của riêng hắn.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, lướt xem dạo gần đây có chuyện gì hay ho không.

Lạc Xuyên xem sơ qua một chút.

Phần lớn đều đang thảo luận về Phật tổ.

Xem ra qua một ngày, nhiệt độ vẫn không giảm như trước.

Trong diễn đàn Khởi Nguyên, có một bài đăng khiến cho Lạc Xuyên chú ý đến.

"[Trong lúc vô tình phát hiện ra, không biết có phải do vị tiền bối kia để lại không.]

[Ảnh chụp. jpg]"

Chất lượng ảnh chụp của điện thoại di động Ma Huyễn rất cao, hơn nữa sẽ không xuất hiện việc chụp mờ do run tay.

Tấm ảnh được chụp từ giữa không trung, người đăng là Cửu U Lôi Ưng của Dược cốc.

Nội dung của ảnh chụp là một khu vực hoang vu hình tròn, có ranh giới rõ ràng, nhìn thì diện tích hẳn là không nhỏ, ít nhất cũng là phạm vi hơn mười cây số.

Nhìn qua giống như đột nhiên lấy đi một khối trên mặt đất, vô cùng đáng sợ.

Thời gian đăng tải bài viết cũng không tính là dài, thế nhưng bên dưới đã có không ít bình luân, đều là suy đoán của một vài khách hàng, đang thảo luận sôi nổi xem người khởi xướng rốt cuộc là ai.

Nhìn hai lần, Lạc Xuyên mất đi hứng thú.

Một dấu vết mà thôi, cũng không tạo thành biến động gì lớn, chẳng có gì lạ.

Nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, Lạc Xuyên bỗng nhiên nhớ đến một việc.

Tuy rằng khoảng thời gian này vẫn luôn lười biếng, nhưng số bản thảo của tiểu thuyết đã không ít.

Có thể bắt đầu công bố.

Thế nhưng, phương thức công bố thì…

Lạc Xuyên nhìn xuống điện thoại di động Ma Huyễn trong tay.

Điện thoại di động Ma Huyễn, cứ quyết định là ngươi vậy!

Chương 756: Sáng lấp lánh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành hầu như đều có một cái điện thoại di động Ma Huyễn.

Sử dụng điện thoại di động Ma Huyễn để tiến hành công bố, tất nhiên là cực kỳ thuận tiện.

Có điều dựa theo kế hoạch của Lạc Xuyên, còn cần một ứng dụng đọc riêng biệt.

Mở ra màn sáng rút thưởng ứng dụng quen thuộc.

Sau khi hắn hạ chỉ lệnh rút thưởng, trên màn sáng xuất hiện một đốm sáng.

Điểm sáng di động giữa các ô vuông đại diện cho ứng dụng.

Lạc Xuyên hạ lệnh dừng lại, điểm sáng cũng theo đó mà đình chỉ.

"Rút được ứng dụng: Đọc Khởi Nguyên.

Có thể tải ứng dụng trong cửa hàng ứng dụng của điện thoại di động Ma Huyễn."

Trên màn sáng rút thưởng hiện lên thông báo nhắc nhở.

Đối với việc này, Lạc Xuyên cũng không có gì bất ngờ.

Thậm chí còn cảm thấy có chút cụt hứng.

Muốn rút được cái gì thì liền rút được cái đó, loại rút thưởng không có gì hồi hộp này thật sự có chút nhàm chán.

Tiện tay tắt màn sáng đi, Lạc Xuyên vẫn chưa trực tiếp công bố ứng dụng giống như lúc trước.

Đợi đến thời gian buôn bán rồi nói sau.

Một lát sau, Yêu Tử Yên đã làm xong bữa sáng.

Lạc Xuyên lên lầu giúp Yêu Tử Yên đem bữa sáng xuống dưới.

"Thoạt nhìn thì dáng vẻ cũng không tệ lắm." Sau khi nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, Yêu Tử Yên vừa lòng gật đầu.

Lúc tối ánh sáng không được tốt, chính Yêu Tử Yên cũng không rõ rốt cuộc đã cải tạo thế nào.

Có điều bây giờ nhìn thấy rồi, trên mặt của nàng chỉ thiếu điều viết lên bốn chữ to "mau tới khen ta".

Lạc Xuyên khen ngợi vài câu, nụ cười trên mặt Yêu Tử Yên lại càng sáng lạn.

Lượng thức ăn thoạt trông như phần của ba người.

Quả nhiên, không bao lâu sau đã có tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên trong ngõ nhỏ.

"Ông chủ! Tỷ tỷ! Ta đến rồi đây!" Yêu Tử Nguyệt tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, đầu tiên là chào hỏi với hai người.

Sau đó lại chú ý đến sự thay đổi trong cửa hàng, hơi mở to hai mắt, trong miệng phát ra một tiếng hô nhỏ đầy kinh ngạc.

"Oa!"

Lạc Xuyên dường như nhìn thấy trong mắt của Yêu Tử Nguyệt bắt đầu xuất hiện ánh sao nhỏ sáng lấp lánh.

"Nàng đây là sao thế?" Lạc Xuyên nhỏ giọng hỏi.

"Muội muội của ta rất thích mấy thứ lóng lánh." Yêu Tử Yên mỉm cười giải thích.

Hắn nghĩ đến hành động kỳ lạ của Yêu Tử Nguyệt khi vừa mới đến Khởi Nguyên Thương Thành, thường hay đi đến bên cạnh kệ hàng đứng ngẩn người.

Thì ra là vì lý do này!

Bây giờ Khởi Nguyên Thương Thành trải qua sự cải tạo của Khởi Nguyên Thương Thành, không ít đồ trang trí đều sử dụng những vật kỳ lạ trong suốt.

Cũng khó trách nàng sẽ có loại phản ứng này.

Lưu luyến thu hồi tầm mắt, Yêu Tử Yên đi đến trước quầy, đồng thời vẫn không quên hỏi: "Ông chủ, sao bỗng nhiên ngài lại nghĩ đến việc bày nhiều thứ như thế này trong cửa hàng?"

"Muốn thay đổi phong cách của cửa hàng." Lạc Xuyên nuốt đồ ăn trong miệng xuống, trả lời.

Ngay lúc Yêu Tử Nguyệt đang gật đầu, Lạc Xuyên lại bổ sung một câu: "Ngoài ra, đây không phải là ta bày biện."

"Vậy là ai bày?" Yêu Tử Nguyệt theo bản năng hỏi một câu, sau đó mang nét mặt giật mình nhìn về phía Yêu Tử Yên ở bên cạnh: "Tỷ tỷ, đây là ngươi làm ư?"

Yêu Tử Yên mỉm cười gật đầu: "Tất nhiên."

Quãng thời gian kế tiếp đều trải qua trong những lời sùng bái của Yêu Tử Nguyệt đối với Yêu Tử Yên.

Đương nhiên, sau khi nhận được sự đồng ý của hai người, Yêu Tử Nguyệt vui vẻ thu thập vài tinh thạch trong suốt.

Dù sao trong nhẫn không gian cũng không ít, lát nữa tùy tiện lấy vài cái bổ sung vào là được.

"Kết tinh tinh kim, quặng nguyên sơ, xích dương thạch…" Trước mặt Yêu Tử Nguyệt bày mấy món bảo bối lấy được (mấy thứ này trong mắt Lạc Xuyên đều có một cái tên thống nhất – đá trong suốt), lần lượt gọi tên chúng nó.

Xem ra cô nương này chiếm được nhiều bảo bối như vậy nên rất thỏa mãn, trên mặt nở một nụ cười rực rỡ.

Chương 757: Ứng dụng mới ra mắt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên nhìn dáng vẻ của Yêu Tử Nguyệt, buồn cười lắc đầu.

Sau đó nàng nói sơ qua về chuyện nhẫn không gian.

Nghe nói nơi đó có đống đá trong suốt xếp thành ngọn núi nhỏ, Yêu Tử Nguyệt nhìn qua mấy viên khoáng vật quý giá xa xỉ bày trước mặt, nhất thời cảm thấy không còn vui nữa.

Yêu Tử Nguyệt cười hì hì, nhào đến chỗ Yêu Tử Yên: "Tỷ tỷ, có thể chia cho ta một chút không…"

"Ngừng ngừng ngừng! Cho ngươi là được, nhanh bỏ tay ra…"

Hai em gái có gương mặt gần giống nhau, hơn nữa giá trị nhan sắc còn rất cao đùa giỡn bên cạnh nhau cực kỳ đẹp mắt, ngay cả Lạc Xuyên cũng nhịn không được mà nhìn thêm vài lần.

Sau khi đùa giỡn xong, thời gian cho bữa sáng cũng đã sắp kết thúc.

"Đúng rồi, hôm nay sẽ có ứng dụng mới trên điện thoại di động Ma Huyễn." Lạc Xuyên nói với hai người đang thu dọn bàn.

Ứng dụng mới?

"Ông chủ, ông chủ, là ứng dụng gì thế?" Yêu Tử Nguyệt tò mò nhìn Lạc Xuyên.

"Đọc Khởi Nguyên." Lạc Xuyên trả lời.

"Đọc Khởi Nguyên?" Yêu Tử Yên nhỏ giọng thì thầm một câu, ánh mắt sáng lên: "Chính là thứ mà ông chủ viết lúc trước ư?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Ừm, viết không ít, có thể công bố."

"Khách hàng chắc hẳn đều sẽ chấn động." Yêu Tử Yên cười nói.

Ở lâu tại Khởi Nguyên Thương Thành, nàng đã trở nên giống với Lạc Xuyên, thích quan sát vẻ mặt khiếp sợ của khách hàng khi phát hiện ra thứ gì mới mẻ ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Nguyệt nghe cuộc trò chuyện của hai người mà không hiểu ra

sao.

Ông chủ viết cái gì?

Trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng không có mấy thứ như bút hay mực gì cả.

Chẳng lẽ mỗi ngày ông chủ đều viết ở trong phòng của chính mình?

Trong khoảng thời gian Hoàng tộc yêu thú đến Khởi Nguyên Thương Thành này, Lạc Xuyên vẫn luôn ở trong trạng thái lười nhác, hoàn toàn không đụng đến bàn phím.

Cho dù ngẫu nhiên chợt có linh cảm viết một chút, cũng tiến hành trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Yêu Tử Nguyệt không biết cũng là chuyện bình thường.

"Các ngươi đang nói gì vậy?" Yêu Tử Nguyệt tỏ vẻ khó hiểu.

"Lát nữa ngươi sẽ biết." Yêu Tử Yên lộ ra một biểu cảm thần bí.

Yêu Tử Nguyệt bĩu môi, tỏ vẻ mạnh mẽ lên án hành vi thừa nước đục thả câu này của Yêu Tử Yên.

Sau đó nàng hướng tầm mắt về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên nói thẳng: "Tự xem điện thoại di động Ma Huyễn đi."

Yêu Tử Nguyệt vội vàng tìm một chỗ ở bên cạnh rồi ngồi xuống, gấp gáp lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, chuẩn bị tải xuống ứng dụng mà Lạc Xuyên nói trước đó.

Yêu Tử Yên cũng lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Mở cửa hàng ứng dụng ra, lập tức thấy được một ứng dụng mới có biểu tượng quyển sách.

"Tải ứng dụng đọc Khởi Nguyên tốn mười linh tinh, có tiếp tục không?"

Bên dưới còn có hai lựa chọn.

Yêu Tử Yên chọn có.

Rất nhanh, tải xuống hoàn tất.

Trên giao diện chính xuất hiện biểu tượng của đọc Khởi Nguyên.

Yêu Tử Nguyệt đi đến trước mặt Lạc Xuyên, chỉ vào màn hình trống

trơn: "Ông chủ, giao diện này sao lại trống không vậy?"

Lạc Xuyên còn chưa kịp trả lời, đã có tiếng bước chân vang lên trong ngõ.

Theo tiếng vang là giọng nói đầy sức sống của Bộ Ly Ca: "Ông chủ, buổi sáng tốt lành!"

Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý cùng nhau đi đến.

Không ngoài dự đoán, hai người đồng thời phát ra tiếng hô kinh ngạc.

"Trong tiệm thay đổi thật nhiều." Bộ Ly Ca cảm thán.

"Thoạt trông thú vị hơn lúc trước nhiều." Bộ Thi Ý cũng gật đầu, nói.

Lạc Xuyên nhịn không được mà đưa mắt nhìn Bộ Ly Ca.

Lúc này mới qua bao lâu, người này hình như đã quen với kế hoạch huấn luyện mà nghe nói là do Bộ Thương Khung và Cơ Vô Hối đặt ra.

Là một nhân tài.

"À đúng rồi ông chủ, trên đường đến đây, ta có thấy cửa hàng ứng dụng của điện thoại di động Ma Huyễn hình có thêm một ứng dụng, là mới ra sao?" Bộ Ly Ca lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra hỏi.

Chương 758: Chức năng của ứng dụng mới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ngươi đi trên đường cũng không quên nhìn điện thoại di động Ma Huyễn sao?" Yêu Tử Nguyệt nhất thời hoảng hốt nhìn Bộ Ly Ca.

Mà ngay cả Lạc Xuyên cũng có có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Bộ Ly Ca một cái.

Cửa hàng ứng dụng trên điện thoại di động Ma Huyễn có tăng ứng dụng mới cũng không có thông báo gì.

Mà Lạc Xuyên bên này vừa mới đưa ứng dụng lên sóng, Bộ Ly Ca bên kia vừa vào cửa đã lập tức rêu rao hắn ta phát hiện ứng dụng mới.

Bộ Ly Ca cười hì hì hai tiếng: "Đúng lúc lấy ra nhìn một chút đã phát hiện ứng dụng mới. Lại nói, ông chủ, đọc Khởi Nguyên này dùng thế nào? Để đọc sách sao?"

Ba người Yêu Tử Yên cũng nhìn về phía Lạc Xuyên, muốn nghe lời giải thích của hắn.

"Chính là đọc sách." Lạc Xuyên gật đầu.

"Ông chủ, trong này lại không có sách." Yêu Tử Nguyệt buồn rầu nói.

"Ta còn chưa đăng lên, chờ lát nữa sẽ có." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Nguyệt và Yêu Tử Yên và Bộ Ly Ca và Bộ Thi Ý: "À!"

"Chính là thứ ông chủ đã viết lúc trước?" Ánh mắt Bộ Thi Ý sáng lên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Thấy nàng có xu hướng đào bới tận gốc vấn đề, Lạc Xuyên lập tức cắt ngang lời nàng: "Lát nữa các ngươi sẽ biết là cái gì."

Bốn người đồng loạt gật đầu, sau đó đi làm những chuyện khác.

Bộ Ly Ca đầu tiên là đi đến trước kệ hàng, nghĩ một lát lại lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Mua đồ thì để sau.

Dù sao Khởi Nguyên Thương Thành ở chỗ này, hàng hóa bên trong cũng

không chạy mất.

Chuyện quan trọng nhất lúc này là chia sẻ tin tức mới này với những người khác.

Nở nụ cười trên mặt, Bộ Ly Ca đăng lên một bài viết.

Nội dung bài đăng rất đơn giản.

[Điện thoại di động Ma Huyễn có ứng dụng mới]

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, bài đăng đã có lượt thích và bình luận.

Sau đó, Bộ Ly Ca lại mở nhóm trò chuyện mà Yêu Tử Yên tạo ra.

Bộ Ly Ca: [Trên điện thoại di động Ma Huyễn có ứng dụng mới!]

Vệ Diệc: [??! Vừa mới vào nhóm đã thấy được tin tức bùng nổ như vậy!]

Cố Vân Hi: [Ta vừa mới tải ứng dụng mới, tên là đọc Khởi Nguyên, có điều bên trong chẳng có gì cả.]

Trần Y Y: [Thì ra ngươi cũng không có gì, ta còn tưởng rằng là do điện thoại di động Ma Huyễn.]

Yêu Tử Nguyệt: [Ta vừa mới nghe ông chủ nói, hình như lát nữa sẽ đăng cái gì đó lên, thứ mà hắn đã viết lúc trước.]

Dược Hồi Trần: [Thứ mà ông chủ viết lúc trước? Lão phu đã chờ đợi rất lâu rồi!]

Thanh m: [Ông chủ viết cái gì lúc nào?]

Cơ Vô Hối: [Chính là quãng thời gian tổ chức hoạt động liên quan kia, có điều hình như bây giờ không viết nữa, không biết có phải viết xong rồi không.]

…

Theo sự mở đầu của Bộ Ly Ca, nhóm trò chuyện dần trở nên sôi động lên.

Có sự tồn tại của điện thoại di động Ma Huyễn và hai cái ứng dụng, việc truyền bá tin tức giữa các khách hàng trở nên cực kỳ nhanh chóng.

Trong một khoảng thời gian ngắn, không ít khách hàng đã biết được đọc Khởi Nguyên, hơn nữa còn tải xuống.

Đều chờ mong xem bên trong sẽ xuất hiện cái gì.

Khi các khách hàng đang sôi nổi thảo luận, Lạc Xuyên lại suy nghĩ một vấn đề.

Lúc trước có lưu truyền truyền thuyết về con rồng kia, tuy rằng nghe qua có vẻ không đáng tin lắm, nhưng nghĩ kĩ thì chưa biết chừng sau lưng sẽ có bóng dáng của rồng.

Phải biết rằng, trong lời đồn về thời kỳ thượng cổ ở Thiên Lan đại lục, quả thật có loại sinh vật rồng này tồn tại!

Tuy rằng sau trận tai họa lớn, vô số chủng tộc đã hóa thành lịch sử, nhưng rồng ở thời thượng cổ cũng là sự tồn tại đứng đầu, rất có thể vẫn còn đến ngày nay.

Có lẽ hiện tại, chủng tộc thần bí này đang lẳng lặng ngủ đông ở một khu vực bí ẩn, ở Thiên Lan đại lục hoàn toàn không có sinh linh nào biết được.

Truyền thuyết về rồng lưu truyền ở Thiên Lan đại lục có lẽ chính là do những con cự long rảnh rỗi đến nhàm chán tạo ra!

Chương 759: Chế tác trang bìa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Những con cự long này tuy rằng không xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, nhưng truyền thuyết kỳ lạ đó có lẽ là do bọn chúng nhàm chán nên phát tán ra.

Không biết vì sao, trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Tuy rằng rất nhiều lỗ hổng, nhưng cũng không phải là không có khả năng.

Lại miên man suy nghĩ hồi lâu, Lạc Xuyên cũng dừng dòng suy nghĩ không biết đã bay xa đến mức độ nào.

Tiểu thuyết đã viết nhiều như vậy, hơn nữa ứng dụng cũng rút rồi, tất nhiên không thể nào ngưng hẳn.

Có điều từ trước đến nay, Lạc Xuyên luôn suy xét toàn diện đối với bất kỳ chuyện gì, thường luôn nghĩ đến kết quả tệ nhất.

Nếu cự long thần bí này xuất hiện ở Thiên Lan đại lục, hơn nữa còn biết được mấy thứ này…

Có vẻ như không có gì cần phải lo lắng.

Lạc Xuyên cũng không tin rằng những con cự long ấy còn có thể gây ra biến cố gì trên mảnh đất của riêng hắn.

Hơn nữa sau khi nghe được truyền thuyết về con rồng kia trước đây, Lạc Xuyên có một loại cảm giác mơ hồ.

Cự long của Thiên Lan đại lục có lẽ không giống chúa tể hung tàn thất thường như được mô tả trong tiểu thuyết hay trong phim.

Trong lòng Lạc Xuyên thậm chí còn nảy sinh một chút mong chờ…

Thế nhưng cũng phải nói, nếu đã là tiểu thuyết, chắc chắn phải có một trang bìa khí phách.

"Hệ thống, đi ra làm việc." Lạc Xuyên gọi.

Hệ thống: […]

Lạc Xuyên không để ý đến một chuỗi dấu chấm lửng xuất hiện trước mặt mình: "Có trang bìa nào đó không?"

"Rồng cổ Aus trong Vinh Quang thì sao?" Hệ thống hỏi.

"Không được, không đủ khí phách." Lạc Xuyên lắc đầu.

"Ông chủ có thể tự sáng tạo trong trò chơi khai phá không gian." Hệ thống trả lời.

Sao lại quên mất chuyện này?

Lạc Xuyên tiến vào trò chơi khai phá không gian.

Trang bìa là vật hai chiều, đơn giản hơn nhiều so với sáng tạo nhân vật.

Dựa theo ý niệm của Lạc Xuyên, trên màn sáng thuần một màu trắng chậm rãi hiện ra một bóng dáng màu đen cùng với bối cảnh giống như sử thi.

Bầu trời là một màu xanh thẫm pha lẫn với màu lửa cháy, vết nứt tối đen rải rác khắp bốn phía, như một mặt gương vỡ nát, tro tàn màu đen bay lả tả như một trận mưa hoa.

Chỉ có duy nhất một gốc cây lớn đứng sừng sững trên mặt đất, tựa như chống đỡ trời đất – dáng vẻ tương tự đến tám phần với cây Thế Giới lúc mới xuất hiện ở di tích thượng cổ.

Trung tâm của hình ảnh là một con cự long màu đen mở rộng hai cánh bay lên trời, ngửa cổ lên trời phun ra một ngọn lửa màu đen.

Con thú lớn vô cùng chân thật, áp lực khiến người khác sợ hãi tựa như có thể xuyên qua hình ảnh, nếu là người thường ở trong này, chỉ sợ ngay cả can đảm liếc mắt nhìn một cái cũng không có.

Nhìn tác phẩm của mình, Lạc Xuyên vừa lòng gật đầu.

Không biết đã trôi qua bao lâu. Trong đầu Lạc Xuyên bỗng nhiên nảy ra một suy nghĩ như vậy.

Sau khi rời khỏi không gian khai phá, Lạc Xuyên chú ý thấy trong tiệm đã có không ít khách hàng.

Nhìn thời gian, đã trôi qua gần một tiếng.

Xem ra vẫn rất đơn giản, Lạc Xuyên nghĩ như thế.

Trang bìa đã có, tiếp theo còn cần có giới thiệu vắn tắt.

Cái này, Lạc Xuyên quyết định viết theo ý muốn của mình.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, hắn bắt đầu viết bản thảo.

Vốn Yêu Tử Yên nhìn thấy Lạc Xuyên mở mắt ra thì định hỏi thăm một chút, bởi vì vừa nãy đã có không ít khách hàng đến trước quầy và nhắc đến đọc Khởi Nguyên, đều bị nàng cản lại.

Nhìn thấy dáng vẻ Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, nét mặt nghiêm túc viết lách gì đó, Yêu Tử Yên biết bây giờ cũng không phải lúc quấy rầy.

"Tử Yên tỷ, ông chủ đây là đang làm gì thế?" Cố Vân Hi đang ăn kem ly bước đến trước quầy, nhỏ giọng hỏi.

"Không biết." Yêu Tử Yên lắc đầu: "Chuyện về đọc Khởi Nguyên, ông chủ sẽ nói sau."

"À." Cố Vân Hi gật đầu.

Chương 760: Cấu tứ giới thiệu vắn tắt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

[Thế giới này có vẻ rất bình thường, nhưng sóng ngầm đã bắt đầu nổi lên. Trong góc tối của văn minh nhân loại, vẫn giấu kín bóng dáng của một loại sinh vật khác…]

Viết hai câu, Lạc Xuyên lắc đầu, xóa bỏ toàn bộ.

[Một học sinh bình thường, ngoài ý muốn nhận được một phong thư của học viện thần bí, cánh cửa thế giới mới cứ thế mở ra…]

Ngón tay của Lạc Xuyên hơi dừng lại một chút.

Cái này cũng tạm được, cho vào danh sách đợi chọn.

[Khi những điều chưa biết và thần bí xuất hiện trước mặt một học sinh trung học bình thường, hắn sẽ lựa chọn như thế nào? Bóng ma của cự long bao phủ thế giới, tất cả mọi thứ, chỉ vì bảo vệ những suy nghĩ thuở ban đầu trong lòng…]

Lạc Xuyên lại viết vài đoạn giới thiệu vắn tắt.

Cuối cùng lại tiến hành chỉnh sửa trong số chúng, rồi quyết định phiên bản cuối cùng.

[Một học sinh bình thường, ngoài ý muốn nhận được một bức thư từ học viện thần bí. Dưới lời kêu gọi chưa biết rõ đầy thần bí, phải chọn lựa giữa tình yêu và ước mơ, cánh cửa thế giới mới mở ra vì hắn.

Thế giới này, mãi mãi không đơn giản như vẻ bề ngoài. Đất nước của rồng, chậm rãi vạch trần bức màn bí ẩn…]

Lạc Xuyên vừa lòng gật đầu.

Khi hắn ngẩng đầu chuẩn bị lấy một chai Coca Cola để thả lỏng một chút, chợt thấy bốn phương tám hướng đều hướng ánh mắt u oán sang.

Đối với chuyện này, Lạc Xuyên không có phản ứng gì.

Sau khi cầm chai Coca Cola rồi lại ngồi xuống, Lạc Xuyên nhẹ nhàng vặn mở nắp chai, uống một hớp lớn.

Chất lỏng lạnh lẽo từ khoang miệng tiến vào trong cơ thể, kích thích khi bọt khí nổ tung khiến cho tinh thần của Lạc Xuyên phấn chấn hẳn lên.

Tuy rằng nói đúng hơn, hiệu quả của Spite mới là khôi phục tinh thần lực.

Nhưng Lạc Xuyên vẫn thích Coca Cola hơn…

"Ông chủ, khi nào thì đọc Khởi Nguyên mới có thứ gì đó vậy?"

"Đúng vậy ông chủ, đã qua thời gian dài như vậy, mà sao cái gì cũng không có?"

"Chẳng lẽ phải chờ đến buổi chiều sao…"

Lúc Lạc Xuyên đang uống Coca Cola, không ít khách hàng nhịn không được mà lên tiếng.

"Chờ thêm chút nữa." Lạc Xuyên nói.

Tiếng ồn ào giảm bớt, không ít khách hàng bắt đầu mong chờ.

Lạc Xuyên nhìn bản thảo còn tồn của mình.

Ừm, có không ít.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn quyết định đăng chương một trước.

Về phần thu phí…

Mười linh tinh là được rồi.

Bởi vì khác biệt về thế giới quan, Lạc Xuyên còn cẩn thận viết một đoạn giới thiệu thế giới ở phần đầu.

Đồng thời, còn tiến hành sửa đổi một vài nội dung đặc biệt trong tiểu thuyết.

À, trên trang bìa còn phải thêm tên của tiểu thuyết.

Việc này do hệ thống làm thay.

Lại nhìn trang bìa, phần giới thiệu vắn tắt thêm vài lần, sau khi xác định không có vấn đề gì, Lạc Xuyên lựa chọn đăng lên.

"Bây giờ có thể xem rồi." Giọng nói của Lạc Xuyên truyền đến bên tai của mỗi khách hàng trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Nhanh nhanh nhanh! Đừng chơi trò chơi nữa, có thể xem đọc Khởi Nguyên rồi!" Giang Nhã Thường vừa nghe được lời Lạc Xuyên nói, hưng

phấn vỗ lên bả vai Cố Vân Hi.

"Biết rồi biết rồi." Bất đắc dĩ tháo mũ giáp xuống rồi lên tiếng, Cố Vân Hi lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

"Chờ lâu như vậy, cuối cùng ông chủ cũng công bố." Bộ Ly Ca thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì đọc Khởi Nguyên, ngay cả chơi trò chơi hắn cũng không thể tập trung được!

Các khách hàng còn lại, phần lớn đều phản ứng như thế.

Hầu như tất cả khách hàng đang ở trong trò chơi đều thoát ra ngoài.

Bọn họ thật sự vô cùng tò mò đối với những thứ mà Lạc Xuyên đưa ra.

Yêu Tử Yên ngồi bên cạnh Lạc Xuyên nâng cằm của mình lên, mang nụ cười khó hiểu trên mặt nhìn mọi người.

Là người đọc đầu tiên của tiểu thuyết, Yêu Tử Yên nhận thức sâu sắc về sự rung động mà nó mang đến trong lần đầu đọc.

Đó là một thế giới hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục!

Một thế giới của khoa học kỹ thuật văn minh, và do con người nắm giữ!

Chương 761: Hắc long

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lòng tràn đầy tò mò lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, mở màn hình lên.

Nhấn vào đọc Khởi Nguyên.

Thứ đầu tiên đập vào tầm mắt là một bức hình rung động lòng người.

Cây Thế Giới chống đỡ trời đất, cự long màu đen ngửa đầu lên trời phun khí rồng.

Vẻ hoang vu đầy rung cảm dâng trào như muốn tràn ra!

Chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, đã cảm thấy như mình đang ở thế giới trong hình ảnh đó.

Đất trời sụp đổ, con thú lớn khủng bố tùy ý gieo rắc cái chết và nỗi sợ hãi!

Hoàn toàn khác biệt với bức tranh minh họa cho Khoa Lạc!

Kỹ năng "Thân lâm kỳ cảnh" đang thể hiện năng lực của nó vào thời khắc này.

Sau khoảng yên lặng ngắn ngủi, trong Khởi Nguyên Thương Thành bộc phát tiếng ồ lên kinh ngạc.

Hầu như tất cả khách hàng đều mang vẻ mặt chấn động.

Mình nhìn thấy cái gì?

Rồng!

Cự long màu đen!

Khung cảnh chân thật lại rộng lớn như thế, chẳng lẽ ông chủ đã từng gặp qua Long tộc chân chính thời thượng cổ rồi hay sao?

Về phần Hoàng tộc yêu thú thì biểu hiện lại càng kích động hơn.

Bọn họ nhận ra cây Thế Giới trong bức hình, hơn nữa bây giờ nó còn đang nằm trong một góc không ai ngó ngàng ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Đây chẳng phải là nói Tổ Thụ đại nhân từng cùng cự long… Được rồi, từ bức hình này, thật sự không nhìn ra quan hệ giữa hai người đó.

Cây Thế Giới chỉ đảm nhận tác dụng như một bối cảnh.

Nếu miễn cưỡng phải nói thì… hình như cũng không có gì để nói.

Đây thật sự là một hiểu lầm vi diệu, bởi vì Lạc Xuyên thật sự chỉ cảm thấy đặt cây Thế Giới vào trong hình ảnh thì sẽ rất khí thế, đồng thời cũng phù hợp với nội dung trong tiểu thuyết.

Coi như nhớ lại tuổi trẻ đã mất đi.

Có điều năng lực tưởng tượng của những Hoàng tộc yêu thú này rõ ràng là vô cùng mạnh mẽ - có thể nhìn ra được từ chuyện triệu hồi Tổ Thụ trước kia.

"Thì ra Tổ Thụ đại nhân đã từng kề vai chiến đấu với cự long!" Hổ Cuồng vô cùng hưng phấn.

"Tổ Thụ đại nhân còn có quá khứ huy hoàng như vậy sao? Không hổ là tổ tiên của Hoàng tộc yêu thú chúng ta!" Yêu Tử Nguyệt cũng hưng phấn không thôi.

"Sao ta lại cảm thấy Tổ Thụ đại nhân và con hắc long kia không có cảm giác của chiến hữu nhỉ? Hơn nữa dáng vẻ của hắc long thoạt trông như nhân vật phản diện ấy?" Vũ Vi nhíu mày lẩm bẩm.

"Ngươi cảm giác sai rồi…" Những Hoàng tộc yêu thú khác đồng loạt phản bác. (Cây Thế Giới: ???)

Bọn học đã chấp nhận việc Lạc Xuyên là người chứng kiến cảnh tượng này ở thời kỳ thượng cổ.

"Ông chủ, ngài thật sự từng nhìn thấy hình ảnh này sao?" Mà ngay cả Yêu Tử Yên sau khi nhìn thấy cũng hết sức kinh ngạc, nhịn không được mà dò hỏi Lạc Xuyên.

Theo suy nghĩ của nàng, e rằng chỉ có tự mình trải qua mới có thể tạo ra hình ảnh như vậy.

Không rõ vì sao Yêu Tử Yên lại hỏi chuyện này, Lạc Xuyên trả lời: "Đương nhiên chưa từng thấy."

Câu trả lời của Lạc Xuyên hơi ngoài dự đoán của Yêu Tử Yên.

Nàng sững người một lúc: "Vậy bức hình này…"

"Tưởng tượng ra."

Yêu Tử Yên: …

Sự thật và tưởng tượng, hình như có chút khác biệt.

Có điều rất nhanh, trong lòng Yêu Tử Yên đã nghĩ ra lời giải thích cho việc này.

Cảnh giới của ông chủ chắc chắn đã đạt đến mức đồng đều ở mọi phương diện, trên mặt hội họa cũng là như thế!

Đúng vậy, chính là như vậy.

Yêu Tử Yên vui vẻ vì mình đã tìm được lý do thật sự.

Thế nhưng trong một vài thời điểm, sự thật luôn nằm ngoài suy đoán của con người…

"Hắc long… khí thế quả thật kinh người, có điều, sao ta lại cảm thấy có chút khác biệt với ghi chép trong sách cổ?" Văn Thiên Cơ nhìn hình ảnh trên màn hình, hơi cau mày.

"Dược cốc của chúng ta cũng có một vài ghi chép về cự long thời kỳ thượng cổ, thật sự có gì đó không giống." Trong giọng nói của Dược Hồi Trần cũng mang theo chút ngờ vực.

Không giống là bình thường, dù sao hắc long trên hình ảnh là do Lạc Xuyên tự sáng tạo dựa theo suy nghĩ của chính mình…

Chương 762: Long tộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cự long được ghi lại trong sách cổ của Thiên Cơ Các không có hai cánh, hơn nữa bề ngoài cũng không giống như trong hình ảnh." Văn Thiên Cơ cau mày, nét mặt ngờ vực khó hiểu.

"Có hai cánh mà." Dược Hồi Trần lại càng thêm ngờ vực: "Chỉ là không dữ tợn như vậy… khụ khụ, là uy phong như vậy."

"Không đúng? Cự long trong ghi chép của học viện chúng ta không khác gì trong hình lắm." Phạm Thừa Thiên cũng nói với vẻ khó hiểu.

Mấy người Quân Tích Trúc, Sở Dương, Tần Mộ Tuyết cũng gia nhập cuộc trò chuyện.

Một lát sau, bọn họ rút ra được một tin tức khiến người ta cực kỳ khiếp sợ.

Rồng được ghi lại trong sách cổ, thế mà lại có rất nhiều hình dáng!

Phải biết rằng hiện tại, rồng ở Thiên Lan đại lục ngoại trừ thỉnh thoảng xuất hiện trong lời đồn thì gần như đã mai danh ẩn tích.

Sách cổ để lại từ thượng cổ chỉ có một vài thế lực siêu cấp mới có được, bọn họ chắc chắn sẽ không vì một vài lời đồn đãi kỳ lạ thỉnh thoảng xuất hiện, mà lấy đống sách cổ này ra để tiến hành trao đổi văn hóa với thế lực khác…

Có điều bây giờ Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới cung cấp một nền tảng để trao đổi, sau đó bọn họ mới phát hiện, thì ra rồng được ghi lại trong không ít sách cổ lại có sự bất đồng!

"Vậy có thể là do sách cổ của các ngươi xảy ra vấn đề không?" Văn Thiên Cơ đưa ra ý kiến của mình.

"Làm sao có thể!" Phạm Thừa Thiên lập tức phản bác: "Những sách cổ này đều được lưu truyền từ thời thượng cổ đến nay, không có khả năng xảy ra sai sót!"

Trần Nghênh Phong gật đầu: "Đúng vậy, tổ tiên ở thời kỳ thượng cổ chắc chắn không thể nào ghi chép những thứ sai lầm."

Mấy người lại thảo luận một lúc, vẫn không đưa ra kết luận.

Bọn họ đưa mắt nhìn Lạc Xuyên ở sau quầy.

"Hỏi ông chủ thử xem?" Thanh m đề nghị.

Những người khác gật đầu đồng ý.

Thanh m giải thích với Lạc Xuyên về vấn đề mà bọn họ gặp phải.

Hình tượng của rồng?

Lạc Xuyên cũng chưa từng tận mắt nhìn thấy, làm sao hắn biết được?

Hỏi hệ thống xem?

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên gạt bỏ suy nghĩ này trong đầu.

Cái gì cũng hỏi hệ thống, vậy thì thật sự chẳng có ý nghĩa gì.

"Về sau các ngươi sẽ biết."Lạc Xuyên đưa ra một đáp án chung chung.

Mọi người đồng loạt thở dài.

Nếu ông chủ đã nói như vậy, thì chỉ có thể chờ.

Lúc này, các khách hàng trong tiệm đều chú ý vào điện thoại di động Ma Huyễn, yên lặng tĩnh mịch.

Mấy người Văn Thiên Cơ nén vấn đề này vào trong lòng, lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, tiếp tục xem đọc Khởi Nguyên trước đó…

Mở đọc Khởi Nguyên ra, sau khi bị hình ảnh chấn động một phen, trong lòng Yêu Tử Nguyệt chợt nảy sinh sự kích động và tò mò.

Sau đó, trên trang bìa chậm rãi hiện lên hai chữ to - Long tộc!

"Ta biết mà!" Yêu Tử Nguyệt hưng phấn nói.

Lúc mới nhìn thấy trang bìa, trong lòng nàng còn có suy đoán, quyển tiểu thuyết này của ông chủ rất có thể là có liên quan đến rồng trong truyền thuyết.

Không ngờ thế mà lại trực tiếp dùng "Long tộc" làm tên sách.

"Long tộc! Thì ra là nói về Long tộc!"

"Chẳng lẽ quyển sách này thật ra là giải thích về chuyện xưa của rồng?"

"Hả? Còn cần linh tinh… Đúng là phong cách của ông chủ…"

Tiếng hô ngạc nhiên vang lên liên tiếp, trong đó còn kèm theo một vài tiếng cảm thán dở khóc dở cười.

Sau khi mười linh tinh trong tay biến mắt, trên màn hình xuất hiện hình động một quyển sách đang mở ra.

Sau đó, xuất hiện phần giới thiệu vắn tắt viết bằng mực đen.

[Một học sinh bình thường, ngoài ý muốn nhận được một bức thư từ học viện thần bí. Dưới lời kêu gọi chưa biết rõ đầy thần bí, phải chọn lựa giữa tình yêu và ước mơ, cánh cửa thế giới mới mở ra vì hắn.

Thế giới này, mãi mãi không đơn giản như vẻ bề ngoài. Đất nước của rồng, chậm rãi vạch trần bức màn bí ẩn…]

Chương 763: Thế giới thật sự tồn tại

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi đọc hết phần giới thiệu, trong đầu Yêu Tử Nguyệt chợt tuôn ra một câu chuyện.

Một thiếu niên loài người thoạt trông rất bình thường, nửa đời trước sống bình thường nhạt nhẽo như nước lọc.

Nhưng từ một góc tối, thật ra vẫn luôn bị một học viện thần bí chú ý đến.

Sau khi hắn trưởng thành, học viện vươn cành ô liu với hắn, thiếu niên do dự nhiều lần, nhưng cuối cùng dưới sự dẫn dắt âm thầm của vận mệnh mà gia nhập học viện, nhân cơ hội này mà biết được thế giới thật sự rốt cuộc là cái dạng gì.

Thế nhưng câu chuyện này có lỗ hổng rất lớn.

Đầu tiên, đối với người tu luyện mà nói, tất nhiên là tu luyện càng sớm càng tốt.

Cho dù thiên phú tốt cỡ nào, nhưng đợi đến khi trưởng thành mới bắt đầu tu luyện, thật sự là không thể nào nói nổi.

Chẳng lẽ bởi vì đây chính là cái gọi là hào quang nhân vật chính sao?

Mặt khác, thiếu niên kia sau khi trưởng thành mới biết về thế giới thật sự, chẳng lẽ trước kia vẫn chưa từng biết đến sự tồn tại của giới tu luyện?

Phải biết rằng ở Thiên Lan đại lục, cho dù là thành trì hẻo lánh của con người cũng sẽ có người tu luyện tồn tại, linh lực đầy rẫy trong cuộc sống hằng ngày của mọi sinh linh.

Trong lòng mang theo một chút ngờ vực và tràn đầy hiếu kỳ, Yêu Tử Nguyệt tiếp tục nhìn xuống bên dưới.

[Đây là thế giới hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục, không có linh lực, không có ma lực. Loài người mới là chúa tể của thế giới này.]

Sự ngờ vực trong lòng đã biến mất hơn nửa.

Thì ra không phải là Thiên Lan đại lục.

Có điều không có linh lực, thế giới mà con người thống trị rốt cuộc là thế nào?

Yêu Tử Nguyệt càng tò mò hơn.

Nàng tiếp tục nhìn xuống bên dưới.

[Không có yêu thú, không có người tu luyện, không có các loại chủng tộc mạnh mẽ. Con người dựa vào sức mạnh của khoa học kỹ thuật, thay đổi toàn bộ thế giới.]

…

[Máy bay, tàu thủy, tên lửa…Vô số sản phẩm khoa học được phát minh theo sự phát triển thời đại.]

…

[Mà đằng sau nền văn minh phồn thịnh ấy, vẫn luôn có bóng dáng của một chủng tộc quanh quẩn không tan…]

Yêu Tử Nguyệt thật sự "nhìn" thấy một nền văn minh kỳ lạ, đang chậm rãi kéo màn ngay trước mắt.

Các loại sản phẩm khoa học kì lạ lần lượt thể hiện sự tồn tại của chúng nó.

Không có linh lực, chỉ có cơ thể bình thường, lại dựa vào sức mạnh khoa học kỹ thuật, đi theo một con đường hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục.

Bầu trời, mặt đất, biển cả, mỗi một khu vực đều có bước chân của con người.

Đó là một thời đại chỉ thuộc về con người!

Mà phía sau nền văn minh phồn thịnh ấy, từ đầu đến cuối đều có bóng dáng của một chủng tộc quanh quẩn mãi không tán…

Trong lòng Yêu Tử Nguyệt tràn đầy sự tò mò và rung động.

Lúc trước chỉ nghe thấy ông chủ nhắc đến khoa học công nghệ, Nguyệt Linh tỷ hình như cũng si mê như thế.

Vốn Yêu Tử Nguyệt cũng không đặt cái gọi là khoa học công nghệ ấy ở

trong lòng.

Khoa học kỹ thuật có lợi hại đến mấy, có thể mạnh mẽ như linh lực sao?

Người tu luyện thực lực lớn mạnh thậm chí có thể dời núi lấp biển, chẳng lẽ người thường cũng thể đạt đến cảnh giới này?

Thế nhưng bây giờ xem ra… quả nhiên là vượt xa tưởng tượng của nàng.

Hơn nữa theo lời ông chủ, điện thoại di động Ma Huyễn trong tay mình cũng là kết quả đỉnh cao của văn minh khoa học kỹ thuật.

Không biết có cơ hội đi trải nghiệm một chút, tìm hiểu một chút về cuộc sống trong nền văn minh khoa học hay không. Yêu Tử Nguyệt thầm mong chờ trong lòng.

"Ông chủ, thế giới của Long tộc thật sự tồn tại ư?" Yêu Tử Yên xem điện thoại di động Ma Huyễn, bỗng nhiên nghĩ đến một việc.

Khoa Lạc là trò chơi, nhưng theo lời ông chủ nói, nói đó và thế giới thực cũng không có khác biệt gì quá lớn.

Long tộc, có phải cũng là như thế không?

"Có tồn tại." Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, gật đầu.

Trong hư không, tất cả đều có khả năng, tồn tại vẫn có tính hợp lý.

Đồng thời, Lạc Xuyên còn nhớ tới nhiễu loạn thông tin mà lúc trước hệ thống đã phổ cập khoa học cho hắn.

Chương 764: Các học viên xúc động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hư không mênh mông vô tận, tất cả đều khả năng, tồn tại đã là hợp lý.

Có lẽ ở trên một tinh cầu có sự sống nào đó trong một tinh hệ nào đó trong vũ trụ, những chuyện đã xảy ra không khác gì trong tiểu thuyết.

Một học sinh trung học kém cỏi mười mấy năm, nhận được thư thông báo trúng tuyển từ một đại học nước ngoài, thế giới quan mười tám năm qua chợt vỡ nát, thế giới chân thật vén lên bức màn bí mật…

Lạc Xuyên có chút tò mò, những khách hàng ở dị thế này sau khi biết được câu chuyện sẽ có phản ứng gì.

Không biết có gửi dao cho mình hay không…

"Thế giới chân thật." Yêu Tử Yên lộ ra vẻ mặt mong đợi: "Không biết có cơ hội đi đến thế giới kia trải nghiệm một chút hay không."

"Về sau sẽ có cơ hội." Lạc Xuyên nói.

"Ta đây sẽ mong chờ đến ngày đó." Yêu Tử Yên nở nụ cười.

Sau đó, tiếp tục xem điện thoại di động Ma Huyễn.

Đối với việc này, thật Lạc Xuyên không cảm thấy có chỗ nào kỳ lạ.

Bởi vì lúc ở trái đất, nếu hắn phát hiện tiểu thuyết nào khá ổn cũng sẽ lướt thêm vài lần…

"Đây… đây là một thế giới hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục!" Hạ Nguyên mở to hai mắt, nhịn không được mà thốt lên.

"Nói nhỏ chút đi, chúng ta đều thấy rồi." Trần Nghênh Phong ngẩng đầu liếc nhìn Hạ Nguyên.

Hạ Nguyên ho khan, nét mặt có chút xấu hổ, hắn ta không dám phản bác viện trưởng của mình: "Khụ khụ, nhất thời kích động, nhất thời kích động thôi."

"Lại nói, thật sự có thế giới như vậy sao? Không có linh lực, không có ma lực, cũng không có năng lượng khác." Đại Tế Ti cau mày nói.

Yêu Tử Nguyệt vừa nãy có chú ý đến khi Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên nói chuyện với nhau, hiểu rõ nội dung của cuộc trò chuyện.

Nàng đi đến trước mặt Đại Tế Ti, nét mặt cực kỳ phấn khởi: "Ông chủ vừa mới nói qua, cái thế giới kia thật sự tồn tại!"

"Xem ra hiểu biết của ông chủ đã vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta." Văn Thiên Cơ cảm thán không thôi.

Tôn Giả đỉnh phong, dĩ nhiên là đứng trên đỉnh kim tự tháp trong những người tu luyện ở Thiên Lan đại lục.

Nhưng dù có nói như thế nào, cũng chỉ là đối với Thiên Lan đại lục.

Mà ông chủ thì sao?

Không chỉ trò chơi trong cửa hàng là một thế giới chân thật, mà viết ra cũng là một thế giới chân thật.

Thì ra chênh lệch giữa người với người lại có thể to lớn như thế.

Có điều rất nhanh, bọn họ đã bình tĩnh trở lại.

Ông chủ mà, làm ra tin tức bùng nổ gì cũng không có gì kì lạ.

Nghe nói trước kia lúc Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới xuất hiện, có người xem ông chủ thành Tôn Giả bình thường.

Sau đó yêu tăng Vô Tướng xuất hiện, có người xem ông chủ thành Tôn Giả cao giai.

Sau đó nữa, cây Thế Giới trong di tích thượng cổ xuất hiện, có người xem ông chủ thành Thánh Nhân.

Bây giờ, thế giới kia xuất hiện, có người xem ông chủ thành…

À, bây giờ bọn họ còn chưa nghĩ ra sẽ trở thành cái gì.

Có điều nếu Lạc Xuyên nói mình là thần, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không kinh ngạc quá nhiều…

Cuộc bàn tán của mấy đại lão này tất nhiên cũng bị những khách hàng khác nghe được.

Bọn họ phản ứng rất ít, kiểu như "À cũng là một thế giới chân thật giống như trò chơi".

Phương hướng cảm thán của các học viên trong học viện có chút kỳ lạ.

"Thì ra học sinh ở thế giới khác không cần phải tu luyện mỗi ngày." Nét mặt của Vệ Diệc có chút vi diệu.

"Mỗi ngày buổi sáng buổi chiều học tập kiến thức mới, mỗi tuần được nghỉ hai ngày, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày chia thành hai học kỳ và hai kỳ nghỉ đông nghỉ hè…" Giọng nói của Cố Vân Hi như truyền đến từ chín tầng địa ngục, tựa như đang bị bao phủ bởi nỗi u oán nồng đậm không lối thoát: "A, ha ha… thì ra đây chính là cuộc sống của học sinh ở thế giới khác sao? Không giống với chúng ta một chút nào cả."

Chương 765: Nhân vật chính kém cỏi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta ganh tị quá, vì sao cuộc sống của bọn họ lại nhẹ nhàng như vậy!" Bộ Ly Ca đấm ngực dậm chân, bởi vì hắn ta nghĩ đến kế hoạch huấn luyện mà Cơ Vô Hối và Bộ Thương Khung cùng nhau lập ra.

Nếu không phải hắn ta da dày, chỉ sợ huấn luyện xong không chết thì cũng mất một tầng da.

Ngay cả Tô Ngưng Hàn cũng không nhịn được mà khẽ thở dài: "Thế giới hoàn toàn khác biệt, cuộc sống khiến người ta hâm mộ."

Lại cảm thán một hồi, đề tài cuộc trò chuyện của các học viên cuối cùng cũng chuyển đến nội dung của tiểu thuyết.

"Lại nói, Lộ Minh Phi này cũng kém cỏi thật đấy." Tiêu Thành vừa lắc đầu vừa tặc lưỡi cảm thán: "Thật sự không hiểu nổi, mười tám năm này hắn đã trải qua như thế nào."

"Mỗi người đều có cuộc đời thuộc về riêng mình." Nam Cung Ngũ Nguyệt mỉm cười: "Tuy rằng bây giờ hắn có vẻ là một tên thất bại, thế nhưng từ góc nhìn trước mắt, hắn là nhân vật chính của quyển sách này. Chẳng lẽ là một nhân vật chính mà còn có thể tiếp tục kém cỏi sao?"

"Đúng vậy." Trần Mặc gật đầu: "Không biết học viện Kassel thần bí này rốt cuộc là muốn làm gì, bây giờ chỉ có thể đoán được là có liên quan đến rồng. Sau khi Lộ Minh Phi tiến vào học viện, hắn là sẽ có thay đổi. Có điều người này thế mà lại chọn từ chối, thật sự là có chút ngoài dự đoán của ta."

Bây giờ Long tộc do Lạc Xuyên viết chỉ mới đăng chương một, cũng chính là chỗ Lộ Minh Phi lần đầu tiên từ chối lời mời đó.

"Suy nghĩ của kẻ thất bại luôn nằm ngoài dự đoán." Bộ Ly Ca lắc đầu cảm khái, Bộ Ly Ca đã trải nghiệm cuộc sống của kẻ kém cỏi mấy tháng, hắn ta có kinh nghiệm: "Có điều nếu nghĩ kĩ, đưa ra lựa chọn như vậy cũng

không thể trách được."

"Sau đó hẳn là sẽ có chuyển biến, Nặc Nặc kia, nhất định vẫn còn xuất hiện." Bộ Thi Ý nói chắc chắn.

"Nặc Nặc… nàng và ngươi có chút giống nhau." Giang Nhã Thường cười nói.

"Hả?" Cố Vân Hi sửng sốt: "Giống chỗ nào?"

"Đều có một loại tính cách tinh nghịch." Giang Nhã Thường xoa cằm, như nghĩ đến cái gì, bình luận: "Có điều nàng là loại hình tiểu ma nữ, ngươi là loại hình tiểu công chúa."

"Ta vốn là công chúa có được không?" Cố Vân Hi trợn mắt xem thường…

Không thể không nói, sự ra đời của tiểu thuyết tạo thành ảnh hưởng còn lớn hơn rất nhiều so với tưởng tượng của Lạc Xuyên.

Phần lớn khách hàng ngay cả trò chơi cũng không có tâm trí mà chơi, chỉ muốn thảo luận với người khác, suy đoán nội dung và tình tiết tiếp theo của Long tộc.

Đương nhiên, cũng có một bộ phận khách hàng mà phương hướng thảo luận xuất hiện chút lệch lạc nho nhỏ.

Bọn họ đang thảo luận xem ô tô, điện ảnh, chiến tranh giữa các vì sao vân vân xuất hiện bên trong, rốt cuộc là thứ gì.

Đương nhiên, cũng có khách hàng tò mò đến thăm dò Lạc Xuyên một phen.

Lạc Xuyên có chút không biết nói gì với trọng điểm chú ý của bọn họ.

Vẫn dùng câu trả lời "Về sau sẽ có" qua loa như trước.

Mấy khách hàng này muốn nói gì đó lại không dám nói, chỉ có thể thở dài rời khỏi quầy.

Khi Phật Chủ tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, không khỏi lặng đi một chút.

Đêm qua sau khi uống nước khoáng, không có gì bất ngờ, tư chất của hắn ta tất nhiên đã tăng lên, hơn nữa lúc mới bắt đầu cũng bởi vì nhất thời

không thể khống chế được linh lực mà tạo thành chấn động không nhỏ.

Quãng thời gian kế tiếp vẫn luôn trải qua trong việc tu luyện.

Tuy rằng không thể thành công đột phá bình cảnh, thế nhưng Phật Chủ tự nhận là thu hoạch rất nhiều.

Tu luyện vừa mới chấm dứt, Phật Chủ lập tức đi thẳng đến Khởi Nguyên Thương Thành, chuẩn bị tiếp tục cày cấp trong chế độ giải trí, tranh thủ sớm ngày lên đến cấp hai mươi, chọn lựa chức nghiệp và học tập kỹ năng.

Nhiều khách hàng như vậy ở trong tiệm, không mua hàng hóa không sử dụng thiết bị giả tưởng, đang hưng phấn trò chuyện về cái gì?

Chẳng lẽ chỉ một ngày ngắn ngủi, Khởi Nguyên Thương Thành đã xảy ra chuyện lớn gì ư?

Chương 766: Đạt được thành công lớn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Phật Chủ vào cửa hàng, tiếng trò chuyện của khách hàng trong tiệm rõ ràng đã giảm xuống một âm độ.

Tất cả mọi người hoặc ít hoặc nhiều đều nhìn sang.

Buổi chiều hôm qua Phật Chủ đã đến Khởi Nguyên Thương Thành, hầu như tất cả khách hàng đều biết chuyện này.

Sau khi tiến hành hoạt động trực tiếp lúc trước, Phật Chủ có thể nói là nổi danh ở toàn thành Cửu Diệu.

Khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành vào buổi chiều ít hơn nhiều so với buổi sáng.

Cho nên khi Phật Chủ đến, cũng không có bao nhiêu người tận mắt nhìn thấy.

Bây giờ cuối cùng bọn họ đã có thể chính mắt nhìn dáng vẻ của Phật Chủ.

Thoạt trông chỉ là một người bình thường, không có điểm nào đặc biệt.

Bắt mắt nhất chỉ có mỗi cái đầu trọc kia.

Phần đông khách hàng đều có suy nghĩ như vậy trong lòng.

Mấy người Văn Thiên Cơ lại mang vẻ mặt bình tĩnh nhìn Phật Chủ.

Hai bên chỉ nhẹ nhàng xoa cằm, xem như chào hỏi.

Sau đó Phật Chủ đi đến trước quầy.

"Ông chủ, trong tiệm có chuyện gì xảy ra vậy?" Phật Chủ hỏi.

"Ứng dụng mới của điện thoại di động Ma Huyễn." Lạc Xuyên không nói gì, Yêu Tử Yên trả lời thay hắn.

Phật Chủ gật đầu, không quan tâm lắm.

Hắn ta tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Động tác của Phật Chủ bị không ít người nhìn thấy.

"Sao ta lại cảm thấy Phật Chủ không giống như trong tưởng tượng nhỉ?" Hạ Nguyên gãi đầu.

"Đây chính là tính cách vốn có của hắn ta." Phạm Thừa Thiên không biết nghĩ đến điều gì, than nhẹ một tiếng: "Bất kể là làm gì cũng không để ý đến cái nhìn của người khác."

"Nói như vậy, có phải là nên chúc mừng Phật Chủ từ bỏ được… vị trí Phật Chủ của núi Tu Di không?" Liễu Như Mị mỉm cười.

"Quả thật có thể nói như vậy." Đệ Ngũ Bá Đao gật đầu.

Buổi ra mắt của Long tộc cực kỳ thành công.

Công bố không đến một tiếng ngắn ngủi, đã thành công chiếm lĩnh hai trận địa trên trò chuyện Khởi Nguyên và diễn đàn Khởi Nguyên.

Hầu như tất cả chủ đề của các cuộc thảo luận đều có liên quan với nó.

Ngoài ra, các khách hàng còn phát hiện ra một chuyện khiến bọn họ chấn động không thôi, lúc đọc sách thế mà lại có hiệu quả tương đương với tu luyện!

Khách hàng có thể hiểu được việc tiến hành trò chơi giả tưởng có thể tăng tu vi, ít nhất là đều có được một thân thể.

Ngoài ra còn có một yếu tố quan trọng nhất, khi đọc, khách hàng có thể cảm nhận được bản thân dường như đang thật sự trải qua cảnh tượng trong tiểu thuyết.

Tất cả mọi thứ đều rõ ràng rành rành ngay trước mắt, rung động lòng người.

Đó chính là tác dụng của kỹ năng "Thân lâm kỳ cảnh", có thể khiến cho người đọc tự mình trải qua hoàn cảnh được miêu tả trong câu chữ.

Nếu tiểu thuyết tên là Long tộc, những truyền thuyết về rồng trước kia đã dần dần bị quên lãng cũng bị đào lại.

Sau khi tiến hành so sánh hai bên, bọn họ đều im lặng.

Sao lại cảm thấy rồng của hai thế giới lại chênh lệch lớn như vậy nhỉ…

"Ông chủ, ông chủ, nếu trên Thiên Lan đại lục thật sự có Long tộc, sau đó tiểu thuyết này bị bọn họ đọc được thì làm sao bây giờ?" Yêu Tử Nguyệt nhanh nhẹn đi đến trước quầy, tò mò hỏi.

"Đọc được thì sao?" Lạc Xuyên hỏi ngược lại.

Nét mặt Yêu Tử Nguyệt chợt cứng đờ.

Với thực lực của ông chủ, hình như quả thật không cần lo lắng nhiều như vậy.

Yêu Tử Nguyệt tỏ ra có chút xấu hổ: "Ừm, xem ra là ta suy nghĩ nhiều."

"Đúng rồi ông chủ, ta còn có một câu hỏi." Yêu Tử Nguyệt lại nhớ đến một chuyện.

Lạc Xuyên: "Nói."

"Chừng nào mới đăng chương tiếp theo thế, cái này đã đọc xong rồi." Yêu Tử Nguyệt dò hỏi.

"Đúng vậy ông chủ, khi nào thì công bố chương tiếp theo?"

"Tình tiết tiếp theo là gì?"

"Ông chủ tiết lộ một chút đi…"

Chương 767: Thống nhất thông tin

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi Yêu Tử Nguyệt hỏi xong, trong nháy mắt trước quầy đã chật kín người, giọng nói ồn ào tràn đầy bên tai.

Mục tiêu của bọn chúng là Lạc Xuyên, cuối cùng hội tụ thành hai chữ to – thúc giục!

Lạc Xuyên lắc đầu.

Về chuyện cập nhật này, hắn rất nguyên tắc, hơn nữa tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra tình tiết tiếp theo.

"Về sau mỗi ngày sẽ cập nhật một chương." Lạc Xuyên đáp lại.

Còn chưa đến lượt những khách hàng này làm ra phản ứng gì, Lạc Xuyên lại giải thích tiếp: "Bởi vì hôm nay vừa mới công bố, cho nên một lần cập nhật năm chương, xem như là một chương lớn năm trong một."

Các vị khách sững sờ một thoáng, sau đó đồng loạt hoảng hốt nhìn chằm chằm Lạc Xuyên.

Bọn họ mới nghe thấy cái gì, mỗi ngày cập nhật một chương?

Mà ngày hôm nay là năm chương hợp thành một, chẳng phải là nói về sau nội dung cập nhật mỗi ngày chỉ bằng một phần năm hôm nay sao?

Nếu thật sự dùng số lượng từ của hôm nay để làm tiêu chuẩn cập nhật, vậy số bảo thảo dự trữ của Lạc Xuyên chỉ chống đỡ được chừng mười ngày là cao nhất.

Đến lúc đó nếu không cố gắng gõ chữ, chỉ có thể đứt quãng.

Trước khi chưa xuyên qua, Lạc Xuyên vốn là một người yêu thích văn học mạng, tất nhiên là ghét cay ghét đắng đối với hành vi đăng liên tiếp rồi đứt quãng của tác giả.

Cho nên trong số ba lựa chọn là đứt quãng, cố gắng gõ chữ, giảm bớt số lượng cập nhật, tất nhiên hắn sẽ lựa chọn cái cuối cùng.

Sau khi các khách hàng yêu cầu mà không có kết quả, chỉ đành bất đắc

dĩ rời khỏi quầy.

Lúc bọn họ truyền tin tức này ra, tất nhiên lại gây ra chấn động không nhỏ.

Đương nhiên, Lạc Xuyên cũng không để tâm đến đến những âm thanh phản đối này chút nào…

Sau khi nằm xuống, trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện một vấn đề.

"Hệ thống, ngôn linh trong Long tộc có tính là sức mạnh pháp tắc không?" Lạc Xuyên hỏi.

Long tộc và chủng hỗn huyết có thể khống chế ngôn linh, đạt được sức mạnh vượt xa người thường.

Dựa theo miêu tả bên trong, uy lực mà một ngôn linh đẳng cấp cực cao có thể sinh ra, đủ để so sánh với công kích của người tu luyện Vấn Đạo.

Ngôn linh tên là "thẩm phán" thậm chí còn có thể khiến cho lời nói biến thành sự thật!

"Không tính, nhiều nhất chỉ có thể gọi là ngụy pháp tắc." Hệ thống đưa ta câu trả lời.

Lạc Xuyên có chút khó hiểu.

Ngụy pháp tắc? Tại sao nghe qua cứ như mấy thứ sách lậu vậy?

"Có nghĩa là sao?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đầu tiên, thế giới là hình thái của thông tin, vạn vật đều là phương thức biểu đạt của thông tin, lớn nhỏ, chất lượng, nhiệt độ, vị trí vân vân, các thông tin chồng chất lên nhau, khiến cho một sự vật trở thành một thứ có thể được miêu tả và nhận biết.

Bản chất của vũ trụ cũng là như thế, đều được cấu thành từ những thông tin từ tầng thấp nhất, đây chính là lý thuyết thống nhất thông tin đơn giản nhất." Hệ thống giải thích với Lạc Xuyên, cuối cùng vẫn không quên bổ sung: "Lý luận thực tế phức tạp hơn nhiều so với cái này, có điều hệ thống cảm thấy nếu bắt đầu giải thích, ông chủ ngài chưa chắc có thể hiểu được."

"Một câu sau có thể không nói." Lạc Xuyên bình tĩnh nói.

Hệ thống nói tiếp: "Quyền năng của thần chính là có thể trực tiếp tiến hành sửa chữa thông tin từ tầng dưới cùng của vũ trụ, cũng chính là nắm trong tay các loại pháp tắc, có thể đạt được đến bước từ không thành có đối với vạn vật."

Thần nói: "Phải có ánh sáng."

Vì thế trong vũ trụ lập tức có ánh sáng.

Thần còn nói: "Mẹ nó, sáng quá."

Vì thế nên ánh sáng yếu bớt.

Không biết tại sao, trong đầu Lạc Xuyên bỗng nhiên nhớ lại hai câu nói này.

Lắc đầu, ném nó ra sau đầu: "Nói như vậy, cái gọi là ngôn linh kia, pháp tắc thật sự là… có chút thua kém."

Đồng thời, sau khi nghe hệ thống giải thích sau, Lạc Xuyên bỗng nhiên có chút tò mò, thần trong truyền thuyết rốt cuộc có dáng vẻ thế nào.

Không biết bây giờ hắn ở thế giới này, có bị thần minh khống chế không.

Chương 768: Bên dưới hư không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Tôn Giả ở Thiên Lan đại lục có thể khống chế năng lượng pháp tắc, có phải cũng có thể gọi là "ngụy pháp tắc" không?" Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến Thiên Lan đại lục mà mình đang ở, sau khi các thực lực của các sinh linh ở nơi này đạt đến một trình độ nhất định, được xưng là có thể cảm ngộ và khống chế pháp tắc!

"Phải." Câu trả lời của hệ thống không nằm ngoài dự đoán của Lạc Xuyên.

Thế nhưng cũng phải nói, đều là ngụy pháp tắc, chênh lệch giữa hai bên thật sự là có hơi lớn.

Ngụy pháp tắc mà người tu luyện của Thiên Lan đại lục khống chế động một tí là hủy thiên diệt địa, mà ngôn linh này so ra thì yếu hơn không biết bao nhiêu lần.

Chẳng lẽ đó cũng là vì khác biệt thế giới?

Hay là, chủng hỗn huyết vẫn thuộc về loài người, cho nên không thể khống chế sức mạnh của ngôn linh nhưng Long tộc thuần huyết bình thường?

"Vì sao chúng nó lại chênh lệch lớn như vậy?" Lạc Xuyên hỏi.

Hệ thống không lập tức đáp lại, dường như là đang suy nghĩ nên trả lời như thế nào.

Vài giây sau mới có giọng nói vang lên trong đầu Lạc Xuyên: "Giống như việc thực lực của người tu luyện có cùng cảnh giới lại không giống nhau, đối với khống chế ngụy pháp tắc cũng là như thế. Đương nhiên, trong đó còn bao hàm cả nhân tố thế giới, thế nhưng có hơi phức tạp. Nếu ông chủ muốn biết, hệ thống có thể cho biết."

Có hơi phức tạp?

Nghe được thông tin quan trọng này, Lạc Xuyên hiểu rõ trong lòng: "Nói

cho biết thì không cần, ta không có hứng thú với mấy thứ này."

Bỗng nhiên Lạc Xuyên lại nhớ đến một việc: "Nói như vậy, ngụy pháp tắc xem như bậc thứ ba?"

Nói đến đây, Lạc Xuyên hơi cau mày lại.

Trong cách hiểu của hắn, pháp tắc là bậc thứ hai, ngụy pháp tắc tất nhiên là bậc thứ ba.

Mà lúc trước theo lời của hệ thống, linh lực cũng là năng lượng bậc thứ ba.

Nói như vậy, linh lực và ngụy pháp tắc chẳng phải là cùng một đẳng cấp sao?

Hình như có gì đó không đúng.

Bởi vì dựa theo tình huống hiện tại, ngụy pháp tắc rõ ràng là hơn xa linh lực.

Hệ thống: [???]

Sau đó, Lạc Xuyên lập tức nhìn thấy trước mặt có mấy dấu chấm hỏi hóa thành màn đạn quét qua.

Hệ thống: "… Không biết vì sao ông chủ lại có nhận thức này."

Lạc Xuyên: "Hả? Không đúng sao?"

"Pháp tắc là bậc thứ nhất dưới hư không." Hệ thống trả lời.

Pháp tắc = bậc thứ nhất?

Lạc Xuyên cẩn thận suy nghĩ một chút.

Hình như lúc trước hệ thống chỉ nhắc đến việc U Năng là năng lượng bậc thứ nhất, linh lực nằm ở bậc thứ ba.

Còn lại, toàn bộ đều là do chính hắn tự mình suy nghĩ mà rút ra.

Thế nhưng lúc ấy Lạc Xuyên cũng không biết điểm khác nhau giữa ngụy pháp tắc và pháp tắc, rút ra kết luận sau cũng không đáng ngạc nhiên.

Xem ra về sau không thể kết luận bừa nữa.

"Người tu luyện Vấn Đạo có thể xé rách không gian, lý do là gì?" Lạc Xuyên lại chợt nghĩ đến một vấn đề.

Linh lực nằm ở bậc thứ ba, tại sao lại có thể phá hỏng không gian?

"Tuy rằng các loại năng lượng đều có thứ bậc phân chia tương ứng, nhưng trên thực tế thì không có giới hạn chính xác, năng lượng ở bậc thấp hơn cũng thể sinh ra hiệu quả giống như năng lượng bậc cao. Đồng nghĩa với việc, khi năng lượng bậc cao có chất lượng thấp thì cũng có thể thua kém năng lực bậc thấp. Nói ngắn lại, bậc thang năng lượng chỉ được đặt ra để dễ dàng tiến hành phân biệt các loại năng lượng. Đối với năng lượng ở từng bậc, chất lượng và đương lượng mới là chân lý vĩnh hằng bất biến." Hệ thống giải thích.

"Hư không thì sao?" Nét mặt Lạc Xuyên đầy kinh ngạc, sau đó bỗng nhiên nghĩ đến hư không mà trước đó hệ thống có nhắc đến, khi vạn sự vạn vật đều bắt đầu từ hư không, thế có cái gọi là "năng lượng hư không" hay không?

Hệ thống hiểu được ý tứ của Lạc Xuyên, thời gian yên lặng lần này lâu hơn phía trên, hẳn là đang suy nghĩ làm sao để có thể trả lời chính xác vấn đề này.

Chương 769: Năng lượng hư không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Cái gọi là năng lượng hư không, nói một cách chặt chẽ thì cũng không phải là một loại năng lượng, nó là một loại "hiện tượng". Lúc tấn công hoặc phòng ngự có thể đồng hóa tất cả, do đó thực hiện quy mọi thứ về số không, sinh ra lực tấn công và lực phòng ngự vô hạn trong thế giới." Giọng nói của hệ thống vang lên trong đầu Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên âm thầm chép miệng.

Lực tấn công và lực phòng ngự vô hạn? Đây là sự tồn tại giống như bug vậy!

Hệ thống nói tiếp: "Đồng thời, loại "hiện tượng" này còn có một cách dùng khác, đó là dựa theo suy nghĩ của người sử dụng mà chỉnh sửa mọi thứ trong thế giới hiện thực. Nó có thể biến một chén nước thành trời trong, cũng có thể làm cho lực vạn vật hấp dẫn biến thành giấc ngủ. Chỉ cần là thứ đó thật sự tồn tại, được định nghĩa trong phạm vi vũ trụ, là có thể sinh ra loại biến đổi này."

Có chút tương tự với thống nhất thông tin trước đó.

Loại "hiện tượng" "năng lượng hư không" này, hình như nếu so với quyền năng của thần linh còn lợi hại hơn một chút.

"Năng lượng hư không… chỉ thần mới có thể khống chế sao?" Lạc Xuyên có chút nghi hoặc.

"Trên thực tế, cho dù là thần, cũng rất khó khống chế." Hệ thống trả lời.

"Vậy sinh mệnh nào có thể nắm giữ nó?" Lạc Xuyên tò mò hỏi: "Ta có thể nắm giữ không?"

Hệ thống yên lặng một lát: "Tạm thời không thể nói được, về sau ông chủ sẽ biết thôi."

Câu trả lời này, cùng với "Quyền hạn không đủ không thể kiểm tra" trước đó, tuy phương thức khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ

diệu.

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường.

Lại tán gẫu với hệ thống vài câu, đã kết thúc cuộc trò chuyện.

Một lần đã nhận được nhiều thông tin như vậy, hắn cần tiêu hóa một chút.

Tiến hành trò chuyện một phen với hệ thống cũng không hao phí bao nhiêu thời gian.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành vẫn tràn ngập tiếng ồn ào.

Mỗi người đều đang hưng phấn bàn tán về đề tài liên quan đến Long tộc.

Phật Chủ buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, hít một hơi thật sâu.

Bây giờ hắn ta gần như đã sáng tỏ, vì sao lúc vừa mới đến đây, trong cửa hàng lại có cảnh tượng thế này.

Vừa mới tiêu phí mười linh tinh để tải xuống cái đọc Khởi Nguyên gì đó, ngay cả hắn ta, sau khi đọc xong cũng không khỏi rung động trong lòng.

Một thế giới hoàn toàn mới!

Một thế giới hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục!

Cho tới bây giờ, Phật Chủ vẫn cảm thấy mình đang đắm chìm trong đó, tất cả mọi thứ vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Hơn nữa hắn ta còn nghe được lời những khách hàng bên cạnh trò chuyện với nhau.

Thứ được viết trong sách, thế mà lại là một thế giới thật sự tồn tại!

Bây giờ Phật Chủ đã chết lặng.

Sau khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, những thứ mà hắn ta chứng kiến đã vượt xa những gì nghe nói lúc trước không biết bao nhiêu lần!

Rốt cuộc ông chủ là ai?

Vì sao lại xuất hiện ở Thiên Lan đại lục?

Mục đích mở cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành này là cái gì?

Trong lòng Phật Chủ chợt nảy sinh vô số ngờ vực.

Một lát sau, hắn ta cất điện thoại di động Ma Huyễn vào, chuẩn bị bắt đầu trò chơi.

Về phần ngờ vực này, dĩ nhiên là bị hắn ta đè xuống đáy lòng.

Lai lịch của ông chủ, không phải là thứ hắn ta có thể phỏng đoán.

Thay vì tăng thêm phiền não, còn không bằng không suy nghĩ đến chuyện này.

Không thể không nói, vừa mới đến Khởi Nguyên Thương Thành được hai ngày mà Phật Chủ có thể hiểu được đạo lý này, đã hơn hẳn chín mươi phần trăm khách hàng.

Lúc Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới xuất hiện ở thành Cửu Diệu, Cơ Vô Hối còn vì thế mà rối rắm một khoảng thời gian không ngắn…

Thời gian buôn bán buổi sáng, bất tri bất giác đã vội vàng trôi qua.

Các vị khách lưu luyến rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Tử Nguyệt bởi vì muốn ké cơm, cho nên ở lại.

Hổ Cuồng tràn đầy u oán, bị Ma Viên lôi đi.

Khởi Nguyên Thương Thành huyên náo đã khôi phục sự bình yên.

Chương 770: Thành Cửu Diệu náo nhiệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lúc ăn cơm trưa, Lạc Xuyên chú ý thấy ánh mắt của Yêu Tử Nguyệt vẫn luôn nhằm về phía mình.

Thật ra Lạc Xuyên không quan tâm lắm đối với việc này.

Một lát sau, ngược lại là Yêu Tử Nguyệt không nhịn được.

"Ông chủ, ông chủ, hỏi ngươi chuyện này." Yêu Tử Nguyệt chọc chọc cánh tay của Lạc Xuyên.

"Về nội dung tình tiết tiếp theo của tiểu thuyết thì không thể trả lời, lượng cập nhật không thay đổi." Lạc Xuyên đưa thức ăn trên chiếc đũa vào miệng rồi nói.

"À, vậy không có việc gì."

Yêu Tử Yên nhìn một màn này, không khỏi mỉm cười.

Nàng biết được tình tiết phía sau.

Có điều trong tình huống Lạc Xuyên không đồng ý, chắc chắn Yêu Tử Yên sẽ không để lộ ra.

"Về sau sẽ biết, lại không vội nhất thời." Yêu Tử Yên cười nói.

Yêu Tử Nguyệt bĩu môi, bắt đầu tiêu diệt đồ ăn trước mặt…

Việc buôn bán của Phụng Tiên lâu trong khoảng thời gian này rất tốt.

Mỗi khi đến giờ cơm, đều trong trạng thái chật kín chỗ, cho nên mỗi ngày trên mặt Tả Vạn Kim đều mang theo nụ cười tươi rói.

Tuy rằng hoàng thất mới là ông chủ đích thực phía sau màn của Phụng Tiên lâu, nhưng Tả Vạn Kim là lâu chủ bên ngoài, cũng có thể nhận được ích lợi không nhỏ.

Bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành ngày càng nổi tiếng, người tu luyện ở thành Cửu Diệu cũng càng lúc càng nhiều.

Dựa theo lẽ thường mà nói, nếu những thành thị khác hội tụ nhiều người tu luyện như vậy, mỗi ngày chỉ sợ đều sẽ phát sinh xung đột ko nhỏ,

hoàn toàn có thể so sánh với thùng thuốc nổ, có thể nói động tí là nổ.

Rất rõ ràng, thành Cửu Diệu cũng không thể giải thích theo lẽ thường.

Từ lúc trước Lạc Xuyên thỉnh thoảng đi ra ngoài, rồi tiện tay tiêu diệt một tên xui xẻo mở quán trọ giết người cướp của, sau đó Thiên Tinh đại đế mới nhân cơ hội này hạ lệnh quét sạch thành Cửu Diệu. Sau khi tin tức này truyền ra ngoài, người tu luyện đều hiểu rõ một việc, nếu muốn tiếp tục ở lại thành Cửu Diệu, thì không thể rãnh rỗi sinh nông nổi được.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng nhất, ở thành Cửu Diệu bây giờ hội tụ không biết bao nhiêu thế lực lớn, một người ngẫu nhiên đụng phải trên đường lớn, nói không chừng chính là đệ tử thân truyền trong thế lực lớn nào đó.

Nghe nói không lâu trước đây ông chủ cũng thích sắm vai người thường đi dạo ở thành Cửu Diệu, sau đó nhị hoàng tử trẻ tuổi thành công tìm đường chết bị sung quân đến Nam Cương…

"Hương vị thế nào?" Tả Vạn Kim đi vào sảnh chính của Phụng Tiên lâu, hỏi vị khách trên bàn.

"Không tệ không tệ, còn ngon hơn mấy món ta ăn ở nơi khác." Vị khách kia gật đầu khen ngợi.

"Đầu bếp trong tiệm chúng ta đều đã học tập giáo trình nấu ăn ở Khởi Nguyên Thương Thành đấy, tuyệt đối là đỉnh cao của đỉnh cao!" Tả Vạn Kim cười ha hả nói.

"Giáo trình nấu ăn của Khởi Nguyên Thương Thành? Mỗi lần học cần đến một trăm linh tinh đấy!"

"Ta còn nói sao lại tiến bộ nhiều so với trước kia như vậy, thì ra là vì lý do này!"

"Tả lâu chủ hào phóng…"

Không ít thực khách nghe được lời Tả Vạn Kim nói, đều kinh ngạc thốt lên.

Một trăm linh tinh đối với người tu luyện bình thường mà nói, không phải là một con số nhỏ.

"Này, Khởi Nguyên Thương Thành lại vừa mới phát triển ra thứ gì mới đó, đã thấy chưa?" Có người vừa ăn vừa nói.

"Thứ gì mới? Là cái gì? Lại là mặt hàng nào mới à? Không biết Phụng Tiên lâu có thể đưa ra hay không."

"Đừng nghĩ nhiều, không phải lúc trước Tả lâu chủ đã nói rồi sao, Phụng Tiên lâu chỉ có hai loại là mỳ ăn liền và thanh cay, sẽ không tiến hành phỏng chế những hàng hóa khác."

"Ôi, thế thì có chút đáng tiếc… Lại nói, hàng mới của Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc là cái gì?"

"Ta cũng không có điện thoại di động Ma Huyễn, nghe nói là quyển sách gì đó."

"Sách?"

"Đừng hỏi ta, ta cũng không biết chi tiết hơn…"

Chương 771: Kế hoạch của Vô Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tin tức về đọc Khởi Nguyên xem ra đã được khách hàng truyền miệng ra bên ngoài.

Không riêng gì các thực khách trong quán, cho dù là người thường đi trên đường cũng đang bàn tán với nhau về tin tức này.

Thế nhưng cũng chỉ là bàn tán mà thôi, bọn chỉ biết được một ít tin tức mơ hồ.

Về phần chi tiết thì không thể nào biết được.

Có vẻ mỗi khách hàng sau khi đọc Long tộc xong, cũng không tiết lộ ra với những người không phải khách hàng.

Dù sao bọn họ cũng không biết thái độ của Lạc Xuyên về chuyện này.

Vì để đảm bảo, tự mình đọc là được rồi.

Dù sao muốn trao đổi chỗ tâm đắc thì có thể làm với các khách hàng khác…

Núi Tu Di.

Trải qua khoảng thời gian nghỉ ngơi hồi phục, mặt đất xung quanh về cơ bản thì không thể nhìn ra lúc trước nơi đây đã trải qua một trận chiến lớn.

Trên mặt đất thậm chí còn mọc ra cỏ cây xanh biếc, giống như vùng đất tân sinh.

Chủ điện núi Tu Di, Vô Thiên ở trên đài cao cầm điện thoại di động Ma Huyễn không nói nên lời, hai mắt nhìn chằm chặp vào màn hình.

Đám người trong Phật môn ở trong điện lúc này ngờ vực, nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

Mới vừa nãy, Vô Thiên còn đang thương lượng với bọn họ về chuyện đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Sau đó không biết đã xảy ra chuyện gì, bỗng nhiên lấy ra một thứ giống

như mảnh thủy tinh hình vuông, rồi nhìn vào.

Theo tin tức về Khởi Nguyên Thương Thành mà bọn họ biết được, đồ vật kia tên là điện thoại di động Ma Huyễn, bên trong có rất nhiều thứ mới lạ.

Mọi người trong điện đều trông mong nhìn Vô Thiên, suy đoán xem rốt cuộc hắn ta đã nhìn thấy cái gì.

Bởi vì nét mặt của Vô Thiên hiện tại đã không còn vẻ bình thản bình thản, thỉnh thoảng còn xuất hiện một chút kinh ngạc.

Rốt cuộc là tin tức gì, lại có thể khiến cho Vô Thiên sinh ra loại phản ứng này?

Vô Thiên bây giờ đã sắp đọc xong chương một.

Trong mắt hắn ta còn sót lại một chút kinh ngạc.

Vừa nãy trong lúc đọc, hắn ta cảm thấy dường như bản thân đã đi tới thế giới mà trong sách nói đến kia.

Một thế giới khoa học kỹ thuật kỳ lạ, hoàn toàn khác biệt với Thiên Lan đại lục!

Cũng không biết làm sao ông chủ nghĩ ra được những thứ này, tình tiết tiếp theo sẽ là thế nào.

Thế nhưng những người trong nhóm trò chuyện hình như đang nói là mỗi ngày sẽ cập nhật một chương, thậm chí có người còn nói, chính miệng ông chủ thừa nhận đây là một thế giới chân thật…

Cất điện thoại di động Ma Huyễn vào, sau đó Vô Thiên lập tức nhìn thấy một đôi mắt đang chăm chú nhìn hắn ta.

Vô Thiên không nhắc đến tin tức về đọc Khởi Nguyên, mà là nhìn về phía hòa thượng dáng người phúc hậu cách đó không xa, hắn là một trong tứ đại Phật tổ của núi Tu Di.

"Chuẩn bị thế nào rồi?" Vô Thiên hỏi.

"Đã xác nhận thành viên, có thể xuất phát bất cứ lúc nào." Phật chủ mập mạp đáp.

Vô Thiên gật đầu, đưa ra quyết định: "Vậy đêm nay đi."

Lúc hắn ta rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, thành Cửu Diệu còn chưa dựng trận pháp truyền tống chính.

Mà nếu núi Tu Di muốn dựng trận pháp truyền tống, ít nhất cũng phải biết ấn ký riêng của trận pháp truyền tống chính.

Sau khi Phật Chủ đến thành Cửu Diệu, tất nhiên đã truyền ấn ký về.

Có điều từ khi ấn ký truyền về đến bây giờ, còn chưa quá một ngày.

Dựa theo khoảng cách từ núi Tu Di đến thành Cửu Diệu, muốn dựng xong trận pháp, ít nhất cũng phải cần hơn mười ngày.

Nhưng có không ít người lúc này đã không đợi kịp nữa.

Nếu là gấp rút lên đường, mượn trận pháp truyền tống dọc đường, xé rách không gian, ngắn nhất chỉ cần mấy ngày là có thể đến được thành Cửu Diệu.

Rất rõ ràng, không ít người trong Phật môn đều lựa chọn cái sau.

Sau khi nghe thấy lời Vô Thiên nói, rất nhiều người đều lộ ra vẻ mặt vừa ngạc nhiên vừa vui vẻ.

Xem ra họ cực kỳ tán thành với cách làm sấm rền gió cuốn này của Phật Chủ.

Chương 772: Sau này rồi tính

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đến buổi chiều, số lượng khách hàng ở Khởi Nguyên Thương Thành cũng không ít hơn buổi sáng là bao.

Hiện tượng kỳ lạ này khiến cho Lạc Xuyên tò mò.

Sau khi trải qua một hồi quan sát ngắn ngủi, Lạc Xuyên đã phát hiện ra một sự thật làm hắn dở khóc dở cười.

Trong số những khách hàng này, có không ít người đã đến đây vào buổi sáng.

Đối với việc này, những khách hàng đó thật ra có lý do.

Đầu tiên, đó là vì phần thưởng xếp hạng của chế độ sàn đấu.

Từ khi chế độ xếp hạng mở ra đến bây giờ đã trôi qua gần một tháng.

Ngay hai ngày trước, phần thưởng xếp hạng hàng tháng đã được phát ra.

Không chỉ có lá cây Thế Giới làm phần thưởng, thậm chí còn có rất nhiều thời gian chơi trò chơi.

Tin chắc rằng nếu Khởi Nguyên Thương Thành cung cấp phục vụ suốt đêm, sẽ có vài khách hàng đủ thời gian chơi để chống đỡ.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng nhất.

Bởi vì bọn họ nói, ở trong Khởi Nguyên Thương Thành bàn luận về nội dung của Long tộc mới có cảm giác.

Đối với việc này, Lạc Xuyên không nói gì, lại âm thầm trợn mắt xem thường.

Muốn ké máy điều hòa thì cứ nói thẳng, cuối cùng vẫn điều chỉnh một trong số đó.

"Yêu Đế đại nhân nói, chắc là hôm nay có thể đến." Mấy Hoàng tộc yêu thú chiếm cứ mọi ngõ ngách trong Khởi Nguyên Thương Thành, Hổ Cuồng bẻ đầu ngón tay, nói.

Bây giờ không gian trong Khởi Nguyên Thương Thành rất rộng, lúc khách hàng mới vào tiệm lần đầu thường phải khiếp sợ nửa ngày.

Cho nên những Hoàng tộc yêu thú này đứng trong cửa hàng cũng không chiếm quá nhiều chỗ.

"So với Phật Chủ thì chậm hơn không ít." Yêu Tử Nguyệt nhịn không được nói.

"Ừm, Yêu Đế đại nhân chắc chắn là gặp chuyện gì trên đường nên mới chậm trễ." Vũ Vi gật đầu chắc chắn: "Chúng ta có cần đi ra ngoài nghênh đón không?"

"Ta cảm thấy chuyện này không cần đâu?" Ma Viên gãi đầu.

Các Hoàng tộc yêu thú khác liên tục gật đầu tỏ vẻ tán thành.

Bởi vì bọn họ không hề tin tưởng vào khái niệm thời gian của Yêu Đế.

Lúc trước đã nói là xuất quan, kết quả lại chờ đợi hơn một tháng.

Nói hôm nay đến đây, không biết lại muộn bao nhiêu lâu nữa.

Vì thế, suy nghĩ của một đám Hoàng tộc yêu thú đạt được đồng thuận.

Cứ ở Khởi Nguyên Thương Thành, nếu Yêu Đế đến được thì hoan nghênh một lần.

Không đến đây thì coi như thôi…

Bên kia, Lạc Xuyên cầm điện thoại di động Ma Huyễn, đang xem nhóm trò chuyện.

Chủ đề trò chuyện trong nhóm, không ngoài ý muốn, đều có liên quan đến Long tộc.

[Không có cái học viện Kassel rốt cuộc là muốn làm cái gì, có điều ta cảm thấy chắc chắn là không đơn giản.]

[Ngươi đây không phải là nói nhảm sao, ai cũng không là không đơn giản có được không? Bọn họ chắc chắn có liên quan đến Long tộc, chẳng lẽ là tiến hành chiến tranh với rồng?]

[Tuy rằng không biết rồng ở trong đó rốt cuộc là thế nào, có điều nhìn trang bìa lúc trước thì dáng vẻ cũng không đơn giản, cây Thế Giới ở phía sau còn biến thành như vậy…]

[Cuộc chiến giữa người thường và rồng, cực kỳ mong chờ!]

[Chẳng lẽ các ngươi không ai để ý đến phương diện tình cảm của nhân vật chính sao? Hắn thế mà lại vì một cô gái mà tình nguyện bỏ qua một cơ hội có thể thay đổi cuộc đời thất bại!]

[Dựa theo kinh nghiệm của ta, cô bé này đến cuối chắc chắn sẽ không ở chung với Lộ Minh Phi, ngược lại, tiểu ma nữ kia hẳn là sẽ có chút khả năng.]

[Kinh nghiệm của ngươi? Hình như ta đã hiểu ra cái gì đó…]

Đọc những dòng tán gẫu này, Lạc Xuyên chìm vào dòng suy nghĩ.

Linh tinh rất được khách hàng hoan nghênh, đây là sự thật chắc chắn.

Nên nối tiếp tình tiết ban đầu, hay là thay đổi cuộc đời của nhân vật bên trong?

Nếu lựa chọn cái sau, số bản thảo đã viết phải được sửa chữa rất nhiều.

Sau khi suy nghĩ qua loa, Lạc Xuyên chậm rãi thở phào một hơi, hắn quyết định – sau này rồi tính.

Chương 773: Đất nước của cự long

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đây là một thế giới rộng lớn vô ngần.

Bầu trời xanh thẳm trong vắt, phía sau tầng mây trắng có dải ánh sáng rực rỡ chậm rãi di chuyển, tuy rằng không có mặt trời, chỉ có ánh nắng ấm áp dịu dàng rơi xuống mặt đất, nguồn sáng cũng rất sung túc, không ảnh hưởng đến sự vận động của thế giới này.

Trong tầm mắt chỉ có thể nhìn thấy một màu xanh ngắt bất tận, đủ loại thực vật dị giới không thể gọi tên đang sinh sôi nảy nở.

Thỉnh thoảng có bóng đen khổng lồ lướt qua mặt đất, các loại sinh sinh kỳ lạ trong rừng rậm dường như đã quá quen với việc này, chỉ phát ra vài tiếng kêu giòn giã vui tai.

Chủ nhân của bóng đen rõ ràng là sinh vật trong truyền thuyết – cự long!

Theo hướng bay của cự long đi tới, lướt qua một ngọn núi, thành thị khí thế khoáng đạt và kiến trúc rộng lớn nằm giữa núi non đột nhiên hiện ra trước mắt.

Núi non trùng điệp hiểm trở đã được cải tạo hoàn toàn, không nhìn ra dáng vẻ ban đầu một chút nào, vô số kiến trúc có hình dáng giống như cung điện và pháo đài được kiến tạo dọc theo sườn núi.

Trên tường ngoài kiến trúc có điêu khắc phù điêu đẹp đẽ mà hoa lệ, dưới tác dụng của trận pháp, nó tản ra vầng sáng thần bí tráng lệ.

Vùng bình nguyên với sông ngòi chằng chịt bên dưới chân núi là thành thị rộng lớn mênh mông vô bờ - cho dù là thành Cửu Diệu cũng không thể so sánh được.

Vô số kiến trúc to lớn được sắp xếp bố cục ngay ngắn ở giữa, dựa theo độ lớn của chúng nó, rõ ràng là được tạo ra vì hình thể của cự long!

Ở phía xa xa thành thị, cũng có thể nhìn thấy một vài kiến trúc không thua kém nhiều với thành thị của con người.

Trên tường ngoài của một vài tòa nhà thậm chí còn có một màn sáng không ngừng chuyển động, thoạt trông có chút tương tự với quảng cáo.

Trên con đường giữa các tòa nhà, không có gì khác ngoài cự long đang bay lượn, còn có một vài thứ kỳ lạ cổ quái trông giống như phương tiện giao thông.

Dưới sự hướng dẫn của thiết bị tín hiệu, chúng nó tiến về phía trước một cách trật tự ở giữa không trung.

Rõ ràng là một thế giới huyền huyễn, lại có thêm một loại phong cách khoa học viễn tưởng!

Phần đông cự long đều thỉnh thoảng hướng ánh mắt về phía một tòa kiến trúc cao lớn nhất trong dãy núi.

Đó là một kiến trúc có hình dáng thánh điện, bề ngoài được tạo ra từ kim loại màu trắng bạc và màu vàng.

Trước lối vào kiến trúc có một khoảng sân kim loại, đương nhiên, đa số kiến trúc đều có khoảng sân này, dường như nó được sử để cung cấp chỗ đáp xuống cho cự long bay trên không.

Hai bên khoảng sân có hai thủ vệ được bọc áo giáp đen thật kín kẽ đứng gác, xem ra hẳn là một tòa nhà cực kỳ quan trọng.

Ở sâu trong thánh điện, có tiếng nói chuyện vang lên.

"Nghe nói cách đây không lâu, chương trình lôi kiếp đã báo cáo hai bản ghi chép lỗi?"

"Đúng vậy. Thế nhưng trải qua quá trình kiểm tra đo lường của chúng ta, việc vận hành của chương trình không xảy ra vấn đề."

"Vậy là tốt rồi. Nhà giam hẳn là không xảy ra vấn đề gì chứ?"

"Không có vấn đề, nhưng mà…"

"Nhưng mà cái gì?"

"Trong nhà giam hình như bỗng có thêm một nguồn năng lượng đặc biệt, đang trợ giúp nền văn minh ở nơi đó."

"…"

"Chúng ta nên làm thế nào đây?"

"Nếu đã không phải do nó sinh ra, trước hết cứ yên lặng xem xét đi. Nếu tiến hành trao đổi tin tức với bên ngoài, rất có khả năng sẽ làm cho toàn bộ nhà giam sụp đổ."

"Vâng."

"Thiên Lan đại lục có chuyện gì không?"

"An Vi Nhã thừa dịp ngài không chú ý, lại đi vào trong đó, hơn nữa còn gieo rắc tin đồn về rồng."

"… Kệ đi, cũng không phải lần đầu tiên, tùy nàng đi thôi."

"Ngoài ra ở Thiên Lan đại lục còn xuất hiện một… cửa hàng tên là Khởi Nguyên Thương Thành, nghe nói khi tàn lưu Thâm Uyên xuất hiện, chính là bị ông chủ của cửa hàng giải quyết."

"Khởi Nguyên Thương Thành… Khởi Nguyên… không phải An Vi Nhã ở nơi đó sao? Bảo nàng qua đó thử xem…"

Chương 774: Hai mặt trời

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hoàn cảnh trong Khởi Nguyên Thương Thành so với lúc sáng đã yên tĩnh hơn không ít.

Có một nguyên nhân quan trọng nhất, có thể là bởi vì những khách hàng này chú ý đến Lạc Xuyên đang ngủ trưa…

Một tia sáng màu vàng lấp lánh chợt lóe lên trên bầu trời rồi biến mất, vô số tầng mây dọc đường nó đi qua đều bị xé rách thành mảnh nhỏ đầy trời trong nháy mắt.

Tốc độ của nó cực nhanh, cho dù là cường giả Vấn Đạo cũng không bằng!

Hơn nữa, quan trọng nhất là tốc độ bậc này lại không sinh ra một chút ảnh hưởng nào đối với không gian.

Đối với việc khống chế sức mạnh, chắn hẳn đã đạt đến một mức không thể tưởng tượng được.

Trong ánh sáng vàng có một bóng dáng mơ hồ, đó là một bóng người mặc giáp mềm màu vàng, làn da lộ ra bên ngoài đều bị bộ lông màu vàng óng bao phủ - đúng là Yêu Đế rời đi từ núi Tu Di.

Đồng tử màu vàng của Yêu Đế nhìn về phương xa, tầm mắt dễ dàng xuyên thấu không gian, tới khu vực mà thị lực không thể chạm đến.

"Thành Cửu Diệu… cuối cùng cũng đến…"

Một tiếng cười khẽ mơ hồ truyền ra, sau đó bị gió lớn điên cuồng nuốt chửng…

Bây giờ đã là mùa hè nóng bức, cho dù đêm qua có một cơn mưa nhỏ thoáng tản đi một chút nóng nực, nhưng thời gian trôi qua, hơi nóng do ánh mặt trời mang đến lại bao trùm mặt đất.

Mọi vật nhìn qua đều là một mảnh mịt mù, ngay cả thứ cây cỏ vô danh cũng héo hơn, cành lá rũ rượi.

Ở cổng thành Cửu Diệu chỉ có vài người đi đường ít ỏi, thành vệ quân đứng ở chỗ râm mát cũng đều là dáng vẻ uể oải.

Dù vậy, vẫn giữ vững cương vị công tác của chính mình.

Một thành vệ quân ngửa đầu uống một hớp Sprite, chất lỏng mát lạnh từ cổ họng vào bụng, tinh thần vốn uể oải vì phơi dưới ánh nắng lập tức trở nên phấn chấn, trên mặt lộ ra nét mặt thỏa mãn.

Lúc này, khóe mắt hắn ta chợt nhìn thấy một điểm sáng rực rỡ xuất hiện trên bầu trời, hô ứng lẫn nhau với mặt trời trên không trung.

"Khi nào thì trên không trung có hai mặt trời vậy?" Thành vệ quân này thuận miệng chỉ lên trời, cười nói với người bên cạnh.

Hơn nữa thể tích của một cái "mặt trời" màu vàng trong đó đang trở nên lớn dần, giống như đang dần đến gần!

"Hai mặt trời? Ha ha, ngươi thật là biết đùa… Đậu má nó, đúng thật là hai cái kìa! Đội trưởng! Đội trưởng…"

Người nọ đầu tiên là cười cợt không tin, theo bản năng liếc nhìn lên bầu trời, biểu cảm trên mặt cương cứng trong thoáng chốc, rồi trở nên cực kỳ phấn khích, sau đó lớn tiếng hô lên.

Một tiếng hô này, không riêng gì thành vệ quân, mà ngay cả người đi đường cũng bị lôi kéo sự chú ý.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, tự nhiên thấy được hiện tượng lạ trên đó, vô số giọng nói hỗn loạn vang lên.

Đội trưởng thành vệ quân lúc này đã hiểu mang máng chuyện gì xảy ra, hắn ta kiến thức rộng rãi, không bối rối chút nào.

"Mọi người không cần lo lắng, đây là một vị tiền bối đang đến, chỉ là động tĩnh có hơi lớn." Đội trưởng trấn an mọi người.

Trong khoảng thời gian này, sóng to gió lớn gì hắn ta cũng từng thấy qua, tình huống nhỏ này tuy rằng cũng khiến cho hắn ta chấn động, nhưng còn chưa đến mức gây sợ hãi.

Giọng nói bình tĩnh truyền đến bên tai mỗi người, mọi người dần trở nên yên tĩnh lại.

Thành Cửu Diệu bây giờ, có thể nói là một trong những nơi không thể trêu chọc nhất trên toàn Thiên Lan đại lục.

Vô số người trong các thế lực lớn hội tụ như thế, Khởi Nguyên Thương Thành cũng tọa lạc trong thành.

Bọn họ bắt đầu suy đoán, đến tột cùng là người nào đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ cần nhìn động tĩnh này là biết, chắc chắn không phải người bình thường.

Chẳng lẽ lại là cường giả đã lâu chưa xuất thế trong thế lực lớn?

Chương 775: Yêu Đế đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhóm ba người Liệt Dương đang kiễng chân trông ngóng, đây là đạo đức suy đồi hay nhân tính vặn… khụ, nhầm rồi.

Nói ngắn gọn, bất kể là thành vệ quân hay là người chuẩn bị ra vào trong thành, đều đang nhìn chằm chằm vào "mặt trời màu vàng" đang không ngừng đến gần.

Sau khi Yêu Đế nhìn thấy thành Cửu Diệu khí thế rộng lớn ở phương xa thì dần thả chậm tốc độ, ánh sáng vàng rực bao quanh người dần tối lại.

Tầm mắt dừng ở chỗ cửa thành, sau đó phát ra một giọng nói ngờ vực: "Những nhân loại này đang làm gì thế?"

Yêu Đế nhìn thấy rõ ràng, hình như bọn họ đang… nhìn mình?

Trong lòng mang theo sự ngờ vực, Yêu Đế đáp xuống mặt đất ở cổng thành.

Khởi Nguyên Thương Thành nằm ở trong thành Cửu Diệu, tuy rằng không biết ông chủ kia có ý gì hay không, có điều bay ngang trời hiển nhiên cũng không phải là cách làm thích hợp.

Sau đó Yêu Đế lập tức chú ý thấy những người này vẫn đang nhìn chằm chặp vào mình.

So sánh với lúc nãy, nét mặt của mỗi người đều có chút kích động, giống như nhìn thấy người mà trong lòng cực kỳ sùng bái.

Đồng thời còn có rất nhiều tiếng nhỏ giọng bàn tán vang lên.

"Thoạt nhìn rất quen, hình như đã nhìn thấy ở đâu rồi."

"Vẻ ngoài này… hẳn là Hoàng tộc yêu thú nhỉ? Hơn nữa ta cũng cảm thấy có chút quen mắt."

"Ta nghĩ ra rồi! Hắn là Yêu Đế trong hoạt động trực tiếp lần trước của Khởi Nguyên Thương Thành!"

"Hả… Yêu Đế? Chính là Yêu Đế chiến đấu với Phật Chủ mà không

xuống thế hạ phong, hơn nữa còn nghiền áp ba vị Phật tổ ư?"

"Ta nói sao mà quen thuộc như vậy? Thì ra là vị tiền bối này…"

Với tu vi của Yêu Đế, tất nhiên có thể dễ dàng nghe thấy mấy tiếng trò chuyện rất nhỏ này.

Trong lúc nhất thời, có chút thoải mái.

Nhiều nhân loại biết đến bản đế như vậy, xem ra cho dù đã qua vài thập niên, tên tuổi của bản đế vẫn như trước không giảm.

Có điều trận chiến lúc trước ở núi Tu Di chỉ mới trôi qua có vài ngày, làm sao những người này lại biết được?

Yêu Đế có chút khó hiểu, bởi vì hắn ta phát hiện trong đám người thậm chí còn có vài người thường.

Chẳng lẽ là bởi vì cái gọi là "trực tiếp" mà lúc trước Vô Thiên nhắc đến?

Đối với việc rốt cuộc "trực tiếp" là gì, Yêu Đế cũng không có hiểu biết rõ ràng, chỉ biết được cái tên này.

Khi hắn ta đi vào cổng thành, đám người tự động tránh ra thành một lối đi.

"Tiền bối Yêu Đế." Bỗng nhiên, có một giọng nói vì căng thẳng mà có chút run rẩy vang lên.

Yêu Đế dừng bước chân, quay đầu nhìn lại.

Chủ nhân của giọng nói là một người tu luyện nữ, tuổi thoạt nhìn cũng không lớn.

Chú ý đến ánh mắt của Yêu Đế, theo bản năng siết chặt hai tay.

Dù vậy, vẫn lấy hết dũng khí nhìn vào đôi mắt màu vàng của Yêu Đế: "Tiền… tiền bối Yêu Đế… ta có thể… chụp cùng ngài một tấm ảnh không?"

"Hả?" Yêu Đế cau mày: "Chụp ảnh, đó là cái gì?"

"À…" người tu luyện nữ suy nghĩ một lát, giải thích: "Chính là… một cách có thể dừng hình ảnh lại, dùng điện thoại di động Ma Huyễn để chụp."

Nói xong, giơ điện thoại di động Ma Huyễn trong tay lên, lắc lắc hai cái.

"À." Yêu Đế gật đầu: "Có thể."

"Hả? Ngài đồng ý rồi?" người tu luyện kinh ngạc mở to hai mắt, trong phút chốc không thể tin nổi.

Nàng hạ quyết tâm rất lớn mới dám nói ra như vậy, không ngờ Yêu Đế thế mà lại đồng ý đơn giản thế, thật sự là có chút ngoài dự đoán của nàng.

Vị tiền bối Yêu Đế này lại dễ nói chuyện một cách bất ngờ.

"Theo lời của ngươi, cái chụp ảnh gì kia cũng không khó khăn lắm." Yêu Đế nhìn cô gái người tu luyện đang thất thần, thúc giục: "Nhanh lên, lát nữa ta còn có việc."

Chương 776: Quyết định của Yêu Đế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tâm trạng của Yêu Đế bây giờ không tệ.

Vừa nãy hắn ta đã đoán được tên tuổi của mình hẳn là rất lớn, chỉ là không nghĩ đến sẽ lớn như vậy.

Thế mà lại có người tu luyện loài người có thể vượt qua sự sợ hãi mà làm chuyện như vậy.

Có lẽ đây là sức mạnh niềm tin.

"Vâng!" Người tu luyện nữ vội vàng đáp, sau đó giao điện thoại di động Ma Huyễn cho người đi cùng ở bên cạnh: "Giúp ta nhấn một cái, nhớ chụp đẹp một chút."

"Biết rồi biết rồi."

Sau đó người tu luyện nữ chạy chậm đến bên cạnh Yêu Đế, do dự một chút rồi đi đến gần.

Người bạn đi cùng mang vẻ hâm mộ trên mặt, chụp xong tấm ảnh.

"Được rồi." Nàng ta đưa điện thoại di động Ma Huyễn tới: "Tiền bối Yêu Đế, ngài xem thấy thế nào?"

Yêu Đế nhìn ảnh chụp trên màn hình, xoa cổ.

Thì ra bản đế lại tuấn tú phong độ, phong lưu phóng khoáng, anh minh thần võ, phong thái hiên ngang, ngọc thụ lâm phong như thế sao?

Hắn ta nhìn sang đám người xung quanh.

Quả nhiên, hầu như tất cả mọi người đều ném ánh mắt hâm mộ ganh tị về phía người tu luyện nữ ở bên cạnh.

Yêu Đế thở dài.

Ôi, bản thân quả nhiên không thể đứng nhìn trường hợp này được.

"Các ngươi cũng muốn chụp… chụp ảnh sao?" Yêu Đế hỏi.

"Ừ ừ ừ." Mọi người đồng loạt gật đầu.

"Một khi đã như vậy, xếp thành hàng đi." Yêu Đế nói.

Dứt lời, đám người vốn ồn ào hỗn loạn đầu tiên là lặng đi một chút, sau đó cùng với tiến hoan hô, nhanh chóng xếp hàng một cách trật tự.

Các thành vệ quân đảm nhận trách nhiệm của những người giữ gìn trật tự.

Yêu Đế hài lòng gật đầu: "Ừm, cũng không tệ, không cần sốt ruột, cứ lần lượt từng người, mỗi người đều có phần."

Ở cổng của thành Cửu Diệu, xuất hiện cảnh tượng kỳ lạ khi một đám người xếp thành hàng dài, chậm rãi tiến lên.

Mặc dù ánh nắng chói chang cũng không thể ảnh hưởng đến nội tâm kích động của những người này.

"Nhiều người xếp hàng như vậy làm cái gì thế?" Có người vừa mới đi vào thành Cửu Diệu, thấy cảnh tượng như vậy thì nét mặt vô cùng khó hiểu.

"Có biết Yêu Đế đại nhân không?" Trong đội ngũ có người nghe nói thế thì đáp lại.

"Yêu Đế… à à, biết, chính là vị Yêu Đế của Hoàng tộc yêu thú chỉ dùng một gậy mà suýt nữa đã tiêu diệt núi Tu Di trong buổi trực tiếp hôm trước, nói cái này làm gì?"

"Yêu Đế đại nhân đang ở ngay đầu hàng."

"O_o? Những người này ở đây là vì…"

"Đương nhiên là chụp ảnh! Yêu Đế đại nhân nói chỉ cần xếp hàng, mỗi người đều có phần!"

"Có có chuyện tốt cỡ này? Ta cũng đến…"

Mỗi người đi vào chỗ cổng thành đều sẽ nói một đoạn đối thoại tương tự thế này, cho nên hàng ngũ trở nên càng lúc càng dài.

Đương nhiên, còn có một vài người nghe thấy tin tức nên cố ý đến…

Trong hoàng thành, Cơ Vô Hối nhìn tin nhắn mà đội trưởng thành vệ quân gửi đến trên điện thoại di động Ma Huyễn, nét mặt có chút dở khóc dở cười.

"Vị Yêu Đế này… thật đúng là cá tính, không thể nhìn ra một chút phong

cách chiến đấu bất chấp trong lúc trực tiếp." Cơ Vô Hối vô cùng cảm khái.

Phong cách hiên ngang ngông cuồng của Yêu Đế khi chiến đấu lúc ấy đã gây ấn tượng không thể xóa nhòa với tất cả những người xem trực tiếp.

Chính vì như thế, so sánh với hình tượng của Yêu Đế hiện tại mới có sự chênh lệch lớn như thế. Bạch lão ở bên cạnh cười nói.

"Sau khi những cường giả này vì Khởi Nguyên Thương Thành mà đi vào thành Cửu Diệu, hình như ta đã hiểu được một việc." Bạch lão nói.

"Việc gì? Nói nghe một chút."

"Cho dù thực lực của người tu luyện có mạnh mẽ cỡ nào, xét đến cùng vẫn là một con người, bọn họ đều có tính cách của riêng mình, bất kể là con người hay là những chủng tộc khác thì đều như thế."

Chương 777: Hoàng tộc yêu thú biết được tin tức

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Văn Thiên Cơ là các chủ Thiên Cơ các, không chỉ có thực lực lớn mạnh, mà còn tinh thông bói toán, trận pháp, đồng nghĩa với sự thần bí trong mắt của vô số người.

Nhưng sau khi vào Khởi Nguyên Thương Thành bọn họ mới phát hiện, Văn Thiên Cơ vốn chỉ là một ông lão hiền từ, không có hành vi tự cao tự đại gì, thậm chí còn có thể vì một thứ gì đó khó hiểu mà lâm vào trạng thái một mình một người suy nghĩ trong thời gian dài.

Dược Hồi Trần là chưởng môn Dược cốc, kỹ thuật chế dược có thể nói là xuất thần nhập hóa, thậm chí có thể được xưng là luyện dược sư đệ nhất Thiên Lan đại lục.

Tính cách của ông ta và Văn Thiên Cơ so ra thì có chút khác biệt, nói ngắn gọn có thể gọi là bụng dạ hơi đen tối…

Thanh m yêu thích âm luật, tính tình lạnh nhạt.

Nguyệt Linh thích nói mấy thứ kỳ lạ quái đản với các khách hàng, tính cách sôi nổi.

Ông chủ tính tình lạnh nhạt, nhưng không phải là người vô tình…

Mỗi người, bất kể thực lực mạnh hay yếu, đều có đặc điểm thuộc về riêng họ.

Cơ Vô Hối mỉm cười, gật đầu đồng ý: "Đúng là như thế…"

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, mấy Hoàng tộc yêu thú chiếm cứ mọi ngóc ngách, nhỏ giọng bàn tán về chuyện Long tộc.

Đương nhiên, cũng có người làm chuyện khác, ví dụ như xem điện thoại di động Ma Huyễn, đứng xem người khác chơi và vân vân.

Đột nhiên, Hổ Cuồng không biết nhìn thấy cái gì, thốt ra một tiếng hô không nhỏ.

"Nói nhỏ chút đi." Vũ Vi nhíu mày.

Hổ Cuồng cũng ý thức được sự vô thố của mình, liên tục gật đầu.

"Sao vậy?" Yêu Tử Nguyệt tò mò hỏi.

"Các ngươi tự xem đi." Hổ Cuồng đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho bọn họ, chỉ vào tấm ảnh trên màn hình.

Hình ảnh là một bài đăng, ngoại trừ nội dung đơn giản thì chỉ có thêm một tấm ảnh chụp.

Nội dung của ảnh chụp là cảnh tượng ở cổng thành Cửu Diệu.

Đám người xếp thành hàng dài.

Đứng ở đầu hàng là một bóng người quen thuộc khoác giáp vàng…

"Đây không phải là Yêu Đế đại nhân sao?" Ma Viên sửng sốt một hồi, nói theo bản năng.

"Hình như là vậy. Yêu Đế đại nhân đã đi vào thành Cửu Diệu rồi, sao lại không đến đây, ở cổng thanh kia làm gì đấy?"

"Nhiều người xếp hàng như vậy, đây là đang làm gì…"

Một đám Hoàng tộc yêu thú không hiểu ra sao, không rõ rốt cuộc tình huống lúc này là gì.

"Ta cảm thấy, chúng ta cần xem nhóm trò chuyện của Khởi Nguyên Thương Thành một chút." Hổ Cuồng bỗng nhiên nghĩ đến một việc.

Chỉ cần xảy ra chuyện lớn gì, những khách hàng rảnh rỗi không có gì làm trong nhóm trò chuyện chắc chắn sẽ bàn bạc đến khí thế ngất trời.

Bất kể là linh tinh hay hoạt động trực tiếp lúc trước đều đã chứng minh việc này.

Các Hoàng tộc yêu thú đều lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, tiến vào nhóm trò chuyện, sau đó bắt đầu cẩn thận xem lịch sử trò chuyện.

Sau đó trở nên phấn khích với tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

"Những người này xếp hàng, thật ra là để chụp hình với Yêu Đế đại nhân? Mà dáng vẻ của Yêu Đế đại nhân thoạt trông rất vui vẻ?" Nét mặt của Yêu Tử Nguyệt có chút vi diệu.

Vẫn cảm thấy, hình tượng của Yêu Đế đại nhân trong cảm nhận đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất…

"Nếu không nhìn lầm thì đúng là như thế." Sau một hồi yên lặng, Vũ Vi gật đầu, mặt không chút thay đổi.

Yêu Tử Yên chú ý đến tình huống xảy ra ở đây, đã đi tới.

"Sao vậy?" Nàng hỏi.

"Tỷ tỷ, ngươi xem nhóm trò chuyện đi." Yêu Tử Nguyệt thở dài.

"Nhóm trò chuyện?" Mang theo sự ngờ vực, Yêu Tử Yên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra.

Sau khi thấy được chủ đề tán gẫu trong nhóm trò chuyện, nét mặt trở thành dở khóc dở cười.

"Đây… nói thế nào nhỉ, đúng là chuyện Yêu Đế đại nhân có thể làm ra." Yêu Tử Yên cười khổ nói.

Chương 778: Yêu Đế vào cửa hàng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chúng ta có cần tới đó xem sao không?" Hổ Cuồng uể oải nói.

Hổ Cuồng trong giới tu luyện còn có biệt danh là Hắc Hổ Vương, hắn ta rất coi trọng danh tiếng của bản thân.

Có điều từ sau khi bị Lạc Xuyên nhận là thú cưỡi đến giờ, đã xảy ra một ít thay đổi.

Đương nhiên, những thay đổi đó hình như không được áp dụng lúc này…

Mấy Hoàng tộc yêu thú nhìn nhau vài lần, sau đó đồng loạt lắc đầu.

Vô cùng thật thà…

"Sao thế?" Sau khi Yêu Tử Yên quay lại, Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên kể lại chuyện Yêu Đế cho Lạc Xuyên.

Cho dù là Lạc Xuyên, lúc này cũng cảm thấy có chút buồn cười.

Hình tượng mà Yêu Đế tạo nên lúc trực tiếp, sợ là sắp sụp đổ…

Nhìn thấy càng lúc càng nhiều người tụ tập đến, Yêu Đế cảm thấy có chút không ổn.

Nhìn từ tình huống hiện tại, muốn làm cho mỗi người đều đạt được nguyện vọng chụp hình, rõ ràng là chuyện không thể.

Cho nên Yêu Đế nhanh chóng đưa ra quyết định – chạy trốn.

Yêu Đế nhướng mày, nét mặt trở nên cực kỳ nghiêm túc: "Sao có thể xảy ra chuyện như vậy?"

Sau đó nhìn về phía mọi người, nét mặt nghiêm nghị: "Gặp một chuyện cần xử lý, hôm nay đến đây thôi."

Dứt lời, lập tức vạch ra một khe không gian tối đen, tiến vào trong đó.

Toàn bộ quá trình từ khi bắt đầu đến chấm dứt, chỉ kéo dài mấy giây.

Mọi người trong lúc nhất thời cũng chưa kịp phản ứng.

Khi bọn họ lấy lại tinh thần, Yêu Đế đã đi mất từ lâu.

Nhất thời vang lên một tràng tiếng thở dài tiếc nuối.

Yêu Đế cũng không cách quá xa, hắn ta ẩn nấp ở giữa không trung.

Nhìn cảnh tượng này, nét mặt có chút vi diệu.

"Không ngờ bản đế lại được chào đón như vậy, may là chuồn nhanh."

Sau đó hướng tầm mắt về một phương hướng ở thành Cửu Diệu.

Hoàng tộc yêu thú thông qua phương thức liên lạc độc đáo, đã báo vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành cho Yêu Đế biết.

Hơn nữa vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành, bây giờ đã trở thành một trong những nơi phồn hoa nhất thành Cửu Diệu.

Lúc này Yêu Đế không cần tiêu tốn quá nhiều sức lực đã tìm đến vị trí của Khởi Nguyên Thương Thành.

Yêu Đế cũng chẳng quan tâm đến chuyện phải đi đến Khởi Nguyên Thương Thành, lập tức xé rách không gian đi thẳng đến cửa tiệm.

Không gian nổi lên từng gợn sóng, Yêu Đế mặc giáp mềm màu vàng xuất hiện từ giữa không trung.

Lúc này trong ngõ nhỏ là khách hàng tụm năm tụm ba, có người vừa mới tới, cũng có người chuẩn bị rời đi, đều bị Yêu Đế đột nhiên xuất hiện làm cho hoảng sợ.

Nhưng chỉ thế thôi.

Không phải là xé rách không gian sao?

Không ít đại lão trong số khách hàng này đều dùng cách này thay thế việc đi đường để tiết kiệm thời gian.

Thấy nhiều rồi cũng thành quen.

Thứ đầu tiên Yêu Đế nhìn thấy là bảng hiệu Khởi Nguyên Thương Thành treo ở trên cửa tiệm.

Sau khi khen ngợi một câu thì tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Được rồi, thật ra hắn ta cũng không hiểu trong đó rốt cuộc có ý gì, chỉ cảm thấy có vẻ rất lợi hại…

Ngay khi Yêu Đế xuất hiện ở cửa tiệm, Lạc Xuyên đã chú ý đến.

Mặc giáp vàng kim, đôi mắt màu vàng đánh giá xung quanh Khởi

Nguyên Thương Thành.

Tuy rằng trước đó đã từng thấy, nhưng Lạc Xuyên lúc nãy vẫn phải cảm thán.

Không biết đây có phải là do thông tin nhiễu loạn ảnh hưởng đến không…

Sau một hồi thán phục, Yêu Đế đi đến trước quầy.

"Chào ông chủ."

Đầu tiên, Yêu Đế lên tiếng chào hỏi với Lạc Xuyên.

Đồng thời cũng âm thầm quan sát Lạc Xuyên.

Ừm, không khác gì nhiều với khi gặp mặt hồi đó.

Giống như một người bình thường đến mức không thể bình thường hơn, thậm chí còn không có một chút dao động linh lực nào.

Đối với kết quả này, Yêu Đế vẫn không cảm thấy có gì ngoài dự đoán.

Chương 779: Sửa chữa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, xem như đáp lại.

"Yêu Đế đại nhân." Yêu Tử Yên ở bên cạnh cũng lên tiếng chào hỏi.

Yêu Đế mỉm cười, sau khi trò chuyện đôi câu với Yêu Tử Yên, bước về phía mấy Hoàng tộc yêu thú ở trong góc.

Lúc Yêu Đế vào cửa hàng, mấy Hoàng tộc yêu thú đã chú ý đến, sau đó sáng suốt dừng lại đề tài trước đó.

Bây giờ nét mặt của mấy Hoàng tộc yêu thú đều có chút mất tự nhiên.

"Sao vậy?" Yêu Đế chú ý đến điểm ấy, nghi ngờ hỏi.

Bọn họ đưa mắt nhìn nhau, bởi vì Đại Tế Ti không có ở đây, cuối cùng vẫn là Vũ Vi do dự mở miệng: "Yêu Đế đại nhân, lúc nãy ngài ở chỗ cổng thành…"

"Chuyện này à." Dáng vẻ Yêu Đế không chút để ý: "Những người đó nói cái gì mà muốn chụp ảnh, ta thấy bọn họ đều rất sùng bài dáng vẻ của ta, nên đồng ý."

Mấy Hoàng tộc yêu thú ngơ ngác nhìn nhau.

Được rồi, lý do này, không hổ là Yêu Đế đại nhân…

Không ít khách hàng trong tiệm đều biết được chuyện đã xảy ra ở chỗ cổng thành lúc nãy.

Thỉnh thoảng lại hướng ánh mắt về phía Yêu Đế.

Có điều bây giờ có nhiều Hoàng tộc yêu thú ở trong này, bọn họ cũng ngại tiến lên trò chuyện.

Quãng thời gian kế tiếp, dưới sự hướng dẫn của các Hoàng tộc yêu thú, Yêu Đế làm quen với Khởi Nguyên Thương Thành.

Bởi vì trước đó đã có hiểu biết nhất định đối với các loại hàng hóa, cho nên cũng không thể hiện sự kinh ngạc quá mức.

Điện thoại di động Ma Huyễn khiến cho Yêu Đế cực kỳ hứng thú, bởi

vì trước đó khi gặp Vô Thiên, hắn ta đã nhìn thấy người kia dùng thứ này, trông mà thích thú rất lâu.

Hơn nữa vừa nãy, Yêu Đế còn phát hiện ra, hình như điện thoại di động Ma Huyễn còn có không ít công dụng kỳ lạ khác.

Sau khi mua điện thoại di động Ma Huyễn, Yêu Đế nhanh chóng học cách sử dụng, còn tham gia vào nhóm trò chuyện do chính Hoàng tộc yêu thú tạo ra.

Đối với thế giới giả tưởng, Yêu Đế tỏ ra cực kỳ thích thú, sau khi tiến vào thì lập tức đắm chìm trong đó.

Trước đó, còn lên tiếng chào hỏi với cây Thế Giới.

Đây xem như là lần gặp mặt đầu tiên của hai người (tạm thời cứ gọi là hai người đi).

Cây Thế Giới đáp lại giống như lúc đối mặt với Đại Tế Ti – lắc lư cành lá "xào xạc" hai cái…

Không nói đến việc Yêu Đế tìm tòi ở trong Khởi Nguyên Thương Thành như thế nào, Lạc Xuyên chỉ chú ý một chốc đã mất đi hứng thú.

Nhìn cũng không khác gì những khách hàng mới khác.

Suy nghĩ bay xa trong chốc lát, Lạc Xuyên bởi vì rảnh rỗi đến buồn chán, bèn tiến vào trò chơi khai phá không gian.

Đầu tiên chính là bầu trời và khung cảnh xung quanh.

Ban đầu, bầu trời của Vinh Quang là một vùng hư vô tối đen.

Trong hư không xuất hiện ánh sáng, thắp sáng không gian trò chơi.

Bây giờ chính là thời gian tiến hành sửa chữa.

Theo ý niệm của Lạc Xuyên, trong hư vô có bầu trời trong vắt ngưng kết thành, thoạt trông giống như trên trang giấy đen kịt chợt xuất hiện bức tranh rực rỡ sắc màu, hơn nữa còn không ngừng lan rộng ra phương xa…

Hao phí không ít thời gian, việc chế tác bầu trời cũng hoàn thành.

Ngoại trừ không không có mặt trời, còn lại thì không có chút khác biệt nào so với hiện thực.

Lạc Xuyên thậm chí còn thiết lập các dòng khí liên tục biến đổi và các

tầng mây không ngừng chuyển động.

Sau đó chính là thiết đặt bản đồ, thay đổi các quy tắc không thể phá vỡ.

Vài chỗ có thể bị phá vỡ ở một mức độ nhất định,vài chỗ lại tuyệt đối không thể bị ảnh hưởng, cần phải khống chế mức độ thật chính xác…

Một lát sau, Lạc Xuyên rời khỏi trò chơi khai phá không gian.

Quên đi, sau này rồi nói.

Trước khi tiến vào trạng thái lười biếng, Lạc Xuyên lại muốn làm một việc.

Trước khi Vinh Quang lên sóng, tên gọi và danh hiệu của nhân vật người sói Lyly kia cần phải thay đổi một chút, bởi vì như thế mới có thể phù hợp với chín nhân vật còn lại.

Được rồi, nguyên nhân quan trọng nhất chính là vì bản quyền, bản quyền hoặc là bản quyền - Ừm, tuy rằng quyển sách này đã xuất hiện vấn đề đó không biết bao nhiêu lần.

Chương 780: Thấu hiểu cuộc đời

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ngọn lửa màu vàng ở trên bầu trời hội tụ thành một vùng biển lửa, bãi đá vốn bị san bằng từ lâu đã không nhìn ra dáng vẻ ban đầu, hoàn toàn trở thành một đống hỗn loạn sau khi trải qua thiên tai – có lẽ so với tình huống đó còn tệ hơn một chút.

Thỉnh thoảng có tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang lên, để lại trên mặt đất một cái hố sâu bắt mắt, đồng thời còn bám từng đống bụi, thêm những vết thương mới trên mặt đất đã vỡ nát từ lâu.

Hai bóng dáng màu vàng đan xen giữa không trung, để lại từng tàn ảnh bắt mắt ở nơi đi qua.

Thế nhưng không gian lại không bị ảnh hưởng chút nào, có lẽ là vì đã thiết lập trước khi bắt đầu tiến hành.

Không ít Hoàng tộc yêu thú vây quanh ở phía sau một thiết bị giả tưởng, mắt nhìn chăm chú vào hình ảnh trên màn hình, sợ bỏ qua cái gì – tuy rằng cũng không thấy rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bây giờ Yêu Đế đang tiến hành khiêu chiến bản sao ở trên sàn đấu.

Hắn ta đã chơi thử hai chế độ khác.

Sau khi Yêu Đế xuất quan đã đi đến núi Tu Di đánh một trận với mấy người Phật Chủ.

Có điều hắn ta cảm thấy, thực lực của mình vẫn có thể tinh tiến hơn nữa.

Chế độ bản sao của sàn đấu hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hắn ta.

Yêu Đế hoàn toàn không ngờ rằng trên thế giới lại thật sự có thứ thần kỳ thế này, nhanh chóng đắm chìm trong đó.

"Thực lực của Yêu Đế đại nhân quả là rất mạnh mẽ, không nhìn thấy rõ cái gì cả." Hổ Cuồng cố gắng trừng mắt nhìn màn hình, nhưng vô ích.

"Đúng vậy đúng vậy, cảnh giới của Yêu Đế đại nhân thật cao." Hổ

Cuồng gật đầu đồng ý.

"Không thấy được gì hết." Yêu Tử Nguyệt vốn đang rất hứng thú, nhìn một hồi cũng cảm thấy có chút nhàm chán: "Ta đi chơi trò chơi."

Nói chuyện với nhau một lúc, một nhóm Hoàng tộc yêu thú tụm năm tụm ba rời đi, còn một nhóm vẫn làm người đứng xem như trước, điều này khiến cho những khách hàng muốn đến đây chụp một tấm ảnh thấy rất thất vọng…

Rất nhanh, thời gian buôn bán buổi chiều đã kết thúc.

Nhìn vị khách cuối cùng trong cửa hàng rời đi, Lạc Xuyên ngáp một cái.

Yêu Tử Yên nói với hắn một tiếng, lên lầu nấu cơm.

Rảnh rỗi không có việc gì làm, Lạc Xuyên mở bảng thông tin ra.

"…

Tu vi: Ngũ giai.

…

Tài sản: 316 vạn linh tinh.

Quyền hạn: Tự thêm mặt hàng mới."

So sánh với lúc trước thì cũng không có thay đổi gì quá lớn.

Đơn giản là tu vi và tài sản có thay đổi.

Ừm, đánh giá bên dưới không hiểu sao lại biến mất.

Lạc Xuyên bây giờ so sánh với quãng thời gian trước kia, tâm tính đã thay đổi không ít.

Nhất là sau khi xác định được giữa mình và hệ thống, địa vị của ai cao hơn, Lạc Xuyên đã hiểu ra.

Cái gọi là phân chia doanh thu và tu vi, chẳng qua chỉ là hai số liệu mà hệ thống đưa ra để khích lệ hắn cố gắng hơn.

Chỉ cần hắn không ra khỏi cửa, hai thứ này hoàn toàn không có tác dụng thực tế.

Sau khi phát hiện ra sự thật này, Lạc Xuyên cảm thấy thoải mái hẳn – tuy rằng ban đầu hắn vẫn rất thoải mái – sau đó bắt đầu cho phép bản thân buông thả.

Tài sản và tu vi, đều là viển vông cả.

Bây giờ Lạc Xuyên đã xem nó như một thành tựu lâu dài.

Sau khi đóng màn sáng lại, Lạc Xuyên nằm trên ghế, thay đổi một tư thế thoải mái hơn.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, mở trò chuyện Khởi Nguyên, tiến vào nhóm trò chuyện.

Vẫn sôi nổi trước sau như một.

Lạc Xuyên tổng kết một chút về đề tài bàn tán trong nhóm trò chuyện.

Sự hỗn loạn do Yêu Đế gây ra sau khi đi vào thành Cửu Diệu, hoạt động trực tiếp lúc trước cũng bị nhắc lại một lần nữa, nhiều nhất vẫn là mong chờ đối với tình tiết được cập nhật ngày mai của Long tộc.

Cảm thán một chút với sức sống dồi dào của những khách hàng này, Lạc Xuyên buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống.

Cơm chiều đã nấu xong, Lạc Xuyên đứng dậy, đi qua giúp Yêu Tử Yên.

Chương 781: Kế hoạch tái khởi động

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Ăn xong cơm chiều, sắc trời trở nên mờ mịt.

Những tia sáng cuối cùng của buổi chiều tà tản đi, có một vài ngôi sao mờ ảo xuất hiện trên bầu trời đêm.

Lại nói tiếp, đã lâu không ra khỏi cửa hàng.

Có nên đi ra ngoài mua sắm hay không?

Trong lòng Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện ý nghĩ như vậy ở trong đầu.

Theo màn đêm buông xuống, những ánh đèn sáng ngời xuất hiện, chiếu sáng cả thành Cửu Diệu, ngưng tụ thành một quầng sáng mờ ảo ở cuối tầm mắt.

Nếu nhìn từ trên cao xuống, giống như là trên mặt đất tối đen bỗng nhiên xuất hiện một viên minh châu sáng lóng lánh.

Như đã đề cập lúc trước, ánh đèn sử dụng trận pháp cỡ nhỏ, lấy linh lực trong trận pháp hộ thành làm nguồn sinh lực.

Thời điểm vừa mới đi đến nơi này, Lạc Xuyên còn kinh ngạc vì điều này trong một khoảng thời gian.

Nhìn lâu rồi cũng không có cảm giác gì cả.

Yêu Tử Yên ở lầu hai.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên đi tới cửa cửa hàng rồi đi ra ngoài.

Nhiệt độ đột nhiên tăng lên rất nhiều, hơi nóng bao phủ toàn thân.

Tuy rằng hiện tại đã xem như là ban đêm, nhưng thời tiết nóng vào ban ngày vẫn chưa hề tản đi.

Lui về phía sau vài bước, trở lại trong cửa hàng.

Thời tiết quá nóng, kế hoạch đi dạo phố bị hủy bỏ.

"A? Ông chủ ngài đang làm gì vậy?" Khi Yêu Tử Yên xuống lầu, vừa lúc thấy được cảnh này, nghi hoặc hỏi.

"Không có gì." Lạc Xuyên lắc lắc đầu, không đề cập đến kế hoạch đi dạo phố đã bị hủy bỏ.

Yêu Tử Yên "Ừm" một tiếng, không nghi ngờ gì về hắn.

Ánh mắt của Lạc Xuyên, chú ý tới thiết bị chơi game thực tế ảo ở cách đó không xa.

Hắn sờ sờ cằm, ánh mắt trở nên sáng ngời.

Tình huống thay đổi, sửa đổi kế hoạch, một lần nữa khởi động.

"Bình thường mỗi ngày vào thời gian này, ngươi sẽ làm cái gì?" Lạc Xuyên hỏi.

Yêu Tử Yên hơi sửng sốt, không rõ Lạc Xuyên vì sao lại hỏi chuyện này: "Chơi trò chơi thôi. Làm sao vậy ông chủ."

"Không có gì." Lạc Xuyên nói: "Chơi cái gì?"

"Chế độ sàn đấu và chế độ khiêu chiến của Tháp Thí Luyện." Yêu Tử Yên trả lời.

"Chế độ giải trí thì sao?" Lạc Xuyên tiếp tục hỏi.

Yêu Tử Yên lắc lắc đầu: "Ta bình thường không chơi cái đó."

Trong lòng Yêu Tử Yên có phần nghi hoặc: Hôm nay ông chủ làm sao vậy, vì sao lại hỏi mấy vấn đề này?

"Thực ra phong cảnh của Aland vào ban đêm cũng rất đẹp." Lạc Xuyên nói.

Yêu Tử Yên bình tĩnh suy nghĩ một chút.

Cái tên Aland này có phần quen thuộc.

Không phải tòa thành thị trong Khoa Lạc kia tên là như vậy hay sao.

Ánh mắt của Yêu Tử Yên sáng lên, nàng hiểu được điều gì: "Nói như vậy ta cũng đã lâu không chơi chế độ giải trí rồi, ông chủ muốn cùng chơi hay không?"

Hai người tiến vào thế giới giả tưởng, đi tới Aland.

So sánh với thời tiết trong thế giới hiện thực, Khoa Lạc hợp lòng người hơn rất nhiều.

Yêu Tử Yên đánh giá cảnh đêm ở xung quanh khác xa với phong cách

của thành Cửu Diệu, hơi hơi mở to hai mắt.

Nàng quả thực đã tới Aland, nhưng số lần cũng không nhiều.

Bỗng nhiên xuất hiện ở trong này, trong chốc lát tâm tình cảm thấy hơi kinh ngạc.

Hiện tại vị trí của hai người khá hẻo lánh, cũng không có người nào chú ý tới.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cùng nhau hòa vào trong dòng người trên đường phố.

Không biết có phải là ảo giác hay không, vầng trăng nhỏ trên bầu trời kia sáng hơn dĩ vãng một chút.

Tuy nhiên trăng có râm trong tròn khuyết, có hai mặt trăng sáng tỏ, xuất hiện một số thay đổi về độ sáng cũng chẳng có gì lạ.

"Có hai mặt trăng phát sáng, khác hoàn toàn với Thiên Lan đại lục." Yêu Tử Yên chú ý tới ánh mắt của Lạc Xuyên, nhìn về phía hai vầng trăng sáng một lớn một nhỏ ở phía chân trời.

"Dù sao cũng là một thế giới khác." Lạc Xuyên nói.

Mặc dù ánh đèn chiếu rọi có ma lực làm nguồn sinh lực, nhưng chắc chắn vẫn kém hơn ánh mặt trời ban ngày.

Có rất nhiều người đi trên đường, Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên cũng ở trong đó, theo dòng người đi về phía trước.

Chương 782: Người từ ngoài đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Phù, lại ăn một bữa nữa." Yêu Tử Yên cười nói.

Ở phía sau hai người, là một quán rượu có phong cách giống Châu u thời Trung cổ, rất nổi tiếng.

Thời gian ăn cơm như bình thường, không có xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn.

Hai người đi dạo trên đường, lang thang không mục đích.

Tuy rằng không nói chuyện, nhưng lại mang theo một bầu không khí thoải mái.

Không biết từ khi nào, người đi đường ở xung quanh ngày càng trở nên thưa thớt.

Khi đi qua một giao lộ, người đi đường đã hoàn toàn biến mất.

Đèn đường ở xung quanh tỏa ra quầng sáng nhàn nhạt, xa xa nhìn lại, những kiến trúc không đồng đều ở hai bên đường bị bao phủ trong ánh sáng mờ ảo, cuối cùng biến thành bóng tối dày đặc không thể xua tan.

Nếu là người thường đối mặt với loại dị trạng này, chỉ sợ đã không biết làm sao từ lâu.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên dừng bước chân, trên mặt không có chút kinh hoảng nào.

"Đã đi theo cả một đường rồi, còn không chịu ra hay sao?" Yêu Tử Yên cười cười, nhìn về phía một bóng ma ở bên đường.

Lời nói vừa dứt, bóng ma màu đen nhúc nhích giống như có sinh mệnh, rồi sau đó một gã toàn thân bao phủ ở trong áo bào màu đen bước ra.

Lạc Xuyên rất hứng thú nhìn cảnh tượng này.

Mượn dùng bóng ma để ẩn giấu thân hình, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy, cảm giác rất thú vị.

Tuy rằng năng lực che giấu thân hình của người mặc áo choàng đen

mạnh mẽ, nhưng dưới quyền hạn của ông chủ Lạc Xuyên thì không khác gì chính đại quang minh đi theo phía sau.

Về phần Yêu Tử Yên… Đừng quên nàng còn là người đứng đầu Ảnh Sát Bảng đấy.

Tuy rằng cấp bậc trong trò chơi của nàng chỉ là cấp hai mươi, nhưng muốn phát hiện ra người mặc áo bào đen cũng không phải chuyện gì khó khăn.

Người mặc áo đen đi về phía hai người, dừng lại ở vị trí cách đó hai thước.

Cởi chiếc mũ rộng thùng thình xuống, lộ ra khuôn mặt vẫn giấu trong bóng tối - hé ra khuôn mặt của một nam tử trung niên.

Nam tử trung niên há mồm, đang chuẩn bị nói chuyện.

Bị Yêu Tử Yên cắt ngang: "Ngươi là ai?"

Lời nói của nam tử trung niên kẹt lại ở trong cổ họng, trong vẻ mặt bất ngờ mang theo một chút xấu hổ.

Sắc mặt y thay đổi vài lần, hít một hơi thật sâu: "Tại hạ là thành chủ Aland, Elvis."

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên liếc nhau.

Ừm, chưa từng nghe nói qua.

Nhận thấy vẻ mặt của hai người, Elvis cũng hiểu được điều gì đó.

Y nhắc nhở bản thân mình ở trong lòng về nhiệm vụ của việc này cùng với thân phận của hai người ở trước mặt.

"Người từ ngoài đến, điện hạ mời các ngươi đi phủ thành chủ một chuyến." Elvis trầm giọng nói.

Người từ ngoài đến?

Chắc là xưng hô của người thế giới này đối với người chơi.

Xem ra các khách hàng đột nhiên xuất hiện đã thu hút sự chú ý của bọn họ.

Yêu Tử Yên nhìn về phía Lạc Xuyên với ánh mắt dò hỏi.

Elvis cũng nhìn về phía Lạc Xuyên, người thanh niên bên cạnh cô gái

này chắc là người cầm đầu.

Nói thật, cuộc sống Elvis trong khoảng thời gian này cảm giác thật sự là rất không tầm thường.

Một số lượng lớn người xa lạ như vậy bỗng nhiên xuất hiện ở Aland, hơn nữa thời gian còn cực kỳ cố định.

Thời điểm xuất hiện là buổi sáng và buổi chiều, thời điểm buổi tối và cơm trưa lại biến mất không thể giải thích được.

Tuy rằng cư dân trong thành không thèm để ý đến loại hiện tượng quái dị này, nhưng y thân là thành chủ cũng không thể không quản.

Nhất là thực lực của những người thần bí này lại tăng lên cực kỳ khủng khiếp, chức nghiệp cũng rất đa dạng.

Thường trong vòng mấy ngày, thực lực có thể tăng gấp đôi.

Nghe nói gần như chín mươi chín phần trăm nhiệm vụ săn giết trong thành này đều bị những người này nhận thầu.

Hơn nữa bọn họ đều là những kẻ cuồng chiến đấu, ma thú trong dãy núi Atos phụ cận Aland đều bị săn giết sạch sẽ.

Người từ ngoài đến, Elvis xưng hô với khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành như thế —— bởi vì điện hạ cũng xưng hô như thế.

Chương 783: Osiya

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Dù sao thời gian cũng dư dả, quyền đương đã nhận thức được một ít tập tục văn hóa của dị giới.

Lạc Xuyên gật đầu: "Được."

Đồng thời hắn cũng có chút tò mò, điện hạ trong miệng Elvis rốt cuộc là ai.

Elvis kinh ngạc nhìn Lạc Xuyên, dường như có vẻ không tin hắn lại đáp ứng dễ dàng như thế.

Tất cả những thứ y vốn chuẩn bị trong lòng lúc này đều không có chỗ dụng võ, cảm giác rất khó chịu.

Vì sao các ngươi không ra bài theo thói quen?

Hít một hơi thật sâu, bình phục tâm tình, Elvis gật gật đầu: "Mời đi theo ta."

Y vừa dứt lời, bóp nát một vòng ánh sáng trong tay có hình dáng giống như một vòng tròn có khảm những hình thù kỳ quái.

Một dao động kỳ lạ thổi quét qua xung quanh, trong thế giới yên lặng dần dần xuất hiện những âm thanh nói chuyện rất nhỏ, dường như vang lên từ phương xa.

Chú ý tới tầm mắt của hai người, hơn nữa có thân phận người từ ngoài đến, Elvis giải thích: "Một loại ma pháp tên là người rảnh rỗi rút lui, có thể che chắn cảm giác của người thường, có thể tránh không bị những người không liên quan quấy rầy."

Có chút tương tự như việc người tu luyện sử dụng sức mạnh thay đổi cảm giác tồn tại của bản thân mình.

Lúc trước dường như Yêu Tử Yên còn ngẫu nhiên lấy được một kỹ năng cùng loại …

Đi theo Elvis, ba người đi tới phủ thành chủ ở trung tâm thành phố.

So sánh với nơi Yêu Tử Yên và Lạc Xuyên đi dạo vừa rồi, khu vực phủ thành chủ có vẻ vắng vẻ hơn rất nhiều, không biết có phải bởi vì nguyên nhân một ít luật pháp nào đó hay không.

Tiến vào phủ thành chủ, xuyên qua hành lang dài, lại đi qua mấy đình viện, đi qua mấy cánh cổng có vệ binh canh gác ở ven đường, ba người đi tới trước cửa một căn phòng ở trong chỗ sâu của phủ thành chủ.

Lạc Xuyên cảm thấy hơi ngạc nhiên đối với quy mô và độ phức tạp của phủ thành chủ.

Người của thế giới khác đều có thiên phú về phương diện kiến trúc như vậy hay sao?

Một tòa phủ thành chủ không ngờ lại xây dựng giống như một tòa mê cung.

Chỗ chê thật sự là nhiều lắm, trong chốc lát không biết bắt đầu từ đâu…

Elvis dừng bước chân, nhìn hai người: "Điện hạ đang đợi ở trong phòng."

"Ngươi không đi vào hay sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Elvis gật gật đầu, lui lại theo con đường đi đến.

Lạc Xuyên nhìn cánh cửa ở trước mắt —— màu tối đen, có khắc những hoa văn đơn giản làm trang trí.

Ừm, rất bình thường, không có gì hay để xem.

Ở đối diện với cánh cửa, Lạc Xuyên có thể cảm nhận được một khí tức mạnh mẽ.

Không hề do dự, Lạc Xuyên đẩy cửa phòng ra, cùng Yêu Tử Yên đi vào.

Ánh sáng trong phòng rất nhiều, không gian cũng rất lớn.

Cô gái ngồi ở trên sô pha thu hút tầm mắt của hai người.

Mái tóc dài màu vàng giống như tơ lụa rủ xuống bên hông, đôi mắt màu xanh lam giống như thủy tinh thuần khiết nhất, dường như liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu linh hồn người khác.

Mặc dù có mái tóc màu vàng và đôi mắt màu xanh lam, nhưng khuôn mặt lại mang theo những nét đặc trưng của phương Tây.

Khoác lên mình một bộ giáp nhẹ màu trắng bạc, tư thế oai hùng hiên ngang, khí chất quý tộc và phong cách chiến đấu được dung hợp một cách hoàn mỹ vào bên trong.

Cô gái nhìu thấy Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên bước vào, lập tức đứng lên.

Đôi mắt màu xanh lam gắt gao nhìn chằm chằm ánh mắt của Lạc Xuyên, giọng nói thanh thúy: "Người từ ngoài đến —— dùng xưng hô này để gọi các ngươi chắc là không thành vấn đề chứ?"

"Có thể." Lạc Xuyên gật đầu, không có phản ứng gì cả.

Yêu Tử Yên trái lại nhìn lần thứ hai, sau đó nhàm chán đánh giá những thứ ở trong phòng.

Cô gái cười cười, không để ý đến phản ứng của hai người.

Nàng ta vươn tay (trời biết vì sao Khoa Lạc cũng dùng phương thức chào hỏi này): "Thống soái tối cao của Lãng Triều, Osiya."

Lãng triều?

Hiện tại dường như Khoa Lạc có ba thế lực, đây chắc là một trong số đó.

Lạc Xuyên cũng vươn tay: "Lạc Xuyên... Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành."

Chương 784: Mục đích và hạn chế

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hai bàn tay buông ra.

Vẻ mặt của Osiya rõ ràng hơi sửng sốt.

Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành?

Đó là một danh hiệu kỳ quái gì vậy?

Tuy nhiên dựa theo vẻ mặt của người thanh niên trước mắt mà xem, dường như không phải là đang nói đùa.

Nếu là người từ ngoài đến, có chút kỳ quái cũng là điều có thể lý giải.

Sau đó, Osiya lại bắt tay với Yêu Tử Yên.

Nghe danh hiệu "Nhân viên cửa hàng Khởi Nguyên Thương Thành" của Yêu Tử Yên, nàng ta đã cảm thấy không kỳ lạ nữa rồi.

Tính cách của Osiya rõ ràng là loại người mạnh mẽ và kiên quyết.

Nụ cười trên mặt nàng biến mất, vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Người từ ngoài đến, mục đích các ngươi đi tới nơi này rốt cuộc là gì? Hay nói cách khác, vì sao lại bỗng nhiên xuất hiện ở trên Thiên Lan đại lục? Các ngươi rốt cuộc là ai?"

Mục đích? Giết quái thăng cấp có tính không?

Yêu Tử Yên không nói gì.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, cân nhắc một chút đến bối cảnh chuyện xưa của Khoa Lạc: "Chúng ta không tiện lộ ra thông tin chi tiết, tuy nhiên cũng giống như các ngươi, mục đích của chúng ta cũng là vì tiêu diệt Băng Hoại."

Osiya hơi nhíu mày.

Rất rõ ràng, câu trả lời này cũng không giải quyết nghi hoặc ở trong lòng nàng ta.

Một thế lực bỗng nhiên xuất hiện, hơn nữa có rất nhiều người sử dụng một số ma pháp xa lạ chưa bao giờ xuất hiện ở Khoa Lạc.

Ở Khoa Lạc hiện tại, thật sự là rất khả nghi.

Tuy nhiên trên người những người này cũng không có dấu vết bị Băng Hoại ăn mòn.

Mặc dù có vẻ như bọn họ hành động phân tán, nhưng thời gian lại đều có quy luật nghiêm ngặt.

Chỉ có hai người này là ngoại lệ.

Hay là... Những người đó thực ra đều là thành viên trong thế lực của người gọi là ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành ở trước mắt?

Nhưng sự thay đổi thực lực của những người đó lại không cách nào giải thích được.

Trong giây lát, trong đầu Osiya hiện lên một loạt suy nghĩ.

Vị Thống soái của Lãng Triều đã khống chế rất tốt vẻ mặt của bản thân mình: "Nói thật, khi các ngươi đến hoàn toàn không có chút động tĩnh nào. Hay là... Là người sống sót của kỷ nguyên trước?

m lượng của câu nói sau không tự chủ được bị hạ xuống.

Không hiểu được này cái danh hiệu kỳ quái này, Lạc Xuyên lắc đầu nói: "Không cần để ý đến thân phận của chúng ta, các ngươi chỉ cần biết, chúng ta đứng cùng trận doanh với văn minh."

Yêu Tử Yên liên tục gật đầu.

Giờ phút này, Lạc Xuyên cảm giác hình tượng của bản thân mình trở nên vĩ đại hơn.

Bỗng nhiên trở thành vị cứu tinh của thế giới khác thì phải làm như thế nào?

"Hy vọng như thế." Osiya gật gật đầu, trên gượng mặt lại lộ ra nụ cười tươi, đôi mắt màu xanh lam vô cùng trong suốt, tuy nhiên Lạc Xuyên biết rõ ràng, cô gái ở trước mắt vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng hắn lời nói —— chỉ là tạm thời tin tưởng mà thôi.

Nàng ta lại nghĩ tới một việc khác: "Vì sao người của các ngươi lại xuất hiện trong một khoảng thời gian cố định? Thời điểm giữa trưa và buổi tối đều hoàn toàn biến mất? Là bởi vì một số hạn chế đặc biệt hay sao?"

Không, chỉ là bởi vì Khởi Nguyên Thương Thành không buôn bán mà thôi.

"... Xem như hạn chế đặc biệt đi." Yêu Tử Yên liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, thay hắn trả lời.

Lại nói chuyện đơn giản với nhau một phen, hai người nói lời từ biệt.

"Thời gian không còn sớm nữa, chúng ta nên rời đi." Lạc Xuyên nói.

"Rời đi?" Osiya nhìn hai người một cách tò mò, đoán xem rốt cuộc là loại "Rời đi" nào.

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của nàng ta, bóng dáng của Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên biến mất trong nháy mắt.

Không có chút ma lực dao động nào cả, thậm chí không có năng lượng nào còn sót lại cả.

Giống như là đột nhiên biến mất.

Tinh thần lực của Osiya vô cùng mạnh mẽ, nàng ta tin chắc rằng bản thân mình không cảm giác được bất cứ điều gì.

"Thủ đoạn của người từ ngoài đến hay sao..." Nàng ta thấp giọng nỉ non một câu, một cái trận pháp nhỏ trong tay chợt lóe rồi biến mất.

"Điện hạ." Rất nhanh chóng, Elvis tiến vào phòng.

Khi nhìn thấy chỉ có một mình Osiya, trên khuôn mặt hiện lên vẻ kinh ngạc...

Chương 785: Suy đoán

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Yên tháo mũ thực tế ảo xuống, mái tóc dài màu tím tuyệt đẹp buông xuống như lụa.

Nàng thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc trong cửa hàng, một chút mờ mịt trong ánh mắt nhanh chóng tiêu tán.

Lạc Xuyên ở bên cạnh cũng tháo mũ thực tế ảo xuống, đứng dậy khỏi vị trí của mình.

Cho dù là hắn lúc này cũng cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

Tuy rằng đã biết được Khoa Lạc cũng không đơn giản từ lâu, sau khi nói chuyện một phen với Osiya, Lạc Xuyên lại cảm giác càng không đơn giản.

Bất kể là Băng Hoại hay là ba thế lực ở trong đó, hay là "Người sống sót của kỷ nguyên trước" mà Osiya nhắc tới, mang đến cho Lạc Xuyên rất nhiều nghi hoặc.

Hắn chú ý tới vẻ mặt của Yêu Tử Yên.

"Khoa Lạc là thế giới chân thật, cho dù đã biết chuyện này từ lâu những vẫn có cảm giác không thể tưởng tượng nổi." Yêu Tử Yên cảm thán.

Xem ra trải nghiệm vừa rồi đã mang đến cho nàng kinh ngạc không hề nhỏ.

"Ông chủ, ngươi nói Băng Hoại ở trong đó, cùng với Thâm Uyên của Thiên Lan đại lục rốt cuộc có quan hệ gì?" Yêu Tử Yên liếc nhìn quả cầu Thâm Uyên bị phong ấn: "Hai đồ vật này nhìn qua có đặc điểm rất giống nhau."

Không chỉ như vậy, Yêu Tử Yên còn nghĩ tới nguy cơ mà Thiên Lan đại lục từng gặp phải thời kì cổ đại.

So sánh với thiên tai thứ chín của Khoa Lạc, hoàn toàn chính là một bản sao!

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút: "Thâm Uyên rõ ràng lợi hại hơn một chút, Băng Hoại càng giống như là một loại hợp chất đơn giản biến thành hợp chất phức tạp hơn."

Yêu Tử Yên suy nghĩ một chút, cảm giác Lạc Xuyên nói rất có lý.

Hai người lại nói chuyện với nhau một lúc, sau khi thu dọn Khởi Nguyên Thương Thành xong rồi lên lầu.

Sau khi tắm rửa xong, Lạc Xuyên về tới phòng của bản thân mình.

"Hệ thống." Lạc Xuyên kêu lên.

"Có mặt." Hệ thống trả lời.

"Khoa Lạc và Thiên Lan đại lục có liên hệ gì hay không?" Lạc Xuyên trực tiếp đưa ra vấn đề.

Vừa rồi khi nói chuyện với Yêu Tử Yên, hắn đã nghĩ đến điều này.

Hai thế giới thật sự rất giống nhau - ngoại trừ mặt trăng trên bầu trời cùng với năng lượng thế giới khác nhau.

Hệ thống hơi trầm mặc: "Mời ông chủ tự mình tìm hiểu."

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường: "Đối với ta cũng không thể để lộ hay sao?"

Hệ thống thủ vững nguyên tắc: "Không thể."

Lạc Xuyên không làm khó hệ thống.

Nhìn điện thoại di động Ma Huyễn một lúc, nằm ở trên giường, tiến vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau.

Lạc Xuyên thức dậy đúng giờ.

Rời giường, rửa mặt, ăn cơm, tưới cho thế giới...

Sau một loạt các hành động, thời gian đã trôi qua rất nhiều.

Khởi Nguyên Thương Thành cũng nghênh đón thời gian buôn bán của một ngày mới.

Không đến một phút đồng hồ, tiếng bước chân quen thuộc xuất hiện ở

trong con hẻm nhỏ.

"Ha ha, xem ra ta lại là người đầu tiên." Bộ Ly Ca vào cửa hàng đầu tiên nhìn quanh bốn phía, sau khi không nhìn thấy có khách hàng nào khác, trên gương mặt lộ ra nụ cười tươi, đồng thời còn không quên chào hỏi: "Chào buổi sáng ông chủ."

Bộ Thi Ý và Giang Thánh Quân ở phía sau cũng chào buổi sáng.

Đối với loại nghị lực không ngừng kiên trì này của Bộ Ly Ca, không riêng gì Lạc Xuyên, cho dù là các khách hàng đều vô cùng khâm phục.

Từng có một khoảng thời gian, có một học viên muốn tranh đoạt danh hiệu khách hàng đầu tiên của Khởi Nguyên Thương Thành mỗi ngày.

Sau đó mỗi ngày Bộ Ly Ca sẽ đến bên ngoài con hẻm nhỏ từ trước khi Khởi Nguyên Thương Thành bắt đầu buôn bán —— Mùi bữa sáng từ trong cửa hàng bay ra, đứng ở trong con hẻm nhỏ chính là một loại tra tấn.

Kết quả đương nhiên không cần nói cũng biết, Bộ Ly Ca đạt được thắng lợi cuối cùng.

Ừm, không nghĩ lại bị kéo ra chỗ khác.

Trở lại chủ đề chính.

Ba người đi đến trước quầy, Bộ Ly Ca hỏi chuyện mà bản thân mình vẫn thấp thỏm: "Ông chủ, khi nào thì tiểu thuyết cập nhật? Đã qua một ngày rồi."

"Đúng vậy ông chủ, hiện tại là thời gian buôn bán, còn chưa cập nhật hay sao?" Giang Thánh Quân cũng hỏi.

Bộ Thi Ý không nói gì, vẻ mặt nói lên tất cả.

Giờ phút này, Lạc Xuyên cảm giác bản thân mình đã tự mình trải qua trường hợp độc giả tới tận cửa nhà thúc giục.

Chương 786: Bắt đầu cá cược

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nó sẽ được cập nhật sau." Lạc Xuyên nói.

Ba người thở dài, bắt đầu hành động mua đồ thường ngày ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Chỉ có điều hôm nay đặc biệt hơn một chút, là ngày Quỳnh Tương Lộ lên kệ hàng.

Giống như vài lần trước, đám người Văn Thiên Cơ, Dược Hồi Trần, Cơ Vô Hối lục tục đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Xem ra giữa bọn họ dường như đã có thỏa thuận bất thành văn, vẫn chưa xuất hiện trường hợp ai tới trước được trước.

Khoảng cách đến thời gian bắt đầu buôn bán không quá dài, nhưng bởi vì chuyện này nên đã có rất nhiều khách hàng tụ tập trong cửa hàng từ sớm.

Lần nào cũng vậy, đều là những khách hàng có cảnh giới Tôn Giả trở lên tranh đoạt quyền mua Quỳnh Tương Lộ, những khách hàng còn lại không hề tỏ ra bất mãn một chút nào.

Chưa nói đến việc bọn họ có thể mua được hay không, cho dù có mua được, bọn họ cũng sẽ không nhúng tay vào.

Nói tóm lại, đây là tâm tính của những người tu luyện này.

Lúc trước Bộ Ly Ca có đăng một động thái tên là "Trích lời của ông chủ", hiện tại vẫn còn được rất nhiều người yêu thích.

Hai câu nói kia đã mang đến ảnh hưởng rất lớn đối với các khách hàng, nhưng cũng chỉ như vậy thôi.

Lối suy nghĩ đã ăn sâu bén rễ không phải chỉ đơn giản hai câu nói là có thể thay đổi được.

"Quy tắc cũ?" Dược Hồi Trần nhìn mấy người bên cạnh, cười ha hả nói.

Trong một lần ông ta mua được Quỳnh Tương Lộ, sau khi uống lập tức

cảm thấy kinh ngạc.

So sánh với Giải Thiên Sầu mà bản thân mình sản xuất, hoàn toàn chính là bã!

"Đương nhiên là quy tắc cũ." Văn Thiên Cơ cười cười.

"Hy vọng một lát nữa các vị tiền bối sẽ nương tay." Cơ Vô Hối cũng nói.

"Nương tay là chuyện không có khả năng." Phạm Thừa Thiên lắc đầu: "Lão già này chưa mua được một lần nào, lần này nhất định phải cướp được!"

Cơ Vô Hối cười khổ lắc lắc đầu.

Vài lần tranh đoạt quyền mua Quỳnh Tương Lộ này cũng có sự tham dự của người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo.

Vẫn dùng chế độ sàn đấu để quyết định thắng bại như cũ, thực lực đều hạn chế ở Vấn Đạo nhất phẩm.

Mặc dù hơi bất công, nhưng trên thế giới này vốn sẽ không có công bằng tuyệt đối.

Cũng không thể dựa vào cách thức kỳ quái như bao búa kéo chứ?

Có lẽ sau một khoảng thời gian nữa, Quỳnh Tương Lộ cũng sẽ không hạn chế số lượng bán dự trữ giống như nước khoáng.

"Quỳnh Tương Lộ thực sự tốt như các ngươi nói hay sao?" Yêu Đế nhíu mày.

"Đương nhiên!" Hổ Cuồng liên tục gật đầu, sau đó chỉ chỉ Ma Viên: "Rượu của tên khỉ này còn không bằng cọng lông!"

"Cái tên này." Ma Viên cắn chặt răng, nhưng không phản bác, bởi vì đây là sự thật.

"Vậy thì ta đây rất mong đợi." Yêu Đế cười ha hả.

Nghe thấy đối thoại của bọn họ, vẻ mặt của đám người Dược Hồi Trần trở nên có phần bất đắc dĩ.

Bọn họ cảm thấy lần tranh đoạt này dường như đã không có gì ngoài ý muốn.

Chế độ sàn đấu quả thực có thể quy định thực lực của tất cả mọi người đều giống nhau, nhưng ý thức chiến đấu và các chiêu thức là dựa vào bản thân người chơi.

Về phần thực lực của Yêu Đế ở phương diện này, chỉ cần quan sát chương trình phát sóng trực tiếp lúc trước thì nhất định có ấn tượng sâu sắc.

Tuy nhiên trực tiếp nhận thua là không có khả năng, chẳng may được thì sao.

Thực lực của Yêu Đế tuy mạnh, nhưng chưa biết chừng sẽ xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn.

Hơn nữa tiêu chuẩn phán xét cuối cùng chính là sử dụng hệ thống tính điểm, bọn họ chưa chắc đã không có cơ hội.

Những khách hàng còn lại cũng tràn đầy hưng thú.

"Chú ý chú ý, bắt đầu cá cược!" Hổ Cuồng thét to nói.

Sau khi tổ chức cá cược trong buổi phát sóng trực tiếp lần trước, Hổ Cuồng giống như đã yêu thích chuyện này.

Đương nhiên, hắn ta cũng đã hỏi qua Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên trái lại không thành vấn đề.

Sự xuất hiện của cá cược đã tăng thêm rất nhiều sức sống trong cửa hàng.

Hơn nữa theo tình hình hiện tại, nó rất được các khách hàng hoan nghênh.

Chương 787: Nhờ ngươi một chuyện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đặt cược nhỏ thì hạnh phúc, đặt cược lớn thì hại thân.

Hổ Cuồng hiểu được điều này, tiền đặt cược trong cá cược đều là hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nếu ông chủ đã đồng ý, các khách hàng đương nhiên cũng đều tham gia vào trong đó.

Ừm, bọn họ cũng cảm thấy rất hứng thú.

"Bắt đầu đặt cược! Mỗi người đều có khuyết điểm của mình, mọi người nhất định phải xem cẩn thận!" Hổ Cuồng thét to.

"Tận dụng thời cơ, mất rồi không thể lấy lại, mọi người hãy chọn người mà mình muốn đặt cược." Yêu Tử Nguyệt cũng hòa vào trong đó.

Rất nhiều Hoàng tộc yêu thú đều tham gia.

Vụ cá cược đang hô mưa gọi gió.

"Yêu Đế! Ta chọn Yêu Đế! Một chai Coca Cola!" Có khách hàng kêu lên.

"Ta cũng chọn Yêu Đế! Một chai Coca Cola một chai Sprite."

"Ta có một loại dự cảm, nhất định là Yêu Đế thắng lợi, cho nên ta lựa chọn Thanh m tiền bối, một cái kem."

"Ta chọn Phật Chủ..."

Từ lúc bắt đầu cá cược, Khởi Nguyên Thương Thành trở nên náo nhiệt.

m thanh ồn ào không ngừng vang lên.

Đối với việc này, đám người Dược Hồi Trần và Lạc Xuyên giống nhau, không hề để ý.

Đây được cho là một loại bầu không khí văn hóa đặc biệt ở Khởi Nguyên Thương Thành đi.

Về cơ bản, mỗi một khách hàng tham dự tranh đoạt danh ngạch Quỳnh Tương Lộ đều có người đặt cược, chỉ là số lượng khác nhau.

Cơ Vô Hối, Sở Kinh Thiên và những khách hàng có cảnh giới Vấn Đạo, những người đặt cược về cơ bản đều là một ít thủ hạ của bọn họ.

Dù sao nếu một người không có ai đặt cược, nhìn qua thật sự là không tốt lắm.

Hai người Yêu Đế, Phật Chủ được hoan nghênh nhất.

Tiếp theo chính là đám người Thanh m, Dược Hồi Trần, Văn Thiên Cơ.

Chuyện này cũng làm chuyển hướng sự chú ý của các khách hàng rất nhiều.

Vốn bọn họ đều đang thúc giục Lạc Xuyên thúc giục làm thêm...

Không lâu sau, cuộc chiến tranh đoạt Quỳnh Tương Lộ kết thúc một cách hoàn hảo.

Người thắng lợi cuối cùng là Thanh m.

Nàng ta rời khỏi trò chơi, đứng lên, gương mặt lạnh lùng nhưng trong trẻo cũng không khỏi hiện lên một nụ cười tươi: "Đa tạ."

Trong các khách hàng vang lên một loạt tiếng thở dài.

Cũng có một bộ phận nhỏ hào hứng đi đến trước bàn cá cược lĩnh đồ của bản thân mình.

"Ông chủ ông chủ, đã cập nhật hay chưa?" Yêu Tử Nguyệt kích động đi đến trước quầy, cao hứng hỏi.

Tâm tình của nàng rất tốt.

Là một trong những cổ đông của vụ cá cược, nàng được phân rất nhiều thứ tốt.

"Đã cập nhật." Lạc Xuyên gật đầu.

Không chỉ Yêu Tử Nguyệt mà vẻ mặt của những khách hàng còn lại vẫn chú ý tới nơi này đều trở nên kích động, sau đó đều lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn.

Sau khi trả linh tinh, bắt đầu xem chương mới.

Dưới tác dụng của "Người lạc vào cảnh giới kỳ lạ", tất cả người xem đều đắm chìm vào trong đó.

Trong giây lát, bầu không khí ồn ào náo động của Khởi Nguyên Thương

Thành bỗng nhiên biến mất không thấy đâu nữa.

"Ông chủ, ta mua Quỳnh Tương Lộ." Thanh m đi tới trước quầy, trong tay cầm Quỳnh Tương Lộ.

Đưa không gian giới chỉ cho Yêu Tử Yên.

Yêu Tử Yên nhận lấy, lấy ra mười vạn linh tinh từ bên trong.

Thu hồi không gian giới chỉ, khi chuẩn bị rời đi, Lạc Xuyên gọi nàng ta lại.

"Thanh m."

"Hả?" Gương mặt của Thanh m lộ vẻ nghi hoặc: "Có chuyện gì sao?"

"Trình độ âm nhạc của ngươi như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Đứng đầu Thiên Lan đại lục." Thanh m trả lời.

Lấy âm luật làm trung tâm tu luyện đến cảnh giới hiện tại, nàng ta có tư cách nói như vậy.

Không biết ông chủ hỏi chuyện này làm cái gì.

"Có chuyện muốn nhờ ngươi một chút." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ cứ nói thẳng là được." Thanh m nói.

Yêu Tử Yên tò mò nhìn Lạc Xuyên, ngay cả nàng cũng không biết người sau rốt cuộc muốn làm cái gì.

"Vinh Quang còn thiếu một bản nhạc, không biết ngươi có thời gian và hứng thú hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Bản nhạc?

Thanh m hơi sửng sốt.

Nàng ta nghĩ tới cảnh tượng quan sát lần thí nghiệm thứ hai lúc trước.

Chương 788: Vụ nổ mạnh bất ngờ xảy ra

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nghĩ kỹ lại, ngay lúc đó quả thực cảm giác thiếu một cái gì đó.

Hóa ra là nhạc nền hay sao?

Thanh m suy nghĩ một chút, lập tức gật đầu đáp ứng: "Không thành vấn đề, chẳng qua... Cần vài ngày."

"Hả? Thanh m tỷ, ông chủ, các ngươi đang nói gì vậy?" Liễu Như Ngọc tò mò tiến lại gần.

Liễu Như Mị cũng đã đi tới.

Thanh m kể lại ngắn gọn.

"Ta cũng có thể hỗ trợ!" Liễu Như Ngọc xung phong nhận việc.

"Ta cũng có chút thành tựu trên phương diện âm nhạc." Liễu Như Mị nói.

Thanh m nhìn Lạc Xuyên bằng ánh mắt dò hỏi.

Lạc Xuyên gật gật đầu: "Quá trình các ngươi có thể tùy ý."

"Ông chủ, có phải sau khi có nhạc nền, Vinh Quang sẽ lên mạng?" Liễu Như Ngọc thần thần bí bí thấp giọng hỏi.

"Gần như vậy." Lạc Xuyên gật gật đầu.

"Ta chờ mong đến ngày đó!" Liễu Như Ngọc gật đầu thật mạnh: "Ông chủ cứ yên tâm, nhất định sẽ làm ra nó sớm thôi!"

"Phong cách phải phù hợp với Vinh Quang." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lại nói thêm: "Tốt nhất là không cần thêm kèn Xô-na vào."

Lạc Xuyên chỉ là cảm thấy thêm kèn Xô-na vào thì rất kỳ quái.

Đây là quan điểm trong tiềm thức của hắn.

"Hiểu rồi." Thanh m gật đầu.

Nói thật, vừa rồi trong lòng nàng ta quả thực có ý nghĩ này.

Trải qua luyện tập trong khoảng thời gian này, nàng đã có thành tựu đáng kể ở trên phương diện kèn Xô-na.

Nàng không biết vì sao ông chủ lại đưa ra yêu cầu như vậy, chấp hành là được...

Cuộc nói chuyện giữa Lạc Xuyên và ba người bị các khách hàng nghe được.

Sự chờ mong đối với Vinh Quang, cùng với cuộc trò chuyện về nội dung chương mới, mỗi thứ chiếm một nửa thế giới.

"Nói thật, ta thật sự là không có sức phàn nàn." Tiêu Thành lắc lắc đầu, tấm tắc cảm thán: "Người này thật sự là phế vật đến mức không còn chỗ nói."

Mộ Vũ Nhu cười cười: "Mỗi người đều có phương thức sinh tồn của bản thân mình, có lẽ đối với hắn mà nói, sống như thế đã thành thói quen từ lâu."

"Thói quen sao... Nếu thói quen là như thế thì thật sự đã rơi vào trong đầm lầy vô tận, cũng may cuối cùng có người kéo hắn ra." Mộ Dung Hải Đường cảm khái nói.

"Tuy nhiên, bộ phim kia rốt cuộc là cái gì vậy? Còn có chữ cái cái, Ferrari, hoàn toàn không hiểu gì cả." Bộ Ly Ca vò đầu bứt tóc.

"Chắc là sản phẩm độc đáo của nền văn minh khoa học kỹ thuật kia, không biết về sau ông chủ có thể phát hành nó hay không." Thần Điểm liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái.

Từ khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành vào ngày hôm đó, Thần Diễm và An Phi Vũ lập tức ở lại thành Cửu Diệu.

Mỗi ngày bởi vì Cơ Vô Hối phải xử lý chính sự nên chỉ có thể tranh thủ lúc rảnh rỗi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành mua sắm, cảnh giới của Thần Diễm ở phương diện phủi tay mặc kệ rõ ràng hơn xa Cơ Vô Hối.

"Cũng không biết quan hệ giữa hai người tiểu ma nữ và phế vật là thế nào." Cố Vân Hi vuốt cằm của bản thân mình, suy đoán.

Lời vừa nói ra, lập tức nổ ra một cuộc tranh luận.

Không thể không nói, người của thế giới khác cũng có thiên phú cực cao trong việc buôn chuyện.

Giống cuộc thảo luận về chương truyện mới, vừa rồi Lạc Xuyên đề cập đến việc vài ngày nữa Vinh Quang sẽ lên mạng, lại dấy lên rất nhiều cuộc thảo luận.

Những khách hàng này thậm chí đã lên kế hoạch, song phương sử dụng trận hình và chiến thuật gì mới có thể dễ dàng giành được thắng lợi khi giao chiến...

Oanh!

Bỗng nhiên, một âm thanh nổ tung nặng nề dường như từ một nơi xa xôi truyền đến.

Cùng với tiếng nổ mạnh vang lên, mặt đất rung chuyển dữ dội.

Khởi Nguyên Thương Thành không hề bị ảnh hưởng, đây là kết luận của các khách hàng thông qua việc quan sát hoàn cảnh bên ngoài cửa cửa hàng.

Gần như ngay khi chấn động xuất hiện, trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu đã tự khởi động.

Chương 789: Đi qua xem

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Rung động dữ dội cùng với tiếng nổ mạnh xuất hiện, trận pháp hộ thành của thành Cửu Diệu tự khởi động, được bao phủ bởi ánh sáng rực rỡ màu vàng.

Chấn động rất dữ dội, thời gian kéo dài không lâu, sau mười mấy hơi thở thì dần dần biến mất.

Lúc này, cư dân trong thành Cửu Diệu đều lộ vẻ mặt mờ mịt và khiếp sợ, không biết vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Vì sao bỗng nhiên lại xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, ngay cả trận pháp hộ thành cũng tự mở ra.

Chẳng lẽ có người tu luyện nào đó phát động tiến công?

Tuy nhiên cũng không nhìn thấy bóng dáng của bất cứ người tu luyện nào cả.

Tại Khởi Nguyên Thương Thành, vô số khách hàng cũng bị thu hút bởi động tĩnh bỗng nhiên xuất hiện này.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, đều lộ vẻ mặt mờ mịt.

Đã xảy ra chuyện gì vậy?

"Đi ra ngoài nhìn xem." Vẻ mặt của Cơ Vô Hối có chút khó coi.

Tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng khẳng định là ở phụ cận thành Cửu Diệu.

Hiện giờ thành Cửu Diệu tụ tập nhiều thế lực lớn như vậy, nếu xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn mà nói, nhất định sẽ ảnh hưởng rất lớn.

Cơ Vô Hối đi ra.

Các khách hàng trong cửa hàng suy nghĩ một chút, cũng đều đi ra ngoài.

Dù sao nán lại ở trong Khởi Nguyên Thương Thành cũng chỉ là ngây ngốc ở trong, ra bên ngoài xem náo nhiệt cũng không tệ.

Chấn động biến mất, trận pháp hộ thành biến mất.

Cơ Vô Hối bay vút lên giữa không trung, nhìn ra xa.

Hắn ta muốn tìm được nơi phát ra động tĩnh.

Rất nhanh chóng, hắn ta đã thấy được mục tiêu.

Ở trong dãy núi Cửu Diệu, có một đám mây nấm khổng lồ đang chậm rãi bay lên trời.

Bởi vì bị núi non ngăn cách nên không nhìn thấy tình tình thực tế.

Nhận thấy sự thay đổi trong vẻ mặt của Cơ Vô Hối, đám người Văn Thiên Cơ cũng đều bay vút lên giữa không trung.

Sau đó chú ý tới đám mây nấm trong dãy núi Cửu Diệu.

"Đó là cái gì?" Đệ Ngũ Bá Đao nhíu mày nói, cho dù là hắn ta muốn phát ra công kích như vậy cũng là chuyện gần như không có khả năng.

Đây không phải là vấn đề về uy lực, mà là phương thức công kích.

Hắn ta chưa từng gặp qua đòn công kích nào của người tu luyện cảnh giới Vấn Đạo có thể tạo thành loại hiện tượng kỳ quái này.

"Chẳng lẽ là có Tôn Giả luyện tập chiêu thức ở chỗ đó?" Bạch lão cũng suy đoán.

"Không giống." Văn Thiên Cơ lắc lắc đầu: "Không có khí tức của cấp bậc Tôn Giả."

Cảm thấy nhàm chán, Lạc Xuyên cũng đi ra.

Nhận thấy có một đám người ở giữa không trung, Lạc Xuyên cũng bay vút lên giữa không trung.

Yêu Tử Yên không đi theo, nàng muốn ở lại trông cửa hàng.

Sau đó, Lạc Xuyên lập tức thấy được đám mây nấm trong dãy núi Cửu Diệu.

Vẻ mặt của Lạc Xuyên trở nên có chút vi diệu.

Vì sao cảnh tượng này lại có cảm giác quen thuộc?

Cơ Vô Hối thở phào nhẹ nhõm: "Các vị, ta đi qua tra xét một chút."

"Lão phu cũng đi qua nhìn xem." Dược Hồi Trần cười cười: "Ta cũng hiếu kì xem rốt cuộc nơi đó đã xảy ra chuyện gì."

"Khá thú vị." Yêu Đế lộ vẻ mặt hưng thú.

Những người còn lại cũng tỏ vẻ phải đi qua nhìn xem.

Lạc Xuyên chắp hai tay sau lưng, khẽ vuốt cằm.

Hắn cũng muốn nhìn xem rốt cuộc có đúng như hắn suy đoán hay không.

Bởi vì Nguyệt Linh cũng không có ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Không chỉ hôm nay, trong khoảng thời gian này nàng ta đều thần thần bí bí, không biết đang làm những gì.

"Hệ thống." Lạc Xuyên âm thầm nói trong lòng.

Hệ thống: "... Trạng thái vô địch vẫn duy trì."

Mọi người hóa thành ánh sáng, bay về phía đám mây nấm.

Không biết chuyện gì đã xảy ra, xé rách không gian chạy đi cũng không phải là một phương pháp hay.

Người tu luyện dưới Vấn Đạo không có năng lực phi hành.

Nhưng những võ kỹ đặc biệt lại có thể mang đến loại hiệu quả này.

Huyền tước bị hấp dẫn bởi linh tinh và đồ ăn ngon của một đám học viên, đã đáp ứng dẫn bọn họ đi qua nhìn xem.

Ông chủ cũng đi, còn có nhiều nhân vật lớn như vậy.

Đội hình xa hoa như thế, cho dù có nguy hiểm cũng đã hóa thành tro bụi từ lâu.

Chương 790: Phát minh mới của Nguyệt Linh

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đi theo ánh sáng ở phía trước, lại có rất nhiều bóng đen lướt qua giữa không trung.

Tốc độ chậm hơn nhiều so với đám người Lạc Xuyên...

Sau khi lướt qua một dãy núi cao ngất, chỗ xảy ra nổ mạnh đã lọt vào tầm mắt của đám người Lạc Xuyên.

Đó là một cái hố rất lớn hình tròn, chỗ vị trí trung tâm sâu nhất có hình dạng cái phễu, từ xa nhìn lại, giống như là trên một bức tranh sơn dầu màu xanh biếc đột ngột xuất hiện một cái vòng tròn màu vàng đất.

Chỗ sâu nhất của cái hố có dòng nước trong suốt không ngừng trào ra, xem ra đã muốn chạm tới mạch nước ngầm.

Sóng xung kích lấy cái hố lớn làm trung tâm khuếch tán ra xung quanh, vô số cây cối đều đổ rạp trên mặt đất, nếu không phải có dãy núi kia làm tấm chắn thiên nhiên, chỉ sợ đến thành Cửu Diệu cũng sẽ bị lan đến.

Lúc này, dãy núi thừa nhận áp lực to lớn như thế cũng tràn đầy vết thương, những vết nứt bắt mắt trải rộng khắp nơi.

Lúc này, đám mây nấm trôi về phía chân trời đã bắt đầu chậm rãi tiêu tán, nhưng vẫn cực kỳ đồ sộ.

Đám người Cơ Vô Hối đều mở to hai mắt, sợ hãi không thôi.

Lạc Xuyên đánh giá khắp nơi một chút, ánh mắt dừng chỗ bên cạnh cái hố lớn —— một bóng người nho nhỏ.

Bóng người tản ra khí tức quen thuộc.

Lạc Xuyên bay vút qua.

Chú ý tới động tác của hắn, những khách hàng còn lại cũng đều lần lượt chú ý tới bóng người, sau đó đi theo.

Bóng người cũng nhận ra Lạc Xuyên, sửng sốt một chút sau đó hưng phấn vẫy cánh tay chào hỏi: "Ông chủ!"

Lạc Xuyên đáp xuống mặt đất.

Bóng người mặc một bộ quần áo đã không thể nhìn ra được dáng vẻ ban đầu, dáng người nhỏ xinh, trên mặt cũng bẩn thỉu, chỉ còn lại đôi mắt vừa to lại vừa sáng.

Các khách hàng còn lại lần lượt hạ xuống.

"Nguyệt Linh tỷ?" Liễu Như Ngọc kinh ngạc lên tiếng: "Sao ngươi lại biến thành như vậy? Có phải bị ảnh hưởng của vụ nổ hay không?"

Nguyệt Linh đương nhiên gật gật đầu: "Đó là đương nhiên!"

"Ta nói, động tĩnh này không phải là ngươi làm ra đấy chứ?" Gương mặt của Liễu Như Mị lộ vẻ dở khóc dở cười.

Đám người Cơ Vô Hối đều mở to hai mắt.

Bọn họ đều biết thực lực của Nguyệt Linh.

Vấn Đạo bát phẩm, bản thân cũng không giỏi về chiến đấu.

Nếu muốn dựa vào thực lực của bản thân nàng ta tạo thành loại động tĩnh này, khả năng căn bản là bằng không.

"Đó là đương nhiên!" Nguyệt Linh kiêu ngạo ngẩng đầu, có chút tự hào.

"Ngươi làm như thế nào?" Tìm ra được kẻ chủ mưu, Cơ Vô Hối cũng thả lỏng, tò mò chiếm ưu thế: "Thực lực của ngươi không có khả năng phát ra công kích như vậy."

Những người còn lại đều gật đầu, bọn họ tán thành lời nói của Cơ Vô Hối đồng thời cũng vô cùng nghi hoặc.

"Đương nhiên là thứ này." Trong tay của Nguyệt Linh đột nhiên xuất hiện một cái hộp vuông được bọc bằng kim loại màu trắng bạc, lớn hơn quả dưa hấu một chút, tung lên tung xuống ở trong tay.

Có một số đường văn kỳ quái khắc trên kim loại, xem ra có vẻ tương tự với trận pháp.

"Đây là cái gì?" Liễu Như Ngọc hỏi, nàng được Liễu Như Mị mang tới đây.

"Còn chưa có tên." Nguyệt Linh trả lời: "Ta chỉ cải tiến đơn giản một chút, không ngờ rằng uy lực lại lớn như vậy."

Bầu không khí ở hiện trường hơi im lặng một cách quỷ dị.

Vài giây sau, Tam trưởng lão trừng mắt, dùng ngón tay hơi run rẩy chỉ vào khối kim loại trong tay Nguyệt Linh: "Ngươi vừa nói, động tĩnh vừa rồi đều là do nó gây ra?"

Trên khuôn mặt tràn ngập vẻ không thể tin được.

"Đương nhiên." Nguyệt Linh gật gật đầu một cách tự nhiên.

Mọi người đồng loạt lui về phía sau một bước.

Bọn họ cảm thấy bản thân mình giống như đã biết một kiến thức kinh khủng.

Trong lòng bọn họ dâng lên cảm giác nguy cơ, gắt gao nhìn chằm chằm khối kim loại màu trắng bạc.

Chương 791: Vật cách điện

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Chính là thứ này tạo thành động tĩnh lớn như vậy?

Uy uy uy, ngươi đừng quăng lung tung ở nơi đó, chẳng may nổ mạnh thì làm sao bây giờ?

Nguyệt Linh chú ý tới vẻ mặt của mọi người, lại nói tiếp: "Vừa rồi khi thí nghiệm, số lượng phải hơn cái này rất nhiều. Hơn nữa thứ này cũng không dễ nổ như vậy, yên tâm đi."

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

"Đây là do ngươi chế tạo ra?" Lạc Xuyên hỏi.

Điều này làm cho hắn nghĩ tới hoả dược trên địa cầu.

Tuy nhiên so sánh với hoả dược trên địa cầu thì rõ ràng có chỗ khác biệt.

Chỉ riêng uy lực này thôi đã là thái quá!

"Ừ!" Nguyệt Linh liên tục gật đầu, vẻ mặt hưng phấn.

"Cho nên trong khoảng thời gian này, Nguyệt Linh tỷ ngươi vẫn thần thần bí bí thực ra là vì chế tạo thứ này?" Sự tò mò trong lòng Liễu Như Ngọc đã lắt át sự khiếp sợ.

"Cũng không tính là chế tạo." Nguyệt Linh suy nghĩ một chút, nói: "Lúc trước khi ở Bái Nguyệt giáo, cũng đã có tiến triển không nhỏ, trong khoảng thời gian này chỉ là tiến hành cải tiến."

Thông qua lời giải thích của Nguyệt Linh, mọi người đại khái hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

Các thí nghiệm và lý luận lúc trước của Lạc Xuyên đã mang đến nhiều linh cảm cho Nguyệt Linh, sau đó nàng ta lập tức đắm chìm trong thời gian để cải tiến thứ này.

Đây cũng là nguyên nhân gần đây nàng ta không xuất hiện ở trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Vì muốn thí nghiệm uy lực sau khi cải tiến sẽ như thế nào, Nguyệt Linh

cố ý đi đến một nơi xa như vậy, để phòng ngừa xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Rất rõ ràng, uy lực của thứ này vượt ra ngoài dự đoán của nàng ta.

"Thứ này được chế tạo như thế nào?" Liễu Như Mị không nhịn được hỏi.

"Tử tinh, yêu lân thạch, hổ phách ngọc sa… Dù sao cũng rất nhiều, thứ quan trọng nhất chính là một loại kim loại đặc biệt cần cảnh giới thấp nhất là Vấn Đạo mới có thể làm tan chảy." Nguyệt Linh giải thích.

Theo tình huống trước mắt, muốn sản xuất số lượng lớn về cơ bản là không có khả năng —— trừ khi tiếp tục tiến hành cải tiến.

Dù vậy, nó cũng làm cho đám người Cơ Vô Hối lâm vào khiếp sợ không thôi.

Chỉ cần linh lực thúc dục, số lượng cũng đủ lớn thậm chí có thể sánh với công kích của Vấn Đạo viên mãn, thật sự là thái quá.

Cũng may còn có rất nhiều hạn chế, điều này làm cho bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

Lạc Xuyên hiện tại có thể xác định, thứ này trăm phần trăm không phải là hỏa dược.

Chỉ riêng nguyên vật liệu này đã kém xa ngàn vạn dặm rồi.

Có lẽ, nó có thể được gọi là "Khoa học" của thế giới huyền huyễn?

Sau khi phát hiện sự thật của sự việc, mọi người quay trở về thành Cửu Diệu.

Trên đường còn gặp những khách hàng còn lại cũng đến đấy giúp vui.

Nhìn thấy hắn trở về, bọn họ cũng đi theo trở về.

Cái hố to kia vẫn để lại tại chỗ.

Có lẽ không lâu sau, nơi đó sẽ trở thành một cái hồ nước…

Về tới Khởi Nguyên Thương Thành.

Các khách hàng trong cửa hàng biết được nguyên nhân của động tĩnh vừa rồi.

Ngoại trừ một ít cảm giác ô long, còn lại là khiếp sợ sâu sắc.

Hoá ra chỉ cần dựa vào ngoại vật cũng có thể nắm trong tay sức mạnh như thế hay sao.

Điều này làm cho bọn họ nghĩ tới thế giới khoa học kỹ thuật trong tiểu thuyết.

Tuy rằng người ở bên trong không thể tu luyện, nhưng có thể đào núi lấp biển bằng lực lượng của khoa học kỹ thuật…

Hiện tại Lạc Xuyên đang suy nghĩ về một việc khác.

Theo một ý nghĩa nào đó, "Hỏa dược" đã xuất hiện, kế hoạch dùng khoa học để cải tạo thế giới có phải có thể thực thi hay không?

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên quyết định làm một thử nghiệm nho nhỏ trước.

Tiện tay lấy ra một đồng tiền từ trong không gian của hệ thống.

Màu vàng là kim tệ.

Nặn nó thành một thanh dài, cầm ở tay trái.

Yêu Tử Yên tò mò nhìn Lạc Xuyên, không hiểu hắn đang làm cái gì.

Cũng có rất nhiều khách hàng chú ý tới cảnh này, tò mò lại gần.

"Ông chủ, ngươi đang làm gì vậy?" Nguyệt Linh hỏi.

Lạc Xuyên: "Thí nghiệm."

Tay phải búng một cái, trên ngón tay xuất hiện một luồng hồ quang màu lam.

Dựa theo nhận thức của hắn, điện năng là điều kiện phải chuẩn bị để phát triển khoa học kỹ thuật.

Hồ quang chậm rãi tới gần thỏi vàng ở tay trái, sau đó chạm vào.

Tay trái không có chút cảm giác nào.

Lạc Xuyên: …???

Vàng thật ra là vật cách điện?

Chương 792: Kết luận của thí nghiệm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vàng không có tính chất dẫn điện, giống hệt như vật cách điện.

Đây là kết luận được đưa ra sau khi Lạc Xuyên thí nghiệm.

Hắn lâm vào trầm tư.

Bởi vì điều này hoàn toàn khác với nhận thức của hắn.

Đám người Nguyệt Linh vẫn luôn chú ý tới Lạc Xuyên.

Bọn họ nhìn thấy sau khi hắn dùng hồ quang chạm vào thỏi vàng trong tay thì lập tức rơi vào trạng thái suy nghĩ, trong lòng rất nghi hoặc.

Bọn họ không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chẳng lẽ nói, thỏi vàng trong tay ông chủ rất đặc biệt hay sao?

Nhưng vừa rồi bọn họ tận mắt nhìn thấy thỏi vàng kia lúc trước là một kim tệ.

Kim tệ được đúc và phát hành bởi Thiên Tinh đế quốc.

Lúc này tâm tình của Cơ Vô Hối trở nên hơi kích động.

"Ông chủ, kim tệ này có gì đặc biệt hay sao?" Cơ Vô Hối thấp giọng hỏi, ở chỗ sâu trong ánh mắt xuất hiện một tia kích động.

Lạc Xuyên định thần lại, hắn liếc mắt nhìn Cơ Vô Hối một cái, không rõ vì sao hắn ta lại nói như vậy: "Chỉ là kim tệ bình thường, không có gì đặc biệt cả."

Về phần không có tính chất dẫn điện, có nói thì bọn họ cũng không hiểu.

Cơ Vô Hối thở dài, vẻ mặt có chút thất vọng.

Lạc Xuyên lại lấy ra một kim tệ.

Các khách hàng không nói (nhắc) nữa, hết sức chăm chú nhìn cảnh này, sợ quấy rầy đến Lạc Xuyên.

Theo cách tương tự, hắn cũng biến kim tệ này thành một thanh dài.

Tính cách của Lạc Xuyên rất nghiêm cẩn.

Chẳng may vừa rồi bởi vì miếng kim tệ kia đặc biệt nên mới xuất hiện

tính chất cách điện thì sao?

Tay trái cầm kim tệ, một luồng hồ quang màu lam không ngừng di chuyển xuất hiện trên ngón tay của bàn tay phải.

Chậm rãi tới gần.

Tiếp xúc…

Ừm, vẫn giống hệt như lúc trước.

Vẫn không có dấu vết dòng điện chạy qua.

Xem ra không phải là vấn đề của kim tệ.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lại lấy ra tiền bạc, tiền đồng…

Một lát sau, Lạc Xuyên nhìn thấy đồng bạc trong tay bị đốt đỏ lên, tâm tình có chút vi diệu.

Khi vừa mới bắt đầu, hắn còn có suy đoán.

Hiện tại kết luận mà thí nghiệm đưa ra đã xảy ra trước mặt hắn.

Vàng và đồng là vật cách điện, bạc là chất bán dẫn…

"Ông chủ, thế nào rồi?" Nguyệt Linh nhận thấy Lạc Xuyên không có động tác tiếp theo trong một thời gian dài, không nhịn được hỏi.

"Có hơi khác so với những gì ta nghĩ." Lạc Xuyên cất vật liệu thí nghiệm vào trong không gian của hệ thống.

"Thí nghiệm này rốt cuộc có ý nghĩa là gì?" Gương mặt của Nguyệt Linh lộ vẻ nghi hoặc.

Không riêng gì nàng ta, những khách hàng còn lại cũng như thế.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên giải thích: "Những thí nghiệm này kiểm tra tính chất trên phương diện truyền điện của những kim loại này."

"À." Nguyệt Linh cái hiểu cái không gật gật đầu, nàng ta nghe không hiểu.

Đối với kết quả của thí nghiệm, Lạc Xuyên có phần kinh ngạc.

Hoàn toàn khác với đặc tính của kim loại trong trí nhớ của hắn.

Kinh ngạc cũng không kéo dài quá lâu, bởi vì Lạc Xuyên đã nhanh chóng hiểu được.

Thiên Lan đại lục vốn không phải trái đất, đặc tính của kim loại khác

nhau cũng không phải là chuyện gì kì quái cả.

Hiện tại Lạc Xuyên thậm chí còn cảm thấy bảng tuần hoàn nguyên tố trên thế giới này cũng không nhất định giống như trong trí nhớ của hắn.

Những đồng tiền vàng, tiền bạc mà hắn sử dụng vừa rồi có thật sự là "Vàng" "Bạc" hay sao?

Nói cách khác, phản ứng điện từ ở thế giới này là như thế nào?

"Có nam châm hay không?" Lạc Xuyên hỏi.

Các khách hàng hai mặt nhìn nhau.

Yêu Tử Yên hỏi: "Ông chủ, cái gì là nam châm?"

Được rồi, xem ra không có.

Lạc Xuyên khẽ thở dài, lấy ra một loại kim loại có tính chất dẫn điện màu lam vừa được thí nghiệm trong thí nghiệm vừa rồi.

Theo vẻ mặt của những khách hàng xung quanh thì nó chắc là khá quý giá.

Nặn kim loại màu lam tạo thành một viên kim loại.

Búng tay một cái, giữa không trung xuất hiện một luồng hồ quang màu lam.

Hồ quang dưới sự ràng buộc của quy hiện ra vòng tròn, hình thành một dòng điện.

Lạc Xuyên đặt kim loại màu lam ở giữa luồng hồ quang, thuận tiện tăng thêm một luồng hồ quang.

Cảm giác một chút, kim loại màu lam dưới dòng điện căn bản không bị ảnh hưởng chút nào.

Lại đặt vòng kim loại màu lam chia thành hai cái vòng kim loại, đồng thời cho dòng điện thông suốt.

Lần lượt thay đổi, di chuyển lên xuống, trái phải, đều không bị ảnh hưởng một chút nào.

Lạc Xuyên đưa ra kết luận —— hiện tượng cảm ứng điện từ cũng không có, ngươi dám tin không?

Chương 793: Kế hoạch bị huỷ bỏ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vì là thế giới khác nên không có hiện tượng cảm ứng điện từ dường như cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

Có những kim loại lúc trước làm bước đệm, Lạc Xuyên nhanh chóng tiêu hóa thông tin này.

Hắn thậm chí cảm thấy không chỉ hai điểm này, quy tắc thế giới của phương diện còn lại trên Thiên Lan đại lục chắc là cũng khác xa một trời một vực so với địa cầu.

Hệ số giãn nở thể khí, thành phần vật chất, phản ứng hoá học, quy tắc vật lý cơ bản …

Có lẽ mọi sự vạn vật đều có sự tham gia của linh lực.

Nói đến như thế, việc ngọc lưu ly ở Thiên Lan đại lục lại quý giá như thế cũng không phải chuyện gì kỳ quái cả.

Lạc Xuyên bỗng nhiên cảm thấy được kế hoạch cải tạo thế giới bằng khoa học của bản thân mình lúc trước có phần chắc phải như vậy.

Thiên Lan đại lục vốn là một thế giới huyền huyễn, chiếu theo tình huống trước mắt, hắn muốn rập khuôn lộ trình khoa học kỹ thuật trên địa cầu cơ bản là chuyện không có khả năng.

Hơn nữa mục tiêu "Cố gắng cải tạo thế giới khác" cần cố gắng lâu dài, rõ ràng không phù hợp với sắp đặt của hắn.

Điều quan trọng nhất là nói về khoa học ở thế giới huyền huyễn rõ ràng sẽ không "Khoa học" được chứ?

Kế hoạch cải tạo cứ như vậy bị huỷ bỏ.

Ngày sau sẽ phát triển như thế nào... Ngày sau sẽ nói sau…

Phất tay tản đi luồng hồ quang tán trong miệng, Lạc Xuyên nói: "Thí nghiệm chấm dứt."

Các khách hàng hai mặt nhìn nhau.

Giống như vài lần trước, bọn họ vẫn không hiểu ra sao như cũ.

Rốt cuộc ông chủ đang làm gì?

Vì sao ông chủ lại làm điều này?

Thí nghiệm của ông chủ kết thúc sớm như vậy?

Một loạt vấn đề điên cuồng xuất hiện trong lòng bọn họ.

Cuối cùng cũng không có được đáp án.

Các khách hàng tốp năm tốp ba rời đi, quầy hàng lại khôi phục yên bình như xưa.

"Ông chủ vẫn luôn như vậy hay sao?" Trước khi Yêu Đế tiến vào trò chơi, liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, hỏi Ma Viên ở bên cạnh.

Sau khi Ma Viên suy nghĩ thoáng qua, tự tin gật gật đầu: "Ừm!"

Yêu Đế không nhịn được gãi gãi cổ.

Sau đó lắc đầu, gạt bỏ những suy nghĩ trong đầu sang một bên: "Tiến vào trò chơi, tiến vào trò chơi, tranh thủ hôm nay tăng lên tới cấp mười!"

"Yêu Đế đại nhân, việc nhỏ này để chúng ta lo!" Hổ Cuồng vỗ ngực đáp.

Rất nhiều Hoàng tộc yêu thú cũng gật đầu.

Việc này giống như cấp cao kéo cấp thấp trong game online, đều chung một đạo lý…

Lạc Xuyên nằm ở trên ghế dựa.

Vừa rồi đi ra ngoài một chuyến nên mệt mỏi quá.

Cần nghỉ ngơi thật tốt.

Việc gõ chữ và sửa chữa Vinh Quang, ngày mai rồi nói sau.

Ngay khi Lạc Xuyên chuẩn bị thả lỏng tâm thần, một âm thanh quen thuộc vang lên trong đầu hắn.

"Nhiệm vụ đã được phát. Mời ông chủ tự mình xem xét."

"Nhiệm vụ gì vậy?" Lạc Xuyên thầm hỏi ở trong lòng.

"Ông chủ, không ngờ ngài đã lười đến mức ngay cả nhiệm vụ cũng không muốn tự mình xem hay sao?" Cho dù là hệ thống cũng không nhịn được phàn nàn một câu.

"Gần như thế." Lạc Xuyên không phản bác: "Nội dung nhiệm vụ là cái gì?"

"… Thành công phát hành Vinh Quang. Thưởng cho một cơ hội rút thưởng."

Phát hành Vinh Quang?

Đây là biến tướng thúc giục hắn cố gắng làm việc hay sao?

Nếu là mấy tháng trước, Lạc Xuyên có lẽ sẽ phấn đấu một khoảng thời gian.

Tuy nhiên hiện tại hắn đã hiểu được ý nghĩa thực sự của cuộc sống của một ông chủ.

Hơn nữa bắt đầu từ lúc bán kem đến bây giờ cũng chưa được bao lâu.

Hắn hoàn toàn không vội phải tung ra sản phẩm mới hay một cái gì đó.

Lạc Xuyên đã kết thúc cuộc nói chuyện với hệ thống…

"Hi Nhi, Hi Nhi ngươi có cảm giác có chút gì đó không thích hợp hay không?" Giang Văn Thường đè thấp giọng nói của bản thân mình.

Nàng và Cố Vân Hi sóng vai đi trên đường, xung quanh có rất nhiều người đi đường.

Cố Vân Hi cực kỳ hứng thú nhìn những cửa hàng ở hai bên đường, trong tay còn cầm những món ăn vặt đã được chiên vàng.

Xem ra, chắc là nàng đã thức tỉnh thuộc tính tham ăn.

Nàng không nghe lọt lời khuyên của Giang Văn Thường.

Giang Văn Thường nhìn dáng vẻ của Cố Vân Hi, không nhịn được thở dài.

"Văn Thường ngươi than thở gì vậy, đến nếm thử món này xem, ăn ngon lắm!" Cố Vân Hi đưa món ăn ở trong tay qua cho Giang Văn Thường.

Chương 794: Aland trên chót lưỡi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mùi thơm hấp dẫn truyền đến từ các món ăn.

Giang Văn Thường không cưỡng lại được sự hấp dẫn, cắn một miếng.

Ngay lập tức, mùi hương của sữa tràn ngập khoang miệng.

Cảm giác mềm mại kèm theo một chút dẻo dai.

Hơi nhai nuốt, lập tức có thể thưởng thức được mùi thơm ẩn giấu sâu bên trong.

Ánh mắt của Giang Văn Thường sáng lên, nàng gần như đã hiểu được vì sao vừa rồi Cố Vân Hi lại lộ ra vẻ mặt hưởng thụ.

Không ngờ rằng đồ ăn ở Aland cũng ngon như thế.

"Văn Thường Văn Thường, nơi đó có một cửa hàng bán đồ ăn, chúng ta mau đi xem một chút!"

Nói xong, nàng không phân trần kéo Giang Văn Thường đi qua ...

Mấy phút đồng hồ sau, hai người ngồi đối diện nhau ở trên một cái bàn.

Trước mặt hai người bày một món ăn giống như trái cây đông lạnh dùng bát nhỏ để chứa.

Dùng thìa nhẹ nhàng đào một miếng nhỏ, trong suốt như pha lê, dưới ánh mặt trời phản chiếu ra ánh sáng rực rỡ.

"Ta tới đây!" Cố Vân Hi đưa thìa vào trong khoang miệng.

Đột nhiên mở to hai mắt, liên tục gật đầu: "Ưm ưm! Món này cũng ngon lắm! Văn Thường ngươi mau nếm thử xem..."

Giống như hai người, hầu hết người chơi sau khi đi vào Khoa Lạc lúc bắt đầu đều ôm tâm tư giết quái thăng cấp.

Thời gian dần dần trôi qua, các người chơi dần dần phát hiện những điều thú vị khác ở nơi này.

Chẳng hạn như thức ăn ngon.

Món ăn ở thế giới khác có phong cách hoàn toàn khác với Thiên Lan đại

lục.

Sau khi rất nhiều người chơi phát hiện điều này lập tức đắm chìm vào trong đó.

Mặt khác nói thêm một câu, ở trong này người chơi ăn cái gì cũng sẽ có cảm giác no.

Sẽ không xuất hiện trường hợp có thể ăn mãi được...

Khi ăn được một nửa, Giang Văn Thường bỗng nhiên nghĩ tới những gì mình vừa muốn nói.

"Hi Nhi, vừa rồi ngươi có nhận thấy tình huống gì bất thường hay không?" Giang Văn Thường nhìn xung quanh, sau khi xác định không có ai chú ý tới nơi này mới hạ giọng hỏi.

"Tình huống bất thường? Không có đâu." Nuốt thức ăn trong miệng xuống, vẻ mặt của Cố Vân Hi có chút mờ mịt.

"Không có sao... Không biết có phải ảo giác của ta hay không." Giang Văn Thường cau mày.

Nàng mơ hồ cảm giác có ít người có dáng vẻ như kỵ sĩ hơn trên đường phố trong khoảng thời gian này.

"Một lát nữa sau khi rời khỏi trò chơi thì hỏi trên diễn đàn không phải là được hay sao?" Cố Vân Hi thuận miệng nói: "Huống hồ chúng ta là người chơi, lo lắng nhiều như vậy làm cái gì?"

"Nói cũng đúng." Giang Văn Thường lộ ra nụ cười tươi...

Phủ thành chủ thành Aland.

"Thành chủ đại nhân, toàn bộ đội ngũ giám thị đều đã rút lui." Một kỵ sĩ mặc áo giáp cung kính nói.

Elvis gật gật đầu: "Thống soái đại nhân đã hạ lệnh, những người từ ngoài này là đồng minh của chúng ta, cần phải ghi nhớ việc này!"

"Vâng, thành chủ đại nhân!" Kỵ sĩ đáp ứng...

Trường thương có tạo hình kỳ dị xé rách trời cao, xâm nhiễm thể có thân hình quái dị có kích thước ước chừng hơn mười thước hơi khựng lại một chút, rồi sau đó ầm ầm ngã xuống đất.

Bóng dáng màu trắng nhẹ nhàng hạ xuống mặt đất, không hề nhìn cảnh tượng phía sau.

Osiya đã nhận ra điều gì đó, lấy ra từ bên hông một tinh thể nhỏ tinh xảo.

Đưa vào ma lực, một hình ảnh ba chiều chiếu lên giữa không trung.

Lúc vừa mới bắt đầu hình ảnh ba chiều lấp lóe một trận giống như tín hiệu kém, sau đó mới dần dần ổn định.

Trên hình ảnh xuất hiện bóng dáng của một cô gái tóc vàng.

Trong mơ hồ có thể nhìn thấy nàng ta dường như đang ngồi ở trên một cái ghế kỳ quái.

"Osiya, nhiệm vụ hoàn thành như thế nào rồi?" Cô gái tóc vàng vẫn chưa mở miệng, nhưng giọng nói lại đột nhiên xuất hiện, mang theo một loại cảm giác cứng nhắc.

"Đã hoàn thành." Osiya đáp lại: "Những người từ ngoài đến này chắc là không có chút quan hệ nào với Băng Hoại, hơn nữa dường như cũng không có gì như truyền thừa trí nhớ, giống như là đột nhiên xuất hiện ở Khoa Lạc."

Chương 795: Sự khác thường của Khoa Lạc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Giọng nói của cô gái tóc vàng trong hình ảnh ba chiều không vang lên, dường như là đang suy nghĩ.

Phía sau cái ghế mơ hồ có ánh sáng màu lam nhanh chóng lóe lên.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, trên gương mặt của Osiya không hề lộ ra vẻ sốt ruột, vẫn lẳng lặng chờ đợi.

Mấy phút đồng hồ sau, ánh sáng màu lam trên chiếc ghế biến mất, giọng nói cứng nhắc của cô gái tóc vàng lại vang lên: "Đã tính toán xong, có thể tiến hành hợp tác. Osiya, còn có tin tức gì khác không?"

Osiya gật gật đầu: "Thanh niên đêm qua tự xưng là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành. Khi rời đi thì dùng thủ đoạn mà chúng ta hoàn toàn không biết, không quan sát thấy ma lực chuyển động."

"Khởi Nguyên Thương Thành..."

Cô gái tóc vàng lại tiến vào trạng thái kỳ quái lúc trước, trầm mặc một lúc lâu hơn.

"Chưa hề kiểm tra được thông tin liên quan. Tiếp tục chấp hành mệnh lệnh phía trước." Cô gái tóc vàng nói.

"Vâng."

...

Trò chơi chấm dứt, Cố Vân Hi tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống.

Hiện tại vẫn còn rất nhiều thời gian trước khi thời gian buôn bán chấm dứt.

Trong số năm trăm vị trí chơi trò chơi ở trong Khởi Nguyên Thương Thành, còn có một ít chỗ để đó không dùng, cho nên nàng cũng không vội vã rời đi.

Trong cửa hàng mát mẻ như vậy, có thể nán lại nhiều hơn thì ở lại thêm một lúc nữa.

Ý nghĩ của hầu hết các khách hàng cũng không khác nhiều so với ý kiến của Cố Vân Hi.

Vài phút sau, Cố Vân Hi và Giang Văn Thường mỗi người cầm một cái kem, cùng với các hàng hóa còn lại, ngồi ở trên ghế.

Sau đó hai người bắt đầu hưởng thụ.

Đồng thời còn trò chuyện với các khách hàng còn lại về chuyện trong trò chơi.

Giang Văn Thường: 'Các ngươi có cảm thấy chế độ giải trí hôm nay có chỗ kỳ quái hay không?'

Bộ Ly Ca: 'Kỳ quái? Không có chỗ nào kỳ quái cả, không khác gì trước kia.'

Bộ Thi Ý: 'Ngươi phản ứng chậm, nhìn không ra cũng là chuyện bình thường. Số lượng kỵ sĩ tuần tra trong thành Aland đã ít hơn trước rất nhiều, không biết có phải chuyện này hay không.'

Chu Hổ: 'Hình như đúng là như thế, những kỵ sĩ đó đi nơi nào rồi?'

Hổ Cuồng: 'Trong trò chơi quan tâm nhiều như vậy làm cái gì? Chơi thoải mái là được.'

Tam trưởng lão Dược Cốc: 'Tuy rằng nghe có vẻ kỳ quái, nhưng quả thật là như vậy.'

...

Lạc Xuyên đang cầm điện thoại di động Ma Huyễn, thấy được nội dung trong nhóm nói chuyện.

"Ông chủ, đây không phải là do nữ nhân tên là Osiya làm tối qua hay sao?" Yêu Tử Yên ở bên cạnh hạ giọng hỏi.

"Chắc là vậy." Lạc Xuyên gật gật đầu.

Từ cuộc trò chuyện tối hôm qua mà đến xem, địa vị của Osiya ở trong Lãng Triều chắc là không thấp.

Thân phận của nàng ta chính là Thống soái tối cao!

Dường như Aland nằm trong sự khống chế của Lãng Triều, có thể làm được chuyện như vậy cũng chẳng có gì là lạ.

"Ta vẫn luôn có cảm giác, thế giới Khoa Lạc kia có rất nhiều chỗ kỳ quái." Vẻ mặt của Yêu Tử Yên có chút đăm chiêu, nàng ta có thể mơ hồ cảm nhận được một số chuyện.

Lạc Xuyên nghĩ tới cuộc nói chuyện với hệ thống: "Quá một thời gian nữa sẽ biết được chân tướng."

"Ừm." Yêu Tử Yên liên tục gật đầu.

Theo nàng thấy, đây là Lạc Xuyên biểu hiện không muốn để lộ...

Trong nháy mắt, hai ngày lặng lẽ trôi qua.

Khoảng thời gian ở Khởi Nguyên Thương Thành trôi qua thật sự yên bình.

Mỗi ngày đều có khách hàng mới đến.

Tiếp theo chính là quy luật cố định —— Vào cửa hàng, khiếp sợ, giới thiệu, xem, mua, mê mẩn...

Bất kể có thực lực mạnh mẽ hay không – đều không thể tách rời quy luật này.

Đương nhiên, việc cập nhật tiểu thuyết cũng liên tục tiến hành.

Nội dung truyện đã tiến triển đến sự xuất hiện ban đầu của học viện Tạp Tắc Nhĩ.

Sức nóng ở trong khách hàng vẫn không hề giảm xuống.

Mỗi ngày chuyện đầu tiên mà các khách hàng làm khi đi vào Khởi Nguyên Thương Thành chính là ngồi chờ cập nhật, sau đó thảo luận nội dung tiếp theo của tiểu thuyết sẽ là gì.

Chương 796: Bản nhạc đã hoàn thành

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khoa Lạc không xuất hiện tình huống gì bất thường.

Điều khác biệt duy nhất chính là sự hoạt động của Băng Hoại đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Biểu hiện của cư dân ở Aland có chút bối rối.

Nhưng các khách hàng thì lại rất hưng phấn.

Bởi vì cùng với sự tăng cường trong hoạt động của Băng Hoại, số lượng xâm nhiễm thể đang dần tăng lên.

Những xâm nhiễm thể phụ cận Aland vốn đã bị dọn dẹp sạch sẽ, hiện tại cuối cùng lại được bổ sung...

Sáng sớm, thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới bắt đầu không được bao lâu. Trong cửa hàng chưa có nhiều khách hàng.

Sau khi ba người Thanh m, Liễu Như Ngọc và Liễu Như Mị tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, trực tiếp đi tới trước quầy.

Lạc Xuyên ngẩng đầu, nhìn thấy các nàng.

"Ông chủ, bản nhạc đã được làm xong." Liễu Như Ngọc vội vã nói.

Cho dù là Lạc Xuyên cũng có chút kinh ngạc.

Từ lúc đưa ra chuyện này đến bây giờ mới trôi qua hai ngày.

"Nhanh như vậy?" Lạc Xuyên không khỏi nói.

"Đương nhiên rồi." Liễu Như Ngọc gật gật đầu: "Dưới sự hợp tác của ba người chúng ta, sáng tác ra một bản nhạc có thể nói là hoàn mỹ! Khẳng định phù hợp với Vinh Quang trăm phần trăm!"

Thanh m vỗ vỗ đầu Liễu Như Ngọc: "Phải xem ông chủ có hài lòng hay không đã."

Tốp năm tốp ba khách hàng trong cửa hàng chú ý tới chuyện đang xảy ra ở quầy.

"Bản nhạc? Bản nhạc gì?" Bộ Ly Ca nghi hoặc hỏi.

"Hai ngày trước, không phải ông chủ nhờ Thanh m tiền bối các nàng sáng tác nhạc nền cho Vinh Quang hay sao? Chắc chính là chuyện này." Bộ Thi Ý nói.

"Thì ra là thế." Ngụy Khinh Trúc gật gật đầu, vẻ mặt vui mừng: "Đây không phải là nói Vinh Quang sẽ sớm lên mạng hay sao?"

"Dựa theo hiểu biết của ta đối với ông chủ, chắc là sẽ trì hoãn một khoảng thời gian nữa." Giang Thánh Quân vuốt cằm của mình, đưa ra suy đoán.

"Ừm... Hình như rất có lý..."

"Đây là chúng ta đã ghi âm xong." Thanh m lấy ra một viên pha lê trong suốt từ trông không gian giới chỉ.

Trên pha lê có khắc một loại trận pháp.

Tuy rằng Lạc Xuyên xem không hiểu, nhưng tâm trạng cảm thấy khá kỳ diệu.

Hóa ra pha lê khắc thêm trận pháp còn có thể đảm nhận chức năng của máy ghi âm hay sao?

Xem ra người tu luyện đối với việc khai phá trận pháp đã đạt tới một trình độ đáng kinh ngạc.

Có lẽ đây là một loại xưng hô khác của "Văn minh khoa học kỹ thuật".

Tuy nhiên cũng phải nói, vì sao lúc trước bản thân mình vẫn hạ quyết tâm phải phát triển khoa học kỹ thuật?

Văn mình huyền huyễn so sánh với văn minh khoa học kỹ thuật, ai cũng có sở trường riêng.

Khi Lạc Xuyên đang suy nghĩ, Thanh m đã đưa linh lực vào trong pha lê.

Pha lê toả ra ánh sáng rực rỡ mờ ảo, còn có tiếng nhạc vang lên.

m nhạc dường như được tạo thành từ âm thanh của nhiều loại nhạc cụ đồng thời diễn tấu.

Phong cách tráng lệ, tiếng nhạc vang rền, giống như đại bàng tung cánh trên trời cao, nhắm mắt lại dường như có thể nhìn cảnh tượng hào hùng xuất hiện ở trước mắt.

Mọi người đắm chìm vào trong đó.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, tiếng nhạc khuấy động.

Có khách hàng tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành, thấy cảnh tượng như vậy đầu tiên là kinh ngạc, sau đó đã bị tiếng nhạc thu hút sự chú ý...

Độ dài của bản nhạc cũng không lâu, rất nhanh đã kết thúc.

Mọi người cũng đều lấy lại tinh thần.

Vẻ mặt lúc trước vẫn giữ nguyên.

"Tuy rằng ta không hiểu gì về âm luật, nhưng đây chắc chắn là bản nhạc hay nhất mà ta từng nghe!" Bộ Ly Ca không tiếc lời khen ngợi.

"Đúng vậy đúng vậy! Hơn nữa phong cách rất thích hợp với Vinh Quang!"

"Sau khi nghe xong, ta có cảm giác nhiệt huyết sôi trào. Không được, một lát nữa ta muốn vào trong chế độ khiêu chiến đánh mấy trận..."

Tiếng nói chuyện của các khách hàng vang lên.

"Ông chủ, thế nào rồi?" Thanh m trưng cầu ý kiến của Lạc Xuyên.

Chương 797: Đội ngũ núi Tu Di tới

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tuy rằng Lạc Xuyên không hiểu, nhưng cảm giác cũng không tệ lắm.

Hắn gật gật đầu: "Có thể."

Thanh m thở phào nhẹ nhõm: "Vậy là tốt rồi."

Sau đó giao pha lê cho Lạc Xuyên.

Nhìn thấy Lạc Xuyên nhận lấy, Liễu Như Ngọc không nhịn được hỏi: "Ông chủ ông chủ, khi nào thì Vinh Quang có thể lên mạng?"

"Một khoảng thời gian nữa." Lạc Xuyên thuận miệng trả lời.

Liễu Như Ngọc âm thầm liếc mắt xem thường.

Mấy người Liễu Như Mị ở bên cạnh cười...

Trên bầu trời, có từng luồng ánh sáng hiện ra.

Đó là những người tu luyện đang tiến về phía trước.

Nếu tới gần thì có thể nhìn thấy, những người này gần như đều là đầu trọc.

Chỉ có nam tử mặc áo choàng đen đi đầu có một mái tóc đen tung bay trong gió.

"Phía trước chính là thành Cửu Diệu." Vô Thiên nhìn thấy thành thị giống như một con thú khổng lồ đang nằm phủ phục ở phương xa, giọng nói của hắn ta vang lên trong đầu từng người của Phật môn.

Sau khi rời khỏi núi Tu Di, bọn họ lập tức chạy tới thành Cửu Diệu không ngừng nghỉ.

Ven đường còn mượn trận pháp truyền tống của rất nhiều thế lực.

Nên mới có thể chỉ mất mấy ngày để vượt qua quãng đường xa xôi như thế.

Cũng may thực lực của những người này thấp nhất cũng là cảnh giới Vấn Đạo.

Hoàn toàn có thể chịu được loại phương thức di chuyển có mức độ

này...

Tại cổng thành của thành Cửu Diệu, nhóm Thành vệ quân chú ý tới những luồng sáng từ phía chân trời đang dần tới gần.

"Các ngươi nhìn xem, lại có người tới đây." Một gã Thành vệ quân chỉ vào không trung nói: "Nhìn qua có vẻ có rất nhiều người, không biết là người của thế lực nào."

"Mỗi ngày đều có thể nhìn thấy, có cái gì đáng kinh ngạc?" Đội trưởng Thành vệ quân thở dài: "Không cần phân tâm, làm tốt chuyện của bản thân mình là được!"

"Rõ! Đội trưởng!"

...

Khi mười mấy hòa thượng đầu bóng lưỡng đi vào cửa thành vẫn gây ra náo loạn không nhỏ.

Những người đi đường đều dừng lại xem.

Nếu không phải là Thành vệ quân cố gắng hết sức để khai thông, cửa thành đương nhiên sẽ hoàn toàn bị tắc nghẽn.

Đi theo Vô Thiên, đoàn người chậm rãi tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Đám người tản ra lại một lần nữa tụ tập, mỗi người đều nhìn theo phương hướng đám người Vô Thiên rời đi.

"Những người vừa rồi đều là hòa thượng đúng không?" Có người không nhịn được nói.

"Chắc là vậy, dù sao đều là đầu trọc hơn nữa còn mặc tăng y."

"Người đi đầu tiên không phải đầu trọc! Tuy nhiên nhìn có vẻ rất quen mắt —— ta nhớ ra rồi! Đó là Vô Thiên Phật tổ!"

"Đúng đúng! Chính là Vô Thiên Phật tổ trong buổi phát sóng trực tiếp! Cuối cùng bọn họ cũng đến thành Cửu Diệu."

"Hiện tại Yêu Đế, Vô Thiên, Phật Chủ đều ở thành Cửu Diệu, có thể đánh nhau lần nữa hay không?"

"Trên cơ bản là không có khả năng, dù sao ông chủ vẫn còn đang tọa

trấn ở chỗ này."

"Nói cũng đúng..."

Đám người Vô Thiên đến gây ra sóng gió không nhỏ ở thành Cửu Diệu.

Trong Hoàng thành, Cơ Vô Hối đương nhiên biết được tin tức này trước tiên.

Gần như không có phản ứng, bởi vì hắn ta đã thành thói quen từ lâu...

Mặc dù ở trong nhóm nói chuyện và động thái ở trên điện thoại di động Ma Huyễn, Vô Thiên đã biết những thay đổi của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhưng tận mắt nhìn thấy lại là một chuyện khác.

Nhất là hàng hóa mới là niềm yêu thích của hắn ta.

Biểu hiện của những hòa thượng núi Tu Di đều rất khiêm tốn.

Bọn họ biết rõ chỗ khủng khiếp của Khởi Nguyên Thương Thành.

Các hòa thượng đều rất khiêm tốn, tuy nhiên lại thường xuyên thu hút sự chú ý của các khách hàng.

Bởi vì đầu trọc thật sự là rất bắt mắt.

Đội mũ thực tế ảo vào, sau khi tiến vào trò chơi sẽ không ảnh hưởng gì nữa.

Nơi này không thể không đề cập đến một việc khác.

Toàn bộ thiết bị ba chiều đều có chức năng tự động làm sạch.

Sau khi khách hàng sử dụng xong sẽ tự động làm sạch, giống hệt như máy mới, tiết kiệm được rất nhiều nhân lực vật lực —— Khẳng định ngươi sẽ không nhìn thấy chi tiết này ở cuốn sách khác.

Chương 798: Cô gái ở thành Tinh Huy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thiết bị có chức năng tự động làm sạch.

Chuyện này vẫn là Yêu Tử Yên báo cho Lạc Xuyên biết.

Khi hắn lần đầu biết được còn lâm vào ngạc nhiên một khoảng thời gian.

Sau khi nghĩ rằng đây là thứ do hệ thống làm ra, Lạc Xuyên cũng bình thường trở lại...

"Ông chủ, tính tiền!" Một giọng nữ từ trong phòng truyền đến.

Các thực khách trong đại sảnh nghe thấy vậy đều nhìn qua bằng ánh mắt kính sợ.

Ông chủ chạy chậm qua, đẩy cửa phòng ra tiến vào phòng.

Nhìn thấy đồ ăn xếp thành một ngọn núi nhỏ ở trên bàn, ông ta âm thầm nuốt một ngụm nước bọt.

"Bao nhiêu linh tinh?" Cô gái ngồi phía sau đồ ăn hơi nghiêng người, nhìn thấy ông chủ đi vào cửa.

Ngũ quan xinh đẹp, ánh mắt linh động, giống như toàn bộ tinh khí thần đều có thể nhìn thấy từ trong ánh mắt kia.

Dáng người nhỏ xinh, mặc một bộ quần áo có kiểu dáng tương đối kỳ lạ so với Thiên Lan đại lục.

Ông chủ nhìn thấy cô gái, ở chỗ sâu trong ánh mắt mang theo một tia kinh sợ.

Nhiều thức ăn như vậy lại bị một người ăn sạch sẽ, đây là chuyện mà nhân loại có thể làm được hay sao?

Không biết có phải là yêu tộc hay không, hay là một chủng tộc khác.

Tuy nhiên theo tình huống trước mắt, chắc là một người theo chủ nghĩa hòa bình.

Tuy rằng sức ăn hơi lớn, nhưng vẫn còn nhớ phải trả tiền cơm?

Ông chủ hít một hơi thật sâu, bình phục tâm tình, nặn ra một nụ cười miễn cưỡng: "Tổng cộng một ngàn lẻ hai mươi ba linh tinh, ngài đưa một ngàn là được."

"Một ngàn, có không gian giới chỉ không?" Cô gái hỏi.

"Có có có." Ông chủ liên tục gật đầu, vẻ mặt cung kính, dùng hai tay đưa một cái không gian giới chỉ qua.

Cô gái nhận lấy, tùy tay sờ qua rồi ném cho ông chủ: "Hai ngàn linh tinh, đều đặt ở bên trong, lại cho thêm những món ăn này một lần nữa."

Ông chủ sửng sốt, sau đó luống cuống tay chân nhận lấy không gian giới chỉ.

Kiểm tra qua, trên khuôn mặt lộ ra nụ cười sáng lạn: "Vâng vâng vâng, ngài chờ một lát."

Vừa dứt lời, ông ta khom người rời khỏi phòng.

Không lâu sau, nhìn thấy nhân viên cửa hàng lại một lần nữa bưng thức ăn đưa vào phòng, âm thanh những cuộc thảo luận giữa các thực khách trong đại sảnh không tự chủ được tăng lên vài phần.

Nội dung cuộc nói chuyện đơn giản chỉ là người ở trong phòng rốt cuộc có thân phận gì, sao lại có sức ăn lớn như vậy.

Thành Tinh Huy, ở phía đông của Thiên Lan đại lục.

Quy mô so với thành Cửu Diệu, chỉ có hơn chứ không có kém.

Thành Tinh Huy không giống như thành Cửu Diệu, nó không thuộc về một đế quốc hay thế lực nào cả.

Nó gần như là một cái thành thị độc lập, không dựa vào bất cứ thế lực nào.

Bởi vì phụ cận nó có rất nhiều di tích thượng cổ được bảo tồn cùng với mấy thế lực lớn, cho nên lúc này cũng thu hút vô số người tu luyện tụ tập lại đây.

Khi cô gái đang ăn, dường như đã nhận ra điều gì, lấy ra một cái vảy màu vàng lớn bằng bàn tay.

Cái vảy màu vàng thể hiện ra một loại quy tắc hình học, còn tỏa ra vầng

sáng nhàn nhạt, phía trên còn có hoa văn huyền diệu.

Tổng kết lại trong một câu —— Nhìn qua có vẻ không đơn giản!

Lúc này, trên vảy có những ký hiệu xuất hiện.

Chắc là một loại ngôn ngữ kỳ lạ.

Cô gái nhìn thấy tin tức trên vảy, không khỏi thè lưỡi: "Ặc, quả nhiên lại bị phát hiện."

Xem xong, nàng ta nhập vào một ít tin tức lên trên vảy.

Ánh sáng màu vàng hiện lên, dường như là truyền tin tức ra ngoài.

"Khởi Nguyên Thương Thành sao... Cho dù tộc trưởng không gửi tin, ta cũng sẽ đi qua nhìn xem. Nghe nói trong cửa hàng còn bán rất nhiều thứ tốt, không biết hương vị như thế nào..."

Một lát sau, thức ăn trên bàn đã bị càn quét không còn gì cả.

Cô gái sờ sờ bụng, trên gương mặt lộ ra vẻ thỏa mãn: "Phù, ăn no rồi. Nghe nói là ở Trung Nguyên... Khoảng cách có vẻ hơi xa."

Chương 799: Đoàn đội của Lâm Phàm

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Từ nơi này đi qua chắc là phải mất một khoảng thời gian." Cô gái suy nghĩ, sau đó thở dài: "Ta còn muốn ở chỗ này chơi thêm một thời gian... Xem ra hiện tại phải xuất phát rồi."

Một lúc sau, ông chủ do dự gõ cửa phòng.

Không nhận được phản hồi, do dự hết lần này đến lần khác, rồi mở cửa phòng ra.

Những gì ông ta thấy là một căn phòng không có một bóng người...

Buổi sáng, không khí nóng bức còn chưa chiếm hết mặt đất.

Tại cổng thành của thành Cửu Diệu, dòng người khá đông đúc.

Dưới cái bóng của tường thành, có thể nhìn thấy mấy chục người mặc trang phục giống nhau xếp thành một vòng tròn.

Một người thanh niên đứng ở nơi đó, được đám người vây quanh.

Xem ra, chắc là người đứng đầu của những người này.

Người thanh niên này đúng là Lâm Phàm.

Hiện tại hắn ta đang dạy bảo các đàn em.

Không thể không nói, so sánh với khoảng thời gian trước, sự thay đổi trên người Lâm Phàm có thể nói là nghiêng trời lệch đất.

Tuy rằng hắn ta vốn là một người tu luyện, nhưng thực lực của cảnh giới Đoán Thể, cũng chỉ cao hơn có hạn so với người bình thường.

Chỉ có thể xem như tầng dưới chót của tu luyện giới.

Bởi vì thiên phú cộng thêm nghèo khó, mỗi ngày trôi qua thật sự là không tốt lắm.

Tuy nhiên tất cả những việc này đều thay đổi sau khi hắn ta đi đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc ấy, Khởi Nguyên Thương Thành còn chưa có thanh danh hiển hách giống như hiện tại, căn bản không có nhiều người biết đến.

Nếu không phải hắn ta đi theo người của hoàng thất, căn bản không có khả năng phát hiện ra Khởi Nguyên Thương Thành.

Lâm Phàm lại gặp Sở gia vừa mới đi vào thành Cửu Diệu.

Phần thưởng mà người của Sở gia đưa giúp cho Lâm Phàm có được khoản tài chính khởi động đầu tiên.

Ở phương diện tin tức chiếm được tiên cơ, tài chính sung túc, hơn nữa đầu có ý tưởng, kiếp sống gây dựng sự nghiệp của Lâm Phàm ở thành Cửu Diệu cứ như vậy triển khai.

Nội dung chính là cung cấp dịch vụ dẫn đường phục vụ cho những người tu luyện mới đến thành Cửu Diệu.

Đương nhiên, cũng bao gồm là một số nghiệp vụ tình báo và lĩnh vực khác.

Đương nhiên, cũng những người khác thèm thuồng khối bánh ngọt này.

Kết quả không cần nhiều lời, đương nhiên là Lâm Phàm đạt được thắng lợi cuối cùng.

Ở tầng dưới chót của tu luyện giới một thời gian dài như vậy, hắn ta am hiểu sâu sắc cách xử sự ở trong phương diện này.

"Tôn chỉ của chúng ta là cái gì?" Lâm Phàm nhìn quanh mọi người.

"Tất cả vì khách hàng!" Tất cả đồng thanh hô lên.

Lâm Phàm vừa lòng gật gật đầu.

Chính nhờ loại triết lý khách hàng là thượng đế này, mới làm cho đoàn đội của hắn ta thủ vững tới cuối cùng.

Hiện giờ bọn họ ở trong toàn bộ thành Cửu Diệu cũng có danh tiếng không nhỏ.

"Mọi người bắt đầu công việc hôm nay, nhớ kỹ tôn chỉ của chúng ta." Lâm Phàm nói: "Tản đi."

Ngay lập tức, hơn mười người mặc trang phục giống nhau như đúc tản ra, nhanh chóng hòa vào trong dòng người.

Sau đó trên khuôn mặt Lâm Phàm lộ ra một nụ cười tươi, chạy về phía Thành vệ quân, nói chuyện cùng với bọn họ...

"Nơi này chính là Khởi Nguyên Thương Thành." Một nữ tử mặc đồng phục cười nói, nàng ta là thành viên trong đoàn đội của Lâm Phàm.

"Ồ, nhìn từ bên ngoài thì không nhìn ra được, không ngờ rằng không gian bên trong cửa hàng lại lớn như vậy." Thanh niên đánh giá khắp nơi, không giấu được vẻ kinh ngạc.

"Theo đại đa số khách hàng, đây là ông chủ sử dụng một trận pháp đặc biệt nào đó." Nữ tử giải thích: "Khoảng thời gian trước, Văn Thiên Cơ tiền bối đã suy nghĩ khoảng một ngày cũng không hiểu được nguyên lý rốt cuộc là cái gì."

"Lợi hại như vậy?" Thanh niên không nhịn được kinh ngạc nói.

"Cho nên mới nói Khởi Nguyên Thương Thành vượt xa sức tưởng tượng của các khách hàng." Nữ tử cười nói: "Đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, đầu tiên cần phải xem chính là những thứ kia, đều là do ông chủ tự mình viết."

Nhìn theo ánh mắt của nàng ta, người thanh niên nhìn thấy năm tấm bảng trắng tràn ngập chữ viết trên vách tường...

Chương 800: Đối chiến xếp hạng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cuộc trò chuyện của hai người không quá ồn ào, không tạo thành ảnh hưởng gì ở trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Đây cũng là một trong những nghiệp vụ của đoàn đội của Lâm Phàm.

Bọn họ tiến hành giải thích cho khách hàng mới đến Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc trước Lâm Phàm nỗ lực rất nhiều mới có dũng khí đưa ra thỉnh cầu này với Lạc Xuyên.

Ngoài dự đoán của hắn ta, Lạc Xuyên trực tiếp đáp ứng.

Ngay cả khi hắn ta nói chia một nửa cũng từ chối.

Lúc ấy trong lòng Lâm Phàm tràn đầy cảm động.

Quả nhiên là ông chủ, lòng dạ rộng lớn như thế!

Lạc Xuyên chỉ là cảm thấy số tiền mà những người này kiếm được chẳng thấm vào đâu so với doanh thu của cửa hàng.

Huống hồ bọn họ xem như là người gây dựng sự nghiệp, cung cấp chính sách ưu đãi cũng không phải là chuyện gì to tát.

Mặt khác nói thêm một câu, Tả Vạn Kim vẫn cứ cách một khoảng thời gian lại tặng Lạc Xuyên linh tinh một lần...

Bốn người Phạm Thừa Thiên, Trần Nghênh Phong, Quân Tích Trúc và Tần Mộ Tuyết ngồi đối diện nhau.

Phạm Thừa Thiên mở miệng trước: "Từ khi đến Khởi Nguyên Thương Thành cho đến bây giờ đã trôi qua rất nhiều thời gian nhỉ."

"Đúng vậy." Trần Nghênh Phong gật gật đầu: "Chắc là đã gần một tháng rồi, thời gian trôi nhanh quá."

Tần Mộ Tuyết cười cười: "Các học viên trái lại rất vui vẻ, hầu hết sẽ đến Khởi Nguyên Thương Thành mỗi ngày để mua sắm, mua đồ và chơi trò chơi trong thế giới giả tưởng."

Quân Tích Trúc nói: "Một phần thời gian tu luyện của các học viên đã bị thời gian chơi trò chơi thay thế. Trò chơi trong cửa hàng của ông chủ có hiệu quả giống như tu luyện, hơn nữa mỗi ngày còn có các loại hàng hóa để ăn. Đã trôi qua thời gian dài như vậy, có phải nên xem trình độ tiến bộ của đám nhóc kia hay không?"

Ba người khác gật đầu: "Đồng ý."

"Hay là sử dụng chế độ sàn đấu?" Tần Mộ Tuyết hỏi.

"Chế độ sàn đấu đơn giản như vậy, không những không cần sân bãi, mà còn không cần lo lắng các học viên trong lúc giao thủ xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn tình huống." Phạm Thừa Thiên cười ha hả.

"Phạm huynh đừng quên, phí vào chế độ sàn đấu là một trăm linh tinh." Trần Nghênh Phong nhắc nhở.

"Một trăm linh tinh mà thôi." Phạm Thừa Thiên tài đại khí thô khoát tay, ánh mắt nhìn Trần Nghênh Phong có chút khinh thường: "Chẳng lẽ ngươi đến cả chút linh tinh ấy cũng không bỏ được hay sao?"

Trần Nghênh Phong: ...

Ông ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi.

Hai bên xem như quen biết đã lâu, ông ta cũng biết Phạm Thừa Thiên hay nói đùa, nên cũng không để ở trong lòng.

Quy định tính phí của chế độ sàn đấu cũng không phải là đánh một trận thu một lần phí, như vậy cũng quá đáng quá.

Quy định thu phí là, nếu hôm nay muốn chơi chế độ sàn đấu mà nói, thu một trăm linh tinh có thể đủ tiến hành đối chiến không giới hạn.

Bọn họ lại thương nghị một phen, chuyện này cứ định ra như vậy.

Bốn học viện lớn hợp tác tổ chức, tiến hành chiến đấu giữa các học viên có cảnh giới khác nhau để quyết định thứ hạng cuối cùng.

Rất nhanh chóng, tin tức này lập tức thông qua nhóm nói chuyện lan truyền trong bốn học viện lớn.

Là tin tức do bốn người Phạm Thừa Thiên phát ra.

'Đối chiến xếp hạng của bốn học viện lớn.'

‘Thời gian: Buổi chiều ngày mai.’

‘Địa điểm: Khởi Nguyên Thương Thành.’

...

Không chỉ có tin tức trong nhóm nói chuyện, đám người Phạm Thừa Thiên còn cố ý đăng bài đăng và động thái.

Để tránh trường hợp xuất hiện ảnh hưởng đến những khách hàng còn lại, nên bọn họ cố ý chọn thời gian vào buổi chiều.

Bốn người đều làm viện trưởng nên có rất nhiều người theo dõi.

Tin tức này nhanh chóng lan truyền giữa các khách hàng.

"Ông chủ, những học viện này sẽ tổ chức hoạt động gì đó." Yêu Tử Yên nói với Lạc Xuyên trong bữa trưa.

"Hoạt động? Hoạt động gì?" Lạc Xuyên hỏi.

Sau khi nhận được bản nhạc của Thanh m, hắn một mực ngây ngốc ở trong không gian khai phá trò chơi, cũng không biết việc này.

Bản thân mình thật sự là rất chăm chỉ. Lạc Xuyên cảm khái.

Chương 801: Các học viên chuẩn bị

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chính là việc này." Yêu Tử Yên đưa điện thoại di động Ma Huyễn cho Lạc Xuyên, chỉ vào màn hình: "Bọn họ phải tổ chức hoạt động, tiến hành xếp hạng các học viên."

Lạc Xuyên nhận lấy, xem lướt qua nội dung trên màn hình.

Chắc là nhân việc kiểm tra xếp hạng của học viên thuận tiện xem bọn họ tiến bộ đến mức nào.

Dù sao trải qua thời gian dài như vậy, bọn họ cũng muốn nhìn xem nhóm học viên ở trong Khởi Nguyên Thương Thành rốt cuộc sẽ khác như thế nào với học viên tu luyện bình thường tu luyện.

Cũng may hình thức dạy học tiếp theo đối với các học viên sẽ tiến hành điều chỉnh tương ứng.

Dù sao mục đích thành lập học viện trên Thiên Lan đại lục chính là để bồi dưỡng học viên tăng lên cảnh giới và thực lực.

"Ý tưởng rất hay." Lạc Xuyên trả lại điện thoại di động Ma Huyễn cho Yêu Tử Yên, rồi đánh giá như thế.

Số lượng học viện của bốn học viện lớn sợ là phải có hơn một nghìn người.

Số lượng này so với toàn bộ Thiên Lan đại lục mà nói thật sự là hơi thiếu.

Tuy nhiên đừng quên, bốn học viện lớn đi theo con đường tinh nhuệ.

Thiên phú của mỗi một học viên bên trong đó chắc chắn là người nổi bật trong những người tu luyện.

Nhiều người như vậy, hơn nữa lại không thể ảnh hưởng đến hoạt động buôn bán bình thường của Khởi Nguyên Thương Thành, muốn hoàn thành trong vòng một ngày trên cơ bản là chuyện không có khả năng.

"Ông chủ, lúc buổi sáng hình như đám người Phạm Thừa Thiên có

chuyện gì tìm ngươi, tuy nhiên nhìn thấy ngươi ngủ nên bọn họ không quấy rầy." Yêu Tử Yên nói.

"Chắc chính là vì chuyện này." Lạc Xuyên gật gật đầu, lại hỏi: "Bọn họ không bảo ngươi nhắn lại cho ta à."

Yêu Tử Yên lắc đầu: "Không có. Xem ra dường như bọn họ muốn chính miệng nói ra."

Tuy rằng Lạc Xuyên không thèm để ý những thứ lễ tiết này, tuy nhiên có vẻ đám người Phạm Thừa Thiên rất quan tâm đến nó.

Quả nhiên, khi thời gian buôn bán buổi chiều vừa mới bắt đầu, bốn vị viện trưởng lập tức đi tới Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, có thể mượn Khởi Nguyên Thương Thành để tổ chức những hoạt động này hay không?" Phạm Thừa Thiên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có thể."

Hắn không có ý kiến gì.

Bốn người đã đoán được kết quả từ trước, âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Về chuyện "Tạm dừng buôn bán để tổ chức hoạt động", bọn họ chỉ suy nghĩ ở trong lòng, căn bản sẽ không đề cập với Lạc Xuyên…

Hôm nay trong Túy Nguyệt Hiên lại có vẻ náo nhiệt hơn dĩ vãng.

Có rất nhiều học viên đang ngồi trong đại sảnh, đều đang bàn luận những chuyện liên quan đến việc đối chiến.

"Các ngươi nói xem vì sao viện trưởng bỗng nhiên lại đưa ra quyết định này?" Cố Vân Hi tò mò hỏi.

"Không có gì đáng ngạc nhiên cả đúng không?" Giang Văn Thường cười cười: "Lúc ở trong học viện, thời gian này hàng năm cũng sẽ tiến hành chiến đấu để xếp hạng. Hôm nay có lẽ bởi vì sự xuất hiện của Khởi Nguyên Thương Thành nên đã sửa đổi một chút phương thức chiến đấu xếp hạng mà thôi."

Cố Vân Hi suy nghĩ một chút, cảm giác những lời này quả thật rất có lý.

"Tuy nhiên đây lại là lần đầu tiên bốn học viện lớn cùng nhau tổ chức."

Tô Thiên Tuyền tấm tắc cảm thán: "Không biết phần thưởng sẽ là cái gì, nhất định rất phong phú."

"Phần thưởng đương nhiên là của người có thực lực." Có tiếng cười khẽ vang lên, Mộ Dung Hải Đường đã đi tới.

"Mộ Dung đạo sư." Các học viên cười chào hỏi.

Theo như việc này, có thể thấy danh vọng của Mộ Dung Hải Đường ở trong lòng học viên quả thật là rất tốt.

"Nếu không có chuyện gì ngoài ý muốn mà nói, ngày mai sẽ bắt đầu tỷ thí rồi, các ngươi đã chuẩn bị như thế nào?" Mộ Dung Hải Đường hỏi.

"Còn có thể chuẩn bị như thế nào?" Cố Vân Hi nhún nhún vai: "Nên thế nào thì thế đấy, chuẩn bị tạm thời lại không thể tăng thực lực lên."

"Tuy rằng quả thật là đạo lý này..." Mộ Dung Hải Đường vươn tay xoa gương mặt của Cố Vân Hi: "Nhưng nhìn thấy dáng vẻ suy sút này của ngươi, còn có phần tức giận là chuyện gì xảy ra."

"Oa... Sai lầm rồi..."

Chương 802: Mỗi ngày đều nhàm chán

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thời gian buôn bán buổi chiều của Khởi Nguyên Thương Thành không xuất hiện một tình huống bất ngờ nào, trôi qua một cách bình tĩnh.

Mặt trời chiều ngả về tây, thời gian buôn bán của một ngày lặng yên chấm dứt.

Lạc Xuyên đi ra ngoài cửa cửa hàng, thưởng thức một chút ánh nắng chiều trong chốc lát.

Sau khi ăn xong cơm chiều, sắc trời cũng trở nên hoàn toàn tối sầm.

Hắn cùng với Yêu Tử Yên cùng nhau đi đến Aland quen thuộc.

Trong bầu trời đêm tối đen, hai ánh trăng ở phía chân trời đã dần dần bay lên cao.

Đèn dường do ma lực điều khiển ở hai bên đường dần dần sáng lên.

Những người ở thế giới khác cũng bắt đầu cuộc sống về đêm của bọn họ.

Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên đang trong hành trình khám phá ẩm thực ở Aland.

Lúc này không xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn.

Xem ra những người đứng sau lưng Elvis đã biết được chuyện này…

Bóng đêm đã đen kịt.

Lạc Xuyên về tới phòng của bản thân mình.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra xem một lúc, rồi bắt đầu ngủ.

Ngày hôm sau.

Hắn rời giường, rửa mặt.

Sau khi hắn xuống lầu, tưới cho Cây Thế Giới như hàng ngày.

Đồng thời thu phí dừng chân.

"Ừm?" Lạc Xuyên nhíu nhíu mày: "Dường như có vài lá cây bị héo, có phần ảnh hưởng đến mỹ quan."

Nói xong, Lạc Xuyên không đợi Cây Thế Giới có phản ứng gì, bàn tay đã giống như ảo ảnh ngắt vài phiến lá cây kia xuống.

"Không cần cảm ơn." Lạc Xuyên nói thêm.

Sự biết ơn của Cây Thế Giới không thể nói thành nói, thậm chí còn rung động kịch liệt vì vui mừng.

Trong lòng mang theo cảm giác thỏa mãn, Lạc Xuyên về chỗ quầy hàng.

Hắn kiểm kê số lượng lá của Cây Thế Giới trong không gian của hệ thống.

So với khoảng thời gian trước, không ngờ số lượng đã nhiều lên.

Ánh mắt của Lạc Xuyên nhìn chỗ của Cây Thế Giới dường như bị bao phủ một luồng khí đen.

Hắn luôn có cảm giác nó đã trở nên thưa thớt đi rất nhiều so với lúc nó vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Một thời gian nữa cho nó một bình Quỳnh Tương Lộ để bồi bổ đi. Lạc Xuyên âm thầm đưa ra quyết định ở trong lòng…

"Ông chủ, Tử Yên tỷ, chào buổi sáng." Giọng nói chào hỏi quen thuộc vang lên.

Điều khác biệt so với dĩ vãng chính là, hôm nay chỉ có một mình Bộ Ly Ca.

"Tỷ tỷ ngươi đâu?" Yêu Tử Yên hỏi.

"Không phải buổi chiều nàng phải tham gia trận đấu gì đó hay sao, nàng sợ bản thân mình không nhịn được sử dụng toàn bộ thời gian nên không tới đây." Bộ Ly Ca giải thích.

Yêu Tử Yên giật mình gật gật đầu.

Như thế rất có lý.

Trò chơi có sức hấp dẫn rất lớn đối với khách hàng, nàng thân là nhân viên cửa hàng không bị hạn chế sử dụng nên mới có thể lạnh nhạt với mọi thứ.

Lạc Xuyên vuốt điện thoại di động Ma Huyễn như thường lệ, sau đó bắt đầu gõ chữ.

Một lát sau, Lạc Xuyên cảm thấy mất hứng.

Không gõ chữ nữa, Lạc Xuyên bắt đầu lười biếng không làm việc nữa.

Lười biếng một lúc, Lạc Xuyên lại cảm giác hơi nhàm chán.

Hắn tiến vào không gian khai phá trò chơi, tiến hành thay đổi các chi tiết của Vinh Quang…

Muốn hoàn thiện Vinh Quang rất tốn sức.

Quên đi, vẫn nên lười biếng thì hơn.

Lạc Xuyên rời khỏi không gian khai phá trò chơi, yên tâm tiến vào trạng thái cá ướp muối một cách thoải mái.

Thời gian buổi sáng lặng yên trôi qua trong sự lười biếng của Lạc Xuyên…

Khác với trước đây, số lượng khách hàng ít hơn rất nhiều.

Không có nhiều thành phần quan trọng của khách hàng ——học viên của các học viện đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Dù sao không phải học viên nào cũng có sở trường của trò chơi được thưởng bởi chế độ xếp hạng sàn đấu.

Bữa cơm trưa kết thúc, không đến vài phút, lập tức có khách hàng lục tục tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Bầu không khí trong cửa hàng vẫn còn lưu lại hương thơm chưa từng tiêu tan.

Hổ Cuồng khụt khịt mũi, trên khuôn mặt xuất hiện vẻ say mê: "Mùi hương này… Chỉ cần ngửi thấy đã khiến người khác say mê rồi."

"Tỷ tỷ, buổi tối ta giúp ngươi nấu cơm!" Yêu Tử Nguyệt đi đến trước quầy, cầm cầm lấy tay của Yêu Tử Yên, vẻ mặt rất nghiêm túc.

Có thể nói chuyện ăn chực cơm một cách mới mẻ thoát tục như thế, quả là một nhân tài.

Chương 803: Vũ khí của Cố Vân Hi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hổ Cuồng và những Hoàng tộc yêu thú khác đi vào Khởi Nguyên Thương Thành sớm như vậy đương nhiên cũng có mục đích tương ứng.

Ở đâu có tỷ thí, ở đó có bọn họ.

"Nhìn trộm một chút, đánh cuộc bắt đầu mở rồi, nhanh chóng đặt cược cho học viên mà bản thân mình ngưỡng mộ trong lòng đi." Hổ Cuồng thét to.

"Đối với bản thân mình cũng phải có lòng tin, bản thân mình cũng có thể tự đặt cược cho chính mình." Ma Viên bổ sung, trong mắt hiện lên vẻ khôn khéo.

Trước khi những học viên chưa đến học viện mà họ thuộc về, bọn họ đều được cho là những thiên chi kiêu tử.

Nếu không ai trong số bọn họ đặt cược thì mặt mũi sẽ rất khó coi.

Điều này đề cập đến một ít vấn đề liên quan đến tâm lý.

Dù biết được đây là thủ đoạn để kích thích đánh cược nhưng các học viên vẫn lần lượt đặt cược.

Hầu hết bọn họ đều tràn đấy lòng tin đối với bản thân mình.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ đã học được rất nhiều thứ mới mẻ ở Khởi Nguyên Thương Thành, tiến bộ cực kỳ rõ ràng, nhất định có thể đạt được thứ hạng tốt!

Trong lòng của các học viên phần lớn là suy nghĩ như vậy…

Xét theo số lượng, các học viên chắc là bị chia thành nhiều nhóm.

Dù vậy vẫn có đến mấy trăm người.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành vang lên những tiếng ồn ào, có chút náo nhiệt.

Ngay cả Lạc Xuyên lúc này cũng cảm thấy hứng thú và bước tới.

"Ông chủ."

"Chào ông chủ…"

Tất cả khách hàng đều chào hỏi với hắn.

"Cũng sắp đến giờ rồi, bắt đầu được chưa?" Phạm Thừa Thiên nhìn ba vị viện trưởng khác.

"Bắt đầu đi." Bọn họ gật gật đầu.

Hơn một nửa học viên trong cửa hàng tìm được vị trí để ngồi xuống.

Những người còn lại xem ra là tới đây để giúp vui hoặc là cổ vũ cho bạn bè của mình.

Có vẻ như thứ tự giao chiến đã được phân chia xong từ trước khi đến, các học viên đều tìm được đối thủ của bản thân mình.

Lạc Xuyên chu đáo tăng thêm chức năng phát sóng trực tiếp cho mỗi một chỗ chiến đấu.

Được rồi, thực ra chính là sử dụng các thiết lập trong hoạt động phát sóng trực tiếp lúc trước.

Mỗi một khách hàng đều có thể tự mình lựa chọn bất cứ sàn đấu nào để xem trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Đồng thời còn chu đáo thêm vào một loạt chức năng như bình luận, đổi góc nhìn rất tiện lợi và nhanh chóng.

"Hi Nhi, cố lên!" Giang Văn Thường đứng ở phía sau Cố Vân Hi, cổ vũ cho nàng.

"Ta nhất định sẽ thắng!" Cố Vân Hi gật đầu thật mạnh…

Hình ảnh trước mắt chợt lóe lên, Cố Vân Hi đã đến giữa sàn đấu.

Là bản đồ bãi đá bình thường.

Không gian ở cách đó không xa hơi vặn vẹo, bóng dáng của một cô gái xuất hiện.

"Lăng Vân học viện Cố Vân Hi, Thần Hồn lục phẩm." Cố Vân Hi lên tiếng trước.

"Huyền Nguyệt học viện Hứa Ấu Vi, Thần Hồn lục phẩm." Hứa Ấu Vi cũng lên tiếng.

Từng học viên đang giao chiến đều dùng thực lực thật sự của bản thân

mình.

Dù sao như vậy mới có thể đảm bảo công bằng ở mức độ tối đa.

Về phương diện vũ khí thì không có yêu cầu gì.

Dù sao đối với người tu luyện mà nói, không phải cứ linh khí có cấp bậc càng cao thì càng lợi hại.

Hứa Ấu Vi vươn tay phải ra, một thanh trường kiếm giống như được làm bằng băng đột nhiên xuất hiện.

Đây là thiên cấp linh khí mà nàng lựa chọn.

Trường kiếm tỏa ra nhiệt độ cực thấp, chung quanh được bao phủ bởi một tầng sương trắng lượn lờ.

Trên gương mặt của Cố Vân Hi mang theo nụ cười tự tin.

Ở trong tay nàng xuất hiện một vũ khí có tạo hình cực kỳ quái dị.

Toàn bộ được tạo thành từ kim loại màu đen, hình dáng kỳ quái đồng thời có vẻ hơi cồng kềnh.

Phía sau có tay cầm rất lớn, phía trước là một cái ống rất dài.

Cái ống này cũng được tạo thành từ một vòng tròn gồm nhiều cái ông nhỏ.

Thanh kim loại màu vàng nối từ một cái hộp trên mặt đất đến rãnh giữa trong vũ khí…

Lạc Xuyên đi dạo ở trong cửa hàng.

Khi hắn đi ngang qua phía sau Cố Vân Hi không khỏi dừng bước chân.

Sao vũ khí mà Cố Vân Hi lựa chọn nhìn qua có vẻ khá quen mắt?

Lạc Xuyên bình tĩnh phân tích, cẩn thận suy nghĩ, đưa ra kết luận —— đây không phải là Súng Gatling hay sao?

Chương 804: Cố Vân Hi vs Hứa Ấu Vi

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Vẻ mặt của Lạc Xuyên có chút vi diệu khi nhìn thấy hình ảnh trên màn hình hiển thị —— Nói một cách chính xác, là nhìn Súng Gatling mà Cố Vân Hi đang cầm.

Trong sàn đấu cũng không phải là chỉ có linh khí, mà còn có rất nhiều loại vũ khí khác.

Giống như vũ khí khoa học kỹ thuật.

Chỉ là uy lực đặc biệt mạnh mẽ nên bị Lạc Xuyên che đậy mà thôi.

Súng Gatling hiển nhiên không nằm trong danh sách này.

Tuy nhiên thời gian dài như vậy, khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành cũng không biết nhiều về việc này.

Có lẽ chỉ có khách hàng mới tới bởi vì tò mò sẽ ở xem qua hệ thống vũ khí trong sàn đấu, thí nghiệm một số loại vũ khí.

Đối với hầu hết người tu luyện mà nói, bình thường đều chỉ lựa chọn loại vũ khí mà bản thân mình đang sử dụng.

Tuy rằng thực lực của Thần Hồn lục phẩm cũng không yếu, nhưng nếu muốn ngăn cản luồng đạn như nước lũ của Súng Gatling thì lại không có mấy người làm được.

Cố Vân Hi lộ vẻ tự tin cũng không có gì kỳ quái.

Lạc Xuyên chỉ là hơi kinh ngạc, sao cô nương này có thể nghĩ ra việc sử dụng loại vũ khí này để so tài với người khác.

Đây không phải là bắt nạt người khác hay sao?

Tuy nhiên cũng phải nói rằng, trong quy tắc chiến đấu của bốn học viện lớn đúng là không có hạn chế về phương diện này…

"A! Ông chủ!" Giang Văn Thường nhận thấy Lạc Xuyên đứng ở bên cạnh, vội vàng chào hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu "Ừm" một tiếng.

"Ông chủ dừng lại ở nơi đó, chỗ đó có cái gì khác biệt hay sao?"

"Không biết, có muốn đi qua nhìn xem hay không?"

"Đi…"

Bởi vì có Lạc Xuyên, nên rất nhiều khách hàng đều lại đây, muốn nhìn xem cảnh tượng chiến đấu mà ông chủ chú ý có gì khác biệt.

"Đây là Cố Vân Hi à, người đối diện chính là Hứa Ấu Vi của Huyền Nguyệt học viện." Có học viên nhận ra hai người trong màn hình: "Bọn họ đều có thực lực Thần Hồn lục phẩm."

"Nhìn qua cũng không có chỗ nào đặc biệt, chỉ là vũ khí trong tay Cố Vân Hi có phần kỳ quái, ta chưa từng gặp qua."

"Văn Thường, ngươi có biết Cố Vân Hi sử dụng loại linh khí gì hay không?" Một học viên quen biết Giang Văn Thường hỏi.

Giang Văn Thường lắc lắc đầu, vẻ mặt có chút hoang mang: "Ta cũng không biết. Tuy nhiên vừa rồi Hi Nhi nói với ta, nàng có phương pháp chiến đấu tất thắng, không biết có phải là cái này hay không."

"Một lát nữa đi vào hệ thống vũ khí của sàn đấu nhìn xem là được rồi?"

"Nói cũng đúng…"

Lúc này, hai người Cố Vân Hi, Hứa Ấu Vi trong màn hình đã có động tác, mọi người đã nói chuyện với nhau xong, sự chú ý đều tập trung lên trên hai người họ.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, chiếu hình ảnh chiến đấu của hai người lên màn hình đối diện cửa cửa hàng.

Khách hàng trong cửa hàng đều nhận thấy sự thay đổi này.

Mặc dù có chút không hiểu tại sao hình ảnh về trận chiến của Cố Vân Hi, Hứa Ấu Vi sẽ xuất hiện ở trên màn hình, nhưng bọn họ cũng cảm thấy hứng thú.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp trên điện thoại di động Ma Huyễn chuyển thành trực tiếp của hai người Cố Vân Hi.

Dù sao ngẩng đầu nhìn sao có thể thoải mái bằng việc xem bằng điện thoại di động Ma Huyễn của bản thân mình …

Hứa Ấu Vi khẽ nhíu mày, tầm mắt dừng ở trên vũ khí mà Cố Vân Hi đang cầm trên tay.

Không có chút linh lực dao động nào, nhưng trong những lỗ tròn tối đen này dường như tỏa ra hơi thở hấp thu hồn phách người khác.

Hứa Ấu Vi cảm giác được nguy hiểm nhàn nhạt không biết từ đâu tới.

Nàng híp mắt, linh lực trong cơ thể toàn thân huy động, băng kiếm trong tay hơi tỏa ra ánh sáng, nhiệt độ chung quanh giảm xuống một cấp bậc.

Trên gương mặt của Cố Vân Hi vẫn lộ ra nụ cười tự tin như cũ, không hề có cảm giác khẩn trương trước khi bắt đầu chiến đấu gì cả.

Bởi vì nàng vô cùng tin tưởng vào vũ khí mà bản thân mình lựa chọn.

Giữa không trung xuất hiện một quầng sáng đếm ngược thời gian.

Khi đồng hồ đếm ngược về không, tấm chắn trong sàn đấu tiêu tán.

Chương 805: Tạch tạch tạch

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Linh lực quanh thân Hứa Ấu Vi bắt đầu dâng trào, ngưng tụ thành một tấm chắn bán trong suốt trước mặt cô, đồng thời nhảy đến bên cạnh nàng ta.

Nàng ta mơ hồ có thể cảm nhận được một sự uy hiếp rất lớn từ vũ khí kỳ quái mà Cố Vân Hi đang cầm trên tay, phản ứng đầu tiên của nàng ta chính là phòng ngự.

Ở trên Thiên Lan đại lục, uy lực của linh khí về cơ bản là tỉ lệ thuận với sự tiêu hao

Theo nàng ta thấy, linh khí mà Cố Vân Hi lựa chọn tuy rằng rất lợi hại, nhưng khẳng định không thể sử dụng liên tục.

Chỉ cần lúc bắt đầu ngăn cản được công kích, như vậy kết quả cuộc chiến đấu về cơ bản sẽ không có bất ngờ gì cả.

Hứa Ấu Vi cũng muốn chủ động tấn công, dù sao "Linh khí" quái dị màu đen kìa nhìn qua có dáng vẻ rất cồng kềnh.

Cuối cùng, ý nghĩ tạm lánh mũi nhọn vấn chiếm thế thượng phong.

Dựa vào tốc độ mà nàng ta am hiểu để né tránh công kích, tiêu hao linh lực của Cố Vân Hi.

Khi đối phương không còn sức lực, phát động đòn tấn công cuối cùng.

Kế hoạch đơn giản nhưng có hiệu quả.

Cố Vân Hi nhìn thấy Hứa Ấu Vi không phát động công kích trước, khóe miệng hơi cong lên.

Thắng bại của trận quyết đấu này đã xuất hiện!

Nếu nàng ta phát động công kích, Cố Vân Hi có lẽ chỉ có thể buông tha ưu thế mà Súng Gatling mang đến, dù sao khi khởi động cũng phải tốn một chút thời gian.

Mà chỉ cần vài giây cũng đủ để cho người tu luyện Thần Hồn lục phẩm

xuyên qua khoảng cách này để phát động tấn công.

Tầm mắt của nàng vẫn luôn nhìn chằm chằm bóng dáng của Hứa Ấu Vi, Cố Vân Hi bóp cò súng.

Nòng súng tối đen bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Ánh lửa chói mắt cùng với tiếng nổ chói tai xuất hiện.

Chuỗi đạn màu vàng tự mình di chuyển với một loại tốc độ cực nhanh, vỏ đạn tỏa ra khói trắng rơi tung tóe trên mặt đất, một loạt tiếng va chạm giòn tan của kim loại hoàn toàn bị tiếng súng kịch liệt đè ép xuống.

Tạch tạch tạch tạch tạch…

Nòng súng xoay tròn rất nhanh, họng súng phun ra nuốt vào ngọn lửa sáng ngời.

Dòng đạn như nước lũ trút về phía Hứa Ấu Vi.

Gần như trong nháy mắt, Hứa Ấu Vi bị vây trong trạng thái chuyển động cảm giác rõ ràng trên làn da xuất hiện một loạt cơn đau nhói như bị kim đâm, trong nháy mắt một cảm giác nguy cơ mãnh liệt xuất hiện trong đầu của nàng ta.

Nguy hiểm! Vô cùng nguy hiểm!

Thân thể của Hứa Ấu Vi cứng rắn ngừng đà tiến lên, đột nhiên giẫm một bước xuống mặt đất, di động sang bên trái mấy chục cm.

Nàng ta mơ hồ nhìn thấy hàng loạt bóng đen gần như không thể nhìn thấy hình dáng vị trí xẹt qua ban đầu của mình!

Không dừng lại một chút nào, Hứa Ấu Vi nhanh chóng lui về phía sau, lại có vô số bóng đen không nhìn thấy rõ ập đến!

Linh lực trong cơ thể toàn lực vận chuyển bằng một loại tốc độ khủng khiếp, Hứa Ấu Vi đã tăng tốc độ của bản thân mình lên tới cực hạn.

Nhưng những bóng đen mang theo khí tức tử vong giống như xương bị hoại tử dính lên người nàng ta, căn bản không cho nàng ta có chút cơ hội thở dốc nào.

Nếu không phải dựa vào tốc độ của bản thân mình cộng thêm thay đổi phương hướng một cách linh hoạt, Hứa Ấu Vi cảm giác bản thân mình chỉ

sợ đã bị bóng đen này đánh trúng từ lâu.

Nếu bị đánh trúng, nàng ta hoàn toàn tin rằng bản thân mình nhất định sẽ mất đi năng lực chiến đấu trong nháy mắt, thậm chí có khả năng bỏ mình!

Sắc mặt của Hứa Ấu Vi rất khó coi.

Nàng ta có thể cảm giác được rõ ràng linh lực trong cơ thể đang tiêu hao với một tốc độ cực nhanh.

Hơn nữa duy trì loại tốc độ di chuyển này đối với thân thể mà nói cũng là một loại gánh nặng rất lớn, căn bản không kiên trì được lâu!

Đáng giận! Kia rốt cuộc là thứ vũ khí gì? Sao hệ thống vũ khí của chế độ sàn đấu còn có loại đồ vật như thế này!

Hứa Ấu Vi gắt gao nhìn chằm chằm vào khẩu Súng Gatling vẫn đang phun lửa trong tay Cố Vân Hi, âm thầm cắn răng.

Nàng ta hiện tại đã có phần hối hận, vì sao lại không phát động tấn công ngay từ đầu.

Mỗi khi nàng ta chuẩn bị di chuyển về phía Cố Vân Hi thì sẽ bị công kích buộc phải rút lui.

Chương 806: Quyết định của đám người Phạm Thừa Thiên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Khởi Nguyên Thương Thành, tất cả khách hàng theo dõi cuộc chiến của hai người đều trợn mắt há hốc mồm.

"Thứ mà Cố Vân Hi đang sử dụng là cái gì vậy, không ngờ lại có uy lực như thế?" Tô Ngưng Hàn mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tin được.

"Chắc là không phải linh khí, bởi vì căn bản không có sự dao động của linh lực, nhưng uy lực lại mạnh mẽ thái quá." Trần Mặc cau mày.

"Ta dường như đã nhớ ra." Bộ Ly Ca bỗng nhiên nói.

"Ngươi biết à?" Mọi người đều ngẩng đầu nhìn hắn ta.

Sau khi khổ sở suy nghĩ một hồi, ánh mắt của Bộ Ly Ca sáng lên: "A! Ta nghĩ ra rồi! Cái này hình như là vũ khí khoa học kỹ thuật gì đó, hoàn toàn khác với linh khí."

"Vũ khí khoa học kỹ thuật, nghe có vẻ giống với văn minh khoa học kỹ thuật trong tiểu thuyết." Vẻ mặt của Cơ Thiên Vấn có chút đăm chiêu.

"Trong chương mới nhất hôm nay của tiểu thuyết không phải nhắc tới súng lục gì đó được cải tạo hay sao? Ta cảm giác cái đó và cái kia có điểm giống nhau, chỉ là uy lực quá mạnh mẽ." Giang Thánh Quân nói.

Mọi người nói chuyện với nhau, đề tài chuyển sang vũ khí khoa học kỹ thuật.

Những người tổ chức hoạt động của học viện như Phạm Thừa Thiên cũng xem phát sóng trực tiếp trận chiến của hai người Cố Vân Hi.

Tuy nhiên vẻ mặt của bọn họ đã có chút quái dị.

"Hóa ra chế độ sàn đấu còn có loại vũ khí này, căn bản không cần linh lực và cảnh giới để có thể sử dụng." Hạ Nguyên kinh ngạc: "Ta cũng muốn mua một cái để thử xem."

"Đây hình như là vũ khí khoa học kỹ thuật, trong gian hàng bán vũ khí

trong cửa hàng của ông chủ chỉ có linh khí." Ứng Vô Cực suy nghĩ một chút rồi nói.

"Như vậy sao." Hạ Nguyên thở dài, vẻ mặt có phần tiếc nuối.

"Nếu người thường cầm loại vũ khí này mà nói, có phải có thể đối mặt trực tiếp với người tu luyện hay không?" Phạm Thừa Thiên cũng gia nhập cuộc nói chuyện.

"Ta cảm giác chắc là không thể." Trần Nghênh Phong sau khi suy nghĩ cẩn thận nói ra ý nghĩ của bản thân mình: "Cho dù thứ này không cần linh lực, nhưng lực phản chấn kia cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể thừa nhận, hơn nữa người tu luyện cũng không phải là một bia ngắm đứng bất động."

"Khụ khụ, đề tài này sẽ bàn lại sau, trước tiên nên giải quyết vấn đề hiện tại đã." Tần Mộ Tuyết ho khan hai tiếng, nhìn về phía Phạm Thừa Thiên: "Tiểu cô nương này hình như là học viên của Lăng Vân học viện các ngươi đi."

Phạm Thừa Thiên gật gật đầu.

Vẻ mặt Mộ Dung Hải Đường có vẻ vi diệu, nàng ta nghĩ tới lời hứa hẹn của Cố Vân Hi ngày hôm qua, không khỏi thở dài: "Ta chỉ biết tiểu nha đầu này nhất định phải làm ra chuyện gì đó."

Hứa Ấu Vi ở trong hình ảnh đang cực kỳ nguy hiểm dưới những đòn tấn công của Cố Vân Hi, vẻ mặt của những người này lại không hề tỏ ra lo lắng một chút nào.

"Cũng phải nói những thứ trong cửa hàng của ông chủ đều rất tốt." Phạm Thừa Thiên cười ha hả nói: "Chế độ sàn đấu không chỉ có thể tùy ý thiết lập các loại quy tắc, mà còn không cần lo lắng đến việc khi học viên chiến đấu không thu tay kịp nên xuất hiện tình huống ngoài ý muốn."

Bao năm qua, trong những lần học viện tổ chức đối chiến để xếp hạng, tuy rằng toàn bộ quá trình đều có đạo sư nhìn chằm chằm, nhưng mỗi lần sẽ xuất hiện một số tình huống ngoài ý muốn, chẳng hạn như bị thương.

Trong thế giới giả tưởng hoàn toàn không phải băn khoăn về phương

diện này.

Cho dù có bỏ mình, cũng có thể sống lại trong trạng thái khỏe mạnh trong nháy mắt. Khi chiến đấu, các học viên hoàn toàn có thể ra tay hết sức, căn bản không cần lo lắng cái gì.

Điều quan trọng nhất là những đạo sư và viện trưởng như bọn họ cũng bớt việc.

"Trong quy tắc của trận đối chiến xếp hạng dường như cũng không có hạn chế học viên có thể sử dụng vũ khí gì?" Bách Lý Ôn Thư nhíu mày nói.

Quân Tích Trúc cười cười: "Nhưng sử dụng loại vũ khí này rõ ràng không đúng với mục đích của việc đối chiến để xếp hạng, nếu các học viên đều sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật mà nói, cuối cùng chẳng phải là biến thành ai lựa chọn vũ khí uy lực lớn nhất thì người đó sẽ xếp hạng cao nhất?"

Chương 807: Sửa đổi quy tắc, tỷ thí một lần nữa

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lời nói của Quân Tích Trúc chiếm được sự tán thành của mọi người.

Giữa đấu trường, trận chiến giữa Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi cũng đã sắp kết thúc.

Linh lực của Hứa Ấu Vi đã tiêu hao hơn phân nửa, tốc độ bộc phát ra cũng dần dần giảm xuống.

Từ đầu đến cuối, nàng ta không tới gần được phạm vi mười mét quanh thân Cố Vân Hi, vẫn luôn ở trong trạng thái bị áp chế.

Sắc mặt của Hứa Ấu Vi trở nên khó coi, trong lòng vô cùng nghẹn khuất.

Thanh kiếm băng thiên cấp chỉ được sử dụng một lần, là để đón đỡ bóng đen lực sát thương mạnh mẽ kia.

Chỉ vừa mới chạm vào một chút, Hứa Ấu Vi lập tức cảm giác được một lực lượng kinh khủng truyền đến từ thân kiếm, cả bàn tay và nửa cánh tay đều trở nên tê dại!

Điều này cũng làm cho nàng ta tin tưởng rằng chỉ cần bị đánh trúng một lần, khẳng định trong nháy mắt sẽ mất đi sức chiến đấu, không chết thì bị thương!

Nguy rồi!

Bởi vì linh lực không chống đỡ nổi nữa, tốc độ của Hứa Ấu Vi đột ngột giảm xuống một chút, làm cho đồng tử của nàng ta bỗng nhiên co rụt lại.

Cố Vân Hi nắm bắt thời cơ, mưa đạn đầy trời bất ngờ bao phủ Hứa Ấu Vi.

Mấy giây sau, tiếng súng đinh tai nhức óc đột ngột dừng lại.

Trên gương mặt của Cố Vân Hi lộ ra một nụ cười thắng lợi.

Nàng tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống.

Hứa Ấu Vi ở phía đối diện cũng tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống,

vẻ mặt lãnh đạm.

"Hả? Các ngươi đều vây quanh ở nơi này làm cái gì?" Cố Vân Hi nhận thấy khách hàng ở xung quanh chật như nêm cối, nghi hoặc nói.

Các khách hàng đều có phần không nói nên lời, chính ngươi không biết mình đã làm gì hay sao?

"Đa tạ." Cố Vân Hi nhìn về phía Hứa Ấu Vi, cười nói.

Hứa Ấu Vi gật gật đầu, không nói thêm gì.

"Đa tạ cái gì?" Một giọng nói từ phía sau Cố Vân Hi vang lên.

Cố Vân Hi quay đầu nhìn lại, kinh ngạc nói: "Mộ Dung đạo sư, sao ngươi cũng tới đây?"

"Đây là bí quyết chiến thắng mà ngươi nói?" Mộ Dung Hải Đường hỏi.

Vẻ mặt của Cố Vân Hi có phần xấu hổ, nàng gãi gãi tóc: "Ha ha... Cái kia, có thể coi là vậy…"

Nàng cũng biết đây xem như là kẽ hở trong quy tắc.

Mộ Dung Hải Đường liếc mắt xem thường: "Các viện trưởng đã thương nghị lại, kết quả cuộc chiến của hai người các ngươi đã bị hủy bỏ, phải tiến hành lại một lần nữa."

Hứa Ấu Vi cũng nghe thấy điều này, vẻ mặt hơi kinh ngạc.

Không ngờ cuộc chiến đấu của hai học viên như các nàng lại gây ra phản ứng lớn như vậy.

Gương mặt của Cố Vân Hi cũng lộ vẻ không thể tin được: "Hóa ra viện trưởng đại nhân vẫn luôn chú ý đến ta? Chẳng lẽ ta thực sự có thiên phú gì đó vượt xa người thường hay sao?"

"Đừng nghĩ nhiều." Mộ Dung Hải Đường vỗ vỗ đầu của nàng: "Các viện trưởng chỉ là thông qua ngươi phát hiện lỗ hổng trong quy tắc của đối chiến xếp hạng, sau đó tiến hành sửa đổi mà thôi."

Cố Vân Hi "Ồ" một tiếng, vẻ mặt có phần mất mát.

"Được rồi, hai ngươi tỷ thí lại một lần nữa." Mộ Dung Hải Đường dứt lời, nhìn về phía các học viên còn lại: "Bất kỳ học viên nào cũng bị cấm sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật trong chiến đấu."

Lời vừa nói ra, lập tức vang lên một loạt tiếng thở dài.

Sau khi xem trận chiến giữa Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi, các học viên còn muốn khi bản thân mình chiến đấu cũng sẽ dùng vũ khí khoa học kỹ thuật.

Hiện tại kế hoạch này rõ ràng đã bị ngâm nước nóng …

Lại một lần đi vào đấu trường quen thuộc, Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi nhìn thấy đối phương.

"Ai, còn phải tỷ thí lại một lần nữa." Cố Vân Hi thở dài, sau đó cười nói: "Ta biết tâm tình ngươi không tốt, vừa rồi ta xin lỗi."

Hứa Ấu Vi sửng sốt, sau đó lắc lắc đầu: "Ta không nghĩ nhiều như vậy."

Tính cách của nàng ta vốn là như thế, bại chính là bại, không cần nhiều lời.

Con số trên quầng sáng giữa không trung lại về không.

"Bắt đầu rồi!" Cố Vân Hi bắt đầu tấn công trước.

Cuộc chiến đấu, lại hạ màn che xuống!

Chương 808: Tiêu Thành vs Lâm Phong

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trận chiến lần thứ hai của hai người Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi vẫn hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người như cũ.

Dù sao món vũ khí hạng nặng lúc trước đã để lại cho bọn họ một ấn tượng sâu sắc.

Hiện tại trong lòng rất nhiều khách hàng đều đang suy nghĩ, một lúc nữa tiến vào chế độ sàn đấu trong trò chơi, thử nghiệm những vũ khí khoa học kỹ thuật này.

Tuy rằng không thể sử dụng ở trong hiện thực, nhưng chơi cho đỡ nghiện tay ở trong thế giới trò chơi cũng không tồi.

Cũng có rất nhiều học viên đã kết thúc trận chiến đầu tiên của bản thân mình, vẻ mặt ít nhiều có chút hưng phấn.

Các trận đối chiến xếp hạng cũng không theo quy tắc thất bại thì bị đào thải, mà là tương tự với chế độ tính điểm.

Đương nhiên, có một số phương diện sẽ tiến hành sửa đổi, dù sao nhiều học viên như vậy, từng học viên đều phải tỷ thí một lần với một học viên khác trên cơ bản là chuyện không có khả năng…

Tiêu Thành thở hổn hển, dáng vẻ có chút chật vật, hắn ta gắt gao nhìn chằm chằm đối thủ ở phía trước —— đó là một thanh niên mặc áo đen, cầm đại đao ở trong tay.

Cảnh giới của hai người giống nhau, đều là Thần Hồn thất phẩm.

Trạng thái của thanh niên áo đen cũng không khá hơn Tiêu Thành là bao.

Theo tình hình trước mắt, thắng bại của cuộc chiến chắc là năm mươi năm mươi.

Khôi phục một chút linh lực đã tiêu hao rất nhiều trong cơ thể trong chốc lát, đại đao trong tay thanh niên áo đen mang theo một tiếng xé gió đánh về phía Tiêu Thành.

Tiêu Thành đương nhiên không cam lòng yếu thế.

Vũ khĩ của hắn ta một thanh trọng kiếm nhìn qua có vẻ cực kỳ nặng.

Hắn ta nâng trọng kiếm lên, vung về hướng đại đao đang đánh xuống.

Oanh!

Cùng lúc với tiếng va chạm vang lên, Tiêu Thành và thanh niên áo đen đều không cản được lực va chạm, đều lùi lại hơn mười thước.

Bước chân trên bãi đá thậm chí còn để lại một loạt dấu chân bắt mắt!

"Chẳng lẽ cuối cùng chỉ có thể là thế hoà?" Tiêu Thành cắn chặt răng, có phần không cam lòng.

Vừa rồi hai người đã giao thủ mấy lần, những chiêu thức có thể sử dụng đã dùng gần hết.

Thực lực của hắn ta và thanh niên áo đen, chỉ có thể nói không phân biệt được cao thấp, rất khó phân ra thắng bại.

Bỗng nhiên, trong đầu Tiêu Thành có một ý nghĩ xuất hiện.

Từ từ, nếu là chiêu thức mà nói…

Vẫn còn chiêu thức chưa dùng!

Tiêu Thành hơi híp mắt lại, lúc đang muốn cười lại bị hắn ta cứng rắn kiềm chế lại.

Nếu như bị người này phát hiện dị thường thì sẽ vô dụng!

Thở hổn hển mấy hơi thở, Tiêu Thành nắm chặt thanh kiếm trong tay, lại một lần nữa phát động tấn công về phía thanh niên áo đen.

"Lâm Phong! Nhận lấy cái chết!" Hắn ta phẫn nộ quát.

Lâm Phong là tên của thanh niên áo đen.

Đối mặt tiếng rống giận của Tiêu Thành, hắn ta cũng có chút tức giận.

Hắn ta cũng không cam lòng yếu thế một chút nào, kéo đại đao đối chiến với Tiêu Thành.

Có thể nói, hai người đánh nhau lâu như vậy, trong lòng hai bên đều có lửa giận âm ỉ.

Mặc dù có trạng thái không tốt, nhưng sau vài giây khoảng cách giữa hai người đã còn chưa đầy ba thước.

Tiêu Thành và Lâm Phong đều giơ binh khí lên, bắt đầu công kích về phía đối phương.

Hiện tại trạng thái của hai người đều gần như đã kiệt sức, muốn thi triển ra vũ kỹ gì lợi hại về cơ bản là chuyện không có khả năng.

Bỗng nhiên, Lâm Phong dường như nhìn thấy một nụ cười thành công trong mắt Tiêu Thành.

Khoảng cách gần như thế, hơn nữa với trạng thái hiện tại, Lâm Phong cũng rất khó đưa ra biện pháp ứng đối.

Nội tâm của hắn ta xuất hiện nghi hoặc sâu sắc.

Sao lại thế này?

Chẳng lẽ người này còn thủ đoạn ẩn giấu nào hay sao?

Hay là người này phô trương thanh thế, làm cho ta cảm thấy phải lui bước?

Khẳng định là như thế!

Lâm Phong tin tưởng ý nghĩ cuối cùng của bản thân mình.

Hiện tại trạng thái của hai người bọn họ có thể nói là vô cùng tồi tệ, phải kiên trì tinh thần đến cuối cùng để có thể đạt được thắng lợi cuối cùng.

Tiêu Thành khẳng định là muốn làm cho bản thân mình suy nghĩ lung tung, rối loạn tâm lý.

Lâm Phong âm thầm cười lạnh ở trong lòng vì đã phát hiện ra mưu kế của Tiêu Thành.

Chương 809: Thánh con mẹ nó quang

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lâm Phong cười lạnh ở trong lòng.

Bởi vì mưu kế tâm lý của Tiêu Thành đã bị hắn ta nhìn thấu.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo lại làm cho hắn ta trừng lớn hai mắt trong giây lát.

Khoảng cách ba thước trong nháy mắt đã tới nơi.

Tiêu Thành đã đi đến trước người Lâm Phong.

Giờ phút này, hắn ta giơ trọng kiếm lên cao, dồn khí đan điền, gầm lên giận dữ.

"Thánh con mẹ nó quang a! Ban cho ta lực lượng đi!"

Ánh sáng màu trắng xuất hiện, bao phủ thân thể của Tiêu Thành.

Giờ phút này, hắn ta cảm giác được một luồng sức mạnh cuồn cuộn không dứt xuất hiện trong cơ thể!

Thánh quang bao phủ trọng kiếm, trực tiếp đánh bay đại đao trong tay Lâm Phong.

Trong ánh mắt kinh hãi của người sau, hắn ta hung hăng rơi xuống!

Thân thể của Lâm Phong tiêu tán.

Tiêu Thành cười cười, cũng rời khỏi không gian trò chơi.

"Chiêu thức của ngươi là gì vậy?" Lâm Phong ở phía đối diện gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Thành.

Hắn ta không thể tin được không ngờ Tiêu Thành lại có thể bộc phát ra lực lượng mạnh nhất vào lúc đó!

"Kỹ năng của thánh kỵ sĩ." Tiêu Thành tháo mũ chơi game thực tế ảo xuống, trên khuôn mặt xuất hiện nụ cười.

Rất rõ ràng, tâm tình của hắn ta đang rất tốt.

"Thánh kỵ sĩ... Kỹ năng..." Lâm Phong thất thần thì thào.

Cũng có mấy học viên vẫn luôn theo dõi cuộc chiến đấu của hai người.

Bởi vì hai bên đều là người quen.

Vẻ mặt của bọn họ cũng đều rất nghi hoặc, không rõ vì sao cuộc chiến ngang tài ngang sức lại kết thúc trong nháy mắt.

Đợt bùng nổ của Tiêu Thành lúc cuối cùng, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

"Ta hiểu rồi!" Lâm Phong bỗng nhiên kêu lên.

"Hả? Hiểu được cái gì?" Một học viên nghi hoặc nói.

"Kỹ năng của thánh kỵ sĩ!" Lâm Phong hít một hơi thật sâu, dường như muốn bình phục tâm tình của mình: "Các ngươi đã quên mất chức nghiệp trong chế độ giải thí của Tháp Thí Luyện rồi hay sao?"

Sau một lúc trầm mặc ngắn ngủi, mấy học viên mở to hai mắt kinh ngạc.

"Nghĩ ra rồi nghĩ ra rồi! Kỹ năng của thánh kỵ sĩ à, hoá ra còn có thể sử dụng trên đấu trường trong chế độ sàn đấu!"

"Nếu không đề cập tới thì ta cũng quên mất, ta có thể sử dụng kỹ năng chức nghiệp của chế độ giải trí sau khi trả linh tinh."

"Nhưng câu Tiêu Thành vừa mới nói là có ý gì? Cũng quá kỳ quái rồi."

"Ách... Ta dường như có nghe nói qua, chắc là đặc điểm của chức nghiệp này."

"Hoá ra là như vậy sao…"

Trận chiến giữa Tiêu Thành và Lâm Phong cũng không gây ra sóng gió quá lớn.

Bởi vì lúc này phần lớn những khách hàng không có việc gì làm trong cửa hàng đều chú ý tới cuộc chiến của hai người Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi.

Giống như Tiêu Thành, hai người bọn họ cũng lâm vào giằng co vì có thực lực tương đương.

"Nhìn qua không có gì kỳ quái cả." Tiêu Thành nghi hoặc gãi đầu, hỏi học viên ở bên cạnh: "Vì sao các ngươi đều đang nhìn hai người các nàng?"

"Ngươi vừa mới kết thúc chiến đấu?" Học viên kia hỏi.

Tiêu Thành gật gật đầu.

Học viên bắt đầu kể lại cho Tiêu Thành biết vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Vẻ mặt của Tiêu Thành dần dần trở nên phấn khích.

Hắn ta liếc mắt nhìn Cố Vân Hi với ánh mắt ngưỡng mộ.

Không ngờ rằng nàng lại lợi hại hơn bản thân mình nhiều như vậy, làm cho các vị viện trưởng phải sửa chữa quy tắc…

Kiếm khí tàn phá bừa bãi để lại những vết kiếm ngổn ngang trên bãi đá.

Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi đều cầm trường kiếm trong tay, tiến hành giao đấu.

Bá!

Một mũi nhọn lạnh lẽo lóe lên, sau khi Cố Vân Hi bị buộc phải liên tục lui về phía sau hơn mười bước, kiếm quang sắc bén mới chậm rãi tản đi.

Cố Vân Hi nhìn Hứa Ấu Vi ở cách đó không xa, hít một hơi thật sâu.

Nàng thu hồi trường kiếm của bản thân mình.

"Ngươi làm cái gì vậy?" Gương mặt của Hứa Ấu Vi lộ vẻ nghi hoặc.

Hai bên còn chưa phân ra thắng bại.

Chẳng lẽ nàng định nhận thua?

Cố Vân Hi cười thần bí: "Đương nhiên không phải."

Bởi vì nàng bỗng nhiên sinh ra một ý tưởng táo bạo.

Chương 810: Ăn của ta một quả cầu lửa lớn này

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong ánh mắt kinh ngạc của Hứa Ấu Vi, Cố Vân Hi thuận tay tạo ra một quả cầu lửa lớn có đường kính ước chừng một thước.

Quả cầu lửa tỏa ra nhiệt độ khủng khiếp, không khí ở xung quanh thậm chí bị vặn vẹo đến mức mà mắt thường có thể thấy được.

Tay phải của nàng nâng quả cầu lửa một cách nhẹ nhàng, thản nhiên cười.

Nhẹ nhàng vung lên, quả cầu lửa phóng qua theo một đường pa-ra-bôn hướng về phía Hứa Ấu Vi đang ngơ ngác nhìn cảnh tượng này!

Sức nóng khủng khiếp cùng với quả cầu lửa lớn thổi quét ra bốn phía, làm cho Hứa Ấu Vi lấy lại tinh thần.

Nàng ta không hề có suy nghĩ cứng rắn chống đỡ.

Quả cầu lửa lớn như vậy khẳng định ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố.

Tốc độ cực hạn bùng nổ, Hứa Ấu Vi lui về phía sau khoảng mấy chục mét, quả cầu lửa lớn đáp xuống ở vị trí nàng ta vừa mới dừng lại.

Oanh!

Quả cầu lửa va chạm với bãi đá, phát ra tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, sóng xung kích kinh khủng mang theo sóng nhiệt thổi quét ra xung quanh một cách kinh người.

Ánh lửa sinh ra từ vụ nổ mạnh bao phủ toàn bộ khu vực có phạm vi hơn mười mét, kéo dài mấy giây sau mới chậm rãi tiêu tán.

Chỗ quả cầu lửa va chạm với bãi đá xuất hiện hố sâu tối đen có kích thước vài thước, chiều sâu hơn mười li, khói trắng lượn lờ trên không trung.

Hứa Ấu Vi sững sờ nhìn cảnh tượng này, trong giây lát cũng bị uy lực này làm cho khiếp sợ.

"Đây là thuật quả cầu lửa của pháp sư?" Hứa Ấu Vi nhìn phía Cố Vân Hi bằng ánh mắt kinh ngạc.

"Đúng rồi đúng rồi." Cố Vân Hi liên tục gật đầu.

Một lúc như vậy, nàng đã sắp sửa tạo ra quả cầu lửa lớn thứ hai.

Hứa Ấu Vi hít một hơi thật sâu, cũng thu hồi linh khí của mình, có một cái bóng màu tối đen lấy nàng ta làm trung tâm kéo dài ra xung quanh.

Rõ ràng là cái bóng của một hình ảnh hai chiều, lúc này lại giống như một thực thể có sinh mệnh chậm rãi xuất hiện.

Bóng đen hội tụ ở trong tay Hứa Ấu Vi, cuối cùng ngưng tụ thành một lưỡi dao sắc bén có tạo hình quái dị.

"Ám dạ sứ giả?" Ánh mắt của Cố Vân Hi sáng lên: "Ta còn chưa từng giao thủ với loại chức nghiệp này!"

Thanh âm chưa dứt, quả cầu lửa lớn trong tay đã mang theo tiếng rít đánh về phía Hứa Ấu Vi.

Dưới tác dụng buff của bóng đen, tốc độ của Hứa Ấu Vi thậm chí còn tăng lên một mảng lớn.

Sau khi tránh khỏi phạm vi công kích của quả cầu lửa giống như bóng dáng màu tối đen, không biết từ khi nào lưỡi dao sắc bén trong tay nàng ta đã biến mất không thấy đâu nữa.

Cố Vân Hi đã nhận ra nguy hiểm, đồng tử hơi co rụt lại, theo bản năng lui về phía sau một bước.

Bá!

Lưỡi dao sắc bén màu tối đen chìm hơn phân nửa trong mặt đất, sau đó mới có âm thanh kỳ quái của không khí bị xé rách vang lên.

Lưỡi dao sắc bén lập tức chậm rãi hòa tan, hóa thành bóng đen biến mất không thấy đâu nữa.

"Tuy rằng đã nghe nói đến từ lâu, nhưng kỹ năng này thật sự cũng rất kỳ quái!" Cố Vân Hi nhìn thấy cảnh tượng này, không nhịn được phàn nàn một câu, sau đó hướng ánh mắt về phía Hứa Ấu Vi, quát lớn: "Ăn thêm một quả cầu lửa nữa của ta đây!"

Ba quả cầu lửa lớn gần như được tạo ra cùng lúc, bay vút về phía Hứa Ấu Vi.

Góc độ của chúng nó cực kỳ xảo quyệt, mơ hồ bịt kín tất cả đường tránh né!

Hứa Ấu Vi híp mắt lại, rồi sau đó trực tiếp chìm vào trong bóng đen ở dưới chân!

Ba quả cầu lửa lớn gần như đồng thời gây ra vụ nổ mạnh dữ dội, động tĩnh gia tăng ít nhất mấy lần so với lúc trước.

Rất rõ ràng, đây cũng không đơn giản là một cộng một.

"Thật sự là kỹ năng khó chơi." Cố Vân Hi nhăn mũi, nàng thấy bản thân mình đã không đánh trúng đối thủ.

Đồng thời nàng thoát ra lui về phía sau, không biết từ khi nào đã cầm trường kiếm trên tay, mang theo ánh kiếm rực rỡ chém xuống bóng đen dưới chân!

Tiếng kiếm ngân thanh thúy vang lên.

Không ngờ Hứa Ấu Vi nhảy ra từ trong cái bóng của Cố Vân Hi trên mặt đất, đón đỡ công kích của người sau.

Chương 811: Còn có thể đánh như vậy hay sao

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ba quả cầu lửa? Từ khi nào thì pháp sư có loại kỹ năng này?" Hứa Ấu Vi nhìn Cố Vân Hi ở trước mặt, nhíu mày hỏi.

"Những pháp sư khác sẽ không biết điều này, đây là ta tự nghĩ ra!" Cố Vân Hi mỉm cười.

Hứa Ấu Vi: ? ? ?

Từ khi nào thì các chức nghiệp trong trò chơi có thể tự nghĩ ra kỹ năng?

Chẳng lẽ… Bởi vì Cố Vân Hi là người chơi đầu tiên lên tới cấp hai mươi được lựa chọn chức nghiệp?

Hứa Ấu Vi suy đoán ở trong lòng.

Một quả cầu lửa lớn bằng nắm tay xuất hiện ở trong tay Cố Vân Hi, được dùng như vũ khí ném về phía Hứa Ấu Vi.

Cái bóng màu tối đen ngưng tụ thành một tấm khiên, ngăn cản công kích của Cố Vân Hi.

Khi quả cầu lửa phát nổ, tấm khiên bằng bóng đen cũng tiêu tán theo.

Hứa Ấu Vi cũng nắm bắt thời gian ngắn ngủi này, rút ngắn khoảng cách với Cố Vân Hi.

Vẻ mặt của nàng ta có chút vi diệu.

Đây là tình huống gì?

Không những có thể tự do khống chế số lượng và kích thước những quả cầu lửa được ném ra, lại còn có thể dùng làm vũ khí cận thân?

Ngươi đây là đang ăn gian?

Cố Vân Hi nhìn thấy Hứa Ấu Vi lộ vẻ mặt nghi hoặc ở cách đó không xa, trong lòng cũng hơi buồn bực.

Vì sao người chơi khác có thể khống chế ít nhất mấy kỹ năng, mà nàng từ đầu đến cuối chỉ biết thuật quả cầu lửa?

Cảnh tượng chiến đấu tiếp theo của Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi hoành

tráng hơn rất nhiều so với vừa rồi.

Một loạt lưỡi dao bóng tối sắc bén và những quả cầu lửa lớn được phóng ra giống như không cần tiền, bộc phát ra từng đợt ánh lửa chói mắt.

Trong đó ngẫu nhiên có ánh kiếm sắc bén xen lẫn trong đó, tuy rằng không hiện thanh thế, lại ẩn chứa uy lực rất lớn…

Các khách hàng trong cửa hàng đang xem trực tiếp trận chiến cũng trợn tròn mắt khi thấy Cố Vân Hi chà xát ra quả cầu lửa lớn.

Mọi người thấy cảnh tượng chiến đấu vô cùng hoành tráng trên màn hình, vẻ mặt đều có chút vi diệu.

"Còn có thể đánh như vậy hay sao?" Khóe miệng của Giang Vãn Thường hơi giật giật.

"Đây là chức nghiệp trong chế độ giải trí à, Cố Vân Hi là pháp sư, Hứa Ấu Vi là ám dạ sứ giả." Bộ Ly Ca gãi đầu với vẻ nghi hoặc: "Nhân tiện, vì sao Cố Vân Hi chỉ sử dụng thuật quả cầu lửa, không hề dùng những kỹ năng khác?"

"Các ngươi có phát hiện ra hay không, thuật quả cầu lửa của Cố Vân Hi có vẻ không giống nhau, dường như nàng nắm trong tay rất nhiều phương thức phóng thích."

"Ồ? Nói cũng đúng, ta đã nói sao ta nhìn có chỗ không thích hợp…"

Giang Vãn Thường nghe thấy cuộc nói chuyện, suy nghĩ một chút, nàng không nói ra chuyện "Thực ra Cố Vân Hi chỉ biết thuật quả cầu lửa".

"Ông chủ, hóa ra những kỹ năng tiêu phí linh tinh để học tập trong chế độ giải trí cũng có thể sử dụng trong chế độ sàn đấu." Bộ Ly Ca nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu: "Đương nhiên."

Cùng lúc đó, tâm trạng của đám người Phạm Thừa Thiên đang xem trực tiếp cũng có phần không nói nên lời.

"Viện trưởng, chuyện này nên làm thế nào?" Mộ Dung Hải Đường nhìn về phía Phạm Thừa Thiên bằng ánh mắt dò hỏi: "Đây chính là kỹ năng trong chế độ giải trí."

Tần Mộ Tuyết cười cười, hỏi ngược lại: "Nhưng những tiểu tử kia đều nắm trong tay, không phải sao?"

Phạm Thừa Thiên cười gật đầu: "Đúng vậy, đây cũng là một phần thực lực của các học viên. Có thể một số học viên không thể nắm trong tay nhiều kỹ năng bởi vì mức độ trò chơi, nhưng đấy là vấn đề của bản thân bọn chúng."

"Ta hiểu rồi." Mộ Dung Hải Đường gật đầu…

Nhìn thấy trận chiến giữa hai người Cố Vân Hi và Hứa Ấu Vi, nội tâm của rất nhiều học viên đều đang rục rịch.

Không lâu sau, bọn họ lập tức nhận được thông báo do học viện công bố ở trong diễn đàn trò chuyện.

Sau khi xem xong nội dung thông báo, vẻ mặt của bọn họ đều rất hưng phấn.

Không hạn chế kỹ năng?

Nói cách khác, trong trận chiến tiếp theo, bọn họ có thể sử dụng kỹ năng đã học được một cách tùy ý.

Lạc Xuyên nhìn thấy những học viên đang hưng phấn này, đã đoán trước được những trận đối chiến xếp hạng tiếp theo sợ rằng sẽ là cảnh tượng quần ma loạn vũ…

Chương 812: An Vi Nhã đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên không cảm thấy hứng thú lắm đến việc trận đối chiến xếp hạng giữa bốn học viện lớn tiến hành như thế nào.

Bởi vì Cố Vân Hi nên sau một thoáng kinh ngạc, hắn trở về phía sau quầy.

Nằm ở vị trí quen thuộc, tâm thần của Lạc Xuyên hoàn toàn thả lỏng, vô cùng thoải mái.

"Ông chủ ông chủ!" Tiếng gọi vang lên.

Lạc Xuyên mở hai mắt vừa mới nhắm lại ra, lập tức nhìn thấy Nguyệt Linh ghé vào trước quầy với vẻ phấn khích.

"Có chuyện gì vậy?"

"Ông chủ, ngươi nói ta cũng có thể làm ra được Súng Gatling hay không?"

Lời nói của Nguyệt Linh khiến cho tinh thần Lạc Xuyên phấn chấn hẳn lên.

Trong đầu hắn đã xuất hiện cảnh tượng những người tu luyện đối chiến, cảnh tượng một bên cầm Súng Gatling bắn phá —— đúng vậy, chính là hình bóng của Cố Vân Hi!

Tuy nhiên Súng Gatling là tạo vật của khoa học kỹ thuật, khác với các loại quy tắc mà hắn nhận thức trên Thiên Lan đại lục, có thể chế tạo hay không thì Lạc Xuyên cũng không thể chắc chắn.

"Ngươi có thể thử xem." Lạc Xuyên suy nghĩ một chút rồi nói: "Phải chuẩn bị thật tốt cho việc thất bại."

"Ta biết rồi! Ông chủ, ta đi trước đây!" Nguyệt Linh gật gật đầu, hưng phấn rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, suy nghĩ trở về làm thí nghiệm.

Lạc Xuyên tìm một tư thế thoải mái, bắt đầu làm cá ướp muối như thường ngày.

Dù sao trong cửa hàng có hệ thống bảo vệ, hơn nữa còn có nhân viên cửa hàng Yêu Tử Yên, nhân viên cửa hàng nghĩa vụ Yêu Tử Nguyệt, về cơ bản sẽ không xảy ra chuyện gì.

Hổ Cuồng và các Hoàng tộc yêu thú, trên khuôn mặt vẫn lộ ra nụ cười tươi, chắc là kiếm được không ít.

Trong nháy mắt đã đến buổi tối.

Ba người Lạc Xuyên, Yêu Tử Yên, Yêu Tử Nguyệt ăn cơm chiều.

Thời điểm đi vào Khởi Nguyên Thương Thành, Yêu Tử Nguyệt đã nói phải ở lại ăn chực.

"Trận chiến của các học viên thật sự rất tuyệt vời." Yêu Tử Nguyệt vừa ăn cơm vừa hưng phấn nói: "Nhiều kỹ năng chức nghiệp như vậy, ta xem mà hoa cả mắt."

Yêu Tử Yên cười cười: "Tâm tình ngươi có vẻ rất tốt, xem ra các ngươi tổ chức đánh cược chắc là kiếm được rất nhiều tiền đúng không?"

"Bình thường bình thường." Yêu Tử Nguyệt cố gắng làm cho vẻ mặt của bản thân mình duy trì bình thản, tuy nhiên ánh mắt hơi cong lên đã nói rõ tất cả.

Ăn xong cơm chiều, Yêu Tử Nguyệt lập tức rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Vẫn là thời gian đi dạo Khoa Lạc như trước.

Buổi tối mỗi ngày đi vào Aland, đều sẽ mang đến cho Lạc Xuyên rất nhiều cảm nhận mới lạ…

Mấy ngày kế tiếp, cuộc đối chiến xếp hạng giữa bốn học viện lớn vẫn diễn ra với khí thế hừng hực.

Hầu hết các học viên đều hoàn toàn điều động tính tích cực.

Đương nhiên, còn có một bộ phận nhỏ học viên rất tự mình hiểu lấy mình, không xoắn xuýt thứ hạng của bản thân mình, mà lựa chọn xem náo nhiệt.

Chuyện này không chỉ ảnh hưởng lớn trong các khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, mà còn truyền bá rộng rãi trong thành Cửu Diệu.

Trong khoảng thời gian này, các cư dân trong thành đang thảo luận chuyện này.

Đương nhiên, bọn họ khẳng định không thể nào biết được những phương diện chi tiết hơn…

"Nơi này chính là thành Cửu Diệu hay sao? Cuối cùng cũng tới rồi." An Vi Nhã nhìn thấy thành trì ở phía trước, trên mặt lộ ra nụ cười tươi.

Theo thành Tinh Huy đi vào thành Cửu Diệu, từ Đông Vực đến Trung Nguyên, ước chừng vượt qua non nửa Thiên Lan đại lục.

Cho dù là nàng ta cũng phải mất vài ngày.

Được rồi, thật ra là do trên đường gặp phải rất nhiều chuyện cảm thấy hứng thú nên chậm trễ mà thôi.

Nếu là người đi đường với tốc độ cao nhất mà nói, chưa đầy một ngày là có thể đến rồi…

"Nhiều người tu luyện như vậy, cho dù là thành Tinh Huy cũng kém xa, xem ra hơn phân nửa thế lực lớn của Thiên Lan đại lục đều tới đây, lực ảnh hưởng của Khởi Nguyên Thương Thành vẫn là khá lớn." An Vi Nhã cảm thán một câu: "Ông chủ thần bí... Nghe nói những hàng hóa bán trong cửa hàng đều là một ít đồ cổ quái, một lát nữa nhìn xem là cái gì…"

Chương 813: Thận phận của khách hàng, rồng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vị tiền bối này, xem ra đây là lần đầu tiên ngài đi vào thành Cửu Diệu, có cần dịch vụ dẫn đường hay không?" Một giọng nói vang lên.

An Vi Nhã nhìn thấy một thanh niên ăn mặc rất trẻ trung, trên khuôn mặt mang theo nụ cười đang đi tới.

"Dịch vụ dẫn đường? Đó là cái gì?" An Vi Nhã hỏi.

Lâm Phàm giải thích: "Cung cấp những lời giải thích cho người tu luyện vừa mới đi vào thành Cửu Diệu, chủ yếu là liên quan đến Khởi Nguyên Thương Thành."

Lâm Phàm có ánh mắt vượt xa người thường.

Y mơ hồ có thể cảm thấy được cô gái xinh đẹp mặc trang phục có chút kỳ quái này là một người không hề đơn giản.

"À, hóa ra là như vậy." An Vi Nhã gật gật đầu: "Tuy nhiên ta không cần."

Trên khuôn mặt của Lâm Phàm vẫn mang theo nụ cười, không có chút mất mát nào: "Như vậy đã quấy rầy ngài rồi."

Y vừa dứt lời, lập tức xoay người rời đi, lại bắt đầu tìm khách hàng kế tiếp.

Sau khi An Vi Nhã thấy cảnh tượng như vậy, nàng ta cười cười: "Đúng là có chút khác biệt với các thành thị khác."

Giọng nói xa dần, bóng dáng lặng yên biến mất không thấy đâu nữa…

Bốn học viện lớn phối hợp tổ chức đối chiến xếp hạng đã kết thúc tốt đẹp.

Ngược lại, độ nóng của chế độ giải trí ở trong khách hàng tăng lên với tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Cuộc sống của Lạc Xuyên không có thay đổi gì quá lớn.

Hàng ngày vẫn làm con cá ướp muối như cũ.

Mỗi ngày đều sửa chữa Vinh Quang, và nó gần như đã sẵn sàng.

Qua khoảng thời gian nay, chắc là có thể phù hợp với yêu cầu của hắn thành công logi…

"Ừm?" Lạc Xuyên nhìn vào điện thoại di động Ma Huyễn, dường như Lạc Xuyên đã nhận ra điều gì, ngẩng đầu lên nhìn về phía bên ngoài

Khoảng không gian bên ngoài cửa cửa hàng nổi lên một loạt gợn sóng, một cô gái có dáng người hơi nhỏ nhắn xuất hiện.

"Khởi Nguyên Thương Thành... Chính là nơi này!"

Đánh giá bảng hiệu phía trên cửa hàng một chút, An Vi Nhã gật gật đầu.

Sau đó đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Lúc này trong cửa hàng vẫn còn có rất nhiều khách hàng.

Vẻ mặt của bọn họ hoặc ít hoặc nhiều có chút kinh ngạc.

Tuy nhiên cũng chỉ thế không hơn, dù sao đã thành thói quen…

An Vi Nhã quan sát rồi đánh giá hoàn cảnh trong Khởi Nguyên Thương Thành, hơi hơi mở to hai mắt.

Phong cách hoàn toàn khác so với Thiên Lan,nhưng thật ra có vài phần tương tự với quên hương của nàng ta.

Điều quan trọng nhất chính là, bản thân mình không thể nhìn thấu nất!

Lạc Xuyên cũng chú ý An Vi Nhã.

Lý do quan trọng nhất là một thông báo nhắc nhở xuất hiện trước mặt hắn.

"Thân phận của khách hàng ở trước mặt: Long.

Cảnh giới: ? ? ?"

Long!

Tuy rằng đã dự đoán được từ trước, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên Lạc Xuyên tận mắt nhìn thấy bộ tộc cự long thần bí trong truyền thuyết.

Hắn không nhịn được nhìn thâm vài lần vài lần nữa.

Nhìn qua... Ngoại trừ xinh đẹp hơn một chút, hơi thấp hơn một chút, phong cách quần áo có điểm kỳ quái, cũng không khác nhiều so với người tu luyện bình thường.

Cột trạng thái của tin nhắn thông báo khiến cho Lạc Xuyên chú ý.

"Hệ thống, tình huống của cảnh giới kia là như thế nào, sao đều là dấu chấm hỏi?" Lạc Xuyên dò hỏi ở trong đầu.

"Cảnh giới thực lực của Long tộc khá đặc biệt, không thể dựa theo cảnh giới trên Thiên Lan đại lục để tiến hành phân chia." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên âm thầm gật đầu: "Nếu như ta muốn biết chính xác, vậy thực lực của nàng ta là gì?"

Hệ thống dừng lại một chút, dường như là đang tiến hành tính toán: "Thất giai tới bát giai."

Thất giai và bát giai, cảnh giới tương ứng chính là Tôn Giả và Thánh Nhân ở trên Thiên Lan đại lục.

Theo sự hiểu biết của Lạc Xuyên, sức lực của loại cự long này đều là cực kỳ khủng khiếp, hơn nữa cự long còn có tuổi thọ rất dài.

Nhất là các loại nguyên tố nghịch thiên, khả năng kháng phép, còn có năng lực thiên phú với các loại nguyên tố, hoàn toàn chính là con cưng của trời.

Ừm, đây đều là những gì mà hắn biết đến từ các loại phim điện ảnh và phim truyền hình, tiểu thuyết mạng…

Chương 814: Thời gian mua sắm của An Vi Nhã

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Xem ra cô gái Long tộc ở trước mặt dường như có một số thủ đoạn đặc biệt che dấu thân phận.

Bất kể khách hàng có thực lực cao thấp trong cửa hàng, đều không nhận thấy một chút khác thường nào cả.

Chỉ coi nàng ta như là một người tu luyện có thể sử dụng truyền tống không gian và cảnh giới cao.

Chỉ có Văn Thiên Cơ hơi nhíu mày, dường như là cảm nhận được chỗ nào đó không thích hợp...

"Ngươi chính là ông chủ của cửa hàng hay sao?" Tầm mắt của An Vi Nhã cuối cùng dừng ở trên người Lạc Xuyên chỗ quầy hàng.

Yêu Tử Yên ở bên cạnh khẽ nhíu mày.

Không biết vì sao, nàng cảm thấy một khí tức không giải thích được từ trên người cô gái ở trước mặt.

Lạc Xuyên gật đầu.

Suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy cần phải giới thiệu bản thân mình một chút: "Ông chủ Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên."

An Vi Nhã đang định nói chuyện, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lời nói đến bên miệng lại nuốt xuống: "An Vi Nhã."

Nàng ta còn chưa biết Lạc Xuyên đã phát hiện ra thân phận của nàng ta.

Lúc này, các khách hàng trong cửa hàng cũng chú ý tới cảnh tượng chỗ quầy hàng, đều cảm thấy kinh ngạc.

Bởi vì ngày thường ông chủ vẫn ở trong trạng thái không quan tâm đến mọi chuyện, nếu không có việc căn bản sẽ không để ý tới các khách hàng.

Chẳng lẽ thân phận của cô gái này thực ra rất không đơn giản?

Trong giây lát, trong lòng các khách hàng xuất hiện những suy đoán.

Lúc này trong lòng An Vi Nhã cũng dâng lên cảm giác nghi hoặc sâu sắc.

Hiện tại nàng ta mới nhớ tới việc thăm dò thực lực của Lạc Xuyên.

Sau đó nàng ta kinh ngạc phát hiện, người thanh niên ở trước mặt này hoàn toàn chính là một người bình thường!

Rất rõ ràng, kết quả này căn bản không có khả năng.

Chẳng lẽ thực lực của hắn đã vượt xa bản thân mình?

Chỉ là trên Thiên Lan đại lục không có khả năng xuất hiện loại chuyện này.

Trong chốc lát, trong lòng An Vi Nhã cảm thấy hơi nghi hoặc.

Nàng ta chỉ đơn giản biết được một ít chuyện về Khởi Nguyên Thương Thành.

Ví dụ như trong cửa hàng bán nhiều hàng hóa cực kỳ thần kỳ, ông chủ của cửa hàng vô cùng lợi hại, vân vân.

Còn chuyện chi tiết hơn, nàng ta căn bản không biết gì cả...

An Vi Nhã suy nghĩ một chút, quyết định sẽ hỏi vấn đề này sau.

Điều quan trọng nhất lúc này vẫn là nếm thử một chút hàng hóa trong cửa hàng.

Nghe nói hương vị của chúng rất ngon, còn mang theo rất nhiều hiệu quả thần kỳ.

"Ông chủ, ta nhìn xem những thứ bán trong cửa hàng trước đã." An Vi Nhã trầm tư một chút nói.

Lạc Xuyên: ...

Nàng ta nhíu mày suy nghĩ nửa ngày rồi nói ra những lời này?

Hình tượng mà hắn tưởng tượng ra về cự long trong lòng mình đã xảy ra thay đổi.

"Tử Yên, ngươi đi giới thiệu cho nàng một chút đi." Lạc Xuyên nhìn về phía Yêu Tử Yên.

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu đáp ứng.

Nàng đứng dậy khỏi quầy, cười nói: "Đến đây, ta giải thích cho ngươi một chút."

"Cám ơn." An Vi Nhã nói lời cảm tạ, rất có lễ phép.

"Đây vốn là công việc của ta." Yêu Tử Yên cười cười.

Nhìn bóng dáng của hai người, Lạc Xuyên sờ sờ cằm.

Hóa ra đây là cự long?

Chênh lệch với trong tưởng tượng thật sự là khá lớn.

Nào có cự long đều là ngạo mạn tự đại đâu?

Tính cách lễ phép này là chuyện gì xảy ra?

Tuy nhiên như vậy... Dường như cũng không tệ...

"Đây là Coca Cola của Khởi Nguyên Thương Thành, có thể phục hồi tất cả thương thế không trí mạng." Yêu Tử Yên chỉ vào Coca Cola trên kệ rồi giới thiệu.

Phục hồi vết thương không phải trí mạng? Có vẻ giống với đan dược do luyện dược sư luyện chế ra.

"Ừ." An Vi Nhã gật gật đầu.

Hầu hết sự chú ý của nàng đều ở trên các cái kệ bằng pha lê.

Thật đẹp, nàng ta muốn có một cái.

Không biết ông chủ có bán thứ này hay không, một lúc nữa hỏi một chút...

Chương 815: Cự long không giống như vậy

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Đây là thanh cay, có thể tăng thực lực lên một khoảng ngắn." Yêu Tử Yên nói.

"Tăng thực lực lên? Có hạn chế và tác dụng phụ gì hay không?" An Vi Nhã đang ở trong trạng thái như đi vào cõi thần tiên hỏi theo bản năng.

"Đương nhiên là có hạn chế, mỗi lần chỉ có thể tăng lên một cấp bậc nhỏ, cộng dồn tối đa năm lần, hơn nữa không thể vượt qua cấp bậc lớn. Không có tác dụng phụ." Yêu Tử Yên giải thích.

Sau khi ở trong Khởi Nguyên Thương Thành một thời gian dài, nàng đã quen thuộc với hiệu quả của những hàng hóa này từ lâu.

An Vi Nhã cuối cùng thu hồi sự chú ý vẫn luôn đặt trên cái kệ pha lê, nàng ta có phần kinh ngạc mở to hai mắt: "Hiệu quả mạnh mẽ như vậy? Tất cả cảnh giới đều như nhau?"

"Ừm." Yêu Tử Yên gật đầu.

"Đây là đang nói đùa à?" Vẻ mặt của An Vi Nhã có chút không thể tin được, nhìn chằm chằm vào những gói thanh cay đặt trên kệ.

Tuy nói như thế, nhưng trong lòng nàng ta đã tin lời nói của Yêu Tử Yên.

Bởi vì trong những tin tức mà nàng ta nghe nói về Khởi Nguyên Thương Thành, cũng không có chuyện hiệu quả của hàng hóa không đúng.

"Đối với cảnh giới Tôn Giả cũng là như thế?"

"Ừm." Yêu Tử Yên tiếp tục gật đầu.

Nàng ta hít một hơi thật sâu, áp chế sóng to gió lớn nhấc lên ở trong lòng.

Cửa hàng này đã vượt xa dự đoán của nàng ta, giống như ông chủ thần bí kia.

Tộc trưởng cố ý để cho chính mình tiến đến thăm dò cửa hàng này, quả

nhiên cũng không phải chuyện bé xé ra to.

"Tiếp tục giới thiệu những thứ khác đi." Hít một hơi thật sâu, An Vi Nhã đã hoàn toàn bắt đầu coi trọng Khởi Nguyên Thương Thành.

"Được."

Thời gian tiếp theo, An Vi Nhã biết đến nước khoáng có thể tăng tư chất lên, Sprite có thể khôi phục tinh thần lực, kem có thể tăng cường độ tinh thần lực lên...

Tuy rằng những cái tên đều kỳ kỳ quái quái, nhưng hiệu quả đều cực kỳ kinh người.

An Vi Nhã cảm giác bản thân mình đã có phần chết lặng.

Nhiều thứ không hợp lẽ thường thế này, lại là bán số lượng lớn, ông chủ này rốt cuộc đến đây là vì cái gì?

Với tầm mắt của bản thân mình, cũng hoàn toàn không đoán được.

Hay là...

"Đã hết rồi đấy." Yêu Tử Yên cười nói: "Trước tiên người mua một cái điện thoại di động Ma Huyễn, như vậy sẽ tiện lợi hơn một chút, hơn nữa có thể biết được rất nhiều chuyện phát sinh trong Khởi Nguyên Thương Thành, mặt khác nhớ xem ba ứng dụng bên trong, sẽ mang đến cho ngươi kinh ngạc và vui mừng."

Vẻ mặt của An Vi Nhã đã khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Nàng ta cười gật đầu: "Đã biết."

Vấn đề này sẽ nói sau.

Dù sao thì Khởi Nguyên Thương Thành vẫn luôn ở chỗ này, không chạy thoát được.

Điều quan trọng nhất lúc này, vẫn là xem những hàng hóa thần kỳ này trước, nghe nói hương vị đều rất tuyệt vời...

Yêu Tử Yên đi đến bên người Lạc Xuyên, vẻ mặt hơi nghi hoặc.

Nàng không rõ vì sao ông chủ lại quan tâm đến An Vi Nhã như thế.

"Ông chủ, An Vi Nhã có chỗ nào khác biệt hay sao?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu: "Nàng là cự long."

"Hả?" Yêu Tử Yên hơi sửng sốt, trong giây lát không kịp phản ứng lại: "Long..."

Nàng thì thào một câu theo bản năng, sau khi lấy lại tinh thần đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

Nàng kinh ngạc nhìn về phía An Vi Nhã đang lựa chọn điện thoại di động Ma Huyễn ở trên kệ (rõ ràng đều giống nhau không biết có gì phải chọn), hạ thấp giọng nói của bản thân mình: "Cự long trong lời đồn hay sao?"

Lạc Xuyên gật đầu.

Vẻ mặt của Yêu Tử Yên dần dần thay đổi có phần vi diệu, bởi vì nàng nhìn thấy An Vi Nhã cười ngây ngô ôm một đống lớn điện thoại di động Ma Huyễn vào trong lòng ngực.

Nàng cười khổ lắc đầu: "Không giống như trong tưởng tượng của ta..."

Ý nghĩ của nàng không khác nhiều so với khi Lạc Xuyên vừa mới bắt đầu.

Tuy rằng đã biến mất một thời gian dài như vậy (truyền thuyết cũng không tính), hình tượng cự long vẫn ăn sâu vào lòng người như cũ.

Chương 816: An Vi Nhã kinh ngạc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cự long trong tưởng tượng của Yêu Tử Yên, nên là loại vô cùng khí phách, hình tượng khinh thường tất cả, là sinh vật trên đỉnh kim tự tháp của thế giới nhìn vạn vật sinh linh bằng nửa con mắt.

So sánh với An Vi Nhã có sự khác biệt một trời một vực.

Nếu là người khác nói ra mấy tin tức này, Yêu Tử Yên khẳng định sẽ không tin tưởng.

Nhưng đây là do Lạc Xuyên nói ra.

"Vừa rồi khi ta giới thiệu các loại hàng hóa cho nàng ta, nàng ta biểu hiện không khách gì khách hàng mới vừa đến Khởi Nguyên Thương Thành." Yêu Tử Yên nhớ lại cảnh tượng vừa rồi: "Nếu miễn cưỡng muốn nói có chỗ nào khác biệt, thì phải là nàng ta rất kinh ngạc, trong lòng giống như có chuyện gì."

Năng lực cảm ứng của Yêu Tử Yên luôn luôn vô cùng nhạy bén.

Trong lòng cô gái Long tộc này có chuyện gì đó? Lạc Xuyên liếc mắt nhìn An Vi Nhã một cái.

Long tộc trên Thiên Lan đại lục đã biết đến Khởi Nguyên Thương Thành, sau đó phái nàng ta tới đây tìm hiểu thông tin?

Cũng không đúng, chẳng lẽ lúc trước chỉ biết đến tên Khởi Nguyên Thương Thành, ngay cả những hàng hóa bán ở nơi này cũng không biết?

Hơn nữa tính cách của An Vi Nhã dường như cũng không thích hợp để tìm kiếm thông tin.

Rầm.

An Vi Nhã không cẩn thận đánh rơi rất nhiều điện thoại di động Ma Huyễn xuống mặt đất.

"A, thật có lỗi thật có lỗi, ta không cố ý…"

Cô gái Long tộc vừa nói vừa luống cuống tay chân bắt đầu thu dọn.

Lạc Xuyên: …

Yêu Tử Yên cũng không nhịn được nở nụ cười: "Cho dù biết thân phận thực sự của nàng ta, ta cũng rất khó nhập hình tượng của hai người lại với nhau."

Theo tình hình hiện tại, những cự long thần bí này chắc là đang chú ý đến Thiên Lan đại lục, chỉ là không biết nguyên nhân vì sao chúng lại biến mất trong tầm mắt của các sinh linh tại thế giới này.

Bọn họ chắc là ôm lòng hiếu kỳ về Khởi Nguyên Thương Thành, An Vi Nhã rất có khả năng đảm nhận vai trò của một người tìm kiếm —— tuy rằng không biết vì sao Long tộc lại phái nàng ta tới đây…

Tuy nhiên điều này cũng không tệ, ít nhất cũng nói lên rằng những cự long này chắc cũng không phải là chủng tộc cuồng vọng, không nói lý gì đó.

Lạc Xuyên nằm xuống một lần nữa, nheo mắt lại: "Mọi việc cứ như cũ đi, không cần làm nhiều cái gì cả."

"Ta đã biết ông chủ." Yêu Tử Yên trả lời.

Sau khi cất những chiếc điện thoại di động Ma Huyễn xong, An Vi Nhã thở phào nhẹ nhõm, đồng thời còn có chút ngạc nhiên.

Những chiếc điện thoại di động Ma Huyễn này nhìn qua giống như được tạo thành từ pha lê, dường như chắc chắn một cách lạ thường.

Sau khi chọn lựa những thứ tốt, nàng ta lưu luyến liếc mắt nhìn kệ hàng pha lê một cái, An Vi Nhã đi đến trước quầy trả linh tinh.

Tùy tiện tìm một vị trí để ngồi xuống, lấy ra điện thoại di động Ma Huyễn vừa mới tới tay.

"Hóa ra người tu luyện trên Thiên Lan đại lục đã có thể chế tạo ra linh khí như vậy." An Vi Nhã cảm khái: "Đúng rồi, đầu tiên phải kích hoạt…"

Dựa theo phương pháp mà Yêu Tử Yên nói, nàng ta kích hoạt điện thoại di động Ma Huyễn.

"Kích hoạt thành công, đang ở tải hệ thống…"

Cùng với âm thanh nhắc nhở, màn hình xuất hiện hình ảnh.

An Vi Nhã hơi sửng sốt.

Sau đó nhìn quanh bốn phía, tìm ra được ngọn nguồn cảm giác quái dị vừa rồi vẫn còn tồn tại.

"Những thiết bị này, còn có điện thoại di động Ma Huyễn... Tại sao tất cả đều không có dao động linh lực?"

An Vi Nhã nhíu mày suy nghĩ.

Bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, kinh ngạc mở to hai mắt, thấp giọng kinh hô: "Chẳng lẽ là khoa học kỹ thuật? Thiên Lan đại lục không nên xuất hiện mấy thứ này chứ?"

Suy đoán vừa rồi một lần nữa xuất hiện ở trong đầu nàng ta.

Sự xuất hiện của Khởi Nguyên Thương Thành đã vượt qua nhận thức của nàng ta.

Ông chủ thần bí kia rốt cuộc là ai?

Vì sao lại xuất hiện ở trên Thiên Lan đại lục?

Một loạt vấn đề xuất hiện…

Vài giây sau, nàng ta hít một hơi thật sâu.

Nàng ta ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Lạc Xuyên ở quầy.

Xem ra cần phải hỏi một cách nghiêm túc sau khi thời gian buôn bán kết thúc…

Chương 817: Cô gái Long tộc lễ phép

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

An Vi Nhã suy nghĩ rất nhiều ở trong lòng.

Tuy rằng nàng ta đã dự đoán trước khi đến, Khởi Nguyên Thương Thành khẳng định có chỗ nào đó đặc biệt.

Nhưng dù như thế nào nàng ta cũng không nghĩ rằng nó sẽ mang đến cho nàng ta nhiều "kinh ngạc" như vậy.

Nàng ta liếc mắt bỗng nhiên nhìn thấy một số đồ vật.

Ngẩng đầu nhìn lại, một gốc cây nhỏ trong bồn hoa đập xuất hiện trong tầm mắt nàng ta.

"Hóa ra là bồn hoa cấp bậc Thánh Nhân... A, khụ khụ khụ…"

An Vi Nhã trừng mắt, đột nhiên ho khan.

"Ngươi không sao chứ?" Có khách hàng ở bên cạnh hỏi sau khi nghe thấy âm thanh.

"Khụ khụ, không có việc gì không có việc gì." An Vi Nhã khoát tay ý bảo bản thân mình không sao cả.

Cây Thế Giới cấp bậc Thánh Nhân, hơn nữa mơ hồ còn có loại khí tức đó… Quả nhiên là tồn tại từ thời thượng cổ.

"Từ từ, đó là Thâm Uyên?" An Vi Nhã lại không nhịn được thấp giọng kêu lên.

Nàng ta hơi híp mắt con ngươi, dò xét cẩn thận.

"Đúng thật là Thâm Uyên... Tuy nhiên vì sao lại không hoạt động? Giống như là... Bị phong ấn? Điều này sao có thể?"

Nàng ta thở phào nhẹ nhõm, bình phục tâm tình.

Nàng ta quyết định sẽ hỏi ông chủ những vấn đề khi thời gian buôn bán ở Khởi Nguyên Thương Thành kết thúc.

An Vi Nhã một lần nữa chuyển sự chú ý của mình trở lại chiếc điện thoại di động Ma Huyễn ở trước mặt.

"Nghe Yêu Tử Yên nói, hiện tại chỉ có ba ứng dụng, tải ở trong Thương Thành ứng dụng, chính là cái này rồi."

Sau khi ấn vào, trên màn hình lập tức xuất hiện biểu tượng của ba ứng dụng mới.

"Diễn đàn Khởi Nguyên, trò chuyện Khởi Nguyên, đọc sách Khởi Nguyên, tổng cộng ba mươi linh tinh... Ừm, đã tải xong."

Suy nghĩ một chút, nàng ta tiến vào đọc sách Khởi Nguyên.

Sau đó lập tức thấy được một quyển sách duy nhất.

Bìa của quyển sách đã thu hút sự chú ý của nàng ta.

"Đây là... Rồng?" An Vi Nhã nhíu mày, lắc đầu "Tấm tắc" cảm thán: "Thật sự là rất xấu, không có cự long nào lại thích biến bản thân mình thành bộ dáng ngu ngốc này."

"Cái gì ngu ngốc cơ?" Yêu Tử Nguyệt cúi người, tò mò hỏi.

Nàng ta vừa rồi đã chú ý tới An Vi Nhã.

"A, không có gì, chỉ là cảm giác hình ảnh con hắc long ở trên màn hình không đẹp lắm." An Vi Nhã nói.

Hiện tại nàng ta cũng không muốn bại lộ thân phận cự long của bản thân mình.

"Không đẹp hay sao?" Gương mặt của Yêu Tử Nguyệt lộ vẻ nghi hoặc: "Ta cảm thấy rất khí phách, nhìn qua cũng rất lợi hại."

An Vi Nhã nghĩ tới một nguyên nhân: "Có thể là bởi vì thẩm mỹ khác nhau đi."

Yêu Tử Nguyệt suy nghĩ một chút, cảm giác có lý.

Hai người lại nói chuyện với nhau vài câu, Yêu Tử Nguyệt phát hiện An Vi Nhã không hứng thú mấy, lập tức rời khỏi.

"Thế giới khác, chuyện xưa giữa cự long và nhân loại…"

Mang theo tò mò, An Vi Nhã bắt đầu xem và đắm chìm trong đó.

Nàng dường như đến một thế giới mới lạ hoàn toàn khác, một câu chuyện xưa vĩ đại chậm rãi mở ra ở trước mắt của nàng ta…

"Hết rồi sao?"

Hình ảnh kết thúc, An Vi Nhã nói theo bản năng.

"Như thế nào?" Một giọng nói truyền đến bên tai.

"Rất tốt, chỉ là có một số chỗ có chút... A? Ông chủ."

An Vi Nhã định thần lại, phát hiện ông chủ trẻ tuổi kia đang đứng ở bên cạnh nàng ta.

Nàng ta nhìn xung quanh, toàn bộ khách hàng trong cửa hàng đã rời đi.

Sắc trời bên ngoài cửa hàng đã mờ tối, cũng không còn sớm nữa.

"Đã muộn thế này rồi sao?" An Vi Nhã kinh ngạc nói.

"Ngươi ngồi ở đây rất lâu rồi." Yêu Tử Yên cười nói: "Hiện tại thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành đã kết thúc."

An Vi Nhã vội vàng đứng dậy: "Ta không chú ý tới thời gian trôi qua nhanh như vậy, đã trễ thế này rồi quả thực cũng nên đóng cửa. Thật có lỗi thật có lỗi, ta không nên gây thêm phiền toái cho các ngươi…"

Cô gái Long tộc này cực kỳ lễ phép…

Chương 818: Thế giới ở ngoài

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

An Vi Nhã nói liên miên không dừng.

Vẻ mặt của Lạc Xuyên và Yêu Tử Yên có phần vi diệu.

Cô gái Long tộc này cực kỳ lễ phép.

"Không có việc gì." Lạc Xuyên nói.

An Vi Nhã lộ ra vẻ mặt nhẹ nhõm.

"Vừa rồi ta nghe ngươi nói đến nội dung bên trong vở kịch, có chỗ nào không đúng hay sao?" Lạc Xuyên nghĩ tới lời nói nửa chừng của An Vi Nhã.

"Đương nhiên là có rất nhiều chỗ sai lầm!" Đề cập đến đề tài này, An Vi Nhã lập tức cảm thấy hứng thú: "Chúng ta... Khụ khụ, Long tộc căn bản không giống như trong sách nói, bọn họ là sinh vật có sinh mệnh lâu dài, trên cơ bản sẽ không cảm thấy hứng thú đối với loại chuyện nhàm chán như thống trị thế giới này!"

"Xem ra An Vi Nhã cô nương có những giải thích độc đáo của bản thân mình đối với Long tộc." Lạc Xuyên nói.

"A ha ha... Giải thích... Đúng vậy, đó chính ý kiến của bản thân ta…" An Vi Nhã cười với vẻ mặt có phần xấu hổ.

"Cô gái Long tộc quả nhiên không giống người thường." Lạc Xuyên nói.

An Vi Nhã đang muốn gật đầu theo bản năng, bỗng nhiên lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn Lạc Xuyên: "Ngươi phát hiện ra?"

"Từ lúc ngươi vào cửa hàng đã phát hiện rồi."

"Được rồi, ta đã biết." An Vi Nhã âm thầm liếc mắt xem thường, đồng thời thở phào nhẹ nhõm ở trong lòng.

Ít nhất không cần phải xoắn xuýt về việc như thế nào để hỏi những vấn đề này mà không bại lộ thân phận của bản thân mình —— bởi vì đã bại lộ từ lâu…

"Xem ra ngươi có rất nhiều vấn đề." Lạc Xuyên nói.

"Đúng vậy." An Vi Nhã gật gật đầu.

Ánh mắt của nàng dừng ở trên người Yêu Tử Yên ở bên cạnh.

"Không có việc gì." Lạc Xuyên nói.

Trong lòng Yêu Tử Yên đột nhiên cảm thấy ấm áp.

Nếu Lạc Xuyên đã nói như vậy, An Vi Nhã gật gật đầu: "Được rồi, ta đây cứ việc nói thẳng, ngươi rốt cuộc là ai?"

Thân phận của ta?

Nói ra ngươi có thể không tin, thực ra ta là người xuyên qua, chắc là đến từ một địa cầu của một tinh hệ nào đó trong một vũ trụ khác.

Trong lòng Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện ý nghĩ như vậy.

Đương nhiên, nói đúng cũng không thể nói như vậy.

"Ta chỉ là một ông chủ cửa hàng bình thường."

Khoé mắt của An Vi Nhã hơi hơi giật giật.

Nàng cũng đã nhìn ra là ông chủ của một cửa hàng, chỉ là như thế nào cũng không nên dùng từ "Bình thường" để hình dung đi?

Ngay cả Yêu Tử Yên cũng không nhịn được không tự chủ lộ ra một nụ cười trên khuôn mặt.

An Vi Nhã nhìn thấy ánh mắt của Lạc Xuyên: "Ngươi chắc không phải là người của thế giới này đúng không?"

Yêu Tử Yên cũng nghe thấy những lời này, vẻ mặt trái lại không thay đổi gì cả.

Bởi vì nàng cũng đã cho rằng Lạc Xuyên không phải là người trên Thiên Lan đại lục từ lâu.

Bất kể là những hàng hoá này, hay là thực lực có thể nói là vô địch, đều không phải là thứ mà người trên Thiên Lan đại lục có thể có được.

"Ông chủ, ta đi trước." Nói một tiếng, Yêu Tử Yên rời đi, lên lầu hai.

Thời gian không còn sớm nữa, giờ cơm chiều hôm nay cũng bị lùi lại một khoảng thời gian so với dĩ vãng.

Thế giới trong miệng An Vi Nhã rõ ràng không cùng một cái khái niệm với thế giới trong nhận thức của Yêu Tử Yên.

Người tu luyện trên Thiên Lan đại lục dường như cũng không biết đến khái niệm vũ trụ sao trời.

Cho dù trong giáo trình dạy nấu ăn có một chút cảnh tượng trong vũ trụ, nhưng căn bản cũng không gây ra bất kỳ xáo trộn nào cả.

Khái niệm về vũ trụ dường như đã biến mất ở trên thế giới này …

"Ừm." Lạc Xuyên gật gật đầu.

Không có gì phải giấu diếm cả.

Chuyện này gần như đã được lan truyền từ lâu ở trong đám khách hàng có thực lực cực mạnh của Khởi Nguyên Thương Thành.

Nhất là trong tiểu thuyết được tung lên mạng càng khẳng định suy đoán của bọn họ…

Vẻ mặt của An Vi Nhã trở nên nghiêm túc.

Thân là cự long, nàng ta biết được nhiều thông tin hơn xa những người tu luyện này.

Bởi vì Thiên Lan đại lục... Rõ ràng là một thế giới bị phong ấn!

Chương 819: Đều là của ta

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Người thanh niên ở trước mặt thật sự là từ bên ngoài Thiên Lan đại lục đi vào nơi này hay sao?

Mà tộc trưởng bọn họ, dường như căn bản không nhận được thông tin gì cả.

Chuyện này căn bản là không có khả năng xảy ra!

Điều này cũng có thể giải thích cho những hàng hoá về phương diện khoa học kỹ thuật trong cửa hàng này.

An Vi Nhã nhíu mày trầm tư, tâm tình trở nên kích động.

Lạc Xuyên nhìn thấy của sự thay đổi trong vẻ mặt của nàng ta, tâm tình cũng có chút vi diệu.

Xem ra Long tộc trong thế giới có vẻ không đơn giản...

Hít một hơi thật sâu, An Vi Nhã bình phục tâm tình: "Ta không biết ngươi đi vào nơi này như thế nào, bởi vì ta cảm giác có hỏi ngươi cũng sẽ không nói. Ta chỉ muốn biết, mục đích của ngươi rốt cuộc là gì?"

Mục đích?

Nằm ăn chờ chết... Khụ, không đúng, vượt qua mỗi ngày một cách bình thản mà lại phong phú có tính không?

Thuận tiện khai phá Thiên Lan đại lục một chút để giải trí cho cuộc sống hằng ngày của bản thân mình.

Vô số suy nghĩ ở trong lòng cuối cùng tổng kết lại thành một câu nói ngắn gọn: "Ta chỉ muốn làm một ông chủ bình thường, vượt qua mỗi ngày một cách bình thản."

An Vi Nhã nhìn Lạc Xuyên, vẻ mặt có chút quái dị.

Không ngờ ngươi đến Thiên Lan đại lục chỉ vì để mở cửa hàng, bán đồ, làm ông chủ hay sao?

Nhưng đôi mắt trong veo kia cũng không giống như là giả vờ.

Điều này làm cho An Vi Nhã không biết nên nói cái gì.

"Những hàng hóa trong cửa hàng đều là do ngươi làm hay sao?" An Vi Nhã tiếp tục hỏi.

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Đúng."

Hàng hóa trong cửa hàng là do hệ thống làm, hệ thống là của hắn.

Nói tóm là, đều là của Lạc Xuyên.

An Vi Nhã hơi mở to hai mắt.

Nàng ta bỗng nhiên tiến lên, đè thấp giọng nói của bản thân mình: "Mấy thứ này có phải đều sử dụng lực lượng pháp tắc hay không?"

Trong khoảng thời gian trước, hệ thống đã giải thích cho Lạc Xuyên biết cái gì tên là pháp tắc.

Nói một cách chính xác, thì đó chính là tin tức của tầng dưới cùng trên thế giới.

"Lực lượng pháp tắc" mà người tu luyện cấp cao trên Thiên Lan đại lục khống chế, nhiều lắm chỉ có thể gọi là ngụy pháp tắc.

Nghe thấy lời nói của An Vi Nhã, trong lòng Lạc Xuyên hơi động.

Lúc trước hắn chỉ luôn cảm thấy hiệu quả của hàng hóa trong cửa hàng rất không hợp lẽ thường nên cũng không nghĩ sâu xa hơn.

Hắn cũng chỉ biết được nhiệt độ của những hàng hóa như Coca Cola được duy trì bằng cách sử dụng lực lượng pháp tắc.

Nghĩ kỹ lại, hiệu quả thái quá này chắc là cũng là sử dụng lực lượng của quy tắc.

Nói một cách đơn giản hơn, pháp tắc kèm theo Coca Cola chắc chính là "Trong thời gian ngắn khôi phục tất cả vết thương không phải trí mạng", kèm theo nước khoáng chính là "Tăng người sử dụng tư chất lên 'mức độ ngẫu nhiên'" ...

"Hệ thống, hóa ra ngươi có thể khống chế quy tắc." Lạc Xuyên nói ở trong đầu: "Có phải ta nghĩ như vậy hay không?"

Trước mắt Lạc Xuyên có một dòng phụ đề giống như "..." trôi qua.

Dựa theo hiểu biết của Lạc Xuyên đối với hệ thống, không phải phản

đối chính là cam chịu.

Dù sao cũng không khác nhiều lắm...

"Gần như vậy." Lạc Xuyên nói.

"Quả nhiên, ta biết mà." An Vi Nhã than thở một tiếng, ánh mắt sáng lên: "Nói như vậy, mấy thứ này cũng có tác dụng đối với Long tộc chúng ta?"

Lạc Xuyên gật đầu.

"Mang về cho mọi người..." An Vi Nhã nghĩ tới một việc: "Ông chủ, quy định trong cửa hàng của ngươi có thể sửa hay không?"

Lạc Xuyên lắc đầu.

"Như vậy à..." An Vi Nhã thở dài.

Nàng ta nhìn xung quanh một chút, ánh mắt cuối cùng dừng trên quả cầu Thâm Uyên ở trong góc.

Do dự một chút, nàng ta hỏi: "Ông chủ, Thâm Uyên là do ngài đặt ở nơi đó hay sao?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Cây Thế Giới bị Thâm Uyên xâm nhiễm, đây là Thâm Uyên trong cơ thể nó, sau khi bị ta lấy ra thì đặt ở nơi đó."

An Vi Nhã trợn mắt há hốc mồm (nàng ta cũng không biết chuyện Lạc Xuyên đi đến di tích thượng cổ lúc trước).

Chương 820: Thân phận Long tộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

An Vi Nhã trợn mắt há hốc mồm.

Sinh linh bị Thâm Uyên xâm nhiễm vẫn có thể lấy ra Thâm Uyên trong cơ thể?

Còn có loại hành động như thế hay sao?

An Vi Nhã cảm giác thế giới quan của bản thân mình đã bị khiêu chiến.

"Ông chủ, ngươi đang nói đùa hay sao?" Phản ứng đầu tiên của An Vi Nhã chính là không tin.

"Nói đùa làm cái gì?" Lạc Xuyên hỏi lại.

"Nhưng loại chuyện này, cho dù là..." An Vi Nhã nói được một nửa thì nuốt trở lại, thay đổi cách nói khác: "Loại chuyện này căn bản không có khả năng làm được, bị Thâm Uyên xâm nhiễm là không thể chống lại!"

Lạc Xuyên: ? ? ?

Không thể chống lại?

Vậy sao hắn làm được?

Hắn nhớ rõ lúc ấy làm cho Cây Thế Giới khôi phục bình thường có vẻ rất đơn giản.

Chẳng lẽ là bởi vì bản thân mình?

"Hệ thống, đây là có chuyện gì?" Lạc Xuyên hỏi ở trong đầu.

Hệ thống không trả lời.

Lạc Xuyên âm thầm liếc mắt xem thường.

Hiện tại hệ thống đã biết sử dụng sự trầm mặc để tỏ vẻ bản thân nó từ chối trả lời.

Lạc Xuyên nói: "Ta cũng không biết."

Vẻ mặt của An Vi Nhã có chút quái dị liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, cũng không có tiếp tục xoắn xuýt về chủ đề này.

"Ta có rất nhiều vấn đề, ngày mai ta sẽ quay lại. Thật tiếc vì cả ngày

hôm nay ngay cả trò chơi cũng không kịp chơi." An Vi Nhã chào tạm biệt Lạc Xuyên: "Ngày mai gặp lại."

"Từ từ đã." Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

"Ừm? Có chuyện gì vậy?"

"Vì sao Long tộc các ngươi lại biến mất trên Thiên Lan đại lục? Bởi vì nguyên nhân đặc biệt nào đó nên không thể không rời khỏi nơi này? Thân phận của Long tộc là gì?" Lạc Xuyên phát triển lối suy nghĩ của bản thân mình.

"Ừm... Cũng gần như vậy." An Vi Nhã gật gật đầu: "Hiện tại chúng ta sinh hoạt trong một thế giới khác với Thiên Lan đại lục. Về phần thân phận..."

An Vi Nhã mỉm cười: "Có lẽ sau này ngươi sẽ biết. Ngày mai gặp lại."

Đi ra khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, bóng dáng của nàng ta biến mất trong bóng đêm.

Lạc Xuyên nhìn nơi mà An Vi Nhã biến mất.

Vừa rồi dường như hắn nhìn thấy trong mắt nàng ta xuất hiện ý cười.

Bản thân mình mang đến cho nàng ta nhiều nghi hoặc như vậy, cho nên trước khi đi nàng ta cũng để lại cho bản thân mình một cái.

Đây xem như là trả thù trò đùa dai nào đó hay sao?

Lắc lắc đầu, Lạc Xuyên xoay người về vị trí độc quyền quen thuộc.

Trong không khí truyền đến những luồng hương thơm.

Dựa theo thông tin mà Lạc Xuyên biết được, cơm chiều chắc là còn phải chờ thêm một khoảng thời gian.

Ừm, nghịch điện thoại di động Ma Huyễn rồi nói sau.

Nhìn những tin nhắn trong nhóm nói chuyện cùng với động thái do khách hàng đăng lên, Lạc Xuyên cảm giác hơi nhàm chán.

Hắn sờ cằm của mình.

Hình như có một khoảng thời gian không có ứng dụng mới được tung ra.

Thiếu chút nữa đã quên chuyện này.

Ngày mai tùy tiện rút thưởng hai cái...

"Cảm giác hơi đói bụng." Giữa không trung, An Vi Nhã sờ sờ bụng của bản thân mình.

Nguyên nhân quan trọng nhất khiến nàng ta vội vàng rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thànhlà bởi vì nàng ta ngửi thấy được một mùi thơm mê người.

An Vi Nhã cảm thấy bản thân mình rất có thể không chịu được sự cám dỗ nữa.

"Thành Cửu Diệu có chỗ nào để ăn cơm không?"

Đánh giá khắp nơi trong thành Cửu Diệu, ánh mắt của An Vi Nhã bỗng nhiên sáng ngời.

Bởi vì nàng ta thìn một nhà hàng rất đông đúc.

Hiện tại thành Cửu Diệu tụ tập nhiều người tu luyện như vậy, việc kinh doanh của nhà hàng này tốt như thế, khẳng định có chỗ đặc biệt.

Đi qua nếm thử xem đồ ăn của bọn họ như thế nào.

Hứng thú đến nơi đạt được mục đích, An Vi Nhã tiến vào Phượng Tiên Lâu.

Trong Phượng Tiên Lâu khá náo nhiệt, trong không khí tràn ngập mùi hương của các loại đồ ăn.

"Ông chủ, cho ta một mình phòng riêng!" An Vi Nhã kêu lên.

Một người có dáng vẻ giống như phục vụ nghe thấy âm thanh vội vàng chạy tới: "Thật ngại quá, chúng ta..."

Lời của nàng ta bị An Vi Nhã cắt ngang: "Linh tinh sẽ trả đủ."

Người phục vụ sửng sốt một chút, sau đó trên gương mặt xuất hiện một nụ cười cung kính: "Vâng vâng vâng, mời ngài đi theo ta."

Chương 821: An Vi Nhã nếm thử

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đối với việc này, các thực khách của Phụng Tiên lâu đã thấy từ lâu nhưng không thể trách.

Bây giờ ở thành Cửu Diệu có vô số cường giả hội tụ, tùy tiện bắt gặp một người trên đường cũng có thể là thiếu gia của gia tộc lớn.

Cảnh tượng kế tiếp sẽ không cần phải nhiều lời.

Nói ngắn gọn, những thực khách của Phụng Tiên lâu đã tự mình cảm nhận về trải nghiệm của những khách hàng của khách sạn Tinh Huy ngày hôm đó.

"Nhiều món ăn như vậy đều đưa đến căn phòng kia, ăn hết thật à?" Nhìn thấy lại có nhân viên phục vụ bưng món ăn đã hoàn thiện đi vào phòng, có người nhịn không được mà nuốt nước bọt.

Cảnh tượng này, bọn họ đã nhìn thấy mấy chục lần!

"Ta nhớ trong phòng đó hẳn là một cô nương." Có người khóe miệng hơi co rúm: "Sức ăn khủng bố này, không phải là cự long trong truyền thuyết đấy chứ?"

"Ăn đi ăn đi, nhiều món như vậy mà không bịt được miệng ngươi sao?"

"Khụ khụ, nói cũng đúng…"

Có thể mua được nhiều món như vậy, thân phận của nữ hài kia chắc chắn không đơn giản.

Tuy rằng bây giờ thành Cửu Diệu đã là khu vực hòa bình do vô số thế lực giao ước, nhưng bàn tán người khác như thế vẫn có chút khó nói…

An Vi Nhã nhìn bàn ăn trống rỗng phía trước, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Vừa nãy nàng ta đã thanh toán linh tinh rồi.

Trong không gian nổi lên từng gợn sóng, trong phòng đã không còn một bóng người…

"Ông chủ, An Vi Nhã đi rồi?" Sau khi Yêu Tử Yên xuống lầu, nhìn thấy trong cửa hàng chỉ có mình Lạc Xuyên, nhịn không được hỏi.

"Ừm, đi rồi." Lạc Xuyên gật đầu.

Đặt cơm chiều lên bàn, Yêu Tử Yên nghĩ đến một vấn đề: "Đúng rồi ông chủ, nàng ta có nói vì sao Thiên Lan đại lục không có Long tộc không?"

"Long tộc sinh sống ở một thế giới hoàn toàn khác với Thiên Lan đại lục." Lạc Xuyên nói: "Hơn nữa theo phán đoán của ta, hình như bọn họ cũng không thể dễ dàng đi đến nơi này."

Yêu Tử Yên nhíu mày suy nghĩ: "Thế giới kia… An Vi Nhã đến nơi này, chứng tỏ bọn họ đang quan sát Thiên Lan đại lục, vì sao bọn họ lại làm như vậy?"

"Ta cũng không biết." Lạc Xuyên lắc đầu: "Cự long này, hình như còn có một thân phận khác."

…

Trong một không gian thứ hai được mở ra tạm thời, An Vi Nhã đứng giữa không trung.

Trong tay cầm nước khoáng bán ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Vì tránh gây ra động tĩnh gì quá lớn, nàng ta còn cố ý mở ra một không gian như vậy.

Vặn mở nắp chai, uống hết toàn bộ chai nước khoáng.

Yên lặng.

Vài giây sau, trên người An Vi Nhã đã xuất hiện biến đổi.

Trong mắt hiện ra ánh sáng màu vàng lóa mắt, khí tức trên người nổi lên cuồn cuộn.

Trong nháy mắt, cự long màu vàng xuất hiện.

Lớp vảy trên người giống như được đúc từ hoàng kim, vừa uy phong vừa đẹp đẽ.

Từ đầu đến chân đều không tìm thấy một khuyết điểm nào.

Lúc này, xung quanh An Vi Nhã bắt đầu hiện ra ánh sáng màu vàng.

Đó là một loại năng lượng đặc biệt – không giống như linh lực…

Ước chừng mấy phút đồng hồ trôi qua, cự long màu vàng biến mất, cô nương Long tộc xinh đẹp lại xuất hiện lần nữa.

Nàng ta nhìn hai tay của mình, nét mặt vừa ngạc nhiên vừa vui mừng: "Thì ra thật sự có thể!"

An Vi Nhã có thể cảm nhận được, thân thể quả thật có thể trở nên khác biệt với ban đầu.

Đây là một loại thay đổi trên căn nguyên.

Tuy rằng không nhìn thấy, nhưng thực sự có tồn tại.

Phải biết rằng Long tộc vốn chính là một chủng sinh vật có xu hướng trở nên hoàn hảo, thuộc tính của thiên phú muốn tiến thêm một bước, nghĩ cũng biết được sự khó khăn.

Chuyện đã xảy ra trước mắt, khiến cho An Vi Nhã tin tưởng, trong nước khoáng quả thật có ẩn chứa sức mạnh pháp tắc.

Hơn nữa pháp tắc này thậm chí còn có thể ảnh hưởng đến cự long!

Chương 822: Vì tiền thưởng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Thán phục rồi, An Vi Nhã lại lấy những hàng hóa khác mua ở Khởi Nguyên Thương Thành ra tiến hành thử nghiệm

"Hiệu quả thật sự giống hệt như phần giới thiệu." An Vi Nhã vừa ăn kem vừa thán phục: "Hương vị cũng rất tốt, chỉ là lượng thật sự quá ít…"

An Vi Nhã nhìn cái chai và túi đồ rỗng tuếch ở bên cạnh."

"À, đúng rồi, gửi một tin tức cho nghị trưởng đại nhân."

An Vi Nhã bỗng nhiên nhớ tới nhiệm vụ của mình khi đến đây.

Ăn hết phần kem còn lại, lấy ra một miếng vảy màu vàng.

Trên vảy có ánh sáng vàng hiện lên.

An Vi Nhã lẳng lặng chờ đợi.

Rất nhanh, có giọng nữ điềm tĩnh vang lên.

"Liên hệ với ta nhanh như vậy, An Vi Nhã, chuyện này không phù hợp với tính cách của ngươi."

Trong giọng nói mang theo ý cười mơ hồ.

An Vi Nhã âm thầm trợn mắt xem thường: "Nghị trưởng, cái gì gọi là "không phù hợp với tính cách của ta" chứ, vừa mới nhận được tin tức về nhiệm vụ là ta đã lập tức chạy đến được không? Trên đường ngay cả thời gian nghỉ ngơi cũng không có."

"Ta nghĩ, ngươi có thể là bởi vì tiền thưởng của mình nên mới chịu khó như thế." Giọng nữ nói.

An Vi Nhã ho khan hai tiếng: "Thôi, tuy rằng cũng có một phần nhân tố về mặt này… có điều nghị trưởng ngươi phải biết, lần này ta mất rất nhiều sức lực mới hoàn thành nhiệm vụ."

"Biết rồi, sau khi ngươi về sẽ phát đủ tiền thưởng."

Trên mặt An Vi Nhã lộ ra một nụ cười.

"Bây giờ, nói lại thật tỉ mỉ thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành,

nghị viện rất coi trọng việc này."

"Vâng." An Vi Nhã gật đầu, nét mặt trở nên nghiêm túc.

Nàng ta bắt đầu giảng giải.

Giọng nữ biến mất, hẳn là đang chăm chú lắng nghe…

"… Chỉ có như vậy thôi." An Vi Nhã thở phào một hơi.

Trong mười mấy phút đồng hồ, nàng ta đã nói ra tất cả thông tin mà mình biết về Khởi Nguyên Thương Thành.

"Thế giới bên ngoài… sản phẩm khoa học kỹ thuật… nghịch chuyển Thâm Uyên xâm nhiễm…"

Giọng nữ thì thầm khe khẽ.

Mấy tin tức này dường như đã gây ra cho nàng ta chấn động rất lớn.

"Nghị trưởng, sau khi bị Thâm Uyên xâm nhiễm, thật sự có thể nghịch chuyển sao?" An Vi Nhã không nhịn được mà hỏi.

Theo hiểu biết của nàng ta, đây vốn là chuyện không thể.

Bất kể là thể sinh mệnh hay là thể phi sinh mệnh, sau khi bị Thâm Uyên xâm nhiễm đều sẽ trở thành kẻ địch của trật tự.

Thể sinh mệnh có thể giữ lại tâm trí, nhưng thế giới quan sẽ nảy sinh biến đổi rất lớn, hủy diệt mọi thứ một cách có tính toán.

Mà thể phi sinh mệnh sẽ lâm vào trạng thái điên cuồng.

Đối diện với vật bị Thâm Uyên xâm nhiễm, chỉ có một cách tiêu diệt.

Từ rất lâu trước kia, vì chống lại Thâm Uyên, không biết đã trả giá bao nhiêu.

Ngay cả nữ thần…

Chính vì như thế, sau khi ở Khởi Nguyên Thương Thành nghe Lạc Xuyên nói mình đã phong ấn Thâm Uyên trong thân Cây Thế Giới đã bị Thâm Uyên xâm nhiễm, An Vi Nhã mới có phản ứng lớn như vậy.

Giọng nữ yên lặng.

An Vi Nhã cũng không lên tiếng.

Trong á không gian được mở ra tạm thời, cuối tầm mắt là sương mù mênh mông, tựa như là tận cùng của thế giới.

Phía sau sương mù chính là khu vực hỗn độn, biên giới thật sự của á không gian là ở chỗ này.

Trong á không gian chìm vào yên lặng, tựa như thời gian cũng đã dừng lại.

"Ta không biết. Có điều nữ thần từng nói, trong vũ trụ vẫn còn rất nhiều chuyện mà ngay cả nàng cũng không biết được." không biết qua bao lâu, giọng nữ lại vang lên, phá vỡ sự yên lặng: "Có lẽ là vị khách ngoại lai từ thế giới bên ngoài kia xuất hiện, sẽ mang đến sự thay đổi khác biệt cho Thiên Lan đại lục."

"Thật sự không cần quan tâm sao?" An Vi Nhã có chút lo lắng: "Dù sao Thiên Lan đại lục…"

"Vì giảm trao đổi tin tức, chúng ta không thể đi đến Thiên Lan đại lục một cách dễ dàng. Huống hồ không phải ngươi vừa mới nói ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành kia thoạt nhìn là một người tốt đấy sao."

Chương 823: Là một người tốt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên đang ăn cơm chiều, cánh tay chợt khựng lại.

Bởi vì trong lòng hắn bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác khó hiểu.

"Sao thế?" Yêu Tử Yên nghi hoặc nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Không sao."

Trong lòng hắn lại cảm thấy có chút kỳ lạ.

Đây là có chuyện gì đang xảy ra?

Suy nghĩ mãi không có kết quả, Lạc Xuyên cũng ném ra sau đầu.

Hệ thống vẫn không lên tiếng, có lẽ chỉ là ảo giác của mình.

Hắn không biết, bản thân mình thật ra đã được một con cự long chưa từng lộ mặt phát thẻ người tốt…

An Vi Nhã lộ ra vẻ mặt hoài niệm: "Nói như thế nào nhỉ? Tuy rằng nói chuyện với ông chủ kia chưa được bao lâu, nhưng tính cách của hắn vẫn để lại cho ta ấn tượng rất sâu sắc. Ngoài mặt lạnh băng như thể thờ ơ với mọi thứ, nhưng ta có thể cảm nhận được, hắn là người tốt… Ta nghĩ ra rồi! Không khác gì đại thúc n Tư Đặc cả! Khụ khụ, nghị trưởng, ngài đừng truyền những lời ta nói ra ngoài."

Giọng nữ cười nói: "Vậy là đủ rồi, không phải sao?"

An Vi Nhã yên lặng một hồi, trên mặt nở nụ cười: "Đúng vậy."

…

Ăn xong cơm chiều, Lạc Xuyên tiếp tục thăm dò Aland.

Trong Aland vẫn chưa xuất hiện tình huống khác thường nào.

Xem ra vấn đề của người chơi đã bị cô gái tự xưng là Osiya giải quyết rồi.

Cảm thấy thời gian đã không còn sớm, Lạc Xuyên kết thúc trò chơi.

Rửa mặt xong, quay về phòng.

Ngủ.

Hôm sau.

Sáng sớm.

Mặt trời mới mọc còn chưa tỏa nắng nóng xuống mặt đất, bầu không khí buổi sáng tươi mát dễ chịu.

Hít sâu vài hơi bầu không khí của dị giới, Lạc Xuyên quay vào trong cửa hàng, ngồi xuống vị trí của riêng mình.

Đọc tin tức trên điện thoại di động Ma Huyễn.

Những khách hàng này vẫn đầy sức sống hệt như trước đây.

Cho dù là buổi tối cũng cực kỳ hăng hái, bàn tán rất nhiều chủ đề trong nhóm trò chuyện.

Lạc Xuyên có thói quen tốt là thức dậy sớm.

Buổi tối ngủ ít, không tốt với cơ thể.

Trong lòng Lạc Xuyên không khỏi xuất hiện một suy nghĩ như vậy.

Có điều với người tu luyện ở Thiên Lan đại lục mà nói, đây hình như cũng không phải là chuyện gì đáng để kinh ngạc.

Quên đi, lo lắng nhiều như vậy làm gì?

Thế nhưng cũng phải nói, hình như hôm qua mình đã đưa ra một quyết định gì đó.

Muốn làm gì nhỉ?

Lạc Xuyên suy tư một chút, thấy được điện thoại di động Ma Huyễn trong tay.

Nghĩ ra rồi.

Đã một thời gian dài chưa ra mắt ứng dụng mới.

Hôm nay là lúc rút thưởng ứng dụng mới.

Mở ra giao diện rút thưởng ứng dụng quen thuộc, Lạc Xuyên rơi vào trạng thái suy nghĩ.

Bây giờ đã có ba ứng dụng, nên rút được thể loại nào thì tốt đây?

Sau vài giây, Lạc Xuyên dừng suy nghĩ.

Quên đi, cứ tùy tiện rút.

Rút được cái gì thì nhận cái đó.

Hắn không có yêu cầu.

Lạc Xuyên hạ lệnh "bắt đầu", trên màn sáng xuất hiện một điểm sáng chuyển động không ngừng.

Chuyển động một hồi, điểm sáng dừng lại.

"Rút được ứng dụng: phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên.

Điện thoại di động Ma Huyễn có thể tải xuống ứng dụng trong cửa hàng ứng dụng."

Phát sóng trực tiếp?

Lạc Xuyên cau mày.

Ứng dụng này cũng khá thú vị đấy.

"Hệ thống, ta cảm thấy ngươi đang ám chỉ ta." Lạc Xuyên nói.

"Ông chủ, ngài đã vài tháng không ra khỏi cửa." Hệ thống lên tiếng.

"Vừa nãy ta đã bước ra khỏi cửa tiệm rồi mà?" Lạc Xuyên phản bác.

Sau đó nhìn thấy màn đạn "…" chạy qua trước mắt.

Tâm trạng của Lạc Xuyên lúc này có chút vi diệu.

Mấy tháng không ra khỏi cửa?

Thời gian trôi qua quá nhanh.

Vẫn cảm thấy cách lần trước đi đến di tích thượng cổ, cũng chưa qua bao lâu.

"Cho nên?" Lạc Xuyên hỏi.

Chương 824: Nhiệm vụ tăng sao đã lâu không gặp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Nhiệm vụ tăng sao dành riêng cho chủ tiệm đã được công bố."

Giọng nói của hệ thống vang lên, đồng thời, Lạc Xuyên nhìn thấy trước mặt mình xuất hiện một màn sáng.

Trên màn sáng có nội dung của nhiệm vụ.

"Nội dung nhiệm vụ: Ủy thác của Hải yêu: Tộc Hải yêu không thể tự giải quyết nguy cơ, ông chủ hãy giúp họ giải quyết."

"Phần thưởng nhiệm vụ: Không biết."

Thông tin rất đơn giản.

Có điều nét mặt của Lạc Xuyên lại có chút vi diệu.

Ủy thác của Hải yêu?

Không hiểu sao lại thấy nhiệm vụ này có hơi kỳ lạ.

"Hệ thống, ta là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, nhiệm vụ không phải là bán hàng này nọ sao? Ủy thác này là có ý gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Hệ thống chỉ giúp ngài trở thành chủ tiệm mạnh nhất hư không, bao gồm nhưng không giới hạn trong việc bán hàng, tiếp nhận ủy thác, trách nhiệm cứu vớt thế giới." Hệ thống đáp lại.

Vốn Lạc Xuyên còn đang xoa cằm tỏ vẻ đã hiểu.

Chủ tiệm mạnh nhất hư không, vừa nghe đã thấy lợi hại.

Dù sao hư không có thể nói là nguồn gốc của mọi vật.

Có điều sau khi nghe được những lời phía sau, nét mặt trở nên có chút vi diệu hẳn.

Cái gọi là tiếp nhận ủy thác, cứu vớt thế giới kia là cái quỷ gì?

Hơn nữa, xem ra hình như còn có rất nhiều chức năng kỳ lạ chưa được nhắc đến?

Là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành, thì ra phải gánh vác trách nhiệm nặng nề như vậy sao?

Không biết vì sao, bỗng nhiên cảm thấy hệ thống trở nên không đáng tin chút nào.

"Hệ thống, ngươi có nói đùa không?" Cho dù là Lạc Xuyên cũng không khỏi cau mày.

"Đương nhiên không có." Hệ thống nói.

"Được rồi." Lạc Xuyên khẽ thở dài.

Nguy cơ của Hải yêu?

Tuy rằng không biết là cái gì, thế nhưng giúp giải quyết là được rồi.

Hẳn là sẽ không quá khó khăn.

Có điều vẫn phải nói, chủng tộc Hải yêu này hình như có chút quen thuộc.

Lạc Xuyên kiểm tra trong trí nhớ.

Đầu tiên, là nhân vật trong Vinh Quang, này lập tức bỏ qua.

Rất nhanh, bóng dáng của một cô gái hiện lên.

Nam Cung Ngũ Nguyệt của Thương Lam học viện, hình như chính là Hải yêu.

Theo lời của nàng ta, từ lúc sinh ra đến giờ vẫn luôn lang thang trong thành thị của loài người.

Cho đến gặp được viện trưởng Quân Tích Trúc của Thương Lam học viện, được nhận làm đệ tử thân truyền.

Nàng ta dường như cũng không biết gì về chuyện của tộc Hải yêu.

Hơn nữa tộc Hải yêu vô cùng bí ẩn, ở trên Thiên Lan đại lục cũng không có tin tức gì.

Có điều vẫn phải chờ đến khi Nam Cung Ngũ Nguyệt đến Khởi Nguyên Thương Thành rồi hỏi thì tốt hơn, biết đâu được.

Thuận tiện đăng một bài viết, xem thử trong khách hàng có biết tin tức gì không.

Ừm, Lạc Xuyên chỉ cảm thấy trước hết thu thập một chút thông tin về nhiệm vụ, có thể sẽ dễ hoàn thành hơn.

Ngoài ra còn có một chuyện quan trọng hơn.

Lạc Xuyên bây giờ đã không quan tâm đến cấp sao chủ tiệm nữa, chỉ là một thành tựu…

Nhàn rỗi không có việc gì làm, Lạc Xuyên mở bảng thông tin cá nhân phủ bụi đã lâu.

Không có thay đổi gì quá lớn, chỉ là tài sản cá nhân nhiều hơn không ít.

Có chút mong đợi khi nào thì có thể đột phá một triệu, Lạc Xuyên dời tầm mắt xuống.

Bên dưới bảng thông tin là ba nhiệm vụ.

Một cái là tự mình kiếm một triệu linh tinh.

Bây giờ tiến độ nhiệm vụ đã có mấy trăm ngàn linh tinh.

Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Nhanh như vậy sao?

Ban đầu ở trong lòng Lạc Xuyên, đó là một nhiệm vụ lâu dài.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên tỏ ra giật mình.

Tiểu thuyết thu mười linh tinh một chương.

Từ khi công bố đến nay đã qua gần mười ngày.

Nói cách khác, nếu một khách hàng muốn đọc đầy đủ, ít nhất cần phải trả khoảng một trăm linh tinh.

Số lượng khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành, Lạc Xuyên không biết chính xác, chỉ biết số lượng chắc chắn không ít.

Bởi vậy, dựa vào tiểu thuyết kiếm được mấy trăm ngàn linh tinh, doanh thu này còn hơi thấp.

Thì ra tiểu thuyết kiếm linh tinh đơn giản như vậy sao?

Chương 825: Buổi chiều xuất phát

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên có chút kinh ngạc đối với tốc độ kiếm linh tinh của đọc Khởi Nguyên.

Bởi vì chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Có lẽ qua vài ngày nữa, nhiệm vụ có thể hoàn thành.

Phần thưởng sau đó thì không biết.

Không biết sẽ là cái gì.

Lạc Xuyên thoáng mong đợi.

Còn có một nhiệm vụ là lên sóng Vinh Quang.

Trong khoảng thời gian này, tuy rằng Lạc Xuyên vẫn luôn lười biếng, có điều cũng đã sửa chữa gần hết Vinh Quang.

Lại hoàn thiện đơn giản chút nữa là có thể trực tuyến.

Phần thưởng của đưa Vinh Quang trực tuyến là một cơ hội rút thưởng.

Không có nói là loại phân nhánh nào, thì hẳn là rút thưởng bình thường.

Cái gì cũng được.

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên hỏi: "Nhiệm vụ tăng sao có hạn chế thời gian không?"

"Không có." Hệ thống trả lời, hơi tạm dừng một chút rồi nói tiếp: "Có điều đề nghị ông chủ nhanh chóng xuất phát."

Ủy thác của Hải yêu…

Nguy cơ…

Thật sự là không còn cách nào.

Lạc Xuyên thở dài: "Ngay buổi chiều ngày hôm nay đi."

Thời gian buổi sáng thì thu thập một vài tin tức về tộc Hải yêu từ khách hàng, xem thử có gì dùng được không…

"Hả? Ông chủ muốn đi ra ngoài?" Lúc ăn bữa sáng, Yêu Tử Yên ngạc nhiên nhìn Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu, nuốt đồ ăn trong miệng xuống: "Ừm, chiều hôm nay."

"Sao bỗng nhiên lại đi ra ngoài? Có chuyện gì sao?" Yêu Tử Yên theo bản năng hỏi.

Rồi lập tức ý thức là không thích hợp, sắc mặt chợt ửng đỏ một chút, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại thái độ bình thường.

Lạc Xuyên không phát hiện ra.

Hắn gật đầu: "Có một việc, cần đến đó xử lý một chút."

"À, vậy khi nào thì về?" Vẻ mặt Yêu Tử Yên vẫn như thường, tiếp tục hỏi.

"Chắc là khoảng vài ngày." Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, đưa ra một câu trả lời mơ hồ: "Mấy ngày này, cửa hàng phải nhờ ngươi trông coi."

Lần trước bởi vì hắn và Yêu Tử Yên đều không có ở Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên mới xin phép đóng cửa tiệm.

Lần này thì không cần.

"Yên tâm đi ông chủ, cứ giao hết cho ta." Yêu Tử Yên nghiêm túc trả lời.

Vốn trong lòng nàng còn có chút lo lắng.

Thế nhưng nghĩ đến thực lực của ông chủ, chút lo lắng này cũng tan thành mây khói.

Lúc này Yêu Tử Yên chỉ thấy tò mò, rốt cuộc là chuyện gì mà cần Lạc Xuyên đến giải quyết.

Có điều Lạc Xuyên không nói, nàng cũng không hỏi…

"Đúng rồi, hôm nay điện thoại di động Ma Huyễn sẽ đưa ra một ứng dụng mới." Lạc Xuyên nghĩ đến ứng dụng vừa rút được.

"Ồ? Ứng dụng mới?" Yêu Tử Yên sửng sốt, sau đó vui mừng hỏi: "Ứng dụng gì?"

"Phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên."

"Phát sóng trực tiếp? Giống như hoạt động trực tiếp lúc trước mà Vô Thiên tiến hành sao?"

Yêu Tử Yên nghĩ đến hoạt động phát sóng trực tiếp được tổ chức trước đó không lâu.

Lúc ấy không chỉ có các khách hàng, mà còn gây chấn động rất lớn trên toàn bộ thành Cửu Diệu.

"Gần giống vậy." Lạc Xuyên gật đầu.

Vừa nãy hắn đã nhìn lướt qua chức năng của phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên.

Mỗi người sử dụng đều có quyền phát sóng trực tiếp, đồng thời còn có chức năng bình luận, tặng quà…

Đương nhiên, đã có quà, tất nhiên không thể thiếu nạp tiền.

Cũng giống như tải ứng dụng, đều trực tiếp khấu trừ linh tinh của người sử dụng, vô cùng thuận lợi…

"Bất cứ ai cũng có thể phát sóng trực tiếp sao?" Yêu Tử Yên tiếp tục hỏi.

Lạc Xuyên gật đầu.

"Vậy lúc ông chủ đi ra ngoài, có thể phát sóng trực tiếp không?"

Ta phát sóng trực tiếp?

Lạc Xuyên sửng sốt một hồi.

Suy nghĩ trong chốc lát, Lạc Xuyên nói: "Ừm, để xem tình huống đã."

Hắn cũng không biết tộc Hải yêu đã gặp nguy cơ gì.

Cho nên cũng không biết là có thể phát sóng trực tiếp không.

"Vậy à." Yêu Tử Yên thở dài, có chút mất mát.

Chương 826: Có bán kệ hàng không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

[Hôm nay có ứng dụng mới]

Mở điện thoại di động Ma Huyễn ra, Lạc Xuyên soạn một bài viết rồi đăng lên.

Gần như chỉ trong nháy mắt, bên dưới bài đăng đã có bình luận.

Bộ Ly Ca: [Ứng dụng mới? Không biết ứng dụng mà ông chủ đưa ra lần này là cái gì.]

Không có lúc nào là ngươi không ôm điện thoại di động Ma Huyễn sao?

Bên dưới bài đăng lục tục xuất hiện những bình luận khác.

[Hình như cách lần trước ra mắt đọc Khởi Nguyên chưa được bao lâu, một khoảng thời gian ngắn có một ứng dụng mới, ta cảm thấy hình như đã phát hiện ra một chuyện khủng khiếp nào đó.]

[Lên top đi.]

[Ứng dụng mới vẫn đến thời gian buôn bán mới bắt đầu lên kệ sao?]

[Mong chờ.]

…

Đọc lướt qua vài cái, Lạc Xuyên cất điện thoại di động Ma Huyễn vào.

Tiếp tục ăn sáng.

Mấy phút sau, bữa sáng kết thúc.

Một tay Lạc Xuyên gác sau gáy, tay kia cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn nhìn thấy, không gian bên ngoài cửa hàng chợt xuất hiện những đường vân bất quy tắc dị thường.

Một cô nương xinh đẹp với dáng người nhỏ nhắn hiện ra.

Trên mặt nở nụ cười, đi vào trong cửa hàng.

Nhìn ngó khắp nơi, không phát hiện những khách hàng khác.

"Còn chưa đến thời gian buôn bán sao? Có phải là ta đến sớm quá

không?" An Vi Nhã hỏi.

"Thời gian buôn bán vừa mới bắt đầu." Lạc Xuyên buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, trả lời.

"Vậy là tốt rồi." An Vi Nhã thở phào nhẹ nhõm.

Lạc Xuyên chú ý, vẻ mặt của nàng ta như muốn nói lại thôi.

"Có việc?" Lạc Xuyên hỏi.

"Xem như là thế." An Vi Nhã mỉm cười không quá tự nhiên, sau đó hỏi: "Ông chủ, kệ hàng trong tiệm của ngươi có bán không?"

Lạc Xuyên: ?

Đây là vấn đề kỳ lạ gì thế?

Đây là lần đầu tiên Lạc Xuyên gặp được khách hàng hỏi hắn có bán thứ khác trong tiệm không thay vì hàng hóa.

Công tử vai quần chúng nào đó đã mai một trong trí nhớ của Lạc Xuyên.

"Không bán." Lạc Xuyên lắc đầu từ chối.

"Vậy à." An Vi Nhã thở dài đầy mất mát.

Quả nhiên cự long đều giống như trong sách viết, vô cùng thích những thứ lóng lánh.

Cũng không biết là chỉ có nàng ta như vậy, hay là tất cả cự long đều thế.

Có lẽ giữa Yêu Tử Nguyệt và An Vi Nhã sẽ có rất nhiều đề tài chung.

"Ông chủ, chào… buổi sáng." Giọng nói đầy hưng phấn truyền từ ngoài cửa vào.

Sau khi Bộ Ly Ca nhìn thấy cảnh tượng trong cửa hàng, giọng nói lập tức giảm xuống vài tông.

Hôm nay, mình thế mà không phải là người đầu tiên đến…

Cuộc đời như thế còn có ý nghĩa gì nữa?

Nếu trời cao cho ta một cơ hội nữa, ta nhất định phải dậy sớm hơn mười phút!

"Được rồi, đừng đứng ở đây cảm khái nữa!" Bộ Thi Ý liếc mắt xem thường, đập một cái đưa Bộ Ly Ca trở về hiện thực.

An Vi Nhã nhìn hai người, vẻ mặt có chút tò mò.

Thật đúng là hai tỷ đệ kỳ lạ.

"Ngại quá, tính cách của đệ đệ ta chính là như vậy." Bộ Ly Ca bất đắc dĩ nói.

"Không sao." An Vi Nhã lắc đầu cười nói.

Ba người tự giới thiệu bản thân với nhau.

Yêu Tử Yên cũng đi từ trên lầu xuống.

Đương nhiên, thân phận cự long của An Vi Nhã vẫn chưa bại lộ.

"Ông chủ, cái phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên mà lần trước ngươi nói là cái gì? Giống như cái hoạt động trực tiếp của tiền bối Vô Thiên trước đó sao?"

Lạc Xuyên "ừ" một tiếng: "Đã ở trong cửa hàng ứng dụng, cụ thể thì tải xuống rồi tự xem."

Bộ Ly Ca lập tức tìm một vị trí rồi ngồi xuống.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, bắt đầu tải xuống.

Bộ Thi Ý cũng như thế.

An Vi Nhã khó hiểu nhìn một màn này: "Vừa mới ra mắt ứng dụng mới sao?"

Nàng ta không biết về bài viết mà Lạc Xuyên vừa mới đăng lên, cho nên vô cùng khó hiểu.

Yêu Tử Yên giới thiệu sơ qua cho nàng ta, còn nhắc đến hoạt động trực tiếp lúc trước.

Chương 827: Cấm sao chép

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì ứng dụng phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên lên kệ, từ sớm ở Khởi Nguyên Thương Thành đã có không ít khách hàng tụ tập.

Bọn họ đều bàn tán về phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên.

"Dựa vào phần giới thiệu của ứng dụng, mỗi người chúng ta đều có thể tiến hành phát sóng trực tiếp." Giang Thánh Quân như nghĩ đến chuyện gì, nói.

"Chức năng gửi quà… Đủ linh tinh có thể gửi các loại quà tặng cho người phát sóng trực tiếp… Tại sao bỗng dưng chúng ta phải gửi mấy thứ này cho bọn họ?" Nét mặt của Cố Vân Hi có chút kỳ lạ.

"Ồ? Mọi người có muốn thử trước một chút không? Không phải nói ai cũng có thể phát sóng trực tiếp sao?" Trần Y Y hưng phấn nói.

Mọi người ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong phút chốc lại không có ai nói gì.

Cuối cùng, vẫn là Bộ Ly Ca xung phong nhận việc: "Các ngươi không làm thì thôi, để ta phát sóng!"

Bộ Thi Ý kéo tay áo Bộ Ly Ca, nhỏ giọng hỏi: "Ngươi làm được không?"

"Chuyện đơn giản như vậy, có cái gì mà không được?" Bộ Ly Ca cảm thấy có chút buồn cười.

Bộ Thi Ý ngẩn người, cảm thấy không nói nên lời.

Bởi vì lời này thật sự rất hợp lý.

"Bắt đầu phát sóng trực tiếp như thế nào?" Bộ Ly Ca mày mò cách sử dụng của phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên, ánh mắt sáng lên: "Tìm được rồi!"

Sau khi chọn "Bắt đầu trực tiếp", Bộ Ly Ca nhìn thấy hình ảnh mặt trước xuất hiện trên màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn.

Không khác lắm với lúc chụp ảnh.

Nếu không có chỗ chọn quay hình kia.

Hình ảnh trên màn hình của điện thoại di động Ma Huyễn cũng đã bắt đầu thay đổi.

Cảnh tượng trong Khởi Nguyên Thương Thành, gương mặt của những khách hàng khác cũng xuất hiện trên màn ảnh nho nhỏ…

"Ơ? Các ngươi xem trong phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên kìa, có thật đấy!" Bộ Thi Ý kinh ngạc nói.

Trên giao diện vốn trống rỗng, đột nhiên xuất hiện một hình động nho nhỏ.

Đúng là phòng phát sóng trực tiếp do Bộ Ly Ca mở ra.

Sau khi nhấn xuống, lập tức tiến vào phòng phát sóng trực tiếp của Bộ Ly Ca.

"Đúng thật! Ta nhìn thấy chính mình!" Cầm điện thoại di động Ma Huyễn, Giang Thánh Quân ngạc nhiên thốt lên.

"Đây là cái gì? Ta nhìn thấy ta đang xem phát sóng trực tiếp của người khác trong phòng phát sóng của người khác?" Nét mặt của Trần Mặc rất vi diệu.

"Sư huynh, logic này của ngươi thật kỳ lạ." Trần Y Y không nhịn được mà trêu.

Những khách hàng khác, cũng mang vẻ mặt kỳ lạ nhìn chằm chằm Trần Mặc…

Dần dần, có khách hàng chú ý đến một người duy nhất đang phát sóng trong phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên, đều tò mò nhấn vào.

Sau đó lập tức thấy được cảnh tượng trong Khởi Nguyên Thương Thành.

"Hình ảnh trực tiếp này, sao cảm thấy có chút quen thuộc?"

"Xóa chữ "cảm thấy đi", chính là rất quen thuộc, ngươi không phát hiện đây là khung cảnh trong cửa hàng sao?"

"Ha ha, ta nhìn thấy chính ta…"

Trong phút chốc, bầu không khí trong Khởi Nguyên Thương Thành đã tràn ngập sự vui vẻ.

"Ông chủ, ngươi tìm ta à?" Nam Cung Ngũ Nguyệt đi đến quầy, vẻ mặt nghi hoặc nhìn Lạc Xuyên.

Bởi vì vừa nãy Lạc Xuyên đã gửi cho nàng ta một tin nhắn trên trò chuyện Khởi Nguyên.

Lạc Xuyên gật đầu: "Có chuyện muốn hỏi ngươi một chút."

Ông chủ lại có chuyện hỏi mình?

Nét mặt của Nam Cung Ngũ Nguyệt có chút kỳ lạ: "Ông chủ nói thẳng là được."

"Ngươi biết bao nhiêu về chuyện tộc Hải yêu?"

Nam Cung Ngũ Nguyệt sững sờ một thoáng.

Nàng ta thật không ngờ Lạc Xuyên lại hỏi vấn đề này.

Cười khổ lắc đầu: "Ông chủ, ta đúng là Hải yêu thật, nhưng chuyện trong tộc lại không biết tí gì, bởi vì từ nhỏ ta đã sống trong thành thị của loài người."

Lạc Xuyên khẽ thở dài.

Tuy rằng đã sớm dự đoán được tình huống này, nhưng trong lòng vẫn nhịn không được mà có chút thất vọng.

"Ông chủ, ngươi có muốn hỏi mấy lão sư một chút không?" Nam Cung Ngũ Nguyệt đề nghị.

Chương 828: Giác ngộ của Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mười mấy người bao gồm Quân Tích Trúc đi đến trước quầy.

Bọn họ đều là những khách hàng cao cấp nhất của Khởi Nguyên Thương Thành.

"Ông chủ, bảo chúng ta đến đây làm gì?" Phạm Thừa Thiên hỏi.

"Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện lớn gì?" Quân Tích Trúc nhíu mày.

Đồng thời có chút lo lắng nhìn sang Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Vừa rồi Quân Tích Trúc có chú ý đến, sau khi ông chủ nói chuyện với Nam Cung Ngũ Nguyệt xong mới gọi mấy người bọn họ tới đây.

Không biết chuyện gì có thể khiến cho ông chủ chú ý thế này, chắc chắn là rất quan trọng.

Các khách hàng khác trong tiệm cũng hướng ánh mắt tò mò nhìn sang.

Rất nhiều tiếng xì xào bàn tán vang lên, suy đoán xem rốt cuộc Lạc Xuyên đang chuẩn bị làm gì.

Bộ Ly Ca cũng hướng điện thoại di động Ma Huyễn về phía Lạc Xuyên ở quầy.

Trên hình ảnh trực tiếp, một tràng bình luận chạy qua.

Phần lớn đều là do khách hàng hiện không ở Khởi Nguyên Thương Thành phát ra.

[Đây là chuyện gì xảy ra?]

[Không biết, vừa nãy ta không chú ý.]

[Có ai đang ở Khởi Nguyên Thương Thành giải thích một chút không, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.]

…

Bộ Ly Ca chú ý đến những hàng bình luận không ngừng đổi mới ở góc màn hình, hạ giọng nói: "Hình như ông chủ có chuyện gì đó, nhưng mà vừa nãy không chú ý, cho nên cụ thể ta cũng không biết, mọi người xem trước

một chút đi."

Tốc độ đổi mới của màn bình luận chậm lại, có lẽ là người xem đặt sự chú ý lên phát sóng trực tiếp lần nữa.

"Không có chuyện gì lớn." Lạc Xuyên nói.

Mấy người Quân Tích Trúc thở phào nhẹ nhõm, cảm giác căng thẳng trong lòng cũng biến mất.

"Các ngươi có biết thông tin gì về Hải yêu không?" Lạc Xuyên hỏi.

Thông tin về Hải yêu?

Sự nghi hoặc trong lòng Quân Tích Trúc đã được giải đáp.

Thì ra lúc trước ông chủ nói chuyện với Nam Cung Ngũ Nguyệt là đang nói về chuyện này.

Có điều người sau không có gì ngoài thân phận là Hải yêu, có thể nói là hoàn toàn không biết gì về tin tức của tộc.

"Hải yêu?" Yêu Đế suy nghĩ một lát: "Trước khi ta bế quan, trên Thiên Lan đại lục thỉnh thoảng sẽ có tin tức về Hải yêu xuất hiện. Không biết trải qua thời gian dài như vậy, bây giờ thế nào rồi."

Yêu Đế đã bế quan ước chừng gần trăm năm.

Tin tức mà hắn ta biết được, về cơ bản đã không còn căn cứ tham khảo.

"Khoảng một trăm năm trước đây, không khác gì Yêu Đế nói lắm, tuy rằng Hải yêu rất bí ẩn, những thỉnh thoảng vẫn sẽ xuất hiện. Nhưng mấy chục năm trước, tin tức về Hải yêu đã hoàn toàn biến mất." Dược Hồi Trần nói.

Mấy chục năm trước, tin tức về Hải yêu đã hoàn toàn biến mất?

"Chẳng lẽ không có ai chú ý đến chuyện này sao?" Lạc Xuyên cau mày khẽ đến khó nhận thấy.

"Hải yêu có lẽ là chủng tộc thần bí nhất Thiên Lan đại lục." Tần Mộ Tuyết nói: "Vốn tin tức về bọn họ đã ít ỏi, biến mất một cách khó hiểu cũng không có bao nhiêu thế lực chú ý đến."

Lạc Xuyên cảm thấy có chút đau đầu.

Bởi vì bọn họ không có được tin tức gì hữu dụng.

Có nên hỏi hệ thống một chút không?

Suy nghĩ một lát, Lạc Xuyên gạt bỏ ý tưởng hấp dẫn này.

Hắn đã là một ông chủ thuần thục, không thể chuyện gì cũng dựa vào hệ thống.

Lúc này đây, hắn muốn hoàn thành nhiệm vụ một cách hoàn hảo, trong điều kiện tiên quyết là không dựa vào hệ thống!

"Ông chủ, ngươi hỏi cái này để làm gì?" Văn Thiên Cơ tò mò hỏi.

"Ta chuẩn bị ra ngoài một chuyến." Lạc Xuyên tổ chức lại từ ngữ trong lòng: "Xử lý một chuyện, có liên quan đến Hải yêu."

"Ông chủ, Hải yêu làm sao vậy?" Nam Cung Ngũ Nguyệt đứng ở bên cạnh nhịn không được mà hỏi ra.

Tuy rằng từ khi sinh ra tới bây giờ, nàng ta không có một chút ký ức nào về tộc đàn ban đầu.

Nhưng trong lòng nàng ta vẫn nảy sinh một chút lo lắng.

Chương 829: Khởi Nguyên Thương Thành tiếp tục buôn bán

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Không có chuyện gì lớn." Lạc Xuyên không định nói ra chuyện nguy cơ.

"Vậy là tốt rồi." Nam Cung Ngũ Nguyệt thở phào nhẹ nhõm.

Mấy người Tần Mộ Tuyết có chút tò mò chuyện mà Lạc Xuyên nói là cái gì, nhưng vẫn thức thời không hỏi nhiều.

Bởi vì xem ra ông chủ cũng không ý định giải thích.

Hẳn là rất quan trọng.

Trong lòng Văn Thiên Cơ nảy sinh suy nghĩ một bói toán một phen, nhưng lập tức bị ông ta đè xuống.

Chỉ cần chuyện liên quan đến ông chủ, tốt nhất là không nên bói toán.

Bởi vì đến cuối cùng, rất có thể sẽ không nhận được kết quả, mà bản thân cũng phải gánh phản phệ không nhẹ.

Ông ta đã có kinh nghiệm rồi…

"Hình như ông chủ muốn đi ra ngoài làm gì đó, có liên quan đến Hải yêu." Bộ Ly Ca mở phát sóng trực tiếp, nhỏ giọng nói.

[Ồ? Ông chủ muốn đi ra ngoài?]

[Khởi Nguyên Thương Thành có phải sắp đóng cửa không?]

[Bộ Ly Ca, nhanh đi qua hỏi ông chủ xem!]

[Đúng vậy, hỏi thử xem.]

…

Nhìn những dòng bình luận mà khán giả gửi đến, hơn nữa trong lòng Bộ Ly Ca vốn cũng có ý định này, hắn ta chuẩn bị hỏi thử.

Mấy tháng trước vì chuyện di tích thượng cổ ở dãy núi Cửu Diệu mở ra, Lạc Xuyên đi đến đó cho nên Khởi Nguyên Thương Thành bỗng nhiên đóng cửa mấy ngày.

Bây giờ nhớ lại, Bộ Ly Ca vẫn không tưởng tượng được mình đã trải qua những ngày đó như thế nào…

"Ông chủ, ngươi chuẩn bị ra ngoài sao?" Bộ Ly Ca cầm điện thoại di động Ma Huyễn đi đến trước quầy.

Lạc Xuyên nhìn Bộ Ly Ca, biết hắn ta đang phát sóng trực tiếp.

Hắn gật đầu: "Ừ."

Ngay khi Bộ Ly Ca nhịn không được mà định hỏi ra, Lạc Xuyên nói tiếp: "Khởi Nguyên Thương Thành vẫn tiếp tục buôn bán."

"Vậy là tốt rồi." Bộ Ly Ca nhẹ nhàng thở ra.

Khách hàng trong tiệm và khách hàng đang xem trực tiếp đều thở phào nhẹ nhõm.

"Ông chủ, chừng nào thì ngươi đi?" Trần Nghênh Phong hỏi.

"Buổi chiều." Lạc Xuyên trả lời…

"Chương mới của hôm nay đã xem xong rồi." Buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, An Vi Nhã cảm thán.

Chú ý đến một đám người đang vây quanh ở quầy, vẻ mặt đầy ngạc nhiên: "Hả? Đây là làm sao vậy?"

Mang theo sự tò mò, nàng ta đi đến.

"Ông chủ muốn đi ra ngoài? Hải yêu? Không phải họ là hậu duệ của nữ thần sao… Hay là đã có biến cố nào đó?"

Lắng nghe tiếng trò chuyện giữa Lạc Xuyên với các khách hàng trong tiệm, An Vi Nhã biết được rốt cuộc là chuyện gì.

Nàng ta cau mày, tự hỏi trong lòng.

Ông chủ đến từ thế giới bên ngoài, vô cùng thần bí, đây là chuyện đã xác định.

Mà bây giờ lại vì Hải yêu mà chuẩn bị ra ngoài, chắc chắn không đơn giản như vậy.

Tuy rằng Lạc Xuyên nói "không có chuyện gì lớn", nhưng An Vi Nhã không tin…

Nói thêm vài câu, Lạc Xuyên kết thúc cuộc trò chuyện.

Mọi người ở quầy đều tản đi.

An Vi Nhã suy nghĩ một lát, cũng xoay người rời đi.

Chuyện này cứ chờ thời gian buôn bán kết thúc rồi nói sau.

Đề tài bàn tán của khách hàng biến thành việc Lạc Xuyên chuẩn bị rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành…

An Vi Nhã tìm một vị trí rồi ngồi xuống.

"Ngày hôm qua không có thời gian, hôm nay có thể trải nghiệm một chút."

Nhìn thiết bị thực tế ảo trước mặt, tâm trạng của An Vi Nhã có chút hưng phấn.

"Sản phẩm khoa học kỹ thuật" của thế giới bên ngoài, không biết có chỗ nào đặc biệt.

Đội mũ giáp.

Tinh thần hơi dao động, hình ảnh trước mắt đã thay đổi hoàn toàn – một không gian màu trắng thuần.

"Hình như là một thế giới hoàn toàn khác, giống như là một thân thể khác."

Nhìn hai tay của mình, nét mặt của An Vi Nhã có chút kinh ngạc.

Nàng ta có thể cảm ứng rất rõ với thân thể trong thế giới thật, loại cảm giác này vô cùng kỳ lạ.

Chương 830: Cảm giác quen thuộc khó hiểu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Kinh ngạc qua đi, An Vi Nhã bắt đầu đánh giá hoàn cảnh của bản thân.

Ở phía trước có ba vật phẩm hình dáng khác nhau lơ lửng.

Tòa tháp nhỏ và dụng cụ làm bếp có màu sắc, trọng kiếm tạo hình khoa trương ở bên cạnh lại có màu xám trắng, nhìn qua có chút lạc quẻ.

"Theo tin tức lấy được trên điện thoại di động Ma Huyễn, cái kia hình như tên là Vinh Quang, còn chưa sẵn sàng."

An Vi Nhã nhìn trọng kiếm màu xám trắng, trong đầu xuất hiện thông tin liên quan.

Nàng ta hướng ánh mắt về phía tòa tháp nhỏ: "Tháp Thí Luyện… cái chế độ giải trí hình như rất được yêu thích…"

An Vi Nhã đưa ra quyết định.

"Nơi này… chính là chế độ giải trí?" Nhìn cảnh sắc xung quanh, An Vi Nhã chợt thất thần.

Hồ nước nhìn không thấy được giới hạn phản xạ ra một tầng ánh sáng nhàn nhạt dưới ánh mặt trời, bốn phía là rừng sâu nguyên thủy rậm rạp, trong không khí ẩn chưa hơi thở sự sống nồng đậm.

"Trong cơ thể không có một chút năng lượng nào… Thế giới này, sao lại cảm thấy có chút quen thuộc nhỉ?"

Nhíu mày suy tư trong chốc lát, An Vi Nhã cũng không tìm được chỗ tạo ra cảm giác quen thuộc.

Nàng ta bèn ném chuyện này ra sau đầu, bắt đầu trò chơi dựa theo phương thức đã tìm hiểu…

Lạc Xuyên đang suy nghĩ về chuyện trước khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành thì nên chuẩn bị cái gì.

Linh khí, hàng hóa? Trong không gian hệ thống còn nhiều.

Các loại đồ dùng? Những món chuẩn bị từ lần trước bây giờ vẫn còn ở

trong không gian hệ thống.

…

Sau một hồi suy nghĩ, Lạc Xuyên bất đắc dĩ phát hiện ra một việc.

Hình như hắn không có thứ gì cần chuẩn bị.

"Hệ thống, ta đến đó bằng cách nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Hệ thống sẽ truyền tống ông chủ đến một chỗ ngẫu nhiên cách địa điểm của nhiệm vụ không xa." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên gật đầu, tiếp tục hỏi: "Về nhiệm vụ tăng sao, không có thông tin gì khác à?"

Sau khi Lạc Xuyên suy nghĩ cẩn thận, cảm thấy hỏi hệ thống có vẻ tốt hơn.

"Không có." Hệ thống trả lời, cuối cùng còn bổ sung: "Hệ thống chỉ tiếp nhận uy thác tương ứng, cũng không biết nhiều thông tin chi tiết hơn."

Lạc Xuyên nhíu mày.

Một câu sau là lời giải thích của hệ thống sao?

Hệ thống cũng không biết được, như thế lại có chút thú vị.

Trong lòng Lạc Xuyên nổi lên hứng thú.

Nguy cơ của Hải yêu sao?

Nhiệm vụ, ngươi đã thành công khiến cho ta hứng thú…

Thời gian trôi qua, trong nháy mắt đã hết một buổi sáng.

Khách hàng trong tiệm đã rời đi hết.

Lạc Xuyên nhìn về hướng cửa tiệm: "Còn không đi ra sao?"

An Vi Nhã lộ bóng dáng ra.

Nàng ta đi đến trước quầy, tò mò hỏi: "Ông chủ, làm sao ngươi phát hiện được ta?"

Vừa rồi nàng ta ở trong á không gian đặc biệt, sinh linh bình thường dù thực lực mạnh mẽ đến mấy cũng không thể dễ dàng phát hiện được.

Nhưng Lạc Xuyên lại như liếc mắt một cái đã phát hiện ra nàng ta.

"Không phải ngươi vẫn luôn ở chỗ này sao?" Lạc Xuyên hỏi lại.

An Vi Nhã kinh ngạc.

Sau khi nhớ đến thân phận đặc thù của Lạc Xuyên, kinh ngạc cũng biến mất.

Ông chủ không phải là người ở thế giới này, phát hiện ra mình cũng bình thường.

"Ngươi tìm ta có chuyện gì?" Lạc Xuyên hỏi.

Sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành vẫn luôn che giấu thân thể của mình, cho đến khi thời gian buôn bán của Khởi Nguyên Thương Thành chấm dứt, tất cả khách hàng trong tiệm đều rời đi mới thôi, nhất định là có chuyện gì đó cần tìm mình.

Ánh mắt An Vi Nhã nhìn Lạc Xuyên còn tỏ ra rất nghiêm túc:"Ông chủ, ngươi nhắc đến Hải yêu, có phải là đã xảy ra chuyện gì không?"

Hay là, giữa Hải yêu và Long tộc cũng có mối liên hệ nào?

"Ngươi hỏi chuyện này để làm gì?" Lạc Xuyên hỏi lại.

An Vi Nhã tỏ ra rối rắm, suy nghĩ một lúc: "Nói thế nào nhỉ? Thân phận của Hải yêu này có chút đặc biệt, có điều không thể nó cụ thể được."

Chương 831: Hải yêu thần bí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Cự long lại nói thân phận của Hải yêu đặc thù?

Lạc Xuyên cảm thấy mình đã biết được một thông tin đáng sợ.

Có điều nét mặt của cô nương Long tộc trước mắt, có vẻ nói ra thông tin này đã gần như chạm đến giới hạn của nàng ta.

Lạc Xuyên không hỏi tiếp.

Hắn suy nghĩ một lát, nói: "Hải yêu gặp nguy hiểm."

"Cái gì?" An Vi Nhã mở to hai mắt, nhịn không được mà ngạc nhiên thốt bên tiếng.

Ý thức được sự thất thố của mình, nàng ta hít sâu một hơi.

Lạc Xuyên thấy dáng vẻ này của nàng ta, thân phận của Hải yêu lại bị bao phủ một lớp màn bí ẩn.

"Ông chủ, sao ngươi biết được chuyện này?" An Vi Nhã ngờ vực nhìn Lạc Xuyên.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, tâm trạng của nàng ta đã khôi phục không ít.

Từ ngày hôm qua, nàng ta vẫn luôn thu thập thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành – chủ yếu là từ điện thoại di động Ma Huyễn.

Ông chủ thần bí trước mặt là bỗng nhiên xuất hiện ở thành Cửu Diệu mấy tháng trước.

Quãng thời gian kế tiếp đã liên tục làm ra không ít chuyện lớn.

Ngoại trừ một khách hàng Hải yêu tên là Nam Cung Ngũ Nguyệt kia, trong tiệm không thấy có một ai liên quan đến Hải yêu.

"Nói sao nhỉ?" Lạc Xuyên suy nghĩ: "Thật ra ta nhận được ủy thác cầu viện đến từ Hải yêu."

An Vi Nhã: ?

"Hải yêu gặp nguy hiểm, sau đó phát ra tín hiệu cầu cứu với ông chủ

ngươi?" Nét mặt của An Vi Nhã rất vi diệu.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu, sau đó hỏi: "Xem ra, các ngươi cũng không giống như có thể biết được tin tức của Hải yêu?"

"Giữa chúng ta và Hải yêu cũng không có liên hệ." An Vi Nhã thở dài: "Về tin tức của bọn họ đều là biết được từ sinh linh của Thiên Lan đại lục."

Lạc Xuyên: …

Nói như vậy, Hải yêu thật đúng là thần bí.

"Ông chủ, rốt cuộc là Hải yêu bị sao vậy?" An Vi Nhã tiếp tục đề tài ban nãy, nét mặt đầy lo lắng.

Lạc Xuyên lắc đầu: "Ta cũng không biết. Lần này ta rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành là để giải quyết nguy cơ của Hải yêu."

"Ta nghe nói buổi chiều ngươi sẽ xuất phát?"

"Ừm."

"Có cần ta hỗ trợ không?"

Đối với việc thực lực của Lạc Xuyên rốt cuộc như thế nào, An Vi Nhã cũng không có một khái niệm chính xác, chỉ biết là rất mạnh.

Dù sao ngay cả Thâm Uyên xâm nhiễm cũng có thể nghịch chuyển, đây chính là chuyện mà cả nữ thần cũng khó mà làm được!

Cảm giác nguy hiểm mà An Vi Nhã chợt nảy sinh sau khi nghe được tin tức, lúc này đã dần dần tiêu tán.

Có ông chủ ra tay, mối nguy hiểm của Hải yêu hẳn là không khó giải quyết nhỉ?

"Không cần." Lạc Xuyên lắc đầu: "Chính ta có thể giải quyết."

Hắn rất tin tưởng với bản thân mình.

"Vậy à." An Vi Nhã thở phào nhẹ nhõm, trên mặt nở một nụ cười: "Vậy chúc ông chủ mọi việc thuận lợi."

Lại nói chuyện với nhau một lúc, An Vi Nhã rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành…

Cơm trưa hôm nay so với thường ngày thì phong phú hơn không ít.

"Sao lại nhiều như vậy?" Lạc Xuyên có chút kinh ngạc.

Yêu Tử Yên mỉm cười, ngồi xuống bên cạnh: "Không phải chiều nay ông chủ sẽ rời đi sao, cho nên làm nhiều hơn một chút."

Lạc Xuyên nhớ lại quãng thời gian lần trước Yêu Tử Yên rời đi.

Nói như vậy, có lẽ nào thức ăn trong lúc làm nhiệm vụ phải tự mình giải quyết?

Lạc Xuyên đã phát hiện ra một chuyện không quá vui vẻ.

Quên đi, tranh thủ hoàn thành nhiệm vụ nhanh chút rồi trở về…

Trong á không gian, An Vi Nhã lấy chiếc vảy vàng ra.

"An Vi Nhã, lại có chuyện gì?" Giọng nữ vang lên, mang theo một chút nghi hoặc: "Ngươi phải biết rằng việc trao đổi thông tin vượt ngưỡng giá trị có ảnh hưởng rất lớn đến sự ổn định của thế giới."

Cách lần liên hệ trước còn chưa quá một ngày.

"Đương nhiên ta biết! Nghị trưởng, ta có một chuyện rất quan trọng!" An Vi Nhã nghiêm túc nói.

Giọng nữ thở dài: "Nói đi."

An Vi Nhã bắt đầu kể lại tin tức mà mình vừa nói chuyện với Lạc Xuyên lúc nãy.

Chương 832: Quyết sách của nghị trưởng

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Chính là như vậy." An Vi Nhã nói.

"Xem ra, hẳn là ông chủ kia đã dùng phương thức đặc biệt để lấy được tin tức." Giọng nữ lầm bầm một câu: "Hải yêu gặp nguy hiểm sao…"

"Việc truyền đạt thông tin giữa chúng ta và Thiên Lan đại lục thật sự quá khó khăn." An Vi Nhã nhịn không được mà oán giận một câu: "Nếu ông chủ không nói ra, việc này chúng ta hoàn toàn không thể biết được."

"Đây chẳng phải chứng tỏ mọi chuyện còn chưa có chuyển biến xấu đến mức không thể cứu vãn được sao?" So sánh với An Vi Nhã, người nữ được nàng gọi là "nghị trưởng" rõ ràng là điềm tĩnh hơn: "Nếu hắn đã nói như vậy, chứng tỏ chắc chắn đã có biện pháp giải quyết nguy cơ của các Hải yêu."

"Nếu giải quyết không được thì sao?" An Vi Nhã hỏi lại theo bản năng.

"Tuy rằng khả năng này gần như bằng không, nhưng nếu thực sự xuất hiện tình huống này… việc giảm bớt trao đổi thông tin sẽ không cần quan tâm nữa…"

Kết thúc cuộc nói chuyện với nghị trưởng, An Vi Nhã thu hồi mảnh vảy màu vàng.

Động tác của nàng ta chợt dừng lại.

Bởi vì bỗng nhiên lại muốn đến Khoa Lạc – chủ yếu là vì lúc vừa mới tiến vào đã nhận được cảm giác quen thuộc kỳ lạ.

Lúc đó là ảo giác sao?

Nghĩ đi nghĩ lại, An Vi Nhã đè việc này xuống đáy lòng.

Bởi vì vì chút chuyện nhỏ này mà lại tiến hành một lần liên hệ, thật sự là có chút không thích hợp…

Rất nhanh, thời gian bữa trưa chấm dứt.

Sau khi thu dọn mọi thứ xong, Yêu Tử Yên hỏi: "Ông chủ, chừng nào

thì ngươi đi?"

Lạc Xuyên suy nghĩ, nói: "Sau khi thời gian buôn bán bắt đầu."

Yêu Tử Yên giật mình.

Ông chủ nhất định là đang tiến hành chuẩn bị, điều chỉnh bản thân đến trạng thái tốt nhất.

Nguy cơ của Hải yêu, thì ra đến ông chủ cũng phải nghiêm túc đối phó như thế sao?

Yêu Tử Yên bắt đầu có chút lo lắng…

Khi thời gian buôn bán vừa mới bắt đầu, đã lục tục có khách hàng đi vào Khởi Nguyên Thương Thành.

Số lượng này nếu so sánh với buổi sáng thì còn nhiều hơn không ít!

Nguyên nhân của việc thay đổi bất thường này chỉ có một, đó chính là tin tức Lạc Xuyên chuẩn bị ra ngoài vào buổi chiều.

Không ít khách hàng vốn không ở thành Cửu Diệu sau khi nghe nói thế đều vội vàng đi đến, chuẩn bị tận mắt chứng kiến cảnh tượng này.

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, không ít khách hàng đang hưng phấn, nhỏ giọng bàn tán.

"Nghe nói ông chủ ra ngoài vì chuyện của Hải yêu, lúc sáng còn hỏi thăm mấy tiền bối Văn Thiên Cơ, Tần Mộ Tuyết!"

"Ta có xem phát sóng trực tiếp của Bộ Ly Ca. Có điều ta có một câu hỏi, Hải yêu là cái gì? Chưa từng nghe nói bao giờ."

"Ta đã sống mấy chục năm, cũng chưa từng nghe nói trên Thiên Lan đại lục có Hải yêu gì."

"Hình như đệ tử thân truyền Nam Cung Ngũ Nguyệt của viện trưởng Thương Lam học viện chính là người tộc Hải yêu."

"Hả? Thế mà đến bây giờ ta vẫn không phát hiện ra…"

Nội dung bàn tán, đơn giản là Lạc Xuyên rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành.

Hải yêu cũng khiến cho không ít khách hàng tò mò.

Sau khi trải qua cuộc trò chuyện, bọn họ đã phát hiện ra một chuyện

đáng kinh ngạc, hình như không ai biết được chủng tộc tên Hải yêu này rốt cuộc là cái gì!

"Ông chủ, ngươi chuẩn bị xuất phát lúc nào vậy?" Trước quầy, Yêu Tử Yên tò mò hỏi.

"Ông chủ ông chủ, sau khi ngươi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành có thể tiến hành phát sóng trực tiếp không?" Bộ Ly Ca cũng đến gần.

Buổi sáng, thời gian chơi trò chơi của Bộ Ly Ca đã dùng hết rồi, nhưng việc này cũng không ảnh hưởng hứng thú đến góp vui của hắn ta.

Ông chủ phát sóng trực tiếp?

Nghe thấy mấy tiếng đó, các khách hàng đều vểnh tai lên.

"Xem tình hình đã." Lạc Xuyên đưa ra câu trả lời giống hệt với khi Yêu Tử Yên hỏi.

Chương 833: Xuất phát

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Nhìn số lượng khách hàng trong tiệm đã kha khá, Lạc Xuyên uống cạn một hớp Coca Cola cuối cùng còn lại trong chai, đứng dậy từ chiếc ghế dựa quen thuộc.

Tuy rằng bây giờ khách hàng trong tiệm đã không ít, nhưng không có ai còn ở trong thế giới trò chơi, đều đang bàn tán về chuyện Lạc Xuyên rời đi.

Sau khi nhìn thấy động tác của Lạc Xuyên, những khách hàng vẫn luôn chú ý đến hắn đều sáng mắt lên.

"Ông chủ, phải lên đường à?" Yêu Tử Yên hỏi.

Lạc Xuyên lên tiếng, đi đến trước quầy.

Bởi vì không gian chỗ này rộng hơn phía sau quầy không ít.

"Ông chủ, chuyện của Hải yêu đành nhờ ngươi." An Vi Nhã nghiêm túc nói.

"Ừ." Lạc Xuyên gật đầu.

Đây vốn là nhiệm vụ của hắn.

Mấy khách hàng hướng ánh mắt tò mò về phía An Vi Nhã, đoán xem nàng ta rốt cuộc là ai…

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, trước mắt Lạc Xuyên có vô số ánh sáng trắng xóa hội tụ, giống như linh tinh bay nhảy trong không trung.

Không bao lâu sau, một cánh cửa hoàn toàn ngưng kết từ quầng sáng trắng xuất hiện trong Khởi Nguyên Thương Thành.

Xung quanh cánh cửa có vô số điểm sáng rơi xuống, mang theo một loại sắc thái như mộng ảo.

Lạc Xuyên đi đến trước cánh cửa ánh sáng, đẩy cánh cửa ra.

Bên trong cửa vẫn tràn ngập ánh sáng trắng xóa, ngoại trừ cái đó thì không còn gì khác.

Phương pháp rời đi có rất nhiều, đây là cái Lạc Xuyên cố ý chọn, giống

như cái đã sử dụng trong hoạt động trực tiếp lần trước.

Bởi vì Lạc Xuyên cảm thấy như vậy cao cấp hơn nhiều so với trận pháp truyền tống.

Lựa chọn rời đi khi trong tiệm của nhiều khách hàng như vậy, cũng gần như cùng một đạo lý như thế…

"Thế nào?" Dược Hồi Trần nhìn sang Văn Thiên Cơ bên cạnh, cười hỏi.

"Nhìn không thấu, cái gì cũng nhìn không thấu." Văn Thiên Cơ lắc đầu, trên mặt tỏ ra bất đắc dĩ: "Ta thậm chí còn không cảm nhận được một chút linh lực nào, còn muốn ta thấy thế nào nữa?"

Thanh m tính cách lạnh nhạt xưa giờ, sau khi nghe thấy thì trên mặt cũng không khỏi lộ ra một nụ cười…

Lạc Xuyên khẽ xoa cằm, nhìn sang Yêu Tử Yên bên cạnh.

Hắn cũng không nói gì – tuy rằng trong tình huống này thì bất kể nói cái gì cũng rất hữu dụng, nhưng Lạc Xuyên cũng không phải dũng sĩ xuất chinh, không cần để lại lời nói hào hùng gì đó.

Huống hồ kinh nghiệm ở đời trước mách bảo Lạc Xuyên, lúc chuẩn bị làm việc lớn thì tốt đừng tùy ý nói trước cái gì, nếu không sẽ dễ dàng xảy ra chuyện.

Cho nên hắn chỉ giơ cánh tay lên, phất tay với mọi người.

Rồi sau đó bước từng bước vào trong cánh cửa đầy ánh sáng trắng.

Lúc này đây, hắn nghĩ đến cá nước mặn vui vẻ ở thế giới nào đó gia nhập quân cứu thế, cũng thành công khiến cho Trần lão thái gia chú ý đến;

Hắn nghĩ đến một tộc người bản địa bị liên lụy bởi kế hoạch điên cuồng tự hủy diệt cả nhà của một nữ thần chưa từng được đi học;

Hắn nghĩ đến tà thần trong thời trung kỳ của thế giới nào đó có thể đào bới biển sâu, bắt cá mực lớn, mở một bữa tiệc lớn cho các hải thần dưới biển sâu;

Hắn nghĩ đến…

(Hi Linh Tam Bộ Khúc, cũng là nguồn gốc chính cấu thành thế giới quan trong quyển sách này)

Khụ khụ, hiện tại chỉ nghĩ đến đây, bởi vì phần sau còn chưa ra…

Được rồi, thật ra Lạc Xuyên không nghĩ đến cái gì cả, những điều này là do tác giả nghĩ đến…

Lạc Xuyên cảm thấy mình như đang đi trong một vùng ánh sáng trắng rất bình thường.

Không có bất kỳ cảm giác dị thường do không gian sai lệch, không có di chứng khi vượt qua thời không…

Cái gì cũng không có, đơn giản chỉ giống như một cánh cửa của nhà hàng xóm, cơm nước xong tùy tiện đi qua.

Trong lòng Lạc Xuyên thậm chí còn có một cảm giác không chân thật.

Khi ánh sáng trước mắt biến mất, khung cảnh xung quanh đã xảy ra biến đổi nghiêng trời lệch đất, đột nhiên cảnh tượng tráng lệ đã được đổi mới hoàn toàn bày ra trước mắt hắn.

Chương 834: Đại uy thiên long!

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Xung quanh là vùng biển xanh thẳm đưa mắt nhìn không thấy giới hạn, gió biển mang theo vị mặn phả vào mặt, mặt biển dưới ánh nắng mặt trời phản chiếu ánh sáng lung linh mờ ảo.

Bầu trời xanh lam như được gột rửa, màu trời xanh trong trẻo như tấm màn sân khấu hoàn hảo, có những đám mây trắng thuần tô điểm lên – khung cảnh này khiến Lạc Xuyên cảm thấy tùy tiện chụp một tấm ảnh cũng có thể làm hình nền máy tính.

Bản thân Lạc Xuyên bây giờ đang ở giữa không trung cách mặt biển không xa, cánh cửa ánh sáng đằng sau đã tan đi sau khi hắn rời khỏi.

Lạc Xuyên hiện tại không có suy nghĩ thưởng thức phong cảnh mặt biển từ dị giới.

Hắn nhìn vùng biển sóng biển dâng trào, mênh mông khôn cùng, khẽ thở dài.

Vì sao mình mỗi lần truyền tống đến một nơi xa lạ thì sẽ xuất hiện một vài thứ kỳ lạ vậy?

Bình thường một chút không tốt sao?

Trên mặt biển màu xanh thẫm xuất hiện một bóng đen dài ước chừng mười thước, vị trí của bóng đen ở ngay bên dưới Lạc Xuyên, hơn nữa còn dùng một tốc độ cực kỳ khủng bố mà khuếch tán.

Quỷ dị là từ đầu đến cuối đều không có tiếng động gì xuất hiện, giống như bóng đen kia chỉ là một hình ảnh hai chiều kỳ quái mà thôi.

Chỉ trong nháy mắt, bóng đen kia đã lan tràn đến mấy chục thước, hơn nữa bốn phía cũng dần có hình dạng kỳ lạ, giống như là… đầu của sinh vật nào đó!

Sinh vật dữ tợn ẩn sâu dưới biển trong tình huống cách mặt nước đủ gần rốt cuộc cũng lộ ra cơ thể thần bí.

Cùng với tiếng nổ vang "ầm ầm", mặt biển dội lại tiếng vỡ tan, sóng biển cao mấy chục thước nổi lên cuồn cuộn, bọt sóng trắng xóa tung bay.

Đó là một sinh vật diện mạo vừa quái dị vừa dữ tợn, thoạt trông như một loại cá nào đó dưới đáy biển, bề ngoài cơ thể to vài chục thước không khác gì một tảng đá, vô số vết thương đã khép lại từ lâu ghi chép lại những năm tháng nó từng trải qua.

Đầu to ước chừng chiếm hơn phân nửa cơ thể, răng nanh sắc bén dày đặc trải rộng toàn khoang miệng.

Khi nó xuất hiện, một loại khí tức khủng bố cũng theo đó mà lan tràn, dựa theo cách phân chia cảnh giới người tu luyện ở Thiên Lan đại lục, hẳn là tương đương với Vấn Đạo trung kỳ!

Vừa ra khỏi cửa đã gặp được thứ to lớn này, nét mặt của Lạc Xuyên có chút vi diệu.

Vậy tính ra là vận khí của mình tốt hay không tốt?

Cho dù là người tu luyện Vấn Đạo đỉnh phong như Cơ Vô Hối gặp phải tình huống này nhất định cũng sẽ luống cuống tay chân một hồi, nói không chừng còn có thể bởi vì vậy mà bị thương.

Trên mặt Lạc Xuyên không có chút bối rối nào – bởi vì hắn có buff hộ thể.

Tuy rằng trên bảng thông tin có viết là phạm vị mười cây số quanh Khởi Nguyên Thương Thành, nhưng giữa thực tế và số liệu vẫn sẽ có sự khác biệt…

Trong con mắt cực lớn của con cá quỷ hiện lên vẻ châm chọc.

Trận pháp truyền tống vậy mà lập tức truyền tống đến ngay trên đầu nó, đây không phải là đưa lên tận cửa sao, có lý nào lại bỏ lỡ một cách vô ích?

Có điều thật kỳ lạ, vì sao nét mặt của người này lại bình tĩnh như vậy, hơn nữa trên người cũng không có khí tức của người tu luyện?

Trong lòng nảy sinh một chút kinh ngạc, nhưng lập tức bị nó ném ra sau đầu.

Tên nhân loại này nhất định là bị mình bỗng nhiên xuất hiện dọa đến

mức quên cả việc tấn công hay chạy trốn!

Ầm!

Cái miệng khổng lồ dữ tợn của cá quỷ táp về phía Lạc Xuyên, phát ra một tiếng trầm đục, sức mạnh khủng bố khiến cho cả không gian đều chấn động.

Nhưng trong lòng nó lại xuất hiện một loại cảm giác bất ổn – bởi vì hoàn toàn không nhận ra được tên nhân loại kia biến mất như thế nào!

Bóng dáng của Lạc Xuyên bỗng nhiên xuất hiện trên đầu cá quỷ.

Đánh giá từ nét mặt, tâm trạng của hắn hẳn là không quá vui vẻ.

Nghiêm mặt lại, Lạc Xuyên đánh ra một chưởng.

Một giọng nói vang vọng trên không trung của vùng biển này.

"Đại Uy Thiên Long!"

Chương 835: Có chút hối hận

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Tình huống không có gì ngoài ý muốn xuất hiện, cá quỷ sau khi nhận một chưởng của Lạc Xuyên thì lập tức biến thành tro bụi.

Tuy rằng một tiếng vang cũng đủ để tạo thành hiệu quả tương tự, nhưng Lạc Xuyên cảm thấy như vậy thì có khí thế hơn một chút.

Mặt khác, quan trọng nhất chính là bên cạnh không có người, hắn muốn làm thế nào thì làm thế nấy, không cần lo lắng chuyện thiết lập nhân cách bị sụp đổ…

Mặt biển sóng cả cuộn trào dần yên tĩnh lại, động tĩnh mà cá quỷ tạo thành đối với biển rộng mà nói thì nhỏ bé không đáng kể, dấu vết để lại nhanh chóng biến mất.

Đương nhiên, bởi vì khí tức mà cá quỷ tản ra, hẳn là sẽ có không ít sinh vật trong biển không dám đến gần vùng biển này – hiện tượng này hẳn là sẽ kéo dài rất lâu.

Lạc Xuyên nhìn mặt biển dần yên tĩnh, xoa cằm của mình.

Sau khi tâm trạng bình tĩnh lại, hắn có chút hối hận.

Thực lực của cá quỷ là cảnh giới Vấn Đạo, rõ ràng là trí tuệ cũng không thấp.

Vừa nãy có phải là nên hỏi nó một vài vấn đề hay không, ví dụ như đây rốt cuộc là chỗ nào?

Hơn nữa nghe nói chất thịt của cá dưới đáy biển đều không tệ, cá quỷ có cảnh giới Vấn Đạo, hương vị chắc chắn không tệ…

Lạc Xuyên bay lên cao nhìn quanh bốn phía, đập vào tầm mắt chỉ có vùng biển vô cùng vô tận.

Hướng tầm mắt ra xa, mặt biển xanh thẫm và vòm trời trắng xanh dần hòa hợp thành một thể.

"Hệ thống, ta đây đang ở đâu?" Lạc Xuyên bắt đầu gọi hệ thống.

"Không biết." Hệ thống thành thật trả lời.

Lạc Xuyên: …

Tuy rằng không biết vì sao, nhưng Lạc Xuyên cảm thấy hệ thống đã dần trở nên không đáng tin cậy.

"Vậy ta làm sao tìm được những Hải yêu kia?" Lạc Xuyên tiếp tục hỏi.

Hệ thống: "Bởi vì có liên quan với nhiệm vụ, giữa ông chủ và Hải yêu đã hình thành mối liên kết thông tin."

"Liên kết thông tin? Nói dễ hiểu là quan hệ nhân quả à?"

"Nói như vậy cũng không chính xác, bởi vì…" Hệ thống hơi dừng lại một chút: "Ông chủ cũng có thể hiểu như vậy."

Hệ thống ngươi đã do dự một chút đúng không? Chắc chắn là thế?

Lạc Xuyên ghi nhớ chuyện này.

"Nói cách khác, bất kể là ta làm gì, cuối cùng đều sẽ gặp được Hải yêu?"

"Đúng vậy."

Kết thúc cuộc trò chuyện với hệ thống, Lạc Xuyên tự ngẫm trong lòng.

Mục đích hắn đến nơi đây là vì giải quyết nguy cơ của Hải yêu.

Nhưng bây giờ hắn hoàn toàn mù tịt, ngay cả Hải yêu ở nơi nào cũng không biết.

Cá quỷ vừa nãy là kẻ duy nhất có thể biết được tin tức đã biến thành tro bụi.

Hơn nữa Lạc Xuyên còn phát hiện ra một chuyện khiến cho hắn không biết nên làm sao, con cá quỷ kia dường như là vị vua trong vùng biển này, ngoại trừ nó, những động vật biển khác thực lực cao lắm cũng chỉ là cảnh giới Tạo Hóa hay Thần Hồn, thu thập tin tức về cơ bản là chuyện không thể.

Khẽ thở dài, Lạc Xuyên kết thúc suy nghĩ.

Quên đi, đến lúc đó tính sau.

Dù sao có liên kết thông tin theo lời của hệ thống, sớm muộn gì cũng sẽ gặp được.

Xung quanh đều là biển cả, nhìn qua không có điểm khác biệt nào.

Nghĩ tới nghĩ lui, Lạc Xuyên tùy tiện chọn một phương hướng rồi bắt đầu đi đến…

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, sau khi Lạc Xuyên tiến vào, cửa ánh sáng lập tức biến mất.

"Ông chủ… đã đi rồi?" Yêu Tử Nguyệt đứng bên cạnh Yêu Tử Yên, nhịn không được nói.

"Đúng vậy." Yêu Tử Yên thở dài: "Không biết khi nào thì ông chủ trở về."

Có lẽ là vì Lạc Xuyên rời đi, các khách hàng đều mất đi hứng thú.

Chỉ bàn tán đôi câu rồi giải tán…

Thời gian vội vàng trôi qua, trong nháy mắt đã đến buổi chiều.

Yêu Tử Yên chống cằm ngồi ở sau quầy, nhàm chán phát ngốc.

"Tỷ tỷ, ngươi đang làm gì đấy?" Giọng nói của Yêu Tử Nguyệt bỗng nhiên vang lên.

"À? Không có gì?" Yêu Tử Yên hoàn hồn, theo bản năng lắc đầu.

Chương 836: Phát hiện đảo nhỏ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Yêu Tử Nguyệt thở dài trong lòng.

"Tỷ tỷ, sao ngươi không nhắn cho ông chủ một cái tin, hỏi thử xem rốt cuộc hắn có trực tiếp hay không?" Nàng đưa ra đề nghị với Yêu Tử Yên.

"Này hình như không tốt lắm đâu…" Yêu Tử Yên có chút do dự: "Ông chủ vừa mới xuất phát không bao lâu.

"Có gì mà được hay không." Yêu Tử Nguyệt mỉm cười: "Nếu ngươi không gửi thì ta gửi."

Yêu Tử Yên ho khan một tiếng: "Vẫn là ta gửi đi."

Sau đó lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra…

Lạc Xuyên đi tới trong không trung.

Lúc vừa đến nơi đây, hắn còn cảm thấy có chút mới lạ.

Mặt biển màu xanh thẫm mênh mông vô bờ, bầu trời xanh lam sáng trong như được gột rửa, giống như một bức tranh hoàn hảo.

Sau khi nhìn hơn nửa buổi chiều, Lạc Xuyên đã thành quen.

Bây giờ hắn chỉ muốn tìm được đất liền – đương nhiên đảo nhỏ cũng được.

Tuy rằng đối với hắn mà nói ở đâu cũng giống như, thậm chỉ còn có thể thuận miệng mở ra một không gian nhỏ, nhưng vẫn có sự khác biệt cơ bản.

Có vẻ là hưởng ứng suy nghĩ của Lạc Xuyên, cuối tầm mắt xuất hiện một điểm đen nho nhỏ.

"Đó là… đảo nhỏ?" Ánh mắt Lạc Xuyên sáng lên.

Hắn điều chỉnh phương hướng, bắt đầu đi về phía đảo nhỏ.

"Hả?"

Lạc Xuyên phát hiện điện thoại di động Ma Huyễn mà hắn để trong không gian hệ thống truyền đến nhắc nhở có tin nhắn mới.

Hắn lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, nhìn lướt qua.

Yêu Tử Yên: [Ông chủ, mọi chuyện tiến triển thế nào rồi? Có phát sóng trực tiếp không?]

Phát sóng trực tiếp?

Nếu không phải nhìn thấy tin nhắn này, nói không chừng hắn đã thật sự quên mất chuyện này.

Lạc Xuyên nhìn quanh bốn phía.

Mặc dù đã là buổi chiều, nhưng ánh mặt trời vẫn rất sung túc, hoàn cảnh cũng rất tốt.

[Lát nữa sẽ trực tiếp.] Lạc Xuyên đáp lại.

Yêu Tử Yên nhìn tin nhắn mới trên màn hình, tỏ ra vừa ngạc nhiên vừa vui vẻ.

"Ông chủ nói gì?" Yêu Tử Nguyệt tò mò đến gần: "Lát nữa sẽ trực tiếp? Thật tốt quá!"

Tiếng trò chuyện của hai người rơi vào trong tai các khách hàng trong tiệm.

"Trực tiếp? Cái gì trực tiếp?" Hổ Cuồng tò mò hỏi.

"Đương nhiên là trực tiếp của ông chủ." Yêu Tử Nguyệt cười nói.

Các khách hàng: ?

"Trực tiếp của ông chủ, trên phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên không có mà?" Bộ Ly Ca lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra nhìn, tỏ ra nghi hoặc.

Rất nhiều khách hàng cũng giống như Bộ Ly Ca, đều ở lại trong tiệm ké khí lạnh.

Không gian trong tiệm cũng đủ lớn, sẽ không phải chịu ảnh hưởng gì.

"Ông chủ nói là lát nữa, không phải là bây giờ." Yêu Tử Nguyệt sửa đúng sai lầm của Bộ Ly Ca.

"Thì ra là thế." Giang Thánh Quân tỏ ra chợt hiểu: "Vừa nãy ta đã chuẩn bị rời đi, có điều bây giờ ta thay đổi quyết định, chờ trong tiệm thêm một lúc nữa."

"Rời đi làm gì? Trong cửa hàng của ông chủ mát mẻ cỡ nào?"

"Đúng vậy đúng vậy. Huống hồ chúng ta nhiều người tụ tập xem phát

sóng trực tiếp, không náo nhiệt hơn so với ngươi xem một mình sao?"

"Các người biết ông chủ bây giờ đang ở đâu không?"

"Sau khi phát sóng trực tiếp chẳng phải sẽ biết sao?"

"Nói cũng đúng…"

Khách hàng trong tiệm hưng phấn nói chuyện với nhau, không khí vô cùng sôi nổi.

Đương nhiên cũng có người lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, chia sẻ tin tức này trên diễn đàn và nhóm trò chuyện.

[Chuyện lớn! Ông chủ sắp phát sóng trực tiếp!]

[Là phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên sáng nay mới xuất hiện trên cửa hàng ứng dụng sao? Ta lập tức tải ngay!]

[Sao bỗng nhiên ông chủ lại phát sóng trực tiếp?]

[Vừa thấy đã biết ngươi chính là kẻ kiến thức nông cạn, ta nghe nói ông chủ ra ngoài là vì chuyện của Hải yêu, cụ thể thì tự ngươi đọc tin nhắn bên trên hoặc là đọc trên diễn đàn Khởi Nguyên.]

[Chẳng lẽ ông chủ muốn phát sóng trực tiếp chuyện này?]

[Chắc chắn rồi! Lần trước ông chủ ra ngoài hình như chính là vì chuyện di tích thượng cổ, đã gây ra chấn động không nhỏ ở Thiên Lan đại lục, không biết lần này sẽ phát sinh chuyện gì.]

[…]

Chương 837: Bắt đầu trực tiếp

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Hắn đang suy nghĩ một vấn đề - phát sóng trực tiếp nội dung gì đây?

Ngắm biển? Khung cảnh xung quanh quả thật rất đẹp đẽ, nhưng thấy nhiều thì cũng không có ý nghĩa gì.

Chiến đấu? Này càng không thú vị…

Có lẽ… nên chọn một thể loại khác?

Trầm ngâm một lát, ánh mắt Lạc Xuyên sáng lên, hắn bỗng nhiên nghĩ ra một linh cảm.

Trong lúc bất tri bất giác, khoảng cách giữa hắn và đảo nhỏ đã rút ngắn rất nhiều.

Vốn đảo nhỏ chỉ là một điểm đen, lúc này thoạt trông có chút rộng lớn.

Dựa theo phỏng đoán của Lạc Xuyên, chiều dài ít nhất là vài chục cây số.

Hơn nữa theo cảm giác của hắn, trên đảo nhỏ có không ít khí tức mạnh mẽ.

Lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, Lạc Xuyên chuẩn bị bắt đầu phát sóng.

Đầu tiên là mở phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên.

Tên phòng phát sóng là mặc định.

Lạc Xuyên suy nghĩ một lát, tiến hành thay đổi tên.

Bốn chữ to "Sinh tồn trên biển" cũng khá hút mắt.

Đúng rồi, lời mở đầu nên nói thế nào nhỉ?

"Chào mọi người, ta là Lạc Xuyên – Grills, ta mang đến… quên đi, xóa Grills có vẻ tốt hơn…"

Lạc Xuyên đang chuẩn bị.

Sau khi luyện tập vài lần, hắn cảm thấy khá ổn, trên mặt lộ ra nét mặt

hài lòng.

Thở nhẹ một hơi, Lạc Xuyên mở phát sóng trực tiếp ra.

Hắn buông điện thoại di động Ma Huyễn ra, nó tự động lơ lửng ở giữa không trung, đối diện với hắn.

Trên điện thoại di động Ma Huyễn, có hình ảnh của Lạc Xuyên và khung cảnh phía sau hắn.

Điện thoại di động Ma Huyễn là sản phẩm do hệ thống làm ra, có rất nhiều chức năng kỳ lạ khó tin, đây chỉ là một cái nhỏ bé không đáng kể trong số đó thôi…

"Phát sóng rồi phát sóng rồi!"

Một tiếng hô dồn dập vang lên, thu hút sự chú ý của các khách hàng.

Bộ Ly Ca cầm điện thoại di động Ma Huyễn, vẻ mặt kích động: "Ông chủ bắt đầu phát sóng trực tiếp, nhanh nhanh lên!"

"Nhanh như vậy? Ta cảm giác chưa được bao lâu cả."

"Bỏ cảm giác đi, vốn là chưa qua bao nhiêu thời gian…"

Các khách hàng đều mở điện thoại di động Ma Huyễn ra, tiến vào phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên.

Liếc mắt một cái là thấy được phòng phát sóng của Lạc Xuyên.

Nhấn vào.

"Òa…" Nhìn khung cảnh trên màn hình, không ít khách hàng đều không nhịn được mà phát ra tiếng hô ngạc nhiên.

Bọn họ mở to hai mắt, giống như muốn thu hết phong cảnh đẹp như một bức họa vào trong mắt.

"Đây là biển?" Yêu Tử Yên kinh ngạc nói: "Ông chủ thế mà lại đến chỗ đó?"

"Hắn là cách nơi này rất xa đúng không?" Yêu Tử Nguyệt hỏi.

"Đó là đương nhiên." Yêu Đế nở nụ cười: "Cho dù là ta dốc hết sức chạy đến, cũng phải hao tốn không ít thời gian."

"Xa như vậy?" Ma Vượn ngạc nhiên hô lên.

Các khách hàng nghe được đoạn đối thoại này, đều mang vẻ mặt kinh

ngạc.

An Vi Nhã ngồi ở một vị trí trong góc vắng, đang xem phát sóng trực tiếp.

"Biển… là môi trường sống của Hải yêu. Có điều nếu không có sự hướng dẫn của Hải yêu, thật sự rất khó tìm đến chỗ ở của bọn họ." An Vi Nhã nhỏ giọng lầm bầm.

"Sinh tồn trên biển? Cái tên này có nghĩa là gì?" Cố Vân Hi chú ý đến tên của phòng phát sóng trực tiếp, nét mặt kỳ lạ hỏi.

"Sinh tồn? Là đang đùa à? Với thực lực của ông chủ chẳng lẽ còn phải sinh tồn?" Hạ Nguyên nhịn không được mà lẩm nhẩm.

Nam Cung Ngũ Nguyệt nhìn hình ảnh trên phát sóng trực tiếp, chợt có chút thất thần.

"Ngũ Nguyệt, làm sao vậy?" Quân Tích Trúc chú ý đến sự khác thường của nàng ta, ân cần hỏi.

"À… không có gì." Nam Cung Ngũ Nguyệt lấy lại tinh thần: "Ta chỉ cảm thấy vùng biển trên màn hình vô cùng thân thiết."

Các khách hàng hưng phấn trò chuyện về chuyện phát sóng trực tiếp.

Trên màn hình phát sóng trực tiếp có rất nhiều bình luận chạy qua.

Vì trải nghiệm xem, không ít người đều chọn đóng lại hoặc mức che tương đối cao.

Chương 838: Lạc Xuyên Grills

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn số người xem tăng lên nhanh chóng trong phòng phát sóng và màn bình luận liên tục đổi mới trong khung nhỏ bên dưới, cảm thán vì sự nhiệt tình của khách hàng.

Sau đó lập tức tắt khu vực bình luận đi.

Bởi vì Lạc Xuyên cảm thấy thứ này đặt ở vị trí kia, thoạt nhìn có chút chướng mắt…

Lạc Xuyên nhìn điện thoại di động Ma Huyễn, nói ra lời chào hỏi đã chuẩn bị trước.

"Ta là Lạc Xuyên, hôm nay ta muốn cho mọi người thấy làm thế nào để có thể sinh tồn trong vùng biển nguy hiểm nhất. Tiếp theo ta sẽ đối mặt với một loạt khiêu chiến, ở nơi này, nếu không có kỹ năng sinh tồn phù hợp, có thể ngay cả một ngày cũng không thể kiên trì nổi."

Các khách hàng: ?

Vẻ mặt đều có chút mờ mịt.

Tuy rằng lời ông chủ nói vô cùng có lý, nhưng vẫn cảm thấy có nhiều chỗ là lạ.

"À, kỹ năng sinh tồn mà ông chủ nói hẳn là thực lực của hắn." Khóe miệng của Ngụy Khinh Trúc hơi co rút.

Là một lính đánh thuê, nàng ta biết rất nhiều kiến thức sinh tồn ở nơi hoang dã.

Xét đến cùng, khi cảnh giới và thực lực đủ mạnh mẽ, những kiến thức sinh tồn này trở nên vô dụng.

Lời của Ngụy Khinh Trúc nhận được sự tàn thành của không ít khách hàng.

"Vẫn cảm thấy sau khi ông chủ rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành thì tính cách thay đổi không ít." Yêu Tử Nguyệt tỏ ra có chút ngờ vực: "Cụ

thể là tại sao thay đổi thì không nói được."

Yêu Tử Yên gật đầu đồng ý: "Đúng vậy, ta cũng cảm thấy như vậy."

Nàng có thời gian ở chung với Lạc Xuyên dài nhất, vô cùng quen thuộc với người sau.

Sự thay đổi của Lạc Xuyên có một cái tên vừa đơn giản vừa dễ hiểu – thời gian dài ở lì trong nhà không ra khỏi cửa, bỗng nhiên đi đến một hoàn cảnh xa lạ, bắt đầu cho phép mình buông thả.

Đại khái chính là như thế…

Lạc Xuyên tất nhiên không biết trong cửa hàng có chuyện gì xảy ra.

Góc quay của điện thoại di động Ma Huyễn bỗng thay đổi, trong hình ảnh xuất hiện một tòa đảo nhỏ.

"Đây là hòn đảo duy nhất ta phát hiện được, tối nay chuẩn bị nghỉ chân ở nơi này."

Lạc Xuyên bay vút về hướng đảo nhỏ.

Điện thoại di động Ma Huyễn đi theo bên cạnh.

Khi Lạc Xuyên đi vào phạm vi cách đảo nhỏ mấy chục thước thì biến cố đột nhiên xuất hiện.

Có vài ảo ảnh mơ hồ xé rách mặt biển đánh về phía Lạc Xuyên, tiếng vang khi không khí bị xé toạc lại xuất hiện chậm hơn một chút.

Các khách hàng đang xem phát sóng trực tiếp trong Khởi Nguyên Thương Thành thấy vậy, nhất thời phát ra từng tiếng hô hoảng hốt.

Đương nhiên, có nhiều người còn chưa kịp phản ứng, bởi vì tốc độ của ảo ảnh thật sự quá nhanh!

Trong chớp mắt đã vọt đến trước mặt Lạc Xuyên!

Nét mặt của Lạc Xuyên không chút thay đổi, tựa như bất cứ chuyện gì cũng không thể khiến cho lòng hắn hoảng hốt.

Một tiếng búng tay thanh thúy vang lên.

Mấy ảo ảnh công kích về phía Lạc Xuyên chợt ngừng lại giữa không trung, lộ ra diện mạo thực sự của chúng nó.

Kia rõ ràng là một cái xúc tu với vô số giác hút dữ tợn trải đầy!

Lạc Xuyên cùng lúc đưa ra lời giải thích cho khán giả xem trực tiếp: "Cái búng tay vừa rồi thật ra chỉ là một phương diện trong pháp tắc. Khi những xúc tu này tấn công về phía mình, chắc chắn sẽ có một tốc độ, tác dụng của búng tay chính là lập tức đổi tốc độ này của xúc tu về không."

Các khách hàng ngơ ngác nhìn nhau.

Bọn họ không biết nên nói gì.

Thay đổi pháp tắc?

Đây chỉ sợ là cái ngưỡng mà cả cuộc đời này bọn họ cũng không thể chạm đến.

Chính An Vi Nhã đang uống Coca nghe nói như thế, nhất thời không nhịn được mà ho khan.

Bởi vì nàng ta bị sặc.

Đối với rồng mà nói, đây gần như là chuyện không thể nào.

Cô nương Long tộc tròn mắt nhìn, vẻ mặt khiếp sợ: "Thoải mái thay đổi pháp tắc như thế? Làm sao có thể? Chẳng lẽ hắn cũng…"

Những lời ở sau, nàng ta lại không nói ra.

Chương 839: Ác mộng của quái vật bạch tuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Lúc Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ bắt đầu buôn bán chưa được bao lâu, khi ấy nước khoáng còn chưa được bán, ông chủ đã từng sử dụng chiêu này, có điều khi ấy không phải như vậy." Cố Vân Hi kể lại những chuyện đã trải qua cho các đồng môn.

"Nói một chút đi, rốt cuộc là thế nào."

"Đúng vậy, ta cũng chưa từng nghe nói đến."

Mọi người thúc giục.

"Chuyện này nói ra rất dài dòng." Cố Vân Hi bắt đầu nhớ lại: "Lúc ấy bởi vì chuyện ở di tích thượng cổ, chúng ta đi theo Mộ Dung đạo sư đến thành Cửu Diệu…"

"Làm ơn nói trọng điểm có được không?" Hứa Ấu Vi liếc mắt xem thường.

Trải qua cuộc giao đấu lần trước, hai người đã trở thành bạn bè.

Có lẽ viện trưởng của bốn học viện lớn muốn nhân cơ hội này để các học viên của học viện làm quen với nhau.

Cố Vân Hi hắng giọng một cái, rồi kể tiếp: "Lúc ấy có một thế lực nào đó hùng hổ tiến vào Khởi Nguyên Thương Thành chuẩn bị báo thù hay gì đó, lúc ấy hình như ông chủ có chút tức giận, bèn búng tay một cái, đám người kia lập tức biến mất.

Chỉ là chuyện này dường như đã gây ra chấn động không nhỏ ở thành Cửu Diệu lúc ấy, có điều thông tin về Khởi Nguyên Thương Thành của ông chủ vẫn được chúng ta giữ kín. Đúng rồi Nhã Thường, lúc ấy ông chủ gọi đó là cái gì?"

"Khái niệm thanh trừ." Giang Nhã Thường trả lời: "Lúc ấy ông chủ nói đó là xóa bỏ sự tồn tại khỏi khái niệm, có lẽ là xóa bỏ toàn bộ trong pháp tắc."

Mọi người lặng im.

Những chuyện có liên quan đến pháp tắc thế này, bọn họ hoàn toàn không thể nào tưởng tượng ra được…

"Thay đổi pháp tắc một cách dễ dàng ư?" Văn Thiên Cơ thở dài: "Rốt cuộc là ông chủ đã đến cảnh giới nào rồi?" Vô Thiên nhìn về phía Phật Chủ: "Sư huynh, ngươi cảm thấy thế nào?"

Phật Chủ lắc đầu: "Pháp tắc theo lời ông chủ rõ ràng không giống như thứ theo lời chúng ta, đã đề cập đến bản chất của thế giới rồi."

Là nửa bước Thánh Nhân, khả năng cảm nhận của hắn ta rõ ràng đã vượt xa những người khác…

Lạc Xuyên có thể cảm nhận được, trên xúc tu đang truyền đến cảm xúc sợ hãi.

Khẽ vung tay lên, một sinh vật có vẻ ngoài quái dị vùng lên khỏi mặt nước, trông giống như một loại bạch tuộc đặc biệt nào đó.

Hình thể và thực lực cũng không thua kém con cá quỷ mà Lạc Xuyên gặp phải trước đó là bao.

Bây giờ năm cái xúc tu của quái vật bạch tuộc đã bị giam cầm giữa không trung, còn lại ba cái đang vung lên, trong ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Lúc ra tay, quái vật bạch tuộc cũng biết Lạc Xuyên ít nhất cũng là người tu luyện Vấn Đạo, dù sao chỉ có Vấn Đạo mới có thể khống chế năng lực phi hành trên không.

Nhưng nó là bá chủ ở khu vực này, ở trong sân nhà biển cả thì cho dù đối mặt với người tu luyện Vấn Đạo đỉnh phong cũng có thừa sức chiến đấu.

Đối mặt với Tôn Giả sơ cấp cũng có thể yên bình chạy thoát.

Có thể nào nó cũng không ngờ đến, người trước mặt này lại mạnh như thế, chỉ vung tay lên đã giam cầm nó hoàn toàn.

Khí phách cái gì, nào có quan trọng bằng tính mạng của mình.

"Tiền bối tha mạng!"Quái vật bạch tuộc quyết đoán cầu xin: "Vừa rồi thật sự không chú ý đến tiền bối đã tùy tiện tấn công thật sự là ta không

đúng, ta tu luyện ở gần hòn đảo này mấy trăm năm, đến bây giờ còn chưa từng gặp được con người, cho nên mới tò mò ra tay thử…"

"Câm miệng."

Quái vật bạch tuộc và Hổ Cuồng đều là một kiểu người hay lảm nhảm, Lạc Xuyên nghe mà bực dọc trong người.

Quái vật bạch tuộc lập tức im bặt.

"Ta hỏi, ngươi đáp, hiểu không?" Lạc Xuyên hỏi.

Quái vật bạch tuộc ngây ngốc ở đây một thời gian dài như vậy, chắc chắn biết được không ít tin tức, có thể hỏi một chút về chuyện Hải yêu.

Quái vật bạch tuộc cuống quít gật đầu.

Chương 840: Tin tức đến từ quái vật bạch tuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Gần đây vùng biển này có xảy ra chuyện lớn nào không?" Lạc Xuyên hỏi.

"Chuyện lớn? Hình như không có." Quái vật bạch tuộc thành thật trả lời, nó đã thấy rõ sự khác biệt giữa mình và Lạc Xuyên, hoàn toàn không dám đùa giỡn âm mưu quỷ kế nào ở mặt này: "Ta đã sinh sống ở bên cạnh hòn đảo này mấy chục năm, chưa bao giờ gặp chuyện lớn nào."

"Mấy chục năm? Không phải ngươi vừa nói là mấy trăm năm sao?" Lạc Xuyên đã phát hiện ra lỗ hổng trong lời quái vật bạch tuộc.

Bị vạch trần, cho dù là quái vật bạch tuộc lúc này cũng có chút ngại ngùng: "À… vừa rồi ta chỉ thuận miệng nói thôi, ngoại trừ những kẻ lười từ trong xương, thì không có hải tộc nào sẽ ở yên một chỗ mấy trăm năm."

"Vậy ngươi có biết Hải yêu không?" Lạc Xuyên hỏi.

"Hải yêu, có chút quen tai…" Quái vật bạch tuộc cố gắng nhớ lại, sau đó ánh mắt sáng lên, liên tục gật đầu: "Biết biết!"

"Nói đi." Lạc Xuyên nói.

Quái vật bạch tuộc bắt đầu kể: "Hải yêu đều là những kẻ kỳ quái, đây là việc mà tất cả hải tộc đều công nhận."

"Kỳ quái thế nào?" Lạc Xuyên có chút tò mò.

"Nói sao nhỉ?" Quái vật bạch tuộc đang tổ chức ngôn ngữ trong đầu: "Bọn họ không giống các hải tộc khác, trời sinh có thể khống chế nước biển, hình như còn có thể biến thành đủ mọi hình thái. Trong vùng biển này, mỗi thành viên trong tộc bọn họ đều có thực lực rất mạnh mẽ, hơn nữa bởi vì đặc điểm hình thái sinh mệnh, về cơ bản thì không có khả năng bị giết chết, hải tộc bình thường sẽ không đi trêu chọc bọn họ."

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, không ít khách hàng hướng ánh mắt tò mò và kinh ngạc về phía Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Thân phận Hải yêu của Nam Cung Ngũ Nguyệt cũng không phải bí mật gì.

Bọn họ kinh ngạc là Hải yêu trong truyền thuyết lại lợi hại như thế, ngay cả quái vật bạch tuộc mà ông chủ gặp được cũng nói là không thể bị giết chết.

"Ngũ Nguyệt, ngươi lợi hại như vậy sao?" Một thiếu nữ chọc vào cánh tay Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Nam Cung Ngũ Nguyệt còn đang thất thần, nghe nói như thế mới phản ứng lại: "Đúng vậy, thì ra ta đây lợi hại như thế sao"

Mọi người:…

Đã quên Nam Cung Ngũ Nguyệt là Hải yêu sinh trên đất liền.

"Không thể bị giết chết? Thì ra Hải yêu trong lời đồn lại còn có năng lực này." Quân Tích Trúc vui vẻ nhìn sang Nam Cung Ngũ Nguyệt, cảm thấy mình đã nhặt được bảo bối.

Những người khác lại nghĩ tới nhiều vấn đề hơn.

"Hải yêu là sinh vật nguyên tố đúng không?" Dược Hồi Trần hỏi.

"Tất nhiên, hẳn là do nguyên tố thủy cấu thành." Phạm Thừa Thiên trả lời.

"Trên Thiên Lan đại lục, ngoại trừ Hải yêu còn có sinh vật nguyên tố đặc thù nào khác không?" Dược Hồi Trần hỏi lại.

Mọi người bắt đầu suy nghĩ.

Phạm Thừa Thiên suy nghĩ rồi nói: "Ừm… hình như không có thật."

"Hay đây chính là nguyên nhân ông chủ tìm Hải yêu?" Thanh m cau mày: "Hải yêu đã biến mất ở Thiên Lan đại lục một thời gian dài như vậy, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?"

"Tám chín phần mười…"

Quái vật bạch tuộc nói: "…Mấy tin tức này thì trên cơ bản, tất cả hải tộc đã mở linh trí đều biết được."

"Vừa nãy lúc ta hỏi, tại sao ngươi giống như đã quên mất chuyện của Hải yêu?" Lạc Xuyên híp mắt.

Quái vật bạch tuộc thấy vậy thì có chút căng thẳng, nói: "Tiền bối, đã mấy chục năm ta chưa nghe nói về chuyện của Hải yêu, cho nên trong lúc nhất thời không nghĩ đến."

Lạc Xuyên khẽ cau mày.

Không riêng gì ở Thiên Lan đại lục, Hải yêu cũng mai danh ẩn tích một thời gian dài vậy sao.

Xem ra những Hải yêu kia thật sự đã gặp phiền toái không nhỏ.

"Ngươi có biết chỗ ở của Hải yêu không?" Lạc Xuyên hỏi.

"Không biết." Quái vật bạch tuộc thành thật trả lời.

Chương 841: Không phải kẻ ác

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Hải yêu rất thần bí, trước kia lúc họ xuất hiện ở vùng biển này, không có hải tộc nào biết được rốt cuộc họ sinh sống ở đâu." Quái vật bạch tuộc nói.

Lạc Xuyên xoa cằm.

Chỗ ở bí ẩn…

Hay là giống với mấy con cự long kia, đều là chiều không gian khác với Thiên Lan đại lục?

Nơi mà bản thân mình đang ở, hẳn vẫn là thế giới ban đầu.

Bởi vì quái vật bạch tuộc trước mắt biết được Thiên Lan đại lục.

Đi đến một không gian khác hoàn toàn xa lạ, nếu không biết được tham số không gian thì về cơ bản không thể nào tìm được.

Quay về như thế nào cũng là một vấn đề…

Quên đi.

Lạc Xuyên dừng suy nghĩ.

Trước đó không phải hệ thống nói có liên kết thông tin sao, chờ Hải yêu tìm đến cửa là được.

Tuy rằng Lạc Xuyên không hiểu lắm rốt cuộc nguyên lý là gì, nhưng dù có nói thế nào thì hắn cũng đã đọc văn học mạng.

Những thứ huyền diệu khó giải thích như nhân quả này vận mệnh này vân vân trong văn học mạng, đại khái cũng cùng một nguyên lý như vậy…

Nhìn Lạc Xuyên đang trầm tư, quái vật bạch tuộc đợi một lúc mới cẩn thận hỏi: "Tiền bối, có thể thả ta đi không?"

Lạc Xuyên liếc mắt nhìn nó một cái.

Tuy rằng đã trả lời câu hỏi của mình, nhưng chuyện đánh lén vẫn chưa tính sổ đâu.

Hai chuyện này chuyện nào ra chuyện đó, không thể nhập hai thành một

được.

Có điều dù sao hắn cũng không phải người thích giết chóc, thái độ nhận sai của quái vật bạch tuộc cũng không tệ…

Lạc Xuyên từ trên nhìn xuống quái vật bạch tuộc, khẽ xoa cằm.

Thoạt trông chất thịt cũng không tệ.

Hơn nữa còn là hải sản cảnh giới Vấn Đạo, còn có thể thêm rất nhiều điểm.

Không biết nếm thử thì hương vị sẽ thế nào.

Lại nói, trong không gian của hệ thống cũng không thiếu gia vị và đồ làm bếp…

Quái vật bạch tuộc có chút sợ hãi.

Bởi vì nó chú ý đến ánh mắt của Lạc Xuyên, thoạt trông giống như đang suy nghĩ nên xử lý nó như thế nào.

"Khụ khụ, tiền bối, ngài đang nghĩ gì thế?" Quái vật bạch tuộc cố gắng giữ cho giọng nói của mình thật bình tĩnh.

Khóe miệng Lạc Xuyên hiếm thấy mà cong lên thành một nụ cười: "Tiếp theo, nên nói đến chuyện ngươi đánh lén ta…"

"Ông chủ nở nụ cười! Tỷ tỷ ngươi nhìn thấy chưa! Ông chủ thế mà lại nở nụ cười!" Yêu Tử Nguyệt chỉ vào điện thoại di động Ma Huyễn, sửng sốt thốt lên.

"Ta thấy rồi." Yêu Tử Yên nhìn nàng với vẻ bất đắc dĩ.

"Vẫn cảm thấy tiếp theo hải tộc kia chắc là không xong rồi." Hổ Cuồng nhớ đến lúc trước gặp được Lạc Xuyên, vừa nghĩ đến đã thấy sợ.

"Ai cho lúc ấy ngươi lỗ mãng, ỷ vào thực lực của mình mà gặp ai cũng muốn đánh giá một chút." Vũ Vi liếc mắt xem thường.

"Sư muội, ngươi có cảm thấy cảnh tượng này có chút quen thuộc không?" Trần Mặc chặc lưỡi.

Trần Y Y gật đầu liên tục: "Lúc gặp được ông chủ ở di tích thượng cổ, ánh mắt hắn nhìn Thất Thải Lưu Ly Kê chính là như này."

Trong hình ảnh trực tiếp, có thêm bình luận xuất hiện.

[Ông chủ chuẩn bị làm gì đấy?]

[Cười rồi cười rồi, sinh thời không ngờ lại thấy được ông chủ nở nụ cười.]

[Quái vật bạch tuộc chạy mau đi!]

[Ánh mắt của ông chủ vừa nãy tựa như thấy được món ngon.]

…

Bảy cái xúc tu của quái vật bạch tuộc tiến về phía trước trong nước biển như ảo ảnh.

Nó định đi tìm người bạn cá quỷ của mình để tránh đầu gió.

Mặc dù nhân loại kia đã nói, sau khi nhận được bồi thường sẽ không để ý đến nó nữa, nhưng quái vật bạch tuộc làm sao dám chờ đợi ở đây.

Bây giờ chỉ là một cái xúc tu, nhưng quái vật bạch tuộc cảm thấy nếu mình vẫn ở lại cái đảo nhỏ kia, bảy cái xúc tu còn lại cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Tuy rằng xúc tu của nó có khả năng tái sinh, nhưng không thể dùng như vậy được!

Huống hồ quái vật bạch tuộc còn nghe một vài người bạn hải tộc nói qua, lời nói của con người không thể tin được.

Bởi vì không ít hải tộc sau khi biến thành con người đi vào Thiên Lan đại lục đã bị con người gian trá lừa gạt, sau khi có con nhỏ thì muốn chạy cũng không được…

Chương 842: Tức giận, run sợ, lạnh lẽo

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Mấy tiếng sau, quái vật bạch tuộc tới lãnh địa của cá quỷ.

Quái vật bạch tuộc cảm thấy có chút kỳ lạ, bởi vì nó không cảm nhận được một chút khí tức nào của cá quỷ.

"Ra ngoài rồi?"

Quái vật bạch tuộc chuẩn bị tìm vài hải tộc hỏi thăm.

Tuy rằng khoảng cách có hơi xa, nhưng nó thỉnh thoảng vẫn đến đây thăm thú.

Một lát sau, nhận được thông tin từ một con cua Tạo Hóa gần đó, quái vật bạch tuộc đã thất thần một khoảng thời gian dài.

Cá quỷ bị giết rồi?

Nó không thể chấp nhận được sự thật này.

Thực lực của cá quỷ tuy rằng yếu hơn nó một chút, nhưng vẫn cực kỳ khủng bố, đủ để xưng là bá chủ biển khơi.

Trí lực của con cua cũng không tính là cao, nó chỉ biết là lúc ấy cá quỷ đột ngột phát ra khí tức khủng bố, như là đột nhiên phát động tấn công.

Từ khi khí tức của cá quỷ bùng nổ đến khi chấm dứt, thời gian kéo dài không đến một nhịp thở, rồi biến mất trong hư không.

Tuy rằng nhiệt độ của nước biển không tính là thấp, nhưng quái vật bạch tuộc vẫn cảm thấy từng luồng khí lạnh vọt tới từ bốn phương tám hướng, vây quanh lấy nó.

Tức giận, run sợ, lạnh lẽo.

Thế giới này bị làm sao vậy?

Từ khi nào mà vùng biển này lại biến thành như vậy?

Hải tộc Vấn Đạo cũng không thể được an toàn cho bản thân sao?

Quái vật bạch tuộc nhìn bảy cái xúc tu của mình, liên tưởng đến những chuyện trải qua chưa bao lâu, sinh lòng bi thương.

Huynh đệ lên đường mạnh giỏi.

Bỗng nhiên, trong đầu quái vật bạch tuộc nảy ra một ý tưởng.

Đợi đã.

Có gì đó không đúng.

Phương hướng trước khi nhân loại đi vào đảo nhỏ, hình như chính là địa bàn của cá quỷ.

Hay là kẻ này thật ra cũng giống như mình, cũng đánh lén nam nhân kia, kết quả bị giết chết?

Quái vật bạch tuộc cảm thấy khả năng này rất lớn.

Đúng vậy, nhất định chính là như vậy!

Vùng biển này nào có nhiều nguy hiểm như vậy.

Đồng thời trong lòng còn sinh ra cảm giác may mắn.

Nó chẳng qua chỉ mất đi một xúc tu, nhưng cá quỷ lại lập tức mất cả tính mạng.

Quái vật bạch tuộc đưa ra quyết định, sống luôn trong địa bàn của cá quỷ…

Lạc Xuyên đi lên hòn đảo nhỏ.

Trên đường bờ biển kéo dài mấy ngàn thước là bờ cát đầy cát vàng óng ánh, bọt sóng trắng xóa tầng tầng lớp lớp, từng đợt rồi lại từng đợt đánh về phía bờ cát rồi biến mất.

Lúc này đã là buổi chiều, sắp đến chạng vạng, chiều cao của mặt trời đã giảm xuống không ít, ánh nắng chiếu xuống cũng không còn nóng bức như buổi trưa, mặt biển phủ một tầng sóng mỏng phản chiếu ánh sáng lấp lánh.

Trên hòn đảo ở dị giới này không có ô nhiễm, tất cả mọi thứ đều là môi trường sinh thái nguyên sơ tràn đầy hơi thở tự nhiên, cách bờ cát không xa thậm chí còn có cây cối kết quả rực rỡ.

Cảnh đẹp như một bức tranh – bởi vì đây là phương hướng mà Lạc Xuyên cố ý lựa chọn.

Tất cả đều là vì hiệu quả phát sóng trực tiếp.

Đương nhiên những nơi khác cũng không tệ.

Hoặc là đá ngầm san sát, hoặc là vách đá cao dốc, sóng biển dữ dội, những dấu vết do sóng biển đẻ lại ghi lại những thay đổi của thời gian.

Tạo hình của Lạc Xuyên lại có chút lệch pha.

Một bên là điện thoại di động Ma Huyễn lơ lửng, bên kia là một cái xúc tu dài mấy chục thước.

Chủ nhân của xúc tu tất nhiên là quái vật xúc tu.

Lạc Xuyên chỉ muốn một cái xúc tu của nó làm bồi thường mà thôi.

Dù sao hắn cũng không phải kẻ ác gì…

Huống hồ một cái xúc tu đã lớn như vậy, Lạc Xuyên cảm thấy mình đã có thức ăn trong nhiều năm.

Cùng với một tiếng "ầm" trầm đục, xúc tu bị ném trên bờ cát.

Lạc Xuyên nhìn màn hình điện thoại di động Ma Huyễn.

Bên trên không có gì.

Hắn suy nghĩ một lát, chợt hiểu ra.

Lúc trước đã đóng màn bình luận rồi.

Lạc Xuyên mở màn hình bình luận ra.

Bên dưới màn hình lập tức xuất hiện khung bình luận.

Lạc Xuyên chú ý đến vô số dòng bình luận đổi mới liên tục trong khu bình luận.

Xem ra tất cả mọi người đều rất nhiệt tình.

Lạc Xuyên thấy vừa lòng, đọc nội dung bình luận.

Chương 843: Phương thức luyện khí đặc biệt

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

[Ông chủ đây là đang chuẩn bị nấu ăn?]

[Đây là sinh tồn trên biển sao? Thích thật đấy.]

[Ta chỉ biết…]

[Ông chủ ra tay quả thật là không giống người thường.]

…

Lạc Xuyên hài lòng gật đầu.

Khán giả đều rất nhiệt tình.

Yêu Tử Yên: [Ông chủ, ngươi chuẩn bị làm thế nào?]

Lạc Xuyên chú ý đến tin nhắn Lạc Xuyên gửi đến trên trò chuyện Khởi Nguyên.

"Một phần nướng, một phần hấp, một phần kho tàu."

Nghĩ một lát, Lạc Xuyên nói với màn hình điện thoại di động Ma Huyễn.

Yêu Tử Yên: […]

Lời này vừa mới ra, tốc độ đổi mới bình luận lại nhanh hơn.

Lạc Xuyên không chú ý đến chuyện này.

Nhìn về phía xúc tu trên bờ cát.

Tiện tay bốc một nắm cát, hai tay tùy ý chà xát dưới ngọn lửa đen kịt, chợt xuất hiện một lưỡi đao sắc bén bán trong suốt dày đặc khí lạnh.

Dược Hồi Trần xem trực tiếp mà khóe miệng co rút: "Thì ra đối với ông chủ, chế tạo vũ khí chính là chuyện đơn giản như vậy?"

Chỉ nhìn qua màn hình, nhưng ông ta có thể cảm nhận sự sắc bén của lưỡi dao bán trong suốt một cách rõ ràng.

Cho dù là Thánh binh cũng không sánh bằng!

"Quen là tốt rồi, quen là tốt rồi." Văn Thiên Cơ hít sâu một hơi, không ngừng nhỏ giọng lẩm bẩm, muốn cứu vớt thế giới quan sắp vỡ nát của

mình.

"Lão sư, còn có phương pháp luyện khí thế này sao?" Trong số khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành có nhiều thiếu niên thiếu nữ đang học luyện khí, đang đưa ra câu hỏi với lão sư của mình.

"Khụ khụ… theo vi sư biết, Thiên Lan đại lục không có loại phương pháp chỉ tiện tay chà sát là có thể chế ra linh khí. Có điều, vi sư tin rằng nếu các ngươi có thể đạt đến cảnh giới này của ông chủ, nhất định có thể nắm vững phương pháp luyện khí này…"

Cầm lưỡi dao mình tiện tay mài ra, Lạc Xuyên đi đến trước xúc tu.

Nhẹ nhàng lướt qua một cái, một vết rách xuất hiện, thịt trắng óng ánh lộ ra.

Lại cắt thêm vài đường, ba khối thịt trắng nõn như ngọc xuất hiện trong tay Lạc Xuyên.

Giữ chúng ở giữa không trung, Lạc Xuyên bắt đầu lấy đồ đạc từ không gian hệ thống ra ngoài.

Các loại dụng cụ làm bếp, đồ gia vị nhiều vô kể, rất nhanh đã bày ra trên bờ cát.

Các khách hàng đang xe phát sóng trực tiếp đều tròn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Không thể tin vào hai mắt mình.

Ông chủ chịu khó này, cùng ông chủ cả ngày nằm trên ghế dựa uống Coca cầm điện thoại di động Ma Huyễn trong cửa hàng, thật sự là cùng một người sao?

"Đúng rồi, chính là loại cảm giác này!" Không giống với những người khác, Trần Mặc tỏ ra kích động.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Trần Y Y cũng đầy hưng phấn: "Ông chủ lại bắt đầu nấu ăn!"

Có người sau khi nghe thấy thì tò mò hỏi: "Dáng vẻ của các ngươi không giống như kinh ngạc lắm?"

"Đương nhiên rồi." Trần Y Y gật đầu với vẻ đương nhiên: "Lúc trước

chúng ta đã từng tận mắt nhìn thấy một màn không khác gì thế này!"

"Nói nghe một chút đi."

"Đúng vậy, thỏa mãn lòng hiếu kỳ của chúng ta một chút." Những người này nhất thời thấy hứng thú, đều lên tiếng.

Trần Y Y hắng giọng một tiếng, bắt đầu kể lại: "Chuyện kia đã là mấy tháng trước, lúc ấy di tích thượng cổ còn chưa xuất hiện…"

Không thể không nói, chất thịt của quái vật bạch tuộc quả thật không tệ.

Cho dù chưa nấu nướng gì đã có một mùi thơm nhàn nhạt lan tỏa.

Lạc Xuyên chọc tay vào.

Vừa trắng lại vừa mềm, tính đàn hồi cũng rất tốt.

Thậm chí còn muốn cắt một ít sashimi nếm thử.

Có điều cuối cùng vẫn bỏ qua ý nghĩ này…

Ngọn lửa đen kịt bốc lên.

Lạc Xuyên khống chế nhiệt độ không quá cao, cho nên không cần lo lắng chuyện nướng cháy đồ ăn xảy ra.

Mặc dù có xảy ra cũng không sao, dù gì thì bên cạnh cũng còn nhiều như vậy…

Chương 844: Người sành ăn Lạc Xuyên

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Búng tay một cái, thịt bạch tuộc trắng nõn được xiên thành xâu chậm rãi tự quay trên ngọn lửa.

Thịt bạch tuộc theo hai cách kho tàu và hấp cũng bắt đầu tự nấu nướng.

Dù sao cũng nằm trong sự khống chế của Lạc Xuyên, chọn dùng cách làm nào cũng không phải vấn đề đáng thảo luận…

Khách hàng nhìn ba món ăn đang tự nấu nướng, lại nhìn Lạc Xuyên nằm trên ghế dựa, nét mặt kỳ dị.

Thì ra ông chủ đi ra ngoài không chỉ mang theo các loại dụng cụ nấu nướng, mà ngay cả ghế nằm cũng đã chuẩn bị rồi sao?

Quả nhiên là chuẩn bị chu đáo…

Qua một hồi bận bịu, trôi qua không ít thời gian.

Mặt trời đã xuống dần tới vị trí ngang mặt biển, soi rọi mặt nước vốn xanh thăm thẳm thành màu đỏ cam, bầu trời, áng mây cũng một màu đỏ hồng.

Sóng biển trùng điệp đập vào bờ cát, tiếng sóng vỗ "rì rào" giống như khúc nhạc đệm của thiên nhiên.

Từng cơn gió nhẹ phả vào mặt, Lạc Xuyên cầm Coca ướp lạnh uống một hớp, khẽ nheo mắt lại.

Cuộc đời, chỉ cần thoải mái như thế…

Nhìn hình ảnh trên phát sóng trực tiếp, không ít khách hàng lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Ở Thiên Lan đại lục, biển là một vùng cực kỳ xa xôi.

Cho dù là người tu luyện cấp bậc Vấn Đạo, Tôn Giả cũng không có cơ hội nhìn ngắm tận mắt.

Từ phát sóng trực tiếp của Lạc Xuyên, bọn họ cũng có thể coi như được cảm nhận sự rung động của biển cả từ một góc nhìn khác.

"Khung cảnh đẹp quá!"

"Nếu có thể tự thể nghiệm một lần, cuộc đời này không uổng phí!"

"Khi nào thì có thể trải qua cuộc sống như ông chủ nhỉ?"

"Có lẽ trong mơ thì có thể…"

Lạc Xuyên nheo mắt lại.

Trong không khí truyền đến một mùi hương hấp dẫn, nhắc nhở hắn thức ăn đã nấu xong.

Ngáp một cái, Lạc Xuyên đứng dậy từ trên ghế dựa.

Đầu tiên là đi đến chỗ nướng thịt bạch tuộc.

Chất thịt vốn trắng mịn sau khi được nướng ở nhiệt độ cao, mặt ngoài đã hơi xém vàng, hiện tại chỉ còn hơi nóng bốc lên "tách tách tách", khiến cho người ta cảm thấy thèm ăn.

Lạc Xuyên lấy gia vị rắc một chút ở mặt trên, mùi hương càng thêm hấp dẫn.

Điện thoại di động Ma Huyễn còn cố ý đến gần xiên nướng, cho một góc quay cận cảnh thật lớn.

Thông qua tốc độ đổi mới bình luận bỗng nhiên nhanh hơn hẳn mà phán đoán, khán giả hẳn là cảm thấy rất vui vẻ nhỉ.

Lạc Xuyên bởi vì cảm giác mang đến niềm vui cho người khác mà tâm trạng cũng không tệ.

Một phần kho tàu kia đã hoàn toàn biến thành nước dùng màu đỏ nâu, mùi hương còn nồng đậm hơn.

Món hấp thì chưa nhìn đến, có điều hơi nước trắng xóa ẩn chứa mùi thơm thoang thoảng bên trong, quả thật đã mang đến cho Lạc Xuyên thể nghiệm cảm quan khác biệt…

Cảm giác không tệ lắm, Lạc Xuyên lại búng tay một cái.

Mấy món ăn đều tự chuyển động rồi bày lên, ngay ngắn trật tự…

Lạc Xuyên ngồi trên ghế, trên bàn bày ba món thịt bạch tuộc khác nhau là nướng, hấp và kho tàu.

Ừm, cái bàn này cũng là Lạc Xuyên lấy ra từ trong không gian hệ

thống…

Trong Khởi Nguyên Thương Thành, tuy rằng thời gian buôn bán đã gần kết thúc, nhưng các khách hàng vẫn không có ý định ra về.

Bọn họ nhìn chằm chặp vào màn hình phát sóng trực tiếp, tiếng nuốt nước bọt vang lên liên tiếp…

"Cơm chiều, bắt đầu."

Lạc Xuyên nói một câu với điện thoại di động Ma Huyễn, dẫn đầu cầm một xiên nướng lên.

Tay phải nắm chặt, cắn một miếng thịt bạch tuộc.

Vừa nhấm nuốt vừa khẽ vuốt cằm.

Sau khi ướp trong khoảng thời gian ngắn và rắc thêm gia vị trước khi kết thúc, đã ngấm đều gia vị.

Bên ngoài hơi xốp giòn, vừa cắn xuống đã có nước tuôn ra, trộn lẫn một mùi thơm nhàn nhạt.

0.8 Yêu Tử Yên.

Lạc Xuyên cho điểm.

Hấp 0.7 Yêu Tử Yên, kho tàu 0.9 Yêu Tử Yên.

Sau khi ăn xong, Lạc Xuyên kết thúc phát sóng trực tiếp…

Chương 845: Ghi chép nhiệm vụ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bởi vì nhiệm vụ mà rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành, có chút nhàm chán, cho nên ghi lại một vài chuyện đã xảy ra trong lúc làm nhiệm vụ.

Ngày đầu tiên, sau khi rời khỏi Khởi Nguyên Thương Thành thông qua cửa ánh sáng thì lại đến vùng biển. Biển cả ở dị giới cũng giống như biển trong tưởng tượng của ta, bầu trời cũng trong sáng như gương.

Nếu không có chuyện xảy ra tiếp theo thì tốt rồi.

Không ngoài dự liệu của ta, sau khi ra khỏi cửa ánh sáng đã gặp tập kích, bởi vì tâm trạng có chút không vui nên lập tức giết chết kẻ tập kích.

Có chút hối hận, bởi vì đã không còn cách để thu thập thông tin, hơn nữa hệ thống cũng không nói thông tin chi tiết.

Cũng may hệ thống nói có liên kết thông tin tồn tại, bất kể là làm gì thì Hải yêu đều sẽ tìm đến.

Hệ thống hình như có chút ngờ vực với năng lực thông hiểu của ta, ghi nhớ trong lòng.

Tùy tiện đi theo một hướng, tìm được một hòn đảo nhỏ, sau khi nhận được lời nhắc của Yêu Tử Yên thì bắt đầu phát sóng trực tiếp.

Bởi vì đã nhận ra khí tức của quái vật bạch tuộc từ lâu, việc nó đánh lén hoàn toàn nằm trong dự đoán của ta.

Từ miệng quái vật bạch tuộc chiếm được thông tin về Hải yêu, có điều tác dụng không lớn.

Nhận được bồi thường của quái vật bạch tuộc – một cái xúc tu.

Sau khi nấu nướng, hương vị rất tốt, khán giả xem trực tiếp hưởng ứng nhiệt liệt.

Lần đầu tiên phát sóng trực tiếp – Sinh tồn trên biển, kết thúc công việc một cách hoàn hảo.

Hôm nay không gặp được Hải yêu, nằm trong dự đoán.

Ngày hôm sau, buổi sáng mở phát sóng trực tiếp như thường lệ, tiêu đề vẫn là "Sinh tồn trên biển" như trước.

Lần này không chào hỏi với các khách hàng, từ khung bình luận có thể thấy bọn họ chắc hẳn vô cùng vui vẻ.

Tiến hành một đợt thăm dò đơn giản trên đảo nhỏ, đã phát hiện rất nhiều động thực vật kỳ lạ hiếm thấy.

Trải qua một loạt thử nghiệm, tìm được vài loại có hương vị tốt nhất.

Ăn xong cơm trưa, cũng trực tiếp xong.

Thời tiết buổi chiều quá nóng, không muốn động đậy.

Không phát sóng trực tiếp, ngủ trưa.

Thời gian ngủ trưa hơi dài, ngủ thẳng đến chạng vạng.

Ăn xong cơm chiều, chơi điện thoại di động Ma Huyễn.

Vẫn là nhà kiểu gấp di động do hệ thống cung cấp ngày hôm qua, quay về giường ngủ.

Hôm nay vẫn không gặp được Hải yêu.

Ngày thứ ba, có chút nhớ cuộc sống ở Khởi Nguyên Thương Thành.

Hôm nay chuẩn bị thăm dù vùng biển xung quanh một chút, bởi vì ta cảm thấy sinh vật trong biển phong phú hơn nhiều so với trên đảo nhỏ.

Buổi sáng theo thường lệ mở phát sóng trực tiếp, đã có không ít khách hàng đang chờ.

Bọn đều chào hỏi ta, đồng thời còn hỏi ta vì sao tiểu thuyết ngày hôm qua không cập nhật.

Hàng tồn đã không còn nhiều.

Sau khi suy nghĩ một phen thì tìm được lý do, nói với bọn họ rằng bởi vì ta không có ở Khởi Nguyên Thương Thành, cho nên không thể cập nhật được.

Bọn họ tin tưởng, đồng thời còn tỏ vẻ mong chờ ta quay về Khởi Nguyên Thương Thành.

Tiến vào trong biển.

Nước biển trong suốt, tầm nhìn rất tốt.

Nhìn được rất rõ cảnh sắc dưới đáy biển, tựa như thế giới trong cổ tích, vô cùng đẹp đẽ.

Có rất nhiều sinh vật xinh đẹp, tất cả đều chưa từng nhìn thấy.

Theo phán đoán của ta, hẳn là môi trường độc đáo của dị giới đã tạo ra hình thể của chúng nó.

Săn bắt một ít.

Hương vị phần lớn đều rất bình thường, một số ít cực kỳ thơm ngon, còn ăn ngon hơn cả thịt bạch tuộc.

Buổi chiều không phát sóng trực tiếp.

Hải yêu sao còn chưa đến đây, thời gian chờ đợi dài lắm rồi.

Đây là ngày thứ ba không gặp được Hải yêu.

Ngày thứ tư, không muốn nhúc nhích, đến giữa trưa thì mở phát sóng trực tiếp một lúc.

Các khách hàng trong khung bình luận hỏi ta tại sao buổi sáng không phát sóng, ta làm như không nhìn thấy.

Ngày thứ năm, vẫn không muốn nhúc nhích, không phát sóng trực tiếp.

Không ít người gửi tin nhắn cho ta, sau khi đáp lại Yêu Tử Yên thì tạm thời ẩn hết tất cả những người khác.

Ta đến đây để giải quyết nguy cơ của Hải yêu, không phải đến đây để phát sóng trực tiếp đặc biệt.

Ngày thứ sáu, rất phiền phức, không muốn viết.

"Ghi chép nhiệm vụ", kết thúc.

Chương 846: Hoàn thành nhiệm vụ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Bây giờ Lạc Xuyên đang nằm dưới bóng râm của ô che nắng, một tay gối lên sau đầu, tay kia thì cầm điện thoại di động Ma Huyễn.

Trên màn hình đang phát một buổi phát sóng trực tiếp.

Trong màn ảnh có một thiếu nữ mặc giáp mỏng, giáp mỏng đã được sơn màu sắc ngụy trang, nhìn trông rất dễ dàng dung nhập vào hoàn cảnh xung quanh.

Bây giờ nàng đang núp trong một lùm cây rậm rạp, bất kể là hô hấp hay động tác đều ép xuống mức thấp nhất.

Giọng nói cực nhỏ trong phát sóng trực tiếp vang lên: "Bây giờ ta đang ở trong rừng rậm của dãy núi Atos, nơi này cách Aland khá xa. Có lẽ mọi người cũng biết, theo vận động sụp đổ diễn ra thường xuyên gần đây, xác suất xuất hiện thể xâm nhiễm cũng càng lúc càng cao. Hôm nay ta sẽ mang đến cho mọi người bài giảng cách săn bắt thể xâm nhiễm từ góc nhìn thứ nhất…"

Sau vài lần phát sóng trực tiếp của Lạc Xuyên, độ phổ biến trong những khách hàng của Khởi Nguyên Thương Thành tùy theo nước lên thì thuyền lên, quan trọng nhất là tiến hành phát sóng không có hạn chế gì, nói cách khác mỗi người dùng đều có thể trở thành người phát sóng trực tiếp.

Chính vì như thế, một đống phòng phát sóng sôi nổi xuất hiện như măng mọc sau mưa, thể loại cực kỳ đa dạng.

Có tìm linh dược ở dãy núi Cửu Diệu, chơi trò chơi trong Khởi Nguyên Thương Thành, luyện dược sư của Dược cốc dạy cách chế thuốc vân vân.

Ở Thiên Lan đại lục, điều kiện để trở thành luyện dược sư cực kỳ hà khắc, chín mươi chín phần trăm người tu luyện không có được thiên phú tương ứng, không đủ để trở thành thiên tài ngàn dặm mới tìm được một, dù vậy phát sóng trực tiếp của luyện dược sư vẫn có nhiệt độ rất lớn, Lạc

Xuyên nghĩ mãi vẫn không rõ những khách hàng này rốt cuộc đang xem cái gì…

Trực tiếp cuộc sống hằng ngày và trực tiếp trò chơi cũng được chào đón không ít, ở đây không nhắc đến việc phát sóng trực tiếp Khởi Nguyên có thể kết nối hoàn hảo với thiết bị giả tưởng, đó cũng là điều kiện tiên quyết để có thể thực hiện phát sóng trực tiếp trò chơi.

Lúc Lạc Xuyên vừa mới nhìn thấy cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng liên tưởng đến sức sáng tạo của đông đảo quần chúng ở dị giới, hắn lại bình thường trở lại…

Ngày thứ sáu.

Lạc Xuyên buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống, uống một hớp Coca vốn đặt ở bên cạnh.

Hắn đã tìm kiếm bảy tám mươi phần trăm hòn đảo nhỏ này, thuận tiện còn bao gồm vùng biển trong phạm vi hơn mười cây số.

Kết quả tìm kiếm chính là Lạc Xuyên thành công tìm được một sinh vật biển ngon lành nhất.

Tuy rằng lỗ hổng rất nhiều, nhưng đúng là có chuyện như vậy…

Cũng giống như cá quỷ, địa bàn của quái vật bạch tuộc cũng không có nhiều hải tộc có thể trao đổi.

Huống hồ quái vật bạch tuộc là lão đại, tin tức biết được chắc chắn là nhiều nhất.

Nó còn không biết tình hình cụ thể của Hải yêu, thì các hải tộc khác không cần phải hỏi…

Lạc Xuyên đợi sáu ngày, ngay cả bóng dáng của Hải yêu cũng không nhìn thấy.

Trong khoảng thời gian này, hắn dựa vào phát sóng trực tiếp trên điện thoại di động Ma Huyễn để giết không ít thời gian…

"Nhiều ngày trôi qua như vậy, cái nhiệm vụ kia hẳn là hoàn thành rồi nhỉ?"

Buông chai Coca Cola, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến nhiệm vụ kiếm

một triệu linh tinh.

Sau khi mở bảng thông tin cá nhân ra, Lạc Xuyên nhìn xuống nhiệm vụ bên dưới.

Đúng như hắn dự định, tiến độ nhiệm vụ đã hoàn thành.

"Phần thưởng không biết… Hệ thống, phần thưởng này rốt cuộc là cái gì?" Lạc Xuyên hỏi.

"Sau khi ông chủ nhận thì sẽ biết." Hệ thống trả lời.

Đối với hành vi thừa nước đục thả câu này của hệ thống, thật ra Lạc Xuyên đã quá quen rồi.

Hắn không lãng phí thời gian, lập tức chọn chấp nhận.

"Nhiệm vụ hoàn thành, phần thưởng đã được gửi." Giọng nói nhắc nhở vang lên.

Chương 847: Ít nhất hiện tại thì không

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Lạc Xuyên nhìn thứ trong tay mình, nét mặt có chút vi diệu.

Thứ kia to xấp xỉ quả nho, hình dạng cũng không khác gì quả nho, ngửi thử thì mùi hương cũng giống hệt quả nho.

Nhưng Lạc Xuyên tin chắc rằng thứ không này phải quả nho bình thường.

"Đây là gì? Chỗ ngủ của hoàng đế. Đệch? Hoàng đế thán phục?" Lạc Xuyên nhìn thứ tạm thời có thể xem là quả nho, hoài nghi hỏi: "Hệ thống, ngươi không phải là sản phẩm của đế quốc đấy chứ?"

"… Đương nhiên không phải." Hệ thống trả lời: "Tuy rằng bởi vì nhiễu loạn thông tin mà xuất hiện rất nhiều thứ kỳ lạ, nhưng ông chủ ngươi phải nhớ kỹ, quyển sách này hiện tại không phải truyện đồng nhân đâu."

"Hiện tại?"

"Hiện tại. Bởi vì hệ thống cũng không biết phần sau sẽ bị tác giả viết thành cái gì nữa, đây là hậu quả của việc không có dàn ý."

Lạc Xuyên: …

Thật là cuộc đối thoại đầy lỗ hổng, trong phút chốc, hắn không biết nên oán giận như thế nào.

[Trái cây đặc biệt do hệ thống tạo ra, sau khi ăn có thể tinh lọc linh hồn.]

Phần giới thiệu về "quả nho" vô cùng ngắn gọn.

Khái niệm về linh hồn, Lạc Xuyên cũng không có một hiểu biết chính xác.

Nhưng là người xuyên việt, Lạc Xuyên cũng có hiểu biết đại khái từ đủ mọi loại văn học mạng, các tác phẩm truyền hình và điện ảnh đã từng xem.

Theo góc nhìn của Lạc Xuyên, linh hồn hẳn là một thứ gì đó huyền diệu khó giải thích, tinh thần lực có lẽ có liên kết với linh hồn, linh hồn được sinh ra cùng với nó, sự mạnh mẽ của linh hồn cũng sẽ quyết định giới hạn

cao nhất của sinh linh.

Phía trên đều là Lạc Xuyên đoán mò.

"Tinh lọc linh hồn?"

Hai ngón tay Lạc Xuyên cầm "quả nho" đặt trước mắt, cẩn thận quan sát, nhìn hồi lâu vẫn đưa ra kết luận giống hệt ban đầu – đây không phải là một quả nho sao!

Hắn làm thế nào cũng không nhìn ra có chỗ nào đặc biệt.

Có điều lại nói, hình như phần lớn những thứ mà hệ thống cung cấp thì đều như thế.

Nghĩ đến đây, Lạc Xuyên cũng bình thường trở lại.

"Tinh lọc linh hồn chỉ là công dụng chủ yếu." Hệ thống nói: "Ngoại trừ cái đó ra thì còn rất nhiều hiệu quả tốt đối với sinh linh…"

Hệ thống nói ước chừng vài phút.

Sau khi Lạc Xuyên nghe xong, bỗng nhiên cảm thấy cho dù là một người bình thường, ăn thứ này vào có thể lập tức phi thăng tại chỗ - ừm, đây chỉ là do hắn hiểu sai…

"Lợi hại như vậy, không có tên sao?" Lạc Xuyên chỉ thấy lời giới thiệu về "nho", lại không nhìn thấy tên.

"Không có." Hệ thống trả lời: "Xin ông chủ đặt tên."

"Đặt tên? Nếm thử hương vị trước rồi nói sau."

Lạc Xuyên ném "quả nho" vào trong miệng.

Theo lời hệ thống, hắn không khó để phán đoán rằng hiệu quả của thứ này đủ để so sánh với thần vật trong truyền thuyết – không phải là thần vật theo cách nói của Thiên Lan đại lục, mà là vật do thần minh chân chính tạo ra!

Có lẽ chỉ có thiên tài địa bảo do thần giới tạo ra trong truyền thuyết mới có thể đạt được năng lực này.

Lạc Xuyên rất mong chờ, hương vị của thần vật này rốt cuộc như thế nào.

Ngay giây tiếp theo, Lạc Xuyên lập tức phun ra, nét mặt trở nên cực kỳ

phấn khích.

Một loại hương vị hoàn toàn không thể diễn tả bằng lời tràn ngập khoang miệng trong nháy mắt, tựa như có một dòng điện lưu vọt thẳng vào trong não hắn, nhanh chóng truyền về tay chân và toàn thân.

Lạc Xuyên cảm giác như những gì mình từng ăn trong kiếp này cộng lại so ra còn không sánh bằng một phần ngàn thứ này, mỗi điểm thần kinh trên đầu lưỡi đều run rẩy dữ dội, phóng thích ra từng trận trùng kích kéo dài không dứt.

Trong loại kích thích có thể nói là cực hạn này, Lạc Xuyên nháy mắt trở nên tràn đầy sức sống – hắn tin rằng cho dù là một người sắp hấp hối, ăn vào xong cũng có thể nhảy dựng ra khỏi giường!

"Phụt… đậu má!"

Cho dù là Lạc Xuyên có tu dưỡng vô cùng tốt, lúc này cũng không nhịn được mà nói bậy.

"Đặt tên là "đậu má", có xác nhận không?"

Chương 848: Đặt tên sau

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Xác nhận cái lông ấy!

"Không!"

Cảm giác kích thích đã dần biến mất, nhưng vẫn để lại ấn tượng khắc sâu cho Lạc Xuyên, hơn nữa không hiểu sao lại cảm thấy tinh thần của mình tốt lên một cách thần kỳ.

"Hiệu quả tinh lọc tinh thần của thứ này không phải là dựa vào mùi vị kia đấy chứ?" Lạc Xuyên dù đã ăn cũng nhịn không được mà châm chọc: "Mặt khác, ta thực sự nghi ngờ hệ thống ngươi đã sao chép."

"Lời ông chủ nói không sai." Hệ thống trả lời.

Lạc Xuyên: …

Hệ thống lập tức thừa nhận, khiến cho hắn trong phút chốc không biết nói gì.

Sau một hồi cạn lời, Lạc Xuyên bắt đầu suy nghĩ.

"Nho" tinh lọc linh hồn, sao bỗng nhiên lại thưởng cho thứ này?

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ đến lúc Khởi Nguyên Thương Thành vừa mới khai trương chưa được bao lâu.

Mình vừa rút thăm ngẫu nhiên được Quỳnh Tương Lộ, sau đó lập tức gặp được Yêu Tử Yên bị thương.

Ừm…

Lạc Xuyên cảm thấy mình đã hiểu rõ một chuyện.

"Xin ông chủ hãy đặt tên." Hệ thống tiếp tục thúc giục.

Rất rõ ràng, Lạc Xuyên là một người bệnh mắc chứng khó quyết định thời kỳ cuối.

Suy nghĩ nửa ngày, hắn cũng không nghĩ ra một cái tên vừa lòng.

"Trước cứ để không, về rồi nói sau."

Hệ thống yên lặng biến mất.

Kết thúc cuộc trò chuyện với hệ thống, Lạc Xuyên đang chuẩn bị tiếp tục xem phát sóng trực tiếp cho hết thời gian, động tác bỗng nhiên dừng lại.

Hắn nhìn về phương xa.

Bầu trời nơi chân trời vốn một màu xanh thẳm, giờ đã trở thành tối mờ, gợn sóng trên mặt biển dường như cũng bị ảnh hưởng, trở nên dữ dội hẳn.

Hắn có thể mơ hồ nhìn thấy trên mặt biển phía xa xuất hiện vô số "ngọn núi màu trắng", đó là những ngọn sóng cao gần trăm mét!

Tất cả đều tỏ rõ, một hồi bão táp dường như sắp nổi lên, đang thổi quét về hướng của hắn mà đến.

Lạc Xuyên lại thở nhẹ một hơi, trên mặt không có chút căng thẳng nào, thậm chí còn có chút chờ mong.

Ước chừng đã chờ sáu ngày, cuối cùng cũng đến.

Lạc Xuyên lấy điện thoại di động Ma Huyễn ra, tiếp tục xem phát sóng trực tiếp.

Dựa theo tình hình hiện tại, cơn bão đang cách đảo nhỏ khá xa, muốn đến gần thì cần tốn một chút thời gian.

Chờ là được…

Ngụy Khinh Trúc khoát tay, ý bảo Tống Thu Ảnh và Lâm Uyển Sương dừng bước lại.

"Mọi người đã thấy chưa, chỗ cái cây khô kia tiếp xúc với mặt đất có mọc lên một gốc cỏ Xích Hà." Nàng ta nhìn điện thoại di động Ma Huyễn bên cạnh, chỉ về phía trước, nhỏ giọng nói: "Cỏ Xích Hà chính là linh dược cấp thấp, hoàn cảnh sinh trưởng bình thường cần phải có cây khô, hơn nữa còn thích nơi có ánh mắt trời chiếu xuống. Ngoài ra ở gần cỏ Xích Hà bình thường đều có yêu thú cảnh giới Thần Hồn trông coi."

[Yêu thú Thần Hồn? Không nhìn thấy mà.]

[Cỏ Xích Hà, có giá mấy trăm linh tinh, vận may thật không tệ.]

[Nhất định phải chú ý!]

…

"Mọi người đã nhìn thấy chưa? Trong lùm cây phía sau gốc cây khô có

một con thằn lằn Thiết Giáp đấy? Đối phó với kiểu đối thủ da dày thịt béo, biện pháp tốt nhất chính là sử dụng kỹ năng pháp sư mạnh mẽ trong thời gian ngắn để kết thúc trận chiến, kéo dài thời gian càng lâu thì càng bất lợi." Tống Thu Ảnh nhìn khung bình luận, nói…

Rất nhanh, từng tiếng gầm rú vang vọng cả khu rừng, khiến chim chóc hoảng sợ bay tứ tán…

Lạc Xuyên thấy khá thú vị.

Đây là chuyện hoàn toàn có thật, không trộn lẫn bất kỳ hiệu ứng đặc biệt nào.

Tuy rằng hắn có thể tạo thành động tĩnh lớn hơn nhiều so với cái này, nhưng hắn cứ thích xem đấy…

Ở sâu trong vùng biển, một bóng dáng khổng lồ xé rách dòng nước, dùng một loại tốc độ cực kỳ khủng bố tiến về phía trước.

Phía sau có dòng chảy khủng bố tàn sát bừa bãi, nghiền nát tất cả mọi thứ ở nơi nó đi qua.

Quái vật bạch tuộc hoàn toàn không dám nhìn lại cảnh tượng phía sau, nó chỉ tăng tốc độ của mình đến cực hạn, bây giờ trong lòng chỉ có một suy nghĩ duy nhất: Chạy! Chạy khỏi chỗ này! Chạy càng xa càng tốt!"

Chương 849: Bão táp ập đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Trong lòng quái vật bạch tuộc hoàn toàn bị nỗi sợ cắn nuốt.

Nó có thể mở hồ cảm nhận được trong cơn bão phía sau dường như ẩn chứa một tư duy hỗn loạn điên cuồng.

Thứ tư duy kia hình như đã mất đi thần trí, hoàn toàn không có mục tiêu chính xác.

Nhưng quái vật bạch tuộc chỉ có thể chạy trốn về phía trước, hoàn toàn không dám phá vòng vây từ hai bên.

Bởi vì phạm vi cơn bão thật sự quá lớn, hơn nữa tốc độ cũng cực kỳ khủng bố, tốc độ mà nó dùng hết sức để ứng phó cũng chỉ vừa vặn ngang bằng mà thôi.

Trong cơn bão còn ẩn chứa năng lượng khủng bố, quái vật bạch tuộc cảm nhận được mối nguy hiểm rất lớn.

Cho dù thực lực của nó là Vấn Đạo trung kỳ, cũng không dám giao tranh với nó!

Tốc độ vận chuyển linh lực trong cơ thể đã đạt cực hạn, tốc độ khôi phục từ lâu đã kém xa tốc độ tiêu hao.

Quái vật bạch tuộc cảm giác linh lực dự trữ trong cơ thể đang giảm dần, tâm trạng dần trở nên nôn nóng.

A a a! Chết tiệt!

Bổn bạch tuộc vừa mới thoát khỏi nguy hiểm tánh mạng được sáu ngày, còn chưa hưởng thụ đủ địa bàn mới, đã bị nguy hiểm tánh mạng mới tìm đến cửa!

Đáng chết! Vùng biển này quả nhiên giống hệt như suy nghĩ lúc trước, thật sự đã trở nên nguy hiểm!

Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ! Bổn bạch tuộc không muốn chết sớm như vậy!

Quái vật bạch tuộc vừa chạy trốn, vừa miên man suy nghĩ trong lòng.

Bỗng nhiên, trên mặt biển phía xa xa xuất hiện một điểm đen nhỏ.

Ánh mắt của quái vật bạch tuộc lập tức sáng lên.

Nó nhận ra điểm đen nhỏ đó, quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn.

Đó không phải là địa bàn ban đầu của nó sao?

Vì rời xa tên nhân loại khủng khiếp kia nên mới chọn bỏ đi.

Vừa rồi cũng cảm thấy phương hướng rất quen thuộc, thì ra trong lúc vô tình đã đến đảo nhỏ sao?

Quái vật bạch tuộc quay đầu nhìn cơn bão, chợt cảm thấy tinh thần chấn động, giống như có một loại khí tức điên cuồng xông vào trong đầu, suýt nữa tinh thần đã thất thủ.

Vội vàng dời tầm mắt đi, trong lòng quái vật bạch tuộc nghĩ đến mà sợ.

Cơn bão này không chỉ có uy lực khủng khiếp mà còn có năng lực quỷ dị, khiến cho nó hoàn toàn không thể cản lại, chỉ có thể lựa chọn chạy trốn.

Quái vật bạch tuộc nhìn về phía hòn đảo.

Có lẽ với thực lực của nhân loại kia, sẽ có thể địch lại cơn bão này.

Có điều mình đi qua đó, chẳng phải là dê vào miệng cọp sao.

Chỉ suy nghĩ trong phút chốc, ánh mắt của quái vật bạch tuộc lại lần nữa trở nên kiên định.

Nó đã đưa ra quyết định.

Dựa theo phương hướng mà cơn bão tiến đến, chắc chắn sẽ gặp được đảo nhỏ.

Bản thân chỉ còn lại một con đường tìm kiếm sự che chở của nhân loại.

Nó có thể cảm nhận được, bởi vì không đủ linh lực, tốc độ từ trạng thái đỉnh cao lúc đầu đã nhanh chóng hạ xuống.

Giữ mạng là quan trọng nhất!

Bây giờ trong lòng quái vật bạch tuộc chỉ có một suy nghĩ này…

Lạc Xuyên buông điện thoại di động Ma Huyễn xuống.

Đứng lên, thu dọn những thứ bày trên bờ cát lúc trước.

Uống Coca.

Cơn bão tới gần, gió lớn bắt đầu càn quét, sóng biển cao hơn mười thước cuộn trào mãnh liệt, sau khi rơi xuống thì phát ra tiếng ầm vang đinh tai nhức óc, vào giờ khắc này, biển rộng bắt đầu bày ra chỗ khủng bố chỉ thuộc về nó với chúng sinh.

Sắc trời đã hoàn toàn tối sầm, mây đen tụ lại như bức màn sân khấu đen kịt che khuất bầu trời, thỉnh thoảng có tia chớp ngoằn nghèo xẹt qua bên trong, chớp lên trong chốc lát, lộ ra hình ảnh cuồn cuộn quái dị.

Biển rộng từ màu xanh thẳm biến thành một vùng tối đen, mang theo một loại cảm giác áp lực khó hiểu.

Phía xa dường như có một vách ngăn màu đen nối liền trời và đất, đang lấy một loại tốc độ khủng bố tiến gần về hướng đảo nhỏ.

Bờ cát ở chỗ Lạc Xuyên giống như một chốn bồng lai cuối cùng của thế gian, vẫn gió nhẹ phất phơ như trước, sóng biển khủng khiếp sau khi đến gần đều ngừng lại một cách khó hiểu, hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào…

Chương 850: Cơn bão đã đến

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Hửm?

Lạc Xuyên bỗng nhiên nhíu mày.

Hắn cảm nhận được một khí tức quen thuộc đang nhanh chóng đến gần.

Suy nghĩ trong chốc lát, Lạc Xuyên nhớ ra chủ nhân của khí tức – quái vật xúc tu.

Phương hướng trước khi nó đi đến, hình như chính là địa bàn của cá quỷ.

Cơn bão hình như cũng tới từ phương hướng đó.

Cho dù là Lạc Xuyên cũng cảm giác được quái vật bạch tuộc có chút xui xẻo.

Sau mấy phút đồng hồ, quái vật bạch tuộc lao lên khỏi mặt nước.

Nó đi lên bờ cát, hoảng sợ kêu lên: "Tiền bối cứu mạng!"

Đồng thời khiếp sợ trong lòng.

Bởi vì bờ cát này thật sự quá yên bình, so sánh với những nơi khác, hoàn toàn là hai thế giới khác biệt.

Lạc Xuyên liếc mắt đánh giá quái vật bạch tuộc một chút.

Đã có tám cái xúc tu.

Có điều một cái trong đó nhìn qua đã có điểm khác biệt rõ ràng với những cái khác.

Chú ý đến ánh mắt của Lạc Xuyên, trong mắt quái vật bạch tuộc hiện lên một sự kiên quyết: "Ta đồng ý dùng một nửa xúc tu làm thù lao!"

Cái xúc tu lần trước, Lạc Xuyên ăn vài lần, đã phát ngấy rồi.

Hơn nữa bởi vì thể tích của xúc tu rất lớn, thoạt trông chả khác gì chưa ăn.

"Không cần." Lạc Xuyên từ chối.

Quái vật bạch tuộc sửng sốt, bỗng thấy bi thương.

Nhưng lời nói kế tiếp của Lạc Xuyên lại khiến cho tinh thần của nó rung động.

"Đi vào trong đảo chờ!" Lạc Xuyên nói.

"Vâng vâng vâng!" Quái vật bạch tuộc đáp liên thanh.

Mang vẻ mặt hưng phấn xông vào khu rừng phía sau bờ cát.

Hơn mười giây sau, tấm màn nước nối liền với bầu trời và mặt biển đã mang theo khí thế khôn cùng tiến gần đến đảo nhỏ.

Tấm màn nước được cấu thành từ gió lốc càn quét và dòng nước, ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, không gian nơi nó đi qua đều hiện lên cảnh tượng quái dị, tan nát thành mảnh nhỏ.

Lạc Xuyên có thể cảm nhận một cách rõ ràng, trong gió lốc ẩn chứa một loại ý thức vừa điên cuồng lại hỗn loạn, bây giờ chỉ còn sót lại bản năng phá hoại.

Khí tức này có chút tương tự với Nam Cung Ngũ Nguyệt.

Không cần nhiều lời, đây chính là Hải yêu tới đây dưới tác dụng của liên kết thông tin.

Chỉ là động tĩnh có hơi lớn.

Đồng thời cũng đổi mới nhận thức của Lạc Xuyên đối với Hải yêu.

Miêu tả một cách chính xác, cơn bão trước mắt chính là bản thân Hải yêu!

Phải biết rằng, cho dù là cường giả đến cảnh giới như Yêu Đế muốn tạo thành động tĩnh này, gần như là chuyện không thể.

Chính là không biết vì sao, Hải yêu tựa như đã lâm vào trạng thái điên cuồng.

Có lẽ điểm mấu chốt để giải quyết nguy cơ của Hải yêu nằm ngay trên người Hải yêu trong trạng thái dị thường này…

Khi Lạc Xuyên đang suy nghĩ, khoảng cách giữa cơn bão và hòn đảo đã rút ngắn đến mức không thể xem nhẹ được.

Sóng to cuồn cuộn cao vài trăm thước, đảo nhỏ dưới sự tấn công tựa như thiên uy này có vẻ tràn đầy nguy cơ.

Nhưng vẫn như đã cắm rễ, đồ sộ bất động.

Tựa như đã nhận ra khí tức của Lạc Xuyên trên hòn đảo nhỏ, vô số nước biển ngưng kết thành mưa tên lạnh băng đầy trời, xé rách bầu trời, rơi xuống đảo nhỏ, mỗi một mũi tên được tạo thành từ băng lạnh đều có chiều dài ước chừng hơn mười thước.

Nơi mũi tên đi qua để lại từng vệt màu đen quái dị, lại biến mất tăm trong chớp mắt dưới năng lực khôi phục của không gian.

Cơn bão mang theo từng tràng tiếng ầm vang phát ra từ sóng biển, sấm chớp và tiếng sét đinh tai nhức óc chợt xuất hiện trong tầng mây đen trên bầu trời, trong đó lại trộn lẫn tiếng ca thê lương quái dị, không rõ ý nghĩa.

Chỉ trong nháy mắt, đảo nhỏ đã bị công kích dữ dội đến từ bốn phương tám hướng.

Quái vật bạch tuộc trốn tránh trong rừng rậm kinh hãi quá chừng.

Nó có thể cảm nhận rất rõ ràng, mỗi một công kích đều có uy lực vượt xa giới hạn cao nhất trong khả năng thừa nhận của nó.

Quái vật bạch tuộc không dám phát ra một chút tiếng động nào, nó đã gửi gắm toàn bộ hy vọng lên Lạc Xuyên.

Chương 851: Vấn đề về mặt linh hồn

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà TeamLạc Xuyên uống hết một ngụm Coca Cola còn lại, đồng thời còn không quen ném cái chai vào trong không gian của hệ thống.

Ngẩng đầu nhìn công kích bao phủ cả hòn đảo nhỏ.

Ba!

Lạc Xuyên búng tay một cái.

Mưa tên đầy trời biến mất như là đột nhiên bị hủy diệt.

"Hệ thống, đây không phải là khống chế quy tắc hay sao?" Lạc Xuyên đột nhiên hỏi.

Tác dụng của cái búng tay này là trực tiếp xóa bỏ sự tồn tại của mưa tên trên mức độ quy tắc.

"Đúng." Hệ thống trả lời.

"Đây không phải là quyền hành của thần mà ngươi đề cập đến lúc trước hay sao?" Lạc Xuyên bỗng nhiên có một ý tưởng táo bạo: "Thật ra ta là thần đúng không?"

"Thật đáng tiếc, không phải."

"Hệ thống ngươi thật ra là thần, bởi vì một số nguyên nhân nào đó mà biến thành hệ thống, chỉ có thể thông qua ta để giải quyết những vấn đề trên Thiên Lan đại lục? Về phần Khởi Nguyên Thương Thành, bán thương phẩm hay gì đó, thật ra là để che dấu?" Lạc Xuyên bắt đầu phát huy sự tưởng tượng của bản thân mình.

"Ông chủ ngươi suy nghĩ nhiều rồi." Trong giọng nói của hệ thống có chút bất đắc dĩ: "Bên trên đều là phỏng đoán sai lầm."

"Thì ra là thế. Thân phận thực sự của ta là gì?"

"Về sau ông chủ sẽ biết được."

"Ta biết mà…"

Cuộc nói chuyện với hệ thống diễn ra ở mặt ý thức, thời gian tiêu tốn

gần như không đáng kể.

Mưa tên đột nhiên biến mất dường như cũng không ảnh hưởng quá lớn đến cơn gió lốc.

Có lẽ những Hải yêu đang lâm vào trạng thái điên cuồng này đã không còn đủ lý trí để lo lắng mấy vấn đề này.

Lại có vô số mũi tên băng ngưng tụ từ nước biển, phát động một vòng công kích mới hướng về hòn đảo nhỏ.

Hiện tại Lạc Xuyên gần như đã hiểu rõ công dụng của buff vô địch do hệ thống cung cấp, có thể để cho hắn sửa chữa quy tắc ở trong phạm vi nhất định.

Sau khi cấp cho đảo nhỏ một tấm khiên quy tắc không thể bị phá hủy, Lạc Xuyên dời sự chú ý lên trên Hải yêu đang hóa thân thành gió lốc.

Lúc này gió lốc đã bao phủ hoàn toàn đảo nhỏ, vô số mũi tên băng, đao nước, khe nứt không gian không ngừng phát động công kích.

Dường như bởi vì sự biến mất của thần trí, nên thủ đoạn công kích của Hải yêu chỉ còn lại có như vậy.

Nhưng khi đi vào phụ cận đảo nhỏ sẽ gặp phải một số trận pháp phòng ngự đặc biệt sẽ bị phá vỡ.

Lạc Xuyên cảm giác hơi đau đầu khi nhìn thấy gió lốc.

Phạm vi lớn như vậy nên có vẻ hơi khó làm.

Có lẽ có thể dùng giam cầm để thử xem?

Lạc Xuyên lại búng tay.

Lần này là sửa chữa tốc độ của gió lốc về số không.

Ngoài dự đoán của hắn, gió lốc căn bản không có bị ảnh hưởng một chút nào.

Lạc Xuyên: ? ? ?

Hắn có phần bối rối.

Chẳng lẽ Hải yêu đã mạnh mẽ đến tình trạng có thể chống cự lại việc sửa chữa quy tắc hay sao?

Từ từ, cảnh tượng này dường như có chút quen thuộc.

Lạc Xuyên bắt đầu suy nghĩ, ở trong đầu tìm kiếm nơi phát ra cảm giác quen thuộc.

Gió lốc vẫn đang miệt mài tiến hành tấn công vô nghĩa về phía đảo nhỏ.

Nhưng Hải yêu đã mất đi thần trí hiển nhiên cũng không thể hiểu được điều này.

Từng ký ức xuất hiện, Lạc Xuyên tìm được mục tiêu của bản thân mình.

Trong di tích thượng cổ mấy tháng trước, cây Thế Giới bị Thâm Uyên xâm nhiễm có thể miễn dịch ảnh hưởng do cái búng tay mang đến.

Lạc Xuyên sờ sờ cằm, nhìn Hải yêu hóa thành gió lốc bên ngoài tấm khiên.

Nói cách khác, nguyên nhân những Hải yêu này trở nên điên cuồng, thực ra là đã bị nhiễm một loại nào đó giống với Thâm Uyên.

Gió lốc ngoại trừ có uy lực rất lớn cũng không chỗ nào đặc biệt, tác dụng của "Cây nho" nhận được từ phần thưởng nhiệm vụ vừa rồi chính là tinh lọc linh hồn…

Những Hải yêu này xuất hiện vấn đề về linh hồn hay sao?

Lạc Xuyên nheo mắt lại.

Búng tay không có tác dụng, có lẽ có thể dùng một phương pháp khác để suy yếu sức chiến đấu của Hải yêu một chút.

Ví dụ như, những vũ khí đặc biệt trong không gian bán vũ khí mà chỉ có hắn mới có thể sử dụng…

Chương 852: Bom không gian

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đầu tiên Lạc Xuyên lấy ra một vũ khí có tạo hình cực kỳ khoa trương, nó nhìn qua giống như là một khẩu pháo chống hạm quá khổ dùng bằng một tay được miêu tả trong một tác phẩm khoa học viễn tưởng nào đó.

Không có máy sạc, nhưng ở vị trí tương ứng có khảm một viên thủy tinh màu lam mờ, có vầng sáng nhàn nhạt bao phủ xung quanh.

Thân súng được làm bằng kim loại màu trắng bạc có kết cấu tương tự như một loại đường ống dẫn năng lượng, năng lượng màu làm mờ trong ống dẫn di chuyển có quy luật giống như đang hô hấp.

Dựa theo lời giới thiệu, năng lượng do công kích sinh ra vượt xa cực hạn mà Thánh Nhân có khả năng thừa nhận.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên cất nó trở lại.

Uy lực của vũ khí này có vẻ hơi lớn, thôi đừng sử dụng.

Nếu vẫn dùng thì cho dù con Hải yêu hóa thân thành gió lốc này chỉ sợ cũng biến thành cát bụi.

Huống hồ hắn đến đây là để giải trừ nguy, không phải đến đây để diệt tộc…

Lạc Xuyên suy nghĩ nhiều lần, cuối cùng lựa chọn một loại vũ khí mà theo hắn là thích hợp với loại tình huống trước mặt —— một quả cầu kim loại màu trắng bạc.

Vừa vặn có thể được Lạc Xuyên cầm trong tay, trên bề mặt có khắc một số đường văn kỳ quái.

Bom không gian, đây là tên của nó.

Con quái vật bạch tuộc đang run rẩy trốn ở trong rừng rậm vẫn luôn chú ý đến Lạc Xuyên, dù sao tính mạng của nó cùng một nhịp thở với hắn.

Đảo nhỏ đã hoàn toàn bị gió lốc bao phủ, ý thức hỗn loạn mà lại điên cuồng kia vẫn công kích một cách miệt mài.

Quái vật bạch tuộc có thể chắc chắn rằng chỉ cần nó rời khỏi phạm vi bảo vệ của tấm khiên trên đảo mà nói, trong nháy mắt nó sẽ bị mất mạng.

Nhưng nó nghĩ mãi vẫn không hiểu vì sao người kia lại không ra tay với gió lốc.

Nó vừa mới tận mắt chứng kiến, chỉ một cái búng tay đã khiến cho mưa tên đầy trời đột nhiên biến mất, tiện tay chà xát ra một tấm khiên bảo phủ cả đảo nhỏ hơn nữa làm cho gió lốc không làm gì được.

Hắn rõ ràng có bị năng lực tiêu diệt cơn gió lốc, nhưng vì sao lại không ra tay?

Sau đó quái vật bạch tuộc lập tức thấy được cảnh tượng Lạc Xuyên lấy ra pháo chống hạm.

Nó có thể cảm nhận rõ ràng nguồn năng lượng khủng khiếp ẩn chứa trong viên pha lê màu lam mờ, chỉ nhìn một cái lập tức khiến tâm thần của nó run lên.

Đó là một loại năng lượng hoàn toàn khác với linh lực, xét về mặt chất lượng thì linh lực hoàn toàn không thể so sánh với nó.

Nếu năng lượng trong pha lê hoàn toàn bùng nổ mà nói, đủ để dễ dàng phá hủy một vùng hải vực có phạm vi mấy ngàn cây số!

Vị tiền bối nhân loại này muốn tinh lọc hoàn toàn hải vực hay sao?

Quái vật bạch tuộc đột nhiên toát mồ hôi lạnh —— cũng không biết nó rốt cuộc có tuyến mồ hôi hay không.

Khi nhìn thấy Lạc Xuyên cất vũ khí đi, nó thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó nó nhìn thấy Lạc Xuyên lại lấy ra một đồ vật mới trông giống như quả cầu màu trắng bạc.

Trái tim của quái vật bạch tuộc lại nhảy lên.

Sau khi bóp vài cái trong tay, Lạc Xuyên ném bom không gian ra ngoài.

Hắn cũng không biết uy lực có khoảng cách bao nhiêu, cho nên cũng không ném ra bên ngoài quá xa.

Một ánh sáng sáng ngời xuất hiện, không có cảm giác tồn tại ở trong sóng triều điên cuồng dâng trào.

Tốc độ khuếch tán của ánh sáng vô cùng kinh khủng, tuy nhiên chỉ trong giây lát ngắn ngủn lập tức tăng vọt đến mức kinh người, ánh sáng sáng người phản chiếu cả thế giới trong nháy mắt.

"A! Mắt! Mắt của ta!" Tiếng kêu sợ hãi của quái vật bạch tuộc vang lên.

Lạc Xuyên cũng hơi nheo mắt lại.

Giờ phút này, hắn dường như thấy được mặt trời…

Khi "Mặt trời" xuất hiện, tất cả âm thanh dường như đều rời xa, một loại yên lặng quỷ dị xuất hiện giữa trời đất.

Trong nháy mắt tiếp theo, mặt trời đột nhiên lui về phía bên trong, rồi sau đó chợt biến mất không thấy, âm thanh đã rời xe một lần nữa tràn vào tai.

Mà vị trí ban đầu của mặt trời xuất hiện một khu vực chân không có đường kính khoảng vài cây số.

Chương 853: Công cụ hình người quái vật bạch tuộc

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Linh lực, không khí, nước biển, gió lốc…

Tất cả mọi thứ trong khu vực hình cầu đã biến mất không thấy đâu nữa, nhưng cũng không phải bị xóa bỏ theo ý nghĩa quy tắc.

Hố sâu vừa hình thành lập tức đã bị nước biển phía dưới lấp đầy, nhưng tiếng ca quái dị thê lương phiêu đãng trong gió lốc trong nháy mắt trở nên chói tai hơn rất nhiều.

Xem ra đã gây ra tổn thương không nhỏ.

Nó dường như bị chọc giận, gió lốc càng trở nên dữ dội hơn.

Cơn gió lốc hóa thành những ngọn đao gió hỗn loạn, sấm sét tàn phá bừa bãi, va chạm lên trên tấm khiên ở đảo nhỏ bộc phát ra ánh sáng sáng ngời.

Khóe miệng của Lạc Xuyên hơi cong lên.

Hắn vung tay lên, một đống lớn quả cầu màu trắng bạc lập tức xuất hiện trên bãi đất trống ở bên cạnh.

Toàn bộ đều là bom không gian, trong đó lại chia làm rất nhiều loại, như là sụp đổ không gian hay năng lượng bạo liệt, loại vừa được sử dụng chính là loại sụp đổ không gian.

Uy lực của bom không gian có thể tạo thành thương tổn cho Hải yêu hóa thân gió lốc đồng thời lại không gây nguy hiểm đến tính mạng, khí thương thế tích lũy đến một mức độ nhất định, có lẽ có thể làm cho nàng ta rời khỏi trạng thái gió lốc.

Nếu thực sự xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn mà nói... Thì đến thời điểm một vài loại hàng hóa của Khởi Nguyên Thương Thành phát huy tác dụng.

Đối với nhiệm vụ vinh quang mà lại vĩ đại này, Lạc Xuyên đã lựa chọn một con cá thích hợp trong suy nghĩ.

Lạc Xuyên nhìn về phía quái vật bạch tuộc trong bụi cây, lúc này người sau vẫn còn đang dùng xúc tu che hai mắt của mình, kêu lên quái dị.

"Lại đây." Lạc Xuyên nói.

"A? Tiền bối ngài gọi ta?" Quái vật bạch tuộc cuối cùng cũng ngừng kêu gào, nhìn về phía Lạc Xuyên.

Lạc Xuyên gật đầu.

Quái vật bạch tuộc thật cẩn thận chạy lại gần.

Sau khi nó nhìn thấy những quả bom không gian, thân thể đột nhiên run lên.

Hình ảnh vừa rồi vẫn còn in sâu trong đầu nó, ánh mắt vẫn còn vô cùng đau đớn.

Người khởi xướng tất cả chẳng qua chỉ là một quả cầu nho nhỏ màu trắng bạc.

Nơi này có nhiều như vậy, nếu đồng thời nổ mà nói…

Quái vật bạch tuộc nuốt ngụm nước miếng, nó không dám nghĩ tiếp nữa.

"Tiền bối, có chuyện gì sao?" Quái vật bạch tuộc lặng lẽ rời xa ra một chút.

"Ném những quả bom không gian này vào trong gió lốc." Lạc Xuyên truyền đạt yêu cầu nhiệm vụ cho quái vật bạch tuộc.

"Tiền, tiền bối, ngài không nói đùa đấy chứ?" Giọng nói của quái vật bạch tuộc trở nên run rẩy: "Uy lực của mấy thứ này lớn như vậy…"

"Chỉ cần đúng phương pháp, sẽ không có vấn đề gì." Lạc Xuyên nói một cách bình thản, đồng thời giảng giải cho quái vật bạch tuộc phương pháp sử dụng.

Tuy rằng rất không tình nguyện, nhưng quái vật bạch tuộc không dám cự tuyệt.

Xúc tua run rẩy cuốn tròn một quả cầu lên, quái vật bạch tuộc cắn chặt răng, ném vào trong gió lốc.

“Mặt trời” quen thuộc xuất hiện, trong nháy mắt gió lốc xuất hiện một

khu vực khoảng không lớn, nhưng ngay lập tức đã bị gió lốc ở bên cạnh lấp lại.

"Tiếp tục." Giọng nói của Lạc Xuyên vang lên.

Sự sợ hãi trong lòng quái vật bạch tuộc đã dần dần biến mất, tâm tình trở nên kích động.

Cảnh tượng vừa rồi không ngờ là do bản thân mình tạo thành?

Trong mắt nó xuất hiện một tia hưng phấn, toàn bộ tám cái xúc tu cùng ra trận.

Trong chốc lát, ánh sáng chói mắt cùng với tiếng gầm rú kịch liệt xuất hiện ở chỗ sâu trong gió lốc, động tĩnh to lớn đến mức thậm chí mơ hồ có thể áp chế động tĩnh của chính cơn gió lốc!

Lạc Xuyên nhìn thấy cảnh tượng này, trong tay cầm chai Coca Cola.

Hắn nhất định sẽ không tự mình làm loại công việc chân tay này, bởi vì việc này không phù hợp với thân phận của hắn.

Quái vật bạch tuộc nếu muốn tìm kiếm che chở, thì đảm nhận một lần làm công cụ hình người cũng không quá phận.

Hơn nữa hiện tại dường như nó đang rất thích thú.

Xúc tu của quái vật bạch tuộc có sức lực vô cùng mạnh mẽ, mỗi một lần đều có thể ném chuẩn xác quả cầu kim loại màu trắng bạc vào trung tâm gió lốc, hơn nữa vị trí cũng không giống nhau.

Đủ loại bom không gian nổ tung ở trong gió lốc, năng lượng kinh khủng làm cho không gian đều lâm vào chấn động!

Chương 854: Hải yêu hôn mê

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Đùng! Đùng! Đùng…

Tiếng nổ đinh tai nhức óc vang vọng cả bầu trời, xen lẫn trong đó là những cơn gió lốc hải dương kinh hoàng, nước biển dâng lên những con sóng cao vài trăm thước, lại một lần nữa bắt đầu trùng kích vào mặt đất, nhưng ngay cả quái vật bạch tuộc cũng có thể nhìn thấy những chỗ khác thường.

So sánh với thời điểm vừa mới bắt đầu, uy lực của gió lốc đã dần dần yếu bớt.

Nói một cách chính xác hơn, thiệt hại do gió lốc gây ra đã chậm hơn nhiều tốc độ mà nó có thể chữa trị.

Tuy nhiên cho dù là Lạc Xuyên cũng phải thừa nhận sự khủng khiếp của loại sinh vật như Hải yêu này.

Trải qua một đợt oanh tạc như vậy không ngờ còn có thể kiên trì, chỉ có thể nói quả nhiên là sinh vật nguyên tố nước hay sao?

Cho dù loại cường giả có cấp bậc như Yêu Đế khi trực tiếp đối mặt với một quả bom không gian chắc là sẽ bị thương không nhẹ.

Lại trôi qua hơn mười giây, dường như là đạt tới cực hạn chịu đựng, tốc độ suy yếu của gió lốc càng ngày càng nhanh hơn, tiếng cả quỷ dị trong đó cũng nhanh chóng suy yếu.

Lạc Xuyên có thể cảm giác được, tuy ý thức của gió lốc vẫn điên cuồng không chút suy giảm, nhưng đã dần trở nên uể oải, nó đã không thể tiếp tục duy trì gió lốc nữa.

"Đã đủ."

Lạc Xuyên uống xong một ngụm Coca Cola cuối cùng.

Xúc tu của quái vật bạch tuộc vẫn còn đang cuốn lấy bom không gian, sau khi nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên chỉ có thể lưu luyến nhẹ nhàng đặt

nó xuống mặt đất.

Những đám mây đen dày đặc trông giống như chiếc màn sân khấu tối đen cũng bắt đầu chậm rãi tiêu tán, từng đợt từng đợt tia nắng giống như một thanh kiếm màu vàng xé toạc nó ra, chiếu xuống dưới, những cơn sóng thần từ bốn phương tám hướng lao về phía đảo nhỏ cũng dần dần chấm dứt khi gió lốc dần dần suy yếu.

Gió lốc biến mất cực nhanh.

Mây đen lui đi, gió ngừng sóng lặng, ánh nắng chói chang.

Trải qua một phen rửa tội của gió lốc, một lần nữa bầu trời trong xanh trở lại, hải vực vẫn bình tĩnh trước sau như một.

Chỉ nhìn bề ngoài thì không nhìn thấy được vừa rồi có một cơn gió lốc hủy thiên diệt địa thổi quét khu vực này.

Bóng dáng của Lạc Xuyên biến mất khỏi hòn đảo nhỏ, đồng thời còn không quên thu lại những quả bom còn sót lại.

Khi Lạc Xuyên xuất hiện trở lại, trong lòng ngực hắn đang ôm một cô gái người cá đã lâm vào trạng thái hôn mê.

"Hải yêu?"

Quái vật bạch tuộc không nhịn được kinh hô, trong ánh mắt nó tràn ngập khiếp sợ.

Thủ phạm tạo thành trận gió lốc này không ngờ lại là Hải yêu vẫn luôn ôn hòa và yêu thích hòa bình trong trí nhớ.

Nó chỉ cảm nhận được trong gió lốc có một ý thức điên cuồng, căn bản không nghĩ về phương diện Hải yêu.

Hóa ra thực lực của các nàng khủng bố như vậy hay sao? Chẳng trách căn bản không ai có can đảm dám trêu chọc Hải tộc.

Quái vật bạch tuộc cảm giác bản thân mình phát hiện ra một chuyện khó lường …

Lạc Xuyên đặt cô gái người cá lên trên ghế dựa.

Đây là một cô gái xinh đẹp có mái tóc màu vàng, sắc mặt hơi tái nhợt, mặc dù đang ở trong trạng thái hôn mê nhưng vẫn hơi cau mày, dường như

còn đang phải chịu nỗi thống khổ nào đó.

Nửa người trên mặc quần áo có phong cách đặc thù bằng một chất lượng đặc biệt nào đó, phần cánh tay và cổ lộ ra ngẫu nhiên có kết cấu vảy.

Khác với nhân loại bình thường, nửa thân dưới của nàng là một cái đuôi cá xinh đẹp màu đỏ, phía trên có văn lộ màu vàng, dường như ẩn chứa một thứ kỳ lạ ảnh hưởng đến tinh thần.

Dù sao sau khi quái vật bạch tuộc nhìn vào nó lập tức lâm vào trạng thái phấn khích, cả đàn cá bắt đầu hưng phấn chạy tới chạy lui ở trên bờ cát…

"Tất cả Hải yêu đều trông như thế này hay sao?" Lạc Xuyên hỏi quái vật bạch tuộc.

Nam Cung Ngũ Nguyệt rõ ràng nhìn qua trông không khác gì nhân loại cả.

Quái vật bạch tuộc nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên cuối cùng cũng ngừng di chuyển, nhưng tám xúc tu của nó xoay tới xoay lui như cũ.

"Ta cũng không biết." Trong giọng nói của quái vật bạch tuộc tràn đầy hưng phấn: "Khí tức của Hải yêu có chút khác biệt với Hải tộc chúng ta, ta mới gặp qua một lần."

Lạc Xuyên gật đầu, tiếp tục hỏi: "Sao ngươi lại hưng phấn như vậy?"

"Ta cũng không biết!" Quái vật bạch tuộc hưng phấn trả lời.

Chương 855: Bóng dáng trong bóng tối

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta cũng không biết!" Trong giọng nói của quái vật bạch tuộc tràn đầy hưng phấn, trong ánh mắt cũng mang theo vẻ phấn khích: "Ta cũng muốn dừng lại, nhưng chỉ là không khống chế được bản thân mình."

Nói chuyện với Lạc Xuyên được hai câu, nó dường như lại bắt đầu không khống chế được bản thân mình, bắt đầu chạy loanh quanh ở trên bờ cát.

Người này dường như đã bị ảnh hưởng nào đó về mặt tinh thần.

Lạc Xuyên lại liếc mắt nhìn hoa văn trên đuôi cá của cô gái Hải yêu, đây chính là nguyên nhân.

Tuy nhiên loại ảnh hưởng này cũng không giống như là ảnh hưởng tiêu cực, không thấy rằng tinh thần của quái vật bạch tuộc thực ra rất tốt hay sao?

Kế tiếp nên làm như thế nào?

Lạc Xuyên suy nghĩ một chút, lấy ra một quả nho.

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

"Hệ thống, những thứ này có phải chưa công bố giá hay không?" Lạc Xuyên hỏi hệ thống ở trong đầu.

"Vật phẩm đặc biệt, ông chủ tự mình quyết định sử dụng như thế nào." Hệ thống trả lời.

Chính là để cho bản thân mình tự quyết.

Suy nghĩ một chút, Lạc Xuyên đã suy nghĩ xong.

Quên đi, cứu đàn Hải yêu này trước đã rồi nói sau.

Lạc Xuyên mở miệng cô gái Hải yêu ra, nhét quả nho vào.

Không thể không nói, hiệu quả của những thứ do hệ thống làm ra tuyệt đối không thể chê.

Trong nháy mắt, cô gái Hải yêu lập tức mở mắt ra, trong miệng phát ra

một loạt âm thanh thống khổ không rõ ý nghĩa.

Lạc Xuyên nhìn thấy rõ ràng đôi mắt kia đã hoàn toàn biến thành màu tối đen, ẩn chứa vô cùng vô tận điên cuồng và hủy diệt!

"... Đến đây… Hắn đang đến đây... Hắn đang đến đây…"

Tinh thần của cô gái Hải yêu cũng không ổn định, vẫn ở trong trạng thái quái dị nào đó.

Tuy nhiên dựa theo cảnh tượng nàng hóa thân thành gió lốc lúc trước mà phán đoán, loại trạng thái này cũng không kỳ quái.

Lạc Xuyên bỗng nhiên nhìn thấy trong bóng đen ở dưới thân nàng dường như có thứ quái dị nào đó đang ngọ nguậy.

"… Hắn ở trong đầu của ta... Cút đi! Cút đi!"

Lúc đầu là một loạt âm thanh nỉ non thống khổ, sau đó gương mặt của cô gái Hải yêu trở nên hơi dữ tợn, dường như đang đấu tranh với một thứ đáng sợ nào đó.

Thứ quái dị trong bóng đen ngọ nguật ngày càng mãnh liệt, dường như đã bị tổn thương rất lớn nào đó, phát ra một tiếng kêu kì quái.

Trong nháy mắt tiếp theo, một bóng dáng hoàn toàn tối đen thoát ra khỏi bóng đen.

Vừa mới tiến vào thế giới hiện thực lập tức muốn chạy trốn về phương xa.

Nó lựa chọn theo bản năng chạy về phương hướng ngược lại với Lạc Xuyên, dường như thực sợ hãi người sau.

"Đây là cái đồ vật gì?" Lạc Xuyên cảm thấy hứng thú khi nhìn thấy bóng ma.

Lạc Xuyên có thể cảm nhận được trong bóng ma dường như ẩn chứa thần trí cấp thấp nào đó.

Quan trọng hơn là, bóng ma chính là nguyên nhân làm cho cô gái Hải yêu lâm vào trạng thái điên cuồng.

Cảm nhận được uy hiếp, bóng ma ngừng chạy trốn.

Nó phát ra một âm thanh quái dị không rõ ý nghĩa đối với Lạc Xuyên

—— nếu không lui về phía sau thì rất tốt.

"Dường như nó có vẻ thích hợp làm thú cưng."

Lạc Xuyên sờ cằm, lẩm bẩm.

Thân hình biến mất, xuất hiện ở phía sau bóng ma.

Lạc Xuyên xoay người vươn tay, sau đó bắt được nó ở trong tay.

Sờ lên có cảm giác lành lạnh, hơn nữa còn mềm mềm, cảm giác rất thích.

Bóng ma bị Lạc Xuyên bắt được, đột nhiên không có động tĩnh gì, giống như đang lâm vào trạng thái giả chết bởi vì một nỗi sợ hãi rất lớn nào đó.

Đương nhiên, cũng có thể là bởi vì nguyên nhân khác nào đó…

Tuy nhiên hiện tại sự chú ý của Lạc Xuyên cũng không ở chỗ này.

Bởi vì hắn nhận thấy sau khi bóng ma trong bóng đen biến mất, đôi mắt của cô gái Hải yêu đã biến thành màu xanh lam thuần khiết của đại dương.

Hai mắt nàng có chút thất thần, trạng thái tinh thần dường như vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

Hiệu quả của quả nho không thẹn với cái tên thần vật của nó, cô gái Hải yêu đang nhanh chóng khôi phục.

Chương 856: Hải yêu, Yila

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Ta... Đây là đâu?"

Vẻ mặt của cô gái Hải yêu có phần mờ mịt, phát ra một giọng nói dễ nghe.

Ngay sau đó vẻ mặt trở nên cực kỳ kỳ quái, bắt đầu kịch liệt ho khan.

Xem ra quả nho Khởi Nguyên mà nàng ta vừa ăn vẫn còn lưu lại một ít hương vị.

"Ngươi là Hải yêu?" Một giọng nói bình thản truyền vào bên tai nàng ta.

Cô gái Hải yêu nhìn theo hướng âm thanh truyền đến, mới chú ý tới người thanh niên ở bên cạnh.

Cùng với quái vật bạch tuộc đang chạy trên bờ cát ở cách đó không xa.

"A... Đúng vậy." Dường như bởi vì cô gái Hải yêu vừa mới thoát khỏi trạng thái điên, hiện tại suy nghĩ của nàng ta vẫn còn hơi cứng ngắc.

Nhưng khi nàng ta nhìn thấy bóng ma ở trong tay Lạc Xuyên, đồng tử chợt co rụt lại, dường như lại có xu hướng không khống chế được.

Tuy nhiên bởi vì thân thể suy yếu nên tình trạng không khống chế được không xuất hiện…

"Ngươi... Ngươi như thế nào..."

Cô gái Hải yêu chỉ vào bóng ma trong tay của Lạc Xuyên, trừng mắt lộ vẻ không thể tin được, ngay cả nói cũng không nói được mạch lạc.

"Ngươi nói thứ này?" Lạc Xuyên nâng bàn tay đang nắm bóng ma lên: "Chính là thứ này đã làm ô nhiễm linh hồn của ngươi, nó vừa chạy ra khỏi cái bóng của ngươi."

"Ta đương nhiên biết thứ này..." Cô gái Hải yêu vẫn có phần không thể tin được không ngờ Lạc Xuyên có thể cầm bóng ma mà vẫn bình yên vô sự: "Ngươi làm như thế nào?"

"Tùy tiện dùng một trảo là bắt được. Tuy nhiên thứ này dường như có

vẻ sợ ta, sau khi bị ta bắt được thì không nhúc nhích nữa." Nói xong Lạc Xuyên chọc chọc vào thứ mềm mềm đó vẫn không hề động tĩnh như cũ.

Bởi vì vừa mới thức tỉnh, cô gái Hải yêu lại bị động tác này của Lạc Xuyên làm cho khiếp sợ không nhẹ, ước chừng một lúc lâu sau mới bình phục tâm thần.

Nàng ta ép bản thân mình không chú ý tới bóng ma trong tay Lạc Xuyên: "Xem ra là ngươi đánh thức ta khỏi trạng thái điên cuồng."

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu: "Ngươi tên là gì? Hiện tại tình huống của các Hải yêu như thế nào?"

"Yila." Cô gái Hải yêu thở dài, dường như trong lời nói của Lạc Xuyên gợi lên những ký ức làm nàng ta cảm thấy bất an.

"Ta chính là vì các ngươi mà tới." Lạc Xuyên nhận thấy vẻ mặt của Yila, nói thêm.

Yila kinh ngạc liếc mắt nhìn Lạc Xuyên một cái, bỗng nhiên phát giác căn bản không nhìn thấu rốt cuộc người thanh niên ở trước mặt có thực lực gì.

Lối suy nghĩ ban đầu vốn cứng ngắc dần dần trở nên sinh động, Yila dần phát hiện rất nhiều chỗ không thích hợp, trong lòng xuất hiện một loạt vấn đề.

Nàng ta tổ chức lời nói ở trong lòng: "Từ từ, vừa rồi người nói bóng ma chạy ra từ cái bóng của bản thân ta?"

Lạc Xuyên gật đầu: "Đúng, là do hiệu quả của thứ này."

Nói xong, hắn lấy ra quả nho Khởi Nguyên.

Yila đột nhiên nghĩ tới hương vị kỳ quái lưu lại trong miệng lúc vừa mới tỉnh lại, vẻ mặt trở nên vi diệu: "Nói cách khác, ngươi cho ta ăn thứ này, sau đó bóng ma kia lập tức chạy ra khỏi cái bóng ta, vì thế ta mới tỉnh lại?"

Lạc Xuyên tiếp tục gật đầu: "Đúng vậy."

Yila hít một hơi dài, xoa xoa lông mày của mình.

Nàng ta cảm thấy thế giới có phần không chân thực.

Một lây nhiễm linh hồn làm cho tất cả Hải yêu mất đi thần trí, kết quả lại bị một quả nho nhỏ như vậy giải quyết?

"Phù, rốt cuộc cũng khôi phục ..."

Một giọng nói giống như trút được gánh nặng bỗng nhiên vang lên, quái vật bạch tuộc ngồi phịch ở trên bờ cát thở phì phò.

"À, nó đây là?" Yila hỏi.

"Vừa rồi sau khi nó nhìn thấy hoa văn trên cái đuôi của ngươi, dường như đã bị ảnh hưởng, tinh thần trở nên phấn không thể giải thích được." Lạc Xuyên giải thích.

"Đúng vậy, những hoa văn trên người Hải yêu quả thật có hiệu quả tạo thành tinh thần lạc quan đối với rất nhiều sinh vật, tuy nhiên bình thường chúng ta đều che nó đi." Yila hơi ngượng ngùng: "Vừa rồi không nằm trong sự khống chế của ta."

Chương 857: Bóng Tối Tâm Trí

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Quái vật bạch tuộc không dám nói lời nào.

Bởi vì cho dù là Lạc Xuyên hay là Hải yêu, nó đều không thể trêu vào.

Sau khi cảm thán, nó cố gắng kiềm chế hơi thở, và giảm bớt cảm giác tồn tại của bản thân mình.

"Vừa rồi ngươi nói là vì chúng ta mà tới? Ngươi có biết rốt cuộc Hải yêu chúng ta đã xảy ra chuyện gì hay không?" Yila tò mò hỏi: "Nơi chúng ta sinh sống đóng kín với thế giới bên ngoài, hơn nữa ngoại trừ ta ra, tất cả Hải yêu đang ở nơi nào, căn bản không có tin tức truyền ra."

"Không biết." Lạc Xuyên trả lời.

"Vậy ngươi..."

"Bởi vì ta nhận được ủy nhiệm của Hải yêu các ngươi."

"Ủy nhiệm?"

"Ủy nhiệm của cả chủng tộc."

Đây là hệ thống cho biết, báo với Lạc Xuyên.

Khi một chủng tộc gặp phải nguy cơ hủy diệt, ý thức của chủng tộc sẽ phát ra cầu viện với thế giới bên ngoài, nền văn minh cũng như thế.

Yila hơi sửng sốt, dường như trong giây lát không thể lý giải câu trả lời này của Lạc Xuyên.

"Ủy nhiệm của chủng tộc? Chủng tộc Hải yêu hay sao? Đúng thật là nguy cơ diệt tộc." Yila than nhẹ một tiếng: "Đúng rồi, ngươi là người nào? Thiên Lan đại lục dường như cũng không tồn tại người tu luyện có thực lực như ngươi đúng không? Cho dù là Thánh Nhân cũng còn kém xa. Có thể sửa chữa thông tin pháp tắc một cách tùy ý, còn những quả cầu nhỏ có uy lực khủng bố này... Ngươi là người nào?"

Tuy rằng Yila vẫn ở trong trạng thái điên cuồng khi hóa thân thành gió lốc, nhưng vẫn còn sót lại một ít trí nhớ lúc đó.

Uy lực sinh ra từ vụ nổ của những quả cầu màu trắng bạc này đã mang đến cho nàng ta ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

"Ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên nghiêm túc nói.

Yila: ? ? ?

Vẻ mặt của nàng ta trở nên kỳ quái, không thể hiểu được lời nói của Lạc Xuyên.

"Ông chủ của một cửa hàng." Lạc Xuyên thay đổi cách nói.

"Có lẽ bởi vì chúng ta sống khép kín đã lâu, nên đã xuất hiện khoảng cách về văn hóa với thế giới bên ngoài." Suy nghĩ một chút, Yila đưa ra suy đoán.

Bởi vì sự tồn tại của linh lực, người tu luyện trên Thiên Lan đại lục quả thật có thể có được thực lực mạnh mẽ, tuy nhiên nguyên nhân cũng chính là vì như thế, cũng hạn chế sự phát triển của nền văn minh, tiến bộ của nền văn minh cũng trở nên chậm chạp.

Thời gian vài thập niên, bình thường cũng sẽ không xuất hiện cái gọi là gián đoạn văn hóa, dù sao một số sinh linh đã bế quan trong nhiều thập kỷ...

"Cũng không phải." Lạc Xuyên lắc đầu.

Sau đó hắn đơn giản giải thích một chút Khởi Nguyên Thương Thành là gì.

Nói tóm lại, Yila nghe được cảm thấy sửng sốt.

Quái vật bạch tuộc cũng không quan tâm chuyện cảm giác tồn tại nữa, nó hưng phấn chạy lại gần: "Hóa ra tiền bối chính là ông chủ của Khởi Nguyên Thương Thành trong truyền thuyết!"

"Ngươi cũng nghe nói qua?" Lạc Xuyên có phần kinh ngạc.

Phải biết rằng vị trí của nó là ở chỗ sâu trong hải vực, khoảng cách từ thành Cửu Diệu đến đó rất khó dùng con số cụ thể để tính toán.

"Đương nhiên!" Quái vật bạch tuộc hiển nhiên gật gật đầu: "Ta nghe được thông tin từ các Hải tộc còn lại, tuy nhiên phần lớn bọn họ cũng không tin tưởng, đều coi như là nghe một truyền thuyết."

Thực ra quái vật bạch tuộc cũng coi như nghe một truyền thuyết...

"Ngươi chắc không phải là người của thế giới này?" Yila trầm ngâm một phen, sau đó đột nhiên hỏi.

"Ừm." Lạc Xuyên gật đầu, sau đó nói: "Tuy nhiên điều này cũng không quan trọng, điều quan trọng nhất chính là giải quyết vấn đề của Hải yêu các ngươi."

"Đúng vậy."

"Hiện tại nói cho ta biết rốt cuộc Hải yêu gặp phải vấn đề gì đi."

Tiếp theo chính là thời gian Yila kể chuyện.

Theo lời nàng ta nói, quê hương Hải yêu sinh tồn là một dị không gian phụ thuộc vào Thiên Lan đại lục, ở một chỗ sâu trong hải vực.

Nếu không có Hải yêu dẫn dắt xuyên qua những điểm không gian bí mật này mà nói, cho dù là Tôn Giả cũng không thể tìm được quốc gia Hải yêu giấu ở trong một không gian khác.

Nguy cơ mà Hải yêu gặp phải đúng là bóng ma có thể lây nhiễm linh hồn.

Các Hải yêu đặt tên cho chúng nó —— Bóng Tối Tâm Trí.

Chương 858: Một số thông tin về nguy cơ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Bóng Tối Tâm Trí?" Lạc Xuyên cầm lấy bóng ma thoát ra từ trong cái bóng của Yila bị hắn bắt được: "Tạo thành ô nhiễm đối với linh hồng, bản thể lại có thể ký sinh ở trong cái bóng của kí chủ, quả thật phù hợp với cái tên này."

Bóng ma có chỗ tương tự với Thâm Uyên xâm nhiễm cây Thế Giới, nhưng cũng có một số chỗ khác biệt.

Thâm Uyên cũng không có thần trí, nó càng giống như là một loại ý chí đặc biệt, một loại ý chí có thể làm cho tất cả sinh mệnh thể và phi sinh mệnh thể bi xâm nhiễm đi đến sự hủy diệt.

Mà so với Thâm Uyên, Bóng Tối Tâm Trí có vẻ đặc trưng hơn rất nhiều, có thể làm cho lối suy nghĩ của người xâm nhiễm trở nên điên cuồng, hơn nữa trong quá trình đó, người bị xâm nhiễm thậm chí còn có thể giữ lại ký ức, bởi vì ở trong cuộc nói chuyện vừa rồi, Yila đề cập đến chuyện nàng ta nhớ rõ cảnh tượng bị bom không gian oanh tạc.

Ánh mắt của Yila không tự chủ được dừng ở trên bàn tay của Lạc Xuyên, nói một cách chính xác là vẫn ở trong bóng ma của trạng thái giả chết: "Không thể tin được, thật sự là không thể tin được. Hoá ra Bóng Tối Tâm Trí thực ra là thực thể, lại còn có thể bắt được..."

Lạc Xuyên từ trong lời nói của Yila nắm bắt được thông tin quan trọng: "Các ngươi không biết rằng Bóng Tối Tâm Trí có thể dùng phương thức thực thể xuất hiện ở trong thế giới hiện thực?"

Yila thở dài bất đắc dĩ: "Đúng vậy, vốn chúng ta cho rằng Bóng Tối Tâm Trí chắc là một loại ô nhiễm nào đó về mặt tinh thần, căn bản không suy nghĩ về phương diện thực thể này."

Linh hồn về mặt gì đó vốn là thứ hư vô mờ mịt, các Hải yêu có nhận thức như vậy cũng không kỳ quái.

Những gì Yila vừa nói, chỉ là đề cập đến chỗ đặc biệt của nơi Hải yêu sinh sống cùng với tên Bóng Tối Tâm Trí, những chuyện chi tiết còn lại cũng chưa có thời gian đề cập tới.

"Xem ra đây là nguy cơ mà các ngươi gặp phải." Lạc Xuyên có phần tò mò: "Ta nghe nói Hải yêu đã mai danh ẩn tích trên thế giới hơn mười năm, tất cả Hải yêu đều tụ tập trong không gian đặc biệt kia?"

Vẻ mặt của Yila có chút đau thương: "Đúng vậy. Hiện tại tất cả Hải yêu ở quê hương đều đã bị Bóng Tối Tâm Trí xâm nhiễm."

Quả thật là nguy cơ của cả chủng tộc.

Lạc Xuyên thở dài: "Hơn mười năm... Thời gian dài như vậy, các ngươi vẫn đang đối kháng với Bóng Tối Tâm Trí hay sao?"

"Đúng vậy."

"Bóng Tối Tâm Trí xuất hiện như thế nào?"

Yila lắc đầu: "Không rõ lắm, Bóng Tối Tâm Trí dường như đột nhiên xuất hiện, khi chúng ta phát hiện ra đã có rất nhiều Hải yêu đã bị xâm nhiễm. Nữ vương triệu tập tất cả Hải yêu ở bên ngoài về quê hương tiến hành đối kháng, cuối cùng ngăn chặn sự khuếch tán của Bóng Tối Tâm Trí. Vì phòng ngừa Bóng Tối Tâm Trí ẩn nấp thông qua Hải yêu truyền ra thế giới bên ngoài, nữ vương hạ lệnh đóng kín quê hương. Tuy nhiên chỉ vài tháng trước, tình huống đột ngột thay đổi."

Mấy tháng trước?

Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới Hoàng tộc yêu thú bị gọi về di tích thượng cổ.

Hay là, lúc đó giữa hai người có liên hệ gì hay sao?

Yila nói tiếp: "Không biết vì sao, mức độ phát triển của Bóng Tối Tâm Trí bỗng nhiên tăng lên mấy lần, cho dù chúng ta đã có phòng bị nhưng vì bất ngờ không kịp đề phòng vẫn bị đột phá phòng ngự, cho dù các Hải yêu dùng toàn bộ sức lực để đối kháng cũng không có ích gì, toàn bộ đều đã bị xâm nhiễm chỉ trong vòng mấy tháng."

"Vậy ngươi đi vào hải vực như thế nào?" Lạc Xuyên hỏi.

"Ta cũng không rõ lắm." Yila lắc đầu, vẻ mặt có chút nghi hoặc: "Bởi vì lúc ấy bị Bóng Tối Tâm Trí xâm nhiễm, trí nhớ của ta cũng không rõ ràng, chỉ là mơ hồ nhớ rõ trong đầu ta giống như có một âm thanh thúc giục ta rời khỏi nơi đó."

"Bóng Tối Tâm Trí có thần trí hay sao?" Lạc Xuyên đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên không có." Yila trả lời một cách tự nhiên.

"Vậy những Hải yêu bị xâm nhiễm kia sẽ như thế nào?"

"Lâm vào trạng thái điên cuồng, hoàn toàn mất đi lý trí."

Chương 859: Thú cưng, Tiểu Hắc Cầu

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

"Vậy còn ngươi? Vì sao sau khi bị xâm nhiễm còn có thể có một mục tiêu?" Lạc Xuyên hỏi lại.

"Điều này..." Yila sửng sốt, không biết nên trả lời như thế nào, cuối cùng lắc lắc đầu: "Ta không biết."

Lạc Xuyên nhìn bóng ma ở trong tay, suy đoán có thể là do thứ này hay không.

Tuy nhiên trước mắt chỉ có một con Bóng Tối Tâm Trí như vậy, hơn nữa từ trong miệng của Yila cũng không có nhiều thông tin đáng tin cậy, căn bản không thể nào phán đoán được chỗ đặc biệt của nó.

"Vừa rồi ngươi nói, Bóng Tối Tâm Trí là đột nhiên xuất hiện?" Lạc Xuyên nghĩ tới một chỗ nào đó kỳ quái: "Lúc ấy không có bất cứ tình huống dị thường nào xảy ra hay sao?"

Quái vật bạch tuộc ở bên cạnh lẳng lặng lắng nghe.

Tuy nói có rất nhiều chỗ mà nó nghe không hiểu, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến nó đang cảm thấy tràn ngập hiếu kỳ.

Yila cố gắng nhớ lại: "Tình huống dị thường... A, ta nghĩ tới rồi! Lúc ấy quê hương ta dường như có rung động không thể giải thích được, giống như xuất hiện một âm thanh vô nghĩa kỳ quái nào đó. Sau đó có Hải yêu phát hiện một tảng đá lớn kỳ lạ với rất nhiều hoa văn kỳ quái, không biết có phải là nguyên nhân này hay không."

Tảng đá lớn màu đen?

Lạc Xuyên có phần không theo kịp ý nghĩ của Yila.

Hắn đã suy nghĩ xong.

Quên đi, một lúc nữa sẽ biết.

"Ngươi chuẩn bị giải quyết như thế nào?" Yila không nhận được câu trả lời của Lạc Xuyên, không nhịn được nhìn về phía Bóng Tối Tâm Trí ở

trong tay hắn.

"Nó nên được coi là một sinh mệnh thể có trí tuệ nào đó." Lạc Xuyên nhìn bóng ma: "Ta cảm thấy nó có thể trở thành một con thú cưng."

"Thú cưng?" Yila trợn mắt há hốc mồm, hiện tại đến phiên nàng ta không theo kịp ý nghĩ của Lạc Xuyên.

"Đúng vậy." Lạc Xuyên gật đầu, vẻ mặt trông không giống như là đang nói đùa.

"Bóng Tối Tâm Trí nguy hiểm như vậy..." Nói đến chỗ này, Yila đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng ta nhìn thấy cảnh tượng Lạc Xuyên đang chơi đùa với bóng ma.

Được rồi, xem ra không có gì nguy hiểm đối với ông chủ thần bí này.

"Về sau ngươi chính là thú cưng của ta, về phần tên..." Lạc Xuyên giơ bóng ma lên trước mặt, còn nghiêm túc nói: "Gọi là Tiểu Hắc Cầu."

Khoé mắt của Yila hơi co rúm lại một chút, ngay cả quái vật bạch tuộc cũng cảm thấy không nói lên lời.

Sau khi bóng ma nghe thấy lời nói của Lạc Xuyên không ngờ lại rung động một chút.

Không giống với Thâm Uyên trước kia, Tiểu Hắc Cầu cũng không ở trong trạng thái bị phong ấn.

Vì để an toàn, Lạc Xuyên chuẩn bị thí nghiệm một chút một số thứ mới mà hắn làm ra khi nhàn rỗi ở trên đảo nhỏ.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, vươn cánh tay trái ra.

Lúc này tay trái đã hoàn toàn biến thành màu tối đen.

Bóng ma cũng không giống như một cái bóng bình thường, giống như là một loại hắc ám thuần túy do một thứ thiết yếu nhất biến thành.

Đây là năng lực mà bản thân hắn có được.

Tiểu Hắc Cầu dường như đã nhận ra điều gì, bắt đầu run rẩy một cách kịch liệt.

Yila gắt gao nhìn chằm chằm cảnh tượng này, cau mày lại.

Phản ứng của quái vật bạch tuộc lớn lớn nhiều, cả người trực tiếp lui

về phía sau mấy chục thước...

Bàn tay trái năng lượng hoá của Lạc Xuyên nhẹ nhàng chạm nhẹ lên trên Tiểu Hắc Cầu.

Sự run rẩy của người sau ngừng lại trong nháy mắt, nó giống như xuất hiện thay đổi ở tầng dưới cùng nào đó dựa theo phương diện pháp tắc.

Nếu như nói nơi đây vốn tràn ngập khí tức quỷ dị, hỗn loạn, điên cuồng và những khí tức tiêu cực khác mà nói, hiện tại tuy rằng bề ngoài vẫn là dáng vẻ ban đầu không có chút thay đổi nào, nhưng toàn bộ nhân tố tiêu cực đã biến mất từ lâu.

Năng lượng hư không, khoảng thời gian trước hệ thống đã giới thiệu thông tin liên quan cho Lạc Xuyên, loại "Hiện tượng" này có thể sửa đổi mọi thứ ở thế giới hiện tại dựa theo ý chí của người sử dụng.

Lúc ấy Lạc Xuyên buồn chán phát hiện bản thân mình không ngờ có thể khống chế năng lượng hư không, còn cảm thấy kinh ngạc một hồi, hoá ra mình lợi hại như vậy hay sao?

Chương 860: Hải yêu thần kỳ

Nhóm dịch: Tiêu Dao Miêu Các

Phụ trách: Vô Tà Team

Sau khi chạm nhẹ vào Tiểu Hắc Cầu, bàn tay hư không hoá của Lạc Xuyên lập tức khôi phục bình thường.

Trước mắt hắn còn chưa thuần thục kỹ năng này lắm, chỉ có thể tự mình khống chế một bàn tay, tuy nhiên hoàn toàn đủ để tinh lọc Tiểu Hắc Cầu.

"Vừa rồi là cái gì?" Giọng nói kinh ngạc của Yila truyền đến bên tai Lạc Xuyên, cô gái Hải yêu bây giờ còn có chút thất thần: "Nhìn qua giống như là một loại năng lượng đặc biệt nào đó, nhưng dường như ngay cả pháp tắc cũng còn kém xa..."

"Năng lượng hư không." Lạc Xuyên thuận miệng nói.

"Năng lượng hư không?" Yila thấp giọng nhắc lại một câu, kiểm tra ký ức trong đầu, cuối cùng không thu hoạch được gì.

Hiện tại sự chú ý của Lạc Xuyên đang tập trung vào Tiểu Hắc Cầu ở trong tay hắn.

Sau khi trải qua một phen thử thách bởi năng lượng hư không do Lạc Xuyên khống chế, đã có sự thay đổi, hiện tại nó có xu hướng là một loại sản phẩm của trật tự đặc biệt, đồng thời Lạc Xuyên còn có thể mơ hồ cảm giác được ý tứ thân cận truyền đến.

Nói tóm lại, Tiểu Hắc Cầu đã thật sự biến thành thú cưng của hắn.

"Với thực lực của ngươi chắc là có địa vị không thấp trong các Hải yêu đúng không?" Sau khi chơi đùa với Tiểu Hắc Cầu một lúc, Lạc Xuyên bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề: "Có thể chế tạo ra cơn gió lốc có mức độ như vừa rồi, thực lực ít nhất phải là cấp bậc được gọi là Thánh Nhân trên Thiên Lan đại lục đúng không?"

"Trong Hải yêu cũng không phân chia thực lực cụ thể." Vẻ mặt của Yila đã khôi phục bình thường, nàng ta cười cười: "Đối với Hải yêu mà nói, sinh

mệnh gần như là vô cùng vô tận, hơn nữa cho dù chết cũng có thể sống lại trong thuỷ vực ngẫu nhiên, cho nên mỗi Hải yêu đều có thể dần dần tăng thực lực của bản thân mình lên trong vô số năm tháng."

Sinh mệnh vô cùng vô tận, tử vong cũng có thể sống lại, loại thuộc tính của chủng tộc này có vẻ khá lợi hại.

Như vậy xem ra, chủng tộc có thực lực kinh khủng nhất trên thế giới này hoá ra lại là những Hải yêu có bản tính yêu thích hòa bình này hay sao.

Lạc Xuyên cảm thấy rằng bản thân mình đã phát hiện ra một chuyện khó lường.

"Có một số Hải yêu sống quá lâu sẽ lựa chọn trở về căn nguyên bắt đầu một cuộc sống mới, tuy nhiên ta không thích bắt đầu lại từ đầu." Yila giải thích chuyện về Hải yêu cho Lạc Xuyên: "À đúng rồi, nếu là dựa theo xưng hô trong nhân loại, ta chắc là tướng quân dưới trướng nữ vương."

Sau khi nói xong, tướng quân Hải yêu đứng dậy khỏi ghế dựa, xem ra muốn đi dạo, sau đó nhào lên bờ cát trong ánh mắt quái dị của Lạc Xuyên.

"A, quên đổi hình thái." Yila hô nhỏ một tiếng.

Thân thể biến hóa thành một dòng nước bán trong suốt để thay đổi hình thái, dòng nước nhanh chóng bổ sung thêm màu sắc, đuôi cá xinh đẹp ban đầu biến thành một cái đuôi rắn xinh đẹp...

"Ở trên đất bằng quả nhiên vẫn là loại hình thái này tiện lợi hơn." Yila cao hứng nói, đồng thời đi dạo trên bờ cát, để lại một loạt dấu vết uốn lượn.

"Hải yêu còn có các loại hình thái hay sao?" Vẻ mặt của Lạc Xuyên có chút vi diệu hỏi.

Yila đứng ở trước mặt Lạc Xuyên, vẻ mặt của người sau làm cho nàng ta cảm thấy vô cùng vui vẻ, nàng ta tiến hành giải thích cho Lạc Xuyên: "Nước không có hình dạng cố định, chỉ cần tận mắt nhìn thấy hơn nữa hoàn toàn chìm trong nước đều có thể đắp nặn ra được —— bất kể là sinh vật vẫn là phi sinh vật."

"Việc này ta biết." Quái vật bạch tuộc tiến lại gần, hưng phấn nói: "Rất

lâu trước đây ta từng gặp Hải yêu biến thành dáng vẻ của một con cua!"

Lạc Xuyên: ...

Tiểu Hắc Cầu ghé vào đỉnh đầu của Lạc Xuyên, dường như muốn đem nơi đó trở thành nhà mới của nó.

Yila liếc mắt nhìn Tiểu Hắc Cầu một cái, nghĩ tới những lời vừa rồi của Lạc Xuyên: "Vừa rồi ngươi nói bản thân mình là ông chủ của cái thương thành gì gì đó?"

"Khởi Nguyên Thương Thành." Lạc Xuyên bổ sung.